

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.**

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ
ΤΗΣ
ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'α.
ΣΥΝΟΔΟΣ Β'α.

1845 — 1846.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ.
ΤΥΠΟΙΣ Γ. ΒΛΑΣΣΑΡΙΔΟΥ.

1846.

002
DPR
DPR.A
EYMB
1845-1846

ΤΗ Σ
Β'. ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Δεκεμβρίου 1845 Ἡμέρα Δευτέρα.

Μετὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ σήμερον γενομένην τελετὴν τοῦ ἀγία-
σμοῦ, κατὰ τὸ περὶ ἐνάρξεως τῆς Β'. Βουλευτικῆς Συνόδου
πυθγαμικῆς τῆς 9 Δεκεμβρίου 1845. Τὸ Σώμα τῆς Γε.ουσίας
συνγκείμενον ἐκ 31 μελῶν συνήθη περὶ τὴν 12 ὥραν εἰς τὴν αἵ-
θυσαν τῶν Συνεδριάσεων τιν διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὴν κατὰ τὸ 3
ἄρθρον τοῦ προγράμματος ἐπιτροπὴν, ἥτις μέλλει νὰ ὑποδεχθῇ
μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τὰς Α. Α.
Μ. Μ.

Ἀπόντος τοῦ Κ. Γ. Κουντουριώτου Προέδρου ἀνέλαβε τὴν
θέσιν του ἐκ τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ὁ Κ. Ν. Ρενιέρης ὡς πρε-
σβύτερος προσλαβὼν γραμματεῖς τοὺς Κ.Κ. Χρ. Βλάστη καὶ Β.
Χρυσόπουλον ὡς νεωτέρους. Καὶ γενομένης τῆς κληρώσεως,
ἐξελέγησαν ὡς μέλη τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς οἱ Κ. Κ. Ἀθαν.
Λουδοβίκης, Ν. Πρασκάκης, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος Τ. Μγγρίνας
Π. Γιατράκος καὶ Γ. Αἰνιάν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Προεδρεύων ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χρηστακόπουλος.

Χ. Βλάστης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Δεκεμβρίου 1845, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Σήμερον τὴν 28 Δεκεμβρίου τοῦ 1845 ἔτους ἡμέραν παρα-
σκευῆν, συ-ῆλθον εἰς δημοσίαν Συνεδρίαν, ἅπαντὰ τὰ ἐνταῦθα
μέλη τῆς Γε.ουσίας 42 τὸν ἀριθμὸν, κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν

ἔσαν, καὶ Προεδρευόντος τοῦ Κ. Γ. Κουντουριώτου ἀνεγνώσαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπεκρίθησαν.

Ἐρχομένης ἡ δὲ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀπὸ τῶν δύο Ἀντιπροέδρων, καὶ δι' αὐτῆς ἀνεδείχθησαν ὡς τοιοῦτοι, δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας οἱ Κ. Κ. Σπ. Τριούπης καὶ Ἀναγ. Δεληγιάννης, ὁ μὲν πρῶτος λαβὼν ψήφους 23 ὁ δὲ δεύτερος 22. Ἐπακολουθεῖσαν οἱ Κ. Κ. Γ. Παπαλεξόπουλος καὶ Π. Παπαλεξόπουλος με ψήφους 18. τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐξεφωνήθη παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου.

Μετά ταῦτα εἰνήθη μυστικὴ ψηφοφορία τῆς ἐκλογῆς τῶν δύο γραμματέων καὶ ἀνεδείχθησαν ὡς τοιοῦτοι οἱ Κ. Κ. Ν. Χρυσόγελος καὶ Θ. Σπ. Παπαλεξόπουλος λαβόντες ὁ μὲν πρῶτος ψήφους 23 ὁ δὲ δεύτερος 22. Ἐπακολουθεῖσαν οἱ Κ. Κ. Γ. Φύλλας με ψήφους 20 καὶ Αθ. Γρηγοριάδης με 19, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐξεφωνήθη παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου.

Ἐπρόβληθη ἀκολούθως νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ταμίου τῆς Γερουσίας, καὶ παρὰ ἐκτετατὴν τῆς προτάσεως ταύτης, ἐγένετο μυστικὴ ψηφοφορία, ἡς ἀνεδείχθη ὡς τοιοῦτος ὁ Κ. Σπ. Παπαλεξόπουλος διὰ ψήφων 24, ἐπακολουθεῖσαν ὁ Κ. Γ. Παπαλεξόπουλος με ψήφους 18 καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐξεφωνήθη παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει ἐνός τῶν μελῶν ἡ Γερουσία ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐχαρίστησιν τῆς εἰς τὰ μέλη τὰ ἀπαρτιζόντα τὸ γρασεῖον τῆς πρυτανείας Συνόδου.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἐπομένως προσδιορίσας τὴν αὔριον ὡς ἡμέραν συνεδριάσεως, ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι:

Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΑΝΑΓ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χρυσόγελος

Ν. Βλάσσας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 21 Δεκεμβρίου 1845, ἡμέρα Σαββάτου.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθέντος νομικοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαιμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ἀναγνισθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἐπομένως εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν προτείνεται ὅτι ἄρθρα τινὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας χρῆζονται διορθώσεως, ὡς ὁ ὅκληρος ἐκείσεος πείρα ἐπέσει καὶ τούτων καὶ πολλοὺς ἄλλους ὥστε τὸν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, καὶ γνωμοδοτεῖ νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀναθεώρησιν τούτου καὶ διορθωσὶν τὸν ἐλλείψων.

Ἄλλος ἀντιτείνει λέγων, ὅτι ὅποιον μέλος προτίθηται τοιαύτας ἐλλείψεις δύναται νὰ τὰς παραδώσῃ εἰς τὸν Πρόεδρον ἐγγράφως ὡς προτάσεις, διὰ νὰ τρέψωσιν ὡς τοιαῦται τὴν διόδον, τὴν ὁποίαν διαγράφει ὁ Κανονισμός.

Ἄλλος λέγει, ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τὸν προλαλήσαντα, διότι, ἀνὰ πρῶτον νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ἢ ὄχι, ἀνάγκη νὰ προκηθῇ ὁ σχηματισμός τῶν τμημάτων.

Παρατηρεῖ ἄλλος, ὅτι ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς εἶναι προτιμότερα, διότι αἱ παρατηρήσεις αὐτῆς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν παντοῦ τοῦ σώματος. Ἄλλ' ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι καὶ τὰς προτάσεις καὶ παρατηρήσεις τῶν ἐπιθυμούντων τὴν διόρθωσιν, θέλει τὰς ἀκούσῃ ἐπίσης ὅλον τὸ Σώμα, καὶ ἀφοῦ μετ' ἐπιστάσεως τὰς μελετήσῃ, θέλει αποφασίσῃ ἐπ' αὐτῶν.

Ἄλλος λέγει, ὅτι προκειμένου λόγου περὶ διορθώσεως τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ σχηματισμοῦ τῶν τμημάτων, πρὶν ἀποφασίσῃ ἡ Γερουσία νὰ λάβῃ τούτο ὑπ' ὄψιν, θεωρεῖ, ὅτι ἡ διαίρεσις αὐτῆς τοῦ σώματος εἰς τμήματα δὲν εἶναι κατάλληλος, καὶ δι' ἄλλους τινὰς λόγους, πρὶν δὲ καὶ διὰ τὸ ὀλιγόριθμον τῶν μελῶν τοῦ σώματος τούτου. Καταλληλότερος δὲ τρόπος εἶναι νὰ σχηματίζεται ὁλόκληρον τὸ σῶμα εἰς ἐπιτροπὴν, ὡς γίνεται καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου αὐτὴ ἡ εἰς μικρὰ τμήματα διαίρεσις δὲν φέρει τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὅποιον προκύπτει ἀπὸ τὴν συζήτησιν ὅλου τοῦ σώματος, π. γ. εἰς ἓν τμήμα ἀπὸ ὀλίγα μὲν συγκείμενον μία ὠφελιμὸς ἰδέα ἐνὶ μόνῳ πνίσκεται, ἐνῶ ἐνώπιον ἐνός ὁλοκλήρου σώματος δύναται νὰ υιοθετηθῇ ὑποστηρίξῃ μὲν καὶ ἀπὸ ἄλλων τοῦ σώματος μελῶν. Ἡ Ἀγγλία εἶναι μῆτρ τῶν συστηματικῶν ἐπὶ τῶν, καὶ πρέπει νὰ μιμηθῶμεν καὶ παραδεχθῶμεν ὅπου εὐρίσκουμεν τὸ καλὸν πλοῦτον ἀπὸ πολυγονίον πείραν. Εἰς ἐναντίαν δὲ περιστάσιν γνωμοδοτεῖ νὰ συγχευθῶσιν τὰ 5 τμήματα εἰς τρία, σχηματίζοντα διὰ κλήρου, ὡς εἰς τὴν Γαλίαν, καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων.

Παρατηρεῖ ἄλλος, ὅτι αἱ προτάσεις τοῦ προλαλήσαντος δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ, δόξα ἔχομεν τὸν Κανονισμὸν ὡς ὄντα καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ παρεκκλίνωμεν παντάπασιν ἀπὸ αὐτοῦ.

Έτερος συμφωνεί με τὸν προλαλήσαντα προσθέτων, ὅτι ὅστις ἔχει νὰ προτείνῃ τροπολογίαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἰσχύοντα Κανονισμόν δι' ὃ ὁ προτείνων τὴν περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν τμημάτων πρότασιν, ἐπιφυλαχθεὶς νὰ ἐπανέλθῃ ἐν δέοντι, τὴν ἀνακαλέσας.

Κατὰ πρότασιν δὲ ἑτέρου τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἀπερασί-σθη νὰ σχηματισθῇ τὸ γραφεῖον τὰ Τμήματα καὶ νὰ ἀναγγελῇ τοῦτο, διὰ νὰ συνέλθωσιν τὰ μέλη τὴν προτ-χῇ δευτέραν 31 τοῦ λήγοντος πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἤθελον τοῖς ὑποβληθῇ.

Ἐπρωτάθη περὶ τῆς μισθοδοτίας τῶν κλητῆρων τῆς Γερουσίας καὶ ἀπεφασίσθη νὰ πληρωθῶσιν οὗτοι ἀπὸ τὴν 10 Δεκεμβρίου καθ' ἣν ἡμέραν ἦνοιξαν αἱ Βουλαί.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 διάγγελμα τοῦ Προεδρίου τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, δι' οὗ ἀναγγέλλει τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς, γεννομένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη ἐπίσης κοινοποίησις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομ. ὑπ' ἀριθ. 40,602 συσταίνοντος τὴν διὰ λιθογραφίας ἐκτύπωσιν τῶν ἐκθέσεων, Νομοσχεδίων, τροπολογιῶν, προτάσεων κλπ. πρὸς εὐκολίαν τῆς Β. Τυπογραφίας ἥτις θελεῖ ἐπαρκεῖ νὰ τυπῶν ἐγκαίρως μόνον τὰ πρακτικά τῶν δύο σωμάτων. Ἐκείνη δὲ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ Γερουσία εἰς τὴν προεσχῇ Συνεδρίᾳ.

Ο Κ. Πρόεδρος προσδιορίσας μετὰ ταῦτα ὡς ἡμέραν Συνεδριάσεως τὴν 31 Δεκεμβρίου, Δευτέραν τῆς ἐβδομάδος, λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΑΝΑΓΝ. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χριστοκόπουλος.

Χ. Βλάστης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 31 Δεκεμβρ. 1845, ἡμέρα Δευτέρα

Ἀναγνώσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθέντος νομίμου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνώσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι τὸ γραφεῖον ἐσχημάτισε τὰ Τμήματα, καὶ ἐκθέτει τὸν πῖνακα τῆς διαιρέσεως αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα προσκαλεῖ τὰ μέλη τῆς Γερουσίας νὰ ἐκλέξωσι κατὰ τὸ ἀρθρ. 81 τοῦ Κανονισμοῦ πέντε μέλη διὰ νὰ σχηματίσῃ τὴν μεγάλην πρὸς τὰς Α. Α. Μ. Μ. πρέσβουσιν διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ νέου ἔτους. Ἐνεργηθεὶς δὲ τὴν κληρώσεως ἀνεχθήσαν οἱ Κ.Κ. Ν. Πονηρόπουλος, Δ. Κανελλόπουλος, Ἀθ. Γεωργιάδης, Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος καὶ Ἰω. Κοντομαζ.

Ἐπομένως ἐλήφθη εἰς σκέψιν ἡ εἰς τὴν προλαβούσαν συνεδρίαν ἀναγνώσθεῖσα κοινοποίησις ὑπ' ἀριθ. 40602, τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἀπεφασίσθη ἡ μὲν ἐκτύπωσις τῶν ἐκθέσεων Νομοσχεδίων, τροπολογιῶν, προτάσεων κτλ. νὰ ἐνεργῇται διὰ τῆς λιθογραφίας. Τὰ δὲ πρακτικά μόνον διὰ τῆς Β. Τυπογραφίας.

Προτείναντος δὲ τινος τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην αὐτὴν τῆς λιθογραφίας, ἀπαιτεῖται νὰ προσεῖῃ καὶ ἕτερος ἀντιγραφεὺς, ἡ Γερουσία διὰ τὴν πρότασιν ταύτην ἐπιφυλάχθη νὰ αποφασίσῃ ἐπομένως, ὅταν ἴδῃ, ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν καὶ διὰ τὴν προστεθείσαν νέαν τῆς λιθογραφίας ἐργασίαν, ἐκπεριέχοντος μάλιστα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἰδιαίτερον κεφάλαιον ἀπροβλεπτῶν ἐξόδων.

Ἀναγινώσκειται ἔγγραφον τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἀναγγέλλει τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ἀναστασίου Λοιδωρικῆ, καὶ παρακαλεῖ τὸν Κ. Πρόεδρον νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ λυπηρὸν τοῦτο συμβεβηκὸς πρὸς ὅλους τοὺς Κ. Κ. Γερουσιαστὰς διὰ νὰ συνιδεῶσιν, ὅσοι ἐξ αὐτῶν προαιροῦνται τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ του, γεννησομένην τὴν πρώτην ὥραν μ. μ. σήμερον.

Ἡ Γερουσία, ἐπὶ τῇ προτάσει ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς ἀπεφάσισε νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν προκειμένην κηδείαν, ὅλοι οἱ Κύριοι Γερουσιασταὶ φέροντες τὰ παράσημα καὶ τὰς στολὰς των.

Ἀπεφασίσθη μετὰ ταῦτα νὰ συνέλθωσιν τὴν 2 τοῦ ἐρχομένου μηνὸς ἡμέραν τετάρτην τὰ Τμήματα διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ἕκαστον ἐνὰ ἐν μέλος πρὸς σχηματισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν τῆς ἐπὶ τῆς ἀκαγ-

τήσεως του Β. λόγου, της επί των αναφορών, και της επί του λογιστικού.

Ο Κ. Πρόεδρος μετά ταύτα λύει την συνεδρίαν.

Ο Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ

ΑΝΑΣΤ. ΔΕΜΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Β. Χριστάκης

Χ. Βλάσσος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 16 Ιανουαρίου 1946, ημέρα: Τετάρτη.

Εκφωνηθέντος του ονομαστικού καταλόγου, και νομίμου αποδεδειγμένου του αριθμού των παρόντων Γερουσιαστών, ο Κ. Πρόεδρος κηρύττει άρξαμένην την συνεδρίαν κατά την 11 π. μ. ώραν.

Τά πρακτικά της παρελθούσης συνεδρίασεως άναγνώσθεντα, επικυρώνται.

Εις ημερησία διάταξις άπαγγέλλεται παρά του Προέδρου ή άναγνώσις του σχεδίου της εις τον λόγον της Α. Μ. του Βασιλέως άπατήσεως.

Αναστίας δε ο εισηγητής της επί τούτω διορθώσεως έπιτροπής, άναγινώσκει τό παρ' αυτής συνταχθέν σχέδιον άπαντήσεως έχον ούτως.

Β α σ ι λ ε υ !

Εγκαρδίους άνεπέμψαμεν προς τον Υμνοστον εύλογίας Ιδόντες πάλιν εν τω μέσω ήμών την Υμετέραν Μεγαλειότητα έκφραζομένην πάνδημως τά ύψηλά Αύτης πρό την Πατρίδα αιθήματα, δια του κατά την έναρξιν της δευτέρας Βουλευτικής Συνόδου Βασιλικού λόγου.

Από τά άπτελέσματα της προηγουμένης οδηγούμενη ή Γερουσία κατά την δευτέραν ταύτην Σύνοδον, θέλει και χρεωστεί να καθίση την όδον εκείνην, την όποιαν ύπαγορεύει ή σύνεσις και ή ειλικρινής προς την Πατρίδα αγάπη.

Η επί πασών των Κυβερνητικών πράξεων καταλλήλως και ακριβώς ενεργηθησομένη έφαρμογή των όρων του Συντάγματος, δύναται μόνον να ρυθμίση τάχιστα την ελευθέραν πολιτείαν και να φέρη εις αίσαν έκδοσιν τους πατρικούς αγώνας της Υμετέρας Μεγαλειότητος κατά την επιθυμίαν του Έθνους.

Πέποιθε δε ή Γερουσία ότι πών ενδεχομένον προσκομίσαι άπέναντι τουαύτης Κυβερνήτης ποείας θέλει ματαιωθή άναμφιβόλως.

Η εξακολούθησις των φιλικών σχέσεων της Υμετέρας Μεγαλειότητος με τάς άλλας Δυνάμεις είναι γαρ άσυντος άρχαία. Καθ' όσον δε απορρ της εκ του θανείου προς τάς τρεις ήγγυτρίαις Δυναμείς ύποχέουσας του Έθνους, ή Γερουσία ελπίζει, ότι αι ήρ σπάθειαι της Υμ. Με αλειότητος συνουδιέναι με τάς εύχάς του Ελληνικού λαού θέλουν πείσει τάς Ευεργέτας ταύτας της Ελλάδος Δυναμεις να συναινέσωσιν εις την προς καιρόν αναδόχην της τακτικής άποτισεως, όπότεν μάλιστα αποδειχθή πραγματικώς ή τακτοποίησις των εν συζητήματων, ή φειδώ εις τάς δαπάνας και ή ενθάρρυνσις της γεωργίας, των τεχνών, του εμπορίου και της Ναυτιλίας, ώστε δια της βελτιώσεως του Μισθολόγος να παρέχώνται εις αυτός αναμειβόμενα εύγενη έξασφαλίσεως.

Αι ειλικρινείς διακινήσεις προς δικαιοσύνην των παρεξηγήσεων επί τινων συμβαλλόντων εις τα άρχαία μυστήρια του Βασιλείου, και αι ακάματοι προσπάθειαι της Υμ. Μεγαλειότητος δια την φιλικήν άρμονίαν των δύο άμωών Επικρατειών θέλουν παρέξει θεδαίως κόιναν και έπωφέλην συμφέροντα εις άμφοτέρα τά γειτοεύοντα μόρη.

Ευχόμεθα Βασιλεϋ, να Ιδωμεν τον ήδη προτενηρισμένον Διοικητικόν οργανισμόν άρρωσώτερον και ισχυρότερον του προϋπαρχόντος επ' αγαθώ της Πατρίδος, α αλόγως τις προσήκης των δαπανών, εις τάς όποις καθυπεβλήθη δια τούτο τό Έθνος. Ομοίως ευχόμεθα να Ιδωμεν στρεφουμένην δι' αίσ προτέρας έπαγρυπνήσεως και την νέαν βάση της Οίκονομικής ύπηρεσίας, σκοπόν μεν κατά πρώτον έχούσης την ανακούφισιν των φορολογουμένων πολιτών, άλλ' εν ταύτω τειούσης και εις την βελτίωσιν των δημοσίων πόρων.

Αισθ νομμενι βαθέως, Βασιλεϋ, την εκ της παιδείας άρχαίαν και παγκόσμιον εύχλιν της Υμετέρας Πατρίδος, και αύτην την σπουδερνήν πολιτικήν μας ύπαρξιν άποδίδον ε κατά μέγα μέρος εις τούτο, θέλωμεν άσπασθί με όλον τον Έλλην τον περί τούτου Νομοσχέδιον τούούτω μάλλον, καθ' όσον νομίζομεν καταπαιγούσαν την ισχυρωγήν αύστηρίτης πεπαιγμένης εις τά και ήδη υπάρχοντα έξπαιδευτικά και ταστήματα του τόπου. Ουχ ήττον δε θέλωμεν σπεύσει να λάβωμεν υπ όλιν και προσδιορίσωμεν συμφώνως με τάς έπανειλημμένας εύχάς και τάς θεολογικώς άναγκαίας του Έθνους, τον άριθμόν των Επισκόπων,

τῶν μεγάλων τούτων Σχολῶν τῆς θειοτέρας σοφίης καὶ ἠθικῆς. Αὗται δὲ θέλουσι συνδράμει καὶ τὴν ὕμ. Μεγαλειότητα καὶ τὰς Βουλὰς τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀρχαίας ἐκείνης δόξης καὶ λαμπρότητος τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ὁποίας τὸ ἱερὸν κειμήλιον, πεποιθήμεν ὅτι θέλει φυλάξει ἡ ὕμ. Μεγαλειότης ἀνέπαφον πάσης ἐξωτερικῆς ἐπηρείας, ἐπαγρυπνοῦσα συγχρόνως τε καὶ συντόνως εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ συνδέσμου αὐτῆς μετὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ πάσης ἄλλης Ἀνατολικῆς. Ἀποστολικῆς καὶ Ὁρθοδόξου, κατὰ τοὺς ὁρίσμούς τοῦ Συντάγματος.

Θέλομεν πρὸς τούτοις καταβάλλει πᾶσαν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐφ' ὧν ἄλλων Νομοσχεδίων ἤθελε κρίνει ἡ Κυβέρνησις τῆς ὕμ. Μεγαλειότητος νὰ εἰσαῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ὡς συντελεστικῶν πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Πατρίδος.

Καὶ τὰ περὶ ἐλέγχου δὲ τῶν δημοτικῶν προσόδων, καθ' ὅσον ταῦτα συμβιβάζονται μετὰ τὴν νόμιμον ἀνεξαρτησίαν τῶν δήμων καὶ εἰ τι ἄλλο ἀφορῶν τὰς θεσμοθεσίας ταύτας, τὰς μόναις διὰ πολλῶν αἰώνων καὶ παθημάτων περσισθεῖσας ἀγκυρας τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ελευθερίας, θέλομεν περιπτύχῃ ἀσμένως Βασιλεῦ, τοσοῦτον μᾶλλον, καὶ ὅσον δὲν διετρηθῇ ἀκριδῶς αἱ διατάξεις τῶν θεσμοθεσιῶν αὐτῶν, ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἀγαθὴ Συνταγματικὴ Κυβέρνησις δὲν στηρίζεται κατὰ πρῶτον λόγον ἐφ' ἑδαισιότατος ἄλλης βάσεως, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ πρώτου τούτου τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν στοιχείου. Τὴν βελτίωσιν τούτων καὶ τὴν σύστασιν τῶν Νομαρχιακῶν συμβουλίων, ἀπώροισαν οὖσαν αὐτῶν, καὶ συμπλήρωσιν τοῦ καθεστώτος διοικητικοῦ συστήματος, εἰς δὲ τὸν περὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρείττεον μεταρρυθμίσεως τῆς στρατολογίας Νόμον, θέλομεν λάβει ὑπὸ ὄφρυον καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐκτελεῖν σκέψιν, σκοπὸν προβαλλόντες, τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν κατὰ πάντα, καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ μέγαν λόγον.

Θέλομεν ἐνσυχοληθῇ μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ χρηστῆς ἐλπίδος, Βασιλεῦ, περὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν δημοσίαν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν Νομοσχεδία, μηδέποτε παύσαντες ἰὸ ἐφ' ἡμῖν νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀδιάσπαστον τούτων σχέσιν πρὸς τε τὴν ἐν γένει εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁλικῆς αὐτοῦ εὐμερείας. Πιστεύομεν δὲ ἀδιστακτικῶς, ὅτι διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπαρχόντων καὶ ὧν μᾶς ὑπόσχεται ἡμετέρα Μεγαλειότης Νόμων, διὰ τῆς ἀνεπηρέαστου ἐνεργείας τῶν δικαστηρίων, διὰ τῆς διοργανίσεως τῆς ἐθνικο-

λακῆς, τῆς φοβεραῆς ταύτης πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος δυνάμεως, εἰς δὲ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπώρων πολιτῶν καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν τε ἀρχῆν λαβόντων καὶ μελλόντων ἀπαικισμάτων ἐκ τῶν ἐνόντων ἐθνικῶν μέσων, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς πολυποθῆτου δημοσίας ἡσυχίας ἐπανέρχωνται, καὶ ἡ ἰδιοκτησία ἀσινὲς διαμένει, καὶ αἱ πυρκαϊαὶ τῶν κατὰ πολλοὺς λόγους χρησιμωτάτων δασῶν ἐμποδίζονται.

Ὁ διορισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγώνος, εἶναι ἐκπλήρωσις ἐθνικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἡ Γερουσία ἀποτείνει θαρρόντως εὐχὴν ἀφιερώσαν τὴν διορθωσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς συστηθείσης ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ἐ. ψηφίσματος.

Ἐπὶ τέλους ἀναπολύντες εἰς τὴν μνήμην μας μετὰ θαλαίας εὐγνωμοσύνης τὰς ἀπείρους εὐεργεσίας τῆς θείας προνοίας, ἃς ἔχετε πλουσίως ἐπὶ τῆς Πατρίδος μας κατὰ τὸ Παρελθόν, καθάρρα ντες εἰς ταύτην καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῶν, ἐπικαλούμεθα συγχρόνως εἰς συνδρομὴν τῶν σημερινῶν ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεως τοῦ πολιτικοῦ προσπαθειῶν μας, καὶ σήμερον ὡς καὶ ἄλποτε, πᾶσαν γεννοίαν καὶ πεφωτισμένην καρδίαν.

Εἴθε ἡ θεία πρόνοια νὰ ἐπισκιάσῃ μετὰ τὴν οὐράνιον χάριν τῆς καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σ. Καλογερόπουλος

Γ. Ψύλλας

Τ. Μαγγίνας.

Σ. Θεογαρόπουλος

Ἰάκ. Παζιμάδης.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν προτείνεται νὰ προσδιορισθῇ τὸ προσεγγίζον σάββατον διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως, λέγων ὅτι αὕτη πρέπει νὰ λιθογραφηθῇ προηγουμένως, καὶ νὰ διανεμηθῇ, διὰ νὰ λάβωσιν ἅπαντες ἀκριβῆ γνώσιν. ἕτερος ἀντιτείνει, ὅτι δύναται ἕκαστος νὰ λάβῃ ἀκριβῆ τῆς ἀπαντήσεως γνώσιν μέχρι τῆς προσεχοῦς παρασκευῆς καὶ αὕτη πρέπει νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος συζήτησιν.

Συζητήσεως δὲ περὶ τούτου γενημένης, ὁ Πρόεδρος διατάττει τὴν δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίαν καὶ ἡ Γερουσία παραδέχεται νὰ συζητηθῇ ἡ ἀπάντησις τὸ προσεγγίζον Σάββατον.

Ἐπομένως ἀναγινώσκεται ἡ τοῦ Κυρίου Χρυσογέλου ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως παραίτησις, τὴν ὁποίαν καὶ προφορικῶς

επιστηρίζει λέγων, ότι δεν δύναται νὰ εκπληρώσῃ τὸ καθήκον τοῦτο ἕνεκα τῆς ηλικίας τοῦ καὶ τῆς ἀδυναμίας τῆς ὁρατικῆς.

Παραδεχθεῖς δὲ τῆς παρητήσεως ταύτης, προτείνεται παρὰ τινος νὰ γίνῃ αὐθιμίαν ἢ ἐκλογὴ ἢ ἐτέρου γραμματέως· ἀλλ' ἀντιτάττειν ἄλλος, ότι ἡ συζήτης τῆς προτάσεως ταύτης δὲν περιέχεται ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι ἡ ἐκλογὴ, αὐθιμίαν γινομένη, ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμόν, ζητεῖ ν' ἀναβληθῇ δὲ τὴν ἐπιούσαν, καὶ μάλιστα διὰ νὰ σκεφθῇ ἕκαστος ὁρίμως περὶ τοῦ καταλλήλου προσώπου. Εἰς ταῦτα ἀνάνησται τις, ότι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Γραμματέως οὐχὶ μόνον δὲν ἀντιβαίνει, ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶσα εἶναι σύμφωνος μετὰ τὸν κανονισμόν, καθότι εἰς τὴν ἐναρξιν ἐκάστης συνόδου τὸ πρῶτον τῆς Γερουσίας ἐργάζονται οἱ ἄρχιερεῖς, καὶ ἡ προκειμένη ἐκλογὴ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, εὐμὴ ὡς ἐξυκολούησις τῆς πρώτης.

Τὸ ζήτημα, προσέθηκεν ἄλλος, εἶναι ἂν διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γραμματέως παραβιάζεται ἢ μὴ ὁ κανονισμὸς, καὶ πρέπει ν' ἀποφασισθῇ ταῦτα παρὰ τῆς Γερουσίας. Ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσῃ ἐπὶ τῆς Γερουσιαστῶν τίθεται τὸ ζήτημα εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν, καὶ ἡ Γερουσία παραδέχεται νὰ γίνῃ αὐθιμίαν ἢ ἐκλογὴ τοῦ Γραμματέως γίνεταί μετὰ ταῦτα καὶ ἡ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐτέρου Γραμματέως τῆς Γερουσίας ψηφοφορία, καὶ κοινῇ συγκαταθεσὶς δύο ψηφολεξτῶν παρὰ τοῦ Προέδρου προσκληθέντων, ἀναδίδονται Γραμματεῖς ὁ Κ. Γεώργιος Ψύλλας διὰ ψήφων 24 ἐπιλαχόντες ἐδ' ἐχθρῶν ὁ Κ. Δ. Βουλγάρης διὰ ψήφων 16 καὶ ὁ Κ. Γ. Αἰνιάν διὰ ψήφων μίας.

Εἰς τὸν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἐρωτᾷ, ἂν ὁ παρὰ τοῦ Τυχοῦ τῆς Γερουσίας καθυποβληθεὶς ἀπολοισμὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ παρὰ τῆς ἤδη διορισθείσης λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς περιλλούσης Συνόδου. Ἑτέρος προτείνει ν' ἀνατιβῇ ἡ ἐξέλεξις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀπολογισμοῦ εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν διορισθεῖσαν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Συνόδου, καὶ ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν πρότασιν ταύτην πᾶσιν.

Ἀντινίσταται παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Γ. Μαγγίνα ἡ ἐπὶ μὲν πρότασις τροπολογίας ἐπὶ τινὸν ἄρθρων τοῦ Κανονισμοῦ.

Προτάσεις τροπολογίᾳ ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 5 νὰ τεθῇ νέον ἄρθρον τὸ ἀκλουθόν.

«Ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ Γραμματεὺς ἐκαστῆς συνόδου ἐξα-

καλουθεῖται νὰ εκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά των μέχρι τῆς εἰς τὴν ἐπόμενῃν Συνόδον ἀντικαταστάσεως των.

Τὸ ἄρθρον 65, νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἐφεξῆς.

α Ὅλοι αἱ εἰς τὴν Γερουσίαν διδόμεναι ἀναφοραὶ ἀναγινώσκονται εἰς τὴν γενικὴν Συνεδρίασιν, καὶ ὅσαι ἐξ αὐτῶν ἀφορῶσιν ἰδιωτικὰ συμφέροντα παραπέμπονται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, αἱ δὲ σχέσιν ἔχουσι πρὸς ἀντικείμενα καθυποβληθέντα ἤδη εἰς τὰ Τμήματα, παραπέμπονται εἰς αὐτά.

Εἰς τὸ ἄρθρον 86, ἐνθα ἀναφέρει περὶ τῶν εἰσιτηρίων, ἀντὶ τῆς ἀρθρητικῆς λέξεως α ἐν ν νὰ τεθῇ α δύο.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 90, νὰ τεθῇ νέον ἄρθρον τὸ ἀκλουθόν.

α Δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδένᾳ Γερουσιαστῇ ἀδεια ἀπουσίας ἐπέκεινα τῶν τσσακόντα ἡμερῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, ἐκτὸς ἀποδεδειγμένης ἀσθενείας. Ὁ τὸ ἄρθρον 80 νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἐφεξῆς:

α Ἐκαστον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς υποβάλλει τὸ συνταχθέν σχέδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει τμήμα, καὶ ἐκθετεῖ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ ἐπὶ τοῦ σχεδίου παρατηρήσεις τοῦ Τμήματός του. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ κα' υποβάλλει διὰ τοῦ εἰρηγγοῦ τῆς τὸ σχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ αὕτη ἀποφασίζει διὰ ψηφοφορίας μυστικῆς περὶ τοῦ σχεδίου.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ άρθρου 104 ἡ πρόθεσις α εἰς ν νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς προθέσεως α μετὰ.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 16 Ἰανουαρίου 1846.

Γεώργιος Μαγγίνας.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἀποφασίζεται νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ.

Ἀναγινώσκεται ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Γ.Μ. Ἀττινοπούλου, ζητοῦντος ἀδειαν ἀπουσίας διήμερον, ἀρχομένην ἀφ' ἧς ἡμέρας κάμει χρῆσιν, καὶ δικαιολογημένην διὰ τῆς ἐν Γεργίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ του ἀποδιώξεως. Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν αἴτησιν του.

Ἀναγινώσκεται ἑτέρα ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ι. Κουτουμῆ, ζητοῦντος ἀδειαν ἀπουσίας εἰκοσήμερον, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Νάυπλιον πρὸς ἀποπεράτωσιν καταπεργουμένων ὑποθέσεων του, καὶ ἡ ἄδεια παραχωρεῖται.

Ἀναγινώσκεται καὶ τρίτη ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Σ. Πιπῆ, ἐξοπούλου, αἰτῶντος ἀδειαν ἀπουσίας τριακονθήμερον, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Νάυπλιον πρὸς ἀνάρρωσιν τῆς υγείας του, καὶ ἡ ἀδεια δίδεται.

Ἐπὶ τέλους κοινοποιεῖ ὁ Πρόεδρος ὅτι ἔδωκε προσέτι δεκαπενθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας εἰς τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Ἰωάν. Κολωκωτρώνην, καὶ ἀναγγεῖλαι, ὅτι τὸ προσεγγίζον Σαββατον θέλει συζητηθῇ ἢ εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπάντησις, διαλύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι
ΑΝΑΓΝ. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Β. Χριστοκόπουλος.
[Χ. Βλᾶσσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 29 Ἰανουαρίου 1846 ἡμέρας Τρίτης.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ πλήρους ἀποδειχθέντος τοῦ σώματος, ὁ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου προεδρεύων ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 π. μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγγεῖλαι ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως τὰς ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ προταθείσας τροπολογίας περὶ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Τάτζη Μαγγίνα, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, εἰδοποιεῖ ὅτι προσηνέχθησαν περὶ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Γ. Αἰνιάνος καὶ ἄλλαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ τροπολογίαι προτάσεις, αἱ ὅποιαι ἀναγινώσκονται, καὶ ἔχουσιν ὡς:

Προτάσεις τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 9. α Τὰ τμήματα νὰ ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ σώματος. »

Ἐπὶ τοῦ α 10 » α Ἐν συζητήσει οὐσιαῶδους ζητημάτων, ἐκφθερόντος ὡς τοιούτου ὑπὸ τοῦ σώματος, ἐπὶ αἰτήσῃ ἐπὶ τούτουλάχιστον Γερουσιαστῶν, σχηματίζεται τὸ Σώμα ὡς Τμήμα, καὶ γνωμοδοτεῖ. Οἱ μειοψηφοῦντες ἔχουσιν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν δημοσίαν Συνεδρίαν νὰ κἀνουν τὰς παρατηρήσεις των. »

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 15. α Ὅταν ἐν μέλος ἐξέφρασε γνώμην τινα εἰς τὴν Συνεδρίαν, ἐν τῇ διορθώσει τῶν πρακτικῶν δύναται νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 18.

Α. Ἀποφασίζεται πρῶτον, ἐὰν θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰ Τμήματα ἢ ἐὰν θὰ συζητηθῇ εἰς δημοσίαν Συνεδρίαν, ἢ εἰς τὴν Γερουσίαν ὡς Τμήμα, ἢ θὰ συστήθῃ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Τμημάτων.

Β. προσδιορίζεται ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει γένει ἡ συζήτης καθ' ὅποιονδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω τρόπων θέλε ἀποφασισθῇ.

Γ. Ἐὰν παραπεμφθῇ εἰς τὰ τμήματα προσδιορίζεται ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλει γένει συζήτησις, ὅτε ὁ εἰσηγητὴς ἐκαστοῦ τμήματος παρουσιάζει τὴν γνώμην αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἀποφασισθῇ νὰ γένῃ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Τμημάτων, πρῶτον συζητεῖται τὸ τιθέμενον εἰς συζήτησιν ἔγγραφο ἐν τῇ Τμήματι, καὶ δεύτερον ἐκλέγεται ἐν μέλῳ ἐξ ἐκαστοῦ τῶν Τμημάτων, τὰ δὲ ἐκλεγθέντα μέλη συνεισφέροντα ἐκθέτουσι τὴν γνώμην ἐκαστοῦ τῶν Τμημάτων συζητοῦσι καὶ σχηματίζουσι διὰ πλειοψηφίας τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὅποιαν παρουσιάζουσιν ἐν τῇ προσδιορισμένῃ ἡμέρᾳ εἰς τὴν δημοσίαν Συνεδρίαν τῆς Γερουσίας, ἢ εἰς τὸ Σώμα, θεωρούμενον ὡς Τμήμα, ἀφ' οὗ προειδοποιήσῃ τὸν Πρόεδρον νὰ συγκαλέσῃ Συνεδρίαν κατὰ τὸ ἀρθρον 21.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 31. Ἡ γενικὴ συζήτησις περιστρέφεται περὶ τὴν ἐσάν τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ ἄλλ. ἐὰν ᾖ δακτὴ ἢ ἐσάν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 86. Νὰ δίδωνται ἀνὰ δύο εἰσιτήρια.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 94. Ὁ πρῶτος κλητὴρ νὰ μένῃ διορκῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπομένης Συνόδου, διὰ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Καταστήματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰανουαρίου 1846.

Γ. Αἰνιάν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν προτάσεων τούτων, εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν προτείνει νὰ λιθογραφηθῶσι, διανεμηθῶσι εἰς τὰ μέλη, καὶ παραπεμφθῶσι εἰς τὰ Τμήματα, διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ αὐτῶν.

Αἱ τροπολογίαι, ἐνστάμενος ἕτερος, ὅτι δύναται κατ' ἀποφασίν τῆς Γερουσίας νὰ συζητῶνται ἀμέσως, καὶ ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται ἀναποφεύκτως νὰ λιθογραφῶνται καὶ διανεμῶνται προηγουμένως εἰς τὰ μέλη, προτείνει νὰ ἐρωτηθῇ περὶ τούτου ἡ Γερουσία.

Δὲν πρόκειται, ἐναντιοῦται ἄλλος εἰς ταῦτα, περὶ τροπολογίας, ἀλλὰ περὶ προτάσεως νέου νόμου, ἀφορῶντος αὐτὸν τὸν Κανονισμὸν τῆς Γερουσίας, ὅστις πρέπει νὰ τηρηθῇ, ἐφαρμοζόμενον ὅσα περὶ προτάσεων διατάσσονται.

Δύο προτάσεις τροπολογιών ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ παρὰ τῆς ἀλλοῦ, ἐγένοντο, ἐξ ὧν αἱ πρῶται παραπέμφθησαν εἰς τὰ Τμήματα πολλῶν δ' ἐναντιωθέντων ὅτι δὲν παρεβλήθησαν, συμφωνεῖ μετὰ τὸν πρόλαλσαντα, προτείνων νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ Τμήματα αἱ περὶ ὧν πρόκειται τροπολογία, οἱ δὲ πρὸς τοὺς τῶν Τμημάτων νὰ εἰδοποιήσωσι συμφωνῶν μετὰ τὸν Κανονισμὸν τὸν πρόεδρον τῆς Γερουσίας ἂν ἀπεφασίσθῃ ὡς ἀντιπροσβῶσιν ἢ μή. Ἐπειδὴ ὁμοῦ, προστιθῆσιν ὁ αὐτός, ἐνδεχόμενον εἶναι ὡς ἀποφρίσθωσιν αἱ τροπολογίαι παρ' ὅλων τῶν Τμημάτων, πρὸς ἀποφυγὴν ματαίως δαπάνης προτείνει νὰ διανεμηθῶσιν ἀντίγραφά ἀναέν εἰς ἕκαστον τῶν Τμημάτων, καὶ, καθ' ἣν ἐρίπτωσιν παρὰ δύο τούτων τοῦλάχιστον ἔχελον ἐγκριθῇ, νὰ διαταγῇ ἡ λήθω ἀφῆσις καὶ οἱ εἰς ἀπαντα τὰ μέλη διανομὴ τῶν προτάσεων.

Εἰς ταῦτα ἀντιτείνει ἕτερος, ὅτι αἱ προτάσεις τροπολογίαι χρῆζουσιν ἰδιαιτέρας σκέψεως, καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι πρέπει νὰ διανεμηθῶσιν εἰς ἅπαντας.

Συμφωνῶν δὲ μετὰ τὸν πρὶν τοῦ ἀντιτείναντος ἀγρεύσαντα ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Τάττης Μιγγίνας, προστίθῃσι ὅτι ἔθελε προτιμῆται ὡς ἀνακαλέσῃ τὴν πρότασιν τοῦ, ἂν ἐγίνωσκεν ὅτι δὲν θέλει εἰσαγεῖν εἰς συζήτησιν, παραδεχόμενα παρὰ δύο τοῦλάχιστον Τμημάτων.

Ἐπειδὴ αἱ παρὰ τοῦ Κ. Τ. Μιγγίνας προτ. θέσται τροπολογία, παρατηρεῖ ἄλλος, ἐλθοῦρα ἤθησαν καὶ διανεμηθῶσιν, πρέπει νὰ λιθογραφηθῶσιν καὶ διανεμηθῶσιν ὡσαύτως καὶ αἱ προταθεῖσαι παρὰ τοῦ Κυρίου Γ. Αἰνιάνος, μάλιστα δὲ καθ' ὅσον τοιαύτη ὑπῆρξε μέχρι τούδε ἡ τάξις.

Παρατηρήσας ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι ἡ περὶ τῶν τοιαύτων φροντίς εἶναι καλὸν ὡς ἀντιθῆται εἰς τὸ Γρα εἶναι, ἐρωτᾷ τὴν Γερουσίαν, καὶ ἀποφασίζεται νὰ λιθογραφηθῶσιν καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος τροπολογίαι, προτιμῆται δὲ συγχρόνως ἡ ἐπιδοτὰ διὰ νὰ συνιῶσιν καὶ γνωμοδοτήσωσιν τὰ Τμήματα περὶ ἑκατέρων τῶν προτάσεων.

Ἀσπαστὰς ἐπομένως ὁ εἰσαγγεστὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς εἰσαγγεῖ τὴν περὶ τούτων ἐκθεσιν, τὴν ὁποῖαν ὁ εἰς τῶν γραμματέων ἀρχεταὶ ἀναγινώσκων.

Εἰς δὲ τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν διακόψας τὴν ἀνάγνωσιν, προτείνει ὡς ἀναγνώσθῃ ἀπασα ἡ ἐκθεσις, καὶ νὰ προσδιακριθῇ ἡ πρὸς συζήτησιν αὐτῆς ἡμέρα, διὰ νὰ λαβῇ ἕκαστος ὑπ' ὅψιν τὸ περιεχόμενον τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐπιφέρει τὴν περὶ αὐτῶν γνωμοδότησιν τοῦ μετὰ προηγούμενην σκέψιν.

Ἡ τοιαύτη ἀνταρξία, παρατηρῆσθε, προκύπτει ἐκ τῆς μὴ ἀριστερῆς τήρησεως τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 67 τοῦ Κανονισμοῦ, κατὰ τὸ ὅποιον ἂν τοῦ λοιποῦ σημειῖται συναπτικῶς τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀναφορῶν ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι τῆς ἡμερομηνίας διατίσεως, δύναται ἕκαστος ὡς ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ λαμβάνῃ ὁποῖας θέλει πληροφορίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ, προστίθῃσιν ἄλλος, ἀνῆγγελε τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς προεπιμένης ἐκθέσεως, καὶ πᾶς τις χρεώατο νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

Εἰς τοῦτο ἀντιπαρατηρεῖ ἄλλος, ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως οὐδ' ἐκ τῆς ἐπιφυλλίδος τῆς ἡμερομηνίας διατίσεως, οὐδ' ἐκ τῆς ἀγγελίας τῆς ἐπιτροπῆς γίνεσθαι ὅλον, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐπειδὴ ἐν τῇ Βουλῇ οἰκονομὸν ἀναγινώσκονται, ἀλλὰ καὶ λιθογραφῶνται καὶ εἰς θέσιν διὰ τὴν διδωτοὶ ὅπως ὁ ἐκπιπόμενος πρὸς διάσκεψιν κειρὸς, προτείνει ὡς ἀναγκαστὸν ὡς ἀναγινώσκονται τοῦλάχιστον ἐν τῇ Γερουσίᾳ, καὶ προτιμῆται ἐπομένως ἡ πρὸς συζήτησιν ἡμέρα, διὰ νὰ δύναται ἕκαστος νὰ λαμβάνῃ ἀκριβεῖς διαταρξίας περὶ παντός οὐτιῶδους ἀντικειμένου.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναγινώσκει, λέγει ἄλλος, εἶναι ἱερὸν, εἶναι ἀναρρίπτει, καὶ ἀνήκει καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωματίων, ἐμπεσόντα τοῦτο διὰ τοῦ λόγου, προτείνει δὲ ὡς ἀναγκαστὸν ὡς ἀπ' οὐχὶ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα, συμφωνῶν μετὰ τὸν προαγορεύσαντα.

Παρατηρήσας μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι εἶναι καλὸν ὡς ἀναγινώσκονται προηγουμένως ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ νὰ παραχωρηθῇ ὁ ἀρμόδιος κειρὸς, διὰ νὰ λαμβάνῃ ἕκαστος λεπτομερεῖς περὶ τῶν ἀναφορῶν πληροφορίας, ἐρωτᾷ τὴν Γερουσίαν, καὶ παμψηφεί ἀποφασίζεται νὰ ἀναγνώσθῃ ἀπασα ἡ περὶ τῆς πρόκειται ἐκθεσις.

Ἀναγινώσκει ἐπομένως ὁ εἰς τῶν γραμματέων τὴν ἐκθεσιν αὐτήν, ἡ ὁποία ἐγείνεται οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναφοράς.

1. Ἀναφορὰ ἀπὸ 20 ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 144 εἰκοσι ἀκκων, κατωκίων τοῦ χωρίου Νομιστῆ τοῦ δήμου Λεκάτρου, διὰ τῆς ἐκθέσεως τὴν ἐντάλῃν καὶ καταστάσεις 33 οἰκίων αὐτῶν.

καὶ τὴν διαρπαγὴν τῶν ἐν αὐταῖς πραγμάτων τῶν ἀπὸ ἐθνοφύλακας, ὀδηγουμένους παρὰ τε τοῦ γραμματέως τῆς Διοικήσεως Λακωνίας. Β. Οἰκονόμου, καὶ τῶν Μαυρομιχαλαίων Γερμανοῦ καὶ Πέτρου.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ Νόμον.

2. Ἀναφορὰν ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 145 χερῶν τινῶν καὶ ὄρρανῶν καὶ τῶν συζύγων τῶν ἀνωτέρω Λακωνῶν, εἰς οὓς ἀνήκον αἱ κατεδαφισθεῖσαι, πυρποληθεῖσαι καὶ διαρπαγείσαι οἰκίαι, δι' ἧς ἐκφράζουσι τὰ παράπονά των, διὰ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, εἰς τὴν ὅπου τὰς ἔθεσαν αἱ ἐγκληματικαὶ αὐταὶ πράξεις τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω, εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

3. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 146 τῶν δημοτικῶν συμβούλων, τῶν εἰσέκων παρέδρων, καὶ τινῶν δημοτῶν τοῦ δήμου Σελλινόςης τῆς Διοικήσεως Καλαβρύτων, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐπαρχίας των, διὰ τὰς καταβλήψεις καὶ τὰς καταπίσεις, τὰς ὁποίας ὑποφέρουσιν ὅτῳ ὀλοκλήρους μῆνας μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῶν Καλαβρύτων, ἀπὸ τε στρατεύματα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐθνοφύλακας καὶ τοὺς ὀδηγοὺς αὐτῶν, καὶ προσέτι διὰ τὴν ἀδίκον παῦσιν τοῦ Δημάρχου των.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

4. Ἀναφορὰν ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 147 92 κατοίκων τοῦ δήμου ψωφίδος τῆς Διοικήσεως Καλαβρύτων. Ἐκθέτουσιν οὗτοι τὰς εἰς τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν των παντοειδῆς ἐπεμβάσεις τῆς ἐξουσίας, τὰς καταπίσεις, τὰς ὁποίας ὑποφέρουσιν ἀπὸ τὰ ἐπὶ τούτῳ περιερόμενα στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν Πετιμεζαίων, καὶ τὴν παῦσιν δημοτικῶν τινῶν συμβούλων, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν προστασίαν τῆς Γερουσίας, πρὸς κατάπαυσιν τῶν τοιούτων παρανομιῶν καὶ ἀνομιμάτων.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

5. Ἀναφορὰν ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 148 τοῦ ἀπὸ Δολοῦς τῆς Λακωνίας Παναγιώτη Αἰανούρη στρατιωτικοῦ αξιωματικοῦ, παραπονουμένου κατὰ τοῦ Ἰωάννου καὶ Δημητρίου Κα-

τράκων, τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη, καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐθνοφυλάκων, ὡς εἰσβαλόντων ἀνευ παραμικρᾶς αἰτίας εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ὡς αἰκισάντων τὴν σύζυγόν του, διαρπασάντων τὴν περιουσίαν του, καὶ ἐκ θεμελίων καταστρεφάντων τὴν οἰκίαν του.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

6. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 149 τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Καλλιφωνίας, παραπονουμένων κατὰ τῶν διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, διὰ τὰς παντοίας ἐπεμβάσεις των εἰς τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν των, καὶ τὴν ἐπὶ τούτων παῦσιν τοῦ Δημάρχου, καὶ τινῶν δημορχικῶν παρέδρων τοῦ δήμου των.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

7. Ἀναφορὰν ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 150 τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν δημοτῶν τοῦ δήμου Φελλόης, δι' ἧς παραπονοῦνται ἐναντίον τῶν στρατιωτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, διὰ τὴν εἰς τὰς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς μεροληπτικὴν διαγωγὴν των, καὶ διὰ τὰς ὁποίας ὑποφέρουσιν ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν καταπίσεις καὶ καταβλήψεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

8. Ἀναφορὰν ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 151 τοῦ Βασιλείου Βλάχου Ἀκαρνᾶνος, δι' ἧς παραπονεῖται κατὰ τοῦ Διοικητοῦ Ἀκαρνανίας, ὡς ἀντικαταστήσαντος, κατὰ παράβασιν τοῦ δημοτικοῦ Νόμου, τὸν Κωνσταντ. Βάλεην εἰς τόπον τοῦ ἀποβιώσαντος πρώτου συμπληρωματικοῦ μέλους τοῦ δημοτ. Συμβουλίου Οἰνιάδος: Γιαννάκη Παπασπητῆ ἡ, ἐνῶ κατὰ τὸν Νόμον ὀφείλει ν' ἀντικαταστήσῃ, ὡς πλειοψηφούντα, τὸν ἀναφερόμενον.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

9. Ἀναφορὰν ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 152 τοῦ Ἀναστασίου Ἀργυροπούλου δημοδιδασκάλου, προσβάλλωντος τὴν διαγωγὴν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Βασιλ. Διδασκαλείου Κ. Ι. Κοκκῶν ὡς καταχρηστικὴν καὶ ἐπιλήψιμον, καὶ ἐπικαλουμένου τὴν σύντονον προσοχὴν τῆς Γερουσίας κατὰ τῆς, ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς ταύτης τοῦ διευθυντοῦ, προσγινομένης ἐλάβθης εἰς τὴν πρόδον τῆς ἐκπαιδευομένης τοῦ ἔθνους Νεολαίας.

Η επιτροπή γνωμοδοτεί να διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως.

10. Ἀναφορὰν ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 153 τοῦ Γεωργίου Ζ. Γεωργιάδου, ἐξαιτουμένου νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Γερουσία διὰ νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἐξωτερικὸν διαβατήριον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκδοσὶν τῷ παρεμβάλλοντι ἐμπόδια ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν.

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

11. Ἀναφορὰν ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 154 τοῦ ἰδίου Γ. Ζ. Γεωργιάδου, ἐξαιτουμένου νὰ τὸν ἐπιστραφῶσιν ἀναφοραὶ τινες ἐμποροπλοιάρχων, καὶ ἄλλα τινα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ὑπέβαλεν εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ προηγουμένης ἀναφορᾶς τοῦ τὴν 3 Ἰουλίου.

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

12. Ἀναφορὰν ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1845 ὑπ' 158 τοῦ Ἰακ. Περικλέους Ὀλυμπίου, ἐκθέτοντος τὰς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος ἱεροῦ ἀγῶνος θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις τοῦ, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ τὸν δοθῇ στρατιωτικὸς βαθμὸς ἀνάλογος μὲ τοὺς κόπους τοῦ καὶ μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ.

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

13. Ἀναφορὰν ἀπὸ Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 159 τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου Σουδενῶν τῆς Διοικήσεως Καλαβρύτων, ἐπικαλουμένων τὴν θεραπείαν τῶν καταθλιπτικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται ἐναντίον τῶν αἰ Διοικητικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς Διοικήσεως ταύτης, μεροληπτοῦσαι εἰς τὰ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας τῶν.

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

14. Ἀναφορὰν ἀπὸ 22 Αὐγούστου 1845 ὑπ' ἀριθ. 160 τοῦ Κώστα Λαγουμιτζῆ, τοῦ εἰς τὴν ὑπονομοποιᾶν ἐν κοινῇ τοῦ πολέμου διαπρέψαντος κατὰ τὰς πολιορκίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Μεσολογγίου, δι' ἧς ἐκφράζει τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διδάξῃ, πρὶν θῆσθαι εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ γέρατος, εἴκοσι νέους Ἕλληνας, τὴν τέχνην τῆς ὑπονομοποιᾶς, ἥτις ἀπεδείχθη ἐπιτοσσοῦτον γρήσιμος εἰς τὰς δεινὰς τῆς Πατρίδος περιστάσεις, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ τὸν χορηγηθῶσι τὰ πρὸς τοῦτο ἀνάλογα μέσα, καὶ ἡ ἀδεια τοῦ νὰ ἐκλέγῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τοὺς ὁποίους ἤθελε νομίσαι ἱκανοὺς νὰ διδασκῶσι τὴν τέχνην ταύτην εἴκοσι νέους,

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

15. Ἀναφορὰν ἀπὸ 20 Ἰουλ. 1845 ὑπ' ἀριθ. 166 τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου Βλασίας τῆς Διοικήσεως Καλαβρύτων, διαμαρτυρουμένων κατὰ τῶν βιαιοπραγιῶν καὶ τῶν καταθλιπτικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται ἐναντίον τῶν αἰ Διοικητικῶν καὶ Στρατιωτικῶν τῆς ἐπαρχίας τῶν Ἀρχῶν, μεροληπτοῦσαι εἰς τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῶν.

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

16. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 167 τεσσάρων κατοίκων εἰς Βαρούσι τῆς Λακωνίας, δι' ἧς ἐκθέτουσι τὰς βιαιοπραγίας, ὅσας ἐπραξάν ἐναντίον τῶν, καὶ ἐναντίον ἄλλων Λακωνῶν, οἱ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Κατζίκων καὶ Μαυρομιχαλίων ἐθνοφύλακες, διαρπάσαντες τὰ πράγματα τῶν Οἰκίων τῶν, καὶ πολλὰς ἄλλας ἐκτελέσαντες ἀνοσίους καὶ ἐγκληματικὰς πράξεις, ἐν γνῶσει τῶν Διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς Λακωνίας.

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὰ Ἰπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὡς καὶ ὑπ' ἀριθ. 144 ἀναφορά.

17. Ἀναφορὰν ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1845 ὑπ' ἀριθ. 168 τοῦ Δ. Πιεράκου ἐκθέτοντος τὴν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 5 πρὸς τὴν 6 Αὐγούστου εἰσβολὴν εἰς τὴν ἐν Πεταλιδίῳ οἰκίαν τοῦ διαφόρων χωροφυλάκων καὶ ἐθνοφυλάκων, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Μαυρομιχαλίων Γερμανοῦ καὶ Δημητρίου διατελούντων, καὶ τὴν παρ' αὐτῶν γενομένην διαρπαγὴν τῶν ἐν αὐτῇ πραγμάτων τοῦ, τιμωμένων ὑπὲρ τὰς εἴκοσι δραχμ. κτλ.

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω

18. Ἀναφορὰν ἀπὸ 8 Σεπτεμβρ. 1845 ὑπ' ἀριθ. 177 τοῦ ποτὲ ἐνομωτάρχου ἐκ Λεβαδίας Δ. Παπ. Ἰωάννου Βίκου, ἐκθέτοντος τὰς ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος στρατιωτικὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις τοῦ, καὶ ἐξαιτουμένου τὸν διορισμὸν τοῦ, μὲ ἀνάλογον βαθμὸν, εἰς τὴν Βασιλικὴν Φάλαγγα.

Ἡ ἐπιτροπή γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

19. Ἀναφορὰν ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 183 τοῦ Σ. Μητροπολίτου Ἀχαρνανίως Ἱεροθεοῦ, δι' ἧς ἐκθέτει τὴν παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν γενομένην ἐναντίον τοῦ καταδιώξιν, διὰ κλητηρίου θεσπίσματος, μὴ περιέχοντος τὴν βίβλιν τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, τὴν κατὰ διαταγὴν τοῦ

διαληφθέντος εισαγγελέως ενεργηθείσαν θρευναν εις τὸ γραφεῖον του, καὶ τὴν ὡς ἐκ τούτων προσγινομένην εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν χαρ. κτηρὰ του προσβιλήν, καὶ παραπονεῖται κατὰ τῶν Κ. Κ. Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τοὺς ὁποῖου, θεωρεῖ ὡς αἰτίους τῶν παθημάτων του τούτων.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ νὰ συνενοχθῇ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ Νόμον.

20. Ἀναφορὰν ὑπ' ἀριθ. 194 τῶν δημοτῶν Θεοδοῦς τῆς Διοικῆσεως Γόρτυνης Δημητρίου Α. Σταυροπούλου καὶ Χαράλ. Κρεντίρα, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Πανουργιᾶ Ἡλιοπούλου Παλουμπιώτου, καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδήγησιν του ἐνόπλων, ὡς ἄνευ αἰτίας συλλαβόντων αὐτοὺς καὶ μεταχειρισθέντων ἐναντίον των τὰ πλέον ἀνθρώπινα βασανιστήσια, τὰ ὁποῖα ἐκθέτουσιν εἰς τὴν ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισυναπτομένην ἀναφορὰν των πρὸς τὸν ἐν τριπλόῳ εἰσαγγελέα.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

21. Ἀναφορὰν ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου ὑπ' ἀριθ. 195 κατοίκων τινῶν τῶν Τρικάλων τῆς Κορινθίας, παραπονουμένων κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ αὐτοῦ δημοτικοῦ Ἀστυνομίου, πράττοντος πολλὰς καταχρήσεις καὶ παρανόμους π. ἄξεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

22. Ἀναφορὰν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου ὑπ' ἀριθ. 196 ἐλαχιστομένων τινῶν τῆς Ἀκαρνανίας παραπονομένων κατὰ τῶν καταχρήσεων τοῦ Γεν. ὀδηγοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς Νικολάου Τζέλιου καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδήγησιν του ἐνόπλων.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

23. Ἀναφορὰν ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1845 ὑπ' ἀριθ. 7 τοῦ πρώην τελέωνου Πειραιῶς Α. Λουκοπούλου, δι' ἧς ἐρρισιβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 53 ἀπόφασιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καταδικάζουσιν αὐτὸν εἰς τὴν πληρωμὴν δραχ. 255.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ παραπεμφθῇ ὁ ἀναερμένος εἰς τὸ Β'. ἐδάφ. τοῦ Στ'. Ψηφίσματος τῆς ἐθν. Συνελεύσεως καὶ συμμορφωθῇ μετὰ τὴν αὐτῇ διαλαμβανόμενα.

24. Ἀναφορὰν ἀπὸ 3 Ἰαννουαρίου 1846 ὑπ' ἀριθ. 10 τοῦ

Γ. Ζ. Γεωργιάδου δι' ἧς ἐκθέτει τὰ δίκαιά του, καὶ παρακαλεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ διορισθῇ ὡς Λιμενάρχης.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

25. Ἀναφορὰν ἀπὸ 18 Ἰαννουαρίου 1846 ὑπ' ἀριθ. 16 τοῦ Μ. Βερναρδου, δι' ἧς ἐκθέτων τὰς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ αγῶνος θυσίας του καὶ τὴν σημερινὴν οἰκτρὰν κατάστασιν του, παρακαλεῖ τὴν Γερουσίαν νὰ ἐνεργήσῃ νὰ ᾧ δοθῇ σταθερὸς πόρος συντάξεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Κ. Πρόεδρο. τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τ. ν. αἰτήσεις τοῦ ἀναφερομένου καὶ ἐνεργήσῃ ὅ, τι δίκαιον πρὸς θεραπείαν τῶν δεινῶν τοῦ πάσχοντος τούτου παλαιοῦ ἀγωνιστοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἰαννουαρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀναστ. Λόντος Ἰ. Κουντουμᾶς
Λάμπρος Νάκος Ἀδὰμ Δούκας

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν προτείνει νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἐπιούσα διὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς, παρατηρῶν ὅτι ἐντὸς τῆς σημερινῆς ἡμέρας δύναται ἕκαστος νὰ λάβῃ ὑποψίας θέλει πληροφορίας.

Ἐτέρος ἀντιτείνει εἰς ταῦτα, λέγων ὅτι ἡ ἐπιούσα εἶναι ἡμέρα ἑορτάσιμος.

Παρατηρῶν ἄλλος ὅτι αἱ ἀναφοραὶ ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, δὲν θεωρεῖ ἱκανὸν πρὸς διάσκεψιν τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς σημερινῆς ἡμέρας, καὶ προτείνει νὰ παραχωρηθῇ ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον χρόνος.

Ὁ λόγος τῆς ἐορτῆς, προστίθεται ἄλλος, δὲν εἶναι ἰσχυρὸς, διὰ ν' ἀναβληθῇ περ ἀσότερον ἢ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως συζήτησις, συμφωνεῖ δὲ μετὰ τὸν προλαλήσαντα, θεωρῶν ἐπίσης ἀναγκαῖον νὰ χορηγηθῇ εἰς τὰ μέλη ὁ ἀρμόδιος καιρὸς πρὸς διάσκεψιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἐρωτηθείσης δὲ περὶ τούτου τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζεται νὰ συζητηθῇ ἡ ἐκθεσις τῇ. ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὴν προσεχῇ πέμπτην.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ εἰδοποιηθῶσι τὰ Τμήματα διὰ νὰ συνέλθωσι καὶ ἐλέγξωσι τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς συμφώνως μετὰ τὸν Κανονισμὸν. ἡ δὲ εἰδοποίησις γίνεταί παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου.

Ἐπὶ δὲ ταύτοις εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν πρέπει νὰ διακόπτεται τῶν κυρίων ἐργασιῶν τῆς, ἀναβαλλομένης τῆς εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεως.

Συμφωνῶν ἕτερος μὲ τὴν παρατήρησιν ταύτην, προτείνει νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως ἡ εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπάντησις, καὶ μάλιστα καθότι αἱ ἐπὶ ταύτης ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις δύνανται νὰ παραταθῶσιν ἐπὶ πολὺ ἐπιστηρίζων δ' εἰσέτι τὴν πρότασιν του, παρατηρεῖ ὅτι τὰ μὲν παρὰ τῶν Ἱπουργῶν εἰσαγόμενα Νομοσχέδια δὲν δύνανται νὰ συζητηθῶσιν, ἀπόντος τοῦ ἀρμοδίου Ἱπουργοῦ, ὅστις δύναται νὰ γινώσκῃ μόνος τὴν προκαλέσαντα τὸ Νομοσχέδιον ἀνάγκην, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ ὑποστηρίξῃ τοῦτο ἀποχωρῶντος, ἢ ἀπάντησις ὅμως, μὴ εἰσαγομένη ἐξωθῶν, εἶναι καθήκον τῆς Γερουσίας, καὶ πρέπει ν' ἀρθῇ πᾶν ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν αὐτῆς κώλυμα· περαίνει δὲ τὸν λόγον του, παρατηρῶν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συμπληρωθῇ ἐντελῶς τὸ Ἱπουργεῖον διὰ νὰ ἐπαρκῇ ἀνευ ἐλλείψεως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν παντὸς καθήκοντος.

Ἡ πρότασις αὕτη γίνεται δεκτὴ, καὶ ἀποφασίζεται νὰ τεθῇ μὲν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς προσεχοῦς Συνεδριάσεως ἡ εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπάντησις, ὅτι δύναται δὲ ν' ἀνακληθῇ αὐθις ἡ συζήτησις αὐτῆς διὰ τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν προσεχῆ Συνεδρίαν.

Ἀναγγέλλας ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι τὴν προσεχῆ πέμπτην θέλει συζητηθῇ ἡ εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπάντησις, καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
ΑΝΑΓΝ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Β. Χριστοκόπουλος.
Χ. Βλάσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 31 Ἰανουαρίου τοῦ 1846, ἡμέρας Πέμπτης.

ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ πλήρους ἀποδεχθέντος τοῦ σώματος, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρχαμέναν τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, ἀναγνωσθέντα, ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἡμερησίᾳ διάταξις ἀπαγγέλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς. Ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως συζήτησις ἀναβάλλεται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἐπομένως, ἂν τὰ Τμήματα, συναλθόντα, γνωμοδοτήσαν ἐπὶ τῶν παρουσιασθεισῶν τροπολογιῶν τοῦ κανονισμοῦ. Δύο δὲ Τμήματα διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῶν γνωμοδοτοῦσιν, ὅτι αἱ τροπολογίαι πρέπει ν' ἀναπτυχθῶσι.

Μετὰ ταῦτα ὁ εἰς τῶν Γραμματέων ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, περιέχουσαν γνωμοδοτήσεις ἐπὶ 25 ἀναφορῶν.

Καὶ τινὲς μὲν τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρατηροῦσιν, ὅτι ἡ Γερουσία εἶναι ἀνάγκη νὰ συστήσῃ εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τὰς ἀναφορὰς ταύτας, διὰ νὰ προληφθῶσιν ὅσα εἰς πολλὰς τούτων ἀναφέρονται δεινὰ, καὶ παραπεμφθῶσιν εἰς δίκην οἱ τυχόν παρανομήσαντες ὑπάλληλοι· τινὲς δὲ ἀντιπαρατηροῦσιν, ὅτι εἶναι μὲν τρημερὰ ὅσα ἐν πολλαῖς ἀναφοραῖς περιέχονται, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐδόθησαν αὐταὶ ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου, δὲν δύναται ἤδη νὰ γίνῃ θεραπεία τις, καὶ κατὰ συνέπειαν προτείνουν νὰ ἐγκρίνῃ ἡ Γερουσία τὴν παραδοχὴν τῶν γνωμοδοτήσεων τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς προτιθέσιν, ὅτι δὲν εἶναι ἀρμοδίᾳ ἡ Γερουσία, διαυθύνουσα τὰς ἀναφορὰς εἰς τὸ Ἱπουργεῖον νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἐκφρασιν, αὐτοὶ συνίστανται, διὰ νὰ καταδικωθῶσιν καὶ εἰσαχθῶσιν εἰς δίκην, οἱ παρανομήσαντες ὑπάλληλοι· ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ παραπέμψῃ ἀπλῶς αὐτάς, διὰ νὰ δύναται νὰ ζητῇ διασφάσεις παρὰ τοῦ Ἱπουργοῦ, καθ' ἣν περίπτωσιν ἔβηλον παρουσιασθῇ ἐπανεληλυμένως τ' αὐτὰ παρὰ τῶν παθόντων παράπονα.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ περὶ τούτων ἡ Γερουσία, παραδέχεται τὰς γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἐχούσιν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἐπομένως τὴν Γερουσίαν, ἂν ἐγκρίνῃ, ν' ἀναπτυχθῶσι σήμερον αἱ τροπολογίαι. Ἀλλ' εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρατηρεῖ, ὅτι οἱ προτείναντες τὰς τροπολογίας ἔχουσι, δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ, τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίσωσι τὴν ἡμέραν τῆς ἐπὶ ταύτων ἀναπτύξεως.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Τάτσης Μαγγίνας λέγει, ὅτι καὶ σήμερον εἶναι ἔτοιμος ν' ἀναπτύξῃ τὴν πρότασιν του. Παρατηρῶν δὲ γενομένης, ὅτι εἶναι ἀπὸν ὁ καθυποβαλὼν τὴν

έτέραν πρότασιν Κύριος Γ. Αϊνιάν, προσδιορίζεται ή επιούσα διά την επί του προκειμένου ανάπτυξιν.

Απαγγέλλας τέλος ό Κύριος Πρόεδρος, ότι αύριον θέλει γίνει ή συζήτησις επί της απαντήσεως εις τόν λόγον του Βασιλέως, και ή ανάπτυξις επί των προσταθεισών τροπολογιών του Κανονισμού, λύσι την συνεδρίασιν.

Ο Πρόεδρος και άντ' αυτού ό 'Αντιπρόεδρος
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Οι 'Αντιπρόεδροι
ΑΝΑΓΝ. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οι Γραμματείς
Β. Χριστοκόπουλος.
Χ. Βλάσσης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Της 4 Φεβρουαρίου 1846 ημέρας Παρασκευής

Εκφωνηθέντος του όνομαστικού καταλόγου, και του αριθμού των παρόντων Γερουσιαστών πληρεις αποτελούντος τό Σώμα, ό έν απουσία του Κυρίου Προέδρου προεδρεύων Αντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει άρξαμένην την συνεδρίασιν κατά την 11 π. μ. ώραν.

Τά πρακτικά της παρελθούσης Συνεδριάσεως άναγνωσθέντα επικυροούνται.

Εις ήμερησία διάταξις απαγγέλλεται ή συζήτησις επί του σχεδίου της εις τόν λόγον του Βασιλέως απαντήσεως, και ή ανάπτυξις επί των τροπολογιών του Κανονισμού.

Η επί της απαντήσεως συζήτησις αναβάλλεται.

Ο Γερουσιαστής Κύριος Τάτζης Μιγγίνας αναπτύσσει έπομένως τάς παρ' αυτού προταθείσας τροπολογίας, και έρωτηθείσης της Γερουσίας, παμψηφει αποφασίζονται αύται συζητητέαι.

Αναγινώσκεται μετά ταύτα ή επί του 5 άρθρου του Κανονισμού τροπολογία, την οποίαν υποστηρίζει τις, παρατηρών ότι ή απουσία του Κ. Προέδρου παρέσχε βραδύτητα ως προς την ενέργειαν των άρχαιρεσιών της παρούσης Συνόδου. Προσθείς όμως ότι δέν πρέπει νά προσβληθῇ τό Σύνταγμα, προτείνει νά θεραπευθῇ ή τοιαύτη του Κανονισμού έλλειψις, συμπληρουμένου του προκειμένου άρθρου ως εξής.

« Κατά δέ την έναρξιν εκάστης Συνόδου, άπόντος, ή κωλυμένου του Προέδρου, αντικαθίστησιν αύτόν ό πρεσβύτερος Γερουσιαστής, όστις διευθύνει την Συνεδρίασιν προς ενέργειαν των άρχαιρεσιών της Γερουσίας. »

Η καθυποβαλῦσα τόν Κανονισμόν της Γερουσίας έπιτροπή, παρατηρεῖ άλλος, μετέφρασεν αύτόν εκ του Γαλλικού, και δέν πρέπει νά μεταβάλληται τοιοῦτον έργον σοφών και πεπαιδευμένων άνδρών. Εναντιούμενος δέ εις την παραδοχήν της τροπολογίας, λέγει, ότι αντίκειται αύτη, πρώτον μέν, εις τό Σύνταγμα, κατά τό όποιον οι Αντιπρόεδροι και Γραμματείς της Γερουσίας εκλέγονται διά μίαν Σύνοδον, δεύτερον δέ, εις τά άρθρ. 3 και 4 του Κανονισμού, τά όποια ματαιούνται, παραδεχόμενης της τροπολογίας. Παρατηρών εἰπέτι ότι ή απουσία του Κ. Προέδρου σπανίως δύναται νά συμβῇ, προτείνει την απόρριψιν της τροπολογίας. Θεωρών ό αύτός, ότι ό υποστηρίξας την περί της πρόκειται τροπολογίαν καθυπέβλεν υποτροπολογίαν, παραδέχεται μέν αύτήν, κρίνει όμως περιττόν νά τεθῇ έν τῷ Κανονισμῷ, καθότι υπάρχει γενικῶς παραδεδεμένη άρχή, νά προεδρεύονται παρὰ του πρεσβυτέρου τά πολυμελή Σώματα κατά την έναρξιν της Συνόδου αύτων, και ως παραδειγμα αναφέρει την Βουλήν.

Ο Κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ ότι διορθῦται ή εκ τάς πείρας αποδειχθείσα έλλειψις του Κανονισμού διά της εξής εις τό 3 άρθρον προσθήκης. « Κωλυόμενου δέ, ή άπόντος του Προέδρου, » λαμβάνει την έδραν αύτου ό Πρεσβύτερος. »

Οι έν Γαλλία, ή άλλω Κράτει εφαρμοζόμενοι νόμοι λέγουν άλλος, ότι δέν δύναται νά εφαρμοσθῶσιν έν τῇ Ελλάδι έν γίνει, ύπαρχούσης διφοράς ως προς την ανάπτυξιν των εθνών προς άλληλα, αναφέρει ως παραδειγμα την εξ άλλων Νομοθεσιών έρανισθείσαν της Ελλάδος Νομοθεσίαν, της όποιας παρατηρεῖ, ότι πολλὰι διατάξεις ή έλλειπῶς εφαρμόζονται, ή δέν δύνανται νά εφαρμοσθῶσι παντάπασι. Προτείνει δέ διά ταύτα νά καταρρυθμισθῇ ό Κανονισμός συμφώνως μέ την ανάγκην.

Η τροπολογία λέγει άλλος, δέν αντιφάσκει μέ τόν Κανονισμόν, καθότι ό Αντιπρόεδρος εἶναι ἴσος μέ τόν Πρόεδρον κωλυόμενον· αλλά και αντιφάσεως υποτιθεμένης, θεωρεῖ αναγκάϊαν την διόρθωσιν του Κανονισμού· δέν παραδίχεται δέ νά αναπληροῖ τόν κατά την έναρξιν της Συνόδου κωλυόμενον Πρόεδρον ό πρεσβύτερος των Γερουσιαστών, καθότι τοῦτο εἶναι τυχαίον, ένῳ ή εκλογή των Αντιπροέδρων και Γραμματέων στηρίζεται εις προηγουμένην διάσκεψιν. Παραίνων δέ τόν λόγον του, παρατηρεῖ ότι τό προκειμενον ζήτημα πρέπει νά λυθῇ εκ των όμοίων, και αναφέρειν ότι τά διπλώματα των αποτελούντων έν νέον Ίπουργεῖον, προσυπογράφονται παρὰ του παύσαντος Πρωθυπουργού, ή τούτου άνομένου, παρὰ του προεδρεύοντος τό νέον

Υπουργείον, θεωρεῖ μὴ προσβαλλομένον τὸν Κανονισμόν ἂν ὁ ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου Ἀντιπρόεδρος τῆς Γερουσίας λαμβάνῃ τὴν ἑδραν τοῦ Προέδρου, ἀπόντος κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς νέας Συνόδου.

Ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἀντιβαίνει αὕτη εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Κανονισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην περίπτωσιν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ ὅ,τι ἡ πείρα καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος ὑπαγορεύουσι. Μὴ ἐπιμένων δὲ εἰς τὸ γράμμα τῆς προτάσεώς του, προτείνει νὰ διορθωθῇ ὁ Κανονισμὸς, καὶ μάλιστα διότι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐνεστάσης Συνόδου ὁ πρεσβύτερος τῶν Γερουσιαστῶν δὲν ἀνεπλήρωσε τὸν Κύριον Πρόεδρον ἀπόντα.

Ἐρωτηθείσης τέλος τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζεται νὰ συμπληρωθῇ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ διὰ τῆς ἐξῆς προτάσεως.

« Κωλυομένου δὲ τοῦ Προέδρου, λαμβάνει τὴν ἑδραν αὐτοῦ » ὁ πρεσβύτερος. »

Ἡ ἐπὶ τοῦ 65 ἄρθρου τροπολογία ἀνακαλεῖται.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ 86 ἄρθρου τροπολογία, ἡ ὅποιον ὑποστηρίζεται παρὰ τινος. Ἐτερος δὲ παρατηρεῖ, ὅτι ἅπαντες ἐπιθυμοῦσι νὰ ᾖ πολυπληθέστερον τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου καθίστασι ματαίαν τὴν πραγματοποίησιν τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας. Προτείνει δὲ κατὰ συνέπειαν ν' ἀπορρίβῃ ἡ τροπολογία, καθότι ἡ σύρρα πολλῶν ἀκροατῶν θέλει γίνεσθαι πρότερος παραχρῆς καὶ θορύβου.

Εἰς ἄλλα Κράτη, λέγει ἄλλος, ὁ λαὸς ἀναβαίνει εἰς τὸ ὑπερῶν τῶν θεάτρων ἄνευ εἰσιτηρίων· ὅταν ὅμως ἡ σύρρα καθίσταται πολυπληθὴς, καὶ δὲν χωρῇ πλέον, ὁ ἐπὶ τῆς εὐταξίας δὲν ἐπιτρέπει εἰς ἄλλους τὴν εἰσοδόν. Τοῦτο παρατηρῶν ὅτι δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ, γνωμοδοτεῖ νὰ ἐγκριθῇ ἡ τροπολογία.

Ἐρωτηθεῖσα δ' ἡ Γερουσία, παραδέχεται τὴν τροπολογίαν.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγινώσκει μετὰ ταῦτα τὸ 67 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ παρατηρῶν ὅτι πρέπει νὰ διατηρεῖται συμφωνία εἰς τὰ πρακτικά, καὶ ἡ αὕτη εἰς τὰς συζητήσεις τάξεις, προτείνει νὰ συμπληρωθῇ τὸ ἄρθρον ταῦτο διὰ τῆς ἐξῆς προτάσεως, « ἀναγινώσεως δὲ τῆς ἐκθέσεως, ἡ Γερουσία ἀποφασίζει » τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τῶν ἐν αὐτῇ. »

Ἡ πρότασις αὕτη γίνεται δεκτὴ.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ 90 ἄρθρου τροπολογία, τὴν ὅποιον ὑποστηρίζει εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν. Ἐτερος ὅμως θεωρεῖ

περιττὴν τὴν τροπολογίαν, λέγων ὅτι ἡ Γερουσία σταθμίζουσα τὴν ἀνάγκην παραχωρεῖ τὴν ἀδειαν ἀπουσίας, καὶ δὲν πρέπει νὰ τεθῇ περιορισμὸς τοιοῦτος δι' ἀντικείμενον, τὸ ὅποιον δὲν λαμβάνει χώραν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Σώματος.

Αἱ ὑποδιέστεραί ἀρχαὶ παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι ὑπόκεινται εἰς Νόμον περιορίζοντα τὴν ἀδειαν ἀπουσίας μετ' αὐστηρότητος θεωρεῖ ἀναγκαῖαν τὴν τροπολογίαν διὰ τὴν ἐμβριθείαν τῶν καθόντων τῶν Γερουσιαστῶν, καὶ ἐκτὸς τούτου, διότι οἱ Νομοθετοῦντες περὶ τῶν ἄλλων ὀφείλουσι νὰ ᾖ αὐστηρότεροι Νομοθετοῦντες περὶ ἑαυτῶν.

Οἷδεις λέγει ἄλλος δύναται ν' ἀπέλθῃ ἄνευ ἀδείας, καὶ γνωμοδοτεῖ ν' ἀπορρίβῃ ἡ τροπολογία, παρατηρῶν, ὅτι ἱκανῶς τιμωροῦνται οἱ ἀπόντες στεροῦμενοι τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἡ τροπολογία δὲν γίνεται δεκτὴ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος παρατηρεῖ μετὰ ταῦτα, ὅτι συμβαίνει νὰ ὑπάρχουσιν ἀπόντες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου, μὴδὲ τὸ κώλυμα τῆς ἀπουσίας ἀναγγέλλοντες εἰς τὸ Σώμα, διὰ νὰ τοῖς παραχωρηθῇ ἀπουσίας ἀδεια, καὶ προτείνει νὰ στερανται οὗτοι ὡςκύντως τῆς νουομισμένης ἀποζημιώσεως.

Ἡ πρότασις αὕτη ἐγκρίνεται παμψηφεί, καὶ ἀποφασίζεται νὰ συμπληρωθῇ τὸ 91 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ διὰ τῆς ἐξῆς προτάσεως, « στερεῖται δ' αὐτῶν ἐπίσης καὶ ὁ μὴ παρουσιαζόμενος » ἀρξαμένης τῆς νέας Συνόδου. »

Ἡ ἐπὶ τοῦ 80 ἄρθρου τροπολογία ἀνακαλεῖται.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ 104 ἄρθρου τροπολογία, τὴν ὅποιον ὑποστηρίζει τις. Παρατηρῶν ὅμως ἄλλος, ὅτι τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου καὶ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς παύουσιν ἅμα λήξει ἡ Σύνοδος, θεωρεῖ τὴν τροπολογίαν μὴ συνάδουσαν μετὰ τὸν Κανονισμόν.

Ὁ καθυποβαλὼν τὴν πρότασιν ἀντιπαρατηρεῖ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ καθυποβάλῃ ὁ ταμίας τὸν ἀπολογισμόν εἰς τὴν λήξιν τῆς Συνόδου, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ ἔχῃ ἀποδείξεις περὶ πληρωμῶν, τὰς ὁποίας θέλει κόμει μετὰ ταῦτα. Τὴν ἀνάγκην δὲ τῆς τροπολογίας ταύτης λέγων, ὅτι ἀπέδειξεν ἡ πείρα, προτείνει νὰ προστεθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον, ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς θέλει καθυποβάλλεσθαι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς νέας Συνόδου.

Συμφωνῶν ἄλλος μετὰ τὸν παραγορεύσαντα, προτείνει νὰ προστεθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον, ὅτι θέλει ἐξελέγχει τὸν ἀπολογισμόν ἡ παρελθούσα ἐπιτροπὴ.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἐξῆς τὸ ἄρθρον

104 του Κανονισμού. α Μετά τὸ τέλος ἐκάστης Συνόδου ὁ τα-
 » μίας καταστρέφει τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων,
 » τὸν ὁποῖον καθυποβάλλει εἰς τὴν παρελθούσαν ἐπιτροπὴν κτλ.

Ὁ Κύριος Γ. Αἰνιὰν ἀναπτύσσει ἐπομένως τὰς τροπολογίας,
 τὰς ὁποίας καθυπέβαλε, καὶ ἀποφασίζονται αὐταὶ συζητήσια.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ 9 ἄρθρου τροπολογία, ἡ ὁποία, μὴ
 ὑποστηριχθεῖσα παρ' ἐτέρου, δὲν ἐγκρίνεται συζητήσια.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ 10 ἄρθρου τροπολογία, τὴν ὁποίαν
 ὑποστηρίζει τις. Ὁ δὲ προτείνας αὐτὴν παρατηρεῖ ὅτι, τῆς Γε-
 ρουσίας εἰς Τμήμα μεταβαλλομένης, καὶ μὴ ὑπαρχόντων
 τῶν τύπων τῆς τακτικῆς Συνεδριάσεως, πρῶτον μὲν, θέλει γί-
 νεσθαι κοινωνία καὶ ἀνάπτυξις τῶν ἰδεῶν ἐλευθέρως, δευτέρον
 δὲ ὁ προτιθέμενος νὰ καθυποβάλῃ πρότασιν τινα εἰς γενικὴν
 Συνεδρίαν, θέλει ἐμποδίζεσθαι τοῦ τοιοῦτου ἔργου, ἂν πειθῇ-
 ται εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἄλλων.

Ἡ τροπολογία, ἐνίστανται τινες, ἀναμειγνύει τὸ σύστημα τῶν
 τμημάτων μὲ τὸ σύστημα τῆς μεταβολῆς τοῦ σώματος εἰς
 τμήμα, εἰς τρόπον ὥστε πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ ἕτερον
 τούτων, διότι ἄλλως θέλει συμβαίνει ματαία βραδύτης. Ἀλλ' ἂν
 ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ τὸ Σῶμα μεταβάλληται εἰς Τμήμα, προεδρευό-
 μενον παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ ἡ κατ' ἄρθρον τῶν προτά-
 σεων συζητήσις προπαρασκευάζεται τακτικῶς καὶ ἐν ἡσυχίᾳ
 τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς συνήθειας, καὶ τῆς ψυχρότητος τοῦ
 χαρακτῆρος τῶν προσώπων. Ἐν τῇ Ἑλλάδι ἑμῶς θέλει παρέχε-
 σθαι ἀνωφελὲς λογομαχία, καὶ σύγχυσις ἰδεῶν, μάλιστα δὲ ἐπὶ
 οὐσιωδῶν καὶ πολυπλόκων ζητημάτων, ὅτε ἀπαιτεῖται πρὸς ἀκρι-
 βεστέραν συζήτησιν οἱ διασκεπτομένοι νὰ ᾔναι ὀλιγώτεροι.

Ὁ Κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ μετὰ ταῦτα, ὅτι τοῦ σώματος
 εἰς Τμήμα μεταβαλλομένου, τὰ ζητήματα θέλουσιν ἐξαντλι-
 σθαι, ὡς διὰ γενικῆς ψήφοφίας διαλυόμενα, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν
 θέλει προσβάλλεσθαι ἡ ἀρχὴ τῆς δημοσιότητος τῶν Συνεδριά-
 σεων, αἱ ὁποῖαι εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν θέλουσι γίνεσθαι
 φανεραὶ διὰ νὰ φωτίζωσι τὸ κοινόν, ἀλλὰ διὰ τὴν πραγματοποι-
 ῆσιν ἀπλοῦ τύπου.

Βρωτᾶται τέλος ἡ Γερουσία, καὶ ἡ πρότασις αὕτη δὲν γίνεται
 δεκτὴ.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ 15 ἄρθρου τροπολογία, ἡ ὁποία ὑπο-
 τηρίζεται παρὰ τινος. Ὁ δὲ προτείνας αὐτὴν λέγει, ὅτι πολ-
 λάκις, ἀναγινωσκόμενων τῶν πρακτικῶν, ἀνεκλήθησαν γνωμο-

δοτήσεις, γινόμεναι ἐν τῇ Συνεδριάσει, καὶ διὰ τοῦτο φρονεῖ
 ἀναγκαίαν τὴν πρότασιν.

Παραδεχόμενος ἄλλος τῆς τροπολογίαν, προτείνει ὅτι εἶναι
 ἀναγκαῖον νὰ συγχωρῇται ἡ ἀνάκλησις, καὶ ἐξάλειψις ἐκ τῶν
 πρακτικῶν οὐ μόνον γνώμης, ἀλλὰ καὶ φράσεως, ἐκφρασθείσης
 ἐν τῇ συζητήσει ἀντικειμένου τινος.

Ἡ Γερουσία ἐρωτᾶται, καὶ ἀποφασίζεται νὰ προστεθῇ εἰς τὸ
 15 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ ὁ ἐξῆς παράγραφος:

α Ὅταν ἐν μέλος ἐξέφρασε γνώμην, ἢ φράσιν τινα εἰς τὴν
 » Συνεδρίαν ἐπὶ τινος συζητουμένου ἀντικειμένου, ἐν τῇ ἀνα-
 » γνώσει τῶν πρακτικῶν δύναται νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ, καὶ ἐξα-
 » λείψεται αὕτη ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀνακαλοῦντος. »

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τοῦ 18 ἄρθρου τροπολογία, τὴν ὁποίαν
 ὑποστηρίζει τις. Ὁ δὲ προτείνας αὐτὴν λέγει, ὅτι τὰ Νομοσχέ-
 δια καὶ Προβουλευμάτα, ἡ συζητοῦνται κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς
 Γερουσίας, ἢ παραπέμπονται εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν τῶν
 Τμημάτων συζήτησιν, ἡ διορίζεται ἐπιτροπὴ διὰ νὰ καθυπο-
 βάλλῃ ἐκθίσιν περὶ αὐτῶν. Ὁ Κανονισμὸς, προστίθῃ δὲν προ-
 βλέπει σαφῶς τὴν τάξιν τῶν τριῶν τούτων τῆς συζητήσεως
 τρόπων, καὶ διὰ τοῦτο φρονεῖ ἀναγκαῖαν τὴν πρότασιν.

Τὰ Νομοσχέδια καὶ Προβουλευμάτα, ἀντιτείνουσιν ἄλλοι, δὲν
 συζητοῦνται κατὰ τὸν Κανονισμὸν, ἂν δὲν παραπεμφθῶσι προη-
 γουμένως εἰς τὴν προεξέτασιν τῶν Τμημάτων, ἢ εἰς ἐπιτροπὴν
 ἐπὶ τούτῳ διοριζομένην, ἐνῷ ἡ πρότασις καθιεροῖ τὴν ἐναντίαν
 ἀρχὴν, νὰ συζητῶνται ταιαῦτα ἐμμερῆ ἀντικείμενα καὶ ἀνευ
 προπαρασκευαστικῆς συζητήσεως. Ἄν ὅμως Νομοσχέδιόν τινα
 ἐσυζητήθησαν ἐπὶ τῇ παρελθούσῃ Συνόδῳ ἀνευ ὁρίμου προ-
 παρασκευαστικῆς διασκέψεως, τοῦτο λέγουσι συνέδη, ἐξ ἀκατα-
 μαχίτου αἰτίας, καὶ δὲν ἐπεται ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ Κανονισμὸς
 καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν τῶν ἀπ' εὐθείας συζητήσεων.

Ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν συμφωνήσας μὲ τὸν ἤδη ἀγο-
 ρεύσαντα, παρατηρεῖ μόνον ὅτι πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ
 πρακτικά ἡ ἀπαγόρευσις τῶν ἀπ' εὐθείας συζητήσεων, διὰ νὰ
 μὴ συμβῇ τοῦ λοιποῦ, ὅτι συνέδη ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συ-
 νόδου.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρατηρῶν μετὰ ταῦτα, ὅτι
 συμβαίνει βραδύτης εἰς τὰς συζητήσεις καθ' ἣν περίπτωσιν ἐν
 ἡ δύο Τμήματα δὲν ἐτελείωσαν τὰς προπαρασκευαστικὰς προε-
 ξετάσεις των, ἐνῷ τὰ λοιπὰ διεσκέφθησαν ἤδη, γνωμοδοτεῖ ὡς
 ἀναγκαῖον νὰ προσδιορίσῃ ἡ Γερουσία τὴν ἡμέραν τῆς συζήτη-

σεως, ἀμα καθυποβάλλονται τὰ Νομοσχέδια ἢ προβουλευματα, ἀναλόγως τῆς οὐσίας αὐτῶν, διὰ νὰ συνέρχωνται τὰ Τμήματα καὶ διασκέπτωνται κατ' ἀνάγκην.

Ἄλλος ἀντιπαρatreῖ, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προλήξαντος καταστρέφει τὴν προπαρασκευαστικὴν διάσκεψιν, ὅταν ἡ μὴ πραγματοποιήσις τμηματικῆς τινοῦ προεξετάσεως δὲν λαμβάνῃ χώραν ἐξ' ἀμελείας, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐμόρφωσεν εἰς αὐτὴν τὰς πεποιθήσεις ἢ ἰδιαιτέρως συζητήσεις.

Δὲν εἶναι δίκαιον, λέγει ἄλλος, ν' ἀναβάλλωνται αἱ γενικαὶ συζητήσεις διὰ τὴν βραδύτητα τῆς προπαρασκευαστικῆς διασκεψέως ἐνὸς Τμήματος, καὶ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συγκαληθῇ ἡ Γερουσία, ἀμα τρία Τμήματα εἰδοποιήσουσι τὸν Κ. Πρόεδρον, ὅτι διασκέφθησαν.

Συμφωνεῖ ἄλλος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα ἐπὶ τῷ ὄρει νὰ διορίζηται τοῦ λοιποῦ ἐπιτροπὴ ἐπὶ οὐσιωδῶν ἀντικειμένων.

Περὶ τούτου, λέγει ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας προβλέπει ὁ Κανονισμὸς, κατὰ τὸν ὅποιον ἡ ἐπιτροπὴ δὲν διορίζεται ἐσθαιώς, εἰμὴ δσάκις τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον καὶ οὐσιώδες.

Ἰκανῆς δὲ περὶ τούτων συζητήσεως γενομένης, ἐρωτᾶται ἡ Γερουσία, καὶ ἀποφασίζεται νὰ συμπληρωθῇ ὁ πρῶτος παρὰ-γραφος τοῦ ἀρθροῦ 18 διὰ τῆς ἐξῆς προσθήκης.

« Τὴν ὁριθεῖσαν ἡμέραν συνέρχονται τὰ Τμήματα ἕκαστον χωριστὰ, διὰ νὰ ἐξετάσωσι τὸ Νομοσχέδιον, ἢ τὸ Προβούλευμα τῆς Βουλῆς· ἀμα δὲ τρία τῶν Τμημάτων εἰδοποιήσουσι τὸν Πρόεδρον τῆς Γερουσίας ὅτι ἐτελείωσαν τὰς προεξετάσεις των, ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ Σῶμα εἰς γενικὴν συνεδρίαν. »

Ἀναγινώσκειται ἡ ἐπὶ τοῦ 31 ἀρθροῦ τροπολογία, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει τις, ἀλλ' ἡ περὶ αὐτῆς συζήτης ἀναβάλλεται διὰ τὴν ἐπομένην Συνεδρίαν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ἐπὶ τούτοις, ὅτι τὴν προσεχῇ Κυριακὴν θέλουσι τελεσθῇ τὰ ἀποβατήρια τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας, καὶ ἡ Γερουσία ἀποφασίζει νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν τελετὴν διὰ τοῦ Γραφείου καὶ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς.

Γενομένης δὲ κληρώσεως, ἐλαχον οἱ ἐξῆς·

Ν. Ρενιέρης, Π. Γιατράκος, Ἀν. Λόντος, Α. Δούκας, Ἰάκ. Παξιμαδῆς.

Ἀναγγέλλας ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι τὴν 4 ἱσταμένου ἡμέραν δευτέραν τῆς ἐβδομάδος, θέλει συζητηθῇ τὸ σχέδιον τῆς

εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεως, καὶ ἡ παρὰ τοῦ Κ. Γ. Αἰνῶνος προταθεῖσα τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 94 τοῦ Κανονισμοῦ, λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
ΑΝΑΓΝ. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Β. Χριστάκοπουλος
Γ. Ψύλλας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 14 Φεβρουαρίου 1846 ἡμέρας Πέμπτης

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 π. μ. ὥραν.

Τὰ Πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως ἀπαγγέλλεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεως.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρατηρήσας μετὰ ταῦτα, ὅτι ἡ ἐλευθεροτυπία εἶναι ὠφέλιμος, ὅταν περιορίζηται ἐντὸς τῆς νομιμότητος, προτείνει νὰ μὴ γίνηται τοῦ λοιποῦ δεκτὴ εἰς τὴν Γερουσίαν ἢ κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως ἐκφραθεῖσα ἐφημερίς, ὁ Ἀνιξάρητος, καὶ ταυτοχρόνως νὰ προσκληθῇ τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ληρῶσι τὰ νόμιμα κατὰ τοῦ ἐκδότου τῆς ἐφημερίδος ταύτης μέτρα. Παρατηρῶν ὁ αὐτός, ὅτι καὶ ἄλλη ἐφημερίς ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ περιπαιχῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἀτόπημα, προτείνει ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δέχεται τοῦ λοιποῦ τοιαύτας ἐφημερίδας· ἀρ' ἐνός, καὶ ἀρ' ἑτέρου νὰ εἰδοποιῇ τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐνεργῶνται αἱ περὶ τοῦ προκειμένου διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, ἀντιπαρatreῖ μόνον, ὅτι ἡ Γερουσία δύναται μὲν ν' ἀποδοκιμάσῃ τὰς τοιαύτας τῶν ἐφημερίδων παρεκτροπὰς, ὅταν τυχὸν συμβαίνωσιν, ἔθεντο ὅμως περιβάλλει τὸ γραφεῖον μὲ Εἰσαγγελικὰ καθήκοντα, ἀνπαρχωρήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς καταδίωξιν τῶν παρεκτροπομένων δημοσιογράφων.

Ἡ Γερουσία ὁμοφώνως ἀποδοκιμάσας τὰ κατὰ τοῦ ἱεροῦ

προσώπου του Βασιλέως ἐν τῷ Ἀνεξαρτήτῳ περιγόμενα, ἀποφασίζει ὅτι ὁσάκις καὶ ἄλλη τις ἐφημερίς φανῇ ὅτι περιέπεσεν εἰς τοιοῦτον ἀτόπημα, τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας θέλει ἀποφαινεσθαι καὶ περὶ αὐτῆς.

Ἀναγινώσκεται ἐπομένως ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Ἀδάμ Δούκα, αἰτοῦντος εἰκοσιπενθήμερον ἄδειαν ἀπουσίας, ἣ παραχώρησις τῆς ὁποίας ἐγκρίνεται.

Ἀναγινώσκεται καὶ ἑτέρα ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Π. Νοταρᾶ, αἰτοῦντος πέντε μηνῶν ἄδειαν ἀπουσίας, καὶ ἀποφασίζεται νὰ τῷ παραχωρηθῇ διμηνος μόνον ἀπουσίας ἄδεια.

Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων ἀναγινώσκει ἐπὶ τούτοις τὸ σχέδιον τῆς εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπαντήσεως.

Ἀναστὰς δὲ ὁ εἰσαγητὴς τῆς συνταξάσης τὸ σχέδιον ἐπιτροπῆς λέγει· « Ἡ ἐπιτροπὴ σας Κύριοι, ἐθεώρησεν ὡς μέτρον » ὁρθέτερον τὸ νὰ τεθῇ ἡ Γερουσία ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς μετρί- » ὤτητος, χωρὶς ὅμως μὲ τοῦτο νὰ παραλείψῃ τὸ καθήκον τῆς » ὡς πρὸς τὰ πράγματα, καὶ τοῦτο ἐπραξεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς » ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον. Εἰς ἕνα ἕκαστον παράγρα- » ρον τοῦ σχεδίου, ἂν καὶ ὑπάρχῃ ἡ ἀπαιτούμενη εὐσηχλοσύ- » νη, ἐκφράζεται ἀρκούντως ἡ ἐννοια περὶ τῶν πραγμάτων, » εἴαν τις τῶν Κ. Γερουσιαστῶν ἔχῃ ἀνάγκην διασαφίσεως περὶ » τινος ἀντικειμένου εἰς ὁποιοῦνδήποτε παράγραφον, ἡ ἐπιτροπὴ » εἶναι πρόθυμος νὰ κάμῃ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ νὰ δώσῃ τὰς » ἀπαιτούμενας διασαφήσεις· ἔπειτα, ἐπειδὴ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν » Ἀντιπροσώπων ἐγενεὶν ἀρτίως ἀρκετὴ ἀνάπτυξις περὶ ὅλων » τῶν ἀντικειμένων, καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου μὲ τὴν » ἀπαιτούμενην λεπτομέρειαν καὶ λογικότητα, νομίζω περιττὸν » ἐνὰ γίνῃ ἐπανάλυψις αὐτῶν, καθότι ἡ τοιαύτη ἐπανάλυψις θέλει » φέρει ἐκείνην τὴν ἀσχημότητα, τὴν ὁποίαν φέρει ἡ ταύτολο- » γία. Ὅθεν νομίζω καλὸν, ἐπὶ τῇ βῆσει ταύτῃ, νὰ λείψῃ πᾶσα » γενικὴ συζήτησις, καὶ ν' ἀρχίσῃ ἡ κατὰ παράγραφον· εἴαν τις » τῶν Κ. Γερουσιαστῶν ἔχῃ καμμίαν παρατήρησιν ὡς πρὸς τὸ » εὐπρεπέστερον ἢ τὸ γλαφυρότερον, ἡ ἐπιτροπὴ δὲ δυσκολεύε- » ται νὰ τὸ παραδεχθῇ, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ μεταβάλληται ἡ ἐν- » νοια, καὶ τότε ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐμβαίνει εἰς πλεονεκτήσαν ἀνά- » πτυξιν. »

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σ. Τρικουπῆς, συμφωνῶν μὲ τὰς παρα- » τηρήσεις ταύτας, προτίθεται τάδε. « Πρὶν ἐπιληφθῇ ἡ Γερουσία » τῆς συζήτησεως τῆς ἀπαντήσεως ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, » εἰτελήθη αὐτῆς ἡ Βουλὴ, διάφοροι Βουλευταὶ διακεκριμένοι

» διὰ τὸν πατριωτισμὸν των, διὰ τὴν ἱκανότητά των, διὰ τὰ » ἐπιστημονικὰ φῶτα των, καὶ διὰ τὰς τοπικὰς γνώσεις των, » ἐλάλησαν μετὰ πολλῆς ἀκριβοείας καὶ λεπτομερείας ἀπὸ τοῦ » θέματος τῆς Βουλῆς περὶ ὧν ζητημάτων γίνεται λόγος εἰς τὸ » σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως ἱμῶν.

« Παραδεχόμεθα τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν, ἀλλὰ κρίνω πε- » ριττὸν, καὶ φορτικὸν νὰ τὰς ἐπαναλάβωμεν, διότι εἶναι ἐναυ- » λοι εἰς τὰς ἀκοάς μας. Διὰ τοῦτο περιορίζομαι νὰ συστήσω » ἀπλῶς εἰς τὸ Σεβαστὸν Σῶμα τὴν παραδοχὴν τοῦ σχεδίου » τῆς ἀπαντήσεως ὑπὸ τοὺς ὅρους τροπολογιῶν τινῶν, αἱ ὁποῖαι » πρόκειται νὰ τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν, καὶ τὰς ὁποίας ἔχω » πλήρη πεποίθησιν ὅτι θέλετε εὖρεϊ ὀρθὰς, καὶ θέλετε παρα- » δεχθῆ. »

Ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Γ. Αἰνιάν, λαβὼν τὸν λόγον, λέγει ὅτι ἐγένοντο τροπολογίαι τινες ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντή- » σεως παρὰ τοῦ ἰδίου, καὶ τῶν Γερουσιαστῶν Κυρίων, Ν. Χρυσ- » γέλου καὶ Γ. Γλαράκη, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀναγινωθῇ εἰς τὴν » κατὰ παράγραφον συζήτησιν.

Ἐπὶ τῇ βῆσει δὲ τῶν ὧν οἱ προαγορεύσαντες εἶπον, ἀπε- » φασίσθη νὰ προβῇ ἡ Γερουσία εἰς τὴν κατὰ παράγραφον συζή- » τήσιν.

Καθυποβάλλονται μετὰ ταῦτα αἱ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαν- » τήσεως τροπολογίαι παρὰ τῶν Γερουσιαστῶν Κυρίων Γ. Αἰνιά- » νος, Γ. Γλαράκη, καὶ Ν. Χρυσογέλου, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀπο- » φασίζεται ν' ἀναγινωθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ τροπολογου- » μένου ἀρθρου.

Ἀναγινώσκεται ἐπομένως ὁ παράγραφος πρῶτος τοῦ σχεδίου » τῆς ἀπαντήσεως, καὶ καθυποβάλλεται τροπολογία, ἀ. τι καθι- » στῶσα τὴν λέξιν, ἐκφραζομένην διὰ τῆς λέξεως, ἐκφραζομένην » καὶ τὴν λέξιν, αὐψήλῃ, διὰ τῆς λέξεως, αὐψήλῃ. »

Ἡ τροπολογία αὕτη γίνεται δεκτὴ.

Ἀναγινώσκεται ὁ παράγραφος δεύτερος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προ- » τίνεται ἡ ἐξῆς τροπολογία, « Ἀρχομένης ἤδη τῆς δευτέρας » αὐτῆς Συνόδου, ἡ Γερουσία, ὁδηγούμενη ἀπὸ τὰ ἀποτελέ- » σματα τῶν πράξεων τῆς προηγουμένης, θέλει προσπαθῆσαι » νὰ βαδίσῃ τὴν ὁδὸν, τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύουσιν ἡ σύνεσις, ἡ » εὐκρινὴς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη, καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸν » Βασιλικὸν Θρόνον. »

Ἡ τροπολογία γίνεται δεκτὴ παμψηφεί.

Ἀναγινώσκεται ὁ παράγραφος τρίτος, καὶ προταθέντος νὰ

εξαλειφθῶσιν ἐκ τούτου αἱ λέξεις, «*μόνη*, καὶ *τάχιστα*, » παρ-
δέχεται τὴν πρότασιν ἡ Γερουσία.

Αναγινώσκεται ὁ παράγραφος τέταρτος, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ προ-
τείνεται τροπολογία, εξαλείφουσα τὸν σύνεσμον, δὲ, καὶ τὴν
λέξιν, ἀναμφιβόλως, καὶ συμπληροῦσα τὸν παράγραφον τούτον
διὰ τῆς ἐξῆς εἰς τὸ τέλος προσθήκης, «*Πιστὴ δὲ εἰς τὸν προ-*
«*ορισμὸν τῆς θέλει σπεύσει προθύμως καὶ εὐλικρινῶς νὰ ἐνώσῃ*
«*πάντοτε τὰς προσπάθειάς τῆς μετὰ τὸν τῆς Κυβερνήσεως τῆς*
«*ἡμετέρας Μεγαλειότητος διὰ νὰ ἐξουαλυνθῶσιν ἐπ' ἀγαθῶ*
«*τῆς πατρίδος τὰ ἐνδεχόμενα εἰς τὴν τοιαύτην πορείαν προ-*
«*σκόμματα.* »

Ἡ τροπολογία γίνεται δεκτὴ παμψηφεί.

Αναγινώσκεται ὁ παράγραφος πέμπτος, προτείνεται δὲ νὰ τρο-
πολογηθῇ ὡς ἐξῆς ἡ τελευταία περίοδος, ὁποῖαν μάλιστα κτλ.
«*Ὅποῖαν μάλιστα τακτοποιηθῶσιν ἀκριβέστερον, τὰ εἰσοδήματα,*
«*ἐλαττωθῶσιν αἱ δαπάναι, καὶ ἐνισχυθῶσιν ἐπὶ μᾶλλον ἡ γεωρ-*
«*γία, αἱ τέχναι, τὸ ἐμπόριον, καὶ ἡ Ναυτιλία, ὥστε οὕτω νὰ*
«*δυνήθῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τὰς εὐεργέτι-*
«*δας ταύτας Δυνάμεις ὑποχρεώσει τοῦ ἔθνους.* »

Ἡ τροπολογία γίνεται δεκτὴ παμψηφεί.

Αναγινώσκεται ὁ ἕκτος παράγραφος, ὅστις γίνεται δεκτός
ἀνευ τροπολογίας.

Αναγινώσκεται ὁ παράγραφος ἑβδόμος, καὶ προτείνεται νὰ
τροπολογηθῇ ἡ πρώτη περίοδος ὡς ἐξῆς, «*εὐχόμεθα, Βασιλεῦ,*
«*ὥστε ὁ ἤδη καθεστὼς Διοικητικὸς ὀργανισμὸς νὰ φέρῃ διὰ τῆς*
«*καλῆς αὐτοῦ ἐφαρμογῆς αἰτία ἀποτελέσματα, ἀναλόγως τῆς*
«*ἐπὶ τούτῳ γενομένης προσθήκης τῶν δαπανῶν* » κτλ.

Ἡ τροπολογία γίνεται δεκτὴ παμψηφεί.

Αναγινώσκεται ὁ παράγραφος ὄγδοος, καὶ προτείνεται μετὰ
τὴν φράσιν, τὰ περὶ τούτων Νομοσχέδια, νὰ προστεθῇ, συμ-
φώνως, μετὰ τὰ γενναῖα εἰσδήματα τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότη-
τος, τὸ ὀπίσθενον κῶλον, τοσαύτω μάλιστα, μέχρι τοῦ, οὐχ
ἥττον, νὰ εξαλειφθῇ, ἀντὶ δὲ τοῦ, νὰ ἀδωρεῖ ἐπ' ἑξῆς, νὰ
τεθῇ, νὰ ἐνασχοληθῶμεν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν ἐπισκοπῶν. Νὰ εξαληφθῶσιν δὲ αἱ λέξεις, συμφώνως, μέχρι
τῆς λέξεως, ἔθνους, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης.

Αἱ τροπολογίαι αὗται γίνονται δεκταὶ παμψηφεί.

Αναγινώσκεται ὁ παράγραφος ἑνατος, ὅστις προτείνεται
παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Γ. Αἰνιάνου, νὰ συμπληρωθῇ διὰ
τῆς ἐξῆς προσθήκης, «*πρὸ πάντων δὲ ἡ Γερουσία ἐπιθυμεῖ νὰ*

«*ἴδῃ κατὰ τὴν ἀρξομένην ἤδη Σύνοδον πραγματοποιημένα τὰ*
«*ἀφορῶντα τὴν Ἐκκλησιαν ὀργανικὰ Νομοσχέδια.* »

Ἡ πρότασις αὕτη γίνεται δεκτὴ παμψηφεί.

Αναγινώσκεται ὁ παράγραφος δέκατος, ὅστις γίνεται δεκτός
ὅπως ἔχει, εξαλειφθείσης μόνον τῆς λέξεως, «*ἀγαθῇ.* »

Αναγινώσκεται ὁ παράγραφος ἐνδέκατος.

Ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, μὴ ἐναντιούμε-
νος εἰς τὴν παραδεδειγμένην ἐν τῷ παραγράφῳ τούτῳ περιεχο-
μένων, ὠρελείται, λέγει, ἀπὸ τὴν παρούσαν περίστασιν, διὰ νὰ
ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔκαμεν ἀπόπει-
ραν περὶ συστάσεως ἐθνοφυλακῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἀττικῆς καὶ
Μαντινείας, σπηρεζομένη εἰς τὸ περὶ τούτου μετὰ τὴν 3 Σε-
πτεμβρίου γενομένην Διάταγμα, διὰ νὰ ἴδῃ ἐντεῦθεν τὰς ὑπαρ-
χοῦσας δυσκολίας, καὶ καθυποβάλλῃ ἐπομένως εἰς τὰς Βουλὰς τὸ
περὶ τοῦ προκειμένου κατάλληλον Νομοσχέδιον, ἀλλ' ὅτι εἰς
μὲν τὴν Ἀττικὴν κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ εἰρημένου
Διατάγματος, εἰς δὲ τὴν Μαντινείαν παρέσχε χρηστάς ἐλπίδας,
ικανῶς προχωρήσασα.

Ὁ παράγραφος οὗτος γίνεται δεκτός παμψηφεί.

Αναγινώσκεται ὁ παράγραφος δωδέκατος, ὁ δὲ Γερουσιαστὴς
Κύριος Ἰωάν. Θ. Κολοκοτρώνης λέγει τὰ ἐξῆς,

«*Εἶχον πολλὰ νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς παραβιάσεως, ἥτις ἐγέ-*
«*νετο εἰς τὸ Ἐ. ψήφισμα, διὰ τοῦ διορισμοῦ μελῶν τινῶν, ἅτινα*
«*ἐν καιρῷ τοῦ ἀγῶνος εὐρίσκοντο ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄλλα*
«*τὰ ὅποια ἦσαν μὲν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκτὸς*
«*τῶν εἰς τὸν ἀγῶνα διάπρεψάντων. Πλὴν, διὰ τοὺς λόγους τοὺς*
«*ὁποίους ἐξέθεσαν οἱ Γερουσιασταὶ Κ. Κ. Τρικούπης καὶ Μαγγί-*
«*νας, σιωπῶ. Προσθέτω δὲ ὅτι πρέπει νὰ προσδιορισθῶσι τὰ*
«*καθ' ἑκάστην τῆς ἐπιτροπῆς διὰ Νόμου, καὶ εἰ δυνατόν νὰ διο-*
«*ρισθῶσιν εἴτε κατὰ Νομοὺς εἴτε κατ' ἐπαρχίας εἰδικὰ Συμβού-*
«*λια, διὰ νὰ κάμωσι προκαταρκτικὰς καὶ ἐπιτοπίους ἐρεῖνας,*
«*καὶ νὰ δώσωσιν ἀκριβεῖς πληροφορίας εἰς τὴν ἐν τῇ Πρωτεύ-*
«*ουσῇ ἐπιτροπῇ, ὅταν γίνῃ ἡ διόρθωσις τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς*
«*ἢ γνώμῃμου αὕτη ἀπαιτῶ νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ*
«*μετὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματός μου.* »

Ἡ Γερουσία ἐγκρίνει νὰ καταχωρισθῶσιν αἱ παρατηρήσεις αὗται
εἰς τὰ πρακτικὰ.

Προτείνεται ἐπομένως νὰ τροπολογηθῇ ὁ παράγραφος οὗτος
ὡς ἐξῆς.

«*Περὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ θεμάτων τοῦ*

» ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος ἡ Γερουσία σπεύδει νὰ συστήσῃ
» τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων τοῦ Ε. ψηφίσματος τῆς
» Ἐθνικῆς Συνελεύσεως κατὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα. »

Ἡ τροπολογία αὕτη γίνεται δεκτὴ παμψηφεί.

Ὁ παράγραφος δέκατος τρίτος ἀναγινώσκεται, καὶ γίνεται
δεκτὸς ἀνευ τροπολογίας.

Ἀναγινώσκεται τέλος καὶ ὁ τελευταῖος τοῦ σχεδίου παρά-
γραφος, ὅστις γίνεται δεκτὸς ὅπως ἔχει.

Γίνεται μετὰ ταῦτα μυστικὴ περὶ τοῦ Συνόλου ψηφοφορία,
καὶ ἡ Γερουσία παραδέχεται τοῦτο παμψηφεί· τὸ ὅποιον ἔχει
ὡς ἐφεξῆς:

Β α σ ι λ ε ῦ !

Ἐγκαρδίους ἀνεπέψαμεν πρὸς τὸν Ὑψίστον εὐλογίας ἰδόντες
πάλιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἐκφρά-
ζουσαν πανδημῶς τὰ γενναῖα Αὐτῆς πρὸς τὴν Πατρίδα αἰσθή-
ματα, διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς δευτέρας Βουλευτικῆς Συ-
νόδου Βασιλικοῦ λόγου.

Ἀρχομένης ἤδη τῆς δευτέρας ταύτης Συνόδου, ἡ Γερουσία,
ὀδηγούμενη ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πράξεων τῆς προηγηθεί-
σης, θέλει προσπαθῆσαι νὰ διαδίσῃ τὴν ὁδὸν, τὴν ὁποῖαν ὑπαγορεύ-
ουσιν ἡ σύνεσις, ἡ εἰλικρινὴς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη καὶ ἡ
ἀφοσίωσις εἰς τὸν Β. Θρόνον.

Ἡ ἐπὶ πατρῶν τῶν Κυβερνητικῶν πράξεων καταλλήλως καὶ
ἀκριβῶς ἐνεργηθεῖσα ἐφαρμογὴ τῶν ὅρων τοῦ Συντάγματος,
δύναται νὰ ρυθμίσῃ τὴν ἐλευθέραν πολιτείαν καὶ νὰ φέρῃ εἰς
αἰσίαν ἐκδασιν τοὺς πατρικοὺς ἀγῶνας τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειό-
τητος, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους.

Πέποιθεν ἡ Γερουσία, ὅτι πᾶν ἐνδεχόμενον πρόσκομμα ἀπέ-
ναντι τοιαύτης Κυβερνητικῆς πορείας θέλει ματαιωθῇ. Πιστὴ
δὲ εἰς τὸν προορισμὸν τῆς θέλει σπεύσει προθύμως καὶ εἰλικρινῶς
νὰ ἐνώσῃ πάντοτε τὰς προσπάθειάς τῆς μετὰ τῶν τῆς Κυβε-
ρήσεως τῆς Υ. Μ. διὰ νὰ ἐξομαλυνθῶσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρί-
δος τὰ ἐνδεχόμενα εἰς τὴν τοιαύτην πορείαν προσκόμματα.

Ἡ ἐξακολούθησις τῶν φιλικῶν σχέσεων τῆς Ὑμετ. Μεγαλειό-
τητος μετὰ τὰς ἄλλας Δυνάμεις εἶναι χαρμόσυτος ἀγγελία. Καθ'
ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἐκ τοῦ Δανείου πρὸς τὰς τρεῖς ἐγγυητριάς
Δυνάμεις ὑποχρεώσεις τοῦ ἔθνους, ἡ Γερουσία ἐλπίζει, ὅτι αἱ
προσπάθειαι τῆς Υ. Μ. συνωδευμέναι μετὰ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ λαοῦ, θέλουν πεῖσαι τὰς Εὐεργέτιδας ταύτας τῆς Ἑλλά-

δος Δυνάμεις νὰ συναίνεωσιν εἰς τὴν πρὸς καιρὸν ἀναβολὴν
τῆς τακτικῆς ἀποτήσεως, ὅποταν μάλιστα τακτοποιηθῶσιν
ἀκριβέστερον τὰ εἰσοδήματα, ἐλαττωθῶσιν αἱ δαπάναι καὶ ἐνι-
σχυθῶσιν ἐτι μᾶλλον ἡ Γεωργία αἱ τέχναι, τὸ ἐμπόριον καὶ
ἡ Ναυτιλία, ὥστε οὕτω νὰ δυναθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ εκπληρίσῃ
τὰς πρὸς τὰς Εὐεργέτιδας ταύτας Δυνάμεις ὑποχρεώσεις τοῦ
ἔθνους.

Αἱ εἰλικρινεῖς διακονήσεις πρὸς διασκέδασιν τῶν παρεξηγή-
σεων ἐπὶ τινων συμβεβηκότων εἰς τὰ ἀρκτικά μεθόρια τοῦ Βα-
σιλείου, καὶ αἱ ἀκάματοι προσπάθειαι τῆς Υ. Μ. διὰ τὴν
φιλικὴν ἁρμονίαν τῶν δύο ὁμῶρον Ἐπικρατειῶν, θέλουν παρέξει
βεβαίως κοινὰ καὶ ἐπωφελῆ συμφέροντα εἰς ἀμφοτέρω τὰ γει-
τονεύοντα μέρη.

Εὐχόμεθα Βασιλεῦ, ὥστε ὁ ἤδη καθεστὼς Δικαιητικὸς Ὀργα-
νισμὸς, νὰ φέρῃ διὰ τῆς καλῆς αὐτοῦ ἐφαρμογῆς αἰσία ἀποτελέ-
σματα ἀναλόγως τῆς ἐπὶ τούτῳ γενομένης προσθήκης τῶν δα-
πανῶν. Ὁμοίως εὐχόμεθα νὰ εἰδῶμεν στερεομένην δι' αὐστη-
ροτέρας ἐπαγρυπνήσεως καὶ τὴν νέαν βάσιν τῆς Οἰκονομικῆς
ὑπηρεσίας, σκοπὸν μὲν κατὰ πρῶτον ἐχούσης τὴν ἀνακούφισιν
τῶν φορολογουμένων πολιτῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῃ τεινούσης καὶ εἰς
τὴν βελτίωσιν τῶν δημοσίων πόρων.

Αἰσθανόμενοι βαθέως Βασιλεῦ, τὴν ἐκ τῆς παιδείας ἀρχαίαν
καὶ παγκόσμιον εὐκλειαν τῆς Ὑμετέρας Πατρίδος, καὶ αὐτὴν
τὴν σημερινὴν πολιτικὴν μας ὑπαρξιν ἀποδίδοντες κατὰ μέγα
μέρος εἰς τοῦτο, θέλομεν ἀποσπασθῇ μετ' ὅλον τὸν ζῆλον τὰ περὶ
τούτου Νομοσχέδια, συμφώνως μετὰ τὰ γενναῖα αἰσθήματα τῆς
Υ. Μ. Οὐχ' ἤττον δὲ θέλομεν σπεύσει νὰ ἐνασχοληθῶμεν εἰς
τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκοπῶν, τῶν μεγάλων
ταύτων σχολῶν τῆς θειοτέρας σοφίας καὶ ἠθικῆς. Αὗται δὲ θέλουσι
συνδράμει καὶ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα καὶ τὰς Βουλὰς
τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀρχαίας ἐκείνης δόξης
καὶ λαμπρότητος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀνεξαρτησίας
τῆς ὁποίας, τὸ ἱερὸν καιμῆλιον, πεποιθήμεν, ὅτι θέλει φυλάξει ἡ
Υ. Μ. ἀνέπαφον πάσης ἐξωτερικῆς ἐπηρείας, ἐπαγρυπνοῦσα συγ-
χρόνως τε καὶ συντόνως εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ συνδέσμου αὐτῆς
μετὰ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ πάσης ἄλλης Ἀνα-
τολικῆς, Ἀποστολικῆς καὶ Ὁρθόδοξου, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ
Συντάγματος.

Θέλομεν πρὸς τούτοις καταβάλλει πᾶσαν προσοχὴν καὶ ἐπιμέ-
λειαν ἐφ' ὧν ἄλλων Νομοσχεδίων ἤθελε κρίνει ἡ Κυβέρνησις

τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος, νὰ εἰσαῖρῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὡς συνταλεστικὸν πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος. Πρὸ πάντων δὲ ἡ Γερουσία ἐπιθυμεῖ νὰ εἶδῃ κατὰ τὴν ἀρχαμένην ἤδη Συνοδὸν πραγματοποιημένα τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἐκκλησίαν ὀργανικὰ Νομοσχέδια.

Καὶ τὰ περὶ ἐλέγχου δὲ τῶν δημοτικῶν προσόδων, καθ' ὅσον ταῦτα συμβιβάζονται μὲ τὴν νόμιμον ἀνεξαρτησίαν τῶν Δήμων, καὶ εἴτε ἄλλο ἀφορῶν τὰς θεσμοθεσίας ταύτας, τὰς μόνας διὰ πολλῶν αἰώνων καὶ παθγμάτων περισσωθείσας ἀγκύρας τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐλευθερίας. θέλομεν περιπτυχθῇ ἀσμένως, Βασιλεῦ, τοσούτω μᾶλλον, καθόσον δὲν διατηρήθησαν ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τῶν θεσμοθεσιῶν αὐτῶν, ἀναλογιζόμενοι, ὅτι Συνταγματικὴ Κυβέρνησις δὲν στηρίζεται κατὰ πρῶτον λόγον ἐφ' ἰδρωτοτέρως ἄλλης βάσεως, εἰμὴ ἐπὶ τοῦ πρώτου τούτου τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν στοιχείου. Τὴν βελτίωσιν τούτων καὶ τὴν σύστασιν τῶν Νομοκρατικῶν Συμβουλίων, ἀπόρροισιν οὖσαν αὐτῶν, καὶ συμπλήρωσιν τοῦ καθεστώτος Διοικητικοῦ Συστήματος· εἴτε δὲ τὸν περὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταρρυθμίσεως τῆς Στρατολογίας Νόμον, θέλομεν λάβει ὑπὸ ὥριμον καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐκτενὴ σκέψιν, σκοπὸν προσβάλλοντες τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν κατὰ πάντα, καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κατὰ μέγαν λόγον.

Θέλουμεν ἀνασχοληθῇ μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ χρηστῆς ἐλπίδος, Βασιλεῦ, περὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν δημοσίαν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν Νομοσχέδια, μηδέποτε παύσαντες τὸ ἐφ' ἡμῖν νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀδιάσπαστον τούτων σχέσιν πρὸς τὴν ἐν γένει εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ, καὶ πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὕλης αὐτοῦ ἡμετέρας. Πιστεύομεν δὲ ἀδιστακτικῶς, ὅτι διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ὑπαρχόντων, καὶ ὅσων μᾶς ὑπόκειται ἤδη ἡ ἡμετέρα Μεγαλειότης Νόμων, διὰ τῆς ἀνεπηρέαστου ἐνεργείας τῶν Δικαστηρίων, διὰ τῆς διοργανίσεως τῆς ἔθναφυλακῆς, τῆς φορῆς ταύτης πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς ταξείας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος δυνάμεως· εἴτε δὲ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπόρων πολιτῶν καὶ τῆς ἐνδυσσεως τῶν τε ἀρχὴν λαβόντων καὶ μελλόντων ἀποικισμάτων ἐκ τῶν ἐνόντων ἐθνικῶν μέσων, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς πολυποθῆτου δημοσίας ἡσυχίας ἐπανέρχονται, καὶ ἡ ἰδιοκτησία αἰνῆς διακίμεται, καὶ αἱ πυρκαϊαὶ τῶν κατὰ πολλοὺς λόγους χρησιμωτάτων δασῶν ἐμποδίζονται.

Πρὸς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν τῆς

ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνας, ἡ Γερουσία σπεύδει νὰ συστήσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων τοῦ Ἐ. ψήφισματος τῆς Ἐθ. κῆς Συνελεύσεως, κατὰ τε τὸ πρόσωπον καὶ τὰ πράγματα.

Ἐπὶ τέλος ἐπιτελοῦντες εἰς τὴν μνήμην μαὶ μετὰ βαθίας εὐγνωμοσύνης τὰς ἀπείρους εὐεργεσίας τῆς θείας προνοίας, ἃς ἐξέχεε πλουσίως ἐπὶ τῆς πατρίδος μας κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ θαρρόντες εἰς ταύτην καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῶν, ἐπικαλούμεθα συγχρόνως εἰς συνδρομὴν τῶν σημερινῶν ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεως τοῦ πολιτισμοῦ προσπαθειῶν μας, καὶ σήμερον ὡς καὶ ἄλλοτε, πᾶσαν γενναίαν καὶ παφωτισμένην καρδίαν.

Εἶθε ἡ θεία πρόνοια νὰ ἐπισκιάτῃ μετὰ τὴν οὐράνιον χάριν τῆς καὶ τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς λέγει, ὅτι συγκαίρει τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἁρμονίαν μετὰ τὴν ὁποίαν ἐτελείωσε τὴν συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Βασιλικοῦ λόγου. Εὐχεται δὲ νὰ ὑπάρξῃ ἡ αὐτὴ ἁρμονία καὶ εἰς τὰς λοιπὰς συζητήσεις τῆς Γερουσίας.

Γίνεται τελευταίον κλήρωσις πρὸς ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς ἣτις θέλει παρουσιάσῃ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, καὶ ἐνός ψηφολέκτου κληρωθέντος, ἔλαχον οἱ ἐξῆς Κύριοι Γερουσιασταί.

Ν. Χρυσόγυλος, Σ. Καλογερόπουλος, Α. Ολύμπιος, Ν. Πρασσάκης, Α. Νάκος.

Ἀπαγγέλλει ἐπὶ τέλος ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θέλουν ἀναγνωσθῇ τὰ πρακτικά τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας

Β. Χρηστάκης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 15 Φεβρουαρίου 1846, ἡμέρας Πρασινῆς

Ἐκφωνήθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελούντος τὸ Σῶμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 π. μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντες ἐπικυροῦνται.

Ἀντικείμενα τῆς ἐπερχομένης Συνεδριάσεως προσδιορίζονται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἐνεστώσης Συνόδου τῆς Γερουσίας, ὁ ἀπολογισμὸς τῆς παρελθούσης Συνόδου, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ 94 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ καθυποβληθεῖσα τροπολογία παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Αἰνιάνου.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.
Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Β. Χριστοκόπουλος.
Χ. Βλάχος κ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 23 Φεβρουαρίου 1846 ἡμέρας Σαββάτου

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 π. μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων ἀναγινώσκει τὴν εἰς τὴν ἀπάντησιν τῆς Γερουσίας ἀντιφώνησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἡ ὁποία ἔχει ὧδε·

Κύριοι Γερουσιασταί!

« Ἡ προθυμία, τὴν ὁποίαν δεικνύει ἡ Γερουσία εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, Μὲ δίδει τὴν ἐλπίδα, ὅτι συμφώνως μὲ τὸν συντηρικὸν αὐτῆς προορισμὸν, θέλει Μὲ συνδράμει εἰς τὴν μονιμοποίησιν τῶν πραγμάτων, συντελεστικωτάτην εἰς τὴν στερέωσιν τῆς δημοσίας πίστεως, ἥτις θέλει ἐφελκύσει τὰ μέσα τῆς εὐτυχίας τῶν πολιτῶν καὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ὑπὲρ πατρίδος θυσιασάντων καὶ ἀγωνισθέντων.

« Ἡ συνδρομή, τὴν ὁποίαν ὑπόσχεται τὸ Σῶμα τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν Μου, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα προτίθεται νὰ εἰσάξῃ εἰς αὐτὸ Νομοσχέδια πρὸς τελειότερον ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τῆς Δημοτικῆς περιουσίας, θέλει συντελέσει βεβαίως εἰς τὴν ἀκριβεστέραν τήρησιν τῶν περὶ τούτου νενομοθετημένων.

« Ἐκτιμῶ τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία ἐξαγγέλει ἀγαθὴν διαθέσιν » ὑπὲρ τῶν ἀποικισμάτων, καὶ μέριμναν ὑπὲρ τῆς δημοσίας παιδείας. Ἰδιαιτέρον δὲ Μὲ εὐχαριστεῖ ἡ δῆλωσις τῆς προθυμίας αὐτῆς πρὸς πᾶν ὅ,τι συντείνει εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ βελτίωσιν ἐν γένει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. »

Ὁ Κ. Πρόεδρος λέγει ἐπομένως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς παρελθούσης Συνόδου τῆς Γερουσίας, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἐνεστώσης Συνόδου.

Ἀναγινώσκειται ὕστερον ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Πρασακάκη, αἰτοῦντος τεσσαρακονθήμερον ἀδείαν ἀπουσίας, ἡ ὁποία ἐγκρίνεται νὰ παραχωρηθῇ.

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ, λέγει ἐπὶ τούτοις ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ ἐγκρίνασα τὸν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Ταμίου τῆς Γερουσίας καθυποβληθέντα ἀπολογισμὸν, καθυποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Σώματος.

Ἀναγινώσκειται μετὰ ταῦτα ἡ παρὰ τοῦ Ταμίου τῆς Γερουσίας εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν καθυποβληθεῖσα περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἔκθεσις, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρὸς τὴν Λογιστικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Γερουσίας.

Συμμορφούμενος μὲ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 30 ἰκτωβρίου, ὑποβάλλω εἰς τὴν λογιστικὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν παύσαν α. Σύνοδον ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Γερουσίας, ἐκτεθειμένον κατὰ τὴν τάξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς δώδεκα πίνακας.

Εἰς τοὺς πίνακας τούτους θέλει παρατηρήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ,

ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα ἀναβαίνουν εἰς δραχ. . . 229,177: 29

» τὰ δὲ ἐξόδα » εἰς δρ. 229,136:15

Καὶ ὅτι μένει ὑπόλοιπον εἰς τὸ
Ταμίον »

11:14 229,177: 29

Ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου, μὲ τὰ ὁποῖα εὐπρεστήθῃ νὰ μὲ ἐπιφορτῇ τὸ Σῶμα, κυρίως ἐπέστησα τὴν προσχὴν μου εἰς τὸ νὰ μὴν ὑπερβῶσι τὰ ἐξόδα, τὰ παρὰ τῆς Γερουσίας προϋπολογισθέντα ποσά, δι' ἐν ἑκάστον τῶν κεφαλαίων τῆς δαπάνης, καὶ δύναμαι νὰ εἰπω, ὅτι ἐπέτυχον κατὰ τοῦτο.

Ἡ Γερουσία παραδείγματος χάριν προϋπελόγησε

Διὰ γραφικὴν ὕλην	δρ. 200	ἐδαπανήθησαν δὲ κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν δρ.	199 30
Διὰ θέρμασμα	» 250	»	36
Διὰ φωτισμὸν	» 100	»	43 40
Διὰ τυπωτικὰ καὶ δετικά	» 150	»	75
Δι' ἀγορὰν Συγγραμμάτων	» 1,000	»	112
Διὰ συνδρομ. ἐφημερίδων	» 200	»	659 64
Δι' ἀπροβλεπτά ἐξόδα	» 1 000	»	433 52
δραχ. 2 900	»	δρ. 1558 86	

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ θέλει παρατηρήσει ἐκ τῆς ἀντιπαράθεσως ταύτης, ὅτι διὰ τὴν συνδρομὴν τῶν ἐφημερίδων ἐπληρώθησαν δραχ. 659 : 64 ἐνῷ ὁ προϋπολογισμὸς διὰ τὴν δαπάνην ταύτην ἐπρόβλεψε μόνον δραχ. 200. Ἀλλὰ περὶ τῆς ὑπερβάσεως ταύτης ἐγένετο ἐγκαίρως λόγος εἰς τὸ Σώμα, τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσατο κατὰ τὴν Συνεδριάσιν του τῆς 8 Ἰαννουαρίου 1845 νὰ λαμβάνεται ἡ ἐπὶ τῆς δαπάνης ταύτης ὑπερβάσις ἐκ τοῦ Κεφαλαίου τῶν ἀπροβλεπτῶν ἐξόδων, τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο συμφώνως μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἐπισυνακτομένην ἐνταῦθα εἰς ἀντίγραφον.

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ θέλει παρατηρήσει ἐπὶ τέλους, ὅτι ὅλα τὰ γενόμενα ἐξόδα ὑποστηρίζονται μετὰ τὰ απαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐπισυνακτούμενα εἰς τοὺς ἀρμοδίους πίνακας· καὶ ταῦτα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν γραφικὴν ὕλην, καὶ τὰ ἐπόμενα Κεφάλαια τοῦ ἀπολογισμοῦ. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου, τὰ περὶ τούτου δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ὑπάρχουσιν ἐπισυνημμένα εἰς τὰ ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ εὑρισκόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐγένεον αἱ πληρωμαί.

Παρακαλεῖται ἐπομένως ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἐπεξεργασθῇ τὸν προκείμενόν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς παυσάσης Συνόδου, νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ τὸν ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1845.

Ὁ Γερουσιαστὴς καὶ ταμίας τῆς Γερουσίας

Σ. Παπαλεξόπουλος.

Πρώτη Βουλευτικὴ περίοδος,
Σύνεδρος Α'. Ἀπολογισμὸς
Ἐσόδων τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν Α'. αὐτῆς Συνόδου, διαρκέσαντος
ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1844 ἕως τέλους Ὀκτωβρίου 1845.

Δηλώσεις ἐξόδων	Ποσότητες ληφθείσαι ἀπὸ τὸ ταμεῖον			
	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
Ἀποζημίωσις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν ἀπὸ 7 Σεπτεμβρ. 1844, ἕως τέλους Δεκεμβρίου	52964	80		
Ὁμοῖα » ὁμοίως ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου ἕως τέλους Ὀκτωβρίου 1845.	160724	28	243686	8
Μισθοὶ 2 Συντακτῶν ἀπὸ 15 Νοεμβρ. ἕως τέλους Δεκεμβρ. 1844 ἀνὰ δραχ. 200	600			
» Τῶν ἰδίων ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. ἕως τέλους Ὀκτωβρίου 1845	4000			
» Τοῦ 1 ἐξ αὐτῶν ὡς ἀρχαιοφυλάκος ἕως τέλους Δεκεμβρίου	400			
» 1 ἀντιγραφίως ἀπὸ 15 Νοεμβρ. ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1844	225			
» 4 ἐτίρου ἀπὸ 4 ἕως τέλους Δεκεμβρίου	450			
» Τῶν 2 ἀντιγραφίων ὁμοῦ ἀπὸ 1 Ἰαννουαρίου ἕως τέλους Δεκεμβρ. 1845	3600			
» 1 πρώτου κλητῆρος ἀπὸ 15 Νοεμβρ. ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1844 ἀνὰ 70	405			
» Τοῦ ἰδίου ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. ἕως τέλους Δεκεμβρ. 1845	840			
» 9 κλητῆρων ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1844 ἀνὰ δραχ. 50	922	99		
» 5 ὁμοίων ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. ἕως τέλους Ἀπριλίου	2000			
» 4 ὁμοίων ἀπὸ 4 Σεπτεμβρ. ἕως τέλους Ὀκτωβρ.	400		43242	99
Γραφικὰ ἐξόδα, θέρμασμα φωτισμὸν ἀγορὰν συγγραμμάτων, συνδρομὴν ἐφημερίδων, καὶ ἀπροβλεπτά ἐξόδα μέχρι τέλους τοῦ 1844. μέγρι τέλους Ὀκτωβρ. τοῦ 1845	648	22	2248	22
Τὸ ὅλον δραχμ. Διακόσαι εἴκοσι ἐννέα χιλιάδες ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ἑπτὰ καὶ λεπτ. εἴκοσι ἐννέα.	1600			
Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρ. 1845. Ὁ ταμίας τῆς Γερουσίας Σπ. Παπαλεξόπουλος.	40		229477	29

Πρώτη Βουλευτική περίοδος

Πίναξ Β'.

Σύνοδος Α'. Ἀπολογισμός

Τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Σύνοδον διαρκίσαν ἀπὸ 7 Σεπτεμβρ. 1844 μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1845.

Δηλώσεις ἐξόδων	Ποσότη. πληρωθεῖσαι		Παρατηρήσ.
	μερικαὶ δρ. λ.	Ὀλικαὶ δρ. λ.	
Ἀπζημιώσεις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον ὡς ὁ πίναξ Γ'		243686	8
Μισθοὶ συντακτῶν, αντιγραφῶν καὶ κλητῶν ὡς πίναξ Δ'		43242	99
Γραφικὰ ἐξόδα κλπ. τῆς χρήσεως τοῦ 1844 ὡς ὁ πίναξ Ε'		(α) 648	22
Γραφικὴ ὕλη ἀπὸ 1 Ἰανουαρ. ἕως τέλους Ὀκτωβρ. 1845 πίναξ Στ'.	499	30	
Θέρμασμα ὁμοίως » » Ζ'.	36		
Φωτισμός ὁμοίως » » Η'.	43	40	
Τυπωτικὰ καὶ δετικά » » Θ'.	75		
Ἀγορὰ συγγραμμάτων » » Ι'.	412		
Συνδρομὴ ἐφημερίδων » » ΙΑ'.	659	64	
Ἀπρόβλεπτα ἐξόδα » » ΙΒ'.	433	52	
	δρ.	229136	15

Ἀνακεφαλαιώσεις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων,

Ἐσοδα κατὰ τὸν πίνακα Α' . . . δραχ.	229477	29
Ἐξόδα κατὰ τὸν παρόντα πίνακα δραχ.	229136	45
Υπόλοιπον εἰς τὸ ταμεῖον	44	14

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1845.

Ὁ ταμίας τῆς Γερουσίας Σπ. Παπαλεξόπουλος.

Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ θεωρήσασα καὶ ἐπεξεργασθεῖσα τὸν παρόντα ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς Γερουσίας τῆς Α. Βουλευτικῆς Συνόδου, ἐγκρίνει καὶ ἐπικυροῖ αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Φεβρουαρίου 1846.

Ἡ Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ
Ἀθανάσιος Γρηγοριάδης
Ν. Πρασσακάκης
Δ. Κανιλόπουλος.

Μηδεμιᾶς δὲ παρατηρήσεως γενομένης ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἐγκρίνεται ὁ ἀπολογισμὸς, καὶ ἀπορρατίζεται νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφοῦ ἐπισυναφθῶσιν εἰς αὐτὸν προηγουμένως τ' ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων δηλοῦται ἡ δικαιολόγησις τῆς ὡς πρὸς τὴν αὐξάνειν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς συνδρομῆς τῶν ἐφημερίδων γενομένης διαπάνης, καὶ δεύτερον, νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον τὸ ἐκ τῆς πιστώσεως περισσεύσαν ποσόν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς καθυποβάλλων ἀκούσας τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐνεστώσης Συνόδου, λέγει ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐλογίσαστο ὁλόκληρον τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν δι' ἓν ἔτος πλήρες μὴ δυναμένη νὰ προῖδῃ τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου μηδὲ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἂν τινες λαμβάνωσι μισθοδοσίας δι' ἄλλους λόγους, ἐπεὶ αὐταὶ δύνανται νὰ ἐκπίπτουν παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου, ὅστις ὀφείλει νὰ γινώσκῃ τὰ πρόσωπα, καὶ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον μισθοδοτοῦνται.

Εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν ἐναντιούμενος ἀπαντᾷ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ λογισθῇ μέχρι τέλους μόνον τοῦ προσεχὸς μηνὸς Ὀκτωβρίου, καὶ νὰ ἐκπεσθῇ τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας, τὸ ὁποῖον λαμβάνουσι τινες διὰ θαυμῶν στρατιωτικούς ἢ πολιτικούς, ἐπεὶ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἢ πίστωσης ἤθελε φείνεσθαι μεγάλη, ἀναμφελῶς ὑπολογιζομένης δις τῆς αὐτῆς διαπάνης.

Αἱ λοιπαὶ θέσεις δὲν ὑπάρχουσιν σταθεραὶ, ἀντιτείνουσιν ἄλλοι, καὶ αὐτὴ προσέτι ἡ μισθοδοσία τῶν στρατιωτικῶν ὑπόκειται εἰς ἀλλοιώσεις, ἐπεὶ οἱ ἐν ἀρχῇ δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς ἐνέργειαν, καὶ τὰνάπαλιν. Παρατηροῦντες δὲ διὰ ταῦτα, ὅτι τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἤδη ἀγαρεύσαντος δεκτικῆς γενομένης, ἤθελεν ἀναγκασθῇ τὸ Σώμα νὰ ζητήσῃ νέαν πίστωσιν, ἢ ν' ἀλλοιώσῃ τὸν προϋπολογισμὸν, καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελεν ἐλαττωθῇ ἡ αὐξηθῇ αἱ δι' ἄλλους λόγους διδόμεναι εἰς τινες Γερουσιαστὰς μισθοδοσίαι, θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπιτροπὴ ἠκολούθησεν.

Ἰκανῆς δὲ περὶ τούτων συζητήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκθεσιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς.

Εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν παρατηρεῖ μετὰ ταῦτα, ὅτι αἱ ἐφημερίδες τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ γνωμοδοτεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἀγworασθῶσι δύο σώματα τούτων.

Ἡ Γερουσία παραδεχθεῖσα τὴν πρότασιν ἀποφασίζει νὰ λαμβάνωνται τοῦ λοιποῦ δύο φύλλα τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ προστεθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμόν τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν ἀγορὰν δύο σωμάτων τῶν ἐφημερίδων τούτων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν μέχρι σήμερον.

Μηδὲμίαις ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸν παρὰ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς καθυποβληθέντα προϋπολογισμόν τῆς ἐνεστάσης συνόδου ὅστις ἔχει οὕτως :

Περίοδος Α'.

Σύνεδρος Β'. Προϋπολογισμὸς ἐξόδων τῆς Γερουσίας κατὰ τὴν Β'. Βουλευτικὴν Σύνοδον.

Δηλώσεις ἐξόδων	Μηνιαίως	ἑτησίως	ὀλικόν ποσόν
Προσωπικόν			
Ἀποζημιώσεις 46 Γερουσιαστικῶν ὄραγ	23000	276000	
Μοισθοὶ 2 Συντακτικῶν ἀνὰ ὄρ.	200	4800	
• 2 Ἀντιγραφίων 450	300	3600	
• 4 πρώτ κλητῆρος 70	70	840	
• 5 κλητῆρων • 50	250	3000	
Ἔξοδα	24020	288240	288240
Γραφικὴ ὕλη			
Χαρτί, κονδύλια, μελάνη κτλ.		250	
Θέρμασμα			
Καυσόξυλα κτλ.		200	
Φωτισμὸς		50	
Συνδρομὴ ἐφημερίδων			
Ἀγορὰ δύο σωμάτων ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸ 1833 ἕως 1846 ὄρ. 320			
Συνδρομὴ διαφόρων ἄλλων ἐφημερίδων ὄρ. 680		4000	
Τυπωτικὰ καὶ ὀτικὰ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τυπώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς Γερουσίας τῆς παρελθούσης Α'. Συνόδου		500	
Ἀγορὰ Συγγραμμάτων		1000	
Ἀπρόβλεπτα ἐξοδα		600	3600
Τὸ ὅλον			291840

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Φεβρουαρίου 1846.

Ἡ λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ
Γιαννάκης Χ. Πέτρου Ν. Πρασσακάκης.
Γ. Παπαηλιόπουλος Ἀθ. Γρηγοριάδης.

Εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρατηρεῖ ἐπομένως, ὅτι πολλὰ δαπανῶνται εἰς συνδρομὴν τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων ἀνωφελῶς, καὶ προτείνει ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας διὰ νὰ λάβῃ ὑπὸ διάσκεψιν τοῦτο καὶ ἀναφέρῃ εἰς τὸ Σώμα. Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν πρότασιν.

Παρατηρῶν ἄλλας μετὰ ταῦτα, ὅτι τὸ κατὰστημα τῆς Γερουσίας οὐδ' ἀκροατήριον εὐρύχωρον, οὐδὲ τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὰς Συνεδριάσεις τῶν Τυχημάτων Δωμάτια ἔχει, γνωμοδοτεῖ, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ ἡ προσήκουσα τοῦ Καταστήματος αὐξήσις, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον, ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισεν ἤδη περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκ τῆς αὐτῆς ὁρμηθείσα ἀνάγκης, προτείνει νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ συνηνοσθῇ μετὰ τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς, καὶ ἀναθέσθῃ εἰς τὸν αὐτὸν Μηχανικὸν τὸ περὶ τοῦ τοιούτου ἔργου σχέδιον, καὶ τὸν περὶ τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ ὑπολογισμόν τῆς ἀναγκαίας δαπάνης.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ διορίζει ἐπιτροπὴν συγκεκμημένην ἐκ τῶν Γραμματικῶν τῆς Γερουσίας, καὶ τῶν Γερουσιαστῶν Κ. Κ. Γ. Γλαράκη, Γ. Καρακατζίνη, καὶ Τ. Μαγγίνα, διὰ νὰ συνηνοσθῇ μετὰ τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ Καταστήματος ἀμφοτέρων τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων.

Ἀναγινώσκεται τελευταῖον ἀναφορὰ τῶν κλητῆρων τῆς Γερουσίας, παρακαλούντων τὸ Σώμα νὰ ἀποφασίσῃ τὴν αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ἡ δὲ περὶ τούτου ἀπόφασις ἀναβάλλεται εἰς ἄλλην Συνεδρίαν.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίαν.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΓΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,
ΑΝΑΓΝ. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ψόλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 27 Φεβρουαρίου 1846, ἡμέρας Τετάρτης

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πληρὴς ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνώθεντα ἐπικυροῦνται.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν λέγει ἐπομένως, ὅτι ἤθελε κάμει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ λογικὴ ἐπιτροπὴ δι' ἐκθέσεως καθυπόβαλεν, ἀν' ἣτο παρὼν κατὰ τὴν περὶ αὐτοῦ συζήτησιν, μὴ δυναμένος δὲ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰ ἤδη ἀποφασισθέντα, παρατηρεῖ μόνον, ὅτι πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκτιθῇται ἐπὶ 24 ὥρας ἢ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκθέσεις διὰ νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν αὐτῆς ἅπαντες.

Ἀναγινώσκεται ἐγγαφρον τοῦ Κυρίου διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς, εἰδοποιούντος τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελεγχέως τοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ διορισθείσαν ἐπιτροπὴν καθυποβληθέντος ἀπολογισμοῦ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα προσκαλεῖ τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Σ. Τρικούπης λέγει ἐπὶ τούτους τὰ ἑξῆς:

Ἡ παρὰ τῆς Γερουσίας εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως γενομένη ἀπάντησις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Μονήτορι, μὴ πιστῶς εἰς πλεῖστα χωρία μεταφρασθεῖσα, καὶ εἰς τινὰ οὐσιωδῶς μεταποιηθεῖσα· ἀν' ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἦτο ἰδιωτικὴ, δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ λόγος περὶ τοῦ προκειμένου· ἀλλ' ὁ Μονήτωρ εἶναι ἐφημερὶς ἡμιεπίσημος, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ μὴ διαδιβάσῃ πιστῶς εἰς τὸν ἐξω κόσμον τὴν ἀπάντησιν· ἐκτὸς δὲ τούτων δὲν πρόκειται περὶ παραμορφώσεως λόγου ἐνὸς Γερουσιαστοῦ, ἀλλὰ μιᾶς ἐπισήμου πράξεως. Ἀναγινώσκει μετὰ ταῦτα τοὺς παραγρ. 4, 5 καὶ τὸ τέλος τοῦ 11 τῆς ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας, τοὺς ὁποῖους ἀντιπαραβάλλων μὲ τὴν ἐν τῷ Μονήτορι μετάφρασιν ἀποδεικνύει οὐσιωδῶς παραμορφωθέντας· καὶ ἄλλων τινῶν παραγράφων προστίθῃσιν ὅτι ἡ ἐννοία ἀλλοιωθῇ, δὲν παρατηρεῖ τι ὅμως περὶ αὐτῶν ὡς ἀξίων ὀλιγωτέρας προσοχῆς. Ὁ 4 παράγραφος τῆς ἐν τῷ Μονήτορι ἀπαντήσεως μεταφερόμενος εἰς τὸ Ἑλλήν. λέγει ἐπομένως, ἔχει οὕτως, α πεπεισμένη ἡ Γερουσία, ὅτι δύνανται νὰ ἐξομαλυνθῶσιν ὅλα τὰ προσκόμματα, καὶ πιστὴ εἰς τὸν προοριζόμενον, θέλει σπεύσει πάντοτε νὰ ἐνώσῃ τὰς εἰλικρινεῖς προπαθείας τῆς μὲ τὰς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Υ: Μ: βαδίζουσης τὸσον σωτήριον, καὶ τὸσον σύμφωνον μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου ὁδὸν α καὶ παρατηρεῖ ὅτι ὁ Μονήτωρ ἀνέτρεψεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ πνεῦμα τοῦ πρωτοτύπου.

Ὁ 5 § τοῦ Μονήτορος, λέγει ὁ αὐτός, μεταφερόμενος εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ἔχει ὡς ἑξῆς. Θέλουν πείσει τὰς εὐαργετίδας Δυνάμεις περὶ τῆς ἀνάγκης, τοῦ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν θέ-

λουσιν ἀπαιτῆσαι τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τοῦ δανείου, καὶ νὰ τὰς κάμῃ νὰ ἐνοήσωσιν, ὅτι ἡ τακτοποίησις τῶν προσόδων μας, ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων, ἡ ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας μας, τῆς βιομηχανίας μας, τοῦ ἐμπορίου μας καὶ τῆς ναυτιλίας μας, δύνανται μόνον νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς αὐτὰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ τόπου.

Ὁ 11 παράγραφος τῆς ἀπαντήσεως, προστίθῃσιν ὁ αὐτός, λέγει, ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἐπανερχονται, διὰ δὲν ὑπάρχουσι, καὶ ὅταν πραγματοποιηθῶσι τὰ ἐν τῇ ἀπαντήσει περιεχόμενα, ἐπανερχονται. Ἡ δὲ ἐν τῷ Μονήτορι μετάφρασις λαλεῖ περὶ τῶν ἀγαθῶν τούτων, ὡς ἂν ὑπάρχουσιν ἤδη, καὶ δὲν πρόκειται, εἰρη πρὸς τῆς ὡς πρὸς τὸ μέλλον ἐξακολουθήσεως αὐτῶν.

Περαινεῖ δὲ τὸν λόγον τοῦ γνωμοδοτῶν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσκληθῇ ὁ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος ἐφημερίδος, ἵνα δημοσιεύσῃ πιστῶς τὴν εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπάντησιν τῆς Γερουσίας, ἀναγκῶν τὴν γενομένην ἤδη περὶ αὐτῆς μετάφρασιν, ἢ, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ὀρθότερον, νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ Πρακτικὰ τὰ ἐν τῷ Μονήτορι παραμεινωμένα τῆς ἀπαντήσεως χωρία, καὶ νὰ δημοσιευθῶσι δι' ἄλλων ἐφημερίδων.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Β. Χρηστακόπουλος λέγει τὰ ἑξῆς.

Ὁ Κύριος Μανσόλας καὶ ἐγὼ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς ἠναγκάσθημεν, ἰδόντες τὸν Κύριον Πρωθυπουργόν, νὰ εἰπωμεν εἰς αὐτόν, ὅτι ὁ Μονήτωρ εἶναι ἡμιεπίσημος ἐφημερὶς, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ μὴ μεταφράσῃ πιστῶς τὴν εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως ἀπάντησιν τῆς Γερουσίας. Ὁ δὲ Κύριος Πρωθυπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι δὲν εἶδε μὲν τὴν περὶ τῆς πρόκειται μετάφρασιν, θέλει ὅμως εἰδοποιήσῃ τὸν ἐκδότην τῆς ἐφημερίδος ταύτης, διὰ νὰ δημοσιεύσῃ πιστῶς τὴν ἀπάντησιν, διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἐφημερίδος του, καὶ διορθῶσιν αὐτῶ τὸ λάθος, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέπεσεν.

Ἀρμοδιώτερον εἶναι, γνωμοδοτεῖ ἄλλος, νὰ προσκληθῇ παρὰ τῶν Γραμματέων τῆς Γερουσίας ὁ ἐκδότης τοῦ Μονήτορος, διὰ νὰ διορθῶσιν τὸ ἴδιον αὐτοῦ λάθος, εἰς ἐναντίαν δὲ περὶπτωσιν, νὰ γίνῃ ἡ ὡς εἴρηται δι' ἄλλων ἐφημερίδων δημοσιεύσις τῆς ἀληθείας.

Δὲν δύνανται, λέγει ἄλλος, νὰ θεωρήσῃ μὲ σιωπὴν καὶ ἀδιαφορίαν ἡ Γερουσία τὴν ὡς πρὸς τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς εἰς τὸν Β. λόγον μεταποίησιν, ἡ ὁποία ἐγένετο ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 48 φύλλῳ τῆς Γαλλιστί ἐκδομένης ἐφημερίδος, ὁ Μονήτωρ.

γνωμοδοτεῖ διὰ ταῦτα, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσῃ τὴ γραφεῖον τῆς Γερουσίας διὰ τοῦ τύπου τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος παραμόρφωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐκδότην τοῦ Μονήτορος νὰ διορθώσῃ διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἐφημερίδος του τὸ σφάλμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέπεσεν.

Ἐρωτᾶται τέλος ἡ Γερουσία, καὶ ἀποφασίζεται νὰ προσκληθῇ παρὰ τοῦ Γραφείου ὁ ἐκδότης τοῦ Μονήτορος, διὰ νὰ διορθώσῃ οἰκισθὲν τὸ ἴδιον αὐτοῦ λάθος, δημοσιεύων πιστῶς διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἐφημερίδος του τὴν εἰς τὸν Β. λόγον ἀπάντησιν, εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν νὰ δημοσιευθῶσι δι' ἄλλων ἐφημερίδων τὰ Πρακτικὰ τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικoupης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 2 Μαρτίου τοῦ 1846 ἔτους, ἡμέρας
τῆς ἐβδομάδος Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων λέγει ἐπομένως, ὅτι ὁ ἐκδότης τοῦ Μονήτορος, προσκληθεὶς ἦλθεν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Γερουσίας, καὶ εἰπὼν, ὅτι γινώσκει ἱκανῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἄλλιον, ἢ ἡμεῖς τὴν Γαλλικὴν, δι' ἐκχυρίσθη, ὅτι ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη μετάφρασις τῆς εἰς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας εἶναι πιστὴ, ἂν ὅμως ἡ Γερουσία νομίζῃ τὸ ἐναντίον, ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος του πᾶσαν ἄλλην τῆς ἀπαντήσεως μετάφρασιν, ἢ ὅποια ἴθιλε τοῦ δοῦν.

Παρατηρησάντων δὲ τινων, ὅτι εἶναι περιττὴ ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος μετάφρασις, καθότι τὰ παραμορφωθέντα τῆς ἀπαντήσεως χωρία περιέχονται ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὴν παρατήρησιν ταύτην.

Ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καθυποβάλλει μετὰ ταῦτα Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, συζητηθὲν καὶ ὑψηθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ἀναγινώσκει περὶ αὐτοῦ ἐκθεσιν ἔχουσαν οὕτως.

Ἐκθεσις.

Ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ
τὸ 1846 Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ὁ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ Ε. Ε. Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς, εἰσάγεται καὶ εἰς ὑμᾶς, Κύριοι Γερουσιασταί, πρὸς συζητησθῆναι καὶ ψήφισιν.

Ὁ Νόμος οὗτος παραδεχόμενος τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῆς φορολογίας, ὡς καὶ ὁ περισυνός, διαφέρει κατὰ τοῦτο μόνον ἐκείνου, καθόσον καθιεροῖ ἄλλο, παρὰ τὸ κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη νομοθετηθὲν μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως, τουτέστι, τὴν διὰ τῶν ἰδίων κτηνοτρόφων δῆλωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων των.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν νὰ προτιμηθῇ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐξακριβώσεως, εἰσὶν οἱ ἑξῆς, α) ἡ οἰκονομία τῆς γενομένης ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου δαπάνης, τὴν ὁποῖαν ἀπῆται τὸ μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως, καὶ β) ἡ κατάπαυσις τῶν γενομένων ἐνοχλήσεων εἰς τοὺς φορολογουμένους, ἀχωρίστων ἀείποτε τῶν μέτρων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ἐκτέλεισίν των ἀπαιτοῦν προσωπικὸν πολυἀριθμὸν καὶ μάλιστα ὄπλοφόρων.

Τὰς παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπενεχθείσας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τροποποιήσεις δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ παραδεχθῶ, καθόσον αὗται, ἐξασφαλίζουσαι ἀφ' ἑνὸς τοὺς κτηνοτρόφους, δὲν ἐξασθενοῦν ἀφ' ἑτέρου τὰ μέσα τῆς ἐξακριβώσεως.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Νομοσχεδίου, αἱ δηλώσεις τῶν κτηνοτρόφων ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐντὸς τοῦ

ἀρξαμένου ἤδη μηνὸς Μαρτίου, καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ νὰ κλείωνται τὰ βιβλία. Παρατηρεῖτε ὅθεν, Κύριοι, πόσον ὁ καιρὸς κατεπαίγει διὰ νὰ βληθῇ ὁ Νόμος εἰς ἐνέργειαν, διὰ ταῦτα ἔχω πλήρη πεποίθησιν, ὅτι φειδόμενοι τῶν δημοσίων συμφερόντων καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, θέλετε θεωρήσει τὴν παροῦσαν ἐργασίαν ὡς τὴν πλέον κατεπαίγουσαν.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης λέγει, ὅτι ἐκάστη τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς γενομένων τροποποιήσεων ἐτίθη πρὸς εὐκολίαν τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν ἀπέναντι τῆς τροποποιηθείσης τοῦ πρωτοτύπου Νομοσχεδίου διατάξεως.

Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκει τὸ εἰρημένον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἐξῆς.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τοῦ ἐπὶ ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1846

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΝΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, νὰ παρουσιάσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ παρὸν νομοσχέδιον, συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ 1846 ἔτος κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

α) Διὰ τὰς αἰγὰς καὶ πρόβατα λεπτὰ 25 κατὰ κεφαλὴν.

β) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτὰ 50.

γ) Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους, δραχμὴν μίαν.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαίρουνται τοῦ ἀνωτέρου φόρου.

α) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν, προβάτων καὶ χοίρων.

β) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουσιν, εἴτε μὴ.

γ) Οἱ ἀροτῆρες βόες, ἀγελάδες καὶ βουδάλια.

δ) Ἀνὰ εἰς οἰκόσιτος χοῖρος διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνω-

τέρω θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐπιφορτιζομένων ἐπὶ τούτῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῶν, ἡ ὅπου τοιαῦτα ἀρχαὶ δὲν ἐδρεύουσι, διορίζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρων εἰσπρακτόρων. Π φροντίς δὲ πρὸς εἰσπραξιν τῶν ἐκ τῶν φόρων χρημάτων ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐξακρίθωσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἐξῆς.

α) Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδικαίωται τὰ ζῶα του, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως κατὰ γένος· οἷον αἰγὰς, πρόβατα, ὄνους, ἵππους κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν θέσιν, ἐνθα εὐρίσκονται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ βοσκοῦ. Τοῦτ' αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράττῃ καὶ ἕκαστος τῶν συνεταίρων, σμικτῶν κτηνοτρόφων, ὡς πρὸς τὸ ἀναλογεῖν εἰς αὐτὸν μέρος ἐκ τῶν συμμετοχικῶν ζώων. Πρὸς τούτοις δὲ ὀφείλει νὰ δηλώσῃ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν συνεταίρων αὐτοῦ· ὅσα δὲ δὲν ἐνδικαίωται καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸ ἴδιον μέρος, περὶ τούτων πρέπει νὰ γίνηται δηλώσεις ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐκείνης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας παραχειμάζουν. Διὰ δὲ τὰ ἀγωγιατικά ζῶα νὰ γίνηται ἡ δηλώσις εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅπου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας του.

β) Αἱ δηλώσεις συντασσόμεναι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου εἰς διπλοῦν, κατὰ τὸν ἐκδεδωχόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, παραδίδονται εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δ' ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ Δημάρχου.

γ) Ἐκαστὸν δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον κατὰ τὸν τύπον, τὸν ὁποῖον θέλει δώσει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν οἷς εὐρίσκονται, ὡς σημειοῦται εἰς τὴν δηλώσιν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 31 Μαρτίου, καὶ παραπέμπεται παρὰ τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν ἑφορῶν, συνοδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις· περίληψις δ' αὐτοῦ περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων δημοσιεύεται παρὰ τοῦ Δημάρχου, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς ἕκαστον Πρεσβυτεῖον· ἀναγινωσκται· προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην Κυριακὴν.

Δημαρχοι, οἵτινες ὕψωσθήποτε ἀμελήσεσιν, ἢ ἀργηθῶσι νὰ

λάθωσιν ἀμέσως τὰς εἰς αὐτοὺς παρουσιασθείσας δηλώσεις, καὶ ἐπιστρέψωσι τὴν ἐτέραν αὐτῶν εἰς τὸν παρουσιασάντα, καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ἀρθρ. 5. Ὅσῳκις, εἴτε ὁ Ἐπαρχος, εἴτε ὁ Οἰκονομικὸς Εἰσπράκτορ συλλέγουσιν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μετὰ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ προλαβόντα ἐτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι κτηνοτρόφοι τινες ὀλιγωρήσαν νὰ δηλώσωσι τὰ ζῶά των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῶς, διατάττονται ἐκ συμφώνου ἀμέσως νὰ ἐνεργήθῃ ἀπαριθμήσεις.

Ἀρθρ. 6. Ἐκάστη ἀπαριθμῆσις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου, τὸ βραδύτερον, ἀπὸ ἑνὸς ἀπαριθμητῆν καὶ δύο ὀπλοφόρους, διοριζομένους παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Εἰσπράκτορος καὶ Ἐπαρχοῦ, ὅπου ὑπάρχει. Διὰ πᾶσαν ἀπαριθμῆσιν συντάσσεται πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητῆ, τῶν ὀπλοφόρων καὶ δύο. ἢ πλείονων μαρτύρων προσκεκλημένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ ὀπλοφόρων, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ βραδύτερον, τὸ ὅποιον ἔχει πλήρη ἰσχύν, ὥς ὡς ἀποδειχθῇ ὡς πλαστόν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διενδύεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔξορον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμνήσῃ τὴν πράξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελίαις, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμόδιου Πταισματοδικείου ἢ Πλημμελειοδικείου.

Ἀρθρ. 7. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ ὀπλοφόροι θεωροῦνται ὡς δημόσιοι ὑπρέται, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἀφ' οὗ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ὁρκωδοσίας θέλει συντάττεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἀρθρ. 8. Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ ὀπλοφόρων προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Εἰσπράκτορος· ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρω τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητάς, καὶ δύο διὰ τοὺς ὀπλοφόρους, προκαταβαλλομένης αὐτοῖς εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ Ταμίᾳ.

Ἀρθρ. 9. Ὅστις τῶν κτηνοτρόφων ὀλιγορήσῃ νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ ζῶά του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἐλλειπῶς, υποβάλλεται ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον, ἢ

χρηματικὴν ποινὴν ἴσῃν μετὰ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὅποιον ἐπροσπάθησε νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον. Τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὡς ὅτις ὁ στερούμενος φόρος· δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσιν, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡς ὅτις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς δίδεται εἰς τὸν καταμνηστῆν, ἐξαίρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἀρθρ. 10. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος πληρῶνεται ἐντὸς τοῦ ἰουνίου· τῶν δὲ ἐξερχομένων τοῦ Κράτους ὁ φόρος θέλει πληρῶνεσθαι πρὶν τῆς ἐξελεύσεως αὐτῶν, καὶ ἂν προηγήται αὕτη τοῦ ἰουνίου. Ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουσιν ἐπιτρέπει τὴν ἐξέλευσιν, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὰς τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἢ ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν μεταβάσις τῶν ζώων, τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονήν, ἂν δὲν πληρώσῃ προηγουμένως τὸν ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς φόρον, ἢ ἂν δὲν δοθῇ ἀξιοχρεώσεις ἐγγυήσις.

Ἀρθρ. 11. Ἡ τοποθέτησις τῶν ποιμνίων εἰς τὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς βοσκὰς γίνεται παρὰ τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἐκάστης ἐπαρχίας, συναρχομένων ἐπὶ τούτῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον καὶ Αὐγουστον, καθ' ἡμέραν προσδιορισμένην παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς· τὸν σύλλογον τοῦτον θέλει προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος· τὰ δὲ παράπονα περὶ τοποθετήσεως κρίνει ὁριστικῶς ἡ ἀρμόδια διοικητικὴ ἀρχή.

Ἀρθρ. 12. Ὁ πρῶτος νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς κοινότητας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἀρθρ. 13. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει δημοσιεύει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀθῆναι, τὴν 1 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, ἀπορραφίζεται παρὰ τῆς Γερουσίας νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη τὸ Νομοσχέδιον, τυπωθῇ ἤδη, καθ' ὃν τρόπον ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ ἀναγνωσθεῖσα παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ ἐκθεσις, ἀφ' οὗ αὕτη λιθογραφηθῇ προηγουμένως, νὰ συνελθῶσι δὲ τὰ Τμήματα τὴν προσεχῆ Δευτέραν, διὰ νὰ προεξετάσωσι τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἐκλέξωσιν ἐπιτροπὴν, ὅπως αὕτη διασκευθεῖσα

συντάξη καὶ καθυποβάλλῃ εἰς τὸ Σώμα ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Εἰς τὸ ἤδη εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον, λέγει ἐπομένως εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, ἔλλειπει ὁ πῖναξ τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐν ᾧ οὗτος ὑπῆρχε προσηρτημένος εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ τὴν λήξανσαν Σύνοδον καθυποβληθὲν Νομοσχέδιον, καὶ πάντοτε διετηρεῖτο ἡ τάξις νὰ ἐπισυνάπτονται οἱ πίνακες τῶν παρελθόντων ἔτων εἰς ὅλους τοὺς φορολογικοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι καθυπεβάλλοντο εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἔλλειψις αὕτη, προστίθεται, εἶναι αὐσιώδης, καθότι οἱ πίνακες τῆς ἀπαριθμήσεως θέλουσι μᾶς πληροφορήσει περὶ τῶν αποτελεσμάτων τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐφορολογήθησαν τὰ ζῶα ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ οὕτω θέλομεν δυνηθῆναι ν' ἀποφανθῶμεν κατὰ πεποιθήσιν ἐπὶ τοῦ ἤδη εἰσαχθέντος Νομοσχεδίου, καὶ μάλιστα, καθ' ὅσον τοῦτο καθιεροῖ νέον τρόπον πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν φορολογουμένων ζώων.

Ἐνεκα τῆς καταπειγούσης ἀνάγκης, λέγει ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον ἐξέδωκεν ἐγκυκλίον πρὸς ἅπαντας τοὺς ἑφόρους καὶ Δημάρχους τοῦ Κράτους, ὅπως οὗτοι, προπαρασκευάσαντες καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τοὺς πίνακες τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν παρελθόντων ἔτων, ἀντιπαρεβάλλωσιν αὐτοὺς μετὰ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων παρουσιασθησομένας δηλώσεις, διὰ νὰ μὴ συμβῇ πρόσκομμά τι ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ τοιούτου ἔργου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Παραίτει δὲ τὸν λόγον του, ὡς ἐκ περισσοῦ λέγων, ὅτι οἱ εἰσαχθέντες ἐπὶ τῶν ζώων φόροι τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὡς ἐνθυμίζεται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, συμποσοῦνται εἰς ἓν ἑκατομμύριον καὶ διακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

Μὴ θεωρῶν ἔτιρος ἔλλειψιν τὴν μὴ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἐπισυνάψιν τῶν πινάκων, λέγει, ὅτι οὗτοι δύνανται ν' ἀπαιτηθῶσι μόνον, ὅταν ἀποδειχθῇ τοιαύτη ἀνάγκη διαφανεῖ ὅμως ἀρ' ἑτέρου μετὰ τὸν Κύριον Ὑπουργόν, εἰπόντα, ὅτι οἱ πίνακες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.

Οἱ πίνακες ἐκάστου ἔτους, λέγει ὁ πρὶν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ λαλήσας, ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ καθυποβάλληται φορολογικὸν Νομοσχέδιον, χωρὶς νὰ ἐπισυνάπτονται εἰς αὐτὸ οἱ πίνακες τῆς ἀπαριθμήσεως

τοῦ λήξαντος τοῦλάχιστον ἔτους, ἐπειδὴ ἐντεῦθεν δυνάμεθα νὰ ὀδηγηθῶμεν πρὸς ἐπιψήφισιν τοῦ εἰσαγομένου περὶ φορολογίας νόμου, καὶ πρὸ πάντων, καθ' ὅσον οὗτος εἶναι διάφορος τοῦ παρελθόντος. Οἱ ὑπάρχοντες πίνακες, προστίθεται ὁ αὐτός, παρὰ τοῖς Δημάρχους καὶ ἑφόροις συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, ἡμεῖς δὲ, εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τοὺς πίνακας τοῦτους, διὰ νὰ ἴστωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ παρελθόντος φορολογικοῦ νόμου, καὶ ὀδηγηθέντες, καθ' ὅσον ἀπορᾷ τὸ ἴδιον ἡμῶν καθήκον, γνωμοδοτήσωμεν ἐπὶ τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου περὶ τῆς φορολογίας τῶν ζώων.

Δὲν εἶπε, λέγει ὁ πρὶν τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, ὅτι οἱ πίνακες δὲν δύνανται ν' ἀπαιτηθῶσιν, ἀλλ' ὅτι δὲν ἔλαβε χώραν ἔλλειψις, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει παρούσα ἡ περὶ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν ἀνάγκη, καὶ τέλος ὅτι διεφώνησε μετὰ τὸν Κύριον Ὑπουργόν, εἰπόντα, ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πίνακες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.

Δὲν εἶπε, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι οἱ τῆς ἀπαριθμήσεως πίνακες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, καὶ, θεωρῶν τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, ὡς μὴ γενομένας ἐν ἀρμοδίᾳ ὥρα, λέγει ὅτι εἶναι ἑτοιμὸς νὰ παρουσιάσῃ τοὺς πίνακας.

Ἡ ἔλλειψις, λέγει ἄλλος, περὶ ἧς ἐλάλησεν εἰς τῶν προαγρευσάντων, δὲν ἀποδίδεται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν Κύριον Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλ' ἀπορᾷ τὰς διασκέψεις τῶν Τμημάτων καὶ τῆς διορισθεσομένης ἐπιτροπῆς, πρὸς ἀκριβῆ ἀποπεράτωσιν τῶν ὁποίων εἶναι ἀναγκαῖοι οἱ πίνακες. Εἰς δὲ τὴν παρατήρησιν ταύτην δὲν ἀντέτεινεν ὁ εἰπὼν, ὅτι ἔλαβε χώραν ἔλλειψις, ἔνεκα τῆς μὴ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἐπισυνάψεως τῶν πινάκων τῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Οἱ πίνακες, προστίθεται ἄλλος, εἶναι ἀναντιρρήτως ἀναγκαῖοι, καὶ μάλιστα καθότι πρόκειται περὶ νόμου φορολογικοῦ διαφέροντος τοῦ παρελθόντος, δὲν παραδέχεται δὲ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουσιν ἐπισυναγμένοι εἰς τὸ σήμερον εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον, ὡς μὴ συντελοῦντες εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ φωτισθῇ ἐξ αὐτῶν ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ συντάξῃ τὴν περὶ τοῦ Νομοσχεδίου ἔκθεσιν αὐτῆς.

Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων ἀναγινώσκει ἐπομένως τὴν ἐπὶ ἐξ ἀναφορῶν, δοθεισῶν εἰς τὴν Γερουσίαν, καθυποβληθείσαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσιν, ἡ ὁποία ἔχει οὕτως.

Ἐκθεσις.

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας
πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς ἀναφορὰς
ὕποβληθείσας εἰς τὸ Γραφεῖον.

Α'. Ἀναφορὰν ὑπ' ἀριθ. 22 ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου τῆς
χήρας Σταυριανῆς Ἰωάννου Γεωργοπούλου, δι' ἧς ἐκθέ-
τουσα τὰς θυσίας καὶ ἀγῶνας τοῦ συζύγου τῆς, παρα-
καλεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν
διὰ νὰ χορηγηθῇ πρὸς αὐτὴν ἀνάλογος σύνταξις.

Β'. Ἀναφορὰν τοῦ Χ. Παππασίμου ὑπ' ἀριθ. 24 ἀπὸ
18 Ἰανουαρίου, δι' ἧς ἀναφέρει, ὅτι ἐναντίον τοῦ Συν-
τάγματος διωρίσθη ἑκτακτος Ἐπιτροπὴ ἐκ Ναυτικῶν
Ἀξιωματικῶν, παρεπέμφθη δὲ νὰ δικασθῇ παρ' αὐτῆς
ἐνεκα ὑπεξαίρεσεως δημοσίων χρημάτων, ὡς ταμίας τοῦ
Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου, καὶ ζητεῖ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ
διατάγματος, δι' οὗ αὕτη συνεκροτήθη.

Γ'. Ἀναφορὰν ὑπ' ἀριθ. 26 ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου τοῦ
Κατζαντώνη Ἀργυροκαστρίτου, δι' ἧς ἐκθέτων τὰς κατὰ
τὸν καιρὸν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος θυσίας του, ζητεῖ ἀνά-
λογον Σύνταξιν.

Δ'. Ἀναφορὰν ὑπ' ἀριθ. 27 τῶν Ἀθανασίου καὶ Νι-
κολάου Γουλιανιτῶν, δι' ἧς ἀναφέρουν, ὅτι καὶ ἐκ δευ-
τέρου ἐνοχλήθησαν παρανόμως ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἐνεκα τῆς ὑποθέσε-
ως τῆς ἀντιδίκου των Ἀνίτζας Τσιρτζιροπούλου, καὶ
ἐπικαλοῦνται τὴν προστασίαν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῆς
ὑποθέσεώς των ταύτης κτλ., περὶ ἧς καὶ περὶ ἀνεφέρ-
θησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 94 ἀναφορᾶς.

Ε'. Ἀναφορὰν ὑπ' ἀριθ. 30 τοῦ Ἀριστείδ. Χρυστο-
βέργη ἀπὸ 24 Φεβρ. δι' ἧς ἀφιερῶν πρὸς τὰ Κοινοβου-
λευτικά Σώματα τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν τὸ παρ' αὐ-
τοῦ συνταχθέν Βιβλίον, ἐπονομαζόμενον « ἡ ἀσφάλεια
τῆς Κοινωνίας »· καὶ

ς'. Ἀναφορὰν ὑπ' ἀριθ. 31 ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου
τοῦ Χ. Παππασίμου, δι' ἧς ἐκθέτει ὅσα καὶ διὰ τῆς ἀπὸ

18 Ἰανουαρίου ὑπ' ἀριθ. 24, καὶ ὅτι καταδικασθεὶς εἰς
π-νταστὴ εἰρκτὴν παρὰ τῆς ἐκτάκτου διορισθείσης ἐπι-
τροπῆς, ὡς ταμίας τοῦ Ναυτικοῦ Διευθυντηρίου εἰς Πό-
ρον ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, παρακαλεῖ νὰ ἐνεργη-
θῇ ἡ ἀκύρωσις τῆς τοιαύτης παρανόμου ἀποφάσεως.

Γνωμοδοτεῖ.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22 ἀναφορᾶς, νὰ συστηθῇ αὕτη
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ
ὅ,τι τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 24 καὶ 31 ἀναφορῶν τοῦ Χ. Παπ-
πασίμου, δι' ὧν ἐκθέτει, ὅτι ἐγένετο ῥητὴ παραβίασις τῶν
ἀρθρῶν 89 καὶ 65 τοῦ Συντάγματος, ὡς θέλει πληρο-
φορηθῇ ἡ Γερουσία καὶ ἀπὸ τὸ Σύνολον τῶν ἀναφορῶν
τούτων, νὰ δώσῃ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
τὰς ἀνηκούσας διασαφήσεις.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 ἀναφορᾶς, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ
Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ἀναφορᾶς, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ
Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 ἀναφορᾶς, νὰ τεθῇ τὸ ἀναφε-
ρόμενον ἐν αὐτῇ βιβλίον εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Γε-
ρουσίας, ὅταν παραδοθῇ.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 1 Μαρτίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ἀναστάσιος Λόντος.

Γ. Δαρειώτης.

Λάμπρος Νάκος.

Προσδιορίζεται μετὰ ταῦτα ἡ 4 τοῦ ἱσταμένου μηνὸς ἡμέρα
δευτέρα τῆς ἐβδομάδος, διὰ τὴν περὶ τῶν ἀναφορῶν συζήτησιν,
καὶ ὁ Κύριος Πρόεδρος λήμει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πληρὴς ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίασιν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ εἰς τῶν Γερμμετιῶν ἀναγγέλλει ἐπομένως, ὅτι ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐστάλησαν εἰς τὴν Γερουσίαν δύο Πίνακες τῆς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων. Ἀποφασίζεται δὲ νὰ λιθογραφηθῶσιν οἱ Πίνακες οὗτοι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη.

Εἰδοποιεῖται προσέτι παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου, ὅτι τὰ Τμήματα προεξέτασαν τὸ περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων Νομοσχέδιον, διώρισαν τὴν Ἐπιτροπὴν, ἣ ὁποία θελεῖ συντάξει καὶ καθυποβάλλει περὶ αὐτοῦ ἔκθεσιν εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἥτις σύγκειται ἐκ τῶν Γερουσιαστῶν Κυρίων, Ἰ. Κολοκοτρώνη, Α. Λόντου, Γ. Αἰνιάνου, Γ. Ἰωαννοῦλη Καρκαμάνου καὶ Ἀθ. Λαϊδίτη.

Ὡς ἡμερησία διάταξις ἀπαγγέλλεται μετὰ ταῦτα ἡ συζήτης περὶ τῆς ἐπὶ τῶν δοθεισῶν εἰς τὴν Γερουσίαν ἀναφορῶν καθυποβληθείσης ἔκθεσεως παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγινώσκεται ὕστερον ἢ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22 ἀναφορᾶς ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς. Εἰς δὲ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὅποιον ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησε νὰ συσταθῇ ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀναφορά.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀπαντᾷ ὁ Εἰσηγητὴς αὐτῆς, ἔκρινε δίκαιον νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ὑπ' ἀριθ. 22 ἀναφορά, διὰ τὰς θυσίας καὶ τοὺς ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶνας τοῦ συζύγου τῆς ἀναφερομένης.

Ἡ σύγκαις τῆς ἀναφορᾶς, λέγων ἄλλος, ὅτι δεικνύει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Σώματος, καὶ δὲν ὑποχρεοῖ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἀναφερομένης, παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Δὲν ἐκανονίσθη, λέγει ἄλλος, νὰ μὴ συζητῇται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὑποβάλλεται, εἰμὴ διὰ νὰ δύναται ὁ ἔχων ἀνάγκην νὰ ζητῇ περὶ

αὐτῶν ἐγκρίτως ὅσας θέλει πληροφορίας· προστιθεῖς δὲ, ὅτι γινώσκει τὰς ὑπὲρ Πατρίδος ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου τῆς ἀναφερομένης, καὶ ὅτι θεωρεῖ κατὰ συνέπειαν δικαίαν τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ προκειμένη ἀναφορὰ πρέπει νὰ διευθυνθῇ, οὐχὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων, ὡς μόνον ἀρμόδιον νὰ συλλέγῃ πληροφορίας περὶ τῶν φονευθέντων ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται νὰ συσταθῇ μὲν ἡ ὑπ' ἀριθ. 22 ἀναφορά, νὰ διευθυνθῇ δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἡ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 24 καὶ 31 ἀναφορῶν ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ εἰσηγητὴς αὐτῆς λέγει, ὅτι δὲν ἐγένετο γνωμοδότησις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τούτων, ἐπειδὴ ἐκρίθη ἀναγκαῖον, νὰ προσκληθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀποκρίσεις διασαφές περὶ τῶν παραδείξεων τοῦ Συντάγματος, τὰς ὁποίας ὁ ἀναφερόμενος εἰσαγγέλλει.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, λέγων ἄλλος, ὅτι εἶναι σπουδαῖον, καὶ παραδεχόμενος τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, προτείνει, ὅτι πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ἐγκρίτως ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, καὶ δώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου διασαφές, καθ' ἣν ἡμέραν θέλει ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων Νομοσχεδίου ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὑπάρχει, λέγει ἄλλος, καὶ Στρατιωτικὸν δικαστήριον, περὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ζητηθῶσιν αἱ αὐταὶ πληροφορίες, ὡς ὑποκειμένου εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τὸ Ναυτοδικεῖον κατηγορίαν.

Δὲν πρόκειται, λέγει ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ στρατοδικείου, θέλουσιν ὅμως ζητηθῇ καὶ περὶ τούτου πληροφορίαι, ὅταν ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν παρουσιασθῇ καὶ δώσῃ τὰς παρ' αὐτοῦ ζητούμενας ἤδη διασαφές.

Ἐρωτᾶται τέλος ἡ Γερουσία, καὶ ἀποφασίζεται νὰ προσκληθῇ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου διασαφές, καθ' ἣν ἡμέραν θέλει ἀναγνωσθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν ζώων Νομοσχεδίου διορισθείσης Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 ἀναφορᾶς ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἡ γνωμοδότησις γίνεται μὲν δεκτὴ,

ἀπορραϊζείται ὁμως νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐπομένως ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ἀναφορᾶς ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς δὲ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου προσκληθεὶς ὁ Κύριος Ἰπουργὸς τῶν Εἰσωτερικῶν, διὰ νὰ δώσῃ πληροφορίαν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, καὶ παρουσιασθεὶς, εἶπεν, ὅτι διατάχθη ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὴ Πρεσβεία νὰ ἀρτίσῃ τοὺς ἀναφερομένους ἀνενοχλήτους. Παρατηρῶν δ' ὅτι τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὑπαρχούσης σήμερον ἐκκρεμοὺς ἐνώπιον τῶν τε ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, λημβάνει χώραν σύγκρουσις δικαιοδοσίας, προτείνει, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσκληθῇ ὁ Κύριος Ἰπουργὸς τῶν Εἰσωτερικῶν, διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποχρώσας πληροφορίες τὴν πρώτην φοράν, καθ' ἣν θέλει παρευρεθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀποφασίζει νὰ προσκληθῇ ὁ Κύριος Ἰπουργὸς τῶν Εἰσωτερικῶν διὰ νὰ δώσῃ τὰς εἰρημένους πληροφορίες, καθ' ἣν ἡμέραν ἤθελε παρευρεθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἀναγινώσκεται τελευταῖον ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 ἀναφορᾶς ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ δὲ εἰσηγητὴς λέγει, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, μὴ γινώσκουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν ἀφιερουμένου βιβλίου, περιωρίσθη νὰ γνωμοδοτήσῃ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν τοῦτο, διὰ νὰ τεθῇ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Γερουσίας, αὐτὴ δὲ καὶ νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ Σώματος εὐχαριστήριον εἰς τὸν συγγραφεῖα.

Παραδεχόμενος ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνωνται δεκταὶ αἱ τοιαῦται ἀφιερώσεις, ἐπειδὴ τὸ ἀφιερούμενον σύγγραμμα ἐνδέχεται νὰ μὴ ᾖ ἀξίον λόγου, ἢ νὰ περιέχῃ ἀρχαῖς ἀναιδαιούσας εἰς τὸ Σύνταγμα.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, λέγει ἄλλος, ἐλύθη ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου, καθ' ὅσον ἀπορᾷ τὰ εἰς τὴν Γερουσίαν δωρούμενα βιβλία, συμφώνως μὲ τὸν εἰς τὰ Νομοθετικὰ τῆς Γαλλίας Σώματα ἰσχύοντα κανονισμόν.

Ἐρωτᾶται τέλος ἡ Γερουσία, καὶ παραδέχεται τὴν ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 ἀναφορᾶς γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπο-

φασίσασα ταυτοχρόνως νὰ μὴ γίνωνται δεκταὶ αἱ εἰς τὴν Γερουσίαν ἀφιερώσεις συγγραμμάτων.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρησάκοπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

τῆς 5 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθ. τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ Πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται ὕστερον ἐγγράφον τοῦ Κυρίου Ἰπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, εἰδοποιούντος, ὅτι θέλει δώσῃ τὴν ἐπισύσαν τὰς παρ' αὐτοῦ ζητηθείσας διασαφέςεις, ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν σημερινὴν Συνεδρίαν, διὰ λόγους δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἀναγινώσκεται ἐπομένως ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων Νομοσχεδίου καθυποβληθείσα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκθεσις, ἡ ὁποία ἔχει οὕτως.

Ἐκθεσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ εἰσαχθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν Νομοσχεδίον περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου ἐπεξεργασθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ, ὑποβάλλει εἰς τὸ Σεδαστὸν τοῦτο Σώμα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν της.

Πρὶν προχωρήσει εἰς τὰς περὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου παρατηρήσεις της ἡ Ἐπιτροπὴ, νομίζει χρεὸς

της νά αναφέρη, ὅτι τὰ Νομοσχέδια δὲν πρέπει νά παρουσιάζωνται εἰς τὴν Γερουσίαν τόσον βραδέως, ὥστε νά μὴν ἔχη καιρὸν τὸ Σῶμα νά κάμῃ οὐδὲ μικράν παρατήρησιν. Ἡσθάνθη τὴν ἀνάγκην ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ ἤδη συζητούμενον νά κάμῃ παρατηρήσεις, συντελεστικὰς καὶ εἰς διασάφησιν τοῦ Νόμου, καὶ εἰς βελτίωσιν, ὡς νομίζει, ἀλλὰ διὰ τὸ κατεπείγον τοῦ καιροῦ ἐμποδίζεται, διότι ὁ καιρὸς παρέρχεται, τὰ ποίμνια φεύγουν ἀπὸ τὰς χειμερινὰς βοσκάς, καὶ τότε, οὔτε δηλώσις τακτικὴ εἶναι δυνατόν νά γίνη, οὔτε ἀπαριθμήσις. Ἡδὴ δὲ μεταβαίνει εἰς τὰς παρατηρήσεις.

Α' οὐν. Παραδέχεται τὴν βάσιν τῆς δηλώσεως, διότι ἀπαλλάττει τὸν λαὸν ἀπὸ τὰ βάρη τῶν ἀπαριθμητῶν, καὶ τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὴν δαπάνην, τὴν γινομένην εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν, καὶ δι' ἄλλους λόγους, τοὺς ὁποίους θέλει ἐκθέτει εἰς τὴν συζήτησιν.

Β' οὐν. Τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 ἐγκρίνονται. Ἐπὶ δὲ τοῦ 4ου ἐγένοντο παρατηρήσεις, πρῶτον, ὅτι ἡ προθεσμία μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Μαρτίου εἶναι βραχυτάτη, διότι παρήλθον πέντε ἡμέραι τοῦ Μαρτίου, καὶ ἔως νά δημοσιευθῇ ὁ Νόμος ἡμπορεῖ νά παρέλθουν ἄλλαι δέκα, καὶ δὲν μένει, εἰμὴ δεκαπέντε ἡμερῶν διάστημα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, διότι τὴν 31, κατὰ τὸ 4 ἄρθρον, κλείει τὸ βιβλίον, καὶ ὑπόκειται εἰς ποινὰς ὀλιγωρίας ὁ κτηνοτρόφος. Γνωρίζει ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ἐὰν γίνη μεταβολὴ εἰς τὸν Νόμον καὶ παραταθῇ ἡ προθεσμία, ὑπόκειται εἰς νέαν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλὰ μένει εἰς τὸ Σῶμα νά αποφασίσῃ, ἢ τὴν παραδοχὴν τῆς προθεσμίας, διὰ τὸ κατεπείγον, ἢ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου.

Μέλη τινα τῆς ἐπιτροπῆς ἐνόμισαν συντελεστικόν, εἰς ἀποφυγὴν κλοπῆς παρὰ τῶν κτηνοτρόφων, τὸ νά ἐπιβληθῇ ὄρκος εἰς τοὺς κάμνοντας τὴν δηλώσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ κατεπείγον, περιορίζονται εἰς τὸ νά κάμουν

μόνον τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἦτον ἀναγκαῖον τὸ μέτρον τοῦτο.

Γ' οὐν. Ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου. ἡ φράσις « ἐὰν ὑπάρχῃ » ἀφίνει ἀμφιβολίαν, ὡς πρὸς τὸ πρακτέον, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ, καὶ πρέπει νά σαφηνισθῇ καλλίτερον ὁ Νόμος διὰ τῶν ὁδηγίων, ἢ δι' ἐγκυκλίου.

Δ' οὐν. Ἐπὶ τοῦ 9 ἁρθρου παρετηρήθη, ὅτι καὶ οἱ ὀλιγορήσαντες καὶ οἱ ἐλλειπῶς δηλώσαντες ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν εὐθύνην, ἐν ᾗ ἡ μὲν ὀλιγορία ἡμπορεῖ νά συμβῇ καὶ ἀπὸ ἀπλῆς ἀμέλειαν, καὶ ἀπὸ ἄλλα περιστατικὰ: οἷον ἀσθενείαν, ἀγνοίαν τοῦ Νόμου, καὶ ἄλλα μὴ ἐμφαίνοντα σκοπὸν κλοπῆς, ἐν ᾗ ἡ ἐλλειπὴς δηλώσις ὑποθέτει προμελετημένην κλοπὴν. Ἐκτὸς τοῦτου ἡ ποινὴ τοῦ ὀλιγορήσαντος καθίσταται βαρυτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ κλεψύαντος, ἐπειδὴ πρόκειται ὁ μὲν νά πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ φόρου τοῦ ὅλου ποιμνίου του, ὁ δὲ ἐλλειπῶς δηλώσας τὸ τριπλάσιον τοῦ φόρου τοῦ ὅλου ποιμνίου του, ὁ δὲ ἐλλειπῶς δηλώσας, τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐλλείποντος.

Ἐπὶ τέλους παρατηρεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι εἶναι συμφέρον νά γίνη ἡ κοινοποίησις τοῦ Νόμου μετὰ τὴν ὅσον ἐνδέχεται πλατυτέραν ἑκτασιν καὶ ταχύτητα, τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσον ὁ Νόμος εἶναι πρῶτην φορὰν εἰσηγμένος, καὶ οἱ κτηνοτρόφοι ἡμποροῦν νά ὑποπέσουν ἐξ ἀγνοίας εἰς τὰς ποινὰς, τὰς διὰ τὴν ὀλιγορίαν ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ἄνασ. Λόντος.

Ἀθαν. Λοιδωρίκης.

Ἰω. Καραμάνος.

Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνης.

Γεώργιος Αἰνιάν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἀποφασίζεται νά λιθογραφηθῇ αὕτη καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη.

Προσδιορίζεται μετὰ ταῦτα ἡ ἐπιούσα πρὸς συζήτησιν τοῦ

εἰρημένου Νομοσχεδίου, καὶ ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκοπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

τῆς 6 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Τετάρτης.

Ἀναγνώσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ αἵθμου τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ Πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνώσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καθυποβάλλει ἐπομένως τὰς παρ' αὐτοῦ ζητηθείσας διασαφίσεις δι' ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν παρακατατίθει εἰς τὸ Γραφεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ταύτην ὑπ' ὄψιν τὸ Σώμα, καὶ λέγει, ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ δώσῃ πᾶσαν ἄλλην διασαφήσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἂν θεωρήσῃ τοιαύτην ἀνάγκην ἡ Γερουσία ὡς ἡμερουσία διάταξις ἀναγγέλλεται τὸ περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκει ὁ εἰς τῶν Γραμματέων.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν λέγει μετὰ ταῦτα τὰ ἑξῆς.

Ὅτε ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου εἰσέχθη τὸ περὶ ποιμακῶν φόρων Νομοσχεδίου, ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσω τινὰ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐν γένει τῶν φόρων, μὴ προβέμενος νὰ ἐμποδίσω τὴν πρόοδον τοῦ Νομοσχεδίου ἐκείνου, ἀλλὰ νὰ ὑποδείξω εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀρχὰς τινὰς, εἰς ἀνακούφισιν ἀφ' ἐνὸς τῶν φορολογουμένων τεινούσας, καὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ τακτοποιήσιν ἀφ' ἑτέρου ἐπιφερούσας.

Τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ σήμερον ἔχων, παρατηρῶ ὅτι κατὰ τὰ 3 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος συνεισφέρουσιν ἅπαντες εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των· ἀλλὰ περιουσία ἐν εἶναι, εἰμὲν τὸ ἐναπολειπούμενον μέρος τῶν εἰς τὴν ὑπαρ-

ξιν ἀναγκαιῶν ἐξόδων ἐντεῦθεν ἢ τῆς Ἀγγλίας Κυβερνήσεως ὁρμηθεῖσα, προσκάλει Νόμον, κατὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐπιβάλλεται φορολογία ἐπὶ εἰσοδήματος, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς τρεῖς χιλιάδας φράγκων. Δὲν ἀποδίδεται, νομίζω, ἱκανότες εἰς ἓνα Ὑπουργόν, ἂν πορίζεται χρηματικά μέσα, ὅθεν δύναται, διὰ νὰ ἐπαρῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως, ἐπειδὴ ὀφείλει νὰ στηρίζεται πάντοτε εἰς τὰς εἰρημένους ἀρχάς. Ἀν ὅμως οἱ πολῖται δὲν παραινοῦνται, συναισθάνονται ἐνδομύχως τὰ ἐπιβληθέντα εἰς αὐτοὺς βάρη, καὶ δὲν ἐπαταῖ ἐντεῦθεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐνέργεια τοῦ αὐτοῦ συστήματος. Διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν δὲ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τῶν ὁ λόγος ἀρχῶν, ἔπρεπε νὰ γνωστικώμεν τὸν προϋπολογισμὸν, ὡς δεικνύοντα τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας ἐκτιμῶν ἀποχρώντως τὸ Σώμα, ἢ ἤθελε συγκατατίθεσθαι ἐν πεποιθήσει εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων, ἢ ἤθελεν ἐλαττοῖναι τοὺς περιττοὺς φόρους.

Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπάρχει ἐν γνώσει περὶ φορολογικοῦ νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον εἰσπράττονται δύο σχεδὸν ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἄν ἐπὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων ὑπάρξῃ εὐτυχία, καὶ οἱ ὑποβαλλόμενοι φόροι ὑπερβῶσι τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως, θέλει βεβαίως περισσεύει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐν ἀνωρελῇ χρηματικῶν ποσῶν, ἐν ᾧ τὰ κεφάλαια, εἰς χεῖρας τῶν πολιτῶν εὐρισκόμενα, εἶναι παραγωγικὰ· ἐκ τούτων ἐπιταί, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὴν πρό πάντος ἄλλου ἀντικειμένου εἰσπαιγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Παρατηρῶ προσέτι, ὅτι ὁ τὸν ποιμένα ἐπιβαρύνων φόρος πρέπει νὰ ἐπιβάλληται κατὰ τὴν ἀναλογίαν, καθ' ἣν φορολογεῖται ὁ Γεωργός, καὶ οἱ λοιποὶ φορολογούμενοι κατὰ τὸ γενικόν, ὅτλ. τῆς φορολογικῆς μέτρον τῶν 10 ἐπὶ τοῖς 100, ἐν ᾧ ἤδη εἶναι ἀγνωστον ἂν ὁ ποιμὴν φορολογηται κατὰ 10 ἢ 15 ἐπὶ τοῖς 100, καὶ ὅτι πρέπει νὰ προσπαθῶμεν νὰ κατορθωθῇ, ὥστε ἅπαντες οἱ πολῖται νὰ συνεισφέρωσιν ἐξίσου εἰς τὰ δημόσια βάρη.

Αὗται εἶναι αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐνόμισα ἀναγκαῖαι, οὐχὶ διὰ νὰ ἐμποδίσω τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν ὡς πρὸς τὸ μέλλον ἐφαρμογὴν τῶν εἰρημένων ἀρχῶν.

Εἰς ἄλλην συνεδρίαν λέγων, ὅτι πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ

τῶν παρατηρήσεων τούτων συζήτησις, ἐρωτᾷ τὴν Γερουσίαν ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἂν πρέπει νὰ εἰσαγάγῃ τὰς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου γνωμοδοτήσεις αὐτῆς. Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὰς πρὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἀγορεύσαντος παρατηρήσεις, γνωμοδοτεῖ, ὅτι εἶναι ἀνγκαίον νὰ γίνῃ ἰδιαίτερα περὶ αὐτῶν σκέψις μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου συζήτησιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, λέγει ἐπομένως ὁ Εἰσηγητὴς αὐτῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ Νομοσχέδιον, ἐθεώρησεν ἀνγκαίον νὰ γίνωσι πολλά ἐπ' αὐτοῦ διορθώσεις. Μὴν ἔχουσα ὁμῶς τὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτούμενον καιρὸν, καὶ ὑλῆπουσα ἀφ' ἑτέρου ὅτι, ἂν τροποποιηθῇ τὸ Νομοσχέδιον, πρέπει ἀναμφεβήτως νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ δευτέρου, ἐνῷ κατεπαίγει ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας αὐτοῦ ψηφίσσεως, περιωρίσθη εἰς ὀλίγας μόνον παρατηρήσεις. Περαινέει δὲ τὸν λόγον του, παρατηρῶν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς, καὶ τὰ φορολογικὰ Νομοσχέδια πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται ἐγκαίρως, διὰ νὰ μὴ συμβαίνει εἰς τὸ μέλλον, ὅ,τι συνέβη κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους.

Εἰς τῶν κυρίων Γερουσιαστῶν προτείνει μετὰ ταῦτα, ὅτι πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου. Ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου λέγων ἕτερος, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ διακριθῇ, παρατηρεῖ, ὅτι εἰς τοὺς πίνακας τῆς ἀπαριθμήσεως δὲν περιέχονται τὰ ζῶα τῶν ἑπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, καὶ ἐρωτᾷ ἂν ταῦτα ᾔναι ἀφορολόγητα, ἢ ἡ παράλειψις ἐγένετο κατὰ παραδρομὴν. Τὰς περὶ τούτου πληροφορίας, λέγει ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι θέλει δώσει εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ἐπειδὴ δὲν εἶχε γνῶσιν τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως, ἡ ὁποία ἴσως προήλθεν, ὡς συμπεραίνει, ἐκ τῆς μὴ ἀποστολῆς τῶν πινάκων τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν εἰρημένων ἑπαρχιῶν.

Ἐρωτᾶται τέλος ἡ Γερουσία, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου γίνεται δεκτὴ πᾶσι ψήφει.

Ἀναγινώσκειται μετὰ ταῦτα τὸ ἀρθρ. 1. τοῦ Νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον γίνεται δεκτόν.

Ἀναγινώσκειται τὸ ἀρθρ. 2. εἰς δὲ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν ἐρωτᾷ, ἂν κατὰ τὸν γ'. 5 ἐξαίρωνται τῆς φορολογίας ἅπασαι ἀπλῶς αἱ ἀγελάδες ἕτερος ἀπαντᾷ, ὅτι κατὰ τὸν παράγραφον τοῦτον ἐξαίρουνται τῆς φορολογίας αἱ ἀροτριῶσι μόνον ἀγελάδες. Εἰπόντος δὲ τοῦ πρώτου, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη πρέπει νὰ σαφηνισθῇ, διὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ γενικὴν ἐξαίρεσιν κανονίζουσα, ἀποφασίζεται νὰ τεθῶσιν αἱ ἀποχρῶσι διασαφής ἐν τῇ παρὰ τοῦ Ἱπουργείου ἐκδοθησομένῃ ἐγκυκλίῳ.

Προτείνει τις μετὰ ταῦτα, ὅτι πρέπει νὰ ἐξαίρεθῶσι τῆς φορολογίας καὶ οἱ ἡμίονοι τῆς Νήσου Θήρας, οἱ πρὸς ἀροτρίαισιν χρησιμεύοντες, ὡς ἐκτιθήθη τοῦτο πέρυσι δι' ἀναφορὰς τινῶν ἐκ τῶν κατοίκων τῆς εἰρημένης Νήσου.

Ἀντιπαρατηρῶν ἄλλος, ὅτι εἰς ἄλλα μέρη οἱ γεωργοὶ μὴ ἔχοντες βόας, ἀροτριῶσι μὲ ἵππους ἢ ὄνους, καὶ ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα χρησιμεύουσιν εἰσέτι καὶ εἰς ἄλλας ἐργασίας, γνωμοδοτεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ πρότασις.

Ἡ Γερουσία ἐρωτᾶται, καὶ παρὰδέχεται τὸ ἀρθρ. 2.

Ἀναγινώσκειται τὸ ἀρθρ. 3. τὸ ὁποῖον γίνεται δεκτόν.

Ἀναγινώσκειται τὸ ἀρθρ. 4. ὁ δὲ Γερουσιαστὴς Κ. Τ. Μαγνίνας λέγει τὰ ἑξῆς.

«Διὰ νὰ μεταβάλλῃ τις ἐν πολυχρόνιον φορολογικὸν σύστημα, ἀπαιτεῖται νὰ παραβάλλῃ προηγουμένως τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος μὲ ἐκείνα τοῦ εἰσαχθησομένου νέου συστήματος, καὶ ἀφοῦ εὗρῃ μὲ πλήρη πεποίθησιν συμφερώτερα τὰ τοῦ δευτέρου, νὰ μὴ περιορισθῇ εἰς μόνην αὐτὴν τὴν ἀπλὴν θεωρίαν, ἀλλὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ προσώπων, καθὼς καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συντρέξουν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐφαρμογῆς, καὶ ὅταν εὗρῃ ὅλα ταῦτα σύμφωνα, ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύσῃ ἡ ἐπιτυχία, τότε ν' ἀποφασίσῃ διὰ νὰ προτιμᾷ τὸ δεύτερον ἄλλως δὲν πρέπει νὰ κινδυνεύσῃ τὸ δημόσιον συμφέρον μὲ δοκιμὰς ἀδυσίμους.

Ἐχομεν πρῶτα παραδείγματα, ὅτι αἱ συνεχεῖς καὶ μὴ καλῶς συλλογισμέναι μεταβολαί, ὅχι μόνον δὲν ὠφελισαν ἀλλὰ καὶ ἐβλάψαν· καὶ ἰδοὺ εἰς ἀντίρρῳ δύο μόνον παραδείγματα χάριν συντομίας.

Εἰς τὴν παρελθούσαν Σύνοδον μετεβάλλαμεν τὸ φορολογικὸν σύστημα τῶν ἀμπέλων· ἀντὶ νὰ μετράται ὁ οἶνος εἰς τὰ βουτζίκια καὶ νὰ πληρώνεται ὁ εὐόρος τῆς ἀποδεκατώσεως εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ μούστου, ἐψηφίσκαμεν νὰ μετρῶνται τὰ στρέμματα τῶν ἀμπέλων διὰ δηλώσεως, καὶ νὰ πληρώνεται ὁ εὐόρος κατὰ τὴν ἀξίαν ἐκάστου μέρους εἰς μίαν ἐκ τῶν πέντε κλάσεων, τῶν ὁποίων ὁ μέσος ὅρος ἀναλογεῖ πρὸς δραχμὰς 2 10/100 εἰς ἑκάστον στρέμμα.

Ἐνῷ ἡ φορολογία τοῦ συστήματος τῆς ἀποδεκατώσεως μόλις ἔφθανε τὰς 600 χιλιάδας δραχμὰς, ἡ κατὰ στρέμμα τιμημένη φορολογία ἀνὰ δραχ. 2 10/100 εἰς τὸ στρέμμα κατὰ

τὸν μέσον ὅρον, ἐπρεπε νὰ ἀναβῇ εἰς δραχ. 1,260,000 περίπου, ἐπειδὴ τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἀμπελῶν ὑπερβαίνει ἀναμετρίτως τὰς 600 χιλιάδας στρέμματα· καὶ μολαταῦτα τὸ εἰσόδημα τοῦ νέου τούτου συστήματος μόλις θὰ ὑπερβῇ τὰς 550 χιλιάδας δραχμὰς· γνωρίζετε καλλίστα, κύριοι, ὅτι ἤμην ὅλως διόλου ἐγκνίον τῆς μεταβολῆς ταύτης διὰ δύο λόγους· πρῶτον, διότι, ἐπειδὴ τὸ φορολογικὸν μας σύστημα στηρίζεται εἰς τὸ τῆς ἀποθεκατώσεως ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρστοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ πρὸς τοῦτο φορολογία τοῦ αἵνου εἶναι μᾶλλον βεβαρυμένη, δὲν ἦτον δίκαιον νὰ διπλασιασθῇ ἡ φορολογία τοῦ εἰδους τούτου, διὰ τοῦ τοιοῦτου νέου τρόπου τῶν στρεμμάτων· καὶ δεύτερον, διότι, ἐνεκὰ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ προσώπων δὲν θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του, καθότι ἄλλοι δὲν γνωρίζουν τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων, διὰ νὰ κάμουν τὴν δήλωσιν, ἄλλοι ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ θὰ κάμουν κατάχρησιν, εἰς ἄλλους θὰ γίνῃ χάρις καὶ εἰς ἄλλους καταπίσεις, ἐνεκὰ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ὥστε θὰ προκύψῃ μία δυσδιερεύτως ἀνωμαλία, ἥτις καὶ ἐγένετο χειρότερα τῶν ὑποψιῶν μου.

Ἐάν μοι εἴπῃ τις, ὅτι τὸ νέον τοῦτο σύστημα ἦτον συμφερότερον, ἀλλ' ἐβλάπεν ἡ κακὴ ἐφαρμογὴ του εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπαντῶ, ὅτι δὲν εἶναι τοῦτο δικαιολόγημα. ἐπειδὴ ἡ σύνασις ὑπαγορεύει εἰς τὸν οἰκονομολόγον νὰ λαμβάνῃ προσηγομένως ὑπ' ὄψιν τὰ περιστατικά, τὰ πρόσωπα καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ ἀντικείμενα, καὶ ἂν τὰ εὖρη βοηθητικά, τότε νὰ κάμῃ τὴν ἐπιχειρίσιν καὶ μάλιστα εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μας, ἐνεκὰ τῶν ὁπίων ἔλαθε πολλὰ κακὴν ἐφαρμογὴν ὁ νόμος.

Τὸ δεύτερον παράδειγμα εἶναι ἡ μεταβολὴ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος τῆς μεταξὺ ἀντὶ τῆς εἰς εἶδος ἀποθεκατώσεως ἐφηρίσαμεν νὰ πληρώνονται ὁ φόρος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν τελωνίων ἐξαγωγῆς τῆς, καὶ εἰς ταύτην τὴν μεταβολὴν, ὡς γνωρίζεται ἤμην ἐναντίος, ἐπειδὴ ὁ μὲν λαὸς θὰ φορολογεῖται, τὸ δὲ δημόσιον θὰ ζημιωθῇ, καὶ δὲν θὰ κάμωμεν ἄλλο, εἰμὲν νὰ δώσωμεν τροφὴν εἰς τοὺς τελῶνας καὶ εἰς τοὺς λαθρεμπόρους. Οἱ διατηρηταὶ μου οὗτοι ἤλθουσιν κατὰ δυστηρίαν· ἔχετε βέβαια εἰς τὴν μνήμην σας, κύριοι, τὰς προτάσεις ἐκείνας τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους, αἵτινες ἐγένοντο εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου τούτου, ὅτι δηλ. ἐλέγθη, ὅτι θέλει ἔλθαι εἰς τὴν ἑλλάδα πλῆθος βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἐνεκὰ τοῦ νέου τοῦ-

του τρόπου τῆς φορολογίας, τὰ ἑποῖα ἦσαν παραμύθια καὶ ὄχι πράγματα.

Μία πολυχρόνιος συνειθισμένη φορολογία, ἂν καὶ δὲν ᾔται ἐντελὴς καλὴ, εἶναι ὅμως πάντοτε προτιμωτέρα ἀπὸ τὴν μὴ ὀρθῶς ἐσκεμμένην μεταβολὴν, καὶ μάλιστα, ὅταν δὲν εἶνε βοηθητικά ὅλα ἐκεῖνα τὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τὴν συνδράμουν, καὶ τὰ ὁποῖα εἰς τὴν σημερινήν μας κατάστασιν λείπουν ἀναμετρίτως.

Ἀφίνω τὰς γενικὰς παρατηρήσεις, καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Πρόκειται κατὰ τὸ ἀρθ. 4 τοῦ νομοσχεδίου νὰ μεταβληθῇ τὸ σύστημα τῆς ἀπαριθμήσεως εἰς δήλωσιν· ἵγουν, ἕκαστος ἰδιοκτήτης ζώων, ἡ κτηνοτρόφος, νὰ κάμῃ μόνος του τὴν δήλωσιν τῶν ζώων του εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀποφύγουμεν τὰς καταχρήσεις καὶ τὰ ὑπερλογα ἐξοδα τοῦ δημοσίου εἰς τὴν ἀπαρίθμησην κατ' ἐμὴν κρίσιν καὶ τοῦτο δὲν θὰ ἀποφύγουμεν καὶ ἄλλα χειρότερα θὰ πάθουμεν· καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι καὶ αἱ παρατηρήσεις μου.

Ἡ Κυβέρνησις, μὲ τὸ νέον τοῦτο σύστημα δίδει αἰτίαν καὶ εὐκολίαν εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, διὰ νὰ κάμουν κατάχρησιν, μὲ τὴν ὁποίαν, ἢ νὰ ζημιώσουν τὸ δημόσιον, ἢ νὰ φωραθῶσι καὶ νὰ πάθουν, καὶ προσέτι τοὺς βάλλει εἰς θέσιν νὰ προχωροῦν εἰς τὴν διαφθοράν καὶ κακοῦθειαν, οἱ μὲν νὰ γίνωνται καταμνηνταί, οἱ δὲ καταμνηνόμενοι, ἐνῶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ προτιμᾷ ἑκατοντάκις τὴν ζημίαν τοῦ δημοσίου, παρά νὰ χορηγῇ εἰς τοὺς πολίτας μέσα καὶ εὐκολίαν διαφθορᾶς καὶ κακοῦθειας, ὥστε νὰ καταντήσῃ μία αἰσχρὰ καὶ διεσθαρμένη κοινωνία.

Ποῖος πολίτης ἔχων πεντήκοντα πρόβατα δὲν θὰ θελήσῃ νὰ δηλώσῃ τὰ 30, διὰ νὰ ὠφεληθῇ τὴν φορολογίαν τῶν εἰκοσι; πολλὰ ὀλίγοι δὲν θὰ κάμουν τοῦτο, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι δὲν θὰ φωραθῶσιν, ἐπειδὴ τὸ κάμουν ὅλοι. Ἰσως μοι εἴπῃ τις, ὅτι φοβούμενοι τὴν καταμνηνυσιν τῶν γειτόνων τῶν δὲν τὸ κάμουν· ἡ ἰδέα αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή, ἐπειδὴ δυσκόλως ὁ γείτων καταμνηνέει τὸν γείτονά του, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἔχθραν μὲ αὐτόν, καὶ μάλιστα καθότι τὸν καταμνηνυτὴν οἱ λοιποὶ γείτονες τὸν ἀποστρέφονται καὶ τὸν κηρύττουν προδότην· ὅθεν ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι εἶναι σπάνιοι, δὲν πρέπει νὰ γενικεύωμεν τὰ μοναδικὰ καὶ ὀλίγα· ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι τὸ ἥμισυ μέρος τῶν κατοί-

κων θέλουν γίνει καταμνησται, ποιον τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ὁ καρπὸς τούτου; μηδὲν, καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι.

Ἡ εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν γενομένη κατάχρησις ἔχει εὐθὴν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν ὀφείποτε φηραθῆ, ἢ δὲ κατάχρησις εἰς τὴν δόλωσιν εἶναι ἀνεύθυνος, καὶ ἂν τυχὼν φηραθῇ, ἐπειδὴ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος καὶ ὁ Ἐπαρχος, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ νόμος δίδει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξουν τὴν ἀπαριθμῆσιν, ὅταν συλλάβουν ὑπόνοιαν, εἰς ὅσους θελήσουν νὰ κάμουν χάριν, δικαιολογοῦνται, ὅτι δὲν ἔλαβον ὑπόνοιαν, καὶ ὁ νόμος, ὡς πρὸς τοῦτο δὲν τούτους ἐπιβάλλει κάμειν εὐθύνην, ὅθεν δύνανται νὰ κάμουν ἀνευθύνως πᾶσαν κατάχρησιν καὶ ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὸ γραμμα τοῦ νόμου, δύνανται ἀπὸ σήμερον νὰ κάμουν συμφωνίας μὲ ὅσους κτηνοτρόφους θέλουν· δηλ. μὲ τὴν ἔχοντα 5000 πρόβατα, νὰ δολώσῃ μόνον χίλια, διὰ δὲ τὰ ὑπόλοιπα νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὰ 2/3, ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου· τοῦτο ὅλοι οἱ κτηνοτρόφοι τὸ κάμουν μὲ τὴν μεγαλύτεραν εὐκολίαν καὶ εὐχαρίστησιν, διὰ τὸ ἀκίνδυνον τῆς ὠφελείας, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουσιν ἐκ τῶν προσώπων, μὲ τὰ ὅποια συμφωνοῦν, ἐπειδὴ αὐτὰ εἶναι οἱ ἐκτελεσταὶ τοῦ νόμου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑπόνοιαν καὶ ὡς πρὸς τὴν καταμνήσιν, καὶ μάλιστα, καθότι σχετιζόμενοι ἐκ τούτου μὲ αὐτοὺς εὐκολύνονται εἰς τὴν τοποθέτησιν τοῦ ποιμανίου των. Πρὸς τοῦτοις οἱ ἔχοντες ἰσχύιν καὶ χάριν πλησίον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θέλουν λαβεῖν ὑπὸ τὴν προστασίαν των πολλοὺς κτηνοτρόφους, διὰ νὰ δολώσουν τὸ ἐν τρίτον των ζώων των καὶ νὰ ὠφεληθῶν ἀμφοτέρω, γράφοντες ἐν μόνον γράμμα πρὸς τὸν Ἐπαρχον καὶ Οἰκονομ. Ἐφορον, διὰ νὰ ἔχουν τὴν προστασίαν των οἱ δεῖνα ποιμένες, καὶ ὅστις ἐξ αὐτῶν τολμήσῃ, ὥς κατηγορήσῃ μίαν δόλωσιν τούτων, διὰ νὰ λάβῃ ἀμέσως τὴν παύσιν του. Ἐνταῦθα θέλει μᾶλλον ἀπαντήσῃ τις, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀπαριθμῆσιν, καὶ ὅταν γίνῃ ἡ καταμνήσις, ἀλλ' ὥς ἰδωμεν καὶ αὐτῇ τὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ ἀπαριθμητὴς καὶ οἱ δύο ὁπλοφόροι, αἵτινες εἶναι ὀρκισμένοι διὰ νὰ κάμουν τὴν ἀπαριθμῆσιν, εἶναι ὡς ὑπρέτει ὑπομίσθιοι, ἢ μᾶλλον τσιράκια κατὰ τὴν Τουρκικὴν διάλεκτον, τοῦ Ἐπαρχου καὶ Οἰκονομ. Ἐφόρου, καὶ ἂν τρόπον ἦσαν οἱ πονηρότεροι πλησίον εἰς τοὺς Ταμίας, μὲ τοὺς ὁποίους ἐμοίραζον τὰ ποινητόρια, χωρὶς νὰ ἐκδιδόν τὴν πληρωμὴν τοῦ δημοσίου χρέους διὰ νὰ ἐπαναλαμβάνωνται δις καὶ πιντάκις τὰ ποινητόρια· τοιοῦτοι θέλουν εἶσθαι ἀναμφιδόλως, ὅτε ἀπαριθμητὴς καὶ

οἱ δύο ὁπλοφόροι. Ἄρα λοιπὸν γίνῃ ἡ βελτίεισ καταμνήσις, εἰς αὐτὴν ἔχει κατὰ τοῦ προσημανηθέντος, ἢ κατὰ τοῦ ὁπουρμικῶ φίλου, στέλλονται μὲν οἱ ἀπαριθμηταί, ἀλλὰ μὲ τὴν παραγγελίαν νὰ μὴ σημειώσουν εἰς τὸ πρωτόκολλον περισσότερα ἀπ' ὅσα εἶναι εἰς τὴν δόλωσιν, καὶ προσποιούμενοι μάλιστα τὴν ἐπισείκειν θέλουν λέγει εἰς τοὺς ἀπαριθμητάς, ὅτι δὲν εἶναι καλὸν νὰ γίνωμεν αἰτίαι διὰ τὸν ἀγανακτῶν τοῦ πολίτου· πηγαίνετε, ἐπιπληχτάτε τον διὰ τὴν πράξιν του, καὶ λάβετε παρ' αὐτοῦ διὰ τὸν κόπον σας 40 δραχμάς, τὰς ὁποίας ἐκπίπτουν ἐπειτα ἀπὸ τὸ προσημανηθὲν ποσόν. Δύνανται οἱ ἀπαριθμηταί οὗτοι νὰ κάμουν διαφορετικὰ, ὥστε νὰ χάσουν τὴν τύχην των; ὄχι, βέβαια· τοῦτο εἶναι ἀδύνατον.

Τὸ κακὸν τῆς ὑπονοίας καὶ τῆς καταμνήσεως, ποιον θέλει ἐπιβλέπει; βεβαίως, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθυπουργικῶν, αἵτινες κατὰ δυστυχίαν θεωροῦνται καὶ κατατρέχονται ὡς ἀλλοιθινεῖς καὶ ἀλλόθρησκοι, εἴτε ἀληθῶς, εἴτε ψευδῶς κάμουν τὴν δόλωσιν. Π. γ. εἰς τὸν πολίτην οὗτος κακὴ ἀκριβὴ δόλωσιν διὰ 100 ζῶα, τὰ ὅποια ἔχει, θεωρούμενος ὅμως ὡς ἔχθρος, ὑπόκειται εἰς τὴν ὑπόνοιαν, καὶ ἐνταῦθα τούτου στέλλονται οἱ ἀπαριθμηταί μὲ τὴν παραγγελίαν νὰ γράψουν εἰς τὸ πρωτόκολλον 300, διὰ τὰ ὅποια εἶναι ὑπόχρεος νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον, τὸ τριπλάσιον αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξωδα τῶν ἀπαριθμητῶν, τῶν ὁποίων τὸ πρωτόκολλον ἔχει ἰσχύιν, μέχρις ὅτου ἀποδεχθῇ τὸ ἐναντίον· ἀλλ' ὅμως πρὸς περηγορίαν τοῦ κατηγορουμένου κτηνοτρόφου, λέγει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νομοσχεδίου, δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς αὐτὸν νὰ συμπαραλάβῃ δύο μάρτυρας εἰς τὴν ἀπαριθμῆσιν, ἐντὸς τριῶν ὥρῶν τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι δύσκολον οὐτε εἰς τὸν κτηνοτρόφον νὰ παρουσιάσῃ δύο συμποιμένους του, οὐτε εἰς τὸν χωρικὸν νὰ παρουσιάσῃ δύο γείτονάς του. Τὸ μέρος τοῦτο, Κύριοι, εἶναι ἄξιον προσοχῆς, διότι ματαιώνει τὰ πλάντα· ἐάν οἱ ἀπαριθμηταί κάμουν ἀμέσως τὸ πρωτόκολλον, πρὶν περὶλθῇ ἡ προθεσμία τῶν τριῶν ὥρῶν, ἢ καὶ ἂν περιμένουν, ὁ δὲ κτηνοτρόφος μετὰ τῶν μαρτύρων του εἰπώσιν, ὅτι δὲν ἐπερίμενον καὶ ψευδονται, ποῖα ἐκ τῶν δύο μαρτυριῶν θὰ ἔχῃ ἰσχύιν ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου, ἐνῶ τρεῖς εἶναι οἱ τοῦ ἐκείνου μέρους μαρτυροῦντες καὶ τρεῖς οἱ τοῦ ἄλλου; ἄλλη περίπτωσις· ἐάν οἱ ἀπαριθμηταί ὁμολογούν, ὅτι εὗρον περισσότερα ἀπὸ τὰ εἰς τὴν δόλωσιν ζῶα, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης μὲ τοὺς μάρτυράς του ὁμολογῶν τὸ ἐναντίον,

ποιά ἐκ τῶν δύο τούτων ἀντιθέτων ὁμολογιῶν ἔχει ἰσχύν; Κατὰ τὴν γενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου, ἐπειδὴ τὸ ἀμφιβολοῦν εἶναι ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου, ἐπεται, ὅτι ἡ ὁμολογία τοῦ ἰδιοκτῆτος καὶ τῶν μαρτύρων τοῦ ἔχει τὴν ἰσχύν· ὥστε ὅλοι ἀπαλλάσσονται πάντοτε καὶ τὰ πάντα εἰς μάταια. Τοιαύτης οὕσης τῆς ἐκδόσεως τῶν πραγμάτων, καὶ ἀφοῦ κανεὶς δὲν καταδικάζεται πώποτε, πρὸς τί αἱ ὑπόνοιαι; πρὸς τί αἱ ἀπαριθμήσεις καὶ καταληνήσεις; ὅχι βέβαια δια αἷμα, εἰμὴ διὰ τὴν ἐπαύξεισιν τῶν καταχρήσεων, διὰ τὴν πρόδοσιν τῆς διαφθορᾶς, διὰ τὰς ζημίας τῶν πολιτῶν εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ διὰ τὴν ὥρλεισιν τῶν δικηγόρων. Δῆμοι ὁλόκληροι ἐμποροῦν νὰ συμφωνήσουν, διὰ νὰ δηλώσουν τὸ ἐν ὀνόματι τῶν ζώων των, καὶ ἔχοντες ἐκ συμφώνου τοὺς μάρτυρά των, νὰ μὴ καταδικασθῇ κανεὶς κατὰ τὸ γράμμα τοῦ νόμου.

Αἱ καταχρήσεις, Κύριοι, κῦξσαν καὶ αὐξάνουν, διότι μένουν ἀτιμώρητοι καὶ ὑποβάλλονται ἀπὸ τὸ ἐπικρατοῦν κακὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰδοὺ σὰς ἀναρίθμω ἐκ τῶν τοιαύτων πολυαριθμῶν δύο μόνον παραδείγματα.

Ὁ Τελώνης τοῦ Μύτικος ἐκτός τῶν λοιπῶν καταχρήσεων, ἔκλεψε τοὺς ἀρσῆρας βόας τῶν κατοίκων καὶ τοὺς ἐπώλησεν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τῆς Ἑπτανήσου· οἱ ἰδιοκτῆται τούτων ἀφοῦ ἐτράξαν εἰς διάφορα μέρη, ἀνεκκλήψαν τὸν ἀληθὲς δρόμον, καὶ ἐλθόντες εἰς Κεφαλληνίαν εὗρον τοὺς βόας των, ἀλλ' ὁ πλοίαρχος, ὅστις τοὺς μετεκόμισαν, ἀπέδειξεν ἐνώπιον τῶν ἐκεῖ ἀρχῶν, ὅτι τοὺς ἡγόρασαν ἀπὸ τὸν Τελώνην Μύτικος· ἐπιστρέφοντες οὗτοι εἰς τὴν πατρίδα των, κατεμήνυσαν τὸν Τελώνην ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως Μεσολογγίου, ὅπερ ἔγινε γνωστὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἑκτοτε, ἀλλ' ἡ Εἰσαγγελεὺς ἀφῆκε ἐν σιωπῇ τὸ πρᾶγμα διὰ πέντε μῆνας, μέχρι οὐ προετοιμασθῇ ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς προστάτας, ἐπεμψεν ἐσφάτως διὰ τὸν τύπον εἰς τὸ δικαστήριον τὸν Τελώνην, ὅστις ἀθωωθείς διαταρτίζεται μέχρι σήμερον εἰς τὴν θέσιν του· ποῖος τώρα εἶναι ὁ αἴτιος τῆς καταχρήσεως; Τὸ κατ' ἐμὲ θεωρῶ κατὰ δεύτερον λόγον αἴτιον τὸν Τελώνην, δι' ὅσα ἐπραξε καὶ δι' ὅσα θὰ πράξῃ. Ἀκούσατε καὶ δεύτερον.

Εἰς τὸν Πρόδρομον, χωρίον Ἀκρνανίας, ὑπάρχει ἓν οἰκόπεδον μοναστηριακόν, τὸ ὅποιον ἐδημοκρατήθη πρὸς ἐκποίησιν τὸ ἔτος 1843, καὶ ἔμεινεν εἰς τὸν συνορευόμενον πλειοδότην Ἰωάννην Γιαννουλὴν διὰ δραχμὰς 445, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔκαμε τὴν κατακύρωσιν, εἴτε διότι συνέβη ἡ μεταβολή,

εἴτε διότι δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐκποίησις τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, καὶ οὕτως ἔμεινε τὸ πρᾶγμα ἄκρημνός· αἴφνης τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ὁ Οἰκονομικὸς Ἐκκλῆσις Ἀκρνανίας, διὰ μεσιταίης τοῦ Ταμίᾳ τὸ ἐπώλησεν εἰς κάποιον Παπαῶ Γιαννοπούλου διὰ δραχ. 150· καθὼν τούτο μὲ ἐκτασίαν τοῦ ὁ πρῶτον πλειοδότης, καὶ θεωρῶν τὰ δίκαιά του καὶ τὰ συμφέροντά του προσεβλήκηναι, ἔκαμε ἀναρρᾶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μὲ προσηρᾶν δραχ. 800, τὴν ὑπὲρ ἀναρρᾶν ἐδωσα ὁ ἴδιος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ἰδοὺ ἔχω τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς. . . . ἐτιμωρήθη διὰ τοῦτο ὁ ὑπὸ κληρονομίαν ὅχι ἐπαύθη καὶ; μήτε. ἰδοὺ ἡ ἐμψύχισις τῶν καταχρήσεων καὶ τὸ ἀθεράπευτον τοῦ κακοῦ.

Ἰσως μοῦ εἴπη τις, ἀφοῦ καὶ μὲ τὸν ἓνα τρόπον γίνονται αἱ καταχρήσεις, καθὼς καὶ μὲ τὸν ἄλλον, τὸ δὲ κακὸν φαίνεται ἀθεράπευτον, τί μέλλει γενέσθαι; τὸ κατ' ἐμὲ ἡ διόρθωσις εἶναι μία καὶ μόνη· ἢ τὸ Ὑπουργεῖον ἀλλάξει βίλην τὸ τὸ κακὸν σύστημα του, ἢ παραιτεῖται διὰ τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ ἀμέσως γίνεται διόρθωσις. Πᾶσα ἄλλη ἐμψυχοθεραπεία εἶναι ἐσθῆμερος καὶ ἀνωφελὴς· ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο δὲν ἐξήρτηται κυρίως ἀπὸ ἡμᾶς, ἀρ' ἐτέρου δι, ἂν μείνουν ἄντι ἐκτίσεως οἱ φιλοσοφικοὶ νόμοι σταματᾷ ἡ κυβερνητικὴ μηχανὴ καὶ παραλύει, τὸ ὅποιον εἶναι χειρότερον κακόν, ἢς φροντισόμεν νὰ εὕρωμεν τὸ ὀλιγώτερον κακόν, μολονότι ἀφοῦ γίνεται ἡ διάγνωσις τῆς ἀσθενείας ὁ πάσχων εἶναι εὐκολοθεράπευτος, ἐκτός ἂν ὑπάρχῃ κακὴ θέλησις.

Τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ σκευθῇ, διὰ νὰ εὕρῃ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, καὶ ὅχι νὰ μᾶς βίλῃ εἰς τὴν μέσσην ἀπερισκέπτως μίαν ἀλλαγὴν συστήματος, μὲ τὸ ὅποιον ἀφίνει τὰ αὐτὰ κακὰ ἀποτελέσματα, μὲ προσθήκην πλέον δυσχερέστεων συνεπειῶν. Ὁ νῦν Ὑπουργός ἐπειδὴ ἀνέλαθε νεωστὶ τὰ ὑπουργικὰ γράμματα, καὶ δὲν ἔλαβεν ἴσως καιρὸν, οὔτε καὶ νὰ τὰ μελετήσῃ, διότι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰσέχθη εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸν προκάτοχόν του, ἢς συσχετθῶμεν μετ' αὐτοῦ, διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ ὀλιγώτερον κακόν, ὅταν τὸ τέλειον καλὸν δὲν γίνεται. Πρέπει νὰ κάμωμεν μίαν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ συστήματος τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως, καὶ ἂν πταίῃ ἡ ἀπαριθμῆσις νὰ ἀλλάζωμεν τὸ σύστημα αὐτῆς, ἂν δὲ πταίῃ ἡ διαχείρισις νὰ διορθωθῇ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως, διὰ νὰ μὴ μιμηθῶμεν τὴν πορομίαν ἐκείνην, ἥτις λέγει, ὅτι, • Οἱ

γείτονες περιγελοῦν τὸν γείτονα τῶν, ἐπειδὴ πταίει τὸ ζῶον καὶ αὐτὸς δέρει τὸ σαμάρι. *

Ὁ φόρος οὗτος ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ ἔτος 1835, καὶ ἦτον ὁ πλέον σύντομος καὶ εὐκολώτερος, τῶσον ὡς πρὸς τὴν ἀπαριθμησιν, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν· ποία εἶναι τὰ αἰτια, τὰ ὅποια τὸν ἔφερον εἰς τοιαύτην κακὴν κατάστασιν; εἶναι βέβαια τὸ ἀτιμώρητον τῶν καταχρήσεων καὶ ἰδίως αἱ γινόμεναι ἐντεῦθεν συστάσεις τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἀπαριθμητῶν, οἱ ὅποιοι ἐνθαῖνονόμενοι ἀπὸ τὰς ἰσχυρὰς προστασίας, δι' αἷς αἱ ἀρχαὶ δὲν τολμοῦσι νὰ τοὺς κατηγορήσουν, ἂν καὶ καλῶς γνωρίζουν τὰς πράξεις τῶν, κάμνουν τὴν καταχρήσιν μετὰ τὴν μεγαλύτεραν ἀρροβίαν. Τὰ μέγα ταῦτα ὥριμι τὸ Ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ νὰ ἐξαλείψῃ, καὶ νὰ εὗρῃ τὸν τρόπον, διὰ νὰ ἐκβάλλῃ τὸ πρῶτον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λύκου, καὶ οὐχὶ νὰ φροντίσῃ ἐπὶ ματαίῳ νὰ μεταβάλλῃ σύστημα, μετὰ μεθοδὸν ἀνωφελεῖ καὶ ἐπιζήμιον.

Ἐάν τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως ἦναι προτιμώτερον καὶ συμφερώτερον, διατὶ νὰ μὴ τὸ ἐφαρμόσωμεν καὶ εἰς τοὺς δικηπτοίκοις καρπούς, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, τῶσον εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ δημοσίου, ὅσον καὶ εἰς τὰς καταχρήσεις τῶν ἐπιστατῶν;

Ἐκ τῶν λεγθέντων ἐξάγεται, ὅτι δὲν πταίει τὸ σύστημα τῆς ἀπαριθμήσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ αὐτῆν ἀκόμη τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἐξάγεται τοῦτο, ἐπειδὴ λέγει, ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς ἀπαριθμήσεως προτείνεται διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν φορολογουμένων ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεως τῆς ἀπαριθμήσεως. Ἐνῷ οὕτε παράπονα ἔγιναν πώποτε, οὕτε ἐπιδικτικὴ αἰτία παραπάνων δύναται νὰ ὑπάγῃ, καὶ τοῦτο βεβαιεῖται ἐκ τοῦ ὅτι δὲν μένουν καθυστερήματα ἀπὸ αὐτῆν τὴν φορολογίαν. Ἡ ἀληθὴς αἰτία εἶναι, διότι οἱ ἐπιστάται καὶ ἀπαριθμηταὶ διορίζονται καὶ προστατεύονται ὡς προανέφερα, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον, μολοντί γνωρίζει καλῶς ταῦτα, δὲν τολμᾷ νὰ τὰ ἐμποδίσῃ, διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν βοήθητικὴν φῆλρον τῶν ἐπιστατῶν, ἐπειδὴ δι' αὐτῶν καὶ μόνων τῶν μέσων διακρίνεται· καὶ διὰ νὰ ἀπορρίψῃ τὰς τοιαύτας ἀνυποφόρους ἀπαιτήσεις, ἀναγκάζεται νὰ προτιμῇ τὴν μεταβολὴν τοῦ συστήματος τῆς φορολογίας.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἑμὲς τὸν σκοπὸν τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπ' ἐνός, καὶ ἀπ' ἑτέρου νὰ μὴ χαλάσῃ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον δυσκόλως ἐκτετα διορθοῦται, ἡδύνατο νὰ καταφύγῃ ἐπὶ τοῦ παρόν-

τος εἰς τὸ ἀκόλουθον μέτρον τῆς ἀπαριθμήσεως, τὸ ὁποῖον προτείνω ὡς μεθοδικώτερον, μολοντί συνομολογῶ, ὅτι παρήλθεν ὁ καιρὸς τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου τούτου, καὶ ἡ παρρηλικὴ ἀργοπορία ἀποκαθίσταται ἐπαισθητικῶς ἐπιζήμιος.

Εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν ὑπάρχουν δημοτικὰ Συμβούλια ἀπὸ 4 μέχρι τῶν 8, ἴσως καὶ περισσότερα. Ἀπὸ ἑκάστον δημοτικὸν συμβούλιον νὰ διορισθῶσι δύο σύμβουλοι κατὰ πλειονοψηφίαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ εἰς κατ' ἐπαρχίαν διοριζόμενος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ κάμουν τὴν ἀπαριθμῆσιν ὅλων τῶν ζώων τῆς ἐπαρχίας, ἡτις τελειώνει ἐντὸς ἐνὸς μηνός, καὶ νὰ λάβουν διὰ μισθὸν δραχ. 50 ἑκάστος διὰ τὸν μῆνα αὐτὸν καὶ ἂν ἐργασθῶσιν ὀλιγωτέρας ἡμέρας· τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο τῶν ἐξόδων δὲν θίγει ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 27,000· καθότι 540 ἄνθρωποι θίλουν εἶθαι τὸ ὅλον, ἔχουν 500 σύμβουλοι καὶ 40 οἱ τῆς Κυβερνήσεως· εἰς ὅσας ἐπαρχίας γίνεται μέγας ὁ ἀριθμὸς, νὰ διακριθῶσιν εἰς δύο τμήματα, ὥστε νὰ τελειώσουν διὰ 15 ἡμέρας. Ἰσως κατακρίνουν τινὲς τὴν ἰδίαν ταύτην, διὰ τὸν λόγον, ὅτι καὶ οἱ δ.μ. σύμβουλοι θέλουν κάμει τὰς αὐτὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμον καὶ οἱ ἀπαριθμηταὶ εἰς τὸ παρελθόν· ἡ ἀντικρουσίς αὕτη εἶναι ἀνίσχυρος· α') διότι δὲν διορίζονται διὰ μεσιτειῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὸν νόμον· β') δὲν εἶναι ἀνεύθυντοι ὅποτε φωραθῇ ἡ κατάχρησις· καὶ γ') δὲν ἔχουν τοιαύτας προστασίας, ὥστε νὰ κάμουν τὰς καταχρήσεις μετὰ ὅλην τὴν ἀρροβίαν· καὶ ἂν τυχὸν γίνον αἱ καταχρήσεις, θίλουν εἶσθαι πολλὰ μικρά, ὡς ἐκείναι, αἵτινες ἐγένοντο πρὸ τεσσαρῶν καὶ πέντε ἐτῶν· ὅσον δὲ διὰ τὸ καταπεῖγον καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀργοπορίας ζήτησιν, τὸ θεωρῶ καὶ ἐγὼ ὡς καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ δὲν πταίμεν ἡμεῖς πρὸς τοῦτο. Ἄν μ' ἐρωτήσῃ τις, εἶναι τοῦτο τὸ τελειότερον σύστημα; ἀπαντῶ μόνον· ἀπὸ τὴν περυσινήν ἀπαριθμῆσιν καὶ ἀπὸ τὴν ἐρετινὴν δηλώσιν, εἶναι πολὺ προτιμώτερον. *

Τὰ περὶ τῆς φορολογίας τῶν ἀμπελῶν καὶ τῆς μετᾶξος λεγθέντα παρὰ τοῦ προλαλήσαντος ἀντιτείνων ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι εἰσὶν ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, καὶ θεωρῶν τὸ φορολογικὸν τοῦτο σύστημα, καθ' ὃς ἔχει πληροφορίας, καλλίτερον τοῦ παρελθόντος, λέγει, ὅτι αἱ τοιαῦται παρατηρήσεις πρέπει νὰ γίνωσιν, ὅταν καθυποβληθῶσι τὰ περὶ τοῦ τῆρου τῶν ἀμπελῶν καὶ τῆς μετᾶξος Νομοσχέδια, ἐπειδὴ

τότε δύνανται νά ζητηθῶσιν ἐπισήμως αἱ ἀκριβεῖς περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων πληροφορίες, τῶν ὁποίων στερεῖται σήμερον ἡ Γερουσία· μεταδύκινων ἐπομένως εἰς τὸ κώριον ζήτημα, λέγει, ὅτι τὸ διὰ τῆς δηλώσεως σύστημα τῆς φορολογίας τῶν ζώων, δὲν εἶναι μὲν τέλειον, εἶναι ὅμως τὸ προσφορότερον, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸ, ἡ μὲν Κυβέρνησις δὲν ὑποβάλλεται εἰς περιττὰς δαπάνας, ὁ δὲ κτηνοτρόφος ἀπαλλοτριούμενος ἀρ' ἐνὸς ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τοῦ νά διδῇ, ὡς πρότερον, τροφὰς ἢ ἄλλα εἰς τοὺς ἀπαριθμητάς, ὁδηγεῖται ἀρ' ἑτέρου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ τιμιότητα, εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὸν ἡ ἀνήκουσα τιμωρία. Ἐκτός δὲ τούτων, αἱ κατὰ τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως ὑποτιθέμεναι κατασχέσεις εἶναι μικραὶ, ὡς γινόμεναι ἀπὸ τὴν φορολογούμενον μόνον, ἐν ᾧ καὶ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἀπαριθμήσεως εἶναι πολὺ μείζονες, ἐπειδὴ γίνονται ἀπὸ τὸν ἀπαριθμητὴν καὶ τὸν κτηνοτρόφον συνήμα, καὶ τοῦτο κάμνει πιθανωτέραν τὴν καταχρησιν. Συμφωνῶν δὲ μόνον μὲ τὴν προλαλήσαντα καθ' ὅσον ἀρροφῇ τὰς κατασχέσεις τῶν ὑπαλλήλων, παρατηρεῖ ὅτι αὗται δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπειδὴ δὲν ἤθελον λάβει χώραν, ἂν οἱ ἐπιστᾶται δὲν ἐνεβαρύνοντο ἀπὸ τὴν σύστασιν Βουλευτῶν τινῶν καὶ Γερουσιαστῶν, διὰ τῆς ὁποίας διωρίσθησαν. Περαινεῖ δὲ τὸν λόγον τοῦ ἐπαναλαμβάνων ὅτι τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως εἶναι τὸ καταλληλότερον, ὡς δίδον ὀλιγωτέραν εἰς κατασχέσεις ἀγορμὴν.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὰ περὶ κατασχέσεων λεγόμενα παρὰ τοῦ πρὶν τοῦ εἰσηγῆτο ἀγορεύσαντος, καὶ ἀποδίδων αὐτὰς εἰς τὸ ὑπάρχον Κυβερνητικὸν σύστημα, ἀντιπαρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀπαριθμησις δίδει ἐπίσης ἀγορμὴν εἰς κακοήθειαν καὶ κατασχέσεις, ὅταν ὑποταθῇ, ὅτι μένουσιν αὗται ἀτιμώρητοι, καὶ μάλιστα, ὅτι ὁ ἀπαριθμητὴς δωροδοκούμενος ἐνισχύει τὴν ἀπόκρυψιν τῶν φορολογουμένων ζώων. Ἐναντιούμενος δὲ εἰς ὅσα ὁ αὐτὸς εἶπε περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου ἀντιθέτου καταθέσεως τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τοῦ κτηνοτρόφου, λέγει, ὅτι ὁ νόμος χορηγεῖ καὶ ἄλλα περὶ ἀποδείξεως τῆς ἀληθείας μέσα.

Παρατηρῶν ἐπὶ τέλους, ὅτι τὸ ἀτιμώρητον τῶν κατασχέσεων καὶ ἡ κατάστασις τῆς Κυβερνητικῆς πορείας ἀπαιτεῖ ἰδιαίτεραν συζήτησιν, παραδέχεται τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, ὡς ἀπαικτικὸν τοὺς φορολογουμένους ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τῶν

ἀπαριθμητῶν, καὶ ἐπιβάλλον ἱκανὴν τιμωρίαν εἰς τὴν ἐνδεδυμένην καταχρησιν.

Ἡ Γερουσία, παρατηρεῖ ἄλλος, δεῖν νά ζητῇ ὅσας νομίζει ἀναγκαῖας πληροφορίες, ἐπειδὴ προσβάλλει αὐτὴ ἐαυτὴν, λέγονσα, ὡς τις τῶν προλαλήσαντων εἶπεν, ὅτι δὲν γινώσκει τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους φορολογίας τῶν ἀμπελῶν καὶ τῆς μεταξὺς θεωρῶν δὲ τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, ὡς δυνάμενον νά γίνῃ πρόξενον περισσotέρων κατασχέσεων, λέγει, ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν φορολογουμένων δὲν πρέπει νά συνίσταται εἰς τὴν ζημίαν τοῦ Δημοσίου, ἀλλ' εἰς τὴν περιστολὴν τῶν κατασχέσεων.

Τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, λέγει ἄλλος, ἀπαλλάττει τὸν Δημοσίον ἀπὸ μεγάλης δαπάνης, περιττεῖ ἐνταυτῷ καὶ τὸ σύστημα τῆς ἀπαριθμήσεως, ὅταν λαμβάνωσι χώραν ὑπόνοιαι περὶ κατασχέσεων· πρᾶσιθεῖς ὅμως, ὅτι ὁ ἀπαριθμητὴς, συμφωνῶν μὲ τὸν φορολογούμενον, δύναται νά πράττῃ κατασχέσεις ὡσαύτως, καὶ θεωρῶν ἑλλειπῇ ἀμφοτέρω τὰ συστήματα τῆς φορολογίας τῶν ζώων, λέγει, ὅτι ὁ Νομοθέτης πρέπει νά καθιστᾷ τὸν νόμον τέλειον, προσπαθῶν νά προλαμβάνῃ πᾶσαν ἑλλειψιν· πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτου, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐνοικίασις τῶν ἐπὶ τῶν ζώων φάρων ἡ δύνατο νά ἐμποδίσῃ πᾶσαν καταχρησιν, μέχρις οὗ ἤθελε δυνάμει ἡ Κυβέρνησις νά εὗρῃ, καὶ περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου τούτου πόρου, ἄλλο καταλληλότερον καὶ τῶν τριῶν τούτων σύστημα.

Ὁ προκείμενος φορολογικὸς νόμος, λέγει ἄλλος, εἶναι μεταβλητὸς, καὶ δύναται νά τροποποιηθῇ κατὰ τὴν ἐπερχομένην Σύνοδον, ἂν τοῦτο θεωρηθῇ ἀναγκαῖον· παρατηρῶν δ' ὅτι πάντες παραδέχονται τὴν καταπίεσιν τοῦ χρόνου ἀνάγκην, γνωμοδοτεῖ ὅτι πρέπει νά παύσῃ ἡ ἐξακολούθησις τῆς περαιτέρω συζητήσεως.

Ὁ Νόμος, λέγει ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπαλλάττει τοὺς φορολογουμένους ἀπὸ τὴν καταπίεσιν τῶν ἀπαριθμητῶν, ἐξασφαλίζει ἀρ' ἑτέρου ἱκανῶς τὸν Δημοσίον, ἐπειδὴ οἱ ἑπαρχοὶ καὶ ἑρμοὶ ἔχοντες ὑπ' ὅψιν τοὺς πίνακας τῶν παρελθόντων ἔτων, θέλουσιν ἀνακαλύπτει διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως τὴν ἀπόκρυψιν τῶν φορολογουμένων ζώων.

Ἐρωτᾶται τέλος ἡ Γερουσία, καὶ γίνεται δεκτὴ ἡ διὰ τῆς δηλώσεως ἐξακριβώσις τῶν ζώων.

Ἀναγινώσκονται μετὰ ταῦτα, αἱ ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν τῆς δηλώσεως παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τινες γνω-

μοδοτούσιν, ὅτι πρέπει νὰ γίνη ἡ κατάλληλος τοῦ νόμου διόρθωσις, διὰ τὰς ποινάς, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουν οἱ κτηνοτρόφοι, ἂν δὲν παρουσιάσωσιν ἐγκαίρως τὴν δέλωσιν, τὸ ὅποιον λέγουσιν, ὅτι δύναται νὰ συμβῇ δι' ἀγνοίαν τοῦ Νόμου. Ἔνεκα τοῦ μικροῦ πρὸς δημοσίευσιν χρονικοῦ διαστήματος.

Αἱ δηλώσεις, ἀντιπρακτορεῖ ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, γίνονται οὐχὶ κατ' ἑπαρχίας, ἀλλὰ κατὰ δήμους, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐπειδὴ τὰ δηλωτικά θέλουσι δοθῇ ἐντυπὰ εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, δύναται οὗτοι νὰ παρουσιάσωσι τὴν δέλωσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν μόνων, καθότι ἡ ἀπλή σμειώσεις τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων ζώων εἶναι ἔργον δυνάμενον νὰ γίνη παρὰ τοῦ τυχόντος. Ἡ ἀντιπρακτορεὶς ὅμως, προστίθεται, τῶν δελουμένων ζώων μὲ τὰ εἰς τοὺς πίνακας τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἀπαιτεῖ προσαχρὴν καὶ δυσκολίαν περισσοτέραν, καὶ 15 ἡμέραι δὲν ἀρκεῖσι πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας ταύτης, καὶ ἀναγκάζει τῶν δολίων δηλώσεων. Περιφέρει δὲ τὸν λόγον του, παρατηρῶν, ὅτι δυσκόλως θέλει ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος, ἂν γίνη δεκτὴ ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ 15 ἡμέρας προταθεῖσα παράταξις τῆς περὶ δηλώσεως προθεσμίας, ἐπειδὴ, ἐπερχομένης τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὐ μόνον οἱ ποιμένες, ἀλλὰ καὶ τὰ ποίμνια συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ ὀρεινὰ μέρη, καὶ οὕτω καθίσταται δύσκολος καὶ ἀδύνατος ἡ ἐξακριβώσις τῶν ἀποκρυπτομένων ζώων.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ νόμου, ἐνίσταται τις, πρέπει νὰ γίνη εἰς πάντα; ἐν γένει, καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ ἑφόρους, ἐπειδὴ ἄλλως εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ τιμωρηθῶσι πολλοὶ ποιμένες, δι' ἀγνοίαν τοῦ νόμου μᾶλλον, ἢ δολίαν προκίρουν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περὶ τῆς προκειμένης φορολογίας νομοθετικὴς προέρχεται ἀπὸ ἰδίαν τῶν νομοθετῶν βραδύτητα, περὶ τῆς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρυνθῶσιν ἀδίκως οἱ φορολογούμενοι, καὶ παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, λέγων, ὅτι, καὶ ἂν ἀναχωρήσωσιν οἱ ποιμένες, δύναται νὰ εὐρεθῶσι, διὰ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένη ποινὴ, καὶ ὅτι ἡ διόρθωσις ἀφορᾷ μίαν μόνον λέξιν, περὶ τῆς ὁποίας δύναται ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἀμεσῶς ἐν τῇ αὐρίῳ συνεδριάσει.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸν Δεκέμβριον, ἀλλὰ τὴν 27 τοῦ λήξαντος μηνὸς ἔλαβε μόνις πέρας ἡ περὶ

αὐτοῦ συζήτησις, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ βραδύτης δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν ὑπουργόν, ἐπειδὴ μία μόνη ἡμέρα ἔμεινεν εἰς αὐτόν, διὰ νὰ καθυποβάλῃ προηγουμένως τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν ἑγκρίσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Ἀντιπρακτορῶν ὁ εἰσηγητὴς, ὅτι εἶναι προτιμώτερον νὰ ζημιωθῇ τὸ Δημόσιον, παρὰ ν' ἀδικηθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι, θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν παράτασιν τῆς περὶ δηλώσεως προθεσμίας.

Παραδεχθέντες, λέγει ἄλλος, τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, διὰ τὸ κατεπείγον τοῦ χρόνου, ὀφείλουεν νὰ παραδεχθῶμεν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὴν περὶ αὐτῆς προθεσμίαν· συμφορῶν ἄλλος, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, πρακτορεῖ, ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἐπιμελὴς τοῦ Νομοσχεδίου ἐφαρμογὴ, ὅταν ἡ μὴ ἐμπροθέσμως γνωμὴν δέλωσις δὲν προέρχεται ἀπὸ δολίαν προκίρουν, ἀλλ' ἀπὸ ἀγνοίαν τοῦ Νόμου, ἢ ἄλλα τυχαία συμβεβηκότα, ἢ δὲ παρατήρησις αὕτη γίνεται δεκτὴ.

Τὸ σύστημα τῆς δηλώσεως, λέγει ἄλλος, ἐπολεμήθη μὲν παρὰ τινων μελῶν τῆς Γερουσίας, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ ἐμικρυνθῶσιν οἱ δημόσιοι πόροι, καὶ ἐπομένως διὰ τὸ κατεπείγον τοῦ καιροῦ καὶ συναινεύοντος τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐγένετο δεκτὴ· ἀλλ' ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσει, ὁ λόγος εἶναι περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν πολιτῶν ἀπὸ ζημίας, αἰτινῆς δύναται νὰ συμβῶσιν εἰς αὐτοὺς, ἐξαίτιας τῆς ὀλιγομέρου προθεσμίας τῆς δημοσίευσιν τοῦ νόμου, καὶ ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ ἐπιμελῇ ἡ Γερουσία μὲ περισσύτερον ζήλον. Ἐπὶ δὲ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δηλ. ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐλείψεν νὰ καθυποβάλῃ ἐγκαίρως τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων, πρακτορεῖ, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ καθυποβάλῃ μόνον νομοσχέδια, ἀλλ' ὅταν ταῦτα εἶναι κατεπείγοντα, Κυβέρνησις χαιρούσα ἀληθινὴν καὶ πραγματικὴν ἐπιρροὴν, δὲν πρέπει νὰ ἀρίνη νὰ ἐπιψηφίζωνται ταῦτα μετὰ τοσούτου χρόνου διάστημα, ἐκτὸς ἀνυπερβλήτων ἄλλων ἐμπροσθίων.

Πρέπει νὰ συστηθῇ, γνωμοδοτεῖ ἄλλος, εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ μετ' ἀκριβείας καὶ ταχύτητας τοῦ Νομοσχεδίου δημοσίευσιν, διὰ νὰ διαταχθῶσι περὶ τούτου αὐστηρῶς αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρμόδιοι ἀρχαί· ἡ δὲ γνωμοδότησις αὕτη γίνεται δεκτὴ.

Ερωτάται τέλος ἡ Γερουσία, καὶ τὸ ἄρθρ. τοῦτο γίνεται δεκτόν.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἄρθρ. 5, τὸ ὁποῖον γίνεται δεκτόν.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἄρθρ. 6. Εἰς δὲ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν ἐρωτᾷ. Ποῖος διορίζει τοὺς ὀπλοφόρους, ὅπου δὲν ὑπάρχει Ἐπαρχος. Εἰς τινὰς Νήσους, ἀπαντᾷ ἕτερος, ὁ Ἐπαρχος ἀναπληροῦται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου. Παρατηρῶν δὲ, ὅτι αἱ Νῆσοι ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς μόνου Πλημμελειοδικαίου, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν ἡ περιουσία τῶν εἰς αὐτὸ παραπεμπομένων κτηνοτρόφων καταστρέφεται, συνίστησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προκαλέσῃ τὴν παρέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικείων τῶν Νήσων, ὥς μόνον δυναμένην νὰ θεραπεύσῃ τὸ τοιοῦτον κακόν.

Μὴ γενομένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ ἄρθρ. 6.

Τὰ ἄρθρ. 7 καὶ 8 ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δεκτά.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἄρθρ. 9, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησις, ἡ ὁποία, λέγει ὁ εἰσηγητὴς, ἐγένετο, οὐχὶ διὰ νὰ τροποποιηθῇ τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλὰ διὰ νὰ συστηθῇ ἡ ἐπιεικὴς αὐτοῦ ἐφαρμογὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Εἶναι ἀδύνατον, λέγει ἄλλος, νὰ διακριθῇ ἐν γένει, ἂν ἡ ὀλιγορία προέρχεται ἀπὸ δολίαν προκίρσιν, ἢ τυχαία συμβάντα, καὶ διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δεκτόν τὸ ἄρθρ. 9, ἀνευ τροποποιήσεως, προστιθείς, ὅτι εἶναι παράδοξος ἡ τελευταία τοῦ ἄρθρ. τούτου διάταξις περὶ τῆς ἐπιβαλοῦσης τὸ πρόστιμον ἀρχῆς.

Τὰ ἐγκλήματα, λέγει ἄλλος, πρέπει νὰ τιμωρῶνται ἀναλόγως τῆς βαρύτητος αὐτῶν, καὶ εἶναι ἀδικον νὰ ἐπιβάλληται τὸ αὐτὸ τῆς ποινῆς μέτρον εἰς τὴν δολίαν καὶ τὴν τυχαίαν ἀμελείαν. Προτείνει δὲ διὰ ταῦτα πρὸ τῆς λέξεως, ὀλιγομῆση, νὰ τεθῇ ἡ λέξις, δολίως.

Ὁ Νομοθέτης, λέγει ἄλλος, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν δολίαν ἀμελείαν, ἔθεσε τὴν διάταξιν ταύτην, καὶ ἂν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποθεθῇ, ὅτι ἐβίλησε νὰ τιμωρήσῃ τὴν δι' ἀσθένειαν ἢ ἄλλην τυχαίαν αἰτίαν μὴ ἐκπρόβρισμον δῆλων.

Ερωτάται μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο γίνεται δεκτόν.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἄρθρ. 10, τὸ ὁποῖον γίνεται δεκτόν.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἄρθρ. 11, παρὰ τῆς δὲ τῆς, ὅτι εἶναι

ἀδικον νὰ ἐπιβάλληται ὁ αὐτὸς φόρος εἰς τὰ ἐπὶ Λημεσίων λαϊκῶν καὶ εἰς τὰ ἐπὶ ἰδιοκτητῶν βόσκοντα ποίμνια.

Ἡ περὶ τούτου ἑκείας συζητήσεως ἀναβάλλεται εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, καὶ τὸ ἄρθρ. γίνεται δεκτόν.

Τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13, ἀναγινωθέντα τελευταῖον γίνονται δεκτά.

Μυστικῆς δὲ μετὰ ταῦτα ψαφισμῆς περὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου γενομένης, ἡ Γερουσία παρεδέχθη τοῦτο διὰ ψήφων 30, κατὰ 3.

Ἀναγινώσκονται ἐπομένως καὶ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν δι' ἐκθέσεως καθυποβληθεῖσαι διασαφήσεις, καὶ ὁποῖαι ἔχουσιν οὕτως.

Πρόκειται περὶ τῆς δίκης, τοῦ ἐπὶ ὑπεξαίρεσει δεκατριῶν ἡμερῶν χιλιάδων δραχμῶν καταδικασθέντος Χριστοδοῦλου Παπασιμου, πρώην Φροντιστοῦ πρώτης τάξεως καὶ Ταμίου τοῦ ἐν Πόρῳ Ναυτικοῦ Διοικητηρίου, καὶ περὶ τῆς παρ' ἡμῖν προσωρινῆς ἰσχύος τῆς Γαλλικῆς Ναυτικῆς Νομοθεσίας.

Δὲν θέλω ν' ἀνατρέξω εἰς ἐποχὰς ἀπομνημονευμένας, εὖτε τὸ ἐπὶ τοῦ αἰσθήματος Κυβερνήτου περὶ Γαλλικῶν στρατιωτικῶν Νόμων ἐκδοθέν ψήρισμα ἀναστέρω, διότι ἔχει μόνον περιττὸν τοῦτο κρίνω, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ μὴ εἴπῃ τις, ὅτι τὸ ψήρισμα ἐκεῖνο περὶ μόνου τοῦ πεζοῦ στρατοῦ ἐπραγματεύετο· μολοντί στρατὸν λέγοντες καὶ τὸν πεζόν, καὶ τὸν ναυτικὸν ἐνοοῦμεν. Ἀρχομαι δὲ ἀπὸ τῆς αἰτίας ἡμέτερας τῆς ἐν τῇ πατρίδι μας ἐγκαταστάσεως τῆς Βασιλείας, ἀρ' ἣς τὰ πρὶν ἀμείβουσι καὶ μετῴρα πράγματά μας μόνικον καὶ στερεόν ἐλατὸν εὐστασι.

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀντιβασιλείας ἐκδοθεῖσα ποινικὴ Δικονομία, ἀπέκλειπε τὰ ναυτικὰ παραπτώματα ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ εἰς δικαιοδοσίαν ἄλλην (ιδιόζουσαν τὰ ὑπέρτατα. Ἐντὶ δὲ τοῦ Νόμου αὐτοῦ ἄρθρα, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν παραλείπω, διότι, πρὸς εἰδότης λαῶν, πραγματεύονται περὶ Ναυτοδικαίων· ὅθεν ἐν ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ἢ ὅτι τὰ Ναυτοδικαία ἴσχυον, ὅτε ἡ ποινικὴ τοῦ Κράτους Δικονομία ἐξεδίδετο, ἢ ὅτι συγχρόνως μετὰ τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐπρόκειτο νὰ διαρρυθμισθῇ καὶ τὰ ναυτικὰ δικαστήρια· ἄλλως πρέπει νὰ ὑπο-

θέσωμεν, ὅτι ὁ τότε νομοθετῶν παρεφρόνει· διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι νομοθέτης ἐπιστήμων καὶ συνेतῶν, ὡς ἐκ τῶν ἔργων του ἀποδεικνύεται ὁ τὴν ποινικὴν Δικονομίαν συντάξας, ἤθελε ποτε ἀναδείξῃ παντὸς νόμου κρείττονα; τοὺς ὑπερέτας ὁλοκλήρου ὑπηρεσίας, στρατιωτικῆς μάλιστα, οἷα εἶναι ἡ ναυτικὴ; ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ποινικῆς Δικονομίας ἐξεδόθη Ναυτικὸς Ἑλληνικὸς Νόμος, λογικῶς συμπεραίνων τις, πείθεται, ὅτι ὁ περὶ τῶν παραπτωμάτων ἐν γένει προνοήσας, ἐθέλωσι ὡς ἐπικρατοῦσαν ἐν τῷ Ναυτικῷ ξένην τινὰ νομοθεσίαν· διότι ἂν ἄλλως ἐνόμιζεν, ἤθελε διατάξῃ τι εἰδικώτερον καὶ περὶ τῶν ναυτικῶν ἐγκλημάτων.

Ἀλλὰ ποῖα ἄραγε ἐκ τῶν ξένων ναυτικῶν νομοθεσιῶν ἐθεωρήθη παρ' ἡμῖν ἰσχύουσα τῶν λοιπῶν ὅλων προτιμηθεῖσα;

Περὶ τούτου μαρτυροῦσιν οἱ κανονισμοὶ ὅλης ἐν γένει τῆς Ἑλληνικῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, οἵτινες εἶναι ἀπλᾶ τῶν Γαλλικῶν ἀντίγραφα· προσεπιμαρτυρεῖ δὲ ἡ γενικὴ τοῦ Κράτους νομοθεσία, ἣτις εἶναι καθ' ὅλα Γαλλικὴ. Τὴν γνώμην μου δὲ ταύτην ὑποστηρίζουσιν αἱ διεκπεραιωθείσαι ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ναυτικαὶ δίκαι, αἵτινες ἐσυζητήθησαν καὶ ἐδικάσθησαν κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων· εἶναι δὲ περιεργεῖς ἄξιον, ὅτι εἰς διαφόρους περιστάσεις αὐτοὶ οἱ ἐγκαλούμενοι ἐπεκαλέσθησαν τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων, ἂν καὶ ἀγνώστων εἰς αὐτοὺς, τὴν προστασίαν· διότι καὶ αὐτοὶ ἐφρόνουν, καὶ ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς νομοθεσίας λαοῦ ἐξευγενισμένου εἶναι προτιμητέα τῆς αὐθαρέτου καὶ κατὰ θέλησιν παρ' ὁποιοδὴποτε διανομῆς τῆς δικαιοσύνης.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εἶχον μέχρι τῆς 16 Νοεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους, ὅτε ἐξεδόθη τὸ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν Βασιλικὸν διάταγμα, εἰς ὃ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀναφέρονται καὶ τὰ ἐξῆς.

• Ἀρθρ. 6. Τὰ λοιπὰ παραπτώματα (τῶν πταισμάτων· δηλαδή ἐξαιρουμένων) θέλουσι δικάζεσθαι συνήθως παρὰ Ναυτοδικείων, ὡς καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Ὅθεν, ἐπειδὴ μέχρι τῆς 16 Νοεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους, τὰ Ναυτοδικεῖα συνήρχοντο καὶ ἐδικάζον κατὰ τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων τοὺς ὁρισμούς, ἔπεται, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐτι μᾶλλον τῶν ξένων αὐτῶν νόμων ἢ ἰσχύς καὶ

παρ' ἡμῖν ἐπικράτησε, τὸ Βασιλικὸν κύρος περιβλήθεισα, ἢ δὲ μακρὰ τῶν νόμων αὐτῶν χρήσις ἐπὶ τέλους καθιέρωσεν, οὕτως εἰπεῖν, τὸ Κράτος των.

Ἀλλὰ κατὰ τῆς ὁρθῆς ταύτης δόξης μου ὁ κατακριθεὶς Χ. Παπασίμος, ἐπικαλεῖται τὸ 89 ἀρθρ. τοῦ Συντάγματος, τὸ τὰ ἐξῆς ὀρίζει.

• Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἀκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένου
• εἰς αὐτὸν δικαστοῦ. Ὅθεν δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἐκτακτὰ δικαστήρια ὅρ' ὁποιοδὴποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσιν.

Ἄν ὅμως ὁ πρῶην Φροντιστὴς Χ. Παπασίμος, ἐλεύθερος ἀπὸ πάσης ἰδίᾳς ἰδιοτελοῦς, κατασκοτιζούσης τὸν νοῦν του, ἐνεδῶτιεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ θεμελιώδους τῆς πολιτείας μας νόμου, καὶ ὁρθῶς ἔκρινεν, ἤθελε παρατηρήσει, ὅτι ἀπὸ τῶν φυσικῶν αὐτοῦ δικαστῶν τὴν δικαιοδοσίαν δὲν τὸν ἀφῆρσα, οὔτε τὰ ναυτοδικεῖα ἐκτακτὰ δικαστήρια εἶναι· διότι, κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν, οἱ ναυτικοὶ εἰς δικαιοδοσίαν ἰδιόζουσαν ὑπάρχοντες, ἐγὼ δὲ οὔτε εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια τὸν παρέπεμψα, οὔτε εἰς τὰ στρατιωτικά, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ ναυτικῷ ἐπικρατήσαν συνήθειαν, τὴν διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, ὡς προείπον, καθιερωθεῖσαν, τὸν εἰσήγαγον εἰς δίκην, ἐπ' ἐγκλημάτι αὐτοφώρῳ κατηγορούμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ' ἡμῖν ἐν ἰσχύϊ κανονισμῶν καὶ τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων τοὺς ὁρισμούς, τοὺς ὁποίους καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑσπάρθη καὶ αὐτοὶ οἱ ἐγκαλούμενοι ἄλλοτε ἐπεκαλέσθησαν. Κακῶς δὲ ὁ κατάδικος Χ. Παπασίμος φρονεῖ, καὶ κακῶς συλλογίζεται, τὰ ναυτοδικεῖα ὡς ἐκτακτὰ δικαστήρια νομίζων· διότι ἂν τὴν τοιαύτην του στρεβλὴν ἐνστερνισθῶμεν δόξαν, ὅχι μόνον πρέπει νὰ καταργήσωμεν καὶ τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια, τὰ ἐν τῷ στρατῷ ἰσχύοντα, διότι καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν κρίσιν του ἐκτακτὰ εἶναι, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ τὸ Σύνταγμα νομοθετήσας, σκοπὸν προέβλετο νὰ παρλύσῃ καὶ τὸν πῆζον καὶ τὸν ναυτικὸν στρατὸν, τὴν ἀτιμωρησίαν ἐν αὐτῷ ἐγκαθιστῶν, καὶ τοὺς στρατευομένους, ὡς ἂν πρόσωπα ἱερὰ ᾖσαν, ἐκτὸς παντὸς νόμου ἐκτάσσειν. Κατ' ἐμὲ ὅμως, καὶ κατὰ πάντα ἄλλον ὁρθῶς συλλογιζόμενον, τὰ μὲν ναυτοδικεῖα καὶ τὰ στρατοδικεῖα δὲν εἶναι δικαστήρια ἐκτακτα, ἀλλὰ εἰδικά, οἱ δὲ τὴν μεταπολίτευσιν ἐπιχειρίσαντες καὶ ἀποπερτώσαντες δὲν ἔλαβον ποτὲ κατὰ νοῦν, πρὸς χάριν οὔτε τοῦ Παπασίμου, οὔτε ἄλλου τινός,

νά κερύξωσι διὰ τοῦ θεμελιώδους νόμου τὴν ἀνερχίαν, καὶ τὴν ἀκολασίαν ἐντὶ τῷ στρατῷ καὶ ἐν τῷ στόλῳ.

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα πασιδύλως ὀρίζουσιν· ὁ δὲ ὁρθὸς λόγος διδάσκει ἕκαστον νοῦν ἔχοντα, ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ ὑποτεθῇ οὔτε στιγμήν καὶ καταργημένος ὁ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ συστάσεως, ἰσχύων νόμος, ἂν καὶ ἕνως· διότι χωρὶς νόμου στρατιωτικὸν σῶμα δὲν δύναται νὰ ὑπάρῃ· ὑπάρχοντος δὲ τοῦ σώματος συνυπάρχει καὶ ὁ νόμος. Ὑπὸ τίνος δὲ δικαστηρίου ἐπιβήκει νὰ δικασθῇ ὁ πρῶτος ταμιὸς τοῦ Ναυτικοῦ Διαβουτηρίου, τὸ ταμιεῖον τοῦ ὁποίου εὗρεθῇ κατὰ δεκατέσσαρες χιλιάδας δραχμ. ἑλλειπίς, ἐν τῷ πρὸ ὀλίγων μηνῶν σῶν καὶ ἀκέραιον ἀπεδείχθη; ὑπὸ τῶν τακτικῶν; ἀλλ' ἡ ποινικὴ δικονομία τὸν ἀποκλείει· ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν; ἀλλ' εἰς ταῦτα μόνον οἱ ἐν τῷ πεζῷ στρατῷ τεταγμένοι, ὑπάγονται, αὐτὸς δὲ πιεζὸς δὲν ἦτο ὑπὸ ἐκτάκτου τινος στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ ἄλλου ἀσυνήθους τοιοῦτου δικαστηρίου; ἀλλὰ τὰ ἐκτάκτα στρατιωτικὰ δικαστήρια ἀπαγορεύονται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος. Ἡ μέντοι, καίτοι καταχρησθεῖς, στρατοδικῶν, περὶ τῆς ὑπερσίας αὐτοῦ ν' ἀποδίσκῃ εὐθύνας δὲν θέλει; τοῦτο ὅμως, οὔτε οἱ ἀνθρώπινον νόμοι τὸ ἀνέχονται, οὔτε οἱ θεῖοι τὸ ἐπιτρέπουσιν· διότι οὐδεὶς οὐδέποτε δίκαιος ἐπὶ τῆς γῆς νόμος· τὸν ἐγκληματικὴν ἀτιμώρητον ὥρισεν, οὐδεὶς δὲ θεὸς· τὸ ἀμάρτημα ἤνεχθη· τὸναντίον μάλιστα διέταξεν, ὁ μὲν ἐν νόμῳ ἀμαρτήσας διὰ νόμου νὰ κρίνεται, ὁ δὲ ἀνόμως εἰς παράπτωμα περιπεσὼν, ἀνόμως νὰ παρὰδίδεται εἰς ἀπώλειαν.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀρὰ γὰ καὶ λογικώτερον καὶ φυσικώτερον καὶ νομιμώτερον νὰ δικασθῇ καὶ ὁ Παπασίμος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου κρείττονες καὶ δικαιώτεροι καὶ ἐντιμώτεροι αὐτοῦ παρεστάθησαν; διότι τίνες μέχρι τοῦδε ἐδίδασκαν τοὺς παραπταίσαντας ναυτικούς ὑπάρχτας; ἀξιωματικοὶ ναυτικοί, κατὰ τῶν Γαλλικῶν νόμων τοὺς ὀρισμούς· τοῦτο δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ναυτικοὶ ὑπάρχει τὸ ἐγνώριζαν, καὶ αὐτὸς ὁ Παπασίμος· τὸ ἤξευρε· διὰ τί λοιπὸν ἐντελῆ ὑποκρίνεται σήμερον τοῦ νόμου ἄγνοιαν, ἀνομιάν ἀνομαζῶν τὴν δικαίαν τῶν πράξεων τοῦ τιμωρίου, καὶ ὡς ἐνόχους ἐγκλῶν τοὺς τὸ κακούργημά του πρὸς παραδειγματισμὸν καταδικάζαντας; Κατ' ἐμὲ δὲν εἶναι θαυμασμοῦ ἄξιον, διότι ὁ Παπασίμος, ὡς ἄνθρωπος ἐξώκειλεν, ἀλλὰ διότι τοσαύτην ἔχει ὁρσούτητα, ὥστε δὲν ἐδίστασε νὰ παρουσιασθῇ καὶ εἰς τὴν

Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν νὰ διαχωρισθῇ τὸ Σύνταγμα ἐπικυλούμενος, ὅτι αὐτὸς μὲν καίτοι τοὺς ὅρκους του παραβῆς, καίτοι τὰ καθήκοντά του προδώσας ἀνεύθυνος κατὰ νόμον λογίζεται, ἐγὼ δὲ, διότι ἐπ' αὐτοῦ ὅριον συλλαβθέντα τὸν ἐτιμώρησα, τῆς ἐσχάτης παραβάσεως ἐνοχὸς κατέστη· ἂν δὲ δίκαιον ὁ Παπασίμος ἔχη, ἂν τῷ ὄντι ἀδίκως κατακρίθῃ, διατί δὲν καταφεύγει εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον, ὅστις κατὰ τὸ 477 ἄρθρον τῆς Ποινικῆς Δικονομίας δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἀποράσεων τῶν Ναυτοδικῶν, τῶν Στρατοδικῶν, καὶ νὰ τὰς ἀναίρῃσῃ, ἐνν ἀποδειχθῇ ἀνεμμοδιότης, ἢ καθήκοντων ὑπερβάσεις; ἀλλ' ἴσως κατέρυγεν εἰς τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ μέσον, ἀποτυχὼν δὲ προσέφυγεν εἰς τὰ Βουλευτήρια, ὡς τὸ πάλαι οἱ ἐναγῆς προσέφυγον εἰς τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν τῶν.

Καὶ ἐάν μὲν πρῶτος ἐγὼ ἐρήρμοζον τὸν Γαλλικὸν νόμον, ἴσως κατακρίσεως ἄξιος ἔχην· ὅταν ὅμως καὶ πρὸ τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ὑπουργοὶ διακεκριμένοι, Ὑπουργοὶ παιδείας κάτοχοι, Ὑπουργοὶ τῶν νόμων ἐγκρατεῖς καὶ τοῦ Συντάγματος πιστοὶ ὑπάρχει, οἷς ὁ πρῶτος Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Μυροκαρδῆτος καὶ εἶναι καὶ νομίζεται, μετεχειρίσθησαν τοῦ Συντάγματος κατεστῶτος, καὶ ἐρήρμοσαν τὸν Γαλλικὸν νόμον, δὲν εἶμαι ποσῶς κατακρίσεως ἄξιος, διότι ἐμυρβήην καὶ ἠκολούθησα τοιοῦτου προκατόχου μου τὰ περὶ τισμένα ἴχνη· ὅτι δὲ ἀλήθειαν λέγω, ἐπαρτύρομαι τὸ ἀκόλουθον βασιλικὸν διάταγμα.

Ἀρ. 127.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργείου διατάσσομεν νὰ συνέλθῃ εἰς Πόρον Ναυτικὴν πολεμικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ δικασθῇ τὸν ὑποπλοίαρχον ἰω. Τρίβαν, ἐγκαλούμενον διὰ τῆς ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου Ε. Ε. ἐκθέσεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Πόρῳ Ναυτοδικαῖς εἰσηγητοῦ, ἐπὶ ἀπειθείᾳ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων του.

Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου διορίζομεν τὸν ὑποναύαρχον κύριον Γ. Ἀνδρουτσὸν· μέλη δὲ τοὺς πλοίαρχους αἱς τάξεως Δ. Παπανικολῆν, Αλ. Ραφαήλ, τοὺς πλοίαρχους βας τάξεως Κ. Βρόμην, Δ. Κριμαῆδην, Δ. Κισσέν, Δ. Καλημέρην καὶ Γ. Θεοχάρην.

Παραπληρωματικὰ δὲ μέλη τοῦ Συμβουλίου διορίζομεν

τοὺς πλοίαρχους ἐκ τῆς τάξεως Γ. Πάνου, καὶ Β. Στ. Μπου-
δούρη.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου εἰσαγωγή τῆς προκείμενης ὑπο-
θέσεως ἀντίκειται εἰς τὸν τακτικὸν εἰσρηχτὴν τοῦ ἐν Πάρῳ
Ναυτοδικείου· Γραμματεὺς δὲ τοῦ Συμβουλίου διορίζομεν τὸν
κύριον Γ. Πάνον, ὑπάλληλον τοῦ Ναυτικοῦ διευθυντηρίου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἀθῆναι 27 Ἰουνίου 1844.

Ο Θ Ν.

Α. Μαυροκορδάτος.

Δὲν πρόκειται ὁμῶς ἔδῃ περὶ τοῦ καταδίκου Παπασιῶμου, τὸν
ὁποῖον ἐλαῶ καὶ οὐκ αἰρώ, πρόκειται δὲ κυρίως περὶ τῆς σωτηρίας
τοῦ ναυτικοῦ, καὶ τῆς καλῆς τοῦ ναυτικοῦ προϋπολογισμοῦ δια-
χειρίσεως, πρόκειται περὶ τῆς πολιτείας, ἥτις ἂν τὴν νομολο-
γίαν τοῦ Παπασιῶμου δεχθῇ, ἂν τὴν ἀκαλοῦσαν νόμιμοι καὶ
θεμιτοὶ παρ' ἡμῖν κερύξοι, τίς πλέον δύναται ἀσφαλῶς νὰ
κυβερνήσῃ, τοῦ Συντάγματος ἐπιτρέποντος εἰς τοὺς ναυτικούς
τὴν ἀπειθείαν, τὴν κλοπὴν, τὴν καταχρῆσιν, ὅλα ἐν γένει τὰ
παραπτώματα, εἰς ἃ ἡ ἀνθρώπινη φύσις ὑπόκειται;

Δισχυρίζεται δὲ ὁ καταδικὸς Παπασιῶμος, ὅτι οἱ Γαλλι-
κοὶ νόμοι κατηργήθησαν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πατρίδα των,
ἐγκατασταθέντος τοῦ Συντάγματος· ἀλλὰ τίς δύναται νὰ πι-
στεύσῃ, ὅτι τοιαύτη κολοσσαία ναυτικὴ δύναμις, οἷα ἡ Γαλ-
λική, ἐκοίμησεν, ἢ ἀνέστειλε καὶ πρὸς ὥραν καὶ τὴν ἰσχύϊν
τῶν ἀπὸ πολλοῦ καὶ μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ἐπικρατούντων
νόμων τῆς; Ἀν πλειότερον δὲ ὁ Παπασιῶμος ἐβλῖθεν εἰς τὴν
μελέτην τῆς Γαλλικῆς νομοθεσίας προσοχὴν, ἔθελε παρατη-
ρῆσαι ὅτι, μόνον ἑκτακτικῶς τις νόμος, ὑπὲρ δύο μόνων ἀντι-
προσώπων τοῦ λαοῦ εἰς Βρέστιον συνταχθεὶς, καὶ ἐν μόνῃ
τῇ ἐπαναστάσει ἰσχύσας, κατηργήθη, μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν
τοῦ Ναπολέοντος καὶ τὴν ἐπάνοδον τῶν Βουρβόνων.

Τὰς τοιαύτας δὲ τῶν ναυτικῶν ὑποδικίων παραλόγους ἐν-
στάσεις προβλέπων, καὶ πᾶσαν ἐν ἀμαρτίαις πρόφασιν ἐκ
τοῦ μέσου νὰ ἐπάρῳ θέλων, ὑπέβαλον πέρυσιν εἰς τὴν Βουλὴν
τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Γαλλικοῦ ναυτικοῦ νόμου καὶ
ἀπήτησα τὴν κύρωσίν των, ἀχρις οὗ ἐν δέοντι ὁ Ἑλληνικὸς
ναυτικὸς νόμος συνταχθῇ καὶ ἡ μὲν Βουλὴ παρεδέχθη τοῦ
νομοσχεδίου τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ δὲν προέβη εἰς συζήτησιν αὐτοῦ,

διότι ἐλλείπει τῆς συνόδου ἡ προθεσμία· Βουλευτῆς δὲ τις ἐκ
τῶν ἀντιπολιτευομένων, διὰ τὰ πολεμικὰ τὴν πρότασιν μου
διίσχυρίσθη, ὅτι περιττὸν ἔστω ν' ἀπαυτίσω τῆς νομοθετικῆς
ἐξουσίας τὸ κύρος, διότι ἔχοντάς τιν' ἐκ τῶν ναυτικῶν δικα-
τῶν Γαλλικῶν νόμων, ὡς καὶ οἱ προκατόχοί μου τὰ διεύκρινον.
Καὶ ἐγὼ δὲ, τῇ περὶ τῶν ξένων αὐτῶν νόμων νομοσχεδίου
εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβάλλον, εἶπον ἐν τῇ πρὸς αὐτὴν ἐκθέσει μου·

- Ὅτι οὗτοι νεωτερισμοὺς προτείνω, οὗτοι κινήματα ἐπι-
• ζητῶ, ἀλλὰ τῶν ἡδὴ ἐκ συνειδήσεως παρ' ἡμῖν καθιστώμενων
• Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων τὴν σαλευσάμεν ἰσχύϊν, διὰ
• νόμου βρατοῦ ἐπὶ μᾶλλον κρατύνω· εἰς τοιαῦτα δὲ πρόσ-
• καιρα μέτρα καὶ ἡμεῖς ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄλλα πολλὰ προσέ-
• θυον ἐθνη.

Πρὸς τὰ περυσινὰ δὲ ἔργα τῆς ἐπομένης ἡ Βουλὴ ἀνεγνώ-
ρισε καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἰσχύοντος τοῦ Γαλλικοῦ ναυ-
τικοῦ νόμου, λόγον προταθέντος περὶ τοῦ αὐτοῦ Παπασιῶμου,
τοῦ ὁποῦ τὰς ἐνστάσεις, ὑποστηρικθείσας παρ' ἐνὸς Βουλευ-
τοῦ, ἀνεσκέπασε λογικῶς ὁ περὶ τὸ νομολογεῖν δεινὸς Βουλευ-
τῆς Προβλέγης, ἡ νομικὴ ἐκθεσις τοῦ ὁποῦ, εἰς τὰ πρα-
κτικὰ τῆς Βουλῆς περιεχομένη πολλή· καὶ σπουδῆς καὶ μελέτης
ἀξία εἶναι.

Ποῖν δὲ καταλύσω τὸν λόγον κρίνω ἄξιον σχηματώσεως καὶ
τοῦτο.

Ὁ καταδικὸς Παπασιῶμος, ὅστις σήμερον, ὡς μὴ ὑπάρχοντος
τοῦ Γαλλικοῦ νόμου νομίζει, παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ δι-
κασταῦτος αὐτὸν Ναυτοδικείου, τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς
Γαλλικῆς ναυτικῆς νομοθεσίας συσταθέντος, οὐδεμίαν περὶ
ἀναρμοδιότητος ἐνστάσιν ἐπρότεινεν, ἀλλ' ὡς νόμιμον τὸ δι-
καστήριον ἐκλαβὼν, προέβη εἰς τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογίαν·
ἐλπίζων ἴσως, ὅτι ἔθελε πείπει τοῦ δικαστῆς τοῦ νὰ τὴν
ἀπολύσῃ, καίτοι δικαιοσύνη· χιλιετίας δὲ ἀρχαίων σφετε-
ρισθέντα. Ἀποτυχὴν δὲ, τὴν στρεψοδικίαν, ὡς μόνον τῆς ἀ-
θωότητός του ἐπιχειρήματα ὑπάσθη, καὶ πάντα νόμον κατε-
φρόνησεν, οὐδὲν οὐτε ἐαυτὸν, οὐτε τὰς Βουλὰς αἰσχυνομένης·
ἀλλ' ἂν τῷ ὄντι τὸ Ναυτοδικεῖον ἀναρμοδίον εἴθευρε, οἶμαι
νὰ προτείνῃ τὴν ἐξίτησιν τοῦ ἐγκαίρου· ἥδη δὲ πρέπει
νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ δικαίως ἐκδοθείσαν ἀπό-
φασιν.

Τὸν λόγον δ' ἐταῦθα καταλύων παρατηρῶ πρὸς τὴν Γε-
ρουσίαν, ὅτι οἱ Γαλλικοὶ ναυτικοὶ νόμοι ἰσχύουσι καὶ ἐκ συ-

ναυτίας καὶ δυνάμει τῶν κανονισμῶν τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ κατὰ τὴν 16 Νοεμβρίου τοῦ 1837 ἐτους ἐκδοθέντος βασιλικοῦ διατάγματος, καὶ θέλουσιν ἐτι ἰσχύει, ἄχρις οὗ κυρωθῇ ὁ ἑλληνικὸς ναυτικὸς νόμος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν σύνταξιν ἀνενδύτως καταγίνονται, διότι ἔχει μόνον τὸ Σύνταγμα δὲν διατάσσει τι ἐναντίον, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ὁ Ἄρειος Πάγος, ὁ ἀρμοδιώτερος τῶν νόμων ἐπιστάτης, ἀπεφάνθη ποτὲ κατὰ τῆς ἰσχύος αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἐκθεσὶν μου ταύτην, ἐλπίζω, ὅτι δὲν θέλει διόσσει ἡ Γερουσία, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἰς τὰς αὐθάδεις ἀπειθήσεις ἐνὸς κοινοῦ ἀκρόασις, αὐτὸν μὲν, καίτοι αὐτοκατάκριτον ἀπολύουσα, εἰς δὲ παραστάτην τοῦ Συντάγματος ἐλέγχουσα καὶ τὴν ἀκολασίαν ἐν τῷ ναυτικῷ νομοποιοῦσα. Δύναμαι δὲ νὰ κυγχθῶ, ὅτι καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς ὄργανον τοῦ νόμου τῆς πατρίδος μου καὶ ἐσεύχσθην, καὶ ὑπεστήριξα, καὶ δὲν ἐρυνάσθην ποτὲ, ὅτι ἔθελον κατακλυθῇ, ὑπὸ ἀνδρὸς ἐγγληματίου, μάλιστα, ὡς ἀντροπύς τοῦ θεμελιώδους τῆς Πολιτείας μας νόμου, εἰς τὴν καθίδρυσιν τοῦ ὁποίου μετὰ τῶν ἐγκριτωτέρων συμπατριωτῶν μου καὶ συνειργάσθην καὶ συνέπραξα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Εἰς δὲ τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι αὐρίον θέλει παρατηρήσει τινα ἐπὶ τῶν διασκήψεων ταύτων καὶ διὰ ταῦτα νὰ προσκληθῇ ὁ ἀρμοδιός Ὑπουργός· εἰδοποιήσας ἐπὶ τέλους ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θέλουσιν ἀναγνώσθαι τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, λήει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος·

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος·

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκόπουλος.

Τῆς 7 Μαρτίου τοῦ 1846 ἐτους ἡμέρα· Πέμπτη.

Ἀναγνώσθentes τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀειθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρως ἀποτελούντες τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος κύριος Τρικούπης κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνώσθέντα ἐπιμνησθῆναι.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν προτείνει μετὰ ταῦτα νὰ συζητηθῇ σήμερον, ὡς γένης ὁ ἴδιος εἶπεν, ἡ ἐκθεσις διὰ τῆς ὁποίας καθυπέβλεπεν εἰς τὴν Γερουσίαν ὁ Κύριος Ὑπουργός τῶν Ναυτικῶν τὰς περ' αὐτοῦ ζητηθείσας διασκήψεις.

Ἀντιπαροτρυνθέντων δὲ τινων, ὅτι ἡ σπουδαιότης τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀπαιτεῖ ὥριμον προηγουμένην διάσκεψιν, ἡ Γερουσία ἀναβάλλει εἰς ἄλλην Συνεδρίαν τὴν περὶ αὐτοῦ συζήτησιν.

Ἡ Γερουσία, λέγει τις ὕστερον, ψήφισα τὴν προϋπολογισμόν τοῦ λήξαντος ἐτους ἐκάρωσεν αὐτὴν, καθ' ὅσον ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν προτέρων νόμων καὶ διαταγμάτων. Τὸ δὲ Ὑπουργεῖον δὲν ἐδυνάθη ἐπεῖθεν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐν τισιν ἑκαστήσι Γυμνασίῳ τινὶ καὶ σχολείῳ σύστασιν, περὶ τῆς ὁποίας ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν περὶ τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν. Προτείνει δὲ διὰ ταῦτα ν' ἀπορνήθῃ ἡ Γερουσία, ὅτι δὲν προέβλετο νὰ πέρη πρόσκομμα εἰς τὴν σύστασιν τῶν εἰρημνίων ἐμπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Παραβλήθη, λέγει ἄλλος, περὶ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ περὶ τοῦ προκειμένου τῆς Γερουσίας ἀπόφασις, περὶ τῆς ὁποίας γνωμαδοῦται, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἡ προσέλευσα διασκήψις, πρὸς διὰ λύσιν τῶν ἀμφιβολιῶν τοῦ Ὑπουργείου.

Πρέπει νὰ ἐξετασθῇ, λέγει ἄλλος, ἂν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἐτους ἐγκυρόσθῃ ἐν γένει, καὶ οὐχὶ μερικῶς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύστασιν τῶν σχολείων.

Ἡ Γερουσία, παρατηρεῖ ἄλλος, κυρώσασα τὸν προϋπολογισμόν, καθ' ὅσον ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν προτέρων διαταγμάτων ἐνόησεν, ὅτι αἱ δαπάναι πρέπει νὰ γίνωνται κατὰ νόμον, καὶ δὲν προέβλετο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σύστασιν τῶν Σχολείων, περὶ τῆς ὁποίας οἱ πρότεροι νόμοι δὲν ἀποκρίνονται, τοῦτο προσέβλεπον ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς εἰς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως,

ἀπαντήσεως, σφωδρῶς ἐμφανιούσης τὴν περὶ τῶν φώτων τῆς Γερουσίας διάθεσιν.

Μηδεμίαν ἄλλην παρατηρήσεως γενομένης, ὁ Κύριος Πρόεδρος λήγει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρησκόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 18 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν ἐνδεκάτην Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Παρατηρήσας τις μετὰ ταῦτα, ὅτι δὲν ἀνεύειζεν ἀποτέλεσμα ἢ κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Συνεδρίαν γενομένη περὶ τῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων πρότασις, γνωμοδοτεῖ ν' ἀπορνηθῇ τὸ Σῶμα περὶ αὐτῆς σήμερον.

Ἀντιπαρατηρήσαντος ἑτέρου, ὅτι δὲν εἶναι προδιατεθειμένα τὰ μέλη διὰ ν' ἀπορνηθῶσιν ἐν γνώσει περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀναβάλλεται εἰς ἄλλην Συνεδρίαν ἢ περὶ αὐτοῦ ἀπόφασις.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθοποβάλλει ἐπομένως δι' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τὸ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς περὶ ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκει καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ ἀποκλειστικὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐσχάτης ποινῆς διάταξις τοῦ Ἀρθροῦ 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπέφερεν ἄχρι τοῦδε πολλὰ προσκόμματα εἰς τὴν ἀκριβοῦς τοῦ Νόμου ἐνέργειαν, καὶ ἠνάγκασε πολλάκις τὴν Κυβέρνησιν μὴ ἀνευρίσκουσαν μὴ ὅλας τὰς δυνατὰς προσπάθειάς της, δῆμιον, νὰ προσκαλῇ ὑπὲρ τῶν

εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν καταδικαζομένων τὴν Βασιλικὴν χάριν, διὰ νὰ μὴ ἀρίνη εἰς ἐπισφαλὲς φυλακὰς διακτρομενούς κακοῦργους, ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ὁποίων ἐπίκειται τοῦ θανάτου ὁ πέλεος, δυνάμενος, ὡς ἐκ τῆς ἀπειλητικῆς τῶν νὰ τομῆσαι τὸ πᾶν.

Διὰ νὰ ἀρθῇ τοῦ λοιποῦ πᾶν πρόσκαιρα εἰς τὴν ἀκριβοῦς τοῦ Νόμου ἐνέργειαν, ἐνόμισα μίσην κατάλληλον τὴν διὰ τουρκικισμοῦ ἐκτελέσειν τῆς θανατικῆς ποινῆς, ὅσαςκι ἢ διὰ τῆς λαμπυρῆτος δὲν καθίσταται ἐρικτὴ καὶ πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦτον ὑπέβληται εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον Α. ἐπισυνεπτόμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐτραποποίησαν αὕτη κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχεῖον Β.

Ἐπειδὴ δὲ, ὡς παρατηρεῖ ἡ Γερουσία, ἡ Βουλὴ ἐπρόσθεσε μόνον τὴν ὁρᾶσιν, περὶ τῆς ἐνῶπιον δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἐννοοῦσκαμεν, ὡς ἐμπεριεχομένην εἰς τὴν λῆξιν τοιφεκισμοῦ, καὶ ἀντέγραψεν τοὺς ἐπομένους τοῦ Ἀρθροῦ 5 τοῦ Ποιν. Νόμου παραγράφους, τοὺς ὁποίους αὐτὰ ἡμεῖς, ἐννοοῦσκαμεν ἀνατρεπτέους διὰ τοῦ Νομοσχεδίου, καθ' ὅσον τοῦτο ἀπέβλεπε μόνον προσθήκην μέσου ἐκτελέσεως, παρεδέχθημεν τὰς ὑπὸ τῆς Βουλῆς γενομένας προσθήκας.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ 2 Ἀρθρον παρατηροῦμεν, ὅτι δὲν προσετέθη εἰς τὸ παρ' ἡμῶν συνταχθέν Νομοσχέδιον, διότι ἐθεωρήσαμεν τὴν διάταξιν αὐτοῦ οὐχὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου, ἀλλὰ τῶν διατυπώσεων, ἥτοι τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως, ὅστις καὶ ἀνευ ῥητῆς διατάξεως δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένας κακὰδικας. Μολαταῦτα ἐπειδὴ ἡ προσθήκη αὕτη ἐκφράζει ῥητῶς καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ ὅτι οὐδεὶς ἐννοεῖται, παρεδέχθημεν καὶ ταύτην.

Ἀθῆναι τὴν

Μαρτίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Ἰωάννης Κωλέττης.

Στοιχ. Α.

ΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ τροπολογίας τοῦ Ἀρθροῦ 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου
Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον διατάσσουσαν νὰ ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ

Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἐνόμιον τῶν ὁποίων θέλει τὸ ὑποσχεῖται.

Ἐκρίσθησαν ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ καταγινωσκόμενη θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται διὰ τῆς λαμπτόμου, ἢ διὰ τουφεκισμοῦ.

Στοιχ. Β.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἀκόλουθον Νομοσχέδιον διατάττομεν νὰ υποβληθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁφειλόντος νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ἐκρίσθησαν ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ Ἄρθρον 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἐρεῖται.

Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐκτελεῖται διὰ τῆς λαμπτόμου, ἢ διὰ τοῦ τουφεκισμοῦ γεννημένου παρὰ τῆς ἐνόμιου δυνάμεως.

• Ἡ περιουσία τοῦ εἰς θάνατον καταδικασθέντος, ἅμα δημοσιουθεῖται τῆς τελειοδικου ἀποράσει· ἀνάκει εἰς τοὺς κληρονόμους του· ὁ ἴδιος δὲ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ταύτης καθίσταται ἀνίκανος νὰ διαθέσῃ, καὶ πᾶσα πρᾶξις ἀφορῶσα συμβόλαιόν τι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ζώντων εἶναι ἀκυρος.

• Τὸ σῶμά του ἐνταφιάζεται ἡσυχῶς, καὶ ἄνευ τινὸς πομπῆς διὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ πορεῖ δὲ κατ' ἐγχείρισιν τῆς ἰδίας Ἀρχῆς, καὶ νὰ παραδοθῇ, ζῆλῳ, εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν, διὰ νὰ ἐνταφιασθῇ παρ' αὐτῶν μετ' ἀκρίβειαν αἰγίν.

Ἄρθρ. 2.

• Ἡ διατάξις τοῦ § 1 τοῦ ἀνωτέρου Ἀρθροῦ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου καταδικασθέντας εἰς θάνατον.

Ἄρθρ. 3.

• Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΡΑΕΤΤΗΣ.

Ματὰ δὲ τοῦτο καθυποβάλλει δι' αἰτιολογικῆς ὡσαύτως ἐκθέσεως καὶ ἕτερον Νομοσχέδιον περὶ Διοικητικῆς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ Ἀστυνομίας, τὸ ὅποιον ἀναγινώσκει καὶ ἔχει οὕτως.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν Γερουσίαν Νομοσχέδιον περὶ διοργανισμοῦ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, καὶ νὰ συνοδεύσω αὐτὸ μετὰ τὴν ἐξῆς αἰτιολογικὴν ἐκθέσιν.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατέβαλε καὶ καταβάλλει ἀκαματοῦς προσπάθειάς καὶ ἀγῶνας, χάριν τῆς ἀσφαλείας τῆς Πρωτεύουσας, διατηροῦσα πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐντὸς αὐτῆς σιμαντικὸν μέρος τῆς δημοσίου δυνάμεως, καὶ ἔχοντα αὐτὴ εἰς κδιάκκοπον κίνησιν μ' ὅλον τοῦτο ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἐπαίσθη, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ στερηθῇ ἡ ἀσφάλεια εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἐπὶ ἀκλονήτων βάσεων, ἐὰν δὲν ληρθοῦν ἐξαιρετικὰ Ἀστυνομικὰ μέτρα. Ὁ λόγος κυρίως εἶναι, ὅτι εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, ἐπισκωρεῖνται ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὰς Ἰονίους Νήσους, ἀπὸ διαφόρων μέρους τῆς γείτονος Εὐρώπης, καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς Ἑπαιρίας τῆς Ἑλλάδος πλῆθος ἀργῶν, τυχοδιωκτῶν, φαιδριῶν καὶ κακούργων, οἵτινες δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὸ νὰ πράττουν ἐντὸς αὐτῆς διάφορα πταίσματα, πλημμελήματα καὶ κακούργηματα, ἐννοημένοι κατὰ τοῦτο ἀπὸ τὸ ἀπερίφρακτον, τὴν ἐκτασιν καὶ τὰ ἐρείπια τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ ἔχοντες κέντρον τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἐπεκτείνουν τὰς κακούργιας των καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Αἱ κατὰ καιρὸν συμβῆναι ληστείαι εἰς τὰ περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐπαρχήματα, αἰετ' αὐτῆς παρουσιάζονται ἀπὸ κακούργους διχαιμένους ἐντὸς αὐτῶν καὶ ἐσχάτως ἀκόμη ἐλαβον θετικωτάτης πληροφορίας, ὅτι ἀπὸ Ἀθῆνας ἀνεχώρησαν ἄνθρωποι, μετέβησαν εἰς Κόρινθον, ἐνόησαν μετ' ἄλλους κακούργους ἐκεῖ, μετὰ τῶν ὁποίων ἔχον φαίνεται συνεννοήσεις, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐπράξαν δύο ληστείαι, ἐπαυλῶν πάλιν εἰς Ἀθήνας, ὑποκρινόμενοι τὸν τίμιον καὶ εἰρηνικὸν πολίτην. Τὰ περιστατικὰ ταῦτα πείθουν πάντα ὑγέροντα, ὅτι τὰ πράττομενα κακούργηματα καὶ πλημμελήματα εἶναι ἀδύνατον νὰ πύσωσιν, ἐὰν δὲν καθαρισθῇ ἡ Πρωτεύουσα ἀπὸ τοῦ διεισμένοντος ἐν αὐτῇ κακούργου, καὶ ἐὰν δὲν ἐνεργῇται αὐστη-

ροτάτη και αδιάκοπος επιγρύπνησις ἐπὶ τῶν ὑπόπτου διαγωγῆς ἀνθρώπων, καὶ ἐπὶ τῶν προσερχομένων καὶ ἀπερχομένων ἐντείναν. Διὰ τὴν κατορθωθῆ δὲ ὁ καθαρισμὸς οὗτος, δὲν ἔμπο-
ροῦν σύμμετρον, ὡς ἄλλοτε, ν' ἀποδιώκονται ἀπὸ τῆς Πρωτεύουσας ὅλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες παρέχουν ἰσχυρὰς ὑπηρεσίας, οἱ αὐ-
τοὶ εἶναι ἢ αὐτοῦργοι, ἢ συνῆγοι τῶν ἀθεμιτῶν πράξεων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν Παινικὴν Νόμον, ἐπειδὴ ὅλοι σχεδὸν οἱ τοιοῦτοι εἶναι οὐρεσπῆνοι, νὰ προσπαθῶσι νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἐργασίαν τινα συνεχῆ, καὶ ἐὰν δὲν πράξωσι τοῦτο, νὰ καταδιωχθῶσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Παισιματοδικεῖον καὶ νὰ τιμωρθῶσι, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ τὴν τιμωρίαν ταύτην ἤθελον ἐξακολουθεῖν τὴν αὐτὴν διαγωγὴν, ἀπαιτεῖται πάλιν νὰ καταδιωχθῶσι καὶ νὰ τιμωρθῶσιν ἐκ νέου, καὶ συγχρόνως νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Εἰς τοιαύτην δὲ μόνον περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν δικαίωμα, διὰ μὲν τοὺς ἡμεδαποὺς, νὰ προσδιορίσῃ τόπους τινάς, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ μὴ δύνανται νὰ διαμείνωσιν, ἐπο-
μένως νὰ τοὺς ἀποβάλλῃ ἀπὸ τῆς Πρωτεύουσας, διὰ δὲ τοὺς ἀλλοδαποὺς, νὰ διατάξῃ νὰ ἀπελαθῶσι πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὁρίων. Ἀλλὰ διὰ τὴν κατορθωθῆ τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ διὰ τὴν δύναται νὰ ἐνεργῇται καὶ τοῦ λοιποῦ ἡ καταδιώξις ἀποτελεσματικῇ, ἀπαιτεῖται νὰ διορισθῇ δημόσιος κατήγορος παρὰ τῷ Παισιματοδικεῖῳ ἀνὴρ διακεκριμένος ἱκανότητος, καὶ καλῶς μισθούμενος. Ἐκτὸς δὲ τούτου, διὰ τὴν δύναται νὰ ἐνεργῇται αὐστηροτάτη καὶ ἀδιάκοπος ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν ὑπόπτου διαγωγῆς κατοίκων τῆς Πρωτεύουσας, καὶ ἐπὶ τοῦ πλήθους τῶν προσερχομένων καὶ ἀπερχομένων, διὰ νὰ τακτοποιηθῶσι τὰ περὶ ὑπηρετῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἀκνόνιστον ἐπέφερε μέχρι τοῦδε πολυεὶδῆ ἀτυπήματα καὶ δυστυχήματα, διὰ νὰ ἐμβῶσιν εἰς ἐνέργειαν τὰ περὶ διαμονητηρίων, καθ' ὅσον ἀπορᾷ τοὺς μὴ κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται αἱ ὑπάρχουσαι Ἀστυνομικαὶ διατάξεις, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ξενόδοχοι καὶ ἄλλοι ἐνοικιασταὶ οἰκιστῶν ὀφείλουσι νὰ ἀναγγέλλωσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὰ ὀνόματα τῶν καταλυόντων παρ' αὐτοῖς ξένων, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἔχῃ ἀκριθεῖς γνῶσιν τῶν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν παρεπιδημούντων ἀπαιτούνται κατὰ-
λληλα ὄργανα τῆς προκαταληπτικῆς ἢ διοικητικῆς Ἀστυνομίας, καὶ προπάντων Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας διακεκριμένος ἱκανότητος, δραστηριότητος καὶ τιμιότητος. Ἀλλ' ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος δὲν εὐρίσκεται εἰμὴ εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς

κοινωνίας, καὶ διὰ τὴν ἐπιτύχῃ ἡ πόλις τοιοῦτον ἄνδρα, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐκθιμὸς ὑψηλὸς καὶ μισθὸς ὅχι εὐκαταρρόνητος· ἀλλὰ τοιοῦτος Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοιαῦτα κατὰλληλα Ἀστυ-
νομικὰ ὄργανα δὲν θέλουσι συγκατατεθῆ ἀνακριθῶντες νὰ ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὰς διατάξεις τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ὡς τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ καθιερωσὰ Νομοθεσία μας περὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν, οὔτε ἀποχωρῶντα χρηματικὰ μέσα ἔχει, διὰ νὰ διατηρήσῃ τοιαύτην εἰς τὴν Πρωτεύουσάν Ἀστυ-
νομίαν, οὔτε εὐτοχὸν ἐκλογὴν κατὰλληλων Ἀστυνομικῶν ὀργάνων δύναται νὰ διενεργήσῃ, ὡς ἡ δωδεκαετής πείρα ἀπέδειξεν, καὶ ἐν τοσούτῃ ἡ ἀνάγκη τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας εἰς τὴν Πρωτεύουσάν εἶναι καταπεύγουσα, εἶναι ἀναπόφευκτος· διότι εἰς τὴν Πρωτεύουσάν διακίβηται ὁ Βασιλεὺς, εἰς αὐτὴν Βουλευνται αἱ πολιτικαὶ ἐξουσίαι τοῦ Κράτους, εἰς αὐτὴν διακίβηται οἱ Πρέσβεις τῶν ξένων Ἀνάγκων, εἰς αὐτὴν εὐρίσκονται αἱ κεντρικαὶ Ἀρχαί, εἰς αὐτὴν κατὰ πρῶτον ἔρχονται ὅλοι οἱ διάστημα ξένοι, καὶ τέλος εἰς αὐτὴν ἐνεργοῦνται τὰ σημαντικώτερα συμβέ-
ροντα τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀνάγκη τῆς ἐμπειώσεως τῆς ἀσφαλείας, ἥτις ἀπαιτεῖ νὰ ληθῶσιν ἐξαιρετικὰ μέτρα διὰ τὴν Πρωτεύουσάν. Ἡ κατάστασις τῆς καθαριότητος, τῆς υγιεινότητος, τῆς Ἀγορανομίας καὶ Ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας δὲν περισταται διόλου εὐχάριστος. Εἰς τὰ πλείστα μέρη δὲν ὑπάρχει διόλου σχεδὸν καθαριότης· τὰ τροφίμα πωλοῦνται καὶ περὶ αὐτὰ καὶ νοθευμένα, μὲ βλάδην τῆς υγιείας τῶν κατοίκων, καὶ περὶ αὐτὰ ἀδιάκοπα γίνονται, διὰ τὰς πολυεμεῖς ζη-
μίας, αἱ ὁποῖαι καθημερινῶς προξενοῦνται εἰς τὰ κτήματα τῶν πολιτῶν· τὰ περὶ ἀμαζῶν εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ἀταξίαν, καὶ ἐνεκα τῆς ἀπειρίας πολλῶν ἀμαζιχῶν, καὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν ἀμαζῶν συνέδρουν πολλάκις δυστυχήματα εἰς τοὺς ἐπιβάτας. Ὅλοι αἱ προσπάθειαι, αἵτινες κατὰ διαφόρους καιροὺς καταβλήθησαν ἐκ μέρους τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν, δὲν ἴσχυον νὰ πύσωσι τὰς καταγοήσεις ταύτας, καὶ νὰ ἐπα-
ναφέρωσι τὴν τάξιν. Ὅταν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀστυνομίας δὲν εἶναι ἀποχωρῶν καὶ κατὰλληλον, ἀποβάλλουν μάταια καὶ αἱ προσπάθειαι τῶν ἀνωτέρων Ἀρχῶν, καὶ αἱ σωρῶνται Ἀστυ-
νομικαὶ διατάξεις.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ἐκτεθέντων λόγων, οἵτινες ὑπαγορεύουσι τὴν

τακτοποιήσιν τῆς Αστυνομίας τῆς Πρωτεύουσας, ὑπάρχει καὶ ἄλλος ισχυρὸς λόγος ὑπαγορεύων ταύτην. Οὗτος δὲ εἶναι, ὅτι ἡ καλὴ, ἢ κακὴ, Διοίκησις τῆς Πρωτεύουσας ἐπηρεάζει τὰ μέγιστα καὶ εἰς τὴν καλὴν ἢ κακὴν διοίκησιν τῶν Ἐπαρχιῶν. Δὲν εἶναι ἀμφισβόλια, ὅτι ἐταν εἰσαχθῇ ἡ ἀπαιτούμενη τάξις εἰς τὴν Αστυνομίαν τῆς Πρωτεύουσας, ἡ αὐτὴ τάξις θέλει εἰσαχθῇ μετ' ὀλίγον καὶ εἰς τὰς Πρωτεύουσας τῶν Νομῶν κατὰ πρό-
τον, ἀκολουθῶς δὲ καὶ εἰς τὰς Πρωτεύουσας τῶν Ἐπαρχιῶν, καὶ ἰδοὺ ἡ ὠφέλεια τῆς Θεσμοθεσίας ταύτης διαδιδόμενη καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μεταδίδασιν τῆς Αστυνομίας ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Δήμου εἰς τὰς τῆς Κυβερνήσεως, ὀφείλω νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ ἀρετὴ, ἢ ἡ κακία τῶν Θεσμοθεσιῶν πρέπει νὰ κρίνεται πάντοτε ἀπὸ τὰ καλὰ ἢ κακὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν· τί ὠφελεῖ π. γ. τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν τὸ νὰ εὐρίσκηται ἡ Αστυνομία εἰς χεῖρας τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐν τοσούτῳ νὰ μὴ διατηρῆται εἰς τὴν πόλιν ἡ ἀπαιτούμενη ἀσφάλεια καὶ εὐταξία, ἡ καθαριότης καὶ ὕγιεινότης; ἢ τί βλάπτει τοὺς κατοίκους αὐτοὺς, ἐὰν εὐρίσκηται ἡ Αστυνομία εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐν τοσούτῳ οὗτοι δύνανται ν' ἀπολαμβάνουσιν τὰ ἀγαθὰ καλῶς διευθυνομένης Αστυνομικῆς Διοικήσεως; ὅτι δὲ θέλει διευθύνεσθαι εὐστοχώτερον ἡ Δημοτικὴ Αστυνομία ἀπὸ Δημοσίους Ὑπαλλήλους, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ κατὰ τοῦτο οὐδεμία ἀμφισβόλια, διότι καὶ ἀποχρῶν προσωπικὸν θέλει διορισθῇ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ καταλλήλοτερα ὄργανα θέλουν εὑρεθῇ μὲ τὴν πρόσδιορίζομένην μισθοδοσίαν, καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτὸ δὲν θέλει ἐπηρεάζεσθαι εἰς τὴν εκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀπὸ ἐκείνα τὰ αἷτια, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπηρεάζονται τὰ ἐνεργούντα σήμερον τὴν Αστυνομίαν δημοτικὰ ὄργανα. Ἐκτός δὲ τῶν ἀνωτέρω σκέψεων, νομίζω ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν αὐτὴν, ὅπου ἡ Δημοτικὴ Αστυνομία, δὲν ἐνεργεῖται ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνητικῆς τοῦ Κράτους Ἀρχῆς, ὡς εἰς τὴν Ἑλλάδα (ἴδε ἐδᾶρ γ' τοῦ ἀρθ. 16 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου) ἀλλ' ἐξουαντίας ἡ Αστυνομία εἶναι ἀναπόσπαστος ἀπὸ τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, καὶ ὅπου οἱ Δημοτικοὶ Αστυνόμοι διορίζονται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν Βασιλέα, διὰ τὴν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι τὰ παρὰ τῶν Δήμων προτεινόμενα Αστυνομικὰ ὄργανα δὲν δύνανται νὰ μὴν ἐπηρεάζωνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν τῶν ἀπὸ τὰς τοπικὰς συμπιεθείας καὶ ἀντιπυθείας, εἰς τὴν Γαλλίαν λέγει

αὐτὴν, ὑπάρχον ἐπίσης ἐξαιρετικὰ Αστυνομικὰ μέτρα διὰ τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους· ἤτοι εἰς Παρισίους καὶ ἡ Δημοτικὴ καὶ ἡ Διοικητικὴ Αστυνομία ἐνεργεῖται ὡσαύτως ἀπὸ ἐκ Διοικητικῶν Αστυνόμων (Prefet de Police) ἔχοντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνάλογον μὲ τὴν ἑκτασιν τῆς Μαγαλοπόλεως ἐκείνης ἀριθμὸν Ὑπαστυνόμων, καὶ ὑπαγόμενον ἀμέσως εἰς τὸ Υπουργεῖον τῶν Εσωτερικῶν, ὡς προτείνεται εἰς τὸ Νομοσχέδιον. Ἡ δικαιοδοσία δὲ τοῦ Διοικητικοῦ Αστυνόμου ἐξτεταθῇ καὶ εἰς Πειραιᾶ, διότι ὁ Πειραιεύς, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἡ θύρα τῆς Πρωτεύουσας καὶ κατ' ἀνάγκην ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ αὐτὸ αστυνομικὸν σύστημα.

Τοσαῦτα εἶχον νὰ εἰπω ἐν γένει περὶ τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης τῆς συστάσεως Διοικητικῆς Αστυνομίας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ περὶ τῶν ὠφελειῶν, αἵτινες μίλλουν νὰ προκύβουν ἐκ τῆς Θεσμοθεσίας ταύτης εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, καὶ ἀκολουθῶς εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, διὰ τοῦ καλοῦ παραδείγματος.

Ἐξετάζων δὲ τὸ Νομοσχέδιον καὶ ὑπὸ τὴν οικονομικὴν ἐποψίν παρατηρῶ, ὅτι κατὰ τὴν ὑποῖον ἑκάμα ὑπολογισμὸν ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐξοδεῖν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Αστυνομίας τῆς Πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς τεσσαράκοντα εἴς περίπου χιλιάδας δραχμᾶς (46,000) κατ' ἔτος, καθ' ἣς ὁ ἐλαττωπληροφορία ἀπὸ τῶν Εἰσαγγελιῶν τῶν ἐνταύθα Πρωτοδικῶν, μόνον ἀπὸ τὰ πρόστιμα διὰ τὰς Αστυνομικὰς παραβάσεις ἔμπορεῖ νὰ εἰσπράττωνται κατ' ἔτος τοὐλάχιστον δεκά χιλιάδες δραχμαί· ἀπὸ τὴν μερίδα τῶν διαβατηρίων, τῶν ἐκδιδόμενων εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ ἔμπορεῖ νὰ συνάξῃ ἡ Κυβέρνησις τέσσαρες χιλιάδας δραχμᾶς· ἀπὸ τὰ σταθμικὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα συνάξονται σήμερον εἰς Πειραιᾶ μόνον ἑπτὰ χιλιάδες δραχμαί, καὶ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν θέλουν εἰσπράττεσθαι τοὐλάχιστον τέσσαρες χιλιάδες δραχμαί. Προσέτι ἀπὸ τῶν εἰσόδων τῶν εἰσδομῶν καὶ εἰς τοὺς δύο Δήμους καὶ ἀπὸ τὰ δικαιώματα ἐκ τῶν ἐμπορικῶν πανηγύρεων θέλουν εἰσπράττεσθαι τοὐλάχιστον χιλίαι δραχμαί, ὥστε τὸ καθ' ὑπόθεσιν εἰσπραττόμενον συμποσῶται εἰς 26,000 δραχ. Προσθετιμῶν δὲ καὶ τῶν 12,000 δραχ. τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις χορηγεῖ κατ' ἔτος ἐκ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Αστυνομίας τῆς Πρωτεύουσας, συμποσῶται τὸ ὅλον εἰς δραχ. τριάκοντα ὀκτώ χιλιάδας (38,000) Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὅλα ταῦτα τὰ δικαιώματα θέλουν εἰσέρχεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν Δημοσίον Ταμεῖον, διότι, ἐκτός τῶν ἄλλων εἰδῶν τῆς Αστυνομίας, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Ἀγορα-

νομίας, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπάγονται τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπάγονται αἱ ἀδελφαὶ τῶν οἰκοδομῶν, θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἔπεται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διοργανίζουσα τὴν Ἀστυνομίαν κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον, δὲν θέλει ἐξοδεύει περιπλέον, εἰ μὴ ὁκτώ χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος. Δύναμαι δὲ νὰ βεβαιώσω, ὅτι τὰ Ἀστυνομικὰ δικαιώματα τακτοποιούμενα καὶ εἰσπραττόμενα ἀκριβῶς, θέλουν ἐπαρκεῖ σχεδὸν εἰς τὰ ἐξόδα τῆς Ἀστυνομίας, χωρὶς νὰ ἀναγκάζηται ἡ Κυβέρνησις νὰ προσθέτῃ νέας δαπάνης διὰ τὴν διατήρησιν αὐτῆς, ἐνῶ σήμερον ὁ ἄνθρωπος τῶν Ἀθηνῶν ἐξοδεύει πολὺ περισσύτερον παρ' ὅσα εἰσπράττει. Εἰς τὴν τακτοποίησιν δὲ καὶ ἀκριβῆς εἰσπραττει τῶν Ἀστυνομικῶν δικαιωμάτων θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα καὶ ἡ προτεινομένη σύστασις ἰδιαίτερου πταισματοδικείου καὶ ὁ διορισμὸς ἰδιαίτερου καταλλήλου Ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, (ἐκτὸς τῆς προσδοκωμένης ἐντεῦθεν περιστολῆς τῶν πταισμάτων, τὰ ὅποια πολλαπλασιάζονται καθ' ἑκάστην), διότι, τὰ Κίρηνδικεῖα ἔχοντα μεγαλύτερον συμφέρον νὰ ἐνασχολῶνται εἰς τὴν ἐκδίκασιν πολιτικῶν διενέξεων, παραμελοῦσι μεγάλως σήμερον τὴν ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων.

Πρὶν ἀποπερατώσω τὴν παρούσαν, κρίνω καθήκον μου νὰ παρατηρήσω, ὅτι τὸ τελευταῖον ὁλιζερὸν συμθεώρητος τοῦ δυστυχοῦς Ἀλεξάνδρου Καπούδα τοσοῦτον κατεστρώμαξεν τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν, ὥστε βλέπω δυσκολώτατον νὰ ἐξαλειφθῶν αἱ ἐντυπώσεις τῆς φρικταίας ἐκείνης σκηνῆς, καὶ νὰ ἐνθαρρυνθῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ὡς πρὸς τὴν ἀσφαλείαν των, καὶ προσέτι βλέπω σχεδὸν ἀδύνατον τὸ νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου πλοῦσις ὁμογενεῖς, ἢ ἀλλογενεῖς, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς αὐτὴν, ἐὰν δὲν ληφθοῦν τοιαῦτα Ἀστυνομικὰ μέτρα διὰ τὴν Πρωτεύουσαν, ὥστε πᾶς κάτοικος νὰ ἦναι βέβαιος περὶ τῆς πλήρους ἀσφαλείας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ιδιοκτησίας του.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΟΘΩΝ κ.λ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ

καὶ Προϊδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐγερσάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς Πειραιᾶ ἡ Διοικητικὴ καὶ Δημοτικὴ Ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 2.

Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι διὰ μὲν τὴν Πρωτεύουσαν, προσδιορίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Εἰς Διοικητικὸς Ἀστυνόμος ἔχων βαθμὸν Νομάρχου.

Β'. Εἰς Ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων.

Γ'. Εἰς Ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν.

Δ'. Τέσσαρες Ὑπαστυνόμοι, εἰς εἰς ἕκαστον Τμήμα τῆς Πόλεως.

Ε'. Εἰκοσιπέντε Ἀστυνομικοὶ Κλητῆρες.

Διὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ, εἰς Ὑπαστυνόμος ἐκπληρῶν ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ πάντες Κλητῆρες.

Ἄρθρ. 3.

Ὅλοι οἱ Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀστυνομικοὶ Κλητῆρες θέλουν διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου.

Ἄρθρ. 4.

Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Ἀστυνομίῳ διορίζεται Γραμματεὺς μὲ βαθμὸν Νομαρχικοῦ Γραμματέως, εἰς Ὑπογραμματεῖς καὶ δύο Γραφεῖς.

Παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων Ὑπαστυνόμῳ διορίζεται εἰς βοηθὸς καὶ εἰς Γραφεῖς, παρὰ δὲ τῷ Ὑπαστυνόμῳ Πειραιῶς εἰς βοηθὸς.

Ἄρθρ. 5.

Ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του. Ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου τοῦ Ὑπαστυνόμου Πειραιῶς, καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, οἱ βοηθοὶ αὐτῶν ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος τῆς Πρωτεύουσας θέλει ἐνεργεῖ εἰς τὴν περιφέρειαν του, ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια

μέχρι τούδε ἦσαν ἀνατεθειμέναι διὰ Νόμων ἢ Διαταγμάτων εἰς τὰς Διοικητικὰς ἢ Δημοτικὰς Ἀρχάς, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἔθελον ἀνατεθῆ εἰς αὐτὸν διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος· ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιδικαστικῆς τῶν γενομένων ἀξιολογῶν πράξεων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ἀρθροῦ 18 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ ἐπομένως τὰ ὡς πρὸς τοῦτο δικαιοῦματα καὶ τὰς υποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων κατὰ τὰ ἄρθρ. 153, 157 καὶ 159.

Θέλει ἐνεργεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ Πειραιᾶ, τὰ πρὸς διὰλυσιν στοιχειαστικῶν συναθροίσεων, συμπαύων μετὰ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μετὰ ὅλας τὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους, τὰς ἐπιφορτισμένους μετ' Ἀστυνομικῶν ὑποχρεώσεων ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, καὶ νὰ υποβάλῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ καὶ παύσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς αὐτὴν προσωπικοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ὑπαστυνόμοι τῶν τεσσάρων Τμημάτων τῆς Πόλεως θέλουν ἐκτελεῖ τὰ Ἀστυνομικὰ τῶν καθηκόντων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Τμηματὸς τῶν ἑκαστοῦ. Ὁ ὑπαστυνόμος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀνατεθῆ τὸ περιέχον τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων Τμήμα, θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρεὶα τοῦ ἀγορανομοῦ. Οἱ λοιποὶ ὡσαύτως ὑπαστυνόμοι θέλουν ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά των δι' ἑκάστον αὐτῶν καθήκοντα.

Ἀπαντες οἱ ὑπαστυνόμοι οὗτοι διατελοῦντες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελεῖα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων.

Οἱ Ἀγοροφύλακες τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν, διοριζόμενοι κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις, ὑπάγονται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἀγορικῆς Ἀστυνομίας ὑπαστυνόμον, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς παύῃ προσωρινῶς· ἡ δὲ ὁριστικὴ παύσις τῶν ἀπορραζίζεται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, ἀκούσαντος τὴν γνώμην τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ μηνιαία μισθοδοσία τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Ἡ τοῦ Ἀστυνομίου εἰς	Δραχ.	400
Ἡ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ		200
Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως		120
Ἐκάστου τῶν Γραφείων		60
Β'. Ἡ τοῦ ὑπαστυνομίου ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων εἰς		180
Ἡ τοῦ Βοηθοῦ αὐτοῦ		80
Ἡ τοῦ Γραφέως		60
Γ'. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἀγορικῆς Ἀστυνομίας, τοὺς τέσσαρας ὑπαστυνόμους τῆς Πόλεως Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὸν ὑπαστυνόμον Πειραιῶς προσδιορίζονται εἰς ἑκάστον κατὰ μῆνα		150
Ἡ τοῦ Βοηθοῦ τοῦ ὑπαστυνομίου Πειραιῶς		80
Δ'. Εἰς ἑκάστον τῶν Ἀστυνομικῶν Κλητῆρων		35

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμον χορηγῶνται δι' ἐξόδα Γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως πεντήκοντα Δραχμαὶ κατὰ μῆνα, εἰς δὲ τὸν ὑπαστυνόμον ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων καὶ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς εἰκοσι (20) δραχμαὶ κατὰ μῆνα εἰς ἑκάστον.

Θέλει χορηγηθῆ ὡσαύτως ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὰ ἐνοίκια τῶν ἀναγκαίων Ἀστυνομικῶν καταστημάτων καὶ διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς Ἀστυνομίας τῆς Πρωτεύουσας καὶ τοῦ Δήμου Πειραιῶς θέλουν εἶσθαι εἰς ἑξῆς τοῦ Δήμου. Ἐπομένως, ὅλα τὰ κατὰ τοὺς δύο τούτους Δήμους εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὰ πρόστιμα, ἀπὸ τὰ δικαστήρια, ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς πανηγύρεις, ἀπὸ τὰ σταθμικὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα καὶ ἀπὸ ἄλλα παρόμοια δικαιώματα, τὰ ὅποια παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς Δήμους, χάριν τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεως τῆς Ἀστυνομίας, θέλουν εἰσέρχεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρ. Ἀκροτελεύτιον

Εἰς τὴν Πόλιν τῶν Ἀθηνῶν θέλει διορισθῆ ἰδιαιτέρον Πταισματοδικεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐνασχολεῖσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν πραττομένων κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν πταισμάτων.

Ἐκτὸς τῶν κατὰ Νόμον παρεχωρουμένων εἰς τὸν Πταισματοδικὴν καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ δικαιωμάτων τοῦ χαρτοσή-

μου, θέλει πληρώσθαι ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς μὲν τὸν
πρῶτον κατὰ μῆνα δραχ. 50
Εἰς δὲ τὸν δεῦτερον 30
Ἀθῆναι τῇ 15 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἡ δὲ Γερουσία ἀπορραϊζει νὰ λιθογραφηθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη ἀμφότερα τὰ Νομοσχέδια μετὰ τῶν συνοδευουσῶν αὐτὰ ἐκθέσεων, νὰ συνέλθωσι δὲ τὰ Τμήματα, καὶ μετὰ προηγουμένην προεξέτασιν διορίσωσιν ἐπιτροπὰς, ὅπως διασκερθεῖσαι ὑποβάλλωσιν ἐκθέσεις περὶ αὐτῶν εἰς τὸ Σώμα.

Ἀναγινώσκεται ὑστερον ἀναφορὰ πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Ι. Κουντουμά, ἐξαιτουμένου νὰ παραταθῇ ἐπὶ 15 ἡμέρας ἡ παραχωρηθεῖσα εἰς αὐτὸν ἄδεια ἀπουσίας, καὶ ἔγγραφον δι' οὗ ὁ Κύριος Πρόεδρος παρεχώρησε τὴν παράτασιν ταύτην.

Ἀναγινώσκεται καὶ ἑτέρα πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Δ. Ολυμπίου, ἐξαιτουμένου πεντηκονθήμερον ἄδειαν ἀπουσίας, καὶ ἔγγραφον ὡσαύτως τοῦ Κυρίου Προέδρου, δι' οὗ παρεχώρησε τὴν ἄδειαν ταύτην.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. Τρικυπῆς.

Α. Δελγιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς.

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστάκης ὑπουργός.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

τῇ 20 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Τετάρτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθ. τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν, κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται ἐπομένως ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Γ. Μ. Ἀντωνόπουλου, αἰτοῦντος νὰ παραταθῇ ἐπὶ τέσσαρας εἰσὶ μῆνας ἡ παραχωρηθεῖσα εἰς αὐτὸν ἄδεια ἀπουσίας.

Εἰς δὲ τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρατραπεί, ὅτι πρέπει μὲν νὰ παραχωρηθῇ ἡ παράτασις αὕτη, δὲν πρέπει ὅμως νὰ λαμβάνη μισθοδοσίαν ὁ Κύριος Ἀντωνόπουλος διὰ τὴν ἐπίλοιπον ἀπουσίαν του.

Τοιαύτης πολυχρονίου ἀπουσίας ἄδεια μετὰ πλήρης ἀποζημιώσεως παρεχωρήθη, λέγει ἕτερος, εἰς τὴν Γερουσιastὴν Κύριον Π. Νοταρᾶν, καὶ δὲν πρέπει νὰ μὴ παραχωρηθῇ ἐπίσης εἰς τὸν Κύριον Ἀντωνόπουλον.

Τὸ Σύνταγμα, λέγει ἄλλος, προσδιορίζει, ὅτι ἡ ἀποζημίωσις δίδεται εἰς τοὺς Γερουσιαστὰς, δι' ὅσον χρόνον διακροῦσιν αἱ Νομοθετικαί, ἢ Δικαστικαὶ ἐργασίαι αὐτῶν, καὶ γνωμοδοτεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ἀποζημιώσιν οἱ μὴ ἐργαζόμενοι, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον τοιαύτην τῶν ἐκανόνισεν ἡ Βουλὴ.

Ἐπαρχει, λέγει ἄλλος, γενικῆς περὶ μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων κανονισμοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐκτὸς τῆς δι' Ἀθηνευσιν, μόνον ἐπὶ 8 ἡμέρας δίδεται ἀπουσίας ἄδεια μὲ πλήρη μισθοδοσίαν, καὶ γνωμοδοτεῖ, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐφαρμοζῇται ὁ Κανονισμὸς αὗτος καὶ ἐπὶ τῶν Γερουσιαστῶν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο λύεται, λέγει ἄλλος, ἂν εἰδοποιηθῇ ὁ Κ. Ἀντωνόπουλος, ὅτι ἀπερραίσθη παρὰ τῆς Γερουσίας νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀρθρ. 91 τοῦ κανονισμοῦ.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι ἀπερρίσθη ἡ γενομένη πρότασις περὶ στέρσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Γερουσιαστῶν, ὅταν ἡ εἰς αὐτοὺς διδομένη ἄδεια ἀπουσίας ὑπερβαίῃ ἐν ὀρισμένον διάστημα χρόνου, ἀναγινώσκει τὸν κανονισμὸν, καὶ λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ στειρῇ τῆς νενομικμένης ἀποζημιώσεως ὁ Κύρ. Ἀντωνόπουλος, ἂν ἡ Γερουσία, μὴ θεωροῦσα ἀπολύτως ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν του, παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ὁποίαν ζητεῖ ἀπουσίας ἄδειαν.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι ἡ στέρσις τῆς ἀποζημιώσεως κανονίζεται, ὡς ποινὴ τῆς λαμβανούσης χωρὰν ἐλλείψεως, καὶ ὅτι ἡ Γερουσία παρεχόμενος πάντοτε παράτασιν ἀπουσίας, γνωμοδοτεῖ, ὅτι πρέπει νὰ παραχωρηθῇ ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν Κύριον Ἀντωνόπουλον τοιαύτη παράτασις ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως.

Ερωτάται τέλος ἡ Γερουσία, καὶ ἀποφασίζεται νὰ παρχωρῇ εἰς τὸν Κύρ. Ἀντωνόπουλον ἐνὸς μηνὸς ἀπουσίας παρτάσις, ληξάσης δὲ ταῦτες νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἀρ. 91 τοῦ κανονισμοῦ.

Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων ἀναγινώσκει μετὰ ταῦτα τὴν εἰς τὸ γραφεῖον καθυποβληθεῖσαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἔκθεσιν, ἢ ὅποια ἔχει οὕτως:

Ἐκθesis

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ «περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς» Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν καὶ διεξεληθοῦσα μετ' ἐπιστάσις τὸ εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσαχθὲν «περὶ ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς» Νομοσχεῖδιον.

Γνωμοδοτεῖ.

Νὰ γίνῃ παραδεκτὸν, ὅπως καθυπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν

Τὸ δὲ τέταρτον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς (ἦτοι ὁ Κύριος Χαράλαμπος Παππαπολίτης) θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ διαγραφῶσιν ἀπὸ τὸν ἀ. παράγραφον τοῦ ἀρθρ. 1 αἱ λέξεις «παρὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως» καὶ νὰ προστεθῇ ἀντ' αὐτῶν ἡ λέξις «ὁ πωσδῆποτε».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἰωάννης Θεοτόκης.

Ἀδάμ Δούκας.

Γ. Δαρειώτης.

Χαράλαμπος Παππαπολίτης.

Ἀποφασίζεται δὲ νὰ λιθογραφηθῇ ἡ ἔκθεσις αὕτη καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν γνωμοδοτεῖ ἐπομένως, ὅτι πρέπει ν' ἀποφανθῇ ἡ Γερουσία περὶ τῆς ἀρρώσεως τὰ Γυμνάσια καὶ σχολεῖα προτάσεως· ἐπὶ δὲ τῇ αἰτήσει τινῶν ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ πρότασις, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς συζήτης.

Ἡ σύστασις τῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων, λέγων ἄλλος, ὅτι ἀπερρασίθη παρὰ τῆς Βουλῆς, κατὰ τὴν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν, παρατηρεῖ, ὅτι ἐλάξε τὸ ἔτος, δι' ὃ ἐκυρώθη ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος, καὶ θεωρεῖ περιττὸν ν' ἀπορρασίῃ ἔτι ἡ Γερουσία περὶ τῆς προκειμένης προτάσεως.

Ἐπιπλεονεχῶς ἡ Γερουσία, παρατηρεῖ ἄλλος, ἐκύρωσε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ληξάντος ἔτους, καθ' ὅσον ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν προτέρων Διαταγμάτων καὶ νόμων, τὸ ὕπουργεῖον δὲν ἔδυνάμην, οὐδὲ σήμερον δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν σύστασιν τῶν Γυμνασίων καὶ Σχολείων, περὶ ὧν ἀπεράσισεν ἡ Βουλὴ· γνωμοδοτεῖ δὲ διὰ ταῦτα, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα ἡ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασις τῆς Γερουσίας.

Δὲν πρόκειται, λέγει ἄλλος, εἰμὴ περὶ διασάφσεως μιᾶς ἀποφάσεως τῆς Γερουσίας, ἢ δὲ διασάφσεως αὕτη δύναται νὰ γίνῃ οὕτως. Ἡ Γερουσία προσδιορίζουσα τὴν δαπάνην τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ Διαταγμάτων, δὲν ἐνόησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σύστασιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, περὶ ὧν ἀπεράσισεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησιν.

Ἐρωταθεῖσα τέλος ἡ Γερουσία, παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, καὶ ἀποφασίζει ταυτοχρόνως, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὕπουργεῖον ἀπόσπασμα τῶν περὶ τοῦ προκειμένου πρακτικῶν.

Προσδιορίζεται μετὰ ταῦτα ἡ ἐπισύστασις διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου Νομοσχεδίου, καὶ ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος: Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικoupης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας

Β. Χρηστικόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 22 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρης ἀποτελεῦτος τὸ Σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνώσθοντα ἐπικυροῦνται.

Αναγνώσκεται μετὰ ταῦτα ἡ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὸ περὶ τῆς ἐκτελέσεως ταύτης Νομοσχέδιον.

Λαβὼν τις ἐπομένως τὸν λόγον, παρατηρεῖ, ὅτι παραδέχονται πάντες νὰ ἐκτελῶνται αἱ εἰς θάνατον καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, καὶ διὰ τοῦτο, δεκτῆς αὖσης τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, γνωμοδοτεῖ, ὅτι πρέπει νὰ προῦθῃ τὸ Σῶμα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστα συζήτησιν.

Ἀντιπαρτηρῶν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου δὲν εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως, τὸν ὁποῖον εἰσάγει, θεωρεῖ ἀνγκυαίαν τὴν περὶ τῆς ἀρχῆς συζήτησιν.

Ἐπειδὴ, λέγει ἄλλος, ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τῆς λαιμητόμου, πρέπει νὰ εὐρεθῇ ὁ κατάλληλος καὶ δυνάμενος νὰ πραγματοποιηθῇ τῆς ἐκτελέσεως τρόπος, γνωμοδοτεῖ δὲ διὰ ταῦτα, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἐπομένως νὰ περιστραφῇ ἡ συζήτησις περὶ τὴν ἀνέυρεσιν τοῦ κατάλληλου τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Δὲν πρέπει, λέγει ἄλλος, νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, καθότι, ἂν ᾖναι δύσκολον νὰ εὐρεθῇ εἰς δῆμιος, διὰ νὰ ἐκτελεῖται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου διὰ τῆς λαιμητόμου, εἶναι πολὺ δυσκολώτερον νὰ εὐρεθῶσι πολλοὶ δῆμιοι, διὰ νὰ ἐκτελεῖται διὰ τουρετισμοῦ, καὶ μάλιστα, καθότι ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς δὲν μετεβλήθη ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ἀλλ' εἰσήχθη μάλιστα παρὰ πολλοῖς, ὡς ὁ καταλλήλοτος, καὶ διὰ τοῦτο τὸν παρελάθεν ὁ ἡμέτερος Νομοθέτης.

Ἐπιστηρίζων ἄλλος τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, λέγει, ὅτι δὲν καταργεῖται δι' αὐτοῦ ἡ λαιμητόμος, ἀλλὰ προσδιορίζεται καὶ ἄλλος ἐκτελέσεως τρόπος, προκληθεὶς ἀπὸ τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ πραγματοποιηθῇ πρὸ ἐτῶν ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Δὲν πρέπει, λέγει ἄλλος, νὰ καταρρεύωσιν οἱ Νομοθεταὶ εἰς ἐξαιρετικούς Νόμους, ἢ εἰς διόρθωσιν τῶν ὑπαρχόντων διὰ τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἀναφορέμας· κάποτε δυσκολίας, καθότι, διὰ νὰ ἐμπνέωσι εἰς οἱ νόμοι, πρέπει νὰ ᾖναι ἀμετακίνητοι καὶ αἰώνιοι. Ἡ ἱστορία τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου

μᾶς διδάσκει, ὅτι ἡ λαιμητόμος ἐπενοήθη, καὶ ἐγένετο δεκτὴ εἰς ἄλλα ἔθνη, ἐξ ὧν τὴν παρελάθεν ὁ ἡμέτερος Νομοθέτης, ἐπειδὴ ἡ δι' αὐτῆς ἀποκτεράσις πραγματοποιεῖται ἐνκόλως καὶ ἀνωδύνως· ἀλλ' ἂν ὑπάρχῃ δυσκολία ὡς πρὸς τὴν εὐρεσιν δημίου, τοῦτο προέρχεται ἐξ αἰτίας τῆς μεταπολιτεῦσεως, ἡ ὁποία, ὅταν λαμβάνῃ χώραν, καθιστᾷ δύσκολον τὴν ἐραρμολογὴν ὅλων τῶν διατάξεων τῆς ἰσχυροῦς Νομοθεσίας, διὰ τινὰ χρόνον πρὸ ταύτης, καὶ μετ' αὐτὴν. Πρὶν οὖτως παγιωθῇ ἐντελῶς ἡ μεταπολιτεῦσις, αἱ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δυσκολαὶ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπελπίσωσι, καθότι καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς γενικῆς μεταβολῆς, καθ' ἣν ἅπαντες ἐξήτουν τὸ σύνταγμα, ἐξετελέσθησαν δικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἐπιβάλλουσαι τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου. Ὡς δὲ ἐκ τοῦ ναυαγίου ἐνδὲς πλοίου, δὲν δύναται νὰ ἐξαγάγῃ τις τὰ συμπεράσματα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πλείωσι τοῦ λοιποῦ τὰ πλοῖα, τοιοῦτοτρόπως δὲν δύναται νὰ διαγυρισθῇ, ὅτι δὲν τολμᾷ τις ν' ἀναδεχθῇ τὸ ἔργον τοῦ δημίου, ἐπειδὴ δύο δῆμιοι ἐρρανεύθησαν μέχρι τοῦδε· διότι, ἂν ἐρρανεύθησαν δύο δῆμιοι, ἐρρανεύθησαν καὶ τίμιοι πολῖται, μάλιστα δὲ διότι ὁ δῆμιος Γάλλος, ζῶν ἰσχυρῶς καὶ ἀνενοχλήτως ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἐρρανεύθη ἐν τινι συγκρούσει, τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος ἐγένετο πρόξενος· ὅπως ὅμως ἂν ἔχῃ, τὰ δύο ταῦτα περιστατικὰ δὲν δύνανται νὰ μᾶς πείσωσιν, ὅτι δὲν ἐραρμόζεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, διότι δὲν εὐρίσκαται δῆμιος, ἐπειδὴ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀνωμαλῶν ἐποχῶν καταδικασθεὶς εἰς θάνατον εἰς στρατιώτης τοῦ Πίλκ Μαυρομιγῆ, διαβάντος ἐντεῦθεν καὶ διευθυνομένου εἰς Καρυστίαν κατὰ τὸ ἔτος 1822, ἀπήγγχθη ἐνώπιον ἑξ ἑκατῶν περὶ τοῦ ἐνόπλων παρὰ τινος Γύφτου, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἠνώχλησε τότε, ἢ καὶ μετὰ ταῦτα. Περαινῶναι δὲ τὸν λόγον του παρατηρῶν, ὅτι δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ δῆμιος, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ μεταβληθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ μεταβολῆς, ἀλλὰ προσθήκης ἐτέρου τρόπου ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, γνωμοδοτεῖ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου.

Τὸ πρᾶγμα, λέγει ἄλλος, συνέχεται μὲ τὴν ἀρχὴν, καθότι, ἂν αὕτη γίνῃ δεκτὴ, πρέπει νὰ κανονισθῇ μετὰ ταῦτα καὶ ἕτερος τρόπος ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς. Ἐναντιούμενος δὲ εἰς τὸν εἰπόντα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταβάλλωνται οἱ νό-

μει διὰ τὴν ἑαυτοῦ σεβαστοῦ, ἀντιπαρταρεῖ, ὅτι ὑποχωρεῖ εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ αὐστηρὰ δικαιοσύνην, ὅταν ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ αὐτῆς ὑπάρχει ἀδύνατος, ἢ ἐπιζήμιος ὡς π. χ. ἡ στασις τιμωρεῖται μὲν παρὰ τοῦ νόμου μὴ θάνατον, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ προκαλέσῃ Βασιλικὴν ὑπὲρ τῶν στασιαστῶν χάριν, ἐπειδὴ δὲν συμφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν νὰ φρονεῦσιν ἅπαντες οἱ κῆτοιχοι χάρις τινος. Αποδίδων δὲ τὸ δύσκολον καὶ ἀνεφάρμοστον τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου εἰς τὴν γενικὴν κατὰ τῆς λαιμητόμου ἀποστροφὴν, γνωμοδοτεῖ, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ νὰ προβῇ τὸ Σῶμα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζήτησιν, διὰ νὰ εὐρεθῇ καὶ ἄλλος καταλληλότερος τρόπος ἐκτελέσεως.

Ἐναντιούμενος ἕτερος, ὅτι αἱ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἀγορεύσαντες δὲν ἐπρότειναν καταλληλότερον τρόπον τῆς διὰ λαιμητόμου ἐκτελέσεως, ὡς μὴ δυνάμεντες νὰ εὐρωσι τοιοῦτον, ἀντιπαρταρεῖ, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἀποδίδει εἰς τὸν στρατιώτην τὸ ἔργον τοῦ δημίου, ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν παρουσῶν καὶ ἐπὶ τῶν προγενεστέριων ἐποχῶν, καθ' ἃς ἕκαστον ἔθνος εἶχεν ἰδιόζοντα χαρακτηριστὰ, διὰ τὸ δύσκολον τῆς συγκοινωνίας, ἢ ποινὴ τοῦ θανάτου ἐξετελείτο δι' εἰδικῶν δημίῶν παρ' ὅλοις τοῖς ἔθνεσι. Προστιθεὶς δ' ὅτι καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ Τουρκικὸν ἔθνος τὰς αὐτὰς μὲ τὴν λαιμητόμον παρέχουσι δυσκολίας καὶ ἀλγηδόνες, δὲν παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ μάλιστα, ὡς μετατρέποντος τὸν στρατιώτην εἰς δῆμιον.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι τὸ ζήτημα περιέπεσεν εἰς σύγχυσιν, λέγει, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, μὴ ἐπιφέρει τὴν κατάργησιν τῆς διὰ λαιμητόμου ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, προσδιορίζει καὶ ἕτερον ἐκτελέσεως τρόπον, περὶ τοῦ ὁποῦν θέλει ἀποφασίσῃ τὸ Σῶμα κατὰ τὴν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζητησιν.

Μηδεμίαν ἄλλαν παρατηρήσιν γενομένην, τίθεται τὸ ζήτημα συμφώνως μὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, καὶ ἐρωτᾷται ἡ Γερουσία, παραδέχεται πεμψεῖν τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀρξαμένης μετὰ ταῦτα τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζητήσεως, ἀναγιγνώσκεται τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ μετὰ τοῦτο αἱ ἐξῆς ἐγγράφως ὑποβληθεῖσαι παρατηρήσεις παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Ρ. Τζώρτζ.

1. Διὰ νὰ ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν ἕνας τοιοῦτος Νόμος, πρέπει πρῶτον νὰ ἀλλαχθῇ ὁ νόμος τῆς στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς,

ἐπειδὴ οἱ πολῖται ὑπηρετοῦν οἱ ἴδιοι καὶ δίδουν τοὺς υἱοὺς τῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, κατὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ νόμον τῆς ἀπογραφῆς, διὰ νὰ ἐκτελοῦν τὰ στρατιωτικὰ χρέη, καὶ ὄχι τὰ τοῦ δημίου.

2. Πρέπει πρῶτον νὰ ἀλλαχθῶσιν οἱ στρατιωτικοὶ κανονισμοί, ἐπειδὴ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται δὲν κατετάχθησαν διὰ τοιαύτην ὑπηρεσίαν, ὡς ἂν ὁ προταθείς νόμος ἀλλοιωῖναι τὴν ἐντικὸν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὑποχρεῶνόν τὸν ἀξιωματικὸν καὶ στρατιώτην εἰς χρεὸς μιστοτάκτου, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποῦ, δυσκολώτατα εὐρίσκειται ἄνθρωπος, ὡς καὶ ἀπὸ τὴν ποταπωτέραν τάξιν τῶν Ἑλλήνων νὰ τὴν ἀναδεύθῃ.

3. Πρέπει νὰ ἀλλαχθῇ ὁ κανονισμὸς, ὁ ἀποβλέπων τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν πρὶν εἰσαχθῇ ὁ προταθείς νόμος.

4. Ἡ ἐκτέλεσις παρὰ τῆς ἐνοπλίου δυνάμεως, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν, παρὰ εἰς τὰς ἀποράσεις τῶν Στρατιωτικῶν δικαστηρίων μόνον, καὶ τὰ Στρατιωτικὰ δικαστήρια δὲν διεκάζουσιν, παρὰ τὰ ἀπορῶντα τοὺς στρατιωτικούς, καὶ ὅταν (πρὶν τοῦ Συντάγματος) ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐπρόκειτο εἰς μίαν, ἢ πολλὰς ἐπαρχίας διὰ τὴν πληθύν τῆς ληστείας, ἢ ἐπαναστάσεως, καὶ λησταί, ἢ ἐπαναστάται ἐσυλλαμβάνοντο μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας καὶ κατεδικάζοντο ἀπ' αὐτὰ τὰ στρατιωτικὰ δικαστήρια εἰς θάνατον, τότε μόνον ἐξετελούντο αἱ ἀποφάσεις ἀπὸ τὴν ἐνοπλίου δυνάμιν· καὶ τοῦτο, ὡς προείπον, πρὶν τοῦ Συντάγματος.

5. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ προταθέντος νόμου πρὸς ἐκτέλεσιν πάσης ἀποφάσεως ἀπὸ τὴν ἐνοπλίου δυνάμιν, εἶναι ἀσυμβίβαστος καὶ εἰς ἀντίφασιν μὲ τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν τοῦ Ἑλλήνου.

Ἐὰν ᾖναι ἕνα τὸ ἀποπν, ἡ δυσκολία τοῦ νὰ εὐρεθῇ δῆμιος εἰς τὴν Ἑλλάδα (πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον κάμνει τιμὴν εἰς τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα), μεθ' αὐτοῦ, ἡ φρόνησις καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν Γερουσιαστῶν θεωροῦν εἰς τὸν προταθέντα νόμον, ὅτι διὰ τὴν διώρθωσιν ἐνὸς ἀτόπου μύρια ἄλλα ἀτομήματα θέλει γεννηθῶν καὶ πλείον δυσκολοδότηματα, ὡς ἐκ τῆς περιφρονήσεως τοῦ στρατοῦ.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν παρατηρεῖ ἐπομένως, ὅτι ὁ εἰσαγωγὴν τὸ Νομοσχέδιον Ὑπουργὸς πρέπει νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ εἴπῃ τοὺς προκαλέσαντας αὐτὸ λόγους. Ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λέγει τὰ ἐξῆς.

Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ᾔθελε προτείνει τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων δὲν ἐπιείθετο, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου διὰ τῆς λαϊκότητος. Ὑπάρχουσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰς θάνατον καταδικασμένοι κακοῦργοι, οἵτινες περιμένουσιν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην στιγμὴν νὰ ἐπιπέσῃ ὁ πέλεκυς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν. Εἰς Παλαιὰς Πύργας μετατέχθη ἡ λαϊκότητος πρὸς ἀποκεφάλισιν δύο καταδικῶν· οὐδ' ἐντὸς ὅμοις, οὐδ' ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπῆρξε δυνατόν νὰ εὑρεθῇ δῆμιος. Κατὰ συνέπειαν δὲ τὸ Ὑπουργεῖον, ἡ πρέπει νὰ φυλάττῃ τοὺς τοιούτους ἐπικινδύνους κακοῦργους εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπὶ πολὺ ἔτη. ἡ πρέπει νὰ προκαλέσῃ χάριν ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐνταῦθεν ἡ Κυβέρνησις, καὶ τοι μὴ βλέπουσα ἀπολύτως ἀδύνατον τὴν διὰ λαϊκότητος ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἠναγκάσθη μόνον τοῦτο νὰ προκαλέσῃ καὶ τὴν διὰ τουφεκισμοῦ, ὡς δυναμένην νὰ πραγματοποιηθῇ εὐκολώτερον. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ διὰ λαϊκότητος ἀποκεφάλισις προξενεῖ φρίκην εἰς πάντας, ἕνεκα τῆς απαιτουμένης προετοιμασίας, καὶ τῆς ἐνδεχομένης ἀντιστάσεως τοῦ καταδίκου, παλαιόντος μὲ τὸν δῆμιον· διὰ τουφεκισμοῦ ὅμως, λησταί, ὑπὸ στρατιωτικῶν δικαστηρίων καταδικασθέντες, ἐρραυήθησαν εὐκόλως, καὶ οὐδεὶς ἐμίσησε τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἐκτελέσεως, ἐπειδὴ δι' εὐγενὲς ἴσως αἶσθημα ὁ Ἕλλην, ἀποστρεφόμενος νὰ κύβη τὴν κεφαλὴν του ἐντὸς τοῦ σκότους τῆς λαϊκότητος, διὰ νὰ φονευθῇ μὲ τὸν πέλεκυν προτιμᾷ, καὶ εἶναι ἡδὺ εἰς αὐτὸν νὰ φονευθῇ διὰ πυροβόλου, τὸ ὅποιον καθ' ἑκάστην ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ περιποιεῖται. Παρατηρῶν ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀμοιρεῖ τῶν πρὸς οἰκοδόμησιν στερεῶν φυλακῶν απαιτουμένων χρηματικῶν μέσων, καὶ ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος, μήπως οἱ εἰς θάνατον καταδικασμένοι διαβρῆζωσι τὰς ὀλίγας ἀσφαλεῖς φυλακὰς ἐν ταῖς ὁποῖαις φυλάττονται, καὶ ἐπιπεσόντες διαταραξῶσι τὴν κοινωνίαν, περαινέει τὸν λόγον του λέγων, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον προσκλήθη ὑπὲρ τῆς γενικῆς ἀσφαλείας, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἂν δὲν ὑπάρχωσι δυνατὰ τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεως τῶν Νόμων.

Οὐδεὶς τίμιος πολίτης, ἀντιπραγματιεῖ τις, παραπονεῖται κατὰ τῆς λαϊκότητος, ὁ δὲ Νομοθέτης, ὡς μέσον ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς ὁρεῖται νὰ προσδιορίσῃ τὸ προξενὸν μάλιστα φρίκην εἰς τοὺς ἐγκληματίας, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν τὰ ἐγκλήματα ἐνισχύονται· προστίθει δ' ὅτι μό-

ναι αἱ ἀπόλυτοι Κυβερνήσεις προστρέγουσιν εἰς τὰ πρόχειρα τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων μέσα, παρατηρεῖ, ὅτι αἱ ἐλεύθεροι Κυβερνήσεις ὁρεῖλουσι νὰ ὑπερπηδῶσι πᾶσαν δυσκολίαν, καὶ μάλιστα ὅταν ᾖναι μικραὶ, ἐπειδὴ ἄλλως δεκνύουσι συμπτώματα ἀνικανότητος καὶ πολιτικοῦ θανάτου. Παρατηρῶν ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ διὰ λαϊκότητος ἀποκεφάλισις πραγματοποιεῖται δι' ἐνὸς μόνον δημίου, γνωμοδοτεῖ, ὅτι πρέπει ν' ἀποβρῆθῃ τὸ Νομοσχέδιον, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, ἀντὶ ἐνὸς θέλουσι γίνεσθαι 12 δῆμιοι, καὶ ἐκτὸς τούτου θέλει διασφαιρεῖται ἡ τιμὴ τοῦ στρατιωτικοῦ χαρακτήρος, ἐν ᾧ οὐδέποτε πρέπει (κατὰ τὸν Μοντέσκιαν) ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων νὰ ἐπιφέρει τὴν ἐξαχρείωσιν τῶν ἡθῶν.

Ὁ προλαλήσας, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, ἠθέλησε ν' ἀποδώσῃ ἀνικανότητα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀνεύθυνος, διότι προσέριοντα χρήματα δὲν εὗρίσκει δῆμιον, καὶ οὐδεὶς νόμος ὑποχρεοῖ τινα νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον τοῦ δημίου· ἠθέλησε πρὸς τούτοις ὁ προλαλήσας νὰ μολύνῃ τὸν χαρακτήρα τοῦ στρατιώτου, ἀλλ' ὁ δῆμιος συμφωνεῖ περὶ τῆς ἀντιμισθίας προηγουμένως, καὶ ὡς ἴδιον ἐπάγγελμα ἔχει τὸ φονεῖν, ἐν ᾧ ὁ στρατιώτης, ὅταν ὁ νόμος κυρωθῇ ἀπὸ τὰ τρία Νομοθετικὰ Σώματα, δὲν θέλει εἰσθαι, εἰμὴ ἀπλοῦς τοῦ νόμου ἐκτελεστής, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ, θελήσασα ν' ἀραιεθῇ πᾶσα τοιαύτη ἀπὸ τὸν στρατιώτην κηλίς, προσέθηκεν εἰς τὸ καθυποβληθὲν εἰς αὐτὴν προκείμενον Νομοσχέδιον τὰς λέξεις, « *γενομένου παρὰ τῆς ἐνάγκης δυνάμεως* »· διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, προστίθησιν, ἂν ἀποδοθῇ διὰ νόμου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ διατάττειν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου ὅποιονδήποτε, εἴτε πολίτην, εἴτε στρατιωτικόν, εἴτε ναυτικόν, οὗτοι θέλουσιν εἰσθαι ἀπλοὶ ἐκτελεσταὶ τοῦ νόμου, καὶ οὐχὶ δῆμιοι, ὡς οἱ ἐν Ἀθήναις προσφέροντες τὸ πάλαι τὸ κῶνειον πολίται, καὶ ὡς βασιλεῖς τις καταδίκασεν εἰς θάνατον τὸν ἴδιον υἱὸν του. Περαινέει δὲ τὸν λόγον του, λέγων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μὴ προθεμένη νὰ καταργηθῇ ἡ λαϊκότητος, εἰσέγαγε τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, 1^{ον} διότι δὲν εὗρίσκεται δῆμιος, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου διὰ τῆς λαϊκότητος· 2^{ον} διότι ὁ νόμος δὲν ὑποχρεοῖ τινα νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ποινὴν ταύτην· καὶ 3^{ον} διότι ἡ διὰ τουφεκισμοῦ ἐκτέλεσις συμβιβάζεται μὲ τὴν ἡθικὴν τῶν Ἑλλήνων

κατάστασιν, καὶ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ εὐκόλως, ἐν ᾧ πολλοὶ κακοῦργοι καταδικασθέντες εἰς θάνατον ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι σήμερα, δὲν φρονεῖσθαι δι' ἑλλειψίν δημοῦ, καὶ ὑπὲρ ἄλλων μὲν τὸ ὑπουργεῖον ἠναγκάσθη νὰ προκαλέσῃ χάριν, τινὲς δὲ δραπετεύσαντες, κατέστησαν μάλιστα τῆς κοινωνίας.

Εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔθνος, ἐνίσταται ἄλλος, ὑποχρεοῦνται οἱ στρατιῶται νὰ ἐκτελῶσι τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ἐκτός ἂν αὕτη ἐπιβάλλεται κατὰ στρατιωτικῶν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν παραδέχεται νὰ ὑποβληθῶσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι εἰς τοιαύτην ὑποχρέωσιν, ἐπειδὴ ἄλλως, ὀρκιζόμενοι νὰ ὑπηρετῶσι στρατιωτικῶς τὴν πατρίδα, ἤθελον ἐξαχρεῖωσι τὸν στρατιωτικὸν χαρακτῆρα, καὶ, ἂν δὲν ὑπακούσῃσι νὰ ἐκτελέσωσι τὴν προειμμένην ποινὴν, ἤθελον πράξει ἀπειθείαν, τὴν ὅποιαν οἱ στρατιωτικοὶ νόμοι τιμωροῦσι μὲ θάνατον πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοῦ τοιοῦτου κινδύνου, παρατηρῶν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ εὐχαριστηθῇ ὁ φρονεούμενος κακοῦργος, ἀλλὰ νὰ εὐρεθῇ ὁ κατάλληλος τῆς ἐκτελέσεως τρόπος, γνωμοδοτεῖ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ λέξεις « γινόμενον διὰ τῆς ἐνὸς τοῦ θυράμιου » ἐπειδὴ αὐτῷ δύνανται νὰ εὐρεθῶσιν ἐπὶ πλῆρωμῃ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς περὶ τῆς πρόκειται ποινῆς, εἴτε πολῖται, εἴτε καταδικοί, εἴτε στρατιῶται, καθ' ἣν ὁμῶς περιπτώσιν οἱ τελευταῖοι ἤθελον συναινέσει ἐκούσιως.

Ἀπαντῶν ἄλλος εἰς τὸν Κύριον Πρωθυπουργόν, εἰπόντα, ὅτι ὁ φρονεούμενος προτιμᾷ καὶ εἶναι γλυκὺ εἰς αὐτὸν νὰ φρονεθῇ διὰ πυροβόλου, λέγει, ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ θανατικὴ ποινὴ ἂν ᾖ ἀνώδινος, καὶ δὲν ἐπιφέρει ἐρίκην, νὰ ἐξαλειφῶνται δὲ ἀπὸ τὴν κοινωνίαν οἱ κακοῦργοι ἐξοριζόμενοι εἰς ἀειφυγίαν. Οἱ φιλόανθρωποι δημοσιογράφοι προστίθουσιν, συμφῶνως μὲ τοὺς ὁποίους ἐξεπορεύθη ὁ κύριος Πρωθυπουργός, γνωμοδοτοῦσιν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐμποδίζεται μόνον ὁ κακοῦργος ἀπὸ τοῦ νὰ ταραττῇ τὴν κοινωνίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν ὡς ἀντικατασταθῇ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου διὰ τῆς ἀειφυγίας, αἱ δὲ φιλόανθρωποι Κυβερνήσεις, καὶ τοὶ δυνάμεναι νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν θανατικὴν ποινὴν, καταδικάζουσι τοὺς κακοῦργους εἰς παντοτεινὴν ἐξορίαν θεωρῶν δ' ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι τὸ σύστημα τοῦτο, παρατηρεῖ, ὅτι ἂν πρόκειται νὰ χρησιμεύῃ ἡ θανατικὴ ποινὴ, ὡς παράδειγμα ἐρίκας, πρέπει νὰ ἐκτελεῖται διὰ τοῦ καταλλήλου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσου, ἐπειδὴ οἱ λησταὶ εἰσπρηγόμενοι εἰς οἰκίας, εἰς χωρία, εἰς πόλεις καὶ συνελθόντες νὰ ἐκτίθενται εἰς ἐνόπλους

συγκρούσεις, βλέπουσι τὸν θάνατον μὲ ἀτρόμητον ὁρμήν θεωρῶν διὰ ταῦτα τὴν λαίμητόμον ἀρμολίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν προέρχεται βλάβη τις ἂν μέχρι οὗ εὐρεθῇ δῆμιος, εἴτε ἡμεδαπός, εἴτε ἀλλοδαπός, κρατῶνται εἰς τὰς φυλάκας οἱ καταδικοί, ἐπειδὴ, ἂν καθ' ἣν ἐποχὴν καταδικάζονται ἐρωτηθῶσι, ἂν θέλουσι νὰ φρονεθῶσι παραχρῆμα, ἢ μὲν ἐν ἔτος, θέλουσι βεβαίως παραδεχθῇ τὸ δεύτερον, ἐναντιούμενος δὲ, ὅτι ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν στρατιῶτην ἀπὸ τὴν κληῖδα τοῦ δημοῦ, ἀποκρούει τὴν ἰδέαν, ὅτι ὅταν ὁ Νομοθέτης καταρτίσῃ νόμον τινα, ὅλοι οἱ πολῖται πάσης τάξεως χρεωστοῦσιν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς αὐτὸν, ὡς ἐξαλείφοντα πᾶσαν κατὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νομοθετημένου πράγματος κληῖδα ἀντικρίσεως καὶ ἀποφαινόμενος, ὅτι οὐδέποτε ἐνόησεν, ὅτι περιβλήθη μὲ τοιαύτην δύναμιν ἡ Γερουσία, ὥστε νὰ νομοθετῇ ἐναντίον τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, ὡς πράττουσιν οἱ τύραννοι μόνον, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἀντίκειται εἰς τοὺς κανόνας τῆς φύσεως, ἐπειδὴ ἐντεῦθεν ἢ οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν νεοσυλλεξίαν, ἢ μα πληροφορηθῶσιν, ὅτι ὁ στατιώτης εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐκτελῇ τὸ ἔργον τοῦ δημοῦ θέλουσιν ἀερωτηριάζεσθαι διὰ νὰ καθίστανται ἀνίσχυροι εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ὁ υἱὸς στατιώτης ὢν, θέλει εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φρονεῖται τὸν εἰς θάνατον καταδικασμένον πατέρα του, ἢ ὁ ἀξιώματιος θέλει εἰσθαι ὑπόχρεως νὰ ἐκτελῇ ἀπάρασιν, τὴν ὅποιαν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἡμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ, ὅτι εἶναι ἀδίκος· λέγων δὲ, ὅτι δὲν ἀγνοεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ Βασιλέως, ὅστις καταδικάσιν εἰς θάνατον τὸν υἱὸν τοῦ, καὶ ἐκτός τούτου, ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ Παυσανίου ἔρριψε τὸν πρῶτον λίθον ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοῦκου Ἀθηνᾶς, ἐντὺς τοῦ ὁποῦ ἐξήτησεν οὗτος ἄστυον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, εἰς τὴν ὅποιαν καταδικάσθη, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ τοιοῦτον γίνεται ἀπὸ ἀγανάκτησιν, ἢ βρασμὸν πατριωτισμοῦ καὶ ποτε ὁ λαὸς αὐτὸς καταστρέφει αὐθόρμητος τοὺς κακοῦργους, ἀλλ' οὐχ' ἥτον, ὅταν προσκαλεσθῶσι τινὲς ἐκ τοῦ λαοῦ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δῆμιοι, δὲν δέχονται τοῦτο κατ' οὐδένα λόγον· προστιθεὶς ἐπὶ τέλος, ὅτι εἰς οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ὁ στρατιώτης ὑπάρχει, ἢ ὑπῆρξε συγχρόνως καὶ δῆμιος καὶ ὅτι οἱ δῆμιοι τῶν Ἀθηναίων ἦσαν οἱ Σκόφαι καὶ οὐχὶ πολῖται, καθόσον αὐτοὶ γνωρίζει ἐκ τῆς ἱστορίας, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ προταθεῖ-

σα τροπολογία περί εξαλείψεως ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον τῶν λέξεων *γενομένου διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως*.

Ἡ εὔρεσις τοῦ δημίου, λέγει ἄλλος, εἶναι καθῆκον τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται, ὡς εἶπε τις τῶν προαγορευσάντων ν' ἀποδοθῇ ἀνικανότης εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι δὲν εὑρίσκεται δῆμιος. Παρατηρῶν δὲ, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ κατορθώνει ὁ Διοικητὴς τὴν εὔρεσιν δημίου δι' ἐντόνου προσπάθειας καὶ ἀδράς χρηματικῆς δαπάνης, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἀνσγκάζεται παρὰ τοῦ νόμου νὰ ἐκτελῇ ὁ ἴδιος τὴν θανατικὴν ποινὴν, θεωρεῖ δυνατόν ἐν Ἑλλάδι τὴν διὰ τῆς λαϊκῆς ἐκτέλεσιν, ἂν κανονισθῇ ἐξ ἀναλογίας, ὅτι ὁ Διοικητὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ εὑρίσκῃ τὸν δῆμιον, καὶ ὅτι μὴ εὑρίσκων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ παῦσιν.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὴν προταθείσαν τροπολογίαν περί εξαλείψεως τῶν λέξεων *γενομένου διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως*, γνωμοδοτεῖ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ αὕτη δεκτὴ, ἐπειδὴ τὰ ἐγκλήματα θέλουσι μένει ἀτιμώρητα, ἂν τὸ Νομοσχέδιον τροποποιηθῇ οὕτω, καὶ ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀπορρίβῃ κατ' αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τοῦτον ζητῇ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Κύριον Πρωθυπουργὸν ὁ εἰπὼν, ὅτι ἡ μὴ εὔρεσις δημίου δεικνύει ἀνικανότητα τῆς Κυβερνήσεως· λέγων δὲ μετὰ ταῦτα, ὅτι ἡ λέξις δῆμιος καὶ τοι σημαίνει ἄνθρωπον τοῦ δήμου, τοῦ ὁποίου ὁ Νόμος προσδιορίζει καθῆκον νὰ ἐκτελῇ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου. ἅπαντες ἀποστρέφονται τὸν τοιοῦτον ἐκτελεστήν, γνωμοδοτεῖ, ὅτι πρέπει ν' ἀπορρίβῃ τὸ Νομοσχέδιον παρατηρῶν δ' ἐπὶ τέλους, ὅτι ὁ εἰς θάνατον καταδικάσας τὸν υἱὸν τοῦ Βασιλεῦς, δὲν ἐξετέλεσεν ὁ ἴδιος τὴν τοιαύτην ἀπόφασίν του, λέγει, ὅτι δὲν ὑπάρχει σήμερον παράδειγμα τοιοῦτου πατρὸς, καὶ ὅτι οἱ Νόμοι πρέπει νὰ ἦναι ἀπόρροια τῶν ἡθῶν καὶ τῆς φύσεως.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι πᾶς Ποινικὸς νόμος πρέπει νὰ τείνῃ εἰς ἐξαλείψιν τῶν ἐγκλημάτων, καὶ οὐχὶ εἰς πολλαπλασιασὸν αὐτῶν, γνωμοδοτεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐκτελῇται ἡ θανατικὴ ποινὴ διὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ στρατιώτης θέλει κινδυνεύει νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸ ἐγκλημα τῆς ἀπειθείας καὶ τῆς παραβάσεως θρησκευτικῆς πεποιθήσεως. Ἡ παράβασις τοιαύτης θρησκευτικῆς πεποιθήσεως δὲν πρέπει, ἀντιπαρατηρεῖ τις, νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐπει-

δὴ ἄλλως θέλει ἀποδοθῇ κατ' ἀνάγκην καὶ εἰς τὸν δικαστὴν καὶ εἰς τὸν Νομοθέτην.

Ἐναντιούμενος ἄλλος εἰς τὸν εἰπόντα, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅπως ἔχει, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ μὴ παραλεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ Γερουσία εἶναι ἀνεξάρτητον Σώμα καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς δὲν πρέπει νὰ τροποποιῶνται δι' ἐπενεργείας τινος ἐξωτερικῆς, ἐπειδὴ ὁ κατὰ συνειδήσιν ἀποφασίζων, οὐ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τὸν θεὸν ἔχει συμφωνόν.

Ἀπαντῶν ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς εἰς τὸν εἰπόντα, ὅτι δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διὰ τῆς λαϊκῆς ἐκτέλεσεως τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, ἂν ἐπὶ ποινῇ παύσεως ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Διοικητὰς ἡ εὔρεσις τοῦ δημίου, παρατηρεῖ, ὅτι οὐδὲ διὰ τοῦ τοιοῦτου μέσου δύναται νὰ παραχθῇ τὸ σκοπούμενον τέλος, καὶ θεωρεῖ ἀναγκαῖον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας, νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον ἀνευ τροποποιήσεως, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι τὰ ἐγκλήματα, μὴ τιμωρούμενα, προστατεύονται.

Ἀντιπαρατηρῶν ἄλλος, ὅτι οἱ προτείνοντες νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ λέξεις *γενομένου παρὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως* δὲν προτίθενται, εἰμὴ νὰ χρησιμώσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν περισσύτερα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς, λέγει ὅτι, ἂν ἡ τοιαύτη τροπολογία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προστασία τῶν ἐγκλημάτων, εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόκειται κατηγορίαν καὶ ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, ἐπειδὴ εἰσαγαγὼν ἐν πρώτοις τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν, δὲν προσδιώρισεν, ὅτι ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου θέλει ἐκτελεῖσθαι παρὰ στρατιωτῶν.

Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, λέγει, ὅτι δὲν προέβλετο νὰ προσβάλῃ τινα, ἀλλὰ νὰ δείξῃ ποίος ἐπαπειλεῖ τὴν κοινωνίαν κίνδυνος, ὅταν τὰ ἐγκλήματα μένωσιν ἀτιμώρητα.

Δὲν πρέπει, λέγει ἄλλος νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι οἱ κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου λαλήσαντες ἐνσχύουσι τὰ ἐγκλήματα, ἐπειδὴ οἱ Νομοθέται ὀφείλουσι νὰ νομοθετῶσιν ἐν συνειδήσει, καὶ μὲ πλήρη πεποίθησιν. Ἀντὶ δὲ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου θεωρῶν, ὅτι ἡ αἰσχυρία εἶναι μᾶλλον κατάλληλος, παρατηρεῖ, ὅτι τὰ πνεύματα τῶν Ἑλλήνων, ὡς γνωσκει ἐκ πείρας, δὲν ἔχουσι τάσιν εἰς τὸ κακόν, καὶ ὅτι ἡ σήμερον μόλις ἀναφανομένη διακροῖα δύναται νὰ ἐξαλειφθῇ, ὅταν τὸ ἔθνος

χειραγωγῆται παρὰ φρονίμου καὶ ἠθικῆς Κυβερνήσεως.

Μηδεμίαν ἄλλαν παρατηρήσεως γενομένης, τὸ ζήτημα τίθεται εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν, καὶ διὰ ψήφων 20 κατὰ 16 ἀποφασίζεται νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τοῦ Νομοσχεδίου αἱ λέξεις, γενομένου παρὰ τῆς ἐνδ. π. δυνάμεως, καὶ νὰ μὴ ἔχῃ δικαίωμα ἡ Κυβέρνησις νὰ διατάτῃ τοὺς στρατιώτας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου, ἐπειδὴ οὗτοι, μὴ ὑπακούοντες εἰς τοιαύτας διατάξεις, δὲν πράττουσιν ἐγκλημα στρατιωτικῆς ἀπειθείας.

Ἀναγινώσκονται μετὰ ταῦτα τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Νομοσχεδίου, τὰ ὅποια γίνονται δεκτά.

Γενομένης τελευταίον μυστικῆς ψηφοφορίας περὶ τοῦ συνόλου, καὶ τοῦτο παραδεχθείσης τῆς Γερουσίας διὰ ψήφων 31 κατὰ 3, ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρησάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 26 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ Πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἔγγραφο τοῦ Γουνασιάρχου Ναυπλίας Κυρίου Χ. Παμπούκη, προσφέροντος εἰς τὴν Γερουσίαν πέντε ἀντίτυπα τοῦ ἐκφωνηθέντος παρ' αὐτοῦ λόγου κατὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ αἰνίτου Νεοφίτου Δούκα, τὰ ὅποια ἀποφασίζεται νὰ τεθῶσιν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Σώματος.

Ἀναγινώσκεται μετὰ τοῦτο καὶ ἕτερον ἔγγραφο τοῦ Κυρίου Γ. Ἀθανασίου, προσφέροντος εἰς τὴν Γερουσίαν δύο ἀντίτυπα τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταρραθέντος περὶ Νομοθεσίας Συγγράμματος τοῦ Βένθου. Ἀποφασίζεται δὲ νὰ τε-

θῶσιν ὡσαύτως καὶ τὰ βιβλία ταῦτα ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Σώματος.

Ἀναγινώσκεται ὑστερον ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ρ. Τζωρτζ, αἰτούντος ἐικοσιπενθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, ἡ ὅποια ἐγκρίνεται νὰ παραχωρηθῇ.

Ἀναγινώσκεται καὶ ἑτέρα ἀναφορά τοῦ Κ. Κ. Μπότζρη, αἰτούντος διήμερον ἀδειαν ἀπουσίας διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Μεσολόγγιον, πρὸς ἀνάρρωσιν τῆς πασχούσης υγιείας του. Ἀποφασίζεται δὲ νὰ τῷ παραχωρηθῇ τεσσαρκακοήμερος μόνον ἀπουσίας ἀδεια.

Ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰσάγει ἐπομένως δι' ἐκθέσεως, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ψηφισθὲν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς « περὶ δημοτικῶν φόρων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Νομοσχεδίου », τὸ ὅποιον ἔχει οὕτως :

Εἰσαγωγή

Τοῦ περὶ Δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846 ἔτους
Προβουλεύματος.

Ἡ ἐσχὺς τοῦ ἀπὸ 20 Ἀυγούστου 1845 16. Νόμου ἐπαυσα μὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ οἱ Ἀῆμοι δὲν δύνανται, ἀνευ νέας ἀδείας, οὔτε νὰ ἐπιβάλλωσιν, οὔτε νὰ εἰσπράξωσι τοὺς ἀμέσους αὐτῶν φόρους καὶ τὴν ἐπὶ τῶν καταναλισκομένων ὠνίων ἑμμεσον, ἐξ ὧν παρῴζονται τὰ κυριώτερα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν μέσων.

Ἡ Βουλὴ ἐπιβουρῆσκα τὸν εἰρημένον νόμον, καὶ ἐπενεγκούσα τροποποιήσεις τινὰς εἰς αὐτόν, ἐψηφίσκατο, ὅπως διατελεῖ ἐν ἰσχύει, καὶ ἐπὶ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

Εἰσάγοντες, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Γερουσίας τὸ ἥδη ἐπισυνημμένον τοῦτο προβούλευμα, περιοριζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι αἱ ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις ἀπεδείχθησαν ἐκ τῆς πείρας ἀναγκαιόταται. Οἱ δὲ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν λόγοι ἐκτιθενται κατὰ πλάτος εἰς τὰ πρακτικά τῆς περὶ αὐτῶν γινομένης ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως, καὶ θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἐπικυρώσωμεν αὐτοὺς ἐνταῦθα.

Ἀθῆναι τὴν 22 Μαρτίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ν κ. τ. λ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τῇ γνώμῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπομεν

εις αὐτὸν νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τὸ ἐξῆς περὶ Δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846 ἔτους ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέν προβουλευμα.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1845 Π. Νόμος περὶ Δημοτικῶν φόρων, θέλει διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐπὶ τοῦ 1846 ἔτους, μὲ τὰς ἐξῆς τροπολογίας.

α. Εἰς τοὺς ἐν τῷ Ἄρθρ. 8 ἐμπεριλαμβανομένους Δήμους προστίθεται καὶ ὁ τῆς Σκιαθοῦ, καὶ ὁ τοῦ Πανόρμου.

β. Τὰ ἄρθρα 12, 14 καὶ 15 τροπολογούνται ὡς ἐρεξῆς:

• Οἱ ἄμωσοι Δημοτικοὶ φόροι, ὅτε ἐγγειος, ὁ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσῶν, εἰσπράττονται συναμα μετὰ τῶν ἀντιστοιχοῦντων φόρων τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τῶν δημοσίων Εἰσπρακτόρων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γινομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως καὶ ἐξελέγξεως. Ὅπου δὲ οἱ τοιοῦτοι φόροι τοῦ δημοσίου δὲν εἰσπράττονται κατὰ Δήμους, ἢ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῶσι καὶ οἱ ἀντιστοιχοῦντες δημοτικοί, συγχρόνως μὲ τοὺς δημοσίους, καὶ ὑπὸ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, ἢ μέτρησις, ἢ ἐκτίμησις, ἢ ἐξελέγξις καὶ ἢ εἰσπραξις αὐτῶν γίνεται διὰ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

γ. Τὸ ἄρθρον 13, τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς.

• Ἡ ἐκποιήσις τῶν εἰς εἶδη παρὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἰσπραττομένων Δημοτικῶν φόρων θέλει γίνεαι καθ' ὅν τρόπον καὶ ἡ τῶν τοῦ Δημοσίου, καὶ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἐκαστοῦ Δήμου, παρὰ τῶν αὐτῶν Ἀρχῶν.

• Αἱ Ἀρχαὶ αὗται χρεωστοῦν νὰ ἐκποιῶσι τὸ ὅλον, ἢ μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς Δήμους ἀνγκόντων εἰδῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν, προηγουμένων τῶν περὶ τούτου πράξεων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, κατὰ τὸν περὶ Δήμων Νόμον.

• Αἱ γενόμεναι εἰσπράξεις παρὰ τῶν Ταμιῶν καὶ Τελωνῶν θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς ἀρμοδίους εἰσπρακτορας τῶν Δήμων κατὰ μῆνα, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι τῇ 21 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀποφασίζεται δὲ νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ ἐκθέσεως, νὰ συνέλθωσι δὲ τὴν ἐπιούσαν τὰ τμήματα, ὅπως προεβλεπόμενα διαρίσωσι τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου Ἐπιτροπὴν.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Πέμπτης.

Ἀναγνώσθεις τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνώσθεις ἐπικυροῦνται.

Ἀναγνώσκειται μετὰ ταῦτα ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Λόντου, αἰτοῦντος εἰκοσυχήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, ἢ ὅποια ἐγκρίνεται νὰ παραχωρηθῇ, λογιζομένη ἀρ' ἧς ἡμέρας θέλει γίνεαι χρῆσις αὐτῆς.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ περὶ Δημοτικῶν φόρων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Νομοσχεδίου, καθυποβάλλει ἐπομένως τὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν, ἢ ὅποια ἀναγνώσθεισα παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ἔχει ὡς ἐξῆς:

Ἐκθεσις

τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου

« περὶ Δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846 ἔτους. »

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἐπεξεργασθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσαχθέν Νομοσχέδιον περὶ Δημοτικῶν φόρων, ὑποβάλ-

λει εἰς τὸ Σεβαστόν τοῦτο Σῶμα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο στηριζόμενον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βίσεως τοῦ περὶ Δημοτικῶν φόρων Νόμου τοῦ παρελθόντος 1845 ἔτους, μετεβλήθη μόνον κατὰ τινα μέρη, διὰ τῶν παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων, ὡς πρὸς τὰ ἀρθρ. 8, 12, 13, 14 καὶ 15.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ δικαίαν τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 8 γενομένην προσθήκην τῶν Δήμων Σκιάθου καὶ Πανόρμου, καὶ τὴν κατ' ἐξαίρεσιν ἐπέκτασιν τῆς φορολογίας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐμμεσον φόρον, διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ εἰρημένοι δύο Δήμοι, στερούμενοι κτημάτων, ἐξ ὧν ἠδύναντο νὰ πορίζωνται καὶ ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν Δημοτικῶν ἀναγκῶν ἀπαιτούμενα μέσα, ἐκτίθενται εἰς ἀμηχανίαν.

Ἐγκρίνει ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 12, 14 καὶ 15 τροπολογίαν τῆς Βουλῆς, καθόσον τὸ ἀποτέλεσμα προμηνύεται ὑπὲρ τοῦ Δημοτικοῦ συμφέροντος, ὡς ἀποφεύγον τὰς δυσκολίας, αἰτινὰς ἀναμφιβόλως θέλουν μεσολαβῆσαι ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεξιν καὶ διάκρισιν τῶν ἀνηκόντων εἰς ἑκάστον Δήμον φορολογησίων εἰδῶν, ὡς αἰτίας οἱ ἐπ' αὐτῶν φόροι τοῦ Δημοσίου δὲν δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσι κατὰ Δήμους, ἡ δὲ εἰσπραξὶς τούτων ἐνεργεῖται διὰ τῶν Τελωνείων. Πρὸς ἀποφυγὴν ὅθεν τῶν εἰς τοὺς Δήμους προξενουμένων ζημιῶν, ἐνεκα τῶν τοιούτων περιστάσεων, ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς διατάξεως τοῦ νὰ εἰσπράττωνται παρὰ τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν Ὑπαλλήλων οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διαληφθεῖσας κατηγορίας Δημοτικοὶ φόροι.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν συνάδει μὲν μὲ τὸ παραδεχθὲν γενικὸν τῆς εἰσπράξεως τῶν Δημοτικῶν φόρων σύστημα, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου θεωρεῖται ἀναπόφευκτος ἐξαίρεσις, ἐγγυσιμένη τὴν ἐξασφάλισιν τῶν Δημοτικῶν συμφερόντων.

Δι' ὅσα δὲ ἀφορᾷ τὸ τροπολογηθὲν 13 ἀρθρον, ἡ Ἐ-

πιτροπὴ παρατηροῦσα, ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ διευκολύνουσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δήμων, διὰ τῆς ἐνεργουμένης ἐκποιήσεως τῶν εἰς εἶδη Δημοτικῶν φόρων, ἐπιτρέπουσαι νὰ γίνεταί αὕτη, οὐχὶ καθ' ὠρισμένον χρόνον, ὡς ὑπῆρχεν εἰς τὸν Νόμον, ἀλλ' ὡς αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ τὸ ζητήσωσι, πρὸς δὲ καὶ τὴν τακτικὴν κατὰ μῆνα παράδοσιν τῶν γενομένων εἰσπράξεων εἰς τὰ Δημοτικά Ταμεῖα, παραδέχεται καὶ τὴν εἰρημένην τροπολογίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, μολοντί θεωρεῖ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ εἰσυχθῇ ἐντὸς τῆς παρούσης Συνόδου ὁ ἀφορῶν τὸ 1847 ἔτος περὶ Δημοτικῶν φόρων Νόμος, κρίνει περιττὸν ν' ἀναφέρῃ τι περὶ τούτου, καθόσον ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν διεβεβαίωσεν εἰς τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίαν οἰκοθεν, ὅτι θέλουν ἔχει ὑπ' ὄψιν τῶν αἱ Βουλῶν, ὡς οὐπω, τὸ περὶ τούτων Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 28 Μαρτίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Γ. Βούλγαρης.

Δ. Κανελόπουλος.

Νικόλαος Ἰω. Μέξης.

Γιαννάκης Χ. Πέτρου.

Παρατηρήσεις δὲ παρὰ τινων γενημένης, ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ λιθογραφηθῇ ἡ Ἐκθεσις αὕτη, ὡς τῆς Ἐπιτροπῆς παραδεχομένης ἐν γένει τὸ Νομοσχέδιον, ἀπορρσιζεται νὰ συζητηθῇ τοῦτο τὴν ἐπιούσαν, καὶ ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκοπουλος.

Τῆς 29 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πληρὴς ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἡμερησίᾳ διατάξις ἀπαγγέλλεται μετὰ ταῦτα ἡ συζήτησις τοῦ περὶ Δημοτικῶν φόρων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Νομοσχεδίου.

Ὁ Κύριος Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσάγει ἐπομένως δι' ἐκθέσεως Νομοσχεδίου περὶ τετραμηνιαίας πιστώσεως τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1846, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκει καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔκθεσις

Περὶ τετραμηνιαίας πιστώσεως τῶν ἐξόδων
τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1846.

Κύριοι Γερουσιασταί!

Διαταχθεὶς παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἐπαρουσίασα εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς Α'. τετραμηνίας τῆς χρήσεως 1846, τὸ ὁποῖον συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρ' αὐτῆς ὑπέστη τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις:

Ὁ προταχθεὶς τίτλος εἶχε « Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς α. τετραμηνίας τῆς χρήσεως 1846 », ἀλλ' ἡ Βουλὴ τὸν ἐτροποποίησεν οὕτω: « Περὶ τετραμηνιαίας πιστώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1846. »

Τὸ ἄρθρον 1, ἔχον « Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρῶσαι μετὰ προηγουμένην ἐγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰαννουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου Τρ. Ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ

τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν » ἐτροποποιήθη: « Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρῶσαι μετὰ προηγουμένην ἐγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰαννουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη Προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τρίτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων. »

Τὸ οὕτω πως τροποποιηθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς Νομοσχεδίου παρουσιάζων σήμερον καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, ἐξαιτοῦμαι νὰ ἐπιψηφίσητε αὐτὸ, Κύριοι, καθ' ὅσον γνωρίζετε κατὰ πόσον κατεπείγει ἡ ἀπότισις τῶν καθυστερουμένων μισθοδοσιῶν, καὶ ἄλλων ἐπίσης νενομισμένων πληρωμῶν, εἰς τε τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἄλλους πολίτας.

Ἀθῆναι τὴν 29 Μαρτίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Πονηρόπουλος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΘΕΡΙΟ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ παρὸν Νομοσχεδίου θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑρξῆς:

α. Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρῶσαι μετὰ προηγουμένην ἐγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰαννουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος Προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τρίτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων.

β. Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-

ρουσίαις, και παρ' ημῶν σήμεραν κυρωθεῖς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἡμερηίδος τῆς Κυβερνήσεως, και ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός

N. Παναγιώπουλος.

Εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρατηρήσας, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο στηρίζεται 1) Ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, 2) Ἐπὶ ἐκείνου τοῦ παρελθόντος, ἐν ᾧ ἂν ζητηρῇται ἐπὶ τοῦ ἐνός, δὲν δύναται νὰ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἐτέρου, και 3) Ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων και Διαταγμάτων, θεωρεῖ ἀναγκασίον νὰ δώσῃ σήμεραν τὰς περὶ τῆς γενομένης αὐξήσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους πληροφορίας ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, διὰ νὰ ᾔναι συντομωτέρα ἢ, καθ' ἣν ἡμέραν προσδιορισθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, συζήτησις.

Τὸ περὶ πιστώσεως Νομοσχέδιον, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, στηρίζεται ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὅστις συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν και διαταγμάτων, και ὅστις ἐπαυξάνει μὲν τὰς δαπάνας τοῦ ἔτους 1846, ἀλλ' ἢ ἐπαύξεισι αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὰς ἰδίας ἀποφάσεις τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ὡς π. γ. ἀπὸ τὴν περὶ συστάσεως Γυμνασίων τινῶν και Σχολείων ἀπόφασιν, και ἄλλας τοιαύτας, τὰς ὁποίας προσκάλειν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι τὸ περὶ πιστώσεως Νομοσχέδιον στηρίζεται ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, λέγει, ὅτι οὐδεμία δαπάνη δύναται νὰ γίνῃ, ἂν δὲν προσδιορίζεται διὰ Νόμου, ἢ Διατάγματος, και κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἶναι περιττὰ, ὡς οἰκοθεν ἐννοοῦμεναι, αἱ ἐν τῷ τέλει τοῦ Νομοσχεδίου λέξεις:

• τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν και Διαταγμάτων. •

Ακθῶν τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον, ἐρωτᾷ τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἂν ἐφημερόσθησαν ὡσαύτως και αἱ εἰς ἀντικείμενα τινα, περὶ μειώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἀποφάσεις τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων.

Ἡ πίστις, παρατηρεῖ ἄλλος, στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ὅλικου ποσοῦ τοῦ ἐνεστῶτος Προϋπολογισμοῦ, ἀπὸ τὰς λεπτομερείας τοῦ ὁποίου ἐξάγεται πᾶσα διασάφεις.

Θεωρηθείσης τελευταῖον περιττῆς τῆς λιθογραφήσεως τοῦ

προκειμένου Νομοσχεδίου, προσδιορίζεται ἡ ἐπιῦσα, διὰ τὴν περὶ αὐτοῦ συζήτησιν. Ἡ δὲ προεξέτασις εἰς τὰ Τμήματα νὰ λάβῃ χώραν σήμεραν, μετὰ τὸ τέλος τῆς Συνεδριάσεως.

Ἀναγινώσκειται ἐπομένως ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Χρυσογέλου, αἰτοῦντος τεσσαρακονθήμερον ἄδειαν ἀπουσίας, ἀπαρσιζεται δὲ νὰ τῷ παραχωρηθῇ τριακονθήμερος μόνον ἀπουσίας ἄδεια.

Ἀναγινώσκειται και ἐτέρα ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μόξη, αἰτοῦντος εἰκοσάήμερον ἄδειαν ἀπουσίας, ἡ ὁποία παραχωρεῖται.

Εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν καθυποβάλλει ἐπὶ τούτοις πρότασιν Νόμου περὶ ὀρκωμοσίας τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, ἔχουσιν οὕτως:

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ὑφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας ἀπαρσιζόμεναι και διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλοι οἱ ἐνῆλικες Ἕλληνες, ἢ ἰθαγενεῖς, ἢ ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας, θέλουσι δώσει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

• Ὀρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα και εἰς τὸν Βασιλέα και ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα και εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, και νὰ ἐκπληρῶ εὐσυνειδῶτως τὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα. •

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ὄρκος θέλει δοθῇ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου, ἐνώπιον τῆς ἀρχιεπίσκοπικῆς Διοικητικῆς, ἢ Δημοτικῆς Ἀρχῆς και τοῦ ἀνέκοντος ἱερέως, και ἐντός τῆς προσδιορισθεῖσας παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Ἐκκλησίας. Θέλει δὲ ἀναγνωσθῇ μεγάλη τῇ φωνῇ παρὰ τοῦ ἱερέως, ἐπαναληφθῇ αὐτολεξεῖ και ὑπογραφῇ ἀπὸ τοῦ ὀρκιζομένου. Ἐὰν δὲ ὁ ὀρκιζόμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, γίνεται περὶ τούτου μνεία ἐν τῇ περὶ τούτου ἐκθέσει ὑπογεγραμμένη παρὰ τῆς παρευρεθείσης Διοικητικῆς ἢ Δημοτικῆς Ἀρχῆς και παρὰ τοῦ ἱερέως.

Ὅσοι δὲ πολῖται Ἕλληνες προσεδούουν ἄλλην παρὰ τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν, θέλουσι ὀρκισθῇ κατὰ τὸν εἰθιμικὸν εἰς αὐτὴν τύπον τοῦ ὄρκου.

Άρθρ. 3.

Περί της όρκωμοσίας θέλουν συνταχθῇ διπλᾶ Πρωτόκολλα, ἐξ ὧν τὸ μὲν θέλει πεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ τεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖά του, τὸ δὲ ἄλλο θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα ἐκάστου δήμου.

Άρθρ. 4.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξασκήσῃ πολιτικά δικαιώματα, ἐὰν δὲν δώσῃ προηγουμένως τὸν ἐν τῷ Ἀρθρῷ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὄρκον.

Άρθρ. 5.

Οἱ Διοικηταὶ θέλουν προσδιορίσει, ὡς ἡμέραν τῆς πρώτης μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου όρκωμοσίας εἰς ἕκαστον Δῆμον, τὴν πρώτην ἢ δευτέραν Κυριακὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φύλλου τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου θέλει δημοσιευθῇ ὁ εἰρημένος ὄρκος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ἀνγνωσθέντος δὲ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, ἀποφασίζεται νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν Τραπεζιτῶν.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ Διοικητικῆς ἐν τῇ Πρωτευούσῃ Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου, καθυποβάλλει ἐπομένως τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν, ἣ ὑποῖα ἀναγνωσθεῖσα παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐκθεσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας τῆς Πρωτευούσης Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ περὶ ὀργανισμοῦ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς Πειραιᾶ εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον ἐπεξεργασθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ, καθυποβάλλει εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σεβ. τούτου Σώματος τὰς ἐπὶ τούτου παρατηρήσεις τῆς.

Κατὰ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἡ Ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, ἥτις κατὰ τοὺς καθεστῶτας Νόμους, ἐνεργεῖται εἰς ὅλον τὸ Κράτος ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν αὐτῆς, πρόκειται ν' ἀνατεθῇ κατὰ τὴν Πρωτεύουσαν μό-

νον καὶ τὸν Πειραιᾶ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκλεγομένους ἀμέσως ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Τὰ ἐξαιρετικά ταῦτα Ἀστυνομικά μέτρα ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις, χάριν τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, κατὰ συνέπειαν πολλῶν λυπηρῶν συμβάντων, ὅσα ὅλοι γνωρίζομεν, καὶ ὅσα ὁ Κύριος Ὑπουργὸς εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν του ὑπέδειξε.

Καὶ ἡ Γαλλία αὕτη, τῆς ὁποίας τὸν Ἀστυνομικὸν ὀργανισμὸν ἐξ ἀρχῆς παρεδέχθημεν, ἐνομοθέτησε τοιαῦτα ἐξαιρετικά μέτρα ἀπὸ τοῦ 1800 ἔτους, διὰ τὸν Νομὸν τῆς Σηκουάνας, ἀναθέσασα τὰ Ἀστυνομικά καθήκοντα εἰς ἓνα Ἀστυνόμον ἐδρεύοντα εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ, τοὺς Παρισίους, καὶ ἔχοντα ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τοὺς ἀναγκαίους Ὑπαστυνόμους, δι' ὧν ἐνεργεῖ τὰ τῆς ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας Ἀστυνομίας καθήκοντα εἰς ὅλους τοὺς 12 Δῆμους τοῦ Νομοῦ, διατελῶν ὑπὸ τὰς ἀμέτους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ ὅσους ἄλλους ἀπαριθμεῖ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς εἰς τὴν ἔκθεσιν του, ἐπεισαν τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ γνωμοδοτήσῃ ὁμοψήφως ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου τὸν σκοπὸν ἐθεώρησε πολλοῦ λόγου ἄξιον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν εὐταξίαν τῆς Πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου.

Προχωρήσασα ἀκολούθως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καὶ ἑκάστα ἐκρίνεν ἀναγκαίας τροπολογίας τινας, διὰ τοὺς ὁποίους φέρει λόγους ἐφ' ἑκάστης.

Άρθρ. 1.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς ἔχει, ἐπιφυλαττομένη νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις τινὰς εἰς τὴν συζητήσιν ἐπὶ τῆς ὀνοματολογίας Διοικητικῆς καὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας, τὴν ὁποίαν δὲν θεωρεῖ πρᾶγμα.

Άρθρ. 2.

Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὁ Ἀστυνόμος τῆς Πρωτευούσης ἀπαιτεῖται νὰ ἔλῃ βαθμὸν Νομάρχου, διότι πρέπει νὰ ᾖται

διακεκριμένης ικανότητας, δραστηριότητας και τιμιότητας· και τοιοῦτος δὲν εὐρίσκεται, εἰμὴ εἰς τὰς ἀνωτέρας τῆς κοινωνίας βαθμίδας, ὅστις δὲν θέλει συγκατατεθῇ ἐπομένως νὰ ὑπηρετῇ, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ καθιερωσὰ Νομοθεσία μας περὶ Δημοτικῆς Αστυνομίας, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀναφερόμενοι λόγοι εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Επὶ τούτων παρατηρεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ, α.) ὅτι ὁ βαθμὸς τοῦ Νομάρχου κάμνει τὸν Ἀστυνόμον παντελῶς ἀνεξάρτητον καὶ ἄσχετον μὲ τὸν Νομάρχην· καὶ δύο Ἀρχαὶ ἰσόβαθμοι εἰς τὴν αὐτὴν ἔδραν δὲν ἔμπορουν παρὰ νὰ συγκρούωνται περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθήκόντων αὐτῶν, μὲ βλάβην καὶ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης ὑπηρεσίας. β.) ὅτι ἡ Διοικητικὴ ἱεραρχία προσβάλλεται διὰ τῆς μεμονωμένης καὶ ἄσχετου μὲ πᾶσαν Ἀρχὴν θέσεως τοῦ Ἀστυνόμου. γ.) ὅτι τὸ ἰσόβαθμον τῶν δύο Ἀρχῶν ἀντίκειται εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ εἰσαχθέντος Νομοσχεδίου, φέρον προσκόμματα εἰς τὴν τάχειαν ἐκτέλεσιν τῶν Ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους γνωμοδοτεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν Ἀστυνόμον τῆς Πρωτευούσης βαθμὸς Ὑπουργικῶν Τμηματάρχου, μισθοδοσία δὲ δραχμῶν 400, ὡς κανονίζεται εἰς τὸ Νομοσχέδιον· διὰ δὲ τοῦ βαθμοῦ τούτου καὶ τῆς μισθοδοσίας δὲν εἶναι δύσκολον νὰ εὕρῃ ἡ Κυβέρνησις ἄνδρας διακεκριμένης ικανότητος, δραστηριότητος καὶ τιμιότητος, ὁποῖους ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία αὕτη.

Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν 7 Ὑπαστυνόμων, τῶν Βοηθῶν καὶ τῶν Κλητῆρων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον τὸ προσωπικὸν τοῦτο, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅτε ἀπαιτεῖται πολλὴ προσοχὴ καὶ ἀκρίβεια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Ὁ Βος Ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς Ἀγροτικῆς λεγομένης Ἀστυνομίας, εἶναι ὁ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις Ἀγρονόμος, καὶ ἀγρονομία ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ, διὰ τοῦτο μετεβλήθη ὁ § δ' τοῦ Ἀρθρ. 2, οὕτως: • Εἰς Ὑπαστυνόμος, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀγρονόμος.

Ἀρθρ. 3.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὸ Ἀρθρ. 3, ὡς ἔχει. Νομίζει δὲ ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ • διορίζονται δὲ καὶ παύονται οἱ Ὑπαστυνόμοι καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀστυνόμου παρὰ τοῦ Βασιλέως, οἱ δὲ Ὑπο-

• γραμματεῖς, Γραφεῖς καὶ Βοηθοί, καὶ οἱ Ἀστυνομικοὶ • Κλητῆρες παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου, • ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀστυνόμου. • ἔπεται δὲ ὡς § ε' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. • Οἱ ἀγρονόμοι διορίζονται κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις ὑπάρχοντι εἰς τὸν Ἀγρονόμον, • ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς παύῃ προσωρινῶς ἢ • δὲ ὁριστικῇ παύσει· αὐτῶν ἀπορροῖζεται παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου, ἀκούσαντος τὴν γνώμην τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. •

Ἡ προσθήκη αὕτη ἐκρίθη ἀναγκαῖα, διότι δὲν διαλαμβάνει καμμίαν διατάξιν περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, παρὰ μόνον εἰς τὸν § ε' τοῦ ἄρθρου 6, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 7, ὡς ἐν παρόδῳ.

Ἀρθρ. 4.

Εἰς τὸ Ἀρθρον τοῦτο, ἀντὶ τῶν λέξεων • Νομαρχικὸς Γραμματεὺς • ν' ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις • Ὑπουργικὸς Γραμματεὺς Ἀ'. τάξεως • κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει.

Ἀρθρ. 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Ἀστυνόμου, τοῦ Ὑπαστυνόμου τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως κολληομένων. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν Ὑπαστυνόμων δὲν προβλέπει τὸ Νομοσχέδιον· διὰ τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖαν τὴν ἐξῆς προσθήκην εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου • κολληομένου δὲ ἐνός τῶν ἄλλων Ὑπαστυνόμων, ἀναπληροῖ αὐτὸν ὁ τῆς πλησιεστερᾶς περιφέρειας. • Τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ διατάξις τοῦ Γαλλικοῦ ὁργανισμοῦ.

Ἀρθρ. 6.

Τὸ ἄρθρον 6 ἐκρίθη εὐλογον νὰ τροποποιηθῇ οὕτως: • ὁ • Διοικητικὸς Ἀστυνόμος τῆς Πρωτευούσης θέλει ἐνεργεῖ εἰς • τὴν περιφέρειάν του ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ • ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἦσαν ἀνατεθειμένα, ἢ θέλουν ἀνατε- • θεῖ εἰς τὸ μέλλον, διὰ Νόμων, ἢ Διαταγμάτων, εἰς τὰς • Διοικητικὰς ἢ Δημοτικὰς Ἀρχάς. •

Διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης προσετέθησαν αἱ λέξεις: • ἢ θέλουν ἀνατεθῇ » καὶ ἡ προσθήκη αὕτη καθιστᾷ περιττὴν τὴν φράσιν: • καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελον ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν διὰ Β. Διατάγματος. •

Εἰς τὴν ἐπομένην περίοδον τοῦ αὐτοῦ παραγράφου » ἔχει

δὲ καὶ τὸ δικαίωμα κτλ. » ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 18 τῆς Πολιτ. Διοικονομίας, εἶναι συνέχεια τοῦ 17 ἁρθρου, ἐκρίθη ἀναγκάζον πρὸς περισσοτέραν σαφήνειαν νὰ γίνῃ μνεία καὶ τῶν δύο συνάμα, ἥτοι τοῦ 17 καὶ τοῦ 18.

Εἰς τὸν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου, ἐπειδὴ γίνεται λόγος περὶ στασιαστικῶν συναθροίσεων, περὶ ὧν προβλέπουν τὰ ἄρθρα 33—36 τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διατάγματος τῆς 3 Δεκεμβρίου 1836, ἐκρίθη ἀναγκάζον, πρὸς περισσοτέραν σαφήνειαν, νὰ προστεθῇ ἡ παραπομπὴ εἰς τὰ εἰρημμένα ἄρθρα, ὡς ἐπὶ ἑξῆς.

« Θέλει ἐνεργεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ Παιραϊὰ » τὰ πρὸς διαλύειν στασιαστικῶν συναθροίσεων, συμφώνως » μὲ τὰ περὶ τοῦτου διατεταγμένα εἰς τὰ ἄρθρ. 33—36, » τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1846, περὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας » Β. Διατάγματος. »

Ἡ δὲ περίοδος περὶ τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ παραγράφου « καὶ νὰ ὑποβῇ πρότασις κτλ. » ἐξαλείφεται ὡς περιττή, διότι προστίθεται ἡ διάταξις αὕτη εἰς τὸ ἄρθρ. 3.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρ. τούτου μετατίθεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρ. 3, διὰ τοῦτο καθίσταται περιττὸς ἐνταῦθα.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ Ὑπουργεῖον, συμφώνως μὲ τὸν Ἀστυνομικὸν Ὄργανισμὸν τῆς Πρωτεύουσας τῶν Παρισίων παρεδέχθη καὶ τὴν διάταξιν ταύτην: τὴ νὰ ὑπάγεται ἀμέσως ὁ Ἀστυνόμος τῆς Πρωτεύουσας τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ νὰ ᾔναι παντελῶς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὸν Νομάρχην τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ σκερθεῖσα ὀρίμως, καὶ συζητήσασα ἐπανειλημμένως τὴν διάταξιν ταύτην, ἔκρινεν, ὅτι τὸ ἀνεξάρτητον καὶ παντελῶς ἀσχετον τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς μὲ τὸν Νομάρχην, ὅχι μόνον δὲν συμφιδίχεται μὲ τὴν καθεστῶσαν Νομοθεσίαν μας, καὶ μὲ τὴν παρούσαν πολιτικὴν μας κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τοῦ εἰσαγομένου Νόμου ἀντίκειται, ὅστις εἶναι ἡ προκατάληψις τῶν ἀξιοποίων πράξεων· καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι.

α. Ἡ ἐπιτήρησις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας των ἐκτελεῖται διὰ τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν. Αὕτη εἶναι ἡ ῥητὴ διάταξις τοῦ ἁρθρ. 10, τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1836, Ἀστυνομικοῦ Κανο-

νισμοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου τὰ ἐπόμενα ἄρθρ. 14 καὶ 16, ὑποχρεοῦν τὰς Ἀστυνομικὰς ἀρχὰς νὰ κἀνωσι τακτικῶς καθ' ἡμέραν προφορικὴν ἀναφορὰν περὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὸν Δήμαρχον, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐκτὸς τούτου, ν' ἀπακτῇ παρ' αὐτῶν προφορικὴν περὶ τούτων, ἢ ἐγγράφον ἀναφορὰν. Ὅπου δὲ ἔδραμι Διοικητικὴ Ἀρχὴ νὰ κἀμνη συγχρόνως ὁ Ἀστυνόμος καὶ πρὸς αὐτὴν ἡμερούσιον προφορικὴν ἀναφορὰν περὶ τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων.

β. Ὁ Νομάρχης, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του, τὰ ὑποῖα διαγράφει τὸ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 Β. Διάταγμα, οὔρει· λει νὰ ἐπιτηρῇ ἐν γένει τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, καὶ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς αὐτὸν, καὶ νὰ προβλέπῃ εἰς τὴν ἀκριβῆ, ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Νὰ εἰδοποιῇ πρὸς τοῦτοις ἀκαταπαύστως τὴν Κυβέρνησιν περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὸν Νομὸν ἀξιοπεριέργων συμβεβηκότων. Νὰ φροντίζῃ ἀρμοδίως περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας κτλ. Ἀλλὰ πῶς θέλει εκπληρώσει τὰ καθήκοντα ταῦτα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Πρωτεύουσαν καὶ τὸν Παιραϊά, ὅταν ᾔναι ὅλως ἀίχμετος καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ αὐτὸν ἡ Ἀστυνομικὴ ἀρχή;

γ. Ὁ Νομάρχης, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, λαμβάνει πολλὰκις πρῶτος γνῶσιν σπουδαίων συμβάντων, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται δραστήρια μέτρα καὶ ταχύτης μετ' ἄλη. Ἀλλὰ διὰ τίνοις ὀργάνοις θέλει ἐνεργῆσαι ταῦτα, ὅταν δὲν συνεννοῖται ἀμέσως μὲ τὴν Ἀστυνομικὴν ἀρχήν; Πῶς θέλουν προληφθῇ τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα, ὅταν ὁ μὲν Νομάρχης ἀπαιτῆται νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ τοῦτο νὰ διατάξῃ τὸν Ἀστυνόμον;

δ. Ἡ Ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, συνδεσμένη τόσον στενὰ μὲ τὴν Διοικητικὴν, διὰ τῶν ἀμοιβαίων καθηκόντων ἀπαιτεῖται νὰ συνεννοῖται μὲ αὐτὴν καὶ μάλιστα εἰς οὐσιώδεις περιστάσεις.

ε. Ἡ σύγκρουσις μεταξὺ δύο ἀρχῶν ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων εἶναι ἀναπόφευκτος, ὅπου μάλιστα τὰ καθήκοντα ἐκτελεῖται· δὲν ἐχωρίσθησαν ἀκόμη, οὔτε εἶναι εὐκόλουν νὰ χωρισθῶσιν ὀριστικῶς. Τοιαῦτα λοιπὸν συγκρούσεις μεταξὺ τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας εἶναι ἀφευκτοί, συγκρούσεις, αἱ ὁποῖαι πολλὰκις ἐπιφέρουν δυσάρεστα παρεπόμενα.

Διὰ τοῦς ἐκτιθέμενους λόγους ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη μὲν τὴν

ἄμεσον ὑπαγωγήν τοῦ Ἀστυνομικοῦ τῆς Πρωτευούσης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐθεώρησε δὲ ἀναγκασίαν τὴν συνάψειν αὐτοῦ μετ' τὸν Νομάρχην, καὶ διὰ τοῦτο γνωμοδοτεῖ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ 8 ἄρθρου τὸ ἐξῆς: « Ἀλλὰ » ἀναφέρεται συγχρόνως εἰς τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ « Βοιωτίας, καὶ συνεννοεῖται μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ « ἐνέργειαν τῶν ληρωσομένων μέτρων, μάλιστα ἐπὶ οὐσίαις » δὲν ὑποθέσεων ». Διὰ τῆς προσθήκης ταύτης δὲν ἀπηρκαυνομένη καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς βύτης τῆς καθιερωμένης Νομοθεσίας, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως ἐκτελεῖται καὶ ἐπιτυχέστερον καὶ ἀσφαλέστερον.

Ἄρθρ. 9, 10, 11.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα παραδέχεται ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναλλοιωτῶς.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

Τὴν σύστασιν ἰδιαίτερου Πταισματοδικείου πρὸς ἐκδίκασιν ἀποκλειστικῶς τῶν πραττομένων κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν πταισμάτων, ἐθεώρησε ἡ Ἐπιτροπὴ ὡς ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸν ὀργανισμόν τῶν δικαστηρίων. Τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ὀργανισμοῦ δὲν ἀναγνωρίζει ἰδιαίτερα Δικαστήρια, ὑπὸ τὸ ὄνομα Πταισματοδικεῖα. Τὴν ἐκδίκασιν δὲ τῶν πταισμάτων ἀνατίθησι τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ ἰδίου εἰς τὰ κατὰ τόπους Εἰρηνοδικεῖα. Ἐκτὸς τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει, ὅτι ἡ σύστασις τοιοῦτου Δικαστηρίου ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἄρθρον 89 τοῦ Συντάγματος, καταργοῦντος πᾶν ἑκτακτον Δικαστήριον, ὑπ' ὁποιοῦνδήποτε ὄνομα.

Τὰ ὑπάρχοντα Εἰρηνοδικεῖα δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων καὶ τοῦτο συνομολογεῖ ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἰς τὴν ἐκθεσίν του, ἀποδίδων τὴν ὑπάρχουσαν ἑλλειψίν εἰς τὴν ἀμέλειαν τῶν ἐνταῦθα Εἰρηνοδικῶν, ἐνσχυλούμενων μᾶλλον εἰς τὴν ἐκδίκασιν πολιτικῶν διαφορῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν μεγαλύτερον συμφέρον. Οἱ Εἰρηνοδικοὶ λοιπὸν θέλουν κατασταθῇ ἐπιμελέστεροι, ὅταν εὐρίσκωσι συμφέρον εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων, ἀποδιδόμενων εἰς αὐτοὺς τακτικῶς τῶν δικαιομάτων τοῦ χαρτοσήμου, καὶ προστιθεμένων εἰς τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν δραχμῶν τριακόντα, εἰς δὲ τὴν τῶν Γραμματέων εἴκοσιν, ἀντὶ 50 καὶ 30, αἱ ὁποῖαι θέλουν δίδεσθαι κατὰ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὸ προτεινόμενον ἰδιαίτερον Πταισματοδικεῖον.

Δύνανται δὲ νὰ συστήθῃ καὶ τρίτον Εἰρηνοδικεῖον, σύμ-

φωνα μὲ τὸν Δικαστικὸν ὀργανισμόν, ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα δὲν ἐπαρκέωσιν. Ἡ Γερουσία παραδεχομένη τὴν μίαν, ἢ τὴν ἄλλην γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἐπιφέρει τὴν ἀνέκουναν τροπολογίαν.

Τὰς παρατηρήσεις ταύτας ὑποβάλλει ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Σεβ. τούτου Σώματος. Λαβοῦσα δὲ ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν ἐκθεσίν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, νομίζει χρεὸς τῆς νὰ καθυποβάλῃ τὴν ὁποίαν ἔχει γνώμην περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν καταλλήλων προσώπων, τῶν ὀργάνων τῆς Αστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὅτι ὅσον ἀσχετὰ καὶ ἀνεξάρτητα εἶναι ταῦτα ἀπὸ ἐντοπίους ἐπιβόρας, τόσον ἀνεπηρέαστα θέλουν εἶσθαι περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαρτίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Αἰνιάν.

Γ. Γλαράκης.

Ν. Χρυσόγελος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, ἀποφασίζεται νὰ λιθογραφηθῇ αὕτη καὶ νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη, νὰ συζητηθῇ δὲ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον κατὰ τὴν ἀ. τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἀπριλίου ἡμέραν δευτέραν τῆς ἐβδομάδος. Ἀναγινώσκειται ὕστερον τὸ περὶ Δημοτικῶν φόρων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Νομοσχέδιον, λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον παραιτηρεῖ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου τὰ ἐξῆς:

Ἐπειδὴ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη, ὅτι θέλει εἰσαγάγει Νομοσχέδιον περὶ Δημοτικῶν Ἀρχῶν καὶ φόρων τοῦ ἐλευσομένου ἔτους, ἡ δὲ Γερουσία διὰ τοῦ § 10, τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως αὐτῆς ἐξέφρασεν ἀξιωμακρομενέτους λέξεις περὶ τῶν Δημοτικῶν θεσμοθεσιῶν, λαμβάνων τὸν λόγον, διὰ νὰ ὁμιλήσω τινα περὶ τῶν συστημάτων τούτων ἐν γένει, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσι δύο. Καὶ κατὰ μὲν τὸ πρῶτον, αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ὑποτίθενται ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν διαχείρισιν, καὶ καθ' ὅσον τοῦτο συμβαδίζεται μὲ τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους διοίκησιν. Τὸ δὲ σύστημα τοῦτο προσθεύουσι συνετοὶ καὶ σοφοὶ ἄνδρες, παραδεχόμενοι, ὅτι μὲ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἐγεννήθησαν οἱ ἄνθρωποι, οὗτοι δὲ ἀπετέλεισαν τὰς ἑκπαρχίας, θυσιάσαντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον

τὸ ἀσυμβίβαστον μὲ τὴν γενικὴν τῆς ἰδίης των ἀνεξαρτησίας μέρος, καὶ τέλος, ὅτι αἱ Ἐπαρχίαι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον συνίστησαν τὰ ἔθνη, ἢ Κράτη. Κατὰ δὲ τὸ δευτέρον προϋποτίθεται Κυβερνήσις ἀνωτέρα καὶ κεντρικὴ, σχηματίζουσα τοὺς Δήμους, καὶ δίδουσα εἰς αὐτοὺς, ὅσων εἴδει ἐλευθερίαν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο σύστημα παραδεχθεῖσα ἡ ἐπὶ τῆς ξανοκρατείας Κυβέρνησις, περιώρισε, καίτοι μὴ ὑπάρχοντος κινδύνου, τὰς ἐλευθερίας τῶν Δήμων, καὶ χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ τακτοποιηθῶσι τὰ καθεστῶτα, κατεστράφησαν αἱ ὥραιαι ἐκεῖναι συνέπειαι τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχυρότος, πρότερον συστήματος, κατὰ τὸ ὅποιον οἱ Δημογεροντες ἐκλεγόμενοι κατ' εὐθείαν παρὰ τοῦ λαοῦ ἀντιυποφύριον, καὶ ἀναγνωρίζοντι παρὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως, καίτοι ἐχθρικῆς οὐκας, διεχειρίζοντο τὴν τε διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν τοῦ Δήμου κατάστασιν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆν Κυβερνήσιν, καὶ παρήγον, ὡς ὅλοι γινώσκετε, μεγάλα καὶ ἐπωφελῆ πράγματα. Ενθυμήθητε τῆς Κοινοῦτος τῆς Ὑδρας, Σπετζίων, Φαέρων, Κυθωνίων κτλ. Ενθυμήθητε πόσον αἱ Δημοτικαὶ αὗται Ἀρχαί, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγώνος, ἔχουσαι τὰ βάρη τοῦ πολέμου, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας. Διὰ νὰ ἴδῃτε δὲ τὸ παραγόμενον ἀποπᾶν ἐκ τῆς εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχὰς ἐπεμβάσεως τῆς ἐξουσίας, ὡς ἀναφέρω τὸ ἐξῆς παράδειγμα. Χώρα τις ἄπορος, συζυγοῦ τραγικῶς ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ ἀγώνος φανευθέντος, ὑπὲρ τῶν ἀστυκῶν συμφερόντων τῆς πόλεως ταύτης, προσέφυγεν εἰς τὴν Δημοτικὴν τῶν Ἀθηνῶν Ἀρχὴν, ζητοῦσα περιθαλψίν. Τὸ δὲ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ χορηγῶνται εἰς αὐτὴν ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου 25 δραχμαὶ κατὰ μῆνα, πρὸς διατροφὴν αὐτῆς καὶ τριῶν ἀνηλικίων τέκνων τῆς. Ἀλλ' ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ δὲν ἐπικύρωσε τὴν φιλάνθρωπον ταύτην πράξιν. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸ αὐτὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ σταλῶσι πέντε νέοι διὰ νὰ σπουδάζωσιν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς περρωτισμένης Εὐρώπης, λαμβάνοντες ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου 125 δραχμὰς ἑκάστος κατὰ μῆνα, καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ ἐνέκρινε τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Διὰ τοῦ τοιοῦτου ὁμοῦ ποσού, ἠδύνατο νὰ ἐκπαιδευθῶσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι πλείστοι ἐνδεεῖς νέοι πολιτῶν θυσιασάντων τὸ πᾶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος των, μὲ μισθοδοσίαν εἰκοσι ἢ εἰκοσιπέντε δραχμῶν κατὰ μῆνα, τὴν δὲ πρὸς ἐκπαιδεύσιν ἀποστολῶν τῶν ἀπόρων εἰς τὴν περρωτισμένην Εὐρώπην, νὰ ἐνεργῇ ἐν γένει

ἡ Κυβερνήσις μόνη, μεταξὺ τῶν διακρινόμενων εἰς τὰ ἀνωτέρα ἐκπαιδευτικὰ Καταστήματα τοῦ Κράτους· καὶ τότε μόνον ἠδύνατο καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ἐνεργῶσι τοιαῦτα, ὅταν οἱ πόροι τῶν ἐθελῶν ἐπιτρέπωσι τοῦτο. Ἐκπεριχόμενος εἰς τὸ Νομοσχέδιον παρατηρῶ, ὅτι δὲν ἐπρεπε νὰ εἰσαχθῇ τοῦτο εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, 1) διότι τὸ 52 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος προδίδει περὶ τῶν Δημοσίων, καὶ οὐχὶ περὶ τῶν Δημοτικῶν φόρων, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ προσδιορίζωνται καταλλήλως παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, αὐθυπάρχοντος οὐκας, καλλίον, ἢ τις ἄλλος τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ Δήμου γινώσκουσα, καὶ μὴ ἔχουσα γράειν νὰ νομοθετήσῃσι τρίτοι πρὸς τοῦ προκειμένου· 2) διότι ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικυρῇ, ἢ μὴ, τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν Δήμων, καὶ 3) διότι ἐπρεπε ν' ἀνατρεθῇ ταῦτο· εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐλεγχέσεως, τῆς χάσεως τῆς δαπάνης τῶν Δήμων. Θεωρῶν ὅμως, ὅτι διὰ τὸ κατεπεῖρον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ ἐν γένει τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, ὑποβάλλω εἰς τὴν σκέψιν ὑμῶν, ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσι τοῦ λοιποῦ, ὡς ἔχοντες ἀνάγκην κηδεμονίας, καὶ ὅτι πρέπει νὰ νομοθετήσωσιν ἄλλοι περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν φόρων, καὶ ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τούτου θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι ἐπιτυχίστερον αἱ Δημοτικαὶ ἐκλογαί, ἐπειδὴ, ὡς γίνεται σήμερον, ἡ Κυβερνήσις ἐκ τριῶν ὑποφύριον διορίζει, ὅτινα θέλει Δήμαρχον, καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ ἐκλογαί δὲν δύνανται νὰ ἐκλεῖθωσι τὴν καταλλήλοτερον. Περαιῶν δὲ τὸν λόγον μου εὐχόμενος, νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ σύστημα τῆς παρὰ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν διανομῆς τῶν φόρων, καὶ αὐτῶν τῶν δημοσίων καθότι διὰ τοῦ τρόπου τούτου μόνον πιστεύω, ὅτι ὁ λαὸς θέλει λαμβάνει σοβαρὰν φροντίδα περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀμέσων ἀρχόντων αὐτοῦ, ὡς ἐξ αὐτῶν ἀπορρέουσας κατὰ μέγιστον λόγον τῆς εὐμερείας του.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ 52 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, θεωρεῖ ἀνγκρατικὸν νὰ γίνῃ μὲν δεκτὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὡς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτος, τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, διὰ τὴν ὑπάρχουσαν κατεπεῖγουσαν ἀνάγκην, νὰ καθυποβληθῇ δὲ ἐγκαίρως τὸ διὰ τὸ μέλλον ἔτος ὁριστικὸν καὶ καταλλήλον περὶ Δημοτικῶν φόρων σχέδιον Νόμου.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τοὺς προαγορεύσαντας, λέγει, ὅτι τὸ

άρθρ 52 του Συντάγματος χρονίσθη εκ της Γαλλικής Νομοθεσίας, εκ της οποίας εξαγεται, ότι δεν πραγματεύεται περί Δημοτικών, αλλά περί δημοσίων φόρων.

Αντιπαράτηρων εις τὸν ἀγορεύσαντα πρῶτον, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶς, λέγει, ὅτι αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι σήμερον μεγάλας καὶ στενάς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν σχέσεις, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγκρίνται ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν Δήμων μὲ τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ὅτε ὑπῆρχε μόνον ἡ σχέση τοῦ τυραννομένου πρὸς τὸν δεσπότην, ὅστις ἐξετέλει τὴν ἀπόλυτον θέλησίν του, διὰ τοῦ Κατέργου, ἢ ἐνὸς ἀπλοῦ Φερμανίου. Ἄν ὅμως προστιθῇ, ὁ περί Ἀντων Νόμος περιέχῃ ἐλλείψεις, δύνανται αὗται νὰ διορθῶσιν εὐκόλως, ἐπειδὴ καὶ οἱ Γερουσιασταί, καὶ οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ γινώσκουσιν ἐκ τοῦ συνέγγυς ἐντελῶς τὴν τε ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ τὴν ἐνεστῶσαν τῶν Δήμων κατάστασιν, καὶ διὰ ταῦτα δύνανται νὰ συζητήσιν ἐν γνώσει τὰ περί τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Αντιπαράτηρων ἄλλος εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργόν, ὅτι γινώσκει ἀκριβῶς τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τῶν Δήμων κατάστασιν, συμπεριεῖ μὲν ἄφ' ἐνός, ὅτι ὑπῆρχε καταδυναστεία ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀπορρίπτεται ὅμως ἄφ' ἑτέρου, ὅτι ὑπῆρχον καὶ δικαιοῦματα τῶν Δήμων διαγεγραμμένα, ὅτι ἡ διανομὴ τῶν φόρων ἐκανενοῦτο παρὰ τῶν τότε Δημοτικῶν Ἀρχῶν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπικρουσίασε πάντοτε τυφλὴν ὑπακοὴν ἐνώπιον τῶν τυράννων, καὶ τέλος, ὅτι πολλάκις συνεστήθησαν Δημοτικὰ Συμβούλια, πολλὰ τῶν ὁποίων, ὑπερασπιζόμενα δικαιοῦματα καταπατηθέντα, ἐγένοντο θύματα τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτῶν.

Παρατήρων ἄλλος, ὅτι ἡ διάλυσις τῶν τοιαύτων ζήτημάτων ἀνάγεται εἰς τὴν ἱστορίαν, θεωρεῖ περιττὴν τὴν περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περικιτῶν συζήτησιν.

Αντιπαράτηρων τελευταῖον εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργόν ὁ κατὰ πρῶτον ἀγορεύσας, λέγει, ὅτι διὰ τῶν παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας ἔκαμε, δὲν προέβητο νὰ συγκρίνῃ τὴν σημερινὴν τῶν Δήμων κατάστασιν, μὲ τὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἀλλὰ νὰ συστήσῃ τὸ προκειμένον ζήτημα εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Σώματος, καὶ διὰ τοῦτο ἀνέφερε τὸν ἐν τῇ ἀπαντήσῃ τῆς Γερουσίας εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον § 10, κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ Δημοτικαὶ θεσμοθεσίαι εἰσὶν αἱ μόναι περιωρισθεῖσαι τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἀγκυραὶ, καὶ ἀποτε-

λοῦσι τὸ πρῶτον τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν στοιχεῖον. Προστίθει δ' ὅτι ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς δυναστείας αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν ἐπικρίθησαν τοῦ δικαιοῦματος τῆς διανομῆς τῶν φόρων, καὶ ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις δὲν διέταττε νὰ ἐκλέγωνται πολλοὶ ὑποψήφιοι, διὰ νὰ διορίξῃ Δημογέροντα, ὅντινα ἔθελον ἐκ τούτων, παραίνοι τὸν λόγον του, πιστεύων, ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, παραχρῆμα ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἔθνους, θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρήσεις, διὰ νὰ κανονίσῃ, ἂν ἔχαριν, ἐπὶ τοῦ πνεύματος αὐτῶν, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Δήμων, διὰ τοῦ ὑποβληθεῖσθαι μετὰ ταῦτα ὁριστικοῦ περὶ Δημοτικῶν θεσμῶν Νομοσχεδίου.

Μηδεμίαν ἄλλαν παρατήρησιν γενομένην, ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου, παραδέχεται παρ' ἑαυτῆς τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀναγινώσκονται μετὰ ταῦτα τὰ ἀρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Νομοσχεδίου, τὰ ὁποῖα γίνονται δεκτὰ, ἀνεπαρτηρήτως.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν γνωμοδοτεῖ ἐπομένως, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ ἡ προσέκρουσις διασάφους, καθ' ὅσον ἔφηρξεν τὴν φορολογίαν τῶν Οἰκοδομικῶν ὑλῶν, περὶ ὧν πραγματεύεται ὁ § εἰ. τοῦ 7 ἀρθρ. τοῦ περὶ Δημοτικῶν φόρων Νόμου, διὰ νὰ μὴν ὑποβάλλωνται εἰς διπλὴν φορολογίαν οἱ λίθοι, οἱ κέρραμοι καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν ᾧ ὡς οἰκοδομικὴ ὕλη θεωρεῖται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ὕλη μόνη.

Κατὰ παρατήρησιν ὁμοῦς ἑτέρου, ἀπορρίπτεται νὰ δοθῇ δι' ἐγκυκλίων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἡ τοιαύτη εἰς τὰς Δημοτικὰς Ἀρχάς διασάφους.

Γίνεται τελευταῖον μυστικὴ περὶ τοῦ Συνόλου ψηφοφορία, τὸ ὁποῖον ἡ Γερουσία παραδέχεται δια ψήφων τριάκοντα δύο κατὰ μίαν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ἐπὶ τέλους, ὅτι τὴν ἐπισύσαν θέλει συζητηθῇ τὸ περὶ τετραμηνιαίας πιστώσεως Νομοσχέδιον, λυσι τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος: Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας

Β. Χρησάκης.

Τῆς 30 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Σαββάτου.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Αναγινώσκειται ὑστερον ἀνταρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Ὡλιοπούλου, αἰτοῦντος δέκα ἡμερῶν ἄδειαν ἀπουσίας, ἣ ὁποία παραχωρεῖται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει μετὰ ταῦτα, ὅτι σήμερον θέλει συζητηθῇ τὸ περὶ τετραμηνιαίας πιστώσεως Νομοσχέδιον, ἀποπερατωθείσης τῆς περὶ τούτου τμηματικῆς προεξετάσεως.

Αναγινώσκειται κατὰ συνέπειαν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, καὶ ἐρωτηθεὶς ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί.

Αναγινώσκειται ἐπομένως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου. Εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρτηρεῖ τὰ ἑξῆς:

Ἡ πίστις ζητεῖται ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ὀλικῆς ποσότητος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι περιττὴ ἡ ἐν τῷ προκείμενῳ Νομοσχεδίῳ ἐκφρασις « μὴ ὑπερβαίνειν τὸ τρίτημόριον αὐτοῦ, » ἡ ὁποία ἔθελεν εἶσθαι μόνον ἀναγκαία, διὰ νὰ περιορίσῃ τὴν τετράμηνον δημοσίαν δαπάνην εἰς τὸ 1/3 τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ, καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ Ὑπουργεῖον ἔθελε ζητήσει, διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, πίστωσιν μεγαλητέρου ποσοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ περὶ πιστώσεως Νομοσχέδιον ἔθελεν ἐπανεισαχθῇ κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν Βουλὴν, ἂν ἐξαλειφθῶσιν ἐκ τούτου αἱ εἰρημέναι λέξεις, γνωμηδοτεῖ ν' ἀπορριθῇ μόνον τὸ Σώμα, ὅτι εἶναι ἀναρμόδιον, καὶ παρτηρεῖ, 1) ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς, ὡς κανονίζων μελλούσας δαπάνας, ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὸν Νοέμβριον τοῦ λήξαντος ἔτους, καθότι μὴ εἰσαχθεὶς εἰς τὸν ἀρμόδιον χρόνον, ἀντρέπει τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, καὶ οὐδ' ὡς ἀπολογισμὸς νὰ θεωρηθῇ δύναται, ἐπειδὴ διὰ τῆς περὶ τοῦ τελευταίου τούτου συζητήσεως ἐξετάζεται, ἂν παρελθούσαι δαπάναι ἐγένοντο συμφώνως μὲ πρὸςπαρταθέντα προϋπολογισμὸν.

2) ὅτι, ἂν καὶ δὲν ἐγένετο προϋπολογισμὸς διὰ τὰς παριστάσεις κατὰ τὸ ἔτος 1844, ὀρεῖται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ καθυποβάλῃ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους τούτου, διὰ νὰ εἶδῃ τὸ ἔθνος τὰς δημοσίας τοῦ Κράτους δαπάνας. Προσέτι δὲ, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 7 τοῦ Νόμου, προσδιορίζοντος, ὅτι ὁ ἀπολογισμὸς καθυποβάλλεται τὸν Μάρτιον, νὰ καθυποβληθῇ ἤδη ὁ προσωρινὸς ἀπολογισμὸς τοῦ 1845, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἐντεῦθεν, ἂν αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ διαταγμάτων.

3) ὅτι, τοῦ παρελθόντος προϋπολογισμοῦ περιοριζομένου εἰς δώδεκα ἑκατομμύρια δραχμῶν, δὲν ἔπρεπε ὁ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους νὰ ἐπικτείνηται εἰς δεκατέσσαρα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν λαβοῦσαν χώραν ἐλάττωσιν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία βεβαίως προέρχεται ἀπὸ τὸ διέπον τὰ πράγματα σύστημα, ἐπειδὴ καὶ ἡ ποσότης τῶν ζῶων ἐπνήξῃ, καὶ ἡ δεινδροσυτεία προήλθῃ, καὶ αἱ πρότερον καλλιεργούμεναι γαῖαι δὲν μένουσιν ἀγεώργητοι.

4) ὅτι ἡ Βουλὴ περιορίσασα τὰ ἐπὶ τῇ παρελθούσῃ Συνόδῳ ἑκατὰ ἐξοδα μέχρι τέλους τοῦ λήξαντος μηνὸς Δεκεμβρίου, οὐχ ἦτον ταῦτα ἐξακολουθεῖν μέχρι σήμερον, καὶ ὅτι εἶναι ἐπιβλαβεῖς αἱ συνέπειαι τῶν νεωτέρων τούτων πράξεων, αἱ ὁποῖαι δι' ἀναδρομικῆς δυνάμεως ἀνατρέπουσι τὰ προαπορρασιθέντα.

5) ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν εἶναι ὁμοιόμορφος, ὡς μὴ στηρίζομενος ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως παρ' ὅλων τῶν Ὑπουργείων π. γ. ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου στηρίζεται εἰς τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων νέον Νόμον, ἡ δὲ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς τὸ ἴδιον καταστατικὸν αὐτοῦ, διὰ τὸν λόγον, ὅτι εἶναι ἐσδδαθρον μὲ τὸν Ἀρειον Πάγον, καὶ διότι, μὴ ὑπάρχοντος Νόμου, ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς τοὺς καταστατικούς Νόμους καὶ ὅχι οἱ Νόμοι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν στηρίζεται εἰς τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων νέον Νόμον, καὶ προσέτι περιορίζεται εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἐγκριθέν ποσόν.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. στηρίζεται εἰς τὸν νέον ὀργανισμὸν τῶν Ὑπουργείων.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐσχηματίσθη μὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀργανικοῦ Νομοσχεδίου τῶν Ὑπουργείων, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο δὲν ἐπεκυρώθη εἰσέτι παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπηρετούντων διετετρήθη κατὰ τὰ Βασιλικὰ Διατάγματα τοῦ διορισμοῦ των.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὑπολογίσθη μὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ Ὑπουργείων νέου Νόμου ψηφισθέντος παρὰ τῶν Βουλῶν, ἀλλ' οἱ ὑπάλληλοι μισθοδοτοῦνται κατὰ τὰς παλαιὰς διατάξεις μέχρι τῆς τελείας τοῦ Νόμου τούτου κυρώσεως. Ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν δὲ τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ Διευθυντηρίου αὐτοῦ ἡ μισθοδοσία στηρίζεται ἐπὶ ἐνὸς νέου καταστατικοῦ Διατάγματος, καὶ οὐχὶ εἰς τὸν καταστατικὸν Νόμον, ὁ ὁποῖος οὔτε ἠκυρώθη, οὔτε νέος Νόμος προσκλήθη πρὸς ἀκύρωσιν τοῦ ὑπάρχοντος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὡς πρὸς μὲν τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δικαστικῶν ὑπαλλήλων στηρίζεται εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων διὰ τὸν λόγον, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 53 τοῦ Συντάγματος ἡ ἐσχὺς τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι ἐνιαυσία, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου, μὴ ἐσχόντος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845, διὰ τὰς δαπάνας τοῦ 1846, ἀνέβραμον εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων, ὡς πρὸς δὲ τὸν Ἀρειὸν Πάγον συνεμμορφώθη μὲ τὴν ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς· ὡς πρὸς δὲ τὸ προσωπικὸν τῶν Ἐρετειῶν ἔκαμε τὸ ἐναντίον, δηλαδὴ συνεμμορφώθη μὲ τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων.

Ἐκτός δὲ τῆς διαφορετικῆς βάσεως, τὴν ὁποίαν λαμβάνει τὸ ἐν Ὑπουργεῖον ἀπὸ τὸ ἄλλο, τινὰ ἐξ αὐτῶν τὸν συζητηθέντα παρὰ τῶν Βουλῶν νέον Νόμον τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων τὸν ὀνομάζουσι καὶ τὸν παραδέχονται ὡς Νόμον, τινὰ δὲ τὸν θεωροῦν ὡς Νομοσχέδιον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν συμμορφοῦνται μὲ αὐτόν.

Γνωμοδοτῶ δὲ διὰ ταῦτα νὰ παραχωρηθῇ μὲν ἡ πίστωσις, μέχρις ὅμως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ μὴ γίνωσι τὰ ἐξῆς ἐξόδα:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.

Φύλλα προϋπολογισμοῦ.

2. Ὅσα διὰ δίκην τῶν ἐνδεχόμενων προκαταβολῶν Τραπεζῆς	2,666	66
3. Ὅσα δι' ἀντιμισθίαν συναρμολογίας καὶ συμπληρώσεως δημοσίων βιβλίων	4,000	
4. Ἐκ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς ἀκολουθῶς:		
Τοῦ Προέδρου τὰ περιπλέον κατὰ μῆνα δραχ.	100	
Τοῦ Β. Ἐπιτρόπου	50	
Τοῦ Ἀντιπροέδρου	50	50
Τοῦ Παρέδρου μὴ ὑπάρχοντος	276	
2 Ἐλεγκτῶν α. τῆς ξειῶς τὰ περιπλέον ἀνά δραχ.	18: 50:	37
2 β' ας.	68: 50:	137
1 Λογιστοῦ κατὰ πλεονασμὸν	188—188	
2 Γραφῶν ὁμοίως α. καὶ β' τῆς.	110—220	
Τοῦ Κλητῆρος τὰ περιπλέον	10	1,019
Ἐκπίπτοντα τὰ ἐπὶ ἑλαττον σημειούμενα ὡς ἐπομένως:		
4 Λογισταὶ α. τῆς ξειῶς ἀνά δρ.	12	48
8 β' "	1: 67	13 36
1 Γραμματεὺς	1: 67	1 67
1 Ἀρχιεφοβλάξ	1: 67	1 67
	64	70
	954	30
διὰ μῆνας 12		11,451
5. Ὅσα δι' ἐξόδα μεταθέσεως καὶ μετατιθεμένων Ταμείων		60
		2,600

Μεταφορά

20,718 | 26

Μεταφορά

20,718 | 26

• δι' ἐκτάκτων βοηθῶν πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας τινῶν	500
• διὰ κατασκευὴν νέων ἐπιπλῶν, καθότι ἐδόθησαν εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος	2,000
6. Ὅσα διὰ τρεῖς ἑπαρχιακοὺς κήρους εἰς Ἀκκωνίαν πλέον τῶν νενομοθετημένων	4,788
3 φύλλακις αὐτῶν	1,080
Ἐνδεχομέναι μεταθέσεις	1,370
Λογὰ ὕλικού δι' αὐτάς	650
7. Τὸ ὅλον τοῦ φύλλου τούτου ἔχουν δι' εἰσπρακτορας Λακκοδαίμονος τοῦ 1842, Μεσσηνίας, ποσοστά κτλ. ἐκτὸς τῶν τελευταίων δύο κονδυλίων: ἦτοι δι' ἀγορὰν γαλλοῦ καὶ τῆς πωσιν διακηρύξεων	40,100
8. Ὅσα διὰ 150 ἀποθηκῶν ἐνοικίων διὰ μῆνας 7 πρὸς δραχ. 15 κατὰ μῆνα, ἐκαστῇ δρ. 15,750, τὰ περιπλέον τούτων Ὅσα εἰς καταμετρήσεις μὴ δηλωθεισῶν ἀμπελῶν	59,250
Ὅσα διὰ μισθοδοσίαν 55 βοηθῶν διὰ τὸν ἔλεγχον, ὡς ὑπέρβασις τῶν νενομοθετημένων	10,000
Ὅσα διὰ ποσοστά εἰσπρακτόρων μὲ τὸ νὰ μισθοδοτῶνται οἱ Ταμίαι	21,700
20,800	
9. Ὅσα δι' ἐξόδα ἀπκριθῆσεως τῶν ζώων ἀντὶ δρ. 34,425 μόνον 5,000	29,425
Ὅσα διὰ ποσοστά τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου, μὲ τὸ	

Μεταφορά δραχ.

212,381 | 26

Μεταφορά δραχ.

212,381 | 26

νὰ μισθοδοτῶνται οἱ Ταμίαι	2,400
10. Ὅσα διὰ μισθὸς 4 ἐπιβιβαρητῶν ἐπὶ τῶν Τιλωνίων ὡς περιττοί	13,248
Ὅσα δι' ἐξόδα περιοδείας αὐτῶν	3,600
Ὅσα διὰ 12 ὑποτακόντας, 6 τῆς α' τάξεως, καὶ 3 τῆς β', καὶ 3 τῆς γ' μὲ τὸ νὰ ἀπερᾷ ὁ μισθὸς εἰς ὑπερνομισκῶς ὑπαλλήλους	14,508
Ὅσα διὰ 2 σταθούρχας ὁμοίως	1,680
Ὅσα διὰ 235 φύλλακις φυλακίων ὁμοίως 35 τῆς α' τάξεως, 100 τῆς β' καὶ 100 τῆς γ'	105,360
17. Ὅσα τῶν φύλλων διὰ τοῦ φύλλακις τῶν ἀδελφῶν Μωρησιῶν Λακεδαιμόνιος	2,500
Ὅσα διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλασίου Τριφυλίας	4,000
Ὅσα διὰ κληρονομικὰν καταμέτρων ἐνδεχομένων νὰ ἔλθουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου	4,500
Ἀντιστῆναι πραγματοποιημένων διὰ καταμέτρησιν ἐνδεχομένων προικοδοτήσεων ὁμοίως ὁμοίαν ἐὰν ἐνοικιασθῶσι πολυτελῶς Ἑκκλησιαστικὰ κτήματα	34,900
3,000	48,900
18. Ὅσα δι' ἐνδεχομένην διπλὴν πληρωμὴν φόρου	10,000
Ὅσα εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἰχθυοτροφείου, διὰ τὸ ὅπου	

Μεταφορά δραχ.

412,077 | 26

Μεταφορά δρχ.	412,077	26
ἀπαιτείται Δικαστική ἀπόφασις	1,750	40
19. Όσα δι' ἐνδεχομένης ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου	60,000	
Όσα δι' ἀποζημιώσεως γηπέδου καὶ κήπου	76,336	
Όσα εἰς τὴν γῆραν Βαρνακιώτη διὰ τὰ ἐθνικὰ περιβολία, ὡς ἀντισυνταγματικὴ πράξις	1,477	75
Όσα διὰ τὸν Ταρχάζικον ἐνοικιαστὴν Μοναστηριακῶν περιβολίων Τριγωνίας	200	
Όσα διὰ τὸν Τζιμπιμένον ὁμοίως Ἀκαρνάνιας	150	
Όσα εἰς τὸν Κακαδοῦλκον ὁμοίως	115	
Όλιγὴ ποσότης ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν	552,106	41
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.		
Όσα διὰ 5 Νομάρχας, οἷτινες δὲν διωρίσθησαν ἀνὰ δρχ. μᾶς 400 διὰ μῆνας 6	12,000	
Όσα δι' ἓνα Γενικὸν Γραμματεῖα τοῦ Ὑπουργείου ὁμοίως ἀνὰ δρχ. μᾶς 400 διὰ μῆνας 6	2,400	
Όσα διὰ 8 Ἐπάρχους μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν, ἔχουν ἀντὶ 32 Ἐπαρχῶν μόνον 24 κατὰ μῆνα δρχ. 4,080.	48,960	
Όσα διὰ γραμμικὴν ὕλην, θέρμανσιν, περιοδεῖαν αὐτῶν καὶ συνδρομὰς ἐφημερίδων	6,420	
Μεταφορά δρχ.	552,106	41

Μεταφορά δρχ.	322,106	41
Όσα δι' ἐκτακτὰ ἐξόδα ἐκτάκτων ἀπιστηλμένων	8,000	
Όσα ἐκ τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας, βραβεῖα, ἀποζημιώσεις κτλ.	100,000	
Όσα διὰ περιθαλψὴν τῶν 141 στρατιωτῶν	50,820	
Όσα διὰ 18 Σταθμάρχας ὕγειονομικοῦ, ἔχουν ἀντὶ 68 νὰ μείνουν μόνον 50 πρὸς δρχ. 60 ἑκάστος	12,960	
Όσα διὰ 12 φύλακας, ἔχουν ἀντὶ 62, μόνον 50 πρὸς 40	5,760	
Όσα διὰ 30 φύλακας Σταθμαρχείων προσθέτως ἔχουν ἀντὶ 50, μόνον 20 πρὸς δρχ. 30 ἑκάστος	10,800	
Όσα διὰ τοὺς ἰατροὺς τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων ὡς περὶ τοῦ	10,800	
Όσα διὰ κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, νὰ μείνη ἐπὶ τοῦ παρόντος	20,000	
Όσα διὰ συνδρομὰς πρὸς Ἀγμούς ἕως νὰ ληρθῇ γενικὸν μέτρον	15,000	
Όσα διὰ βοήθειαν δυστυχῶν ἀντὶ 60,000 μόνον 15,000	45,000	
Όσα διὰ συντάξεις ἀδυνάτων ἕως νὰ παρουσιασθῇ ὁ Κατάλογος	23,994	
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.		
Ἐπειδὴ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας θέσεις διορίζονται Ὑγειονομικαὶ Ἀρχαί, εἶναι σπατάλη νὰ διορισθῶσι καὶ Λιμενικαὶ Ἀρχαί. Ὅθεν νὰ ἐκπισθῶσιν, ἢ νὰ ἐκ	372,914	
Μεταφορά δρχ.	895,020	41

Μεταφορά δραχ.	895,020 41
πεσθῶσιν ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.	
3 Λιμενάρχαι Ὑδρας, Σκιάθου καὶ Μεσολογγίου ἑκαττοὶ κατὰ μῆνα δραχ. 200	7,200
10 Ὑπολιμενάρχαι ἤτοι Σπεισῶν, Πέλου, Ναυπλίας, Μηκωνοῦ, Ἄνδρου, Θήρας, Χαλκίδος, Πατρῶν, Γαλαξειδίου καὶ Πόλου ἀνὰ δραχ. 100 ἑκατοὶ κατὰ μῆνα	12,000
7 Ἐπιστάται Λιμένων ἤτοι Κορίνθας, Μήλου, Κύμης, Ἀκαγιαπόλεως, Σκοπέλου, Λαυρακίου καὶ Καλαμῶν πρὸς δραχ. 80	6,720
3 Γραμματεῖς Λιμενάρχων ἑκατοὶ κατὰ μῆνα δραχ. 100	3,600
1 Βοηθὸς ἀ. τάξεως, ἤτοι τῶν Πατρῶν, δραχμ. 80	960
3 ὁμοίως β'. Ὑδρας, Πατρῶν καὶ Γαλαξειδίου δραχ. 70	2,520
18 ὁμοίως γ'. . . 60	12,960
6 Ναῦται β'. . . 36	2,592
6 . γ'. . . 30	2,160
Ὑλικὸν διὰ τὰ Γραφεῖα αὐτῶν, ἐνοίκια κτλ.	13,000
Ἡ ὅλική ποσότης τοῦ ὅλλου διὰ τὰ Γραφικὰ ἔξοδα τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν δραχ. 7102	
Παραδεκτὰ ἐξ αὐτῶν μόνον τὰ τοῦ Παισιῶδος δραχμᾶς 120 καὶ τῆς Σύρου 660, καθότι τὰ λοιπὰ ἐκτελοῦν τὰ χρεῖα αὐτῶν οἱ Ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν	780
	6,322

Μεταφορά δραχ.

895,020|41

Μεταφορά δραχ.	895,020 41
Διὰ κατασκευὰς πλοίων πρὸς τὸ παρὸν	70,000
Διὰ τὸ ἐνοίκιον Ναυτοδικαίου ἀντι δραχ. 50, κατὰ μῆνα, μόνον δραχ. 15, καὶ γραφικὴ ὕλη ἀντι δραχ. 30 μόνον 3 . . .	744
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.	
Μισθὸς Ὑπουργοῦ δι' ἑλλείψιν αὐτοῦ μῆνας 4 . . .	3,200
Διὰ γραφικὴν ὕλην, πρωτισμὸν καὶ θερμάνειν ἀντι δραχ. 3,300 μόνον 2000 . . .	1,300
Ἐπισκευὴ τοῦ παλατιοῦ Γυμνασίου, καθότι ἐπληρώθη τὸ ἐνοίκιον . . .	1,000
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ	
Ἐκ τῆς ὑπερβάσεως τῆς ἱππικῆς δυνάμεως ἀπὸ τὰς ὑπερ- ύγκους μισθοδοσίας, ἀπὸ τὴν ἀνομοιότητα τῆς μισθοδοσίας τῶν αξιωματικῶν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, ἀπὸ καθυστε- ρήσεις κληροῦχων, ἀπὸ τὴν ὀρ- γανισμόν τῆς Οροφυλακῆς κατὰ τὸ 1829 ἔτος, ἀπὸ ἔξοδα γρα- φείου καὶ λιθογραφίας, ἀπὸ τοὺς περιπλέον ὑποτρόφους, ἀπὸ ὑ- περαριθμούς αξιωματικούς, τὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα τῶν ἀνυπάρ- κτων καθυστερημάτων, ἀπὸ τὴν πληθύν καὶ ἀξίαν τῶν μερίδων	
	5,500

Μεταφορά δραχ.

1,071,298|41

Μεταφορά δραχ.	1,071,298 41
της νομής, από τὰ της Επιτροπής του Ιματισμού, από επιπλα και σκεύη, καθώς και από άλλα κονδύλια, να γίνει ελάττωσις ως ἑξῆς:	700,000
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ.	
<i>Φέλλα προϋπολογισμοῦ.</i>	
α. Μισθός τοῦ Ὑπουργοῦ δι' ἑλ- λειψιν αὐτοῦ μῆνας 4	3,200
Ὁμοίως τοῦ Γενικοῦ Γραμ- ματέως μῆνας 4	1,600
β. Ὅσα διὰ χαρτί γραψίματος, βουλοκλήρου, Πρωτοκόλλων κτλ. ἀντί δραχ. 2,000 μό- νον 1,000	1,000
Ὅσα διὰ φωτισμὸν καὶ θερ- μανσιν ἀντίδραχ. 1,000 μό- νον 400	600
Ὅσα διὰ κατασκευὴν Β δικαστῶν ἀντί δραχ. 5,000 μόνον 2,000	3,000
Ὅσα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀμάξης τοῦ Ὑπουργοῦ	2,000
Ὅσα δι' ἀντιμισθίαν γραφί- κων ἐργασιῶν	400
γ. Ὅσα διὰ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ῥωσίᾳ Πρέσβεις	155,000
δ. Ὅσα δι' ἐξοδα τῶν γραφείων αὐτῶν	9,000
ε. Ὅσα διὰ μισθὸν δύο μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς	6,000
ζ. Ὅσα δι' ἀγορὰν νέων ἐπι- πλων αὐτῆς	1,100
η. Ὅσα δι' ἐξοδα πρώτης δια-	
Μεταφορά δραχ.	1,771,298 41

Μεταφορά δραχ.	1,771,298 41
σκευῆς τῶν Πρέσβειων καὶ τα- ξιδίου αὐτῶν	44,000
Ἀποζημιώσεις καὶ βοήθεια ἀντί δρ. 5,000 μόνον 2,000	3,000
Ἐξοδα ἀπρόβλεπτα ἀντί δρ. 12,000 μόνον 6,000	6,000
Ὅσα διὰ τὸ ἐν Πρεσβείᾳ Προ- ξενεῖον	8,730
Ὅσα διὰ τὸ ἐν Γαλαζίῳ Ὑπο- πρηξενεῖον	4,800
Ὅσα διὰ τὸ ἐν Ἑλβετίᾳ ὁμοίως	4,200
Ὅσα διὰ τὸ ἐν Ἀνδριανουπόλει	1,200
Ὅσα διὰ τὸ ἐν Καρσάρ Προ- ξενεῖον	1,710
Τὸ ὅλον δραχμαὶ	255,540
	2,027,838 41

Αἱ παρατηρήσεις τοῦ προαγορεύσαντος, λέγει ἄλλος, εἶναι ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, ἐπεὶ ἀποβλέπουσι τὸν Προϋπολογισμὸν, ἐν ᾧ πρόκειται σήμερον ν' ἀποφασισθῇ περὶ τῆς πιστώσεως.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι εἰς τὸν Ἀπολογισμὸν μόνον ἀπαι-
τεῖται ἀκριβεία, αἱ δὲ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ προσδιο-
ριζόμεναι δαπάναι δύνανται, μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης, νὰ μὴ
πραγματοποιηθῶσιν ἐν μέρει, λέγει, ὅτι αἱ προταθεῖσαι οἰ-
κονομίαι τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους δὲν ἐγένοντο διὰ ν' ἀ-
ποφασισθῇ περὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σημερινὴν Συνεδρίαν, ἀλ-
λὰ διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπο-
λογισμοῦ συζήτησιν.

Ἄν τὸ Ὑπουργεῖον, λέγει ἄλλος, ἐνόμιζεν ἀναπόφευκτον
τὴν ἀνάγκην τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων, ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ κατὰ
τὴν ἐναρξιν τῆς ἐνεστώσης Συνόδου τὴν περὶ ἧς πρόκειται
πίστωσιν, ἐπεὶ αὕτη σήμερον παρὰχωρημένη, λαμβάνει
ἀναδρομικὴν δύναμιν, ἐπιτρέπουσα δαπάνην τοιούτων ἐξόδων
ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ ἐντεύθεν, ἐν ᾧ διὰ τοῦ πα-
ρελθόντος προϋπολογισμοῦ περιορίσθησαν τὰ ἐκτάκτα ἐξο-
δα μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

Ἄν πρέπει, λέγει ἄλλος, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὅσα προσ-

διώρισεν ὁ παρελθὼν προϋπολογισμὸς, ἐπειδὴ οὗτος εἶναι ἀσφαιτός μὴ τὸν ἐνεστώτα καὶ δύναται νὰ τροποποιηθῇ.

Ἐπειδὴ ἡ πίστις, λίγαις ὁ πρῶτον ἀγροῦσαι, στηρίζεται ἐπὶ τοῦ τριτημυρίου τῆς ὁλικῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσότητος, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον, δι' ὅσους παρεπύργους λόγους νὰ παραχωρηθῇ μόνον, συμφώνως μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ μὴ γίνωσιν αἱ ἀπεριόριστα παρ' αὐτοῦ δαπάναι, διὰ νὰ μὴ δύναται μετὰ ταῦτα τὸ Ἰπουργεῖον, ἂν ὁ προϋπολογισμὸς ἐλαττωθῇ, νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ ἐλάττωσις αὐτῇ δὲν πρέπει νὰ ληθῇ ὑπ' ὅψιν καὶ ὅσον ἀφ' ἑαυτῆς τὸν χρόνον, δι' ὃν παρεχωρήθη ἡ πίστις. Παραίτων δὲ τὸν λόγον τοῦ παρατηρεῖ, ὅτι δὲν εἶναι ἐκτός τοῦ προκειμένου αἱ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐκαμιν, ἐπειδὴ διὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, δὲν ζητεῖται μετρίως ποσότητος πίστις ἀπέναντι τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ τὰ ἀναπορεύτως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτούμενα ἐξόδα, ἀλλὰ τὸ τριτημύριον τῆς ὁλικῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ποσότητος ὁλόκληρον.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπέτυχεν τὴν μισθοδοσίαν τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, θεωρεῖ δίκαιον νὰ δίδεται αὕτη πλήρης, καὶ οὐχὶ ὥπως ἐδίδετο πρότερον.

Μὴ ὄν βέβαιον τὸ Ἰπουργεῖον, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδευσεως Ἰπουργός, ὅτι ἡ Γερουσία ἐνέκρινε τὴν τοιαύτην τῆς μισθοδοσίας τῶν Καθηγητῶν ἐπαύξασιν, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ, μένουσα ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ ὡς ἐν παρακαταθήκῃ, μέχρι οὗ ἀπορρυθμίσῃ τοῦ προκειμένου τὸ Σώμα. Ἐντὺς ὁλίγου, προστίθεται, θέλει καθυποβληθῇ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ ἐντεῖθεν θέλει πληροφορηθῇ, ὅτι ἡ διαχείρισις τοῦ Ἰπουργείου εἶναι ἐξίσου τῆς ἐμπιστοσύνης ὑμῶν. Ἄν οὕτως ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐγένετο ἡ ἐξίσου μὴ προέβλεπτομεν παρὰ Νόμον ἢ Διαταγμάτων, τὸ Ἰπουργεῖον θέλει δώσει λόγον εἰς τὰς Βουλὰς, ἐπίσης δὲ καὶ περὶ τῶν κατ' ἀνάγκην δαπανηθέντων, μὴ ὑπάρχοντος προϋπολογισμοῦ μέχρι τοῦδε. Παραίτει δὲ τὸν λόγον τοῦ παρατηρῶν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συζητηθῶσιν ἐπὶ μιᾷ Συνόδῳ οἱ προϋπολογισμοὶ δύο ἐτῶν, διὰ νὰ μὴ συμβαίη νὰ γίνωσιν τοῦ λοιποῦ δαπάναι διὰ πίστις.

Ἡ προκειμένη συζήτασις, λέγει ἄλλος, προήλθεν ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς ποσότητος τοῦ παρελθόντος καὶ ἐνεστώτος προϋ-

πολογισμοῦ. Παρατηρῶν ὁμοῦς, ὅτι αἱ δοθῶσι κατὰ τὴν χθιστὴν Συνεδρίαν πληροφορίες παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ καὶ οἱ ὅροι τοῦ περὶ πίστις Νομοσχεδίου παρέχουσι πλήρη ἀσφάλειαν, ὡς μὴ δυναμένου τοῦ Ἰπουργείου νὰ δαπανήσῃ τι ἀνευ Νόμου, ἢ Διαταγμάτων, γνωρίζεται νὰ παρεχωρηθῇ ἡ πίστις συμφώνως μὲ τὴν περὶ αὐτῆς Νομοσχεδίον.

Ἐρωτᾶται τελευταῖον ἡ Γερουσία, καὶ τὸ ἄρθρον 1, γίνεται δεκτόν, ὥπως ἔχει.

Ἀναγιγνώσκεται τὸ ἄρθρον 2, τὸ ὅποιον ὡς αὐτῶς γίνεται δεκτόν.

Γενουάνης μετὰ ταῦτα μυστικῶς πληροφορίας, ἡ Γερουσία παραδίδεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου πνεύματι.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργός καθυποβάλλει ἐπομένως Νομοσχεδίον περὶ ὁρκωμοσίας τῶν Ἑλλήνων, τὸ ὅποιον ἀναγιγνώσκει καὶ ἔχει ὡς:

Ο Θ Ν κ. τ. λ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχεδίον φερθήν παρὰ τῆς Βουλῆς μετὰ τροπολογίας τινας, τὰς ὁποίας ἀπεδέχθημεν, θέλει εἰσχυθῇ, ὥπως ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν, παρὰ τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, Ἰπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστρεφθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτασιν.

Προσέτιτοι οἱ ὁμοφρονεῖς μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκφράσαντες καὶ διατεττομεν ταῦτα.

Ἄρθ. 1.

Ὅλοι οἱ ἐνὸχικοι Ἕλληνες, ἢ ἰθαγενεῖς, ἢ ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας θέλουσιν δώσει τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

• Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ὑπακούω εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλείου, καὶ νὰ ἐμπληρῶ ἐξουσιαιδώς τὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα. •

Ἄρθ. 2.

Ὁ ὅρκος θέλει δοθῇ ἐντὸς ἑκατῆρας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Ἐκκλησίου, ἐνώπιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ ἱεροῦ. Θέλει δὲ ἀναγνώσθῃ μεγάλη τῇ φωνῇ παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἐπαναληθῇ αὐτοεξῆς ἀπὸ τοῦ ὁρκιζομένου. Ἐάν

δὲ ὁ ὀρκιζόμενος δὲν γνωρίζῃ γράμματα, γίνεται περὶ τοῦτου μνηστὴς ἐν τῇ περὶ τοῦτου ἐλθεῖσαι υπογεγραφομένη παρὰ τῆς παρευρεθείσης Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ ἱερέως. Ὅσοι δὲ πολῖται Ἕλληνες πρεσβεύουσιν ἄλλην γνωστὴν Ὀρθόδοξον, παρὰ τὴν Χριστιανικὴν, θέλουν ὀρκισθῆ κατὰ τὸν εἰθισμένον εἰς αὐτοὺς τρόπον τοῦ ὅρκου.

Οἱ μὴ παρευρεθέντες εἰς τὸν Δῆμον τῶν ὀρκιζόντων εἰς τὸν Δῆμον, ὅπου ἂν τύχῃσι παρεπιδημοῦντες.

Ἄρθρ. 3.

Περὶ τῆς ὁρκωμοσίας θέλουν συνταχθῆ διπλᾶ Πρωτόκολλα, εἰς ὧν τῇ μὲν θέλει περιεχθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους, διὰ νὰ τεθῇ εἰς τὰ Ἀρχεῖά του, τὸ δὲ ἄλλο θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὸ Ἀρχεῖον ἐκαστοῦ Δήμου. Διὰ τοὺς ὀρκιζομένους εἰς ἄλλον Δῆμον θέλει πέμπεσθαι ἀπόσπασμα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς ὁρκωμοσίας εἰς τὸν Δῆμον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται ὁ ὀρκισθεὶς.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολῖται Ἕλληνες, θέλουν ὀρκισθῆ ἐνώπιον τῶν Προξενικῶν ἢ Πρεσβευτικῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν, καὶ τῶν Πρωτοκόλλων τὸ μὲν θέλει πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει διευθύνει ἀποσπάσματα εἰς τοὺς οικίους Δήμους, τὸ δὲ, θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἐκεῖσε Ἀρχεῖα.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἐκαστοὶ ἡλικιούμενοι Ἕλληνες θέλουν ὀρκίζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τρόπον, καὶ τὰ Πρωτόκολλα θέλουν πέμπεσθαι εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 6.

Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, οὐδὲ τοῦ διορίζεσθαι εἰς δημοσίον ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν δὲν δώσῃ προηγουμένως τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὅρκον.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ Διοικηταὶ θέλουν προδιορίσει ὡς ἡμέραν τῆς πρώτης ὁρκωμοσίας εἰς ἕκαστον Δῆμον τὴν πρώτην ἢ δευτέραν Κυριακὴν μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ Φύλλου τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ὁποῖου θέλει δημοσιευθῇ ὁ παρὼν Νόμος.

Ὁμοίως θέλουν ἐνεργῆσαι καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀλλοδαπὴν Ἑλληνικαὶ Ἀρχαί.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ ὀρκισθεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ὁρκωμοσίας ὑπαλλήλον ἀπόδειξιν περὶ τοῦτου ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἀθῆναι τῇ 28 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

1. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἀπορραϊζεται νὰ παραπεμφθῇ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν προεξέτασιν τῶν Τριμμάτων, νὰ συζητηθῇ δὲ κατὰ τὴν ἀ. τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἡμέραν δευτέραν τῆς ἐβδομάδος.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Α. Γεωργιάδης, λαβὼν ἐπὶ τοῦτοις τὸν λόγον, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

Ὁ Βουλευτὴς Κύριος Α. Κρεστανίτης κατὰ τὴν χθεσινὴν τῆς Βουλῆς συνεδρίαν ἐξέφρασεν ἀπὸ τοῦ βήματος, ὅτι ὡς βεβηκὸν διεκρίνωσα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Κ. Κ. Δελιγιάννη, παρόντος καὶ τοῦ Κ. Ν. Μπούκουρα, ὅτι ὑπάρχει συνομοσία, ὑποστηριζομένη παρὰ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ, καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Δυνάμεως, καὶ σκοπὸν ἔχουσα δολοφονίας πολλῶν προσώπων, καὶ καταστροφῆς τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια παρεμνοήθη, καὶ ἀναγκαζομαι σήμερον, θεωρῶν ἐμαυτὸν προσβεβλημένον, νὰ λάβω τὸν λόγον, διὰ νὰ υπερασπισθῶ τὴν ἰδίαν τιμὴν μου, ἐκτιθεὶς τὸ γεγονός, ὅπως ἐτραῖεν. Εἶναι ἀληθές, Κύριοι, ὅτι πρὸ δύο ἡμερῶν ἤμην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Κανέλου Δελιγιάννη, ὅπου μετ' ἐγὼ ἦλθεν ὁ Κύριος Ν. Μπούκουρας, καὶ ὅπου ἐλάλησα περὶ διαβρυλλουμένης τινὸς συνομοσίας, χωρὶς νὰ ἐνοχοποιήσω, ὡς ὁ Κύριος Κρεστανίτης εἶπε, τὸ ἔργον τοῦ Βασιλέως πρόσωπον, ἢ τὸν Κύριον Πρωθυπουργόν, ἢ τὴν Στρατιωτικὴν δυνάμιν, ἢ τινὰ ἄλλον. Ἐκτός δὲ τούτων προσέβηκα εἰς τὸν Κ. Ν. Μπούκουραν, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Κύριον Παλαμῆδην, τὸν Κύριον Κορφωτάκην καὶ λοιποὺς φίλους του, τοὺς ὁποῖους ἐγὼ δὲν βλέπω, διὰ νὰ ληρθῇ, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ἡ προσήκουσα περὶ τῆς ασφαλείας πρόνοια, ἂν καὶ αἱ τοιαῦται φῆμαι ἦναι ἀνυπόστατοι καὶ ἀπίστευτοι. Εἰπόντος δὲ τοῦ Κυρίου Μπούκουρα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃ τις τοιαύτην φήμην, τῆς

ὅποιαι ἡ πραγματοποίησις εἶναι ἀδύνατος, ἀπέντησα, ὅτι δὲν ἐθεώρησα πιστευτὰ τὰ περὶ συνομοσίαις διαδιδόμενα, ἀλλ' ὅτι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον πρέπει νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτοὺς τοὺς φίλους του.

Ἐπειδὴ, λέγει ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, ὁ Κύριος Κρηταίνης ἀπὸ τοῦ βήματος ἐξέφρασεν, ὅτι ἡ περὶ τῆς προκειμένης συνομοσίαις διεκονισθῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν Κυρίου Γρηγοριάδου, ὅστις εἶπεν, ὅτι εἶναι βεβαίαι, καὶ ἀνέφερε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Μαυροκορδαίου, ἐθεώρησα ἀπολύτως ἀνγκαίον νὰ διαβεβαιώσω τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ ἀνυπερκότου τῆς τοιαύτης συνομοσίαις, μάλιστα δὲ διὰ τὴν παρ' ὑψηλῶν τῆς κοινωνίας προσώπων ἀποθιδομένην ἐνοχοποίησιν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, εἰς ἐμὲ καὶ τὴν Στρατιωτικὴν δύναμιν, καὶ ταύτοχροῶς διέταξα νὰ ἐνεργηθῇ παραγρημα ἀνάκρισις, ὡς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε ἡ ἀνάκρισις ἀπέδειξε τῆς τοιαύτης φήμας σκευωρίαν ἀπλὴν.

Ἡ διάδοσις, λέγει ἄλλος, τῆς μεταξὺ εἰλῶν ὑπὸ ἐμπιστοσύνης συνδιαλέξεως, γενομένη πρὸ πάντων ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, δὲν εἶναι ὁ προσφορώτερος τρόπος πρὸς ἐπίτευξιν κοινωνικῶς σκοποῦ, ἀλλ' ἐγένετο ἴσως πρὸς σκοπὸν ἄλλον.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι αἱ τοιαύται περὶ συνομοσιῶν διαδόσεις, ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς, δύναται νὰ ἐπιφέρωσιν ὀλεθρίους συνεπείας, λέγει, ὅτι ὁ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς περὶ τοῦ προκειμένου ἀγορεύσας, ἐπρεπε νὰ περιορισθῇ εἰδοποιῶν μόνον τὸν Κύριον Πρωθυπουργόν.

Πᾶς Νόμος, λέγει ἄλλος, παράγεται ἀπὸ ὑποζήτης ἐνδεχομένης, τὸ δὲ Σύνταγμα δίδει χώραν εἰς ὑπονοίας μενᾶλας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ τήρησις αὐτοῦ ἀριεργεῖται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων. Παρατηρῶν διὰ ταῦτα, ὅτι ὁ Κ. Ἀθ. Γρηγοριάδης ἐξεπλήρωσε τὴν ἰδίαν τοῦ Συντάγματος διαταξίν, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῇ κατ' αὐτοῦ ἔγκλημα, κατακρίνει τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς γενομένην περὶ τούτου ἀγόρευσιν, καὶ θεωρεῖ ἀνγκαίον τὴν ἀνάκρισιν πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Καὶ ἄλλοτε, λέγει ὁ Κ. Πρωθυπουργός, δι' ὁμοίαις ἀφορμας ἐγένοντο μακρὰ ἐν ταῖς Βουλαῖς συζητήσεις καὶ διὰ τοῦτο δὲν θεωρεῖται ἀξιοκατάκριτος ὁ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀγορεύσας περὶ τοῦ προκειμένου. Ἡ ἀνάκρισις, προστί-

θεῖν, εἶναι ἀνγκαίαι, διὰ τὴν ἐξαχθῆ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐσφαλῆσαι τὰ διαταραχθέντα παρὰ τὸν ἐφημερίδων πνεύματα τῶν κατοίκων τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἀπ' ἧς ἡμέρας εἶμι, λέγει, Πρωθυπουργός, καὶ δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ ζώσης φωνῆς εἰδοποιήθη πολλὰκις περὶ τοιούτων συνομοσιῶν, μηδέποτε ὅμως πιστεύσας ἐκ πρώτης ὥρῃς ἀληθῆ ὅσα ἔκουα, περιωρίζον λαμβάνων πάντοτε τὰ πρὸς διατήρησιν τῆς ἀσφαλείας πρόσφορα μέτρα. Ἀλλ' ἤδη τὸ πρᾶγμα καθίσταται σοβαρὸν, ἐπειδὴ ἡ ἀποθιδομένη ἐνοχὴ εἰς τὸν ὑπερκότον τοῦ ἔθνους ἄρχοντα, εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, καὶ εἰς τὴν Στρατιωτικὴν δύναμιν, διὰ τῆς ὅποιαις ἐλπίζεται νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀσφάλεια, προκατεῖ τοῦ Ἑλλήνων εἰς τὰ ὄπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Συντάγματος. Ἡ ἐξήγησις ὅμως τὴν ὅποιαν ὁ Κύριος Γρηγοριάδης ἔδωκε, μετίσταται τὴν ῥακὴν τοῦ ζητήματος, διαλύσασα τὰς ἀμφοτέρους.

Συμφωνοῦν ἄλλος μετ' τὸν Κύριον Πρωθυπουργόν, ὅτι εἶναι σοβαρὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποθιδομένης τοιαύτης ἐνοχοποιήσεως εἰς τὸν Βασιλέα, παρατηρεῖ, ὅτι ἐσφαλὲν περισσώτερον ὁ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀγορεύσας, παρὰ ὁ μεταξὺ φίλων λαλήσας.

Μιθριμαῖος ἄλλας παρατηρήσεως γενομένης, ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς.

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκης Πουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4. Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν συνεδρίασιν, κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπακροῦνται.

Είς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστών, ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὸ 48 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, ἐπρότεινε νὰ ληρῇ ὑπ' ὅψιν ἡ περὶ ἐκδόσεως Ἑρμηνείδος τῶν συζητήσεων ἀναφορά, καὶ ν' ἀποφασισθῇ ἡ παραδοχὴ τῆς προτάσεως ταύτης, διὰ τὸ τίλος νὰ καταχωρῶνται εἰς τὴν εἰρημνικὴν Ἑρμηνείδα ὅλα τὰ τῶν συζητήσεων.

Μετὰ τοῦτο δὲ, ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστών εἶπεν, ὅτι ἀπέβλεπεν ἐν Δακίᾳ καὶ ὁ τελευταῖος γόνος τῆς Ὑψηλάντικῆς οἰκογενείας ὁ Γεώργιος Ὑψηλάντης. Ὅτι ἡ σεβασμιαία τῆς οἰκογενείας τῶν Ὑψηλάντων μητὴρ ἐπιζήσας νὰ ἴδῃ τὸν θάνατον πέντε υἱῶν τῆς, χωρὶς νὰ ἐπιζήσῃ πλέον καὶ οὐδὲν τῶν τέκνων τῆς, διὰ τὴν παραμυθίαν τοῦ γέροντος καὶ ἐκπληρώσιν τῶν εἰς αὐτὴν ἐπιθυμιῶν. Ὅτι διὰ τὰς εὐγνωμοσύνας τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλάς ὀφείλει δικαίως εἰς τὴν προμνησθεῖσαν τῶν Ὑψηλάντων οἰκογένειαν, προτείνει νὰ γραφῇ καὶ νὰ σταλῇ ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας συλλυπητικὴ καὶ παρηγορητικὴ συνάμα ἐπιστολὴ πρὸς τὴν μητέρα τοῦ ἀποθανόντος.

Ἄλλος δὲ ἐπρόσθεσεν, ὅτι ὅχι μόνον πρὸς τὴν μητέρα του, ἀλλ' ὅτι δικαίον εἶναι ὁμοίως εὐσεβῶς ἐπιστολὴ τοῦ Σώματος νὰ γερῇ καὶ πρὸς τὴν γέγραν τοῦ ἀποβιώσαντος, τοσοῦτον μάλλον, καθ' ὅσον καὶ ὁ ἀποθανὼν παρηγγεῖλε ν' ἀνακομίσουν τὴν κόνιν του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλος δὲ τις ἐπρότεινε νὰ σημειωθῶσι ταῦτα μόνον εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Σώματος καὶ ἀντὶ ἐπιστολῆς νὰ σταλῇ μόνον ἀπόπτευμα αὐτῶν, ἀλλ' ἄλλος ἐπρότεινε νὰ συστηθῇ μάλιστα καὶ Ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τῆς ἐπιστολῆς.

Ἐρωτηθεὶς τῆς Γερουσίας περὶ τοῦτου ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, ἀπεφασίσθη ν' ἀνατεθῇ ἡ σύνταξις εἰς τὸ Γραφεῖον.

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλεν, ὅτι ἡμερησίᾳ διατάξις τῆς σημερινῆς συζητήσεως εἶναι τὸ περὶ ὁρκωμοσίας ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Νομοσχέδιον, καὶ τὸ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Πρωτεύουσαν.

Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεγνώσθη τὸ προμνησθὲν περὶ ὁρκωμοσίας τῶν πολιτῶν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Νομοσχέδιον ἀναστάς ὁ Κ. Τρικούπης εἶπε τὰ ἑξῆς:

Δὲν ἀνίστην μῆτε διὰ νὰ ἀντείπω εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τοῦτου, διότι τὴν παραδέχομαι, μῆτε διὰ νὰ τὴν ὑποστηρίξω, διότι ἡ Γερουσία φαίνεται ὅλη ὁμόφωνος εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς καὶ ἄλλοτε ἀνγκαῖον ἦτο τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἀλλὰ σήμερον ἀποκαθίσταται ἀνγκαῖοτάτον, εἰς κτί-

ας τῶν τελευταίων σπειρολογιῶν, αἱ ὁποῖαι κατεπύραξαν τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὀρεῖσθαι καὶ δι' αὐτοῦ καὶ δι' ἄλλων μέτων νὰ τὰ καθυπαχίσωμεν.

Ἀνίστην μόνον νὰ βάλω ὑπ' ὅψιν τοῦ Σώ. τοῦτου Σώματος παρατηρήσεις τινάς περὶ τινος Συνταγματικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ σημερινοῦ Νομοσχεδίου γίνεται σήμερον κατὰ πρώτην φοράν.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἰσήχθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν Βουλὴν καὶ παρεδέχθη κατὰ τὴν παρελθούσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον· δὲν εἰσήχθη ἐπὶ τῆς ἰδίας Συνόδου καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἀλλ' εἰσάγεται ἐπὶ τῆς παρούσης καὶ εἰσάγεται ὡς παραδεχθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς. ἔχει τοῦτο τὸν τόπον του; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα· καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀνέγκη νὰ λυθῇ, διὰ νὰ χρησιμεύτῃ ὡς παράδειγμα καὶ ὡς πρὸς τὰς μετὰ ταῦτα τῆς αὐτῆς φύσεως ἐργασίας τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, προβαίνω εἰς τὴν λύσιν του.

Περὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου, τὸ Συντάγμα μας σιωπᾷ. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ παρατηρήσωμεν, τί γίνεται ἐπὶ τῶν τοιούτων περιπτώσεων εἰς τὰς Βουλὰς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας διὰ νὰ φωτισθῶμεν ἐκείθεν. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν δὲν μένει ποτε ἐπὶ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου κἀνὲν Νομοσχέδιον ἀτελές. Ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Συνόδου ἀποφαινόνται περὶ ὅλων τῶν εἰσαχθέντων Νομοσχεδίων ὑποχρεωτικῶς αἱ δύο Βουλὴ καὶ ὑποχρεωτικῶς τὰ παραδέχεται, ἢ τὰ ἀπορρίπτει ὁ Βασιλεὺς. Γίνεται δὲ ἡ παραδοχὴ, ἢ ἡ ἀπόρριψις τῶν Νομοσχεδίων ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως· ἐντὸς τῆς ἀνω Βουλῆς, διότι ἐν αὐτῇ ἀνοίγει καὶ κλείει τὰς Βουλὰς διὰ ζωῆς φωνῆς. Ἄλλοτε ὑπῆρχεν αὐτοπροσώπως ὁ Βασιλεὺς, καὶ παρούσης καὶ μιᾶς Ἐπιτροπῆς τῆς ἄλλης Βουλῆς, ἐξουσίας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον τῆς, ἐγνωστοποιεῖ τὴν θέλησίν του, καὶ ὅσῳκι παραδέχεται τὸ Νομοσχέδιον ἔλεγέ τις τῶν Γραμματέων, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως· « ὁ Βασιλεὺς τὸ θέλει » ὅσῳκι δὲ δὲν τὸ παραδέχεται, ἔλεγεν· « ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀεγθῇ ». Πρὸ πολλοῦ ὁμοῦ ἐπύσεν ἀπὸ τοῦ νὰ παρουσιαζῇται ὁ Βασιλεὺς αὐτοπροσώπως καὶ εἰρηγῇ τὴν γνώμην του δι' Ἐπιτρόπων του, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τύπους. Ἀπαξ δὲ τῆς Συνόδου, ὅ ἐστι τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως αὐτῆς, ἀν' κλείσῃ τὰς Βουλὰς αὐτοπροσώπως ὁ Βασιλεὺς. ἔρηγῃ τὴν γνώμην του αὐτοπροσώπως ἐν ὅσῳ δὲν ἀπεράνθη μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης νομοθετικῶν ἔργων τῆς Βουλῆς.

Καί ταῦτα μὲν περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ ἀπορρίψεως τοῦ Νομοσχεδίου ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἔχει τὸ πρᾶγμα ἄλλως πως. Εἰς τὴν Γαλλίαν εἰσάγεται ἐπὶ τῆς ἐπομένης Συνόδου Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον παραδέχθη ἡ μία τῶν Βουλῶν ἐπὶ τῆς παρακάτωσας Συνόδου, οἱ δὲ τύποι περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ ἀπορρίψεως αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως εἶναι οἱ παρ' ἡμῶν ἐν χρῆσει. Ὑπάρχουν λοιπὸν δύο διάφοροι τρόποι περὶ τῆς διαπεραιώσεως τῶν τοιαύτης φύσεως Νομοσχεδίων. Ποίος τῶν δύο τούτων τρόπων φαίνεται παρ' ἡμῶν ὁ παραδεκτότερος; κατὰ τὴν γνώμην μου ὁ Γαλλικὸς, ὡς εὐχεστότερος, καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος· διακρίω τὰ Νομοσχέδια εἰς δύο τάξεις· εἰς τὴν μίαν κατατάττω τὰ εἰς ἀνάγκης ὑπαγορεύμενα, καθ' ἣν ἐπαρῆν εἰσάγονται, ὡς καθ' ὑπόθεσιν τὸ περὶ Αστυνομίας, τὸ ὁποῖον μέλλομεν νὰ συζητήσωμεν μετ' ὀλίγον· διότι ἐνδεχόμενον νὰ θελήσῃ ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ τὸ ἀλλάξῃ, ὡς μὴ ὑπαρξούσης πλέον τῆς ἀνάγκης τὸ ἐρχόμενον ἔτος. Εἰς τὴν ἄλλην τάξιν κατατάττω τὰ μὴ εἰς συγχὴν μεταβολὴν ὑπαγορεύμενα, ὡς τὸ περὶ τῆς διοικητικῆς φέρ' εἰπεῖν, διακρίσεως. Ταῦτα εἰς αἰτίαις αὐτῆς τῆς φύσεως, ἀδιάφορον εἶναι, ἂν εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν μίαν Βουλὴν ἐπὶ μίᾳ Συνόδου, εἰς δὲ τὴν ἄλλην ἐπὶ τῆς ἐπομένης Συνόδου, διότι δὲν πρόκειται περὶ οὐδεμιᾶς ταχίας μεταβολῆς ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν. Τὰ δὲ ἄλλα, τὰ ὁποῖα εἶναι φύσεως μεταβλητὰ, ἂν δὲν ὑπάρχῃ πλέον ἡ ἀνάγκη, ἣτις ὑπῆρχεν, ὅτε κατὰ πρῶτον εἰσαχθῶσιν, θὰ τροπολογηθῶσιν ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτίας ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῶν εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς ἣν εἰσάγονται ἐπὶ τῆς ἀκολουθοῦσας Συνόδου, καὶ τότε θὰ ἐπανέλθωσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἄλλην Βουλὴν, ὅπου εἰσαχθῆσαν τὴν προλαβούσαν Συνόδον, καὶ τοιοῦτοτρόπως διορθοῦνται εὐτυχῶς, ἂν ὑπάρχῃ τι ἐξ αἰτίας τῆς μεταβολῆς τῶν περιστάσεων ἡμαρτημένων, ὥστε εἶναι περιττὴ ἡ ἐπιστροφή τῶν Νομοσχεδίων αὐτῶν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅθεν ἐξῆλθον, ὡς μὴ ἀπαιτούμενα· μηδεμίαν τροποποιήσεως, καὶ τότε ἀπορούμεν μίαν περιττὴν καὶ ὀχληρὰν δευτέραν συζήτησιν, ἢ εἶναι ἀναγκαία, καὶ τότε ἐπειδὴ θὰ τροπολογηθῇ, ἐπανέρχεται ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν Βουλὴν ἐκείνην. Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης γεννᾶται καὶ ἄλλο ζήτημα ὁμοίας φύσεως. Νομοσχέδιον εἰσαχθὲν εἰς τὴν μίαν τῶν Βουλῶν καὶ παραδεχθὲν εἰσάγεται εἰς τὴν ἄλλην Βουλὴν κατὰ τὴν ἐφεξῆς περίοδον; νομίζω ὅχι, διότι ἀλλάζουσιν τὰ πρόσωπα τῆς Βουλῆς, καὶ πιθανόν οἱ νέοι Βουλευταὶ νὰ μὴ θεωρῶσι τὸ

προεσχηθὲν Νομοσχέδιον, ὅπως τὸ θεωρῶσαν οἱ προκατοχοὶ τῶν. Ταῦτα δὲν ἔχονα νὰ ὑποβάλω ὑπ' ὄψιν τοῦ Σώματος τοῦτου Σώματος κατὰ τὸ παρὸν ἐπὶ τοῦ πρωτοφανοῦς τοῦτου ζητήματος, καὶ νομίζω ἀναγκαῖον, ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ ἐναγλωθῇ νὰ κανονίσῃ τὰ τοιαῦτα θεύοντες εἰς ἄλλην ἡμέραν, καθ' ἣν θέλει γενῇ περὶ αὐτῶν ἀνάπτυξις πλεονεξία.

Ἀπάντησαν εἰς τὸν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἰπὼν, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ προαγορεύσαντος ἔχουν τὴν φύσιν τῶν, καὶ πρέπει νὰ τοὺς ὑποβάλῃ ἐγγράφως εἰς τὴν Γερουσίαν, δια νὰ τοὺς συζητήσῃ ὡς πρότασιν Νόμου.

Ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς ἀπάντησεν εἰπὼν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐσκέφθη, ἂν δύναται εἰς τὴν δευτέραν Συνόδον νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν ἄλλην Βουλὴν Νομοσχέδιον παραδεχθὲν ὑπὸ τῆς μίᾳς εἰς τὴν πρώτην. Ἐνόμισε δὲ, ὅτι δύναται, διότι τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐσυζήτησαν εἰς τὴν πρώτην, τὰ αὐτὰ θέλουν συζητῆσαι καὶ εἰς τὴν δευτέραν. Τοῦτο δὲν ἔμπορει νὰ γενῇ εἰς ἄλλην περίοδον, ὅπου δὲν λαμβάνουν μέρος τὰ αὐτὰ πρόσωπα.

Εἰς τὸν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι ὁ προλαλήσας ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς εὕρισκε τὸ Γαλλικὸν σύστημα ἀρμόδιον διὰ τὸν λόγον, τὸν προταθέντα ἀπὸ τὸν Κύριον Πρωθυπουργόν. Ἀλλ' εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ ζητήματος πρέπει νὰ ληρθῇ ὑπ' ὄψιν, καὶ ἡ ἀποχώρησις τῶν Ὑπουργῶν. Τί γίνεται τότε; Ἰσπερ πολλὰκις ὁ Ὑπουργὸς, ὁ εἰσαγωγὴν ἐν Νομοσχεδίον, βλέπων τροπολογημένον αὐτὸ, δὲν τὸ ἀναγνωρίζει ὡς ἰδίον του. Τί γίνεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει; ἐπειδὴ ἂν ἐν Σώμα ἐπαληθῆς ἐνός Νόμου, ἢ κατήρτισεν αὐτὸν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν μία Ἐπιτροπὴ φέρει αὐτὸν εἰς τὴν ἄλλην Βουλὴν, καὶ ζητεῖ νὰ ταθῇ ὑπὸ τὴν σύσκεψιν τοῦ Σώματος.

Ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι ὁ δόμος εἶναι ρωσικὸς, διότι ὁ Ὑπουργὸς παρευρεθείς εἰς τὴν συζήτησιν παραδέχεται τὰς προτάσεις.

Ὁ προλαλήσας Κ. Γερουσιαστὴς ἐπανέλαβεν, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν εἶναι εἰς χρέος νὰ φέρῃ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν ἄλλην Βουλὴν.

Ἄλλος τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι τὰ εἰσαχθέντα εἶναι ἢ προτάσεις, ἢ Νομοσχέδια. Ἐν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐγένεν Ὑπουργικὴ μεταβολή, εἰς Γερουσιαστὴς, ἢ Βουλευτὴς νοθεύεται τὴν πρότασιν, ἢ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ τότε ἢ Βουλῇ, ἢ ἡ Γερουσία ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως.

Μετὰ ταῦτα προὔταθ' ἡ ἡμερσία διάταξις, καὶ ἐγένετο παμψηφεί δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὀρκοδοσίας τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως τὸ 1 ἄρθρον, καὶ εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρετήρησιν ὅτι ἡ λέξις • ἱπακοὴ • ἀναφέρεται εἰς πρόσωπα. Ἐπομένως νομίζει καλὸν καὶ εὐλογον ἡ ἀντικατασταθῆ διὰ τῆς λέξεως • εὐπειθεῖα •. Εἰς τὸ Σύνταγμα δὲν ἔγινε τοῦτο καλῶς. Ὁ ὅρκος πρέπει νὰ ἔναι σύντομος· νὰ εἰπωμεν λοιπὸν μόνον • ὀρκίζομαι πιστῖν •. Τὸ Σύνταγμα θὰ ἀρχαιωθῇ μίαν ἡμέραν.

Εἶπεν ἄλλος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ὁ ὅρκος τοῦ Συντάγματος δὲν εἶναι ὁμοῖος μετὰ τὸν τοῦ Νομοσχεδίου. (ἀνεγνώσκει τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Συντάγματος). Ἄν ὁ ὅρκος δι' ἐνὸς Βουλευτὴν ἢ Γερουσιαστὴν φέρῃ τὸ φοβερὸν ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ ἀδικαιρέτου Τριάδος, ὅστις δὲν ἔχει ἴσως ἀνάγκην αὐτῆς τῆς φράσεως, εὐδὲ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ. Ἄν ἀπαρσιόσθῃ ἀπὸ τοῦς Πληρεξουσίουσιν οὕτως, διὰ τοῦς Βουλευτάς καὶ Γερουσιαστάς, πολλὸ περισσώτερον ἐπρεπε νὰ γενῇ διὰ τοῦς πολίτας τῆς κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως. Ἀπλῶς, ὡς ἔχει ὁ ὅρκος, δὲν προξενεῖ τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὅποιαν ἀπαιτοῦμεν νὰ αἰσθάνηται ὁ πολίτης ἀπὸ τοῦ φοβεροῦ ὀνόματος τῆς Θεότητος, καὶ τότε δὲν ἡμποροῦμεν νὰ περιμένωμεν τὸ ὅποιον ἐπιζητούμεν ἀποτέλεσμα. Ὁ τύπος τοῦ ὅρκου μὲ φαίνεται ψυχρὸς. Ἐνθυμῶντε τὰς ὀρκοδοσίας τῶν Προγόνων μας. Ποῦ ὀρκίζοντο οἱ ἑκκλησίαι· πρῶτον εἰς τὸν Ναὸν τῆς Παρεκκλήσεως, ὁποῦ τὸν φοβερότερον τόπον· δευτέρου ἐπρόσθετον καὶ ἄρας, ὀρκίζονται ἐνωπιον τοῦ παντεφύρου Θεοῦ. Φρονεῖ λοιπὸν, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅρκου πρέπει ν' ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ τέλος νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις • οὕτως εἴη μοι ὁ Θεὸς βοηθός κτλ. •. Τοιοῦτότρόπως μόνον δυνάμεθα νὰ κατανοήσωμεν τὰς καρδίας τῶν πολιτῶν. Ἄν δὲ λέξωμεν τὸν τύπον τοῦ Υπεφίστατος τῆς Συνταξέσεως, ὡς λέγουσι τινεῖς, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀπαράλλακτος μετὰ τὸν προτεινόμενον, τότε πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ ὅσα ἄλλα ὁ τύπος αὐτὸς φέρει, ἢ δυνάμεθα νὰ τὸν τροποποιήσωμεν ἐπὶ τὸ βέλτιον.

Ἀντήρσεν ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ὁ ὅρκος γίνεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ περιττὴν τὴν προταθείσαν τροποποίησιν.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἐγκωμοδότησε νὰ μείνῃ ὅπως ἔχει εἰς τὸ

Νομοσχέδιον ὁ ὅρκος, διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἡ Γερουσία παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον αὐτὸν τροποποιήσεως ὅπως εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη τὸ 2 τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρον, καὶ εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι εἰς αὐτὸ, ἡ τρεῖς, ἡ καὶ ὀλίγους μόνον πολίτας· δὲν πρέπει νὰ διδῆται ὁ ὅρκος. Ἡ περὶ τοῦτου τελετὴ πρέπει νὰ γίνηται δημοτικιστικῇ, καὶ νὰ ὀρκίζονται πολλοὶ ὅμοι, διότι ἄλλαν ἐντύπωσιν κἀμνεῖ ὁ ἐπὶ ἀκρακτηρίου πλῆθους ὅρκος, ἀλλὰ τοῦτο θέλει κανονισθῆ διὰ τῶν ὁδηγῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Γενομένου δὲ τοῦ ἄρθρου 2 δεκτοῦ, ἀνεγνώσθη τὸ 3 καὶ ἐγένετο ἐπίσης δεκτόν.

Εἶτα ἀνεγνώσθη τὸ 4 ἄρθρον, καὶ παρετήρησεν εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν γίνεται λόγος περὶ ἱερῶς καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. ἐν ᾧ ἡ ἐπαναληψὶς αὕτη ἐντάχθη ἦτον ἀναγκαῖα, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ κανονισθῇ διὰ τῶν ὁδηγῶν καὶ τοῦτο. Τὸ ἄρθρον 4 ἔγινε δεκτόν.

Τὰ ἄρθρα 5, 6, 7, 8, ἀνεγνωσθέντα ὁμοῖως ἐγένοντο δεκτά.

Μετὰ τοῦτο γενόμενης μυστικῆς περὶ τοῦ Συνόλου ψήφοφορίας· τὸ Νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτόν παμψηφεί.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως τὸ • περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας • Νομοσχέδιον. Ὁ δὲ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθεσεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιζητήσασθαι καὶ τὸ Νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδούσαν αὐτὸ ἐκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἐκτίθενται με λεπτομέρειαν οἱ λόγοι, οἱ ὑπαγορεύοντες τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νόμου. Ἐάν ᾖναι χρειὰ καὶ ἄλλων διασαφέςων, τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἑτοιμα νὰ τὰς δώσωσιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ λοιπὸν παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου πεποιησά ἀπὸ τῶς λόγους τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἔλαβεν καὶ μερικὰς τροπολογίας, ἀφ' οὗ ἀνέγενετο καὶ τὸ Γαλλικὸν περὶ Ἀστυνομίας Νόμον. Εἶπε δ' ἐπὶ τέλους, ὅτι δὲν ἔχει περισσώτερα νὰ προσθέσῃ.

Ἐτερος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν τὸν λόγον λαβὼν, εἶπε. Πάντοτε εὐρέθην διατάξων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν νέου Νόμου, ὁσῶς μάλιστα διὰ τοῦ νέου πρόκειται νὰ καταργηθῇ Νόμος παλαιὸς καλῶς καίμενος. Ἐκσταμαι, διότι ἡ νομοθεσία δὲν πρέπει νὰ πολλαπλασιάζεται εἰς τὸ ἐπάπειρον, μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης, καθότι ἡ σωρεία τῶν Νόμων ἀντὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως,

σαοίζει τὸν λαόν, καὶ τὸν ἀποτρέπει ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὁδόν. Τὰ τέκνα τῶν Σπαρτιατῶν ἐμάνθανον ἐκ ἀγέλης τοὺς Νόμους τῶν καὶ τοὺς ἐψάλλον, διότι ἦσαν ὀλίγοι ῥήτραι. Εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας πρὸ ὀλίγου, προταθέντος Νόμου τινὸς νέου, εἰς τὸν Βουλευτῶν ἀντίτεινε διὰ μόνον τὸν λόγον νὰ μὴ προστεθῇ καὶ ἄλλος νέος Νόμος εἰς τὰς 61 χιλιάδας Νόμων, τοὺς ὁποίους εἶχον· καὶ ἐγὼ ἐναντιόνομαι εἰς τὴν προσθήκην νέων περὶ Αστυνομίας Νόμων, ἀν' ἡ ἀνάγκη δὲν ἦναι καταπίγουσα, ὡς εἰς ἐμὲ φαίνεται, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ προτεινόμενος εἶναι Νόμος ἐξαιρετικός. Ἡ κατάχρησις τῶν ἱατρικῶν βλάπτει τὸν ἀσθενῆ, καὶ ἡ μετατροπὴ τῶν συνταγῶν ἀπὸ πολλοῦ ἱατροῦ πώποτε δὲν ῥέζει καλὰ ἀποτελέσματα. Ἐχομεν νομοθεσίαν περὶ Αστυνομίας, συνταχθεῖσαν ἀπὸ ἀνθρώπου, καλεσθέντος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀρμοστής. Ἱκανοὶ ἦσαν πεπαιδευμένοι περὶ τὴν νομοθεσίαν. Οἱ νομοθέται οὗτοι, ὡς μὴ ὅτι οὐκ ἔκ τῶν ὁσίων τοῦ ἔθνους, ἠδύναντο δι' ἀγνοίαν τοῦ τόπου νὰ κόμωσι λάθρ, ἠδύναντο δὲ νὰ νομοθετήσωσι κακῶς καὶ διὰ πολιτικούς λόγους. Ἡ Παμβασιλεία ζητεῖ ὅσον τὸ δυνατόν νὰ περιβληθῇ μὲ κεντρικὴν καὶ πολιτικὴν δύναμιν, καὶ τοῦτο, λέγει, εἶναι φυσικὴν πρὸς τὸ καλὸν τῶν ἐθνῶν. Ἡ Παμβασιλεία ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα, πιστεύω, ὅτι τῶντι ἐνομοθέτησι πρὸς τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους, μὴ θελήσασα νὰ περιβληθῇ μὲ δύναμιν, τὴν ὁποίαν παρέδωκεν εἰς τὸν λαόν, λέγω τὴν Αστυνομίαν. Αὕτη ἡ νομοθεσία δὲν εἶναι πλῆρης, διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν. Ἐνθυμούμαι, ὅτι οἱ μὴ ἐγκρίνοντες τὴν πορείαν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἔλεγον, ὅτι ἡ Κοινωνία μας πάσχει. Τὰ στόματα τῶν φίλων τῆς Κυβερνήσεως μας περιέμπουν τότε καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη πάσχοντα, καὶ ῥητῶς εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐν λοιπὸν ἡ ἑλλησις ἦτο εἰς τὴν νομοθεσίαν, δὲν πρέπει νὰ συμβαίνουσιν καὶ ἀλλαγῶς ὅσα ἐδοῦν συμβαίνουσιν. Τῶν ἐθνῶν αἱ μεταπολιτεῖσαι ῥέρουν τοιαῦτα ἀποτελέσματα, ὅποια βλέπομεν καὶ λυπούμεθα. Ἀν τὰς μεταπολιτεῖσαι δὲν παρεκκοιούσαν συνέπειαι τοιαῦται, βεβαίως δὲν ἔπρεπε εἶσθαι φοβερά. Ἡ μεγάλη ἐπανάστασις τοῦ 1821, κατέστρεψε τὰς ἰδιοκτησίας καὶ καταστάσεις, καὶ μὲς ἀφ' ἑκαστοῦ. Εἰς τὴν πολυχρόνιον διάρκειαν αὐτῆς, πολλοὶ καὶ διάφοροι ἄνθρωποι συνέβρευσαν πολλαχόθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τοὺς ἐδέχθημεν μὲ ανοικτὰς ἀγκάλας καὶ συνενόημεν μὲ αὐτούς. Ἰσως ἔκτοτε ἐχάσαμεν τὴν ἀπλότητα τῶν ἡθῶν μας. Ἰσως ἐκλονίσθη ἡ

ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ πεποιθήσις μας. Ἀλλ' ὅλα ταῦτα ἦσαν ἀναπόφευκτα ἀποτελέσματα τῆς ἐπανάστασις. Ἐπελθούσης τῆς εἰρήνης, δὲν ἐλήφθη ἡ ἀνάγκη φροντίς, διὰ νὰ ἐπανελέθωσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς βίον εἰρηνικόν, εἰς βίον χριστιανικόν, ὅπως κατασταθῇ μία κοινωνία κατερτισμένη θεόντως. Στρατεύματα διελύθησαν καὶ ἐδιώχθησαν, χωρὶς νὰ λάβωσι τὴν παραμικρὰν ἀμοιβήν. Οἱ ἱδιοὶ πολέται ἐξ ἀρχῆς ἠναγκάσθησαν νὰ καταβάλλωσι μόνοι τὰ θεμέλια τῆς ὑπάρξεώς των. Ἦναι μίαν τοιαύτην κοινωνίαν ἐκ πολυποσῶς ἀγῶνος ἐξερχομένην, νομίζω, ὅτι εἶναι ὀλίγα τὰ γινόμενα, κατ' ἀναλογίαν τῶν κεντρικῶν, ἅτινα ἠδύναντο νὰ παραθῶσιν εἰς ἄλλα ἔθνη, εὐρεθὲν εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τὴν Ἑλλάδα περιστάσεις. Ἡ δευτέρα μεταπολιτεῖσαι, ἡ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Κυβερνήσεως τοῦ λαοῦ, ἔφεραν ἐπίσης τὰ ἀποτελέσματά της. Συνεκλήθησαν χάριν αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν καὶ περὶ, ἄνθρωποι τολμηροὶ καὶ ῥέποντες εἰς τὴν βίαν. Συνεκλήθησαν πρὸ τῆς μεταπολιτεῖσαις τοιαῦτοι διὰ πολιτικούς σκοποὺς, διότι τοιοῦτους ἀναγκάζονται νὰ λαμβάνωσιν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μεταπολιτεῖσαι. Τοιοῦτοι συνεκλήθησαν καὶ κατὰ τὴν 4 Αὐγούστου. Ὅταν λοιπὸν τὰ στοιχεῖα τῆς κοινωνίας ἀνακυκλῶνται πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ τινος, πῶς πρέπει τις νὰ ζητήσῃ ὁλόκληρον τὴν ἐντελὴ αὐτῆς ἡμίαν; Δὲν πρέπει λοιπὸν διὰ τοῦτο νὰ ζητῇται ἡ μεταβολὴ μιᾶς νομοθεσίας· ἀλλ' ἡ κοινωνία πρέπει νὰ καταβῇ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς ἀποτροπὴν τοιούτων κακῶν, διὰ τῶν καίμειων Νόμων, ἀφίνουσα εἰς τὸν χρόνον νὰ συνουλώσῃ τὰς πηγὰς ταύτας.

Εἶπον, ὅτι ἡ Παμβασιλεία, μολοντί ἠδύνατο νὰ περιβληθῇ καὶ μὲ αὐτὴν τὴν δύναμιν, δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ τὸ κάμῃ, μολοντί τότε ἔλαβον χώραν σοβαρότερα τῶν σημερινῶν πολιτικά, ὡς ἐπανάστασις κτλ. Ἡ Παμβασιλεία ἠρξίσθη εἰς ὅτι κατ' ἀρχὰς ἔκαμε περὶ τὰς δημοτικὰς θεσμοθεσίας, τὴν δέσμευσιν τοῦτέστι τῆς αὐτοτελεοῦς ὑπάρξεως τῶν Δήμων, διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐπικυρώσεως ἐνός ἐκ τριῶν ἐκλεγομένων ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν Δημάρχου, καὶ τὴν διὰ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν ἐπιτήρησιν τῶν δημοτικῶν, χωρὶς νὰ ἐπεμβαθῇ παντάπασις εἰς τὰ κατὰ μέρος. Εἶδομεν ἡ Κυβέρνησις νὰ παύσῃ Δημάρχους, καὶ νὰ μὴ δίδῃ λόγον περὶ τούτου. Ἡ εὐθύνη τοῦ Δημάρχου, ὡς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπίκειται καθ' ἑαυτοῦ. Ἡ Κυβέρνησις εἶπεν εἰς τὸν Δημάρχον τῆς Πρωτευούσης θέλω νὰ μὲ προτείγῃς τὸν δεῖντα Ἀστυνόμον, καὶ οὕτως

ἐγένετο. Τώρα πρίκειται περί Δημοσικοῦ Ἀστυνομικοῦ ἐλεγχομένου κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, διότι, λέγει, δὲν εὐρίσκει ἐντὸς τῶν Δήμων στοιχεῖα ἀνωτέρας ἀνατροπῆς καὶ ἡθικῆς, διὰ τὰ διορίσας τοὺς τούτους. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν βαθμίδες, διότι οἱ ποταμοὶ τῶν αἰμάτων μας, μὲς ἀπὸ τὴν αἰώναν διακρίσεων. Ὁ Δημοσικὸς Νόμος λέγει, ὅτι πᾶς Ἕλλην κάτοικος τοῦ Βασιλείου ὀφείλει νὰ ᾖ ἐγγεγραμμένος δημότης εἰς ἕνα Δῆμον, καὶ ἕκαστον τῶν δημοτῶν ὑποχρεῖται ὁ αὐτὸς Νόμος νὰ ὑπηρετῇ τὸν Δῆμον. Ἐν ταιούτῃ περιπτώσει, δὲν βλέπω διατὶ δὲν εὐρίσκονται τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τῆς ἰκανότητος καὶ τῆς ἡθικῆς ἐντὸς τῶν Δήμων;

Διὰ τὴν σωσίαν τῶν κακῶν, τὰ ὅποια ἡ ἔκθεσις ἀπαριθμεῖ δὲν ἐδίσταξα νὰ διορισθῇ Ὑπουργὸς τῆς Αστυνομίας, ἐπαρτυμένων καθ' ὅλον τὸ Κράτος. Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Εσωτερικῶν ἀνέθεσαν ὁ Νόμος τὰ αστυνομικά, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐνασχολεῖται εἰς αὐτὰ μόνον. Ἀντὶ ἐπὶ νεννομοθετημένων Ὑπουργῶν βλέπω τέσσαρας Ὑπουργούς. Ὁ Νόμος συγχωρεῖ τοῦτο, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃται, ὅταν ᾖ ἀνάγκη. Ἐπαναλαμβάνω καὶ ἔτι νὰ εἰπω, ὡς καὶ ἄλλοτε, εἰς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῶν Εσωτερικῶν, ὅτι δὲν ἔπαυσε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν δωδεκαετῆ πείραν του, διότι δὲν εὐκαιρεῖ, ἔχει πολλὰς ἄλλας ἀσχολίας, καὶ δὲν ἐγκύπτει εἰς τὸν κλάδον τοῦτον ἰδίως. Ἐάν ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Εσωτερικῶν ἐνασχολεῖτο ὁ ἴδιος ἀνεκδότως εἰς τὸν Αστυνομικὸν κλάδον, διότι ἡ πρώτη ἀνάγκη τῆς κοινωνίας εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ τάξεως, καὶ τοιοῦτον εἶναι τὸ πρόγραμμα τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, καὶ ἂν διὰ τῆς εὐλακροῦς ἐνεργείας τῆς ὑπαρχούσης Νομοθεσίας δὲν κῆρύγῃ νὰ διατηρήσῃ τὴν πούραν διὰ δύω, ἢ τρία ἔτη, τότε, ἂν εὖ ἐπὶ ματαίῳ ᾔθελεν ἐξαντλήσει ὅλα τὰ μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, κήνυτο νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν Σωματείων, διὰ τὸν τοιοῦτον Νόμον. Οἱ λόγοι οὗτοι μὲ κἀνον νὰ διατάξω εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. Ἀναπολῶ εἰς τὴν μνήμην Σας, ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ Νομαρχικῶν Νόμου εἰλέγετο, ὅτι δύναται τις νὰ εὕρῃ δέκα ἀνδρας διακεκριμένους ἰκανότητας, ἀλλ' ὅχι καὶ τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα. Λέγωμαι λοιπὸν διὰ μίαν στιγμὴν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρξῃ ἐνταῦθα ὡς Ἀστυνομός. Δὲν βλέπω, ἂν εἰς τὸ Νομαρχικὸν σύστημα ἐτερέθησαν ταῦτα, διότι ὡς πρὸς τοὺς διορισμοὺς τῶν Νομαρχῶν δὲν εἶδομεν ἐφαρμοζομένην τὴν

ὑποῖαν προεξέθεσα ἰδεῖν. Ἐάν ἐπιψηφίσωμεν λοιπὸν καὶ τὸν παρὸντα Νόμον, δὲν πρέπει νὰ διατάσωμεν, ὅτι θὰ ἴδωμεν ἀλλαγὴν ἀνωτάτων μόνον, ἀλλ' ὅχι καὶ προσωπῶν; Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Εσωτερικῶν δὲν ἐφαρμόθη ἀκόμη, οὔτε ὁ Ὑπουργεῖον Νομοτ. διὰ νὰ δοῦνται καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς νὰ διαπρῇ, ἀντὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐκδεδωμένου εἰς πολλὰς ἄλλας ἀσχολίας, τὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κλάδου τοῦτου.

Ὁ Ὑπουργὸς εἰς τὴν ἐκθεσίαν του, μὲς παρουσιάζει πλῆθος ἀγαθῶν, τὰ ὅποια θὰ ἐπιφέρει κατὰ τὴν ἰδεάν του, ἡ παραδοχὴ τοῦ Νόμου τοῦτου. Ἀλλ' ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν μὲς παρουσιάζει καὶ ἄλλα τρομερὰ πράγματα, πηγάζοντα ἀπὸ τὸ σύστημα τῆς Αστυνομίας. Εἰς τὴν Γερμανικὴν Αστυνομίαν καὶ ἀποτρόπαιον πρᾶγμα, εἶναι συνώνυμον. Εἰς τὴν Γαλλίαν ὡσαύτως παραγέσθη ὁ Ναπολέων νὰ συστήσῃ Ἀνταστυνομίαν πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς Αστυνομίας τοῦ παρόντος φουρμιέ. Ἀπὸ τὴν Αστυνομίαν πλάττονται στάσεις, εἰσάγονται εἰς δικὰν ἀνθρωπῶν, καὶ καταδικάζονται. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχει ἡ ἑλλειψίς ὅλων τῶν οὐσιωδῶν Αστυνομικῶν διατάξεων, τῶν ἀρροωσῶν τοῖς ξένους, τοῖς φοροπύτοις, τοῖς ὑπόπτοις, τοῖς ὑπεκρίταις κτλ. Ἐάν τοιαῦτα διατάξεις ὑπάρχον, πιστεύω, ὅτι ὑπὸ Κυβερνήσιν εὐλακροῦς διέπονταν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος, εἰς Αστυνομίᾳ ὅποιος δέποτε ᾔθελεν ἐκπληρώσει καλῶς τὰ καθήκοντά του. Τοιοῦτος Νόμος ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω. Ἀλλ' ἀναφύων ξένους δὲν ἐννοῶ νὰ κλείσωμεν τὰς πόλεις τῆς Πατρίδος μας εἰς αὐτοὺς, ἀλλὰ νὰ δεχθῶμεν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκαλίας, ἔσους ἡθίλον προτιμᾶσαι νὰ ζήσουν ἐν τῷ μέσῳ μας, πλὴν ἐν τούτῳ πρέπει ν' ασφαλισωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν κοινωνίαν μας διὰ Νόμων, καὶ ὅχι δι' Αστυνομικῶν Ὁργανισμῶν.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἀνέφερεν, ὅτι διὰ τὸ ἀπεριφρακτὸν τῆς Πρωτευούσης, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐρειπίων αὐτῆς, διαφεύγουν οἱ κλοπεργοὶ. Λέγωμαι καὶ ψηφίζω νὰ περαιογισθῇ ἡ πόλις καὶ συντρέχω καὶ μὲ τὸ βαλάντιόν μου εἰς τοῦτο, καὶ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῶν ἐρειπίων.

Λόγος γίνεται εἰς τὴν ἐκθεσίαν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ὥφελος τῶν θεσμοθεσιῶν πρέπει νὰ κρίνεται ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα, ὅχι δὲ ἀπλῶς μόνον ἀπὸ τὴν θεωρίαν. Λέγωμαι τοῦτο, ἀλλὰ μὲ κάποιαις ἐπιφυλάξεσι. Ἀλλὰ ποῖα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ προτεινομένου Νόμου; Ἄν μὲ φέρῃ ὡς παράδειγμα τὴν Γαλλίαν, ὅπου ὑπάρχει τοιαῦτη Αστυνομία, θέλω τὸν ἀντιτάξαι τῇ Ἀγγλίᾳ, ὅπου δὲν ὑπάρχει, καὶ ὅπου τὰ ἀπο-

τελέσματα είναι πολύ καλύτερα. Εάν δε αναδράμωμεν και εις τὴν ἱστορίαν ἄλλων ἐθνῶν, εἰς τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει κυβερνητικὴ Ἀστυνομία, θέλομεν εὖρει λαμπρότερα ἀποτελέσματα.

Μὴ σπεύδῃτε ν' ἀποδώσῃτε ὅλα τὰ κακὰ εἰς μίαν τάσιν, τὴν ὁποίαν ἡ κοινωνία μας λαμβάνει εἰς τὸ κακούργημα. Εάν ὑπῆρχε Διοικητικὴ Ἀστυνομία, ὅταν ὀργανίζοντο αἱ μεταπολιτεῖσαι, φρικτότερα κακούργηματα ἔθελον προξενηθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν.

Τὸ παράδειγμα τῆς Πρωτεύουσας θέλουν τὸ ἀκολουθήσῃ καὶ αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος· τοῦτο εἶναι ἐλπίς καλὴ, ἀλλὰ δὲν ἤξιμας εἶναι θὰ πραγματοποιηθῇ οὕτως, ὡς ἐννοεῖ ἡ ἐκθεσίς, καὶ δὲν συμβῇ ἄλλο τι· τὸ νὰ ζητήσωσι δηλονότι αἱ ἐπαρχίαι κατὰ πρόωτον, καὶ οἱ ἄνθρωποι μετὰ ταῦτα, τὸν ἄριστον διορισμὸν ἐνὸς Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου εἰς τὸ μέσον των.

Ἐγὼ νομίζω, ὅτι καὶ εἰς τὸν νοῦν μας νὰ καταργήσωμεν τὴν κατ' ἐκλογὴν σύστασιν τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς τῆς Πρωτεύουσας, καὶ νομοθετήσωμεν νὰ διορίζεται ἀπ' εὐθείας ὁ Δήμαρχος ἀπὸ τὸν Βασιλέα, καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἔθελον φανεῖ εὐάρεστα· τότε αἱ ἐπαρχίαι καὶ οἱ ἄνθρωποι, φοβούμενοι, ὅτι ἔθελον προτιμήσῃ τὴν ὁδὸν ταύτην ἕνεκεν τῆς ευκολίας, καὶ ἔθελον ζητήσῃ νὰ διορίσῃ ἀπ' εὐθείας ὁ Βασιλεὺς καὶ Δημάρχους καὶ Ἀστυνομίους· ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ κλείσωμεν τὸ Σύνταγμα, καὶ νὰ ρῇ λέγωμεν ὅτι ἔχομεν τοιοῦτον. Ὅταν δὲν διαπαιδαγωγηθῶσιν οἱ πολῖται ἀπὸ τὰς οἰκίας των, ἀπὸ τοὺς ἄνδρους των, ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας των εἰς τὸ ν' αὐτοκυβερνῶνται, δὲν δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν, ὅτι κυβερνῶνται Συνταγματικῶς. Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἐκφύσῃ μόνον εἰς τὰ παρόντα, ἀλλὰ νὰ βλέπῃ καὶ μακρότερον, καὶ ν' ἀπεκδέχεται μὲ χροστὰς ἐλπίδας τὸ μέλλον. Ἄλλως μὴν ἐλπίζετε, ὅτι θέλομεν κατορθώσῃ ποτὲ τὸ καλόν.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι συμφωνῶν εἰς ὅσα ἐξέθεσαν ὁ Εἰσαγγελὴς αὐτῆς, προσθέτει, ὅτι διὰ ν' ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια ἀναφέρει ἡ ἐκθεσίς τοῦ Ἱπουργοῦ, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὸν περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νόμον. Αἱ δὲ παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἴσχυσαν νὰ τὸν μεταπείσωσι, διότι φρονεῖ, ὅτι ἐν ὅσῳ ἡ Ἀστυνομία εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, δὲν δύναται νὰ προκύψῃ καμμία διύρθωσις.

Ἐτερος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι ὁ προλαλήσας ἀνέφερον, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος ἦσαν ἀνίσχυροι, καὶ διὰ τοῦτο νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἐν ᾗ οἱ λόγοι τοῦ κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσαντος ἦσαν βάσιμοι, σοφοί, κατὰλληλοι καὶ ἰσχυρότατοι. Εάν ὁ λόγος ᾔδει, νὰ θεωρήσωμεν τὸ πρᾶγμα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, τότε τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει φάσιν. Ὅθεν κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Κ. Ἱπουργοῦ, εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ κακουργία καὶ ἡ διαφθορά ὑπερπλέοντας τὸσον, ὥστε μὲ μόνον τὴν Δημοτικὴν Ἀστυνομίαν δὲν ἡμπορεῖ νὰ διατηρηθῇ τάξις καὶ ἀσφάλεια εἰς τὴν Πρωτεύουσάν, διὰ τοῦτο ἀνάγκη πάντα νὰ γενῇ παραδεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου· πλὴν κάμνω μίαν ἐξήγησιν εἰς τὸν Κύριον Ἱπουργὸν καθάραν καὶ εὐκρινῆ.

Ἐνίστα καταπολεμαῖται ἡ ἀρχὴ Νομοσχεδίων, ἕνεκα τῆς ὑποψίας διορισμῶν μὴ καταλλήλων προσώπων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου, καὶ τὰ πρᾶγματα ἐδικαίωσαν ἀποχρώντως τὰς ὑποψίας ταύτας. Εάν ἔλειπε τοῦτο, καθὼς καὶ ἡ ἀποκλειστικότητα, ἔθελον ἐπικρατεῖ μεγάλη σύμπνοια εἰς τὰς συζητήσεις. Ἡ δικαιολόγησις ἐκείνη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ διορίξῃ ὑπαλλήλους, ἀξίους τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, εἶναι ψευδὴς πρόφασις. Ὅλοι οἱ τίμιοι καὶ φρόνιμοι ἄνθρωποι εἶναι ἐναντίαι τῆς δικαιοσύνης, τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς συνειδήσεως των, τότε βεβαίως ἐπιταί ἡ ἐξάλειψις τῆς ἐμπιστοσύνης. Ὅσον καλὸς καὶ ἂν ἔθελον εἶσθαι ὁ Νόμος, ἡ κακὴ ἐκλογὴ τῶν προσώπων τὸν κάμνει κακίστον.

Δὲν ἐννοῶ νὰ ἐπέμβω εἰς τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας. Λέγω ὅμως, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ περιμείνωμεν πράξεις· μόνη ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας εἶναι ικανὴ νὰ ἀποδείξῃ ἕκ προοιμίων τὰ καλὰ, ἢ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα, καὶ τοῦτο συσταίνωμεν στενὰ εἰς τὸν Κύριον Ἱπουργόν, διὰ νὰ μὴ καταντήσουν πολὺ χειρότερα τὰ πρᾶγματα, ἕνεκα τῆς ἀκαταλλελείας τῶν προσώπων, καθότι δικαιοῦμεθα νὰ ἀμριδᾶλλωμεν εἰς ὅλα.

Ὁ Κ. Ἱπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντήσας εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κατὰ τῆς ἀρχῆς προλαλήσαντος Κ. Γερουσιαστοῦ, εἶπεν, ὅτι ἄλλη ἡ θρησκευτικὴ ἐποχὴ τοῦ Μωσέως, καθ' ἣν δέκκ θείαι ἐντολαὶ γραμμέναι εἰς λιθίνους πλάκας,

ἦσαν οἱ μόνοι Νόμοι, οἱ δειπόντες τὸν ἱσχυρτικὸν λαόν. Ἄλλα ἡ πολιτικὴ ἐποχὴ, καὶ ἦν αἱ Σπαρτιάται ἀποστρέφοντες τὰς ὀλίγας βάρεις τῶν νόμων των, τὰς ἱφάλλον, καὶ ἄλλη τῆς σημερινῆς κοινωνίας ἡ τάξις, διότι αἱ περιστάσεις εἶναι διαφόροι, καὶ εμεῖς ἀναγκασμένοι νὰ ἀναρρῶμεν εἰς τὴν πλάσιν τῶν Νόμων, οὗτοι οὖτοι εἶναι αὐτοὶ οὗτοι τὰς σχέσεις των, τῶν περιούτων πολλὰ πλεονάζοντες οἱ Νόμοι. Ὁ προκλήτης ἐξέρχεται εὐθύς καὶ διακηρύσσει διὰ τὴν ἀνάβυσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ εὐθείαν εἰς ὑπαλλήλους τῆς ἐξουσίας. Τοιοῦτοι φρεῖν εἶναι παράκατοι καὶ ἐξω τοῦ δέοντος, ὅταν τὸ ὅλον τῆς Κυβερνητικῆς Ἀρχῆς ἀπορβῇ ἀπὸ τὴν Συνταγματικὴν μηχανήν.

Διδικαστὴς πάλιν ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ τῶν Ἀθηνῶν ποτὲ δὲν εὐλοκήσεται εἰς τὰς ἐλλογὰς τῶν προσώπων, τὰ ὅποια εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπρότεινε, καὶ διωρίσθησαν εἰς τὴν Αστυνομικὴν ὑπηρεσίαν. Ὅταν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἦτο συγκροτούμενον ἀπὸ ἀνθρώπων καλοῦ καὶ ἱκανοῦς, ὅταν ὁ Δικαστὴς ἦναι ἀνθρώπος μετὰ αὐτὰ προσόντα, τότε πόθεν θίγει λάθαι ἡ Κυβερνήσις τὸν Ἀστυνομικόν; Δὲν ἐπληρώσαμεν βίβλια τὰ κακουργήματα, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνα τὰ κακουργήματα, τὰ ὅποια ἐπισύρουν τὴν προτοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουν πολλὰ καθήκοντα· μέντοι ἡ Δημοτικὴ Ἀστυνομία τῶν Ἀθηνῶν ἐνέργησε ποτὲ καὶ ἐν τῶν καθήκοντων τούτων; Ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχωμεν μόνον δέκα Νόμους, καὶ μάλιστα ν' ἀναγνωστικῶν ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ Κυριακὴν· ἀλλ' ἄλλα αἱ σημερινὴν περιστάσεις καὶ ἄλλα αἱ περιστάσεις τῆς ἐποχῆς, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνέρεθιν ὁ προκλήτης. Τὸ δ' αὖ μισοὶς εἶναι ἡ πηρὴ ὅλων τῶν Νόμων· καὶ ὅμως αἱ σημεριναὶ κοινωνίαι εἰς ἀνάγκης νομοθετοῦν καὶ διὰ πρακτικὰς λεπτομερείας.

Ὁ πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ, ἡ εὐθὺς ἐπίκειται εἰς τὸν προτείνοντα Ὑπουργόν. Ὅτι δὲ πρόσωπα μέχρι τοῦδε ἐπρότεινε καὶ διωρίσθησαν, ἐδικαίωσαν πληρέστατα τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξεπλήρωσαν καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ. Εἶναι ἐπιβόητος ὅμως νὰ ὑποπέσῃ καὶ εἰς λάθος, ἀλλ' ἡ προτοχὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς διεγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων, δὲν μένει ἀτελεσφόρητος.

Ὁ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου προαγορεύσει ἀπῆντησεν, ὅτι τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἐπικαλούμεθα πάν-

τοτε, ὅταν σταθμίσωμεν τὰς αἰτίας, δὲν καταπαύομεν τότε εἰς τὴν ἐπιβίωσιν Νόμων κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ. Ὁ Πεισιπράτος ἐδείξε τὰς πληγὰς τοῖς εἰς τὸν λαόν, κηρύττων, ὅτι ἐθυστάθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ μετὰ τὴν ἀπάτην δὲ ταύτην ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀγίου 50 Κακουργήματα σωματοφύλακες, ἀλλὰ τυχῶνς εἶναι δι' αὐτῶν, αὐτοκτενέων, τούτων, ἂν καὶ καλοῖ, οἱ ἀπύκνοι τοῦ ὅμοις κάκιστοι καὶ ὀλέθριοι.

Ἐρωτηθεὶς μετὰ τὴν συζήτησιν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Γερουσίας, ἀπεκρίθη, ὅτι παραδίδεται τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ Διοικητικῆς Αστυνομίας εἰς τὴν Πρωτεύουσάν Νομοσχεδίου.

Εἶτα ὁ Κύριος Πρόεδρος λῶν τὴν Συνεδρίασιν εἶπεν, ὅτι ἡ αὐρὴν προσδιορίζεται ὡς ἡμέρα Συνεδριάσεως διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρησακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 18 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρα Πέμπτη.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πληρὴς αποτελουμένων τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου ἡ μερικὴ συζήτης τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Διοικητικῆς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ Πειραιεὶ Αστυνομίας.

Ἀναγνωστικῶς μετὰ ταῦτα τὸ πρῶτον τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Ἀθροῦ. Εἰς δὲ τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρατηρήσας, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδίδθη μὲν τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἐπιφυλάχθη ὅμως νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις τινάς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀνοματολογίαν «Διοικητικὴ καὶ Δημοτικὴ Αστυνομία» θεωρεῖ ἀ-

ναγκάζον να γίνωσιν ήδη αι περί του προκειμένου παρατηρήσεις.

Η Επιτροπή, απαντών εν μέλει αύτῃς, ἐπεφυλάχθη μὲν να ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινας περί τῆς ὀνοματολογίας, παρατηρήσασα ὅμως μετὰ ταῦτα, ὅτι ἡ Αστυνομία διακρίνεται κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν εἰς Διοικητικὴν καὶ Δημοτικὴν, δὲν ἔχει να εἰπῇ τι περί τούτου.

Ἡ Διοικητικὴ Αστυνομία, λέγει ὁ πρῶτον ἀγορευσας, διείπετο μέχρι τοῦδε παρὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐπειδὴ δὲ τὸ Νομοσχέδιον δὲν ἔχει σκοπὸν ἄλλον, εἰμὴ ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἡ Δημοτικὴ Αστυνομία, εἶναι κατάλληλον να τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς ἐξῆς:

• Εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς Πειραιᾶ ἡ Δημοτικὴ Αστυνομία θέλει ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἡ Διοικητικὴ •.

Εἶναι καλλίτερον, λέγει ἄλλος, να μεταχειρισθῶμεν τὴν γενικωτέραν ἔκφρασιν • Τὰ καθήκοντα τῆς Αστυνομίας θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων • •

Δὲν πρέπει, λέγει ἄλλος, να τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἐπειδὴ τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον προτίθεται ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ Νομάρχου τὰ καθήκοντα τῆς Διοικητικῆς Αστυνομίας καὶ να μεταβιβασθῶσιν εἰς ἴδιον Διοικητικὸν Αστυνομόν.

Ὁ προλαλήσας, λέγει εἰς τῶν προαγορευσάντων, δὲν ἐνόησε καλῶς τὸ ζήτημα, ἐπειδὴ ἡ Διοικητικὴ Αστυνομία διείπετο μέχρι τοῦδε παρὰ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ πρόκειται ἤδη να διεπνηται τοῦ λοιποῦ ὡσαύτως καὶ ἡ Δημοτικὴ Αστυνομία, εἰς τρόπον ὥστε εἶναι ἀνάγκη να τροποποιηθῇ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως, ὡς • ἡ Διοικητικὴ •.

Ὁ ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Δημοτικοῦ Αστυνομίου, λέγει ὁ Κ. Πρωθυπουργός, διωρίζετο μέχρι τοῦδε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ προσηυμένην τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς πρότασιν διὰ τοῦ προκειμένου δὲ Νομοσχεδίου πρόκειται ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τῆς Πρωτεύουσας καὶ Πειραιῶς τὸ τοιοῦτον προτάσεως δικαίωμα.

Ἐπειδὴ, λέγει ἄλλος, ἡ Διοικητικὴ Αστυνομία διείπετο μέχρι τοῦδε παρὰ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι ἀνάγκη να ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ἡ λέξις • τοῦ λοιποῦ • ὁ δὲ καταλληλότερος χαρακτηρισμὸς τῆς περὶ ἧς πρόκειται Διοικητικῆς Αστυνομίας,

ἡ ὁποία ὑπάρχει διάφορος ἀπὸ τὰς Δημοτικὰς τῶν λοιπῶν τοῦ Κράτους Ἐπαρχιῶν Αστυνομίας, δύναται να γίνῃ, προστιθεμένων εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου τοῦτοι τῶν λέξεων • διοριζομένων ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως •

Δὲν ἀντίκειται, λέγει ἄλλος, εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ ζητῶ να διαρθρωθῇ ἡ ἔκφρασις αὐτοῦ, ἐξαλειφόμενης τῆς λέξεως τοῦ λοιποῦ καὶ προστιθεμένης εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου τῆς λέξεως, ὡς ἡ Διοικητικὴ, ἐπειδὴ τὰ μὲν τῆς Διοικητικῆς Αστυνομίας καθήκοντα ἐξετελοῦντο μέχρι τοῦδε παρὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, τὰ δὲ τῆς Δημοτικῆς πρόκειται ἤδη ν' ἀνατεθῶσιν ἐπίσης εἰς Δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἡ ἐννοία τοῦ ἁρθρου τοῦτου, λέγει ἄλλος, εἶναι σαφής, καὶ πάντα τροποποιήσας αὐτοῦ καθίσταται περιττὴ, ἐπειδὴ διὰ τῶν ἐπομένων τοῦ Νομοσχεδίου διατάξεων, αἵτινες συνέχονται ἀλλήλαις, ἐμφαίνεται, ὅτι τὰ καθήκοντα τῆς Δημοτικῆς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ Πειραιεὶ Αστυνομίας ἀφαιροῦνται ἀπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Τὰ καθήκοντα τῆς Διοικητικῆς Αστυνομίας, λέγει ἄλλος, ἐξεπληροῦντο μέχρι τοῦδε μόνον παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ οὐχὶ παρὰ Διοικητοῦ, ἢ Νομάρχου, οἵτινες περιωρίζοντο διατάσσοντες ἀπλῶς τὸν Δημοτικὸν Αστυνόμον, ὑπάρχον ὄντα να ἐκτελῇ τὰς εἰς αὐτὸν διδομένας διατάξεις. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται ἤδη να διορίζωνται οἱ Δημοτικοὶ τῆς Πρωτεύουσας καὶ Πειραιῶς Αστυνόμοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀνεῖ προτάσεως τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ὡς ἐγένετο πρότερον, εἶναι ἀνάγκη να προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου, διὰ να μὴ φαίνεται τοῦτο περιττόν αἱ λέξεις: διοριζομένων ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Διοικητικὴ Αστυνομία, ἀντιπροσφαιρεῖ ἄλλος, δὲν διείπετο ὡς ὁ προαγορευσας εἶπε μόνον παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἀλλ' ἀνατίθενται τοιαῦτα ἐμφερῆ καθήκοντα εἰς τοὺς Νομάρχας διὰ τῶν ὁδηγίων τοῦ ἔτους 1833: ἐπειδὴ δὲ πρόκειται ἤδη να ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἡ Δημοτικὴ Αστυνομία, εἶναι ἐπ' ἀνάγκῃ να τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ἐξῆς: Εἰς τὴν Πρωτεύουσάν τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς Πειραιᾶ, θέλει ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἡ Δημοτικὴ Αστυνομία.

Μεθ' αὐτοῦ, ἄλλος, παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Ἐκτελεστικὴ παρὰλέγεται να προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθρου πρώτου αἱ λέξεις: διοριζομένων ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Λαβόν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Ι. Τρι-
κούπης ἐξέφρασε τὰδε:

Εἰς τὴν τελευταίαν Συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἔγινε λόγος περὶ τῆς
ἀρχῆς τοῦ περὶ Αστυνομίας Νομοσχεδίου παρεδέρχοντο ὅλοι
ὁμοιώνως τὴν ἀρχὴν τοῦ ὅτι τὸ νὰ τεθῇ κατ' εὐθείαν ὑπὸ
τῆς διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως ἢ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν Δη-
μαρχίαν τῆς Πρωτευούσης διατελούσα Δημοτικῆς Αστυνομίας.
Παραδέρχοντο δὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην ὑπείκοντες εἰς τὴν ἀνάγκην,
ἐνεκα τῶν ἀλλεπαλλήλων δυστηχημάτων, τα ὅποια συ-
νέβησαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐνεκα τῆς επικρατοῦσας ἀ-
τάξιας. Μία μόνον γυναῖκα φωνὴ ὑψώθη ἐντὸς τοῦ Γερουσια-
στηρίου, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐνυπάρχοντος περὶ Αστυ-
νομίας Δημοτικοῦ Νόμου. Ἡ φωνὴ αὕτη ἀνέγχετο εἰς τὰς
καρδίας μας, ἀλλὰ δὲν εἰσκούσθη, διότι κήλιαμεν πρὸ
παντὸς ἄλλου τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς Πρωτευούσης,
καὶ δὲν εὐρίσκομεν, οὔτε τὴν μίαν, οὔτε τὴν ἄλλην ὑπὸ τὰς
διατάξεις τοῦ ἐνυπάρχοντος νόμου. Ἀλλὰ παρεδέρχοντες τὴν
ἀρχὴν ταύτην, ὑποβίβημεν καὶ αἰσθανόμεθα, ὅτι ἀγγέσταμεν
ἓνα θεμέλιον λίθον ἀπὸ τὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημά μας. Τὸν θε-
μέλιον τοῦτον τῆς Δημοτικῆς ἐλευθερίας μας λίθον, τὸν ἔβισσε
Κυβερνήσις, τὴν ὁποίαν πολλὰκις ἐχαρακτηρίσαμεν, ὡς Δεσπο-
τικὴν καὶ αὐθαίρετον, καὶ τὴν ἀφαιρεῖ σήμερον Συνταγματι-
κῇ καὶ κατὰ πάντα ἐλευθέρᾳ. Ἐβίβη ταῦτα καταδικασταί-
νοι νὰ ζήσωμεν πάντοτε ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ὑπὸ τὴν ἐ-
πιβρόχην τῶν ὁποίων νομοθετοῦμεν σήμερον; Ἐλπίζομεν ὅχι,
διότι εἰς τί τότε εἰ ἐλευθερίᾳ καὶ τὰ Συντάγματα; Καὶ ἂν
οὕτως ἔχῃ ἡ διάρκεια τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου Νόμου. δι' οὗ
κλονίζονται ὁμολογουμένως τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας Πολι-
τείας μας εἶναι δικαίον, εἶναι συμφέρον νὰ παραταθῇ ἐκείθεν
τῆς ἀνάγκης, ἡ ὁποία τὸν ἐπιβόλῃν καὶ εἰς τὰ Νομοθετικὰ
Σώματα; Τοιαῦτα ἐξαιρετικὰ μέτρα ἀναγκάζονται, χάριν
τῆς κοινῆς ἀσφαλείας; νὰ λησθῶσιν ἐνὶ τῇ τῇ ἐλευθερίᾳ
καὶ Συνταγματικῇ Κράτῃ. Πολλὰκις ἡ ἱστορία, ἐνεκα τῆς
ἐσωτερικῆς τῆς καταστάσεως, ὑπέπεσαν εἰς ὅμοια καὶ ἐξαιρε-
τικούς Νόμους, καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη εἶναι ὑπ' ὅψιν τῶν
Βουλῶν τῆς Ἀγγλίας τοιαύτης φάσεως Νομοσχέδια. Ἀλλ'
οἱ Ὑπουργοὶ ἐκείνου τοῦ ἔθνους, εἰσάγοντες τὰ τοιαῦτα,
περιορίζουν τὴν διάρκειάν των κατὰ τὴν ἀνάγκην. Ἐνδέχεται
νὰ λήξῃ ἡ διάρκεια, καὶ νὰ μὴ λήξῃ καὶ τὰ δεινὰ.
τότε τί γίνεται; Ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία, ἐπὶ τῇ προτάσει

τῶν Ὑπουργῶν, περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ οὗ τοῦ λόγος
Νόμου, ἀλλὰ ποτὶ ποτὶ δὲν νομιματὶ ἀρίστως. Ὁ ἐξαι-
ρετικὸς Νόμος γίνεται διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν περιστάσιν παυ-
ρατὸς αὐτῆς, ἀνάγκη πάντα νὰ παύσῃ καὶ αὐτὸς, καὶ νὰ
ἐπανέλθῃσι τὰ πράγματα εἰς τὴν φυσικὴν τὴν πορείαν. Τοῦ-
το ἀπαιτεῖ ὁ ὁρθὸς λόγος, ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτου, καὶ τὸ
συμφέρον πάντος εὐνοουμένου Πολιτείας.

Ἐνδέχεται τις νὰ μὴ εἰπῇ, ὅτι ἐπειδὴ Νόμος παρεδέρχεται
εἰς μίαν Βουλευτικὴν Σύνοδον, ἔμπορεῖ νὰ τροποποιηθῇ, ἢ καὶ
νὰ ἀκυρωθῇ εἰς ἄλλην, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη καμμίαν τοῦ πε-
ρισρισμοῦ τῆς ἐνεργείας του, διότι ἀπόκειται ὅχι μόνον εἰς
τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶν μέλος τῶν Νομοθετι-
κῶν Σωμάτων νὰ προβάλλῃ τὴν παρὰ τὴν, ἢ τὴν ἀλλοίω-
σίν του. Τοῦτο εἶναι ἀνακρισιμότητα, ἀλλ' ὅς περὶ ἀκριβέ-
στα, ὅτι τὰ Βουλευτικὰ Σώματα ἐργάζονται ὑπὸ τὴν ἐπιβ-
ρόχην τῆς Ὑπουργικῆς πλειονότητος των, ὥστε, μὴ θέλοντος
τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὅποιον δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, ἂν δὲν
ἔχῃ πλειονότητα, οὔτε ἀκυρεῖται, οὔτε τροπολογεῖται ὁ Νόμος,
καὶ μένει ἐν πλῆρει ἐνεργείᾳ. Ἀλλ' ἔμπορεῖ τις νὰ ἀπαντή-
σῃ, ὅτι ἔχον ὁ Ὑπουργὸς τὴν πλειονότητα, ἔμπορεῖ τὸν πε-
σόντα Νόμον νὰ ἀναστήσῃ, καὶ τότε εἰς τί ἡ διακοπὴ
του; Εἶναι ἀνακρισιμὸν, ὅτι ἔμπορεῖ νὰ τὸν ἀναστήσῃ,
ἀλλὰ διακρίνει πολὺ, κόποι, το νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Ὑπου-
ργὸς ὑπὸ ἐνυπάρχοντα Νόμον, καὶ τὸ νὰ θελήσῃ νὰ ἀνορ-
θῇσῃ αὐτὸς ἕτερον Νόμον παρ' αὐτόν. Ἐνεργῶν ὑπὸ τὸν
ἐνυπάρχοντα Νόμον, δὲν ἔχει αὐτὸς εὐθείαν, διότι τὸν εὐθεῖν
εἰσάγειν παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐνεργῶν ὑπὸ τὸν ὅποιον εἰσά-
ξεν αὐτὸς, ἀνατίθεται αὐτὸς ἕτερον τὴν εὐθείαν τῷ Νόμον,
ἐνώπιον τοῦ κοινού, διότι αὐτὸς τὴν εἰσάγει. Ὁ αὐθιγὸς
ἐκ φάσεως ἐπιβόλῃ ν' αὐτῆς, ὅχι νὰ ἀληγορευτῇ τὴν ἐξου-
σίαν του, ἀλλὰ ἀσπεύεται πολλὰκις ν' ἀρπάξῃ περισσεύ-
ραν, δὲν ἀσπεύεται οὕτως νὰ διατηρήσῃ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν
ἔχει, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἔχασεν αὐτὸς, διὰ τοῦτο, ἂν
δὲν προσδιορίσωμεν ἐκ προορίων τὴν διάρκειαν τοῦ ἐξαι-
ρετικοῦ τούτου Νόμου, φεβούμεν, ὅτι δὲν θὰ ἔμπορεύσωμεν
νὰ τὸν ἀποσυνάξωμεν, μᾶλλον καὶ ἀρᾷ παρελθῇ ἡ σιμεσιμὴ
ἀνάγκη. Ὅς οὐλογοῦσιν ἡμῶν, ὅτι τοιοῦτος Νόμος, ἂν
πολλὰ ἐκείνην ἀναστῇ, ὑπεργράσας ἀνάγκη, πολλὰ δυσ-
κόλως ὅμως ποῦναι καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, διότι πάντα
ἔξουσία ἔχει πάντοτε συμφέρον τοῦ νὰ μὴ τὸν παύσῃ.

ἂν εὐρίσκητε, Κύριοι, τὰς παρατηρήσεις μου ταύτας ὄφθαι, μένει νὰ ἐξετάσωμεν, μέχρι πόσου συμφέρει νὰ προσδιορίσωμεν τὴν διάρκειαν τοῦ προκειμένου Νόμου.

Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, θέλω νὰ δώσω εἰς τὸν Νόμον περισσότεραν διάρκειαν, παρ' ὅταν φαίνεται, ὅτι ἀπαιτεῖ ἡ σημερινὴ ἀνάγκη, καὶ θέλω νὰ λήξῃ ἡ διάρκειά του εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν νὰ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸν ἀνανεώσῃ, ἂν ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ, χωρὶς νὰ διακοπῇ ποσὸς ἡ ἐνέργειά του, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον. Ἐντεῦθεν ὁρμώμενος προσβάλλω νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἄρθρου, ὅτι, ἡ Διοικητικὴ καὶ Δημοσικὴ Αστυνομία θέλει ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ἐπαλλήλων, μέχρι τῆς λήξεως τῆς πρώτης Συνόδου τῆς δευτέρας Βουλευτικῆς περιόδου. Ἐκτοῦτο δὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τοῦ Δήμου τῆς Πρωτευούσης, κατὰ τὸν ἐνεπάρχοντα περὶ Δημοτικῆς Αστυνομίας Νόμον. Τοιοῦτοτρόπως δίδεται διάρκεια εἰς τὸν Νόμον ὅση ἡμῶν περίπου ἐτῶν, καὶ δὲν παύει ἡ ἐνέργειά του, εἰμὲν καθ' ὃν καιρὸν τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει τὸν τρόπον τοῦ νὰ τὴν παρατείνῃ, ἂν εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ πράξῃ τοῦτο. Τοιοῦτοτρόπως, Κύριοι, νομοθετοῦντες, θεραπεύομεν καὶ τὴν σημερινὴν ἀνάγκην τῆς πασχούσης κοινωνίας μας, καὶ ἐπαναφέρομεν πάλιν ἐν καιρῷ θέοντι τὴν Αστυνομίαν, καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ Συνταγματικὸν χρέος μας εἰς τὸ φυσικὸν τῆς στοιχείου, εἰς τὴν Δημαρχίαν, ὅθεν ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων, καὶ ὅχι ποτὲ ἐξ αἰτίας τῆς προαχρέσεώς μας προσωρινῶς τὴν ἀπεσπάρσαμεν. Νομοθετοῦντες δὲ τοιοῦτοτρόπως, νομοθετοῦμεν κατὰ τὸ παράδειγμα, τὸ ὅποιον προανέφερα, καὶ ὅπως νομοθετοῦν τὰ μεγάλα καὶ φιλελεύθερα ἔθνη, εὐρισκόμενα εἰς παρομοίας καὶ πολὺ θεινότερας τῶν περιστάσεων τῆς Πρωτευούσης μας. Ἄλλως δὲ πράττοντες, πράττομεν ὅτι οὔτε ἡ ἀνάγκη, ὑπὸ τὴν ὁποίαν νομοθετοῦμεν δικαιολογεῖ, οὔτε οἱ ἐλευθεροὶ θεσμοί, ὑπὸ τοὺς ὁποίους κυβερνώμεθα ἀνεχόνται.

ὑποστηρίζων ἑτέρας τὴν πρότασιν τοῦ ἡδὴ ἀγορεύσαντος, καὶ λέγων, ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ προτείνῃ ὁμοίαν ἐννοίαν διατάξιν, διὰ νὰ ταῦθ' αὐτὴ ὡς ἄρθρον ἀκροτελευτίου τοῦ Νομοσχεδίου, προστεθῇ τὰ ἑξῆς: Εἰς οὐδὲν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κόσμου μέρος γίνονται τοσαῦτα πολλὰ καὶ φρικώδη κακούργηματα, ὅσοα καὶ ὅποια ἐν Ἰρλανδίᾳ μ' ὅλα δὲ ταῦτα ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, προνοοῦσα τὴν περιστολὴν τῶν

ἐγκληματικῶν πράξεων, εἰσέγαγεν εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον, περιορίζον τὰς ἐλευθερίας τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀλλὰ μὴ μέλλον νὰ ἐκτελέσῃ, εἰμὲν ἐπὶ τρία μόνον ἔτη. Ἀνέγνων τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγύρευσιν τοῦ Λόρδου Γρέϋ, ὅστις παρεδίξατο μὲν τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθὲν Νομοσχέδιον, νομίζων δ' εἶσθαι ἀνεπαρκὴ τὰ πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς ἐσυχίας προταθέντα περὶ τοῦ Ὑπουργείου μέτρα, ἀπέτειναν εἰς τοὺς ἐναντιουμένους τοὺς ἑξῆς αξιοσημειωτούς λόγους. Ἦθελε βλασφημῆσαι κατὰ τῆς Θεῆς Προνοίας, ἂν εἶπῃ τις, ὅτι λαὸς οὗτος διορθοῦνται, ὅταν ἡ Κυβέρνησις βάλῃ εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, οὐχὶ χρηματικὰ καὶ καταθλιπτικὰ, ἀλλ' ἀνθρωπινώτερα ἄλλα μέτρα. Ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ ἐγὼ εἶδες ὁρμώμενος, παρετήρησα ἐν ἄλλῃ συνεδριάσει, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὀρεῖται νὰ μεταχειρισθῇ τὰ κατὰλλελα μέτρα πρὸς διαρκὴ ἐγκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας, ἡ ὁποία δὲν πραγματοποιεῖται, διὰ μόνων τῶν φυλακῶν καὶ κωδίκων.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τοὺς προαγορεύσαντας, προστεθῇ, ὅτι ὁ προαπορισμὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς ἐσχέσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ὑπάρχει νῦν πρότασις, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν, δύναται τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ περὶ ταύτης συζήτησις, πρὶν ν' ἀναέλθῃ εἰς ἄλλην συνεδριάσιν.

Δὲν πρόκειται, λέγει ἄλλος, περὶ προτάσεως, ἀλλὰ περὶ τροπολογίας τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἀποφανθῇ τὸ Σώμα, ἂν πρέπη νὰ συζητηθῇ ἀμέσως, ἢ νὰ τυπωθῇ καὶ διακινηθῇ προηγουμένως εἰς τὰ μέλη.

Εἶναι ἀναγκαῖον, λέγει ὁ ὑποβαλλὼν τὴν πρότασιν, ν' ἀποφανθῇ τὸ Σώμα περὶ ταύτης, πρὶν προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν λοιπῶν τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρων, ἐπειδὴ, δεκτῆς τῆς προτάσεως γενομένης, δύναμεθα νὰ παραχωρήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν περισσότερα πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας μέτρα, ἐν ᾧ ἐνδέχεται νὰ μὴ πράξωμεν τοῦτο, ἂν εἰς ἀπεριόριστον χρόνον διάστημα ἀποδοθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν τοὺς Δημοτικούς Αστυνομίους.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι πρόκειται περὶ τροπολογίας τοῦ Νομοσχεδίου, γνωμοδοτεῖ ν' ἀποφανθῇ περὶ ταύτης τὸ Σώμα, ἂν πρέπη νὰ συζητηθῇ σήμερον.

Μετά δὲ τοῦτον ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς ζητεῖ ν' ἀναέλθῃ διὰ τὴν ἐπιούσαν ἡ περὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις.

Ερωτηθείσης ένταύθα τῆς Γερουσίας παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου, ἀποφασίζεται νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος τροπολογία, ἡ δὲ περὶ ταύτης συζητήσεις νὰ γίνῃ τὴν ἐπιούσαν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰσάγων ἐπομένως ἀναγινώσκει τὸ ἐξῆς περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ ἐν Τίρυνθι Σχολείου Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, νὰ υποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν σας τὸ περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου εἰς Τίρυνθον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον εἰσαχθέν ἐψηφίσθη ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀνευ τινὸς τροποποιήσεως.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπεβρέυσαν τὴν σύστασιν τοῦ εἰρημένου Καταστήματος ἐκτίθενται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσιν τοῦ Ὑπουργείου, τῆς ὁποίας λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλω ἀντίγραφον μετὰ τοῦ συνταχθέντος ἐπὶ τούτῳ Ἀγρονομικοῦ σχεδίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθεται λεπτομερέστερον ὁ, τε σκοπὸς καὶ αἱ παραχρησόμεναι ὡφέλειαι ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ εἰρημένου Καταστήματος, καὶ θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω αὐτοὺς ένταύθα.

Ἀθῆναι τῇ 11 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ψηφισθέν ὅπως ἔχει παρὰ τῆς Βουλῆς θέλει εἰσαχθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Καταστήματα τῆς Τίρυνθου καὶ τοῦ Ἰπποφορβείου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν προσπρηγμένων δημοσίων γαιῶν προσδιορίζονται διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς συστασιν προτύπου Γεωργικοῦ Σχολείου, ὅπου θέλει διδάσκεισθαι τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν μέρος τῆς Γεωργίας καὶ τῆς Κτηνοτροφίας.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Καταστήματος τούτου προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς:

Α' Εἰς Διευθυντὴς, ὅστις θέλει παραδίδει τὰ ἀνώτερα τῆς Γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφίας μαθήματα, μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 350.

Εἰς τὸν Διευθυντὴν θέλει χορηγεῖσθαι καὶ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαρῶν κέρδους τοῦ Καταστήματος, ὅταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ δίδῃ κέρδος.

Β' Δύο ἑτεροὶ Καθηγηταὶ τῆς Γεωργικῆς, μὲ μηνιαῖον μισθὸν ὁ μὲν 200, ὁ δὲ 150 δραχμῶν.

Γ' Εἰς Καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 50.

Δ' Εἰς Καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 50.

Ε' Εἰς Καθηγητὴς τοῦ Ἀγροτικοῦ ποικίλου Λογιστικοῦ, μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 50.

ΣΤ' Εἰς Καθηγητὴς τοῦ Ἀγροτικοῦ δικαίου, μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 80.

Ζ' Εἰς Καθηγητὴς τῆς ὕψειν τῶν ἀνθρώπων, μὲ ἐπιμίσθιον δρ. 50.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζευγίων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Καταστήματος, καὶ ἡ μισθοδοσίαι ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν θέλει προσδιορίζεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 8 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἐκθεσις

Περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου εἰς Τίρυνθον.

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Ἡ σύστασις ἐνὸς Γεωργικοῦ Σχολείου εἰς τὸ Κράτος, διδάσκοντος θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τοὺς κατόικους τὰς καλλιτέρας μεθόδους τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς, ἐθεωρήθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐν τῶν κατὰλληλοτέρων μέσων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐνιστώτης

καταστάσεως της γεωργίας μας. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον τὸ ὑπουργεῖον ἐπροσδιώρισεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ του τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐν ποσὸν ἐκ δραχμῶν 50,000, αἰτίνες ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὑπαρχόντων Καταστημάτων τῆς Τίρυνθος, ὅπου ἐθεωρήθη κατάλληλον νὰ συστηθῇ τὸ εἰρημένον Σχολεῖον, διὰ τὴν ἀγορὰν ἀροτῆρων βοῶν καὶ ἄλλων ἐργατικῶν ζώων, διὰ τὴν προμήθειαν σπόρων καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Καταστήματος.

Ἡ δὲ Βουλὴ κατὰ τὴν γενομένην συζήτησιν της παρεδέχθη ὁμοφώνως τὴν δαπάνην ταύτην, ἀλλ' ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποβληθῇ Νόμος, διὰ τὴν σύστασιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Καταστήματος.

Αἱ εἰς τὸ ἐσωκλειόμενον Νομοσχέδιον διαλαμβανόμεναι διατάξεις συνοδεύονται μὲ τὰς ἀκολουθοῦσας παρατηρήσεις.

1. Ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ συνενωθῇ τὸ Ἱπποφορβεῖον μὲ τὸ Γεωργικὸν Κατάστημα, διότι καθ' ἃ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ὀρίζονται, εἰς ἐκ τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τοῦ τελευταίου θέλει εἶσθαι καὶ ἡ βελτίωσις τῆς κτηνοτροφίας ἐν γένει, ἐν ᾗ περιλαμβάνεται καὶ ἡ παραγωγή καλοῦ γένους ἵππων· καὶ ἐπομένως καθίσταται περιττὴ ἡ διατήρησις ἰδιαιτέρου ἵπποφορβείου, κατέχοντος πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν γαιῶν τοῦ Ἀγροκηπίου καὶ ἀπαιτοῦντος μεγάλης δαπάνης, ἐν ᾧ ἡ συνένωσις τῶν δύο τούτων Καταστημάτων θέλει ὠφελῆσαι σημαντικὰ ἀμφοτέρω, διὰ τῆς ἀμοιβαίας συνδρομῆς καὶ καταλλήλου χρήσεως τῶν προϊόντων των καὶ θέλει μετριάσει ἐπαισθητῶς τὰς μερικὰς δαπάνης των.

2. Ὁ μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ προσδιωρίσθη κατὰ μῆνα εἰς δραχ. 350, καὶ προσέτι 10 τοῖς 0/0 ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ Καταστήματος, ὅταν τοῦτο ἤθελεν ἀρχίσει νὰ διδῇ κέρδος.

Ὁ Διευθυντὴς, ἐκτὸς τῆς παραδόσεως τῶν ἀνωτέ-

ρω μαθημάτων, θέλει διδάσκει καὶ τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς Γεωργίας, ἐκτελὼν τὰς βαρυτέρας καὶ κοπιαστικωτέρας ἐργασίας, διὰ νὰ γυμνάξῃ τοὺς ἐργάτας καὶ τὰ ζῶα, καὶ ἐπασχολῶν καθ' ἐκάστην ὅλας τὰς στιγμὰς του εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν ὅλων τῶν ἐργασιῶν τοῦ Καταστήματος. Ἐπομένως καὶ ὁ μισθὸς του, ἀναλόγως τῶν ἐργασιῶν του, εἶναι πολλὰ μέτριος, καθὼς καὶ ἡ προσδιορισθεῖσα ἀπολαβὴ τῶν 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ κέρδους. Ἡ ἀπολαβὴ δὲ αὕτη θέλει εἶσθαι ἀσήμενος, καὶ μόνον μετὰ πολλὰ ἔτη θέλει ἀρχίσει νὰ δίδεται, ὅτε τὸ Κατάστημα θέλει ἀρχίσει νὰ σκεπάξῃ ὅλας τὰς παραγωγικὰς του δαπάνας καὶ νὰ διδῇ κέρδος· τι σμφέρει δὲ νὰ προσδιορισθῇ τοιαύτη, ὥς συνενόουσα τὰ συμφέροντα τῆς Διευθύνσεως μὲ τὰς προόδους τοῦ Καταστήματος.

3. Ἐσημειώθη τὸ ἐπιμίσθιον μόνον τινῶν Καθηγητῶν, καθότι ἅπαντες σχεδὸν οὗτοι θέλουν διορισθῇ ἐκ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου Ναυπλίας καὶ ἄλλων ἐκεῖσε διαμενόντων ὑπαλλήλων.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζευγῶν καὶ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Καταστήματος, καθὼς καὶ ἡ μισθοδοσία ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ αἱ θέσεις των δὲν εἶναι σταθεραὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἀφῆθη νὰ προσδιορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης τοῦ Καταστήματος ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἀπορκαίζεται νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, νὰ συνέλθωσι δὲ τὰ Τμήματα, ὅπως προεξέτασαντα διορίσωσιν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ διασκερθῇ καὶ ὑποβῇ ἐκθεσίς εἰς τὸ Σῶμα περὶ τοῦ προκειμένου.

Ἀπαγγεῖλε μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θέλει ἐξακολουθήσει ἡ περὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου συζήτησις, ἀφ' οὗ συζητήθη προηγουμένως ἡ ἐπὶ τοῦ α. άρθρου προταθείσα

παρά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σ. Τρικούπη τροπολογία, λυσι-
τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπη.

Α. Δελγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 24 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Τετάρτης

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα,
ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν κατὰ
τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ Πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα
ἐπικυροῦνται.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει ἐπομένως τὴν
περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν αὐτῇ, ἣ ἑποῖα ἀναγινώσκεται παρά τοῦ
ἐνὸς τῶν Γραμματέων, καὶ ἔχει ὥδε.

Ἐκθεσις

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς εἰς τὸ Γρα-
φεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναφοράς.

Ιον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 2 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 35
τοῦ Δημητρίου Ν. Κοκαλιώτου ἐκ Μαδεμοχωρίων τῆς
Μακεδονίας. Ἐκθέτει δι' αὐτῆς τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀ-
γῶνος θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις του, τὰς ὁποίας ὑπο-
στηρίζει διὰ δύο πιστοποιητικῶν διαφόρων Στρατιωτι-
κῶν καὶ Πολιτικῶν ἀνδρῶν. Παραπονεῖται κατὰ τῶν
ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων Ἐξεταστικῶν Ἐ-

πιτροπῶν τῶν 1833 καὶ 1836, διότι, ἀντὶ νὰ τὸν βαθ-
μολογήσωσιν, ἐγνωμοδότησαν νὰ τῷ χορηγῆται μηνιαία
σύνταξις ἐκ δραχ. 45, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἔλαβεν
εἰτέτι, ἀρνηθέντος τοῦ Ὑπουργείου τὴν παραδοχὴν τῶν
ἐπὶ τούτων αἰτήσεών του, καὶ ἐκθέτων ἐπὶ τέλους τὴν
οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς οἰκογενείας του, στερουμένης
καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, ἐπικαλεῖται τὴν δι-
καιοσύνην καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Γερουσίας, ὑπὲρ
τῆς θεραπείας τῶν δεινῶν του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ
τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

2ον. Αναφορὰν ἀπὸ 4 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 39
τοῦ Δ. Ν. Τσακανίκα, πληρεξουσίου τῆς Μαρίας Τσακα-
νίκα, καταγγέλλοντος τὸν διευθύνοντα τὴν Νομαρχίαν
Φθιώτιδος Κ. Μοναστηριώτην, ὡς ὑποστηρίξαντα ἐν
γνώσει τὰς ἀξιοποίνους πράξεις τῶν Σκουμπουρδαίων,
οἵτινες ἐπὶ κεφαλῇ 150 ληστῶν καὶ Ἀλβανῶν ἐπέ-
πεσον κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον, ἐντὸς τοῦ κτή-
ματος τῆς Ἐντολίδος του, καὶ ἐφόνευσαν ἐπτὰ ἐκ τῶν ἐ-
πιστατῶν τῆς, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ προκαλέσῃ ἡ Γε-
ρουσία τὴν σύντονον προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως κα-
τὰ τῆς παρανόμου καὶ σκανδαλώδους διαγωγῆς τοῦ
εἰρημένου Ὑπαλλήλου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἐπὶ συστά-
σει εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δι-
καιοσύνης.

3ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 7 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 40
τοῦ Π. Ζωγράφου, διὰ τῆς ὁποίας προτείνει, ὅτι ἀ-
ναδέχεται τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν τῆς Γερουσίας
δι' ἰδίων Γραφῶν, καὶ τὴν ἐκδοσιν ἐφημερίδος «τῶν
Συζητήσεων» ἀποκαλουμένης, εἰς ἣν θέλουν καταχωρεῖ-
σθαι λεπτομερῶς ὅλαι αἱ συζητήσεις τοῦ Σώματος, με-
τὰ τῶν ἐκθέσεων καὶ ὅλων τῶν κατὰ τὸν κανονισμόν
καταχωρουμένων εἰς τὰ Πρακτικά ἐπισήμων ἐγγράφων,
ἂφ' οὗ προηγουμένως ἐπιθεωρηθῶσιν, εἴτε ἀπὸ τὸ γρα-
φεῖον, εἴτε ἀπὸ Ἐπιτροπὴν τινα τῆς Γερουσίας, καὶ
καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν κόπων του καὶ

τὴν ὕλικήν δαπάνην, ἀφίεται ἐντελῶς εἰς τὴν δικαίαν κρίσιν τοῦ Σώματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Δον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ Χριστοδούλου Κορμέντα, Δημότου Ἀρακυνθίων τῆς Διοικήσεως Εὐρυτανίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτει τὰς βασάνους καὶ τὰς βιαιοπραγίας, τὰς ὁποίας ὑπέστη ὑπὸ τινος Δεκανέως Χρήστου Λιαροκάπη, διαταχθέντος ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τὸν Δήμαρχον τοῦ Δήμου του, ὅστις, ἐναντίον ῥητῆς Διοικητικῆς ἀποφάσεως, ἐξαιρούσης τὸν υἱὸν του τῆς στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς ἐπιμένει εἰς τὴν σύλληψίν του, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν πρόνοιαν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ καταπατηθέντος 13 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς του ἀπὸ τὴν περαιτέρω καταδίωξιν του ὑπὸ τοῦ διαληφθέντος Δημάρχου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Υπουργείων.

Δον. Ἀναφορὰν ἀχρονολόγητον ὑπ' ἀριθ. 44 τοῦ Ὑποστρατήγου Κ. Νικήτα Σταματελοπούλου, ἐκθέτοντος τὸ κρίσιμον τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ τῷ παραχωρηθῇ τὸ ἐν Ἀργεὶ χωρίον Σερεμέτι, τὸ ὁποῖον ὄλαι αἱ κατὰ τὸν ἄγωνα Ἑθνικαὶ Κυβερνήσεις καὶ αὐτὸς ὁ Κυβερνήτης ἀπεφάσισαν νὰ νέμῃται, ἢ δὲ Ἀντιβασιλεία ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὴν κατοχὴν του τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργείων διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἀνηκόντως τὰ ἀναφερόμενά του.

Δον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 20 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 49 τοῦ Εὐσταθίου Σπυρίδωνος, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτει τὰς πρὸς τὴν πατρίδα πολυεῖδεις ἐκδουλεύσεις του, καὶ τὴν ἐνεστῶσαν δυστυχῆ κατάστασίν του καὶ ἐπικαλεῖται τὴν σύμπραξιν τῆς Γερουσίας εἰς τὸ νὰ διορισθῇ εἰς δημοσίαν τινα θέσιν, ἀνάλογον τῶν ὁυσίων, τῶν προσόντων καὶ τοῦ χαρακτήρος του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Υπουργείων.

Δον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 1 Μαρτίου, ὑπ' Ἀρ. 50, 15 κατωίκων τοῦ χωρίου Μπελεσίου, οἵτινες, συμφώνως μὲ τὴν ἀπὸ 15 Μαΐου 1845 πρὸς τὴν Γερουσίαν ἀναφορὰν τῶν ἐπαναλαμβάνουσι τὰ πηράπονά των κατὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς τῆς Γόρτυνος, ὡς προκαλεσάσης διὰ ψευδῶν πληροφοριῶν, δύο παραχωρητήρια παρὰ τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δυνάμει τῶν ὁποίων ἀφαιροῦνται παρ' αὐτῶν καὶ παραχωροῦνται εἰς προικοδότησιν τῆς συζύγου τοῦ Ν. Γ. Πλαπούτα 40 στρέμματα γαιῶν, τὰς ὁποίας αὐτοὶ πρὸ χρόνων καλλιεργοῦσιν, ἢ δὲ διαληφθεῖσα οἰκονομικῇ Ἀρχῇ παρέστησεν ὡς μὴ τοιαύτας, καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ἀκύρωσιν τῶν εἰρημένων παραχωρητηρίων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὴν προσηγὴν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργῶν.

Δον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 22 Μαρτίου, ὑπ' ἀριθ. 53 τοῦ Καραζήσου Κωνσταντίνου Συνταξιούχου, ἐξαιτουμένου χρηματικὴν ἐξοικονόμησιν, διὰ νὰ μεταβῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Χαλκίδα, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ πορίζηται ἐνταῦθα τὰ πρὸς τροφήν της, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Υπουργείων.

Δον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 15 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 66 τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν Συμβούλων τῆς ἐν Καλαβρύτοις ἱερᾶς Μονῆς Λαύρας, δ' ἧς ἐξαιτοῦνται, ἀπέναντι τῶν ὁσων ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος συνεισέφερεν ἡ Μονὴ αὕτη, εἰς ἣν ὑψώθη κατὰ πρῶτον ἡ Σημαία τῆς ἐλευθερίας, τὰ ἐφεξῆς.

Α'. Ν' ἀπαλλαγῇ ἡ Μονή, ἐπὶ δεκαετίαν τουλάχιστον, τῆς πληρωμῆς τοῦ δευτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ δεκάτου.

Β'. Νὰ χορηγηθῶσιν εἰς αὐτὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δέκα χιλιάδας δραχμαὶ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ της, ἀνακαινισθέντος μετὰ

τὴν ἐπανάστασιν καὶ πρὸ τινος ἤδη καιροῦ ὑπὸ σεισμοῦ καταδαρισθέντος καὶ

Γ'. Ν' ἀποσταλῇ δι' ἐξόδων τοῦ Δημοσίου Μηχανικός, διὰ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον.

10ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 16 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 74 τοῦ Ἰακ. Περικλῆ Ὀλυμπίου, δι' ἧς ἀναφέρων, ὅτι ἡδίκηθη ἀπὸ τὰς πρώτας Στρατιωτικὰς Ἐπιτροπὰς, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν του, ἐπικαλεῖται τὴν πρόνοιαν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῆς κατατάξεώς του εἰς τὸν ὅσον οὕτω καθυποβλήθησόμενον ἐν ταῖς Βουλαῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατάλογον τῶν ἡδικοημένων Στρατιωτικῶν, ἐνεκα τῆς δικαιοσύνης των.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

11ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 24 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 75 τοῦ Ἀναγνώστου Βρέττα ἐξαιτουμένου νὰ τῷ χορηγηθῇ τὸ ἀνῆκον Γραμματίον τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀποθανόντος υἱοῦ του, ὑποναυκλήρου ὄντος, πρὸς περιθάλψιν τῶν γηροκομείων ἑαυτοῦ, τῆς γηραιᾶς Συζύγου του καὶ ἀπάσης τῆς οἰκογενείας του.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἀπριλίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ανας. Λόντος
Λάμπρος Νάχος
Ἀδάμ Δούκας
Ἰ. Κουντόμας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἐκθέσεως ἀποφασίζεται νὰ συζητηθῇ αὕτη μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ Πειραιεὶ Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

Ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς εἰσάγων ἑπομένως ἀναγινώσκει τὸ

ἐξῆς Νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως συντάξεως καὶ χρηματικῆς περιθάλψεως εἰς τὸν Κ. Π. Μαυρομιχάλην.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ Σῆς καθυποβάλλω σχέδιον Νόμου, περὶ προσδιορισμοῦ μηνιαίας Συντάξεως ἐκ χιλίων δραχμῶν εἰς τὸν Ἀντιστράτηγον Κ. Πέτρον Μαυρομιχάλην, καὶ περὶ ἀπονομῆς περιθάλψεως πρὸς τὸν ἴδιον ἐκ δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, χάριν τῶν πασιγνώστων ἱκανοποιήσεων καὶ θυσιῶν τοῦ ἐξ ὅλου τοῦτου ἀγωνιστοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ αγώνος.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν ἐν τῇ Βουλῇ ἐγένετο δεκτόν. Οἱ δὲ λόγοι οἱ δικαιολογούντες τὴν εἰσαγωγὴν του καὶ οἱ ἀναγόμενοι εἰς τὴν συζήτησιν περιέχονται εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἀθῆναι τὴν 18 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσχυθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν ἡμέτερον Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, καὶ θέλει ὑποστηρικθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἀθῆναι Μοναδικόν.

Εἰς τὸν Ἀντιστράτηγον Πέτρον Μαυρομιχάλην χορηγοῦνται δραχμαὶ δώδεκα χιλιάδες (12,000) χάριν περιθάλψεως· συγχρόνως δὲ προσδιορίζεται ὑπὲρ αὐτοῦ Σύνταξις χιλίων δραχμῶν (1000) κατὰ μῆνα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μισθοῦ του.

Ἀθῆναι 16 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀποφασίζεται δὲ νὰ λιθογραφηθῇ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ Μέλη, προεξετασθῇ παρὰ τῶν Τμημάτων. Ὡς ἡμερησία διάταξις ἀπαγγέλλεται μετὰ ταῦτα ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

Αναγινώσκεται δε κατά συνέπειαν ή επί του άου. άρθρου του Νομοσχεδίου τούτου προταθείσα τροπολογία παρά του Γερουσιαστού Κυρίου Σ. Τρικυπά.

Είς δε των ΚΚ. Γερουσιαστών λαβών τον λόγον παρατηρεί τά εξής. Η προταθείσα τροπολογία επί του άρθρου πρώτου είναι άξία λόγου, επειδή οι εξαίρετικοί Νόμοι, ως προκαλούμενοι κατ' ανάγκην, συνήθως έχουσιν, άν όχι επί κεφαλής, τουλάχιστον έν τώ τέλει άρθρον άκροτελεύτιον, προσδιορίζον τον χρόνον της ισχύος αυτών, μ' όλα δε ταύτα θεωρώ περιττήν και επίβλυσθ, ίσως έν μέρει την περί ης πρόκειται τροπολογίαν. Καί περιττήν μιν. 1) διότι δεν δυνάμεθα νά προηγορησώμεν την διάρκειαν της ανάγκης, ή όποιαν προσέχλασε τό περί Διοικητικής Αστυνομίας Νομοσχέδιον, και έντευθεν ν' αποφασίσωμεν έκ των προτέρων περί του χρονικού της ισχύος αυτού διαστήματος, 2) διότι δεν φοβούμεθα, μήπως τά νομοθετικά σώματα, δυνάμενα νά προτείνωσι την κατάργησιν του προκειμένου Νόμου, δεν θέλουσι πράξει τούτο, άμα γνωρίσωσι την παρέλευσιν της ανάγκης, ή μήπως, τό όποιον ύδέποτε πρέπει νά εύχνηθώμεν, ή Κυβέρνησις δεν θέλει συγκρατηθή εις την παραδοχήν τοιαύτης παρά των Βουλών προταθσομένης τυχόν καταργήσεως. Επιδυσθ, δε θεωρώ την τροπολογίαν, διότι ή Κυβέρνησις διά του Νομοσχεδίου τούτου προτίθεται νά εγκαταστήσθ έν Πειραιεί και έν τή Πρωτευούσθ την ασφάλειαν, ως προς την όποιαν δεν απολαύομεν καλής ύπολήψεως παρά του έξω κόσμου, και διά τούτο πολλοί έν τή άλλοδαπή διατρέχοντες, δεν αποφασίζουσι νά μεταβώσιν ένταύθα. Εκτός δε τούτων δεν άραιρείται δικαίωμα τι μέγα της Δημοτικής Αρχής, επειδή αυτή δεν είχεν, είμή απλώς τό περί διορισμού Αστυνόμου δικαίωμα προτάσεως, τό όποιον, διά νά ελπίσωμεν, ότι θέλει ενεργηθθ καταλλήλως, πρέπει νά ίδωμεν προηγουμένως τά πράγματα του Δήμου τακτοποιημένα.

Ο προλαλήσας, αντιπαράτηρεί ό προτείνας την τροπολογίαν, ίθνηκεν ως άρχήν, ότι οι εξαίρετικοί Νόμοι πρέπει νά ψηφίζωνται δι' ώρισμένον διάστημα χρόνου, τό συμπέρασμα του όμως δεν συμβιβάζεται με την άοχήν ταύτην. Είπεν, ότι αι Βουλαι δύνανται, παρελθούσης της ανάγκης, νά προτείνωσι την κατάργησιν του παρόντος Νόμου, άλλ' ως έν τή παρελθούσθ Συνεδριάσει παρετήρησα, επαναλαμβάνω, ότι

είναι δύσκολον νά καταργηθθ ό Νόμος ούτος, διά προτάσεως Γερουσιαστού τινος ή Βουλευτού, επειδή εις τά Συνταγματικά Κράτη πάν ύπάρχον ύπουργείον έχει την πλειοψηφίαν των Βουλών, και έχει συμφέρον νά μίν παραιτεί την έξουσίαν, ήτις αποδόθη άπαξ εις αυτό. Εκ της αυτής άοχής ορμώμενα τά μέλη των έν Αγγλία Νομοθετικών Σωμάτων, ενομοθέτησαν περί όμοίων εξαίρετικών Νόμων, προσδιορίζοντα την ισχύν αυτών επί τρία έτη, και έντευθεν παρεκινήθην νά προτείνω την προκειμένην τροπολογίαν.

Είπεν εισέτι ό προλαλήσας, ότι δεν άραιρείται ή δύναμις της Δημοτικής Αρχής. Αλλ' αυτή αποξενούται ολοτελώς της έξουσίας, ήν είχε πρότερον, επειδή ή Κυβέρνησις ήτον ύπόχρεως νά διορίζη Αστυνόμον τον παρά του Δημάρχου προτεινόμενον, ό δε περί Δήμων Νόμος κανονίζων την Αστυνομικήν ύπηρεσίαν, ως κλάδον της Διοικητικής Αρχής, θεωρεί ως Αστυνόμον τον Δήμαρχον, και όσakis ούτος δεν έπαρκεί εις την εκπλήρωσιν τοιούτου καθήκοντος, προσδιορίζει νά διορίζεται ειδικός Αστυνόμος, ύπό της διαταγής του Δημάρχου διατελών· διά τούς λόγους λοιπόν τούτους, και πρό πάντων, διότι είναι εύκολώτερον εις την Κυβέρνησιν, την πλειοψηφίαν των Βουλών έχουσιν, νά προτείνω παρατάσιν της έφαρμογής του εξαίρετικού τούτου Νόμου, ή νά προταθθ κατάργησις αυτού παρά των Βουλών, ή τροπολογία καθίσταται αναγκαία, ως μηδεμίαν παρέχουσα βλάβην, έν ή ή μή παραδοχή αυτής παρέχει τον κίνδυνον του νά μίν απαλλαχθώμεν ποτέ από τον προκειμενον Νόμον.

Αφ' ου κατά τούς προηγουμένους, λέγει ό Κ. Πρωθυπουργός, και αι Βουλαι δύνανται νά προτείνωσι την κατάργησιν του προκειμένου Νόμου, και ή Κυβέρνησις νά παρατείνη την έφαρμογήν αυτού, δικτί νά γίνη δεκτή ή προταθείσα τροπολογία, ήτις εξασθενεί τον νόμον, αφαιρούσα τό προς αυτόν ορειλόμενον σείας, και μικρόν διά την έφαρμογήν του αείνουσα εις τό ύπουργείον διάστημα χρόνου· επειδή ένδέχεται τό Νομοσχέδιον τούτο νά ψηφισθ παρά της Βουλής κατά τό τέλος της ένεστήσης Συνόδου. Τό ύπουργείον δεν ύποβάλλει τον τοιούτον εξαίρετικόν Νόμον εξ οικείας μόνον θελήσεως, άλλ' ήναγκάσθη εισέτι έκ της κοινής γνώμης, την όποιαν αέζεται, και παρά πολλών, και Γερουσιαστών και Βουλευτών, και πολιτών, αναγνωρισάντων την τοιαύτην ανάγκην. Αλλ' εκτός τούτων, ή περί ης πρόκειται Διοικητική

Αστυνομία, δὲν εἶναι διάφορος τῆς Δημοτικῆς, πρὸς διατήρησιν τῆς ὁποίας δαπανᾷ κατ' ἔτος ἡ Κυβέρνησις δώδεκα, ὡς ἐγγιστα, χιλιάδας δραχμῶν, καὶ ἤτις, ἂν ἐνεργῇ τακτικῶς, ἤθελε παράγει τὸ σκοπούμενον ἀποτέλεσμα, καὶ δὲν ἤθελεν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ προκαλῇ ὁ νέος αὐτός Νόμος. Δὲν πρόκειται, Κύριοι, περὶ ὑλικῶν συμπεριδόντων, ἀλλὰ περὶ γενικῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐνσωματωμένων, π. χ. περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς, καὶ κατὰ συνέπειαν, τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων χρηγιόμενα εἰς τὸ ὑπουργεῖον μίση, πρέπει νὰ ᾖναι σταθερά, ἐπειδὴ τὰ ἐρήμερα ἐξασθενοῦσι καὶ περιττὸν καθιστῶσι τὸν Νόμον, χωρὶς νὰ παράγῳσιν ὠφέλειαν τινά, ἀφ' οὗ καὶ αἱ Βουλαι δύνανται νὰ καταργήσωσι τὸν Νόμον, παρερχομένης τῆς ἀνάγκης, καὶ διὰ τοῦ μέσου τῆς μὴ παραδοχῆς τοῦ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ ποσοῦ πρὸς διατήρησιν τῆς Διοικητικῆς Αστυνομίας, καὶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ παρατείνῃ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ὁ πρῶτον ἀγορεύσας, λέγει ἄλλος, εἶπεν, ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀπελπισθῶμεν, ὅτι αἱ Βουλαι τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλουσι καταργῆσαι τὸν Νόμον τούτον, καὶ τοι θεωροῦσαι ἐκλειψάν τὴν ἀνάγκην, ἥτις τὸν ἐπροκάλεσε, καὶ τὴν κατήλιψιν αὐτοῦ εἰς τὸ μέλλον. Ἀλλὰ, μολονότι τούτο δὲν εἶναι πάντοτε ἀληθές, διότι καὶ Βουλαι κακαὶ δύνανται νὰ ὑποσχωσιν, καὶ ἀπειροὶ εἶναι αἱ δυσκολίαι τῆς καταργήσεως ἐνὸς Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ψήφισεως αὐτοῦ, ἔμεινε πάλιν κατὰ τὴν τούτων ἡ ἔξουσια τῆς τρίτης Νομοθετικῆς Δυνάμεως, ἥτις διέπεται συνήθως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἄν λοιπὸν καὶ αἱ Βουλαι ἤθελον ἀποφανθῶσι περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Νόμου ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν συναινέσῃ, ὁ Νόμος διαμένει πρὸς κατήλιψιν τῶν πολιτῶν. Ἐνταῦθα, δ' ἐπέφερε τὴν φράσιν «Δὲν εὐχόμεθα νὰ ἔχωμεν τοιαύτην Κυβέρνησιν», διὰ δὲ τῆς φράσεως ταύτης ἐμφαίνεται, ὅτι ἐδίστασε νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῆς προταθείσης τροπολογίας. Ἐγὼ ὁμως παρατηρῶ, ὅτι αἱ εὐχαι δὲν εἶναι πράγματα· ἀντὶ δὲ τὰ Νομοθετικά Σώματα ν' ἀποφαίνωνται περὶ τῶν Νόμων, στηριζόμενα εἰς εὐχάς, εἶναι προτιμώτερον αἱ εὐχαι ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν θεὸν παρὰ τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἐμπιῇ ἀγαθὸς εἰς τὴν Κυβέρνησιν Νόμους, καὶ οὐχὶ νὰ δαπανῶνται τοσαῦτα, διὰ τῆς ἐπιψήφισεως αὐτῶν παρὰ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων. Παρατηρῶ προσέτι, ὅτι ἡ κακὴ Κυβέρνησις πρέπει νὰ στερῇται τῶν δυναμένων νὰ κατελίσψωσι τὸν λαὸν μέσων, καὶ κατὰ συνέ-

πειαν, ὅτι ἡ προταθεῖσα τροπολογία εἶναι ἀναγκαῖα. Εἶπε πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀγορεύσας, ὅτι τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν εἶναι μικρὸν, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις διορίζει τὸν Αστυνόμον. Ἐγὼ ὁμως θεωρῶ μέγα τὸ δικαίωμα τῆς περὶ διορισμοῦ Αστυνόμου προτάσεως. Ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἡ κακὴ Κυβέρνησις ἐμποδίζεται τοῦ διορίσειν Αστυνόμον ὅστινα θέλει, καὶ τοῦ καταθλίβειν δι' αὐτοῦ τὸν λαόν, πλάττουσα, ὡς ἐγένετο ἄλλοθι, συννομώσεις καὶ στάσεις καὶ τιμωροῦσα τοὺς ἀθώους πολίτας, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ συμβῇ, ὅταν ὁ Δήμαρχος ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τὸν Αστυνόμον, ἐπειδὴ θέλει προτείνειν βεβαίως τὸν τιμιώτερον πολίτην, ἂν ἔχῃ τὸν ἱκανώτερον ἢ δ' ἐκ τῆς ἀνικανότητος προερχομένη βλάβη εἶναι ἐλασσὴν τῆς ἐξ ἐνδεχομένης κακούργου ἱκανότητος. Αἱ Βουλαι, εἶπεν ὁ Κ. Πρωθυπουργός, δύνανται νὰ καταργήσωσι τὸν προκείμενον Νόμον, ὅταν ἰδῶσιν, ὅτι ἐξέλιπεν ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ, μὴ παρερχόμενα κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ συζήτησιν, τὸ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Διοικητικῆς Αστυνομίας προδεδωρισμένον ποσόν. Ἐγὼ δὲ πρὸς ἀπάντησιν εἰς ταῦτα, ὑπενηθολίζω εἰς ὑμᾶς, ὅτι ἐπὶ τῆς παρελθούσης συνόδου ἡ Βουλὴ, συζητήσασα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1845, παρεδέχθη μετὰ σφοδρὰν συζήτησιν νὰ διατηρηθῇ ἐν Στρατιωτικῶν Σώμα μέχρι τῆς 31 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου. Τὸ στρατιωτικὸν ὁμως τούτο Σώμα διατηρεῖται μέχρι σήμερον, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐξ ἀναλογίας κρίνοντες, ἐξάγομεν, ὅτι κακὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐξακολουθῇ τὴν πρὸς διατήρησιν Διοικητικῆς Αστυνομίας δαπάνην, καὶ τοιμὴ παραδεχομένην παρὰ τῶν Βουλῶν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἔχομεν παράδειγμα ζῶν, τὴν λαμπρὰν καὶ γηραιάν Συνταγματικὴν Πολιτείαν τῆς Ἀγγλίας, τῆς ὁποίας ἡ Γερουσία ψηφίζει κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν σχεδὸν, τοιοῦτον ἐξαιρετικὸν Νόμον, ἀποδίδουσα εἰς αὐτὸν ἰσχύον πρόσκαιρον, καὶ δὲν πρέπει νὰ μὴ μιμηθῶμεν τὸ παράδειγμα τοῦτο, λέγοντες, ὅτι τὰ ἐφήμερα μέτρα ἐξασθενοῦσι τὸν Νόμον, καὶ μάλιστα, καθότι τὰ θρασυτήρια θεραπευτικά μίση, καὶ τοι δι' ὠρισμένον διάστημα χρόνου ἐπιβαλλόμενα, δὲν ἀποβαλλοῦσι τὴν δραστηριότητά των, ὡς ἐν αὐτοῖς ἔχοντα τὴν δύναμιν τοῦ θεραπεύειν τὴν καταναλισκόνσαν τὰ σπλάγχνα τοῦ λαοῦ νόσον. Ἀλλ' ἂν τὸ παρὰ τοῦ Κ. Σ. Τρικούπη προταθὲν χρονικὸν διάστημα πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νομοσχεδίου ὑπάρχῃ μικρὸν, δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν μεγαλύτερον. Ἦδη ὁμως, πρόκειται περὶ τῆς

ἀρχῆς, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν θέλομεν ἀναγκασθῆ νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς μακρὰς περὶ καταργήσεως τοῦ Νόμου συζητήσεις· τοιοῦτους ἐξαιρετικούς Νόμους καὶ ἀπόλυτοι Κυβερνήσεις ἐπιβάλλουσι κηρύττουσαι π. χ. εἰς πολιορκίας κατὰστασιν πόλιν τινά, ἢ διατάττουσαι εὐστέρᾳ ὑγειονομικά μέτρα, διὰ διαστιμὰ τι χρόνου. Τὸ πρόσκαιρον ὅμως τῶν Νόμων τούτων δὲν κραιπρεῖ τὸ πρὸς αὐτοὺς σέβας τοῦ λαοῦ, ὅστις θέλει τοὺς ἀποστρέφασθαι μόνον, ἂν ἐγίνωσκεν, ὅτι ἐμελλον νὰ τὸν ἐπιβαρύνωσιν αἰώνως. Ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σέβεται τὴν κοινὴν γνώμην, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐγγυηθῇ, ὅτι μετὰ δύο, ἢ τρία ἔτη θέλει ὑπάρχει ἡ αὐτὴ Κυβέρνησις, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ αὐτὴς ἐκ τῆς κοινῆς γνώμης, ἐκ τῆς ὁποίας πᾶσα Κυβέρνησις δὲν ὁδηγεῖται, ἢ ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις ὁδηγεῖται πάντοτε ἐκ τῆς κοινῆς γνώμης, καθότι τοιαύτη κοινὴ γνώμη ἐνσωματωθεῖσα ἐντὶ τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ, ἀπεράνθη νὰ διορθωθῇ ἢ ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων Ἐπιτροπῇ, κατὰ τι τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα· ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τούτοις κάμνει ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, χωρὶς νὰ λάθῃ, χώρην διόρθωσις, καὶ καθότι ἐτέρα κοινὴ γνώμη ἐνσωματωθεῖσα ἐν τῇ Βουλῇ ἀπερήματο ν' ἀναβληθῇ ἢ ἐν Ἀταλάντῃ σύστασις Δημοτικῶν Ἀρχῶν τῶν Μακεδονίων, ἀλλὰ τοῖναντίον γίνεται μέχρι τοῦδε, περὶ τοῦ προκειμένου. Διὰ τοῦ λόγου λοιπὸν τούτου καὶ πρὸ πάντων, διότι τὸ Ὑπουργεῖον, τῆς αὐτῆς ὀρισταμένης ἀνάγκης, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν πρότασιν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου, καὶ νὰ κατορθώσῃ αὐτήν, καὶ τοὶ μὴ ἔχον πλειοψηφίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ὁ χρόνος τῆς ἐκταμοῦς τοῦ Νομοσχεδίου· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου παραδειγμα ὑπάρχει, ἡ σημερινὴ Ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία παρεδέχθη αἰεὶ τῆς παραμικρᾶς ἐναντιότητος, τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου βλέπουσα τὴν ἀνάγκην.

Δὲν μ' ἐνόησεν ὁ προλαλήσας, λέγει ὁ ἀγορεύσας πρῶτον, καὶ ἀναγκάζομαι νὰ ἐπαναλάβω, ὅσα πρότερον εἶπον, καὶ ἴον ὅτι ἡ τροπολογία εἶναι περιττὴ, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ προΐδωμεν, πόσον θέλει διαρκέσει ἡ προκαλοῦσα τὸν Νόμον ἀναγκή· 2ον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι αἱ Βουλαὶ δὲν θέλουσι προτείνειν τὴν κατάργησιν τοῦ Νόμου, καὶ τοὶ ἀναγνωρίζουσαι τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνάγκης αὐτοῦ· 3ον ὅτι δὲν εἴμεθα εἰς τοιαύτην κατὰστασιν, ὥστε αἱ μὲν Βουλαὶ νὰ προ-

τείνωσι τὴν κατάργησιν, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ ἐπιμένῃ διατηροῦσα τὸν Νόμον.

Ἐνχαριστήθη, λέγει ἄλλος, ἰδὼν τὸν Κ. Πρωθυπουργὸν ὁμολογῶντα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ λαμβῶσι κατὰλληλα ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας μέτρα, παρεδέχθη δὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, διὰ νὰ μὴ φαινῆται, ὅτι ἡ Γερουσία φέρει προστάγματα εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως. Πῶς ὅμως θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν τροπολογίαν, δι' ὅσους οἱ προαγορεύσαντες εἶπον λόγους, καὶ, διότι, διὰ νὰ καταργηθῇ εἰς Νόμος, πρέπει νὰ νομοθετηθῇ νέος προηγούμενος, καὶ δὲν δύναται κατὰ συνέπειαν, ὡς εἶπεν ὁ Κ. Πρωθυπουργός, νὰ καταργήσωσιν αἱ Βουλαὶ τὸν προκείμενον Νόμον, ἀπλῶς μὴ παρεχόμενοι τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προσδιοριζόμενον ποσὸν πρὸς διατήρησιν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ πρῶτον ἀγορεύσας, λέγει ἄλλος, ἔθηκε τὴν ἀληθῆ ἀρχὴν, εἰς πᾶς ἐξαιρετικὸς Νόμος εἶναι προσωρινός, τὴν ὅποιαν παρεχόμενος θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῇ ἡ προθεσμία τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νόμου, διότι ἄλλως δύναται νὰ λογισθῇ οὗτος αἰώνιος. Ὁ Δημοτικὸς Νόμος, νομοθετηθεὶς παρ' ἐξουσίας, ξένος ἐγένετο δικαίως παρὰ τῶν Ἑλλήνων, καὶ δὲν πρέπει νὰ καταργηθῇ τῶν ὀριστικῶς παρὰ τῆς Γερουσίας, ἐπειδὴ τοῦτο οὐδ' ἡ Ἀντιδικασίαις ἐτόλμησε νὰ πράξῃ. Εἶπεν εἰς τὴν προαγορευάντων, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ προΐδωμεν τὴν διάρκειαν τῆς ἀνάγκης τοῦ Νόμου· τοῦτο εἶναι ἀληθές, πρέπει ὅμως νὰ προσδιορισθῇ ὁ χρόνος τῆς ἐκταμοῦς τοῦ Νόμου, καθότι, ὑπαρχούσης ἀνάγκης, δυνάμεθα μετὰ ταῦτα νὰ παρατείνωμεν αὐτόν. Ἀλλ' εἶπὼν τινες, ὅτι τὸ πρόσκαιρον ἐξασθενεῖ τὸν Νόμον. Αἱ τοιαῦται ὅμως προφάσεις παρεχούσι χώραν εἰς καταστροφὴν τῶν ἐλευθεριῶν, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰς λάθῃ ὑπ' ὅψιν ἡ Γερουσία, ἐπειδὴ τὸ πρόσκαιρον, ἀντὶ νὰ ἐξασθενήσῃ καθιστὰ τὸν Νόμον ἰσχυρότερον. Αἱ περιστάσεις, ὡς ἐλέγχθη, προκαλοῦσι τὸν Νόμον, ὅστις διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ᾔται προσηκόντως, καθότι ἡ Κυβέρνησις θέλει προσπαθῆσαι νὰ ἐξαλείψῃ τὰς περιστάσεις ταύτας, αἵτινες, ἂν δικαιωνισθῶσι, θέλουσι τότε καταστῆσαι καὶ τὸν Νόμον αἰώνιον. Τοιοῦτοι Νόμοι, ὁμολογῶ, εἰς ἄλλα Κράτη κατέστησαν αἰώνιοι· τὰ ἔθνη ὅμως διαφέρουσιν ἀλλήλων, ὁ δὲ χαρακτὴρ τῶν εὐαγῶτων Ἑλλήνων ἤθελε

συκοφαντηθῇ, ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι δὲν θέλουσιν ἐξαλειφθῇ αἱ προκαλοῦσαι τὸν προκείμενον Νόμον ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις.

Εἶχον πεποιθήσιν, λέγει ἄλλος, ὅτι ἀκριβὴς Ἀστυνομία κατὰ τὸν διοργανισμόν τῶν Δημοτικῶν συστημάτων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ εἰς μεγάλας πόλεις, πολλῶν δὲ μᾶλλον εἰς τὴν Πρωτεύουσάν. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὴ διὰ τοὺς προκαλέσαντας αὐτὸ ἐξαιρετικούς λόγους, καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν Δημοτικῶν Συστημάτων. Ἡ προκείμενη ὁμῶς τροπολογία ἔχει ἐκτενέωθεν καταπειστικούς λόγους, ἐπειδὴ ἀρ' ἐνὸς μὲν ἡ περὶ τῶν Βουλῶν προταθσομένη κατάρχῃς τοῦ Νόμου ἐνδέχεται νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου δὲν χορηγεῖ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τὰ κατάλληλα διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ ἡ ἀσφάλεια μέσα, καὶ νὰ μὴ δυσκολεύωνται κατὰ συνέπειαν νὰ μεταβαίνωσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι οἱ ἐν ἀλλοδαπῇ πλοῦτον ἔχοντες· ταλαντευόμενοι, ὅθιν νὰ γνωμοδοτήσω ὑπὲρ τῆς μίας, ἢ τῆς ἄλλης γνώμης, θεωρῶ ἀρμοδιώτερον νὰ προσδιορισθῇ ἐποχὴ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ προκείμενου Νόμου, τὸν ὅποιον δυνάμεθα τότε νὰ καταργήσωμεν, ἢ μεταβρῦθίσωμεν, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰς συνέπειας αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες, λέγει ἄλλος, νὰ ἴδωσι τὴν ἀσφάλειαν ἐγκαταστημένην, διὰ νὰ μεταδώσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ παραγάγωσιν ὠφελείας εἰς τὸν τόπον, ἐπιθυμοῦσι βεβαίως τὴν ἐξ ἐλευθέρων καὶ φρονίμων μέσων πηγαζούσαν ἀσφάλειαν θεμελιώσῃ, καὶ οὐχὶ τὴν ἐπιπόλαιον, ὅποιαν καὶ οἱ Τύραννοι δύνανται νὰ πραγματοποιήσωσιν. Ἀλλ' ἔστω, ὅτι ὑπάρχουσι τινές, θεωροῦντες τὸ ἀποτέλεσμα καὶ οὐχὶ τὰς αἰτίας. Οἱ τοιοῦτοι ὁμῶς δὲν ὑποτίθεται, ὅτι φοβούνται μήπως αἱ ἐπιφέρουσιν τὴν ἔλλειψιν τῆς ἀσφαλείας ἔκτακτοι περιστάσεις, ἀπᾶς ἐξαλειφθεῖσαι, θέλουσιν ἀναγεννηθῇ, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου προθεσμίας, καθότι ἡ ἔλλειψις τῆς ἀσφαλείας δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὴν δὲ τοῦ προαγορεύσαντος πρότασιν περὶ ἀναθεώρησης τοῦ Νόμου, διαστάζω νὰ παραδεχθῶ, ἰὼν διότι ἡ ἀποπεράτωσις αὐτῆς ἐνδέχεται νὰ παραταθῇ εἰς μίαν ἢ δύο Βουλευτικὰς Συνόδους, καὶ 2ον, διότι ἡ ἀναθεώρησις δὲν ἐπιφέρει τὴν κατάρχῃς τοῦ Νόμου. Φρονῶν διὰ ταῦτα ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῇ ὁ χρό-

νος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, διὰ ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ὠφέλιμος, καὶ δὲν τείνει εἰς τὴν κατὰβλιψιν τῶν πολιτῶν, παρ' αὐτῶν, ὅτι ἡ κατὰ τινὰς ῥαδιοῦργος καὶ κακόβουλος σημερινὴ Ἀντιπολίτευσις παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἀνευ ἀντιρρήσεως, εἰς τρόπον ὥστε τὸ Ἰπουργεῖον δὲν πρέπει ν' ἀκριβῶς, ὅτι, τῆς αὐτῆς ὀφισταμένης ἀνάγκης, ἡ Γερουσία θέλει παραδεχθῇ ὡσαύτως τὴν ἐνδεχομένην νὰ προταθῇ περὶ τοῦ Ἰπουργείου παράτασιν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου.

Εἰς τὸν προτείνοντα, ὅτι πρέπει νὰ προσδιορισθῇ τὸ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου χρονικὸν διάστημα, λέγει ὁ Κ. Πρωθυπουργός, ἐπειδὴ ἐνδέχεται κακὴ Κυβέρνησις νὰ παραγάγῃ ἐντέθεν συνέπειας δυσκρέστους, παρ' αὐτῶν, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος θέλουσιν εἰσθαι Ἑλληνικαί, καὶ ἐπομένως ἀγαθαί. 2ον ὅτι παρ' ἅλ' ἐποχάς, καὶ ἂν, μὴ ὑπάρχοντος Συντάγματος, ἐνομοθέτου ἔξοι ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ὅτι ἤδη διοικούμεθα ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ Συντάγματος, εἰς τρόπον ὥστε, ἂν Κυβερνήσις τις θελήσῃ νὰ προκαλέσῃ Ἀντισυνταγματικὸν Νόμον, οὐδεὶς θέλει ἀνεγθῇ αὐτόν. 3ον ὅτι τὰ περὶ τῶν Βουλῶν πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας παραδεχόμενα μέτρα ὑποτίθεται, ὅτι προκαλοῦνται ἐκ τῆς ἀνάγκης, καὶ δὲν δύναται νὰ παρ' αὐτῶν ἐντεῦθεν ὑπόψια, ἐνδεχομένης κατὰ τὸν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους προσβολῆς, μάλιστα δὲ, διότι ἡ Ἀστυνομία μεταβαίνει ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς εἰς Συνταγματικὴν Κυβέρνησιν. Παραταρῶν διὰ ταῦτα, ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δὲν θέλουσιν ἀποφασίσαι νὰ μεταβῶσιν ἐντεῦθεν, βλέποντες περιορισμένον τὸν προκείμενον Νόμον ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ παρ' αὐτῶν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ κατάλληλα πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας σταθερὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἀναγκάσθῃ νὰ προκαλέσῃ τὸ Ἰπουργεῖον ἀπὸ τὰ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ συμβάντα λυπηρὰ περιστατικά, ὅποια καὶ ἄλλοι συμβαίνουν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ οὕτω τὴν τιμὴν, τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν.

Δὲν παραδέχομαι, λέγει ἄλλος, ὅτι ἐξελθόντι τὸν Νόμον ὁ προσδιορισμὸς τοῦ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος, καθότι, ἢ ὁ προκείμενος Νόμος εἶναι ἐκ φύσεως καλός, ἢ προκρίνεται ἐκ περιστάσεων ἐξαιρετικῶν καὶ ἂν μὲν τὸ πρῶτον, πρέπει νὰ καταργηθῇ ὁ ἰσχύων Δημοτικὸς Νόμος ἐν γένει, ἢ τοῦλάχιστον τὸ περὶ Δημοτικῆς

Αστυνομία; μέρος αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Νόμος οὗτος ἰσχύει ἀπὸ τοῦ 1834, δὲν ἀπεδείχθη χρήσιμος μεταρρυθμίσεως, καὶ ἐπομένως ἐξάγεται, ὅτι αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις, προέρχονται ἐξ ἄλλης αἰτίας, καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου. Ἄν δὲ τὸ δεύτερον, πρέπει νὰ ᾖ κατ' ἀνάγκην προσωρινός, διὰ νὰ μὴ ὑποτελῇ, ὅτι αἱ προκαλοῦσαι ἐξαιρετικὰ μέτρα περιστάσεις θέλουσι διαιωνισθῇ. Συμφωνῶν διὰ ταῦτα μὲ τοὺς εἰπόντας, ὅτι εἰς μὲν τὴν Κυβέρνησιν εἶναι εὐκόλως νὰ παρατείνῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου, ὡς ἔχουσα τὴν πλειοψηφίαν τῶν Βουλῶν, εἰς δὲ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα δύσκολον νὰ καταργήσωσι τὸν Νόμον, μὴ συναινέσας εἰς τοῦτο τῆς Ἐκτελεστικῆς Εξουσίας, θεωρῶ ἀνγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας. Περικίνω δὲ τὸν λόγον μου, παρατηρῶν, ὅτι ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς συνιστᾷ κακῶς ἑαυτὸν, λέγων, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐγκατασταθῇ ἡ ἀσφάλεια ἐντὸς τοῦ προτεινομένου χρονικοῦ διαστήματος, ἐπειδὴ, ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκφράσεως, ὑπαίθιχται, ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ καταπαύσῃ τὰ ἐκτακτὰ περιστατικά.

Θεωρηθείσης ἐνταῦθα ἱκανῆς τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως, διορθοῦται ὡς ἑξῆς κατὰ πρότασιν τινος ὁ τελευταῖος παράγραφος τῆς προταθείσης παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σ. Τρικούπη τροπολογίας: *Ἐκτοτε δὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῶς οἰκίωσιν Δήμων, κατὰ τὸν ἐνυπάρχοντα περὶ Δημοτικῆς Αστυνομίας Νόμον* καὶ ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ἐπὶ τὰ Γερουσιαστῶν, γενομένης μυστικῆς ψηφοφορίας, ἡ Γερουσία δὲν παραδέχεται τὴν τροπολογίαν διὰ ψήφων 19 κατὰ 15.

Ἀνγκινώσκεται μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ δὲ Κύριος Πρωθυπουργός, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς: Ἡ Ἐπιτροπὴ προεδιόρισεν, ὡς πρὸς τὸν Ἀστυνόμον τῆς Πρωτευούσης τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου, παρακινηθείσα ἀπὸ τὴν λέξιν *Νομάρχου*. Ἄλλα ὅμως εἶναι τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀστυνομίου τῆς Πρωτευούσης, καὶ ἄλλα τὰ ἐπιτελεσθέντα εἰς τὸν Νομάρχην, εἰς τρόπον ὥστε, δὲν δύναται νὰ λαβῇ χώραν ἡ ὑποτιθεμένη σύγκρουσις περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ἄν ὁ Ἀστυνόμος ἐκκαλεῖτο Νομάρχης Ἀστυνομικός αὐτοῦ. Ἄν ὁ Ἀστυνόμος ἐκκαλεῖτο Νομάρχης Ἀστυνομικός αὐτοῦ. Ἄν ὁ Ἀστυνόμος ἐκκαλεῖτο Νομάρχης Ἀστυνομικός αὐτοῦ. τότε φησὶν ἔχει κατὰ τι δίκαιον ἡ Ἐπιτροπὴ. Εἰς αὐτὸν δὲ μὴ ἀποδίδεται ὁ ἀπλὸς τοῦ Νομάρχου βαθμὸς, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὴν μισθοδοσίαν, ἥτις εἰς τοὺς Νομάρχας δίδεται, καὶ διὰ νὰ δύναται προεδιαζόμενος νὰ διορισθῇ Νομάρχης, καὶ οὐχὶ Ἐπαρχος, πρὸ πάντων δὲ, διότι ἡ Κυ-

βέρνησις οφείλει πρὸς διορισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ καταλλήλου προσώπου, κατὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τιμιότητα. Δὲν ἐννοῶ λοιπὸν διὰ ταῦτα, δικαί ἡ Ἐπιτροπὴ παρεχώρησεν εἰς τὸν Ἀστυνόμον βαθμὸν μὲν Τμηματάρχου, μισθοδοσίαν δὲ Νομάρχου.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σ. Τρικούπης, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Δὲν πρόκειται περὶ λέξεως, περὶ βαθμοῦ, περὶ τίτλου, ἢ περὶ ἐθιμοταξίας, καθὼς παρένερρον οἱ προλαλήσαντες· πρόκειται περὶ πράγματος, καὶ σπουδαίου πράγματος. Τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος μᾶλλον σφηνίζει τὸ ἡ. ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, λέγον, ὅτι *Διοικητικὸς Ἀστυνόμος ἐπάγεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν*, ὥστε πρόκειται νὰ ἀφαιρέσωμεν ἐν οὐσιῳδῇ καθήκον ἀπὸ τὸν τακτικὸν Νομάρχην, καὶ νὰ τὸ δώσωμεν εἰς ἄλλον ἐνεργούντα τὰ καθήκοντά του ἐντὸς τῆς Νομαρχίας ἐκείνου, ἀλλ' ἀνεξάρτητον ἐκείνου καὶ ἰσόβαθμον, καὶ νὰ βάλωμεν τὸν ὑπάλληλον τοῦτον εἰς ἀμείνονας σχέσιν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Οὕτως ἐνόησεν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν τίτλον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Νομάρχου, δι' οὗ περιβάλλεται ὁ Ἀστυνόμος, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ καλῶς τὸ ἐνόησεν. Ἀλλὰ, διὰ νὰ πεισθώμεν, ὅτι ὁ τίτλος καὶ ὁ βαθμὸς οὗτος εἶναι ἀτοπος, ἀς ἐξετάσωμεν τὴν φύσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀστυνομίου. Ἡ Ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία εἶναι κλάδος τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς· ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα ὁ ἐνεργὼν αὐτὴν, νὰ ὑπόκειται εἰς τὸν Διοικητικὸν τῆς Ἐπαρχίας Ἀρχηγόν. Ἄλλως, οὐ μόνον συγχέεται ἡ ἱεραρχία, ἀλλ' οὐτεὶ εἰς, οὐτεὶ ὁ ἄλλος δύναται πλέον νὰ ἐκτελέσῃ μετ' ἐπιτυχίας τὰ καθήκοντά του, τὰ ἵσα καὶ συγκρούονται, καὶ δύσκολον εἶναι εὐκρινῶς τις νὰ διαχωρίσῃ, χωρὶς νὰ βλάβῃ οὐσιωδῶς τὴν ὑπηρεσίαν· δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ὁ ἐνυπάρχων Ἀστυνομικός Νόμος, θέτει τὸν Ἀστυνόμον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Δημάρχου, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ὁ Δημάρχος εἶναι κατὰ τὸν Νόμον, ὁ κύριος Ἀστυνόμος, καὶ ἐκτελεῖ τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντά του, δι' ἄλλου ὑπαλλήλου του. Ἐν ἄλλοις λόγοις ὁ Νόμος, καλῶς ποιῶν, φυλάττει τὴν ἐνότητα τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς. Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ὁ Διοικητικὸς Ἀρχηγός πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὰ πάντα, καὶ νὰ διευθύνῃ τὰ πάντα. Ἄλλως πάσχει ἡ ὑπηρεσία, καὶ γίνεται πραγματικὸν πρόσκομμά του, ὅτι θέλωμεν νὰ συστήσωμεν, ὡς πραγματικὸν βοήθημά του. Ἐγκρίνω

λοιπόν τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς προτεινούσας τὸν Ἀστυνόμον, ὡς ὑπάλληλον τοῦ Νομάρχου, καὶ ἀφαιρούσας παρ' αὐτοῦ τὸν τίτλον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Νομάρχου, τίτλον καὶ βαθμὸν ἐξουσίας. Ἀλλ' ἀφαιρούσα ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν τίτλον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ Νομάρχου παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου, προσβάλλει τὸ νὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς αὐτὸν ὁ βαθμὸς τοῦ Ταγματάρχου, βαθμὸς ὑποδεέστερος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν τὸ ἐγκρίνω, διότι δὲν ἐγκρίνω νὰ δοθῇ κἄνεις βαθμὸς. Ὁ ὁρθὸς λόγος καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦν ὁ Διοικητὴς νὰ ὀνομάζεται Διοικητὴς, ὁ Νομάρχης, Νομάρχης, καὶ ὁ Ἀστυνόμος, Ἀστυνόμος. Τί σημαίνει ἄλλην ὑπηρεσίαν καὶ ἄλλην ἐπωνυμίαν νὰ ἔχῃ ὁ ὑπάλληλος. Παρακλίνομεν ἀπὸ τὴν φυσικὴν πορείαν, ἂν θελήσωμεν νὰ δώσωμεν ἀνοικεῖνους βαθμούς. Θέττομεν τοὺς ὑπάλληλους εἰς ψευδῆ θέσιν, καὶ δίδομεν τραπὶ δειγμάτων παραχμαζούσας καὶ διεσθαρμένης Κυβερνήσεως· ποτὲ τὰ ἔθνη ἐπὶ τῶν λαμπρῶν ἐποχῶν τῶν δὲν ἐφύσσαν τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, περιβάλλοντα αὐτὰς διὰ μὴ συναδόντων βαθμῶν. Ἐδόθησαν βαθμοὶ καὶ εἰσέχθησαν τίτλοι μὴ δικαιολογούμενοι ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, ὅ ἐστιν, ἀρ' οὐ παρήκμασιν ἡ Αὐτοκρατορία. Πρέπει νὰ μιμηθῶμεν ἡμεῖς τοὺς χρόνους ἐκείνους, καὶ νὰ μὴ ὀνομαζώμεν τὰ πράγματα, κατὰ τὰ πράγματα; ὅχι βέβαια. Διὰ τοῦτο προτείνω ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν α. παρὰ γράφον τὸ, ἔχων βαθμὸν Νομάρχου, καὶ νὰ μείνῃ τὸ: *Εἰς Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν*. Ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ δικαιώσῃ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ Νομάρχου πρὸς χάριν τοῦ Ἀστυνόμου, λέγει, ὅτι ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐκλέξῃ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον μεταξὺ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῶν πολιτῶν καὶ ἔχοντα διακεκριμένην ἱκανότητα. Δὲν εἶμαι αὐτῆς τῆς γνώμης. Εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ζητῇ τοὺς πρώτους τοῦ Κράτους ὑπέρτας, ὅχι τοὺς Ἀστυνόμους, καὶ πρέπει νὰ ζητῇ νὰ εὕρῃ δι' Ἀστυνόμον, τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἔχοντα ὅχι διακεκριμένην ἱκανότητα, ἀλλ' ἐξειδικασμένην Ἀστυνομικὴν ἱκανότητα, καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον, ὅποιον ζητεῖ ἡ Ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία δὲν τὸν εὕρσκει εἰς τὴν τάξιν, ὅπου ζητοῦνται οἱ Ἱπουργοὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπηρεταὶ τοῦ Κράτους. Πρέπει νὰ καταβῇ εἰς τὰς κατωτέρως τάξεις ἡ Κυβέρνησις, καὶ ἐκεῖ εὕρσκει τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο ἐγὼ νομίζω, ὅτι δι' ὃν λόγον ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ

βαθμολογήσῃ τὸν Ἀστυνόμον, ὡς Νομάρχον, ὅ ἐστιν ἀνωτάτης τάξεως ὑπάλληλον, δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν λόγον δὲν πρέπει ἡμεῖς νὰ τὴν εἰσκαλοῦσθωμεν, διὰ νὰ μὴ τὸν προσλάβῃ ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν τάξιν, καὶ ἀποτόχῃ ὁ σκοπὸς τῆς, διότι ὁ τοιοῦτος ὑπάλληλος δὲν θὰ ᾔνοι ὅποιον ἀπαιτεῖ ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία· δραστήριος, τίμιος, νοήμων καὶ ζηλωτὴς, τοιοῦτος ἄνθρωπος ἀπαιτεῖται καὶ ὅχι ὑψηλῆς βαθμίδος. Προτείνω λοιπὸν ν' ἀφαιρεθῇ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ α. παρὰ γράφου τοῦ β'. ἄρθρου, τὸ λέγον· ἔχων βαθμὸν Νομάρχου, καὶ νὰ μείνῃ τὸ πρῶτον μέρος αὐτοῦ, ὅτι ὑπλόντι διορίζεται εἰς Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν.

Ὁ προλαλήσας, λέγει ὁ Κ. Πρωθυπουργός, παρετήρησέν τινα, ἔχοντα σχέσιν μὲ τὸ ἄρθρον 8^{ον} τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ὁποίου συζητήσιν ἐπιφυλάττομαι ν' ἀπαντήσω τὰ χρεώδη. Ὅθεν περιοριζόμενος εἰς τὸ προκείμενον, παρατηρῶ, ὅτι ὁ ἀποδιδόμενος εἰς τὸν Ἀστυνόμον βαθμὸς Νομάρχου δὲν προσβάλλει τὴν ἱεραρχίαν, καθότι τὸ Ἱπουργεῖον, γράφον πρὸς τὸν Ἀστυνόμον, θέλει τὸν ὀνομάζει ἀπλῶς Ἀστυνόμον, καὶ οὐχὶ Νομάρχον τῆς Ἀστυνομίας. Δὲν παραδέχομαι προσέτι, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται βαθμὸς δεικνύει, ὅτι εἰμὲθα εἰς παρακμὴν, ὅπως διέσχυρίσθῃ ὁ προλαλήσας διὰ τοῦ παραδείγματος τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἐπειδὴ τίτλοι τινὲς ἐπὶ μὲν τῆς ἐπαναστάσεως ὑπῆρξαν ὡφέλιμοι, ἤδη δὲ διατελούμεν ἐν νεκρῇ ἡλικίᾳ, καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι θέλομεν προσδεύσει ἀνδρούμενοι, καὶ καλλίτερον εὐρίσκοντες μέλλον. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους, καὶ πρὸ πάντων, διότι ὁ ἔχων πῆραν καὶ γνώσεις δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς θέλει δεγθῇ τὴν θέσιν τοῦ Ἀστυνόμου, καλῶς ἐκτελούμενος ἀπὸ τὴν βαθμολογίαν, δὲν θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν τροποποίησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄν ἄλλοτε, λέγει ἄλλος, οἱ τίτλοι ἦσαν ὡφέλιμοι, σήμερον ὅμως ὑπάρχουσι χρήματα, καὶ ἀποβαίνουσι μάταιοι. Ἐκτὸς δὲ τούτων, τίς ἔχει βαθμὸν μείζονα, ὁ Ἀστυνόμος, ἢ ὁ Διοικητὴς; βεβαίως ὁ δεύτερος, ὡς ἔχων δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκπορίας. Ἄν λοιπὸν ἀπεδίδατο εἰς τὸν Διοικητὴν βαθμὸς Νομάρχου, ἔθελεν ἀναμειβόλως προσβληθῇ ἡ ἱεραρχία, ἐπειδὴ ὁ Διοικητὴς εἶναι ὑπάλληλος τοῦ Νομάρχου. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἔπεται, ὅτι ἔθελε λαβεῖ χώραν σύγχυσις τῶν βαθμῶν, ἂν εἰς τὸν Ἀστυνόμον, κατώτερον ὂντα τοῦ Διοικητοῦ, ἀποδοθῇ ἤδη βαθμὸς Νομάρχου.

Ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι ὁ βαθμὸς εἶναι ἀναγκαῖος, ἐπειδὴ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀστυνόμου πρέπει νὰ διορισθῇ ἄνθρωπος, ἔχων τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις. Ἀλλ' ἂν πρόκειται νὰ δώσωμεν εἰς τὸν Ἀστυνόμον ὑπόληψιν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἔχει, τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς βίας· ἂν δὲ πρόκειται νὰ θυσιασθῇ δέκα Νομάρχαι πρὸς ἱκανοποίησιν ἐνὸς Ἀστυνόμου, τοῦτο εἶναι ἀδίκον, ἐπειδὴ ἀπ' ἐναντίας εἶναι δικαιότερον ἢ θυσία νὰ γίνῃ ὑπὲρ τῶν Νομαρχῶν. Ἐκτὸς ὅμως τούτων, τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀστυνόμου εἶναι Ἀστυνομικά, καὶ πρέπει νὰ ὀνομάζεται ἀπλῶς Ἀστυνόμος, ἐπειδὴ οἱ τίτλοι πρέπει νὰ διδῶνται ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀνατιθεμένων εἰς τινὰ ἔργων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, λέγει ἐν μέλει αὐτῇ, ἐγνωμοδότησε νὰ ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν Ἀστυνόμον βαθμὸς Τριφυλάρχου, διὰ νὰ μὴ λαμβάνῃ χώραν σύγκρουσις τῆς ἐνεργείας τῶν καθυκόντων τοῦ Νομάρχου καὶ Ἀστυνόμου.

Περὶ τούτου, ἀπαντᾷ ὁ Κ. Πρωθυπουργός, θέλονσι γίνεαι αἱ προσήκουσαι παρατηρήσεις, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ 8^{ου} άρθρου συζήτησιν.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἐπὶ τὰ Γερουσιαστῶν τίθεται εἰς μυστικὴν ψήφησην· ἡ προταθείσα παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σ. Τρικούπη ὑποτροπολογία, δι' ἧς πρόκειται νὰ ὀνομάζεται ὁ Ἀστυνόμος τῆς Πρωτευούσης ἀπλῶς Ἀστυνόμος· διὰ ψήφων δὲ 18 κατὰ 16 ἡ Γερουσία δὲν παραδέχεται τὴν ὑποτροπολογίαν ταύτην.

Γίνεται ὑστερον μυστικὴ ἰσαύτως ψήφηση, περὶ τῆς προταθείσης παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τροπολογίας, τὴν ὁποῖαν ἡ Γερουσία παραδέχεται διὰ ψήφων 19 κατὰ 15.

Ἀπαγγέλλας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θέλει ἐξακολουθήσει ἢ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Νομοσχεδίου διατάξεων συζήτησις, λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.
Σ. Τρικούπης.
Α. Δελιγιάννης.
Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Φύλλας.
Β. Χρηστάκοπουλος.

Τῆς 25 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Πέμπτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρεις ἀποτελούντες τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κερίττει ἀρχαίμεναι τὴν συνεδρίαν, κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνώσθοντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγνώσκει μετὰ ταῦτα περὶ ἑμπορίας καὶ Ναυτιλίας συνθήκην μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀνωτέρου συνημολογηθείσαν, τὴν ὁποῖαν παρακατατίθειν εἰς τὸ Γραφεῖον, ζητῶν νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείον ἀπόσπασμα τῶν Πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ἐμφαίνον τὴν εἰς τὴν Γερουσίαν ἀνακοίνωσιν τῆς συνθήκης ταύτης.

Ὡς ἡμερησία διάταξις ἀπαγγέλλεται ὑστερον παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

Ἀναγινώσκεται κατὰ συνέπειαν ὁ § 6^{ος} τοῦ 2^{ου} άρθρου. Εἰς δὲ τῶν Κ. Κ' Γερουσιαστῶν, λαθὼν τὸν λόγον παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

Ὁ συντάξας τὸ Νομοσχέδιον ἠθέλησε νὰ περιβάλῃ μ' ἐξωτερικὸν ὄγκον τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμον, διὰ νὰ καταστήσῃ τοῦτον σεβαστὸν, καὶ σέκιμον εἰς τὸ τέλος, δι' ὃ νομοθετεῖται ἡ περὶ αὐτοῦ θέσις. Εἶδον ὅμως μὲ ἀπορίαν εἰς μὲν τὸν Γραμματεῖα τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, μηδεμίαν μὲ τὸν λαὸν συναρτίαν ἔχοντα, ν' ἀποδίδεται βαθμὸς Νομαρχικοῦ Γραμματέως, οἱ δὲ ὑπαστυνόμοι νὰ μένωσιν ἀβαθμολόγητοι, καὶ τοι εἰς συσσωρεύσεις πλήθους καριστάμενοι, ὀφείλοντες νὰ διαλύσῃ στάσεις, καὶ ἔχοντες διὰ τοῦτο βαθμολογίας ἀνάγκην· γνωμοδοτῶ λοιπὸν ὡς ἀρμόδιον ν' ἀποδοθῇ βαθμὸς καὶ στολὴ Ἐπαρχοῦ εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους. Ἐπειδὴ πρὸς τοῦτοις πολλὰ ὑπάρχουσιν αἱ τῶν δημοτικῶν ἐλευθεριῶν πύλαι, καὶ ἠνοίξαμεν τὴν μίαν ἡδὴ, παραδεχθέντες τὴν θέσιν Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ διατηρήσωμεν κεκλεισμέναις τὰς ἄλλας. Ἡ Κυβέρνησις ὀρμηθεῖσα ἐκ τῶν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ δυσχερῶν συμβάντων, καὶ μὴ θεωρήσασα πρὸς περιστολὴν αὐτῶν ἱκανοὺς τοὺς ὑπάρχοντες Νόμους, προεκάλεσε τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον. Ἀλλ' ὡς ὁ

φρόνιμος ἰατρός, πρὸς θεραπείαν τινὸς ἀσθενοῦς, μεταχειρίζεται βαθυκλῆδον, κατὰ τὰ τὸ ποῖον καὶ ποσόν, τὰ μέσα τῆς τέχνης του, φοβούμενος μήπως ἡ κατάχρησις αὐτῶν βλάβῃ, ἐν ᾧ ἐνδέχεται ἐν μόνον φάρμακον νὰ θεραπεύσῃ τὸν πάσχοντα, τοιοῦτοτρόπως ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας ἐπρεπε νὰ περιορισθῇ ἐν πρώτοις εἰς μόνον τὸ μέσον τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, καὶ νὰ μὴ ἐπιψεύσῃ τοὺς Ὑπαστυνόμους, μεταβάλλουσα τούτους καὶ κατὰ τὴν ποσότητα, καὶ κατὰ τὴν ποιότητα· καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν ποσότητα, παρατηρῶ, ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἀναγκασία, διότι ἂν πρότερον ἔρχουν τέσσαρες μόνον Ὑπαστυνόμοι, ἤδη δύνανται νὰ ἀρκέσωσι δύο, εἰς π. χ. ἐν τῇ Νοτίᾳ τῆς Πρωτευούσης πλευρᾷ, καὶ ἕτερος ἐν τῇ Βορείᾳ, τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου ἔχοντος ἐκινύμετα καὶ ἀνὰ κράτος ν' ἀναπληρώσῃ τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ὑπαστυνόμενων. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ποιότητα, θεωρῶ ἀναγκαῖον οἱ Ὑπαστυνόμοι, νὰ διορίζωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ πρότασιν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐπειδὴ εἰς περίπτωσιν ἐναντίαν, κακῇ τις Κυβέρνησις διὰ τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων, δύναται νὰ καταπιέξῃ καὶ καταθλίβῃ τοὺς πολίτας, ἐν ᾧ ὁ τοιοῦτος κίνδυνος ἐκλείπει, ἂν τὰ λοιπὰ τοῦλάχιστον ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας διορίζωνται κατὰ πρότασιν τοῦ Δημάρχου, ὅστις, ὡς ἐν τῇ χθισινῇ Συνεδριάσει ἐλέγχθη, θέλει περιορίζεται προτείνων τὰ τιμιώτερα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα βεβαίως μὴ ἐξπρωτῶμενα κατ' εὐθείαν καὶ ἀπακλειστικῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, δὲν ἤθελον ἐνδώσει νὰ πραγματοποιήσωσι τοὺς ἐνδεχόμενους κακοὺς αὐτῆς σκοπούς. Ἀπαντῶν δὲ εἰς τὸν Κ. Πρωθυπουργόν, εἰπόντα χθές, ὅτι δὲν εἶναι κίνδυνος, μήπως ὑπάρξῃ κακῇ τις Κυβέρνησις, ἐπειδὴ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος θέλουσιν εἶσθαι Ἑλληνικαί, δύναται νὰ εἰπῶ ὡσχύτως, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐραθῶσιν Ἕλληνες προκαλοῦντες διὰ κακουργημάτων ἐξαιρετικῶς καὶ κατ' ἐξαιρετικῶς Νόμους. Ἐκτὸς δὲ τούτων, ἡ συνοδείουσα τὸ Νομοσχέδιον ἔκθεσις κατ' ἐξουσίαν τὴν Δημοτικὴν Ἀρχήν, ὅτι δὲν δύναται νὰ διεργήσῃ ἐκλογὴν καταλλήλων Ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ὡς ἀπέδειξεν ἡ δωδεκαετής πείρα. Ἀλλ' ἡ κατάκρισις αὕτη εἶναι ἀνυπόστατος, ἐπειδὴ, διὰ νὰ ὑπάρξῃ δικαία, ἐπρεπε ἡ Κυβέρνησις, ἀναλαμβάνουσα τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας, νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ μέσα τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, καὶ οὐχὶ νὰ ζητῇ αὐξήσειν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ

τις ἐν τούτοις, ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ὑπέπεισεν εἰς τινὰ λάθην· τὸ λαυθάνεσθαι ὅμως εἶναι ἀνθρώπινον, καὶ δὲν ἐπρεπε διὰ τοιαῦτα προσωπικὰ λάθη ἐλόχληρος ὁ ἄνθρωπος νὰ θεωρηθῇ ἀνάξιος τῆς ἐξουσίας τῶν Δημοτικῶν ἐλευθεριῶν του. Ἡ αὕτη ἔκθεσις δικαιολογεῖ προσέτι τὴν ἀνάγκην τοῦ Νομοσχεδίου, «ὡς εἰς τὴν Πρωτεύουσαν διαμένει ὁ Βασιλεὺς.» Ἀλλ' ὑπάρχει ὑποψία κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως; Δύναται νὰ καταλάβῃ τινὰ τοιαύτη ἀποτρόπαιος ἰδέα; Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ ταῖς μέγας τοῦδε ἑλαδον χώρον ἀπόπειραι κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως. Ἐνταῦθα ὅμως οὐδὲν τοιοῦτον ἐγένετο. Μόλις δὲ ταῦτα ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, οὐδὲ τοὺς καθιστώσας ὀργανικούς Νόμους τῆς Ἀστυνομίας μετεβόλυσεν, οὐδὲ τὸ μέτρον ἔλαβε νὰ μεταβάλλῃ τὸ προσωπικὸν τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων. Διατί λοιπὸν ἡμεῖς, διὰ τινὰ συμβάντα κοινὰ κακουργήματα ν' ἀφαιρώμεν ὁλοσχερῶς τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν πολιτῶν; Δὲν εἶναι καλλίτερον νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν σκοπούμενην θεραπείαν, ἐσκεμμένως καὶ βαθυκλῆδον, ἐπαρκούμενοι μόνον εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς θέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, καὶ ἀποφασιζόντες 1ον, νὰ βαθμολογηθῶσιν οἱ ὑπαστυνόμοι, 2ον, νὰ περιορισθῶσιν εἰς δύο, καὶ 3ον, νὰ διορίζωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς; Ἀλλ' ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ τις τὴν ἐνστάσιν, ὅτι ἀπερασίασθαι νὰ διορίζωνται κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως οἱ Ἀστυνομικοὶ ὑπαλλήλοι, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι ἤθελεν ἀντραπῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἂν ἤδη ἀποδοθῇ εἰς τὸν Δημάρχον τὸ δικαίωμα τοῦ προτείνειν τοὺς ὑπαστυνόμους· κατὰ τῆς τοιαύτης ὅμως ἐνστάσεως προληυθάνων, παρατηρῶ, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον παραδεχόμενον νὰ διορίζωνται οἱ Ἀγροφύλακες, κατὰ τὸν ἰσχύοντα Δημοτικὸν Νόμον, δὲν καθιεροῖ ἀπολύτως τὴν ἀρχήν, τοῦ νὰ διορίζωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπ' εὐθείας ὅλα τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ἐπομένως, ὅτι δὲν παραβιάζεται ἡ περὶ τῆς πρόκειται τῆς Γερουσίας ἀπόφασις, ἂν παραδεχθῶμεν νὰ προτείνωνται οἱ ὑπαστυνόμοι παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους γνωμοδοτῶ, νὰ τροποποιηθῇ τὸ 2ον ἀρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἑξῆς:

Ἀρθρ. 2.

Ἄρθρ. Εἰς Διοικητικὸς Ἀστυνομὸς ἔχων βαθμὸν Τμηματάρχου.

Β' ἄρθρ. Δύο Ὑπαστυνόμοι ἐκτὸς τῆς Πόλεως Ἀθηνῶν, εἰ

ὡς ὁ μὲν εἰς θέλει δίδει καὶ τὰ τῆς Ἀγορονομίας, ὁ δὲ ἄλλος τὰ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν Πταισμάτων.

Γον. Εἰς Ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν.

Δον. Εἴκοσι πέντε Ἀστυνομικοὶ Κλητῆρες.

Διὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ, εἰς Ὑπαστυνόμος ἐκκληρῶν ὡς τ' Ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Πάντες δὲ οἱ Ὑπαστυνόμοι οὗτοι θέλουσι διορίζεσθαι κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα περὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας Νόμον, ἔχοντες καὶ βαθρὸν Ἐπάρχου.

Ἀναστάς ἐπομένως ἕτερος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος.

Εἰπόντων τινῶν ὕστερον, ὅτι ἡ περὶ τῆς προκειμένης προτάσεως συζήτης πρέπει κατὰ τὸν Κανονισμόν ν' ἀναβληθῇ διὰ τὴν ἐπιούσαν, καὶ ἄλλων, ὅτι πρόκειται περὶ τροπολογίας, περὶ τῆς ὁποίας δύνανται ν' ἀποφανθῇ τὸ Σῶμα, ἂν πρέπη νὰ συζητηθῇ σήμερον, ἢ ν' ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἐπιούσαν, διὰ νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ προηγουμένως εἰς τὰ μέλη, ἡ Γερουσία ἐρωτῶνται, ἀποφασίζει νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπιούσαν ἢ προταθεῖσα τροπολογία, νὰ λιθογραφηθῇ δὲ καὶ διανεμηθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὰ μέλη.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστικόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 29 Ἀπριλίου τοῦ 1846 ἔτους ἡμέρας Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πληρεξέστερος τὸ Σῶμα, ὁ κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγγέλλει μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος, ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως τὸ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχέδιον, ἐρωτᾷ τὴν Γερουσίαν, ἂν θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ περὶ αὐτοῦ συζήτης, ἢ ν' ἀναβληθῇ διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ. Καὶ τινες μὲν τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν λέγουσιν, ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτης, τινὲς δὲ ὅτι δὲν πρέπει νὰ συζητηθῇ τὸ Νομοσχέδιον, ἀπόντος τοῦ καταλλήλου διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὸ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἀπουσία τῶν Ὑπουργῶν, λέγει ἄλλος, δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὰς Συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας, ἥτις μόνον ἔχει καθήκον νὰ θέτῃ ἐκτὸς τῆς αἰθούσας τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ γινώσκουσιν οἱ Ὑπουργοί, διὰ νὰ συμφωνώσιν ὑπαρχούσης ἀνάγκης τις αὐτῶν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τις εἰς τὴν Γερουσίαν, καθότι ὁ ὑποβάλλων Νομοσχέδιον τι Ὑπουργὸς δύναται, κωλυόμενος, νὰ παρασταθῇ δι' ἄλλου μέλους τοῦ Ὑπουργείου ἐπειδὴ ὅμως τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν Ὑπουργοῦ τινος, πρέπει νὰ ἀποφανθῇ τὸ Σῶμα, ἂν θέλῃ νὰ συζητηθῇ, ἢ ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτης εἰς τὴν ἐπιούσαν.

Συμφωνῶ, λέγει ἄλλος, μὲ τὸν προλαλήσαντα, ὅτι ἡ ἀπουσία τῶν Ὑπουργῶν δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὰς συζητήσεις, ἀλλ' ἐπειδὴ πρῶτον ἤδη φράξιν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν τοιοῦτου εἶδους Νομοσχέδιον, καὶ ἡ σπουδαιότης αὐτοῦ ἀπαιτεῖ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, θεωρῶ ἀναγκαῖον ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτης.

Ἡ Γερουσία, λέγει ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθήκον αὐτῆς, συζητοῦσα τὸ Νομοσχέδιον, καθότι ὁ ὑποβάλλων αὐτὸ Ὑπουργὸς γινώσκων τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὀφείλει, ἂν εἶχεν ἀνάγκην, νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν Συνεδρίαν, μὴ παρευρεσόμενος ὅμως, δεικνύει ὅτι ἐθεώρησεν τὴν παρουσίαν του περιττήν.

Θεωρῶ ἀναγκαῖον, λέγει ἄλλος, ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτης, ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, ὡς ἀνώτατος τῆς Ἀστυνομίας Ἀρχὴν, εἶναι μόνος ἀρμόδιος πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου.

Ἡδύνατο, παρατηρεῖ ἄλλος, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, νὰ παρευρεθῇ ἄλλος τις Ὑπουργός, κωλυμένου τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, ἐπειδὴ τὰ Νομοσχέδια, συζη-

τουνται προηγουμένως ενώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἅπαντες οἱ Ὑπουργοί, λαμβάνοντες γνώσιν τῆς ἀνάγκης αὐτῶν, εἶναι ἀρμόδιοι νὰ τὰ υποστηρίξωσι.

Δὲν δύναται, λέγει ἄλλος, νὰ συζητηθῇ Νομοσχέδιόν τι μὴ παρειρισκόμενον τοῦ ὑπεβαλόντος αὐτὴ Ὑπουργοῦ, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 23 τοῦ Κανονισμοῦ, προσδιορίζοντος τὴν θέσιν, ἐν ᾗ τίθενται, αἱ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ἑδραί, διὰ νὰ γίνωνται τακτικῶς αἱ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἀντίκρουσιν ἀγορεύσεις.

Ἐκ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς θέσεως τῶν ἑδρῶν, ἀντιπαρτηρεῖ ἄλλος, δὲν ἔπεται ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ παρυσία Ὑπουργοῦ τινος, πρὸς συζήτησιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑπεβληθέντος Νομοσχεδίου, καὶ μάλιστα, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη εἰς ἄλλην προλαβούσαν Συνεδριάσιν, ὡς ἐκ τῶν Πρακτικῶν νὰ ἐξαχθῇ δύναται.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, προστίθεται, ὅτι ἡ περὶ τῆς θέσεως τῶν ἑδρῶν διάταξις τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ, οὐδὲ διετηρήθη μέχρι τοῦδε, οὐδ' εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ διατήρησις αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ ἀπουσία τῆς Ἐπιτροπῆς ἔπρεπεν ὡσαύτως νὰ ἐμποδίσῃ τὰς συζητήσεις, ἂν ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξάγεται, ὅτι πρέπει ν' ἀναβῶνται, μὴ παρειρισκόμενων τῶν Ὑπουργῶν μὴ ἐναντιούμενος δὲ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς προταθείσης ἀναβολῆς, γνωμοδοτεῖ νὰ ἐρωτηθῇ περὶ ταύτης τὸ Σώμα.

Ἐρωτηθεῖσα τέλος ἡ Γερουσία, ἀναβάλλει εἰς τὴν ἐπιούσαν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ ὁ Κ. Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδριάσιν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικούπης

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας

Β. Χρησάκης κ. α. κ.

Τῆς 30 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πληρεῖς ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Σ. Τρικούπης κηρύττει ἐρξαμένην τὴν Συνεδριάσιν.

Τὰ πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Παρατηρήσας μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε προσδιορισμένη τῶν Συνεδριάσεων ὥρα φαίνεται ἀσυμφιβάστο· μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργῶν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῇ καταλληλοτέρη τις ἄλλη, προτεινομένη παρὰ τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀναβῶνται τοῦ λοιποῦ αἱ Συνεδριάσεις διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου, ἀπαντᾷ ὁ Κ. Πρωθυπουργός, καθιστᾷ δύσκολον τὸν προσδιορισμὸν τῆς περὶ τῆς πρόκειται ὥρας θεωρεῖ δὲ καταλληλοτέραν τὴν μεταξὺ 8 καὶ 9, ἢ τὴν μεταξὺ 11 καὶ 12 Π. Μ.

Καί τινες μὲν τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν γνωμοδοτοῦσιν, ὅτι πρέπει νὰ προσδιορισθῇ ἡ 9 ὥρα, λέγοντες, ὅτι εἶναι ἐπαχθὲς νὰ συνεδριάσῃ τὸ Σώμα κατὰ τὴν μεσημέριαν, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ἐπαρχομένου καύσματος. Τὸ δὲ Γραφεῖον παρτηρεῖ, ὅτι καταλλήλος ὥρα εἶναι ἡ 11 Π. Μ. ἰον. διὰ νὰ προπαρασκευάζωνται καὶ θεωρῶνται προηγουμένως τὰ Πρακτικά, καὶ 2ον, διότι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἄρχοντα αἱ συνεδριάσεις μέχρι τοῦ νῦν.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ περὶ τούτου ἡ Γερουσία ἀποφαίνεται νὰ προσδιορισθῇ ἡ 11 Π. Μ. ὥρα πρὸς ἐναρξιν τῶν Συνεδριάσεων, μὴ ἐμποδιζομένων τοῦ λοιποῦ, δι' ἀπουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ὡς ἡμερησία διάταξις ἀπαγγέλλεται ὑστερον παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς προταθείσης ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2 τροπολογίας, ἀναπτυχθείσης παρὰ τοῦ προτείναντος, καὶ ὑποστηρίχουσας παρ' αὐτοῦ. Ἀναγνωσθεῖσα ἐπομένως ἡ τροπολογία παρὰ τοῦ ἐνδ' τῶν Γραμματέων, συμπληροῦται παρὰ τοῦ προτείναντος, προστιθεμένων τῶν δὲ τὴν Ὑπαστυνομίαν Παιδείας, 5, Ἀστυνομικῶν Κλητῆρων, τοῦς ὁποίους προσδιορίζει τὸ Νομοσχέδιον. Ἀπὸν δὲ τον

λόγον ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς. Ἡ τροπολογία διαίρεται εἰς τρία μέρη, ὀρίζουσα 1ον, νὰ προτείνωνται οἱ ὑπαστυνόμοι κατὰ πρότασιν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, 2ον, νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς δύο, καὶ 3ον, νὰ προσδιορισθῇ βαθὺς δι' αὐτούς· καὶ τὸ μὲν 1ον, παρατηρῶ, ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον συζητήσεως, διότι παρεδέρθη ἡ Γερουσία δι' ἀποράττως προηγηθείσης νὰ διορίξῃ τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἡ Κυβέρνησις ἀπ' εὐθείας, καὶ ἦτοι ὅλον οὗτα περιλαμβάνει τὸ περὶ οὗ πρόκειται μέρος. Ἐν πρὸς δὲ τὸ 2ον, ὅτι δύο ὑπαστυνόμοι δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν ἐκτασίαν τῆς πόλεως καὶ τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου. Ἐν πρὸς δὲ τὸ 3ον, ὅτι ἡ βαθμολογία εἶναι περιττὴ, διότι καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν τὴν ἐνέκρινε, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εὐθώρησεν αὐτὴν ἀναγκαίαν.

Ἡ Κυβέρνησις, ἀντιπαρατηρεῖ ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν, δὲν ἀνέλαβε τὸ δικαίωμα τοῦ διορίξαι τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἐν γένει, διότι ἄλλως ἢ περὶ τούτου διάταξις τοῦ Νομοσχεδίου ἤθελεν ἀντιβαίνειν εἰς τὸν § γ'. τοῦ ἀρθ. 7, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀναγνωρίζονται ὡς ἰσχύοντες αἱ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν Ἀγροφυλάκων ὑπάρχουσαι διατάξεις. Ἡ δὲ ἔνστασις, ὅτι οἱ ἀγροφύλακες δὲν εἶναι ὑπαλλήλοι, δὲν εἶναι ὀρθή, διότι τὸ Νομοσχέδιον θεωρεῖ ὑπαλλήλους Δημοσίους τοὺς Ἀστυνομικοὺς Κλητῆρας, καὶ τοιοῦτοι πρέπει νὰ θεωρηθῶσι καὶ οἱ Ἀγροφύλακες, καθότι ὑπάρχουσι Κλητῆρες τοῦ Ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας· δὲν ἤθελε δὲ λάβει χώραν ἡ ἐνστάσις αὕτη βεβαίως, ἂν ἀντὶ τῆς λέξεως, ὑπαλλήλος, ἥτις εἶναι κακὸς ῥησμός μεταφράσις τῆς λέξεως Subalterne, ὁποῖαν ἐν χρήσει ἡ κατ' ἄλλους ἐκφράσις Δημοσίος ὑπηρέτης, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλα τὰ πρόσωπα. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ἡ Κυβέρνησις ὀφείλουσα νὰ βελτίξῃ παρελλήλως μὲ τὸν λαόν, διὰ νὰ πραγματοποιητῇ ὁ σκοπός, δι' οὗ οἱ Νόμοι ψηφίζονται, δὲν πρέπει νὰ διατάσῃ περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ πρώτου τῆς προτάσεως μέρους, 1ον, ἐπειδὴ οἱ ὑπαστυνόμοι θέλουσιν εἰσελθεῖν ὑπὸ τὸν Δημοτικὸν Ἀστυνόμον, μὴ συμμορφούμενοι δὲ μὲ τὰς διατάξεις τούτου δύναται νὰ παυθῶσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· 2ον, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις, παραδεχομένη νὰ ἐλλέγωνται παρὰ τοῦ λαοῦ οἱ Ἀρχαγοί, ὡς ὄντες ἄμεσοι τῶν Νόμων ἐκτελεσταί, καὶ δυνάμενοι διὰ τὸ πρὸς αὐτοὺς τῶν πολιτῶν σέβας νὰ ἐφαρμόζωσι τοὺς Νόμους εὐκόλως καὶ μὲ ἥπιον τρόπον, πρέπει νὰ παραδεχθῇ διὰ

τὸν αὐτὸν λόγον τὸ δικαίωμα τῆς παρὰ τοῦ Ἀρχαγοῦ προτάσεως τῶν ὑπαστυνόμων, ἐπειδὴ οὗτοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διοριζόμενοι θέλουσι δύνασθαι διὰ τῆς βαρύνουσας τῶν νὰ καταπαύσιν τὰς συσσωρεύσεις τοῦ πλῆθους καὶ τὰς ἐνδεχομένας συγκρούσεις, ἀνευ πολλῆς δυσκολίας. Τούτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων, θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς προκειμένης τροπολογίας, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος τοῦ Νομοσχεδίου Συστάκτης μὴ παραδεχόμενος νὰ διορίζωνται κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐπέτρεψε τὸν ἐκ μέρους τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς διορισμὸν τῶν ὑπαλλήλων ἐνὸς κλάδου τῆς Ἀστυνομίας, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἤθελεν ἀντιπράξει εἰς τὰ περὶ διορισμοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων προαποφασισθέντα, ἂν ἤδη ἀποφασίσωμεν νὰ διορίζωνται οἱ ὑπαστυνόμοι κατὰ πρότασιν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. Παραίτων δὲ τὸν λόγον μου παρατηρῶ, ὅτι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἤθελεν προτιμῆσαι νὰ διορίζωνται μᾶλλον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπ' εὐθείας καὶ οἱ Ἀγροφύλακες, καθότι διατρίβοντες ἐνοπλοὶ καὶ μεμονωμένοι εἰς τοὺς ἀγρούς, καὶ εἰς μεθεμὴν ἐπιτήρησιν ὑπακαίμενοι, δύναται νὰ πράξωσι κατὰ κράτος εὐκολώτερον, ἢ οἱ ὑπαστυνόμοι, οἵτινες διατελοῦντες ἐν τῇ πόλει, ὑπάρχουσιν ὑπὸ τὴν γενικὴν τοῦ κοινοῦ ἐπιτήρησιν, καὶ οἱ Ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, οἵτινες ραδούχοι μόνον ἐντὸς τῆς πόλεως περιφέρονται.

Τὸ 2ον ἀρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, λέγει ὁ πρῶτον ἀγορεύσας, θεωρεῖ τοὺς ὑπαστυνόμους ὡς ὑπαλλήλους, καὶ διὰ τοῦτο μὴ θελήσας νὰ διερευνητῇ τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου, ἢ ν' ἀναλύσῃ τὰς θεωρίας τοῦ προαγορευθέντος, ἐγνωμοδότησα, ὅτι δὲν εἶναι συζητητικόν τὸ προκείμενον ζήτημα, ἐπειδὴ εἴδομαι τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, καὶ μόνον ὑπὲρ αὐτῆς ὁμιλήσας. Ἄν ὅμως οἱ Ἀγροφυλάκες πρέπει νὰ ὑπόκεινται, ἢ μὴ, εἰς τὸν Ἀγροτικὸν ὑπαστυνόμον, τοῦτο θέλει ἀποφασισθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀρμοδίου ἀρθρου.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, λέγει ἄλλος, εἶναι λελυμένον, διότι ἡ ἐπὶ τοῦ 1ου ἀρθρου γενομένη προσθήκη ἀπορᾷ τοὺς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ προσδιοριζομένους Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, ἢ δὲ περὶ διορισμοῦ τῶν Ἀγροφυλάκων διάταξις τοῦ § γ'. τοῦ ἀρθρου 7 εἶναι ἐξαιρέσις ἀπλὴ τοῦ κανόνος.

Ὁ Νομοθέτης, ἀντιπαρατηρεῖ ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν, δὲν εἶχε σκοπὸν, εἰμὴ μόνον νὰ διορίζηται παρὰ τῆς

Κυβερνήσεως απ' εθελίας ο Διοικητικός Αστυνομός· εκ δε τής εις τὸ τέλος τοῦ άρθρου Ιου, γνησμένης προσθήκης, δὲν ἐπιτεταί, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθώμεν ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος, ἐπειδὴ, ὡς ὁ Νομοθέτης ἐξαιρεῖ τοὺς ἀγροτικούς φίλας, καὶ ἐνῶ δύναται νὰ ἐξαίρεσιν ἐπίσης ἄλλους τινὰς Αστυνομικούς ὑπαλλήλους, χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ προσβληθῇ ἡ προκηθεῖσα τῆς Γερουσίας ἀπόφασις.

Συμφωνῶν, λέγει ἄλλος, μετὰ τὴν προλαλήσαντα, ὅτι δυνάμεθα νὰ παραδεχθώμεν ἐξαιρέσιν τινὰ τοῦ κανόνος, ἐπειδὴ ὁμοίως τὸ προκείμενόν Νομοσχέδιον προεικάλεσεν ἡ ἀνάγκη, θεωρῶ ἐπιβλαβὴ τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας, ἐπειδὴ ἐκ ταύτης δύναται νὰ συμβαίνωσι συγχύσεις μεταξὺ τῶν Αστυνομικῶν ὀργάνων, τοῦ μὲν Αστυνομίου λέγοντος, ὅτι αἱ περὶ αὐτοῦ διδόμεναι διαταγαὶ δὲν ἐκτελεῖνται, τῶν δὲ ὑπαστυνόμων προσφασίζοντων, ὅτι αἱ διαταγαὶ τοῦ Αστυνομίου περιορίζουσι τὰς ἐλευθερίας, καὶ νὰ ἀποδῶνται οὕτω μάταιος ὁ σκοπὸς τοῦ ἤδη ψηφισμένου Νόμου.

Παρατηρήσαντες δὲ τινος ἐνταῦθα, ὅτι πρέπει ν' ἀποφανθῇ τὸ Σώμα, ἂν θεωρῇ δεδικασμένον τὸ περὶ οὗ πρόκειται ζήτημα, ἐρωτᾶται ἡ Γερουσία παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου, καὶ καταρατικῶς ἀπαντήσασα, δὲν παραδέχεται νὰ διορίζωνται οἱ ὑπαστυνόμοι κατὰ πρότασιν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

ὑπεροχόμενος μετὰ ταῦτα τῆς ἐπὶ τοῦ § β'. τοῦ αὐτοῦ άρθρου συζητήσεως, εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς περιττόν, καὶ ἐπιστηρίζει τὴν πρότασιν του, ὡς εἴρη. Ἡ πείρα καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος δὲν ἀπέδειξαν, μέχρι τοῦδε, τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐιδικοῦ ἐπὶ τῆς καταδίωξεως τῶν πταισμάτων Αστυνομίου, ὁ δὲ § β'. τοῦ ἄρθρου 7 ἀνατίθηναι εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους ἀνακριτικὰ καθήκοντα, εἰς τρόπον ὥστε δύνανται οὗτοι, πλείονος τοῦ ἐνὸς ὄντος, νὰ ἐνεργῶσι τὴν καταδίωξιν ἀκριβέστερον καὶ ταχύτερον εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ἰδίου Τμήματος ἕκαστος, καὶ οὕτως ἀπορροῶμεν τὴν δι' ἀπλὴν πολυτέλειαν μὲρῶσιν ἰδίως Εἰσαγγελίαι, μείζονος τῆς τῶν Ἑρετῶν καὶ Πρωτοδικῶν.

Δὲν δύναται δὲ νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς πρωτεύουσας ἀπαιτεῖ τὸν ἐιδικὸν τοῦτον Αστυνόμον, ἐπειδὴ, τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν πληθυσμοῦ ὑπάρχοντος ἐν Σύμῳ, εἰς Αστυνόμος καὶ εἰς ὑπαστυνόμος ἐπαρκούσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν πάντων τῶν Αστυνομικῶν καθηκόντων. Παρατηρῶν δὲ προσέτι, ὅτι ἡ ταχὺ καταδίωξις περιορίζει καὶ καταπαύει τὰ ἐγκλη-

ματα, γνωμοδοτῶ ν' ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπὶ τῆς καταδίωξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους τῶν τεσσάρων Τμημάτων τῆς πόλεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, παρατηρεῖ ἐν μέλει αὐτῆς, ἐθεώρησεν, ὅτι οἱ ἐνεργούντες ἀνακριτικὰ καθήκοντα δὲν δύνανται νὰ ἴναι κατήγοροι. Ἀλλ' ἂν κατὰ τὴν προλαλήσαντα οἱ ὑπαστυνόμοι δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὴν καταδίωξιν τῶν πταισμάτων παραδέχομαι τὴν ἐξάλειψιν τοῦ § β'.

Ἡ ἀνάκρισις καὶ καταδίωξις τῶν πταισμάτων, λέγει ἄλλος, ἀπαιτεῖ πολλὴν γραφικὴν ἐργασίαν, τὴν ὅποιαν δὲν θέλουν δύνασθαι νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ ὑπαστυνόμοι, ἂν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθῇ τοιοῦτον καθήκον, καὶ οὕτως ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ψηφίσωμεν βοηθοὺς καὶ γραφεῖς τῶν ὑπαστυνόμων, διὰ νὰ ἐπαρκώσιν εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ πλῆθους τῶν πταισμάτων καὶ μὴ μένωσιν αὐτὰ ἀτιμώρητα, ἐξαλειφόμενα διὰ τῆς παραγραφῆς, ὡς συνέβη καὶ ἐνταῦθα εἰς Ἀθήνας, κατὰ τὸ ἔτος 1842, ὅτε περίπου τῶν 1700 δικῶν παρεστέλλαν.

Εἰς ὅλους τοὺς Δήμους ἐν γένει, ἀντιπαρατερεῖ ὁ προτείνων τὴν ἐξάλειψιν τοῦ § β'. ἡ καταδίωξις γίνεται προφορικῶς παρὰ τοῦ Αστυνομίου, ἄνευ γραφικῆς ἐργασίας, καὶ δύναται κατὰ συνέπειαν νὰ ἐνεργηθῇ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ παρὰ τῶν ὑπαστυνόμων, μάλιστα δὲ, διότι ἡ Κυβέρνησις πρόκειται νὰ ἐνεργῇ καταλληλοτέραν ἐκλογὴν αὐτῶν, μὴ περιοριζομένη εἰς τὰ πρόσωπα τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου. Ἐνδέχεται οἱ βοηθοὶ νὰ ἔχωσιν, ὡς εἶπεν ὁ προλαλήσας, ἱκανότητα γραφικὴν μεγαλότεραν τῶν ὑπαστυνόμων, ἀλλ' οὗτοι καταλλήλως ἐκλεγόμενοι, θέλουσιν εἶναι περισσύτερον πνεῦμα καὶ κατὰ συνέπειαν θέλουσι συνειθίσαι εὐκόλως εἰς τὴν ἀπλοὴν τῆς καταδίωξεως τύπον.

Ὅταν πρόκειται, λέγει ἄλλος, νὰ ἐνεργηθῇ περὶ πολλῶν πταισμάτων ἀνάκρισις, ἡ γραφικὴ ἐργασία θέλει εἶσθαι μεγάλη, καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι μὴ ἔχοντες βοηθοὺς, δὲν θέλουσιν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν πταισμάτων.

Ἡ καταδίωξις τῶν πταισμάτων, ἀντιπαρατερεῖ ἄλλος, γίνεται εἰς προσδιορισμέναις ἡμέραις προφορικῶς, καὶ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν ὑπαστυνόμων, μὴ ὑποκειμένων εἰς ἄλλην γραφικὴν ἐργασίαν, εἰνὴ μόνον εἰς τὴν σύνταξιν τῆς κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου καὶ μάρτυρος.

Παραδέχεται ἄλλος ν' ἀνατεθῇ ἡ καταδίωξις εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους, παρατηρῶν, ὅτι εἰς τὸν Δῆμον τοῦ Ἀργους, συγ-

καίμενον εκ 12 σμεδών χιλιάδων ψυχών επαρκεί εις Δημο-
τικὸς Ἀστυνόμος, ἂν καὶ συμπείνωσι συνεχῶς πολλὰ πται-
σμάτα.

Συμφωνεῖ ἄλλος μὲ τὸν προλαλήσαντα, προστιθεὶς, ὅτι εἰς
Ἀστυνόμος επαρκεί ὡσαύτως εἰς Ναύπλιον, καὶ εἰς ἐπὶ ἥκει προ-
στί, ὅτε ἡ πόλις αὕτη ὑπῆρχε καθέδρα τοῦ Βασιλείου.

Παραδεχόμενοι, λέγει ἄλλος, τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ § β', ἐπι-
φέρομεν οἰκονομίαν εἰς τὸ Ταμείον, ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἐτέ-
ρου δὲν ὑπάρχει ἀμφοβολία, ὅτι οἱ τέσσαρες ὑπαστυνόμοι
θέλουσιν ἐνεργεῖ τὴν καταδίωξιν ἕκαστος εἰς τὸ ἴδιον Τμήμα.
ταχύτερον καὶ μετ' ἐπιτυχίας μεγαλητέρας, παρὰ εἰς εἰς ὅλον τὸν
ἄγρον.

Ἦθελον ἀνακαλέσει τὴν πρότασιν μου, λέγει ὁ ὑποβαλὼν
αὐτὴν, ἂν πρόκειται νὰ διορίξῃ ἡ Κυβέρνησις ἀγραμμάτων
ὑπαστυνόμους.

Ἡ Κυβέρνησις, ἀπαντᾷ ὁ Κ. Πρωθυπουργός, πρὸς ἐκλογὴν
τῶν ὑπαστυνόμων δὲν θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν, ἂν οὗτοι ᾖναι
ἱκανοὶ περὶ τὸ γράφειν, ἀλλ' ἂν ἔχωσιν Ἀστυνομικὸν νοῦν,
καὶ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοιοῦτου καθή-
κοντος δραστηριότητα. Ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως εἶδομεν θυ-
μασίως ἐκτελούμενα τὰ καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας παρ' ἀν-
θρώπων, οὐδὲ νὰ γράψωσι γινώσκόντων. Ὁμολογῶ, ὅτι οἱ πολ-
λοὶ πραγματοποιοῦσιν ἔν ἔργον ἀκριβέστερον καὶ ταχύτερον
τοῦ ἐνός. Ἀλλ' ἡ προκειμένη περίπτωσις εἶναι ἐξαιρετικὴ,
ἐπεὶδὴ εἰς μὲν τὸν ἐπὶ τῆς καταδίωξεως ὑπαστυνόμον θέλει
ἀνατεθῆ ἡ καταδίωξις τῶν πταισμάτων μόνη, οἱ δὲ λοιποὶ
ὑπαστυνόμοι θέλουσιν ἐπιφορτισθῆ μὲ πληθὺν ἄλλων καθήκον-
των, ἐκ τῶν ὁποίων θέλουσιν ἐμποδίζεσθαι νὰ ἐνεργῶσι τὴν
καταδίωξιν.

Ἡ Κυβέρνησις, λέγει ἄλλος, ἐξέφρασεν, ὅτι ἀντλαμβάνει
τὸν ἀπ' εὐθείας διορισμὸν τῶν Ἀστυνομικῶν ὀργάνων, διὰ νὰ
ἐνεργῇ τὴν κατάλληλον αὐτῶν ἐκλογὴν, εἰς τρόπον ὥστε, ἀν-
τί νὰ πληρωθῇ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἐξ Ἀστυνομικῶν ὑπαλ-
λήλων, θεωρῶ ἀνγκαιὸν νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τῶν ὑπα-
στυνόμων, διὰ νὰ κατασταθῇ κατ' ἀνάγκην καλὴ ἡ ποιότης
αὐτῶν. Ἄν δὲ ἡ τυραννία παρήγαγε τὴν ἀμάθειαν, δὲν πρέ-
πει νὰ μυκτηρίζῃ τις τὴν ἀληθῆ παιδείαν, ἐπεὶδὴ ἡ ψευ-
δὴς καὶ ἐπιπόλαιος μόνη εἶναι χεῖρων τῆς ἐσχάτης ἀπαιδε-
σίας.

Παρατηρήσαντος ἐνταῦθα τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι ἱκανὴ σι-

γήτησι περὶ τοῦ προκειμένου ἐγένετο, καὶ μηδενὸς ζητήσαν-
τος τὸν λόγον, τίθεται εἰς μυστικὴν ψηφροσίαν, ἐπὶ τῇ αἰ-
τήσει ἐπτά Γερουσιαστῶν ἡ περὶ ἐξαλείψεως τοῦ § β' οὐ. ἄρθρ.
2 πρότασις, ἡ ὁποία δὲν γίνεται δεκτὴ διὰ ψήφων 23 κα-
τὰ 12.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα τὸ ἐδάφ. 3ον. Εἰς δὲ τῶν Κυ-
ρίων Γερουσιαστῶν παρατηρῶν, ὅτι ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσε-
ως ἐπιτήρησις τῆς ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, δύναται νὰ θε-
ωρηθῇ ὡς ἐπέμβασις, γνωμοδοτεῖ νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰδικὸς Ἀ-
γροτικὸς Ἀστυνόμος, ἀλλὰ τὰ καθήκοντα τούτου ν' ἀνατε-
θῶσιν εἰς τὸν Γεν. Ἀστυνόμον.

Δὲν παραδέχομαι, λέγει ἄλλος, τὸν ἀγροτικὸν Ἀστυνόμον,
τὸν ὁποῖον θεωρῶ περιττόν, ἐπεὶδὴ ἡ μὲν συνοδεύσασα τὸ Νο-
μοσχέδιον ἐκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν προσδιορίζει τὰ καθή-
κοντα τοῦ ὑπαστυνόμου τούτου, ἡ δὲ διορισθεῖσα παρὰ τῆς
Γερουσίας Ἐπιτροπὴ τὸν παραδέχεται μόνον, διότι καὶ πα-
ρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀθηναίοις ὑπῆρχεν. Ἡμεῖς δὲ δὲν γινώσκο-
μεν τὴν τῶν ἀρχαίων Νομοθεσίαν, διὰ νὰ ἴδωμεν, ἂν αὐ-
τῇ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν σημερινὴν τῶν πραγμά-
των κατάστασιν. Ἐκ δὲ τοῦ γ'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 7, πα-
ρατηρῶ, ὅτι δὲν ἀνατίθεται ἄλλο καθήκον εἰς τὴν ἀγροτι-
κὸν Ἀστυνόμον, εἰμὴ τὸ ἄρχειν ἐπὶ τῶν ἀγροφυλάκων. Ἀλλ'
οὗτοι δὲν ἔχουσι σχέσιν τινὰ μὲ τὸν ἀγροτικὸν ὑπαστυνόμον.
ἐπεὶδὴ διορίζονται παρὰ τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ
Συμβουλίου, λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκλογὴν τῶν ἰδιο-
κτητῶν, οἵτινες μισθοῦσι τοὺς ἀγροφύλακας. Μὴ βλέπων λοι-
πὸν τὴν ἀνάγκην τῆς Ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας, δὲν δύναμαι νὰ
παραδεχθῶ τὴν σύστασιν αὐτῆς, ἂν δὲν ἴδω προηγουμένως
ὁποῖα ἔχει καθήκοντα.

Ὑποστηρίζων ἄλλος τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος, προ-
στίθεται, ὅτι δὲν γινώσκει, οὔτε τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικη-
τικοῦ Ἀστυνόμου, ἀφ' οὗ ἡ Ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία διενεμήθη
μεταξὺ τῶν Ὑπαστυνόμων.

Ἡ Κυβέρνησις, ἀπαντᾷ ὁ Κ. Πρωθυπουργός, σκοπὸν ἔχου-
σα νὰ καταπαύσῃ τὰ πταίσματα εὐκολώτερον, διείλε τὴν πό-
λιν εἰς 4 Τμήματα, ἔχοντα ἕνα ὑπαστυνόμον ἕκαστον, ἐπεὶδὴ,
ὅ,τι οἱ πολλοὶ δύναται νὰ πράξωσι δὲν δύναται νὰ γίνῃ
παρ' ἐνός μὲ τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν. Θεωροῦσα δὲ τοὺς ἀγροὺς,
ὡς ἴδιον Τμήμα, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται μᾶλλον συνεχῶς νὰ
συμβῶσιν ἐγκλήματα, ὑπέβαλε τὴν περὶ διορισμοῦ ἰδίου Ἀ-

γροτικού Αστυνομικού πρότερον, ὅστις, ἐκτός τῶν ἄλλων, θέλει προλαμβάσει πᾶσαν ἐνδεχομένην συμφορὴν κακουργῶν, συγκεντρούμενων καὶ ἀτυλον ἐνδισκύντων εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ περιβολοῖς οἰκίας.

Ὁ γ' παράγραφος τοῦ ἀρθ. 7, λέγει ἄλλος, ἔχει σχέσιν μὲ τὸν γ' παράγραφον τοῦ 2 ἀρθ. καὶ θεωρῶν κατάλληλον νὰ γίνῃ ἐνταῦθα ἡ περὶ τοῦτου συζητήσις, παρατηρῶ τὰ ἑξῆς. Ἐκ τοῦ γ' παραγράφου τοῦ ἀρθ. 7 δὲν ἐξάγεται, ἂν οἱ ἀγροφύλακες ὑπάρχοντες εἰς τὸν ὑπαστυνόμον, ὡς πρὸς τὰ Ἀστυνομικὰ μόνον καθήκοντα, ἢ καὶ ὡς πρὸς τὰ ἀγροτικά. Ἡ δὲ σιωπὴ αὕτη τοῦ Νόμου θεωρεῖται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ ὑπαστυνόμου, παραχωροῦσα εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦ παύειν τοὺς Ἀγροφύλακας ἐν γένει. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἂν ἀποδοθῇ τοιοῦτον δικαίωμα εἰς τὸν ἀγροτικὸν ὑπαστυνόμον, κινδυνεύει ἡ ἀσφάλεια τῆς ιδιοκτησίας, τὴν ὅποιαν θέλει διαθῆται ὁ ὑπαστυνόμος, ὅπως βούλεται, ἐκτελὼν τὰς θελήσεις του διὰ τῶν Ἀγροφύλακων, κατ' ἀνάγκην ὑπακούοντων εἰς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον μήπως πωθῶσι, γνωμοδοτῶ τὰ Ἀγροτικά καθήκοντα νὰ μείνωσιν ἀνατεθειμένα εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχήν, οἱ δὲ ἀγροφύλακες νὰ ὑπάρχοντες εἰς τὸν ὑπαστυνόμον, καθόσον ἀφορᾷ τὰ Ἀστυνομικὰ μόνον καθήκοντα.

Δὲν πρόκειται ἔτι, ἀπεντῶ ὁ Κ. Πρωθυπουργός, εἰμὴ περὶ τοῦ ἀγροτικοῦ Αστυνομίου, καὶ οὐχὶ περὶ τῶν Ἀγροφύλακων, ἢ περὶ τῶν ἐποίων συζητήσεως δὲν ἔχει χώραν ἐνταῦθα.

Ὡς ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀντιπαρατερεῖ ὁ πρὸ τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ ἀγορεύσας, μετῴσκει τὸν γ' παράγραφον τοῦ ἀρθ. 7 εἰς τὸ ἀρθ. 3, δύναται καὶ ἐγὼ νὰ τὸν μεταθέσω ἐνταῦθα. Ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν, ὅτι ὁ Ἀγροτικὸς Αστυνόμος εἶναι περιττός. Ἄν ὅμως, καὶ τοὶ ὑπαρχόντων 4 ἐν τῇ πόλει ὑπαστυνόμων, θεωρηθῇ ἀνεγκαίριος καὶ ὅς διὰ τὰ πέρας τῆς πρωτεύουσας συμβαίνοντα πταίσματα, γνωμοδοτῶ, ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς ιδιοκτησίας ἀπαιτεῖ νὰ μὴ δύναται οὗτος νὰ παύῃ τοὺς ἀγροτικούς φύλακας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀγροτικῶν καθηκόντων.

Μὴ βλέπων, λέγει ἄλλος, τὴν ἀνάγκην τοῦ ἰδίου ἀγροτικοῦ Αστυνομίου, ἐπειδὴ οἱ ἀγροφύλακες δύναται νὰ προλαμβάνωσι τὴν καταπάτησιν τῶν ὁρίων καὶ τὰ τοιαῦτα, γνωμοδοτῶ, ὅ περὶ οὗ πρόκειται Ἀστυνόμος, νὰ ὀνομαζῆται Ἀστυνόμος τῶν πέριξ.

Τὰ ἀγροτικά καθήκοντα, λέγει ἄλλος, συνδέονται μὲ τὰ Ἀστυνομικὰ διὰ τὰς συμβαινούσας εἰς τοὺς ἀγροὺς ζημίας, διὰ

τὰς ὑπῆλκας οἱ ζημιούμενοι προσφεύγουν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν ἀρχήν, καὶ διὰ ταῦτα καθίσταται ἀνεγκαίριος ἡ σύστασις τοῦ ἀγροτικοῦ Αστυνομίου.

Ὁ Κ. Πρωθυπουργός, λέγει ἄλλος, ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀγροτικοῦ Αστυνομίου, λέγων, ὅτι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου τῆς Πρωτεύουσας συμβαίνουν περισσότερα πταίσματα, λαμβάνοντες ὅμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἑκτασίς τῆς πόλεως εἶναι πολὺ ἐλάσσων τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου, θέλω μὲν ἐξαγγέλλει, ὅτι ἂν ἐν τῇ πόλει εἶναι ἀνεγκαίριος ἔξ ὑπαστυνόμοι, δι' ἑκτασίαν μεγαλητέραν ἀπαιτοῦνται βεβαίως νὰ διορισθῶσι περισσότεροι, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἰς ἀγροτικὸς Αστυνόμος δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, εἰς τρόπον ὥστε, ἢ δὲν πρέπει νὰ διορίσωμεν τοιοῦτον, ἀνατιθεμένων τῶν καθηκόντων αὐτοῦ εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους τῶν τεσσάρων τῆς πόλεως Τμημάτων, ἢ πρέπει νὰ διορίσωμεν πολλοὺς. Δὲν δύναται δὲ καὶ εἰπῆ τις, ὅτι οἱ 4 ὑπαστυνόμοι δὲν ἐπαρκέουσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοιοῦτου καθήκοντος, ἐπειδὴ εἰς μὲν τὴν πόλιν τῶν Παρισίων, περιέχουσιν πληθυσμὸν ἐνός ἑκατομμυρίου ψυχῶν, 12 μόνον ὑπαστυνόμοι ἐπαρκέουσιν πρὸς ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν Ἀστυνομικῶν ἔργων, ἂν καὶ ὑπάρχῃ μείζων ἐκεί ἡ ἐνταῦθα, διαφθορὰ, σεπτομένη πανουργία, καὶ μεγίστη περὶ τὸ κακοῦργεῖν τολμηρότης. Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν δὲν υπερβαίνει τὰς 25 χιλιάδας κατοίκων, καὶ ἐπομένως δὲν πρόκειται νὰ παραδεχθῶμεν τὸν ἀγροτικὸν Ἀστυνόμον, εἰμὴ δι' ἀπλὴν πολυτέλειαν, τὴν ὅποιαν ὀρεῖσθαι μὲν ν' ἀπορρίψωμεν, ἀντιθέτως τὴν ἀγροτικὴν Ἀστυνομίαν εἰς τοὺς 4 ὑπαστυνόμους, πρῶτον διὰ νὰ ἐνεργῇται ἡ ὑπηρεσία αὕτη ταχύτερον, καὶ δεύτερον, διότι ὁ εἰδικὸς ἀγροτικὸς Αστυνόμος δὲν θέλει ἐπαρκέει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀγροτικῶν καθηκόντων, ὧν ὑποβελήμενος καὶ εἰς πληθὺν ἄλλων Ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

Τὰ καθήκοντα τῆς ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας, λέγει ἄλλος, ἦσαν καὶ πρότερον ἀνατεθειμένα εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν κλάδον, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθ. 65 μέχρι 83 τοῦ περὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας Νόμου, εἰς τρόπον ὥστε, δὲν πρόκειται ἔτι, εἰμὴ νὰ καθιερωθῇ τὸ ὄνομα ἀγροτικὸς Ἀστυνόμος, καὶ θεωρῶ διὰ τοῦτο περιττὴν τὴν τροπολογίαν.

Τὰ ἀγροτικά καθήκοντα, λέγει ἄλλος, δὲν ἔχουσιν σχέσιν μὲ τὰ Ἀστυνομικὰ, καὶ δὲν θεωρῶ κατάλληλον τὴν ὀνο-

μασίαν Ἀγροτικὸς Ἀστυνόμος, διὰ νὰ μὴ φαίνεται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπεμβαίνει εἰς τὰς ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, καὶ διότι, ἂν ὀνομάσωμεν αὐτὸν ἀπλῶς Ἀστυνόμον τῶν πέριξ, θέλομεν τοῦ ἀποδώσει τὴν δικαιοδοσίαν ἐπ' ὅλων τῶν ἀντικειμένων, περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας Νόμου.

Εἶναι λυπηρὸν, παρατηρεῖ ὁ Κ. Πρωθυπουργός, νὰ ὑποτίθεται ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐν ἀγροῖς ἰδιοκτησίαν, ἐπειδὴ δύναται νὰ ὑποτιθῇ ὡσαύτως καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει. Ἡ πείρα θέλει ἀποδείξει κατὰ πόσον ὁ ἀγροτικὸς Ἀστυνόμος, ὅστις ἐπιρροίζεται μὲ ἀγροτικὰ καθήκοντα, θέλει συντελέσει οὐ μόνον εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς γινομένης ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ζημίαις, ἐπειδὴ ὧν πάντοτε εἰς κίνησιν θέλει προσπαθεῖ νὰ προλαμβάνῃ τὰ πάντα.

Συμφωνῶν ἄλλος, ὅτι οἱ ἀγοροφύλακες πρέπει νὰ ᾔναι ἀνεξάρτητοι τοῦ ὑπαστυνόμου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας, παραδέχεται τὴν γυναιμοδότησιν τοῦ προτεινόντος νὰ ὀνομάζεται αὗτος Ὑπαστυνόμος τῶν πέριξ καὶ οὐχὶ ἀγροτικὸς.

Δὲν πρόκειται, λέγει ἄλλος, περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀγροτικοῦ Ἀστυνόμου, διότι ταῦτα προήλπιονται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας Νόμου, τῶν ὁποίων τὴν μεταρρύθμισιν δὲν ἀφορᾷ ἡ σημερινὴ συζήτης, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀνατεθειμένου εἰς τὴν Κυβέρνησιν δικαιώματος τοῦ διορίζειν ἀπ' εὐθείας τὸν ὑπαστυνόμον τοῦτον, καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ τὸν ὀνομάσωμεν ἀγροτικόν, ἐπειδὴ ἡ ὀνομασία αὕτη εἶναι κατάλληλος. Περιμένων δὲ τὸν λόγον μου παρατηρῶ, ὅτι, ἡ ἐμπειρία ἡ Γερουσία νὰ μὴ παραδεχθῇ τὸν ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισμὸν τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἀπ' οὗ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουσιν ἐνεργεῖ ἐντὸς τῶν ὑπαρχόντων διαταγμάτων καὶ Νόμων.

Δὲν πρόκειται, λέγει ἄλλος, περὶ τῆς λέξεως, ἀλλὰ περὶ τῆς οὐσίας, καθότι ὁ ἀγροτικὸς ὑπαστυνόμος δὲν ἔχει ἄλλο καθήκον, εἰμὴ τὸ ἀρχεῖν ἐπὶ τῶν Ἀγοροφύλακων, τοὺς ὁποίους δυνάμενος, νὰ παύῃ, ἂν δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὰς διατάγας του, δύναται δι' αὐτῶν νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του τὰς ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ τὰς διαθέτῃ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρέσκειαν. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ ἀγοροφύλακες παρὰ τοῦ

Δημάρχου διοριζόμενοι, κατ' ἐκλογὴν τῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ παρὰ τούτων μισθοῦμενοι, ἀνγκυζῶνται νὰ φυλάττωσιν ἀσφαλῶς τὰς ἰδιοκτησίας, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν εἰς τὸν Ἀγροτικὸν Ὑπαστυνόμον.

Παρατηρήσαντες ἐνταῦθα τοῦ Κ. Προέδρου, ὅτι ὑπάρχουσι δύο προτάσεις, 1ον, νὰ ἐξαλειφθῇ ὅλως διόλου τὸ γ'. ἐδάφιον τοῦ 2ου ἀρθροῦ, καὶ 2ον, ὁ ἀγροτικὸς ὑπαστυνόμος νὰ ὀνομασθῇ ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν, ἐκτὸς τῆς Πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς, καὶ ὅτι τὸ περὶ πύσεως τῶν Ἀγοροφύλακων ζήτημα εἶναι καλὸν νὰ λυθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 7 ἀρθροῦ, τίθεται εἰς μυστικὴν ψηφισθῆναι ἡ πρώτη πρότασις, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία δὲν παραδέχεται διὰ ψήφων 20 κατὰ 12. Τίθεται, μετὰ ταῦτα εἰς μυστικὴν ψηφισθῆναι καὶ ἡ δευτέρα πρότασις, τὴν ὁποίαν ἀπορρίπτει ἡ Γερουσία διὰ ψήφων 21 κατὰ 14, παραδεχθεῖσα τὸν 5. γ'. τοῦ ἀρθρ. 2, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ὕστερον, ὅτι τὴν ἐπιουσαν θέλει ἐξακολουθήσει ἡ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδιοῦ συζήτησις λίαν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 2 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρα Πέμπτης.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Πρωεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλει

ἐπομένως δι' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τὸ περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς Νομοσχέδιον, καὶ ἀναγινώσκει ἀμφοτέρω, τὰ ὅποια ἔχουσιν ὡςδε.

Κύριοι Γερουσιασταί !

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1845, τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια δὲν συνήλθον, κ' ἐπομένως ὁ ὅρος τοῦ 41 ἄρθρ. τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν Νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον εἰς τὰ Συμβούλια ταῦτα ἀνατίθεται ἡ ἐκλογή τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων πάσης Διοικήσεως, δὲν ἐξεπληρώθη, ἐνόμισα καλὸν, δι' οὗς εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσὶν μου ἀνέφερον λόγους, ν' ἀνατεθῇ, διὰ μόνον τὸ ἔτος 1846, ἡ ἐκλογή καὶ τούτου τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων εἰς τοὺς Ἐπάρχους, τοὺς κατὰ τὸν Νόμον ἐπιτετραμμένους τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως, ἀλλ' ἡ Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τροπολογίαν, καθ' ἣν διὰ τὰς πρώτας δύο τριμηνίας καὶ Συνόδους τῶν Κακουργιοδικῶν τοῦ Ε. Ε. 1846, νὰ χρησιμεύσουν οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν Ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς νὰ συνταχθοῦν οἱ κατάλογοι κατὰ τὸ 1ον ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 12 Οκτωβρίου 1836, περὶ ὀρκωτῶν Κριτῶν Νόμου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδίστασα νὰ παραδεχθῶ, καθ' ὅσον ἐθεώρησα, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς μου περὶ τῆς συστάσεως τῶν Κακουργιοδικείων πρὸς ταχεῖαν ἐκδίκασιν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ὑποδικῶν, καὶ διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης τελεσφορεῖται.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΟΘΩΝ

ἘΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ἙΛΛΑΔΟΣ.

Νόμος περὶ ἐκλογῆς Ἐνόρκων διὰ τὸ 1846.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον διατάσσομεν νὰ ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θέλει τὸ ὑποστηρίξει.

Ἐπιστάνμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὰς δύο πρώτας τριμηνίας καὶ Συνόδους τῶν Κακουργιοδικῶν τοῦ ἐνιστάτου ἔτους 1846, θέλουσι χρησιμεύσει οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1845 κατάλογοι τῶν Ἐνόρκων, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς Συνόδους τοῦ αὐτοῦ ἔτους θέλουσι συνταχθῇ οἱ κατάλογοι τῶν Ἐνόρκων κατὰ τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ ἀπὸ 12 Οκτωβρίου 1836, περὶ ὀρκωτῶν Κριτῶν Νόμου, καὶ τὸ 41 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1836, περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου, ὑπὸ τοῦ τῶν Ἐπάρχων καὶ τῶν συγκροτηθεσμένων πρὸ τῆς λήξεως τῶν δύο πρώτων Συνόδων Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἀποκρίσκειται παρὰ τῆς Γερουσίας νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ Μέλη τὸ Νομοσχέδιον, μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτῇ ἐκθέσεως· νὰ συνέλθωσι δὲ τὴν ἐπείγουσαν τὰ Τμήματα, ὅπως προεξέτασαντα αὐτὸ διορίσωσι καὶ Ἐπιτροπὴν εἰς εἰσήγησιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ὡς ἡμερησίᾳ διατάξις ἀπαγγέλλεται ὑστερον παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

Ἀναγνώσαντες δὲ μετὰ ταῦτα τοῦ § δ' τοῦ ἄρθρ. 2, εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον, διπλοῦν τὴν πόλιν εἰς 4 τμήματα, προσδιορίζει ἓνα ὑπαστυνόμενον δι' ἕκαστον τμήμα. Θεωρῶν δὲ μεγάλαν τὴν ποσότητα τῶν ὑπαστυνόμενων, γνωμοδοτῶ νὰ περιορισθῶσι οὗτοι εἰς τρεῖς, ἀνατιθεμένων τῶν καθηκόντων τοῦ τετάρτου εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμενον, καὶ οὕτως ἐλαττωταὶ ἢ δι' ἓνα ὑπαστυνόμενον δημοσία δαπάνη, χωρὶς νὰ προσγίνηται βλάβη τις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καθότι καὶ ὁ Νομάρχης ἐκπληροῖ Ἐπάρχου καθήκοντα εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Νομαρχικῆς ἑδρας, καὶ ποτε καὶ ἄλλης Ἐπαρχίας.

Ἀναστὰς ἕτερος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν πρώτασιν τοῦ προλαλήσαντος.

Δέν πρέπει, αντιπαρκατηρεί άλλος, νά γίνει δεκτὴ ἡ πρότασις ἐπὶ τοῦ § δ'. τροπολογία, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν θέλει ματαιωθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἂν ὁ διευθύνων τὴν Ἀστυνομίαν ἐν γένει ἀναμιγνύται εἰς τὴν λεπτομέρειαν τῆς ὑπηρεσίας.

Δέν θεωρῶ ἀναγκαίαν, λέγει ἄλλος, τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως ταύτης, ἐπειδὴ ἡ σύγκυσις τῆς ὑπηρεσίας ἐπιφέρει πρόσκομμα εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτῇ, τοῦτο δὲ γινώσκω ἐκ πείρας, ἐπειδὴ ὑπάρχει Νομάρχης Ἐπαρχίας τινος ἄλλοτε, εἶδον πόσον βλάπτεται ἡ ὑπηρεσία ἀπὸ τὴν εἰς τὰ Ἀστυνομικά καθήκοντα ὑποχρέωσιν τοῦ Νομάρχου.

Παραδέχομαι, λέγει ἄλλος, τὴν πρότασιν τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος διὰ τε τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους οὗτος ἐξέφρασε, καὶ διότι ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, ἀπὸ τὰς ἀνωτέρας τῆς κοινωνίας βαθμίδας ἐκλεγόμενος, καὶ ἔχων ἐξειδικασμένην ἱκανότητα, θέλει ἐκτελεῖ μετ' ἀκριβείας τὴν εἰδικὴν ἐνὸς Ἀστυνομικοῦ τμήματος διεύθυνσιν, καὶ θέλει χρησιμεύει ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπαστυνόμους διὰ τῶν πραγμάτων, καὶ οὐχὶ δι' ἀπλῆς θεωρίας, ἥτις, ἀνευ τῆς πράξεως, σπανίως δύναται νὰ παραγάγῃ σκόπιμον ἀποτέλεσμα. Καὶ ἐγὼ ὑπάρχει Νομάρχης ἄλλοτε, διεῖλον τὴν ὑπηρεσίαν εἰς δύο τμήματα, ἀναλαβὼν δὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνός, καὶ προσπαθῶν νὰ ἐραρμόζω ὅσων εἶχον θεωρίαν εἰς τὴν πράξιν, εἰδείκνυνον εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τὸν τρόπον τῆς ἐπιτηρήσεως, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ χώραν σύγκυσις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων γνωμοδοτῶ προσέτι, ν' ἀνατεθῶσιν Ἀστυνομικά καθήκοντα καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμον, κατὰ συνέπειαν δὲ νὰ τροπολογηθῇ ὁ § δ'. ὡς ἑξῆς: Δύο ὑπαστυνόμοι ἐπὶ δύο τμημάτων τῆς πόλεως, ἀνατιθεμένης τῆς Ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως τῶν λοιπῶν δύο, τοῦ μὲν, εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμον, τοῦ δὲ εἰς τὸν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμον.

Παρατηρήσας ἐνταῦθα ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι ἡ μὲν πρότασις τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος εἶναι τροπολογία, ὁ δὲ ἤδη ἀγορεύσας ὑπέβαλεν ὑποτροπολογίαν, ἐρωτᾷ ἂν αὕτη ὑποστηρίζεται παρ' ἐτέρου. Εἰς δὲ τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν ἀπαντᾷ, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν ὑποτροπολογίαν.

Δέν πρέπει, λέγει ἄλλος, νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμον τὴν εἰδικὴν διεύθυνσιν ἐνός τῶν διευθυνομένων παρὰ τῶν ὑπαστυνόμων τμημάτων, ἐπειδὴ ἤθελε ματαιωθῇ

ἡ γενικὴ τῆς Ἀστυνομίας ἐπιτήρσις, μὴ γινομένη μετ' ἀκριβείας, ἂν ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος ἀπασχολῆται εἰς μικρὰ ἔργα, εἰς ἀνακρίσεις π. γ. καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὴν δὲ πρότασιν περὶ ἀνατίθεσιν ἐτέρου τμήματος τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, δὲν δυνάμεθα νὰ συζητήσωμεν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ὁ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως δὲν ἔχει ἀνακριτικὰ καθήκοντα, καὶ δὲν δυνάμεθα ἤδη νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς προαπορρασιθεὶν ἀντικείμενον. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πόλεως δύο ὑπαστυνόμοι, μὴ ἔχοντες βοήθον ἢ γραφεῖα, μάλιστα δὲ, διότι ἀσθενήσας ὁ εἰς, δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀναπληρωθῇ παρὰ τοῦ ἐτέρου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ 4 ὑπαστυνόμοι καθίστανται ἀναγκαῖοι, ἐπειδὴ εἰς τούτων δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἐνδεχομένην ἑλλειψιν ἄλλου τινος, καὶ πρέπει νὰ παραδεχθώμεν τὸν § δ'. τοῦ ἀ.θρ. 2 τοῦ Νομοσχεδίου ἀνευ τροποποιήσεως.

Εἰς οὐδένα κλάδον ἀρχῆς τινος, λέγει ἄλλος, ὁ προϊστάμενος ὑπάρχει ἀνευ ἔργου, ἐπειδὴ τὸ ὁμοιομορφον καὶ ἡ συνδύεσσις τὸ ὅλον μετὰ τὰ μέρη ἐνότητος παράγουσι ψυχὴν καὶ τάξιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς π. γ. οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς, ὅπου ὑπάρχονσιν, εἶναι ὑποβελημένοι εἰς καθήκοντα τμηματάρχου. οἱ Πρόεδροι τῶν Δικαστηρίων δὲν ἀπαλλάττονται τῶν ἔργων τοῦ Δικαστοῦ, ἢ τῶν τοῦ νομοθέτου, οἱ Πρόεδροι τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων κλπ. Λιά νὰ μὴ καταστραφῇ λοιπὸν τὸ ὁμοιομορφον τῆς ὑπηρεσίας, θεωρῶ ἀναγκαῖον ν' ἀναπληροῖ ἓνα ὑπαστυνόμον ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, ὅστις ὑποτίθεται, ὅτι θέλει ἔχει ἱκανότητα, καὶ οὕτω θέλει δύνασθαι νὰ διευθύνῃ ἐν τῶν Τμημάτων τῆς Ἀστυνομίας, χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴν γενικὴν Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρσιν, ἥτις δὲν εἶναι μέγα τι ἔργον, πρὸ πάντων δὲ, διότι ἔχει ἴδιον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ προσωπικόν, καὶ δὲν γνωρίζω, ἂν ᾔναι ἀνατεθειμένα εἰς αὐτὸν ἄλλα καθήκοντα.

Καὶ ἤδη, λέγει ἄλλος, ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ 4 ὑπαστυνόμοι, ὑπ' ἐνός Ἀστυνόμου διευθυνομένοι, ἡ δὲ Ἀγροτικὴ Ἀστυνομία, ἀντὶ προ' ἐνός, διέπεται παρὰ δύο, ἐκτὸς τῆς Πρωτεύουσας διατρίβόντων, εἰς τρόπον ὥστε πρέπει νὰ παραδεχθώμεν, διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας τὸν § δ'. τοῦ 2 ἀ.θρ. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Δέν ὑπάρχει σήμερον, ἀντιπαρκατηρεί ἄλλος, Διοικητικὸς ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ Ἀστυνόμος, ὅστις διὰ τῆς καλῆς ἐκλογῆς ἀπὸ

μέρους του Υπουργείου υποτίθεται, ότι θέλει έχει ικανότητα και καλλίτερον ποιότητα, αναπληρώσαν το έλασσαν των υπαστυνόμων ποσόν, και επιπέρουσιν ου μόνον εις την υπηρεσίαν ωφέλειαν, αλλά και εις το δημόσιον Ταμείον οικονομίαν. Διὰ ταῦτα λοιπὸν θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς τε τροπολογίας καὶ τῆς υποτροπολογίας.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, λέγει ὁ Κ. Πρωθυπουργός, δὲν πρέπει ν' ἀπασχοληθῇ εἰς τὰ μικρὰ τοῦ υπαστυνόμου καθήκοντα. Ἰον, ἐπειδὴ, ὡν τὸ κέντρον τῆς Ἀστυνομικῆς υπηρεσίας ἔχη καθέκον νὰ ἐπιτηρῇ τὴν Ἀστυνομίαν ἐν γένει, καὶ ἐπιβλέπων τὰς πράξεις τῶν υπαστυνόμων, διορθῶναι τὰς ἐλλείψεις των, καὶ ἀδixεῖ αὐτοῦ, διὰ νὰ προλαμβάνηται οὕτω πᾶσα ἐνδεχομένη κατάχρησις. Ὑον, ἐπειδὴ ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος ἐκπληρῶν υπαστυνόμου καθήκοντα, ἐνδέχεται νὰ υποπίσῃ εἰς λάθοι, χωρὶς νὰ ἐξελεγχῆται παρ' ἑτέρου καὶ διορθοῦται. Ὑον, ἐπειδὴ ἐκλείπει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς υπηρεσίας, ἂν ἡ μὲν διαδύναμις ἐνὸς τμήματος ἐνεργῆται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, ἡ δὲ τῶν τριῶν ἄλλων παρὰ υπαστυνόμων ἀπλῶν. Δὲν πιστεύω, ὅτι ἀγνοεῖ τις τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου· μ' ὅλα δὲ ταῦτα θέλει βεβαιωθῇ, ὅταν δημοσιευθῶσιν, ὅτι εἶναι πολλὰ, ἐπειδὴ ἀπορροῖ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς, τῆς ἰδιωτικείας. Ἡ υπηρεσία διηρημένη οὕσα, ἐνεργεῖται ἀκριτέστερον καὶ ταχύτερον, ὡς ἀπεδείχθη ἄλλοτε, καὶ διὰ τοῦτο παρατηρῶ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ δαπάνη μικρᾶς ποσότητος, ὅταν δι' οικονομίαν αὐτῆς καταστρέφηται τὸ ταχὺ καὶ σκόπιμον τῆς Ἀστυνομικῆς υπηρεσίας, διὰ τῆς ὁποίας πρόκειται ἤδη νὰ καταπιάσῃ τὰ ἐγκλήματα, μὴ δικαιοῦντα τὸ ὄμμα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν Νόμων.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, ἀντιπαρτιρεῖ τις, ἂν, ὡς ὁ Κύριος Πρωθυπουργός εἶπεν, θέλῃ ἰδixεῖ τοὺς υπαστυνόμους ἐπιτηρῶν τὰς πράξεις των, δι' αὐτὸν τὸν λόγον πρέπει νὰ ἐπιρροισθῇ τὴν Ἀστυνομικὴν διαδύναμιν ἐνὸς τμήματος, ἐπειδὴ ἔχων ἱκανότητα μεζονα, θέλει διεθῶναι τὸ τμήμα τοῦτο ἄνευ τινος ἐλλείψεως, καὶ θέλει παράγει περισσότεραν ὠφέλειαν, χρησιμεύων ταυτοχρόνως παράδειγμα εἰς τοὺς υπαστυνόμους. Δὲν δύναται δὲ νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἐνταῦθεν προσβάλλεται τὸ ὁμοιόμορρον τῆς υπηρεσίας, ἐπειδὴ τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου θέλουν εἰσθεῖ τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τῶν υπαστυνόμων, ἢ ὅτι μετακινῶνται ἢ ταχύτες τῆς Ἀστυνο-

μικῆς υπηρεσίας, ἐπειδὴ, Ἰον, ὁ υπαστυνόμος ἔχων ὑπ' αὐτὸν προσωπικὴν μέγα, δύναται νὰ διεθῶνῃ οὐ μόνον ἓν, ἀλλὰ καὶ δύο τμήματα, καὶ Ὑον, ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἄλλα καθήκοντα, εἰμὴ ν' ἀκούῃ ὅτι διακοινωνοῦσιν εἰς αὐτὸν οἱ υπαστυνόμοι, καὶ κατὰ συνέπειαν οὕτως νὰ ἐπαρκεσθῇ εἰς τὴν διαδύναμιν τμήματος. Ἐκτὸς δὲ ταύτων θεωρῶ ἀναγκαίον, ν' ἀναπληρώσῃ ἓνα ὡς αὐτῶς υπαστυνόμον, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων υπαστυνόμος, ὅστις δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον τοῦτο, καθὼς ὁ ἐκπληρῶν υπαστυνόμος· ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὰ πολλὰ καὶ διακεκριμένα καθήκοντα τῆς Ἀγρονομίας.

Εἶπε, λέγει ἄλλος, ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, ὅτι δὲν θέλει διορθῶναι τις τὰς ἐλλείψεις τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, ἂν οὗτος διεθῶνῃ ἐν Ἀστυνομικῶν τμήμα. Ἀλλὰ ποῖος διορθῶναι τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Γερουσίας, ἂν υποπίσῃ εἰς λάθον; ἢ τὸν Κύριον Πρωθυπουργόν, ὅστις πίπτει προσεῖτι εἰς τὸ ἀνομοιόμορρον καθ' ἑκάστην, Ὑπουργὸς ὢν ταυτοχρόνως πολλῶν Ὑπουργείων; Εἶπε προσεῖτι ὁ Κ. Πρωθυπουργός, ὅτι δὲν ἀγνοεῖ τις τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, ἀλλὰ πρὸ ἡμερῶν ζήτην νὰ τὰ γάθῃ, καὶ αὐδεῖ περὶ τούτων ἐλάλῃς μέχρι τοῦδε. εἰς πρὸς δὲ τὴν ἐνστάσιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ οἰκονομία μικρᾶς χρηματικῆς ποσότητος, διὰ τὸ περιμενόμενον ἀποτέλεσμα ἐκ τοῦ διορισμοῦ τῶν 4 υπαστυνόμων, παρατηρῶ, ὅτι οἱ πολλοὶ υπερέται, αὐτὶ νὰ ὠφελήσῃσι, καταστρέφουσι τὴν υπηρεσίαν. Διὰ ταῦτα λοιπὸν θεωρῶ ἀναγκαίον νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον ἐνὸς υπαστυνόμου ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, καθὼς οἱ ἀνώτεροι Ἀρχαῖοι, ὅστις υποθεβλημένοι εἰς πλείστα χρεῖα, ἐκτελοῦσι συναρὰ καὶ τὰ γινόμενα παρὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν.

Ἰκανῶς ἐνταῦθα θεωρηθεὶς τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως, τίθενται εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν, πρῶτον μὲν, ἡ υποτροπολογία, δεῦτερον δὲ ἡ τροπολογία, τὰς ὁποίας μὴ παραθεθεῖσιν ἡ Γερουσία, τὴν μὲν πρῶτην διὰ ψήφων 22 κατὰ 12, τὴν δὲ δευτέραν, διὰ ψήφων 22 κατὰ 13, παραδέχεται τὸν § 4 τοῦ ἀ.θρ. 2, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀναγινώσκειται ὁ τελευταῖος παράγραφος τοῦ ἀ.θρ. 2, τὸν ὁποῖον ἡ Γερουσία παραδέχεται παμψηφεῖ.

Ἀναγινώσκειται τὸ ἀ.θρ. 3 καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ ἐκείνῃ αὐτῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν παρὰ τοῦ Βασιλέως διορισμὸν καὶ τὴν παῦσιν τῶν τε υπαστυνόμων καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀστυνομίας κλπ.

Ὁ Πρόεδρος. Τὴν προσθήκην ταύτην περὶ διορισμοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τὴν εὐρίσκωμεν εἰς τὸ 7 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου. Τὸ ζήτημα εἶναι, ἂν δέχεται ἡ Γερουσία νὰ διορίζωνται καὶ παύωνται οἱ ἀνώτεροι Ἀστυνομικοὶ ὑπαλλήλοι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ οἱ κατώτεροι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ Ἀστυνομικοῦ, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ οὐσιώδες εἶναι ὁ διορισμὸς τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀστυνομικοῦ, διότι κατὰ τὰ ἄλλα θεωρεῖ ἐπὶ οὐσιώδη τὴν τροπολογίαν.

Εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν παρετήρησιν, ὅτι ἡ πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιώνει ὅ,τι σιωπῇ περὶ τούτου τὸ Νομοσχέδιον. Νομίζει λοιπὸν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει δίκαιον· καθὼς πρὸς παραδείγμα, οἱ μὲν ἐπιστάται τῶν Τελωνείων διορίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, οἱ δὲ σταθμαρχαὶ καὶ φυλάκες ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄλλος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι ἐνταῦθα ὁ οἰκτιρὸς τόπος, ἀλλὰ μετὰ τὸ τέλος τοῦ 5 ἄρθρου.

Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Γερουσίαν, ἂν παραδέχεται τοῦ νὰ διορίξῃ καὶ παύῃ τὸ Ὑπουργεῖον τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀστυνομικοῦ, καθὼς παραδέχεται καὶ τὸ νὰ διορίζωνται ὁ Ἀστυνόμος, οἱ Ὑπαστυνόμοι καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἀστυνομίας ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ.

Λαβὼν εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ φρονεῖ, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι καλῶς ἐξηγημένον καὶ σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα.

Εἶπε δὲ ἄλλος, ὅτι ὑπάρχει μία ἐξίρεσις· διότι ὅταν ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ προτείνῃ εἰς τὴν Διοικητικὴν, εἶναι δύο Ἀρχαὶ αὐθὺπαρκτοι. Ἄλλως πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν γενικὸν κανόνα.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν Νομαρχῶν, οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προτείνωσι τὴν παύσιν καὶ τὸν διορισμὸν τῶν Ὑπογραμμάτων, τῶν Πρωτοκολλιστῶν καὶ τῶν Γραφείων. Οὕτω πρέπει νὰ γενῇ καὶ ἐνταῦθα. Ὡς δὲ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι περιττὴ.

Ἄλλ' ἀντέφασεν ἄλλος, ὅτι ὁ προλαλήσας προτείνει τὴν ἐξαίρεσιν ὡς Νόμον, καὶ τὸν Νόμον ὡς ἐξαίρεσιν.

Ἄλλος τις τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι ὅταν ἀναγνωσθῇ τὸ 6 ἄρθρον, θὰ πεισθώμεν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δι-

δει περισσώτερα δικαιώματα εἰς τὸν Ἀστυνόμον, (ἀναγινώσκει τὸν 2 § τοῦ ἐξηγημένου ἄρθρου)· διὰ τοῦτο συμφωνῶ ἐν μέρει μὲ τὴν ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ θέλω νὰ προσδιορισθῇ, ποιοὶ ὑπαλλήλοι νὰ διορίζωνται παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ποιοὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ γνωμοδοτῶ νὰ γενῇ χωριστὸν ἄρθρον περὶ τούτου.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐστηρίχθη εἰς τὴν γενικὴν βᾶσιν, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς παύσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ, ἀλλὰ δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν γνώμην τῆς.

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται τὴν ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεφάνθη, ὅτι παραδέχεται αὐτήν, καὶ ἀπερρασίθη νὰ προστεθῇ ἡ τροπολογία εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 4.

Ἀνεγνώσθη τὸ 4ον ἄρθρον καὶ ἐγένετο δεκτὸν πανήφρως, παραδεχθεὶς ὑπὸ τῆς Γερουσίας τῆς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντὶ τῶν λέξεων «*Νομαρχικὸν Γραμματεῖος, ἢ Ὑπουργικὸν Γραμματεῖος ἀφ. τάξεως.*»

Παραδέχθη δὲ καὶ ὁ 2 § αὐτοῦ, καὶ προστέθη § 3 ὁ ἐξής.

«*Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ καὶ οἱ ὑπαυνοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ διορίζονται καὶ παύονται κατὰ πρότασιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὑπουργοῦ. Οἱ δὲ ὑπογραμματοῖς, βοηθοὶ, γραφεῖς καὶ Ἀστυνομικὴ Κλητῆρις, παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.*»

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ 5 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι παραδέχθημεν τὴν ὑπαρξίν 4 Τμημάτων καὶ τὴν ἐπιτήρησιν ἐκάστου παρ' ἑνὸς ὑπαστυνομικοῦ· πρέπει τῶρα νὰ προδῶμεν καὶ τὰς περιπτώσεις ἐνδεχομένου κωλύματος.

Πολλοί. Τοῦτο προβλέπει ἡ παρατήρησις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐρωτηθεὶς ἐπομένως ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ Γερουσία εἶπεν, ὅτι παραδέχεται τὸ 5 ἄρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου, προστεθεμένων εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξῆς.

«*Κωλυμένου δὲ τινος τῶν Ὑπαστυνόμων, ἀναπληροῦ προσωρινῶς αὐτὸν εἰς τῶν ἄλλων ὑπαστυνόμων τῶν Τμημάτων, κατὰ διαταγὴν τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομικοῦ.*»

Ἀνεγνώσθη τὸ 6 ἄρθρον καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Λαβών μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Τ. Μαχ-
γίνης παρετήρησε τὰ ἑξῆς:

Ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ νὰ ᾖναι ὁμοίομορφος ὁ Νό-
μος περὶ Ἀστυνομικῶν διατάξεων εἰς ὅλον τὸ Κράτος, εἶ-
ναι ὀρθὴ καὶ ἀναντιρρήτος, καὶ κάνεις δὲν πιστεύω νὰ
φρονῇ τὸ ἐναντίον, ὅτι δηλαδὴ νὰ ᾖναι ἄλλος Νόμος διὰ
τὴν Πρωτεύουσαν καὶ Πειραιᾶ, καὶ ἄλλος διὰ τὴν λοιπὴν
Ἐπικρατείαν. Ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ γίνωνται εἰς τὸ μέλλον κα-
τὰ τὴν ἑτέραν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀστυνομικά κα-
θίσκοντα, ἄλλα διὰ Νόμων, καὶ ἄλλα διὰ διαταγμάτων,
(ἐὰν τοιοῦτοτρόπως ἐννοῇ), εἶναι ἀσυμβίβαστον μὲ τὸ συνταγ-
ματικὸν σύστημα καὶ μὲ τὸν ὀρθόν λόγον. Τοῦτου δοθέν-
τος, ποῖος ἔμπορεῖ νὰ δώσῃ ὀρισμὸν σαφεῖ καὶ διακεκριμ-
μένον, ποῖα ἐξ αὐτῶν τῶν καθίσκόντων πρέπει νὰ γίνωνται
διὰ Νόμων, καὶ ποῖα διὰ διαταγμάτων, ὥστε νὰ μὴ γί-
νεται σύγχυσις; Ἡ πῶς συμβιβάζεται μὲ τὸ συνταγματι-
κὸν Σύστημα, ἐκεῖνα τὰ καθίσκοντα, τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται
νὰ γίνωνται διὰ Νόμων, τὰ αὐτὰ νὰ γίνωνται καὶ μὲ δια-
τάγματα; Ἐπειτα, ἀρ' οὐ τὸ Ὑπουργεῖον ἔχῃ τὸ δικαίωμα
νὰ διδῇ ἐπέτακτον καθίσκόντων μὲ διατάγματα, εἶναι δυνα-
τὸν ποτὲ νὰ ζητήσῃ ταῦτα διὰ Νόμου, εἰς τοῦ ὅποιον τὴν
ἐπιτυχίαν εἶναι ἐνδεχόμενον ν' ἀπαντήσῃ δυσκολίας; καὶ ὁ
τὸν κοινὸν νοῦν ἔχων δύναται νὰ προῖδῃ, ὅτι ὅλα θελοῦν γί-
νεσθαι μὲ διατάγματα, καὶ οὐδὲν διὰ Νόμου, ὥστε ἡ λέξις
διὰ Νόμου μένει μόνον διὰ τὸ θεωρεῖναι.

Πρὸς τὴν αὐτὴν τὴν σύγχυσις, ὅτι τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον νὰ
γίνηται καὶ διὰ Νόμου καὶ διὰ διατάγματος; εἰς τὸ Συν-
ταγματικὸν σύστημα, ὡς τὸ ἡμέτερον, διὰ διαταγμάτων
ἔμπορουν νὰ γίνων ὅλα τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν διὰ τὴν ἐφαρ-
μογὴν τῶν Νόμων, καθὼς π. χ. διορισμοὶ ὑπαλλήλων εἰς
νενομοθετημένας θέσεις, κανονισμοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ ναυ-
τικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει καὶ ἐντὸς τῶν ὁρῶν τῶν ὀργανικῶν Νό-
μων, μετατόπισις Ὑγειονόμων ἢ Τελωνῶν εἰς καταλληλοτέ-
ρας θέσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὅλα δὲ τὰ μὴ πρὸς ἐκτέλεσιν
ἐφαρμογῆς, ἔχουν ὀργανισμοὶ τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς ὑπη-
ρεσίας, δικαιοδοσία Ἀρχῶν, καθίσκοντα καὶ ἐπέκτασις αὐτῶν,
καὶ τὰ λοιπὰ ἐν γένει γίνονται διὰ Νόμων.

Καθ' ὅσον πολλάκις παρετήρησα, ἐπικρατεῖ μίξις ἰδέας, ὅτι,
ἐπειδὴ εἰς τὸ παρελθὸν ἐγένοντο πολλὰ διὰ διαταγμάτων,
νομίζουσιν τινὲς ἐκ τούτου, ὅτι τὰ τοιαῦτα, εἶναι φύσει ὀρι-

σμένους νὰ γίνωνται διὰ διαταγμάτων, ὅθεν καὶ εὐρίσκονται
εἰς ἀμνηχανίαν τὸ πρακτικόν. Τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἐρχομαι
νὰ κάμω πρὸς ἐξάλειψιν αὐτῆς τῆς ἀπάτης, ὅπου ὑπάρχει.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1833, ὅτε ἐγκαθιδρύθη ἡ Βασιλεία, με-
χρι τέλους 8 ὀβρίου τοῦ 1835, ὅτε ἐσυστήθη τὸ Συμβούλιον
τῆς Ἐπικρατείας, ὅλα ἐγένοντο διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων,
ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν ἄλλο Νομοθετικὸν Σώμα· τινὰ μὲν ἐξ
αὐτῶν ἐλάμβανον τὸν τίτλον Νόμων, ὡς δηλ. ὑπεγράφοντο
ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, πλὴν πραγμα-
τικῶς ἦσαν διατάγματα. Ὅσα δὲ ὑπεγράφοντο ἀπὸ τοὺς ἀ-
νέχοντας Ὑπουργοὺς, διὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτῶν,
ἐλάμβανον τίτλον διαταγμάτων· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἦσαν ὅμοια μὲ
τὰ πρῶτα, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰ ἔχοντα τίτλον Νόμων, καὶ εἰς
τὰ ἔχοντα τίτλον διαταγμάτων εἶναι ὑπογεγραμμένον ὁλόκλη-
ρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐκτὸς πολλὰ ὀλίγων ἐξαιρέσεων.

Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐ-
κεῖνα μόνον ἐλάμβανον τὸν τίτλον Νόμων, περὶ τῶν ὁ-
ποίων ἐγνωμοδότηι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλὰ
καὶ αὐτὰ μ' ὅλον τοῦτο εἶχον χαρακτῆρα διαταγμάτων, ἐ-
πειδὴ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἦτο
συμβουλευτικὴ καὶ οὐχὶ ὑποχρεωτικὴ, καὶ εἴτε παρεδέρχτο,
εἴτε ἀπέρριπτε ἡ γνωμοδότησις τοῦ, τὸ ἀντικείμενον ἐλάμ-
βανε τίτλον Νόμου. π. χ. ἐὰν τὸ Νομοσχέδιον ἔλεγε, νὰ
τεθῇ ὁρὸς εἰς τὰ πρῶτα 30 λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν, τὸ δὲ
Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀπέρριψε 20, ὁ Νόμος ἐγένε-
το διὰ 30, περιέχον τὴν φράσιν ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμη
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μολοντι ἥτο διαφορετικὴ.

Τὴν ἐξήγησιν ταύτην τὴν κάμω διὰ ν' ἀπαρτίξω, ὅτι
τὰ διατάγματα ταῦτα, δὲν ἐλάβον τὸν τίτλον τούτον διὰ
τὸν λόγον, ὅτι ἦσαν φύσει τοιαῦτα, ὥστε νὰ γίνωνται
διὰ διαταγμάτων, ἀλλὰ διότι τοιοῦτον ἦτο τὸ σύστημα,
καὶ οὕτως ἔπρεπε νὰ γίνηται, καὶ δὲν ἔπεται ἐκ τούτου,
ὅτι τὰ τοιαῦτα πρέπει καὶ ἤδη νὰ γίνωνται ἐπίσης διὰ
διαταγμάτων, ἐπειδὴ μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ Συντάγμα-
τος καὶ τὴν σύστασιν τῶν Βουλῶν, ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ
γίνωνται διὰ Νόμων καὶ ἔχῃ τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ οὐκ
πρὸ τοῦ Συντάγματος Νόμοι καὶ διατάγματα δὲν συναδῶν
μὲ τὸ Συνταγματικὸν σύστημα, τὸ Ὑπουργεῖον ἐχρεώσεται
καὶ χρεώσεται νὰ τὰ μεταβάλλῃ εἰς τὸ Συνταγματικὸν σύ-
στημα, καὶ νὰ τὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ ἐκ-

Εουν τὸ ἀπαιτούμενον κύρος. Ἀλλ' ἐν ᾧ δὲν ἔγινε τοῦτο, καὶ οὔτε βλέπω τοιαύτην διάθεσιν, νὰ κάμωμεν λέγει καὶ ἄλλα εἰς τὸ μέλλον διὰ διαταγμάτων, ὥστε νὰ ἤμειθα εἰς μίαν ἀχανῆ καὶ ἀκατάληπτον περιπλοκὴν, μεταχειριζόμενοι τὴν εὐρύχωρον ἐκείνην φράσιν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ Οἰκονομικά, κατὰ τοὺς Νόμους, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα, καὶ ὅστις θέλει, ἃς ὑπάρη νὰ εὕρῃ τὴν δέουσαν συνταγματικὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Εἶναι τῶνόντι παράξενος Νομοθεσία, τὰ Βουλευτικὰ Σώματα νὰ διορίζουν διὰ νόμου τὴν ὑπερῆν τῶν Ἀρχῶν, τὴν δὲ δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν, τὰ ὅποια εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Νόμου, δὲν πρέπει, λέγει, νὰ τὰ γνωρίζουν, ἀλλὰ νὰ γίνωνται μὲ διατάγματα. Τοῦτου δευτέρως, εἶναι περιττὸν νὰ γίνῃται διὰ Νόμου καὶ τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ, ὅταν γίνῃται μὲ διατάγμα ἡ οὐσία καὶ τὸ κύριον ἀντικείμενον, διὰ τὸ ὅποιον γίνεταί ὁ Νόμος, εἶναι περιττὸν νὰ γίνῃται διὰ Νόμου μόνον τὸ ἐπικουρικώτερον μέρος αὐτοῦ. Τὰ Βουλευτικὰ Σώματα ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραδεχθῶν ἀδιαφιλονεικῶς ὅποιονδήποτε Νόμον, μὴ ἀντιβαίνοντα εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ δὲν ἔμπορουν νὰ κάμουν μετάδοσιν, εἰς τὸ νὰ γίνῃ διὰ διατάγματος ἐπὶ τοῦ ὅποιον ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ διὰ Νόμου, ἐπειδὴ τοῦτο ἐξέρχεται τοῦ συνταγματικοῦ κύκλου, καὶ μάλιστα τὰ Οἰκονομικά καὶ τὰ ἀποδιδόντα τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν, ὅλον εἶναι τὸ προκείμενον περὶ Ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

Πολλὰκις ὁ Κύριος Προϋπουργὸς μᾶς εἶπεν, ὅτι χαίρει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Βουλῶν, ἀλλὰ δὲν πρέπει κατὰ τοῦτο νὰ ὑπάρῃ ἀμοιβαιότης, ὥστε καὶ αἱ Βουλαὶ νὰ χαίρουν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἐπιτήρῃσιν τῶν Νόμων, καὶ νὰ μὴ ζητῇ παρ' αὐτῶν μετάδοσιν Νομοθετικῶν δικαιωμάτων εἰς διατάγματα, τὸ ὅποιον ἐξέρχεται τῆς Συνταγματικῆς ὁδοῦ; ὅταν ἡ ἐμπιστοσύνη ᾖ ἐκ μονομερείας δὲν διατηρεῖται ἐπὶ πολλὰ.

Προειδοῦντες, Κύριοι, ὅτι ἑλλειψὶς Ἀστυνομικῶν διατάξεων δὲν ὑπάρχει, καὶ ὅστις ἀμφισβᾷλλει, ἃς παρατηρήσῃ τὰς ὑπαρχούσας καὶ ἰδίως τὸ διάταγμα τοῦ 1836, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ φύλλον 85 τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἴδῃ, ὅτι εἶναι περισσότεραι, ἀφ' ὧν ἔπρεπε νὰ ᾖναι, ὥστε ἑλλειψὶς Ἀστυνομικῶν διατάξεων δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἑλλειψὶς ἀκριβοῦς καὶ δικαίως ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Ὅτι ἡ κακὴ ἐφαρμογὴ φέρει εἰς κακὴν κατάστασιν καὶ παραλυοῖαν τοὺς Νόμους, ἰδοὺ Σά; ἀναγέρω ἐν μικρὸν παραδειγμα πρόσφατον.

Εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν ἦσαν εἰς τὸ παρελθὸν λησταί, καθὼς ἦσαν καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη. Ὁ γενικὸς ὀδηγὸς καὶ ὁ διοικητὴς, καταχρασθέντες τοῦ Βασιλ. δικαιώματος, ἔδωσαν ἀμνηστίας εἰς αὐτούς. Ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔλαβε τὸ μέτρον νὰ εἰσάξῃ εἰς δίκην τὸν τε γενικὸν ὀδηγὸν καὶ τὸν διοικητὴν, διὰ τὸ σφάλμα τοῦτο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐμεσολάβησαν φίλοι των, ἀνήκοντες εἰς τὴν Ὑπουργικὴν μερίδα, (ὡς ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν ἐμπροσθεν τιμίων καὶ ἀξιοπίστων ἀνθρώπων) ἔκαμε παράβλεψιν πρὸς χάριν αὐτῶν. Ὁ διοικητὴς τοῦ μεταβατικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος, θεωρῶν τοὺς ληστές προσελθόντας, καὶ μὴ ἔχων διαταγὴν περὶ τῆς ἀμνηστίας αὐτῶν εὗρεθ' εἰς ἀμνηχανίαν τί νὰ πράξῃ. Νὰ μὴ τοὺς κτυπήσῃ; ἐθιῶρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑπεύθυνον. Νὰ τοὺς κτυπήσῃ; ἐγνώριζεν ἐξωδίκως, ὅτι ὁ γενικὸς ὀδηγὸς καὶ ὁ διοικητὴς ἔδωσαν ἀμνηστίας εἰς αὐτούς. Οἱ στρατιῶται τοῦ σώματος ἐζήτουν ἐπιμόνως νὰ τοὺς κτυπήσουν, διότι πρὸ ὀλίγου εἶχον πολυμῆσαι μὲ αὐτούς, καὶ ἐφρονεῖσθαι συγγενεῖς των στρατιῶται. Παναγκάσθη ἐκ τούτων ὁ διοικητὴς τοῦ σώματος ν' ἀνακριθῇ ἐπισήμως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνακρίων ἐμπεριστατωμένως ὅλα ταῦτα καὶ ζητῶν ὀδηγίαν τί νὰ πράξῃ. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διεβίβασε τὴν ἀνακρίσιν αὐτὴν μὲ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀπάντησεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν γνωρίζει τοῦτο, καὶ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι καταχράσθησαν ἀλλότρια δικαιώματα, πλὴν κἀνείς δὲν διέταξε τί τὸ πρακτέον, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔμεινεν ἐν σιωπῇ. Πρὸ τριάκοντα περίπου ἡμερῶν, ὃν εἰς περιόδειαν ὁ Νομάρχης Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, (ἀγνοῶ ποίας ὀδηγίας εἶχε), προητοίμασε καὶ ἐμοιράσθησαν εἰς τὰ χωρία οἱ ἀμνηστευθέντες λησταί, ἀνὰ εἰς καὶ ἀλλαγῶν ἀνὰ δύο. Παρομοίως ἐμοιράσθησαν καὶ ἀποσπάσματα τοῦ μεταβατικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος εἰς τὰ αὐτὰ χωρία, οἱ ὅποιοι συνέλαβον ταυτοχρόνως 13 ἐκ τῶν ἀμνηστευθέντων ληστῶν, καὶ 5 ἕως 6 αὐτῶν ἐπρόφθασαν καὶ ἐδραπέτευσαν, τοὺς ὁποίους 13 ἐστειλαν δεσμίους εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ δικασθῶσιν. Οἱ λησταί οὗτοι, μὴ ὄντες εἰς κατάστασιν νὰ γνωρίζουν, ἀν' ὅ-

πάρχη διάταγμα ἀμνηστείας, ἐπειδὴ ἐνόμισαν, ὅτι ἔρκει εἰς αὐτοὺς ἡ διαταγὴ τῶν ὑπαλλήλων Ἀργῶν, ἐφυλακίσθησαν διὰ τὴν δικασθῶσιν, ὁ δὲ γενικὸς Ὀδῆγός καὶ ὁ Διοικητὴς, οἵτινες κατεχρῆσθησαν τὸ Βασιλικὸν δικαίωμα, ἀντὶ τῆς τιμωρηθῶσιν ἐπιδιδάσκειν καὶ ἀντιμετρίβειν. Ἐλλείψις Νόμων ὑπάρχει ἐνταῦθα, ἡ κακὴ ἐφαρμογὴ, βεβαίως τὸ δεύτερον. Ὁ καλλίτερος Νόμος τοῦ Κόσμου, ὅταν λαμβάνῃ κακὴν ἐφαρμογὴν ἀπακαθίσταται κάκιος.

Διὰ τοῦτο εἶπον καὶ ἐπαναλαμβάνω νὰ εἶπω, ὅτι Ἐλλείψις Ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ Νόμων δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' Ἐλλείψις ἀκριβοῦς καὶ δικαίης ἐφαρμογῆς, ἡ ἀληθέστερον εἰπεῖν, ὑπάρχει κακὴ ἐφαρμογὴ, ἐνεκα τῆς ὁποίας ἀναγκάζομεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὸν προκείμενον ἐξαιρετικὸν Νόμον.

Ἄς ἰδῶμεν τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας καὶ τὴν μὲ εἰδικήν καὶ δικαίαν ἐφαρμογὴν, καὶ ἐάν τις πείρῃ ἀποδείξει Ἐλλείψιν καθυλόντων, ὥς ἦναι βέβαιος ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι αὐθημερὸν εὑρίσκει τὴν παραδοχὴν ἀπὸ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα.

Ἄς μὲ θεωρήσωμεν τὸ πρῶτον ἐπιπολαίως, διὰ τὴν μὴ κάμωμεν σφάλμα, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα ἐπειτα νὰ διορθώσωμεν. Ἐάν γίνῃ διάταγμα δικαιοδοσίης, τὸ ὁποῖον νὰ φέρῃ περιορισμὸν ἐλευθεριῶν, καὶ καταπίσειν πολιτῶν, δυνάμεθα πλέον νὰ τὸ ἀναιτελήσωμεν, ὅχι βεβαίως, καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος.

Τὰ μέσθ της ἀναστολῆς εἶναι, νὰ γίνῃ Νόμος μεταγενέστερος, ὥστις ν' ἀκυρῇ τὸ πρὶν διάταγμα, ποῖος θὰ κάμῃ τὴν πρότασιν τοῦ Νόμου τούτου; τὸ Ὑπουργεῖον δὲν τὴν κάμει βίβλια, διὰ τὴν ὁμολογῇ, ὅτι κακῶς ἐπράξεν. Ἐπιταί, ὅτι θέλουν τὴν κάμει αἱ Βουλαί. Εἰς Γερουσιαστὴς π. γ. ἔκαμε τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ ἡ Γερουσία, ὥς ὑποθέσωμεν, ὅτι τὴν παρεδέχθη πικρῶς, καὶ διεβίβασε τὸ προδούλευμα τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ Βουλὴ, ὥς ὑποθέσωμεν ἐπίσης, ὅτι τὸ παρεδέχθη πικρῶς, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον δὲν ἐγκρίνει διὰ τὴν ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας. Ἐκεῖ καμῶν ἰσχύει ὁ ὑφιστάμενος αὐτοῦ Νόμος; ὅχι βέβαια. Ἄς κάμουν καὶ δεύτερον καὶ τρίτον μέχρι τοῦ δεκάτου, ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιμένει εἰς τὸ πρῶτον, ὅλα εἰσι μάταια, καὶ ἐντοσούτω τὸ ὑπάρχον διάταγμα τοῦ περιορισμοῦ καὶ τῆς καταπίσεως ἐνεργεῖται ἀκαλύτως. Ἰσως μὲ εἶπῃ ὁ Κ. Ὑπουργός, ἢ ἄλλος τις, εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ δι-

τάγμα, τὸ ὁποῖον νὰ περιορίζῃ ἐλευθερίαν καὶ νὰ καταπίειν πολίτας; ἀπαντῶ: ὁ σκοπός μου δὲν εἶναι νὰ προκαταγορήσω, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ θυμιάσω ἀφ' ἐτέρου. Ὁ λόγος εἶναι περὶ ἀνθρωπίνων πράξεων καὶ μάλιστα περὶ τῆς σημαντικῆς καὶ κακιστάτης. Ὁ Νόμος δὲν βασιλεύει εἰς ἐμπιστοσύνην, οὔτε πρέπει νὰ βασιλεύει· δὲν στεριεύει εἰς τὴν καλὴν ἢ κακὴν διάθεσιν, ἥτις εἶναι εὐμετάβλητος, ἀλλ' ἀπαιτεῖ σαφὴ καὶ ὀρισηνὴν δικαιοδοσίαν, ὥστε καὶ ἂν θίγῃ τις, νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ὁρίζοντός του.

Τελευταῖον κάμω μίαν παρατήρησιν, ἥτις μὲ κάμνει ἐντόπωσιν. Εἰς τὰς Διοικητικὰς, Ἀστυνομικὰς καὶ λοιπὰς Ἀρχὰς γίνεται λόγος καὶ προσπάθεια δι' ἐπέκτασιν δικαιοδοσίης, ἀπὸ δὲ τὰς Βουλὰς νὰ ἐλαττωθῇ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νομοθετεῖν, ὅπερ εἶναι τὸ μόνον ἔργον αὐτῶν, ὥστε ἂς ὁμολογήσωμεν μόνοι μας ἀπὸ τοῦδε, ὅτι εἴμεθα περιττοί.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους γνωμοδοτῶ, νὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς μὲ τὴν ἐξέλιψιν τῆς λήξεως: ἡ διαταγμάτων, καὶ νὰ μείνῃ μόνον: διὰ Νόμων, καὶ τοιαῦτα, νομίζω, εἶναι καὶ ἡ ἐννοία τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουν ἡ διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν ἐφαρμογῆς τῶν Νόμων. Ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διαφορετικῆς ἐννοίας, σαφηνίζεται ἀρκούντως μὲ τὴν ἐξέλιψιν τῆς λήξεως: ἡ διαταγμάτων.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶπεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐσκέφθη ἐπὶ τῶν ἐξῆς βάσεων καὶ ἐγνωμοδότησεν. Ἐθιώρῃσεν, ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ Νομοθεσία περιστρέφεται εἰς Νόμους καὶ εἰς διατάγματα, ἀλλ' ἤδη δὲν δύναται νὰ γένῃ τοῦτο, διότι τὰ διατάγματα εἶναι ἀπόρριπτα τῶν Νόμων. Χρησιμεύουν δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν προϋπάρχοντος Νόμου, π. γ. ἔχομεν διαρκέστερους προγενεστέρους Νόμους, μὴ πῶς ἐκτελεσθέντας. Ἡ ἐκτέλεσις τούτων δύναται νὰ γένῃ δυνάμει ἐνός διατάγματος. Ἐπ' αὐτῇ τῇ βάσει λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ προσέθηκε καὶ τὰ διατάγματα· δὲν δυνάμεθα νὰ φράξωμεν τὸν δρόμον τοῦ Νομοθετεῖν.

Ἀντιπῶν εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐπέφερον, ὅτι κατὰ τὸν προαληθῆσαντα τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν προγενεστέρων Νόμων, δυνάμει Βασιλικῶν διαταγμάτων, ἀλλὰ τοῦτο πολλάκις δύναται νὰ ᾖ ἐπιβλαβές, διότι Νόμοι παλαιοὶ ἐνδέχεται ν' ἀντιβαίωσιν εἰς τὸ Σύνταγμα· οὔτε πρέπει νὰ μεταδώσωμεν τὴν δυνάμιν τοῦ νομοθετεῖν εἰς ἄλλους.

Ὁ Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι ἡ διαφορὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὥς πρὸς τὸ Νομοσχέδιον, εἶ-

ναι, να λείψουν τὰ διατάγματα καὶ νὰ ᾖναι Νόμοι. Εἰς τῶν προλαλήσαντων μὴν ἀρκετοὶς εἰς ὅσα εἶπεν κατὰ τὸ παρελθόν, εἰσέλαθε πάλιν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, εἰς τὰ Νομαρχεῖα. Εἶπεν, ὅτι ἀπάντων κακὴ ἐφαρμογὴ ἔγινε. Ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων δὲν εἶναι ἐναντίον τῶν καθεστῶτων· πῶς λοιπὸν εἶναι κακὴ; Πράττειται περὶ τοῦ ἀνὲρ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας θέλει ἐνεργεῖ εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα διὰ Νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ ὁ προλαλήσας ᾤλέσθη νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τί εἶναι τὸ ἐν καὶ τί τὸ ἄλλο. Τὰ διατάγματα εἶναι μίαν πράξιν γινουμένην μεταξὺ ἐνὸς Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Βασιλέως. Τοιαῦτα διατάγματα, κατὰ τὸ προὑπάρχον σύστημα, υποβαλλόμενα εἰς τὴν βίβλιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ συζητούμενα ὑπ' αὐτοῦ, ἐρίνοντο Νόμοι.

Τὰ διατάγματα, ἀν καὶ μὴ ἐναντία τῶν Νόμων, δὲν εἶναι ὅμως νόμοι. Θέλει γενῇ Νόμος περὶ ἐμπόρου δασῶν, θέλει κανονιστὴ διὰ τοῦ Νόμου ἡ οὐσία τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλ' ἡ ἐνέργειά του θέλει γενῇ διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος. Ὅταν τούτο δὲν ἀντιδικῇ εἰς τὸν Νόμον καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα, διατὶ νὰ δέσωμεν τὰς χεῖρας τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Νόμων διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων; διατὶ ὁ προλαλήσας ἐπιμένει νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐνδώτῃ εἰς τοῦτο, ζητῶν νὰ περιπαύτῃ εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, δικαιώματα ἄσχετα μὲ τὰ καθήκοντά των; Ὅταν ὁ Ὑπουργὸς παραβιάσῃ τὸ Σύνταγμα, κατηγορούμενος ὑπὸ τῆς Βουλῆς σύρεται εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἡ δικαιολογείται, ἡ καταδικάζεται. Ἰδοὺ τὸ ὕπλον τῆς Βουλευτικῆς δυνάμεως· γνωρίζομεν τὰ χρεῖα τοῦ ἐκτελεστικοῦ Σώματος, καὶ τοὺς καθεστῶτας Νόμους. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐκτελέσεως τῶν χρεῶν τῆς Ἀστυνομίας, θὰ προκαλέσῃ πολλὰ διατάγματα, καὶ πρέπει νὰ γενῶν, ὅταν δὲν ἀντιδίδουν εἰς τὸ Σύνταγμα. Ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον ὑποχρεωθῇ νὰ ἐνεργῇ μόνον διὰ Νόμων, τότε δὲν δύναται νὰ κἀμὲ βῆμα. Εἰς πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ Νόμων καὶ διαταγμάτων, τὴν δέχομαι.

Ἀπαντήσας εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι δὲν συμμερίζεται οὕτε τοῖς ῥήθους τοῦ προλαλήσαντος, οὕτε τὴν ἀγκυράτησιν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ. Ὁ προλαλήσας Γερουσιαστὴς εἶδεν ἓνα κίνδυνον, καὶ θέλει νὰ τὸν προλάβῃ. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν βλέπω, πρὸς μίαν ἔκφρασιν ἀντισυνταγματικὴν τί ἐρίνετο πρότερον δὲν ἐξετάζω. Ἦδη τὸ Σύνταγμα ὀρίζει τι εἶσι διατάγματα. Ἡ Γερουσία ἔκχευε μίαν πράξιν ἀντισυνταγ-

ματικὴν, καὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐπολέμησα, χωρὶς ἀποτέλεσμα, ὅταν πέρυσιν ἐσυζητήτο τὸ περὶ Νομαρχιῶν Νομοσχέδιον. Ἀλλ' ἤδη εἶναι καθιερωμένον τὸ πρᾶγμα. Κατὰ τὴν γνώμην ἐνδοξῶν τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου Συγγραφέων, τὸ διάταγμα δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἀνάπτυξις τοῦ Νόμου· ὅμως δὲν εἶναι ἐντιμὸν διὰ τὴν Γερουσίαν νὰ εἰπῇ διὰ διαταγμάτων. Ἄν ἐκδοθῇ ἐν διατάγματι ἀνάπτωσιν τὸν Νόμον δὲν πειράζει μὴ βλέπων λοιπὸν τὸν κίνδυνον, εἶμαι γνώμης, νὰ εἰπωμεν διὰ Νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄλλος δὲ τις τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, εἰς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν ἀπάντων, ἐπέφερεν, ὅτι ἔργον τῶν ἀνθρώπων εἶναι νὰ ἐξετάζωσι καὶ νὰ μανθάνωσι τὰς πράξεις τῶν κυβερνώντων. Ἀλλ' ἀρ' ὅσα ἀνέρετα, ὁ Κύριος Ὑπουργὸς δὲν ἀνέρεσε τίποτε· καὶ εἰς τοῦτο τὸν προκαλῶ. Ἐμύλησα ἐν γένει μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, δὲν εἶπον δὲ, ὅτι τὰ διατάγματα ἦσαν ἐναντία αὐτῶν, ἀλλὰ τινι τρόπῳ ἐξεδίδοντο πρὸ τῆς συστάσεως καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκτελεστικῆς. Εἶπον, ὅτι ὁ λόγος εἶναι περὶ ἀνθρωπίνων πράξεων καὶ μάλιστα τῆς παρούσης περιστάσεως. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι δίδω διοικητικὰ καθήκοντα εἰς τὸ Σώμα. Τὰ διατάγματα γίνονται πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν Νόμων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κακὴν ἐφαρμογὴν, εἶπον, ὅτι αὐτὴ φέρει εἰς κακὴν κατάστασιν. Τοιαῦτα δὲ κατάστασις, συνέπεια τοιαύτης ἐφαρμογῆς, μᾶς ἐνάγκασε νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. Τοῦτο βεβαιόταται καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, τὴν αἰτιολογούσαν τὸ Νομοσχέδιον. Καὶ βεβαίως, ποῦ εἶναι ὁ Δῆμαρχος τῆς Πρωτευούσης; εἴκοσι μῆνας εἶναι πεπαυμένος. Ὁ προλαλήσας εἶπεν, ὅτι κατ' αὐτὸν ἡ λήξις διὰ διαταγμάτων δὲν εἶναι βλαβερὰ· δὲν τὸ εἶνοῦ. Τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἀποβλέπουν ἀσφάλειαν προσωπικὴν, καὶ ἐπειδὴ τὸ Σύνταγμα προβλέπει περὶ ἀσφαλείας ἀπάντων, θεωρῶ περιττὴν τὴν προσθήκην· δὲν δέχομαι νὰ ἐκδίδῃ ἡ Κυβέρνησις διατάγματα, δίδοντα ἐπέκτασιν ἐξουσίας. Ἄς γενῇ διὰ Νόμων, ἢ διαταγμάτων πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων. Ἡ ὁρᾶσις αὕτη, τὴν ὑπόψιν ἐνεργεῖ οὕτως εὐκρινῶς, τί σὰς ἐμποδίζει;

Ὁ Πρόεδρος. Τὸ διάταγμα εἶναι ἀπόρροια τῶν Νόμων. Τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἔκφρασις, δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸ Νομοσχέδιον κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου τὴν ἔκφρασιν, τὸ Ὑπουργεῖον ἠμπορεῖ νὰ δώτῃ νέα καθήκοντα.

Έτερος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων. Ἀλλ' ὅταν τὰ Βουλευτικὰ Σώματα εἰπουν, ὅτι ἀναθέτουν τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Βασιλέα νὰ ἐκδώσῃ τοιαῦτα διατάγματα, ὅποια νὰ ἔχουν ἰσχύον Νόμου, τότε ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀρκεῖ τὰ δικαιώματα τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων; πρέπει εἰς τὸ ἀεὶθεῖον νὰ σιγῶμεθα; Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα τοιοῦτον δικαίωμα, ἔμπορὶ νὰ ἐκδώσῃ διάταγμα, καταστρέφον τὴν ἐλευθερίαν καὶ δεσμεύον τὸν πολίτην. Τοιοῦτον ἔμπορὶ νὰ ἐκδώσῃ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προκειμένου Νόμου. Ἐρρίθη, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐμποδίζει, ἀλλὰ τὸ διάταγμα εἶναι ἀνάπτους τοῦ Νόμου, ὥστε τοῦτο δύναται νὰ γενῇ ὅπλον τῆς Κυβερνήσεως πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν. Ὅταν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἔχῃ ἀπὸ τὸ Σύνταγμα αὐτὸ τὸ δικαίωμα, διατὶ νὰ κάμωμεν τοιαύτας ἐξηγήσεις, καθ' ἃς ἕνας καλὸς Ὑπουργὸς δύναται νὰ καταχρασθῇ τὴν δυνάμιν του; ἡ γνώμη μου εἶναι νὰ μὴ βῶμεν διὰ διαταγμάτων.

Ἐπρόσθεσεν ἕτερος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ συμφωνεῖ μὲ τὸν προλαλήσαντα Γερουσιαστὴν, ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν: τούτέστιν, ὅτι τὰ διατάγματα μετὰ τὴν ἐγκριθῆναι τοῦ Συντάγματος, πρέπει νὰ ἐκδίδονται μόνον διὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ νομοθετικῶν ἀντικειμένων. Ὑπ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἐποψίν, κατ' ἐμὲ, εἶναι περιττὸν νὰ τεθῇ εἰς τὸν Νόμον τὸ: ἡ διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων. Ἡ ἐνέργεια καὶ ἐφαρμογὴ τῶν Νόμων ἀνέκει μόνον εἰς τὴν Νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν, δυνάμει τοῦ Συντάγματος, καὶ δὲν ἔχει χρεῖαν νὰ τὴν ζητήσῃ διὰ Νόμου. Ἀν δ' ἄλλο παρὰ τοῦτο ζητῇ ἡ Ἐξουσία, ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ παραχωρήσωμεν, διότι ἡ δύναμις τοῦ νομοθετεῖν, ὅποια ἐδόθη εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὸ ἔθνος, δὲν ἔμπορὶ νὰ ἐνεργήσῃ δι' ἀντιπροσωπεύσεως· δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, τοὺς Νόμους, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ συντάξωμεν ἡμεῖς, ἃς τοὺς κάμῃ τὸ Ὑπουργεῖον. Νομίζω τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ὀργανικοὶ τῆς Ἀστυνομίας Νόμοι καὶ διατάγματα δὲν εἶναι ἐπαρκῆ; ἃς προτείνῃ καὶ ἄλλους, καὶ δὲν πρέπει ν' ἀμφισβῆσται περὶ τῆς ἐπιψηφίσσεως, ὅταν ᾖναι σύμφωνοι μὲ τὸν θεμελιώδη Νόμον καὶ μὲ τὴν ἀνάγκην. Παρεδόθη, λέγει, ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ: ἡ διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἡ Ἐξουσία δύναται νὰ θέλῃ νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ἐνερ-

γήσῃ ἀπὸ τῶν προπάρχοντες Νόμων καὶ διατάγματα. Τοιαῦτα χρεῖα δὲν ὑπάρχει. Οὗτοι οἱ Νόμοι καὶ τὰ διατάγματα ὑπάρχουν εἰς πλῆρη ἐνέργειαν κατὰ τὸ Σύνταγμα, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς αὐτό. Διὰ ταῦτα, νομίζω ἀναγκαῖον καὶ ἐγώ, τὸ νὰ μὴν ὑπάρχῃ εἰς τὸν Νόμον, ἡ διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων.

Ἐν μέλλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπάντησεν εἰπὼν, ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ προλαλήσαντος. Ἡ λέξις διάταγμα δὲν εἶναι, εἰμὴ ὅτι ἐννοεῖ τὸ Σύνταγμα. Ἀν ὑποθέσωμεν τὸ ἐναντίον, εἰμὴ ὅτι ἐννοεῖ τὸν Ὑπουργόν· διάταγμα δὲν δύναμεθα νὰ καταγορεύσωμεν τὸν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων.

Ἐπρόσθεσεν καὶ ἕτερος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ὅτι δὲν εἶναι καθ' ὁλοκλήριον σύμφωνος μὲ τὸν προλαλήσαντα. Ὁ περὶ Νομαρχικῶν Νόμος λέγει, ὅτι τὰ καθήκοντά των θέλουν κανονισθῇ δι' ἀδικειτῶν διαταγμάτων. Τοιαῦτα καθήκοντα ἔμπορουν νὰ γενοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου. Ἐδῶ ὑπάρχει ἄλλως. Εἶναι ἀληθές, ὅτι διάταγμα, χωρὶς Νόμον δὲν ἔμπορὶ νὰ ὑπάρξῃ· ἀλλὰ πῶς εἶναι τὸ τακτικώτερον; νὰ προτιμήσωμεν τὸ διὰ Νόμου ἀπλῶς, ἢ καὶ τὸ, διὰ διαταγμάτων; ἐγὼ νομίζω τὸ πρῶτον. Τὰ καθήκοντα τῶν Ἀστυνομικῶν διατάγματα δὲν ἔμπορὶ νὰ τὰ κάμῃ, ἀλλὰ Νόμος. Δὲν εἶναι, κατ' ἐμὲ, κίνδυνος νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ, διαταγμάτων. Ἀλλὰ εἶναι ἀτακτον. Ὁ μὲς εἶπεν, ὅτι δὲν ἔμπορὶ νὰ διαχωρίσωμεν τὰ διακριτικὰ ὅσα μετὰ τῶν Νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων.

Ὁ Προέδρος. Νομίζω, ὅτι ὅλη ἡ Γερουσία εἶναι σύμφωνος, ὅτι δὲν ἔμπορὶ νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα, χωρὶς ν' ἀφάρῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων· διὰ τοῦτο νομίζω καλὸν νὰ γραφῇ τὸ κείμενον οὕτως: καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἤθελον ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν διὰ Νόμων, ἢ διαταγμάτων, ἀφαιρῶντων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων.

Ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι δέχεται μόνον τὴν τροπολογίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ αἱ περὶ διαταγμάτων διασαφηνεῖς νὰ γραφῶσιν ἀπλῶς εἰς τὰ πρακτικά.

Εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι εἰς τὸ νομοθετεῖν πρέπει νὰ ἀπέχωμεν αὐστηρῶς ἀπὸ τῆς ἀσφαλείας. Εἰς Ὑπουργὸς δύναται νὰ εἰπῇ, ὅτι δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικά. Ἡ παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου προταθεῖσα προσθήκη εἶναι σαφεστέρα, καὶ πρέπει νὰ τὴν παραδεχθῶμεν· καὶ εἰς ἕτερος ἐπρόσθεσεν, ὅτι κάλλιον ἀσφάλεια μὲ μίαν φράσιν περιττήν, παρὰ ἀσάφεια.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 3 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Περικλειῆς.

Ἄλλοις τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐννοεῖ νὰ προκαλέσῃ εἰς τὸ μέλλον διάταγμα, ἀφορῶν μόνον τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Πρωτευούσης, ἢ δὲ Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς τροπολογίας; τῆς ἐννοεῖ διατάγματα, ἀφορῶντα ἀπάσας τοῦ Κράτους τὰς Ἀστυνομίας; δέχεται τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον;

Ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς ἀπάντησε καταφατικῶς.

Ἄλλος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν εἶπεν, ὅτι ἂν ἀπορρίψθωσιν αἱ δύο προτάσεις γινώμαι, καὶ παραδεχθῇ ἡ τροπολογία τῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει δικαίωμα νὰ δώσῃ διὰ Βασιλικῶν διαταγμάτων καθήκοντα εἰς ὅλους τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους.

Ἐν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπάντησεν εἰπὼν, ὅτι, ὅταν λέγωμεν νὰ γενῇ διὰ Νόμων τὸ πρᾶγμα, δὲν βλέπω ποῖος φόβος ὑπάρχει. Οὕτω τὸ ἐννοήσαμεν ἡμεῖς, καὶ οὕτως ἔχει.

Ὁ Πρόεδρος. Μεταξὺ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπάρχει μεγίστη διαφορά. Τὸ Νομοσχέδιον ἀφορᾷ μόνον τὴν Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν τῆς Πρωτευούσης, ἢ δὲ τροπολογία τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπεκτείνεται εἰς ὅλας τὰς Δημοτικὰς Ἀρχάς.

Ἐν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὅταν ἡ Γερουσία εὐρίσκη ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῇ τὸ πρᾶγμα ἀσφαλέστερον καὶ σφίστερον, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν γνώμην τῆς; δὲν ἔκρινε δὲ αὐτὴν ἀναγκάσιον, εἰμὲν, ἐπειδὴ ἐθεώρησε δυσκολώτερον, νὰ προκαλέσῃ τὸ Ὑπουργεῖον κακὸν διάταγμα, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ ἡ γενομένη συζήτησις περιστράφηκε μόνον, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Διοικητικὴν τῆς Πρωτευούσης Ἀστυνομίαν, καὶ ὅχι ὅλας τὰς Δημοτικὰς τοῦ Κράτους Ἀρχάς, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ προβῇ εἰς ψηφοφορίαν τὸ Σῶμα, ἀλλὰ ν' ἀνακληθῇ ἡ συζήτησις εἰς ἄλλην συνεδρίαν. Ὁ δὲ Πρόεδρος εἰπὼν, ὅτι αὖριον κατὰ τὴν τεταγμένην ὥραν ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζήτησεως, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικοῦπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρησάκοπουλος.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρως ἀποτελούντος τὸ Σῶμα, ὁ πρεσβυτέρων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Α. Δελγιάννης κηρύττει ἀρχικὴν τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει μετὰ ταῦτα, ὅτι θέλει ἐξακολουθήσῃ σήμερον ἡ ἐπὶ τοῦ § α. τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου συζήτησις, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου.

Εἰς δὲ τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

Ἡ συζήτησις τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως δὲν παρήγαγεν ἀποτέλεσμα τι, διὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ πρὸς συζητουμένου παραγράφου τοῦ ἀρθροῦ 6. Νομίζων λοιπὸν, ὅτι αἱ διάφοροι γνωμοδοτήσεις δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἐδάφιον τοῦτο, ὡς ἑξῆς:

Καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἡθέλω ἀνατιθεῖ εἰς αὐτὴν διὰ Νόμων ἢ Διαταγμάτων, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ περιστολὴ τῶν ἐγκλημάτων, λέγει ἄλλος, προκαλεσὰ τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο Νομοσχέδιον, διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου τῆς Πρωτευούσης καὶ Παιραιῶς. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὅμως ζητεῖ τὴν ἐφ' ὅλου τοῦ Κράτους ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ἂν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐθεώρησε τοιαύτην ἀνάγκην; γνωμοδοτῶ λοιπὸν διὰ ταῦτα, ἢ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου, διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, ἢ νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον, ὅπως ἔχει, ἀπορρίπτομένης τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντιπαρατηρεῖ ἄλλος, δὲν ἐπιδέει τὴν ἐφ' ὅλου τοῦ Κράτους ἐφαρμογὴν τοῦ προκειμένου ἐξαιρετικοῦ Νομοσχεδίου. Ἰὼν, καθὼς τοῦτο ἀφορᾷ ἰδίως τὸν διορισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, καὶ 2ον, ἐπειδὴ δὲν δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς αὐτὸν καθήκοντα διὰ διατάγματος, μὴ στοριζομένου ἐπὶ Νόμων ὑπαρχόντων κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Συντάγματος.

Ἡ Ἐπιτροπή, λέγει ἐν μέλος αὐτῆς, λαβούσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐνδεχομένη διαταγή περὶ ἐφαρμογῆς Νόμου, δυναμένου νὰ ψηφισθῇ εἰς τὸ μέλλον, θέλει ἐπιβλεθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οὐ μόνον εἰς τοὺς λοιποὺς Ἀστυνομικοὺς τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνομικὸν τῆς Πρωτεύουσας, ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν παρ' αὐτῆς προταθείσαν τροπολογίαν, ἥτις δὲν καθιστᾷ τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο Νομοσχέδιον ἐφαρμοστέον εἰς ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν, ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τῆς εἰρημένης διαταγῆς, θέλει γίνεαι παρὰ μὲν τοῦ Ἀστυνομικοῦ τῆς Πρωτεύουσας, ὡς Ἀστυνομικοῦ Διοικητικοῦ, παρὰ δὲ τῶν λοιπῶν Ἀστυνομικῶν, ὡς Ἀστυνομικῶν Δημοτικῶν. Ἰδοῦσα ὁμῶς τὴν ἐισχωρήσαντα εἰς τινὰς δυσπιστίας, ἀνεκάλυψε χθὲς τὴν γνωμοδότησιν τῆς.

Δὲν πρόκειται, ἀπαντᾷ ὁ πρὸ τῶν δύο τελευταίων ἀγορεύσας, περὶ διαταγῆς ἀπλῆς, ἀλλὰ περὶ καθυκόντων, καὶ δὲν πρέπει τὸ δι' ἐκτακτὰ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ συμβαίνοντα περιστατικὰ προκαλούμενον διάταγμα, νὰ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Κράτους Ἑπαρχιών, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔλαβον χώραν, ἐπειδὴ ἄλλως παραβιάζεται ὁ ἰσχύων περὶ Δημοτικῆς Αστυνομίας Νόμος.

Ὁ συντάξας τὸ Νομοσχέδιον, λέγει ἄλλος, ἐθεώρησεν ἀναγκαίον νὰ λαμβάνωνται εἰς ἐκτακτοὺς περιστάσεις καὶ ἐκτακτὰ μέτρα, κανονιζόμενα διὰ διατάγματα, προσδιορίζοντος τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομικοῦ, μὴ μὲλλοντος ὅμως νὰ ἐφαρμοσθῇ, εἰμὴ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς· τὸ διάταγμα λοιπὸν τοῦτο δὲν θέλει ἀφορᾷ τὴν ἀπλὴν τῶν Νόμων ἐκτέλεσιν, ἀλλ' οὐσιαστικοὺς Νόμους, ἐπιβαλλομένους οὕτω παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἄν δὲ δὲν ᾔτο τοιαῦτη ἡ ἰδέα τοῦ Νομοθέτου, ἔθελεν εἰσθεῖ μάταιον νὰ προχωρήσωμεν ἥδη εἰς τὴν Κυβέρνησιν δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχει κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 28 τοῦ Συντάγματος. Ἐντεῦθεν ἡ Ἐπιτροπή, φοβουμένη τὰς δυσχερεῖς συνεπείας τοιοῦτου δικαιώματος, τὸ ὅποιον ἐνδέχεται νὰ περιπέσῃ εἰς χεῖρας κακῆς Κυβερνήσεως, περιέπλεξε τὸ πρᾶγμα, καὶ ὁρμητικῶς ποιοῦσα, ἠθέλησε νὰ ἐμποδίσῃ ἐμμέσως τὸ Ἰπουργεῖον ἀπὸ τοῦ νὰ προκαλῇ τοιαῦτα διατάγματα. Ἄν ὅμως ἡ Ἐπιτροπή δὲν συνέλαβε τὸν σκοπὸν τοῦτον, θεωροῦσα εἰλικρινῶς τὰ διατάγματα ὡς ἀπόρροιαν Νόμων, δὲν ἔπρεπε νὰ περιπέσῃ τὴν σαφῆ ἐννοιαν τοῦ Νομοσχεδίου. Ὁ Κύριος Πρωθυπουργός

γὰρ εἶπεν, ὅτι τὰ διατάγματα δὲν βέλουσιν ἀπομακρύνεσθαι ἀπὸ τὴν ἐννοιαν τῶν Νόμων. Ἀλλ' ἐνδέχεται νὰ παραβιασθῶσιν ἄγραφοι Νόμοι, παρέχοντες ἐλευθερίας, αἵτινες πρέπει νὰ περιορίζωνται, ὑπαρχούσης ἀνάγκης, δι' ἐπιψηφίσεως γραπτῶν Νόμων, καὶ οὐχὶ διὰ μόντης τῆς θελήσεως τοῦ Ἰπουργείου. Διὰ νὰ ἐκλιψῇ λοιπὸν ὁ τοιοῦτος φόβος ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ προχωρῇ ἐλευθέρως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ τροπολογηθῇ τὸ χωρίον τοῦτο ὡς ἑξῆς: καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἠθελεν ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν κατὰ Νόμον.

Πρέπει νὰ ψηφισθῇ, λέγει ἄλλος, προηγουμένως ὁ Νόμος, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐκδοθῇ διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Ἰπουργεῖον δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, θεωρῶ περιττὴν τὴν τελευταίαν περίερον τοῦ ἐδαφίου τούτου, τὸ ὁποῖον γνωμοδοτῶ νὰ τροπολογηθῇ, ἐξαλειφόμενων τῶν λέξεων: καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἠθελεν ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τοὺς δύο τελευταίους ἀγορεύσαντας, καὶ παραδεχόμενος διὰ τοῦς αὐτοὺς λόγους τὴν προταθείσαν παρ' αὐτοῦ τροποποίησιν, θυμιάζει εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῶν ὑπερασπιζομένων τὸ καίμενον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐξυγουμένων δὲ ταῦτοχρόνως, ὅτι τὰ διατάγματα εἶναι Νόμων ἀπόρροιαι.

Δὲν νοῶ, λέγει ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, διατὶ παραδίξασθε μὲν τὰ διὰ διαταγμάτων ἀνατεθειμένα μέχρι τοῦδε εἰς τὰς Διοικητικὰς, ἢ Δημοτικὰς Ἀρχὰς καθήκοντα, δὲν θέλετε δὲ νὰ παραδεχθῆτε ὅσα τοιαῦτα δύνανται ν' ἀνατιθῶσι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνομικὸν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις δύναται, κατὰ τὸ Σύνταγμα, νὰ ἐκτελῇ τοὺς Νόμους διὰ διατάγματος, ἐξ αὐτῶν ἐκπηγάζοντος. Εἰς τῶν προλαλήσαντων εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνδέχεται νὰ παραβιάσῃ ἄγραφους Νόμους· ἀλλ' ὅταν τὸ Ἰπουργεῖον δὲν δύναται, πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς ἀσφαλείας, νὰ λαμβάνῃ τὰ μὴ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς ἰσχύοντας Νόμους μέτρα, ἠθελεν εἰσεῖν εἰς ἀπράξιαν. Ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου δὲν εἶναι νὰ προσδιορισθῶσιν ἐξαιρετικὰ καθήκοντα διὰ διατάγματος, ἀλλ' ὅσα στηρίζονται εἰς τοὺς καθεστῶτας γενικοὺς Νόμους, καὶ κατὰ συνέπειαν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς Νόμους, καὶ κατὰ συνέπειαν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς ὅλον τὸ Κράτος, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐν μὲν τῇ Πρωτεύουσῃ θέλουσιν ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομικοῦ, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Ἑπαρχίαις παρὰ τῶν Αστυνομικῶν Ἀρ-

χών τῶν διαφόρων Δήμων. Μέχρι τοῦδε τὰ καθήκοντα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Νομαρχικῶν Ἀρχῶν ἐκανονίσθησαν διὰ διαταγμάτων, οὐδείς ὅμως δὲν δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰ διατάγματα ταῦτα παραβιάζουσι Νόμους, ἐπειδὴ στηρίζονται ἐπ' αὐτῶν, καὶ αὐτῶν τὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶσι. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποθέτῃ τις, ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται διατάγματα θέλουσιν ἔχει ἰσχὺν Νόμου, ἐπειδὴ οὐδέποτε τοῦτο μέχρι τοῦδε συνέβη, ἅψ' ἤ; ἐποχῆς συνταγματικῶς διοικουμένης. Διὰ ταῦτα λοιπὸν θεωρῶ ἀναγκαστὸν νὰ μὴ γίνωσι δεκτὰ αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι, δι' ὧν καταστρέφεται ὁ προκαλίσας τὸ Νομοσχέδιον σκοπός, καὶ ἀποβλίνει εἰς μάτην ἡ δαπάνη, τὴν ὁποίαν θέλει κάμει ἡ Κυβέρνησις, ἀναλαμβάνουσα τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ αὐτὴν ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ δι' ἑλλείψιν χρηματικῶν μέσων. Περαιῶν δὲ τὸν λόγον μου, παρατηρῶ, ὅτι δὲν ἐπιμένω εἰς τὴν ἐκφράσιν τοῦ Νομοσχεδίου, παραδεχόμενος τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ θεοὶ Νόμοι, λέγει τις τῶν προλαλησάντων, εἶναι ἀναλλοίωτοι, οἱ δὲ ἀνθρώπινοι ὑποκείνται εἰς μεταβολάς, διὰ τὰ λάθη, εἰς τὰ ὅποια οἱ ἄνθρωποι ὑποπίπτουσιν. Ἄν λοιπὸν ἄλλοτε παρεδέχθημεν νὰ κανονισθῶσι τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν διὰ διατάγματος, πρέπει νὰ ὑποπείσωμεν ἤδη εἰς ὁμοίον λάθος; Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Υπουργείου δεικνύει κεκρυμμένον σκοπὸν, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐπειδὴ οἱ Νόμοι εἶναι ἀποτέλεσμα δυσπιστίας καὶ φόβου, γνωμοδοτῶν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ὑποβληθεῖσα παρ' ἐμοῦ πρότασις, περὶ ἐξαλείψεως τῶν λέξεων, καὶ ὅσα ἄλλα ἤθελον ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν διὰ Βασιλικῶς διατάγματος.

Παραδέχομαι, λέγει ἄλλος, τὴν προταθεῖσαν παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος τροπολογίαν, προστιθεῖς, ὅτι διὰ τῆς ἐκφράσεως τοῦ Νομοσχεδίου δὲν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ Νόμοι διὰ διατάγματος, ἀλλὰ νὰ περιβληθῇ ἡ Κυβέρνησις μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ προσδιορίζειν διὰ διαταγμάτων καθήκοντα, οὐσίαν ἔχοντα Νόμου.

Ἡ Κυβέρνησις, λέγει ἄλλος, δύναται νὰ ἐκτελῇ διὰ διατάγματος πάντα ἰσχύοντα Νόμον, ἂν ὅμως λαβῇ ἀνάγκην νὰ ἐφαρμόσῃ διάταγμα, μὴ στηρίζομενον ἐπὶ τινος Νόμου, δύναται νὰ προκαλέσῃ τοιοῦτον προηγούμενος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ στηρίξῃ κατόπιν τὸ διάταγμα.

Ἰκανῶς ἐντυχθεὶς θεωρηθείσης τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συ-

ζητήσεως, ἀπορρατίζεται νὰ ἀπερροσθῇ ἐν πρώτοις ἡ ἀποτίμησις τροπολογίας τοῦ γνωμοδοτήσαντος, νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ ἐδάρου πρώτου τοῦ § α. τοῦ ἀρθροῦ 6, αἱ τελευταῖαι λέξεις: καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἤθελον ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν διὰ Βασιλικῶς διατάγματος, ὅτε τὸν ὅρον, ἂν αὐτὴ γίνῃ δεκτὴ, νὰ μὴ λαμβάνωσι ὑπ' ὄψιν αἱ ἄλλαι τροπολογίαι. Γενούμενος δὲ κατὰ συνέπειαν μυστικῆς ψηφοφορίας, ἡ Γερουσία παραδίδεται τὴν ἀποτίμησιν τροπολογίαν διὰ ψήφων 21 κατὰ 13.

Ἀναγινώσκειται μετὰ ταῦτα τὸ δεύτερον ἐδάριον τοῦ αὐτοῦ παραγράφου, τὸ ὁποῖον γίνεται δεκτὸν διὰ τῆς προσθήκης τῶν λέξεων καὶ ἀρθρῶν 17 καὶ 18 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, συμφώνως μὲ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγινώσκειται ὕστερον ὁ § 6' τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία παραδίδεται ὅπως ἔχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀναγινώσκει μετὰ ταῦτα τὸ 7 ἄρθρον, καὶ ἐπείνουντο δεκτοί, ἀνεῖς συζητήσεως, οἱ § α. καὶ 6'. αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρατήρησιν, ὅτι οἱ Ἀγοροφύλακες, διοριζόμενοι ἀπο τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, τὸ ἀντιπροσωπεύουν τοὺς ἰδιωκτῆτας, δὲν βλέπω, πῶς δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλου. Ὅλοι οἱ παλίται ἀστυνομικῶς ὑποκείμεθα εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἄλλως δὲν θέλω νὰ πληρώσω ἐγὼ τοῦ Ἀγοροφύλακας καὶ νὰ τοὺς ὀρίξῃ ἄλλος, μεταθέτων καὶ παύων αὐτούς. Θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐξαλειφθῇ ὁ 3 § τοῦ 7 ἀρθροῦ.

Ἀνταπεκρίθησιν ἕτερος, ὅτι καθὼς εἰς τὴν προλαβοῦσαν συζήτησιν ἐβρέθη, ἀστυνομικῶς πρέπει νὰ ὑπάγουνται εἰς τὸν Ἀγοροφύλακον. Τώρα δὲν πρόκειται νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τοῦτο, ἀλλὰ νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον τὰ περὶ τῆς πύσεως αὐτῶν, ἀναφερομένης εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον.

Ἐτέρος εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν προηγουμένην συζήτησιν ἦν ἐναντίος εἰς τὴν παραδοχὴν Εἰδικῶν Ἀγοροφύλακων, θεωρουμένων ὡς ὑπερέτου τῶν ἰδιοκτητῶν. Ἀλλ' ἀρῶν παρεβλήθη ἡ ὑπαρξίς του, καὶ τοὺς Ἀγοροφύλακας πρέπει νὰ ὑπαχθῶμεν ἀστυνομικῶς εἰς αὐτὴν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἀλλ' ὄχι καὶ τὰ ἀγορατικά, διὸ γνωμοδοτῶ

νά προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ παραγράφου τό: καθ' ὅσον ἀφορᾷ τ' Ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ διορισμοῦ τῶν Ἀγροφυλάκων εἶναι ἡ φύλαξις τῶν κτημάτων, τῶν δένδρων, τῶν καρπῶν, τῶν ζώων κτλ. Πληρόνται δὲ οἱ Ἀγροφύλακες, ἢ ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον, ἢ ἀπὸ τοῦς ἰδιοκτηταῖς. Ἐνταῦθα δὲν πληροῦνται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' οἱ ἰδιοκτῆται, καὶ ἐπομένως οἱ Ἀγροφύλακες λογίζονται ὑπὲρ τῶν τούτων. Εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον νὰ ἐπιφορτισθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μὲ ἄλλα καθήκοντα, καθήκοντα ξένα ἐκείνων, τὰ ὅποια ἀναδέχονται διοριζόμενοι Ἀγροφύλακες; ἐπομένως δύνανται δικαίως ν' ἀντιτείνουσι εἰς τὸν Ἀστυνόμον. Κανείς Νόμος ἐναντίον τῆς φύσεως καὶ τῶν δικαιωμάτων δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ ὑπερξίν· ἐδῶ λοιπὸν εἶναι μία ἀνωμαλία· τί νὰ ἐνεργοῦν οἱ Ἀγροφύλακες; νὰ καταδικάσων τὰ ἐγκλήματα; τότε ἡ Ἀστυνομία πρέπει νὰ διορίσῃ ἄλλους μισθωτοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ὄχι τοὺς Ἀγροφύλακας, διότι τοῦτο δὲν δυνάμειθα νὰ τὸ κάμωμεν, ὡς μὴ ἔχοντες δικαίωμα. Ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἀναλάβῃ καὶ τὴν Ἀστυνομίαν τῶν ἀγρῶν, πρέπει νὰ διορίσῃ ἄλλους ὑπαλλήλους, ὑπαγομένους εἰς τὸν Ἀγροτικὸν ὑπαστυνόμον, καὶ ἐάν ἔχῃ αὐτός καὶ τὴν φύλαξιν τῶν κτημάτων, δένδρων, καρπῶν κτλ. πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶν οἱ ὑπαλλήλοι αὐτοῦ ἐν μέρει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν νὰ ὑπακούωσι καὶ εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν καὶ εἰς τὸν Ἀστυνόμον.

Ἀνταπεκρίθησεν ἕτερος, ὅτι οἱ Ἀγροφύλακες πληροῦνται τῷ ὄντι ἀπὸ τοῦς ἰδιοκτηταῖς, καθὼς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐπαγρυπνῇ τὴν τάξιν καὶ διατηρῇ τὴν ἰσχὺν τῶν Νόμων, καὶ αὕτη πληροῦνται διὰ τοῦτο ἀπὸ τὸ ἔθνος. Νομίζω λοιπὸν, ὅτι, εἴτε ὁ ἄνθρωπος πληροῦνται τὸν Ἀγροφύλακα, εἴτε οἱ ἰδιοκτῆται διὰ τὸν λόγον τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν κτημάτων τῶν, ταῦτα δὲν εἶναι λόγοι ἰσχυροὶ διὰ νὰ μὴν ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν Ἀστυνόμον· πρέπει, νομίζω, ν' ἀποφασίσωμεν ἕως ποῦ καὶ οὗτοι νὰ ὑπάγουν εἰς αὐτόν, καὶ ὡς ποῦ εἰς τοὺς ἄνθρωπους μὲ φαίνεται λοιπὸν εὐλογικὸν νὰ διακριθῇ τὸ ἄρθρον, ὡς ἔξω.

Ἰον, διὰ ποῖα ἔργα οἱ Ἀγροφύλακες ὑπάγουν εἰς τὸν Ἀστυνόμον καὶ

Ἰον, τῶν τρόπων πρέπει νὰ γίνῃται ἡ παῦσις αὐτῶν.

Νομίζω, ὅτι ἀστυνομικῶς πρέπει νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν Ἀστυνόμον διὰ τὰ ἀστυνομικὰ ἔργα ὡς ἀποφασίσωμεν λοιπὸν πρῶτον τοῦτο.

Ἐπρόθεσεν ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι οἱ Ἀγροφύλακες ἔχουν καθέκοντα προσδιορισμένα ἀπὸ τὸν περὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας Νόμον, διαγραφόμενα ἀπὸ τὰ ἄρθρα 65—85 (ἀνεγνωσθέντα)· κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον, οὗτοι εἶναι καθυποῦ Ἀστυνομικοὶ ὑπαλλήλοι. Ὁ προκείμενος Νόμος ἀφαιρεῖ τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν, καὶ τὰ δίδει εἰς τὴν Διοικητικὴν· πρέπει λοιπὸν εἰς αὐτὴν νὰ ὑπάγουν καὶ οἱ Ἀγροφύλακες, διορίζονται μόνον τοῦτο ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι τοὺς πληροῦν οἱ ἰδιοκτῆται, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῶς μόνον τῶν ἀμπελοφυλάκων· ἔπειτα τὰ Δημοτικὰ καθήκοντα δὲν ἐπαρκούν, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ἀπαιτοῦν τὴν πληρωμὴν τῶν. Ἀκόμη καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ Ἀγροφύλακες περιφέρονται ἐνοπλοί, πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν. Εἶμαι ὑπὲρ τοῦ ἁρθροῦ, ὡς ἔχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀπαντήσας δ' ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, εἶπεν, ὅτι πολλοὶ κατὰ δυστυχίαν νομίζουν τὴν Ἀστυνομίαν, ὡς ἔχουσιν χρῆσι τὴν ὠτακουστίαν· ὄχι. Ἡ Ἀστυνομία εἶναι ἱερὸν πρᾶγμα, ἐξικρίσει τὴν κατὰ περιστάσεις τινὰς συμβάσεων κατὰχρήσεων, καὶ ὅταν τελειοποιηθῇ οὕτη, προδίδει καὶ περὶ τῆς ὑγείας ἀκόμη τῶν πολιτῶν, ἀπαγορεύουσα τὴν βοῶσιν τῶν αἰσίων ὑπερώων. Ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει πρόνοιαν διὰ τῆς Ἀστυνομίας περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ περὶ τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν. Ὅθεν ἡ Ἀγροφυλακὴ δὲν ἔχει μόνον ἔργα καρπολογικὰ. Συμφωνῶ λοιπὸν νὰ ὑπάγουνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τ' ἀστυνομικὰ καθήκοντά των, εἰς τὸν Ἀστυνόμον.

Εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἔλαμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι, ἐάν ὁ ἄνθρωπος καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἀναθῶσι νὰ διορίσων Ἀγροφύλακας, τότε τί μέλλει γενέσθαι; Οἱ Ἀμπελοφύλακες διορίζονται δι' ἑνὸς, ἢ καὶ δύο μῆνας. Ἐάν ὁ Ἀστυνόμος τοὺς διατάξῃ νὰ ἐγκαταλείψουν ἕκαστος τὴν ὑποῖον φυλάττει τιμὴμα, καὶ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς τὸ Δαρὶ π. γ. ἢ εἰς τὴν Ἐλευσίνα, αὐτοὶ χρεωστοῦν νὰ ὑπακούωσιν, ἢ ὄχι;

Ἐπρόθεσεν καὶ ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι ἂν καὶ θέλωμεν νὰ περιβάλλωμεν μὲ ἀστυνομικὰ καθήκοντα τοὺς

Ἀγροφύλακας, αὐτοὶ ὅμως δὲν εἶναι διαρκεῖς. Ἐκτός δὲ τούτου, διορίζονται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήταις, ἔχουν ἴδια καθήκοντα καὶ ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα. Αναγνώσατε τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 διάταγμα τίποτε κοινὸν δὲν ἔχουν μὲ τὸν Ἀστυνομόν. Ὁ Ἀγροτικός Ἀστυνομός πρέπει νὰ ἔχῃ ἰδίους ὑπαλλήλους. Τῶν Ἀγροφύλακων τὰ χρέα διαγράφονται ἀπὸ τὸ διάταγμα σφῶς δὲν πρέπει ἀρχὴ νὰ τοὺς υπάξωμιν εἰς τὸν Ἀστυνόμον, καὶ πολὺ περισσότερον ν' ἀναθέσωμεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν παύσιν των. Κατὰ τὸ 31 ἄρθρον τοῦ μνημονευθέντος διατάγματος, οἱ Ἀγρονόμοι πρέπει νὰ συμμορφῶνται μὲ τὰ καθήκοντα τῶν Ἀγροφύλακων νομίζω περὶ τὸν οἱ Ἀγροφύλακας νὰ υπάγονται εἰς τὸν Ἀστυνόμον.

Ἀντέλεξεν ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, παρατηρήσας, ὅτι ὁ προλαλήσας εἶπεν, ὅτι ἡ Ἀστυνομία δὲν ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τὸν Δῆμον. Ἀλλ' ἡ μία Ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ δίδῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν ἄλλην. Ἀρσὺ ἡ Γερουσία ἐδέχθη τὸ πρῶτον κατ' ἐξαιρέσειν τοῦ κανόνος, νὰ υποβάλλωνται εἰς Ἀγροφύλακας εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν, καὶ τοὶ ἀποτελοῦντες μέρος τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, πρέπει νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸν Ἀγροτικὸν Ἀστυνόμον. Ὁ Νόμος δὲν υποβάλλει εἰς τοὺς Ἀγροφύλακας τὴν Ἰπαστυνόμον, διότι, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του, οὗτος εἶναι ἀνώτερος αὐτῶν. Ὅθεν προτείνω οἱ Ἀγροφύλακες νὰ υπάγονται εἰς τὸν Ἀστυνόμον, μὲ τὴν διακρίσειν ὅμως, καθ' ὅσον ἡγορᾷ τ' ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται τὸν § 3 τοῦ 7 άρθρου τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου, ὡς ἔχει εἰς τὸ κείμενον, ἀπεφάνθη, ὅτι παραδέχεται αὐτόν.

Ἐπειδὴ δὲ παρῆλθεν ἡ ὥρα, κατ' ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, ὁ Κύριος Πρόεδρος εἶπεν, ὅτι αὖτις κατὰ τὴν τεταγμένην ὥραν θέλει ἀρχίσαι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 8 άρθρου, καὶ ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικούπης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας

Β. Χρῆς ἀκόπουλος.

Τῆς 4 Μαΐου τοῦ 1846 ἔτους ἡμέρας Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρως ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Α. Δελιγιάννης κηρύττει ἀρχαίμενον τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπηγγέλλει μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου, ψηφισθέντος ἤδη παρὰ τῆς Γερουσίας μέχρι τοῦ ἀρθ. 7.

Ἀναγνώσκαται παρὰ τοῦ ἐνός τῶν Γραμματέων ἐπομένως τὸ ἀρθ. 8 καὶ ἡ περὶ αὐτοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς γνωμοδότησις, κατὰ τῆς ὁποίας λαβὼν τις τὸν λόγον ἀντίταξε τὰ ἑξῆς.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν Διοικητικῶν καθηκόντων, ὁ Ἀστυνομός τῆς Πρωτεύουσας δεῖλιν ἀναντιρρήτως νὰ συνεννοῦται μὲ τὸν Νομάρχην. Δὲν ὑπάρχει ὅμως τοιαύτης συνεννοήσεως ἀνάγκη, ὅταν πράττει περὶ ἐνεργείας Ἀστυνομικοῦ τινος μέτρου, ἐπειδὴ τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἀρρήθρουν ἐκ τῆς Νομαρχικῆς Ἀρχῆς, ἀνατεθέντα εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμον διὰ τοῦ 6 άρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ διὰ ταῦτα δὲν παραδέχομαι τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἀντιπαρκατεῖ ἄλλος, ἀρρήθρουν ἀπὸ μόνῃν τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν, ἀνατεθέντα εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμον, πρὸς ταχίσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐκτέλεσιν, χωρὶς ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὸν Νομάρχην, ἐκ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐξαργτάται ὁ Ἀστυνομός, ὡς ἔχων βαθμὸν ἐλάττωσα, δεατῆς γενομένης τῆς συμμόρφωσός τῆς πάντα γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, λέγει ἄλλος, ἀρρήθρουν διὰ τοῦ ἀρθ. 6, οὐ μόνον ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν, εἰς τρόπον ὥστε δὲν πρέπει νὰ υποβάλλωμεν ἤδη τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμον ὑπὸ τὸν Νομάρχην, ἐπειδὴ, ἄλλως, πράττοντες, θέλομεν παρεμβάλλει ἐμπόδια εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Νομάρχης ἔχει Ἀστυνομικὴν δικαιοδοσίαν, ἐπεκτεινομένην εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ κανονίσῃ, ὁποῖας θέλει ἔχει σχέσεις μετὰ τοῦ Ἀ-

αυτονόμου τῆς Πρωτεύουσας καὶ κατὰ συνέπειαν γνωμοδοτῶν νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ ἄρθρ. 8 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Τὸ 6 ἄρθρον, λέγει ἄλλος, δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ περί οὗ πρόκειται ἤδη, ἐπειδὴ ἀναφέρει μόνον τὴν πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους Ἀστυνομικὰς ἀρχὰς σχέσιν τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, τὴν δὲ πρὸς τὸν Νομάρχην συμβιβάζει ἡ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς γνωμὴν γνωμοδότησις, τὴν ὁποίαν ὀφείλουσιν νὰ παραδεχθῶμεν, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν θέλει συμβῆναι νὰ διδῶσιν ἀμφοτέρω, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφερόμενοι, μὴ συνάδουσας πληροφορίες.

Τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, παρατηρεῖ ἄλλος, δὲν ἀφῆρθησαν ἀπὸ τὸν Νομάρχην, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος δὲν ἐπικραεῖ, ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν μόνη ἀνατίθεται εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνομόν. Ἐνταῦθεν ἐπάγεται, ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὸν Ἀστυνομόν ἀνεξάρτητον τοῦ Νοάρχου, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι δύναται κατὰ τὸ ἄρθρ. 6 ν' ἀναφερῇται ἀπ' εὐθείας εἰς ὅλας τὰς Ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, καθὼς δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὁ παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελεῖς, ἔχων τὸ δικαίωμα ν' ἀναφερῇται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, εἶναι ἀνεξάρτητος τοῦ παρὰ τοῖς Ἐρεταῖς Εἰσαγγελεῖς. Ἐντὸς δὲ τούτων, ἐπειδὴ ἡ Ἱερουσία, μὴ παραδεχθεῖσα τὸν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προσδιορισθέντα βαθμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, προσδιώρισεν εἰς αὐτὸν βαθμὸν Ταγματάρχου, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, καθότι ἄλλως ἔθελε προσβληθῇ ἡ ἱεραρχία, ἂν ἀπορραϊσώμεν ἤδη νὰ ᾖναι ἀνεξάρτητος τοῦ ἀνωτέρου ὁ ὑποδεέστερος ὑπάλληλος.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀστυνομίου, λέγει ἄλλος, διεχωρίσθησαν ἀπὸ τὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, στηριζόμενοι εἰς τὴν βαθμολογίαν, ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἀστυνομία ὑπόκειται, ὡς ἡ Δημοτικὴ, εἰς τὸν Νομάρχην, καθότι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἔθελε ματαιωθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἡ Ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, παρατηρεῖ ἄλλος, ταυτίζεται πολλάκις μὲ τὴν Διοικητικὴν, καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει εἶναι νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ ταύτης, συμφωνῶν μὲ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, καθότι, τούτου μὴ κανονιζομένου, ἔδη συνεχῶς θέλουσι διατάσσεται παρὰ τοῦ Νοάρχου μέτρα διὰ ἄρρηκτον τὴν παρὰ τοῦ Ἀστυνομίου λαμβανόμενων, καὶ οὕτως

θέλουσι λαμβάνει χώραν συγκρούσεις ἀσυνεχῆτος πρὸς βλάβην τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, λέγει ἐν τῶν μιλῶν αὐτῆς, ὑπαγαγούσα τὸν Ἀστυνομόν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπ' εὐθείας, δὲν συνελάμβη τὴν ιδέαν νὰ υποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὸν Νομάρχην, τὸν ὁποῖον ἐθεώρησε μὴ δυνάμενον νὰ ἐπεμβαίῃ εἰς Ἀστυνομικὰ ἔργα· σκεφθεῖσα ὅμως, ὅτι συμβαίνει νὰ λαμβάνωσι χώραν πολλάκις περιστατικά, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ γινώσκῃ ἡ Διοικητικὴ Ἀρχή, ἐγνωμοδότησι νὰ συνεννοῖται μὲ τὸν Νομάρχην ὁ Ἀστυνομίας, καθ' ὅσον ἀρροᾷ τὰ λαμβανόμενα μέτρα ἐπὶ οὐσιωδῶν Διοικητικῶν ἀντικειμένων.

Ἐκ τῶν λεγθέντων ἀπεδείχθη, λέγει ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, τὸ ἐκ τοῦ Νοάρχου ἀνεξάρτητον τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, ὑπαγομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἀμείψας, καὶ αὕτη ὑπάρχει ἡ ἐννοία τῆς γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ προλαλήσαντος. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς πρὸς τὸν Νομάρχην σχέσεις τοῦ Ἀστυνομίου, παρατηρῶ, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ κανονίσωμεν τὴν περί τῆς πρόκειται συνεννόησιν μόνον, ἐπειδὴ ὁ Ἀστυνομός συνεννοεῖται καὶ μὲ ἄλλας ἀρχὰς, π. χ. μὲ τὴν Μοιραρχίαν, μὲ τὴν Εἰσαγγελίαν, καὶ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχήν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἠθέλωμεν ὑποπέσει εἰς πᾶν, ἂν εἰπώμεν ἤδη, ὅτι συνεννοεῖται μόνον μὲ τὸν Νομάρχην. Ὅθεν, ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖον διὰ διατάγματος, ἐπὶ τῶν Νόμων στηριζομένου, δύναται νὰ κανονίσῃ τὴν σχέσιν τοῦ Ἀστυνομίου πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχήν, θεωρῶ περιττὴν τὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ 8ου ἄρθρ. προταθείσαν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς προσθήκην.

Ὁ Ἀστυνομός, λέγει ἄλλος, πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχήν, 1ον, διὰ νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ ἱεραρχία, ἂν καὶ τοι ἔχων βαθμὸν ὑποδεέστερον, θεωρηθῇ ἀνεξάρτητος τοῦ Νοάρχου, τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα τοῦ ὁποίου, οὐδὲν τῶν ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου ἀφείλεν· 2ον, διότι, ὅσον αἱ ἐλευθερίαι ἀναπτύσσονται, κατὰ τοσοῦτον πρέπει νὰ περιορίζεται τὸ ἀνεξάρτητον τῆς Ἀστυνομίας, ἐν ᾧ ἐνταῦθα ἤδη τὸ ἐναντίον μὲ τὸν φυσικὸν τῶν πραγμάτων δρόμον συμβαίνει, καὶ μάλιστα, ἂν θεωρήσωμεν τὸν Ἀστυνομόν, ἐντὸς τοῦ στενοῦ κύκλου τῆς Πρωτεύουσας καὶ Πειραιῶς ἐνεργούντα, ἔσον μὲ τὸν Νομάρχην, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιοδοσία ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ 1/10 τοῦ Κράτους καὶ 3ον, διότι αἱ μεταξύ Νομάρ-

χου καὶ Ἀστυνόμου ἐνδιεργάζονται νὰ συμβῶσι συγκρούσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἰδίας ἐκάστου ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ κανονίζονται διὰ νόμου, καὶ οὐχὶ δι' ἀπλῆς τοῦ ὑπουργοῦ διαταγῆς, ὡς ἄλλοτε προσδιορίσθη ἡ ἀρμοδιότης τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ τῶν ἐκτεκτικῶν Διοικητικῶν.

Ἡ προσδιορισθεῖσα βαθμολογία τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, λέγει ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, ἐγένετο μόνον διὰ ν' ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν μισθοδοσίᾳ κατάλληλος, ὡς ἄλλοτε εἰρη-
ται, καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα, θεωροῦντες τὰς σχέσεις τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἀρχήν, νὰ υποβάλλωμεν τὴν πρώτην εἰς τὴν δευτέραν, καίτοι ὁ βαθμὸς τοῦ Ἀστυνόμου εἶναι ὑποδεέστερος, καθότι οὗτος δὲν θέλει δύνασθαι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν νὰ ἐνεργῇ τὴν ὑπηρεσίαν ἀνεμπο-
δίστως, περιοριζόμενος εἰς ἑκάστον μέγα παρὰ τοῦ Νομάρχου, εἰς τρόπον ὥστε, ἤθελεν ἐντεῦθεν καταστραφῇ ὁ σκο-
πός, δι' ὃν ἐφ' ἧρίσθη ἡ θέσις τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ἀστυνόμου, λέγει ἄλλος, ὑπάρχει συνδε-
δεμένη μὲ ἐκείνην τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ πρέπει νὰ συνεννοῇται οὗτος μὲ τὸν Νομάρχην, διὰ νὰ μὴ συγκρούων-
ται ἐνεργούντες τὰ καθήκοντά των· συμβαίνει π. χ. στάσις εἰς τὴν Πρωτεύουσάν· ἂν ὁ Ἀστυνόμος δὲν συνεννοῇται μὲ τὸν Νομάρχην, ἐνδεχεται οὗτος νὰ λάβῃ ἐναντία μέτρα μὲ τὰ λαμβάνοντα παρὰ τοῦ Ἀστυνόμου· πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοιοῦτου κινδύνου, θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄν συμβῇ στάσις εἰς τὴν Πρωτεύουσάν, ἀπαντᾷ ὁ Κ. Πρω-
θυπουργός, τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείων, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀρεῖλουσι ν' ἀναφίρουνται ὅ,τι Νομάρχης καὶ Ἀστυνόμος, θέλει διατάξῃ τὰ πρὸς τὴν κα-
τάπαυσιν αὐτῆς· κατάλληλα μέτρα· μὴ ὑπάρχοντος λοιπὸν διὰ τοῦτο κινδύνου συγκρούσεως τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν πα-
ρουσίαν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, θεωρῶ τὴν συνεννόησιν περιττήν.

Ἄν διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουρ-
γοῦ, λέγει ἄλλος, διδόντος τὰς ἀρμοδίους διαταγὰς, θεω-
ρεῖται περιττὴ ἡ συνεννόησις τοῦ Ἀστυνόμου μὲ τὴν Διοι-
κητικὴν Ἀρχήν, ἐπειδὴ περιττός ἐπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὁ Διοι-
κητικὸς Ἀστυνόμος, καθότι ὁ Ὑπουργός ὑπάρχει παρών, καὶ
δύναται νὰ διατάξῃ τὰ δέοντα.

Ἰκανῶς ἐντεῖθεν θεωρηθείσης τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συ-

ζητήσεως, γίνεται μυστικὴ ψηφοφορία, καὶ διὰ ψήφων 20
κατὰ 15, τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπορρίπτεται,
ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ δὸν ἀθροῦν κατὰ τὸ Νομο-
σχέδιον.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα τὸ ἀθροῦν θοῦ, λαθὼν δέ τις
τὸν λογὸν παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς: Δὲν ὑπάρχει ἀναλογία ὡς
πρὸς τὴν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προσδιοριζομένην μισθοδο-
σίαν τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία θεωρῶ ἀναγκαίαν
νὰ μεταρρυθμισθῇ, ἐλαττωμένη μὲν ἀφ' ἐνός, αὐξανόμενη δὲ
ἀφ' ἑτέρου διὰ ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν ἢ ἐλάττωσις
κατὰ τὸν ἀκολουθοῦν τρόπον. Ἡ μισθοδοσία τοῦ Ἀστυνόμου
νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ δραχ. 100, ἡ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ
κατὰ δραχ. 50, ἡ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως κατὰ δρ. 30,
καὶ τέλος κατὰ δρ. 20 ἡ διὰ γραφικὴν ὕλην διὰ τοῦ 10
ἀθροῦν ὀρεζομένη πρῶτον. Οὕτω δὲ γίνεται ἐλάττωσις 200
δραχμῶν, αἷτινες δύνανται νὰ δαπανηθῶσιν, αὐξανόμενης τῆς
μισθοδοσίας τῶν βοηθῶν κατὰ δραχ. 10, τῆς τῶν Γραφίων
ἑκατότης, καὶ τῆς τῶν Κλητῆρων κατὰ δραχ. 5.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀντιπαρατηρεῖ ἐν μέλει αὐτῆς, δὲν ἐθεώ-
ρησε δίκαιον νὰ λαμβάνῃ μισθοδοσίαν Τμηματάρχου ὁ Διοι-
κητικὸς Ἀστυνόμος, ἐπειδὴ ἐκεῖνος μὲν ὀλίγας ὥρας ἐργά-
ζεται, οὗτος δὲ καὶ ἡμέραν καὶ νύκτα πρέπει νὰ ᾔσῃ εἰς κί-
νησιν.

Πρὸς ἐκλογὴν κατάλληλον τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀστυνο-
μικῶν ὀργάνων, παρατηροῦσι τινές, πρέπει νὰ ᾔσῃ ἀνάλογος
καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ὀρεῖλουσιν νὰ παρα-
δεχθῶμεν ἀντι τινὲς ἐλαττώσεως. Ἐπειδὴ ὁμοίως εἰ Ἀστυ-
νομικαὶ Κλητῆρες λαμβάνουσιν ἤδη 45 δραχμὰς κατὰ μέλα
διὰ δὲ τοῦ Νομοσχεδίου προσδιορίζεται νὰ λαμβάνουσιν εἰς τὸ
μέλλον 35, εἶναι δίκαιον νὰ προστεθῶσι 10 δραχμαί, διὰ τὴν
μισθοδοσίαν ἐκάστου τῶν Κλητῆρων.

Παραδέχομαι, λέγει ἄλλος, τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Ἀστυνό-
μου· ἡ τοῦ Γραμματέως ὁμοίως αὐτοῦ, πρέπει νὰ περιορισθῇ
εἰς δραχ. 150, ἐπειδὴ δὲν ἔχει οὗτος μέγα τι ἐργον, ἢ δὲ
τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως Ὑπαστυνόμου εἰς δρ. 150.

Ὁ Γραμματεὺς, ἀντιπαρατηρεῖ ἄλλος, θέλει ἀναπληρῇ τὸν
Διοικητικὸν Ἀστυνόμον, καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ κα-
νονισθῇ ἀνάλογος μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ εἰς τοιαύτην θέσιν δι-
ορισθεομένου προσώπου μισθοδοσίᾳ.

Δὲν βλέπω, ἀντιπαρατηρεῖ ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύ-

σας, τὰ μεγάλα τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἔργα, ἐπει-
δὴ οὗτοι δὲν θέλουσιν ἐπεμδαίνει βεβαίως εἰς τὰ μυστήρια
τῶν οἰκογενειῶν, καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶ ἀναγκασίαν τὴν ἐ-
λάττωσιν.

Οἱ διορισθεῖσες Ἀστυνομικοὶ ὑπαλλήλοι, λέγει ὁ πρῶ-
τος περὶ τοῦ προκειμένου ἀγορεύσας, δὲν θέλουσιν ἀνέχει εἰς
τὴν πρώτην τῆς κοινωνίας τάξιν, ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες ἐκ-
γοῦσαι τὴν Ἀστυνομίαν κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτῆς σφρα-
σίαν καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν με-
γάλην μισθοδοσίαν διὰ τοιαῦτα πρόσωπα. Ἀν ὅμως δὲν θέ-
λει λιθεῖ χώρον ἐλάττωσις, διὰ ν' ἀνακληρώσῃ αὐτὴ τὴν αὐ-
ξῆσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν Κλητῶν, θεωρῶ τὸ Νομοσχέ-
διον προτιμώτερον.

Συμφωνῶν ἕτερος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα παραδέχεται τὴν
αὐξῆσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν Κλητῶν, παρατηρῶν, ὅτι ὁ-
πάρχει προφανὲς κίνδυνος νὰ περιπτώσιν οὗτοι εἰς κατα-
χρήσεις μὴ δυνάμενοι νὰ ζήτωσι μὲ 35 δραχ. τὸν μῆνα.

Παραδεχόμενος ἄλλος τὴν προταθεῖσαν ἐλάττωσιν, καὶ θε-
ωρῶν ἀναγκασίαν ἢ μηχανικὴν τῶν Κλητῶν μισθοδοσίαν νὰ προ-
σδιορισθῇ εἰς 50 δραχμὰς, προστιθεὶς, ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ
Ἀστυνομικοῦ, ἐκ τῆς διὰ τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐκπαιδείας ἐ-
χοντος καὶ σπερμαίνου μαθήσεως, δὲν πρέπει νὰ ᾔται ἀνω-
τέρα ἐκείνης τοῦ Τμηματάρχου, ὅστις καὶ πολλοὺς κατέβαλε
κόπους, καὶ πολλὰ ἐδάπανε χρήματα πρὸς ἀπόκτησιν τῶν
ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ὅποιαν ἔχει θέσιν γνώσεων.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, ἀντιπαρατερεῖ ὁ Κ. Πρωθυ-
πουργός, ἐνδέχεται νὰ ᾔται ἐκ τῶν δαπανημάτων καὶ τὰ πίν-
τα θυσιασάντων ἀγωνιστῶν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ γί-
νῃ ἐλάττωσις τῆς μισθοδοσίας. Οἱ δὲ Κλητῆρες προτείνω νὰ
λαμβάνωσι 45 δραχμῶν μηνσίον μισθόν, καθότι ὁ ἐν τῷ
Νομοσχέδιῳ προσδιορισθὴν κατὰ παραδρομὴν.

Ἡ νεαρά ἐργασία τοῦ Τμηματάρχου, λέγει ὁ πρὸ τοῦ Κ.
Πρωθυπουργοῦ ἀγορεύσας, πρέπει νὰ προτιμᾶται τῆς ὕλης
τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομικοῦ, ἡ μισθοδοσία τοῦ ὁποίου εἶναι
ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἐλαττωθῇ, μάλιστα δὲ, διότι οἱ Τμηματάρ-
χαι ἐνδέχεται νὰ ᾔται ὡσούτως ἀγωνιστοὶ, καὶ ἐκτὸς τού-
των, διότι ὁ προκειμένος Νόμος εἶναι αἰώνιος.

Ὁ Νόμος οὗτος, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, δὲν εἶ-
ναι αἰώνιος, καὶ θέλει πύσει, παρελθούσης τῆς προκαλεσάσης
ἐκτὸν ἀνάγκης.

Μηδεμίαν ἄλλαν παρατηρήσεως γενομένης, ἐρωτηθεὶς ἡ
Γερουσία παραδέχεται τὴν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἀριζομένην
μισθοδοσίαν τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀποφασίσασα μόνον
ν' αὐξήσῃ κατὰ 10 δραχμὰς ἡ μισθοδοσία ἐκάστου τῶν
Ἀστυνομικῶν Κλητῶν.

Ἀναγινώσκειται ἐπομένως τὸ ἀρθρ. 10, τὸ ὁποῖον κατὰ πα-
ρατήρησιν τινὴν ἐτροπαλιότητος, περιοριθεὶς εἰς 30 δραχ-
μὰς, τῆς δὲ ἐξοφᾶ γραμμικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως ἐπιχορη-
γήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομικοῦ.

Ἀναγινώσκειται κατὰ συνέπειαν τὸ ἀρθρ. 11, τὸ ὁποῖον ἡ
Γερουσία παραδέχεται παμψηφεί.

Ἀναγινώσκειται τελευταῖον τὸ ἀκροτελεύτιον ἀρθρ. καὶ ἡ
περὶ αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τῶν μιλῶν τῆς
ὁποίας παρατήρησε τὰ ἑξῆς:

Ἀνακαλῶ ἀπὸ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου γενομένην πρὸ αὐτῆς γνωμοδότησιν. Προτείνω δὲ
νὰ ἐξελειφθῇ ὁλόκληρον τὸ ἀρθρὸν τοῦτο, καὶ νὰ υποβληθῇ
παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἰδίῳ Νομοσχέδιον περὶ
συστάσεως τρίτου Εἰρηνοδικείου ἐν τῇ πόλει Ἀθηνῶν.

Παρατηρῶν ἕτερος, ὅτι τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα δὲν πρέ-
πει ν' ἀναμείγνυνται μὲ τὰ Δικαστικά, παραδέχεται τὴν πρό-
τασιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος.

Διὰ τῆς συστάσεως τοῦ ἰδίου Πταισματοδικείου, λέγει ὁ
Κ. Πρωθυπουργός, δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ Κυβέρνησις,
εἰμὴ τὴν καταδίωξιν τῶν πταισμάτων καὶ τὴν ταχείαν αὐ-
τῶν ἐκδίκασιν. Ἀν ὅμως συναινῶτε πάντες εἰς τὴν ἀνευ
δυσκαλίας παραδοχὴν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου,
συμφωνῶ μὲ τοὺς προγορευσάντας.

Μηδενὸς ἀντειπόντος τί, ἐρωτᾶται ἡ Γερουσία, καὶ πα-
ραδέχεται παμψηφεί τὴν ἐξέλειψιν τοῦ ἀκροτελευταίου
ἀρθροῦ.

Γίνεται ὕστερον μυστικὴ περὶ τοῦ Συνόλου ψήφοις, τὸ
ὁποῖον ἡ Γερουσία παραδέχεται διὰ ὑψῶν 28 κατὰ 5,
ἔχει δὲ, ὡς ἑξῆς.

Ο Θ Ω Ν .

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΚΑΛΑΒΟΣ.

Ἐπιδεικνύμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς Πειραιᾶ, ἡ Δημοτικὴ Ἀστυνομία θέλει ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, διοριζομένων ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρ. 2.

Ἀστυνομικοὶ ὑπαλλήλοι, διὰ μὲν τὴν Πρωτεύουσαν, προσδιορίζονται ὡς ἐξῆς:

Α'ον. Εἰς Διοικητικὸς Ἀστυνόμος ἔχων βαθμὸν Τμηματάρχου.

Β'ον. Εἰς Ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν Παισιμάτων.

Γ'ον. Εἰς Ὑπαστυνόμος ἐπὶ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν.

Δ'ον. Τέσσαρες Ὑπαστυνόμοι, εἰς εἰς ἕκαστον τμήμα τῆς πόλεως.

Ε'ον. Εἰκοσιπέντε Ἀστυνομικοὶ Κλητῆρες.

Διὰ δὲ τὸν Πειραιᾶ εἰς Ὑπαστυνόμος ἐκπληρῶν ὅλα τ' Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, καὶ πέντε Κλητῆρες.

Άρθρ. 3.

Ὅλοι οἱ Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀστυνομικοὶ Κλητῆρες, θέλουν διατελεῖ ὑπὸ τῆς διαταγῆς καὶ οὐγκίας τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου.

Άρθρ. 4.

Παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου διορίζεται Γραμματεὺς με βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματεῖος πρώτης τάξεως, εἰς Ὑπογραμματεῦς καὶ δύο Γραφεῖς.

Παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν παισιμάτων Ὑπαστυνόμῳ διορίζεται εἰς βοηθὸς καὶ εἰς Γραφεῖς, παρὰ δὲ τῷ Ὑπαστυνόμῳ Πειραιῶς εἰς βοηθὸς.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος, ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ, καὶ οἱ Ὑπαστυνόμοι θέλουν διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Βασιλείου, κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Οἱ δὲ Ὑπογραμματεῖς, Βοηθοί, Γραφεῖς καὶ Ἀστυνομικοὶ Κλητῆρες, παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Άρθρ. 5.

Ἀπόντος, ἢ κωλυομένου τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, ὁ

Γραμματεὺς αὐτοῦ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του. Ἀπόντος δὲ, ἢ κωλυομένου τοῦ Ὑπαστυνόμου Πειραιῶς, καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν παισιμάτων, οἱ Βοηθοὶ αὐτῶν ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των κωλυομένου δὲ τινος τῶν Ὑπαστυνόμων, ἀναπληροῖ προσωρινῶς αὐτὸν εἰς τῶν ἄλλων Ὑπαστυνόμων τῶν Τμημάτων, κατὰ διαταγὴν τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου.

Άρθρ. 6.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνόμος τῆς Πρωτεύουσας, θέλει ἐνεργεῖ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὅλα τ' Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ἔσονται μέχρι τοῦδε ἀνατεθειμένα διὰ Νόμων ἢ Διαταγμάτων εἰς τὰς Διοικητικὰς ἢ Δημοτικὰς Ἀρχάς. ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς βεβαιώσεως τῶν γινομένων ἀξιοποίνων πράξεων κατὰ τοὺς ὅρους τῶν άρθρων 17 καὶ 18 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, καὶ ἐπομένως τὰ ὡς πρὸς τοῦτο δικαιοῦματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῆς Ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων κατὰ τὰ άρθρα 153, 157, καὶ 159.

Θέλει ἐνεργεῖ ὡσαύτως εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ Πειραιᾶ, τὰ πρὸς διαλύσιν στασιαστικῶν συνθηρᾶσεων, συναρῶν μὲ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μ' ὅλας τὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους, τὰς ἐπιφορτισμένας μὲ Ἀστυνομικὰ χρεῖα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων του, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ πρότασιν περὶ διορισμοῦ καὶ παύσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς αὐτὴν προσωπικῶς.

Άρθρ. 7.

Οἱ Ὑπαστυνόμοι τῶν Τμημάτων τῆς πόλεως θέλουν ἐκτελεῖ τὰ ἀστυνομικὰ τῶν καθήκοντα ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Τμήματός του ἕκαστος.

Ὁ Ὑπαστυνόμος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει ἀνατεθεῖ τὸ περιεχὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφίμων Τμήμα, θέλει ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρεῖα τοῦ Ἀγορανόμου. Οἱ λοιποὶ ὡσαύτως Ὑπαστυνόμοι θέλουν ἐκτελεῖ τὰ κανονισμένα δι' ἕκαστον αὐτῶν καθήκοντα.

Ἀπαντες οἱ Ὑπαστυνόμοι οὗτοι, διατελοῦντες ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνόμου, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσπλητῆα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθήκοντων.

Οἱ Ἀγοροῦλακες τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν, διοριζόμενοι κατὰ τὰς ὑποχρεώσεις διατάξεις, ὑπάγονται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἀγο-

τικῆς Ἀστυνομίας ὑπαστυνόμενον, ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς πιάη προσωρινῶς. Ἡ δὲ ὀριστικὴ παύσις των ἀπορρα-
σιζέται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Ἀστυνομίου, ἀκούσαντος τὴν
γνώμην τῆς Δικαστικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ Διοικητικὸς Ἀστυνομὸς ὑπάγεται ἐμείσως εἰς τὸ ὑπου-
ργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ μηχανικὰ μισθοδοσίᾳ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4 Ἀστυ-
νομικῶν ὑπαλλήλων, προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς:

Λον	Ἡ τοῦ Ἀστυνομίου εἰς . . .	δραχμαί: 400.
	Ἡ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ . . .	200.
	Ἡ τοῦ ὑπογραμματέως . . .	120.
	Ἐκάστου τῶν Γραφέων . . .	60.

Βον	Ἡ τοῦ ὑπαστυνόμου ἐπὶ τῆς κατα- διώξεως τῶν πταισμάτων . . .	180.
	Ἡ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ . . .	80.
	Ἡ τοῦ Γραφέως . . .	60.

Γον	Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἀγροτικῆς Ἀστυνο- μίας, τοὺς τέσσαρας ὑπαστυνόμους τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν ὑπαστυνόμενον Παιρικῶς προσδιορί- ζεται εἰς ἑκάστον κατὰ μῆνα . . .	150.
-----	--	------

	Ἡ τοῦ βοηθοῦ τοῦ ὑπαστυνόμου Παι- ρικῶς . . .	80.
--	--	-----

Λον	Εἰς ἑκάστον τῶν Ἀστυνομικῶν Κλητῆρων . . .	45.
-----	--	-----

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τὸν Διοικητικὸν Ἀστυνόμον χορηγοῦνται, δι' ἐξόδα
Γραφικῆς ὕλης καὶ θερμάνσεως 30 τριάκοντα δραχμαὶ κατὰ
μῆνα. Εἰς δὲ τὸν ὑπαστυνόμενον ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν
πταισμάτων, καὶ εἰς τὸν τοῦ Παιρικῶς, 20 εἰκοσι δραχμαὶ
κατὰ μῆνα εἰς ἑκάστον.

Θέλει χορηγηθῇ ὡσαύτως ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὰ
ἐνοίκια τῶν ἀναγκαίων Ἀστυνομικῶν Ἐκταστημάτων καὶ ἡ διὰ
τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς Ἀστυνομίας τῆς Πρωτευούσης καὶ τοῦ
Δήμου Παιρικῶς θέλουν εἰσθῆαι εἰς βέρος τοῦ Δήμου. Ἐπο-
μένως, ὅλα τὰ κατὰ τοὺς δύο τούτους Δήμους εἰσπραττόμενα
ἀπὸ τὰ πρόστιμα, ἀπὸ τὰ δικαστήρια, ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς
πληρηρίαις, ἀπὸ τὰ σταθμικὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα καὶ
ἀπὸ ἄλλα πρόσδοκα δικαιώματα, τὰ ὅποια παρεργήθησαν
εἰς τοὺς Δήμους χάριν τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεως τῆς
Ἀστυνομίας, θέλουν εἰσέρχεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Δημό-
σιον Ταμεῖον.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 15 Μαρτίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίσιν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. Δελιγιάννης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. Τρικούπης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρησακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 7 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώ-
μα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Σ. Τρικούπης κηρύττει
ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίσιν κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.
Τὰ πρακτικὰ τῆς προληδούσης Συνεδρίσεως ἀναγνωσθέντα
ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει μετὰ ταῦτα, ὅτι κατὰ
τὴν σημερινὴν συνεδρίσιν θέλει συζητηθῇ ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ
τῶν ἀναγκῶν Ἐπιτροπῆς, ἀπ' οὗ προηγουμένως ἀναγνωσθῶ-

σιν αἱ ἐκθέσεις τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκλογῆς Ἑνόρκων Νομοσχεδίου, καὶ ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου ἐν Τίρυνθι.

Ἀναστὰς δὲ κατὰ συνέπειαν ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ πρώτου Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκει τὴν περὶ τούτου ἐπομένην ἐκθεσιν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ ἐκλογῆς Ἑνόρκων διὰ τὸ 1846 ἔτος Νομοσχέδιον, τὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ πρὸς τὴν Γερουσίαν καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν,

θεωροῦσα ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διὰ μόνον τὸν λόγον τῆς ταχείας ἐκδικάσεως τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπὶ διαφόροις ἐγκλήμασι κρατουμένων ὑποδίκων, καὶ διότι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ γνωρίζει, καὶ ὁ Κύριος Ὑπουργός, διὰ τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεώς του ἀναφέρει, ὅτι ἡ τριετής περίοδος τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων ἔληξεν ἤδη καὶ πρέπει νὰ προηγηθῶσι τῆς συγκροτήσεως αὐτῶν νέαι ἐκλογαί, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἀνάλογος χρόνος, διὰ ταῦτα

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ γίνῃ δεκτὸν παρὰ τῆς Γερουσίας τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ὡς ἔχει.

Ἐλλ' ἐπειδὴ ἡ συγκρότησις τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων πρέπει κατὰ τὸ Νομοσχέδιον νὰ γίνῃ πρὸ τῆς λήξεως τῶν δύο πρώτων Συνόδων, ἧτις δὲν εἶναι πολὺ μακρὰν, θεωρεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ τούτου Σώματος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ἐπίσπευσις τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων, κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συγκροτηθῶσι τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἑνόρκων κατὰ τὰ ἄρθρα 1 τῶν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου

περὶ ὀρκωτῶν κριτῶν, καὶ 41 ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1846 περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαΐου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ι. Κοντούμας

Ιω. Θεοτόκης

Γ. Ψύλλας

Γ. Δαρειώτης

Ιω. Καραμάνος.

Ἀναγινωσθεῖσθε δὲ τῆς ἐκθέσεως προσδιορίζεται ἡ ἐπινοῶσα πρὸς συλλήψεσιν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀναστὰς ὕστερον ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ δευτέρου Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς, ἀναγινώσκει ὡσαύτως ἐκθεσιν περὶ αὐτοῦ, ἔχουσαν ὅδε,

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ Σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου εἰς Τίρυνθα Νομοσχέδιον καὶ καθυποβάλλει εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Σώματος τὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις τῆς.

Ἡ σύστασις τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου καὶ ἡ συνένωσις αὐτοῦ μὲ τὸ Ἱπποφορβεῖον εἶναι ὄχι μόνον ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμα, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικώτερα, ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα. Ὅθεν θεωρεῖ παραδεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον καθ' ὅλα.

Μολονότι οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ δευτέρου ἀρθροῦ Καθηγηταί, δὲν ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὸ Γυμνάσιον Ναυπλίας, διὰ νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπωφελεῖ σκοπόν, εἶναι ἐνδεχόμενον μ' ὅλον τοῦτο νὰ εὑρεθῶσι καὶ διορισθῶσιν εἰς τὸ μέλλον, ὥστε ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸν Νόμον δὲν εἶναι ἐπιβλαβής, καθότι ἡ χρῆσις τῶν τοιούτων ἐξόδων θέλει γίνεαι, ὅταν οἱ Καθηγηταί διορισθῶσιν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ εἰς

τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅτι πρέπει νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου πίνακα, ἢ προϋπολογισμόν, ὅστις νὰ περιέχῃ κατ' ὄνομα τὰς γεννηθησομένας δαπάνας, διὰ κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς οἰκοδομῶν, διὰ τὸ ποσὸν καὶ ποιὸν τῶν ἀγορασθησομένων ζώων, ἐργαλείων, σπόρων κτλ. τὸν ὅποιον νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἐν καιρῷ τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ γενικοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ κράτους, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς διαχειρήσεως καὶ ἐξελέγγεως ὅλων τῶν δαπανῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐπὶ τὸ καταλλήλοτερον καὶ συμφερώτερον, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης καταχρήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαΐου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

I. Θεοτόκης

Ἀδὰμ Δούκας

Χρ. Βλάχης.

Ἰω. Καραμάνος

Γιαννάκης X. Πέτρου.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἀποφασίζεται νὰ λιθογραφηθῇ ἡ ἔκθεσις καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη νὰ συζητηθῇ δὲ τὸ Νομοσχέδιον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς ἑνόρκων Νομοσχεδίου.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει ἐπομένως, ὅτι ὁ ἐν Ἑλλάδι ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἰσπανικοῦ Κράτους προσήνεγκεν εἰς τὴν Γερουσίαν τὰ Πρακτικά τῆς παρελθούσης Συνόδου τῶν Ἰσπανικῶν Βουλῶν, καὶ ὅτι τὸ Γραφεῖον θέλει τῷ ἀπευθύνει τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν.

Ἀναγινώσκεται ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Κ. Βόττση, αἰτοῦντος διμκνον παράτασιν ἀπουσίας, ἢ δὲ Γερουσία ἀποφασίζει τεσσαρακονθήμερον.

Ἀναγινώσκεται καὶ ἑτέρα ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Σ. Καλογεροπούλου αἰτοῦντος τεσσαρακονθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, ἢ ὅποιον ἐγκρίνεται νὰ παραχωρηθῇ.

Ἐπερχομένης μετὰ ταῦτα τῆς συζητήσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ

τῆς ὑπ' ἀριθ. 100, ἀναφορῆς τοῦ Δ. Ν. Κοκκαλιώτου ἔκθεσις.

Εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρατρεῖ, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ὑπερέτρεσεν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα Στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς τὴν πατρίδα, καὶ ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορὰ αὐτοῦ, διὰ νὰ τῷ ἀπονειμηθῇ δικαιοσύνη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀντιπαρκατρεῖ ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐθεώρησε κατάλληλον νὰ διευθυνθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον, τὸ ὅποιον δύναται νὰ τὴν παραπέμψῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων Ἐπιτροπὴν, σκεφθεὶς, ὅτι δὲν ἔστιν ἀρμόδιος νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ συστάσεως, ἐπειδὴ ὁ ἀναφερόμενος ζητεῖ ν' ἀνατραπῶσιν ἀποφάσεις τῶν προλαβουσῶν ἐπὶ τῶν ἐκδουλεύσεων Ἐπιτροπῶν. Κατ' αἰτήσιν δὲ τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἄλλοτερος ἢ περὶ τῆς πρόκειται ἀναφορᾶ. Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ἄλλος, γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορὰ, ἐπειδὴ ὁ ἀναφερόμενος ὑπῆρξεν ὁ μόνος τῶν Μωδοχωρίων ἀρχηγός.

Ἐρωτηθεὶς τέλος ἡ Γερουσία, παραδέχεται νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἀναγινώσκεται κατόπιν ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἀναφορῆς ἔκθεσις τοῦ Κ. Δ. Ν. Τζακάνικα, πληρεξουσίου τῆς Μαρίας Τζακάνικα. Ἀποφασίζεται δὲ κατ' αἰτήσιν τινός τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, νὰ συζητηθῇ μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων καὶ περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ ἐν Τίρυνθι Σχολείου.

Ἀναγινώσκεται ὑστερον ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀναφορῆς τοῦ Κ. Π. Ζωγράφου ἔκθεσις. Ἡ περὶ αὐτῆς ὁμοῦ συζήτησις ἀνὰ ὅλην κατ' αἰτήσιν τῆς ἰδίας Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγινώσκεται ἐπομένως ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 ἀναφορῆς τοῦ Χρ. Κορμενέζου ἔκθεσις, καὶ ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 ἀναφορῆς τοῦ Κ. Νικητᾶ Στρατατοπούλου ἔκθεσις. Εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρατρεῖ, ὅτι δὲν εἶναι ἀρμόδιον ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον, καὶ ὅτι πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ συζητηθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἢ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντιπαρκατρεῖ ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ, ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός δύναται νὰ υποβάλῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς

τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, καὶ τοῦτο νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, λέγει ἄλλος, εἶναι μόνον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀρμόδιον, καὶ εἰς τοῦτο πρέπει νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά.

Ἄν ἡ ἀναφορά, λέγει ἄλλος, συσταθῇ εἰς Ὑπουργεῖον ὁρισμένον, ἐντεῦθεν ἤθελεν ὑποτιθεῖ, ὅτι προδικάζει περὶ αὐτῆς ἡ Γερουσία, καὶ διὰ νὰ μὴ συμβῇ τοῦτο, ἡ σύστασις πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Μηδεμίαν ἄλλαν γενομένην περὶ τούτου παρατηρήσεως, ἐρωτᾶται ἡ Γερουσία καὶ παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, μεταβαλοῦσα τὴν λέξιν *Στρατιωτικῶν*, διὰ τῆς λέξεως *Οἰκονομικῶν*.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6 ἀναφορᾶς, τοῦ Κ. Εὐσταθίου Σπυρίδωνος ἑκθεσις, καὶ γίνεται δεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7 ἀναφορᾶς, 15 κατωίκων τοῦ χωρίου Μπέλεσι τῆς Γορτυνίης, ἑκθεσις. Αὐτῶν δέ τις τὸν λόγον παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν, αἱ παρὰ τῶν γεωργῶν καταχόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι, ὅταν δὲν ὑπερβαίνουν τὴν παρὰ τοῦ Νόμου ὁρισμένην ἑκτάσιν, δὲν δύνανται ν' ἀρχειθῶσιν ἐκ τούτων, καὶ νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς ἄλλους.

Συμφωνῶν ἕτερος μὲ τὸν προαγορεύσαντα, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν εἶναι πιστευτὰ τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ περιεχόμενα, ἐπειδὴ τὰ παραχωρητήρια ἐκδίδονται, λαμβανομένων προηγουμένων ὑπ' ὄψιν ὅλων τῶν περὶ κατοχῆς ἀποδείξεων.

Μηδενὸς ἄλλου παρατηρήσαντος τι περὶ τούτου, ἡ Γερουσία ἐρωτᾷ, παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθεῖσης τελευταίον τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 8, 9, 10 καὶ 11 ἀναφορῶν τῶν ΚΚ. Καραζήσου Κωνστ. Συνταξιούχου, τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν Συμβούλων τῆς ἐν Καλαβρύτοις ἱερᾶς Μονῆς Λαύρας, τοῦ Ἰακώβου Περικλέους Ὀλυμπίου, καὶ τοῦ Ἀναγ. Βρέττα, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὰς περὶ αὐτῶν γνωμοδοτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Προσδιορίσας ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Πρόεδρος τὴν ἐπιούσαν, διὰ νὰ συνελθῶσι τὰ Τμήματα, καὶ διὰ νέας ἐκλογῆς ἀντικατα-

στήσωσι κατὰ τὸν Κανονισμόν τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 8 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας Τετάρτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξαμένῃ τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προαχούσης συνεδρίσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ὑποβάλλει ἐπομένως δι' αἰτιολογικῆς ἐγγράφου ἐκθέσεως τὸ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν περὶ αἰτηρῶν Νομοσχέδιον, καὶ ἀναγινώσκει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. αἰσθανθεῖσα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐμφυχώσεως τῆς γεωργίας ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐξέδοτο τὸν ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1843 Νόμον, δι' οὗ ἐπεβλήθη δασμὸς κατὰ μὲν τὴν προσηρτημένην εἰς τὸ ἀρθρον 1. κλίμακα εἰς τοὺς πρὸς κατανάλωσιν εἰσαγομένους εἰς τὸ Κράτος ξένους δημητριακοὺς καρποὺς, κατὰ δὲ τὴν εἰς τὸ ἀρθρ. 2 ὑποσηνημμένην εἰς τοὺς ἐξαγομένους τοῦ Κράτους ἐγχωρίους.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ θεόντως ὁ προστατευτικὸς τοῦ Νομοθέτου σκοπός, δὲν ἀρκεῖ νὰ σχηματίζεται ὁ

μέτος ὅρος ἀπὸ μόνας τὰς ἐπικρατούσας τιμὰς τῶν σιτηρῶν εἰς τὰς ἐν τῷ ἀρθρ. 3 ἀναφερομένας παραλίους πόλεις, εἰς τὰς πλείοτέρας τῶν ὁποίων συνήθως εἰσάγονται καὶ καταναλίσκονται ξένοι σῖτοι, ἀλλὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ εἰς ἄλλας σιτοφόρους τοῦ Κράτους Ἐπαρχίας τρέχουσαι τιμαὶ τῶν καρπῶν.

Ὅθεν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ προκειμένου Νόμου, προτέθηκα εἰς τὸ ἀρθρ. 3 καὶ τὰς πόλεις Λεβαδίαν, Τρίπολιν, Ἀμφισσαν, Ἡλείαν καὶ Σπάρτην, διὰ νὰ λαμβάνωνται εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέτου ὅρου τῶν σιτηρῶν, εἰσάξας τοιοῦτοτρόπως τροπολογημένον τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ Νόμου εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις παρεδέχθη καὶ ἐψήφισεν αὐτὸ, προσθέτας μόνον πρὸ τῆς λέξεως «Ἡλείας» καὶ τὴν λέξιν «Πύργου» πρὸς πλείοτέραν διασάφησιν.

Τὸν Νόμον τοῦτον, τροπολογημένον, ὡς προεξέθεσα, παρουσιάζων ἤδη καὶ πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι Γερουσιασταί, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, ἐξαίτουμαι νὰ ἐπιφέρητε καὶ τὴν ὑμετέραν ψήφον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν Μαΐου 1846.

Ὁ Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Πονηρόπουλος.

Ο Θ Ω Ν.
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισμένοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἀρθρ. 1.

Οἱ ξένοι Δημητριακοὶ καρποὶ, οἱ εἰσυχόμενοι εἰς τὸ Κράτος πρὸς κατανάλωσιν, ὑποβάλλονται εἰς τελώνιον εἰσαγωγῆς, κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

Ε Ξ Α Γ Ω Γ Η.

ὁ σῖτος	ἡ σίκλη		ἡ δρόστος		κριθή		καλαμύδα		βρώμη	
	ἀρχιὸς ρι	δοῦναρχ	ἀρχιὸς ρι	δοῦναρχ	ἀρχιὸς ρι	δοῦναρχ	ἀρχιὸς ρι	δοῦναρχ	ἀρχιὸς ρι	δοῦναρχ
δρ. λ.	—	10	δρ. λ.	—	δρ. λ.	—	δρ. λ.	—	δρ. λ.	—
δρ.	—	2	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	4	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	6	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	8	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	10	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	12	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	14	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	16	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	18	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	20	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	22	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	24	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	26	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	28	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	30	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	32	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	34	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	36	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	38	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	40	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	42	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	44	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	46	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	48	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	50	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	52	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	54	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	56	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	58	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	60	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	62	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	64	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	66	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	68	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	70	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	72	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	74	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	76	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	78	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	80	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	82	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	84	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	86	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	88	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	90	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	92	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	94	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	96	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	98	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—
δρ.	—	100	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—	δρ.	—

Ὅταν ἡ ἀγοράζ τιμὴ τοῦ σίτου ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς 65 (6) τὸ κοιλόν

Ὅταν ᾖναι ἀπὸ δρ. 6—5 καὶ 76 0/0

• • • • • 5:75—5 51 •

• • • • • 5:50—5 26 •

• • • • • 5:25—5 1 •

• • • • • 5:—4 76 •

• • • • • 4:75—4 51 •

• • • • • 4:50—4 26 •

• • • • • 4:25—4 1 •

Καὶ οὕτως ἐρεῖται πρὸς τὸν

εἰς τὸ τελευταῖον τελώνιον, ἀπὸ πᾶ-

σαν 25 λεπτῶν ἐλάττωσιν τῆς ἀγο-

ράζας τιμῆς τοῦ σίτου

ΟΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΚΑΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΣ ὅσοι ἐπλήθυνεν ἐξ αὐτῶν καὶ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰς

УДК 62-50

δ στίχος	ή σία αλη		δ πράξεις τος		ή κριλλ		τό και αμίδας		ή βρώμη	
	το καλόν	αλγους οκ	το καλόν	αλγους οκ	το καλόν	αλγους οκ	το καλόν	αλγους οκ	το καλόν	αλγους οκ
25	1	25	14	1	12	1	10	1	9	1
50	2	30	28	2	25	2	20	2	18	2
25	1	15	14	1	10	1	1	1	9	1
10	1	7	7	1	6	1	5	1	4	1
1	3	1	1	3	1	2	1	2	1	1

Όταν ή όφιορμία τιμή τού άγ-
 γωρού είον υπέρσσην τας δρ-
 6, τó κολλόνες πύσαν 25 λαπτόν
 πύλκην τής άγοράς τιμή α-
 τού, θέλων πρoστίθεσθαι εις τó
 ήμέρας κτωτέρω πρoδιορίζó-
 μένων τλώνων λαπτά

Όταν ήται από 6—5 76
 . . . 5 75—5 51
 . . . 5 25—5 28
 . . . 5 25—5

και όλγώτερον.

καὶ ὁ ἀνὴρ ἐπεὶ ἤκουσε τὰς ἀποφάσεις τὰς αὐτῆς, ἦλθεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔειπεν ὅτι ἡ πόλις αὕτη ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν, ἀλλὰ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐκείνός ἐστιν.

 $\Delta = 0.3, 3.$

Αἱ Διοικητικαί, Οἰκονομικαί καὶ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ Ἀθηνῶν, Χαλκίδος, Αἰχμίας, Λιβαδίας, Ἀμφίσσης, Μεσολογγίου, Πατρῶν, Πύργου τῆς Πέλλας, Καλαμών, Τριπόλεως, Σπάρτης, Ναυπλίου, Σύρου καὶ Ἰθάκας θέλουν κρατῆν σημειώσων ἀκριβῆ τῆς καθημερινῆς τιμῆς τῶν ἐγχωρίων αἰτῶν, οἷτινες πωλοῦνται εἰς τὰς πόλεις ταύτας, καὶ θέλουν πέμπει αὐτὴν, διὰ κοι-νῆς ἐκθέσεως, κατὰ πᾶσαν δεκαήμερον εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-ρικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεία.

 $\bar{A} \neq \emptyset$. 4.

Τὰ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείῳ, θέλουν προσδιορίζει κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ προκ. γινόμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων συμφαισῶσεων τὸν μέσον ὅρον τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ σιτοῦ, ὅστις θέλει δημοσιεύεσθαι καὶ κοινοποιεῖσθαι, παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου εἰς τὰς τελωνιακὰς Ἀρχάς, διὰ νὰ ὑπολογίζηται καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ τὸ Τελωνιακὸν δικαίωμα τῶν ἀγροτῶν καὶ κτηνῶν καυρῶν, καθ' ὅλον τὸν ἀμέσως ἐπόμενον μῆνα.

Λαζαρο. 5.

Εἰσὶν δὲν φθάσθαι εἰς Τελωνιακὴν Ἀρχὴν, ὁ κατὰ μῆνα προσδιοριζόμενος μέσος ὅρος, τὸ τελωνίον ὑπολογίζεται καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ βύσει τοῦ διὰ τὸν παρελθόντα μῆνα προσδιορισθέντος μέσου ὁρου.

Λεθρ. 6.

Ἡ ἐσχάτη τοῦ ἀρθ. 3, τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς πρὸς τὰς
πάντα μόνον πόλεις Λεβαδίας, Λαμίας, Πύργου τῆς Ἠλείας
Τριπόλεως, Σπάρτης, ὁρίζεται μέχρι τῆς 1. Ἀυγούστου 1847.

Äppl. 7.

ὁ ἀπὸ 8/20 Ἀπριλίου 1843 Νόμος, καταργεῖται, ἀπὸ
δημοσιεύσεως τῶν παρῶν.

Αθήναι 7 Μαΐου 1846.

O @ 11 N.

Ο Υπουργός
Ν. Πονηρόπουλος.

Μετά δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, ἀποφασίζεται ἡτε ἔκθεσις καὶ τὸ Νομοσχέδιον νὰ λιθογραφηθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη, νὰ συνέλθωσι δὲ τὴν ἐπιούσαν τὰ τμήματα, ἕπως, προεξετάσαντα τὸ Νομοσχέδιον, διορίσωσιν Ἐπιτροπὴν συντάξουσαν ἔκθεσιν περὶ αὐτοῦ.

Εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν προσκαλεῖ μετὰ ταῦτα τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸν νὰ παρουσιάσῃ κατὰ λόγον τῶν εἰσπραχθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καὶ μέχρι τέλους Ἀπριλίου τοῦ τρέχοντος, ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν σιτηρῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων. Προστίθῃσι δ' ὁ αὐτός, ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος εἶναι εὐκλεὲς νὰ συνταχθῇ, ἐρανίζομενος ἀπὸ τὰς τελωνιακῆς εἰσπράξεως, τὰς ὁποίας ἕκαστος Τελώνης πέμπει κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ἱπουργεῖον. Ὁ δὲ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸς ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἀφορᾷ τὴν προστατίεισιν τῶν ἐντοπίων Ἀγροτικῶν καρπῶν, καὶ ὅτι θέλει φροντίσει περὶ τῆς συντάξεως τοῦ ζητουμένου καταλόγου.

Ἐτερος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν προσκαλεῖ ὡσαύτως τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸν νὰ υποβάλλῃ ἔκθεσιν, ἀηλοῦσαν τὸ ποσὸν τῶν συνταχθέντων κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ἀγροτικῶν Ἀγροτικῶν καρπῶν. Ὁ δὲ Κύριος Ἱπουργὸς ἀπαντᾷ, ὅτι θέλει φροντίσει καὶ περὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, υποβάλλει δὲ ἐκθέσεις καὶ ἕτερον Νομοσχέδιον περὶ φόρου τῶν Μελισσίων, καὶ ἀναγινώσκει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, Σᾶς υποβάλλω τὸ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν μελισσίων, διὰ τὸ Ε. Ε. Νομοσχέδιον, συζητημένον καὶ ἐψηφισμένον παρὰ τῆς Βουλῆς, κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς Ο. Α'. συνεδριάσεως

Τὸ υποβληθέν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον ἔχει ὡς ἑπεται.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην, ἢ κορινίον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐξακριβώσις τῶν κυψέλων, ἢ κορινίων γίνεται δι' ἀπαριθμήσεως, ἐντερουμένης ἐπιμελείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων παρὰ τῶν κατὰ Δήμους ἐπιστατῶν τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς καταλλήλους πρὸς τοῦτο ἐποχὰς, ἢ δὲ εἰσπραξίς τὴν 1 Ὀκτωβρίου παρὰ τῶν Ταμιῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὡς πρὸς τοὺς ὑποκρίπτορας τὰς κυψέλας, ἢ κορινία τῶν

ἐπὶ σκοπῷ ἐπεκτενῆς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκδοσὴν διπλοτύπων, ἰσχύουσιν τὰ ἀρθρα 8, 11 καὶ 12 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 4.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργεῖον θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀλλ' ἐτροπολογήθη παρ' αὐτῆς, ὡς ἡδὴ παρουσιάζεται εἰς τὴν Γερουσίαν, προταχθέντος τοῦ μέτρου τῆς διὰ τῶν δηλώσεων ἐξακριβώσεως, παρὰ τὸ διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως ἀπ' ἀρχῆς καθιερωμένον.

Ἦς ισχυρότερος λόγος τῆς παραδοχῆς τοῦ νέου τούτου συστήματος, ἐπιδόθηκε ἢ πολλάκις ἐκτραθεῖσα ἐπιθυμία τῶν μελισσοτρόφων τοῦ νὰ μὴν ἀπαριθμῶνται αἱ κυψέλας, ἢ τὰ κορινία τῶν, πρὸς δὲ καὶ τὸ συνέπες τῆς Βουλῆς, ὡς πρὸς τὸ σύστημα τῶν δηλώσεων.

Κατὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ἐπλήθυνον ἀντιρρήσεις, ἀεφθεῖς, ὅτι, ἂν διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν ζῶων ἐγίνετο δεκτὸν τὸ σύστημα τῶν δηλώσεων, πολὺ περισσότερον πρέπει νὰ παραδεχθῇ, διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ φόρου τῶν μελισσίων, τὰς κυψέλας τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰς θέσιν, καὶ τὰ μέσα ἔχει ν' ἀνακαλύψῃ, ἂν τυχὸν λάθουν χώραν ὑπακρύβεις.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐξαίτουμαι παρὰ τοῦ Σώματος τούτου, νὰ παραδεχθῇ καὶ ἐπιψηφισθῇ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον ὅπως ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἀθῆναι τὴν 8 Μαΐου 1846.

Ὁ Ἱπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Πονηρόπουλος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην, ἢ κορινίον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐξακριβώσις τῶν κυψέλων, ἢ κορινίων γίνεται ὡς ἑξῆς:

α.) Πᾶς μελισσοτρόφος ὀφείλει ἐντὸς τοῦ ἰουλίου μηνὸς νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς ὁποίας ἔχει τὰς κυψέλας ἢ κοφίνια, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως.

β.) Αἱ δηλώσεις αὗται συντάσσονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, εἰς διπλοῦν, κατὰ τὸν δοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, περαδίδονται εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δ' ἐπιστρέφεται περαχρῆμα εἰς τὸν μελισσοτρόφον ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ Δημάρχου.

γ.) Ἐκαστον Δημαρχεῖον κρατεῖ βιβλίον, κατὰ τὸν δοθησόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τύπον, ὅπου ἐγγράφονται τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα κοφίνια, ἢ κυψέλαι, κατὰ τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις, ἐν οἷς εὐρίσκονται, ὡς σημειοῦνται εἰς τὴν δῆλωσιν. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὴν ἐσπέραν τῆς τριακοστῆς τοῦ ἰουλίου καὶ περαπέμπεται παρὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον, συνοδευμένον μὲ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις. Περίληψις δὲ αὐτοῦ, περιέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ μελισσοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν κοφινίων ἢ κυψελῶν δημοσιεύεται παρὰ τοῦ Δημάρχου, διὰ τοιχοκλήσεως εἰς ἕκαστον Παρεδρεῖον. Αναγινώσκεται προσέτι καὶ ἐπ' ἐκκλησίας, κατὰ τὴν πρώτην ἐπομένην Κυριακὴν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις, εἴτε ὁ Ἐπαρχος, εἴτε ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος, συλλάβουν ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μὲ τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπαριθμήσεων, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι μελισσοτρόφοι τινὲς ὠλιγόρησαν νὰ δηλώσουν τὰ κοφίνια, ἢ κυψέλας τῶν, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἑλλιπῶς, διατάττουν ἐκ συμριάνου ἀμέσως, νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις.

Ἄρθρ. 4.

Ἐκαστὴ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περαπομπῆς τῶν δηλώσεων εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἐφόρον, ἀπὸ ἑνὸς ἀπαριθμητῆν διοριζόμενον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου· διὰ πᾶσαν δὲ ἀπαρίθμησιν συντάσσεται Πρωτόκολλον, ὑπογραφομένον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον μάρτυρος, προσκεκλημένου παρὰ τοῦ μελισσοτρόφου, ἂν θέλῃ. Τὸ Πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον, ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πράξιν, παραπέμπων αὐτὸ εἰς τὸν παρὰ τοῖς Πλημμελειοδικαῖς Εἰ-

σαγγελία, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Παισιματοδικείου, ἢ Πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἀπαριθμηταὶ θεωροῦνται, ὡς δημόσιοι ὑπρέτει καὶ ὀρίζονται ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου, ἀρ' οὗ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῶν ἀπαριθμήσεων. Ἡ ἐκθεσις τῆς ὁρκοδοσίας θέλει συντάττεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ὑμετηρὴ ἀντιμισθία τοῦ ἀπαριθμητοῦ, προσδιορίζεται παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀλλ' οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν 3 δραχμῶν, προκαταβαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις τῶν μελισσοτρόφων ὀλιγόρησεν νὰ δηλώσῃ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰ κοφίνια, ἢ κυψέλας του, ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἑλλιπῶς, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, καὶ εἰς τὴν ἀπότιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσων μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον ἐπροσπάθει νὰ στερήσῃ τὸ δημόσιον. Τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται, ὡσάκις ὁ στερούμενος φόρος δὲν ὑπερβαίῃ τὰς δραχ. 20· ἡ δὲ χρηματικὴ ποινὴ, ὡσάκις τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον. Τὸ τρίτον τοῦ πρόστιμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς διδεται εἰς τὸν καταμηνυτὴν, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν Μελισσιῶν φόρου γίνεται τὴν α' 86ρίου, ἢ δὲ ὅποτε πρὸς εἰσπραξίν αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμῖαν.

Ἄρθρ. 9.

Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θίλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' ἐκκλησίας εἰς ὅλας τὰς Κοινοτήτας, πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. Παναγιώπουλος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην προσδιορίζεται νὰ προεξετα-

εθῇ τὸ Νομοσχέδιον ταῦτα παρὰ τῶν Τμημάτων, καθ' ἣν ἡμέραν θέλει προσετασθῇ τὸ περί Σιτηρῶν Νομοσχέδιον.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενα τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως εἰναι:

1ον. Τὸ περί ἐκλογῆς Ἑνόρκων Νομοσχέδιον, καὶ

2ον. Τὸ περί συστάσεως Γεωργικοῦ ἐν Τίρυνθι Σχολείου.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα τὸ ἀφορῶν τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως Νομοσχέδιον.

Εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον, παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἑνόρκων γίνεται, κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, παρὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ, παρὰ τῶν Ἐπαρχῶν. Μὴ ὑφισταμένων ὁμοῦς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, καθότι ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν Νόμον, ν' ἀντικαθίστανται ταῦτα, ὡς πρὸς τὸ ἥμισυ κατὰ τριετίαν, καὶ ἡ ἀντικαθίστασις ἐνεκα τῶν περιστάσεων δὲν εἶχε λάβει χώραν, ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἐζήτησε παρὰ τῶν Νομοθετικῶν Σωματίων, κατὰ τὴν λήξαν Σύνοδον, ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς ἡ ἐκλογὴ καὶ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν ἐνόρκων, διὰ νὰ τμηματίζωσιν, ὡς ἐννοεῖται τὰχιον τὰ ὀγκωτὰ Δικαστήρια, καὶ δικασθῶσιν οἱ ἐπὶ κακουργήμασι κρατούμενοι ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη αἴτησις, μὴ γενομένη τότε δεκτῇ, καὶ ἤδη ἐπαναληφθεῖσα, τὴν αὐτὴν εὖρα τύχην ἐν τῇ Βουλῇ, ἥτις ἐβλήθη, διὰ μὲν τοὺς πρῶτους ἐξ ἑκάστης τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, νὰ ληθῶσιν οἱ ἔνορκοι ἐκ τῶν καταλόγων τοῦ λήξαντος ἔτους, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους ἐξ, ὑπὸ τε τῶν Ἐπαρχῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Βουλὴ, διὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως παρεκκλίνειν ἀπὸ τὴν ἰσχύουσαν Νομοθεσίαν ἀρ' ἐνός, ἀλλ' ἀρ' ἑτέρου δὲν παρεχώρησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δικαίωμα, τὸ ὅποιον ὁ λαὸς πρὸ τοῦ Συντάγματος ἔχει μὴ προτιθέμενος δὲ νὰ λαλήσω κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον παραδέχομαι, παρατηρῶ, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ γίνῃ, πρὶν παρέλθῃ ὁ Μάιος, εἰς τρόπον ὥστε εἰς μόνον μὴν μένει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸν προκείμενον Νόμον, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θέλουσι δικασθῇ οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον, εἰμὴ δι' ἓνα καὶ μόνον μῆνα. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους, παρατηρῶ εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ὑπουργόν, ὅτι ὥφειλε νὰ υποβάλῃ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν, κατὰ τὴν ὅγν τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου, ὅτε παρὰ τῆς Βουλῆς ἐβλήθη, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ἐν τῇ βραχυτάτῃ ὁ προκαλέσας αὐτὸ σκοπός.

Μετὰ δὲ τοῦτον, συνίστησιν ἄλλος εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ Ὑπουργεῖον, λέγει ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, θέλει διατάξῃ νὰ συναχθῶσιν οἱ Κατάλογοι περὶ τῆς συστάσεως τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, προτίθεται δὲ νὰ εἰσαγάγῃ Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Νομαρχιακῶν Συμβουλίων, παρὰ τῶν ὁποίων θέλουσιν ἐκλέγεσθαι τοῦ λοιποῦ οἱ ἔνορκοι κατὰ τὸ ἥμισυ, ἂν αἱ Βουλαὶ παραδεχθῶσι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, τίθεται εἰς μυστικὴν ψήφορρίαν τὸ πρῶτον καὶ μόνον τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρον, τὸ ὅποιον ἡ Γερουσία παραδέχεται διὰ ψήφων 27 κατὰ 2.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός υποβάλλει κατόπιν δι' ἐκθέσεως, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἑξῆς Νομοσχέδιον.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Γερουσίας, Νομοσχέδιον περὶ φόνου τῶν περιπλανωμένων ἀνευ ἐπιτηρήσεως χοίρων, εἰς ἀλλοτρίους ἀγρούς καὶ βλαπτόντων τὰ σπαρτά.

Τὸ μέτρον τοῦ νὰ φονεύωνται οἱ χοῖροι εἰς τὴν ἀνω εἰρημένην περίπτωσιν, ἦτον εἰς ἐνέργειαν καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ διαρκούντος τοῦ ἀγῶνος, ὥστε δὲν πρόκειται ἤδη, εἰμὴ νὰ καθιερωθῇ διὰ Νόμου ἐθιμον ἀρχαίων, τοῦ ὁποίου τὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν ἀνάγκην ἀπέδειξε πολυχρόνιος πείρα.

Καὶ τῶνόντι, ἐκ τῶν πραγμάτων ἐβεβαιώθη, ὅτι εἶναι ἀνεφάρμυστος ἡ καταγινωσχομένη ἀπὸ τὸ ἄρθρον 614 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινὴ ἐναντίον τῶν ἰδιοκτητῶν χοίρων, οἵτινες δὲν διευθύνουσιν, ἢ δὲν φυλάτ-

τους τὰ ζῶα ταῦτα εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ βλάψωσι καὶ τοῦτο, διότι οἱ χοῖροι εἶναι ζῶα φύσει δυσκράτητα, καὶ, ἐὰν κρατηθῶσιν, ἢ συλληφθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν δὲν ἐμφανίζονται εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν νὰ τοὺς ζητήσωσι, καὶ τοιοῦτοτρόπως, ἀγνοουμένων τῶν ἰδιοκτητῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ εἰρημένου ἀρθροῦ τοῦ Ποινικοῦ νόμου ἀποβαίνει ἀδύνατος.

Παρατηρῶ προσέτι, ὅτι διαφοραὶ Διοικητικαὶ καὶ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους παρέστησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ἂν δὲν νομοθετηθῇ τοιαύτη διάταξις, ἡ κατάπαυσις, ἡ ἡ περιστολὴ τῆς προξενουμένης εἰς τὰ σπαρτὰ ζημίας ὑπὸ τῶν χοίρων, εἶναι ἀκατόρθωτος.

Οἱ ἀνωτέρω λόγοι ἐπεισαν τὴν Κυβέρνησιν, νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον εἰς τὴν φήρσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Νομίζω δ' ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσω ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ φόνου τῶν χοίρων ζημία εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν θέλει εἶσθαι ἀσήμεντος, ἐπειδὴ ὀλίγα παραδείγματα θέλουν ἀρκέσει εἰς τὸ ν' ἀναγκάσωσι τοὺς νὰ λαμβάνωσι τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα, διὰ νὰ καταστήσωσι τὰ ζῶά των ταῦτα ἀνεπιβλαβή.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 7 Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ Πρωτεύοντος Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀθρον μοναδικόν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ Δῆμους Ἀγροφύλακας, νὰ φωνεύωσι τοὺς χοίρους, τοὺς ὁποίους ᾔθελον καταλάβει περι-

πλανωμένους εἰς ἀλλοτρίους ἀγρούς, ἐντὶ ἐπιτηδείας καὶ βλάπτοντες τὰ σπαρτὰ.

Ὁ φανεύεις χοῖρος ἀνάκει εἰς τὴν ἰδιοκτητὴν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ἀπριλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην προσδιορίζεται ἡ προσέχης Παρασκευὴ διὰ νὰ συνέλθωσι τὰ Τμήματα, καὶ προεξέτασαν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ὁρίσασιν Ἐπιτροπὴν, συντάξουσαν εἴθεσιν περὶ αὐτοῦ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος λέγει μετὰ ταῦτα, ὅτι ἐπέρχεται ἤδη ἡ συζήτης τοῦ περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου ἐν Τίρυνθι. Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ Εἰσαγγελὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, λέγει τὰ ἑξῆς: Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη κατὰ πάντα τὸ Νομοσχέδιον, ἀναγκαῖαν θεωρήσασα τὴν σύστασιν τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου. Παρεδέχθη δὲ τὴν διάταξιν, διὰ τῆς ὁποίας χορηγεῖται εἰς τὸν διευθυντὴν τὸ δικαίωμα τοῦ λαμβάνειν δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καθαρῶν κέρδους, σκερθεῖσα, ὅτι ἐνταῦθεν θέλει ἀναγκασθῇ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς καλλιτέρας τῶν γαιῶν καλλιέργειας, καὶ ὡς καθαρὸν κέρδος ἐνοήσασα τὸ ἐναπολειπόμενον, ὅτ' οὐ ἐκπεσθῶσι προηγουμένως αἱ ἐν τῷ Καταστήματι δαπάναι καὶ ὁ τόκος αὐτῶν. Τὴν δ' ἐπὶ τοῦ τέλους παρατήρησιν ἐθεώρησεν ἀναγκαῖαν, διὰ τὴν μὴ εὐάρεστον κατάστασιν τῆς Τίρυνθς καὶ τοῦ Ἱπποδροσίου. Περαιεῖ τέλος τὸν λόγον τοῦ συνιστῆς εἰς τὸ Σώμα τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Μετὰ τοῦ ἀλλοῦ παρατηρήσαντός τι περὶ τῆς ἀρχῆς, πεμφθεὶς παρεδέχεται ταύτην ἡ Γερουσία, ἐρωτηθεὶσα παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου.

Ἀναγινώσκεται κατὰ συνέπειαν ὁ § I. Εἰς δὲ τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρετήρησε τὰ ἑξῆς: Ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου εἶναι ἡ εἰς τὸν τόπον εἰσαγωγὴ βορρηνίας ἐπωφελούς. Ὁ τοιοῦτος ὁμοῦ σκοπὸς δὲν θέλει πραγματοποιηθῇ, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ σκαπθῇ τὸ Ἀγροτικὸν Σχολεῖον ἐν τόπῳ ἐρήμῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ οὐδὲ οἱ ἀναγκαῖοι Καθηγηταὶ νὰ εὐρεθῶσιν εἶναι δυνατόν, οὐδὲ νὰ τῆσθαι πολλοὶ μαθηταί, καὶ ὠφεληθέντες μεταδίδωσι τὰς

γνώσεις των εἰς ἅπαν τὸ Κράτος γνωμοδοτῶ λοιπὸν διὰ ταῦτα, πολλῶν ὑπαρχόντων καταλληλοτέρων τόπων, ὡς π. χ. τῶν Ἀθηνῶν, νὰ συσταθῇ ἄλλοθι τὸ βιομηχανικὸν τοῦτο Κατάστημα. Δὲν δύναται νὰ μοι εἴπῃ τις, ὅτι ἡ γῆ τῶν Ἀθηνῶν, ἀγόνος οὖσα, δὲν εἶναι κατάλληλος εἰς τοιοῦτον ἔργον καθότι, ὅταν ἡ τέχνη εὐφροεν καταστήσῃ τὴν ἀγορὴν γῆν, ἐντεῦθεν οἱ γεωργοὶ θέλουσι λάβει παράδειγμα ἐναργές, διὰ ν' ἀσχοληθῶσι μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν καλλιέργειαν, ἐν ᾧ δὲν γίνεται τοῦτο εἰς Τίρυνθα, τῆς ὁποίας αἱ γαῖαι ἐκ φύσεως εὐκαρποὶ οὖσαι, ἀνευ πολλοῦ κόπου, πολλοὺς καρποὺς νὰ παραγάγῃσι δύναται.

Ἐρωτήσαντος ἐνταῦθα τοῦ Κυρίου Προέδρου, ἂν ὑποστηρίξῃται παρὰ τινος ἡ πρότασις τοῦ ἡδὴ αγορεύσαντος, καὶ μηδενὸς ὑποστηρίξαντος αὐτήν, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ ἰον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ὅπως ἔχει.

Ἀναγινώσκεται ὑστερον τὸ ἄρθρον 2ον· ὁ δὲ λαθὼν περὶ τοῦτου τὸν λόγον παρετήρησε τάδε.

Αἱ εἰς τὰ καταστήματα τῆς Τίρυνθος καὶ τοῦ Ἰπποφορβείου γαῖαι, συνιστάμεναι, καὶ ἂς ἔχω πληροφορίας, ἐκ 15 χιλιάδων στρεμμάτων, ἢ, κατ' ἄλλους, εἰς δώδεκα, ὑπαρχουσι πρώτης καὶ δευτέρας ποιότητος· δυνάμειν δὲ νὰ ἐνοικιασθῶσιν ἀνὰ τρεῖς δραχ. ἑκάστον στρέμμα, παράγουσι 45 χιλιάδων δραχμῶν ἐτήσιον εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον εἰσόδημα. Τὴν βᾶσιν ταύτην πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ μὴν ἀποδώσιν εἰς μάτην αἱ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ διατήρησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Γεωργικοῦ Σχολείου δαπάναι, ὡς εἰς μάτην ἀπέβησαν τὰ ἐν τῷ Ζαχαροποιεῖῳ δαπανηθέντα. Ἡ ποσότης τῶν εἰρημένων γαιῶν εἰς δύο διακρίνονται δικιρέσεις, καὶ τέσσαρες μὲν ἢ 5 χιλιάδες στρεμμάτων, αἵτινες ἀνέγκουσιν εἰς τὴν Τίρυνθα, θέλουσι χρησιμεύειν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς θεωρητικῆς Γεωργίας. Αἱ δὲ ἀνέγκουσι εἰς τὸ Ἰπποφορβεῖον δέκα χιλ. στρεμμάτων, θέλουσι συντελέσειν εἰς μόνον τὴν τροφὴν καὶ παραγωγὴν ὠραίων τινῶν ἵππων. Ἀρχόμενος λοιπὸν ἐκ τῶν πρώτων παρατηρῶ, ὅτι δὲν δύναται γεωργός τις νὰ καλλιεργήσῃ ἐκ τούτων πλείω, ἢ πεντήκοντα στρέμματα δι' ὄψιμα καὶ πρόωμα, ἐπειδὴ εἰσὶν ἐλώδεις. Ἐντεῦθεν ἐπεταί, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ καλλιέργειαν 5 χιλιάδων στρεμμάτων τοιούτων γαιῶν, θέλει ἀνγκασθῇ νὰ προμηθεύσῃ δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐκαστὸν ἀροτῆρων βοῶν ζεύγος. Ἀλλ' ἂν ιδιώτης, ἐθνικᾶς καλλιεργῶν γαίης, πλεονόνῃ φύγον 25 0/0 εἰς

τὸ Δημόσιον, ὁ αὐτὸς ιδιώτης ἀναμφιβόλως δύναται νὰ πληρώσῃ 75 0/0, ἂν εἰς αὐτὸν ἀνατεθῇ ἀπλὴ ἢ ἐπιμέλεια τῆς καλλιέργειας τῶν ἐν Τίρυνθι γαιῶν, αἱ δὲ διὰ τὴν καλλιέργειαν ταύτην δαπάναι, πρὸς ἀγορὰν π. χ. ἑλῶν, σπέρων, καὶ τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων ἐν γένει λάβωσι χώραν παρὰ τοῦ Δημοσίου. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, τὸ Νομοσχέδιον προσδιορίζει ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος νὰ διευθύνῃ τὸ γεωργικὸν σχολεῖον 10 0/0 ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος. Ἐκ τῆς ταιούτης ὁμοῦς ἐκφράσεως δὲν ἐπιταί σαφῶς, ὅτι τὰ 10 0/0 θέλουσι παραχωρεῖσθαι, ἀφ' οὗ ἐκ τῆς παραγωγῆς ἀφαιρηθῇ ἡ δαπάνη τῶν δημοσίων κεφαλαίων καὶ ὁ τόκος αὐτῶν, ὡς ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς εἶπε, καὶ θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ Νομοσχέδιον δι' ἐκφράσεως σαφεστέρας. Μεταδιδόνων ἤδη εἰς τοῦ Ἰπποφορβείου τὰς γαῖας παρατηρῶ, ὅτι χίλια μόνον ἐξ αὐτῶν στρέμματα δύναται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς διατήρησιν καὶ παραγωγὴν τῶν ὑπαρχόντων ἵππων, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα 9,000 στρέμματα, ὁ Διευθυντὴς θέλει ἐνοικιάζειν εἰς ιδιώταις, ὡς χρησιμεύοντα εἰς αὐτοὺς, εἴτε πρὸς καλλιέργειαν, εἴτε πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων των. Δὲν θεωρῶ λοιπὸν δίκαιον νὰ λαμβάνῃ ὁ Διευθυντὴς 10 0/0 ἐκ τῶν τελευταίων τούτων γαιῶν, καὶ γνωμοδοτῶ νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸν τοιοῦτον δικαίωμα, καθ' ὅσον ἀπορᾷ μόνος τὰς ἐν Τίρυνθι γαῖας, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει ἐπιδρομολογῇ ἡ ἐπιστημονικὴ γεωργία, καὶ τὴν γνωμοδοτήσκειν τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Παρατηρῶν ἐπὶ τέλους, ὅτι ὁ Διευθυντὴς τοῦ καταστήματος, εἰς μηδεμίαν ἀρχὴν τινος, διὰ τοῦ Νομοσχεδίου, ἐμποτείαν ὑποβαλλόμενος, ὑπόκειται εἰς μόνον ἀπ' εὐθείας τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ πάντα, γνωμοδοτῶ νὰ προστεθῇ 4ον εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἄρθρον, ὑποχρεοῦν τὸν Νομάρχην καὶ ἑρρορὸν Ἀρχολίδος, νὰ ἐπιδώσῃ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον. Δὲν δύναται δὲ νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ τροποποιηθῇ τὸ Νομοσχέδιον, διὰ νὰ μὴν ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ δευτέρου, καὶ δὲν πραγματοποιηθῇ ταχέως ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἡ Γερουσία εἶναι ἀνεξάρτητον Σώμα καὶ δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δικάζῃ κατὰ τύπον ἀπλοῦν. Περαιῶν λοιπὸν τὸν λόγον μου, γνωμοδοτῶ, τὸ μὲν 2ον ἄρθρον νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸν Διευθυντὴν θέλουσι χορηγεῖσθαι καὶ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ Καταστήματος, ἀφ' οὗ ἐκπεσθῶσι ὅλα ἐν γένει τὰ ἐξόδα τῆς προκαταβέβλη μετὰ

τοῦ ἐτησίου τόκου αὐτῶν πρὸς 6 τοῖς 0/0, καὶ μετὰ τὴν ἐκπτώσιν τῶν ἐτησίων ἐξόδων τῆς καλλιέργειας καὶ τοῦ ἐγγείου φόρου, διαρ τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ δίδῃ κέρδος. Δὲν ἐπεκτείνεται δὲ ἡ χορήγους αὕτη εἰς τὰ ἐκ τῶν γαιῶν τοῦ Ἰσποφορδαίου προερχόμενα ἱσοῦδα.

Μετὰ δὲ τὸ 3ον νὰ προστεθῇ τὸ ἀκόλουθον 4ον ἀρθρ.

Ἡ μὲν γενικὴ ἐποπτεία τοῦ Καταστήματος ἀνατίθεται εἰς τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, καθὼς καὶ ἡ διάγνωσης ὧν ἐν γένει τῶν γενηθησομένων ἐξόδων, ἥτις θέλει χρησιμεύει πρὸς ἐλεγχον. Ἡ δὲ μερικὴ ἐποπτεία τῶν ἐξόδων ἀνατίθεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν Ἀργολίδος.

Ἐπιστερίζων ἄλλος τὴν πρότασιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος προστίθεται τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐπιστημονικῆς Γεωργίας δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντελῶς ἐπὶ μόνων 500 στρεμμάτων γῆς, εἰς τρόπον ὥστε, δὲν πρέπει νὰ προσκεκληθῇ εἰς τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον ἀπέραντος ἔκτασις γαιῶν, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὁποίων θέλει δαπανῇσαι πολλὰ τὰ Δημόσιον, καὶ αἵτινες δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καλλιεργηθῶσιν ὁλόκληραι, καὶ μάλιστα ὅτ' ἐνὸς Διευθυντοῦ ἐπιτηρούμεναι. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς γαίας τοῦ Ἰσποφορδαίου, παρατηρῶ, ὅτι αὗται οὐσαι πρότερον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἐνὸς Γερμανοῦ, μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γερμανῶν, παρ' ἐνὸς ἀξιωματικοῦ Ἑλλήνος ἐπιβλεπόμεναι ἐνοικιάζοντο, καὶ σήμερον ὑπ' ἐνοίκιον τίθενται παρὰ τοῦ διευθύνοντος κατὰ τι μὲν 3 δραχ. τὸ στρέμμα, διὰ νὰ τρέφονται ζῶα, κατὰ τι δὲ 9 δραχ. εἰς γεωργούς καλλιεργοῦντας αὐτάς. Ἀγνοῶν δὲ, ἂν ἡ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης εἰσπραξις εἰσπράγματο ἢ μὴ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμῖον, παρατηρῶ, ὅτι εἶναι ἀγνωστον, ἂν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Αγροτικοῦ Σχολείου θέλῃ ἐκχερῶσαι ἅπασαν τὴν ἀπέραντον ἔκτασιν τῶν γαιῶν τούτων, τὸ ὅποιον θεωρῶ ἀδύνατον, ἢ θέλει καλλιεργήσῃ αὐτάς κατ' ἀγνωστον τινα τρόπον, ἢ θέλει τὰς ἐνοικιάζει, ὅπως αἱ πρότερον διευθύνοντες. Περιφώνων δὲ τὸν λόγον μου, παρατηρῶ, ὅτι πρέπει νὰ διασαφίσῃ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργός, πῶς θέλουν παραχωρεῖσθαι εἰς τὸν Διευθυντὴν τὰ 10 0/0, ἢ οὐ δὴλ. ἐκτιμηθῶσιν αἱ γαίαι προηγουμένως, καὶ ἐκπεσθῶσιν ὁ τόκος τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν, καὶ αἱ γενόμεναι δαπάναι μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν προηγουμένως,

ἢ λαμβανόμεναι ὑπ' ὄψιν τῆς ἐτησίαις δαπάνης καὶ παραγωγῆς μόνως;

Ἄν ὑπολογισθῇ, ἀντιπαραταρεῖ ἄλλος, τόκος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν, οὐδέποτε θέλουσι παραχωρηθῇ εἰς τὸν Διευθυντὴν τὰ 10 0/0 ἐκ τοῦ καθαρῶ κέρδους. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν Ἀργολίδα ἡ Τύρος μόνη, ἐκ 4 χιλιάδων στρεμμάτων γῆς συγκειμένη, ἥτις εἶναι τὸ μόνον ἐκτεταμένον τοῦ Δημόσιου κτήμα, θεωρῶ ἀνάγκαιον νὰ χρησιμεύσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιστημονικῆς γεωργίας, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ Νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, διὰ τὰς ἐντελῆς δυναμένας νὰ παραχθῶσιν ἐπωφελεῖς συνεπείαι, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν διὰ τὴν καλλιέργειαν, ἢ μισθοδοσίαν τοῦ Διευθυντοῦ δαπάνην, ἐπειδὴ αἱ μὲν γαίαι τῆς Τύρου, βαλτώδεις οὐσαι, διὰ νὰ καλλιεργηθῶσιν, ἀπαιτεῖται νὰ γίνωσιν ἀπειροὶ τάφροι, ὁ δὲ Διευθυντὴς θέλει κοπιᾷζει ἐπιβλέπων τὰ πάντα, καὶ ἐκτός τούτου ἰδίον ἵππον τρέφων διὰ νὰ περιτρέχεται πρὸς ἐπιβλεψίν.

Καθ' ὅσον τις δαπανᾷ καὶ κοπιᾷζει περισσότερον, λέγει ἄλλος, διὰ νὰ καταστήσῃ ἐαυτὸν χρήσιμον εἰς τὴν κοινωνίαν, κατὰ τοσοῦτον πρέπει νὰ ἐκτιμᾶται ἡ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν διὰ τῶν γνώσεων του παράγει συγκρίνοντες λοιπὸν τὴν δαπάνην, τὴν ὁποίαν κῆνυει τις, καὶ τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους καταβάλλει, διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις, καὶ χρησιμεύσῃ ὡς Καθηγητὴς τῆς Γεωργίας, εὐρίσκουμεν αὐτὸν κατ' ἀμρότερον ὑποδεέστερον τοῦ ἀσχοληθέντος εἰς ἀπόκτησιν τῶν γνώσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ διδάξῃ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἐντελῆς ἐξάγεται, ὅτι ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου πρέπει νὰ μισθοδοτῆται περισσότερον ἐνὸς ἀπλοῦ τῆς Γεωργίας Καθηγητοῦ. Τὸ Νομοσχέδιον ὅμως προσδιορίζει διὰ τὸν Καθηγητὴν τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου μηνσίαν μισθοδοσίαν 350 δραχμῶν, ἥτις εἶναι μεγαλύτερα τῆς ἀνωτέρας μισθοδοσίας Καθηγητοῦ τινος τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ διὰ ταῦτα, γνωμοδοτῶ ἡ μισθοδοσία αὕτη νὰ περιορισθῇ εἰς δραχ. 300 τὸ πολὺ διότι καὶ τὰ ἐξοδα εἰς Τύρυνθα εἶναι σχεδὸν κατὰ τὸ ἡμῶν ὁλιγώτερα τῶν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ, ὅπου τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ ἐνοίκιον διὰ τὴν κατοικίαν τοῦ ὁ Διευθυντῆς δὲν θέλει καταβάλλει κτλ. Ἐπειδὴ δὲ μὴ ἀφαιρούται τρόπον τινα νυχθημερὸν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Καταστήματος, ὅς τῷ δοθῶσιν ἀκόμη δραχ. 50, ὡς ἐπιμίσθιον, νὰ λείψῃ δὲ ἡ ἐπομένῃ ἀντιμισθία τῶν 10 0/0 ἐκ

τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, διότι τοιούτων κέντρων κερδοσκοπίας δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην καθηγεταί, δυνάμενοι ὡς ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τῶν νῦν ἐκτελέσασιν ἀκριβῶς τὸ καθήκον τῶν ἀλλοῶς προσδίδεται ἴσως καὶ ἡ ἡθικὴ αὐτῶν ἀξία.

Ὁ περὶ οὗ πρόκειται Καθηγητὴς, ἀντιπαρατηρεῖ ἄλλος, εἶναι συνάμα Διευθυντὴς τῶν Καταστημάτων τῆς Τίρυνθος καὶ τοῦ Ἰπποδροσίου, καὶ εἰς αὐτὸν ὑπάρχει ἀνατεθειμένον τὸ καθήκον τῆς γενικῆς τοῦ γεωργικοῦ σχολείου διευθύνσεως, εἰς τρόπον ὥστε, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπιζομένην δι' ἐκπληροῦντα τοιαῦτα χρῆναι μισθοδοσίαν τῶν 350 δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου, ἀντιπαρατηροῦσι τινὲς, ἐξάγεται, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται Καθηγητὴς διδασκαλικά μόνον καθήκοντα ἔχει, καὶ οὐδὲν τὴν διεύθυνσιν ἀποστέλλον.

Τὰ καθήκοντα ταῦτα, λέγουσιν ἄλλοι, ἐμφαίνονται ἐκ τῆς συνοδευούσης τοῦ Νομοσχεδίου ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀμφισβῆται τις περὶ τούτων.

Οἱ Νόμοι, λέγει ἄλλος, πρέπει νὰ ἴναι σφαιρικοί, καὶ δὲν δύναμεθα νὰ ἔχωμεν ὡς πηγὴν ἐξηγήσεως τὰς ἐκθέσεις τῶν Ὑπουργῶν πρὸς ἐξάλειψιν λοιπὸν τῆς ἀσφαλείας γνωμοδοτῶν νὰ τροπολογηθῇ ὁ 1 § τοῦ ἀρθ. 2ου, ὡς ἐξῆς. « Ἄν. Ἐξ Διευθυντῆς, ὅστις, ἐκτός τῶν ἔργων τῆς διευθύνσεως, θέλει πνευματικῶς κτλ. » ὡς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὸν ἔδῃ ἀγορεύσαντα, ὑποστηρίζει τὴν περ' αὐτοῦ προταθείσαν τροπολογίαν.

Ἄν ἡ Γερουσίᾳ ἐλάβανεν ὑπ' ὄψιν, παρατηρεῖ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν, τὴν περὶ τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη δαπάνης, ἐκθεσίαν τοῦ μέλλοντος νὰ διευθύνῃ τὸ Ἀγροτικὸν Σχολεῖον, δὲν ἔθελε λάβει χώραν συζητήσεως σήμερον περὶ τῶν παραχωρουμένων εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου 10 ὁ/Ὁ. Παρατηρῶ λοιπὸν, 1ον, ὅτι ἡ παραχώρησις αὕτη δὲν θέλει λάβει χώραν, πρὶν καθιερωθῇ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων ἡ πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ διατήρησιν τοῦ Ἀγροτικοῦ Σχολείου δημοσίᾳ δαπάνη μετὰ τοῦ τόκου αὐτῆς 2ον, ὅτι ὁ Διευθυντὴς οὗτος θέλει διδάσκει συνεχῶς, καὶ οὐχὶ τρεῖς ὥρας μόνον τὴν ἐβδομάδα, ὡς ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἐντὸς ὠραίου Καταστήματος, τὴν Πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν Γεωργίαν, θέλει ἀροτριᾷ ὁ ἴδιος δεικνύων τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ἄλλους, θέλει πρᾶγμα καλλίτερον καὶ με-

γαλλίτερον εἰσοδήμα διὰ τελειοτέρου καλλιέργειας τρόπου, παρατηρῶν ὅποιον φυτὸν εἶναι ἡ Γῆ ἐπιδεκτικὴ περισσώτερον, καὶ ποῖα ἐκφέρουσι παραγωγὴν μείζονα, ὡς π.χ. ἂν τὸ βίζαρι, ἡ μπαλάνη, ἢ ἄλλο τι εἶδος πρέπει νὰ προτιμηθῇ, ὡς μᾶλλον εὐδοκίμοι, θέλει διδάξει περὶ τεχνικῶν λειμῶνων, οὐχὶ ἀπαλῶ, ἀλλὰ πεντάκκις, ἢ ἐπτάκις κοπτομένων καὶ ἀναφυόμενων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν κτηνοτροφίαν, παρατηρῶ, ὅτι δὲν πρόκειται δι' αὐτῆς ἡ διατήρησις ὀλίγων τινῶν ἵππων, ὡς εἶπον τινες, ἀλλὰ περὶ παραγωγῆς δυνατῶν παντὸς εἴδους ζώων, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσιν ὠφέλειαν μείζονα, ἢ τὰ συνήθη ζῶα. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων ὁ εἰς ταῦτα τὴν ὕλικὴν ἀνάπτυξιν μέλλον νὰ χρησιμεύσῃ Διευθυντῆς, θέλει ἐπορᾷ περὶ πάντων, περὶ ἐκάστης ἀνάγκης, θέλει ἔχει τὸ καθήκον τῆς γενικῆς διευθύνσεως, ὡς διὰ τῆς συνοδευούσης τοῦ Νομοσχεδίου ἐκθέσεως φαίνεται, καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι δίκαιον νὰ μισθοδοτηθῇ μὲ 350 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Γερουσίαν, λέγει ἄλλος, ἡ ἐκθεσίς τοῦ μέλλοντος νὰ διευθύνῃ τὸ ἀγροτικὸν σχολεῖον, διὰ νὰ πεισθῶμεν ἐκ ταύτης περὶ πάντες ἀμφισβητικῶν. Παραδεχόμενος ὅμως, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται, ἐκτός τῶν τῆς διδασκαλίας, ἔχει καὶ ἄλλα καθήκοντα, θεωρῶ σφ' ἑτέρου ἀναγκαστικόν νὰ περιορισθῇ ἡ μισθοδοσία αὐτοῦ εἰς δραχ. 300 1ον, διότι θέλει διάγει εἰς τόπον μὴ ἀπαιτοῦντα μεγάλας δαπάνης 2ον, θέλει κατοικεῖ ἀνεξόδως, 3ον, διότι τὸ Δημόσιον θέλει τρέφει τὸν ἵππον αὐτοῦ, ἂν ἔχῃ τοιοῦτον.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Νομοσχεδίου, λέγει τις τῶν προκληθέντων, ἐξάγεται, ὅτι ὁ παραδίδων τὰ ἀνώτερα τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφίας μαθήματα, διδασκαλικά μόνον καθήκοντα ἔχει, καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὡς ἕμοιος μὲ τὸν διευθύνοντα Γυμνάσιόν τι Γυμνασιάρχην, ἢ Σχολάρχην κτλ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν πρέπει νὰ ἐκτῇ τις διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὑπουργῶν, τοὺς Νόμους, θεωρῶ ἀναγκαστικόν, νὰ τροπολογηθῇ ὁ § α' τοῦ ἀρθ. 2 ὡς ἐξῆς. *Εἰς Διευθυντῆς, ὅστις θέλει παραδίδει καὶ τὰ ἀνώτερα κτλ.*

Ἐνταῦθα ἐγκρίνεται ν' ἀναγνωσθῇ ἡ ἐκθεσίς τοῦ μέλλοντος ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καταστήματος, ἥτις καὶ ἀναγινώσκεται.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν λέγει, ἔχοντα τοὺς λόγους τοῦ Διευθυντοῦ ἡ ἐξαγωγή τῶν καλλιτέρων προϊόντων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς γῆς τὴν ποιότητα, καὶ

ὅχι τὴν καλλιέργειαν. Ὁ λόγος εἶναι, ἡ καλλιέργεια τῶν γαιῶν νὰ γίνεται ἐπιστημονικῶς τοῦ λοιποῦ. Κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Διευθυντοῦ δὲν ἔχω νὰ εἰπω τίποτε, ἀλλὰ καὶ προσεκτικῶς πάντοτε, παρατήρησα λόγους μόνον καὶ ὑποσχίσεις καὶ τέλος χρεωκοπίαν· παράδειγμα τὸ Ξαχαροποιεῖον κ.τ.λ. Αἱ ὑποσχίσεις πρέπει νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ δὲν πρέπει νὰ πρωτοπληρώσωμεν, πρὶν ἰδῶμεν τὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι τούτοις καλὸς, καὶ πρέπει νὰ τὸν πληρώσωμεν καλῶς. Ὅταν δὲ φέρε ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον, τὸ εἶδος· θέλει τὸν ἀνταμείβῃ πρεπόντως. Τὰ δημόσια πράγματα δὲν ἔχουν γέλοιστον καὶ ἀρβυλωδὴ, καὶ καθὼς εἴπατε· αὐτὸν ἔμεινεν· πρέπει νὰ τὴν προσέχωμεν αὐστηρῶς. Δὲν ἐναντιόνομα νὰ δοθῇ 10 ρ/0, ὡς ἀμολῇ εἰς τὸν Διευθυντὴν, ἀλλ' ὅχι ὅταν μόνον εὐχρον τὰ ἐξέδρα τοῦ Καταστήματος, ἀλλὰ καὶ τὰ καράλεια. Εἰς τὴν ἀμολῇ δότω· τῶν 10 ρ/0 δὲν ἐννοῶ νὰ συμπληρωθῶνται τὰ τοῦ Ἰπποδρομίου, τὸ ὅποιον δὲν ἔχει ἐξέδρα. Κατὰ τῆς γνώμης τοῦ προλαλῆσαντος· δὲν ἔγωγ' ἀντιλέγω, ἀρ' αὐτὸ μάλιστα κατὰ τὰ πρῶτα εἶη δὲν ὑπάρχει περίσσειμα.

Δὲν εἶμαι σύμφωνος μὲ τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἀγορεύσεως τοῦ προλαλῆσαντος, εἶπον ἕτερος. Εἶναι πραγματικὴ ἀπάτη, ὅτι ἡ ποιότης μόνη τῆς γῆς, χωρὶς τὴν συνδρομὴν τῆς καλλιέργειας, παράγει πολλοὺς καὶ καλοὺς καρπούς. ἔχομεν ἀκούη τὸ ἄρσενον τῆς ἐποχῆς τοῦ Παιδίου, καὶ εἶναι σφάλμα μας νὰ διαχωρίζωμεθα, ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ τις καλλίτερον ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ὅτι ἡ καλλιέργεια δὲν καθιστᾷ εὐφορον τὴν ξηρὰν γῆν. Ἡ τέχνη, ἣτις εἶναι ἐνέργεια τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, μεταβάλλει τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων. Ἡ τέχνη ἐστάθη ἱκανὴ νὰ ὑποτάξῃ εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἀνθρώπων τὰς θαλάσσας διὰ τοῦ ἀτμοῦ. Πικρὸς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ γνωρίζω, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἱκανός· ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον νὰ προσδιορισθῇ, ἂν θέλῃ εὐδοκίμησασιν ἀπασαί αἱ προσπάθειαι αὐτοῦ περὶ τὴν καλλιέργειαν ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Εἶμαι ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν τοιοῦτου Σχολείου, ἂν ὄχι τὴν, τουλάχιστον ἄλλοις καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Στερεῆς, ὡς εἰς Θήβας, Λαβυδίαν, ἢ καὶ ἄλλοις, ἀλλὰ προτιθεμένων τινῶν βελτιώσεων, τὰς ὁποίας δύναται τις νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῆς· μᾶς ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ σκεφθῶμεν περὶ τινῶν πραγμάτων, γνωμοδοτῶν ἢ ἀναβληθῇ ἡ συζήτης δι' αὐτίον.

Εἶπον ἕτερος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου· ἀπ' ἐναντίας· ἐνδιαφέρει καὶ αὐτὸν ἡ σύστασις τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου, ἐπιθυμῶν ὅμως νὰ γινῶσι μικραὶ οἰκονομίαι.

ἕτερος δὲ τις, ἀρ' οὐ ἐπανάλαβεν ὅτι προηγουμένως εἶπεν, ἐπρόσθεσεν, ὅτι, εἰς αὐτὸν τὸ Δημόσιον ἐξήτεσε νὰ ἐνοικίωσιν τὰς γαῖας τῆς Τίρουδος δεκατῶ· διὰ 1500 δραχμῶν κατὰ ἔτος· καὶ δὲν τὰς ἐδέχθη, διὰ τὴν μί/ρι τῶδε σμικρὸν τῶν εἰσδημάτων αὐτῶν. Τοῦτο τὸ γνωρίζει καὶ εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, Οἰκονομικὸς ἑπιτροπὸς· τότε εἰς τὴν Ἀρχουλῶν. ἂν τοιούτων παρῶν τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ὅσας ἀπαιθῶσιν τις τῶν προλαλῆσαντων, δὲν ἔχελον διδοῦναι εἰς ἐνοικίαν διὰ τῶν εἰσδημάτων τῶν αὐτῶν.

Πολλοὶ εἶπον νὰ προστεθῇ εἰς τὸ 2ον ἄρθρον ὁ σύνδεσμος· καὶ ἄλλοι δὲ ἀντέλεγον, ὅτι μὲ τὸν καὶ, δὲν σαρκνίζεται τὸ ἄρθρον πλείστορον.

Ὁ Πρόεδρος λέγει, ὁ σύνδεσμος καὶ, δὲν σαρκνίζει καλῶς τὸ πρῶτον· ἡ διόρθωσις, τὴν ὅποιαν προτείνει ὁ Γερουσιαστής Κ. Κλονάρης, εἶναι ἡ προσφυστέρα καὶ σαφέστερα.

Περὶ μί/ρις μόνον λέξεως πρόκειται, ὑπελάθειν εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, καὶ αὕτη δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον. ἕτερος δὲ τις ἀπάντησεν, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ λέξις αὕτη, καὶ ἡ ἐννοία σαρκνίζεται εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

Δὲν εἶναι περιττὴ, ἀπάντησεν ἕτερος, ἡ σαρκνία αὕτη εἶναι ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργοῦ, διότι μενούσης τῆς ἐκφράσεως ὅπως ἔχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἐνεργούσης καὶ ἄλλα καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἐπιρωτηθῇ, διὰ τί ἐνεργεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦτο, ἢ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ Νόμος δὲν προσδιορίζει.

Ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι θέλει ἀπαντήσῃ τότε εἰς τὰς ἐπιρωτήσεις ταύτας, διότι εἰς αὐτὸν ἀνάγοντι τοιαῦτα ἔργα, καθὼς προεσταμένον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Εσωτερικῶν.

Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Γερουσίαν, ἂν δέχεται τὴν προτεθειμένην τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Κλονάρη, ἐκτὸς τῶν ἔργων κτ.λ.

Παρατήρησε τότε εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν ἀποκαλεῖ τὸν Διευθυντὴν Καθηγητὴν· ἐκ τοῦτο λοιπὸν φαίνεται σαφῶς, ὅτι αὐτός, καθὼς Διευθύνων, ἔμπορεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ἄλλα ἔργα.

Υπάρχει Νόμος, ἀντίρρην ἕτερος, ὅστις ὀνομάζει Διευθυντὴν τῆς Ριζικρείου Σχολῆς, οὗτος δὲ εἶναι ἀπλὸς Καθηγητής. Ἀλλὰ τὸ κατὰστημα τοῦτο εἶναι Ἐκπαιδευτικόν, τὸ

δὲ προκείμενον Γεωργικόν, καὶ ὁ Διευθυντὴς ἔχει διδασκαλικά καθήκοντα μόνον. Τοῦτο σαφηνίζεται μόνον διὰ τῆς ἐκφράσεως, ἐκτός κτλ. Τὸ πρῶτον πλεονέκτημα τοῦ Νόμου εἶναι ἡ σαφένεια καὶ ἡ συντομία.

Δὲν εἶχον σκοπὸν νὰ κάμω ἄλλην διόρθωσιν εἰς τὸν παρῆγον τούτον, ἐπρόσθετον ἕτερον, ἀλλ' ἐλάλησα μόνον περὶ τοῦ μισθοῦ, παραλλήλως τὸν Διευθυντὴν μὲ τοὺς ἐνταῦθα Καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, παρατηρήσας, ὅτι δὲν φαίνονται ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἄλλα καθήκοντα παρὰ τὰ διδασκαλικά, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπρότεινα ἐγὼ μὲν νὰ προστεθῇ ὁ καὶ, διὰ νὰ φαίνεται, ὅτι ἔχει καὶ ἄλλα ἔργα, ἐπειδὴ Διευθυντὴς ὀνομάζεται ἀπλῶς ὁ ἀρχηγὸς ἐνὸς συστήματος, ὁ δὲ παραλλήλως προσέθηκε, τὸ ἐκτός κτλ. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν φαίνεται οὐδαμῶς εἰς τὸ Νομοσχέδιον καθήκον τι, ἐκτός τοῦ διδασκαλικοῦ, ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Διευθυντὴν, διὰ νὰ μὴ φαίνεται, ὅτι εἶναι ἀρχηγὸς μόνον τοῦ Καταστήματος, ἀλλ' ὅτι ἔχει καὶ ἄλλα καθήκοντα, διὰ τοῦτο θεωρῶ ἀναγκασίαν τὴν τροπολογίαν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπαντήσας εἶπεν, ὅτι ἂν προσθέσωμεν τὰς λέξεις ἐκτός τῶν ἔργων κτλ. πρέπει νὰ ἐμῶμεν εἰς λεπτομερείας· δὲν βλάπτει ἂν προσθέσωμεν τὸ καὶ, βλάπτει ὅμως, καθ' ὅσον θ' ἀντιλαμβάνη ἡ δημοσίευσ· καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου, διότι θὰ ὑπάρχει εἰς τὴν Βουλὴν.

Βλέπω ἀναπόφευκτον, ἀπάντησεν εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, τὸ νὰ ὑπάγῃ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν, διότι προχωροῦντες κατωτέρω, θελομεν ἰδεῖ, ὅτι ἀπαιτεῖ πολλὰς διορθώσεις· παρὰ νὰ ὑπάρχῃ εἰς ἀτελὲς Νόμος καὶ ν' ἀποδίδεται ἡ ἀτέλειά του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὰς Βουλὰς, καλλίον εἶναι νὰ γίνῃ ἐντελὲς μὲ ὀλίγην ἀγροπορίαν.

Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ, ἂν ἡ Γερουσία δέχεται τὴν προσθέντα αὐτὴν, ἢ ὄχι;

Ἐπὶ δὲ τούτοις λύεται ἡ Συνεδρίασις καὶ ἀναβάλλεται εἰς τὴν ἐπιούσαν ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ψηφισμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρησζακόπουλος.

Τῆς 9 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρᾳ Πέμπτης.

Ἀναγινωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλείους ἀποτελούντος τὸ Σώμα, ὁ πρῶτος Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κερύττει ἀρχικρινὴν τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12ην ὥραν.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγινωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπηγγέλλει μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενα τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι, 1ον, αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ § α. τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου ἐν Τίρυνθι, καὶ 2ον, ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου διατάξεων. Μυστικῶς δὲ ψηφισαίς γενόμενης περὶ τῆς πρώτης τροπολογίας, δι' ἧς ἐγνωμοδοτήσῃ τις νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις, ἐκτός τῶν ἔργων τῆς διευθύνσεως, μετὰ τὴν λέξιν, ὅστις, ἡ Γερουσία δὲν παραδέχεται τὴν τροπολογίαν ταύτην διὰ ψήφων 20 κατὰ 15. Μυστικῶς ὡσαύτως γενόμενης ὑστερον ψηφισαίς ἐπὶ τῆς δευτέρας τροπολογίας τοῦ γνωμοδοτήσαντος νὰ προστεθῇ ἡ λέξις, καὶ, μετὰ τὴν λέξιν παραδίδει, διὰ ψήφων 20 κατὰ 15 δὲν παραδέχεται καὶ τὴν ἑτέραν τροπολογίαν ἡ Γερουσία, ἐπιψηφίσασα τὸν § α. τοῦ 2 ἀρθ. ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἀναγινώσεται μετὰ ταῦτα ὁ § β'. παρατηρεῖ δὲ τις, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν πρέπει νὰ διασαφίσῃ τὴν ἐννοίαν τῆς εἰς τὸν Διευθυντὴν χορηγήσεως τῶν 10 0/0 ἐκ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος.

Ἐτέρου δὲ ἀντιπαρατηρήσαντος, ὅτι ἡ διασαφίσις αὕτη ἀποχρώντως ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, κατὰ τὴν προλαβούσαν συνεδρίασιν, ἀναγινώσεται ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραιᾶς ἀφορῶν τὸ προκείμενον ζήτημα· λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

Ἄν τὸ ἱπποφασεῖον παράγῃ εἰσόδημα 15 χιλ. δρχυμῶν. τὸ εἰσόδημα τοῦτο καλύπτει τὰς δημοσίας δαπάνας εἰς τρία ἔτη, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ χορηγίσις τῶν 10 0/0 πρέπει νὰ λάβῃ χώραν ἀπὸ τὰ περιπλέον τοῦ σημερινοῦ εἰσοδήματος κέρδη.

Μὴ συμφωνοῦντες τινες μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, ἀντιτάττουσιν, ὅτι ἡ παρατήρησις αὐτοῦ δὲν εἶναι ὀρθή, ἐπειδὴ πρὸ-

κειται νά εξομερωθῇ ἡ ἀγρία τοῦ ἱπποφορβείου κατὰστασις, καὶ πολλὰ δαπάναι νά γίνωσι πρὸς ἐπιμέλειαν καὶ καλλιέργειαν τῶν γαιῶν ἀμφοτέρων τῶν Καταστημάτων, πρὸς διατήρησιν ζώων διαφόρου τῶν ἐγγωρίων εἰδῶν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ τοιαῦται δαπάναι θέλουσιν ἀπορροφᾶ τὸ ὑποτιθέμενον κέρδος.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ μέλλοντος νά διευθύνῃ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον, λέγει ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, μετὰ τὸ τρίτον ἔτος θέλει φανῇ ἡ ἐπαύξηση τοῦ εἰσοδήματος, καὶ ἐκτοτε πρόκειται νά λαμβάνῃ αὐτὸς τὸ μικρὸν τῶν 10 0/0 ὄφελος, ὡφελουμένου τῆς τοιοῦτης καὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, καθ' ὅσον ἡ παραγωγὴ, διὰ περισσotέρου κόπου καὶ καλλιτέρας καλλιέργειας προβαίνει αὐξάνουσα.

Ἐκ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Κυρίου Ἰπουργοῦ, παρατηρεῖ τις, δὲν φαίνεται, ἂν τὰ 10 0/0 θέλωσι παραχωρεῖσθαι ἀπὸ τὴν ἐπαύξησης τῆς παραγωγῆς σχετικῶς μετὰ τὸ σημερινὸν εἰσόδημα, ἡ δὲ τοιαύτη ἀσφεία δύναται νά ἐπιφέρῃ ζημίαν, ἂν ἡ διέθυνσις τοῦ Ἀγροτικοῦ Σχολείου περιπέσῃ εἰς κακὰς χεῖρας.

Καὶ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Κ. Ἰπουργός, λέγει τις, συμφώνως ἐξέφρασαν, ὅτι τὰ 10 0/0 θέλει λαμβάνει ὁ διευθυντής, ἀφ' οὗ αἱ δαπάναι καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἐξοφλουσιν. Ἀλλὰ κατ' ἔτος θέλουσι δαπανᾶσθαι εἰς ἐτήσια ἐξόδα, εἰς ἀγορὰν Π. Χ. βοῶν, κλπ. θέλει δὲ δοθῇ καὶ προκαταβολὴ πρὸς ἀγορὰν βοῶν, πρὸς διόρθωσιν τοῦ Καταστήματος, κλπ. Π ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ ὅμως ἐφρασις καθαροῦ εἰσοδήματος, ὑπονοεῖ τὰς ἐτήσιαις δαπάναις μόνον, μετὰ τὴν προκαταβολήν, μηδὲ τὸν ἐγγειον φόρον συμπεριλαμβάνουσα, ὁ δὲ διευθυντής ἐνδέχεται ἐκ τῆς ἀσφείας ταύτης νά λέγῃ, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ Νόμου δὲν ἐμφαίνει τὴν ἐκπτώσιν τῶν προκαταβολῶν καὶ τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ ὅτι τῷ εἶναι ἀδιάφορον τὰ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Γερουσίας λεγθέντα. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῶν συνεπειῶν τῆς τοιαύτης ἀσφείας, γνωμοδοτῶ, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νά σφραγισθῇ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου, δεκτῇ γενομένης τῆς πρὸ ἔρου κατὰ τὴν χθεςνὴν συνεδρίαν ὑποβληθείσης τροπολογίας, καὶ πρῶτον μὲν νά περιορισθῶμεν εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Τίρυνθος, μετὰ δὲ ταῦτα νά συζητήσωμεν τὴν περὶ τοῦ ἱπποφορβείου γνωμοδότησιν.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη διασαφείας, ἀντιπαρατηροῦσι τινες, καθότι ἡ ἐν τῷ Νόμῳ ἐφρασις, καθαρὸν κέρδος, διαλύει πᾶσαν ἀμφιβολίαν, συμπεριλαμβάνουσα τὴν ἀφαίρεσιν τῆς δημο-

σίας δαπάνης, καὶ τὸν ἐγγειον φόρον, ὅστις εἶναι ἀναγκαῖος τοῦ Δημοσίου ἰδιοκτησίας, καὶ πρέπει κατὰ συνέπειαν νά ἐκπεσθῇ, διὰ νά παραχωρηθῶσι τὰ 10 0/0 ἐκ τοῦ περισσotέοντος κέρδους.

Ἀμφοτέρωτὰ καταστήματα τῆς Τίρυνθος καὶ τοῦ ἱπποφορβείου, ἀντιτάττουσιν ἄλλοι, ἤσαν ἀπαλλοτριμένα μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ πρέπει νά γινῇ ἡ προτάσις τοῦ Νόμου διασφείας, διὰ νά μὴν ὑποταθῇ, ὅτι θέλουσιν ἐξακολουθήσει, ἀπολαμβάνοντα τοῦ αὐτοῦ προνομίου τῆς ἀτελείας.

Τὰ εἰσοδήματα τῆς Τίρυνθος καὶ ἱπποφορβείου, λέγουσιν ἄλλοι, εἰσπρατταντο μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, μόνον δι' ἐπιστάτων, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐτερήθη ἡ τάξις νά ἐφραμοσθῇ ἐπ' αὐτῶν διὰ τῶν ὁ ἐγγειος φόρος· τὸ πρᾶγμα ὅμως μεταβάλλει ἤδη φάσιν, ἐπειδὴ πρόκειται ἡ Κυβέρνησις νά συναυτολογήσῃ ἐκείναις μετὰ τινος ἰδιώτου, ἀντιτίθεται τὴν διόρθωσιν τῶν Καταστημάτων εἰς τοῦτον, ὅστις ὑπόκειται εἰς τὸν γενικὴν περὶ ἐγγείου φόρου κανόνα, ἐπειδὴ δὲν ἀπολαμβάνει διὰ τινος Νόμου τὸ ἐξαιρετικὸν τῆς ἀτελείας προνόμιον.

Ὅταν ἀπαντᾷ, λέγει ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν, τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἀποδίδωμεν εἰς τὴν ἐφρασιν καθαρὸν εἰσόδημα, θεωρῶ ἀναγκαῖον τὴν παραβολὴν τῆς τροπολογίας, διὰ νά κατασταθῇ ὁ Νόμος σαφής. Ἀλλ' ἂν δὲν τιθῇ ἐν τῷ Νόμῳ ἡ τροπολογία, γνωμοδοτῶ νά σφραγισθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι ἡ ἔννοια αὕτη συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐφρασιν, καθαρὸν κέρδος.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀνγκινώσκει ἐνταῦθα τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τροπολογίαν.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν μετὰ ταῦτα, τί ἐννοεῖ ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν τῶν λέξεων, «ἐξόδα προκαταβολῆς», ἀπάντησεν αὐτός, ὅτι ἡ ἐφρασις αὕτη συμπεριλαμβάνει τὰ ἐτήσια τῆς καλλιέργειας ἐξόδα, τὴν διὰ κατασκευὴν καὶ διόρθωσιν οἰκῶν καὶ τὴν δι' ἀγορὰν βοῶν δαπάνην.

Ὁ τόκος, παρατηροῦσι τινες, πρέπει νά ὑπολογισθῇ, ὡς πρὸς τὰς ἐτήσιαις διὰ τὴν καλλιέργειαν δαπάναις, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν δοθησομένην προκαταβολήν, διὰ ν' ἀγορασθῶσι βόες, ἡ κατασκευασθῶσι καὶ διορθωθῶσιν οἰκήματα, ἐπειδὴ ταῦτα εἶναι κεφάλαιον.

Τὸ δημόσιον, ἀντιπαρατηρεῖ τις, δὲν συνεισφέρει μόνον τὰς

γίας, ἀλλὰ, προκαταβάλλην κιστάλεια, μισθοδοταί ταύτοχρο-
νως τάν διευθυντήν, καί κατά συνέπειαν, εἶναι δίκαιον ὁ
πόκος νά ὑπολογισθῇ, λαμβανόμενον ὑπ' ὅψιν ὧν τῶν πρὸς
ἐγκυτάστασιν τοῦ Αγροτικοῦ Σχολείου δαπανῶν.

Μηδὲ μίαν ἄλλαν παρατηρήσειν γενομένην, μετατρέπεται ὕστερον ἢ περὶ $\frac{1}{2}$: πρόκειται τροπολογίαν, ὡς ἔχει: Εἰς τὸν Διεθυντὴν θέλοντι χορηγεῖσθαι καὶ 10 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἐκ τοῦ καθαροῦ κέρδους τοῦ Καταστήματος, ἀφ' οὗ ἐκπεσθῶσι προηγουμένως τὰ κεφάλαια, τὰ ὅποια θέλει καταβάλλει ἡ Κυβέρνησις, οἱ τόκοι αὐτῶν, ὁ ἔργκεος φόρος, καὶ ὅλα τὰ εἰρήσια ἐξόδα. Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ Κυρίου Προέδρου, ὅτι θέλει ἀποφανθῇ τὸ δῶμα περὶ δύο ζήτημάτων, καὶ πρῶτον μὲν, ἂν παραδέχεται, ὅτι ἡ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἔκφρασις, καθαρὸν εἰσῶδημα, συμπεριλαμβάναται τὴν ἐν τῇ τροπολογίᾳ διακρίσιν: Δεύτερον δὲ, ἂν πρέπη να τεθῇ ἐν τῷ Νομῷ ἡ τροπολογία, γίνεται μυστικὴ ψήφοφορία, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡ Γερουσία παραδέχεται, διὰ ψήφων 18 κατὰ 17, τὸ δὲ δεύτερον δὲν παραδέχεται, διὰ ψήφων 23 κατὰ 11.

Ἐπερχομένης μετὰ ταῦτα τῆς προταθείσης, καθ' ὅσον ἀ-
φορᾷ τῷ ἱπποβορθεῖον τροπολογίᾳ, ὁ ὑποβιβάζων αὐτὴν πα-
ρατήρησε τὰ ἑξῆς:

Επί μόνων τῶν ἐν Τίρυνθι γαιῶν θέλει ἐφαρμόσει ὁ Διευθυντής τὴν ἐπιστημονικὴν Γεωργίαν, καὶ δὲν πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ λημβάνη τὰ 10 ἐπὶ τοῖς 0/0, εἰμὴ ἀπὸ μόνου τῆς εἰς χρῆσιν τοῦ Ἱπποδροσίου γαίης, εἰσὶτι, ἐπειδὴ τὰς λοιπὰς θέλει ἐνοικιάζει ἀπλῶς καὶ εἰσπράττει τὸ ἐνοίκιον, οὐδεμίαν ἄλλην περὶ αὐτῶν καταβάλλων προντιδᾷ· ἀλλ' ἂν διὰ τὴν εἰσπραξὶν μόνον τοῦ ἐνοικίου πρόκειται ν' ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ χορηγία τῶν 10 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἐπὶ ὅλων τῶν γαιῶν τοῦ Ἱπποδροσίου, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἔπρεπε τότε νὰ χορηγηθῇ τοιοῦτον προνόμιον καὶ εἰς τὸν προντιζόντα ἑαυρον περὶ τῆς εἰσπραξέως δημοσίων εἰσοδημάτων.

Δὲν πρόκειται, παρατηρεῖ ἄλλος, ν' ἀπαδοθῇ ἡ ἀμοιβὴ τῶν 10 0/0, διὰ τὴν περὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐνοικίου ἐπιμε-
λειαν, τὴν ὁποίαν θέλει καταβάλῃ ὁ Διευθυντής, ἀλλὰ διὰ
νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον ἐπιμελείας, πρὸς βελτίωσιν καί μεί-
ζονα τῶν γαιῶν παραγωγῇ· ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἐπειδὴ τὸ
Διμήσιον δὲν θέλει ζημιωθῆναι βεβαίως, ἂν παραχωρηθῇ

εἰς τὸν Διευθυντὴν τὸ 1/10 ἐκ τοῦ ἐπαυξανόμενου εἰσοδή-
ματος, δὲν θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν τροπολογίαν τοῦ προλα-
λῆσαντος.

Ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν, παρατρεῖ ἄλλος, ὑπέκασεν εἰς πραγματικὸν λάθος, διελών τὰ εἰσυδύματα τῶν Καταστημάτων Τίρυνθος καὶ Ἱπποβορείου, ἐπειδὴ ἀμφοτέρω ταῦτα συμπεριλαμβάνονται κατὰ τὸν Νόμον εἰς τὸ γενικὸν ὄνομα Ἀγροτικῶν Συγκρίσεων, καὶ τὰ ἐντεῦθεν παραχόμενα κέρδη θέλουσι προκατατεθεσθαι εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον, διὰ τὴν λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν Κυβέρνησις τὰ 9/10, ὁ δὲ Διευθυντὴς τὸ 1/10.

Δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δικτὴ ἡ τροπολογία, λέγει ἄλλος. Ἐπειδὴ πρόκειται νὰ σχηματισθῶσι λειψῶνες τεχνιτοὶ, καὶ νὰ δικτηρῶνται διάφορα τῶν ἐγγυῶντων ζῶα, ἰδίαν καὶ μὴ τὴν συνθετὴν περιποίησιν ἀπαιτοῦνται.

Συμφωνῶν ἕτερος μὲ τὸν προτεινόμενον τὴν τροπολογίαν, προστιθεῖται τὰ ἑξῆς: Δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῇ τὸ προνόμιον τῶν 10 0/0 εἰς τὸν Διευθυντὴν, καὶ ὅσον ἀρκεσθὶ τὸ Ἰπποπορδεῖον, 1ον ἐπειδὴ ἡ πρὸς βελτίωσιν τῆς καλλιέργειας τοῦ χέρτου κατεβλήθησαν ἀπὸ αὐτοῦ ἐπιμέλεια, εἶναι ἐπιμέλεια τῆς Γεωργίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀμειβεῖται ἀποχωρῶντος, λαμβάνων 350 δραγμῶν μηνιαίαν μισθοδοσίαν, 2ον ἐπειδὴ ἡ τῶν εὐγενῶν διατηρηθησομένων ζώων ποσότης θέλει εἶσθαι μικρὰ, καὶ συντελοῦσα, ὡς παράδειγμα μόνου δυνάμενον νὰ ὑπερλήθῃ τὸν λαόν, διατηρεῖται εὐκόλως εἰς μικρὸν τοῦ Ἰπποπορδεῖου μέρος, ἡ ἀπέραντος ἐκτασις τοῦ ὁποίου θέλει ἐνοικιάζεσθαι παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ, εἴτε διὰ νὰ τρέφονται ζῶα, εἴτε διὰ νὰ γεωργῇται παρὰ τῶν χωρικῶν. Δὲν δύναται δὲ νὰ εἴπῃ τις, ὅτι τὸ προνόμιον τοῦτο παρὰ τὸν Διευθυντὴν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ κίντρον μειζονος περὶ τὴν γεωργίαν ἐπιμέλεια; τοῦ Διευθυντοῦ, καθότι ἤθελε προσβλήθῃ ἡ θηκὴ βεράτης αὐτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀρκεῖ ἡ μισθοδοσία, τὴν ὁποῖαν λαμβάνει, διὰ νὰ διατῇ καλῶς, καὶ ἀποταμιεύσῃ μέρος ἐκ ταύτης, καὶ καθότι ἤθελεν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τῆς θεωρητικῆς Γεωργίας, ἥτις εἶναι ὁ ἀληθὴς αὐτοῦ προορισμὸς, καθ' ὅσον τῷ παρουσιάζονται πηγὰί κερδοσκοπίας.

Δὲν παραδίδονται ἄλλος τὴν τροπολογίαν, παρατηρῶν, ὅτι πρὶς ἐκδοκὴν τοῦ περὶ συστάσεως Γενικοῦ Σχολείου σκοποῦ, δὲν ἐπικροτοῦν μόνον αἱ ἐν Ἱερῶνθι γυναι, ἀλλὰ καὶ οἱ

νίστανται αὐταὶ κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ ἑλκ, καὶ ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Ἱπποφορβείου γαιῶν 3,500 στρέμματα παράγουσι τὸ διὰ τὴν τροφὴν τῶν ζώων χόρτον, αἱ δὲ λοιπαὶ εἶναι γεωργήσιμοι, καὶ ἐπ' αὐτῶν θέλει ἐφαρμοσθῇ ὡς αὐτῶς ἡ ἐπιστημονικὴ Γεωργία.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ, λέγει ἄλλος, ἐμφαίνεται ὅποιος θέλει ἐπιφέρει οὗτος ὠφελείας εἰς τὰ Καταστήματα τῆς Τίρυνθος καὶ Ἱπποφορβείου, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον, ὡς ἄλλοτε Διοικητὴς Ἀργολίδος, κατέφυγον νὰ προτείνω νὰ ἐνοικισθῇ πῶλυτος διὰ τὴν μὴ περαιτέρω φθορὰν αὐτοῦ, τὸ δὲ δεύτερον ἐνοικιαζόμενον εἰς τὸ Πυροβολικὸν οὐδεμίαν παρῆγεν εἰς τὸ δημόσιον ὠφελειαν, ἐπειδὴ τὸ ἐνοίκιον τοῦτο ἐδαπανᾷτο πρὸς τροφὴν τῶν ἵππων, καὶ ἐπιδιορθώσεις τῶν οἰκοδομῶν τοῦ καταστήματος. Μὴ προθέμενος ὅμως ν' ἀναλύσω καὶ ἀντικρούσω τοὺς λόγους, δι' ὧν ὑπεστηρίχθη ἡ τροπολογία, παρατηρῶ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη ἤδη διὰ τῆς ἐπιφύσεως τοῦ Ιου ἄρθρου, καὶ τοῦ § Αὐοῦ τοῦ ἄρθρ. 2ου, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς δεδικασμένα.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐνταῦθα παρατηρεῖ, ὅτι ὁ ἤδη ἀγορεύσας θεωρῶν τὴν τροπολογίαν, ὡς ζήτημα λελυμένον, υποβάλλει πρότασιν νῆαν, ἡ ὁποία διὰ νὰ τεθῇ εἰς συζήτησιν, πρέπει νὰ ὑποστηρίχθῃ παρ' ἑτέρου. Ἀναστὰς δὲ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν ταύτην.

Μηδενὶς ἄλλος παρατηρήσεως γενομένης, ἐρωτᾶται ἡ Γερουσία, ἥτις, ἀποκρινθεῖσα, ὅτι ἡ ἀρρωστής τὸ Ἱπποφορβεῖον τροπολογία εἶναι ζήτημα λελυμένον, παραδέχεται τὸν § β' τοῦ ἄρθρ. 2ου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀναγινώσκονται μετὰ ταῦτα οἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4, τοὺς ὁποίους ἡ Γερουσία παραδέχεται, ἀνευ τοῦ παρατηρήσεως.

Ἀναγινώσκεται ὑστερον ὁ παράγραφος 5· εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο, Ιον, διότι δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ Γυμνασίῳ Ναυπλίας τοιοῦτος καθηγητὴς, καὶ κατὰ συνέπειαν, μὴ ὑφισταμένῳ μισθοῦ, δὲν δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἐπιμίσθιον 2ον, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει τοιαύτη ἐπιστήμη, οὐδὲ εἰς τὰ λοιπὰ Κράτη, καὶ τοὶ πλοῦσις οὗτοι, δὲν διδάσκονται τὸ μάθημα τοῦτο.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, καὶ ἐπιστη-

ρίζων τὴν πρότασιν αὐτοῦ, προσέθηκεν, ὅτι δὲν πρέπει δι' ἐπίδειξιν, μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης, νὰ παραδεχθῶμεν τὴν παράδοσιν ἀνυπάρχοντος μαθήματος.

Τὸ μάθημα τοῦτο, λέγει ὁ Κύριος Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν, παραδίδεται εἰς τὸ Κατάστημα, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξεπαιδεύθη ὁ μέλλων νὰ διευθύνῃ τὸ Ἀγροτικὸν Σχολεῖον, καὶ, ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον, πρόκειται ἤδη νὰ εἰσαχθῇ ἐνταῦθα.

Τὸ Ἀγροτικοεμπορικὸν λογιστικὸν, λέγει ἄλλος, δὲν εἶναι ἐπιστήμη, ἀλλ' ἀποτελεῖ μέρος τῆς λογιστικῆς, καὶ χρκαίμεται εἰς τὸ Κατάστημα, εἰς τρόπον ὥστε, δι' οἰκονομίαν 50 δραχμῶν, δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρωμεν βλάβην, ἀντὶ ὥσεως.

Τῇ λογιστικῇ, ἀντιπαρκατρεῖ ὁ προτείνων νὰ ἐξαλειφθῇ ὁ παράγραφος 5ος, ἀπαιτεῖται νὰ διδάσκηται μόνον, καθ' ὅσον ἀρρῶν τὴν ἐμπορίαν· ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἀπαιτεῖται μικρὰ λογιστικότης, διὰ τῆς πείρας ἀποκτιωμένη, καὶ διὰ τοῦτο ὁ 5ος παράγραφος καθίσταται περιττός.

Ἐρωτηθεῖσα τέλος ἡ Γερουσία παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου, καὶ ἀπορρίψασα τὴν πρότασιν περὶ ἐξαλειψέως τοῦ παραγράφου 5ου, παραδέχεται τοῦτον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀναγινώσκεται ὁ § 5· λαβὼν ἥ τις τὸν λόγον, προτείνει νὰ ἐξαλειφθῇ ὁ παράγραφος, οὗτος, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Ἑλλάδι Ἀγροτικὸν Δίκαιον, καὶ καθίσταται ἀχρηστός ἡ διδασκαλία τοιοῦτου μαθήματος.

Ἀναστὰς ἕτερος ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος.

Μηδενὸς ἄλλου παρατηρήσαντός τι, ἐρωτᾶται ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται τὴν ἐξαλειψὴν τοῦ § 5, καὶ ἀπορριπτικῶς ἀπαντήσασα, παραδέχεται τοῦτον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀναγινώσκεται ἐπομένως ὁ § 7· εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν γνωμοδοτεῖ νὰ προστεθῇ εἰσέτι τὸ περὶ Θεραπείας τῶν νόσων τῶν ζώων μάθημα, παρατηρῶν, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀναγκαιότερον, ἢ τὸ ἀγροτικοεμπορικὸν λογιστικὸν, καὶ ἡ ὑγιεινὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπιστηρίζων ἄλλος τὴν πρότασιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος,

προστίθουν, ότι είχε σκοπόν να γνωμοδοτήσει ὡσαύτως πε-
ρί προσθήκης ἐνός καθηγητοῦ τῆς κτηνοιατρικῆς, με μισθο-
δοσίαν δραχμῶν 150, ἢ 200.

Παραδέχομαι, λέγει ἄλλος, τὴν περί τῆς πρόκειται πρό-
τασιν, θεωρῶ ὅμως ἀναγκαῖον νὰ παραδεχθῶμεν τὸ Νομο-
σχέδιον ὅπως ἔχει, ὁ δὲ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑ-
πουργῶς νὰ υποβάλλῃ κατόπιν ἴδιον ἄρθρον, περὶ προσθήκης
τοῦ καθηγητοῦ τῆς κτηνοιατρικῆς.

Εἶναι περιττὸν, λέγει ἄλλος, νὰ διορισθῇ ἴδιος καθηγη-
τὴς περὶ θεραπείας τῶν ζώων, ἐπειδὴ ὁ διδάσκων τὴν
κτηνοτροφίαν, θέλει νὰ διδάξῃ ὡσαύτως τὴν κτηνοιατρικὴν.

Ἡ κτηνοτροφία, παρατηρεῖ τις τῶν προλαλήσαντων, εἶναι
διαφορὸς τῆς κτηνοιατρικῆς, ἐπειδὴ ἐκείνη μὲν δύναται νὰ
προβλέπῃ τὰ εἰς προφύλαξιν τῶν ζώων ἐναντίον ἀσθενειῶν
μέσῃ, αὕτη δὲ τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν ζώων, ὅταν ἡ νό-
σος ἐπέλθῃ. Καὶ τὴν μὲν ἀποφυγὴν τῶν νόσων γινώσκουσι
καὶ σήμερον οἱ ἐν Ἑλλάδι κτηνοτρόφοι, ὅταν ὅμως παρου-
σιάζεται ἐπιζωοτις, ἢ ἀσθενεῖα τις μερικὴ τῶν ζώων, προσ-
φεύγουσιν, πρὸς θεραπείαν αὐτῆς, εἰς ἱατροὺς πρακτικοὺς.
Μὴ δυνάμενος λοιπὸν νὰ παραδεχθῶ, ὅτι ὁ κτηνοτρόφος εἶ-
ναι ἐνταυτῷ καὶ κτηνοίατρος, θεωρῶ ἀναγκαῖον τὴν παρα-
δοχὴν τῆς προτάσεως.

Συμφωνῶ, ὅτι τὸ μάθημα τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, λέγει
ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, πρέπει ὅμως νὰ γένη σκέψις προ-
κρουμένης, ἂν ἦναι κατάλληλον νὰ παραδίδηται ἐντὸς τοῦ
Αγροτικοῦ Σχολείου, ἢ παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ τινι
Γυμνασίῳ· ἐκτὸς δὲ τούτων, νομίζω, ὅτι ὁ Διευθυντὴς τοῦ
Γεωργικοῦ Σχολείου θέλει διδάξῃ τὸ περὶ θεραπείας τῶν
ζώων μάθημα, καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ γένη
δεκτὸς ὁ § Ζ', τοῦ 2 ἁρθροῦ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἐπει-
δὴ τὸ Ὑπουργεῖον, ὑπαρχούσης ἀνάγκης, δὲν θέλει δυσκολευθῆ
νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ προσθήκης τοῦ προκειμένου μαθή-
ματος πρότασιν.

Ἐρωτηθεῖσα τελευταῖον ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται τὴν
προσθήκην τοῦ καθηγητοῦ τῆς κτηνοιατρικῆς, καὶ ἀποφατι-
κῶς ἀπαντήσασα, παρεδέξατο τὸν § Ζ' κατὰ τὸ Νομοσχέ-
διον.

Προσδιορίσας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος τὴν ἐπιου-

σαν πρὸς συζήτησιν τῶν ἐπομένων τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου
διατάξεων, λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας

Β. Χρηστάκουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας Περικλεους

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀρι-
θμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ
Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κη-
ρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα
ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἡμερησία διάταξις ἀπαιγέλλεται ἡ ἐξακολουθήσις τῆς
συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ σιτιστικῆς γεωργικῆς ἐν
Τίρυνθι Σχολείου.

Ἀναγινώσκεται κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον 3ον, τὸ ὅπου
γίνεται δεκτὸν, ἄνευ τινὸς παρατηρήσεως.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα τὸ παρὰ τινος τῶν ΚΚ. Γερου-
σιαστῶν προταθὲν νὰ προστεθῇ ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ, ὡς 4ον
ἄρθρον.

Λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον παρετήρησε τάδε.

Ὁ Νομάρχης εἶναι ἀνώτατος ἄρχων ἐφ' ὅλης τῆς ποιρε-
ρίας, εἰς ἣν ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία του, καὶ ἔχει καθήκον νὰ
ἐπιτηρῇ καὶ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πᾶσαν ἐνδεχομένην
ἐλλειψιν ἐπὶ τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων, ὁ δὲ Οἰκονομικὸς
Ἐφορὸς, καθόσον ἐφορᾷ τὸν ἴδιον αὐτοῦ κλάδον εἶναι ὑποχρε-
ως νὰ ἐφορᾷ καὶ αὐτὸς, νὰ δίδῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἀνη-
κούσας περὶ τῶν Δημοσίων προσόδων πληροφορίας. Ἀλλ' ἐκ-
τὸς τούτων, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ὀρεῖται νὰ
υποβάλλῃ κατ' ἔτος ἀπολογισμὸν τῶν δαπανῶν τοῦ Καταστη-
ματος, τὸ ὅποιον αὐτοὶ ἡμεῖς θέλομεν ἐξελέγχει, καὶ διὰ ταύ-

τα θεωρῶ περιττὴν τὴν προσθήκην τοῦ προταθέντος 4ου ἄρθρου.

Διὰ τὸ ὁμοιόμορρον καὶ τὴν συγκέντρωσιν τῆς εἰς διαφόρους κλάδους διακρινόμενης ὑπηρεσίας, ἀντιπαράτρηται ὁ προτείνων τὸ περὶ οὗ πρόκειται 4ον ἄρθρον, ἐφελκύσας τὸν περὶ συστάσεως Νομαρχικῶν νόμον, κατὰ τὸν ὅσον οἱ Νομαρχαὶ, ἐφ' ὅλου τοῦ Νομοῦ ἄρχοντες, καὶ ἔχοντες ἐξειδικισμένην ἱκανότητα, ὡς ἀνήκοντες εἰς τὴν πρώτην τῆς κοινωνίας βαθμίδα, ἐνεργοῦσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὧλων ἐν γένει τῶν ὑπουργείων, καὶ εἶναι ὑπόχρεοι ν' ἀναφέρωσι πᾶσαν συμβαίνουσαν ἑλληψιν κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκάστης ὑποθέσεως φθῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, διὰ νὰ λαμβάνωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὰ κατάλληλα περὶ θεραπείας μέτρα. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου τούτου καθίσταται ἀναγκαία, ἵον διὰ ν' ἐφορᾷ ὁ Νομάρχης, ἂν παραδιδῶνται ἀκριβῶς τὰ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὁρισμένα μαθήματα, ἂν ἐφαρμόζονται ἡ δυναμένη νὰ ὠφελῇ τὸ εἶδος ἅπαν ἐπιστημονικῇ Γεωργίᾳ, καὶ τέλος, ἂν αἱ δαπάναι γίνονται καταλλήλως. Πρόκειται π.χ. ν' ἀνακαθίσθαι ἐκατὸν ζεύγη ἀροτῆρων βοῶν. Ποῖος θέλει παρατηρήσει, ἂν ἀγοράζωνται βότες ἅπλοϊ, ἢ πραγματικῶς ἀροτῆρες; 2ον διὰ νὰ ἐπιτηρῇ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος τὴν παραγωγὴν τοῦ καταστήματος, ὡς ὀφείλων νὰ γινώσκῃ καὶ ἀναφέρῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ὅποια ὑπάρχει ἡ δημοσία πρόσδοσις. Ἀλλ' ὁ προαγορεύσας εἶπεν, ὅτι ἡ ἐπιτήρησις αὕτη προσδιορίζεται διὰ τῶν περιεχόντων τὰ καθήκοντα τοῦ Νομαρχοῦ καὶ Ἐφόρου διαταγμάτων. Τὰ διατάγματα ὅμως ταῦτα προσδιορίζουσι καθήκοντα γενικά, καὶ ἐκτὸς τούτου ὑπάρχουσι προγενέστερα τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐν τῷ ὁποίῳ πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς ἡ ἐπιτήρησις. Ἰον διὰ ν' ἀναγκάζωνται καθ' ὑποχρέωσιν νὰ ἐφορῶσι τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον ὁ Νομάρχης καὶ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος, καὶ 2ον διὰ νὰ ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξιοπρέπεια δὲν προσβάλλεται ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπιτηρήσεως καὶ πραγματοποιεῖται οὕτω ἡ πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου συγκέντρωσις τῆς ὑπηρεσίας.

Καὶ ἐγώ, λέγει ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον, ἐθεώρησα τὸν Νομάρχην ἀνώτατον τοῦ Νομοῦ ἄρχοντα, καὶ ἔχοντα τὸ καθήκον νὰ ἐφορᾷ ὅλας τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας του ὑποθέσεις, καθὼς καὶ τὸν Ἐφόρον, ὡς πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ κλά-

δον, καὶ διὰ ταῦτα δύσχυρίσθην, ὅτι τὸ προταθὲν 4ον ἄρθρον εἶναι περιττόν. Ὁ προλαλήσας εἶπεν, ὅτι τὸ προσδιορίζον τὰ καθήκοντα τοῦ Νομαρχοῦ διάταγμα εἶναι προγενέστερον τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ ἐντεῦθεν ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Νομάρχης δὲν ἔχει καθήκον νὰ ἐπιτηρῇ τὸ ἀγροτικὸν Σχολεῖον, ἐπεὶ δὲν ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ἡδη τοιαύτη ῥητὴ ὑποχρέωσις. Τὸ συμπέρασμα ὅμως τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν, καθότι τὸ περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου Νομοσχεῖον δὲν ἀπαλλάττει τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος ἐκ τῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια δι' ἰδίου διατάγματος ἐπεβλήθησαν εἰς αὐτόν, καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι μάταιον νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐτά, διὰ τῆς προσθήκης τοῦ 4ου ἄρθρου, μὴ ἐπιφέρειν ἄλλο ἀποτέλεσμα, εἰμὴ μόνον τὴν ἀναβολὴν τῆς συστάσεως τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου.

Συμφωνῶν ἕτερος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, καὶ ἐπαναλαμβάνων, ὅτι ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐφορᾷ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον, ἀναγινώσκει τὰ ὡς πρὸς τὴν παιδεῖαν ἀνατεθειμένα εἰς τοὺς Νομάρχας καθήκοντα, καὶ παρατηρεῖ, ὅτι ἐντεῦθεν αἵρεται πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀμφιβολία.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρὸς ἐπιτήρησιν τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ὑποχρέωσιν τοῦ Νομαρχοῦ Ἀργολίδος, παρατηρεῖ ἄλλος, ἅπαντες εἶναι σύμφωνοι. Ἀλλ' οἱ μὲν θεωροῦσι τὸ προταθὲν 4ον ἄρθρον περιττόν, λέγοντες, ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα προβλέπονται ἀπὸ τὰ διὰ διατάγματος προσδιορισθέντα καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν, οἱ δὲ θεωροῦσι τοῦτο ἀνεγκαλὸν, υποτιθέτες, ὅτι τὸ προκειμένον Νομοσχεῖον καθίστασι τὴν Διευθυντὴν τοῦ Σχολείου ἀνεξάρτητον τῆς ἐποπτείας τοῦ Νομαρχοῦ· ἐπεὶ δὲ, ἐν ᾧ αἱ ὑποδείστεται ἀρχαὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου ἀναφέρεται κατ' εὐθείαν, δυνάμει τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἐντεῦθεν δύναται νὰ συμῇ σύγκρουσις μεταξὺ τούτων, προτεινόντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τὸ Κατάστημα ἔχει ἀνάγκην ἀριθμοῦ τινος ζευγυτῶν, καὶ τοῦ Νομαρχοῦ Ἀργολίδος ἀναφέροντος, ὅτι ὁ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ προτεινόμενος ἀριθμὸς τῶν ζευγυτῶν δὲν εἶναι ἀνεγκλίος. Διὰ νὰ πεισθῇτε δὲ, ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη τοῦ διὰ τοῦ Νόμου προσδιορισμοῦ τῆς ἐπιτηρήσεως, σὰς ἀναφέρω, ὅτι ἐπὶ ὁμοίας περιπτώσεως ἐλαβε χώραν ἄλλατε· ὅτε προέκειτο νὰ ἐνεργηθῇ ὁ συντοκισμὸς τῶν Ψάρρια-

νών διατάχθη παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ὁ ἀρμόδιος Νομάρχης νὰ ἐπιτερῇ καὶ μηδὲ ὀβολοῦ δαπάνην ἀνεῦ ἀδείας· αὐτοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθεῖσαν ἔπιτροπὴν, μολοντί τοῦτο προσδιορίζεται διὰ τῶν Νομαρχικῶν καθηκόντων. Διὰ τὴν ὁρθεῖν λοιπὸν πᾶσα ὑπόνοια τοιαύτης ἐνδεχομένης συγκρούσεως, θεωρῶ ἀναγκασίαν τὴν ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ προσθήκην τοῦ προταθέντος 4ου ἄρθρου, ὡς προσδιορίζοντος τὰς πρὸς τὸν Νομάρχην τοῦ Διευθυντοῦ σχέσεις.

Ἐκ τῆς γενουμένης παρὰ τινος τῶν προαγορευσάντων ἀναγνώσεως τῶν Νομαρχικῶν καθηκόντων, λέγει ἄλλος, καθίσταται περιττὸν νὰ εἰπῇ τις περισσύτερα, διὰ τὴν ἀποδείξῃ τὸ ἀνιοφελὲς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται 4 ἄρθρου, ἐπειδὴ ὁ Νομάρχης ἀντιπρόσωπος ὢν τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτερῇ περὶ παντός ἀντικειμένου ἐκ τῶν μεγίστων μέχρι τοῦ ἐλαχίστου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐν τῷ Καταστάματι γινόμενας δαπάναις, παρατηρῶ, ὅτι ἡ ἐπιτέρσις τοῦ Νομάρχου, ἢ θέλει γίνεσθαι πρὶν, ἢ ἀρ' οὗ αἱ δαπάναι λάθωσι χώραν. Ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον εἶναι ἐπιβλαβές, διότι ὁ Νομάρχης, μὴ δυνάμενος νὰ γινώσκῃ τὴν ποσότητα τῶν εἰς τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον ἀναγκαιούντων, θέλει ἐπιφέρει ἐπὶ ματαίῳ προσκόμματα εἰς τὴν πρὸδον τοῦ Καταστάματος. Τὸ δὲ δεύτερον εἶναι ἀνωφελές, διότι ὁ Διευθυντής, καὶ ἂν δὲν τεθῇ ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ, εἶναι ὑπόχρεως νὰ παρυσιαζῇ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἀπολογισμὸν, συνοδευόμενον μεθ' ὅλων τῶν δικαιολογούντων τὰς δαπάναις ἐγγράφων.

Τ' ἀναγνωσθέντα παρὰ τινος τῶν προαγορευσάντων καθήκοντα τοῦ Νομάρχου, λέγει ἄλλος, ἀφορᾷ τὴν παιδείαν, καὶ δὲν ἐρχομίζονται, κατὰ συνέπειαν, εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν πρόκειται περὶ διαχειρίσεως καὶ διευθύνσεως δημοσίου κτήματος, περιέχοντος οἰκοδομὰς, ἵππους, βόας, λειμῶνας, γαίαις καὶ ὑποκειμένου εἰς καταστροφὴν, δυναμένην νὰ ἐπὶ λθῇ δι' ἑλλειψὶν ἐπιτερήσεως· ἅπαντες ἐν τούτοις ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην τῆς ἐποπτείας, ἀλλ' οἱ μὲν γνωμοδοτοῦσι νὰ προσδιορισθῇ αὕτη διὰ τοῦ Νομοσχεδίου, οἱ δὲ θεωροῦσι τοῦτο περιττὸν, λέγοντες, ὅτι ὑπονοεῖται ὡς ἐκ τοῦ προσδιορίζοντος τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν διατάγματός. Ἡ γνωμοδότησις τῶν πρώτων μοι φαίνεται καλλιτέρα, ὡς ἐπιφέρουσα τὴν σαφήνειαν, τὴν ὁποίαν οἱ Νόμοι πρέπει νὰ ἔχωσι πάντοτε. Ἀλλ' ἂν τὸ Σώμα δὲν παρεδεδῇ τὴν ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ προσθήκην τοῦ περὶ οὗ πρόκειται 4 ἄρθρου, θεωρῶ

ἀναγκαῖον ν' ἀπορρανθῇ τοῦλάχιστον, ὅτι ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος εἶναι ὑπόχρεως, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, νὰ ἐπιτερῇ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γεωργικοῦ Καταστάματος.

Ἀνέγνωσέ τις, λέγει ὁ προτείνων τὸ περὶ οὗ ἡ συζήτησις 4 ἄρθρ. τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν, καὶ εἶπεν, ὅτι ἐντεῖθεν ὑποχρεοῦται ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος νὰ ἐπιτερῇ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον. Τὰ καθήκοντα ὅμως ταῦτα εἶναι γενικά, καὶ δὲν ἐκρυσμόζονται πάντοτε, παραδειγμα δὲ πρόσφατον ἔχομεν περὶ τούτου τὸ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομικῆς Νομοσχεδίου, τὸ ὅποιον καθίστασιν ἀνεξάρτητον τοῦ Νομάρχου, τὸν Ἀστυνομὸν τῆς Πρωτευούσης. Εἶπεν ἕτερος, ὅτι αἱ ἐν τῷ Γεωργικῷ Σχολείῳ δαπάναις θέλουσιν ἐπιτερεῖσθαι παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἢ πρὶν ἢ ἀρ' οὗ λάθωσι χώραν, καὶ ὅτι εἰς ἀμοτέραις τὰς περιπτώσεσι ἢ ἐπιτέρσις καθίσταται περιττὴ, ἐπειδὴ ὁ Διευθυντής τοῦ Καταστάματος εἶναι ὑπόχρεως νὰ υποβάλλῃ κατ' ἔτος ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων ἐν γένει. Ἀλλ' ἡ περὶ τῆς πρόκειται ἐποπτείας, μὴ προτεινομένη διὰ τοιοῦτον σκοπὸν, εἶναι ἀναγκασία διὰ νὰ ἐπιτερῇται μόνον, ἂν αἱ δαπάναι γίνονται καταλλήλως, ἂν π. χ. ἀγοραζῶνται βίαις ἀροτῆραις, ἢ ἀπλοῖς μόεσι, ἂν ἀγοραζῶνται τὰ κατάλληλα Γεωργικὰ ἐργαλεῖα, καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον ἀναγκαιούντα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, μάλιστα δὲ, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συγκέντρωσις τῆς ὑπεριείας, εἶναι ἀνάγκη νὰ υποβληθῇ ὁ Διευθυντής διὰ τοῦ νόμου εἰς τὴν ἐπιτέρσιν τοῦ Νομάρχου. Δὲν δύναται δὲ νὰ εἰπῇ τις, ὅτι πρέπει νὰ παρεδεδῇ τὸ Νομοσχέδιον, ὅπως ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ μὴν ἐπιστραφῇ εἰς αὐτὴν, ἂν τροπολογηθῇ ἤδη, ἐπειδὴ οὕτως ἔχει δικαίωσιν ὅσα ἐλέγχθησαν ἄλλοτε κατὰ τῆς Γερουσίας, τὴν σύστασιν τῆς ὁποίας ἐθεωρήσαν τινες περιττὴν. Περαινῶν δὲ τὸν λόγον μου, παρατηρῶ, ὅτι δὲν ἀρκεῖ ν' ἀπορρανθῇ ἀπλῶς τὸ Σώμα, ὅτι ὁ Νομάρχης, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐφορᾷ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ δικαιολογῇ οὕτως ἐαυτὸν, προαρκιζόμενος ἀγνοίαν τῶν πραγματικῶν τῆς Γερουσίας.

Ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν, καὶ ἐκ τῶν δοθεισῶν εἰς αὐτοὺς ἐν γένει ὁδηγίων ἀποδείκνυται, λέγει τις τῶν προαγορευσάντων, ἀναμφισβητήτως περιττὴ ἢ προσθήκη τοῦ προταθέντος 4 ἄρθρου, ἐπειδὴ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, μὴ ὂν ἐξαιρετικόν, ὡς τὸ περὶ συστάσεως Διοικητικῆς Ἀστυνομικῆς, δὲν ἀπαιτᾷ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γεωρ-

γικαὺ Σχολείου ἀπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος.

Ἀναγκιώτων ἄλλος τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου καθήκοντα τῶν Νομαρχῶν, καὶ παρατηρῶν, ὅτι ἐνταῦθεν ὑποχρεοῦται ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος νὰ ἐπιτηρῇ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν εἶναι περιττὸν νὰ προσδιορισθῇ τοῦτο διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, προστίθαι τὰ ἐξῆς:

Ἡ Κυβέρνησις ὑπέσχετο εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου, συγκεκριμένου ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν Γαιῶν εἰς τὰ καταστήματα τῆς Τίρυνθος καὶ Ἰπποφορβείου ψφρίσαντες δὲ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, πρέπει ν' ἀναθέσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν φροντίδα νὰ προσδιορίσῃ δι' ἰδίου διατάγματος τὴν πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος σχέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεωργικοῦ Σχολείου, καθότι, ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι οὗτος ἐνδέχεται νὰ περιπέσῃ εἰς καταχρήσεις, καὶ πρὸς περιστολὴν αὐτῶν ἐπιβάλλωμεν εἰς τὸν Νομάρχην τὸ καθήκον τῆς ἐπιτηρήσεως, περισσεύει πάλιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας ὁ Νομάρχης ὑπάρχει δημοῦργημα, καὶ ἥτις θέλει λάβει βεβαίως τὴν κατάλληλον πρόνοιαν πρὸς ἀποφυγὴν τοιοῦτου κινδύνου.

Εἰπέ τις τῶν παραγρευσάντων, λέγει ἄλλος, ὅτι ἡ προσθήκη τοῦ 4 ἄρθρου εἶναι ἀναγκαῖα, διὰ νὰ ἐπιδρῇ ὁ Νομάρχης, ἂν ἀγορεύοντι βόες ἀρετῆρε, ἢ ἀπλοὶ βόες κτλ. Ἀλλ' ὁ Νομάρχης δὲν δύναται νὰ γινώσκῃ τὴν ποιότητα τῶν ἀναγκαιότητων εἰς τὸ κατὰστημα, καὶ ἂν εἰς αὐτὸν ἀνατεθῇ τοιοῦτο δικαίωμα, ὕψει ἐμποδίζει ἀνωφελῶς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Σχολείου ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ πρὸς βλάστην τοῦ καταστήματος. Περιοριζόμενος δὲ νὰ ἐπαναλάβω, ὅτι ἡ προσθήκη τοῦ 4 ἄρθρ. εἶναι περιττὴ, ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου Νομαρχικὰ καθήκοντα ὑποχρεοῦσι τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος νὰ ἐπιτηρῇ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον καὶ ἀνατρεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐνδεχομένην μὴ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς Διευθύνσεως, παρατηρῶ, ὅτι οὐδέποτε εἰπέ τις ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ὅτι πρέπει νὰ παραδεχώμεθα τὰ Νομοσχέδια, ὅπως ψφρίζονται παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ἄν ἐπιείθην ἐκ τῶν ρηθέντων, λέγει ἄλλος, ὅτι δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν σύγκρουσις μεταξὺ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καταστήματος, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ἐνδέχε-

ται νὰ ζητῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀριθμὸν τινα ζευγιτῶν, ἢ ὑπηρετῶν, ἐκείνος δὲ νὰ παρεμβαίνει λέγων, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη τοσούτου ἀριθμοῦ ζευγιτῶν. Εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις θέλει λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ, ὁ δὲ Νομάρχης δὲν μένει νὰ ἔχῃ, εἰμὴ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνατρέσθαι μόνον, καὶ εὐχὴ τὸ τῆς ἐπιτηρήσεως, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ μὴ καταστραφῇ ἡ ἱεραρχικὴ τάξις, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ νὰ ἀνατρέχῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναγκαιότητων ζευγιτῶν ὁ Διευθυντὴς εἰς τὸν Νομάρχην, οὗτος δὲ διαμένων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ γινώσκων τὴν τε ἀνάγκην τοῦ ποσῶ τῶν ζευγιτῶν καὶ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ ἡμερομισθίου αὐτῶν, νὰ διδῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίες. Εἰπέ τις, ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν πίστιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θέλει προσδιορίσῃ τὰς πρὸς τὸν Νομάρχην σχέσεις τοῦ Διευθυντοῦ· ἀλλ' ἐνδέχεται νὰ ὑπάρξῃ κακὴ τις Κυβέρνησις, καὶ διὰ τοῦτο τὰ Νομοθετικὰ Σώματα πρέπει νὰ ἔχωσι πάντοτε δυσπιστίαν, μηδέποτε ψφρίζοντα νόμους, τῶν ὁποίων δύναται νὰ γίνῃ κατάχρησις. Εἰλέθη ὡσαύτως, ὅτι ὁ Νομάρχης εἶναι δημοῦργημα τῆς Κυβερνήσεως κτλ. Ἀλλ' ἐνίοτε συμβαίνει ἐξ ἀπροσβίαι, νὰ γίνωνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κακὰ πράξεις, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τοιοῦτου κινδύνου καθίσταται ἀναγκαῖα ἡ ἐπιτήρησις τοῦ Νομάρχου. Διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 παρεχωρήσεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ζευγιτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος, ἂν δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο περιοριζέτο ρέχοι τῆς λέξεως Κυβερνήσεως, ἤθελε νοῦται βεβαίως, ὅτι τὰ Νομαρχικὰ καθήκοντα ὑποχρεοῦσι τὸν Νομάρχην Ἀργολίδος, νὰ ἐπιτηρῇ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον. Αἱ λέξεις ὅμως, κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, ἀφαιροῦσι πᾶσαν μεταξὺ Νομάρχου καὶ Διευθυντοῦ σχέσιν, καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ μετριασθῇ ἡ ἐσχὴς τοῦ 3 ἄρθρου, δεκτικῆς γενομένης τῆς προταθείσης τοῦ 4 ἄρθρου προσθήκης.

Μηδεμίαν ἄλλην παρατηρήσιν γενομένης, παρατηρεῖ ἐνταῦθα ὁ κ. Πρόεδρος, ὅτι ἅπαντες ἀναγνωρίζουσι τὴν ὡς ἐκ τῶν Νομαρχικῶν καθηκόντων ὑποχρέωσιν τοῦ Νομάρχου Ἀργολίδος νὰ ἐπιτηρῇ τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον. Ἐρωτηθεῖσα δὲ μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται τὴν περὶ προσθήκης τοῦ 4 ἄρθρου πρότασιν, ἀπάντησεν ἀποφατικῶς.

Λαθὼν τις ἐπομένως τὸν λόγον, ἐξέφρασε τὰ ἐξῆς: Ἡ Κυ-

βέρνητης παρεχώρησεν εἰς διαφόρους ιδιώτας ἑθνικὰς γαίας, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ εἰσπράττωσιν οὗτοι τὴν παρχωρῆν ὀπίου, λουλακίου καὶ ἄλλων τοιούτων εἰδῶν, μὴ παρχωμένων ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ τινὲς οὗτοι δὲν ἐξεπληρώθησαν μέχρι τοῦδε, αἱ δὲ παρχωρηθεῖσαι γαίαι τῆς πρώτης οὕτω ποιότητος καίνται ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ καταστήματος, θεωρῶ ἀνγκάσιον νὰ προστεθῶσιν αὗται κάλλιον εἰς τὸ Γεωργικὸν Σχολεῖον, παρὰ νὰ δικτιθέσθαι ἀνωρελῶς παρὰ τοῦ τυχόντος κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἀρίστειαν, καὶ γνωμοδοτῶ νὰ προστεθῇ ἐν τῷ παρόντι Νομοσχεδίῳ τὸ ἐξῆς ἀποτελευτέιον ἄρθρον.

Αἱ περίεξ καὶ μεταξὺ τοῦ Ἀγροκηπίου καὶ Ἱπποβορβείου κείμεναι ἑθνικαὶ γαίαι, αἵτινες εἶχον παραχωρηθῇ εἰς ιδιώτας διὰ συμφωνιῶν καὶ ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας οὗτοι δὲν ἐξεπλήρωσαν, θέλουσιν ἀποτελεῖ τοῦ λοιποῦ μέρος τῶν εἰς τὰ καταστήματα ταῦτα ὑπαγομένων γαιῶν.

Ὅσον ἂν ᾔται, λέγει ἕτερος, δικαίᾳ καὶ συμφέρουσιν ἡ πρότασις τοῦ προλαλήσαντος δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ, ὡς χρήσουσιν εἰδικῶς ἐπὶ τούτῳ Νομοσχεδίῳ.

Ἐρωτηθεὶς περὶ τούτου ἡ Γερουσία, δὲν παραδέχεται τὴν πρότασιν ταύτην, ἀπορρίνεται δὲ ταῦτοχρόνως, ὅτι ἀπαιτεῖται ἴδιον ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐπρωτορηθὲν τελευταῖον διὰ μυστικῆς ψευδοφίας τὸ Σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ Σχολείου, γίνεται δεκτὸν διὰ ψήφων 33 κατὰ 2.

Προσδιορίσας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος νὰ συνέλθωσι τὴν ἐπιούσαν τὰ Τμήματα, διὰ νὰ πρὸςέξασιν τὸ περὶ συντάξεως χρηματικῆς περιθάλψεως τοῦ Κ. Π. Μαυρομυχαλὴ Νομοσχεδίου, νὰ συζητηθῇ δὲ τοῦτο κατὰ τὴν 13 τοῦ τρέχοντος ἡμέραν Δευτέραν τῆς ἐβδομάδος, λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. Τρικοῦπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ψύλλας.
Β. Χρησακόπουλος.

Τῆς 13 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικοῦπης κηρύττει ἀρχαίμενην τὴν Συνεδρίασιν κατὰ τὴν 11ην ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἡμερησία διάταξις ἀπαγγέλλεται ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεως καὶ χρηματικῆς περιθάλψεως τοῦ Κ. Π. Μαυρομυχαλὴ Νομοσχεδίου, καὶ ἡ τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσιῶν.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα τὸ ἐκ μοναδικῆς ἀρχῆς συνιστάμενον, καὶ τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀποτελοῦν Νομοσχεδίον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ γίνεται δεκτὴ ἀνεὺ τινὲς παρατηρήσεως, μυστικῆς δὲ γενομένης ἐπομένως ψευδοφίας, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ Σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, διὰ ψήφων 21 κατὰ 14.

Ἐπερχομένης ὑστερον τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσιῶν Νομοσχεδίου, γίνεται ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ δεκτὴ καμψυρεῖ.

Ἀναγινώσθην κατόπιν τὸ 1ον τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρον, γίνεται δεκτὸν ἀνεὺ παρατηρήσεως.

Ἀναγινώσκειται κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρ. 2, περὶ τοῦ ὁποίου, λαβὼν τις τὸν λόγον, παρετήρησε τὰδε. Ἡ διὰ δηλώσεων ἐξακριβώσις τῶν εἰς φόρων ὑποκειμένων εἰδῶν, εἰσῆλθη μὲν ὡς μέτρον φορολογίας ἐντελεστέρον καὶ δικαιώτερον, δὲν ἀναδεικνύεται ὅμως τοιούτου, καθότι τινὲς μὲν τῶν φορολογουμένων θέλουσι μένει ἀρροδύνητοι, ἀποκρύπτοντες τὰ φορολογούμενα εἶδη, τινὲς δὲ θέλουσι φορολογεῖσθαι κατὰ τὸν Νόμον, ἀκριβῶς τὴν δὴλωσιν ἐνεργούντες, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη. Ἀλλ' ἂν τινὲς ὑποστηρίξουσιν τὸ σύστημα τοῦτο, παρακινούνται ἐκ δύο λόγων, ἀντιθέτων εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν οὐσίαν, ταυτιζομένων ὅμως ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα, καθότι παραδέχονται τὴν διὰ δηλώσεων ἐξακριβώσιν, ἄλλοι μὲν, διὰ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐντεῦθεν οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, δι' ἰσχυρὰν προστασίαν μὴ φοβούμενοι, μήπως καταμηνυθῶσι, ἢ καταδιωθῶσι, καὶ ἀφύθως ἀποκρύπτοντες τὰ εἰς φόρον ὑποκειμένα, ἄλλοι δὲ θεωροῦντες, ὅτι αἱ καταχρήσεις καὶ διὰ τοῦ μέσου τῆς ἀπαριθμήσεως θέλουσι γίνεσθαι, καὶ προτιμῶντες νὰ ὠφεληθῇ ὁ λαὸς διὰ τοῦ προκειμένου. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπεθύμουν νὰ ὑπάρχῃ παρὼν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Τῆς 18 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας Σαββάτου

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρεις ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Πρεσβυτεὺς Ἀντιπρόεδρος Κ. Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν ἐρωτᾷ μετὰ ταῦτα, δικαίη ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ περὶ σιτηρῶν Νομοσχεδίου δὲν προσχώρησεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐπὶ τούτου ἐκθέσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀπαντᾷ ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς, οὐδὲν ἔπραξε μέχρι τοῦδε, καθότι ζητήσασα δὲν ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τοὺς πίνακας τῶν εἰσυχθέντων εἰς τὸ Κράτος δημητριακῶν καρπῶν, καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπραχθέντος Τελωνειακοῦ φόρου. Δὲν δύναται δὲ νὰ εἰπῇ τις, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ οἱ περὶ τῶν πρόκειται πίνακες, καθότι οἱ Τελωνεῖς εἶναι ὑπόχρεοι νὰ διαβιβάζωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τριμηνίαν τὰ βιβλία καὶ τὰς καταστάσεις τῶν Τελωνείων, καὶ καθότι ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους, ὅστις διὰ νὰ συνταχθῇ ἔπρεπε νὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ Τελωνειακαὶ καταστάσεις τοῦ ἔτους 1845, αἵτινες δὲν φαίνεται διὰ ποῖον λόγον δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, ἐν ᾧ παρῆλθον ἤδη πέντε μῆνες ἐκ τοῦ ἔτους 1846. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν συνέταξε μέχρι τοῦδε τὴν περὶ τῆς πρόκειται ἐκθεσιν, τὴν ὅποιαν δύναται ν' ἀποπερατώσῃ ἐντός δύο ὥρων, ἀφ' ἧς στιγμῆς λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς εἰρημένους πίνακας.

Ἀναστὰς ἐπομένως ὁ εἰσηγητὴς τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν εἰς τοὺς Ἀγρούς, ἀνευ ἐπιτηρήσεως περιπλανωμένων χοίρων Νομοσχεδίου, ἀναγινώσκει τὴν περὶ τούτου ἐπομένην ἐκθεσιν.

Ἐκθεσις

Τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς περιπλανωμένων χοίρων Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ τοῦ φόρου τῶν χοίρων εἰσαχθὲν Νομοσχέδιον, καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἐκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὴν Ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερομένους λόγους, καὶ τὴν παραδοχὴν αὐτῆς συνίστησιν ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σεβ. τούτου Σώματος.

Διὰ ν' ἀποκατασταθῇ ὁμως ὁ Νόμος καὶ σαφέστερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος, μὴ ἀφίνων παραμικρὰν πρόφασιν εἰς τοὺς προτιθεμένους νὰ βλάψωσι τὸς ἰδιοκτησίας τῶν Πολιτῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἀναγκαῖον νὰ τροπολογηθῇ τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐφεξῆς:

- « Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ τοὺς κατὰ
- » Δήμους Ἀγροφύλακας νὰ φονεύωσι τοὺς χοίρους,
- » τοὺς ὁποίους ἤθελον καταλάβῃ περιπλανωμένους
- » εἰς ἐσπαρμένους ἀγρούς, ἀμπελώνας, σταφιδῶνας,
- » ἐλαιῶνας, κήπους, ἀλώνια καὶ σωρούς (θεμονιαῖς)
- » διαφόρου εἶδους καρπῶν ».

« Ὁ φονευθεὶς χοῖρος ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην

- » αὐτοῦ, εἰς δὲ τοὺς κυρίους τῶν ζημιωθέντων κτη-
- » μάτων ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώ-
- » σεως, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ὑπαρχόντων Νόμων ».

Ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν παρεδέχθη τὸ νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας νὰ φονεύωσι τοὺς χοίρους, διὰ τὸν λόγον τῶν ἐπιτοπίων παθῶν καὶ ἀντεκδικήσεων. Ἀλλὰ τὰ λοιπὰ μέλη δὲν ἐθεώρησαν ἰσχυρὸν τὸν λόγον τούτον, διότι τὸ αὐτὸ δύναται νὰ ὑποτεθῇ καὶ διὰ τοὺς ἀγροφύλακας, καὶ διότι μὴ ἐπιτρεπομένου καὶ εἰς τοὺς ἰδιώτας τοῦ δικαιώματος τοῦ φονεύειν τοὺς χοίρους, ὁ Νόμος θέλει μείνει ἀνεκτέ-

λεστος κατὰ μέγα μέρος, παρέχων μέτα κερδοσκοπίας εἰς τοὺς ἀγροφύλακας, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου δὲν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν κύριον τοῦ φονευθέντος χοίρου τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήσῃ διὰ τῆς Δικαστικῆς ὁδοῦ τὴν ἀποζημίωσιν του, ἐάν νομίσῃ, ὅτι ὁ χοῖρός του δὲν ἐφρονεύθη ἐντὸς ἀπηγορευμένου παρὰ τοῦ Νόμου τόπου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀναστάσιος Λόντος.

Χαράλ. Παππαπολίτης.

Γ. Δαρειώτης.

Αἰὼν. Λοιδωρίκης.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἀποραρίζεται νὰ λιθογραφηθῇ ἡ ἐκθεσις καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη, τὸ δὲ περὶ φόνου χοίρων Νομοσχέδιον, νὰ συζητηθῇ τὴν 22 τοῦ τρέχοντος μηνός, ἡμέραν τετάρτην τῆς ἐβδομάδος.

Παρουσιασθεὶς ἐνταῦθα ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, καὶ εἰδοποιηθεὶς παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου, περὶ τῶν λεγόντων παρὰ τοῦ Εἰσκλητοῦ τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ σιτηρῶν Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλει πρὸς ἀπάντησιν ἐγγράφον ἐκθεσιν, ἀναγνωσθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, καὶ ἔχουσαν ὡδε.

Πρὶν ληφθῇ τὸ ἀπὸ τὰς 10 ἱσταμένου ἐγγράφου τῆς Γερουσίας, δι' οὗ ζητεῖται σημείωσις τῶν εἰς τὸ Κράτος εἰσυχθέντων σιτηρῶν καὶ τοῦ φόρου αὐτῶν κατ' ἔτος, ἀφότου ὁ περὶ τούτων Νόμος ἐβλήθη εἰς ἐνέργειαν, προσεκληθῇ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γ. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, νὰ συντάξῃ τοιαύτην ἐκ τῶν Τελωνειακῶν ἀρχείων, τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸ Συνέδριον, διὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· ἀλλ' εἰς ἀπάντησιν τῆς περὶ τούτου διαταγῆς μας, ὑπ' ἀριθ. 16,279 9 ἱσταμένου, ἀναφέρει ὁ Ἐπίτροπος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1591, 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἐγγράφου του, ὅτι δὲν δύναται νὰ συντάξῃ ταύτην, ἐπειδὴ διαφόρων Τελωνείων τὰ βιβλία τριμηνίων τινῶν δὲν ὑπάρχουν εἰς

τὸ Συνέδριον, καὶ διότι ἡ σύνταξις ταύτης ὡς ἀπαιτοῦσα τὴν σχεδὸν ἐξέλεγχσιν τῶν βιβλίων 17 Τελωνείων καὶ 37 ὑποτελωνείων, ἐπιζητεῖ ὕλικόν καιρόν.

Μετὰ τὴν λήψιν τοῦ μνησθέντος ἐγγράφου τῆς Γερουσίας, προσεκαλέσαμεν κατ' ἐπανάληψιν τὸν Ἐπίτροπον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16,484, προσθέσαντες, ὅτι ἡ σημείωσις αὕτη πρέπει νὰ γινῇ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ περὶ σιτηρῶν Νόμος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, καὶ διατάξαμεν ἀκριβῆ ἐρευνᾶν εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου, μήπως τυχὸν εὑρεθῶσι τὰ ἐλλείποντα βιβλία, ἀλλ' ἀπέβη μάτην.

Ἐπομένως διὰ τῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθ. διαταγῆς μας εἰδοποιήσαντες τὸν Ἐπίτροπον περὶ τῆς μὴ εὐρέσεως τῶν βιβλίων, διατάξαμεν αὐτὸν ν' ἀσχοληθῇ ἀνεκδότως εἰς τὸ ζητούμενον ἔργον ἐκ τῶν ἐνόντων, καὶ ἐγράψαμεν εἰς τὸ Τελωνεῖον Σύρου νὰ πέμψῃ τὴν εἰδικὴν του σημείωσιν.

Ἐκ τῶν πινάκων τοῦ ἐμπορίου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσπορισθῶμεν, εἰμὴ τὸ ποσὸν τῶν σιτηρῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν φόρον.

Προσέτι καὶ οἱ πίνακες οὗτοι, κατὰ μὲν τὸ 1843, δὲν ἀπεστάλησαν παρὰ τῶν Τελωνίων, κατὰ τὸ 1844 καθυστέρησαν διάφοροι, καὶ κατὰ τὸ 1845, τινὲς μὲν ἐπεμψάν τοὺς τῆς α' ἐξαμηνίας, ἄλλοι οὐδεμίαν, μετὰ τὰς ἐντόνους καὶ συνεχεῖς περὶ τούτου διαταγὰς μας· καὶ αἴτιον τῆς ἐλλείψεως ταύτης εἶναι αἱ μεταθέσεις καὶ παύσεις τῶν προσώπων, εἰς δὲ τὰ κεντρικά Τελωνεῖα ἢ πλῆθὺς τῶν ἐργασιῶν δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συντάξεως τῶν πινάκων, οὐτ' ἐκ τοῦ Τελωνείου Σύρου, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ σημαντικώτερον, ἐλάβομεν εἰσέτι τὴν σημείωσιν.

Ἐκ τούτων ἀπάντων ἐξάγεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀκατόρθωτος ἡ ἐργασία αὕτη, διὰ τε τὴν ἑλλειψὶν τῶν βιβλίων τῶν τριμηνίων καὶ διὰ τὸ κατεπεῖγον τοῦ καιροῦ.

Αναγνωσθείσας δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν προσέθηκε τὰ ἑξῆς.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως ἴδετε, Κύριοι, ὅτι πολλοὶ τῶν Τελωνίων δὲν ἀπέστειλαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ βιβλία τριμηνίων τινων, καὶ ὅτι ἐκ τῶν πινάκων τοῦ ἐμπορίου, τῶν ὁποίων ἡ ἀποστολὴ ἐν μέρει μόνον ἐγένετο, ἐξάγεται τὸ ποσὸν τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ οὐχὶ ὁ ἐπ' αὐτῶν Τελωνειακὸς ῥῆσος. Παρατηρήσας δὲ τὴν ἑλλειψὶν ταύτην, διέταξα τοὺς Τελῶνας νὰ σημειώσῃ τοῦ λοιποῦ τὸ τε ποσὸν καὶ τὴν ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ῥῆσον. Παραλείπων ὅμως τὰς τοιαύτας παρατηρήσεις, καὶ περιοριζόμενος εἰς τὴν οὐσίαν, παρατηρῶ, ὅτι προκειται, οὐχὶ περὶ τῆς εἰς τὸ Δημόσιον δυνάμενης νὰ ἐπέλθῃ ὥφελαις, ἐκ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐπιβληθῇ φόρος ἐπὶ τῶν εἰς τὸ Κράτος εἰσφερομένων διημετριακῶν καρπῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου προκύπτουσας εἰς τὸν ἑγχώριον οἶτον ἐμφύχωσος, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐπὶ τῇ ἐπιτροπῇ ἡδυνάτω, ἄνευ τῶν εἰρηκένων πινάκων, νὰ προσῇ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκθέσεως, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν συσσωρεύεται ἐξωτερικὸς οἶτος εἰς τὸ Κράτος, καὶ καθίσταται οὕτω μάταιος ὁ προκαλέσας τὸ Νομοσχέδιον σκοπός.

Μὰ ἀπορίαν ἔκτισα, λέγει ὁ εἰσφεύγας τῆς ἐπιτροπῆς, παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, ὅτι διαφόρων Τελωνειακῶν τὰ βιβλία τριμηνίων τινων δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, ἐνῶ κατὰ τὸν Τελωνιακὸν κανονισμὸν, ὀφείλουσιν οἱ Τελῶνας, νὰ πᾶμπωσιν εἰς αὐτὸ κατὰ τριμηνίαν τὴν κατάστασιν τῶν εἰσπράξεων, κατὰ τε ποσὸν καὶ ποιὸν, ἢ ἑλλείψῃ τῆς ὁποίας ἐπιφέρει κατὰ τὴν εἰς τὴν οἰκονομικὴν τάξιν, ἐπιβλῇ ἄνευ τῆς καταστάσεως ταύτης, δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐλεγχὸς τῶν εἰσπράξεων, ὡς π. χ. ἂν τὸ Τελωνεῖον τῆς Σύρου εἰσπράττον ἐν ἐκατομυρίῳ δραχ. κατ' ἔτος, δὲν ἐμφαίνῃ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων, ἐξ ὧν ἡ εἰσπράξις γίνεται, δὲν δύναται βεβαίως νὰ λάβῃ χώραν ἐξέλεγχος· ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός παρατήρησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ συντάξῃ ἑαυτοῖς, καὶ τοὶ μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς ζητηθέντας πινάκας, ἀλλ' ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή, καθότι προκειται νὰ ψηφισθῇ φορολογικὸν Νομοσχέδιον, περὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρει ἐσκεμμέναν γνώμην, ἂν δὲν λάβῃ προηγουμένως ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου εἰσπραττομένους ῥῆσους ἐκ τῶν εἰς τὸ Κράτος εἰσφερομένων διημετριακῶν καρπῶν. Ἄν δὲ αἱ πύσεις καὶ μετα-

θέσεις τῶν Τελωνίων ὑπεργνώσιν αἴτιον τῆς μὴ ἐγκρίσεως ἀποστολῆς τῶν πινάκων, διατὶ νὰ γίνωνται τοιαῦται πράξεις, ἐπιβλαβεῖς ἐπιφέρονται ἀποτελέσματα; ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι οὐδαμῶς λόγος δικαίαι τὴν ἑλλειψὶν τῇ; μὴ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπάρξῃ τῶν Τελωνειακῶν βιβλίων τοῦ ἔτους 1845, ἐν ᾧ παρελθόν ἤδη πάντε μῆνας ἐκ τοῦ ἔτους 1846, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐν γνώσει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἂν δὲν πληροφορηθῇ περὶ τῶν εἰσφερομένων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐκ τῆς εἰσφεύγας τῶν διημετριακῶν καρπῶν.

Δὲν ὑπάρχει κανονισμός, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ἐπιβάλλων εἰς τοὺς Τελῶνας τὴν υποχρέωσιν νὰ πᾶμπωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τριμηνίαν τὰ βιβλία τῶν εἰσπράξεων κατὰ ποσὸν καὶ ποιὸν, οὐδὲ οἱ Τελῶνας συνηγοροῦντο μέχρι τοῦδε μὲ τοιαύτην τάξιν. Δὲν πρέπει λοιπὸν ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἑλλείψεως, ὅτι; ποσικύψην ἀπὸ τὰ παρελθόντα Ὑπουργεία, ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ παρὸν Ὑπουργεῖον, καθότι τοῦτο ἐγνώρισεν αὐτῇ, καὶ πρὶς θερμοπαίαν συνέταξε κανονισμὸν, ἀρρῶντα τὸ λογιστικὸν τοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείῳ λογιστηρίου, καὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐν γένει τῶν Ταμείων, Τελωνίων καὶ τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, καὶ τὸν ὅποιον θέλει καθυποβάλλει εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ γινώσκῃ πάντοτε τὴν κατ' εἶδος εἰσπράξιν, καὶ συντάττῃ μετ' ἀκριβείας τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν. οἷτινες συνετάχθησαν ἑλλειψίς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε πρώτην φοράν εἰς τὰς Βουλὰς ὑπεβλήθησαν. Καθότι ὁ μὲν προϋπολογισμὸς συνετάχθη ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν παρελθουσῶν εἰσπράξεων, πρὸς σύνταξιν δὲ τοῦ ἀπολογισμοῦ διωρίσθησαν πολλὰ πρόσωπα, καὶ διευθυντῆς, ὁ Κύριος Λεβιδάκης, ὅστις, ἀνταποκρινόμενος με τοὺς Ταμίαις καὶ τοὺς Τελῶνας τοῦ Κράτους, συνέταξεν ἐπὶ ἐξ μῆνας, οὐχὶ ἀπολογισμὸν, ἀλλὰ βιβλίον ἐξ ἀριθμῶν συνιστάμενον. Δὲν ἀνοῦμαι, ὅτι ἡ Περουσία ἔχει δικαίωμα νὰ γινώσκῃ τοὺς ἐκ τῶν σιτηρῶν εἰσπραττομένους ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ῥῆσους, ἀλλ' ἡ ἐξέλεγχξις θέλει γίνῃ πρὸς τοῦ ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον διαβιβάζονται κατὰ μῆνα ὅλα τὰ βιβλία τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, καὶ ἐκ τοῦ προηγουμένου δὲν δύναται νὰ συνταχθῶσιν οἱ περὶ τῶν προκειμένου πινάκες. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς καταπίπτει, καὶ μόνον τὴν ἐμφύχωσιν τῶν ἐγχωρίων οἶτων ἀφορᾷ τὸ περὶ σιτηρῶν Νομοσχέδιον, θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν περὶ αὐτοῦ, ὅσον ἔνεστι,

ταχείαν συζήτησιν, μάλιστα δὲ, διότι τὸ ἥμισυ τοῦ προϋπολογισμοῦ στήριζεται ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καρπῶν, οἱ ὅποιοι ὀλίγον ὠφελοῦσι τὸ Δημόσιον, ὅταν δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ πωλῶνται μετ' εὐκολίας καὶ καταλλήλου τιμῆς.

Ὑπάρχει κανονισμός, λέγει ὁ πρὸ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ Τελῶναι ὀφείλουσι νὰ πῶσιν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον κατὰ τριμηνίαν τὴν κατὰ ποσὴν καὶ ποιὸν κατάστασιν τῶν εἰσπραξέων, ἡ δὲ ἐξέλεξις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἂν ὁ εἰσπράττων δὲν ἀναφέρῃ τὸ ποσὸν τῶν φόρων καὶ πόθεν οὗτοι προκύπτουσιν. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ περιορίζομαι ζητῶν παρ' αὐτοῦ μόνον σημείωσιν τοῦ ὅλικοῦ ποσοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσπραχθέντων φόρων ἐκ τῶν σιτηρῶν.

Ἐξηλθομεν τοῦ προκειμένου, λέγει ἄλλος, καθότι ὁ Κύριος Ὑπουργός, ἀπαντήσας ἐκ τίνος αἰτίας δὲν δύναται νὰ συνταχθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ ζητηθεῖσα σημείωσις τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν φόρου, δὲν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν προκατόχων του, καὶ πρόκειται ἤδη ν' ἀποφανθῇ τὸ Σῶμα, ἂν ἡ ἐπιτροπὴ πρέπη νὰ συντάξῃ, ἢ μὴ, τὴν ἐκθεσὶν αὐτῆς, χωρὶς νὰ περιμένῃ τὴν παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ἀποστολὴν τῆς εἰρημένης σημειώσεως.

Κατὰ τὸν Τελωνειακὸν Νόμον, λέγει ἄλλος, οἱ Τελῶναι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ στέλλωσι κατὰ τριμηνίαν τὴν κατὰ ποσὸν καὶ ποιὸν εἰσπραξίν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πρώτη ἐξέλεξις ἀνατίθεται, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ Τισαμενοῦ, διωρίσθη ἐπιτροπὴ ἐπιθεωρητῶν, ἡ ὁποία ἐβαλὲν εἰς ἐνέργειαν βιβλίον περιέχον τὴν κατὰ ποσὴν καὶ εἶδος ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰσγωγὴν καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων. Τὸ βιβλίον ὁμοίως τοῦτο δὲν διετηρήθη ἐπὶ πολὺ, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ Ἰπουργεῖον διέταξε τὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γ. Ἐπιτροπὸν τῆς Ἐπικρατείας, νὰ ἐξαγάγῃ τὴν σημείωσιν τῶν εἰς τὸ Κράτος εἰσυχθέντων δημοτικῶν καρπῶν, ἐκ τῆς ἐξελέξεως τῶν ὑπαρχόντων βιβλίων τῶν τελωνῶν, εἰς τρόπον οἷοι, ἡ σημείωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, πρὶν ἀποπερατωθῇ ἡ ἐξέλεξις, ἡ ὁποία ἤρξατο ἤδη νὰ ἐνεργῇται. Διὰ ταῦτα λοιπὸν ἐναπόκειται εἰς τὴν Γερουσίαν ν' ἀποφασίσῃ, ἂν πρέπει νὰ περιμένῃ τοὺς ζητηθέντας πίνκκας, ἢ ἀνεῖ τούτων νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου συζήτησιν.

Ἄν μοι δοθῇ, λέγει τις τῶν προλαλησάντων, τὸ βιβλίον τῶν διπλοτύπων, δύναμαι νὰ ἐξαγάγω ἐκ τούτου, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, τὸ ποσὸν τῶν εἰσυχθέντων σιτηρῶν εἰς τὸ Κράτος.

Τὸ ἔργον τοῦτο, ἀντίτειναν ἄλλοι, δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τῶν ἀρμοδίων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπαλλήλων, καὶ ἀντίκειται εἰς τὴν τάξιν, ἂν ἐνεργηθῇ παρ' ἑτέρου.

Ὁ περὶ σιτηρῶν νόμος, λέγει ἄλλος, ὑπάρχει εἰς πλήρη ἐνέργειαν, καὶ δὲν πρόκειται ἤδη, εἰμὴ νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν τελωνισμὸν, καὶ οἱ εἰς ἄλλους τινὰς λιμένας εἰσγόμενοι ξένος ἐπικρατείας Δημοτικοὶ καρποὶ γνωμοδοτοῦ δὲ διὰ ταῦτα, πρὸς συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, νὰ περιμεινῶμεν τὴν παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ἀποστολὴν τῶν ζητηθεῖσων πληροφοριῶν.

Τὸ Ἰπουργεῖον, παρατηρεῖ ἄλλος, ἔχει συμφέρον νὰ προσαγάγῃ τὴν ζητηθεῖσαν σημείωσιν τῶν εἰς τὸ Κράτος εἰσυχθέντων σιτηρῶν, ἐπειδὴ ἄλλως θέλει διατάσῃ ἕκαστος νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ διὰ τοῦτο νομίζω, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ στενοχωρήσωμεν περιπλέον τὸν Ἰπουργόν, εἰς τὴν προσαγωγὴν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφων.

Ἐπειδὴ ὁ περὶ σιτηρῶν Νόμος, λέγει ἄλλος, ὑπάρχει εἰς ἐνέργειαν, γνωμοδοτῶ νὰ περιμεινῶμεν δέκα ἡμέρας τὴν σημείωσιν τῶν εἰσυχθέντων εἰς τὸ Κράτος σιτηρῶν, ἀλλ' ἂν αὕτη δὲν προσαχθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, τότε νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα πρότασις Νόμου ὑποβληθεῖσα παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Χ. Βλάχου, καὶ ἔχουσα ὡς ἐξῆς.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

*Καθοποδληθεῖσα πρὸς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τοῦ
Γερουσιαστοῦ Χρ. Βλάχου.*

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

**Περὶ προσαρτήσεως Ἑθνικῶν γαιῶν εἰς τὸ Γεωργικὸν
Σχολεῖον τῆς Τίρυνθος.**

Ἄρθρ. I.

Αἱ πέριξ, καὶ μεταξύ τοῦ Ἀγροκλήσιου καὶ Ἰπποφασταίου

κείμενοι Εθνικαὶ γαῖαι, αἵτινες παρεχωρήθησαν εἰς ἰδιώταις διὰ συμφωνιῶν καὶ υπογραφῶσεων, τὰς ὑποίας οὗτοι δὲν ἐξεπλήρωσαν, θέλουν τοῦ λοιποῦ ἀποτελεῖ μέρος τῶν εἰς τὰ Καταστήματα ταῦτα ὑπαγομένων γαιῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει σπεύσει διὰ τῆς ἀναγκάσεως ὁδοῦ νὰ υποχρεώσῃ τοὺς παραβάτας τῶν συμφωνιῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ Νόμου ἐπισημμένων, καὶ νὰ παραδώσῃ τὰς γαῖας ταύτας εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Καταστημάτων.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει διαγράψαι εἰς νέον χάρτην ὅλας τὰς γαῖας τοῦ Καταστήματος.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 17 Μαρτίου 1846.

Ὁ Γερουσιαστὴς

Νρ. Βλάσσης.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνέγνωσιν ταύτης, ὁ Κύριος Πρόεδρος εἰδοποιεῖ τὰ Τμήματα, διὰ νὰ συνέλθωσι τὴν προσιχθὲν πέμπτην καὶ προσεχέτως τὴν προταθέντα Νόμον.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος εἰδοποιεῖ ὡσαύτως τὰ Τμήματα νὰ συνέλθωσι, πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

Ἀναγινώσκειται ἐπομένως ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Β. Βουδούρη, αἰτοῦντος διμηνὸν ἄδειαν ἀπουσίας, ἣ ὁποία ἐγκρίνεται νὰ παρεχωρήθῃ.

Ἀναγινώσκειται κατόπιν ἔγγραφο τοῦ Κυρίου Προτάνειος τοῦ Πανεπιστημίου, εἰδοποιούντος, ὅτι τὴν 20ην τοῦ Μαΐου τελεῖται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθωνος ἡ ἐπίτειος ἐορτὴ τῆς παρὰ τῆς Α. Μ. καθιδρύσεως αὐτοῦ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος παρατηρεῖ ὕστερον, ὅτι πρέπει νὰ κληρωθῇ πενταμελὲς Ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ παρευρεθῇ μετὰ τοῦ Γραφείου, τὴν προσιχθὲν Δευτέραν, ἐν τῇ Ναυὶ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, ὅπου θέλει ψαλῇ δοξολογία, διὰ τὴν ἐπέτειον ἐορτὴν τῆς εἰς τὸν Θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως· γινομένης δὲ κληρώσεως ἐκ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀναδείχθησαν οἱ ΚΚ. Γ. Παπα-

γλιόπουλος, Γ. Γλαράκης, Ν. Χρυσόγερος, Δ. Βούλγαρης, καὶ Γ. Κονταυμάς.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς υποβάλλει ἐπὶ τοῦτοις, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἐξῆς Νομοσχέδιον, μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ ἐκθέσεως.

Ἔκθεσις

Περὶ συμπληρωτικῶν πιστώσεων δραχ. 47,238: 46
εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν ὡς ἐξῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὸ 1845.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Τὸ ἐσώκληστον Νομοσχέδιον συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, ὡς ὁ συνημμένον ἀντίγραφον πρακτικῶν αὐτῆς, υποβάλλω κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν, ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν, παρακαλουμένην νὰ συζητήσῃ καὶ ψηφίσῃ αὐτὸ διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ εἶναι ἡ χορήγησις, ὡς παρατηρεῖται, δραχμῶν 47,238: 46, ὡς συμπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὸ 1845, καὶ ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν Κεφαλαίων καὶ ἄρθρων αὐτοῦ, οἷον

Τοῦ Κεφ. Α'. ἄρθρ. 1. Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξοδα
Κακουργιοδικῶν δρ. 700
" 7. " 4. διατροφῆς ὑποδίκων " 5,000
" Δ'. " 4. ἀποζημιώσεις μαρτύρων " 41,538: 46

δρ. 47,238: 46

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀναγκαιότητος τῆς τοιαύτης πιστώσεως, ἐσωκλείω τρεῖς Καταλόγους ὑπὸ στοιχ. Α'—Γ'. ἐξ ὧν φαίνεται, ὅτι ἡ ζητουμένη ποσότης ὀφείλεται, καὶ ὅτι τὰ χορηγηθέντα, διὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ποσὰ τῶν ἀνωτέρω Κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, εἶναι ἔδη ἐξηνητημένα· ἀλλὰ τίς ἡ αἰτία τῆς μὴ ἐπαρκέσεως τῶν προϋπολογισθέντων ἀρχικῶς ποσῶν; ταύτην ἐρχομαι νὰ γνωστοποιήσω εἰς τὴν Γε-

ρουσίαν, διὰ τῶν ἀκολούθων συντόμων πληροφοριῶν.

Ὁ προϋπολογισμός τοῦ 1845, εἰς τὰ ἐφ' ὧν ζητεῖται συμπληρωτικὴ πίστωσης Κεφάλαια καὶ ἄρθρα, περιέλαβε ποσὰ σχεδὸν ἴσα μὲ τὰ χορηγηθέντα κατὰ τὸ 1844, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης εἶχε τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἔδυναντο νὰ ἐπαρκέσωσιν. Ἀπρόβλεπτοι ὁμῶς ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐπελθοῦσαι ἔδωκαν δραστηριωτέραν ὥθησιν εἰς τὴν Ποινικὴν Δικαιοσύνην, ἥτις, τὸ ὁμολογῶ, κύριοι, ἔλαβε τὴν πλέον ἐπιθυμητὴν ἀνάπτυξιν καὶ δραστηριότητα. Ἐντεῦθεν προέκυψεν ὁ λόγος τῆς συστάσεως ἐννέα Κακούργοδικείων κατὰ τὰ 1845, ἐνῶ κατὰ τὸ 1844, συνεκροτήθησαν τοιαῦτα μόνον τέσσαρα. Ἐντεῦθεν ἡ διατροφή 766 ὑποδίκων εἰς τὰς φυλάκας τοῦ Κράτους, κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον τοῦ 1845, διατραφέντων μόνον, κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα τοῦ 1844, 512 ὑποδίκων, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν ἔλος αἰτίαν, κατὰ τὸν Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον τοῦ 1845, ἐπληρώθησαν εἰς Ἀθήνας μόνον 233 μάρτυρες, δραχ. 6,170. Ἐνῶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1844, κλητευθέντες ἐπληρώθησαν ἐπίσης εἰς Ἀθήνας 115 μάρτυρες, δραχ. 1343 50/000.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων πληροφοριῶν, πινατρεῖ ἡ Γερουσία, ὅτι δὲν ἔδυναντο νὰ ἐπαρκέσωσι τὰ ἀρχικῶς σημειωθέντα εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ 1845 ποσὰ, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μνησθέντων Κεφαλαίων καὶ ἁρθρῶν. Διεῖληπται ἀνωτέρω, ὅτι ἡ Ποινικὴ Δικαιοσύνη ἔλαβε τὴν πλέον ἐπιθυμητὴν ἀνάπτυξιν καὶ δραστηριότητα· τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν ἐμφαίνειαι, κύριοι, παρὰ τὴν δραστηρίαν καὶ ταχείαν κατεδίωξιν τῶν παραβιάσεων εἰς τὰς διατάξεις τῶν Ποινικῶν μας Νόμων. Ἡ ἐνεργητικότης αὕτη, ἂν καὶ δαπανηρὰ ὑπὸ ἐποψίν Ταμειευτικὴν, εἶναι τόσον ἐπιθυμητὴ καὶ ἀναγκαῖα, ὅσον συντελεῖ εἰς τὴν ταχείαν τιμώρησιν τῶν κακοποιῶν, ἱκανοποιεῖ τὴν γενικὴν θέλησιν, καὶ παράγει τὸ εὐτυχές ἀποτέλεσμα, ἄμεσον

μὲν, τῆς ἀναγκαιότησεως τῶν ἐπιβρέπων εἰς τὰς κακούργιας, ἔμμεσον δὲ τῆς ἀσφαλείας τῶν εἰρηνικῶν πολιτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Μαΐου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ν Ν. τ. λ.

Τὸ ἀκόλουθον Νομοσχέδιον διατάττομεν νὰ ὑποβληθῇ ὅπως ἔχει, εἰς τὴν Γερουσίαν, παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὁφείλοντος νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον αὐτῆς.

Ψηφισάμεναι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Χρηγεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συμπληρωτικὴ πίστωση τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1845, ἐπὶ τῶν ἐπομένων Κεφαλαίων καὶ ἁρθρῶν.

α. Κεφάλαιον Δ'. ἄρθρ. 1.	
Γραφείου καὶ ἀποσκευῆς ἐξόδα Κακούργοδικείων δρ.	700
β'. Κεφάλαιον Ζ'. ἄρθρ. 4.	
Διατροφή ὑποδίκων	5,000
γ'. Κεφάλαιον Η'. ἄρθρ. 4.	
Ἀποζημιώσεις μαρτύρων	41,538: 46
Τὸ ὅλον Δραχμαὶ	47,238: 46

Ἡ ἐπιτροπευμένη ποσότης αὕτη θέλει προστεθῇ εἰς τὰ διὰ τοῦ Νόμου τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν 5 Ὁβρίου 1845 ψηφισθέντα ποσὰ τῶν αὐτῶν Κεφαλαίων καὶ ἁρθρῶν, καὶ θέλει ἀπαρτίζει μέρος τῶν ἐξόδων τοῦ εἰρημένου Ὑπουργείου διὰ τὸ 1845.

Ἀθῆναι τῇ 13 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ν Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, ἀπορροῖζεται νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη τὸ Νομοσχέδιον μετὰ

τῆς συνελευσέως αὐτὴ ἐκθέσει, νὰ συνέλθωσι δὲ τὰ Τμήματα, κατὰ τὴν 23 τοῦ τρέγοντος μηνός, ἡμέραν Πέμπτην τῆς ἐβδομάδος, ὅπως προεβλέποντο τὸ Νομοσχέδιον, διορίσωσιν Ἐπιτροπὴν συντάξουσιν ἐκθεσιν περὶ αὐτοῦ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λήει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 22 Μαΐου τοῦ 1846 ἔτους, ἡμέρας Τετάρτης

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλεῖς ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ πρεσβεύων Ἀντιπρόεδρος, Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Εἰσαγγελὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ σιτηρῶν Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς παρατηρεῖ μετὰ ταῦτα, ὅτι εἶναι ὑπόχρεοι οἱ Τελωνεῖς νὰ πέμπωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ βιβλία τῶν Τελωνείων κατὰ τριμηνίαν, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦτου ἀνακινῶσιν ἐγγράφον σημείωσιν διαταγμάτων, ἐμφαινόντων τὴν τοιούτην τῶν Τελωνῶν ὑποχρέωσιν, καὶ ἔχουσιν, ὡς ἐξῆς:

Ἐκτὸς τοῦ (ν') ψαλίσματος, τοῦ ἔτους 1830, ὑπ' ἀριθ. 2,572 περὶ Τελωνιακῆς διατιμῆσεως μὲ τὰς σὺν αὐτῷ ὁδηγίας, ὑπάρχουν καὶ τὰ ἀκόλουθα:

Διάταγμα Βασιλικὸν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

Ἐγκυκλίς τῆς Κυβερνήσεως φύλλον 51.

Περὶ διοργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς Τελωνιακῆς διευθύνσεως.

Ἀρθρον 24.

Τὸ προεπὶ τὰς Τελωνεῖς θέλουν ἐξετάζει κατὰ μῆνα τὰ

βιβλία τῆς εἰσπραξέως καὶ τοὺς λοιποὺς λογαριασμοὺς τῶν Τελωνείων καὶ Τελωνιακῶν σταθμῶν, καὶ θέλουν τὰ κανονίσει, ἀφ' οὗ μετὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν λάβωσιν τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας ἀπὸ τῶν λογιστικῶν Ὑπαλλήλων. Τὰ βιβλία τῆς εἰσπραξέως καὶ ἄλλα ἐγγράφα λογαριασμῶν τῶν Ἀρχιτελωνείων, τῶν ὁποίων μέρος ἀποτελοῦν τὰ προσημασμένα διὰ τὰς Ὑπαλλήλων Τελωνιακῶν Ἀρχάς, θέλουν φθάσει διὰ τῶν Ἀρχιτελωνείων τὸ πολὺ 10 ἡμέρας μετὰ παρέλθουσιν ἐκάστης τριμηνίας εἰς τὸν ἀνώτατον Ἐπιθεωρητὴν, πρὸς ἐπιτελεσθεῖσαν καὶ ἐξακριβῶσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμένων Τελωνιακῶν διατιμῆσεων καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐξόδων, καὶ πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῶν, ἀφ' οὗ λαμβῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίες ἀπὸ τῶν ἀνέχοντα Ὑπαλλήλων, τυχούσης ἀπορίας τινός.

Ἀρθ. 25.

Τὰ βιβλία καὶ οἱ λογαριασμοὶ ἐξεταζόμενα καὶ κανονιζόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον παρὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, διευθύνονται παρὰ τοῦ ἰδίου, κατὰ τριμηνίαν, πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ προσωρῶς τὸ πᾶσιμα τῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ Βασιλικὸν ταμεῖον, διὰ τὸν ἀναγκαῖον ἀπολογισμὸν μὲ τὰ Ἀρχιτελωνεῖα, καὶ διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Εἰσπρακτικὸν Συνέδριον, τὸ ὅποιον ἐνταρτὴ τὴν κανονισμένην ὁριστικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐξακριβῶσιν τῶν λογαριασμῶν.

1841 Μαΐου 25.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Τελωνείων κρηδ. ε.

Ἐγκυκλίς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1842· σελίς 86.

Ἀρθ. 32.

Τὰ Τελωνεῖα ἀποστέλλουν κατὰ τριμηνίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ καταστημάτων, συνωδευμένον μὲ τὰ πρὸς ἐξέλεγχιν ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα· τοὺς τῶν Ὑποτελωνείων καὶ σταθμῶν λογαριασμοὺς ὁφείλουν οἱ Ἐπιστάται τῶν Τελωνείων νὰ προεξετάζωσι καὶ ἐξελέγχωσι διὰ τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Άρθρ. 33 του αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς τετάρτης τριμηνίας ἐπισυνάπτεται γενικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐττοῦ διαχειρίσεως, εἰς διπλοῦν ἀντίτυπον.

Άρθρ. 34 τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν παρουσιαζόμενοι λογαριασμοί, ἐξελέγχονται ἀμέσως ἀπὸ τοὺς διαμένοντας παρ' αὐτῇ δύο ἐπιθεωρητὰς κτλ.

1833 Ἑτημερίαι τῆς Κυβερνήσεως· φύλλον 32.

Καταστατικὸν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Άρθρ. 17.

Ἐχουν χρέος οἱ ὑπόλογοι νὰ καταστρώνουν τοὺς λογαριασμοὺς των εἰς τὸν διατεταγμένον τρόπον, νὰ παραπέμπουν αὐτοὺς εἰς τὰς προσδιορισμένας προθεσμίας εἰς τὸ Συνέδριον, μὲ τὰς ἀναγκαῖας ἀποδείξεις.

Εἰς περίπτωσιν ἀπειθείας, ἢ ἀργοπορίας κατὰ τοῦτο, ἔχει τὴν ἀδειαν τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ὑπόλογον πρόστιμον 30—300 δραχμῶν, καὶ ἂν τὸ νομίσῃ ἀναγκαῖον, νὰ ἀποστέλλῃ, δαπάναις τοῦ πταίσαντος, ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας λαμβάνει γνώσιν τοῦ τοιοῦτου, ἐνεργεῖ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὥστε νὰ γενῇ ἡ ἀκριβεστέρα τοῦ πράγματος ἐξέτασις, καὶ χρειὰς καλούσης, νὰ ἀποβληθῇ ὁ ἀδρανὴς ὑπάλληλος.

Τὴν δὲ ἀνάγνωσιν ταύτην προσίθισεν, ὅτι δὲν ἐθεώρησαν ἀναγκαῖαν, διὰ νὰ προκαλέσῃ νέαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὑπάρχει κανονισμός, τοιοῦτον καθήκον ἐπιβάλλων εἰς τοὺς Τελῶνας, ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀντέτεινεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ὑποβάλλων ἐπομένως δι' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ἀναγινώσκει τὸ ἐξῆς Νομοσχέδιον:

Ἑκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Συνεπεῖα τοῦ εἰσυχθέντος ἤδη Νομαρχιακοῦ συστήματος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω, κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ τὸ Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Νομαρχιακῶν Συμβουλίων.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο συνετάχθη, ἀποῦ ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ περὶ Ἐπαρχικῶν Συμβουλίων Νόμος τῆς 18 (30) Δεκεμβρίου 1836, τοῦ ὁποῦ μάλιστα διατηρήθησαν πολλὰ διατάξεις ἀπαραλλάκτως· διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν αἰτιολογιῶν αὐτοῦ, θέλω ἔχει ὑπ' ὄψιν μου τὸν προκείμενον Νόμον, καὶ θέλω σημειῶν τὰς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου διαφορὰς, ἐκθέτων καὶ τοὺς λόγους τῶν διαφορῶν τούτων.

Τὸ Νομοσχέδιον διαίρεται εἰς τέσσαρα μέρη· τὸ πρῶτον ὁμιλεῖ περὶ σχηματισμοῦ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων καὶ περὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλογέων καὶ ἐκλεξιμῶν· τὸ δεύτερον, περὶ συντάξεως τῶν ἀρχιερειακῶν καταλόγων καὶ περὶ ἐκλογῆς· τὸ τρίτον, περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων· τὸ τέταρτον, περὶ τῶν συνόδων καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ακολουθῶν τὴν ἐκτεθείαν τάξιν, θέλω ὁμιλήσῃ κατὰ πρόβλεπον περὶ σχηματισμοῦ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων.

Τὸ Νομοσχέδιον παρεδέχθη, ὡς ἐκλογικὴν περιφέρειαν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ μετὰ τὴν αὐτὴν τροποποίησιν, ἥτις εἰσῆλθε καὶ εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμον, ἦτοι τὸ νὰ ἐνεργῇται ἡ ἐκλογὴ κατὰ δήμους καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας. Μεγάλα ἐμπόδια ἀντέκειντο εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇται ἡ ἐκλογὴ κατ' ἐπαρχίας· καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς Νήσους, τοιαύτη διάταξις ἤθελεν εἶσθαι δυσεκτέλεστος, διότι οἱ ἐκλογεῖς τῶν λοιπῶν Νήσων, ἐκτὸς ἐκείνης, ὅπου κεῖται ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας, ἤθελον προτιμᾷ πολλάκις νὰ μὴ κάμωσι χρῆσιν τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος, παρὰ νὰ ἐκτιθένται εἰς τὰς συνεπεῖας τῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν μεταβάσεώς των, καὶ τῆς ἐπανόδου των ἀκολουθῶς.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ προκρίτετιν ἂν ᾔθελεν ὑποτεθῇ,

ὅτι ἔχουν οἱ ἐκλογεῖς, ἡ προαίρεσις αὐτὴ ἤθελε μακριοῦσθαι πολλὰκις ἐνεκα τοῦ χειμῶνος παρὰ τῶν ἐναντίων ἀνέμων, καὶ οὕτως ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου ἤθελε μένῃ ἐν μέρει ἀνέφικτος· καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ξηρὰν, αἱ δυσκολίαι ἤθελον μὴ εἶσθαι μικρότεροι, ἀλλ' ἤθελον ἀκολουθῆ πάντοτε ἐμπόδια, ἐνεκα τῆς ἀποστάσεως τῶν διαβόρων δόμων ἀπὸ τὴν προεισεύουσιν τῆς ἐπαρχίας. Εἰσροτμήθη δὲ ὡς ἐκλογικὴ περιφέρεια ἡ ἐπαρχία καὶ ὅχι ὁ δῆμος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχει βᾶσιν ὁ περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβούλιων Νόμος, διότι, ἀ. κ. κ. νομισθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλιων, ἐπὶ τῇ ὁρῇ βᾶσει τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὅχι ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς τάξεως τῶν δῆμων, τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν θέλουν ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια, κατὰ δικαιοτέραν ἀντιλογίαν, καὶ ἡ κατὰ τοῦτο ἀνίσωτος τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβούλιων Νόμου θέλει ἐκλείψει εἰς τὸ ἐξῆς· β'. εἰς ἐνὶ γένετο παραδεκτὸν τὸ σύστημα τοῦ Νόμου τούτου, ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλιων ἤθελε πῆσαι τοῖς 60, 57, 56 εἰς τινες Νομοὺς, εἰς ἄλλους δὲ, μικρὸν μὲν ὀλιγωτέρους, ἀλλὰ καὶ τούτους πολὺ περισσοτέρους τῆς ἀληθοῦς χρᾶς. Ἐκ τούτων δὲ πολυπληθῶν συνελεύσεων, ἤθελε συμβαίνει σύγχυσις εἰς τὰς συζητήσεις τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλιων, ἐμπόδια εἰς τὴν ταχείαν ποιοδὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, καὶ μάταια ἐξοδα εἰς βᾶσις τῶν λαῶν· κατὰ δὲ τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου, ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλιων εἶναι 29, 23, 22, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς 14, ὁλαδὴ τόσοι, ὅσοι ἀληθῶς ἡμπορεῖ νὰ ᾔναι ἀναγκαῖοι· ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου πίνακος θέλετε παρατηρήσει, κύριοι, ὅτι, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου, ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλιων εἶναι 194· κατὰ δὲ τὸ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Νόμου, 491· ὁ ὅστις, ὁ πρῶτος εἶναι ὑποτριπλάσιος τοῦ δευτέρου.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρᾶσσιν τῶν ἐκλογέων καὶ ἐκλεξιμῶν, καὶ τὸ Νομοσχέδιον παρεδέχθη ὅμοῦ μὲ τὴν ιδιότητά τοῦ πολίτου, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν διαμονήν, καὶ τὸ προσδιορισθὲν ὑπὸ τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβούλιων Νόμου τίμημα τῶν 50 δραχμῶν μὲν, διὰ τοὺς ἐκλογεῖς, τῶν ἐκατὸν δὲ, διὰ τοὺς ἐκλεξιμους. Ἡ παραδοχὴ τοῦ τιμήματος ἐκρίθη ἀναγκαία, διότι, ὡς γνωρίζετε, Κύριοι, οἱ ἔχοντες ἰδιοκτησίαν καὶ οἱ παράγοντες πλούτου, καὶ ἐπαυένως πληρόντες τίμημα, ἔχουν μεγαλύτερον συμφέρον εἰς τὴν δικαιο

τήρειν τῆς δημοσίας τάξεως, εἶναι περισσότερο ἀνεξάρτητοι, καὶ ἔχουν καὶ πατριωτισμὸν μεγαλύτερον· ἀπ' ἐτέρου δὲ μέρους, εἶναι δίκαιον, ὥστε τὰ δικαίωματα νὰ χορηγῶνται εἰς τοὺς πολίτας τοῦλάχιστον, ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀνωτέρων Βουλευτικῶν Σωμάτων τοῦ Κράτους, ἀναλόγως τῶν βᾶσεων, τὰ ὅποια ὑποφέρουσιν. Ἡ πρὸ ὀλίγου γενομένη ἐρχομὸς τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, ἀπέδειξε πόσον εἶναι ἀναγκασία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ εἰσαγωγή τοῦ τιμήματος, ὡς πρὸς τὰς ἀνωτέρως ἐκλογὰς, ὅπως ὑπάρχει νομοθετημένον καὶ εἰς ἄλλα συνταγματικὰ Κράτη· σιμὰ δὲ τῆς ὕλης, οὕτως εἰπεῖν, ἰκανότητος, τὸ Νομοσχέδιον παρεδέχθη καὶ τὴν διανοητικὴν ἰκανότητα, χορηγῶν τὰ δικαίωματα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλεγέσθαι εἰς τοὺς καθήκτας τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς τοὺς διδασκάλους τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων, καὶ τοὺς προύτας καὶ συμβολαιογράφους, οὔτινας, κατὰ τὸ ἀρθρον 45 τοῦ ὅργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωνται ἑνορκιοὶ, καὶ προσέτι εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν ἑσπερίων καὶ πρωτοδικείων, καὶ τοῦτο κατὰ μίμησιν ἄλλων συνταγματικῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης. Τὸ Νομοσχέδιον προσέτι, στηρίζοντο εἰς τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ ἐκλογεὺς καὶ ὁ ἐκλεξιμὸς ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃσι προκείμενως γνῶσιν τῶν προσώπων καὶ τῶν χρειῶν τοῦ Νομοῦ, παρεδέχθη τὸ νὰ μὴ δύνανται οἱ μετεκινῶντες ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλον Νομὸν νὰ ἐξασκῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλεγέσθαι, εἰς δὲν κατοικῶν σταθερῶς εἰς ἕνα τῶν δῆμων αὐτοῦ, τοῦλάχιστον ἀπὸ τριῶν μηνῶν, πρὶν τῆς ὀριστικότητος τῶν ἀρχαιρεσιῶν καταλείπων.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβούλιων Νόμου ἀπεδείχθη εἰς τινες ἐπαρχίας, καὶ ἰδίως εἰς Τήνον, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων καὶ ἐκλεξιμῶν, τῶν πληρούντων τὸ κανονισμένον τίμημα, εἶναι πολὺ μικρὸς, καὶ ἐκ τούτου αἱ ἐκλογικαὶ συνελεύσεις συνεκροτοῦντο εἰς ἄκρον ὀλιγαριθμοί. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ Νομοσχεδίου εἰσέχθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ὁπομακρύνῃ τὰ ἄτομα, τὰ ὅποια γεννῶνται ἀπὸ τοιαύτας ὀλιγαριθμοὺς ἐκλεκτικὰς συνελεύσεις.

Ἡ θέσις καὶ ἡ κατάστασις τῆς ὕδρας, Σπετζῶν καὶ Ξαριανῶν εἶναι ὅπως ἐξαιρετικῇ· οἱ σημαντικώτεροι ἐκ τῶν κατοίκων τούτων, οὔτε ἐπιτήδευμα ὑποκείμενον εἰς φορολογίαν

μετέρχονται, οὐτε κτήματα ἔχουσιν εἰς τὰ μέρη τῆς κατοικίας των, διὰ τὰ πληρώνουσιν ἀμέσους φόρους· ἀλλ' οὐχ ἥτον ἔπρεπε νὰ ἐκλέξουν καὶ οὗτοι τὸν ἀναλογούντα εἰς αὐτοὺς ἀριθμὸν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων· διὰ τοῦτο, τὸ Νομοσχέδιον, προνοοῦν νὰ συμβιβᾷται, ὅσον τὸ δυνατόν, τὴν καθιερωθεῖσαν ἐν γένει ἀρχὴν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἀμέσου φοροδοσίας, μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν κατάστασιν τῶν μερῶν τούτων, παραχωρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν κατοίκων αὐτῶν, ὅσοι, δαπανήσαντες τὰ χρήματά των κατὰ τὴν ὑπὲρ αὐτονομίας ἀρχὴν, στεροῦνται τούτων μέχρι τῆς σήμερον, ἔχοντες νὰ τὰ ληφθῶσιν ἀπὸ τὸ ἔθνος, καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες πληρώνουν τοῦλάχιστον 25 δραχμ. ἀπὸ ἀμέσου φόρον· διότι, κατὰ τὰς ληφθείσας πληροδοσίας, τοιοῦτοι ὑπάρχουν ὅπως οὖν ἱκανοὶ εἰς τὰς Νήσους Ἰῶρας καὶ Σπυτιῶν. Τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως, εἰς ὅλους, ὅσοι ἔχουν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν. Αἱ διατάξεις αὐταὶ τοῦ Νομοσχεδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν ἐν ἰσχύϊ Νόμον τῆς 8 (20) Νοεμβρίου 1840 ἐκδοθέντα εἰδικῶς διὰ τοὺς κατοίκους τῶν δύο εἰρημένων Νήσων καὶ διὰ τοὺς Παρτριανοὺς, ὁπότεν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ᾔθελον σχηματίσει ἴδιον δῆμον. Αἱ διατάξεις αὗται εἶναι βέβαια ἀνίσотη· ἀλλ' ἡ ἀνισότης καὶ ἡ ἐξαιρεσις, ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν τούτων καθιερώθη καὶ παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἄλλως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἐξαιρετικὴν μέτρον ἐλήφθη καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας Οἰτύλλου καὶ Γυθείου, διότι ἐξαιρετικὸς εἶναι καὶ ὁ τρόπος τοῦ φορολογεῖσθαι εἰς αὐτάς.

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Νομοσχεδίου γίνεται λόγος περὶ ἀσυμβιβᾶστου τῶν ἔργων τινῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὸ ἔργον τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβούλου. Τὸ ἀσυμβιβᾶστον τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαιόν, διὰ νὰ μὴν ἐπιρεαζέται ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων καὶ διὰ νὰ προφυλάττωνται οἱ ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰς ἐπιρροὰς τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐκλεκτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Ἐκτὸς τούτου ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρχουν μεταξὺ τούτων τινεῖς, οἵτινες μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον, καθὼς οἱ μηχανικοὶ καὶ οἱ ἀρχιτέκτονες, καὶ ὡς τοιοῦτοι δὲν ἠδύναντο ν' ἀποτελῶσι μέρος τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου. Ὁ περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμος εἶχε περιορισμένον εἰς τινὰς μόνον ὑπαλλήλους τὸ ἀσυμβιβᾶστον, ἀλλὰ τὸ Νομοσχέδιον τὸ

ἐξέτεινεν εἰς πλείοστους, χάριν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἄν καὶ τὸ Νομοσχέδιον παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ διορίζωνται ὡς Νομαρχιακοὶ σύμβουλοι οἱ δημοσίοι ὑπάλληλοι εἰς τὰ μέρη, ὅπου δὲν διατελοῦν ἐνεργούντες τὰ καθήκοντά των, ἐπεφύλαξεν ὅμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ ν' ἀρνήται τὴν συμμετάθεσιν τῆς εἰς τὸν διορισμὸν αὐτῶν, ὡς ἂν ᾔθελε παρατηρήσῃ, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας προσβάλλεται ἐκ τούτου.

Οὐδεὶς πρέπει νὰ ᾔναι συγχρόνως Νομαρχιακὸς σύμβουλος ὅσω, ἢ πλείοστων ἐπαρχιῶν, διότι εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη ἡ πλειοψηφία διευθύνει τὰ πάντα καὶ ἡ ἐπισφύρευσις πολλῶν ἀντιπροσωπειῶν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην· διὰ τοῦτο, ὡς ἂν τις ᾔθελεν ἐκλεχθῇ ἀπὸ πλείοστας ἐπαρχίας, πρέπει νὰ ἀποφανθῇ τίνας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων τὴν ἐκλογὴν προτιμᾷ.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῶν Νομαρχιακῶν συμβουλίων παρετάθη εἰς ἑνὲς ἔτη, ἀντὶ τῶν ἑξὶ τῶν προσδιοριζομένων ἀπὸ τὸν νόμον τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ διευθύνωνται εὐστοχώτερα αἱ ὑποθέσεις τοῦ Νομοῦ διὰ τῆς πολιτείας καὶ τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας ἀποκτοῦν οἱ σύμβουλοι διαμένοντες πλείοτερον χρόνον εἰς τὰς θέσεις των.

Ὁ ἀνδεχόμενος διορισμὸν τινὰ ὁρεῖται νὰ ἐκπληροῖ ἐπιμελῶς καὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα· διὰ τοῦτο τὸ Νομοσχέδιον τιμωρεῖ καὶ μὲ τὴν παῦσιν αὐτὴν, ἐκείνον τὸν Νομαρχιακὸν Σύμβουλον, ὅστις ᾔθελε δεῖξῃ ἀσύγγνωστον ἀμέλειαν εἰς τὸ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰ χρεὶν τοῦ. Τὸ Νομοσχέδιον ἐπεφύλαξε τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν τιμωρηθέντα Νομαρχιακὸν Σύμβουλον, διότι ἡ ὀλιγοχρόνιος ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων νόμου ἀπέδειξεν ἀναγκαίαν τὴν διάταξιν ταύτην.

Διὰ νὰ μὴν ἐπαναληφθῶσιν συνεχῶς αἱ ἐκλογαί, καὶ ἐπασχολῶνται ἐκ τούτου οἱ λαοὶ ἀπὸ τὰς ἐργασίας των, τὸ Νομοσχέδιον παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ ἀναπληρῶνται οἱ πύκτοντες, ἀποδισούντες, ἢ παραιτούμενοι Νομαρχιακοὶ Σύμβουλοι ἀπὸ τῶν ἐπιλαχόντων· παρεδέχθη δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος νὰ παραιτῇ, διὰ νὰ μὴν παρεμβάλλωνται ἐμπόδια εἰς τὰς ἐργα-

σεις των Νομαρχιακών Συμβουλίων, είτε ως εκ της αποδημίας των εκ των μελών αυτών, είτε ως εκ της δυσκολίας άλλων του να δεχθώσι την θέσιν ταύτην, ή να εξακολουθήσουν εις αυτήν δεν είναι δε ρόθος, μήπως συμβαίνουν εκ τούτου συγχαι παραιτήσεις, διότι αι θέσεις και του δημοτικού και Νομαρχιακού Συμβούλου είναι και εις την Ελλάδα ζηλωταί.

Η προσδιορισθείσα αποζημίωσις προς τὰ μέλη των Νομαρχιακών Συμβουλίων δικαιολογείται αποχωρώντως, αφού ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος ἀπασχολεῖται ἀπὸ τὰς ἰδιαιτέρας του ὑποθέσεις, χάριν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ Νομοῦ, καὶ ὅτι δὲν ἔστιν εἰσβαῖν δίκαιον νὰ ἐπιβαρύνουν αὐτὸν καὶ τὰ ἑκτακτα ἐξόδα, εἰς τὰ ὅποια ἐνεκα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὑποκύπτει.

Εμβλίνων εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἔχω νὰ εἶπω πολλά.

Αφού τὸ Νομοσχέδιον παρεδέχθη τὸ σύστημα τοῦ νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἐπαρχία ὡς ἐκλογικὴ περιφέρεια, καὶ τὸ νὰ δύνανται οἱ δήμοι μιᾶς ἐπαρχίας νὰ ἐκλέγῳσιν, ὄχι μόνον κατοίκους αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἑπαρχιῶν τοῦ Νομοῦ, ὡς Νομαρχιακοὺς Συμβούλους, εἶπετο ἀναγκασίως νὰ ἀνατεθῇ ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλεξιμῶν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Νομοῦ, ὅστις μόνος δύναται νὰ γνωρίζῃ τὸ ὅλον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεξιμῶν τοῦ Νομοῦ. Ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλογέων ἡδύνατο νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Δημάρχους, ἀλλ' ἀνατέθη καὶ αὕτη εἰς τὸν Νομάρχην, διότι οὗτος ἡμπορεῖ νὰ τὸν συντάττῃ ἀνευ πολλῆς δυσκολίας, ἐνῶ συντάττει τὸν κατάλογον τῶν ἐκλεξιμῶν, καὶ διότι ἡ σύνταξις, γενομένη ἀπ' αὐτὸν, θέλει εἰσβαῖν ἀναμφισβήτως ἀκριβεστέρα.

Ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῶν καταλόγων καὶ τὰς ἐκλογὰς τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλων, τὸ Νομοσχέδιον παρεδέχθη τὸ σύστημα τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καθόσον εἶναι ἀπλούστερον, καὶ καθόσον οἱ λαοὶ εἶναι ἤδη ἐξοικειωμένοι με αὐτό, ὃν πρὸ τοσούτων χρόνων εἰς ἐνέργειαν. Ὁ περὶ ἑπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμος εἶχε παρεχθῇ τὸ σύστημα τοῦ νὰ διαζῇ ἐπὶ τῶν γενομένων κατὰ τοῦ καταλόγου ἐνστάσεων, πρωτοδικῶς μὲν ὁ Διοικητὴς, κατ' ἔρσειν δὲ τὸ Συμβούλιον τῆς ἑπικρατείας. Ἀλλ' ἐπειδὴ Συμβούλιον τῆς ἑπικρατείας δὲν ὑπάρχει σήμερον, τὸ Νομοσχέδιον περιδίδ-

χθῇ τὸ σύστημα τοῦ νὰ διαζῶνται καὶ ἐνστάσεις πρωτοδικῶς μὲν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν παραπάνω ἐπιτροπῇ, σχηματιζομένην κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, κατ' ἔρσειν δὲ ἀπὸ τὸν Νομάρχην.

Ἀφού τελειώνει ἡ ἐκλογὴ εἰς ἑκάστην δῆμον, θέλει γίνεσθαι διαλογὴ τῶν ψήφων εἰς αὐτὴν, ἐπιστατούσης τῆς κατὰ νόμον δημοκρισιακῆς ἐπιτροπῆς. ἀπαρλλακτικῶς ὡς γίνεται καὶ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου. Μετὰ δὲ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων τὰ πρακτικὰ θέλουν στέλλεσθαι εἰς τὸν ἀρχαῖον ἑπαρχὸν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις, αφού ἐπισκοπώσῃν αἱ ἐκλογαί, θέλει κάμει διαλογὴν τῶν ψήφων δι' ἑκάστην ἑπαρχίαν τοῦ Νομοῦ, παραδόντων τὰ διάφορα ἀποτελέσματα τῶν κατὰ τοὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ψηφοφοριῶν.

Τὸ σύστημα τοῦ νὰ μεταδίδωνται αἱ δημοκρισιακαὶ ἐπιτροπαὶ τῶν διαφόρων δήμων μετὰ τῶν καλῶν εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἑπαρχίας, καὶ νὰ ἐνεργώσιν ἐκεῖ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, τὸ ὅποion παρεδίδηκε ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμος, ἀπεδείχθη ἀκατάλληλον καὶ πρακτικὸν ἐξ ὧν καὶ ἀπωλείας χρόνου. Διὰ τοῦτο τὸ Νομοσχέδιον ἐπροτίμησε τὸ ἀνωτέρω ἐκτελεῖν σύστημα καὶ μ' ὅλον ὅτι ὁ χαρακτὴρ τοῦ Νομάρχου παρέχει ἀποχωρῶσαν ἀσφάλειαν ὡς πρὸς τὴν ἀκριθεῖς σημείωσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, μ' ὅλον τοῦτο διὰ νὰ δοθῇ πλείονες ἐγγυήσεις εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, τὸ Νομοσχέδιον ἀπαιτεῖ νὰ γίνεσθαι ἡ κατ' ἀντιπροβαλλήν διαλογὴ τῶν ψήφων, δι' ἑκάστην ἑπαρχίαν δημοσίως, καὶ νὰ συμπράττουν καὶ δύο μέλη τοῦ Πρωτοδικείου.

Μεταδίδωνται ἔδη εἰς τὸ τρίτον μέρος τοῦ Νομοσχεδίου, ἦτοι περὶ καθικόντων τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων.

Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἔχει τρεῖς ἰδιότητες, κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον σχέδιον Νόμου· ἥτοι εἶναι ἀντιπρόσωπος τοῦ Νομοῦ, Συμβούλιον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπιτηρητὴς τῆς διοικήσεως τοῦ Νομάρχου. Τὸ καθῆκόν του, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Νομοῦ, εἶναι νὰ βουλευτῇ περὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν αὐτοῦ, λαμβάνων τὰ προσηνέστερα περὶ αὐτῶν μέτρα, περὶ συντάξεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἀνγκυρίων κατασκευῶν τοῦ Νομοῦ, περὶ δικαστικῶν ἀγωγῶν καὶ συμβιβάσεων, περὶ δανείων, περὶ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομοῦ, καὶ περὶ ὑπαγωγῆς ὁδῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν Νομαρχιακῶν, περὶ διευθύνσεως αὐτῶν, ὡς καὶ

περί κατασκευής και διατηρήσεως των Νομαρχιακών οδών, των γεφυρών και άλλων δημοσίων έργων ανήκόντων εις τον Νομόν.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Νομοσχεδίου πραγματεύεται περί τούτων πάντων.

Τὰ βουλευματα τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου δὲν ἔχουν ἰσχύον, ἐὰν οὐ ἐγκριθῶσι προηγουμένως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπειδὴ, ἂν καὶ τὰ ἀντικείμενα περί ὧν τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ βουλευέσθαι, ἀφορῶσι κυρίως τὸν Νομόν, συντέγονται μὲν ὅλον τοῦτο καὶ μὲ τὰ γενικά συμφέροντα.

Καθ' ὅσον ὁμοίως ἀφορᾷ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνδίκων κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ, ὡς ὑπερτάτη ἀρχή, δυνάμει τοῦ νόμου.

Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν καθηκόντων του, τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βουλευῇται οἰκοθὲν, χωρὶς νὰ ἴναι ἀνάγκη νὰ προσκαλῇται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς Συμβούλιον τῆς Κυβερνήσεως γνωμοδοτεῖ περί ὧν τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια καταριθμεύονται εἰς τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ περί ὧν ἄλλων ἤθελεν ἐγκρίνῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ συμβουλευθῇ· ἀλλ' εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν καθηκόντων του δὲν ἐνεργεῖ, εἰμὴ κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ γνωμοδοτήσεις αὗται ἐθεωρήθησαν ἀναπόρρητοι διὰ τὴν καλὴν διεύθυνσιν τῶν διοικητικῶν πραγμάτων.

Εἰς ἐπιτηρητὴς τῆς Διοικήσεως τοῦ Νομοῦ, εἶναι τὸ ὄργανον τῶν παραπόνων καὶ τῶν χρειῶν τοῦ Νομοῦ· ἐπομένως, ἐὰν πάσῃ ὁ Νομός ἀπὸ τὴν καλὴν διεύθυνσιν τῶν διοικητικῶν πραγμάτων, καὶ ἐὰν ἀπαιτῇται νὰ ληφθῶσι μέτρα πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Νομοῦ, ἢ πρὸς αὐξήσιν τῆς εὐτυχίας του, τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ διευθύνῃ διὰ τοῦ Προέδρου του κατεῦθεν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὰς περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων παρατηρήσεις του, καὶ νὰ προτείνῃ τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἐξελέγχει καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Ταμίου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρησιν τῶν Νομαρχιακῶν κεφαλαίων.

Ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ νὰ ἐπιμεδαινῶσι τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια εἰς τὴν γενικὴν νομοθεσίαν καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ πῦσιν τῶν ὑπαλλήλων, σκοπὸν προτίθεται νὰ κρατήσῃ ταύ-

τα ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων αὐτῶν, τὰ ὅποια εἶναι ὅλως διοικητικά.

Μεταξὺ τῶν βουλευμάτων τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, τὰ μὲν εἶναι μᾶλλον, τὰ δὲ ἥττον σημαντικὰ· διὰ τοῦτο τὰ μὲν σημαντικώτερα ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως, τὰ δὲ ἥττον σημαντικὰ δύναται νὰ τὰ ἐγκρίνῃ καὶ ὁ ἀρμόδιος Ἰπουργὸς δυνάμει Βασιλ. Διατάγματος, κατὰ τὸ ἄρθ. 27 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐμβαίνομεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ τελευταίου μέρους τοῦ Νομοσχεδίου, ἥτοι περί τῶν συνόδων καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Εἰς ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν, τὰ ὅποια ἀνετέθησαν εἰς τὰ τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια, γίνεται δῆλον, ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι διαρκῆ, ἀλλὰ συνέρχονται, ὡς αἱ συγκροτοῦνται δυνάμει Βασιλ. Διατάγματος· ἐπομένως, ἐὰν ἤθελον συνέλθῃ χωρὶς νὰ συγκαλεσθῶν, ἢ εἰς ἄλλον παρὰ τὸν προσδιορισμένον χρόνον, ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀμέσως μέτρα περὶ τῆς διαλύσεώς των, κηρύττων συγχρόνως παράνομον τὴν Συνέλευσιν καὶ ἀκύρους τὰς τυχόν γενομένας πράξεις.

Εἰς ἕκαστον Νομαρχιακὸν Συμβούλιον, εἶναι κύκλος δικαιοδοσίας· διαγεγραμμένος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὀφείλει νὰ περιορίζηται πάντοτε· ἐὰν ἦτον ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὸ νὰ συννοῦται μὲ ἄλλα Νομαρχιακὰ Συμβούλια, ἡμποροῦν νὰ συμβῶσι συγκρούσεις καὶ ἀθέμιτοι συνεννοήσεις πρὸς βλάβην τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς. Ἦτον ἀνάγκη προσέτι νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς αὐτὰ τοῦ ν' ἀνασμίγνυνται εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου δι' ἀναφορῶν των πρὸς τὸν Βασιλέα, ἢ πρὸς τὰς Βουλὰς, καὶ προσέτι νὰ ἐκδίδουν προκηρύξεις, ἢ δημοποιήσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἀφορῶσι τὴν διοίκησιν τοῦ Νομαρχοῦ. Διὰ τοῦτο, ἐὰν Νομαρχιακὸν Συμβούλιον νομίμως συγκαλεσθῶν, ἤθελεν ἐλθῇ εἰς ἀλληλογραφίαν μὲ ἄλλα Νομαρχιακὰ Συμβούλια, ἢ ἀρχάς, ἢ ἤθελεν ἐκδόσθαι δημοσίας δημοποιήσεις, ἢ προκηρύξεις, ἢ διευθύνῃ ἀναφοράς εἰς τὰς Βουλὰς, εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐπιβάλλεται τὸ χρέος εἰς τὸν Νομάρχην ν' ἀναβάλλῃ ἀμέσως τὰς συνεδριάσεις τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ ζητῇ τὰς διατάγας τῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ πρακτέου.

Τὰ καθήκοντα τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων εἶναι προσδιωρισμένα παρὰ τοῦ Νόμου, καὶ ἐὰν ἦτον ἐπιτετραμμένον νὰ ἐξέρχονται ἐκτὸς αὐτῶν, ἤθελε συμβαίνει σύγχυσις εἰς τὴν τακτικὴν κίνησιν τῆς διοικητικῆς μηχανῆς, καὶ τὰ ἀπο-

τελέσματα ήθελον εἶναι πολλάκις ἐλεύθερα. Διὰ τοῦτο πᾶσα πρᾶξις τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς τῆς σφαίρας τῆς ἀρμοδιότητός του, κηρύσσεται πρὸς τὸ Βασιλεῖος ἀκυροῦς.

Εὐλόγηται, ὥστε Νομαρχιακὸν τι Συμβούλιον νὰ μὴ συνέλθῃ, ἢ νὰ συζητῇ διάλυσις, ἢ ν' ἀποπερατωθῇ ἡ σύνοδος αὐτοῦ, πρὶν ψεφίσθαι διάλυσις, ἢ ἀρκούντως τὸν προϋπολογισμὸν, ἢ νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γνωμοδοτῇ, ἢ νὰ μὴ διορίσῃ τὸν νόμιμον ἀριθμὸν τῶν ὁρεωμένων ὡς ἐκ τῶν περιστατικῶν τούτων δὲν ἔπρεπεν ἀναμειβόλως νὰ ἐμποδισθῇ ἡ τακτικὴ πορεία τῶν ὑποθέσεων, διὰ τοῦτο τὰ άρθρα 55 καὶ 56 τοῦ Νομοσχεδίου παραχωροῦν εἰς μὲν τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ προσδιορίξῃ, ἢ νὰ συμπληρῇ τὴν ἐπαγγέλιμας τῆς υποχρεωτικῆς δαπάνης τοῦ Νομοῦ, προκηρυγμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ οἰκὸθεν περὶ ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον εἶχεν τὸ δικαίωμα νὰ γνωμοδοτήσῃ καὶ δὲν ἐγνωμοδοτήσῃ, εἰς δὲ τὸν Νομάρχην, νὰ διορίξῃ αὐτὸς τὸ ἐπιτάλλον μέρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁρεωμένων, τὸ ὁποῖον τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ μέρους τούτου τοῦ Νομοσχεδίου, ἀφορῶσι τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ διὰ τοῦτο κρίνω περιττὸν νὰ ἐμβῶ εἰς ἀνάπτυξιν περὶ τούτων.

Πρὶν τελεωθῇ τὴν προῦσαν, νομίζω ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω ἐν συνόψει τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως δὲν ἐνέκρινε συγχρόνως καὶ τὴν σύστασιν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, ὅπου συνυπάρχουν μετὰ τὰ Νομαρχιακὰ, δὲν εἶναι εἰμὴ βοηθητικὰ σώματα τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, κυρίως δὲ ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν δημοσίων φόρων· ἀλλὰ μὴ εἰσαχθέντος εἰς αὐτὸ τοῦ διανεμητικοῦ συστήματος, εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκλείπει ἡ κυρία βοήθεια, τὴν ὁποίαν τὸ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον ήθελε δώσῃ εἰς τὸ Νομαρχιακόν.

Ὡς πρὸς δὲ τὰ Βουλευτικά, συμβουλευτικά καὶ ἐπιτηρητικά καθήκοντα τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, τὰ ἀντικείμενα ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει ἐργασθῇ εἶναι τόσον ὀλίγα εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὥστε δὲν ἔχει χρεὶαν βοήθειαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς πληροφορίες, τῶν ὁποίων ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ χρεὶαν περὶ τῆς ἰδιαίτης καταστάσεως τῶν Ἐπαρ-

χιῶν τῶν συγκροτούσων τὸν Νομὸν, εἴμπορεῖ νὰ πορισθῇ ταῦτα διὰ τοῦ Νομάρχου, μ' ὅλον ὅτι σπανίως θέλει εὑρεθῇ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην, καθότι τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια συγκροτοῦνται ἀπὸ κατοίκους τῶν διαφόρων Ἐπαρχιῶν, οἵτινες γνωρίζουν ἀναμειβόλως καὶ τὴν ἰδιαίτην κατάστασιν μιᾶς ἐκάστης αὐτῶν.

Κρίνω περιττὸν, νὰ κάμω λόγον περὶ τοῦ ζητήματος, ἐὰν ἔπρεπε νὰ συσταθῇ μᾶλλον Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, πρὸς Νομαρχιακὰ, διότι τὸ τοιοῦτον καὶ οἰκονομικῶς καὶ διοικητικῶς εἶναι ἀσύμμετρον, καὶ εἰς τὰς βάσεις τοῦ Νομαρχιακοῦ συστήματος ἀντιβαίνει.

Οἰκονομικῶς· διότι ὑπολογιζομένων τῶν μελῶν ἐκάστου Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου εἰς 15 κατὰ μέσον ὄρον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νομοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, θέλουν ἀποζημιωθῆναι κατ' ἔτος 720 ἄνθρωποι, ἐντὶ 194 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον. Διοικητικῶς· διότι εἶναι ἀναντιφάκτον, ὅτι τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια θέλουν συγκροτηθῆναι ἀπὸ ἀνδρας ἐκλεκτοτέρους, παρὰ τὰ Ἐπαρχιακὰ, ἕνεκα τῆς σημερινῆς σπάνειος ἱκανῶν περὶ τοιαῦτα ἀνδρῶν, καὶ ἐπομένως ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ θέλει φωτίζεσθαι καλλίτερον ἀπὸ τὰς ἐσκεμμένας γνωμοδοτήσεις, καὶ οἱ λαοὶ τῶν Νομῶν θέλουν ὠφελεῖσθαι περισσότερο, ἀπὸ τὰ συνετὰ βουλευόμενα τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἡ σύστασις τῶν Νομαρχιακῶν, ἀντὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ήθελεν ἀντιβαίνει εἰς τὸ Νομαρχιακὸν σύστημα, διότι ὁ Διοικητὴς κυρίως τοῦ Νομοῦ εἶναι ὁ Νομάρχης, καὶ παρ' αὐτῷ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τὸ Συμβούλιον μᾶλλον, πρὶν εἰς τοὺς Ἐπαρχοὺς, οἵτινες δὲν εἶναι, εἰμὴ ὄργανα βοηθητικά τοῦ Νομάρχου.

Κρίνω περιττὸν νὰ κάμω ἐνταῦθα λόγον περὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ὑποβλλομένου Νομοσχεδίου, περιοριζόμενος μόνον εἰς τὸ νὰ δηλοποιήσω, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ τὴν ταχεῖαν ψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1846.

Ὁ ἱπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ι. ΚΙΛΑΕΤΤΗΣ.

Απερασάσαμεν και διατάττομεν.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει εἰσχυθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὡς ἔχει, ἀπὸ τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τὸν ἑσωτερικὸν Ἰπουργὸν καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ περ αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρίου Σ. Ἀντωνιάδου.

Ψηφισμένοι ἡμερῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν, ὡς ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α.

Περὶ σχηματισμοῦ Νομαρχιακῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς ἑκάστην Νομὸν καθίσταται Νομαρχικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον σύγεται ἀπὸ μέλη ἐκλεγόμενα ἀμέσως ἀπὸ τοῦς ἔχοντες δικαίωμα ψήφου κατοίκους τῶν συγκροτουσῶν τὸν Νομὸν ἐπαρχιῶν, κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ὁρμὰς.

Ἐπαρχίαι ἔχουσαι πλὴθος μὲχρι πέντε χιλιάδων κατοίκων ἐκλέγουσιν ἓνα Νομαρχικὸν Συμβούλιον. Αἱ ἔχουσαι πλεον τῶν 5—10, δύο· ἀπὸ 10—15, τρεῖς· καὶ οὕτω καθέξῃς, προστιθεμένου πάντοτε ἐνὸς Νομαρχικοῦ Συμβούλου, δι' ἐκάστην πεντάδα χιλιάδων κατοίκων· ἀλλ' αἱ ἔχουσαι πλέον τῶν 30 χιλιάδων κατοίκων δίδουσιν ἓνα Νομαρχικὸν Συμβούλιον δι' ἐκάστην δεκάδα χιλιάδων κατοίκων, ὡς πρὸς τοῖς περιπλέον τῶν τριάκοντα χιλιάδων.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, διὰ τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον ἔχουν ὅλοι οἱ πολῖται Ἕλληνας οἱ συμπληρώσαντες μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς δεστικότητος τῶν ἀρχαιρεσιακῶν καταλόγων, τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, κατοικοῦντες σταθερῶς ἀπὸ τριῶν μηνῶν πρὸ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων τούτων εἰς ἓνα τῶν δήμων τοῦ Νομοῦ, καὶ πληρόντες ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Νομοῦ τίμημα πεντήκοντα δραχμῶν ἀπὸ ἀμέσους ὁρμῶν. Τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ ἐκλεῖσθαι ἔχουν, ὅσοι

συνεννούντες τὰ προσόντα τοῦ ἐκλογέως, πληροῦν ἐν αὐτῷ ἐντὸς τοῦ Νομοῦ τίμημα ἑκατὸν δραχμῶν ἀπὸ ἀμέσους ὁρμῶν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουσιν ὡσαύτως οἱ σημειούμενοι εἰς τὰ ἐδάφια 1, 2, 3, καὶ 5 τοῦ ἀρθρ. 45 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν ἑρσείων καὶ τῶν Πρωτοδικείων.

Ἐξαίρουνται αἱ οἱ διατελοῦντες ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐπὶ κακούργηματι· β'. οἱ προσκίρως, ἢ διὰ παντὸς στερηθέντες κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποράσεως· γ' το δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι· γ'. οἱ στερούμενοι τῆς ἐλευθερίας διαχειρίσεως τῆς παρουσίας των.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν εἰς τινὰ δήμον δὲν ὑπάρχουν τοὐλάχιστον τριάκοντα πολῖται, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, συμπληροῦνται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀπὸ τοῦς μάλλον φορολογουμένους τοῦ δήμου. Ἐὰν δὲ εἰς τινὰ ἐπαρχίαν δὲν ὑπάρχουν πολῖται ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλεῖσθαι, ἐκπλησίου ὑπερβαίνοντες τὴν ἀριθμὸν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων, τοὺς ὁποίους ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ ἡ ἐπαρχία, συμπληροῦνται ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦς μάλλον φορολογουμένους τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 5.

Κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἴσως καὶ Σπατῶν, πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, δὲν ἀπαιτεῖται τὸ διὰ τοῦ ἀρθρ. 3 ὁρισμένον τίμημα, ἀπαιτεῖται δὲ, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, νὰ ἔχῃ τις ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἐντὸς τοῦ Νομοῦ.

Εἰς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι.

α'. Νὰ ἔχῃ τις ἀπαιτήσεσι ἀπὸ τὸ δημόσιον τοὐλάχιστον 18,000 δραχμῶν, διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ δαπανηθέντα εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας ἀγῶνα.

Αἱ ἀπαιτήσεις αὗται θέλου ὑπολογίζεσθαι, κατὰ τὰς τελευταίας ἐπιτεργασίας τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθεῖσιν ἐπιτροπῶν, ἢ κατὰ τὰ ὅποια ἤθελε παρουσιάσει τις εἰς τὸν ἑπαρχὸν τοῦ τόπου ἐπίσημα ἔγγραφα, εἴτε τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε μιᾶς κοινοῦτος τῶν εἰρημένων νήσων ἑκατοε ἐκδοθέντα, τὰ ὅποια δὲν καθυπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπιτεργασίαν τῶν ἐπιτροπῶν. Τὸ, εἴτε ἐκ τῆς ἐπιτεργασίας τῶν ἐπιτροπῶν, εἴτε ἐκ τῶν ἰ-

διατεταγώς παρουσιαζομένων έγγραφων, εξαχθησόμενον ποσόν, δεν θέλει θεωρείσθαι όριστικόν, εἰμὴ μόνον, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Εἰς τοὺς ὁποίους μετέβησαν νομίμως ἐν μέρει, ἢ καθ' ὁλοκλήριον αἱ ἀπαιτήσεις, θέλουν ἀπολαμβάνειν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ὅσας τὸ εἰς αὐτοὺς μεταβῇ μέρος συμποσούται, ἢ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 18,000 δραχμῶν.

Β. Ἡ νὰ πληρώσῃ τις τοῦλάχιστον 25 δραχ. ἀπὸ ἄμεσον φόρον.

Οἱ ἀνωτέρω ἀντιστοίχῳ θέλουν ἐκπληροῦν καὶ ὡς πρὸς τοὺς Φαδριανούς, ὅταν οὗτοι σχηματίζουσιν ἴδιον δῆμον.

Κατὰ τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου καὶ Γουβίου, ὁ εὐρος ὁ προσδιοριζόμενος, διὰ τοῦ άρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1838 Νόμου, καὶ εἰσπραττόμενος κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν προϊόντων τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν, καταλογίζεται ὡς ἄμεσος εὐρος ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν παραγόντων αὐτῶν κτημάτων, ἐνόσω ἐξακολουθεῖ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα τῆς φορολογίας, διὰ τὰς ἐπαρχίας ταύτας.

Ἄρθρ. 6.

Μέλη τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ᾖναι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν ἐσωτερικόν, οἰκονομικόν, ἢ στρατιωτικόν κλάδον, οἱ διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ ἐντὸς τοῦ Νομοῦ, καθὼς καὶ οἱ κληρικοὶ ἐν γένει.

Ἄρθρ. 7.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι, καὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐκτὸς ἐνεργείας στοπτιωτικοὶ καὶ διαθέσιμοι ξηρῆς τε καὶ θαλάσσης, ὡσαύτως καὶ οἱ δημόσιοι διδασκαλοὶ, δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσουν χρῆν Νομαρχικοῦ Συμβούλου, ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 8.

Ὅταν τις ἐκλεγθῇ Νομαρχικὸς Σύμβουλος ἀπὸ πολλὰς ἐπαρχίας, εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξῃ τὴν ἑπαρχίαν, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ ἀντιπροσωπεύῃ· ὀφείλει μολοντοῦτο νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ του εἰς τὸν Νομάρχην. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης δηλώσεως, προδιρίζεται διὰ τοῦ κλήρου ἡ ἐπαρχία τῆς ὁποίας θέλει εἰσθαι Νομαρχικὸς Σύμβουλος.

Ἡ κλήρωση γίνεται παρὰ τοῦ Νομάρχου δημοσίᾳ.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ μέλη τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται

δι' ἐννέα ἔτη. Ἀνατιστοῦται δὲ τὸ τρίτημόριον κατὰ τρίτιαν ἐν περιπτώσει σχιζήσαντος ἐκλογῆς, ἡ σειρά τῆς ἐξελεύσεως προσδιορίζεται διὰ τοῦ κλήρου.

Οἱ ἐξεληθέντες εἶναι πάλιν ἐκλεκτοί.

Ἄρθρ. 10.

Παύει τις τοῦ νὰ ᾖναι μέλος τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα ἐτῶν.

Α. Ὅταν ἀποβῇ ἐν τῷ μεταξῷ, τὰς παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὸ ἐκλέγεσθαι ἀπαιτούμενας ἰδιότητες.

Β. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ άρθρου 6, ἡ ἐν περιπτώσει παραιτήσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ὅταν μέλος τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, χωρὶς νόμιμον αἰτίαν, ἢ λόγον ἐμποδίου, εὐρεθέντα παρὰ τοῦ Συμβουλίου ἰσχυρὸν, δὲν παρευθῇ εἰς μίαν συνόδον, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50—100 δραχμῶν, ἐὰν λείψῃ εἰς δύο κατὰ συνέθειαν συνόδους, χωρὶς τοιαύτην αἰτίαν καὶ δικαιολόγημα· τότε ὑποβάλλεται, ὅχι μόνον εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν, ἀλλὰ καὶ θεωρεῖται ὡς πεπαιγμένος, καὶ ἐκτὸς τούτου, δὲν δύναται νὰ ἐκλεγθῇ, ὡς μέλος Νομαρχικοῦ Συμβουλίου εἰς τὰ ἀκολουθοῦσα ἐννέα ἔτη.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὰς περιπτώσεις, τὰς σημειωθείσας ἐν τοῖς δύο προηγουμένοις άρθροις, ἀπορραίζει ἐν συνεδριάσει τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον· κατὰ δὲ τῶν ἀπορράσεων τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ γείνη προσφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρ. 13.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως, παραιτήσεως, ἢ παύσεως Νομαρχικοῦ Συμβούλου, λαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ, ὁ ἐπιλαχὼν εἰς τὴν ἀνέκτουςαν ἑπαρχίαν.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγθέντων Νομαρχικῶν Συμβούλων, ἢ παύσεως, παραιτήσεως, ἢ ἀντικατάστασις αὐτῶν, δημοσιεύεται ἐκαστοτὲ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 15.

Τὰ μέλη τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, τὰ ὁποῖα δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς συνόδου, δύνανται νὰ λάβουν ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἐκτακτὰ ἐξοδά των, καθόλην τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου, ἀνὰ τέσσαρας δραχμὰς τὴν ἡμέραν, καὶ

ἐκτὸς τούτου, ἀνά μίαν δραχμὴν, διὰ πᾶν μυριάμετρον, τὸσον πρὸς ἀφίξιν, ὅσον καὶ πρὸς ἐπάνοδον τῆς κατὰ ξηρὰν πορείας, διὰ δὲ τὴν κατὰ θάλασσαν, ἀνά ἡμισίαν δραχμὴν διὰ πᾶν μυριάμετρον.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρὸ τῆς ἐτήσιας συνόδου, καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διαλύσεως, ἀρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς νέας ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 17.

Οἱ Νομαρχιακοὶ Σύμβουλοι εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμους τελετάς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνόδου, ἔπονται ἀμέσως μετὰ τὸν Νομάρχην, ἢ Βασιλικὸν Ἐπίτροπον.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ συντάξεως τῶν ἀρχαιρεσιακῶν καταλόγων, καὶ περὶ ἐκλογῶν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλων.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ Νομάρχης συντάττει γενικὸν κατάλογον τῶν ἐκλεξιμῶν τοῦ Νομοῦ, διηρημένον κατ' ἑπαρχίας, καὶ καταλόγους τῶν ἐκλογέων κατὰ δήμους, καὶ διευθύνει αὐτοὺς εἰς τοὺς Δημάρχους, διὰ νὰ τοὺς ἐκθέσωσιν εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Ἄρθρ. 19.

Τὰ περὶ ἐξετάσεως τῶν καταλόγων, καὶ ἐκδικάσεως τῶν γενομένων ἐνστάσεων, ἐνεργοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸ ὁδηγίων τῶν 8/20 Ἰουνίου 1834.

Ἄρθρ. 20.

Τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς προσδιορίζει ὁ Νομάρχης κατὰ Βασιλικὴν Διαταγὴν.

Ἡ ἐκλογὴ ἐνεργεῖται κατὰ δήμους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἁριστικῶν καταλόγων, τῶν συνταχθέντων κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ προηγουμένου ἁρθρου. Ἡ ἐκλεκτικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς ἐκάστου δήμου, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Ἄρθρ. 21.

Πᾶσα ἐπαρξὶς ἐκλογῆς, πρέπει νὰ δημοσιεύηται παρὰ τοῦ Δημάρχου, τοῦλάχιστον δέκα πέντε ἡμέρας πρότερον,

καὶ νὰ προσδιορίζηται συνάμα καὶ ἡ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογῆς.

Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκλογῆς διευθύνονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἁρθρῶν 67, 68, 71, 72, 74, 84, 85, καὶ 86 τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ τῶν μνησθεισῶν ὁδηγίων τῶν εἰς ταῦτα ἀναφερομένων, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρὸντα νόμον, μὲ τὴν τροποποίησιν ὅτι ἐκάστος ἐκλογεὺς θέλει σημειώσῃ εἰς τὸ ψηφοδέλτιόν του διπλάσιον ἀριθμὸν τῶν παρὰ τῆς ἑπαρχίας ἐκλεγθσομένων Νομαρχιακῶν Συμβούλων· δύναται δὲ νὰ σημειοῖ, ὅχι μόνον κατοίκους τῆς ἑπαρχίας, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄλλων κατοίκων τοῦ Νομοῦ.

Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἐκλογὴ τῶν Νομαρχιακῶν συμβούλων, ἀρκεῖ ἡ σχετικὴ πλειοψηφία.

Ἰσοψηφίας δὲ τυχούσης, ἀποφασίζει ὁ κληρὸς.

Ἄρθρ. 22.

Ἀφοῦ κατατεταθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ ἀπρόσβλητοι, ὁ Νομάρχης ἐπὶ προνοίᾳ δύο μελῶν τοῦ Πρωτοδικείου, ἐξάγει δημοσίᾳ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, δι' ἐκάστην ἑπαρχίαν τοῦ Νομοῦ, καὶ κοινοποιεῖ αὐτὸ διὰ τῶν ἑπαρχῶν εἰς τοὺς ἐκλεγθέντας· καὶ εἰς τοὺς ἐπιλαχόντας, σημειῶν διακεκριμένως τὰς ψήφους, τὰς ὑποίας ἐκάτερος ἔλαβεν εἰς ἓνα ἑκάστον δῆμον τῆς ἑπαρχίας.

Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐκλογῶν ἐπιστρέφονται ἀκολουθῶς εἰς τοὺς ἀρμοδίους δήμους, διὰ νὰ παρακατατεθῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ καθηκόντων τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 23.

Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον βουλευέται περὶ ὅλων τῶν υποθέσεων τῶν ἀφορώσων ἀποκλειστικῶς τὸ συμφέρον τοῦ Νομοῦ ἐπομένως·

α. Περὶ συστάσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἀναγκαίων καταστημάτων τοῦ Νομοῦ, περὶ ὑπαγωγῆς ὁδῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν Νομαρχιακῶν, περὶ διευθύνσεως αὐτῶν, καὶ περὶ κατασκευῆς καὶ διατηρήσεως τῶν Νομαρχιακῶν ὁδῶν, τῶν Γεφυρῶν, καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων ἀντικόντων εἰς τὸν Νομόν.

β. Περὶ παραδοχῆς, ἢ ἀποποιήσεως δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων προσφερομένων εἰς τὸν Νομόν.

γ. Περὶ δανείων εἰς βάρος τοῦ Νομοῦ.

δ'. Περί του τρόπου της διαχειρίσεως της περιουσίας του Νομού.

ε'. Περί προσκλήσεων, εκποιήσεων και ανταλλαγών των ιδιοκτησιών του Νομού.

ς'. Περί δικαστικών αγωγών και συμβιβασμών του Νομού.

Περί άλλων αντικειμένων, εκτός των ανωτέρω απαριθμηθέντων, δεν δύναται να βουλευθῇ, εκτός, εάν νόμος, ἢ διάταγμα ᾗθελε τὸ ἐπιτρέψῃ.

Άρθρ. 24.

Τὰ Βουλευτάτα του Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου δεν ισχύουν, εάν δεν ἐγκριθῶσι προηγουμένως παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἢ καθ' ἃς περιπτώσεις ὁ νόμος τὸ ἐπιτρέπει, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢ Νομάρχου.

Άρθρ. 25.

Ὁ Βασιλεὺς, ἢ ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐγκρίνῃ καθ' ὅλοκληρίαν, ἢ ἐν μέρει, ἢ νὰ ἀπορρίπτῃ τὰ βουλευτάτα του Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Άρθρ. 26.

Συντάττει τὸν κατάλογον τῶν ὁρκωτῶν, συμφώνως μετὰ τὰ ἄρθρα 52 καὶ 54 τοῦ περὶ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογραφῶν νόμου.

Άρθρ. 27.

Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος δύναται νὰ ἀντιθῇ εἰς τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργὸν ἢ ἐγκρίσις τῶν βουλευμάτων του Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν ἐξῆς αντικειμένων.

α'. Περί τοῦ τρόπου της διαχειρίσεως της περιουσίας τοῦ Νομοῦ.

β'. Περί προσκλήσεων, εκποιήσεων καὶ ανταλλαγῶν τοῦ Νομοῦ, ὡς αἱ αὐτῶν ᾗναι κατωτέρα τῶν δεκαπέντε χιλιάδων (15,000) δραχμῶν.

γ'. Περί ἀδείας εἰσαγωγῆς δικῶν, καθ' ἃς ὁ Νόμος ἐνάγει, ἢ ἐνάγεται.

Ὁ Βασιλεὺς, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ ἀρμοδῖος Ὑπουργός, δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀδειαν της εἰσαγωγῆς δικῶν ἐκ μέρους τοῦ Νομοῦ, καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ βούλευμα τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, τὸ ἀναγνωρίζον τὰς κατὰ τοῦ Νομοῦ ἀπαιτήσεις.

δ'. Περί διατηρήσεως τῶν καταστημάτων τοῦ Νομοῦ, καὶ τῶν ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων αὐτοῦ.

Άρθρ. 28.

Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ

α'. Περί τῶν ὑποβαλλομένων παρὰ της Κυβερνήσεως εἰς αὐτὸ μεταβολῶν, εἰς τὸν ὑριστάμενον σχηματισμὸν τοῦ Νομοῦ, τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν δήμων, τῶν εἰρηνοδικιακῶν περιφερειῶν, καὶ περὶ της Πρωτεύουσας αὐτῶν.

β'. Περί διανομῆς τῶν προσωπικῶν ἐργασιῶν, ὡς αἱ πρόκειται, νὰ γίνωσι δι' αὐτῶν καταστήματα, ἢ ἄλλα δημοσία ἔργα, ἀνήκοντα εἰς τὸν Νόμον, καὶ περὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τοιαύτας ἐργασίας ἡμερομισθίου.

γ'. Περί διανομῆς τῶν ἐκ τοῦ πολέμου προκυπτόντων εἰς τὸν Νόμον βάρων.

δ'. Περί συστάσεως, καταργήσεως, ἢ μεταβολῆς ἐμπορικῶν πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν.

ε'. Περί της διανομῆς της δαπάνης, ἢ τοῦ βάρους δημοσίων ἔργων, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσι εἰς τινὰς δήμους τοῦ Νομοῦ, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δεν ᾗθελον συμφωνῆσαι, ὡς πρὸς τὴν ἐνδεχόμενὴν διανομήν.

ς'. Περί διανομῆς τῶν νεοσυλλέκτων, εἰς τοὺς δήμους τοῦ Νομοῦ καὶ

ζ'. Περί ὅλων τῶν ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας προσκαλεῖται νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του, δυνάμει Νόμων, ἢ Διαταγμάτων, ἢ περὶ τῶν ὁποίων ἐρωτᾶται παρὰ τοῦ Νομάρχου.

Ὁ Νομάρχης ὅμως, δεν δύναται εἰκοθεν νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, περὶ νομοθετικῶν ἀντικειμένων.

Άρθρ. 29.

Εἰς πᾶσαν σύνοδον τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἐκφράζει τὴν γνώμην περὶ της καταστάσεως τῶν ἐν τῷ Νομῷ δημοσίων καταστημάτων καὶ ἔργων, περὶ τῶν ὑποχρεῶν ἐλλείψεων αὐτῶν, καὶ δύναται νὰ προτείνῃ τὸν τρόπον της θεραπείας καὶ βελτιώσεως, καθὼς καὶ ὅσα συντελοῦν εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ Νομοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπεμβαίη εἰς ἀντικείμενα ὑπαγόμενα εἰς τὴν Γενικὴν Νομοθεσίαν, οὔτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων, παύσιν, ἢ διορισμὸν αὐτῶν δύναται δὲ ν' ἀναφέρῃ ῥητὰς ἀξιοκατακρίτους πράξεις, ἢ παραλείψεις, τῶν ἐν τῷ Νομῷ Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὑποστηρίζων τὰ παράπονα ταῦτα μετὰ τὰς ἀναγκασίας ἀποδείξεις.

Άρθρ. 30.

Εἰς ἐκάστην σύνοδον τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον φέρει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν, διὰ τὸ προστεῖς

έτος, όφείλει δέ νά σχηματίσιν εἰς αὐτόν ὅλας τὰς δαπάναι, αἵτινες διά Νόμου εἶναι ἀνατεθειμέναι εἰς βάρος τοῦ Νομοῦ, ἰδίως δέ τὰς ἐφεξῆς.

α. Τὰς πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου τοῦ καταστήματος, ὅπου τοῦτο συνεδριάζει, καθὼς καὶ τὰς πρὸς ἀγοράν τῆς ἀναγκαίας γραφικῆς ὕλης.

β. Τὰς πρὸς δημοσίευσιν τῶν πράξεων καὶ ἀπολογισμῶν αὐτοῦ.

γ. Τὴν μισθοδοσίαν τῶν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τοῦ Νομοῦ, ἢ τοῦ γραφείου τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου διωρισμένων ὑπαλλήλων.

δ. Τὰ νενουμισμένα ἐξόδα πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλων.

ε. Τὰ πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν Νομαρχιακῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, τὰ διὰ κατασκευὴν ὑδραυλικῶν καὶ ἀποξηραντικῶν ἔργων, τὰ ὅποια κατὰ τὸν Νόμον εἶναι εἰς βάρος τοῦ Νομοῦ.

ς. Τὰ πρὸς ἐπιστάθμευσιν τῆς Χωροφυλακῆς, ἢ ἄλλων στρατιωτικῶν σωμάτων, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον.

ζ. Τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν εἰς τοὺς δῆμους τοῦ Νομοῦ, πρὸς διατροπὴν ἐκθέτων παιδῶν, καὶ πρὸς περιθαλψὴν ἀνικάνων πενήτων, καθὼς καὶ πρὸς ἀνέχεσιν καταστημάτων διὰ τοιοῦτους σκοπούς.

η. Τὰ πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἐξολοθρευόντων ἐπιβλαβῆ ζῶα, κατὰ τὰ περὶ τούτου διατάγματα.

θ. Τὰ ἀναγκαία κεφάλαια πρὸς ἀπάντησιν ἀπροσδοκῆτων δαπανῶν εἰς βάρος τοῦ Νομοῦ.

ι. Τὰ διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς, ἢ καταστήματα τοῦ Νομοῦ προαιρετικά ἐξόδα, περιοριζόμενα πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 31.

Τὰ πρὸς ἀπάντησιν τῶν προαιρετικῶν καὶ ὑποχρεωτικῶν δαπανῶν τοῦ Νομοῦ μέσα, προσαπορίζονται διὰ ποσοστῶν ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῶν ἀμέσων δημοσίων εἰσρῶν, ψφριζομένων ἐτησίως κατὰ μίγιστον ὅρον, μετὰ τὴν ψήφισιν τῶν δημοσίων εἰσρῶν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν Νομαρχιακῶν ἀναγκῶν.

Ἄρθρ. 32.

Τὰ διὰ τὸν Νόμον προσδιορισμένα κεφάλαια ἐναποταμιεύονται εἰς τὸν δημοσίον Ταμῆν. Ὁ Νομάρχης ἐκδίδει

ἀπολύθως ἐντάλματα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προϋπολογισμοῦ ὃ δὲ Ταμίας όφείλει νά δίδῃ κατ' ἔτος ἰδιαιτέρον λογαριασμόν. Ἄρθρ. 33.

Ὁ Ταμίας τοῦ Νομοῦ όφείλει νά τηρῇ ἀκριβῶς τὰς ἐν διαλαμβανόμενας εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Νομοῦ μερίδας, καὶ εἶναι διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρως ὑπεύθυνος.

Ἄρθρ. 34.

Τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον ἐξετάζει, συμφώνως μὲ τοὺς ὑπάρχοντας ὁρισμούς, περὶ λογιστικοῦ, τοὺς ὑποβαλλομένους κατ' ἔτος ἀπολογισμούς, παρὰ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμῆ, περὶ εἰσπράξεως καὶ γρῆσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ Νομοῦ, καὶ διευθύνει κατ' εὐθείαν διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργείου, τὰς τυχόν παρατηρήσεις του ἐπὶ τῶν ἀπολογισμῶν τούτων. Ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν διοικητικὸν ἀπολογισμόν τοῦ Νομάρχου ἐκδίδεται Βασιλικὴ ἀπόφασις· ἐπὶ δὲ τῶν παρατηρήσεων τῶν γενομένων εἰς τὸν ἀπολογισμόν τοῦ Ταμῆ, ἐπεργάζεται τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὡς καὶ δι' ὅλους τοὺς ὑπολόγους.

Ἄρθρ. 35.

Οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν Νομῶν δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ Συνόδου τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλων.

Ἄρθρ. 36.

Τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια συνέρχονται ἀπαξ κατ' ἔτος, δυνάμει Βασιλικῆς διαταγῆς, καὶ διὰ προσκλήσεως τοῦ Νομάρχου, κατ' ὃν κειρὸν καὶ εἰς ὅποιον τόπον ἤθελε προσδιορίσῃ ὁ Βασιλεὺς.

Συνήθως δὲ συνέρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Νομοῦ.

Ἄρθρ. 37.

Ἐκάστη Σύνοδος τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου διαρκεῖ ἐν γένει εἰκοσιν ἡμέρας· δύνανται δὲ νά παραταθῇ διὰ Βασιλικὸν διατάγματος.

Ἄρθρ. 38.

Ἡ ἐνκρῆξις τῆς Συνόδου γίνεται παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἐπιτρόπου, διωρισμένου παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 39.

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου δίδουν τὸν ΚΒ'.

ακόλουθον ὄργανον, ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου, ἢ Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν, ὑπακούῃ εἰς τὸ Σύνταγμα, τηρῶν ἀκριβῶς καὶ ἀπαρραλλύτως τοὺς ὅρους αὐτοῦ καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Βασιλεῖος, καὶ διαχειρίζωμαι εὐσυνειδήτως τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ἐπὶ ἐργασίαν.

Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἐπομέναις συνόδους δίδεται ὁ ὅρκος ἀπὸ μόνον τὰ μέλη, τὰ κατὰ πρῶτον εἰσερχόμενα εἰς τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον· δοθέντος τοῦ ὅρκου, κηρύττει δημοσίᾳ ὁ Νομάρχης, ἢ ὁ Βασ. Ἐπίτροπος τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 40.

Τὰ μέλη, ὅσα δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου ἢμποροῦν νὰ συνεδριάσουν ἐπομένως, ἀφ' οὗ πρῶτον δώσουν τὸν ὅρκον τῶν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὸν ἀνω διακηθέντα τύπον.

Ἄρθρ. 41.

Κατὰ πᾶσαν ἐναρξιν τῆς Συνόδου τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, γίνεται παρ' αὐτοῦ εὐθὺς, ἢ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου.

Τὸ γρηγορώτερον μέλος τῆς Συνόδου διευθύνει τὰ τῆς ἐκλογῆς ταῦτα· εἰς δὲ τῶν νεωτέρων κρατεῖ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς.

Ἄρθρ. 42.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου δὲν εἶναι δημόσιαι.

Ἡ ἔδρα τῶν μελῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας προσδιορίζεται καθ' ἑλικίαν· ἡ ψήφοφορία γίνεται κατὰ σειράν ἀρχομένη ἀπὸ τὸ γρηγορώτερον μέλος.

Ἡ ψήφοφορία γίνεται φανερά, προκειμένου λόγου περὶ πραγμάτων· μυστικὴ δὲ, ὅσαςκις πρόκειται περὶ προσώπων. Κανὼν μέλος δὲν συγχωρεῖται νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις, χωρὶς νόμιμον αἰτίαν· εἰς τῆς ἐλλείποντος ἐπιβάλλεται πειθαρχικὸν πρόστιμον ἀπὸ 5—30 δραχμῶν· ὅστις τρίς κατὰ συνέλειαν δὲν παρευρεθῇ, ἀποβάλλεται τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ ἐπιλαχόντος· εἰς τὴν ἀνήκουσαν Ἐπαρχίαν.

Περὶ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν ἀποφασίζει τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον.

Κατὰ τοιαύτας ἀποφάσεις δύναται νὰ γείνη παραπὸν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἀνεκκλητῶς.

Ἄρθρ. 43.

Ὁ Νομάρχης, ἢ ὁ Βασ. ἐπίτροπος ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ εἰσερχώνται εἰς τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον καὶ νὰ ἐμιλῶσιν, ἐκτός μόνον, ὅταν πρόκειται περὶ ἐξελέγξως τῶν λογαρασμῶν τοῦ Νομάρχου, ἢ περὶ ἀντικειμένων ἀπορώντων αὐτόν· ὑφείλει δὲ νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, ὅσαςκις πρόκειται περὶ ἀντικειμένων εἰσαχθέντων παρ' αὐτοῦ, ἢ ὅσαςκις προσκληθῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου.

Ὅταν ὁ Βασιλεὺς διορίσῃ ἰδιαιτέρον Ἐπίτροπον, διὰ τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον, τότε ἀνήκει εἰς αὐτόν ἢ εἰς τὸν Νομάρχην δοθεῖσα περὶ τούτου ἀρμοδιότης· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παρεδρεύωσιν ἀμφοτέρω συγχρόνως εἰς τὰς συνεδριάσεις.

Ἄρθρ. 44.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως παραδίδει ὁ Νομάρχης, ἢ ὁ Βασ. Ἐπίτροπος:

α. Τὸν ἐτήσιον ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν δαπανῶν τοῦ Νομοῦ τοῦ π. ἔτους.

β. Σχέδιον τοῦ Νομαρχικοῦ προϋπολογισμοῦ,

γ. Κατάλογον τῆς μερίδος τῶν ἀμείνων ἐσόδων, τοὺς ὁποίους ἕκαστος δήμος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν,

δ. Κατάλογον τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον παραπεμπθεῖσων υποθέσεων, μετὰ τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις καὶ διασαφήσεις.

ε. Σημειώσεις τῆς ἀναλογισθεῖσης εἰς τὸν Νομὸν μερίδος τῶν νεοσυλλέκτων.

ς. Τῶν ὀριστικῶς κατελόγους τῶν κατοίκων τοῦ Νομοῦ, τῶν ἐχόντων τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες, διὰ νὰ ἐκπληρώσουν χρεὴ ὀρκωτῶν Δικαστῶν.

Ἄρθρ. 45.

Διὰ νὰ ἐπιταχύνεται ἡ διεκπεραίωσις τῶν υποθέσεων, ὅπου νὰ σχηματίζωνται ἐπιτροπὴ δι' ἐκλογῆς, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου· ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ προηγουμένης συζήτησιν ἐν πλήρει συ-

νεδριάσει τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου· διὰ τὰ ἐγῶσι δὲ κύριος, ἀπαιτεῖται, ἀφοῦ εἰδοποιηθῶσιν ἅπαντα τὰ μέλη, ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεως πλέον ἑνὸς, τοῦλάχιστον, ἐκ τῶν μελῶν του.

Αἱ ἀποφάσεις γίνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας. Ἰσοψηφίαι δὲ τυχοῦσιν ὁ Πρόεδρος ἐπιφέρει τὴν νικῶσαν.

Ἐκαστον μέλος χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του· δίδει δὲ αὐτὴν ἀνεξαρτήτως ἀπὸ πᾶσαν παραγγελίαν τῶν ἐκλογέων του, ἢ ἄλλων τρίτων προσώπων, καὶ ὁδηγεῖται ἀπὸ μόνῃ τὴν ἐνδόμυχον πεποιθήσιν, τηρῶν τοὺς καθιστώτας Νόμους, καὶ ἀποβλέπων εἰς μόνὰ τὰ δίκαια συμφέροντα τοῦ Νομοῦ.

Ὁ ἀρνούμενος νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τὰς ἐν τῷ ἄρθρ. 43 ἐμπεριεχομένας, ἐκτὸς ὅταν ἡ ἀπόφασις ἀφορᾷ τὸ ἴδιον αὐτοῦ πρόσωπον.

Ἄρθρ. 46.

Πᾶσα πράξις, ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ ἀντικειμένῳ μὴ ἐμπεριλαμβανομένῳ νομίμως εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του, εἶναι ἄκυρος καὶ ἀνευ οὐδενὸς ἀποτελέσματος· τὸ δὲ ἄκυρον κηρύττεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως. Πᾶσα δὲ περαιτέρω ποινικὴ καταδίωξις, περιστάσεως τυχοῦσας, ὑπάγεται εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια.

Ἄρθρ. 47.

Πᾶσα ἀπόφασις γενομένη ἐκτὸς τοῦ χρόνου τῆς νομίμου συναθροίσεως τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρ. 48.

Ὁ Νομάρχης δι' ἀποφάσεώς του κηρύττει τὴν συνάθροισιν πρᾶνον, ἀποφαίνεται τὸ ἄκυρον τῶν πράξεων, λαμβάνει πρόνοιαν περὶ τῆς ἀμέσου διαλύσεως τῆς συναθροίσεως καὶ διαβιβάζει τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελεῖα, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ Νόμου κατ' ἐκείνων τῶν μελῶν, τὰ ὅποια συνεμέθησαν εἰς τὴν πρᾶνον συνάθροισιν. Ἐν περιπτώσει καταδίκης, τὰ καταδικασθέντα μέλη αποκλείονται ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγθῶσιν, ὡς τοιαῦτα, ἐν διαστήματι τῶν ἀκολούθων τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς καταδίκης.

Ἄρθρ. 49.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον, νὰ ἐλθῇ εἰς ἀλληλογραφίαν μὲ ἄλλα Νομαρχικὰ Συμβούλια, ἢ Ἀρχάς, ἀνευ ἀδείας τοῦ Νομάρχου, ἀλλ' οὕτω νὰ ἐκδώσῃ δημοσίως δηλοποιήσεις καὶ προκηρύξεις, ἢ νὰ διεκθύνῃ ἀνταρξίας

πρὸς τὸν Βασιλέα, ἢ πρὸς τὰς Βουλὰς· ἐν περιπτώσει παραβίασεως τῶν διαταξεων τούτων, ὁ Νομάρχης ἀναβάλλει τὰς συνεδριάσεις τοῦ εἰς τὴν παράδοσιν ταύτην ὑποπεσόντος Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἀναφέρει περὶ τούτου ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, περιμένων τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 50.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρ. ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελεῖα, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 51.

Τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον κρατεῖ δύο πρωτόκολλα τῶν πράξεων του, ὑπογράφόμενα καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰ συνερχόμενα μέλη· εἰς τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν θέλουν ἐγγράφεσθαι τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Διοικήσεως τοῦ Νομοῦ καὶ αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 προτάσεις καὶ εὐχαί· εἰς δὲ τὸ ἕτερον, αἱ συζητήσεις καὶ τὰ βουλευόμενα, περὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων, ὅσα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του.

Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς Συνόδου, τὸ μὲν πρῶτον πρωτόκολλον πέμπεται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ δὲ δεύτερον παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν Νομάρχην, ἢ τὸν Β. Ἐπίτροπον.

Ὁ Νομάρχης, ἢ ὁ Βασ. Ἐπίτροπος, ἔμπορουν εἰς πάντα καιρὸν νὰ παρατηρήσων τὸ πρῶτον πρωτόκολλον, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, ὅτε ἐγενίοντο παράπονα κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν προσώπων, περὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συντάσσεται ἐκάστοτε πρωτόκολλον ἰδιαίτερον καὶ νὰ πέμπηται ἐντὸς 24 ὥρων, διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Παράπονα, τὰ ὅποια γίνονται ἀπὸ τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον κατὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, πρέπει νὰ διασφηνίζωνται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ νὰ ὑποστηρίζωνται διὰ ῥητῶν πράξεων καὶ ἀποδείξεων· ἐκάστου δὲ τῶν πρωτοκόλλων τούτων, πρέπει νὰ γίνηται ἀντίγραφον, τὸ ὅποιον θέλει διατηρεῖται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 52.

Αἱ οὐσιώδεις περιλήψεις τῶν πράξεων τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, αἱ καταχωριζόμεναι εἰς τὰ δεύτερα πρωτόκολλα, δημοσιεύονται πάντοτε μετὰ πᾶσαν σύνοδον.

Ἡ δὲ ἐν μέρει, ἢ ἐν γένει δημοσιεύσεις τῆς οὐσιώδους περι-

λήψεως τοῦ ἄλλου πρωτοκόλλου, καὶ ἡ τοῦ τυχόν ἰδιαιτέρου πρωτοκόλλου τοῦ περιέχοντος τὰ κατὰ τοῦ Νομαρχοῦ ἢ τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου, καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων παράπονα, δημοσιεύονται μόνον κατ' εἰδικὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 53.

Ὁ Νομαρχὸς ἀντιπροσωπεῖ τὸν Νομόν, ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Διοικητικῶν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἄνευ προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ὁ Βασιλεὺς δὲν ᾔθελεν ἐγκρίνει βούλευμα τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου ἀναγνωρίζον ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ νόμου, καθὼς καὶ εἰς κτεπειγούσας περιπτώσεις, ὅτε ὁρᾷται νὰ υπερκασιπθῇ τὰ συμφέροντα τοῦ Νομοῦ, καὶ ἄνευ εἰδικῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Νομαρχὸς δύναται νὰ διαδιδάσῃ τὸ ἀντιπροσωπικὸν δικαίωμα, εἰς τινὰ δικηγόρον.

Ἄρθρ. 54.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ δαπάνην, ἢ ἄλ-
λὴν ἐν γένει ὑποχρέωσιν εἰς τὸν Νομόν, προκειμένου λόγου περὶ ἀντικειμένου, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Νομαρχιακὸν Συμβού-
λιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βουλευθῇται, ἐκτὸς ἐὰν νόμος ᾔθελεν ὀρίσει ἄλλιως τοῦτο,

Ἄρθρ. 55.

Ἐὰν Νομαρχιακὸν Συμβούλιον συγκαλεσθῇ δὲν συνέλθῃ, ἢ ἐὰν συμβῇ ἡ διάλυσις, ἢ ἀποπερατωθῇ ἡ σύνοδος αὐτοῦ, χωρὶς νὰ ψηφίσῃ διόλου, ἢ ἀρκούντως τὰς ὑποχρεωτικὰς δαπάναις, ἢ χωρὶς νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ ἀντικειμένων, ὑποβαλλομένων εἰς τὴν γνωμοδότησίν του, δυνάμει Νόμων, ἢ Βασ. Διαταγμάτων, ἢ Κυβερνήσεως, εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν προσδιορίζει, ἢ συμπληροῖ ἐξ ἐπαγγέλματος τὰς ὑποχρεωτικὰς δαπάνας, προηγουμένης γνωμοδότησεως τοῦ ἀρμοδίου Νομαρχοῦ, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἀποφασίζει ὡσαύτως καὶ ἄνευ τῆς γνωμοδότησεως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 56.

Ἐὰν Νομαρχιακὸν Συμβούλιον συγκαλεσθῇ δὲν συνέλθῃ, ἢ ἐὰν συμβῇ διάλυσις, ἢ ἀποπερατωθῇ ἡ σύνοδος αὐτοῦ, χωρὶς νὰ διορίσῃ τὸν ὑπὸ τοῦ Νόμου προσδιορισμὸν ἀριθ. τῶν ὁρκωτῶν, ὁ Νομαρχὸς διορίζει καὶ τοῦτον.

Ὁ Ἡμῖτερος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀθῆναι τῇ 15 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

I. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀναγνωσθεὶς δὲ τῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ Νομοσχεδίου, ἀποφασίζεται νὰ τυπωθῶσιν ἀμφοτέρω καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη, νὰ συνέλθωσι δὲ τὰ τμήματα τὸ προσεγγίζον Σάββατον, ὅπως προσεξιδάσαντα τὸ Νομοσχέδιον, διορίσωσιν Ἐπιτροπὴν συντάξουσαν ἐκθεσιν περὶ αὐτοῦ.

Ἀναγινώσκεται κατόπιν ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Π. Νοταρᾶ, αἰτοῦντος ἐξέμνησον ἀπουσίας παρόντας, ἡ ὁποία ἐγκρίνεται, νὰ τῷ παραχωρηθῇ, ἐπὶ δύο μόνον μῆνας.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει ὕστερον, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι τὸ περὶ φάνου τῶν ἄνευ ἐπιτηρήσεως περιπλανωμένων καὶ τοὺς ἀγροὺς ζημιούντων χοίρων Νομοσχέδιον, κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαθῶν τις τὸν λόγον, παρετήρησε τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἰδιοκτησία εἶναι ἱερὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ καταστρέφεται ἢ μὴ ὑπὲρ τῆς ἄλλης, εἰς τρόπον ὥστε, ἀντὶ νὰ φρονεῖνται οἱ χοῖροι, εἶναι καλλίον νὰ ληθῇ μέτρον, ἐπιφέρειν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ἐπὶ τῶν γαίῶν, ἐπειδὴ ἔργον τοῦ καλοῦ Νομοθέτου εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὴν καταστροφὴν τῶν ζώων. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, τὴν αὐτὴν καὶ μειζονα, ἢ οἱ χοῖροι βλάβην, δύναται νὰ ἐπιφέρωσιν ὡσαύτως καὶ ἄλλα ζῶα, ὡς π.χ. αἵνες, πρόβατα, κτλ. καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ μοναδικὸν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἄρθρον, δὲν ἐξαρτᾷ τὴν ἰδιοκτησίαν, μάλιστα δὲ, διότι οἱ Ἀγροφύλακες ἐνδεχεται νὰ φρονεῖωσιν ἐξ ἀντιπαθείας καὶ χοίρους μὴ ζημιούντας τοὺς ἀγροὺς. Γνωμοδοτῶ διὰ ταῦτα νὰ συνταχθῇ Νομοσχέδιον, συνιστάμενον ἐκ πολλῶν ἄρθρων, προβλεπόντων τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ὅλα ἐν γένει τὰ ζῶα, ἐπειδὴ ὅλα σχεδὸν τὰ βουνὰ καὶ αἱ πλείστα τῆς Ἑλλάδος πεδιάδες καλύπτονται ἀπὸ ποίμνια, τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς χοίρους νὰ προξενήσωσι βλάβην δυνάμενα. Παραίνων δὲ τὴν λόγον μου, παρατηρῶ, ὅτι ὁ συντάκτης τοῦ Νομοσχεδίου, οὐδὲ τὰς καταλλήλους λέξει: ἐφρόντισε νὰ μεταχειρισθῇ, ἐπειδὴ ἡ λέ-

ζιε φονεύω, σημαίνει: *επιφέρω τὸν θάνατον, ἐνῷ μοι τὸ ἀπαγορεύει ὁ Νόμος.*

Τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἀντιπαρατηρεῖ ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ καταστρέψῃ, ἀλλὰ νὰ προσταλέῃ τὴν ἰδιοκτησίαν, ἀπαγορευομένης τῆς εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν χοίρων περιπλανήσεως, καθότι, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη, οὐδὲν ἄλλο μέσον θεραπείας ὑπάρχει. Ἐνδέχεται νὰ λάθωσι χώραν καταχρήσεις ἐκ μέρους τῶν Ἀγροφυλάκων, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου ὁ φόβος τῶν χοίρων θέλει σωφρονίσει τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ τοὺς ἀφίνωσι νὰ περιπλανῶνται ἀνευ ἐπιτηρέσεως, καὶ ἐπιφέρωσι βλάβην εἰς τὰς ἰδιοκτησίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρῶσαν ὡσαύτως τὴν ἀνάγκην νὰ συνταχθῇ Νομοσχέδιον, ἐξασφαλίζον τὰς ἰδιοκτησίας ἐκ τῶν ποιμνίων, ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο χρεῖται περισσοτέρως σκέψεως, καὶ διὰ τοῦτο παρεδέχθη τὸ μοναδικὸν τοῦ συζητούμενου ἤδη Νομοσχεδίου ἄρθρον.

Ἀπὸ τὴν συνοδούσαν τὸ Νομοσχέδιον ἐκθεσιν, λέγει ἄλλος, φαίνεται, ὅτι καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως ὑπῆρχε τὸ ἔθιμον νὰ θανατώνωνται οἱ χοῖροι, κατὰ τὴν περὶ τῆς πρόκειται περίπτωσιν· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἐπαναστάσεως δὲν γινώσκω, ἂν ὑπῆρχε τὸ ἔθιμον τοῦτο, ἐπὶ δὲ τῆς Τουρκοκρατίας ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ τοιοῦτος Νόμος, καθότι ἡ ὀθωμανικὴ θεσκέα θεωρεῖ τοὺς χοίρους ὡς ἀκάθαρτα ζῶα, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δικαιολογεῖται ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου. Ἄν δὲ πρέπη νὰ ἀποκτείνωνται οἱ χοῖροι, ὡς ζημιοῦντες τὰς ἰδιοκτησίας, οὐρεῖται τότε νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν, πᾶν ἄλλο ζῶον, τὴν αὐτὴν δυνάμενον νὰ ἐπιφέρῃ ζημίαν. Ἀλλ' ἀντὶ, διὰ τοιαύτην αἰτίαν, νὰ καταστραφῶσιν οἱ χοῖροι, προτιμώτερον εἶναι νὰ ὑπαχθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτῶν εἰς ποινὰς εὐστροφότερας τῶν ὑπαρχουσῶν μέχρι τοῦδε, ἐπειδὴ ἄλλως ὑπάρχει βέβαιον, ὅτι διὰ ζημίαν ἀσήμαντον θέλει καταστρέφασθαι χοῖρος ἀξίας πολὺ μείζονος, ἢ νὰ ἐκρημασθῶσιν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, αἱ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν λοιπῶν ζῶων ἐπιτιθέμεναι ποιναί. Εἶναι αληθές, ὅτι δὲν δύναται νὰ συλληφθῇ ὁλόκληρος ἀγέλη χοίρων, δύνανται ὅμως νὰ συλληφθῶσι δύο ἢ τρεῖς παρὰ τῶν Ἀγροφυλάκων, καὶ προσαγόμενοι παρὰ τούτων ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, νὰ χρησιμεύωσιν ὡς πειστήριον, διὰ νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην πρῶτος καὶ ἀποζημίωσις.

Ἡ αὐτὴ τοῦ Κυρίου Ἱπουργοῦ ἐκθεσις δικαιολογεῖ τὴν αὐστηράν περὶ χοιροκτησίας διάταξιν, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι διάφοροι Δικμοσικαὶ Ἀρχαὶ ἐγνωμοδότησαν περὶ ταύτης. Διὰ νὰ παραδεχθῶμεν ὅμως τὴν τοιαύτην γνωμοδότησιν, ἔπρεπεν αὕτη νὰ λάβῃ χώραν ἀπὸ μέρους τοῦλάχιστον τῶν δικμοσικῶν τοῦ Κράτους Ἀρχῶν, ἐπειδὴ, ἂν μόνον δέκα, ἢ δεκάπεντε Δικμοσικὰ Συμβουλία ἐγνωμοδότησαν περὶ τοῦ προκειμένου, εἶναι πικρὸν νὰ κανονισθῇ τοιοῦτον καταστρεπτικὴ τῶν χοίρων διάταξις, τὴν ὁποῖαν ἐνδέχεται κατ' ἀνάγκην νὰ μετατρέψωμεν μετὰ ταῦτα, ἂν ἴσως ἀριθμὸς Δικμοσικῶν Συμβουλίων ὑποβάλλωσι γνωμοδότησιν ἐναντίαν. Μὴ θεωρῶν λοιπὸν διὰ ταῦτα, ἰσχυροὺς τοὺς λόγους τῆς συνοδούσης τὸ Νομοσχέδιον ἐκθεσεως, δὲν παραδέχομαι τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Δὲν πρόκειται, παρατηρεῖ ἄλλος, νὰ φονεύωνται οἱ χοῖροι, διότι βδελυττόμεθα τούτους, ὡς οἱ ὀθωμανοὶ, ἀλλὰ καθ' ἣν περίπτωσιν ζημιῶσι τὴν ἰδιοκτησίαν, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ὁποίας οὐρεῖται νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, καθότι ἡ ἐκ τοῦ φόβου ἐνὸς χοίρου προερχομένη ζημία εἶναι μικρὰ, συγκρινομένη μὲ τὴν ἐξ αὐτοῦ δυνάμενη νὰ προξενιθῇ βλάβην εἰς τινὰ σταδιοφυεῖαν, ἢ ἄλλα τοιοῦτον κτήμα.

Δὲν πρέπει, λέγει ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, νὰ πολλαπλασιαζώμεν τοὺς Νόμους, νομίζοντας, ὅτι ἐντεῦθεν περὶχεται ὠφέλεια, ἐνῷ διὰ τῶν ὑπαρχόντων ἡ αὐτὴ προσγίνεται θεραπεία, χωρὶς οἱ χοῖροι νὰ καταστρέφονται.

Διὰ νὰ καταστραφῇ μία ἀμπελος, λέγει τις τῶν προλαλῶντων, ἀπαιτεῖται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ὁλόκληρος ἀγέλη χοίρων, τὴν ὁποῖαν ἂν ἐπιτρέπηται νὰ φονεύωσιν οἱ Ἀγροφυλάκες, ἤθελεν ἐκ τούτου προέρχεται μεγαλύτερα ζημία ἀπὸ τὴν ἐκ τῶν χοίρων προξενουμένην, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι ἀρετὴ ἡ περὶ τῆς τοῦ τελευταίου ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀγορεύσας. Ἀντὶ δὲ νὰ καταστρέφονται οἱ χοῖροι, διότι καταστρέφουσι τοὺς ἀγροὺς, καὶ οὕτως νὰ ἐπιβάλληται ἡ ποινὴ τῆς ταῦταπαθείας (*loi du talion*), συμβαλλεται ἡ ποινὴ τῆς ἀπειρίας, εἶναι δικαιότερον καὶ εὐώως καὶ τῆς Ἀσιατικῆς νόμου, εἶναι δικαιότερον καὶ εὐώως νὰ τῆς ὁρθὸν λόγον, νὰ ὑπόκειται εἰς ἀποχρηστικὴν ἀπὸ τὸν ὁρθὸν λόγον, νὰ ὑπόκειται εἰς ἀποχρηστικὴν μόνον οἱ κύριοι τῶν χοίρων, ὅσον ὅτι ἔστι μεγαλύτερη μὲν ἡ ἀπὸ τούτων προερχομένη ζημία. Ἀλλ' ἂν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεγνώριε τὴν ἀνάγκην Νομοσχεδίου ἐκ πολλῶν ἁρθρῶν,

πρὸς ἄλλων τῶν ζώων εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν προζενουμένην ζημίαν, διατί νὰ μὴν ἐπιφέρει τὴν προσήκουσαν θεραπείαν; Ἀντί δὲ νὰ καταστρέψωμεν τὸν ποιμνικὸν βίον, πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ γεωργικοῦ, δὲν εἶναι προτιμώτερον νὰ ἐπινεχθῇ ἰσορροπία μεταξύ τούτων, καθ' ἕσαν μάλιστα ὁ ἀριθμὸς τῶν ποιμένων δὲν εἶναι μικρότερος τοῦ τῶν γεωργῶν; Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους, θεωρῶ ἀναγκαῖον, νὰ συνταχθῇ τακτικώτερον Νομοσχέδιον, παρέχον πλεονεξία ὑπὲρ τῆς ἰδιοκτησίας ἐν γένει ἐγγύς.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, λέγει ἄλλος, θεωρῶ, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ δεκτὴ, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἰδιοκτησίας, ἐπειδὴ πρῶς μόνον χοῖροι, ἂν εἰσέλθωσιν ἐντὸς σταριδοκαπέλου εἰς τὸ ἄνθος εὐρεταμένως, σείοντες μόνον τὰ φύλλα ταύτης, ἐπιφέρουσι ζημίαν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη μὴ δυναμένην νὰ θεραπευθῇ, καὶ ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ ὁ ἰδιοκτήτης ἐνδὲς χοίρου, ἂν ἀπλῶς κατακηνυθῇ εἰς τὴν παρὰ τῆς ὁ λόγος περίπτωσιν, ἤθελεν ὑποβληθῇ εἰς μείζονα δαπάνην ἀνεπιστάτως, παρ' ἂν ἐρρευστο ὁ χοῖρος αὐτοῦ. Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέξατο τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐκ μοναδικοῦ ἀρθροῦ Νομοσχεδίου τούτου, θεωρήσασα τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου περὶ ὧν τῶν ζώων πραγματευόμενον Νομοσχέδιον, ὅτι εἶναι ἀντικείμενον, ἀπαιτοῦν περισσότεραν ἀσφάλειαν.

Μαθηματικῶς ἄλλως παρατηρήσεως γενομένης, ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου, παρεδέξατο τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐπιρρομένης μετὰ ταῦτα τῆς ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἀρθροῦ τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως, παρετήρησεν τις περὶ αὐτοῦ τὰ ἑξῆς: Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐτροπολόγησε τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, συμπεριλαβούσα τοὺς ἀμπελώνας, σταριδοκάς καὶ ὅσα ἄλλα ὕψανται νὰ ζημιωθῶσιν ἐκ τῶν χοίρων· ἀλλ' ἡ τροπολογία αὕτη δὲν εἶναι κατάλληλος, καθότι οὐδὲ οἱ ἀμπελώνες, οὐδὲ οἱ ἀγροί, οὐδὲ ἄλλο τι κτῆμα βλάπτεται ἐκ τῶν χοίρων, παρελθούσης τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, ὅτε δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται ἡ αὐστηρά τοῦ Νομοσχεδίου διάταξις. Παραδεχόμενος ὅμως καὶ ἐγὼ τὴν ἐπέτασιν τῆς διατάξεως ταύτης, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ἰδέα τῆς Ἐπιτροπῆς περιληπτικώτερον, τροπολογουμένου τοῦ § 4. τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ὡς ἑξῆς: Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ τοὺς κατὰ δῆμους Ἀγοροῦλᾶκας, νὰ θανα-

τώσῃ τοὺς χοίρους, τοὺς δαυνοὺς ἠθελον καταλάβει περικταμένους εἰς ἀλλοτρίους ἀγρούς, ἄνευ ἐπιτηρήσεως, καὶ βλάπτειν τὰ σπαρτά, ἢ ἄλλω εἰδῶν φυτὰ, δένδρα καὶ καρπῶς. Παραδεχόμεναι ὡσαύτως τὴν ἔβαν τροπολογίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐγνωμοδότησεν ἡ Ἐπιτροπὴ, νὰ ἀποζημιωθῶσιν οἱ Κύριοι τῶν χοίρων τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ζημιωθέντων ἀγρῶν· ἐπεὶ δὲ ὅπως οἱ Κύριοι τῶν χοίρων ἐνδέχεται καὶ τοῖς τοῖς νὰ λαμβάνωσι, καὶ ἀποζημιωθῶσιν νὰ μὴ ἔναι εἰς κατὰστασιν νὰ δίδωσι, γνωμοδοτῶ νὰ τροποποιηθῇ ὁ § 2. μετατεθέντος εἰς 2ον ἀρθρον, ὡς ἑξῆς: Ὁ θανατωθεὶς χοῖρος, ἢ τὸ ἀντίστοιχον αὐτοῦ, ἀνήκει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἐκείνου, μετὰ προσηρηθεῖσαν ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ βλαπωθέντος καρπῶν, δένδρων, ἢ φυτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀπαντᾷ ὁ εἰσαγγελὴς αὐτῆς, παρεδέξατο ἐν γένει τὴν ἀπαγορευτικὴν τοῦ Νομοσχεδίου διάταξιν, καθότι οἱ μὲν ἀμπελώνες καὶ σταριδοκάς δύνανται νὰ ζημιωθῶσιν ἐκ τῶν χοίρων, καὶ μετὰ τὸ πρῶτος ἀκούειν, ὅτε καρπὸς δὲν ὑπάρχουσιν, ὡς π. γ. εἰς τὴν ἐποχὴν, καὶ ἢν σκάπτονται, ἢ κλαδεύονται, οἱ δὲ ἑλαιοκῆποι μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, ὡς π. γ. ἂν ἦναι ἐσπαρμένοι, ἢ ἐντὸς αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἀγριοκαὶν φυτὰ μικρὰ γεωστὶ ἐμβολιασθέντα, ταῦτα δὲ ἀλώονται, ἐπειδὴ ἐνδέχεται νὰ ἦναι κατεσκαμμένα μετὰ πλάκας, τὰς ὁποίας οἱ χοῖροι βοσκόντες, δύνανται νὰ συνασκάπτωσι, καὶ ἀκύνωσιν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τοῦ χοίρου, ζημιωθέντος αὐτοῦ τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ δὲ λέξις ἄνευ ἐπιτηρήσεως, ἐθεώρησεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγκαῖον νὰ ἐξαλειφθῇ, ἐπειδὴ ὁ κύριος τῶν χοίρων ἀνατιθεὶς τὴν ἐπιτήρησιν εἰς μικρὸν πᾶν, μὴ δυνάμενον νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο, ἐνδέχεται νὰ προσκρίβηται, ὅτι οἱ χοῖροί του ἐρυνάττοντο, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ θανατωθῶσι τὰ ζῶα του, ἢ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀποζημιώσιν· ἐπίσης ἐξαλείφειν ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν λέξιν ἀλλοτρίους, διὰ νὰ μὴ, δυνατὴ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν χοίρων νὰ εἰσάγῃ αὐτοὺς εἰς ἰδιοκτητοὺς ἀγρούς του, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἤθελαν ἀποστερεῖσθαι τὸν εἰς τὸ δημόσιον ἀνέκοντα φόρον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, λέγει ἄλλος, ἐγνωμοδότησε καὶ οἱ ἰδιοκτήται τοῦ κτήματος νὰ φονεύωσι τοὺς εἰς αὐτὸν περικταμένους χοίρους, ἀλλ' ἡ γνωμοδότησις αὕτη δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ, καθότι ἀντίκειται εἰς τὸ φυσικὸν δίκαιον, κατὰ τὸ ὅποιον οὐδεὶς πρέπει νὰ ικανοποιηθῇ ἐκ τῶν μόνων, καὶ διό-

τερον, καθότι οἱ ἄνθρωποι, ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς τάξεως ἑκαστος, ἔχουσι πάθη, οἱ δὲ γεωργοὶ καὶ ποιμένες πρὸς ἐκδίκησιν συνειθίζουσι νὰ καταστρέψωσιν ὁ εἰς τὰ ζῶα τοῦ ἄλλου, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ἔχων πάθος κατὰ τινος, ἐλαύνων τοὺς χοίρους τοῦτου, θέλει δύναται νὰ φονεύῃ αὐτοὺς ἀτιμωρητί, προφασιζόμενος, ὅτι περιπλανῶντο ζημιούντες τὸ κτήμα του· διὰ νὰ μὴ καταθλιβῶνται λοιπὸν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν χοίρων, θεωρῶ ἀναγκάσιον ν' ἀνατιθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς πύστηρ τοῦ νόμου διατάξεως, εἰς μόνους τοὺς Ἀγροῦλακας. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησε προσέτι, οἱ κύριοι τῶν χοίρων, ν' ἀποζημιῶσι ταύτοχρόνως τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν βλαπτομένων κτημάτων. Ἀλλὰ καὶ ἡ γνωμοδότησις αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς ἐκπνέεται ἡ δικαιοσύνη ὑπὲρ μόνων τῶν ἰδιοκτῆτῶν τῶν κτημάτων, καὶ διὰ τοῦτο γνωμοδοτῶ, ν' ἀποζημιῶνται οὗτοι, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν θανατώνονται οἱ χοῖροι, οὐδέποτε ὅμως, ὁπόταν συμβαίνει τὸ ἐναντίον. Διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ κτήματος, θέλει προσπαθεῖ νὰ συλλαμβάνῃ τὸν χοῖρον, μάλιστα δὲ, ἐνίσως ἡ ἐξ αὐτοῦ προερχομένη ζημία ᾗται μεγάλη, καὶ κατὰ συνέπειαν, οἱ μὲν χοῖροι δὲν θέλουσι θανατωθῆναι, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται θέλουσιν ἀποζημιωθῆναι.

Ἀναστὰς ἕτερος ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος.

Οἱ ἐμπυλλισμοί, περὶ αὐτοῦ ἄλλος, δύνανται νὰ βλαφθῶσιν ὡσαύτως ἐκ τῶν ποιμένων καὶ τῶν λοιπῶν ζώων, καὶ διὰ τοῦτο ἐπρεπε νὰ κανονισθῇ ἡ αὕτη καὶ περὶ αὐτῶν ἀπγορευτική διάταξις· ἀλλ' οὕτως ἔθελε καταστραφῇ ἡ πολυπληθὴς τοῦ ποιμενικοῦ βίου τάξις, πρὸς βλάβην τοῦ Δημοσίου, ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ὀρθόν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἐνδέχεται παρεκκλίνοντες οἱ χοῖροι, νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τι κτήμα, χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσι βλάβην, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν εἶναι δικαίον νὰ θανατώνωνται. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι αὐτοσχέδιως συνετάχθη τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον ἐτροπολόγησε μὲν κατὰ τι ἡ Ἐπιτροπὴ, δὲν προσέθηκεν ὅμως ὅσα ἐπρεπεν, οὐδὲ τινος τῶν προστεθέντων εἶναι ὀρθά, ὡς π. γ. ἡ περ' αὐτῆς εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ κτήματος χορηγούμενη περὶ αὐτοδικίας ἀδεια. Διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους θεωρῶ ἀναγκάσιον, νὰ ἐγκатаσταθῇ τάξις ἰσότητος, μεταξὺ τοῦ

γεωργικοῦ καὶ ποιμενικοῦ στοιχείου, διὰ νὰ μὴ καταστρέβεται ὑπὲρ τοῦ πρώτου τὸ δεύτερον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, παρατηρεῖ ὁ προτείνας νὰ τροπολογηθῇ τὸ Νομοσχέδιον, εἰς δύο ἄρθρα μετατρέπόμενον, δὲν συμπεριέλαβε περιληπτικῶς, τὴν εἰς πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας προξενουμένην ἐκ τῶν χοίρων βλάβην, καὶ ἐγνωμοδότησε νὰ θανατώνωνται οὗτοι, καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ζημιῶσι τὰ κτήματα, τὸ ὅποιον εἶναι ἀδικον, ὡς ἐμποδίζον μίαν τάξιν ἀνθρώπων, τοῦ ν' ἀπολαύῃ τῶν ἐκ τῆς φύσεως ἀγαθῶν. Εἰς τί π. γ. θέλουσι βλάψαι οἱ χοῖροι τοὺς ἀγροῦλας, ἢ σταφιθῶνας μετὰ τὸ τρύγος, τοὺς ἐλαιώνας, ἢ ἀγρούς μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν; Ἀλλ' ἂν ἐντὸς τῶν ἐλαιῶνων ὑπάρχουσι φυτὰ μικρά, ἢ ἐπιπαιόμενα τινὰ μέρη, τὰ ὅποια ζημιῶσιν οἱ χοῖροι, εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οὐδεὶς ἀντιτείνει, ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται ἡ αὐστηρά τοῦ Νομοσχεδίου διάταξις· ὅταν ὅμως περιπλανῶνται εἰς ἀλώνια, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσι καρποί, δὲν πρέπει βεβαίως νὰ θανατώνωνται, ἐπειδὴ ἄλλως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ προκείμενη διάταξις, καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς οἰκοδομὰς ἢ καλῶς ἐν γένει, τὰς ὁποίας οἱ χοῖροι δύνανται νὰ ἀνυπακούσωσι. Ἐνδέχεται εἰς δύο ἢ τρεῖς ἑκπαρχίας νὰ βλάπτωνται τὰ ἀλώνια, ὡς ὁ εἰσηγητὴς εἶπεν, ἀλλ' ἐντεῦθεν δὲν ἔπεται, ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦτο πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν περὶ θανατώσεως τῶν χοίρων διάταξιν, ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ κράτους ἑκπαρχιών, ἐν ταῖς ὁποίαις δὲν ὑπάρχουσιν ἀλώνια, εἰς τοιαύτην ὑποκείμενα βλάβην. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέλειψεν εἰσεῖν τὴν ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ λέξιν, ἄνευ ἐπιτηρήσεως, καὶ τοῦτο, ὡς ὁ ἑκπαρχιτὴς εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ κύριος τῶν χοίρων ἐνδέχεται ν' ἀναθῇ εἰς τι πειδίον τὴν ἐπιτήρησιν, καὶ νὰ προφασιζέται μετὰ ταῦτα, ὅτι οἱ χοῖροι αὐτοῦ ἐφυλάττοντο, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς ἀποζημιώσιν. Ἡ τοιαύτη ὅμως περὶ αὐτοῦ δὲν εἶναι ὀρθή, ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου δὲν εἶναι, νὰ κατατρεφῶσιν οἱ χοῖροι εἰς τρόπον ὥστε δὲν πρέπει νὰ θανατώνωνται οὗτοι, ὅταν ἐπιτηρούμενοι ἐπιφέρωσι βλάβην, ἐπειδὴ ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, ὁ Ἀγροῦλας, ἢ ἰδιοκτῆτης τοῦ κτημαθίντος κτήματος, δύναται νὰ συλλάβῃ καὶ προσκινήσῃ πρὸς ἀπόδειξιν τὴν ἐπιτηρητὴν, ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς, διὰ νὰ καταδικασθῇ ὁ κύριος τῶν χοίρων εἰς ἀποζημιώσιν, καὶ τὸ περὶ τοῦ Νόμου προσδιοριζόμενον πρῶτον.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 23 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας Πέμπτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρως ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀναγγέλλει μετὰ ταῦτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συνηκολογία τῶν γενομένων ἐπὶ τοῦ περὶ θανατώσεως χοίρων Νομοσχεδίου τροπολογιών, καὶ ἡ περὶ αὐτοῦ περαιτέρω συζήτησις. Ἀναγινώσκεται ἐπομένως ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ περὶ τινος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν κατὰ τὴν χθεςνὴν συνεδρίαν προταθεῖσα, ἡ ὁποία τίθεται κατὰ πρότερον εἰς συζήτησιν, θεωρηθεῖσα ὡς ὑποτροπολογία· ταῦθ' οὖν δέ τι τὸν λόγον, περατῆρης τὰ ἑξῆς:

Ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι νὰ θανατόνῃ ἕκαστος ἰδιοκτήτης τοὺς χοίρους, τοὺς ὁποίους ἤθελεν εὖρει περιπλανώμενους ἄνευ ἐπιτηρέσεως, ἐντὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἰδιοκτησίας, καὶ ζημιῶντος αὐτὴν· ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκφράσεως τῶν τροπολογιών ἐξάγεται, ὅτι ἀρκεῖ νὰ ᾔναι τις ἰδιοκτήτης, καὶ δύναται νὰ θανατόνῃ τοὺς βλάπτοντας χοίρους πᾶσαν ἰδιοκτησίαν, καὶ τοι μὴ ἀνήκουσαν εἰς αὐτόν. Διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ λοιπὸν ἐν τῷ Νόμῳ ἡ τοιαύτη ἀσάφεια, θεωρῶ αναγκαῖον νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ λεκτικόν, πρὸς ἐξάλειψιν πάσης ἀμφιβολίας· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ ἡ ἐν ὀλίγαις λέξεσι τῆς αὐτῆς ἐννοίας παράστασις εἶναι προτιμωτέρα, γνωμοδοτῶ, ἀντὶ νὰ προσδιορισθῇ κατ' εἶδος ἡ δυνάμειν νὰ ζημιωθῇ ἰδιοκτησίαι, νὰ τεθῇ ἀπλῶς ἡ ἐκφράσις: «ἄνευ ἐπιτηρέσεως περιπλανώμενους εἰς ἄλλοτριαν ἰδιοκτησίαν, καὶ βλάπτοντας αὐτήν».

Παρόλογον, λέγει ὁ προτείνας τὴν ὑποτροπολογίαν, τὴν δευτέραν τοῦ προαγορεύσαντος γνωμοδοτήσιν, παρατηρῶ ὅμως ἀφ' ἑτέρου εἰς αὐτόν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀσάφεια ἐν τῇ ὑποτροπολογίᾳ καὶ ἀμφιβολία τις, μήπως πᾶς ἰδιοκτήτης δύναται νὰ θανατόνῃ τοὺς ἐν πάσῃ ἰδιοκτησίᾳ περιπλανώμενους χοίρους, ἐπειδὴ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς Δημοτικὰς ἐκλογάς, μόνον ἡ ἐκφράσις «ἰδιοκτήτης» ἔχει γενικὴν σημασίαν, καὶ ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τις τὴν περὶ τοῦ Νόμου προσδιοριζομένην ἰδιοκτησίαν.

Διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους, θεωρῶ αναγκαῖον τὴν παραδοχὴν τῆς προταθείσης παρ' ἐμοῦ τροπολογίας, ἥτις ἀφ' ἑνὸς μὲν εἶναι δικαιοτέρα, ὥς μὴ ἐπιτρέπουσα νὰ θανατώνωνται οἱ χοῖροι, ὅταν δὲν ἐπιφέρουν βλάβην, ἀφ' ἑτέρου δὲ περιληπτικὴ, ὥς ἐν ὀλίγαις λέξεσι προβλέπουσα περὶ πάσης εἰς πᾶν εἶδος κτήματος βλάβης.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος, παρατηρεῖ ἐνταῦθα, ὅτι, ἐκ τῆς γενομένης συζητήσεως προέκυψαν τέσσαρα ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει ἀποφανθῇ τὸ Σώμα· καὶ ἰον, ἂν οἱ χοῖροι πρέπη νὰ θανατώνωνται καὶ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ζημιουμένων κτημάτων, ἢ παρὰ μόνων τῶν Ἀγροφυλάκων· 2ον, ἂν ὁ κύριος τῶν χοίρων ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν, ὅταν δὲν θανατόνωνται οὗτοι, ἢ καὶ ὅταν θανατόνωνται· 3ον, ἂν πρέπη νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου, ἢ μὴ, ἡ λέξις ἀλλοτρίους· καὶ 4ον, ἂν πρέπη νὰ ἐξαλειφθῇ ὡσαύτως, ἢ μὴ, ἡ λέξις ἄνευ ἐπιτηρέσεως.

Κοιτιθεῖσα δὲ περὶ τούτων ἡ Γερουσία, παραθέτατο ἰον: νὰ δύναται καὶ οἱ ἰδιοκτῆται, νὰ θανατόνουν τοὺς βλάπτοντας τὰ κτήματα αὐτῶν χοίρους· 2ον: ὁ Κύριος τῶν χοίρων, καὶ τοὶ ἀποκτεινομένων, νὰ ὑπόκειται εἰς ἀποζημίωσιν· 3ον: νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου ἡ λέξις ἀλλοτρίους, καὶ 4ον, νὰ μὴ ἐξαλειφθῇ ὡσαύτως ἡ λέξις ἄνευ ἐπιτηρέσεως.

Ἀναβληθεῖς μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ἐπιούσαν τῆς συνηκολογίας τῶν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου γενομένων τροπολογιών, καὶ τῆς περαιτέρω τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως, ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρὺς καὶ Πουλός.

διὰ τὴν ἐξουσίαν δικαίωμα ψήφου· ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ, ὁ ιδιοκτήτης μόνος θέλει θανατῶναι τοὺς βλάπτοντας τὴν ιδιοκτησίαν αὐτοῦ καὶ ὄχι ἀλλοτρὶαν ιδιοκτησίαν, εἰς τὴν οὕτως εἶναι δυνατόν νὰ παρεξηγηθῇ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου.

Συμφωνῶν ἕτερος μὲ τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα, προστίθηναι, ὅτι τὸ αὐτὸ δικαίωμα τοῦ θανατῶναι τοὺς χοίρους πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ὁ ἐπιστάτης, ἢ ἐκμισθωτὴς ιδιοκτησίας τινος, καὶ ὁ ὑπὲρτης, ἢ κηπουρὸς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ιδιοκτήτου, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ τοῦτο ρητῶς ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως.

Ὁ μὲν ἐκμισθωτὴς, ἀντιπαρatreί τις τῶν προκληποδόντων, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὑπευθύνεται εἰς ἅπαντα τὰ δικαίωματα τοῦ ιδιοκτήτου. Τὰ δὲ κατὰ διαταγὴν τοῦτου ενεργούντα πρόσωπα, ὅποια καὶ ἂν ᾖσι, δύνανται εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν νὰ θανατῶναι τοὺς χοίρους, καθότι καὶ ἀδίκως ἂν θανατώσασιν αὐτούς, θέλει καταδικασθῇ ὁ πρωταίτιος, τοιοῦτος δὲ εἶναι ὁ δοῦς τὴν περὶ θανατώσεως διαταγὴν ιδιοκτήτης.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα, παρατηρῶν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ κατασταθῇ σαφὴς ὁ νόμος, γνωμοδοτεῖ νὰ τροπολογηθῇ τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἑξῆς.

Ἀρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δῆμους ἀγροφύλακας, νὰ θανατώνωσι τοὺς χοίρους, τοὺς ὁποίους ἔθελον καταλάβει περιπλανώμενους ἀνευ ἐπιτηρήσεως ἐντὸς ἀλλοτρίας ιδιοκτησίας, καὶ βλάπτοντας αὐτήν. Τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς ιδιοκτήτας ἐντὸς τῶν ιδιοκτησιῶν αὐτῶν, ἢ εἰς τοὺς ενεργούντας ἀντ' αὐτῶν.

Ἀρθρ. 2.

Ὁ οὕτως θανατωθεὶς χοῖρος, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ ἀνήκει εἰς τὸν ιδιοκτήτην τοῦ ζώου, μετὰ προσηκυσμένην ἀποζημίωσιν τῆς προσηκυσθείσης βλάβης.

Μηδὲμίᾳ δὲ προκατηρήσεως ἄλλης γενομένης, ἐρωτηθεὶς ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου προταθείσαν τροπολογίαν.

Ψηφοφορηθὲν μετὰ ταῦτα διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὴν διὰ ψήφων 27 κατὰ 8.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ

χορηγήσεως συμπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, διὰ τὸ ἔτος 1845, ἀναγινώσκει ἐπομένως ἑκθεσιν ἔχουσαν οὕτως.

Ἐκθεσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς τὸν κατὰ τὸ 1845 ἔτος προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐκ δαπανῶν
47, 238: 46/00.

Κύριον!

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, τὴν ἑκθεσιν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὴν πίνακας, καὶ διεξελθούσα ταῦτα πάντα μετ' ἐπιστάσεως, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀγγὴν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, καθ' ὅσον ἐθεώρηται, ὅτι τὰ ἐξόδα, περὶ ὧν πρόκειται εἶναι ἀρκούντως δικαιολογημένα. Συνίστησιν ἐπομένως καὶ εἰς τὸν ὁλομέλειαν τοῦ Σεβ. τούτου Σώματος τὴν παραδοχὴν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαρτίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ι. Καρακατσάνης.

Γιαννάκης Χ. Πέτρου.

Ἰωάννης Θεοτόκης.

Γ. Παπακλιόπουλος.

Χαράλ. Παπαπολίτης.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην προσδιορίζεται ἡ ἐπιβουλή διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὑπεβάλλει κατόπιν δὲ ἑκθέσεως καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἑξῆς Νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως διμήνου πιστώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ διαταγμάτων.
ΚΙ'.

Ἐκθεσις

Περὶ διμηνηαίας πιστώσεως ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ
Κράτους τῆς χρήσεως 1846.

Κύριοι Γερουσιασταί!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως ἡμῶν ὑπέβαλον εἰς
τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἀναγκα-
σούντων ἐξόδων τοῦ Κράτους, κατὰ τοὺς μῆνας Μαΐου
καὶ Ἰουνίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 2 Ἀ-
πριλίου 1846 Νόμου περὶ τετραμηνιαίας πιστώσεως τῶν
ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846, συζητηθὲν ἐπιψήφι-
σθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀνευ οὐδεμιᾶς τροπολογίας.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν, ὑπο-
βάλλω σήμερον πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι Γερουσιασταί, ἐ-
ξαιτούμενος τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, πρὸς ἐ-
γκαίρουν πληρωμὴν τῶν δημοσίων δαπανῶν.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 22 Μαΐου 1846.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. Πονηρόπουλος.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ, ὅπως ἔχει εἰς τὴν
Γερουσίαν καὶ ὑποστηριχθῇ παρὰ τοῦ Πρωτέρου ἐπὶ τῶν Οἰ-
κονομικῶν Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουσι πληρῶσαι μετὰ προηγουμένην ἐγκρίσιν
τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις
τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ Ἰουνίου εἰς λο-
γαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴν ὑπερ-
βαίνοντα τὸ ἐκτεθώριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ
1845, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Δια-
ταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέ-
λεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 20 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός

Ν. Πονηρόπουλος.

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ Νομοσχέδιον, ἀποφασίζεται νὰ συζητη-
θῇ τὴν ἐπιούσαν, ἀφ' οὗ προεξέτασθῃ προηγουμένως παρὰ τῶν
τμημάτων.

Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὑποβάλλει ὡσαύ-
τως δι' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τὸ περὶ ἀπαδεκτικώσεως τῶν
προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον ἀναγνωσθὲν ἔχει
οὕτω.

Ἐκθεσις.

Κύριοι Γερουσιασταί!

Διατεταγμένος παρὰ τοῦ Βασιλέως, σὰς ὑποβάλλω
τὸ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ
ἐ. ἐ. Νομοσχέδιον, συζητημένον καὶ ἐπιψηφισμένον πα-
ρὰ τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίῳ μου, τῆς ὁποίας
ἀντίγραφον ἐπισυνάπτω ὧδε, ἐξέθεσα τοὺς λόγους, οἵ-
τινες μ' ὑπερήγορευσαν νὰ παραδεχθῶ τὸ αὐτὸ σύστη-
μα τῆς φορολογίας, ὡς καὶ πέρυσιν, καὶ νὰ ἐπιφέρω
ὅσας ἢ πείρα τοῦ παρελθόντος μ' ἐδίδαξε τροποποιή-
σεις, διὰ τῆς παρούσης μου δὲ περιορίζομαι νὰ σὰς
διαγράψω, ὅσας ἐπὶ τοῦ παρουσιασθέντος Νομοσχεδίου
ἐπήνεγκε τροπολογίας ἡ Βουλὴ.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 5.

Ὅλοι οἱ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη φορολογικοὶ Νό-
μοι ἄφιναν εἰς ἀτέλειαν ἡμισυ στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ
ἂν κεῖται, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν, ἢ ὁσπρίων
τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ καλλιεργητοῦ: ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐπέ-
κτεινε τὴν ἀτέλειαν ταύτην εἰς τὸ ὅποιον ἐψηφίσατο
Νομοσχέδιον, ἐπὶ ἐνὸς ὁλοκλήρου στρέμματος, ὡς ἔχει
ὁ § β'. τοῦ ἀνωτέρω ἁρθρου.

Εἰς τὸν § γ. τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου ἐξαιροῦντο τῆς

ἐγγείου φορολογίας αἱ φακαί, τὸ κεχρί, τὰ λαθοῦρια, ἀγριολάχουρα, τὰ σκόρδα, τὰ κρόμμυα (τὰ εἰς τοὺς ἀγροὺς φυτευόμενα), τὸ ὄπιον, ὁ ἀρακάς, ἡ ράββα, τὰ σαρώματα, τὸ βουρί, τὰ λούπινα, τὸ σίσαμον, τὸ λινάρι, τὸ κανάδι, τὰ γαιώμηλα, καὶ 50 ὁκάδες ἐκ τῶν πρὸς βρωσιν χρησίμων ἐλαιῶν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ὑπέταξε καὶ ταῦτα εἰς τὴν συνήθη φορολογίαν, ἐκτὸς τῶν 50 ὁκάδων ἐλαιῶν, τὰς ὁποίας ἀφῆσεν ἀφορολογήτους.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 9.

Ἐν τῷ παρουσιασθέντι εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίῳ τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχεν ὡς ἐξῆς «ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν μὲν πρῶτων καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τοῦ σιμιγῶ, τοῦ δημηνοῦ (Μαρτιάτικου), τῆς σικάλως (βρύζης), τῆς βρώμης, τῶν ὀσπρίων κλπ. γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ, τῶν δὲ ὀψίμων, ἥγουν τοῦ ἀραβοσίτου, καλαμβοκίου, ὀρυζίου, κημήνου, γλυκανίσου, φασουλίων κλπ. δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ τὸν μὲν πρῶτως συλλεγόμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων κοπανιζόμενον ἀραβόσιτον καὶ καλαμβόκιον, ὑπέξεν εἰς τὴν διὰ τῆς καταμετρήσεως φορολογίαν, τὰ δὲ ὀψίμως συλλεγόμενα εἰς τὴν δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, προσύεσσα εἰς τὸ ἴδιον ἄρθρον, ὅτι καὶ τὰ τῆς πρώτης κατηγορίας, ἥτοι οἱ πρῶτως συλλεγόμενοι ἀραβόσιτοι καὶ καλαμπόκια ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτιμηθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, ὁπόταν ἡ παραγωγὴ τῶν ἔσθαι μικρὰ καὶ ἡ δι' ἐκτιμήσεως φορολογία βεβαιωθῇ διὰ πράξεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων Ἀρχῶν.

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 10

Ἐπὶ τοῦ β'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ Βουλὴ προσέθηκε τὰς λέξεις «ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι τῶν.»

Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 14

Κατὰ τὸ παρουσιασθέν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον εἶχεν οὕτως.

«Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἐγγεὺς φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας

τῶν ἀμπελῶν κανονίζεται κατὰ στρέμμα Βασιλικόν, ὡς ἐφεξῆς.

Αἱ τῆς α'. ποιότητος ἀμπελοὶ δραχ.	4
» » β'.	3
» » γ'.	2
» » δ'.	1
» » ε'.	— 50.

Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἀμπελοὶ

α'. Ποιότητος, ἐκεῖναι τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάνει τὰς δραχ. 40 κατὰ στρέμμα.

β'. ποιότητος φθάνει εἰς δραχ.	30
γ'.	20
δ'.	10
ε'.	5.

Ὁ δὲ τοῦ ἐτήσιου εἰσοδήματος προῶρισμός γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεὶαι μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἰσὶν ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κατεχομέναι ἐθνικαὶ ἀμπελοὶ, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγγεὺς φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατατεθεισῶν πέρυσιν δηλώσεων, ἡ καταμετρήσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπελῶν πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἀλλ' ἐὰν ἀμπελοὶ, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πέντε ἔτη, παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν Ἀρχῶν, ἡ ἐὰν ἡ καταταθεῖσα πέρυσιν ὀριστικὴ σημείωσις τῆς ἐκτάσεως ἀναφέρει ὀλιγώτερα στρέμματα, ἀφ' ὅσα ὑπάρχουσιν, ἡ ἐὰν ἀμπελοὶ οὔσαι εἰσέτι ἐθνικαὶ ἐσημειώθησαν πέρυσιν ὡς ἰδιόκτητοι εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας.

α.) Οἱ ἰδιόκτηται, ἡ ἐὰν ἔσθαι ἐθνικαί, οἱ καλλιερῆται αὐτῶν, ὀφείλουσιν, ἡ αὐτοπροσώπως, ἡ δι' ἀν-

τιπροσώπου, πρὶν τῆς λήξεως τοῦ Μαΐου μηνὸς νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν, τὴν θέσιν, εἰς τὴν εὐρίσκεται ἡ παραληφθεῖσα ἀμπελὸς των, τὴν ὁροθεσίαν τῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς καὶ ἐπίσης, ἂν τὸ κτῆμα ἦ ναι ἐθνικόν, ἢ ιδιόκτητον. Ἡ δὴλωσις θέλει γίνεαι εἰς διπλοῦν πρωτότυπον· καὶ τὸ μὲν ἐν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ιδιοκτήτην, παρὰ τοῦ ιδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β.) Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπελοὺς εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δὴλωσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ.) Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῇ βιβλίον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουσι ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δὴλώσεις, κατὰ δὲ τὴν 30 Ἰουνίου θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἀρχήν. Καθ' ὅλον τὸν Μάιον, ἢ Ἰούνιον τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ.) Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσι, πρὶν τῆς λήξεως τοῦ Μαΐου, τὴν δὴλωσίν των, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπελου ἢ τῶν ἀμπελων των, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ἀμπελὸν τινα ἐθνικὴν, ὡς ιδιόκτητον, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξόδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπελου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψαν. Τὸ ἕμισυ τῆς ποινῆς τούτης, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς περιφερείας, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον, ἢ τ' ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε.) Ἡ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ὅλαι οἱ ἀμπελοι, ἢ αἱ δὴλώσεις εἶναι ἀκριβεῖς. Ὅσάκις δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας,

ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἀμπελὸς τις, ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπελου, καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμέτρησιν αὐτῆς, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτόπιον συνθήειαν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ, ἂν αἱ ὡς ιδιόκτητοι δηλωθεῖσαι ἀμπελοι εἶναι ἐθνικαί.

ς.) Οἱ ιδιοκτήται, ἢ καλλιεργηταί, ἐὰν νομιζῶσιν, ὅτι εἰς τὰς πέρυσιν ὀριστικὰς κατασταθείσας σημειώσεις ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα, παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσιν, ἀναθεωροῦν τὴν ἀναθεώρησιν, παρούσας, ὁρμενοὶ πρὸς τοῦτο, ἐνώπιον τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς πρὶν τῆς λήξεως τοῦ Μαΐου.

ζ.) Τὰ ἐξόδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ιδιωτῶν, ἐνεργουμένης καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων ἀμπελοκτημόνων, ἢ καλλιεργητῶν αὐτῶν καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὅσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον, ἢ ἀνώτερον τῶν περυσινῶν δηλώσεων. Ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, ἢ ἐὰν ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.

η.) Ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ Ἀρχὴ προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον διορίζουσι διὰ πλειψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δήμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς πρὶν τῆς λήξεως τοῦ Μαΐου τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπελων καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικά πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

θ.) Ἐντὸς τῆς δεκαπενθημερίας τοῦ Ἰουλίου, ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς ὁ Εἰρηνοδικὴς καὶ ἡ οἰκονομικὴ Ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον καὶ συμβουλευόμεναι πέντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β'. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ'. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπελων φορολογουμένων ἐκάστου δήμου, κατὰ κληρὸν ἐκλεγόμενους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀριθμοῦ τρι-

πλασίον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενος, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα τῶν παραλειφθεῖσων πέρυσιν ἀμπέλων, καταστρόνουσαι τακτικά πρωτόκολλα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά, δύναται ὁμως τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον θέλουν παραπέμπεσθαι παραγρῆμα ἐκεῖνα ἐξ αὐτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἤθελε καταχωρηθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτῳ μεταρρυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπέλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ §. β'. τοῦ ἀρθροῦ 1 προσδιορίζεται εἰς ποσὸν ἴσον μὲ τὸν ἐγγειον φόρον.»

Ἀλλ' ἡ Βουλὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ὑπάρχουν ἀμπελοεἰς τὸ Κράτος ἀποφέρουσαι ἀκαθάριστον εἰσόδημα πλέον τῶν 40 δραχμῶν, κατὰ στρέμμα Βασιλικόν, κατέταξε τούτας εἰς ἐξ κλάσεις, ὑποβαλοῦσα τῆς ἀποδοτικῆς ἀμπέλων εἰς δραχ. 5: Ἐπομένως ἐτροπολόγησε τὸ ἀρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ψηφίσασα, ὅτι ἡ ἀναθεώρησις τῶν πέρυσι κατασταθέντων ὀριστικῶς φορολογικῶν πινάκων, νὰ γίνεταί τότεν διὰ τὴν ἑκτασιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ποιότητα τῶν ἀμπέλων, εἴτε κατ' αἵτησιν τῶν ἰδιοκτητῶν, εἴτε κατ' αἵτησιν τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν.

Ἐνταῦθα παρατηρεῖται ὅτι εἰς τὸν παράγραφον τὸν ἀρχίζοντα «ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασταθεῖσων πέρυσιν δηλώσεων» παρεσιέδυσέ τι λάθος εἰς τὸν στίχον 11, διότι αἱ λέξεις «ἢ ἐὰν ἡ κατασταθεῖσα πέρυσιν ὀριστικὴ σημείωσις, περὶ τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν εἶναι ἀκριβής» πρέπει νὰ ἐξαλειφθῶσι, καὶ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸν §. 5. ὅστις πρέπει νὰ τροπολογηθῇ οὕτως «οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ καλλιεργηταί, ἐὰν νομίζωσιν, ὅτι ἡ κατασταθεῖσα πέρυσιν ὀριστικὴ σημείωσις περὶ τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων δὲν εἶναι ἀκριβής,» δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν ἀναφερομένοι περὶ τοῦ ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐντὸς τῆς θεσί-

σης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθήμερου προθεσμίας. Τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ οἰκονομικὴ Ἀρχή. Ἐπίσης ἡ λέξις «ἐθνικαί» ἀναφερομένη εἰς τὸν στιχ. 13 τοῦ ἀνωτέρω παραγράφου, πρέπει ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως «ἐθνικοιδιοκτῆται» καθότι ἡ διαφορὰ τῆς φορολογίας ὑπάρχει μεταξὺ ἰδιωτικῶν καὶ ἐθνικοιδιοκτῆτων ἀμπέλων, καὶ οὐχὶ μεταξὺ ἐθνικῶν, αἰτινες ὡς πολυετῶς, ἢ μονοετῶς ἐνοικιασμένοι, δὲν ὑπόκεινται, εἰμὴ εἰς τὸν ἐγγειον φόρον.

Ὡς πρὸς τὸ 15.

Κατὰ τὸ ὑποβληθέν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον, ἡ φορολογία τῶν περιβολίων ἐπροσδιορίζετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου, τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη γενομένων ἐκτιμήσεων, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ φόρος τῶν περιβολίων κατ' ἀρίσκειαν τοῦ φορολογουμένου, ἡ διὰ τῆς συνήθους ἐκτιμήσεως, ἡ διὰ τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Κατὰ συνέπειαν προσέθηκεν εἰς μὲν τὸ ἐδάφιον 3 τὰς ἐξῆς λέξεις «καθ' ὅσον δὲν ἤθελον λάβει χώραν αἰτήσεις, κατὰ τὸν ἐπόμενον παράγραφον». Εἰς δὲ τὰ 4 ἐδάφιον, στιχ. 9 τὰς ἀκολουθοῦσας «εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάγονται καὶ τὰ περιβόλια, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸν §. 4. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὅσας οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ καλλιεργηταί αὐτῶν τὸ ἀπαιτήσωσιν, ἀλλ' ὀφείλουσιν νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἵτησιν πρὸς τὸν Ἐκπορον τῆς Ἐπαρχίας, ἐντὸς τριακοντα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου,» καὶ εἰς τὸ 6. ἐδάφιον, στιχ. 10, τὰς ἐπομένας: «ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ἰδιοκτητῶν καπνοφυτείας ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐποληπτοτέρων, προσλαμβανόμενων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω.

Ὡς πρὸς τὸ ἀρθρ. 16.

Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου εἶχε προσδιορισθῇ εἰς τὸ πρὸς τὴν Βουλὴν παρουσιασθὲν νομοσχέδιον εἰς λ. 8 τὴν ὁκάν, καθόσον παρετηρήθη, ὅτι ὁ ὅρος τῆς φορολο-

γίας ταύτης συνάδει με τὰς ἐπικρατούσας τοῦ προϊόντος τιμὰς· ἀλλ' ἡ Βουλὴ εὐλογώτερον ἐθεώρησε, διὰ τὰς φύρας, εἰς ἃς ὑπόκειται τὸ προϊόν τοῦτο νὰ ἐλαττώτῃ τὸν φόρον εἰς λ. 7 τὴν ὁκάν, ἀφίσσασθαι νὰ φορολογῶνται αἱ πρὸς βρωσιν χρησιμεύουσαι ἐλαταί, κατ' ἀρέτκειαν τοῦ φορολογουμένου, ἢ διὰ ζυγίσματος, ἢ δι' ἐκτιμήσεως, προσθέσασα πρὸς διασάφησιν εἰς τὸν στιχ. II τὰς λέξεις «κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμιεύονται.»

Ὡς πρὸς τὸ ἀρθρ. 20.

Ὡς ἐποχὴ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων: τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων κλπ. τοιούτων εἶχεν ὀρισθῇ ἡ ἁ. Σεπτεμβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβακίων ἡ ἁ. Νοεμβρίου, ἀλλ' ἡ Βουλὴ τῶν μὲν τῆς πρώτης κατηγορίας τὸν φόρον ἐκανόνισε νὰ εἰσπράττεται τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ τῆς δευτέρας τὴν 15 Νοεμβρίου.

Ὡς πρὸς τὸ ἀρθρ. 29.

Τὰ βαλανίδια τῆς Τριφυλίας ὑπὲρβησαν, κατὰ τὸ πρὸς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, εἰς ὄρ. 2, ὡς καὶ τὰ τῆς Ἀχαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐπὶνεγκε καὶ πρὸς τοῦτο τροπολογίαν, υποβαλοῦσα τὰ βαλανίδια τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας εἰς ἐγκτητικὸν φόρον δραχμὰς 3 κατὰ καντάρι.

Ὡς πρὸς τὸ 32.

Τὸ παρουσιασθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον, ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῆς μετὰξῃς εἶχεν οὕτως.

• Ἀρθρ. 32.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς μετὰξῃς εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς τὰ τελωνεῖα ὄρ. 3 κατ' ὁκάν, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος, ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων, ὅταν ταῦτα ἐξάγωνται, λαμβάνεται πρὸς λεπτὰ 30 κατὰ συνήθη λίτραν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα, ἐπὶ μὲν τῆς μετὰξῃς, δραχ. 1: 80 κατ' ὁκάν, ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων λεπτὰ 18 τὴν λίτραν, ἀλλ' ὁ μετακομίζων αὐτὴν ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην Ἐπαρχίαν, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν

ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐνθεν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν καὶ τὴν Ἐπαρχίαν, ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεούμενος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅταν ὁ τόπος ἐνθα μεταφέρεται ἵναί παρῆλθῃ, εἰς δὲ τὸν Ἐφορον, ὅταν ἵναί μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνέγκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς τῆς μετὰξῃς, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ἐξ οὗ ἐξεδύθη τὸ δηλωτικόν.

Ἄλλ' ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον Οἰκονομικὸν Ἐφορον τὴν ῥηθεῖσαν ἀπόδειξιν, ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ λαθρεμπορίας ὠρισμένας ποινάς.

Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς θέλει υποβάλλεσθαι ὁ μετακομίζων, ὁσάκις δὲν εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ δηλωτικόν, ἢ ὁσάκις ἡ μετακομιζομένη μετὰξῃ εἶναι ποσότητος ἀνωτέρας, ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινόμενης.

Ὡς λιμένες δὲ τῆς μετὰξῃς προσδιορίζονται τῆς Σύρου, Πειραιῶς, Ναυπλίας, Γυθείου, Καλαμῶν, Πύλου, Πατρῶν καὶ Λαμίας.

Ἄλλ' ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μὲν, ἕνα βαθμὸν φορολογίας, ὑλάττωσε δὲ τὸν φόρον εἰς ὄρ. 2 1/2 τὴν ὁκάν καὶ μετερρύθμισε τὸ ἀρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ὡς πρὸς τὸ 40.

Ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ φόρου ἐκ τῆς ῥητινοκατράμης καὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ἐκανονίζετο κατὰ τὸ παρουσιασθὲν εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον, ὡς ἐξῆς.

• Ἀρθρ. 40.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς ῥητινοκατράμης καὶ τῶν ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10: 0/0 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῇ δασονομικῇ ἀδείᾳ γενομένης ἐκτιμήσεως, κατὰ τὸν περὶ ὑλοτομίας καὶ φόρου ξυλείας νόμον, καὶ εἰσπράττεται ἀπὸ τοῦς Ταμίας.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον βεβαιῶνται καὶ εἰσπράττεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 15 0/0.

Ὅστις συλλέξει ῥητινοκατράμην, ἢ ἄλλα δασικὰ προϊόντα, ἀνευ δασονομικῆς ἀδείας, ἢ περιπλέον τοῦ ἐν αὐτῇ προσδιορισθέντος ποσοῦ, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ἴσιν μὲ τὸ ποσὸν τοῦ τριπλοῦ φόρου, τὸν ὅποιον ἐπροσπάθησε νὰ ὑποκρύψῃ, ἐπιβαλλομένου παρὰ τοῦ δασονόμου· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δασονόμου ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ ἔφεσις παρὰ τοῦ καταδικασθέντος, ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δασονόμου, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἀποφασίζει ὀριστικῶς περὶ τῆς παραδοχῆς, ἢ μὴ, τῆς ἐφέσεώς του.

Ἄλλ' ἡ Βουλὴ μετεβύθμισε τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ὥς ὑπάρχει εἰς τὸ παρουσιαζόμενον Νομοσχέδιον, ἀρτίσασα τὸν τρόπον τῆς ἐξακριβώσεως νὰ κανονισθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, κατὰ λόγον τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ εὐκολιῶν.

Ὡς πρὸς τὸ 46.

Ὁλόκληρος ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ τούτου εἶναι προσθήκη τῆς Βουλῆς αἰσθανθείσης τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ στερεῖται ἐπὶ τινὰ χρόνον πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας, ὅστις τυχὸν ἤθελε δευχθῇ καταχραστῆς.

Τὰς παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ παραδεχθῶ, καθ' ὅσον αἱ πλείοτεραι ἐξ αὐτῶν δὲν ἀπομακρύνονται τῆς ὀρθότητος καὶ ὠρίμου σκέψεως, ὀλίγαι δὲ, ἂν καὶ χρήζουσιν ἐπαναληπτικῆς βασάνου δὲν εἶναι λόγου ἄξιαι, ὥστε νὰ παρατείνωμεν τὸν καιρὸν τῆς συζητήσεως, ἀφοῦ ὡς παρατηρεῖτε, Κύριοι Γερουσιασταί, ἡ συγκομιδὴ τῶν προϊόντων ἤρξατο πρὸ ἡμερῶν καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ Νόμου τοσοῦτον κατεπείγει.

Ἀθῆναι τῇ 23 Μαΐου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ν. Πονηρόπουλος.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΘΕΡΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπισταμένοι δημοσίων μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομαι ὡς ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὴν ἐτος 1846 εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς ἑπόμενοι.

α. Ἑγγυητὸ φόρος.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθάρτου εἰσοδήματος τοῦ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος.

β. Δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α. Δεκαπέντε τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ τοῦ ἀκαθάρτου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β. Δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ τοῦ ἀκαθάρτου εἰσοδήματος παντὸς εἴδους φυτείας εἴτε τὰ κτήματα, ὅντα τὸ πάλαι ἐθνικὰ, ἐγκατελείφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς δικατοῦς μετ' ἐγκρίσιν, ἢ ἀνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐρυσσάθησαν μετ' ἀδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Οθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς, μετ' ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἀνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς ἀπόλους Κεῖρας, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγυητὸν φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουσι πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια, ἢ παραχωρητήρια ὅροι.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς κτήματα τῶν 3. 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προ-

κοδοτικῶς, ἢ δι' ἐκποιήσεως, ἐπὶ δεκατῇ πιστώσει ἀποκτιθέντων κτημάτων, πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ τοῦ Νόμου 3 (15) Σεπτεμβρίου 1836 καὶ εἰς τὰς ὁρισμέναις προθεσίμαις, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς.

Ἀλλ' ἂν συνῆδη καθυστερήσει τοῦ ἀνωτέρου φόρου κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν εἰς λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχισις καὶ ἐκποιήσις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχρησιμοποιήτων καρπῶν, πρὶν ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῆς ἐνεστώσης.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν·

α.) Τὰ ἄγρια.

β.) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἀνκαίται, δι' ἑκάστον ἰδιοκτήτην ἢ καλλιέργητὴν πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν, ἡ ὑσπρίων, καὶ δι' ὅποιανδήποτε χρῆσιν του.

γ.) Ὅλα τὰ σποράδην φυτευμένα ὁπωροφόρα δένδρα, τῶσον ἐντὺς τοῦ ἀνωτέρου ἐνὸς στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλάς καὶ ἀμπελώνας.

δ.) Τα ἀσταχυολόγια, ἀνὰ δύο μόνον καὶ δι' ἑκάστον ἀσταχυολόγον·

ε.) Ὁ λινκρόσπορος, καναδόσπορος καὶ ρίζαρόσπορος.

ς.) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινωμένων, καθόσον ἀπορῇ τὸν ἔγγειον φόρον.

ζ.) Ἡ βόδι καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

η.) Ὁ ἔγγειος φόρος 50 ἀκάθων ἐλαίων, πρὸς ἰδίαν ἐκαστοῦ ἰδιοκτήτου χρῆσιν, ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων.

Ἄρθρ. 6.

Ἰδικίτερος Νόμος κανονίζει τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαθίων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγχετητικῶν γούρω.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι, διὰ τὸ ἔτος 1846 θέλουν εἰσπραχθῇ, διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Τὸ ὕψος

γείων τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διυρίσθαι ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀνγκυκλίον ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως προσωπικόν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπραξὶν ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθνη καὶ ἐπὶ πονηρῇ προστίμου ἀπὸ 5—50 δραχμῶν, ἐπιβιβασθέντες ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρου, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσσεως καὶ ἀποσφραγίσσεως τῶν ἀλωνίων, μέχρι τοῦ εἰσπραξέως τοῦ πρὸς τὸ δῆμος ἐφειλομένου φόρου, καὶ ἀναποθέσσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων των, ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι καλλιέργουσι ἐθνικὰ καὶ ἰδιωτικὰς ἀγρούς, συνάμα ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει των πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως, νὰ λάβωσι τὴν παρὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὅποιαν ὀφείλει παρῆναι νὰ δώσῃ αὐτοὶ ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὴν θερισμὸν ἀλλ' οἱ καλλιέργουντες ἀγρούς ἀμερότερον τῶν κατεργαζόντων, εἶναι ὑπόχρετοι νὰ θερίζωσι πρῶτον τοὺς καρποὺς τῆς μᾶζης καὶ εἰς τὰς ἄλλας κατεργασίας.

Ἡ σφραγισὶς καὶ ἀποσφραγισὶς τῶν ἀλωνίων καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπραξὶν. Ἐάν δὲ οὗτοι δὲν ἐμψυκισθῶσιν ἐντὺς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφραγίσιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν ὁ φορολογούμενος, ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου, ἢ τοῦ παρόδρου, ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει ἐνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συντασσόμενου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχήν.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψει, ἢ ἀρκεῖσσι προῖοντα, ἀποσφραγίσει, ἢ ἀρκεῖσσι τοὺς ἀλωνισμένους καρποὺς, ἢ δι' ὅποιονδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθήσει νὰ στεινῇ τὸς πρὸς τὸ δῆμος ἐφειλομένους φόρους, ὑποβιβάζεται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομίμου φόρου εἰς πρόστιμον πρὸς ὅριον τοῦ δημοσίου ταμείου, ἴσον μὲ τὸ τριπλὸν πρὸς τὸν φόρον, ὅσον ἀπειριόχθῃ νὰ μὴ δελώσει.

Τὸ ζήτημα τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντες, ἐξαίρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπραξίως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κοπῶν τοὺς ὑπονοήσαντες κατ'ἐξῆς, διὰ νὰ μὴ στερεθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων θέλει ἐνταρτυθῆαι ἐπὶ ἀπλῶς χάρτου, ἐπιμελεία τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπραξίως, παρὰ τοῦ Δημάρχου, Αστυνομικοῦ, ἢ παρὰ τοῦ τοπικοῦ, ὅπου συνέβησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ διαγεγραμμένα, ἢ δὲ δικαστικὰς αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικείου ἢ Πλημμελειοδικείου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ὡς τὰ παρανόμως ἀρχειθέντα προϊόντα πρὸς τὸν ἀπὸ κτήματ᾽ διακρίνοντα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγερομένου, τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον τότε κρίνει μνηστὴν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας βεβαίει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ἤθελε καρποθῇ ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστήριον, ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἄρθρ. 9.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανόμενων φόρων.

Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν μὲν πρώτων καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τοῦ σιμιγῶτος, τοῦ διακῆνου (μαρτιάτικου), τῆς σιγῆς (βρώτης), τῆς βρώμης, τοῦ κυνίου, τοῦ γλυκανίστου, τοῦ σιτακίου, τῶν ὁσπρίων κλπ. πρὸς δὲ καὶ τῶν πρώτων συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν ἀμέσως κοπανιζομένων εἰς τὰ ἀλώνια, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων, διὰ μέτρου χωρετικότητος τοῦ κοίλου τῶν δ' ὀφθαλμῶν συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν μὴ κοπανιζομένων ἀμέσως εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ ὀρυζίου, ραπαλλίου κτλ. δι' ἐκτίμησης ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς ὅκτας προσδιοριζομένων.

Δύναται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτίμησης φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσιτοκαλαμποκίων εἰς τοὺς δήμους, ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ἀποφερομένη ποσότης εἶναι μικρὰ, ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπραξίως, ἢ δὲ ἐκτίμησης αὕτη ἀπόκειται εἰς τὸν ἀρμοδίον Ἐπαρχον, Οἰκονομικὸν Ἐρροον καὶ Ἀρχαρχον, οἱ ὅποιοι διὰ

πραξίᾳ των, ἀρκούντως αἰτιολογημένης, θέλουσιν ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐκτίμησης φορολογίαν.

Ἄρθρ. 10.

Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν, ἀμέσως ἀπὸ τῶν ἀλωνίων, τοὺς δὲ, μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντέλη ἀποθήρανσίν των, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην, ἐντὸς ἐκάστου δήμου, κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν του καὶ εἰς τινὰ ἐκ τῶν πλησίον τοῦ οἴκειου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχῃ πλείοστον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τῆς χωρίας τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται εἰς τοὺς τοπικοὺς. Ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦς ἀλωνιζομένους καρποὺς των, δύναται νὰ τοὺς ἐναποταμίευσωσιν εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην, τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος των ἀλλ' ἐντὸς εἴκοσι τῶν πολλῶν ἡμερῶν, ὅτε ἔλθουν νὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἐξόδα τῶν ἀγωγίων εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησης ἀποδεκατομένους καρποὺς, ἂν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἀποθήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐρροου διὰ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν. Ἄν δὲ μετὰ προέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ τοὺς πληρώσωσιν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 43 τοῦ παρόντος Νόμου.

Πᾶς δήμος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται δημόσιοι καρποί, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαζούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνολογον ἐνοίκιον, ὀριζόμενον παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτητοῦ, ἂν αἱ ἀποθήκαι ᾖσι ἰδιωτικαί· ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας ἀποφαρίζει ὁ Εἰρηνοδίκης.

ΚΔ.

Ἄρθρ. 11.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακρίθωσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν ἐπιστάτης, σημειοῖ αὐτὸν ὑλογράφως καὶ δι' ἀριθ. εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλοτύπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀποσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὅποιον ἐκκόπτων ἐγγεφυρῶν εἰς αὐτόν.

Ἐάν ὁ φορολογούμενος ᾖ ἀγράμματος, ἢ ἀποποιήσῃ τὴν ὑπογράψην, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ εὐρίσκεται ἱερεὺς ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ἄμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἄρθρ. 10, ἡ μετακόμισις τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιαύτου φόρου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 10—100, ἐκτός τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναφυῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγαγεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ πεινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδομιένων φόρων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀμπελίων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μπουρανίων, ἐλαιοδένδρων, καπνῶν, βαμβάκιων, γρασιδίων, κρομμύων, γαιωμῆλων καὶ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων κλπ. λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελίων κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικὸν ὡς ἐρεξῆς.

Τῶν τῆς α. ποιότητος ἀμπελίων	Δραχ.
• α.	4.
• β.	3.
• γ.	2.
• δ.	1.
• ε.	50.

Θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς ἀμπελοὶ

α. ποιότητος ἐκείνοι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάνει εἰς δραχ. 50 κατὰ στρέμμα.

β. ποιότητος	40
γ.	30
δ.	20
ε.	10
ς.	5

Ὁ δὲ τοῦ ἐτήσιου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πάντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἰσὶν ἐλεύθεροι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερσωμέναι ἐθνικαὶ ἀμπελοὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ ἑστί τῶν κατασταθεισῶν πέρυσιν ὀριστικῶν δηλώσεων, ἢ καταμετρήσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπελίων πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἔτους· ἐξαίρεσις τῶν ἀμπελίων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον θεωρηθῇ, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς α. ποιότητος, ἢτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5, αἱ ὅποιαι θίλουν προσδιορισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου § θ'. τοῦ παρόντος ἁρθρου. Ἀλλ' ἐὰν ἀμπελοὶ, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πέντε ἔτη, παρελθόντων νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγούσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν, ἢ ἐὰν ἡ κατασταθεῖσα πέρυσιν ὀριστικὴ σημείωσις περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος δὲν ᾖ ἀκριβὴς, ἢ ἐὰν ἀμπελοὶ, οὗτοι εἰσὶ ἐθνικαί, ἐσημειώθησαν πέρυσιν, ὡς ἰδιόκτητοι· εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας:

α.) Οἱ ἰδιόκτηται, ἢ ἐὰν ᾖ ἐθνικαί, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν, ὀφείλουσιν, ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, 30) ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς

εις τὴν οικονομικὴν ἀρχὴν τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ παραλειφθεῖσα ἀμπελὸς τῶν, τὴν ὁροθεσίαν τῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμματίων, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς καὶ ἐπίσης, ἂν τὸ κτῆμα ᾖ ἐθνικόν, ἢ ἰδιωκτικόν.

Ἡ δηλώσις θέλει γίνεαι εἰς διπλοῦν πρωτότυπον, καὶ τὸ μὲν ἐν θέλει κρατεῖ ὁ δήμαρχος, τὸ δὲ ἕτερον θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιοκτήτην παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιθεωρημένον.

β.) Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπελοὺς εἰς διάφορα χωρία, ὁφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δηλώσιν δι' ἕκαστον χωρίον.

γ.) Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῆ βιβλίον κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ διχηρμένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουσι ἐγγράφεσθαι ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις· εἰκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας, θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἀρχήν. Καθ' ὅλον δὲ αὐτὸ τὸ διάστημα, τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ.) Ὅσοι ἤθελον παραμελήτῃ νὰ κάμωσιν ἐντός τῆς τεθείσης τριακονθημέρου προθεσμίας τὴν δηλώσιν τῶν, ἢ ἤθελον δηλώσῃ ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπελου, ἢ τῶν ἀμπελῶν τῶν, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσῃ ἀμπελὸν τινα ἐθνικὸν, ἢ ἐθνικοῖδιόκτητον, ὡς ἰδιωκτικόν, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξοδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἴσιν μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπελου, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμματίων, τὰ ὁποῖα ἀπέκρυψαν. Τὸ ἓμισι τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, διδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον, ἢ τὰ ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε.) Ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχὴ ὁφείλει νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοι ἐδηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις ᾖ ἀκριβεῖς· ὁσάκις δὲ συλλάβῃ εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ λάβῃ πληροφορίας, ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἀμπελὸς τις, ἢ μέρος, διατάττει τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀμπελου καὶ τὴν δι' εἰδημόνων καταμετρήσιν αὐτῆς, κατὰ τὴν ἐπιφορτωθεῖσαν ἐπιτόπιον συνθήσαν. Ἐπίσης ὁφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ, ἂν αἱ ὡς ἰδιωκτικοὶ δηλωθεῖσαι ἀμπελοι ᾖ ἐθνικαί, ἢ ἐθνικοῖδιόκτητοι.

ς.) Οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ καλλιεργηταί, ἂν νομίζωσιν, ὅτι

εἰς τὰς πέρυσιν ὁριστικὰς κατασταθείσας σημειώσεις ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα, παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσι, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀναφερόμενοι περὶ τοῦτου ἐνώπιον τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐντός τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας· τοῦτ' αὐτὸ δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχή.

ζ.) Τὰ ἐξοδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων, ἢ καλλιεργητῶν, ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμιῶν, ὁσάκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον, ἢ ἀνώτερον τῶν περυσινῶν δηλώσεων· ἐάν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ὁσάκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Εφόρου, ἐάν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσον, ἢ κατώτερον, τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ἐάν δὲ ἀνώτερον, εἰς βάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων, ἢ καλλιεργητῶν.

η.) Ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας δι' ἕκαστον δήμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἐντός τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθημέρου προθεσμίας, τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπελῶν, καὶ καταστρώνουσι πρωτόκολλα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωτικά, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

θ.) Ἀπὸ τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν τεθεισῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ἢ Διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχή, προσλαμβάνοντες καὶ τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πάντε μὲν εἰς τοὺς δήμους α' καὶ β' τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς τῆς γ' ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπελῶν φορολογουμένων ἐκαστοῦ δήμου, κατὰ κλήρον ἐκλεγόμενους παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενους, θέλουσι προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα, α) τῶν παραλειφθεῖσῶν πέρυσιν ἀμπελῶν· β) τῶν ἀμπελῶν ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ παρὰ τε τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν, ἢ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἀναθεωρήσεις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ

§ 5' και γ') τῶν ἀμπελῶν ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχμῶν 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καταστράνουσαι τακτικὰ πρωτόκολλα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστικά· δύνανται ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς τὸ ὅποιον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια ἤθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντία γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελῶν, τῶν ὑπαγόμενων εἰς τὸ ἐδάφ. 6'. τοῦ § 6'. τοῦ ἀρθρ. 1, προσδιορίζεται εἰς ποσὴν ἴσων μὲ τὸν ἔγγειον φόρον.

Ἀρθρ. 15.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων θέλει προσδιορισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐκρέτου καὶ τοῦ Δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ κείνται ταῦτα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη 1843, 1844 καὶ 1845 γενομένων ἐκτιμήσεων.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ θέλουσι σημειωθῆαι, πρὸς τὰς ἄλλας ιδιότητας τοῦ περιβολίου, τὰ ὅσα αὐτοῦ, ἢ ἑκτασις εἰς Βασιλικά στρέμματα, ἢ ἐτησία αὐτοῦ πρόσοδος τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ ὁ ἀποδοθησόμενος φόρος, χωριστὰ ὁ ἔγγειος καὶ χωριστὰ ὁ τῆς ἐπικαρπίας.

Ὁ εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα προσδιορισμὸς τοῦ φόρου, ἀφοῦ ὑπογραφῶσιν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀρχῆς, θεωρεῖται ὀριστικός, καθόσον δὲν ἤθελον λάβῃ χώραν αἰτήσεις κατὰ τὸν ἐπόμενον παράγραφον· ἀπόσπασμα δὲ αὐτῶν πέμπεται πρὸς τὸν ταμίαν πρὸς εἰσπραξίν τοῦ φόρου.

Ὁ δὲ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 13 ἀναφερομένων προϊόντων λαχανοκήπων, μπουτανίων, κρομμύων, γαιωμῶν, γρασιδίων κλπ. ἐκτιμᾶται ἅπαξ δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐτησίας· προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸς δέκατοι, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάγονται καὶ τὰ περιδῶλια, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται

λόγος εἰς τὸν § 4. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὡσάκις οἱ ιδιοκτῆται, ἢ καλλιεργῆται αὐτῶν τὰ ἀπαιτήσωσιν· ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Εἰς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβάκων καὶ καπνῶν, οἱ ἐκτιμῆται προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊόν ἐκάστου φυτευθέντος χωραρίου, ἐκ πόσων ὁκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβάκινου ἐξυγχαμένου ἀπὸ τὸ καρύδι· ἐπομένως ὁ ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, θέλει ἀποδίδεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν, ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν βαμβάκων κατ' ἐπαρχίαν, ἢ Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ἀρχή, μετὰ τοῦ Δημάρχου ἐκάστου δήμου, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ιδιοκτητῶν καπνοφυτείας, ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐπολητοτέρων, προσλαμβανόμενων κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὅποιον καθίσταται ἐκτελεστόν.

Ἀρθρ. 16.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ἐλαίων ἐξακριβοῦται, μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα πρὸς λεπτά ἐπὶ τὴν ὁκάν, τὸ δὲ ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § 6'. τοῦ ἀρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγόμενων ἐλαιοδένδρων, προσδιορίζεται δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὁκάδας ἐλαίου, καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργητοῦ πρὸς λ. ἐπὶ τὴν ὁκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγειος φόρος εἰς τὰ μέτρα ἐκεῖνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκτίεσις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον. Αἱ δὲ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι, ζυγίζονται, ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμιεύονται, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λ. 1: 1/2 τὴν ὁκάν.

Ἀρθρ. 17.

Ἡ Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουν διορίσει ἅπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητάς, ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτάς αὐτῶν, καὶ προσδιορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν, ὅχι ἀνώτερον τῶν 4 δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμῆσεως, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας τὴν προτελευταίαν Κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι προγεύρους τοὺς ἐκ μέρους τῶν ἐκτιμητῶν, ἂν δὲν θέλουσι νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μετὰ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου· ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ, οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιδίδει εἰς αὐτὸν διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκτίμησις, καθίσταται ὀριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου, τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκθεσίς τῆς ἐκτιμῆσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον δὲ μαρτύρων ὑπ' εὐθύην τοῦ Δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμῆσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὴν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ ρελέγους ἐκκοπτόμενον διπλότυπον, παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἄν ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διαρρίζεται, αἰτῆσαι ἐνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὥστε δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 19 ὅρον, καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς, παραδεχόμενος τὴν θάτεραν τῶν γνώμων. Κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ Διοικητικὴ ἀρχή, πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἐξ δραχμῶν τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἀπ᾽ ἀπὸ τῆς ἐκτιμῆσεως.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι ν' ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρον.

Ὁρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ *Εὐαγγελίου* νὰ ἐπετελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ἐπαρτίαν, μὲ πίστιν καὶ εὐσυνείδησιν, χωρὶς τὰ χάρισθω πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς ν' ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δι' ὁποιονδήποτε λόγον.

Ὁ ὅρκος γίνεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάριτος.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουσι εἰσπραχθῇ τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μπιστανίων, κήπων, γαιωμάτων καὶ τῶν τοιούτων, τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαρυβακίων, τὴν 15 Νοεμβρίου, καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, κατ' ἐν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιζόμενον ἐλαιον μέλλει νὰ μετεκομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεύα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιζομένου εἰς τὰ συνθήκη ἐλαιοτριβεύα, ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων, πληρόνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγή ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβεύων, ἀνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου, ἀλλ' ἐάν τις αἱ ἐλαίαι ἐκθλιζόνται ἐκ διαλευκμάτων, ὁ φόρος πληρόνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν, ἐγγράφει τὸ ὀλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθεῖσαν εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμετρούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος νόμου ὁρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταρίδος, βαλκανοκικιδίων, τῆς μετᾶξες, τοῦ ριζαρίου καὶ τοῦ προינוκοκίου, λαμβάνεται εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξηρῶν σίκων, καθὼς καὶ ἐκείνος τῶν λεονιών καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν διὰ θαλάσσης.

Άρθρ. 23.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ ἐξ 0/0 διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Άρθρ. 24.

Ἀρα κατὰ τὸ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος, συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ Εὐόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσῃ τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐπολητοτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν βρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς, καὶ ἐν ἐνατημέριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων· τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασιν του.

Άρθρ. 25.

Οἱ ἀνωτέρω ἐμποροὶ καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες, περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Άρθρ. 26.

Ἐν καὶ ὁσάκις ἀκολουθῶς συμβῇ αἰφνίδιαι αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἰτήσιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἰτήσιν τοῦ τελωνείου, εἴτε κατ' αἰτήσιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 24 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ ἀνεὺ ἀναβολῆς ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

Άρθρ. 27.

Πρὶν, ἢ προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἀρθρ. 24, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγὴ αὐτῆς.

Άρθρ. 28.

Κατὰ τῆς ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἔρεσις ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν,

ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθῇ-ναις ἑρετῶν, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ μέρος ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγὴ.

Ἡ ἔρεσις δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Άρθρ. 29.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδόδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ, ὑποκινῶνται εἰς ἔγγειον φόρον, ἀνεὺ διακρίσεως ἰδιακτῆτων, ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ Τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον εἰς τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἀνεὺ διακρίσεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κίαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαιμόνα.

ἔγγειος φόρος	δραχ.	1 : 10
Τελωνιακὸν δικαίωμα		65

β.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.

ἔγγειος φόρος		1 : 5
Τελωνιακὸν δικαίωμα		60

γ.) Διὰ τὸν Νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος

Τελωνιακὸν δικαίωμα		3 :
		60

δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος

Τελωνιακὸν δικαίωμα		2 :
Ἐπὶ τῶν κικιδίων,		60

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριγωνίαν

φόρος ἐγκτητικὸς ἀνὰ		25
καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα		6

Δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος

καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν		10
		6

Άρθρ. 30.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ τῶν βαλανοκικιδίων, θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19/31 Μαρτίου 1843 Τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων θέλει φροντίσει νὰ λησθῶσι τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Άρθρ. 31.

Ὅστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδόδένδρων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 29 στοιχ. γ' καὶ δ'.

ἀνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου. θελεῖ υποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλοῦς ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὅποιον ἔθελε συνάξῃ, κατὰ τὰ ἀρθρ. 8 τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δὲ ἡμισυ αὐτοῦ διδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐκτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς μετᾶξης εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς τὰ Τελωνεῖα πρὸς δραχ. 2: 50/00 κατ' ὅκον, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος· ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων, ὅταν ταῦτα ἐξάγονται, λαμβάνεται πρὸς λεπ. 60 τὴν ὅκον, τὸ δὲ Τελωνιακὸν δι' αἰνία δι' ἀμρότερα ὅ τοις ἐκτὸν ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης, ὡς ἀνωτέρω, τιμῆς.

Ὁ μετακομιζὼν μετᾶξην, ἢ κουκούλια, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἑπαρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τῆς ἑπαρχίας, ἣ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἐνθεν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἑπαρχίαν ὅπου μετακομίζεται, υποχρεωμένος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν τὴν Τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὅταν ὁ τόπος, ἐνθα μεταφέρεται, ᾗναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν Ἐφορὸν, ὅταν ᾗναι μεσόγειος, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀποδείξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὅποιαν ἀποδείξιν ὀφείλει, ἐντὸς ἐνὸς μηνός, νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν, εἰς οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν.

Ἀλλ' ἐάν, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, παραλείψῃ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν τὴν ῥηθεῖσαν ἀποδείξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου θελεῖ υποβάλλεσθαι ὁ μετακομιζὼν, ὅσῃς δὲν εἶναι ἐρωδιασμένος μὲ δηλωτικόν, ἢ, ὅσῃς ἡ μετακομιζομένη μετᾶξη, ἢ κουκούλια, εἶναι ποσότητος ἀνωτέρας, ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῇ δηλωτικῇ ἐμφανισμένης.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ πρινακοκκίου προσδιορίζεται εἰς 1: 1/2 δραχμὴν τὴν ὅκον, τὸ δὲ Τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπ. τὰ 90.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ ἔγγειος φόρος τοῦ ριζαρίου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 4

τὸ καντάρι, τὸ δὲ Τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ. 2, 40.

Ἄρθρ. 35.

Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἔγγειος φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν Τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου,

δι' ἔγγειον φόρον δραχ. 1.

διὰ Τελωνιακὸν δικαίωμα λ. 60.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροικνίας, Ἀνδρου, Νάξου, καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης κατὰ διμηνίαν ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν καὶ Τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρχον.

Ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων, ὡσαύτως πληρόνεται ὁ ἔγγειος φόρος, ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 37.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν σταφυδαμπελίων καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἔγγειου φόρου, θελεῖ προσδιορισθῇ δι' ἐκτιμήσεως, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 17, 18, καὶ 19 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτητῶν κωκεωδενδρῶν προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐρ' ἑκάστου δένδρου, κλιμῆς πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων

Ἄρθρ. 38.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς ἀρθρ. 31 καὶ 32 ἐνδικο-λαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 36 πορτοκαλλολεμονίων ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἔγγειου φόρου καὶ Τελωνιακοῦ δικαίουματος. Ἐπίσης θελεῖ υποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἔγγειου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς Τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ, καθ' ὁρίζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων νόμον. Τὸ τρίτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανομένου ποσοῦ, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 39.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπελίων, σταφυδαμπελίων, συκῶν, ἐλαιῶν, ἐκλανοκκιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ᾗναι πο-

λυετώ, διατεθειμένη, ενοικιάζεται επί δημοπρασίας, ή εισπράττεται διά λογαριασμόν του δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε.

Περί εισπράξεως του φόρου επί της ρητινοκατράμης.

Άρθρ. 40.

Ο έγγειος φόρος επί της ρητινοκατράμης και άλλων δασικών προϊόντων, προσδιορίζεται 10/00, και εισπράττεται διά λογαριασμόν του δημοσίου εις χρήματα, επί τη βάσει της τρεχούσης έπιτοπίου τιμής, αποκοπίσης παρὰ του Επαρχου, του Δασνόμου και του Δημάρχου της πρωτεύουσας. Ο δὲ τρόπος της εξακριβώσεως του ποσού, θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιούται και εισπράττεται και τὸ δικαίωμα της επικαρπίας 15/00.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσῃ εις τὰ παρὰ τοῦ άρθρου 38 του παρόντος Νόμου διαταττόμενα, θέλει ὑποκυβῇ εις τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Άρθρ. 41.

Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμόν του δημοσίου εισπραξιν, καρποὶ, και γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εις πληρωμὴν δημοτικοῦ, ἢ ἄλλου τινος φόρου, ὅπου και ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνὸςω εὐρίσκονται εις τὴν κυριότητα του δημοσίου.

Άρθρ. 42.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας, διασαφήσεις, τύπους και πίνακας εις τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς και τοὺς ἐπιστάτας του δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων, ὅσον και διὰ τὴν εξακριβώσιν εις τὴν εις χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Άρθρ. 43.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εις εἶδη συναζόμενους καρποὺς, διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ και παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εις τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει της εις τὸν τόπον τρεχούσης τιμής, προσδιοριζομένης παρὰ της Διοικητικῆς και Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, και του ταμείου.

Άρθρ. 44.

Οἱ ἐκτιμηταὶ του δημοσίου και ἐπιδιαιτηταὶ ὀφείλου, ἐπὶ

ποινῇ προστίμου 10—50 δρ. νὰ πρὸςταίνωσιν αὐθιγομένως τὴν ἐξαιρέσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις της πολ. δικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης της ἀνωτέρας ποινῆς, ἐν περιπτώσει ἀπάτης κατὰ τοὺς ὁρους του ποινικοῦ Νόμου, καθὼς και της ὑποχρεώσεως εις πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Άρθρ. 45.

Τὸ δικαίωμα της ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν και τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐξακριβοῦται και εισπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου εις τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἐγγράφου.

Άρθρ. 46.

Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες και πᾶς ἄλλος ἐπὶ της εισπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπρέτης, οἵτινες ὅπως δὴποτε ἤθελον ζημιώσῃ τὸ δημοσίον πρὸς ἴδιον, ἢ ἄλλου τινος ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ του νόμου ὀριζομέναις ποιναῖς, και εις τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀπὸ δύο, ἕως ἐξ ἐτῶν.

Άρθρ. 47.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν του παρόντος Νόμου.

Ὁ Ὑπουργὸς

Ν. Πονηρόπουλος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, παρατηρηθέντος, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ὑπάρχει ἐντυπον, και ὅτι ὑπάρχουσιν ἀντίτυπα τούτου, ἀποφασίζεται νὰ τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις μόνη, και διανεμηθῇ εις τὰ μέλη, νὰ συνέλθωσι δὲ τὰ Τμήματα τὴν προσεχῇ Τρίτην, ὅπως, προεξετάσαντα τὸ Νομοσχέδιον, διορίσωσιν Ἐπιτροπὴν, συντάξουσιν περὶ αὐτοῦ ἐκθεσιν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος, και ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικoupης

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

1. Ψύλλας

Β. Χρηστικόπουλος.

Τῆς 24 Μαΐου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας Παρασκευῆς.

Ἀναγνώσθεντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες αποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 11 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνώσθεντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος εἰδοποιεῖ μετὰ ταῦτα, ὅτι δύνω τῶν Τμημάτων ἐγνωμοδότησαν, ὅτι πρέπει ν' ἀναπτυχθῇ ἡ περὶ προσθήκης γαιῶν τιμῶν εἰς τὸ ἐν Τίρυνθι Γεωργικὸν Σχολεῖον ὑποβληθεῖσα πρότασις τοῦ δὲ ὑποδεχόντος τὴν πρότασιν προκαταγγείλαντος τὴν μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ σιτηρῶν Νομοσχεδίου, ὡς ἡμέραν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀναπτύξεως, ἡ Γερουσία προσδιώρισεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦτοι.

Ἡ ἡμερησία διάταξις ἀπαγγέλλεται ὕστερον, ἰον: τὸ περὶ παραχωρήσεως συμπληρωτικῆς πίστώσεως, διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ἔτους 1845 τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑποβληθέν Νομοσχέδιον, καὶ 2, τὸ περὶ διμύηνου πίστώσεως διὰ τὰς κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος δαπάνας τοῦ Κράτους.

Ἀκούων δὲ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρώτου Νομοσχεδίου, παρετήρησε τὰ ἑξῆς:

Δὲν δύναμαι νὰ θεωρήσω, ὡς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνωμοδότησε, δικαιολογημένην τὴν περὶ παραχωρήσεως συμπληρωτικῆς πίστώσεως αἴτησιν, ἰον: ἐπειδὴ αὕτη δὲν συνοδεύεται μὲ τὰς ἀποχρώσεις περὶ τῆς καταλλήλου ἐνεργείας τῶν δαπανῶν ἀποδείξεις· 2ον: ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεζητήθη παρὰ τῆς Γερουσίας περὶ τὸ τέλος τῆς προλαβούσης συνόδου, καὶ τότε ἐπρεπε νὰ ζητηθῇ ἡ προκειμένη πίστισις· 3ον: ἐπειδὴ αἱ δαπάναι, περὶ τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ πίστισις, ἐγένοντο ἤδη, καὶ δύνανται νὰ ἐγκριθῶσιν, ὅταν παρουσιασθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους. Διὰ τοῦς λόγους δὲ τούτους γνωμοδοτῶ νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου.

Τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἐξοδα, ἀντιπαρατρεῖ ὁ Εἰσρηγὴς τῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι ἀρκούντως δικαιολογημένα, καθότι ἡ περὶ τῆς δαπάνης αὐτῶν ζητηθεῖσα πίστισις συνοδεύεται μὲ τὰς ἀποχρώσεις αἰτίσεις τῶν ἀρμοδίων Δικαστικῶν

καὶ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, καὶ ἐκτὸς τούτου, εἰκασί μὲν χιλιάδες δραχμῶν διὰ Βασιλικῷ Διατάγματι, μὴ ὑπαρχουσῶν Βουλῶν, ὡς συμπληρωτικῇ πίστῳσις χορηγηθεῖσαι, ἐδακνυμένησαν ἤδη, καὶ πρέπει νὰ νομιμοποιηθῶσι, τὸ δὲ περιπλέον ποσὸν ὀφείλεται, καὶ δὲν δύναται νὰ πληρωθῇ, ἀν δὲν παραχωρηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ πίστισις, εἰς τὸν ὅσον ὥστε πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου. μάλιστα δὲ καθότι κατὰ τὴν ἐξέλεξιν τοῦ παρουσιασθέντος ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν τὰς περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς προκειμένης δαπάνης καταλλήλους ἀποδείξεις.

Ὁ συντάττων τὸν προϋπολογισμὸν, λέγει ἄλλος, ὀφείλει νὰ προβλέπῃ ἀκριβῶς τὰς μελλούσας νὰ λάβῃσι χώραν δαπάναι, ἐκ τῶν παρελθουσῶν ὀδηγούμενος ἐνδέχεται ὅμως νὰ λανθάνῃ κατὰ τι, ὡς ἄνθρωπος, καθ' 1 1/3 π. γ. καὶ τότε εἶναι συγγνωστός· ἀλλ' ἂν λανθάνῃ κατὰ τὸ 1/2, ἢ τὸ 1/3, δὲν δεκνύει ἱκανότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του. Διὰ τοῦς λόγους δὲ τούτους θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ εἴπω ἡ Ἐπιτροπῇ, ὅποιον εἶναι τὸ διὰ τὴν προκειμένην δαπάνην παραχωρηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ποσόν, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους· καὶ ἂν μὲν τὸ ποσὸν τοῦτο ᾖ καὶ δεκάκις μεγαλύτερον, ἢ τὸ ζητούμενον ἤδη, πρέπει νὰ χορηγηθῇ ἡ πίστισις· ἀνεῦ παρατηρήσεως, ἀν δὲ τὸ τελευταῖον ᾖ τὸ 1/2, ἢ τὸ 1/3 τοῦ πρώτου, γνωμοδοτῶ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην νὰ παραχωρηθῇ, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως, ὅτι δὲν διέπει μετ' ἀκριβείας καὶ προσοχῆς τὸ καθήκον του ὁ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀσχολούμενος.

Οἱ πίνακες τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀντιπαρατρεῖ ὁ Εἰσρηγὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, περιέχουσι τὸ διὰ τὸ εἶδος τῆς προκειμένης δαπάνης παραχωρηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ποσόν, καὶ δύναται νὰ τὸ λάβῃ ἕκαστος ὅψιν, ἂν θελή· ὅποιον ὅμως ἂν ᾖ τὸ τοῦτο, ἡ πίστισις εἶναι ἀνάγκη νὰ παραχωρηθῇ, διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ ὀφειλόμενα δι' ἀποζημιώσεις ποινικῆς ὑπερεστίας, τὰ ὅποια προέκυψαν ἀπὸ τὴν κατ' ἀνάγκην πάντε περισσοτέρων κκοινοπραγμάτων σύστασιν, καθιστάσαν ἐπικινετὸν τὸ Ὑπουργεῖον, ὡς ἐπισπεύσαν τὴν καταδίωξιν τῶν λαθόντων γῶραν ἐγγυημάτων.

Ἡ συμπληρωτικὴ πίστισις, λέγει ἄλλος, ζητεῖται εἰς ὅλα
Κ.Π.

τὰ Συνταγματικά Κράτη διὰ μελλούσας δαπάνας, τὰς ὁποίας δύνανται νὰ προκαλέσωσιν ἑκατὸς περιστάσεις, ἐνδεχόμενος πόλεμος π. γ. καὶ τὰ τοιαῦτα, μὴ ὑπάρχουσας δὲ πιστώσεως, τὸ Ἰπουργεῖον δαπανᾷ διὰ δανείου, καὶ μετὰ ταῦτα ζητεῖ τὴν παρὰ τῶν Βουλῶν ἐγκρίσιν τῶν δαπανηθέντων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως τὰ παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ζητούμενα νὰ παραχωρηθῶσιν ἐξ ὧδε, ἐδαπανήθησαν ἤδη, καθότι οἱ Εἰσρηγῆς ἔδωκαν τὰς περὶ πληρωμῆς τῶν μαρτύρων ἀποδείξεις, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ζητοῦνται κατὰ τὴν τάξιν. Καὶ ἂν δὲ ὑποτιθῇ, ὅτι τὰ ἐξ ὧδε ταῦτα ὀφείλονται, εἶναι πάντοτε παρελθόντα, καὶ δὲν δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι διὰ πιστώσεως. Διὰ νὰ μὴ προσβληθῶσι λοιπὸν οἱ τύποι, εἴτινες ἐθεωρήθησαν παρὰ πάντων ὑπερτερῆς τῆς αἰτίας, ὡς συντηροῦντες αὐτὴν ἀπ' ἐνός, καὶ τὴν κοινωνίαν ἀπ' ἐτέρου ἐκασφαλίζοντες, γνωμοδοτῶ νὰ παραχωρηθῶσι μὲν τὰ ζητούμενα ἐξ ὧδε, ἀλλ' ἡ περὶ αὐτῶν αἰτίας νὰ ὑποβληθῇ τακτικῶς κατὰ τὴν ἰσχύοντα εἰς τὰ λοιπὰ Συνταγματικά ἔθνη τύπον, ἢ νὰ πληρωθῶσι καὶ νὰ ζητηθῇ ἡ ἐγκρίσις τῶν Βουλῶν, ὅταν παρουσιασθῇ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Δὲν ὑπάρχει Νόμος ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀντιπαρστηρεῖ ὁ Εἰσρηγῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπων εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δανειζέται διὰ δαπάνας ἐκτάκτους, μὴ ζητηθείσας διὰ πιστώσεως. Καὶ ἂν ὅμως ὑποτιθῇ, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον εἶχε τοιοῦτον δικαίωμα, τὸ δάνειον ἤθελεν ἐπιβαρύνει πάντοτε τὸ δημόσιον ὡς εἰς τοῦ τόκου, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀρνεύωμεν ἤδη τὴν παραχώρησιν τῆς ζητούμενης πιστώσεως.

Μετὰ δὲ τοῦτον, παρατηρήσας τις τῶν προλαλησάντων, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐξ ὧδε ἐγένοντο κατ' ἀνάγκην, καὶ ὅτι πρόκειται νὰ νομιμοποιηθῶσι, ζητούμενα, οὐχὶ δὲ ἀπολογισμοῦ, ὡς μὴ συνοδεύόμενα μὲ τὰς ἀποχρώσας περὶ πληρωμῆς ἀποδείξεις, ἀλλὰ διὰ προϋπολογισμοῦ, ἐρωτᾷ κατ' ἐπανάληψιν τὸν Εἰσρηγῆν τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ὑπολογισθέντος κεφαλαίου, διὰ τοιαύτην δαπάνην ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Εἰσρηγῆ, ὅτι τὸ κεφάλαιον τοῦτο συμποσούται εἰς ὀρχμῆς 166,000, ὡς δηλοῦσιν οἱ συνοδεύοντες τὸ Νομοσχέδιον δικαιολογητικοὶ τῶν ζητηθέντων ἐξ ὧδε πίνakes, ὁ ἀπευθύνas τὴν ἐρώτησιν ἐλεξε τάδε:

Οἱ προϋπολογισμοὶ πρέπει νὰ προβλέπωσιν ἀκριβῶς, ἢ

τοῦλάχιστον ὡς ἐγγιστα τὰς ἐτήσιās δαπάνας, ἐπειδὴ συντάσσονται λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ μέσου ὁροῦ τῶν παρελθουσῶν δαπανῶν, καὶ τῶν ἐνδεχομένων νὰ προκληθῶσι δι' ἀνάγκης ἐκτάκτους. Μ' ὅλα δὲ ταῦτα γνωμοδοτῶ νὰ παραχωρηθῶσιν ἤδη τὰ παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ζητούμενα ἐξ ὧδε, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως, ὅτι ὁ συντάξας τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν ἐδείξεν ἱκανότητα περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του, ὡς ὑπολογίσας καθ' 1/3 ὀλιγώτερον τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην, καὶ τὰι μὲν ἀναφανεῖς ἐκτάκτου περιστάσεις. Περαιτέρω δὲ τὸν λόγον μου, παρατηρῶ, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως τῶν πάντε περισσεύοντων κακουργουδικίων δὲν ἐπιφέρει ἐπικίνδυνον εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, ὡς παρατήρησεν ὁ Εἰσρηγῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ ἐντεῖθεν ἐξάγεται, ὅτι τὰ κακουργήματα ἐπληθύνθησαν, ἐνθ' ἂν πρῶτον ἤρουν τέσσαρα κακουργουδικία μόνον κατ' ἔτος.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, λέγει ἄλλος, ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἐξ ὧδε δὲν θέλουσι δαπανηθῇ καθ' ὅσον, καὶ ὅτι προκαλοῦνται ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἐπειδὴ τὸ Ἰπουργεῖον δὲν ἔδυνάτο νὰ προῖδῃ τὸ πᾶσιν τῶν ὑποδίκων, ἢ μαρτύρων, διὰ νὰ προῖδῃ ὡσαύτως, ὅτε ὑπέβαλε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸ πρὸς διατροφήν τῶν πρώτων καὶ ἀποζημιώσιν τῶν δευτέρων ἀπαιτούμενον πᾶσιν. Παρατηρῶ ὅμως ἀπ' ἐτέρου, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον ἔδυνάτο νὰ δαπανήσῃ ὑπὸ εὐθύνῃ ἰδίαν, μὴ ὑπαρχόντων Βουλευτικῶν Σωμάτων, καὶ νὰ ζητήσῃ κατόπιν τὴν ἐγκρίσιν αὐτῶν περὶ ἐξ ὧδε, τὰ ὅποια ἐγένοντο κατ' ἀνάγκην, καὶ ὅτι ὥφειλε, καθ' ὅσον μάλιστα τὰ Νομοθετικὰ Σώματα περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους διελύθησαν, νὰ ζητήσῃ ἐγκαίρως τὴν ἀδειαν τῆς δαπάνης ταύτης. Ἀλλ' ἐπειδὴ, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἀπολογισμὸς, απαιτεῖται νὰ ὑπάρχωσι νομιμοποιηθέντα αἱ πληρωμαὶ, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ παραχωρηθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐξ ὧδε, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως, ὅτι ἡ περὶ αὐτῶν αἰτίας δὲν ἐγένετο κατὰ τάξιν.

Τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ παρελθόντος ἔτους διὰ τὸ εἶδος τῆς προκειμένης δαπάνης πᾶσιν, λέγει ἄλλος, ὑπελογίσθη ἀπέναντι ἐκείνου τοῦ ἔτους 1844, ἢ δὲ συνοδεύουσα τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἐκθεσις δικαιολογεῖ τὰ ζητούμενα ἤδη ἐξ ὧδε, ὡς προκληθέντα ἀπὸ τὴν σύστασιν τῶν πάντε περισσεύοντων κακουργουδικίων, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον

πρέπει να παραχωρήσωμεν τὴν ζητιθεῖσαν πίστωσιν, ὥς μὴ ἀφροῦσαν γενόμενα ἐξόδα, ἀλλὰ μέλλοντα καὶ ὀφειλόμενα νὰ πληρωθῶσιν.

Αἱ διάφοροι γνωμοδοτήσεις δύνανται νὰ συμβιβασθῶσι, παρατηρεῖ ἄλλος, ἂν τὰ ζητούμενα ἐξόδα παραχωρηθῶσιν, ὥς συμπληρωτικὰ τῶν δαπανῶν τοῦ ἔτους 1845. Δεκτὴς δὲ τῆς παρατηρήσεως ταύτης, γενομένης, ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντα ἐπομένως τὰ τρία τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρα, ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ παρατηρήσεως.

Υποφορεθὲν ἐπὶ τέλους διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 26 κατὰ 10.

Ἐπερχομένης ὕστερον τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ χορηγήσεως διμηνίου πιστώσεως, διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου, εἰς τὴν Κ. Γερουσιαστὴν παρετάρησε κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ τὰ ἑξῆς:

Ὅλαι σχεδὸν αἱ δαπάναι τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐγένοντο διὰ πιστώσεων, καθότι μάλιστα τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προλαβούσης Βουλευτικῆς συνόδου εἰσῆλθε ὁ προϋπολογισμὸς εἰς τὴν Γερουσίαν· ἐπειδὴ δὲ καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἐδόθη ἅπασι τετράμηνος πίστωσης, καὶ ἤδη ζητεῖται κατ' ἐκπανάληψιν διμηνος, φοβούμεαι, μήπως ὁ προϋπολογισμὸς κατασταθῇ ἐν γένει δεκτός, τῶν δαπανῶν ὅλων γενομένων διὰ πιστώσεων, τὸ ὁποῖον ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, προβλέπον, ὅτι αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους γίνονται ψηφίζόμεναι προηγουμένως διὰ τοῦ εἰς τὰς Βουλὰς ὑποβαλλομένου προϋπολογισμοῦ. Διὰ νὰ ἀποφύγωμεν λοιπὸν τὸ ἄτοπον τοῦτο, γνωμοδοτῶ, νὰ μὴ γίνωνται τοῦ λοιποῦ δεκταὶ αἱ πιστώσεις, τῇ δὲ Ὑπουργείῳ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησιν τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, καὶ νὰ εἰσαγάγῃ ἐγκαιρῶς ἐκείνον τοῦ ἐλευσμένου ἔτους, ἐπειδὴ ἄλλως ἔθελον εἶσθαι μάταιον νὰ ὑποβάλλωνται προϋπολογισμοὶ εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα· ἐνδέχεται ὅμως νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός· ὑπέβαλε πρὸ μηνῶν τὸν προϋπολογισμὸν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος. Ἡ δικαιολόγησις ὅμως αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή, ἐπειδὴ ὁ Κύριος Ὑπουργός· ὤρειλεν οὐχὶ μόνον νὰ ὑποβάλῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἂν δὲν στερῇται τῆς πλειοψηφίας τῶν Βουλῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός· ὀρεῖται νὰ δώσῃ λόγον, δι' ὅσας πράττει δαπάνας, ἐπιθυμᾷ περισσύτερον, ἢ τις ἄλλος, τὴν ταχέαν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ νὰ μὴ δαπανᾷ διὰ πιστώσεων. Διὰ τὸν λόγον τούτον ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ μηνῶν τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ οὐδεμίαν ἔχει εὐθύναν, ἂν μέχρι τούδε δὲν ἐψήφισθη παρὰ τῆς Βουλῆς, καθότι τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ὀρεῖντο νὰ φροντίσωσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, ἔπρεπε νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ τούτου ἔργου των, ἂν ἔδεικνον τὴν ἀνάγκην. Δὲν εἶναι δὲ ὀρθὴ ἡ παρατήρησις τοῦ προλαλῆσαντος, ὅστις εἶπεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐχρεώσται, ἂν ἔχῃ πλειοψηφίαν, οὐχὶ μόνον νὰ εἰσαγάγῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατορθώσῃ τὴν ταχέαν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθότι τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει πλειοψηφίαν, συγματοζωμένην ἀπὸ τὰ ἴδια ἐξ ἑκάστου τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν φρονήματα, καὶ δὲν ἔχει ὑποχρεώσεις· οὐδὲ δύναται, οὐδ' ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς Βουλὰς, αἵτινες εἶναι ἀνεξάρτητοι, νὰ συζητήσωσιν ἐν τάχει τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ μάλιστα ἐν ὅσῳ θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν προεξτάσεων παράτασιν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ χορηγηθῇ ἡ ζητούμενη πίστωση, καθότι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν θέλουσι προσβληθῇ τὰ κεκτημένα τῶν ὑπαλλήλων δικαιώματα, καὶ θέλουσι προκύβει δυσάρεστοι συνέπειαι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ ἑλλείψις εἰς τὸν Ὑπουργὸν, λέγει ἄλλος, ἂν ὁ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ πολλοῦ ὑποβληθεῖς προϋπολογισμὸς μέχρι τούδε δὲν ἐψήφισθη· ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς, ὅσον ἐνεστὶ τάχιστα, καὶ κατὰ τὴν παρούσαν Σύνοδον νὰ ψηφισθῇ ταύτο· χρόνως καὶ ἐκεῖνος τοῦ μέλλοντος ἔτους, διὰ νὰ εἰσαγῇ ἡ προσήκουσα τάξις εἰς τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους, ὁ πρῶτος ἐπὶ τοῦ προκειμένου λαθὼν τὸν λόγον εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποβάλῃ τακτικὴν πρότασιν, περὶ μὴ χορηγήσεως τοῦ λοιποῦ πιστώσεων εἰδικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως ἀπαραιτήτως ὀρεῖσμεν νὰ χορηγήσωμεν τὴν ζητιθεῖσαν διμηνον πίστωσιν, ἐπειδὴ ἄλλως καὶ τὰ κεκτημένα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δικαιώματα ἔθελον προσβληθῇ, καὶ ἡ δημοσίος ὑπηρεσία δὲν ἔθελον ἐνεργεῖσθαι μετ' ἀκριβείας καὶ ζήλου.

Αντίκειται, λέγει άλλος, εἰς τὸ Συνταγματικὸν σύστημα, νὰ δίδωνται πιστώσεις ἐπὶ μὴ ψφισθέντος προϋπολογισμοῦ, ἐπειδὴ οὗτος ἤθελε καταντήσει νὰ γίνῃ δεκτὸς διὰ πιστώσεων μόνων, καὶ ἀνευ συζητήσεως άλλης. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, συμφωνῶ μὲ τὸν γνωμοδοτήσαντα, νὰ μὴ παραχωρηθῇ ἡ ζητηθεῖσα διμνησ πίστωση.

Δὲν δικαιολογεῖται, παρατηρεῖ άλλος, ὁ Ὑπουργός, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ἐγκαίρως ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν· ἐπειδὴ ὤφειλεν, ὡς ἔχων ὑπόληψιν παρὰ ταῖς Βουλαῖς, νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τῆς ταχείας ἀποπερατώσεως τῆς συζητήσεως αὐτοῦ, καὶ μάλιστα, καθόσον ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου, ὁ τότε ὑπάρχων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἐξέφρασεν, ὅτι αἱ πιστώσεις προεκλήθησαν δι' ἑκτακτα περιστατικά, καὶ ὅτι θέλει ληρθῇ φροντίς νὰ εἰσάγῃται εἰς τὸ μέλλον καὶ συζητῇται ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Συνόδου· μ' ὅλα δὲ ταῦτα, ἂν καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀντεῖπῃ, ὅτι αἱ διὰ τοιοῦτων πιστώσεων ἐνεργούμεναι δαπάναι, προσβάλλουσι τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου Συνταγματικὴν τάξιν, θεωρῶ ἀφ' ἑτέρου ἀναγκαῖον νὰ παραχωρηθῇ ἡ ζητηθεῖσα διμνησ πίστωση, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἠθέλομεν κατασταθῇ συναίτιος τῆς ἀδικίας, ἥτις ἤθελε προκύβῃ ἀναφορικῶς εἰς τοὺς ἔχοντας κεκτημένα δικαιώματα δημοσίου ὑπαλλήλους.

Τὸ Ὑπουργεῖον ὄφειλεν νὰ υποβάλῃ μόνον τὸν προϋπολογισμὸν, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὑπέβαλεν αὐτὸν πολὺ τάχιον, παρ' ὅτι εἰσάχθη ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ μὲ τὴν ὅσον ἐνεστί μεγαλητέραν ταχύτητα, καθότι μόλις κατὰ τὴν 31 τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τὸ φορολογικὸν σύστημα συγκεντροῦται εἰς τὸ λογιστήριον τοῦ Ὑπουργείου, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν εἰς μῆνα σχεδὸν μετὰ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην. Ἀλλ' ἂν ἡ Βουλὴ, καὶ τοὶ ὑπ' ὅψιν ἔχουσιν τὸν προϋπολογισμὸν, πρὸ τεσσάρων μηνῶν, δὲν ἐπεψήφισεν αὐτὸν μέχρι τοῦδε, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκδικεθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ὅσον ἂν ἔχη τοῦτο ὑπόληψιν παρὰ ταῖς Βουλαῖς, ἐπειδὴ εἶναι ἀνεξάρτητος, καὶ γινώσκει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ διατηρῇται, πρέπει νὰ πληρῶνῃ ἀνευ δυσκολίας τοῖς ἔχοντας κεκτημένα δικαιώματα ὑπαλλήλους. Ἄν ὅμως τὰ Νομοθετικὰ σώματα θέλωσι νὰ μὴ γίνωνται τοῦ λοιποῦ αἱ δαπάναι τοῦ Κράτους διὰ πιστώσεων, αἱ ἀποφασίσωσι νὰ ὑποβληθῇ ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης Συνόδου καὶ ὁ τοῦ μέλλοντος ἔτους προϋπολογισμὸς, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον θέλει τὸν

υποβάλῃ προθύμως· ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι ἡ πίστωση εἶναι ἀναπόφευκτος ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ δὲν ἀμφισβῆλλω, ὅτι θέλετε παραχωρῆσαι αὐτὴν ἀδιστακτικῶς.

Μεθυσθεὶς άλλος παρεκτρέψας γενόμενης ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσίᾳ, παρεβίβηκε τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀρχομένης ἐπομένως τῆς ἐπὶ τῶν καὶ ἑκάστη συζητήσεως, καὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου ἀναγνωσθέντος, εἰς τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν ἐγνωμοδότησε νὰ τροπολογηθῇ τοῦτο ὡς ἑξῆς·

Τροπολογία τοῦ Γερουσιαστοῦ Τάττη Μαγγίνα ἐπὶ τοῦ

Νομοσχεδίου τῆς διμνησ πιστώσεως.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουσι πληρώσει, μετὰ προγεγραμμένην ἐγκρίσιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου, εἰς λογαριασμὸν μὲν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐκείνου τοῦ 1845 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, ὡς καὶ τῶν παρ' αὐτῶν πηγαζόντων Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου 1846.

Τάττης Μαγγίνας.

Αἱ ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου τροπολογίαι, ἀντιπαρκατρεῖ ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, ἔπρεπε νὰ γίνωσι παρὰ τῶν Βουλῶν, ὅτε κατὰ πρῶτον ὑπεβλήθη εἰς αὐτάς ἡ περὶ παραχωρήσεως τετραμηνίου πιστώσεως αἰτήσις· αὕτη ὅμως ἐγένετο δεκτὴ ἀνευ τροποποιήσεως, καὶ ἀπαρallάκτως πρέπει νὰ γίνῃ ὡσαύτως δεκτὴ ἡ περὶ τῆς ἤδη πρόκειται, καθότι ἄλλως αἱ μὲν Βουλαὶ ἠθέλουσι εἰσελθεῖν εἰς ἀντίρρῃσιν, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ εἰσαγάγῃ ὁμοιομόρφως τὸν ἀπολογισμὸν.

Δὲν εἶναι ὑπόχρεα, ἀντίταίνε τις τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, τὰ Νομοθετικὰ σώματα νὰ παραδεχθῶσι τὸ περὶ διμνησ πιστώσεως Νομοσχεδίον, αἰσιολογεῖ, ὅπως παρεβίβαντο ἄλλοτε τὸ περὶ τετραμηνίου, ἐπειδὴ, ἂν τότε ὑπέπεσαν εἰς τι λάθος, δὲν περὶ τετραμηνίου, ἐπειδὴ, ἂν τότε ὑπέπεσαν εἰς τι λάθος, δὲν ἐπιταί, ὅτι δὲν δύνανται νὰ σταθῶσι καλλίον ἢ δὴ, καὶ ἐπειδὴ τὸ κατεπεῖγοι, ὡς πάντοτε, μάλιστα δὲ, καθ' ὅσον ἀρρεῖ τὰ Οἰκονομικὰ Νομοσχεδία, ἠνάγκασε νὰ μὴ λάβωσι τότε χωρὴν τροπολογίαν.

Διὰ νὰ ἐξέλθωμεν δὲ τοῦ ψευδοῦς τούτου δρόμου, ὅστις ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ, αἱ πλείεσται μὲν δαπάναι τοῦ Κράτους

νά νομιματοποιήσῃ διὰ πιστώσεων, δύο δὲ μόνον μηχανῶν, διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ: ἀπαιτεῖται ἢ ἀπορροισθῆ ἀπὸ τῆς παραδοχῆς πιστώσεων εἰς τὸ μέλλον, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον τῆς συστάσεως τῶν Συνταγματικῶν κοινωνικῶν αἰτίων, εἶναι ἡ ἐπιφέρεισι τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ βαθμικῶν τὰ Νομοθετικὰ Σώματα συνεστήθησαν, διὰ τὴν ἐπιφέρεισιν τῶν λοιπῶν Νόμων. Ἀλλ' εἶπεν ὁ Κύριος Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκδώσῃ τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ συζητήσῃ τὸν εἰς αὐτὴν ἐπιβληθέντα πρὸ πικρῶς προϋπολογισμὸν ἢ παρὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως εἶναι ὁρῶν, διότι ὁ Ὑπουργὸς ὡς μὲν βίαν νὰ ἐπιφέρει δὲν δύναται, ὡς μὲν ὅμως καὶ δύναται καὶ ὁρῶν. Εἰ μόνον δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικαιολόγημα, ἡδύνατα νὰ εἴπῃ ὁ Κύριος Ὑπουργός, ὅτι τὸ πρῶτον εἰς τὸ Συνταγματικὸν σύστημα ἐπιβάλλει τὰς Βουλὰς νὰ πραγματοποιήσῃ εἰς τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας τῶν καὶ τοῦτο ἔχων ὑπ' ὄψιν οὐδὲν κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἐλάττωσιν. Παρατηρῶν δ' ἐπιτέλους, ὅτι ὁ λαὸς ἀπελπίζεται, μὴ βλέπων τὸν προϋπολογισμὸν ψευδόμενον, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ πρῶτον καθῆκαν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας, ἂν εἴ αὐτῇ, ἀναπτυσσομένης, ἀποδεχθῇ ὡφέλεια.

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 53 τοῦ Συντάγματος, λέγει ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, καὶ οὐδὲν καθ' ὑπερβάσιν νὰ δαπανηθῇ δύναται, οὐδὲ νὰ χρησιμοῦσθαι εἰς χρῆσιν ἄλλην τὴν ἐκ τῆς χρήσεως κονδυλίου τινος περισσεύον ποσὴν· ἐπειδὴ δὲ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι θέλει δαπανῆσαι περισσώτερα τῶν ἐπιφρασθέντων διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου αἱ λέξεις, μὴ ὑπερβαίνοντι τὸ ἐκτενέστερον αὐτοῦ· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν τὸ Ὑπουργεῖον θέλει δύνασθαι νὰ δαπανῇ ἐλευθέρως τὸ ἐκτενέστερον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, τὸν ὅποιον προδικάζοντες, διὰ τῶν λέξεων τούτων, σιωπηλῶς παραδεχόμεθα· ἐν τῷ εἰς αὐτὸν περιέχοντι ἀρίστα κονδυλίου, ἐνδεχόμενα ἢ ἀπορροισθῶσι παρὰ τῶν Βουλῶν κατὰ τὴν συζήτησιν· ἐκτὸς δὲ τούτων, ἐπειδὴ τὰ διατάγματα, ὡς εἶπομεν ἄλλοτε, γίνονται πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ γίνῃ δευτέρον τῆς τροπολογίας μέρος, διὰ νὰ μὴ δύναται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προκαλῇ διατάγματα, καὶ νὰ ἐξοδεύῃ ἀπέναντι τούτων.

Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, παρατρεῖ ἄλλος, μήπως τὸ Ὑπουργεῖον κάμῃ δαπάνας, προκαλοῦν διατάγματα μὴ στηρίζεσθαι εἰς τοὺς Νόμους, ἐπειδὴ τοῦτο ἀπαρροισκῶν ἄλλοτε, κατὰ συλλογὴν γνωμοδοτῶ νὰ μὴ γίνῃ δευτὴ ἡ τροπολογία, ὡς ἐπιδείκνυται τὸ ἄνωγον νὰ ἐξαιρεθῶσι τὰ ἐπάρχοντα ἐκ τῶν Νόμων διατάγματα.

Παραδεχόμενος ἄλλοτε, λέγει ἄλλος, ὅτι ἡ παραχώρησις τῆς πιστώσεως δὲν προδικάζει τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ἐπιτρέφοντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐξοδεύσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Διαταγμάτων, δὲν μεταβάλλομεν τὴν ἐκφρασιν τοῦ περὶ τετραμήνιου πιστώσεως Νομοσχεδίου, διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέφῃ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς σήμερον δύναται νὰ διακριλοποιήσῃ τὰς ἀρχὰς ταύτας, γνωμοδοτῶ νὰ παραχωρηθῇ μὲν ἡ πίστωσις, νὰ καταστήσωμεν ὅμως σαφεῖς τὸ γράμμα τοῦ Νόμου, παραδεχόμενος τὴν προταθείσαν τροπολογίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκλείπουσιν αἱ ἀμφιβολίαι.

Τὸ Ὑπουργεῖον, παρατρεῖ ὁ Κυρ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, οὐδ' ἓνα ὁρῶν νὰ δαπανῇ δύναται, ἂν δὲν προβλέπεται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἢ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν, καὶ Διαταγμάτων, καὶ ἔπομένως οὐδένα κίνδυνον ἐπιφέρει ἡ ἐκφρασις τοῦ Νομοσχεδίου, καθότι ἡ πίστωσις δὲν προδικάζει τὸν προϋπολογισμὸν, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἐπεταί. Νομίζων δὲ περὶ τὸν νὰ λαλήσω περὶ τοῦ δευτέρου μέρους τῆς τροπολογίας, ἐπειδὴ περὶ τούτου εὐστόχως ἀπήντησεν εἰς τῶν προγεγορευσάντων, θεωρῶ μάταιον νὰ τροπολογηθῇ τὸ Νομοσχεδίον. Ἐρωταῖαι δ' ἐνταῦθα παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου ὁ κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ἂν δύναται νὰ δαπανηθῇ ποσὴν τι, σημειούμενον μὲν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1846, μὴ προβλεπόμενον ὅμως ἐξ ἐκείνου τοῦ 1845, ἀπήντησεν, ὅτι τοιαύτη ποσότης θέλει δαπανηθῇ, καθ' ὅσον στηρίζεται εἰς Νόμους, ἢ διατάγματα.

Οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα, λέγει ἄλλος, δὲν νομιματοποιεῖται τὰς πληρωμὰς, ἂν δὲν προβλέπονται αὐταὶ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸν ὅποιον εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἢ προϋπολογισμοῦ, τὸν ὅποιον εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἢ θελεῖ εἶσθαι μάταιον νὰ ψευδίζωσιν αἱ Βουλαι. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ἄλλα ἔθνη, ὅταν συμβαίῃ νὰ μὴ ψευδίζηται ἐγκαίρως ὁ προϋπολογισμός, αἱ δαπάναι γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ παρελθόντος ἔτους, θεωρῶ ἀναγκαῖον, μνημονεύειν τὸ παράδειγμα.

μα τούτο, νὰ παραχωρήσωμεν τὴν πίστωσιν, ἐπὶ μόνῃ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1845.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, λέγει ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν, ἐξηγήθη σαφῶς, εἰπὼν, ὅτι καθ' ὑπερβάσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν δύναται νὰ γίνωσι δαπάναι, μὴ προβλεπόμεναι διὰ Νόμων, κανονισμῶν, ἢ διαταγμάτων. Τὴν αὐτὴν ἔκως ἔννοϊαν ἔχει ἡ παρ' ἐμοῦ προταθείσα τροπολογία, καὶ ἐπομένως καθίσταται περιττὴ ἡ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἐκφρασις, μὴ *ὑπερβαίνοντα* τὸ *ἐκτελεσθῆναι* αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ διατάγματα εἶναι τῶν Νόμων ἀπόρροις, θεωρήσα ἀναγκαῖον ἀπαιτεῖται, διὰ νὰ μὴ δαπανᾷ τὸ Ὑπουργεῖον, στερηζόμενον εἰς διατάγματα μὴ τοιαῦτα, τὸ δεύτερον τῆς τροπολογίας μέρος, ἐκ τοῦ ὁποίου, ὡς εἰπέ τις τῶν παραλησαντῶν, δὲν ἐξαίρουσιν τὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος διατάγματα, ἐπειδὴ ταῦτα θεωροῦνται ὡς Νόμοι.

Εἶναι ἀναντιρρήτον, λέγει ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν δαπάνην, γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει Διατάγματος, μὴ στερηζομένου εἰς Νόμον, καὶ κατὰ συνέπειαν εἶναι μάταιον νὰ λαμβάνωσιν ἤδη χώραν ἐξηγήσεις τοιούτου εἴδους.

Οἱ Νόμοι προδίδουσι, λέγει ἄλλος, τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν τῶν δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα προσώπων, καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ δαπανᾷ ἐλευθέρως στερηζομένη εἰς Νόμους ἀπλῶς, ἔπρεπε νὰ περιορίζωνται τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ἐξελέγχοντα μόνον τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους· ψφρίζουσιν ὅμως αἱ Βουλὴ τὸν προϋπολογισμὸν, διὰ ν' ἀνακουφίσωσι τὸν λαόν, ὅσον ἐνεστι, καὶ σμικρύνωσι τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους, λαμβάνουσαι ὑπ' ὅψιν τοὺς δημοσίους πόρους ἀφ' ἑνὸς, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας ἀφ' ἑτέρου. Διὰ τοὺς λόγους τούτους μὴ θεωρῶν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἐπὶ τῇ βάσει Νόμων, Κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων δαπάνην ἀπολύτως, ἐπειδὴ οὕτως ἠθέλωμεν ἐπιτρέψαι εἰς αὐτὸ, νὰ δαπανᾷ καθ' ὑπερβάσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, γνωμοδοτῶ, νὰ ὑποτροπολογηθῇ τὸ δεύτερον τῆς προταθείσης τροπολογίας μέρος, ὡς ἔφη. Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845, καθόσον οὗτος στηρίζεται ἐπὶ Νόμων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, λέγει ἄλλος, δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς προταθείσης τροπολογίας, τὴν

ὁποῖαν ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, διὰ νὰ κατεστήσωμεν σαφὲς τὸ γράμμα τοῦ Νόμου, καὶ ἀποφύγωμεν οὕτω τὰς ἀμφισβητήσεις, αἵτινες δύνανται νὰ προκύβωσιν εἰς τὸ μέλλον, ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῶν ἐκφράσεων τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἡ τροπολογία εἶναι περιττὴ, λέγει ἄλλος, καθότι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, μὴ ψφισθεὶς εἰσέτι παρὰ τῶν Βουλῶν, λογίζεται ὡς ἄγραφος χάρτης, καὶ ἀπέναντι τοῦτου, ἔχον ὑπ' ὅψιν τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ὑπόκειται εἰς αὐτόν, οὐδὲ νὰ δαπανήσῃ δύναται καθ' ὑπερβάσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἢ παρὰ τοῦ Νόμου Κανονισμοῦ καὶ Διατάγματα.

Τὸ Νομοσχέδιον, λέγει ἄλλος, δὲν χρήζει διασαφήσεως, ἐπειδὴ ἡ πίστωσις ζητεῖται εἰς λογαριασμὸν μὲν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846, ἐπὶ τῇ βάσει ὅμως ἐκείνου τοῦ 1845, καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν, ἢ Διαταγμάτων· διὰ τὸν λόγον δὲ τούτον, θεωρῶ περιττὴν τὴν τροπολογίαν, μάλιστα δὲ, καθότι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, θέλωμεν ἀναγκασθῆ, νὰ μεταχειρισθῶμεν ἐκφρασιν πλατυτέραν, διὰ νὰ προσδιορίσωμεν, ποῖα ἐκ τῶν δύο εἰδῶν Διαταγμάτων νοοῦνται ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Εἶναι παράδοξον, λέγει ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν, οἱ μὴ παραδέχόμενοι τὴν τροπολογίαν, νὰ συμφωνῶσι μὲν, ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, νὰ μὴ συναινῶσιν ὅμως εἰς τὴν ἐξελίξιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται λέξεων, ἐν ᾧ ἡ παραδοχὴ τοῦ προκειμένου περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου, δύναται νὰ νομιμοποιηθῇ πλήρῃ τὴν δαπάνην τοῦ ἐκτελεσμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους.

Μεθεμικῶς ἄλλως περατηρήσεως γενομένης, καὶ τῆς ὑποτροπολογίας μὴ ὑποστηριχθείσης παρ' ἑτέρου, τίθεται εἰς μυστικὴν ψήφωσιν ἡ τροπολογία, τὴν ὁποῖαν ἡ Γερουσία δὲν παρεδέξατο, λαβούσης χώραν διχοφυσίας, συνισταμένης ἐκατέρωθεν ἐκ ψήφων 18· ἀπερνήματο δὲ, ὅτι ὁ μὲν προϋπολογισμὸς τοῦ 1846, θεωρεῖται εἰσέτι ὡς μὴ ισχύων, ἢ δὲ δαπάνη τοῦ Κράτους· θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων νόμων, τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845, καὶ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συντάγματος ἐκδοθέντων κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων.

Ἀναγινώσκειται κατόπιν τὸ ἀρθρ. 2, τὸ ὁποῖον γίνεται δεκτόν.

Υποβληθέντες επί τέλους τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφου 27 κατὰ 9.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν μετὰ ταῦτα, ὑποβάλλει καὶ ἀναγινώσκει πρότασιν Νόμου, ἔχουσαν οὕτως:

ΠΡΟΤΑΣΙΣ.

Ἄλλην πίστωσιν παρὰ τὴν δοθείσαν διὰ τοῦ ἀπὸ Νόμου διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους, τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου, ἡ Γερουσία δὲν δέχεται εἰς λογισμὸν τοῦ ἤδη ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων προϋπολογισμοῦ.

Παππαλεξόπουλος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, ἀποκρίζεται νὰ συνέλθωσι τὰ Τμήματα, καὶ προεξέτασαν τὴν πρότασιν, γνωμοδοτήσασιν, ἂν ᾖται συζητήεα ἢ μὴ.

Παρατηρῶν, ὕστερον, ἄλλος, ὅτι πρόκειται νὰ ψηφίσῃ ἡ Γερουσία τὸ ὑποβληθέν φορολογικὸν Νομοσχεδίον εἰς αὐτὴν, προσκαλεῖ τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργῶν, νὰ παρουσιάσῃ κατάλογον, Ἰον: τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος τῶν κατὰ δῆμον ἀμπελώνων, 2ον: τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγῆς μετὰξῆς, καὶ 3ον: τῶν ἐντεῦθεν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου εἰσπραχθέντων φόρων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ὁ δὲ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργός, ἐξέφρασεν, ὅτι θέλει πέμψει τὸν εἰρημένον κατάλογον.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χρηστακόπουλος.

Ἀδὰμ Δοῦκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 29 Μαΐου τοῦ 1846 ἔτους, ἡμέρα Τετάρτης

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος, Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρχικὴν τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 Π. Μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Εἰσπραγτής τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ Σιτηρῶν Νομοσχεδίου ἀναγινώσκει περὶ αὐτοῦ ἐπομένως ἐκθεσιν ἔχουσαν ὡδε.

Ἐκθεσις

Τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν Σιτηρῶν Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ Τελωνείου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ξενικῶν Σιτηρῶν Νομοσχεδίον, τὸ ὁποῖον προστίθεται τῆς ἀκολουθοῦσας αὐτοφόρους πέντε μεσογείους πόλεως, ἧτοι Λεβαδίαν, Τρίπολιν, Ἀμφισσαν, Γαστοῦνην Πύργον, καὶ Σπάρτην, αἱ ὁποῖαι συνενούμεναι μετὰ τὰς ἐν τῇ Νόμῳ ἐννέα παράλιους πόλεις, νὰ σχηματίζωσι τὸν μέσον ὄρον τῆς τιμῆς τοῦ ἐγγωρίου σίτου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ νὰ προσδιορίζεται τὸ κατὰ μῆνα Τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ μελετήσασα αὐτὸ μετ' ὤριμον σκέψιν, καθυποβάλλει τὰς παρατηρήσεις τῆς εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς υπάρξεως τοῦ Νόμου τούτου ἔστιν ἡ ἐμψύχωσις τῆς Γεωργίας, καὶ οὐδέποτε σκοπὸς φορολογίας, ἐπειδὴ πᾶσα μὴ γενικὴ καὶ ὁμοιόμορφος φορολογία εἰς μίαν κοινωνίαν, ἀποβαίνει ἀδίκος καὶ σκανδαλώδης. Παρατηρήσασα δὲ τὴν κλίμακα τοῦ Νόμου καὶ τὰ ἀποτελέσματα, καθὼς καὶ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κυρίου Ἱπουργοῦ, εὐρίσκει τὰ ἀκόλουθα.

α. Ἡ βῆσις τοῦ Νόμου εἶναι, νὰ πωλῆται ὁ ἐγγώριος σίτος ὁ ἀρχαῖς τὸ κοιλόν, ἅμα δὲ καταβιβασθῇ ἡ τιμὴ αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τῆς ἐλαττώσεως προστίθεται εἰς τὸν φόρον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ξενικοῦ σίτου ὥστε ἂν ἡ τιμὴ τοῦ ἐγγώριου

χωρίου σίτου καταδικασθῇ εἰς δραχ. 3 τὸ κοιλόν, ἀναδίδεται ὁ φόρος τῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ τοῦ ξενικοῦ σίτου δραχ. 3 1/4 εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν. Ἐάν δὲ προστεθῶσιν αἱ 5 μετόγειοι πόλεις, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, θέλει ἐλαττωθῆναι ἐτι περισσότερον ὁ ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου σίτου, καὶ νὰ ᾖναι διὰ παντὸς καταδικασμένοι οἱ μετερχόμενοι ξενικὸν σίτον νὰ τρώγῃσι τὸν ἄρτον, ὅστις εἶναι ἡ πρώτη τροφή τοῦ ἀνθρώπου, ἐπέκεινα τῆς διπλάσιας τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου σίτου.

β'. Ἐάν βασισθῶμεν εἰς τὸ ἐτήσιον ὅλικόν ποσὸν τῆς παραγωγῆς ὧλων ἐν γένει τῶν πρὸς τροφήν ἄρτου δημητριακῶν καρπῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπέμψα σπουδῶσιν ὁ Κύριος Ὑπουργός, διὰ τὸ ἔτος 1845. συμποσοῦται τούτο

Εἰς Σίτον	Κοιλὰ	1,381,570	
Κριθὴν τὸ 1/3 τοῦ ὅλου		350,010	
Σιταγόν (σιτοκριθὴν)		639,200	
Σύκαλην		74,080	
Μαρτιάτικον σίτον		12,800	
		3,065,660	
Ἀραβόσιτον	κοιλὰ 1,382,250		
Καλαμβόκι	136,210		
		1,518,460	
	Τὸ ὅλον κοιλὰ		4,584,120

Ἐκπίπτει τὸ ἀναγκασιὸν διὰ σπῆρον 3,065,660 κοιλὰ: ἡ ἀνωτέρω ποσότης τοῦ σίτου κριθῆς, σιταγῶν, σύκαλης καὶ Μαρτιάτικου, τὸ 1/7 αὐτῶν, τὸ ὅποιον ἀναγκασιὸν διὰ σπῆρον, φέρει κοιλὰ 437,951
1,518,460 κοιλὰ ἀραβόσιτου καὶ καλαμβόκιου τὸ 1/30 αὐτῶν, διὰ σπῆρον φέρει κοιλὰ 50,615

Μένει διὰ ἐτήσιον τροφήν ὧλων τῶν κατοίκων κοιλὰ 4,095,554

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος συμποσοῦνται, ὡς ἐγγιστα, εἰς ψυχὰς 1,000,000. Ἐκαστος τούτων πρὸς κοιλὰ 6 1/2 διὰ ἐτήσιον τροφήν, ὑπερέρχεται πρὸς δράμια 144 τὴν ἡμέραν ὁ ἀνθρώπος, ἀπαιτοῦνται κοιλὰ 6,500,000

Προκύπτει ἔλλειμμα, διὰ τροφήν τῶν κατοίκων κοιλὰ 2,404,446

Μολοντί δὲν εὐκολύνθη εἰσέτι ὁ Κ. Ὑπουργός νὰ ἐκκα-

θαρίσῃ ἀπὸ τὰ βιβλία τῶν Τελωνείων τὸ ποσὸν τῶν εἰσκαθέντων ξενικῶν σιτηρῶν τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους 1845, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰς ζητηθείσας πληροφορίες, δὲν εἶναι δυνατόν μολοντούτο, νὰ εἰσάγεται ἐτήσιως εἰς τὸ Κράτος τὸ παρυσιαζόμενον ἔλλειμμα, ἧτοι κοιλὰ 2,404,446, ἐπειδὴ καθ' ἃς ἔχει καὶ λαμβάνει ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιτοπίους καὶ ἐξωδικούς πληροφορίας, ὅλον τὸ ποσὸν τῶν εἰσκαθέντων ἐτήσιως ξενικῶν σιτηρῶν, ἀναθίκεται ὡς ἐγγιστα εἰς κοιλὰ 1,000,000. τὸ δὲ ὑπόλοιπον ποσὸν ἔπεται, ὅτι προκύπτει ἀπὸ τὴν διαχείρησιν τῆς ἀποδεκατώσεως. Ἐκ τῆς ἀδικριλονεικίτου ταύτης ποσότητος ἐξάγεται ὅτι φορολογούνται οἱ καταναλωταί, διὰ χάριν τῶν ἐντοπίων σιτοπώλων, ἐπέκεινα τοῦ ἐνός καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου δραχμῶν. Ἀλλ' ἔάν ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης δὲν εἰσάγεται ἴσως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, αὐτὰ τὸ 1/3, οἱ καταναλωταὶ ὅμως εἶναι υποχρεωμένοι ἐκ τοῦ Νόμου νὰ τὰς πληρύνουν.

γ'. Ἡ ἀληθὴς καὶ κατευθεῖαν ἐμφύλως τῆς γεωργίας, θέλει προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀποδεκατώσεως τοῦ σπέρου, ὅστις ἀδίκως ἀποδεκατίζεται διὰ: ἀπὸ τὴν ὁδοποιάν, ἀπὸ τὴν ἐξόρυξιν τῶν διωρύγων εἰς τὰ ἐθνικά κτήματα, καὶ ἀπὸ τὴν μεθοδικωτέραν καλλιέργειαν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὴν αὐξάνειν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ξενικῶν σιτηρῶν, ὁ ὁποῖος ἐπιθερύνει τὸ ἡμῶν μέρος τῶν κατοίκων διὰ μίαν ἀσήμενον ὡφέλειαν ὀλίγων σιτοπώλων, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἡμίσεως μέρους τῶν κατοίκων, οἵτινες εἶναι γεωργοί, μόλις τὸ 1/3 αὐτῶν ἔμπορεῖ νὰ ἔχῃ μικρότατον πλεῖσσευμα σιτηρῶν, διὰ πώλησιν.

δ'. Ἡ γεωργία δὲν περιορίζεται εἰς μόνην τὴν σιτοσπαράν, ἀλλὰ συμπεριλαμβάνει τοὺς ἀμπελῶνας, σταφυλῶνας, περιδόλια καὶ δανδροφυτείας. Ἐπειτα ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι διάφοραι κλάσεις, καθὼς ἡ ναυτιλία, ἡ παιμαντικὴ, ἡ ἀλιεΐα, καὶ πάμπολλα εἶδη Βιομηχανίας, τῶν ὁποίων ὅλων ὁμαδὴ οἱ διαχειρισταὶ ἀποτελοῦν μὲγα μέρος τῆς κοινωνίας, καὶ συνεισφέρουν εἰς τὰ δημόσια βάρη ἐτι περισσότερα, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν πρέπει νὰ καταθλιβῶνται μὲ ὑπερέργους πληρωμας εἰς τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν, ἅτινα ἀναδιδοῦνται ἐπὶ πολὺ, ἕνεκα τῆς μεγάλης τιμῆς τοῦ ἄρτου, ἧτις ἐπαυξάνει ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου.

Διὰ τοῦς ἐκτεθέντας λόγους ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἐπειδὴ οἱ καταναλωταὶ τοῦ ξενικοῦ σίτου πληρύνουν μίαν καὶ ἡ-

μίσυ δρχμὴν εἰς τὸ κοῖλον περισσότερον, πρὸς χάριν τῶν πωλητῶν τοῦ ἐγχωρίου σίτου μὲ τὸν υπάρχοντα Νόμον, τὴ δ-ποῖον εἶναι, ὅχι μικρὰ βοήθεια: ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θεωρεῖ δικαί-αν τὴν παραδοχὴν τῆς προσθήκης τῶν πέντε μισογμείων πόλεων, ἀλλὰ θεωρεῖ μάλιστα δίκαιον νὰ ληφθῶσιν ὅσον οὕτω προσ-φυῇ μέτρα, διὰ τὴν πραγματικὴν ἐμψύχωσιν τῆς Γεωργίας, ὅτε πρέπει νὰ καταργηθῇ ὅλως διόλου ἡ ἐπαχθὴς καὶ ἐξικ-ρετικὴ αὐτὴ φορολογία, καὶ νὰ μείνῃ μόνον τὸ τακτικὸν τελω-νικὸν δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς, δεκά ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Ἐν μέλῳ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Κύριος Δαρειώτης συμφωνεῖ μὲ τὸ Νομοσχέδιον διὰ τοὺς λόγους, τοῦ, ὁποῖους θέλει ἐκθέσει εἰς τὴν γενικὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαΐου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Νικόλαος Ἰωάν. Μεξίης.
Δ Γ. Βούλγαρης.
Γ. Δαρειώτης.
Τάκης Μαγγίνης.
Ν. Χρυσόγελος.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκει κατόπιν παρὶ τοῦ αὐτοῦ αντικειμένου ἑαυτοῦ ὡς ἑξῆς.

*Λόγος τοῦ μειντογρηγορέντιος μέλου Κ. Δαρειώτου,
μὴ παραδεχομένου τῇ γνωμοδότησιν τῆς
πλειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκ-
θέσεως τοῦ περὶ Σιτηρῶν Νομοσχεδίου.*

1. Αὐτὰ νὰ διακρίνη τις ἐν πεποιθῆσαι τὸ ποσὸν τῶν κατ' ἑ-τος εἰσαγομένων ξενικῶν Δημητριακῶν καρπῶν, καὶ τὴν ἐ-τησίαν εἰσοδίσιν τῶν ἐντοπίων, δὲν πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐνὸς ἔτους τὴν καρποφορίαν, ἀλλὰ τὸν μέσον ὅρον τριῶν ἢ τεσσάρων ἀλληλοδιαδόχων διότι οὕτω, συμμοιβάζεται ἡ ἀ-φορία μὲ τὴν εὐφορίαν, καὶ λαμβάνεται ἀληθὴς πληροφωρία. Ἢ δὲ πλειοψηφία ἐξέταξε μόνον τὸ εἰσχυρὸν πῦρσι ποσὸν ξε-νικῶν προϊόντων, ἐνῷ ἦτον ἀρορώτατον τὸ ἔτος τοῦτο.

2. Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὅτε δὲν ὑπῆρχεν ὁ προστα-τευτικὸς τῆς γεωργίας Νόμος, ἐλαττωθὲν ἐπαισθητῶς ἡ γεωρ-γία εἰς τὴν Ἑλλάδα· διότι βλέποντες οἱ γεωργοὶ τὴν ἀρθη-νίαν τῶν εἰσαγομένων ξενικῶν καρπῶν προσταθεμένην εἰς τὴν

ἀρθηνίαν τῶν ἐγχωρίων, ἤτις καθίστα τὴν κατανάλωσιν τῶν ἐντοπίων δύσκολον, ἔχασαν τὴν προθυμίαν τῶν εἰς τὸ σπείρειν.

3. Καὶ ἡ πλειοψηφία ἀναγινώσκει τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ παραδεχόμενη τὸ εἰσχυρὸν Νομοσχέδιον, καθ' ὃν τρόπον ἰσχύει σήμερον, δὲν παραδέχεται τὰς προσθέτους ἡδὴ πέν-τε πόλεις. Ἀλλὰ παρατηρεῖ τὸ διαφωνεῖν εἰς τοῦτο μέλος, ὅτι κατὰ τὸ εἰσχυρὸν Νομοσχέδιον ἡ αὐξήσει τῆς τιμῆς τῶν ἐγ-χωρίων Δημητριακῶν καρπῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 50 λεπτά, νομίζει, τὸ κοῖλον, αἰεὶς ὅχι ὑπερόγκον, ἐνῷ τὰ ξενικὰ γεννή-ματα πωλοῦνται συνήθως εἰς ἀνωτέραν τιμὴν, ὥστε εἰς τοὺς ἀποδλέποντας μόνον εἰς τὴν τιμὴν τῶν προϊόντων ἐκ τῆς οἰ-κονομίας, οἵτινες εἶναι οἱ πλείστοι παρὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῶν πολυτελῶν, φρονεῖ, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο καταντᾷ ἀνε-παίσθητον.

4. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην χρημάτων, ὥστε φρονεῖ, ὅτι εἶναι καὶ ἄλλως συμφέρον τὸ εἰσχυρόμενον Νομοσχέδιον, διό-τι μὴ εἰσαγομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα ξενικῶν καρπῶν, τὰ χρή-ματα δὲν ἐξέρχονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ κυκλοφοροῦσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους.

5. Δὲν ἤθελε μ' ὅλα ταῦτα δυσκολευθῆ, νὰ παραδεχθῇ καὶ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ τὸ παρὸν ἔτος, ἔχει τό-σην ἀρθηνίαν Δημητριακῶν καρπῶν, ὡς ἐκ τῆς τέρψεως, ὥστε, καθ' ἃς ἔχομεν πληροφωρίαν, θέλει εἰσεῖν εἰσοδεία ὑπὲρ τὴν διπλασίαν, ἴσως καὶ τριπλασίαν, παραδοχολομένη πρὸς τὴν πε-ρισινήν. Τοῦτο δὲ θέλει ἐπιφέρει, ὅχι μόνον ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ καρποὶ θέλουσι μένει ἀπώ-λητοι κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, ἂν δὲν διευκολύνωμεν τὴν κατα-νάλωσιν αὐτῶν, διὰ τῆς προσθήκης τῶν πέντε πόλεων, καὶ οὕτως εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος οἱ κάτοικοι θίλουσι χάσει τὴν προθυμίαν τῶν εἰς τὴν γεωργίαν, ἀρ' οὐ προΐδωσιν, ὅτι δὲν θέλουσιν ἔχει τύπην διὰ τῶν οἱ καρποὶ τῶν.

6. Ἡ κλίμαξ τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ Νομοσχέδιον ἐλαττωσα τὸ Τελώνιον τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, ὅσκις ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀναφανῇ σιτοδεία, καὶ οὕτω συγχωρῶσα τὴν εἰσα-γωγὴν ξένων γεννημάτων, δὲν δύναται νὰ ἐγγ' ἐπιθλαβεῖς συ-νεπείας εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου.

7. Πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ἐπιτοπίου γεωργίας ἔχομεν ἀνάγ-κην νὰ συνειθίσωμεν τοὺς κατοίκους εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἐγ-χωρίων καρπῶν, ἀρ' ἑτέρου δὲ καὶ τὸ δευδίσιον δὲν πρέπει

νά παραμελήσωμεν τοσούτον, ὥστε νά στερηθῇ καὶ τὰ ἀνάγκαια ἐξοδά του.

8. Εἶναι ἀληθές, ὅτι πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς Γεωργίας συντείνει ἡ ὁδοποιία καὶ λοιπὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ ταῦτα ἀπαιτοῦσι καίρων καὶ δαπάνην ὅχι μικράν, ἐνῶ καὶ τὸ Δημόσιον στερούμενον δὲν δύναται νά ἐπιχειρήσῃ τοιαῦτα ἔργα καὶ κεφάλαια ἰδιαίτερα εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουσι, διὰ νά γίνωσι δι' ἑταιριῶν τὰῦτα, ὥστε ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀναγκαῖος ὁ εἰσαγόμενος προστατευτικὸς τῆς Γεωργίας Νόμος.

9. Παρατηρεῖ προσέτι, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά διευκολύνωμεν καὶ τοὺς στερούμενους καρπῶν τόπους.

Ὅθεν γνωμοδοτεῖ.

1ον. Νά παραδεχθῇ ἡ Γερουσία τὸ εἰσαγόμενον Νομοσχέδιον.

2ον. Νά φροντίσῃ ἡ Κυβέρνησις νά συστήσῃ ἀποθήκας εἰς τὰς Νήσους καὶ εἰς τὰ λοιπὰ στερούμενα καρπῶν μέρη, εἰς τὰς ὁποίας νά συγκεντρῶνται οἱ δημόσιοι καρποὶ τῶν ἐχόντων ἀρθρόν καὶ περιττότητα καρπῶν τόπων.

3ον. Νά πωλῶνται οἱ καρποὶ κατὰ μερίδας, καθ' ἃς ἔχει ἕκαστος οἰκογενειάρχης οἰκικὰς ἀνάγκας, κατὰ τὸν ἀποκοπτόμενον μηνιαίως μέσον ὅρον τῶν τιμῶν τῶν γεννημάτων, προσταθμένων καὶ τῶν ἐξόδων, ὅπου συμβαίνειν ἐξοδα μετακομισεως, καὶ λοιπὰ τοιαῦτα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαΐου 1846.

Γ. Δαρειώτης.

Μετά δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἀποφασίζεται νά λιθογραφηθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη αἱ ἐκθέσεις ἀμφότεραι, τὸ δὲ περὶ Σιτηρῶν Νομοσχέδιον νά συζητηθῇ τὴν προσεχῇ παρασκευῇ.

Ὁ Εἰσαγγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, ἀναγνώσκει περὶ αὐτῶν ὑστερον ἑκθεσιν περιέχουσαν τὰδε.

Ἐκθέσεις

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας

πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναφοράς.

1ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ἐ. ἐ. ὑπ' ἀριθ. 80 τοῦ Γ. Λάσκαρη, Πληρεξουσίου τοῦ Γ. Φουρνάρου, διὰ τῆς ὁποίας

ἐκθίται τὴν ἐνεκκ ἰδιοτελείας μεροληπτικὴν διαγωγὴν τοῦ ἐν ἱκσίῳ Προξένου Κ. Γ. Βοϊνέσκου, καὶ τοῦ ἐν Γαλαζίῳ Ὑποπροξένου Κ. Γ. Ἀθανασιάδου, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐντολέως του Γ. Φουρνάρου, ἀρρωστήσεως κληρονομικὰ αὐτοῦ δίκαια, καὶ τὰς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης παρανόμους πράξεις τῶν διαληφθέντων, τὰς ὁποίας, ὡς τοιαύτας, καταδεικνύει διὰ γνωμοδοτήσεως τριῶν ἐκ τῶν ἱκανοτέρων Δικηγόρων τῆς Πρωτεύουσας, καὶ περαιωνόμενος κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ὡς μὴ θελήσαντος νά ἐξετάσῃ ἀνηκόντως τὸ πρᾶγμα καὶ ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὸν ἀδικούμενον, ἐπικαλεῖται τὴν προστασίαν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῶν καταπατούμενων δικαιωμάτων τοῦ ἐντολέως του, καὶ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἀμφοτέρων ἐπιβουλευομένης παρὰ τῶν εἰρημένων Προξενικῶν Ἀρχῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νά διευθυνθῇ εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῶν μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νά δώσῃ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις.

2ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ἐ. ἐ. ὑπ' ἀριθ. 81 τοῦ Σ. Ἀθανασίου, ὑποβάλλοντος ἐντυπον ἑκθεσιν τῶν παρανομιῶν καὶ ἀδικιῶν, τὰς ὁποίας ὑποφέρουσιν οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους πολῖται Ἕλληνες ἐκ μέρους τινῶν Προξένων, καὶ ἰδίως τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Προξένου Κ. Γ. Ρίζου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νά ληρθῶσι καταλλήλα πρὸς θεραπείαν αὐτῶν μέτρα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νά διευθυνθῇ εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νά δώσῃ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες.

3ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 11 Μαΐου ἐ. ἐ. ὑπ' ἀριθ. 89 τοῦ Χ. Δ. Γεροπάνου Πειρώτου, ἀρχαίου, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθίται τὰς πολυεταίρας ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις του, καὶ τὴν αἰγμάλωσιν τῆς συζύγου μετὰ τριῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας του, τὰ ὁποία ἀπελευθερωθέντα διὰ σημαντικῆς χρηματικῆς ποσότητος λύτρων, εὗρισκονται ἤδη ὡς εἰς περὶ καταθήκην διὰ χιλίας δραχμὰς, τὰς ὁποίας ὀφείλει εἰσεῖν πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν λύτρων, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν φιλάνθρωπον πρόνοιαν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ

της πληρωμῆς, της ποσότητος ταύτης, καὶ ὑπὲρ της περιθάλψεως τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν του, στερουμένου καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείον.

4ον. Ἀναφορὰν ἀγρονόγητον ὑπ' ἀριθ. 93 τοῦ ἱερομονάχου Καλλινίκου Μιχαηλίδου, ἡγουμένου τῆς ἐν Μαντινείᾳ ἱερᾶς Μονῆς Κανδύλλας, ἐκθέτοντος τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος θυσίας καὶ προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις του, ὑπὲρ τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ἔλαβε μέχρι τοῦδε ἀμοιβήν, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ τῷ χορηγηθῇ ἀνάλογος σύνταξις, ὡς μὴ δυναμένου, διὰ τὸ γῆρας, νὰ ἐκτελῇ τοῦ λοιποῦ τὸ πολύμοχθον τοῦ ἡγουμένου καθήκον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θεωρεῖ παραδεκτὴν τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου ἡγουμένου.

5ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 10 Μαΐου ἐ. ἐ. ὑπ' ἀριθ. 94 τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Χ. Χρήστου, δι' ἧς παραπονείται κατὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς διατάξαντος νὰ τῷ ἀφαιρεθῶσι καὶ παραχωρηθῶσιν εἰς ἄλλους 50 στρέμματα γαιῶν, κειμένων κατὰ τὴν θέσιν Μπολάτι τοῦ δήμου Ναυπλίας, τὰς ὁποίας καθεῖξε καὶ ἐκχερσώσας δι' ἀδράς δαπάνης καλλιεργεῖ ἀνενοχλήτως ἀπὸ τοῦ 1823 ἔτους, ἐλπίζων νὰ τῷ παραχωρηθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὴν πλήρη κυριότητά του διὰ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας του, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ συστήσῃ ἡ Γερουσία πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον τὴν αἴτησίν του, τοῦ νὰ μὲν ἀνενόχλητος διὰ τὴν κατοχὴν τῶν εἰρημένων γαιῶν, μέχρις ὅτου ἀπορρασιθῶσι παρὰ τοῦ ἔθνους τὰ περὶ τῆς ἀποζημιώσεώς του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον μὲ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ δώσῃ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων τὰς ἀνηκούσας πληροφορίες.

6ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 17 Μαΐου ἐ. ἐ. ὑπ' ἀριθ. 101 τοῦ Δημητρίου Βλαστοῦ, ἐκθέτοντος τὰς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μέχρι τέλους αὐτοῦ θυσίας καὶ προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις του, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ τῷ χορηγηθῇ ἀνάλογος σύν-

ταξίς πρὸς περιθάλψιν τῆς ὀκταμελοῦς οἰκογενείας του δυστυχούσης, καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων στερουμένης.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείον.

7ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 24 Μαΐου ἐ. ἐ. ὑπ' ἀριθ. 103 τοῦ Π. Ζωγράφου, ὅστις πληροφορηθεὶς, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ἰδίου διὰ τῆς ἀπὸ 7 Μαρτίου ἀναφορᾶς του γενομένη πρότασις περὶ ἰδιαιτέρας συντάξεως τῶν Πρακτικῶν τῆς Γερουσίας καὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν δι' ἐφημερίδος ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθησομένης, δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ, προτείνει ἤδη, ὅτι ἀναδέχεται τὴν ἀκριβῆ ἐκτύπωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς Γερουσίας, ὅπως ταῦτα ἐκτυποῦνται σήμερον εἰς τὸ Β. Τυπογραφεῖον, ἐκδίδων συγχρόνως, ἰδίαις δαπάναις, χωριστὰ καὶ ὀνομαστὶ τὰς ἀγορεύσεις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, καὶ ὑποσχόμενος νὰ ἐκπληροῖ τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τρόπον, ὥστε ἡ ἐκτύπωσις νὰ γίνηται ἐνήμερος καὶ ἡ διόρθωσις πιστὴ καὶ ἀπαράλλακτος μὲ τὰ πρωτότυπα, ἀπαλλαττομένου οὕτω τοῦ Γραφείου ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἐνασχόλησιν, καὶ νὰ διδῇ τακτικῶς εἰς τὴν Γερουσίαν 300 ἀντίτυπα. Ἐξαιτεῖται δὲ μόνον πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἐπιστάσεως καὶ τῶν κόπων του, δι' ἕκαστον ἀντίτυπον ἀνὰ 3 ἢ 4 λεπτὰ πλεονέτερα τῶν εἰς τὸ Β. Τυπογραφεῖον πληρωομένων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωροῦσα συμφέρουσαν τὴν πρότασιν τοῦ ἀναφερομένου, συνίστησιν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σ. ἐβ. Σώματος τὴν παραδοχὴν τῆς, γνωμοδοτοῦσα νὰ περιορισθῇ εἰς τρία λεπτὰ ἡ ζητουμένη δι' ἕκαστον ἀντίτυπον ἀμοιβή, καὶ νὰ προσδιορισθῇ μέχρι τέλους τοῦλάχιστον τῆς δευτέρας Βουλευτικῆς Περιόδου ἡ διάρκεια τῆς εἰς αὐτὴν ἀνατεθησομένης ἐκτυπώσεως τῶν Πρακτικῶν τῆς Γερουσίας.

8ον. Ἀναφορὰν ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ἐ. ἐ. ὑπ' ἀριθ. 104 τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀσφαλιστικῶν Καταστημάτων καὶ τινῶν ἄλλων ἐμπόρων Ἑλλήνων, αὐτῶν διαμενοντῶν, οἵτινες, πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν λαβόντων χώραν δολίων ναυαγίων, τὰ ὁποία κωλύουσι τὴν πρόσδόν του, ἐμ-

πλέοντα φόβον και δυσπιστίαν και εις τους εμπόρους και εις τους ασφαλιστάς, υποβάλλουσιν εις την εκέψιν και απόφασιν των Νομοθετικών Σωμάτων την πρότασιν του να έφοδιάζονται από τας αρμοδίους Αρχάς οι πλοίαρχοι των Ελληνικών εμπορικών πλοίων με ιδιαίτερον βιβλιαρίον, εις το όποιον να έγγραφηται ο χρόνος της κατασκευής του πλοίου των, ή πραγματική αξία αυτού, και όλα τα ναυτικά δάνεια. Σύστημα, το όποιον ήναγκάσθησαν να παραδεχθώσι και ή Ρωσική και ή Ιόνιος Κυβέρνησις, ως προς τους ναυτικούς υπηκόους των, και το όποιον επέφερεν εύαρεστα δι' αυτούς αποτελέσματα.

Η Έπιτροπή γνωμοδοτεί να συστηθῇ ή πρότασις των αναφερομένων, ως πολλού λόγου αξία και μιγάτως ενδιαφέρουσα τα συμφέροντα της Ελληνικής ναυτιλίας, εις την έμβριθῇ και σύντομον προσοχήν των Κυρίων Υπουργών των Έξωτερικών και των Ναυτικών.

Εν Αθήναις την 25 Μαΐου 1846.

Ο Έπιτροπή
Αναστάσιος Λόντος.
Π. Γιατράκος.
Αάμπρος Νάκος.
Ι. Κοντουμάς.

Αναγνωσθείσης δε της εκθέσεως, προσδιορίζεται ωςάυτως ή προσεχής παρασκευή διά την επί των αναφορών συζήτησιν.

Ο Κύριος Πρόεδρος μετά ταῦτα λύει την Συνεδρίασιν.

Ο Πρόεδρος, και αντ' αυτού ο Αντιπρόεδρος
Σ. Τρικούπης.

Ο Αντιπρόεδρος
Α. Δελιγιάννης.

Οι Γραμματεῖς
Β. Χρησακόπουλος.
Χρ. Βλάσσης.

Τῆς 31 Μαΐου του έτους 1846, ημέρας Παρασκευῆς.

Αναγνωσθέντος του ονομαστικού καταλόγου και του αριθμού των παρόντων Γερουσιαστών, πλήρεις αποτελούντος το Σώμα, ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος Κ. Σ. Τρικούπης κηρύττει άρχαίμενην την Συνεδρίασιν κατά την 11 ώραν Π. Μ.

Τά πρακτικά της προλαβούσης Συνεδριάσεως αναγνωσθέντα επικυροῦνται.

Ο Κύριος Πρόεδρος αναγγέλλει μετά ταῦτα, ότι επανέρχονται σήμερα εις Αθήνας αἱ ΑΑ. Μεγαλειότητες, και θεωρεῖ άναγκαῖον να κληρωθῇ Έπιτροπή, διά να παρουσιάσῃ μετά του Γραφείου και συγχρη' αύτάς εκ μέρους του Σώματος, διά την αἴσιον εκ της περιουσίας επάνοδόν των' όμοφώνως δ' εις τούτο της Γερουσίας συναινέσας, και κληρώσεως εκ των παρόντων Γερουσιαστών γενομένης. Έλαγον οἱ έξῆς. Ιάκ. Παξιμάδης, Α. Νάκος, Παππηλιόπουλος, Α. Λόντος, και Γ. Δαρειώτης.

Ὡς ήμερησία διάταξις άπαγγέλλεται ύστερον ή συζήτησις των εν τη εκθέσει της επί των αναφορών έπιτροπῆς περιεχομένων, και της υποβληθείσης παρὰ του Κυρίου επί των Οικονομικών Υπουργού τροπολογίας, επί του περί σιτηρών ύπάρχοντος εν ισχύϊ Νόμου.

Αναγνωσθείσης κατὰ συνέπειαν της ύπ' αρ. 80 εκθέσεως της επί των αναφορών Έπιτροπῆς, ή γνωμοδότησις αυτής έγινετο δεκτή.

Αναγνωσθείσης μετ' αυτήν της εκθέσεως επί της ύπ' αριθ. 81 αναφοράς, ή Γερουσία παρεδέξατο την γνωμοδότησιν της Έπιτροπῆς.

Αναγινώσκειται μετά ταῦτα, ή επί της ύπ' αριθ. 89 αναφοράς εκθεσις, και ή Γερουσία ωςάυτως παρεδέξατο την γνωμοδότησιν της Έπιτροπῆς.

Αναγινώσκειται κατόπιν, ή επί της ύπ' αριθ. 93 αναφοράς εκθεσις. Εἰς δε των ΚΚ. Γερουσιαστών παρετήρησεν, ότι ή Έπιτροπή όφείλει να γνωμοδοτῇ περί άπλής διευθύνσεως, ή συστάσεως των εις την Γερουσίαν διδομένων αναφορών, ουδέποτε όμως ν' απορρίπτῃ αύτάς, ως έπραξεν ήδη, έπειδή άλλως ήθελε περιβληθῇ με καθήκοντα, των όποιων στερεῖται, ως του αρμοδίου Υπουργείου μόνον δυναμένου ν' απονέμῃ δικαιοσύνην, ή μή, εις τους αναφερομένους, αν έχωνται αληθείας τά εν τη αναφορᾷ αὐτῶν περιεχόμενα.

Η περί τῆς πρόκειται ἀναφορά, παρετήρησαν ἄλλοι, πρέπει νά διευθυνθῇ μέ σύστασιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἰπουργεῖον, ἐπειδὴ ὁ ἀναφερόμενος ὑπερέτασε τὴν πατρίδα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἁγῶνος, καὶ εἶναι δίκαιον νά περιθλαφθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς διὰ τὸ γῆρας μὴ δυνάμενος νά ἐκτελέσῃ τοῦ λοιποῦ τὸ καθήκον τοῦ ἡγουμένου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε τὴν ἀναφορὰν ταύτην, ἀντιπρα-
ττεῖ δὲ Εἰσκηγῆς, λαβούσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἀνήκει εἰς μὴ διαλελυμένην Μονήν, δυναμένην, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν Μοναστηρίων, νά χορηγῇ εἰς αὐτὸν τὰ πρὸς ὑπαρξίν μέσα, ἂν διὰ τὸ γῆρας ἀνγκάζεσθαι νά παραιτήσῃ τὸ καθήκον τοῦ ἡγουμένου, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νά ἐπιβιβρυνθῇ ἡ Κυβέρνησις, ἐκτὸς τῶν δι' ἐκδουλεύσεις πολιτικὰς, ἢ στρατιωτικὰς ἀπαιτήσεων τῶν κοσμικῶν, μέ ὁμοίαις ἀπαιτήσεσι τοῦ Κλήρου.

Αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀναφερομένου, παρατηρήσαντες ἄλλοι, ὅτι εἶναι ἐκλογισμέναι, καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον νά ληρῇ περὶ αὐτοῦ πρόνοια παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐγνωμοδότησαν νά συστηθῇ ἡ περὶ τῆς πρόκειται ἀναφορά, ἐπειδὴ ἡ Μονὴ τῆς Κανδύλας, μὴ ἔχουσα πολλοὺς πόρους, δὲν δύναται νά χρηρήσῃ εἰς τὸν ἀναφερόμενον, ἂν δὲν ἐργάζεται οὗτος, τὰ πρὸς ὑπαρξίν μέσα.

Δὲν εἶναι δίκαιον, λέγει ἄλλος, ν' ἀπορρίβῃ ἡ προκειμένη ἀναφορά, δι' αὐτὸς λόγους εἶπεν ὁ Εἰσκηγῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἠθέλομεν ἀποβάλλει τὸ τοιοῦτον βάρος ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸ μέλλον, ῥίπτοντες αὐτὸ εἰς τὴν Κυβέρνησιν μόνον, καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶ ἀναγκαῖον νά ἐρωτηθῇ τὸ Σώμα, ἂν πρέπει νά συστηθῇ, ἢ νά διευθυνθῇ ἀπλῶς εἰς τὸ ἀρμόδιον Ἰπουργεῖον ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου.

Ἐρωτηθεῖσα τέλος ἡ Γερουσία, παρεδέξατο, νά διευθυνθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορά εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰπουργεῖον.

Αναγινώσκεται ἐπομένως ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 94 ἀναφορᾶς ἔκθεσις. Λαβὼν δέ τις τὸν λόγον παρετήρησαν, ὅτι ἡ ἀναφορά αὕτη πρέπει νά συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον, ἐπειδὴ ὑπάρχει νόμος, μὴ ἐπιτρέπων νά παραχωρῶνται εἰς ἄλλον, αἱ περὰ τινος κατεχόμεναι γαῖαι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀντεπαρτήρησεν ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐ-

θεώρησεν ἀναγκαῖον νά δοθῶσι προηγουμένως πληροφορίες περὰ τοῦ Ἰπουργείου περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ περιχομένων, θέλουσα νά ὑποβάλλῃ γνωμοδότησιν ἐν πεποιθήσει.

Ἡ Γερουσία, ἐνιστάμενοι ἄλλοι, ὅτι δὲν ἔχει ἀνακριτικὰ, ἢ διαδικαστικὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκοντα, ἐγνωμοδότησαν νά συστηθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου, ἐπειδὴ τὸ Ἰπουργεῖον, ἂν μὲν αὕτη ᾖναι δίκαια, θέλει ἀπονεύει δικαιοσύνην, ἂν ὅμως δὲν στηρίζεται εἰς τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲν δύναται νά πράξῃ.

Συμφωνῶν ἄλλος μέ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποφανθῇ τὸ Σώμα περὶ τοῦ προκειμένου, ἂν δὲν βεβαιωθῇ προηγουμένως, ὅτι ἔλαβε χώραν ἀληθὺς ἡ παραχώρησις τῶν γαιῶν.

Ἡ Κυβέρνησις, παρατηρεῖ ἄλλος, δύναται, ὅταν ἔχῃ ἀνάγκην, ν' ἀρριπῇ καὶ παραχωρῇ εἰς ἄλλον, τὰς περὰ τινος κατεχομένας γαῖας, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, μὴ ἔχουσα ἐγγράφους περὶ κυριότητος ἀποδείξεις, κινδυνεύει ν' ἀπωλεσθῇ ἅπασαν τὴν εἰς αὐτὴν ἀνέκουσαν ἀκίνητον περιουσίαν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν θεωρεῖ δίκαιον νά συστηθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορά.

Ἡ κατοχὴ, λέγει τις τῶν προκλησάντων, δὲν δύναται ν' ἀρριπῇ, εἰμὴ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ μόνως, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιον νά συστηθῇ ἡ προκειμένη ἀναφορά.

Ἐρωτηθεῖσα τελευταῖον ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὴν σύστασιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης.

Αναγινώσκεται ὕστερον ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 101 ἀναφορᾶς ἔκθεσις, καὶ ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετ' αὐτὴν ἀναγινώσκεται ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 103 ἀναφορᾶς. Ἰγνωμοδοτήσαντος δέ τινος, ὅτι εἶναι κατὰλληλον νά διακορευθῇ καὶ ἀποφασίσῃ τὸ Γραφεῖον, περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναφερομένου, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐντεῦθεν προκύπτουσαν κηλικὴν καὶ ὁλικὴν ὠφέλειαν, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδότησιν ταύτην.

Αναγινώσκεται τελευταῖον ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 104 ἀναφορᾶς ἔκθεσις, καὶ ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπερχομένως μετὰ ταῦτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ τροπολογηθέντος περὶ τελωνείου τῶν δημητριακῶν καρπῶν Νό-

μου, και ειδοποιων ο Κ. Πρόεδρος, οτι ο Κ. επι των Οικονομικων Υπουργος δι' εγγράφου εξήτησε ν' αναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτὴν σήμερον, ἐπειδὴ ἀναγκάζεται νὰ μεταβῇ εἰς Παιδικὰ πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ΛΑ. ΜΜ. τοῦ Βασιλέως καὶ Βασιλίσσης, παρατηρεῖ, ὅτι πρέπει ν' ἀποφανθῇ τὸ Σῶμα, ἀν παρὰδεχεται τὴν αἰτιθεῖσαν ἀναβολὴν καὶ τινες μὲν τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρετήρησαν, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἰσήχθη ὡς κατεπείγον, καὶ ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῇ σήμερον, μάλιστα δὲ, καθότι ἡ Γερουσία ἀπεράσισεν ἤδη νὰ μὴν ἐμποδίζωνται αἱ Συνεδριάσεις, διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ὀφείλοντος νὰ παρευρίσκηται εἰς αὐτὰς ὁμοδίου Υπουργοῦ. Ἄλλοι δὲ ἀντεπαρετήρησαν, ὅτι ἡ αἰτία τῆς μὴ παρευρέσεως τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργοῦ εἶναι εὐλογος, καὶ ὅτι πρέπει ν' αναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις εἰς τὴν ἐπιούσαν, ἐπειδὴ ἀπορρίπτεται τὸ Νομοσχέδιον παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀπαιτεῖται νὰ υποστηριχθῇ παρὰ τοῦ ὑποβαλόντος αὐτό.

Ἐρωτηθεῖσης δὲ τῆς Γερουσίας, καὶ μὴ παραδεξαμένης τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, ὁ Κύριος Πρόεδρος παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ συζήτησις περιστρέφεται εἰς τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς προσθήκης τῶν 5 μεσογειῶν πόλεων.

Πρῶτος μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Χρυσόγελος, ἐξέφρασε τὰ ἑξῆς. — Εἰς μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ περὶ Σιτηρῶν Νομοσχεδίου, λαμβάνω τὸν λόγον, διὰ νὰ φέρω διασαφήσεις, ἃς ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ τῶν διασαφήσεων τούτων περιέχονται ἀριθμητικοὶ ὑπολογισμοί, τοὺς ὁποίους δὲν ἠδυνάμην νὰ ἀπομνημονεύσω, παρακαλῶ νὰ μοὶ συγχωρηθῇ ἡ ἀνάγνωσις ἐγγράφου ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκθέσεως. Ἐπιτραπέντος δὲ ν' ἀναγνωσθῇ ἡ ἐκθεσις, ἀνέγνω αὐτὴν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Τὸ προκειμένον εἰς συζήτησιν Νομοσχέδιον, τροπολογοῦν τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ ἐν ἰσχύϊ περὶ σιτηρῶν Νόμου τῆς 8 Ἀπριλίου 1843 ἀντικείμενον ἔχει, κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Υπουργοῦ, νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ἀρχικὸν τοῦ Νόμου σκοπὸν, ὅστις εἶναι ἡ ἐμφύχωσις τῆς γεωργίας, ἀναπληροῦν διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης τὴν ὅποιαν ὁ Κ. Υπουργὸς εὕρισκε εἰς αὐτὸν ἑλλειψιν.

Ἀντικείμενον τόσον σπουδαῖον, ὅποιον εἶναι ἡ ἐμφύχωσις τῆς γεωργίας, ἔπρεπε βέβαια νὰ ἐλκύσῃ πρὸ πάντων τὴν προσοχὴν τοῦ Κυρίου Υπουργοῦ, συνωρῶντος τὰ ἐκ τῆς γεωργίας καλὰ, καὶ τὰς ἐκ ταύτης ὠφελείας, πρὸς τε τὰς κοινωνίας, καὶ τὰς Κυβερνήσεις αὐτῶν.

Τρία εἶναι, καθὼς γνωρίζετε Κύριοι! τὰ ὕλικά μέσα, τὰ ὁποῖα ἔχει πᾶσα Κυβέρνησις συντελεστικά πρὸς τὸν μέγαν σκοπὸν αὐτῆς, τὴν εὐζωίαν, λέγω, τῶν κυβερνουμένων, καὶ τὴν ὕλικήν εὐδαιμονίαν αὐτῶν· καὶ ταῦτα εἶναι ἡ γεωργία, ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον· ἀλλ' ἡ γεωργία πρὸ πάντων κατέχει καὶ πρέπει νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην τάξιν· διότι ἐπ' αὐτῆς στηρίζεται ὁ βεβαιότερος καὶ σταθερώτερος πλοῦτος τῶν ἐθνῶν. Ἡ γεωργία ἀπαιτοῦσα ἐξ ἰδίας φύσεως πολλοὺς ἐργατικούς βραχίονας, προσφέρει περισσότεραν σωματικὴν ἐργασίαν, καὶ ἐπομένως παρέχει περισσότερα μέσα ὑπάρξεως· ἡ γεωργία πολλαπλασιάζουσα καὶ τελειοποιούσα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, συντείνει εἰς τὴν εὐζωίαν τῶν ἀνθρώπων, προάγει τὸν πληθυσμὸν, καὶ ἐπαρκούσα εἰς τὰς χρείας τῆς πρώτης ἀνάγκης, παραλαμβάνει τὰ κακουργήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὠθεῖ τὸν ἀνθρώπον ἡ ἀκαταμάχητος αὐτῆς δύναμις, ὅταν στερῇται τὰ πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς μέσα· ἡ γεωργία, τέλος πάντων, εἶναι ἡ μήτηρ καὶ τροφὸς τῶν ἄλλων τεχνῶν, καθὼς τὴν ὠνόμασεν ὁ δαιμόνιος Σωκράτης.

Διὰ τοῦτο αἱ προνοητικαὶ Κυβερνήσεις τῆς φωτισμένης Εὐρώπης ἐπεμελήθησαν πρόπολλου καὶ ἐπιμελοῦνται αὐτῆς, ἐνισχύουσαι ἐκ παντός τρόπου· ὁ Κ. λοιπὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργὸς προθέμενος διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας, πράττει ἄξια τῆς κλήσεως εἰς ἣν ἐκλήθη.

ἄξια Ὑπουργοῦ ἐλευθέρου ἔθνους, συντελῶν, ὅσον εἰς τὸν κλάδον του ἀνάγεται, εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόκειται δὲ νὰ ἐξετάσωμεν, τὰ ὅποια ἔλαβε μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας, καὶ κατὰ πόσον ταῦτα συντείνουσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ· διὰ νὰ γνωρίσωμεν δὲ τοῦτο, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν προηγουμένως, πῶς ἐπιμελοῦνται τῆς γεωργίας αἱ Κυβερνήσεις τῶν φωτισμένων ἔθνων, καὶ ποῖα μετέρχονται μέσα πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῆς.

Ἡ γεωργία, ἡ ἄλλοτε νομιζομένη αὐτοδίδακτος τέχνη παντὸς ἀνθρώπου, κατέστη σήμερον εἰς τὴν σοφὴν Εὐρώπην ἡ σπουδαιότερα ἐπιστήμη, τελειοποιούμενη καθ' ἡμέραν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τελειωτέρων ἐργαλείων, διὰ νέων τῆς καλλιέργειας τρόπων, διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς φύσεως τῶν διαφορῶν γαιῶν, τίνα μάλιστα στέργει φυτὰ, ἢ σπέρματα, καὶ τίνων εἶναι μάλιστα παραγωγικῇ. Αἱ Κυβερνήσεις τῆς σοφῆς Εὐρώπης συσταίνουν πρότυπα σχολεῖα, εἰς τὰ ὅποια διδάσκεται ἐπιστημονικῶς καὶ πρακτικῶς ἡ γεωργία, καὶ διαδίδονται εἰς τὸ κοινὸν οἱ κανόνες αὐτῆς. Χορηγοῦσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς καλλιέργειαν μέσα καὶ βοηθήματα εἰς τοὺς ἀπόρους γεωργούς. Διορύττουσιν ὄρη, καταβάλλουσιν ὑψώματα καὶ τόπους ἀβάτους μεταβάλλουσιν εἰς δρομους ἀμαξωτοῦς, εὐκολύνουσαι τὴν συγκοινωνίαν τῶν πόλεων, καὶ κατασταίνουσαι διὰ τούτου εὐπόριστα εἰς ὅλους τὰ προϊόντα τῆς γεωργίας.

Ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς, ὅπου ὑπάρχει τοιαύτη, νομίζεται συντελεστικωτάτη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, καὶ ταύτην ἐνήργησαν αἱ προνοητικαὶ Κυβερνήσεις, διότι ἡ διανομὴ τῆς γῆς αὐξάνουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἰδιοκτητῶν, αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν, καὶ ὁ ἰδιοκτήτης καλλιεργεῖ ἐπιμελέστερον τὸν ἴδιον ἀγρὸν, καὶ βελτιώνει αὐτὸν, διὰ νὰ φέρῃ καρπὸν πλείονα. «Τὰ φυσικὰ ἀποτελέσματα τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, ὅπου ὑπάρχει τοιαύτη, εἶναι,» λέγει

εἰς τῶν ἐνδόξων οἰκονομολόγων τῆς Γαλλίας, « ἡ ἐπιμέλεια τῆς καλλιέργειας, ἡ βελτιώσις τῆς γῆς, « ἡ ἀφθονωτέρα καὶ ποικιλωτέρα παραγωγὴ τῶν προϊόντων, ἡ ἀροτρίασις τῶν χειρσωμένων γαιῶν, καὶ ἡ « κατάργησις τῆς κακίστης συνηθείας τῶν νεατῶν. » Φέρει δὲ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων του τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας τῆς Γαλλίας, ὅπου ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς ἔλαβε χώραν, ἐν καιρῷ τῆς μεταπολιτεύσεως, καὶ ὅπου τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς φαίνονται πραγματικῶς σήμερον.

Αἱ Κυβερνήσεις τέλος πάντων τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, ἀφοῦ διὰ τῶν μέσων τούτων ἐπιχειρήσωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, καὶ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς, καταφεύγουν καὶ εἰς ἄλλο μέσον, ὅταν ταῦτα δὲν νομισθῶσιν ἀρκούντα πρὸς τὸν σκοπὸν, καὶ ὅταν ἀπαντώνται ἐμπόδια εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργίας, ὡς ἐκ τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ τῶν ξενικῶν προϊόντων. Εἰς τοιαύτην περίστασιν μόνον δὲν ἐπιστρέφουν τὴν ἐλευθέραν εἰσαγωγὴν τῶν προϊόντων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἡ ἐθνικὴ γεωργία παράγει, ἀλλ' ἐπιβάλλουσιν εἰσαγωγικὰ τέλη ἐπὶ τῶν ξενικῶν· τὰ τέλη δὲ ταῦτα ὀνομάζουν προστατευτικά, καὶ τὸ μέτρον τοῦτο προστατευτικὸν σύστημα.

Ἄλλο τὸ προστατευτικὸν τοῦτο σύστημα, κανονίζουν οὕτως, ὥστε προστατευομένου τοῦ γεωργοῦ, νὰ μὴ καταθλίβωνται ὑπερμέτρως οἱ καταναλωταί, καὶ νὰ μὴ βλάπτωνται συγχρόνως ἡ ἄλλη βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον, θεωροῦσαι ὅτι καὶ τὰ τρία ταῦτα, συντείνοντα ὡς εἴρηται, εἰς τὴν εὐζωίαν τῶν λαῶν, ἔχουν ἀμοιβαίαν ἐπιρροὴν πρὸς ἄλληλα, καὶ ἡ βλάβη τοῦ ἐνὸς ἐπενεργεῖ εἰς τὸ ἄλλο.

Ταῦτα εἶναι τὰ μέσα, δι' ὧν ἐνισχύεται ἡ γεωργία καὶ ἐμψυχούται ὁ γεωργός. Τὰ μέσα, ταῦτα εἶδομεν μὲ εὐχαρίστησιν ἐνεργούμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, συστηθέντος ἤδη προτύπου τῆς γεωργίας σχολείου εἰς Τίρυνθα· προκειμένης τῆς πραγματοποιήσεως τῆς δια-

τάξεως τοῦ Συντάγματος, περί τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ σχεδιαζομένης τῆς εὐθετησεως τῶν δημοσίων ὁδῶν, διὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Ἐμείνει λοιπὸν εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, νὰ κορυφώσῃ τὸ ἔργον, καὶ τοῦτο προῖθετο διὰ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχεδίου, τροπολογοῦντος, ὡς εἴρηται, τὸν ὑπάρχοντα Νόμον, διὰ τῆς προσθήκης πέντε πόλεων, τῶν μεσογειοτέρων καὶ μᾶλλον σιτοσπόρων, πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέσου ὅρου, δι' οὗ αὐξάνει τὸ ἐπὶ τῶν ξενικῶν σίτων τέλος κατὰ λεπτά 50.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἔλαβε πρὸς ἐνίσχυσιν, ὡς λέγει, τῆς γεωργίας, ὡς ὠνόμασεν οὗτος τὴν σιτοσποράν, δίδων εἰς τὸ εἶδος τὸ ὄνομα τοῦ γένους· διὰ νὰ φέρωμεν δὲ ἐν γνώσει τὴν ψῆφόν μας, ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν προηγουμένως, ποῖος εἶναι ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τοῦ Νόμου τοῦ 1843, ἂν ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπραγματοποιήθῃ, ἢ ὄχι· ὅποια ἀνεδείχθῃ ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς, καὶ ποῖα δύναται νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα ἢ προτεινομένη τροπολογία αὐτοῦ.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀνεπτύχθη Κύριοι! ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς μετὰ πολλὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐπιτυχίαν ἀπὸ τὸν ἐντιμον Βουλευτὴν τῆς Σίφνου τὸν Κ. Κ. Προβελέγγιον, καὶ πολλοὶ ἐξ ὑμῶν μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, λαβόντες μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νόμου τούτου, γνωρίζετε καὶ τὰ αἷτια τὰ ὅποια ὑπηγόρευσαν τὴν ἐκδοσιν τοιοῦτου Νόμου, καὶ ποῖος ἦτον ὁ σκοπὸς αὐτοῦ· ἀλλ' ἄς μοὶ συγχωρηθῇ νὰ διαλάβω περὶ τούτου ἐν ὀλίγοις, ἐπειδὴ φέρει εἰς τοῦτο ἡ ἐκθεσις τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ.

Ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν σημερινὴν περίστασις, ἡ μεγάλη, λέγω, εὐφορία τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, κατὰ τὸ 1843, ἐνεκα τῆς ὁποίας, καταβιθασθείσης ἐπὶ πολὺ τῆς τιμῆς τοῦ ἐγγωρίου σίτου, ἐπαπειλεῖτο ζημία

σημαντικὴ εἰς τοὺς παραγωγούς αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς ἐλευθέρας εἰσαγωγῆς τῶν ξενικῶν σίτων, ἐπροκάλεσε τὸν περὶ σιτηρῶν Νόμον, σκοπὸν ἔχοντα τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν σιτοσπόρων.

Ἡ τότε Κυβέρνησις δὲν ἐπροχώρησεν εἰς τὸ ἔργον τῆς, παρὰ μετὰ μικρὰν καὶ ὠριμον σκέψιν, προθεμένη νὰ συμβιδάσῃ ἀντίθετα συμφέροντα, τὰ τῶν σιτοσπόρων καὶ καταναλωτῶν, καὶ νὰ μὴ βλάψῃ τοὺς λοιποὺς τῆς γεωργίας καὶ τῆς ἄλλης βιομηχανίας κλάδους, ἀποκλείουσα πάντα συναγωνισμὸν διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς ξενικῶν σίτων· οὕτως, ἀφοῦ παρέβαλε τὰς τρεχοῦσας τότε τιμὰς τοῦ σίτου, μετὰ τὰ ἀπαιτούμενα τῆς παραγωγῆς ἐξοδα, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς τιμὰς τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ γνωρίσασα τὴν πραγματικὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προστατεύσῃ τὴν Ἑλληνικὴν σιτοσποράν, ὥρισε τὴν τιμὴν τοῦ ἐγγωρίου σίτου εἰς δραχ. 5, ἀνώτατον ὅρον τῆς τιμῆς αὐτοῦ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὅτε δὲν ὑπῆρχεν ἡ αὐτὴ μετὰ τὴν τοῦ 1843 εὐφορία, καὶ ὅτε ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ξενικῶν σίτων ἦτον ἐλευθέρη. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐνόμισεν, ὅτι προστατεύεται ἀρχοῦντος ἡ σιτοσπορά, χωρὶς νὰ παραβιάπτονται σημαντικῶς τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων.

Διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ δὲ ὑπὲρ τῶν σιτοσπόρων τὴν τιμὴν ταύτην τῶν δραχ. 5, ἐπέβαλε τέλος εἰς τὸν εἰσαγόμενον ξενικὸν σίτον δραχ. 1 καὶ ἐτι λεπ. 50, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπέθεσεν ὑπεροχὴν τοῦ Ῥωσικοῦ σίτου πρὸς τὸν ἐγγωρίον, ὡς πρὸς τὴν ποιότητα· τὸ τέλος τοῦτο ἀναβιβάζεται, ἡ καταβιβάζεται κατὰ λεπτά 25, κατὰ λόγον ἀντίστροφον τῆς αὐξήσεως, ἢ ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τοῦ σίτου· ἦτις, ὅταν φθάσῃ τὰς δραχ. 6, ἀφαιρεῖ πᾶσαν προστασίαν ὁ Νόμος, κηδόμενος τῶν καταναλωτῶν· διότι τότε ἀφίνεται ἐλευθέρη ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ξενικῶν σίτων.

Τοιοῦτος ἦτον ὁ προστατευτικὸς τοῦ Νόμου τοῦ 1843 σκοπός, τὸν ὁποῖον ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὑπερβαίνοντα τῆς προστασίας τὰ ὅρια· διότι οἱ συντάξαν-

τες αὐτὸν ἐστηρίχθησαν εἰς σφαλεράς πληροφορίας, καθότι μήτε τὸ ἐξοδὸν τῆς παραγωγῆς, μήτε ἡ τιμὴ τοῦ ξενικοῦ σίτου, μήτε ἡ ὑπεροχὴ τῆς ποιότητος αὐτοῦ ἦσαν, καθὼς ὑπετέθησαν.

Ἀλλὰ τὸ μεγαλῆτερον λάθος τῶν συνταξάντων τὸν Νόμον, λάθος, τὸ ὁποῖον ἀπέδειξεν αὐτὸν μᾶλλον ἀπαγορευτικόν, ἢ προστατευτικόν, εἶναι τὸ ἀκόλουθον. Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὠρίσθη, ὥστε ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀγοραίας τιμῆς τοῦ σίτου νὰ σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν τιμῶν τῆς Σύρου, Ὑδρας, καὶ 7 ἄλλων παραλίων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος πόλεων, τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἀρθρ. τοῦτο· ὑποθεθέντος ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου θέλει μείνει, ὡς καὶ πρότερον, ἡ αὐτὴ, ὡς ἐγγίστα, καὶ εἰς τὰς 9 ταύτας πόλεις· διότι ἄλλως δὲν ἤθελον ἀπομακρυνθῇ τόσον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχον ὑπ' ὄψιν προστατευτικόν τῆς Γαλλίας σύστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ μέσος ὅρος τῆς τιμῆς τοῦ σίτου διακρίνεται εἰς τέσσαρας βαθμοὺς, σχηματιζόμενος ἕκαστος ἐκ τῶν τιμῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν αὐτὴν κλάσιν πόλεων. Διὰ τοῦτο ὁ Νόμος τοῦ 1843 κατέστη ἐπαχθὴς ἐν μέρει, καὶ ἐπαχθέστερος εἰς τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Φέρω ὑπ' ὄψιν σας, Κύριοι, τὸν γενικὸν πίνακα τῶν τιμολογίων, ἀφ' οὔτου εἰτῆχθη ὁ Νόμος οὗτος μέχρι τῆς σήμερον· τὸν πίνακα τοῦτον συνέταξα ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τοῦτον θέλετε παρατηρήσει, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου εἰς Σύρον καὶ Ὑδραν ὑπερβαίνει τὴν εἰς τὰς ἄλλας πόλεις κατὰ δραχ. 1, καὶ ἐνίοτε περισσότερον, καὶ πολὺ περισσότερον εἰς τὰς ἄλλας Νήσους, αἱ ὁποῖαι προμυθεύονται τὸν ἀναγκαῖον σίτον ἀπὸ Σύρον, ὥστε, ὅταν οἱ ἄλλοι ἀγοράζουν τὸν σίτον πρὸς δραχ. 5—4, 50, ὁ Ὑδραῖος, ὁ κάτοικος τῆς Σύρου τὸν ἀγοράζει πρὸς δραχ. 6—7, καὶ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι τῶν ἄλλων Νήσων πρὸς 7—8, διὰ τὰ ἐξοδα τῆς μεταφορᾶς.

Ἄς μᾶς εἴπῃ τώρα ὁ Κύριος Ὑπουργός, ἂν ἐπραγματοποιήθη ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου τοῦ 1843, ἂν ἐπρο-

στατεύθῃ ἡ γεωργία, ἡ ὅχι ὁ προτεθεὶς πίναξ ἀποδεικνύει, Κύριοι, πόσον ἠῤῥῆσεν ἡ τιμὴ τοῦ σίτου, ἀφ' οὔτου εἰτῆχθη ὁ Νόμος οὗτος· ἂν δὲ ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον προέθετο, καὶ κατὰ πόσον, τοῦτο ἀπόκειται εἰς τὸν Κύριον Ὑπουργόν νὰ μᾶς διαβεβαιώσῃ, λαβόντα ὑπ' ὄψιν ἀναμνηστικῶς τοὺς στατιστικοὺς πίνακας τῶν τριῶν ἐφεξῆς ἐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργῶν, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων τάξεων τῶν πολιτῶν κατ' ἐπιτήδευμα.

Ποία εἶναι λοιπὸν ἡ ἐλλείψις, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος Ὑπουργός εὗρεν εἰς τὸν ὑπάρχοντα Νόμον, καὶ τὴν ὁποίαν προθέμενος νὰ ἀναπληρώσῃ ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἀρθρ. 3, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἐπαχθέστερος ὁ ἄλλως ἐπαχθὴς Νόμος;

Διὰ νὰ γνωρίσωμεν δὲ, Κύριοι, πόσον δυσβάστακτος ἀποβαίνει ὁ ἐπὶ τοῦ σίτου δασμὸς, διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης, ἂς ἐλθωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Διὰ ταύτης προστίθενται πρὸς τὰς 9 πρώτας παραλίους, πέντε ἄλλαι πόλεις, αἱ πλεον σιτοφόροι τοῦ Κράτους καὶ μεσογειότεροι, ὑπολογίζεται δὲ ὁ Κύριος Ὑπουργός, ὅτι διὰ τῆς προσθήκης ταύτης αὐξάνει τὸ εἰσαγωγικὸν τοῦ σίτου τελῶνιον κατὰ λεπ. 50 μόνον, ὑποθέτων, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου, εἰς μὲν τὴν Λεβαδίαν εἶναι δραχ. 5 : 50, εἰς δὲ τὴν Τρίπολιν καὶ τὰς λοιπὰς τρεῖς 5 : 10/0· συνάπτων δὲ τὸ κεφάλαιον τούτων δραχ. 25 : 90/00 μὲ τὸ ἀθροισμα τῶν ἀνωτέρων τιμῶν τῶν 9 πρώτων πόλεων, ἐξάγει μέτον ὅρον δραχ. 5 : 78/00, ὑπαγόμενον εἰς δασμὸν λεπ. 50, ὡς παρατηρεῖτε εἰς τὴν κλίμακα.

Ἀλλὰ τίς δὲν βλέπει, ὅτι αἱ ὑποθεθεῖσαι τιμαὶ τοῦ σίτου εἰς τὰς προστεθείσας πέντε πόλεις εἶναι ὑπερβολικαί; Εἰς τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ μέχρι πρὸ ὀλίγου πρὸ τοῦ θέρους τῶν γεννημάτων, ὁ σίτος εἰς τὴν Τρίπολιν, τὴν ὀλιγώτερον σιτοφόρον τῶν τεσσάρων ἄλλων ἐτιμᾶτο λεπ. 20 τὴν ὁκάν, καὶ ἐπομένως τὸ κοιλὸν δραχ. 4, 10, ἀντὶ 5, 10, κατὰ τὴν

ἐκθεσιν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ· δὲν θέλω νὰ υποθέσω τὴν τιμὴν εἰς τὰς ἄλλας ὀλιγωτέραν, τὴν υπολέτω ἴσιν, τότε ὁ μέσος ὅρος θέλει εἶσθαι 5, 50, καὶ τὸ ἐπ' αὐτοῦ εἰσαγωγικὸν Τελώνιον, δραχ. 1, καὶ ὄχι λεπ. 50, ὡς διατείνεται ὁ Κύριος Ὑπουργός· τί δὲ θέλει προκύψει, ἐὰν αἱ ὑποτεθείσαι τιμαὶ τοῦ σίτου τῶν 9 πρώτων πόλεων ἐλαττωθῶσι ὅπως οὗν; τὸ εἰσαγωγικὸν τότε Τελώνιον θέλει ἀναβῆ εἰς δραχμὰς 1, 25, —1, 50.

Ἀς μᾶς εἶπῃ τώρα ὁ Κύριος Ὑπουργός, ἂν δὲν καταστρέφονται τὰ συμφέροντα τῶν περισσοτέρων, τῶν καταναλωτῶν, ὑπὲρ τῶν ὀλιγωτέρων, τῶν μεγαλοκτημόνων καὶ τινῶν γεωργῶν, διότι οἱ περισσώτεροι δὲν παράγουν τὸν ἀναγκαῖον εἰς αὐτοὺς σίτον! ἂς μᾶς εἶπῃ, ἂν συμβιβάζεται μετὰ τὴν δικαιοσύνην, οἱ μὲν ὀλίγοι νὰ πλουτῶσιν, οἱ δὲ πολλοὶ νὰ γυμνώνωνται, οἱ μὲν νὰ διαρρήγνυνται ὑπὸ τοῦ κόρου, οἱ δὲ νὰ χάνωνται ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, ὅστις παρακολουθεῖ ἀναγκασίως τὴν ὑπερβολικὴν τιμὴν τοῦ σίτου. Ὁ Θεὸς λοιπόν, ὅστις ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ τοὺς καλοὺς καὶ κακοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀμάρτωλους, ἐπιδοψιλεῖ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς μόνον διὰ μίαν κλᾶσιν ἀνθρώπων; ὅποια τύχη διὰ τὸν ἄπορον, διὰ τὸν ἀκτῆμονα, διὰ τὸν ἀποχειροδιδῶτον Ἕλληνα!

Εἶναι θαυμαστόν, πῶς ὁ Κύριος Ὑπουργός δὲν προεῖδε τὰς συνεπείας ταύτας· πῶς ἔχων πρόχειρον τὸ παράδειγμα τοῦ μεγαλοφυοῦς τῆς Μεγάλης Βρετανίας Ὑπουργοῦ, δὲν ἐνεθυμήθη μᾶλλον νὰ καταργήσῃ παντελῶς, ἢ νὰ τροπολογήσῃ ἐπὶ τὸ μετριώτερον τὸν ὑπάρχοντα Νόμον, δίδων ἐνταυτῷ ἐλπίδας, ὅτι μίαν ἡμέραν θέλει ἐκλείψει παντάπασι! τοιαῦτα μέτρα πρέπει νὰ λαμβάνῃ Ὑπουργός ἐλευθέρου καὶ συνταγματικοῦ ἔθνους· καὶ φέρω πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων μου μάρτυρα ἐνδοξον συγγραφεὰ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, τὸν Γάλλον Ἰωσήφ Δρέζιον. « Φρονίμου » Κυβερνήσεως ἴδιον εἶναι, λέγει, νὰ ἀντικατασταίῃν » κατ' ἀρχὰς τέλη, ἀντὶ τῶν ἀπαγορεύσεων, καὶ ἀντὶ

» νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰ μερικὰ συμφέροντα, τὰ ὅποια προ-
» καλοῦσι νέους περιορισμοὺς, πρέπει μάλιστα νὰ ἀπο-
» δεῖξῃ εἰς τοὺς ὑποκειμένους εἰς τοὺς ὑπάρχοντας τὴν
» ἐποχὴν, καθ' ἣν οἱ μὲν θέλουν ἐλαττωθῇ, οἱ δὲ θέλουν
» καταργηθῇ παντάπασι· τοιοῦτοτρόπως ἡμποροῦν
» νὰ γεννηθῶσι τὰ καλὰ μίᾳς ἐλευθέρας Κυβερνή-
» σεως. »

Εἶναι θαυμαστόν, πῶς ὁ Κύριος Ὑπουργός, πρὶν εἰσαγάγῃ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, δὲν ἐσυλλογίσθη τὴν ἐκ τῆς περαιτέρω αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ σίτου προσγινομένην ζημίαν εἰς τὴν ἁλλήν βιομηχανίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τῆς γεωργίας κλάδους, ἐπίσης ἐπωφελεῖς καὶ εἰς τοὺς μετερχομένους καὶ εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄλλ' ἡ μεγαλειτέρα βλάβη τοῦ κλάδου τούτου τῆς γεωργίας, τῆς σιτοσποράς, εἶναι ἡ νάρκωσις αὐτῆς, ὅταν λείψῃ πᾶς συναγωνισμὸς μετὰ τοὺς ξενικοὺς σίτους, ὅστις εἶναι ἡ ψυχὴ πάσης βιομηχανίας· μέχρι τίνος ἐνομιζέτο ὁ Ῥωσικὸς σίτος ἀνώτερος τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὡς πρὸς τὴν ποιότητα, κατὰ λεπ. 50, ἀλλ' ἡ πείρα ἀπέδειξε τὸ ἐναντίον· καὶ ὁ σίτος τῆς Ἀταλάντης καὶ τῶν Θηβῶν προτιμᾶται σήμερον εἰς Σύραν καὶ εἰς ἄλλα τῆς Ἑλλάδος μέρη ἀπὸ τοῦ Ῥωσικοῦ· δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι καὶ πολλὰ ἄλλα Ἑπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ παράξωσι σίτον τῆς αὐτῆς ποιότητος, ἐὰν ὁ γεωργὸς γένῃ ἐπιμελέστερος περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ σπόρου καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ καρποῦ· ἀλλὰ τὴν ἀνάγκην ταύτην δὲν θέλει συναισθανθῇ, ἐν ὧσιν ἀποκλείεται πᾶς συναγωνισμὸς διὰ τοιοῦτου ἀπαγορευτικοῦ μᾶλλον, ἢ προστατευτικοῦ Νόμου, ὑποθάλλοντες τὴν ἀμάθειαν καὶ ὀργίαν.

Δὲν ἐνδιατρίβω, Κύριοι, εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἄλλων ἐποτελεσμάτων, τὰ ὅποια ὁ Νόμος, οὕτω τροπολογούμενος· θέλει ἐπιφέρει, ἀποτελέσματα ὀλέθρια διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἁλλήν βιομηχανίαν, ἀπὸ τὰ ὅποια ἡ Ἑλλὰς περιμένει τὴν ὀλικὴν καὶ πολιτικὴν τῆς ἀνάπτυξιν! Ἐργε-

μαχι δὲ μόνον νὰ παρατηρήσω, κατὰ πόσον θέλει ὠφελήσει τὸ δημόσιον ἡ αὐξήσις τοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν τέλους, διότι ἡ ὠφέλεια αὕτη εἶναι εἰς ἕκ τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐνέκρινεν, ὡς λέγει, νὰ παρασιωπῇσθαι εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσὶν του, ἐξέφρασε δὲ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ ἴδιος, καὶ οἱ ὑποστηρίζαντες τὸ Νομοσχεδιὸν τοῦ Βουλευταί.

Τὴν ὠφέλειαν ταύτην ἠθέλωμεν γνωρίσει θετικῶς, ἂν ἐγκαίρως καθυπεβάλλοντο εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αἱ ζητηθέντες πίνακες τῆς ὀλικῆς ποσότητος τοῦ εἰσαχθέντος σίτου, κατ' ἐπαρχίας, τῶν τριῶν ἐφεξῆς ἐτῶν, καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσπραχθέντων τελῶν, ἀπέναντι τούτου, ἀφ' οἷου ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ Νόμος τοῦ 1843. Ὡς ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν δὲ, τοὺς ὁποίους ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμεν, στηριζομένη εἰς τὸν ὅποιον ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἐπαρουσίασε πίνακα τῆς ὀλικῆς παραγωγῆς τῶν Δημητριακῶν καρπῶν τοῦ 1845, καὶ ἄλλων πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας συνέλεξεν, ἐξάγεται, ὅτι δὲν εἰσῆλθεν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον πλεόν τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν εἰσπραττομένων τελῶν τοῦ σίτου· καὶ τοῦτο θέλει ἀποδείξει ἐν καιρῷ ἡ ἐξέλεγχσις τοῦ ἤδη καθυποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπολογισμοῦ.

Δὲν πρέπει τις μ' ὅλα ταῦτα νὰ παραξενευθῇ διὰ τοῦτο. Ἡ λαθρεμπορία εἶναι ἀναγκαία συνέπεια τῶν ἀπαγορευτικῶν καὶ προστατευτικῶν Νόμων, ἐνισχυομένη κατὰ τοσοῦτον, καθ' ὅσον τὰ τέλη ἐπιβαρύνονται· καὶ τοῦτο θέλει συμβῆ ἀναντιρρήτως, ἐὰν αὐξηθῇ τὸ εἰσαγωγικὸν τοῦ σίτου τελώνιον, γενομένης δεκτῆς τῆς προκειμένης τροπολογίας. Ὡστε ἀντὶ νὰ ὠφελήσωμεν τὸ Δημόσιον, θέλομεν πληρώσει τὰ βαλλάντια τῶν κερδοσκοπούντων σιτεμπόρων. Τοῦτο ἐλαβε συνομολογήσας καὶ ὁ Κύριος Ὑπουργός, εἰπὼν εἰς τὴν ἐκθεσὶν του, « ὅτι οἱ κερδοσκόποι ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐλαττοῦται τὸ εἰσαγωγικὸν Τελώνιον εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουσι ἀπο-

» ὀρκεύσει τόσα γεννήματα. » Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐλαττωθῇ τὸ Τελώνιον, πρέπει νὰ ὑπερβῇ ἡ τιμὴ τοῦ σίτου τὰς δραχ. 6· ποῖαν ὠφέλειαν θέλει ἔχει τότε ὁ κερδοσκόπος, ἀγοράζων εἰς τὴν τιμὴν ταύτην καὶ ἀποταμιεύων τὸν σίτον, εἶναι λοιπὸν φανερόν, ὅτι ἀγοράζει εἰς κατωτέραν τιμὴν, μὴδὲν πληρόνων δὲλ. τέλος, καὶ κερδοσκοπεῖ τιμιουλκῶν τὸν σίτον.

Ἐπρόβαλαν τινὲς τὴν ἐπαπειλουμένην ζημίαν τοῦ Δημοσίου, ἐνεκα τῆς ἐρετεινῆς εὐφορίας τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, διὰ τὴν ὁποίαν θέλουσι μείνει ἀπώλητοι οἱ εἰσπραττόμενοι εἰς εἶδος φόροι. Ἀλλὰ μήπως ἡ εἰσαγωγή τῶν ξενικῶν σίτων μένει ἐλευθέρα, ἰσχύοντος τοῦ Νόμου τοῦ 1843, ὅστις προστατεύει τὸν Ἑλληνικὸν σίτον μέχρι τῶν 6 δραχ. εἰς τὰς Νήσους, ὅπου μάλιστα ὁ ξενικὸς σίτος εἰσάγεται, ἢ μήπως ἡ προσδοκώμενη εὐθηνία δὲν ἀντισταθμίζει τὴν ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς ζημίαν, ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς σίτος πωληθῇ εἰς κατωτέραν τῶν 5 δραχ. τιμὴν;

Τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν σίτων τέλους δὲν ἀσφαλίζει, ὡς ὑπέθεσάν τινες, τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου· καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι δὲν θέλει ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα παντελῶς ξένος σίτος, ἡ Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια δὲν ἔμπορεῖ νὰ καταναλώσῃ τὴν φετεινὴν εἰσοδίαν τῶν Δημητριακῶν καρπῶν, τὴν ὁποίαν ἐν μέλῳ τῆς ἐπιτροπῆς ὑπελογίσθη τριπλασίαν τῆς τοῦ παρελθόντος ἐτους· καὶ τούτου δοθέντος προκύπτει περίσσευμα 5, 786, 662 καὶλῶν σίτου, πλεόν τοῦ ἀναγκαίου, κατὰ τοὺς ὁποίους ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὑπολογισμοὺς τῆς ἐπιτροπῆς, στηριζομένους εἰς τοὺς καθυποβληθέντας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πίνακας. Ἐκ τοῦ περισσεύματος δὲ τούτου, τὸ ἀνῆκον εἰς τὸ Δημόσιον, εἶναι Κ. 578, 666, τὸ ὅποιον βέβαια θέλει λάβῃ τὴν τύχην τοῦ σηπομένου ἤδη εἰς τὰς ἀποθήκας, ἐὰν ὁ Κ. Ὑπουργός ἐπαναπαυθῇ εἰς τὸν προστατευτικὸν Νόμον.

Τελειόνω, Κύριοι, τὸν λόγον μου ἐπικαλούμενος

τὴν σύντονον σκέψιν σας ἐπὶ ἀντικειμένου τόσο σπουδαίου, πεποιθώς, ὅτι θέλετε ἐγκρίνει τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, μὴ παραδεχόμενοι τὴν προταθείσαν τροπολογίαν, καὶ δίδοντες εἰς τὸν ἄπορον Ἑλληνα τὴν ἐλπίδα, ὅτι μίαν ἡμέραν θέλει ἀνακουρισθῇ τὸ ἐπαγλῆς βάρος τῆς φορολογίας τοῦ σίτου, τὸ ὅποιον τὸσον τὸν καταπιέζει.

Μετὰ ταῦτα παρετήρησιν ἄλλος αὐτολεξεῖ τὸ ἔξης.

Ὅτι ἡ γεωργία εἶναι ὁ κυριώτερος κλάδος τῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ἐνθυλοῦμενον, ὅτι δευτέριον νὰ τὴν ὑπερασπισθῶμεν καὶ τοῦτο εἶναι ἀναντιρρήτον.

Εὐφραγόμενοι τὴν γεωργίαν, Κύριοι, ὠφελούμεν τὰ δύο τρίτα τῶν κατοίκων, χωρὶς αὐτῶν νὰ βλάψωμεν τὰ συμφέροντα τοῦ ἄλλου ἑνὸς τρίτου, τὸ ὅποιον ἐπαγγέλλεται διαφόροις ἄλλας βιομηχανίας· ἐπειδὴ ὅποταν τὸ μεγαλύτερον τοῦτο μέρος ὠφελῇ, τὰ ἐκ τῆς ὠφελείας του χρήματα θέλει δαπανᾷν σφειδῶς, ἀγοράζον τὰ τῆς οἰκικῆς ἀνάγκης εἰς τρόπον, ὥστε ἡ ὠφέλεια θέλει εἶσθαι γενικὴ, ὡς μεταδιδόμενη εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας· καὶ πρὸς βεβαιώσιν σας λέγω, ὅτι πρὸ τοῦ προστατευτικοῦ Νόμου τῶν σιτηρῶν, ὅτε ὁ ἑγγώριος σίτος ἐστάπητο εἰς τὰς ἀποθήκας, ἐνεκα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ξένων, τὸ ἐμπόριον ἐβρίσκετο εἰς παντελὴ νέκρωσιν, μετὰ ταῦτα ὅμως, μὴ ὅλον ὅτι περιπέσκαμεν εἰς πολιτικούς περισπασμούς, ἐλαβε σημαντικὴν κίνησιν.

Ὁ λόγος, ὅτι ἡ προσθήκη τῶν πέντε πόλεων θὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς καταναλωτὰς εἶναι ἀνίσχυρος. Ἐκ τῶν δεκατεσσάρων πόλεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας λαμβάνεται ὁ μέσος ὅρος, αἱ πέντε μόνον εἶναι σιτοφόροι, εἰς δὲ τὰς ἐπιλοιποὺς τὸν μεταφέρουν ἀπὸ τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ἑπικρατείας μέρη, ἐπιβαρυνόμενον πάντοτε μὲ τὰ ἐξοδα τῆς μετακομίσεως, ὥστε δὲν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ καταβῇ ἡ τιμὴ τοῦ σίτου εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥς τὸ ὑποθέτουσι.

Ἀλλὰ δεδόςθω, ὅτι εἰς τὰς σιτοφόρους πόλεις ὁ σίτος εἶναι πάμπληθος ἢ ἀκταζήτης, ἃς ὑποθέσωμεν, ὅτι εἰς τὴν Φθιώτιδα τὴν Λεβαδίαν καὶ τὴν Λακρίδαν, ὁ σίτος ἐκ τῆς πολλῆς ἀφθονίας ἔχει δύο δραχμὰς τὸ κοιλόν· τοῦτο ἀντὶ νὰ φοβίσῃ, πρέπει νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς καταναλωτὰς, διότι ἐντεῦθεν εἶναι φυσικὴ συνέπεια, ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται, γεωργοὶ καὶ τὸ δημόσιον αὐτὸ, διώκοντες τὸ ἴδιον συμφέρον, θέλου-

σι σπεύσει νὰ μεταφέρωσι τοὺς σίτους τῶν εἰς τὴν Ἰδραν, Σύρον, καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ θέλουσιν ἐνχαριστῆθαι πωλοῦντες αὐτοὺς εἰς τὴν τιμὴν τῶν 3: 1/2 καὶ 4 δραχμῶν τὸ κοιλόν.

Πιστεύω, ὅτι ὡς ἐκ τοῦ νόμου τούτου, ὀλίγοι τινές, ἐκείνοι μάλιστα, ὅσοι τὸν φέρουν οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, θὰ φάγουν τὸν σίτον κατὰ τι ἀκριβιώτερον, ἀλλ' εἰς τοὺς φορολογικούς νόμους αὐστηρὰ δικαιοσύνη δὲν ὑπάρχει· παρατηρήσατε τὸν περὶ ἐπιτελευμάτων Νόμον· κατ' ἐκείνον ἡ πρώτη τὰξις τῶν ἐμπόρων πληρώνει 400 δραχμὰς, καὶ εἰς τὴν ταξίν ταύτην συμπεριλαμβάνεται καὶ ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει πάντα μιλιῶντα κεφάλαιον, καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει δικασίως χιλιάδας· ἡ μετὰξὺ πληρώνει δύο ἡμισυ δραχμὰς, καὶ ἐκεῖνη τῆς Σπάρτης, ἥτις πωλεῖται δραχμὰς 70, καὶ ἡ τῶν Κραβέζων, ἥτις πωλεῖται εἴκοσι, καὶ ἰδοὺ ὅποια ἀνισότης.

Δὲν εἶναι ἐπουσιώδης, Κύριοι, καὶ ἡ ἐξαγωγή σημαντικῆς ποσότητος χρημάτων, ἐν ᾧ ἔχοντες τοιαύτην ἑλλειψίν· ἐγὼ δὲν διστάζω νὰ εἶπω, ὅτι ὅχι μόνον πρέπει νὰ κυρωθῇ ὁ συγκριτικὸς Νόμος, ἀλλὰ νὰ ὑφαισώμεν καὶ ἄλλους τοιούτους, ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων, ἅτινα παράγει ἡ Ἑλλὰς, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν διπλοῦν σκοπὸν, τοῦ νὰ ἐνισχύσωμεν πᾶσαν βιομηχανίαν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὰ χρήματά μας, τὰ ὁποῖα δανειζόμεθα παρ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν νὰ μᾶς τὰ ἀφαιρῶσι παντοιοτρόπως.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Α. Βαϊλγανίς, καὶ περαιτέρον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μὴν ἐπαρμόζεται αὐστηρὰ δικαιοσύνη εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος, ἀνταχὺς ὅπως κατὰ μέγα μέρος, καὶ τὰς πλεῖστας τοῦ ὅτι ἀνεξαρτήτως πολέμου προσφάτως ἔχοντας, ἐλαβὼν αὐτολεξεῖ τὰδε.

Εἰς τὰς κοινωνίας τῶν ἐνομοσυνέων ἰθνην, οἱ ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἀπαιτεῖται νὰ μὴν ᾔναι ἀνισοί, ὡς πρὸς τὴν κατὰστασιν τῶν κατοίκων· ἀλλ' ἀποβιέποντες εἰς τὴν συμφέρον ἀπάντων νὰ συμβιβάζωσιν ἐν γένει καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν μὲ δικαιοσύνην εὐργετικάς καὶ δικαίας.

Παραδεχόμενος τὴν ἀνάγκην, ἥτις ὑπάρχει κατὰ τὸ 1843 τὸ μέτρον τοῦ νὰ ληφθῇ πρόνοιά τις περὶ τῆς προστασίας τῶν σιτηρῶν, ἀπέναντι τῆς ἐπαπειλουμένης εἰς τοὺς

γεωργού; ζημίαι, ένεκα τής έπισυμβάσης τότε σημαντικῆς εὐφορίας εἰς τὸ εἶδος τοῦτο, οὐχ ἥττον θεωρῶ, ὅτι ἡ πραγματοποίησις ἀπεκατέστη φορολογικῇ ἐξαιρετικῇ καὶ ἐπαχθῇ, ἐπὶ σημαντικοῦ μέρους τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα, ὡς πρὸς τὴν ἐλπιζομένην πρόοδον τῆς γεωργίας ἀπέβη ἀσήμενον, ἡ δὲ ὠφέλεια τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη πάντῃ ἀνεπαίσθητος.

Εἶπον, ὅτι ὁ Νόμος τοῦ 1843 εἶχε σκοπὸν προστατευτικὸν· προέθετο νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ σημαντικῆς ζημίας τοὺς καλλιεργητὰς τῶν δημοτικῶν καρπῶν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ δὲ τοῦ τοιοῦτου σκοποῦ, δὲν ἀπαιτεῖτο, εἰμὴ νὰ ἀσφαλίσῃ εἰς τὴν γεωργὸν τὴν ἀξίαν ἐκείνην, ἥτις ἔδύνατο νὰ τῷ ᾖ ὠφέλιμος, κατὰ λόγον ἐνὸς συνήθους καὶ τακτικοῦ κέρδους, περιστρεφομένου κατὰ τὴ μάλλον καὶ ἥττον, εἰς ὤλεος σχεδὸν τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανίας. Ὑπολογίζων ὅλην τὴν δαπάνην τῆς παραγωγῆς τοῦ σίτου (καὶ τὸ εἶδος τοῦτο λαμβάνω ὡς παράδειγμα, διότι εἶναι τὸ ἐπικρατέστερον τῶν ἄλλων σιτηρῶν), βλέπω, ὅτι αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 3 δραχμὰς δι' ἑκάστην κοιλόν. Εἰς τὴν δαπάνην ταύτην συμπεριλαμβάνω τοὺς τόκους τῶν κεφαλαίων ὅλης τῆς καλλιεργείας, προσέτι καὶ τῆς ἀξίας καὶ αὐτῆς τῆς γῆς, ἐπίσης καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ γεωργοῦ ὕστερον δὲ ἀπὸ ὅλα ταῦτα, πόσον κέρδος καθαρὸν εἶναι δίκαιον νὰ ἀπαιτήσῃ ὁ τοιοῦτος βιομήχανος, ταύτέστιν ὁ γεωργός; Νομίζω ὅτι 40 ἐπὶ τοῖς 0/0 εἰν δώσωμεν εἰς αὐτόν, ἡ ἀκριβὴς εἶναι ἀρκετὰ πλουσία. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἰδέα τῆς ἐμφυγίσεως τῆς γεωργίας, παραδίδωμαι 64 περίπου τοῖς 0/0, καὶ ἀντιβιάζω τὴν ἀξίαν τοῦ σίτου εἰς 5 δραχ. τὸ κοιλόν. Ἐξ ἐναντίας ὅμως, ἡ ἀναλογία, τὴν ὁποίαν ἐρύλαζεν ὁ Νόμος τοῦ 1843, ὑπερβάσα τὴν ὅρον τοῦτον, ἀντιβίασε διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, τὴν ἀξίαν εἰς 6 δραχ. καὶ 25 λεπτὰ τὸ κοιλόν. Τὴν τοιαύτην δὲ περίπτωσιν δὲν δυνάμεθα, εἰμὴ νὰ θεωρήσωμεν μάλλον φορολογίαν, ἢ ἄλλο τί· καὶ μ' ὅλον τοῦτο, ἀπὸ ἐφορολογήθησαν τόσον ἐξαιρετικῶς καὶ ὑπερβαλλόντως, τέσσαρα ἤδη ἔτη, ὅλοι οἱ καταναλωταὶ τοῦ σίτου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν, δὲν βλέπω τὴν προκύψασαν ἐκ τούτου πρόοδον, εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς γεωργίας, καὶ παρατηρῶ, ὅτι ἡ παραγομένη ποσότης τοῦ ἑλληνικοῦ σίτου, περιστρέφεται εἰς τὴν αὐτὴν, ὡς καὶ πρότερον βαθμὸν, καὶ ἡ ἑλλὰς ἐξακολουθεῖ νὰ λαμβάνη,

ὅσον ἐλάμβανε καὶ πρότερον ἀνάγκην ξένου σίτου. Ἐκ τούτων Κύριοι καταφαίνεται ἀριθμήτως, ὅτι κατὰ μὴδὲν ἐπρωόδευται ἡ σιτοσπορά. Ἡ ἐπικρατοῦσα λοιπὸν ἰδέα, ὅτι ἡ τοῦ ἑλληνικοῦ σίτου κατανάλωσις ἤθελε προστατεῦσθαι, ἀπὸ τὸν ἀπαγορευτικὸν ἐκεῖνον Νόμον τοῦ 1843, καὶ κατὰ συνέπειαν ἤθελε φέρει τὴν ἐλπιζομένην προστασίαν εἰς τὴν πρόοδον τῆς σιτοσποράς, ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπλῆ πρόληψις, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα περιορίσθη εἰς ἐπαχθὴ φορολογίαν, διὰ τοῦς περισσότερους κατοίκους πολλῶν παλαιῶν πόλεων καὶ κυρίως εἰς τὰς νήσους.

Πιστεύω, ὅτι ἤθελεν εἶσθαι συμφέρον (ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ ἑλλὰς δύναται νὰ παράξῃ τὸν ἀνγκαῖον διὰ τὴν ἐτησίαν κατανάλωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς σίτου), νὰ καταναλίσκται ὁ ἐγγχώριος σίτος, καὶ νὰ μὴν ἀγοράζωμεν ξένον. Εἰς τοῦτο δὲ δὲν παρουσιάζει τὸ πρακτικὸν πρόβλημα ὁ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ξένου σίτου συναγωνισμὸς, διὰ τὸν λόγον ὅτι, οἱ εἰσγόμενοι σίτοι εἰς τὴν ἑλλάδα, προέρχονται κυρίως ἐκ τῆς Ρωσσίας, ὅπου εἰς τὴν μεγαλειέραν εὐφορίαν, ὡς παρετηρήθη, ἀγοράζομενοι τοῦλάχιστον 4 δραχ. τὸ κοιλόν, δὲν ἐπιτρέπουν κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὸν μετακομιζόμενον τούτους ἐντὸς τῆς ἑλλάδος, εὐπορον, ὑποχρεούμενον νὰ πληρῶνῃ ναῦλον 1 δραχ. τὸ κοιλόν, τόκους χρημάτων, ἀσφαλείας, τελωνίων, καὶ νὰ ἀνταμοιβῆται διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις του, δὲν ἐπιτρέπουν, λέγω, νὰ πωλῇ ὀλιγώτερον τῶν 6 δραχ. τὸ κοιλόν, καὶ τοῦτο, φορολογούμενου τοῦ σίτου κατὰ τὸ παραδεχθὲν τίμημα τοῦ τῆς γουμένου τοῦ σίτου κατὰ τὸ παραδεχθὲν τίμημα τοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τελωνίου, ταύτέστι 10 τοῖς 0/0· ὥστε ὁ ἐγγώριος σίτος μετακομιζόμενος εἰς τὰς παραλίους πόλεις, θέλει εὐρίσκει πάντοτε, ὡς ἐλάχιστον ὅρον, τὴν ἀξίαν τῶν 6 δραχ. 5 καὶ 50 λεπτῶν, ἀφαιρουμένων δὲ τῶν 50 λεπτῶν, διὰ τὸν ναῦλον καὶ τὸ κέρδος τοῦ ἐμπόρου, μένουν πάντοτε αἱ πέντε δραχ. διὰ τὸν πρῶτον πωλητὴν.

Ἐκ τούτου γίνεται καταφανές, ὅτι ἡ μετασπορά ἐγγωρίου σίτου εἰς τὰς νήσους, πρὸς κατανάλωσιν, δὲν ἐμποδίζεται, ἀπὸ τὸ ἀσύμφορον ὄθην τῆς ἀγοραίας τιμῆς, ἐνεκα τῆς εἰσαγωγῆς ξένου σίτου, ἀλλ' ἀποκαθίσταται ἀκατόρθωτος, οὐχὶ μόνον ἀπὸ τὴν ἑλλειψίν τοῦ ἀναγκασιούτου διὰ τὴν ἐτησίαν κατανάλωσιν σίτου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τοῦ πολυδαπάνου, ἐνεκα τῆς καταστάσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ τῆς προερχομένης ἐκ τῆς ὀλιγωρίας τῶν γεωργῶν, ὡς

πρός τὴν περιποίησιν τοῦ σπόρου καὶ λοιπῶν, κακίως ποιότητος τοῦ σίτου κατὰ μέγα μέρος, εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ὁποίου, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, συντελεῖ τὰ μέγιστα ὁ ἐλευθερὸς συναγωνισμὸς. Τῶν προσκομμάτων τούτων λοιπὸν τὴν ἐξάλειψιν ἀπαιτεῖ ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἐμφύχωσις τῆς σιτοσποράς, ἡ δὲ δικαιοσύνη τὴν κατάργησιν ἐξωτερικῶν καὶ ἐπιβλαπτικῶν φόρων, κατὰ μίαν μεγάλην μερίδος τοῦ ἔθνους, ἀποτελουμένης ἀπὸ τοῦ καταναλωτῆς.

Ἀς ὑποθέλῃ, Κύριοι, διὰ μίαν στιγμήν, ὅτι ἀποκαθιστάμενων ἀνυπερβλήτων τῶν παρουσιαζομένων, ὡς εἶρηται, δυσκολιών καὶ προσκομμάτων εἰς τὴν ἀληθῆ ἐμφύχωσιν τῆς σιτοσποράς, πρέπει νὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν ἐλλείψιν διὰ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ Νόμου, μὲ ζημίαν τῶν καταναλωτῶν· ἀλλ' εἶναι δίκαιον, εἶναι συμφέρον, προστατεύοντες ἕνα κλάδον τῆς βιομηχανίας, νὰ καταστρέψωμεν ὅλους τοὺς λοιπούς; ἢ ὑπέρογκος τιμὴ τοῦ σίτου, ὡς δὲν λανθάνει τινὰ, ἐπιπράττει ὅλας τὰς ἐργασίας, διότι ὑψώνουσα τὸ ἡμερομίσθιον, ἐπιφέρει σημαντικὴν βλάβην καὶ εἰς τὴν λοιπὴν γεωργίαν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην βιομηχανίαν, καθ' ὅσον ἀποκαθισταμένων τῶν προϊόντων τούτων πολυδαπάνων, διὰ τὴν ὑψηλὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου, δὲν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς συναγωνισμὸν μὲ ἐκείνα τῆς ἐξωτερικῆς βιομηχανίας.

Αὗτοί οὗτοι οἱ σιτοσπόροι θέλουσιν συμμεθεῖναι τῆς βλάβης ταύτης κατὰ μέγα μέρος, καθ' ὅσον καὶ οὗτοι μὴ περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὴν τῶν ἀγροτικῶν κερπῶν καλλιέργειαν, μετέρχονται καὶ ἄλλους κλάδους τῆς γεωργίας. Ἐν ᾧ λοιπὸν ὠρελοῦνται ἀφ' ἑνὸς ἐκ τοῦ σίτου, ζημιούνται ἀφ' ἑτέρου ἐκ τῶν ἄλλων προϊόντων, καὶ οὕτω ἡ ὠφέλεια τοῦ πρώτου οὐδετεροῦται, διὰ τῆς παραγωγῆς τῶν λοιπῶν.

Ἐκτὸς τούτων τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐνασχολούμενον, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, εἰς τὴν σιτεμπορίαν, βλάπτεται, καὶ ἡ ναυτιλία μας συνιστάμενη κυρίως ἀπὸ τοῦς κατοικοῦς νήσιων ἀγόνων καὶ ἀπόρων, καταστρέφεται, μὴ δυναμένων τούτων νὰ πληρώσωσιν εἰς ὑπερμέτρους τιμὰς, τὸν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἄρτον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζομένων νὰ ὑποπίπτωσιν εἰς τὸ ἀμείνισμα τοῦ νὰ ἐτιμωρῶσι ξένῃ γῇ. Σὰς τὸ λέγω, Κύριοι, ἐν πλήρει γνώσει τῆς ἀξιοθρηνήτου ταύτης περιστάσεως, ὡς ἀνάγκη εἰς μίαν τῶν δυστυχιστέρων νήσων, εἰς ἐκείνην λέγω, ἣτις θυσίασκα, δαπανήσασκα τὸ πᾶν, ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας,

μετὰ τῶν ἄλλων δύο νήσων, πένεται, λιμνῶται ἀνάξιος ἀπέναντι 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τὰ ὅποια δὲν δύναται εἰσεῖν νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τῆς μερίδας τῆς πιστώσεως τῆς εἰς τὰ ἔθνη βλάβη, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ στερεῖται τῆς λαμπρᾶς ταύτης παρουσίας διὰ 26 ἐνιαυτούς.

Ἄν δὲν ὤψασθε φωνῇ, ἂν δὲν ἐνόηλας τὴν Κυβέρνησιν μὴ ἀλλεπαλλήλου ἀπειθήσει, ἂν μὴ ἀπαρθεῖν ἀπὸ τῆς κερτερίαν εἰσέροιν ἐκ τοῦ ὑστερήματός της 500 χιλιάδας δραχμῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν φόρων, ἢ ἀ τοῦ ἄρτου τῆς τὸν ἑκατὸν φόρον· δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ἐλκευθῇται ἡ ὑπομονὴ τῆς, ὡς εὐπορίᾳ τὸ σημεῖον ἀποκαίμενον ἀφορᾷ μέτρα εὐεργετικῆς προνοίας τοῦ ἔθνους· γίνεται λόγος περὶ ἐμφύχωσης μίαν τάξιν ἀνθρώπων ἀποκαταστημένων ὅπως οὖν· τί δὲ πρέπει νὰ εἰπωμεν περὶ ἐτίρας τάξεως ἀπόρων καὶ δυστυχῶν, ἐπιβλαπτικῶν θανασίως διὰ τοῦ προκειμένου μέτρου;

Ἰσως ἀπεχρησθῶσι τινες, ὅτι εἶναι εὐκόλον νὰ ἀποστείλῃ ἡ Κυβέρνησις ἀποσείους σίτους εἰς τὰς νήσους, διὰ νὰ προμηθεύωνται ἐξ αὐτῶν οἱ κάτοικοι. Ἡ ἰδίᾳ αὕτη εἶναι, νομίζω, λανθασμένη· ὅτι ἀπειδείξαν τὰ πράγματα, ὡς δυσκατέργητον, δὲν παρουσιάζεται δυνατόν διὰ τῶν λόγων.

Ἡ Κυβέρνησις ὑποβέβη τὴν ἀνάγκην ταύτην, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἑκατὸν φόρου, καὶ ἐπέμψεν εἰς τὴν Ἰῶραν σίτον, πρὸς καταναλώσιν, ἀλλὰ δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἡμέραι, καὶ οἱ κάτοικοι τῶν νήσων ἠγόραζον φορολογημένον ξένον σίτον, διότι δὲν ἤδυνήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ληρὲν μέτρον.

Σὰς φέρω Κύριοι, ἐν ἄλλῳ παράδειγμα· κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ παρελθόντος ἔτους, συνέβη εἰς τὴν εἰρημένην νήσον σιτοδεία, καὶ αἱ ἐμπορικαὶ ἀποθήκαι δὲν εἶχον, εἰμὴ 15 ἡμερῶν μόνον τροφὴν διὰ τὸν τόπον. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τῆς Ἰῶρας ἐζήτησε ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἀποστείλῃ ἐκεῖ ποσότητα τινὰ σίτου πρὸς πώλησιν, ἐνῷ αἱ δημόσιοι ἀποθήκαι ἴσαν πλήρεις. Ἐστάθη δυνατόν νὰ ἐπενεχθῇ ἡ ἀνήκουσα θεραπεία; μετὰ 3 περίπου μῆνας μόλις ἐστάθη 6 χιλιάδων κοιδῶν σίτος, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ 5 τόπος ἠγόραζεν ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ κερδοσκόπων ἐμπόρους ὑπὲρ τὰς 7 δραχμὰς τὸ κοιδόν. Παρακαλέσαμεν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις τοῦ σίτου τούτου εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ λιμένος τῆς ἐξαγωγῆς του, προστιθεμένων

καὶ τῶν ἐξόδων τῆς μετακομιδῆς, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Αἱ διατάξεις, καὶ οἱ περὶ ἐκποιήσεως τῶν δημοσίων προσόδων κανονισμοί, δὲν ἐσυγχώρησαν εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, καίτοι ὁμολογῆσαντα διαθέσιν, τοῦ νὰ ἐνδῶσθαι εἰς τὴν αἴτησιν τῆς μνησθείσης Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ νὰ ἐκθέσθαι τὸν εἰρημένον σίτον εἰς πώλησιν, εἰμὴ διὰ πλεονεξίας, καὶ εἰς ὄχι μικρὰς μερίδας, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ τιμὴ τοῦ σίτου ἐκείνου, ἐπληρώνετο σχετικῶς, μὲ τὴν τοῦ φορολογουμένου ξένου σίτου.

Γνωμοδοτῶ λοιπὸν τοῦ νὰ μὴ γίνῃ παραδεκτὸν τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, καὶ φρονῶ, ὅτι ἤθελεν εἰσθαι εὐχρῆς ἔργον, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἐνδιδῶν εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ προστατευθῇ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν νήσων, νὰ κατορθώσῃ, ὥστε ὁ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα Νόμον φόρος τοῦ σίτου, νὰ κανονίζεται ἀπὸ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῶν νήσων, καὶ οὐχὶ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν τῶν σιτοφόρων πόλεων.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλιξε τάδε — Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ὁρθὴν συμπέρασμα πρέπει ν' ἀναδράμωμεν εἰς τὴν προκαλίσσασαν τὸν περὶ σιτηρῶν Νόμον ἀρχικὴν αἰτίαν. Ὁ Νόμος οὗτος, μὴν ὑπάρχων πρότερον, προεκληθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1843, ἐπειδὴ αἱ πρόσοδοι τοῦ Κράτους ἐνοικιαζόμεναι εἰς τιμὰς μεγάλαις, ἐζημίουν τοὺς ἐνοικιαζόμενους, μὴ δυνάμενους νὰ πωλῶσιν, οὓς εἶχον καρπούς, καὶ ζητιῶντες συνεχῶς παράτασιν προθεσμιῶν, πρὸς ἀπότισιν τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων. Εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι πρὸ μὲν τοῦ Νόμου τούτου οἱ ἐνοικιασταὶ ἐζημιώθησαν, μετ' αὐτὸν δὲ ὠφελήθησαν. Τὸ Δημόσιον ὅμως ἐντεῦθεν δὲν ὠφελεῖται παντάπασι, μὴ δυνάμενον νὰ πωλῇ τοὺς Δημοτριακούς αὐτοῦ καρπούς, ὡς μὴ καθαρῶς καὶ γνησίως ἐν ταῖς ἀποθήκαις διατηρουμένους. Τὸ διαρῶνῃσαν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιστηρίζον τὸ Νομοσχέδιον, λέγει, ὅτι ἡ παραδοχὴ αὐτοῦ θέλει εἰσθαι ὠφέλιμος, ὡς συντείνουσα εἰς τὴν πώλησιν τῶν Δημοτριακῶν καρπῶν, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ ἐφορία τοῦ ἐνεστώτος ἔτους εἶναι τριπλασία ἐκείνης τοῦ παρελθόντος· ἡ περὶ τήρησιν ὅμως αὕτη δὲν εἶναι ὁρθὴ, καὶ πρέπει νὰ προσεξώμεν, μήπως προτιθέμενοι νὰ ὠφελήσωμεν ἀφ' ἑνὸς, προσξενήσωμεν καταστροφὴν ἀφ' ἑτέρου. Διὰ νὰ πεισθώμεν δὲ, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, δὲν θέλει ἐπιφέρει ὠφέλειαν

εἰς τὸ Δημόσιον, ἥς λαβόμεν ὑπ' ὄψιν τὸ παρελθὼν ἔτος, καὶ θέλωμεν ἰδεῖ τι ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος συμβήσεται. Κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος, ὡς εἴχεται ἐκ τῶν πινάκων, τοὺς ὁποίους ἐπεμψε τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον εἰς τὴν Γερουσίαν, 4 ἑκατομμύρια μόνον κοιλὰ Δημοτριακῶν καρπῶν παρήχθησαν εἰς τὸ Κράτος, τὸ δὲ Δημόσιον δὲν πῶν ἔχθη νὰ ἐκποιήσῃ τοὺς καρπούς αὐτοῦ, ἂν καὶ τοσαύτη σιτοδεία ὑπῆρξεν, εἰς τρόπον ὥστε ὑπαρχούσης εὐφορίας διὰ μείζονα λόγον, δὲν πραγματοποιεῖται τοιαύτη ἐκποίησις· ἐκτὸς ὅμως τούτων, ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι διὰ νὰ τραφῶσιν οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτοῦνται 7 ἑκατομμύρια κοιλῶν, θέλει ἰδεῖ, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος εἶχον ἀνάγκην 3 ἑκατομμυρίων κοιλῶν ξενικοῦ σίτου· ἀλλ' ἐκ τῶν καταστάσεων τῶν τελωνείων φαίνεται, ὅτι 380,000 κοιλὰ μόνον εἰσῆχθησαν, καὶ κατὰ συνέπειαν διὰ τ' ἀπαραίτητως ἀνγκυσιῶντα εἰς τὸν τόπον εἰσέτι 2 ἑκατομμύρια καὶ 620,000 ἔλαβε χώραν κατάχρησις, ἢ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, ἢ εἰς τὴν διὰ τῶν ἐπιστὰτων εἰσπραξίν· καὶ ὅτι μὲν ἡ κατάχρησις ἐγένετο εἰς τὴν εἰσπραξίν, ἀπόδειξις εἶναι ὁ τρόπος, καθ' ὃν διορίζονται οἱ ἐπιστάται· ὅτι δὲ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν, παράδειγμα εἶναι ἡ ὕδρα, ἥτις 12 χιλιάδ. κατοίκους περιέχουσα, κατηνάλισκε πρότερον 80 μέχρι 90 χιλιάδ. κοιλῶν, κατὰ δὲ τὸ παρελθὼν ἔτος, ἀπὸ τὰς καταστάσεις τοῦ Τελωνείου εἴχεται, ὅτι εἰσῆχθησαν εἰς αὐτὴν 13 μόναι χιλιάδες κοιλῶν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν τῷ πεμνηνθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργείου πινάκι τοῦ Τελωνείου τῶν εἰσαχθέντων εἰς ὕδραν σιτηρῶν διηλοῦται, ὅτι αἱ καταστάσεις πέντε μηνῶν τοῦ Τελωνείου τούτου δὲν διεβιδάσθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον εἰσέτι· ἀλλὰ, καὶ ἂν διὰ τοὺς πέντε τούτους μῆνας προστεθῇ τὸ ἀναφορικὸς εἰς τὴν προτέραν τῆς εἰσαγωγῆς ὠφελωσιν ἀνάλογον ποσόν, 7 ἢ 8 χιλιάδ. κοιλῶν, ἡ κατάχρησις ὑπάρχει οὐχ ἥττον, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ Τελωνίας εἶναι ἀκαταδίωκτος. Εἰς τοῦ παραδείγματος τούτου τῆς ὕδρας εἴχεται ἐναργῶς, ὅτι ἡ εὐφορία τοῦ ἐνεστώτος ἔτους θέλει εἰσθαι ἀφορία, καθ' ὅσον ἀφορεῖ τὸ Δημόσιον. Επίσης ισχυρὸς εἰσέτι λόγος, μὴ ἐπιτρέπων τὴν αὐξάνειν τοῦ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν σιτηρῶν φόρου εἶναι τὰ λοιπὰ βιομηχανικὰ ἐπιτηδεύματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐνισχύονται προστατευομένου τοῦ ἐνὸς μὲ τὴν καταστροφὴν καὶ κατάθλιψιν τοῦ ἑτέρου· ὡς πρὸς τὸν οἶνον π. γ. οὐδεὶς ἐπιβάλλεται προστατευτικὸς φόρος, ἀλλ' οἱ περὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀμπελώνων ἀσχολούμε-

νοι κατασκευάζουσιν αὐτόν, ὅσον ἔνεστι κάλλιον, καὶ τὸν μεταφέρουσιν, ὅπου δύναται νὰ πωληθῇ με τιμῇ. Παραδέχομαι, ὅτι πρέπει νὰ προστατευθῇ ἡ σιτοσπορά· ἔχουν ὁμοίως τοιοῦτον προστατευτικὸν νόμον, καὶ ἂν μὲν οὗτος ἐπιφέρει ἀνυπαίσθητον προστασίαν, τότε πρέπει νὰ αὐξήσωμεν αὐτήν· ἂν δὲ ᾖ πολὺ ἐπιβαρυντικὴ, ἤθελον γνωμοδοτήσει νὰ τὸν μετριασώμεν, ἂν τοιοῦτον ᾖ τὸ ἀντικείμενον τῆς σημεινῆς συζητήσεως. Περιορίζομενος λοιπὸν ν' ἀποδείξω, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐπιβολῆς αὐστηροτέρου ἐπὶ τῶν σιτηρῶν φόρου, παρατηρῶ, ὅτι ἡ παραγινόμενη ὠφέλεια τῶν 10 ἐπὶ τοῖς 0/0 ἤθελον εἶσθαι ἰκανὴ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν προστασία, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι παρὰ τὸ μέτρον προστατεύεται διὰ τοῦ ὑπάρχοντος περὶ τῶν σιτηρῶν νόμου ἡ Γεωργικὴ κλάσις, ἐπειδὴ, ὅταν μὲν ὁ ἐγγώριος σίτος τιμᾶται ἀντὶ 5 δραχμῶν τὸ κοιλόν, ὁ ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους γεωργῶν εἰσαγόμενος, φορολογεῖται κατὰ 36 0/0, κατὰ 56 δὲ, ἢ 108 0/0, ὅταν ὁ πρῶτος τιμᾶται ἀντὶ 4 δρ. τὸ κοιλόν, ἢ ἕνεκα τῆς μεγάλης εὐφορίας ἀντὶ 3 καὶ ὀλιγώτερον.

Τὸ διαφωνήσαν Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ προειρήκασιν, ὅτι πρέπει νὰ ἐμφυχωθῇ ὁ ἐγγώριος σίτος, διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ὑπάρχουσαν τριπλασίαν εὐφορίαν ἐκείνης τοῦ παρελθόντος. Ἀλλ' ὁ σίτος, Κύριοι, εἶναι ἡ πρώτη καὶ οὐσιωδεσττέρα τοῦ ἀνθρώπου τροφή καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνεται με φόρον βαρύντατον, οὐδὲ πρέπει νὰ ἐπινοήσωμεν νέους φόρους, διὰ νὰ κατασταθῇ δυνατὴ ἡ πώλησις τοῦ ἐκ τῆς εὐφορίας περισσεύσαντος σίτου. Ἡκούσα με ἐκπληξιν, Κύριοι, ὅτι εἰσαγωγή ξενικοῦ σίτου γίνεται ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καὶ, ἐπειδὴ αὗται εἰναι τὸ εὐχέλαιον τοῦ Κράτους μέρους, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ψευθῇ ἡ προκείμενος νόμος, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ εἰς τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ἔθνους προερχομένην ὠφέλειαν. Ἀλλ' ἡ δικαιολόγησις αὕτη εἶναι ἀδίκος, καὶ δύναται νὰ καταστρέψῃ τὴν κοινωνικὴν τάξιν, ὅταν ὑπὲρ τῆς πλειοψηφίας καταβληθῇ ἡ μειοψηφία. Ἐκτὸς ὁμοίως τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἀνάγκη σίτου ἔχουσιν ὠταπότως καὶ πολλαὶ πόλεις τῆς Ἑλλάς, ἐπειδὴ αὗται δικαιροῦνται εἰς τρεῖς εἶδη· εἰς παραγούσας ὑπὲρ τὴν ἰδίαν ἀνάγκην ἀγρονομικοὺς καρποὺς, καὶ δυναμένας νὰ πωλῶσι τὸ παραπλέον· εἰς παραγούσας μόνον τοὺς ἀναγκαίους· καὶ εἰς ἐχούσας ἀνάγκην ν' ἀγοράζωσι τοιοῦτους· εἰς τρόπον ὥστε ἴθε-

λον ζημιωθῇ καὶ αἱ τελευταῖαι, ἂν γίνῃ δεκτὸν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐπιφέρει προσέτι βλάβην σιτηρικὴν, καὶ καταβληθὴν ἀδικον εἰς τοὺς ἀγρολουμένους παρὰ τὴν φτωχεύειαν, τὴν κτηνοτροφίαν, καὶ τοὺς ἔχοντας ἄλλο τι ἐπιπλέον, ἐν ᾧ ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι σκοπεύουσι τὸ 1/2 τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους. Παραίτων δὲ τὸν λόγον μου, θέλω ἀναγκάσιον νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἐν ᾧ τὰ ἐσοδα τοῦ Κράτους συμποσύνται εἰς δεκατρεῖς ἑκατομύρια δραχμῶν, καὶ εἰς ἕκαστον ἄτομον ἀναλογεῖ φόρος δεκατριῶν δραχμῶν, ὁ καταναλωτὴς τοῦ ξενικοῦ σίτου ἐπιβαρύνεται με μίζοντα φορολογίαν 10: 1/2 δραχμῶν, ἢ 16, ὅταν ὁ ἐγγώριος σίτος τιμᾶται ἀντὶ 5, ἢ 4 δραχμῶν τὸ κοιλόν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδικον, καὶ διὰ ταῦτα γνωμοδοτῶ νὰ μὴ γίνῃ δεκτὸν τὸ περὶ αὐτοῦ πρόκειται Νομοσχέδιον, ἐν ἰσχύϊ μόνοντος τοῦ ὑπάρχοντος περὶ εἰσαγωγῆς σιτηρῶν εἰς τὸ Κράτος Νόμου.

Οἱ λόγοι, διὰ τῶν ὁποίων τὸ διαφωνήσαν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐζήτησε νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ περὶ σιτηρῶν Νομοσχέδιον, παρατηρεῖ ἄλλος, εἶναι ἀσθενεῖς· καθότι λέγει, ὅτι πρέπει νὰ λυθῇ τις ὑπ' ὅλιν τὸν μέσον ὅρον τῆς καρποφορίας τριῶν ἢ τεσσάρων ἔτων, διὰ νὰ διακρίνῃ τὴν κατ' ἔτος ἐντόπιον εἰσοδήαν, καὶ τὸ πλεόν τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ Κράτος ἀγρονομικῶν καρπῶν· οὐδενὸς ὁμοίως ἔτους τὴν εἰσοδήαν ἐξέλιπε, ὡς ἐπαρξάν τα λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς· καθότι ἀπὸ τῆς ἐγκαστάσεως τῆς εἰρήνης ἡ πρόσδοξ τῶν ἀγρονομικῶν καρπῶν προέχεται κατ' ἔτος αὐξανουσα, καὶ δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐλαττοῦτο, ὡς φαίνεται ἀπὸ τῆς καταστάσεως τῶν Τελωνείων, καὶ τὰ εἰσοδήματα τῆς Ἐπικρατείας. Καθότι οἱ ἐντόπιοι ἀγρονομικοὶ καρποὶ δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν διατροφήν τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος ἁπάντων, ἐνδὲ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν εὐκολώτερον ἤθελε πωλεῖσθαι ὁ ἐγγώριος σίτος, καὶ δὲν ἤθελεν εἰσάγεσθαι τοιοῦτος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς. Καθότι ἐκ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἀναγκῶς ἀποδίδεται, ὅτι δὲν εἶναι ἰσχυρὸς ὁ λόγος τῆς ἐκ τοῦ τόπου ἐξαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν χρημάτων, ἐν ᾧ ἂν διὰ τοιοῦτου λόγου γίνῃ δεκτὸν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἠθέλομεν πᾶσι τοῦ συγκοινωνεῖν μετὰ τα λοιπὰ ἔθνη, καὶ βαθμικῶς ἠθέλομεν καταντῆσαι νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν αὐτὸν νόμον ἐπὶ τῶν Νομῶν, Ἐπαρχιῶν καὶ Χωριῶν. Καθότι ἀντὶ, νὰ ὠφεληθῇ τὸ δημόσιον Ταμιεῖον,

ἤθελε ζημιωθῇ ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐνίσχυσιν τοῦ λαθρεμπορίου, εἰς τὸ ὅποιον εὕρισται ἑκαστος μείζον συμφέρον, ὅταν ᾖναι βαρεῖς οἱ Τελωνιακοὶ φόροι· παράδειγμα δὲ περὶ τούτου ὑπάρχει ἡ Ἀγγλία, τῆς ὁποίας ἡ ἐκ τῶν Τελωνίων πρὸς τοὺς ἠλλαττινοὺς μὲν ἐκ τῶν ἀπαγορευτικῶν Νόμων, ἠύξησαν ὁμοῦς, ὅταν οὗτοι καταργηθῶσαν. Καθότι, τῆς ἀνάσεως τὴν ἀμέλειαν παραγόντες, ἤθελε προστατευθῇ ἡ γεωργία, ἂν στενοχωρηθῇ, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο παράδειγμα ἔχομεν τὴν Ἰδραν, τὰς Σπέτσας, τὰ Ψεῖρα, αἵτινες ἐκ τῆς ἐμπορίας ἀπέκτησαν κέρδη, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι, περὶ γεωργίας οὐκ εἶναι, καὶ μὴ ἔχουσιν τὴν αὐτὴν ἀνάγκην, οὐδὲν ἐξοικονομήσαντες, καὶ οὐδὲν ἐκέρδησαν. Ἐκτὸς ὁμοῦς τῶν λόγων τούτων, δὲν πρέπει προσέτι νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, 1), ἐπειδὴ ὁ περὶ σιτηρῶν Νόμος προκαλήθη, διὰ νὰ ἐπιφέρει ὠφέλειαν εἰς τοὺς γεωργούς, ὅταν ὑπάρχῃ σιτοδεία, εἰς τρόπον ὥστε δὲν εἶναι δίκαιον νὰ αὐξήσωσιν οἱ περὶ αὐτὸν πρόκειται φόροι, διὰ νὰ δύνανται οἱ γεωργοὶ νὰ πωλῶσι τοὺς καρπούς· αὐτῶν μὲ τὴν αὐτὴν τιμὴν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐν ἀγορᾷ πωλοῦσιν· καὶ 2), ἐπειδὴ ἐντεῦθεν ἤθελε παραχθῇ καταθλίψις ὀλίγοις εἰς τὰς λοιπὰς τῆς κοινωνίας τάξεις, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ναυτιλίαν, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει παράδειγμα, ὅτι ἐπλούτησεν τι ἔθνος ἐκ τῆς γεωργίας, διὰ νὰ χαρακτηρῇ εἰς αὐτὴν ἡδὴ προνόμιον, ἐπὶ τοσούτον ἀντικεινώνων. Δὲν ἀρνούμαι, ὅτι τὰ προνόμια δὲν ἀντίκεινται πάντοτε εἰς τὰς ἐλευθέρους ἀρχὰς τῶν εὐνομομένων ἐθνῶν· ἀλλ' ἂν πρόκειται νὰ χορηγηθῶσι τοιαῦτα, ὀρείλομεν νὰ χορηγήσωμεν αὐτὰ εἰς τὴν ναυτιλίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεδείχθησαν πάντοτε μεγάλα ἔργα, καὶ ἰσχυρά ἔθνη, παράδειγμα ἡ Ἀττικὴ, ἡ Ἀγγλία, ἡ Βενετία κτλ. διὰ τῆς ὁποίας διατηρεῖται μέχρι τοῦ νῦν τὸ μεταξὺ Εὐξείνου Πόντου καὶ Ἑλλάδος ἐμπόριον, ἥτις ὑπάρχει ἡ ζωὴ τοῦ ἔθνους ψυχὴ, ὡς ἀπὸ θάλασσαν περιδρεχομένου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήρτηται ἡ μέλλουσα τύχη τῆς Ἑλλάδος, πολλάκις σωθεῖσθαι διὰ τῆς θαλασσοῦς δυνάμεως, ὡς π. γ. διὰ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, ὅτε ὀλίγοι τριῖνες ἀπειράριθμον βροχιακὸν στόλον κατέστρεψαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθέρωσαν. Παραλείπων ὁμοῦς ἄλλα, τοιαύτου εἶδους παραδείγματα, περὶ τὸν λόγον μου, θεωρῶν ἐπιζήμιον εἰς τὸ ἔθνος, νὰ καταστραφῇ διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν

σιτηρῶν φόρου ἢ ναυτιλίας, ὡς μέγιστον ἀντικείμενον ἐμπορίας ἔχουσιν τοὺς ξενικοὺς δερματειακοὺς καρπούς, καὶ γυναικοποιῶ κατὰ συνέπειαν, νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, τίθεται εἰς μυστικὴν ὑψηροφάνειαν ἡ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἀρχή, τῆς ὁποίας ἀπορριφθεῖσθαι διὰ ψήφων 26 κατὰ 12, παρεδέξατο ἡ Γερουσία, ὅτι μένει ἰσχύων ὁ ὑπάρχων, περὶ Τελωνίου, τῶν εἰς τὸ Κράτος εἰσπαγχομένων ξενικῶν σιτηρῶν, Νόμος.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λήγει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς.

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκης πούλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 7 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδόμαδος Παρασκευῆς.

Αναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρεις αποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξαιμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβοῦσας συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Λαθὼν ἐπομένως τὸν λόγον ἐν τῶν μελῶν τῆς διαορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως Νομαρχιακῶν Συμβουλίων Νομοσχεδίου, παρετήρησε τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ συστάσεως Νομαρχιακῶν Συμβουλίων Νομοσχεδίου περιέχεται, ὅτι ἡ περὶ τούτου κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποστήριξις θέλει γίνῃ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ καὶ τινος Ἰπουργικοῦ παρὰ τοῦ αὐτοῦ ΚΗ.

Υπουργείον Συμβούλου· επειδή όμως απερίφηρη παρά της Επιτροπῆς ὁ τοιοῦτος νωτερισμός, ὡς μὴ συνῆδον μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, γνωμοδοτῶ ν' ἀπορρίπθῃ σήμερον καὶ παρά τῆς Γερουσίας ὡσαύτως, διὰ νὰ μὴ συμβῇ, ὑποβάλλουσας τῆς Επιτροπῆς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκθεσίν της, καὶ τῆς συζήτησεως ἀρχομένης, νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν ὁ περὶ οὗ πρόκειται Σύμβουλος.

Τὰ Νομοσχέδια, λέγει ἄλλος, ὑποστηρίζονται παρά τῶν Ὑπουργῶν μόνων, καὶ ἔθελον παραβιάσθῃ οἱ ὅρισμοι τοῦ Συντάγματος, ἂν ἡ περὶ αὐτῶν ὑποστήριξις ἐνεργάτω προσέτι καὶ παρά τῶν Συμβούλων τῶν Ὑπουργείων, εἰς τρόπον ὥστε οὐδεὶς δύναται ν' ἀντιτείνῃ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπορρίπθῃ ὁ δικὸς τοῦ περὶ συστάσεως Νομαρχικῶν Συμβουλίων εἰσαγόμενος ἔδῃ νωτερισμός· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν συζητοῦνται τὰ Νομοσχέδια παρά τῆς Γερουσίας τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὑποβάλλονται οἱ περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις τῶν Επιτροπῶν, θεωρῶ καταλληλότερον νὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ προαγορεύσαντος, καθ' ἣν ἡμέραν ὑποβῇ τὴν ἐκθεσίν της ἡ Επιτροπὴ, ἢ ὑποία θέλει παρατηρήσει βεβαίως περὶ τοῦ προκειμένου τὰ δέοντα.

Ἡ Γερουσία, λέγει ἄλλος, διώρισεν Ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ συντάξῃ ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως Νομαρχικῶν Συμβουλίων Νομοσχεδίου, καὶ πρέπει νὰ ἴδωμεν τὴν ἐκθεσιν ταύτην προηγουμένως, διὰ νὰ αποφασίσωμεν περὶ τοῦ προκειμένου· ἀλλ' ἐκτός τούτου, ἡ περὶ τῆς λύσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ζήτηματος γνωμοδοτικῆς ἔχει ιδιότητα προτάσεως, τὴν ἑποῖαν δὲν δυνάμεθα, κατὰ τὴν Κανονισμὸν, νὰ συζητήσωμεν σήμερον.

Καθ' ἣν στιγμὴν, λέγει ἄλλος, εἰσαχθὲν ἀνεγνώσθη τὸ περὶ συστάσεως Νομαρχικῶν Συμβουλίων Νομοσχέδιον, ἐζήτησα τὸν λόγον, διὰ νὰ παρατηρήσω περὶ τοῦ προκειμένου τὰ δέοντα, ἀλλ' ὁ Κύριος Πρόεδρος δὲν μοι ἐπέτρεψε νὰ λαλήσω, ἐνῷ αἱ ἐκθέσεις καὶ τὰ Νομοσχέδια, πρὶν λιθογραφηθῶσιν, ἀναγινώσκονται ἐν τῇ Γερουσίᾳ, διὰ νὰ αποφασίζηται αὐθόρῃ περὶ πάσης ἐνδεχομένης ἐν αὐτοῖς ἀντισυνταγματικῆς διατάξεως· ἂν δὲ τοιοῦτος δὲν ἦναι ὁ σκοπὸς τῆς εἰρημένης ἀναγνώσεως, ἔθελον εἶσθαι ἀναγκαῖες νὰ διαπανῶται δι' αὐτῆς ὁ χρόνος ἐπὶ ματαίῳ, καὶ ἔπρεπε νὰ διατάττηται ἡ ἐκτύπωσις τῶν Νομοσχεδίων, χωρὶς νὰ ἀναγινώσκωνται ταῦτα προηγουμένως. Οὐδεὶς αὐτόκλητος π. γ.

ἐμμένεται ἐνῷ τῶν Βουλῶν, καὶ ἡ εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῶν εἰσελθὸς εἰς μόνον τοῖς Ὑπουργοῖς καὶ τοῖς Βασιλοπαῖδας κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐπιτρέπεται· ἐπειδὴ λοιπὸν παραβιάζεται ἔδῃ ὁ τοιοῦτος ὅρισμός τοῦ Συντάγματος, πρέπει ν' ἀπορρίπθῃ τὸ Σῶμα περὶ τούτου, κατὰ τὴν σήμερον συνεδρίαν, ἀφοῦ δὲν ἀπερίφηρο, ὅτι εἰσῆλθε τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον. Δὲν δύναται δὲ νὰ εἴπηται, ὅτι πρέπει ν' ἀναβληθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίαν ἡ περὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις, διασφραζόμενος, ὅτι αἱ ὑποβάλλομαι προτάσεις δὲν δύναται νὰ συζητῶνται αὐθόρῃ, ἐπειδὴ τὰ ἀφορῶντα τὴν δημοσίαν τάξιν ζητήματα λύνονται κατ' ἀνάγκην, ἀλλὰ λαμβάνουσι χώραν, καὶ μάλιστα, ὅταν πρόκειται νὰ ἀποκρουσθῇ παρὰ τὴν Συνταγματικὴν διατάξιν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, λέγει ἄλλος, δὲν ἔχει τινὰ σχέσηον μὲ τὸ περὶ συστάσεως Νομαρχικῶν Συμβουλίων Νομοσχέδιον, καὶ πρέπει νὰ λυθῇ ἀρχομένως, χωρὶς νὰ περιμεινωθῇ τὴν διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς Επιτροπῆς περὶ αὐτοῦ γνωμοδότησιν· γνωμοδοτῶ λοιπὸν διὰ ταῦτα, νὰ προσδιορισθῇ, ἀνεξαρτήτως καὶ μερικῶς, ἡ κριτικὴ τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησεως.

Ἡ παραβιάζουμένη διάταξις τοῦ Συντάγματος εἶναι σφαιρική, λέγει ἄλλος, καὶ δὲν εἶναι ὁρὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ αὐτῆς ἀπόφασις τῆς Γερουσίας.

Ἡ γνωμοδότησις τῆς Επιτροπῆς, λέγει ἄλλος, ἔγένετο γνωστὴ σήμερον, καὶ ὀφείλουμεν νὰ ἀπορριθῶμεν ἔδῃ περὶ αὐτῆς, ἐπειδὴ πᾶσα περὶ τῆς λύσεως τοιούτων ζητημάτων ἀναβληθὴ δίδει χώραν εἰς ἀμφιβολίας, μὴ συμφέρουσας παντάπασιν εἰς τὸ Σῶμα.

Μηδελμῆς ἄλλος παρατηρήσεις γενόμενης, ἡ Γερουσία δὲν παρεδέξατο νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις. Κριτικῆσις δὲ παρά τοῦ Κυρίου Προέδρου, ἂν παραδεχθῇ νὰ ὑποστηρίζωνται τὰ Νομοσχέδια καὶ πρὸς ἄλλον προσώπων ἐκτός τῶν Ὑπουργῶν, ἀπέντησιν ἀποφατικῶς πικρῶς καὶ ταύτοχρόνως ἀπερίφηρο νὰ κοινοποιηθῇ διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Κοινοβουλευτικῶν Ὑπουργῶν τὰ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πρακτικὰ τῆς σήμερον συνεδριάσεως.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ὑποβάλλων προμηνῶς δι' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, τὸ ἔξης περὶ ἐπὶ πι-

στώσει, ἢ ἀνταλλαγῇ διαθέσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις δημοσίων καρπῶν Νομοσχέδιον, ἀνγκινώσκει ἀμφότερα, ἔχοντα οὕτως.

Κύριοι Γερουσιασταί!

Παρατηρήσας ἀπὸ τὰς καταστάσεις τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου, ὅτι μέρος καρπῶν ἐκ τῆς εἰσοδείας τοῦ παρελθόντος ἔτους διατελεῖ ἀνεκποιήτων εἰς τινὰς μεσογείους ἑπαρχίας, καὶ σκεφθεὶς, ὅτι ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ᾖναι ἡ ποσότης αὕτη τῶν ἀνεκποιήτων καρπῶν, δυσκόλως θέλει διατεθῇ καθ' ὃν τρόπον τὸ ἄρθρ. 23, τοῦ περὶ φορολογίας Νόμου ὁρίζει, ἢτοι τοῖς μετρητοῖς, διότι εἶχον θετικές πληροφορίες, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, καὶ τοὶ ἔχοντες ἀνάγκην νὰ προμηθευθῶσι καρποὺς, ἐπρωτίμουν νὰ τοὺς ἀγοράσωσιν ἀπὸ ιδιώτας καὶ τοὶ μὲ ὑψηλότερας τιμὰς, ὥς πιστούμενοι παρ' αὐτοῖς, παρ' ἀπὸ τὸ Δημόσιον, ὥς ἀπαιτοῦν νὰ πρακταδληθῇ τὴ τίμημα· εἰσέχγον εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ ἐκποιήσεως αὐτῶν ἐπὶ πιστώσει Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον συζητηθὲν καὶ παρδεχθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, παρουσιάζεται ἤδη καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, διὰ νὰ τύχῃ τῆς ἐπιψηφισεως τῆς.

Τὸ ἄρθρ. 1. τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν παρουσιασθέντος Νομοσχεδίου εἶχεν οὕτως.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς ἰδίους φορολογουμένους τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Δημοσίου ὑπάρχοντας ἐπὶ ἀνεκποιήτους καρποὺς, ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὅμως ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως.

Ἀλλ' ἡ Βουλὴ σκεφθεῖσα, ὅτι συμφέρει ἐκτὸς τῆς πιστώσεως νὰ δοθῶσιν οἱ ἐν ταῖς ἀποθήκαις καρποὶ καὶ δι' ἀνταλλαγῆς, ἐτροποποίησεν αὐτὸ, ὥς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, παρδεχθεῖσα τὰ λοιπὰ ἄρθρα ὡς ἦσαν εἰς τὸ πρὸς αὐτὴν εἰσχηθὲν Νομοσχέδιον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ν. Παναγιώπουλος.

ΟΘΩΝ κ.λ.

Διατάττομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, νὰ παρουσιάσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ὑποβλημένοι ὁμαρῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, νὰ ἐκποιῇ διὰ δημοπρασίας, ἢ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς αἰτοῦντας τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Δημοσίου ὑπάρχοντας εἰσέτι ἀνεκποιήτους καρποὺς, ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὅμως ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ἐπὶ τῇ βράσει τῆς τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς Διοικητικῆς, Οἰκονομικῆς καὶ Δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μετὰ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας τοῦ Δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ παραχωρῶνται καρποὶ, μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν λαμβανόντων αὐτοὺς τοῦ ν' ἀποδίδουν εἰς τὸ Δημόσιον ἴσον ποσὸν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους, ἐν καιρῷ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους. Ἀλλ' εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὴ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρούμενον ποσόν, δὲν θέλει υπερβαίνει τὰς 500 ὀκάδας εἰς ἓνα ἕκαστον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος, ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει, δὲν θέλει υπερβαίνει τὰς 90 ἡμέρας.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ περὶ τούτου ληρησόμεναι χρεωστικαὶ ὁμολογίαι θέλουσιν συντάττεσθαι ἐπὶ ἁλοῦ χαρτοῦ, καὶ υπογράφεσθαι παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐγγυητῶν, ἢ, ἀρχαγματίων ὄντων, παρὰ δύο μαρτύρων.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ τοιοῦτοτρόπως συνταχγμένα ὁμολογίαι ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν, καὶ ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως οἱ χρεῶσαι καὶ οἱ ἐγγυηταὶ συνάμκ, καταδιώκονται ἀπὸ τοῦ ἑπαρχιακοῦ Ταμῆας, σύμφωνα μετὰ τὸν περὶ καταδιώξεως Νόμον.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι τῇ 4 ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ὑπουργός

Ν. Παναγιώπουλος.

Μετά δὲ τὴν ἀνέγνωσην ταύτην ἀποφαίνεται νὰ λιθογραφηθῶσιν καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη τῆς ἑκθεσὸς καὶ τὸ Νομοσχέδιον.

Παρατηρήσαντες δὲ τινες ὑπερὶν, ὅτι τὸ συγκρένον τοῦ δημοσίου ἀπαιτεῖ, νὰ συζητηθῇ, ὅσον ἐνεστί τάχιον, τὸ εἰρημένον Νομοσχέδιον, καὶ νὰ μὴ διορισθῇ περὶ αὐτοῦ Ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ μὴ σήπωνται οἱ δημόσιοι καρποὶ ἐν ταῖς ἀποθήκαις, καὶ ἑτέρου, ὅτι εἶναι καλλίον νὰ διορισθῇ Ἐπιτροπὴ, καὶ ἐντὶς τῆς ἡμέρας προεξιστασκα αὐτῇ, διὰ τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τὸ Νομοσχέδιον, νὰ συντάξῃ τὴν περὶ αὐτοῦ ἑκθεσὶν τῆς ἡ Γερουσίᾳ παραδίδεσθαι τὴν τελευταίαν παρατήρησιν.

Αναγινώσκεται κατόπιν ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Μοναρχίδου, ἐξακολουθεῖν τριακοντήμιον ἄδειαν ἀπουσίας, ἡ ὁποία ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Γερουσίας νὰ παραχωρηθῇ.

Ὁ Εἰσαγγελὴς τῆς ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκει ἐπὶ ταύτῃ τὴν περὶ αὐτοῦ ἑκθεσὶν τῆς ἑξουσίας ὁδοῦ.

Ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας

Ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ τρέχον ἔτος Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεξεργασθεῖσα τὸ διὰ τὸ τρέχον 1846 ἔτος εἰσαχθέν εἰς τὴν Γερουσίαν φορολογικὸν Νομοσχέδιον, δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν του. Ἀλλὰ προχωρήσασα εἰς τὰ καθ' ἑκάστη, ἀναγκαῖον ἐνόμισε νὰ κάμῃ ἐπ' αὐτῶν τροπολογίας τινὰς καὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ὑποβάλλει εἰς τὴν σύσκεψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ σιδηροῦ τοῦτου σώματος.

Τὸ 1 ἄρθρον παραδέχεται ἡ Ἐπιτροπὴ, ὡς ἔχει εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Τὸ 2 γίνεται δεκτὸν, ἐπίσης, μὲ μόνον τὴν παρατήρησιν, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν Κρετῶν καὶ ἄλλων ἀποίκων ἔλαβον γαίαις, τὰς ὁποίας παρεχώρησαν εἰς ἄλλους, καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπέβαλον τὴν ἐθνικότητά των. Ἄλλαι, ἔλαβον γαίαις ὑπὸ ἀνύπαρκτα ὀνόματα, καὶ ἄλλοι, ἄλλας καταχρήσεις ἔαχον, καὶ ἐντροσούτω πολλοὶ ἀδύνανται, δὲν ἔλαβον τίποτε.

Αἱ ταῦτα νομίζει ἡ Ἐπιτροπὴ δίκαιον, νὰ συστάσῃ ἡ Γερουσία εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀκριβὴς ἑκτίπασιν αὐτῶν.

Τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ἐγκρίνονται.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 5, ἑδαφίου τοῦ 5 ἄρθρου δὲν νομίζει ἡ Ἐπιτροπὴ δίκαιον τὴν ἐκ τῶν πρὸς γρῆσιν 50 ὀκάδων ἐλαιῶν ἔφαιρσιν τοῦ φόρου, διότι ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων πρέπει νὰ γίνεταί κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, καὶ ἐνταῦθα γίνεται εἰς μόνον τοὺς ἔχοντας ἐλαίαις, ἐν ᾧ δὲν γίνεται κατὰ μίαν ἐλάττωσιν οὐδαμῶς φόρου εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιον εἶναι οἱ γεωργοὺντες τοὺς ὀχυμνητικούς καρποὺς, μάλιστα ἐν ᾧ ἀδικουνται εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν τοῦ σπόρου.

Τὸ 6 ἄρθρον ἐγκρίνεται.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 7 νομίζει ἀρτίμιον ἡ Ἐπιτροπὴ, νὰ συστάσῃ ἡ Γερουσία εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὥστε ὁ διορισμὸς τῶν ὑπαλλήλων νὰ μὴ γίνεταί ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων.

Τὰ ἄρθρ. 8, 9 καὶ 10 ἐγκρίνονται.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 11 νομίζει ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν φράσιν «μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ» αἱ λέξεις «ἐκείστον ἁλωνίων», διότι ὁ αὐτὸς φορολογούμενος δύναται νὰ ἔγῃ πολὺ ἁλώνιον, ἐάν δὲ δὲν λαμβάνει τὸ διπλότυπον εἰς καθὲ ἁλῶνι, καὶ περιπλοκὴ εἰς τὸν λογαριασμὸν γίνεται, καὶ κατάχρησις χωρεῖ, καὶ ὁ φορολογούμενος εἶναι ἐνδεγόμενος ν' ἀδικηθῇ.

Τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 ἐγκρίνονται.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 14, παρατηρεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ὁ φόρος τῶν 5 δραχμῶν εἶναι βαρὺς, διότι δὲν εὐρίσκονται ἀμπελοι, καθ' ὅσον γνωρίζουν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξαγοραῖ τὸ δεκαπλάσιον εἰσόδημα, καὶ ἂν εὐρίσκονταί ὀλίγοι, δυσκόλως θὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδαν, διὰ τὸ βάρος τοῦ φόρου. Ἐπίσης νομίζει ἀναγκαῖον νὰ ἀφαιρεθῇ καὶ ἡ τελευταία βαθμὶς τῶν 50 λεπτῶν, ἐπειδὴ, διὰ νὰ πληρώσῃ 50 λεπτῶν φόρον, πρέπει νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι τὸ εἰσόδημα ὅλον ἐνὸς στρέμματος ἀμπελίου εἶναι 5 δραχμαί, τὸ ὅποιον ὅσων ἀφορίαν καὶ λυπρότητα γῆς ἂν ὑποθέσωμεν, εἶναι πολὺ κατώτερον τοῦ πραγματικοῦ, διότι ἀμπελος φέρουσα ἑτήσιον εἰσόδημα 5 δραχμῶν, δὲν καλλιεργεῖται ποτὲ παρὰ τινος, ἐνῷ δι' ἑξῶς τῆς καλλιεργείας ἀπαιτοῦνται τοῦλάχιστον 10 καὶ 15 δραχμαί.

Εκ δε τού 5 άρθρου ν' αραιωθώσιν αἱ λέξεις « ἐξαιρέσει τῶν ἀμπελίων κτλ. » μέχρι τῶν λέξεων « παρόντος ἄρθρου » ἐπειδὴ ἀραιεῖται ἡ πρώτη τάξις, ἣν ἀρῶσιν αἱ λέξεις αὗται.

Εκ τοῦ 9' άρθρου πρέπει νὰ ἀραιωθώσιν ὡσαύτως αἱ λέξεις « γ' τῶν ἀμπελίων ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ » παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν « φορολογία τῶν δραχμ. 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πα-
« ρόντος ἄρθρου κτλ. »

Εἰς τὸ 15 ἄρθρον, νὰ προστιθῇ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν καπνῶν καὶ βαμβάκων γίνεται, ἀφοῦ συναχθῇ τὸ πρῶτον χεῖρι, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀκολουθήσῃ ζημία καὶ νὰ πληρώσῃ φόρον ὁ ἰδιοκτήτης, χωρὶς νὰ λάβῃ εἰσόδημα, ἐνῷ ὅταν συνάξῃ τὸ πρῶτον χεῖρι, ἔχει σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ εἰσοδήματος.

Επὶ τοῦ ἄρθρου 16 ἐγένετο διαφωνία μεταξύ τῶν μελῶν, καὶ τὰ μὲν νομίζουσιν ἱκανὸν τὸν φόρον τῶν ἐπτά λεπτῶν ἐφ' ἑκάστης ὀκάδος ἐλαίου, τὰ δὲ ἐστοχάσθησαν, ὅτι ποτὲ δὲν καταντᾷ τὸ ἐλαίον εἰς 70 λεπτά ἡ ὀκά, ὥστε νὰ υπολογισθῇ εἰς 7 λεπτά ὁ φόρος, καὶ ἐπρότειναν δ' κατὰ πλειοψηρίαν δὲ, ἀπερραίσθησαν τὰ ἐπτά.

Τὰ ἄρθρα 17, 18, 19 καὶ 20 ἐγκρίνονται.

Επὶ δε τοῦ 21 διηρέθησαν αἱ γνώμαι καὶ ἡ μὲν πλειοψηφία παρεδέχθη τὸ Νομοσχέδιον, ἡ δὲ μειοψηφία ἐπρότεινε τὰς ἐφεξῆς τροπολογίας.

Ὡς πρὸς τὴν Σταφίδα,

Εἰς τὴν ἐνυπάρχουσαν περὶ φορολογίας τῶν σταριδοκαρπῶν Νομοθεσίαν δὲν διατηρεῖται οὔτε τὸ ὁμοιόμορφον, οὔτε ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσῆς διανομῆς τῶν φόρων: καθότι, ἐνῷ δὲ ἔν στρέμμα, παράγον κατὰ μέσον ὅρον 800 λίτρας, οἱ πλείστοι πληρόνουν φόρον εἴκοσι περίπου δραχμάς, κατὰ τὰς ἡδὴ τρεχούσας τιμὰς, οἱ ἀγοράσαντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ δεκαετὶ πιστώσει, ἢ προικοδοτήσῃ, ὡς πληρόνουντες 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, δὲν πληρώνουσιν, εἰμὴ ὀλιγώτερον τῆς 1 δραχμ. Ἐκ τούτου δὲ, οἱ μὲν πρῶτοι ἀδικοῦνται μεγάλως ἐπιφορτιζόμενοι μὲ βάρη πλείωτερα τῶν δευτέρων, ἐνῷ καὶ οἱ μὲν, καὶ οἱ δὲ, ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν τῆς πολιτείας ὠφελημάτων. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ζημιούται οὐκ ὀλίγον, ὅχι μόνον, ὡς ἐκ τῆς ὀλιγωτέρας ποσότητος τοῦ φόρου τῶν ρηθίντων κτημάτων, ἀλλὰ καὶ διότι πολλοὶ τῶν πολιτῶν με-

ταρέρουν τὸν σταριδοκαρπὸν τῶν εἰς τὴν 5'. τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, καὶ οὕτως, ἐκτὸς τῆς καθυστερήσεως, τοῦ φόρου, συνειθίζουσι πρὸς τούτους καὶ εἰς τὴν παραβίαν τῶν λοιπῶν τῆς Ἐπικρατείας Νόμων.

Εἰς τὴν ἐλθοσιν τοῦ ρηθέντος περὶ προικοδοτήσεως καὶ τῆς, ἐπὶ δεκαετὶ πιστώσει, πωλήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων Νόμου, ἡ Κυβέρνησις διατάττουσα φόρον πρὸς 3 τοῖς 0/0, ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀγορᾶς τῶν κτημάτων, σκοπὸν προέθετο νὰ διευκολύνῃ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ τότε μελετωμένου φορολογικοῦ συστήματος, καταδεικνυμένων διὰ τῆς πράξεως τῶν ὠφελημάτων αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀποδεκτικώσιν. Ἀλλ' ἀφοῦ αὕτῃ ἡ Κυβέρνησις, διὰ τοῦ ἀπὸ 13/25 Νοεμβρίου 1836 Νόμου, ἀνέτρεψε τὴν πρόθεσιν τῆς ταύτης, ἐπιτρέψασα διὰ τοῦ ἄρθρ. Α. τὴν μεταβολὴν τοῦ 3 τοῖς 0/0 εἰς ἀπλοῦν δέκατον, δι' οὗ κατέστησε δεινότεραν ἐπὶ τὴν παραβίαν τῆς ἰσότητος, καὶ ἐπηύξησεν ἐτι περισσότερον τὴν ζημίαν τῆς, μετατριψάντων τὸν φόρον τούτον εἰς ἀπλοῦν δέκατον μόνον τῶν ἀγορασάντων ἐπὶ ὑψηλῶν τιμῶν καὶ τῶν μὴ ἐμφυτευσάντων σταριδοκαρπῶν, λόγοι ἰσχυροὶ, πρὸς διατήρησιν τῆς τοιαύτης ἀνίσου καὶ ζημιώδους διὰ τὸ δημόσιον φορολογίας, δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι. Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς οὐσιώδους διατάξεως τοῦ 3 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον διαγράφει τὴν ὅσον ἐνεστὶν ἴσην διανομὴν τῶν φόρων, συνετάξαμεν τὴν ἀκολουθοῦν τροποποίησιν, ἥτις στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν σκέψεων.

Διὰ νὰ παύσουν τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα ἀτοπήματα, καὶ νὰ μὴ παραβιάζηται τοῦ λοιποῦ τὸ ρηθὲν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος πρέπει, ἢ νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ἐπὶ τῶν λοιπῶν σταριδῶν φορολογίαν τῶν 3 τοῖς 0/0 καὶ νὰ μεταφέρωμεν ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν καὶ πᾶν ἄλλο εἶδος φορολογίας τῶν λοιπῶν κτημάτων, καὶ τότε τὸ δημόσιον δὲν ἔθελε δύναιται νὰ ἐπικρίσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ, ἢ ἐπρεπε νὰ ἐπαυξήσωμεν τὸν φόρον τῶν 3 τοῖς 0/0 εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦτο βεβαίως ἐπεφυλάχθη ἡ Κυβέρνησις διατάττουσα εἰς τὸν περὶ προικοδοτήσεως Νόμον, ἄρθρον 18 τὴν μετὰ τριετίαν ἀναθεώρησιν τοῦ Νόμου τούτου, ἂν δὲν ἤθελεν εἰσαχθῇ ἕως τότε τὸ νέον φορολογικὸν σύστημα, καθ' ὃ ἡ Κυβέρνησις ἦτον ἐλευθέρᾳ νὰ διατάξῃ, δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς σταριδῶνας, τὰ νομίμως αὐτῇ δοξαντα.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡδύναντό τινες νὰ διστάσωσιν εἰς τὴν παρα-

δοχὴν τῆς ἐκσυλῆσεως ταύτης τοῦ φόρου, ὡς πρὸς τὰ κτήματα ταῦτα, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὑπάρχει πρὸς αὐτὰ κικημένον δικαίωμα, μολοντί κικημένον δικαίωμα εἰς τὰ τοῦ δημοσίου δικαίου δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐνστάσεως ταύτης, ἢ καὶ προκαλέσθαι, ἢ παρὰ τὴν ὕψος διακηρύττει ἐλευθέρους τοῦ ἐγγείου φόρου τοὺς σταυροδυναί, ἐπιβάλλει δὲ εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τελωνίων 16 τοῖς (1/10), δι' οὗ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐκτὸς φορολογίας ἐπιτυγχάνεται, καὶ ἐνστάσις ὅποια δέποτε δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ὡς πρὸς τὴν μετὰ ξέν.

Ἡ μειονοψυχία ἐγνωμοδοτήσας τὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐνοικίαν τῆς μετὰ ξέν, καὶ τὴν κατὰ τὰ τελωνεῖα εἰσπραξίν των δικαιωμάτων τῆς ἐνοικιάσεως ὡς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τοιαύτης γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπέφερε τοὺς ἀκόλουθους λόγους.

Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτι ὁ φόρος τῆς μετὰ ξέν ἐνοικιάζετο, καὶ εἰσπραττέτο παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὰ μεταξοποιία: ἐκ δὲ τοῦ φορολογικοῦ τούτου τρόπου εἶναι ἀληθές, ὅτι πολλάκις κατασχέσει: ἐλάμβανον χώραν, διότι καὶ οἱ πολῖται καταπίεζοντο παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ τὸ δαμόσιον ἐξῆμιότο ἐκ τῆς καθυστερήσεως τούτων, ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν των δικαιωμάτων του. Ἀλλὰ μ' ὅλα ταῦτα ὁ κατὰ τὸν τρόπον τούτον εἰσπραττόμενος φόρος τῆς μετὰ ξέν ἐβλάσκει, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου σταλασίσεως καταστάσεις, κατὰ μὲν τὸ 1843 εἰς δραχ. 121, 087, 63: κατὰ δὲ τὸ 1844 εἰς δραχ. 117, 999, 58: μολοντί εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι, τὸ πρὸς τοῦτο εἶναι πολὺ κατώτερον τοῦ φόρου τῆς πραγματικῆς ἐξαχθείσεως, κατ' ἐκεῖνα τὰ ἔτη, μετὰ ξέν.

Ἡ Γερουσία, εἰς τὴν κατάπαυσιν των εἰρημένων κατασχέσεων ἀποδίδουσα, παρεδέχθη κατὰ τὸ 1845 τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραξίν τοῦ φόρου τῆς μετὰ ξέν, ἀλλὰ τινὲς των ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὤψωσαν τότε φωνὴν κατὰ τοῦ φορολογικοῦ τούτου τρόπου, θεωρήσαντες αὐτὸν ἀκατάλληλον καὶ ἀσύμφορον, ὡς παρέχοντα πολλὰς εὐκολίας εἰς τὸ λαθρεμπόριον. Ὅτι δὲ δὲν ἐφελύθησαν κατὰ τοῦτο, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν τοῦ 1845 ἔτους κατάστασιν τοῦ Ὑπουργείου, καθ' ἣν ἡ ἐξαχθείσα μετὰ ξέν δὲν ὑπερβαίνει τὰς τριάκοντα χιλιάδας ἀκάδας, ὁ δὲ φόρος αὐτῆς τὰς δραχ. 80,687, ἐνῶ εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς παράγει ἐπέκεινα των 80

χιλιάδων ἀκάδων μετὰ ξέν, καὶ ἡ ἐκτὸς αὐτῆς ἐξαγομένη, ἐπείπεα νὰ εὐάνη τοῦλάχιστον τὰς 70 χιλιάδας ἀκάδας, ἀποδίδουσα φόρον δραχ. 185 χιλιάδας τοῦλάχιστον.

Διὰ τοῦ μέτρου τῆς καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐνοικιάσεως τῆς μετὰ ξέν, τὸ ὅποιον προτείνει ἡ μειονοψυχία, καὶ τῆς κατὰ τὰ τελωνεῖα εἰσπραξέως τοῦ εἰς αὐτῆς φόρου, προλαμβάνονται καὶ περὶ ὧν γίνεται λόγος ἀνωτέρω κατασχέσεις. Θίγεται καὶ εἰ πολὺται παντελῶς δὲν θέλουν ἐνοχλεῖσθαι παρὰ τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ τὸ δαμόσιον θέλει ἔχει ἀποχρῶσαν ἀσφάλειαν, ὡς πρὸς τὴν παρ' αὐτῶν εἰσπραξίν των δικαιωμάτων του, ὡς ἐπιφυλάττονται τὰ μειονοψυχοντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τὴν γενικὴν τοῦ σώματος συνέδριον, καθ' ἣν θέλουσι κάμει ἐκτενιστέραν τῆς προτάσεως των ἀνάπτυξιν.

Τὸ ἀρθρ. 22 παρεδέχεται ἡ ἐπιτροπὴ, ὡς ἔχει.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 23, τὰ μειονοψυχοντα μέλη ἐγνωμοδοτήσαν νὰ διαβῇ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρ. τούτου, σύμφωνα μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω περὶ τῆς σταλασίσεως προτολογίαν των.

Τὰ ἀρθρ. 24, 25 καὶ 26 ἔργονεν δικτὰ ὅπως ἔχουσιν.

Τὸ δὲ ἀρθρ. 27 ἐνεκρίθη νὰ ἀραιεθῇ ὁποτελῶς, καὶ νὰ μείνῃ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐξαγωγὴ, ὡς καὶ πρότερον, διὰ λόγους, τοῖς ὁποίοις θέλουσι ἐκθέσει προφορικῶς, κατὰ τὴν συζήτησιν, τινὰ των μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἀρθρ. 28, 29, 30 καὶ 31 ἐγκρίνονται.

Ὡσαύτως ἐγκρίνεται καὶ τὸ ἀρθρ. 32, μὲ μόνον τὴν προσθήκην, νὰ γίνῃ φόρος τρεῖς δραχ. ἐπὶ τῆς ὁκάς, ἀντὶ των δραχμῶν 2 καὶ λεπτῶν 50, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅλ' ὑποχρεωθῶν ὅλοι νὰ κατατασσάσῃ τὴν μετὰ ξέν καλλιτέρας ποιότητος, ἢ δὲ χυνοῦ ἢ δαπανωμένης ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν φορολογεῖται.

Τὰ ἀρθρ. 33, 34, 35 καὶ 36 ἐγκρίνονται.

Ἐπὶ δὲ τοῦ 37, ἡ ἐπιτροπὴ νομίζουσα, ὅτι εἶναι ὀλίγος ὁ φόρος των 5 λεπτῶν ἐπὶ των ἐθνικοῖδιοκτητῶν μωραίων, νομίζει δίκαιον νὰ αὐξηθῇ εἰς λεπτά 20, διότι ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ καρποῦ, καὶ ἂν ὑποθεθῇ 40 λεπτά, μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἀνωτέρως, τὸ ἥμισυ ἀνέκει εἰς τὸ δαμόσιον. Τοῦτο δὲ ἀπερρασίθη κατὰ πλειοψηφίαν.

Τὰ ἀρθρ. 38, 39, 40, 41, 42, 43 καὶ 44, ἐγκρίνονται.

Ἐγκρίνεται ὡσαύτως καὶ τὸ ἀρθρ. 45, μὲ μόνον τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ Γερουσία πρέπει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ των Ὑπουργ-

των τῶν Οικονομικῶν, πληροφορίας περὶ τοῦ διπλοδεκάτου τῶν διατρηομένων μοναστηρίων, διότι δὲν γίνεται ἐνταῦθα μνηεὶς περὶ τοῦ φόρου αὐτοῦ.

Τὰ ἄρθρα 46 καὶ 47, ἐγκρίνονται ὅπως ἔχουσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 7 Ἰουνίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Αἰνιάν

Ιω. Παξιμάδης.

Σ. Παπαλεξόπουλος.

Ιω. Θεοτόκης.

Α. Κανελλόπουλος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἀπορραζέται νὰ τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη, τὸ δὲ Νομοσχέδιον νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπιοῦσαν μὲν, ἂν ἡ διανομὴ τῆς ἐκθέσεως πραγματοποιηθῇ κατὰ τὴν ἐπερχομένην ἑσπέραν, τὴν προσεχῇ δὲ δευτέραν, ἂν ἡ ἐκτύπωσις δὲν κατασταθῇ δυνατὴν νὰ πραγματοποιηθῇ σήμερον.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Σ. Τρικούνης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκοπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 8 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Πρόεδρος Κύριος Γ. Κουντουριώτης κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11ην ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκειται ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Κ. Βότζα-

ρε ἐξαίτουμένου τετραμήνου ἀδείαν ἀπουσίας, ἐνεκρίθη δὲ νὰ τῷ παραχωρηθῇ δέμητος.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως ἀπαγγέλλεται ἡ συζήτησις τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκειται παραγράφῃ παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ἀνευ παρατηρήσεως, γίνεται δεκτὴ παμψηφεῖ.

Ἐπερχομένης ἑσπέραν τῆς ἐπὶ τῶν καθεκασθῶν συζητήσεως τὸ πρῶτον ἄρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου ἀναγνωσθέν, ἐγένετο δικτὸν παμψηφεῖ.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἁρθροῦ 2, καὶ τῆς περὶ τοῦτου γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐξέφρασεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβεν ἤδη πρόνοιαν περὶ τοῦ προκειμένου, διατάξαν τὰς ἀρμοδίας διοικητικὰς καὶ Οἰκονομικὰς ἀρχάς, νὰ ἐξετάσωσι καὶ πέμψωσι τὰς ἀποχρώσας πληροφορίας, διὰ νὰ θεραπευθῶσιν αἱ λαθουσαι χώραν καταχρήσεις ἐπὶ τῶν εἰς Κρήτας, ἢ ἄλλους ἀποίκους παραχωρηθεισῶν ἐθνικῶν γαιῶν.

Ἐρωτηθεῖσα μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, παρτεθέξατο τὸ 2ον ἄρθρον, ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἁρθροῦ 3, ἐν τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, μεθ' οὗ τινες συνεφώνησαν, ἐγνωμοδοτήσει νὰ γίνῃ μὲν δικτὸν τὸ ἄρθρον τοῦτο, νὰ μείνῃ δὲ ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα περὶ φορολογίας τῶν σταφιδαμπέλων, αἵτινες ἐρυτεύθησαν εἰς ἐθνικὰς γαῖας, ἀγορασθείσας ἐπὶ προικοδοτήσῃ καὶ δεκαετῇ πιστώσει, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ πληρόνται εἴρος. 3: 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς, διὰ νὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν συζητήσιν τοῦ ἁρθροῦ 21, τὸ ὁποῖον εἶναι κατάλληλον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς πραγματευόμενον περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν εἰσπράττεται ὁ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἐγγίσιος φόρος. Ἀντίτειναν ὅμως ἄλλοι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λάβῃ χώραν ἀναβολή, καθότι ὁ οἰκείος τόπος τῆς περὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως εἶναι τὸ ἄρθρ. 3, ὡς διαλαμβάνων γενικὰς διατάξεις, περὶ τοῦ φόρου τῶν διὰ συμβολαίων, ἢ ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως παραχωρηθέντων εἰς ἰδιώτας κτημάτων, ἐν ᾧ τὸ ἄρθρ. 21 προσδιορίζει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι κατάλληλον διὰ τοιαύτην συζήτησιν, καθότι ἡ ἀναβολὴ ἔθελεν ἐπενέγκῃ πρῶτον εἰς τὴν συζήτησιν τρόπον, καὶ τελευταῖον, καθότι τὰ διαφανήσαντα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἐκφράσωσιν ἤδη, ὅσα προτίθενται νὰ παρατηρήσωσιν ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 21. Ἐρωτηθεῖς δ' ἐπὶ τέλους τῆς Γερουσίας, καὶ μὴ παραδεχόμενος τὴν ἀναβολήν, τὸ ἐξαίτησέναι αὐτὴν μέ-

λος της Επιτροπής, έλαβε τὰ ἐξῆς. Ἐνῶς, κατὰ τὸν φορολογικὸν νόμον, ἀπάντων τῶν κτημάτων ἡ προσοδὸς ὑπόκειται εἰς τὴν φορολογίαν τῶν 10: 0/0 καὶ κατὰ τὸ Σύνταγμα αἱ ἑλλογναι: ὅλαι συνιστῶσιν ἐξίσου εἰς τὰ δημόσια βάρη, διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς γῆς φόρου τῶν 3: 0/0, τὸν ὅποιον πλεονούσιν οἱ ἀγοράσαντες ἔθνικαί γαίαι, καὶ ἐν αὐταῖς σταχυιδυμπέλους φυτεύσαντες, τὸ ὁμοιόμορρον καὶ ἡ ἰσότης τῆς φορολογίας καταστρέφεται, καὶ ἐντεῦθεν οὐ μόνον αἱ τὰ δεκάτον τοῦ εἰσοδήματος πληρόντες ἐπιβαρύνονται μὲ μισθονα βάρη, ἀλλὰ καὶ τὸ δημόσιον ἐπισκιστῶς ζημιούται. Καὶ τὸ ὁμοιόμορρον μὲν, καταστρέφεται, καθότι ἕκαστον στρίμμα σταχυιδυμπέλου παράγει προσοδὸν 800, ὡς ἐγγιστα, λιτρῶν, καὶ οἱ ἔχοντες ἰδιωκτῆτους σταχυιδυμπέλους πληρόνουν φόρον τὸ 1/10 τῆς προσόδου ταύτης, κατ' ἔτος, ἐν ᾧ οἱ ἔχοντες τοιαύτας ἐπὶ ἔθνικῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας ἡγάρασαν, ἀντὶ 30 ἢ 40 δραχμῶν ἕκαστον στρίμμα, πληρόνουν 3 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς. Τὸ δὲ δημόσιον ζημιούται, καθότι λαμβάνει τὸν εἰσπραττόμενον φόρον τῶν 3: 0/0 ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου, καθότι οἱ εἰς τὴν ἀποδεκτικὴν ὑποκείμενοι, θέλουσιν ἀναμεινῆναι τοὺς καρποὺς τῶν, μὲ τῆς τῶν πληρόνουν τὰ 3: 0/0, αἷνας, εὐκόλως εἰς τοῦτο συναισθούσι, λαμβάνοντες ἀμυνδῶς, καὶ τὸ δημόσιον ὁδεῖ στερεοῖσθαι οὕτω τοῦ πραγματικοῦ φόρου. Διὰ τὴν ἡγεμονίαν τὸ τοιοῦτον ἄτοπον, καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διὰ τοῦ Συντάγματος ὁριζυμένη ἰσότης ἐν τῇ φορολογίᾳ, τὰ μειωφύρουντα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον, νὰ καταργηθῇ τοῦ λοιποῦ, ὁ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς φόρος τῶν 3: 0/0, καὶ νὰ θεωρηθῶσιν, ὡς μὴ ἰσχύοντα τὰ συμβόλαια, δι' ἃν ὑπὸ τοιαύτῃ συμφωνίᾳ παρεχώρηται ἡ Κυβέρνησις γαίαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐμμετέθησαν σταχυιδυμπέλοι. Ἐνδεχεται ὅμως νὰ εἰπητῇ, ὅτι δὲν δύνανται νὰ προσδραστηθῶσι τὰ κεκτημένα τῶν ἀγοραστῶν δικαιώματα· ἀλλ' ἡ ἐνστάσις αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή: Ἰον, διότι οἱ φορολογικοὶ νόμοι εἶναι μεταβλητοί, κατ' ἔτος μεταρρυθμιζόμενοι, συμφώνως μὲ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, εἰς τρόπον ὥστε, ἂν δι' ἐκτάκτους περιστάσεις, δι' ἐνδεχόμενον π. γ. πόλεμον, ὁ φόρος τῆς ἀποδεκτικῆς αὐτῆς τριπλασιῶται, τινὲς μὲν τῶν φορολογουμένων θέλουσι πληρόναι 10: 0/0 ἐπὶ τοῦ ἔτεσιον εἰσοδήματός, τινὲς δὲ, 3: 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς, τὸ ὅποιον ἔναι ἄδικον, καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν οἱ τελευταῖοι ἤθελον

πληρώσει τριπλασιῶν φόρον, ὡς αὐτῶς. 2ον, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐπιβόλην εἰς ἐκείνην τὸ δικαίωμα ν' ἀναθεωρήσῃ τὸν περὶ προνομιούχου Νόμον, μετὰ τρία ἔτη, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ κανονίσῃ τὸν 3: 0/0 φόρον, ἀναλόγως μὲ τὴν τῆς ἀποδεκτικῆς, καὶ ἐπομένως μετὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη, πρέπει νὰ θεωρηθῶσι κατ' ἀνάγκην ἄκυρα τὰ συμβόλαια, δι' ἃν προσδιορίσθῃ ὁ ἐπὶ τοῦ πλεονούσιν φόρος τῶν 3: 0/0. 3ον, διότι τὸ Σύνταγμα τῆς 13 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1836 ἐπέτρεψε τὴν μεταβολὴν τοῦ φόρου τῶν 3: 0/0 εἰς φόρον ἀποδεκτικῆς, καὶ οἱ μὴ σταχυιδυμπέλους φυτεύσαντες συνενομήθησαν μὲ αὐτὸν, πρὸς ζημίαν τοῦ Δημοσίου, καὶ 4ον, διότι τὸ ἀ.θ.ρ. 21 τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου προσδιορίζει, ὅτι λαμβάνεται εἰς τὰ τελευταῖα, κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγήν ὁ ἐπιπλέον φόρος τῶν σταχυιδυμπέλων, καθίσταται ταῦτα ἀφορολογητοί, ὅταν ἐκτὸς τοῦ Κράτους καταναλίσκωνται, καὶ κατὰ συνέπειαν καταργηθῇ τὸν φόρον τῶν 3: 0/0. Διὰ τοὺς λόγους δὲ τούτους, τὰ μειωφύρουντα τῆς ἐπιτροπῆς μέλη, ἐθεώρησαν ἀναγκαῖον ἐπὶ τῶν σταχυιδυμπέλων, αἱτίνας παράγονται ἀπὸ σταχυιδυμπέλους ἐμμετέθησας ἐπὶ ἔθνικῶν γαιῶν, νὰ ἐπιβληθῇ ὡς μόνη φορολογία τὸ Τελωνιακὸν δικαίωμα τῶν 10: 0/0, τὸ δὲ 3 ἀριθ. τοῦ Νομοσχεδίου, νὰ τροπολογηθῇ ὡς ἐξῆς.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραγορημένα διὰ συμβολαίων, ἡ δὲ ἐγγράφου ἀδίκας τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἰδιώτας, ἡ ἐκποιημένα, ὥστε ἀήποτε ἄλλως, θέλουσιν πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανόμενους εἰς τὰ συμβόλαια, ἡ παραγορηθέντα ὅπως, ἐκτὸς τῶν σταχυιδυμπέλων ἐργίται, αἱτίνας ἐπάγονται εἰς τὸν περὶ ἐξαγωγῆς φόρον τὸν κατεντέλλομενον διὰ τοῦ ἀριθ. 23, 16 τοῖς 0/0

ἑτέρον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς μὴ παραδεχόμενον τὴν ἐπὶ τοῦ 3 ἀριθ. προταθεῖσαν τροπολογίαν, παρετήρησεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ, 1) ἐπειδὴ ὁ χρόνος δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀκριβῆ αὐτῆς συζήτησιν· 2) ἐπειδὴ ἐξ αὐτῆς παράγεται νῦν τρόπος φορολογίας, καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ εἰσέλθῃ περὶ τοῦτου ἰδίου Νόμος προηγουμένως εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις εἶναι ἀρμόδια μόνον νὰ συζητῇ ἐν πρώτοις τοὺς φορολογικοὺς Νόμους· 3) ἐπειδὴ αἱ γαίαι ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων πληρόνεται φόρος 3: 0/0, παρεχωρήθησαν διὰ συμβολαίων, ἡ κατατροπὴ τῶν ὁποίων ἀφαιρεῖ τὴν πρὸς τὴν

Κυβέρνησιν πίστιν τῶν ιδιωτῶν, οἵτινες ὑπεβλήθησαν διὰ τῶν φυτειῶν εἰς δαπάναις, ἐλπίζοντες, ὅτι θέλουσιν πληρῶναι φόρον 3: 0/0, ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς καὶ 4) ἐπειδὴ, ἂν τινες μετέτρεψαν εἰς φόρον ἀποδεκατώσεως τὸν φόρον τῶν 3: 0/0, ἢ μετατροπὴ αὐτὴ ἐλάβε χάραν, διὰ συναινέσεως ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων, καὶ εἰς μόνος δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ τὸ συμβόλαιον ἀχυρον, διὰ τὴ ἐντεῦθεν προσγνήμενον εἰς αὐτὸν ὄφελος.

Δὲν πρόκειται διὰ τῆς τροπολογίας, λέγει ὁ προτείνων αὐτὴν, νὰ ψηφισθῇ νέος φορολογικὸς Νόμος, ἐπειδὴ τοιοῦτος ὑπάρχει, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι αἱ μὲν ἐν τῇ Ἑλλάδι καταναλισκόμεναι σταρίδες εἰσὶν ἀφορολόγητοι, διὰ δὲ τὰς ἐξαγομείνας ἐκτὸς τοῦ Κράτους πληρύνεται, φόρος ἔγγειος 10: 0/0 καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα 6: 0/0 ἐντεῦθεν ἐπεται, ὅτι δὲν ἔθελεν ἀναιρέσει τὰς ἰδίας αὐτῆς συμφωνίας ἡ Κυβέρνησις, ἂν ἤδη μὲν ἐξαιρεθῶσιν αἱ ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν φυτευθεῖσαι σταριδαμπέλοι, εἰς δὲ τὰ οἰκίον ἄρθρ. προσδιορισθῇ Τελωνιακὸν δικαίωμα 16: 0/0, δι' ὅλας ἐν γένει τὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγομείνας σταρίδας.

Ὁ φόρος τῶν 3: 0/0, λέγει ἄλλος, προσδιορίσθῃ οὐχὶ διὰ συμφωνιῶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ μεταβάλῃ, ἀποζημιώσας ἐκείνους, εἰς οὓς ἔθελε προκύψῃ ἐντεῦθεν ζημία.

Μὴ παραδεχόμενος ἄλλος τὴν τροπολογίαν, παρατηρεῖ, ὅτι ὁ φόρος τῶν 3: 0/0 προσδιορίσθῃ διὰ συμβολαίων, ἢ καταστrophῇ τῶν ὁποίων προσβάλλει τὴν αξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως, καταστρεφόμενης ἐντεῦθεν τῆς δημοσίας πίστεως, καὶ δίδει χάραν εἰς ἀπείρους δίκας τῶν ιδιωτῶν, οἵτινες δικαίως θέλουσι ζητεῖ ἀποζημιώσεις παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Οὐδεμία δίκαι, ἀντιπαρατηρεῖ ἄλλος, δύναται νὰ προκύψῃ, ὅταν διὰ Νόμον κανονισθῇ ἤδη ἡ φορολογία τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτευθεισῶν σταριδαμπέλων, καὶ κατὰ συνέπειαν ὀφειλομένον νὰ παραδεχθῶμεν τὴν περὶ ἧς πρόκειται τροπολογίαν, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς ὠφελεῖται τὸ Δημόσιον, ἐμποδιζομένης τῆς ἀναμίξεως τῶν ἐξ ιδιοκτητῶν καὶ ἐθνικῶν γαιῶν παραγομένων σταρίδων καθίσταται ἡ ἰσότης μεταξὺ πάντων ἐν τῇ φορολογίᾳ, καὶ θεραπεύονται αἱ κατασχέσεις τῶν Οἰκονομικῶν Εὐρῶν, οἱ ὁποῖοι παρεγώργησαν εἰς ιδιώτας ἐθνικὰς γαίας, ἀντὶ 15, ἢ 20 δραχμ. ἑκάστον στρέμμα, παράγον σήμερον χιλίους λίτρος σταρίδος.

Λαβόντα ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ὁ φόρος τῶν 3: 0/0 ὑπάρχον ἀνάλογος μὲ τὸν ἐπὶ τοῦ εισοδήματος φόρον τῆς ἀποδεκατώσεως, λέγει ἄλλος, καὶ προκαλέσασα τὸν ισχυρότερον παντὸς συμβολαίου Νόμον τῆς προικοδοτήσεως, σκοπὸν προέβλετο νὰ πρὸλθῃ τὴν δι' ὑποζημιώσεις τῶν καρπῶν λαμβανουμένων χάραν κητέρας, καὶ κανονισθῇ βαθμιδῶν τακτικώτερον καὶ μεθαιώτερον φορολογικὸν σύστημα. Ἐπαρῆλαξ δ' εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα ν' ἀναθεωρήσῃ τὸν εἰρημένον Νόμον μετὰ τρεῖς ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ μεταβάλῃ ὅμως τὴν φορολογίαν εἰσάγουσα νέαν συγκαταβάτικωτέραν, καὶ οὐχὶ αὐστηροτέραν τῶν 3: 0/0.

Μὴ παραδεχόμενος λοιπὸν τὴν τροπολογίαν, καὶ ἀσθενῶ θεωρῶν τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπιχειρήματα τῶν προκλησάντων, ἀντικροῶ αὐτὰ, παρατηρῶν, 1) ὅτι ἂν εἰς πολέμου καταστάσει αὐξηθῇ κατ' ἀνάγκην ἡ φορολογία ἐν γένει, δικαίως πρέπει ν' αὐξηθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὁ φόρος τῶν 3: 0/0. Δὲν δύναται ὅμως ν' αὐξηθῇ ὅτε ὁ τελευταῖος μόνον, χωρὶς ν' αὐξηθῶσιν ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ φόροι· 2) ὅτι εἰναι ἀνέμωστον εἰς ἀντιπροσωπεύοντα τὸν λαὸν πρόσωπα, νὰ ἐπιβάρυνωσι αὐτὸν μὲ φόρον βαρύτερον, ἐν ᾧ ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ ἐλαφρώτερον· 3) ὅτι τὸ ἀργύριον, ἐν τῷ βλαπτικῷ τῶν πολιτῶν εἰρησκόμενον, καθίσταται ὠφέλιμον διὰ τῆς καλοσοφίας, ἐν ᾧ ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμίῳ ὑπάρχει ἀνωφελεῖς, ὡς μηδεμίαν χρητέως αὐτοῦ γινομένης· 4) ὅτι ἡ ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἀγορὰ προέρχεται ἐκ τῆς τύχης, ὡς καὶ ἐπὶ ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων συμβαίνει, τὸ δὲ μέγα τοῦ εισοδήματος ποσόν, ἐκ τῆς περὶ τὴν καλλιέργειαν ἐπιμελείας, διὰ τῆς ὁποίας καὶ ἄλλαι γαίαι, ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον τῆς φορολογίας καὶ ἀντὶ μετρίως τιμῆς ἀγορασθεῖσαι, καὶ μὴ ἐμφυτευθεῖσαι διὰ σταριδαμπέλων, ἐνδέχεται νὰ παράγωσιν ὡσαύτως εἰσοδήμα μέγα, εἰς τρόπον ὥστε πρέπει καὶ δι' αὐτὰς νὰ καταργηθῇ ὁ φόρος τῶν 3: 0/0, τὸ ὁποῖον καὶ ἀδίκον εἶναι, καὶ εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ὑποδολητικῆς τροπολογίας ἀντίκειται· 5) ὅτι εἶναι μὲν ἀληθὲς ἡ διὰ τοῦ φόρου τῶν 3: 0/0 προκύπτουσα ζημία εἰς τὸ Δημόσιον, ἀλλ' ἡ ζημία ἔθελεν εἶσθαι πολὺ μείζων, ἂν αἱ σταριδοφυτεῖαι δὲν ἐλάμβανον χάραν καὶ τὴν ὠφέλειαν ταύτην θεωρήσασα ἡ Κυβέρνησις, ἔθελεν νὰ ἐνισχύσῃ τὴν φυταυρίαν, διὰ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, καὶ ταυτοχρόνως νὰ διαθέσῃ εὐκολως τὰς ἐθνικὰς γαίας· 6)

Καί.

ὅτι ὁ φόρος τῶν 3: 0/0 ἐκκλονίσθη, θεωρηθεὶς ἀνάλογος μὲ τὸν φόρον τῆς ἀποδεκτικώσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπάρχει ἀνομοιόμορφον, ἢ ἀνισότης, ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν ἐν γένει, οὐδὲ εἶναι δίκαιον ἐν μέρει μὲν ἢ αὐξηνῶσιν οἱ φόροι, ἐν μέρει δὲ νὰ μείνωσιν οἱ αὐτοί. 7) ὅτι ἡ διὰ τῆς ἀναμιξεως τῶν σταθιδῶν, δι' ἧς πληρύνεται φόρος 10: 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ 3: 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς, προσερχομένη ζημία εἰς τὸ Δημόσιον, ἐπιβαρύνει τοὺς μὴ φροντίζοντας ὑπαλλήλους ἢ ἀνακαλύπτωσι τὴν τοιαύτην κατάχρησιν, ἢ ὑποὶα πρέπει νὰ θεωρηθῇ δι' ἄλλου τρόπου, καὶ οὐχὶ διὰ μερικῆς αὐξήσεως τῆς φορολογίας. Διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν παρὰδεχόμεθα τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἐξαιρετικὴν τροπολογίαν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, εὐχόμενοι, ἢ Κυβερνήσεις, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ προνοῦσας, νὰ προκαλέσῃ ἐλάττωσιν, εἰς τὸ μέλλον, τοῦ φόρου τῆς ἀποδεκτικώσεως, ἂν ἐντεῦθεν δὲν ἐπιφέρεται πρόσκομμα εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Περαιῶν δὲ τὴν λόγον μου, παρατηρῶν ἄρ' ἑτέρου, ὅτι οἱ φορολογικοὶ Νόμοι συζητοῦνται μὲν προηγουμένως ἐν τῇ Βουλῇ, δύνανται ὅμως νὰ τροποποιηθῶσι μετὰ ταῦτα παρὰ τῆς Γερουσίας, καθότι ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι μάταιον νὰ εἰσάγωνται εἰς αὐτήν, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ παρατήρησις τοῦ εἰπόντος, ὅτι ὁ περὶ αὐτοῦ πρόκειται Νόμος πρέπει νὰ εἰσχυθῇ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν.

Δὲν προσθέμην νὰ καταστρέψω τὰς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν συμφωνίας, λέγει τὸ ἐπιστρέφειν τὴν τροπολογίαν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ νὰ συμφωνηθῶ μετὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ Συντάγματος, εἰσάγων τὸ ὁμοιόμορφον εἰς τὴν φορολογικὴν σύστημα, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κανονίζων τὴν ἴσιν ἐπὶ τῶν σταθιδῶν ἐν γένει φορολογίαν τῶν 16: 0/0 κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν. Ἄν ὅμως ἡ τροπολογία αὕτη δὲν γένη δεκτὴ, θεωρῶ δίκαιον νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἑγγειος φόρος τῶν ἐπὶ γαιῶν ιδιοκτητῶν σταθιδασμῶν.

Τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Συντάγματος, λέγει τις τῶν προλαλησάντων, κατέρχεται τοὺς ἀντιβαίνοντας εἰς τὸ Σύνταγμα προγενεστέρους Νόμους, τὸ δὲ ἄρθρον 3 προσδιορίζει, ὅτι οἱ Ἕλληνες συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως ἐξίσου εἰς τὰ δημόσια βάρη. Ἐκ τούτων ἔπεται, ὅτι ὁ περὶ προικοδοτήσεως Νόμος ὑπάρχει ἄκυρος, ὡς ἐπιφέρων ἀνισότητα εἰς τὴν φορολογίαν, καὶ ὅτι κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία, ἥτις ἐκτὸς τῶν ἄλλων καθίσταται ἀναγκαία,

καθότι οἱ πλείστοι τῶν ἀγορασάντων ἐθνικὰς γαίας, οὐδὲ τὸν φόρον τῶν 3: 0/0 ἐπλήρωσαν μέχρι τοῦδε, ἐνῷ ἐμπροσθέντες ἐπ' αὐτῶν σταθιδῶνας, ἀπολαύουσιν εἰσοδήματος χιλίων λιτρῶν κατὰ στρέμμα.

Μετὰ δὲ τοῦτον, παρετήρησεν ἄλλος τῶν προλαλησάντων, ὅτι ἡ φορολογία τῶν 3: 0/0 ἐκκλονίσθη κατ' ἀναλογίαν τοῦ φόρου τῆς ἀποδεκτικώσεως, καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει ἀνομοιόμορφον εἰς τὴν φορολογικὴν σύστημα. ὅτι διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τοῦ φόρου τῶν 3: 0/0 εἶναι ὑπεύθυνος οἱ κατὰ καιροὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοί. ὅτι μεταξὺ δύο ἀντὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀγορασάντων ἐθνικὰς γαίας τῆς αὐτῆς ποιότητος, εἶναι ἀδίκαιον νὰ ἐπιβαρυνθῇ, μὲ βρύτερον φόρον, ὁ δι' ἐπιμελοῦς καλλιέργειας καταστήσας αὐτάς παραγωγικωτέρας, ἐπειδὴ ἤθελε καταβληθῆσθαι ὁ λαός, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐπιβαρύνῃ τὴν διὰ τοῦ ἰδρώτος αὐτοῦ βελτίωσιν τῆς περιουσίας του· ὅτι, ἂν πρὸς ταῦτα νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος σταθιδῶν ὁ τῆς ἐξαγωγῆς φόρος τῶν 16: 0/0, εἶναι δίκαιον νὰ κανονισθῇ ἡ αὕτη φορολογία καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξαγόμενα προϊόντα· ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἰσότητος, ἡθέλομεν εἰσάγειν τὸ ἄνισον εἰς τὴν φορολογίαν, διὰ νὰ ἀπαιτήσωμεν τὰ ὅμματα τῶν ἀνθρώπων, μετατρέποντες τὸν ἑγγειον φόρον τῶν 3: 0/0 εἰς ἐπαχθεὶς τελωνιακὸν δικαίωμα 16: 0/0.

Ἀντὶ νὰ καταβληθῇ, λέγει ἄλλος, μὲ προσθήκην βρυτέρων φόρων, εἶναι ἐπαινετὴς καὶ βραβεύσεως ἀξίος ὁ διὰ τῆς καλλιέργειας βελτιώσας τὰς παρ' αὐτοῦ ἀγορασθείσας ἐθνικὰς γαίας. Τόσον δὲ πεπεισμένος εἰμὶ, περὶ τῆς παραγομένης ὀφελείας ἐκ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, ὥστε θεωρῶ ἀναγκαῖον, νὰ διατεθῶσιν ἅπασι αἱ ἐθνικαὶ γαίαι, ὑπὸ τὴν ὅρον τοῦ νὰ πληρύνεται ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν ὁ τῶν 3: 0/0 φόρος, καὶ κατὰ συνέπειαν γνωμοδοτῶ νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία, μάλιστα δὲ, διότι προσβάλλει τὴν ὡς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πίστιν τῶν ἰδιωτῶν.

Ἰποστηρίζων ἄλλος τὴν τροπολογίαν, παρετήρησεν, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις φορολογοῦσι πάντοτε τοὺς ἰδρώτας τῶν λαῶν διὰ παντός φορολογικοῦ συστήματος· ὅτι ὁ μὴ μετ' ἐπιμελείας εἰς τὴν καλλιέργειαν ἀσχολούμενος, αὐτὸς δι' ἐκτοῦ ἀδικεῖται, καὶ οὐχὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος· ὅτι ἡ διανομὴ τῶν ἐ-

δικών γαιών δεν δύνανται να πραγματοποιηθῇ εύθλως, έπει-
δή, όπου έλαβε χώραν αύτα, συνέβησαν έργαίλοι πόλεμοι·
ότι τά συμβόλαια είναι ισρά, αλλά όταν εκ τούτων υπέρ
τό ήμισυ ζημιούται τό 2/3 των συνάλλομένων μερών, υπάρ-
χουσιν άκυρα· ότι ή ισχύς του περί προικοδοτήσεως Νόμου
προσδιορίσθη διά τρία έτη, μετά την παρέλευσιν των ό-
ποίων υπάρχει άνίσχυρος, και μαλιστα, ως αντιβαίνων εις τό
Σύνταγμα, καθ' ό άπαντες συνεισφέρουσιν εις τά άγρία
βάρη έξίσου· και τελευταίον, ότι δεν πρέπει να θεσπίζων-
ται οι λοιποί νόμοι υπέρ πινυμένων, ή έκαστον, είναι
ήγούρασαν έθνηκά· γάρ με συμφωνίαν να πληρώνωσι 3: 0/0
έπι της αξίας της γης, έπειδή οι Νόμοι παράχουσιν από
τήν πλειοψηφίαν του έθνους.

Μετά δε τούτον άντίτεινέ τις των προκληθέντων, ότι
διά τό πολύμερον του κλίματος και της ποιότητος των
διαφόρων εν τῇ Ελλάδα θέσεων, απαιτείται να συνταχθῇ κα-
τατολόγιον (cadastre), έπειδή είναι άδίκον να φορολογέ-
ται έξίσου, ό εύφορον γῆν καλλιεργών και ό άγονον και
παρώδη, ως π. γ. ό Λάκων, εστι με πόνους άγρότους
και με μάχους άπώστους, ούδὲ τὸν έπούσιον άγρον πα-
ράγει, ενώ ό Μεσσηνιος τὸν σπόρον μόνον εις τὴν γῆν
ρίπτει, και ούτος, αὐξάνων αύτοφυώς, παράγει καρπὸν έκ-
τονταπλάσιον· ότι ή φορολογία πρέπει να επιβάλλεται επί
της αξίας της γῆς, και ούχι επί του ιδρώτος του λαοῦ·
ότι ή περί τὴν καλλιέργειαν προθυμία πρέπει να περιθάλ-
πηται, και ούχι να καταθλίβεται· ότι δεν πρόκειται περί
διανομῆς έθνικῶν γαιῶν, αλλά περί αγοράς αὐτῶν, επί συμ-
φωνίαις βεταίς, ένεργηθείσας· και τελευταίον, ότι ή διανομή
της γῆς προσδιορίζεται παρὰ του Συντάγματος, τό όποίον
θέλει προκαλεῖ εμφυλίους πολέμους, αν εκ της τοιαύτης
διανομῆς παράγονται αλλόως επανάστασις.

Μετά τούτον ό πρό αὐτοῦ άγορεύσας άντεπαρτήρην,
ότι και τοι μή γενομένης διανομῆς, προκλήθησαν Νόμοι
άνισον φορολογίαν εισαγαγόντες, και αντιβαίνοντες εις τό
δικαίον· ότι ή Κυβέρνησις, επί καλῇ πίστει, έπώλησε και
δεν πρέπει να θεωρηται υπεύθυνος, αν τινες των άγορασάν-
των έθνικῶς γαίης απέδειξαν εκυτοῦς άγοραστάς κακῆς πί-
στεως· ότι αν ή διανομή των γαιῶν εἰσέφευγε χώραν, ή-
θελον συμβῇ συνέπειαι μάλλον επιβλαβεῖς· ότι τό Σύνταγμα
προσδιορίζει τὴν εν τῇ φορολογίᾳ ισότητα, ήτις πρέπει να

εφαρμοσθῇ κατ' ανάγκην και ότι εις τοῦς κατοικοῦντας· εις
χωρία άγονα, ή παρώδη, ή εἰς εἰς εἰσφεύγεται άλλα πλεο-
νέκτα, ως π. γ. βόσκον, εύρην, καρτερίαν εις τό
μορθεῖν, εἰς ό κατοικίος εύρόρου τινός παιδάδος εκ συν-
θείας καθίσταται άναντρός.

Μηδεμίαν άλλαν παρατηρήσεως γενομένης, εις μυστικήν
ψηφορολίαν τεθείσα ή τροπολογία, υπό τὸν όρον, αν αύτη
δεν γένη δεκτὴ, να ισχύῃ τό άρθρ. 3 του Νομοσχεδίου
όπως έχει, απέρριψε δια ψήφων 20 κατὰ 16.

Αναγινώσκεται μετά ταῦτα, τό άρθρ. 4, τό όποίον έγέ-
νετο δεκτόν, όπως έχει.

Αναγινωσκόντος ύστερον του άρθρ. 5, και της επί του 5 ή.
γνωμοδοτήσεως της έπιτροπῆς, εις τὸν ΚΚ. Γερουσιαστών
παρατήρην, ότι είναι δίκαιον να μείνωσιν άπορολόγητοι
50· εκατῆς ελαιοῦν, ως δεν φορολογούνται τά σόκα, ή στα-
φίς, και άλλα τινά προϊόντα, εντός της Ελλάδος κατανα-
λισσόμενα.

Υποστηρίζων άλλος τὴν γνωμοδύτησιν της έπιτροπῆς,
παρατήρην, ότι διά να εξαιρεθῇ της φορολογίας προϊόν τι,
πρέπει να εξετάζεται, αν ή παραγωγή αὐτοῦ απαιτῇ καλ-
λιέργειαν πολυδάπανον· ότι οι περί τὴν σιτοσποράν άσχο-
λούμενοι γεωργοί πληρώνουσι φόρον επί του άκαθάρστου εἰ-
σοδήματος 28: 0/0, οι δε περί τὴν άμπελοργίαν 25: 0/0·
εν ό οι περί τὰς ελαιοῖς 17: 0/0, και κατὰ συνέπειαν,
αν πρόκειται να γίνῃ άνακούφισις της φορολογίας, πρέπει
να εφαρμοσθῇ αὕτη ως πρὸς τοῦς Δημητριακοῦς καρποῖς,
πρὸς παραγωγὴν των όποίων άσχελεῖται μείζων αριθμός
προσώπων· ότι διά τό κατεπείγον, δεν πρέπει να γένη
δεκτόν τό άρθρ. 5 όπως έχει, έπειδή ό Κύριος επί των Οί-
κονομικῶν Υπουργός, ή δεν έπρεπε να προτείνῃ τὴν περί
της πρόκειται άνακούφισιν της φορολογίας, ή έπρεπε να προ-
τείνῃ αὐτήν, συμφώνως με τὴν δικαιοσύνην, υπέρ των δημη-
τριακῶν καρπῶν, διά τὴν παραγωγὴν των όποίων άπαι-
τοῦνται δαπάναι μείζονες.

Ό Κύριος επί των Οίκονομικῶν Υπουργός άντεπαρτή-
ρην, ότι ή καλλιέργεια των ελαιῶν άπαιτεῖ μεγαλύτεραν
δαπάνην, έπειδή ό ιδιοκτήτης παραχωρεῖ τό 1/2 του προϊόν-
τος εις τοῦς συντάκτας εν μετρίᾳ εύφορίᾳ· υποβάλλεται εις
έξοδα μετακομίσεως, και καλλιέργειας, εις τὸν φόρον της
ἀποδεκτικώσεως, και τό τελωνιακόν δικαίωμα κατὰ τὴν έ-

ξαγωγὴν ὅτι καὶ ὡς πρὸς ἄλλα εἶδη ἐγένετο ἐλάττωσις τῆς φορολογίας, π. χ. ἐπὶ τῶν σποράδην φυτευμένων ὀπωροφόρων δένδρων, ἐπὶ ἐνὸς στρέμματος γῆς, χρησιμεύοντος εἰς καλλιέργειαν λαχανικῶν, ὀσπρίων, ἢ ἄλλην οἰκονομικὴν χρῆσιν· ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, αἱ πρὸς βρώσιν ἐλαίαι ἐν γένει, καὶ ἄλλα τινὰ προϊόντα δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς φορολογίαν, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν εἶναι δίκαιον νὰ μείνουν ἀφορολόγηται αἱ περὶ τῶν πρόκειται 50 ὀκτὼδ. ἐλαίων.

Ὁ πρὸ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ ἀγορεύσας, ἀντέτεινεν ὅτι, ἂν εὐλόγως δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς φορολογίαν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, αἱ ρακαί, τὸ σῆσαμον, αἱ πρὸς βρώσιν ἐλαίαι ἐν γένει, καὶ ἄλλα τινὰ εἶδη, ἔπρεπε καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος νὰ μείνουν ἀφορολόγητα· ὅτι διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν ὀικονομικῶν καρπῶν ἀπαιτοῦνται θαπνάαι διὰ βόας, γεωργικὰ ἐργαλεῖα, σπόρον, καὶ ἄλλα, αἵτινες εἰσὶ μείζοντες ἀπὸ τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐλαίων· καὶ τελευταίον, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῆς φορολογίας ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθῇ, ὡς πρὸς τὰ μᾶλλον βεβαρυμένα προϊόντα.

Ερωτηθεὶς μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία παρεδίδετο τὸ ἄρθρον 5, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ· ὁ Κύριος Πρόεδρος, ἐπὶ τούτοις, λίει τὴν Συνεδρίαν, προσδιορίσας τὴν προσηγῆ δευτέραν πρὸς ἐξαιροῦσθαι τῆς συζητήσεως τῶν λοιπῶν ἁρθρῶν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικoupης

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας

Β. Χρησακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 ἰουνίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας τῆς ἐβδόμης Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν συνεδρίαν, κατὰ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἡ ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ἀπαγγέλλεται ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τῶν λοιπῶν ἁρθρῶν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀναγινώσκεται κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρ. 6, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτόν.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἁρθρ. 7 καὶ τῆς περὶ τούτου γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ περὶ τῆς πρόκειται πρὸς τῆς Γερουσίας εἰς τὸν Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν σύστασις εἶναι περιττὴ, ἐπειδὴ οἱ ἐπιστάται διωρίσθησαν ἤδη.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῶν μετῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνταπεκρίτησεν, ὅτι οἱ ἐπιστάται ἐκ τῆς αὐτῆς ἑπαρχίας διορίζομενοι, θέλουσι περιπίπτει κατὰ πρόληψιν, διὰ τὰς τοπικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας, εἰς καταχρήσεις, ἐπιτερούσας ζημίαν εἰς τι τὸ Δημόσιον καὶ τοῖς ἰδιώταις, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς καθίσταται ἀναγκαία.

Μετὰ τούτον παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι οἱ Ὑπουργοί, τὸν ὄγκον τῆς ὑπηρεσίας διδόντες, ὀκνῶσι καὶ ἔχουσι καθῆκον νὰ ἐκλείψωσι ἐκ τῶν καὶ τιμῶν ὑπᾶλληλων. ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ νὰ μὴ διορίζωνται ἐπιστάται ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἐπεκτείνοντο, παράγει τὴν ἀτοπὸν συνέπειαν, ὅτι πρέπει νὰ προσκληθῶσι ξενοὶ διὰ νὰ καθίσωσι τὰς δημοσίας θέσεις, ἐπειδὴ οὗτοι δύνανται νὰ ἐκπληρώσιν ἀμεροληπτότερον τὸ καθῆκον τοῦ ὑπᾶλληλου, καὶ ἐντεῦθεν προσβάλλεται ὁ ἑλληνικὸς χαρακτήρ. ὅτι ὁ Ἕλλην πρὸς τὸν Ἕλληνα ἔχει τὴν αὐτὴν συμπάθειαν, τὴν ὁποῖαν ἔχει τις πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἰδίᾳ μετ' αὐτὸν ἑπαρχίαν κατοικοῦντας, καὶ εἶναι ἀνορελῆς ἡ περὶ τῆς ὁ λόγου σύστασις. ὅτι ὁ τίμιος ὑπᾶλληλος ἐκπληροῖ τὰ καθῆκον του ἀπροσωπολήπτως, εἰς ὅποιον ἂν διορισθῇ τόπον καὶ τελευταίον, ὅτι δὲν πρέπει διὰ ταῦτα νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὑποστηρίζων ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν, ὅτι ἐκ τῆς πείρας ἀποδέδεικται, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ᾖναι τις ὑπᾶλληλος ἐν τῇ αὐτῇ ἑπαρχίᾳ τῆς ἰδίας αὐτοῦ κατοικίας, καὶ πρὸ τῆς 3 ἡμέρας αὐστηρῶς ἡ τοιαύτη τάξις τηρουμένη, μετὰ ταῦτα παρεβίβηθη. ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ἂν ἀληθῶς, ὡς ἐλέγχθη, προεκάλει Διάταγμα περὶ τούτου, θέλων νὰ ἐπενέγκῃ τὰ πράγ-

ματῶν εἰς τὴν προτέραν τάξιν, πειθόμενος περὶ τῆς ἐξ αὐτῆς παραγομένης ὥφελος· ὅτι ὁ προλαλήσας ἐνόμισεν, ὅτι πρόκειται νὰ μὴ διορίζεται τις ἑπιστάτης εἰς τὸ χωρίον τῆς κατοικίας του, ἐν ᾧ ἡ ἑπιτροπὴ ἐγνωμοδότησεν ἐκ τῆς πείρας ὑδατηθέρια, οὐδ' ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας οἱ ἐπιστάται νὰ διορίζωνται, ὡς δυνάμενοι ἐκ τῆς περὶ τὰ πρόσωπα συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῶν, νὰ περιπίπτουσιν εἰς κατάχρησιν καὶ τελευταίον, ὅτι δὲν προσβάλλεται ὁ ἑλληνικὸς χαρακτήρ ἐκ τῆς προκειμένης συστάσεως, οὐδὲ δι' αὐτῆς περὶ ἰκανότητος, ἢ τιμιότητος τῶν ἐπιστάτων, γίνεται λόγος.

Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας θεωρῶν, οὐ μόνον περιττὴν, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιον τὴν περὶ τοῦ προκειμένου παρὰ τῆς Γερουσίας σύστασιν, ἀντεπαρτήρησεν, ὅτι διὰ νὰ ὠφεληται τις ἐκ τῆς πείρας, πρέπει νὰ ἀνταγρῇ εἰς τὴν αἰτίαν, καὶ οὐχὶ νὰ θεωρῇ μόνον τὸ ἀποτέλεσμα· ὅτι καὶ πρὸ τῆς 3 Ἰουλίου, ὡς γινώσκει ἐκ πείρας, συνέβαινον μὲν κατάχρησις παρὰ τῶν ὑπαλλήλων, προήρχοντο δὲ, οὐχὶ διότι οὗτοι διορίζοντο εἰς τὴν αὐτὴν τῆς κατοικίας τῶν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ διότι δὲν ἐξελέγοντο καταλλήλως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, λαμβανόμενης ὑπ' ὕψιν τῆς ἰκανότητος καὶ τιμιότητος· ὅτι ἐκ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς προσβάλλεται ὁ ἑλληνικὸς χαρακτήρ, καὶ παράδειγμα εἶναι τὰ ἔτη 1830—1832, ὅτε καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου εἰσέχθη ἡ δημοδὺς ἰδέα, ὅτι οὐδὲ βῆμα δύναται νὰ προῖη ἡ Ἑλλὰς ἀνευ ξενικῆς ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ ὑπαλλήλων ἀλλοδαπῶν ἐν ᾧ, ἂν ἡ αἰτία τῆς κακῆς τῶν πραγμάτων πορείας ἐθεωρεῖτο, ἡδύνατο νὰ θεραπευθῇ ἐκ τῶν ἐόντων ἐγγυρίων μέσων· ὅτι ὁ ἴδιος ὑπέπεισεν τότε εἰς τὴν αὐτὴν πλάνην, καὶ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἐφαρμομένης ἰδέας ἐσυνήγορει· ὅτι Ἰπουργὸς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν πρὸ τῆς 3ης Ἰουλίου διατελέσας, καὶ προέδμενος νὰ διορίσῃ τινα ἑπάρχον ἐν τινὶ ἐπαρχίᾳ, ἤρωτησεν ἀνθρώπους τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ἀποτελοῦντας τὸ κρεῖττον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ἂν ὁ διορισμὸς εἶναι κατάλληλος, καὶ παραδόξως ἀπάντησαν, ὅτι οὐδὲν κατορθοῦται, ἂν δὲν ἀποσταλῇ Βαυαρὸς ἑπάρχος· ὅτι ἡ τοιαύτη ἰδέα, ἀντὶ νὰ παλεμῇται, καθότι ἐπικτεινομένη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, ὡς πρὸς ὅλους γενικῶς τοὺς Ἕλληνας, τὸ ὅποιον εἶναι ἀτοπον, καὶ σήμερον ἐνισχύεται, μάλιστα δὲ καθόσον πρόκειται ἐφ' ὅλης τῆς ἐπαρχίας τῆς κατοικίας του νὰ μὴ δύναται νὰ διορίζηται τις ἐπιστάτης· ὅτι αἱ κατάχρησις συμβαίνουσι, διὰ μόνον

τὴν ἀπειρίαν, ἢ ἐδωλοκαλίαν τῶν ἐκλεγόντων τὰ πρόσωπα· καὶ ὅτι οἱ ἐπιστάται ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν διορίζοντες, θέλουσιν ὁποῖοιτις εἰς κατάχρησιν μείζονα, ἐπειδὴ θέλουσιν ἀρεσθαι ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἥτις εἶναι βαρυτέρα τῆς συμπαθείας δυνάμει.

Παραδεχόμενος ἄλλος τὴν τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησιν παρετήρησεν, ὅτι αὐτὴ καθίσταται σήμερον μᾶλλον, ἢ πρὸ τῆς 3 Ἰουλίου ἀνάγκαια, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑπάρχει ἀνεξαρτήτως, ἀναγκάζουμένη νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν βουλευτῶν, ἐχόντων συμφέρον νὰ διορίζωνται οἱ εἰς αὐτοὺς ἀρέσκοντες ἐπιστάται, διὰ νὰ διεξάγωσιν, ὅπως βούλωνται τὰς προσεγγίζουσας δημοτικὰς, ἢ ἐπαρχιακὰς ἐκλογάς.

Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργός, ἀναγνωσκῶν ἐγκύκλιον, ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὴν 10ην τοῦ λυκαυτοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, παρετήρησεν, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον προσέδωκεν ὁμοθυμῶν ὅσα περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προτάδων ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπιτροπῆς περιέχονται, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι ἡ γνωμοδότησις αὐτῆς καθίσταται ἤδη περιττή.

Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀντεπαρτήρησεν ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς, δὲν συμφέει μὲ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐγκύκλιον τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καθότι δι' αὐτῆς, ὑπὲρ τὸ πρόσωπον διαγωγῆς ἐντὺν, ἀπαντεῖ οἱ ἐπιστάται δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὡς οἱ πλείστοι καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν χωρίων διορίσθησαν μέχρι τοῦδε· καὶ διὰ ταῦτα ἡ περὶ τῆς πρόκειται σύστασις εἶναι ἀνάγκη νὰ πραγματοποιηθῇ.

Μετὰ τοῦτον παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ κατάχρησις ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν κακίαν τῶν προσώπων ἐκλογῆν καὶ δὲν δύναται νὰ προληφθῇ, ἂν οἱ καταχρῶμενοι δὲν καταδιώκονται· ὅτι πρέπει νὰ συσταθῇ μᾶλλον εἰς τὸ Ἰπουργεῖον ἡ ἐκλογὴ ἐπιστάτων ἰατῶν καὶ τιμίων, ἐπειδὴ ὁ τίμιος πανταχοῦ ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ὅτι οὐ μόνον ἐπιστάται, ἀλλὰ καὶ ἑρπός 100 δραχμῶν μισθοδοσίαν λαμβάνων ἀναγκάζεται νὰ ὁποῖπτη εἰς κατάχρησις, ἂν ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην διορίζεται ἐπαρχίαν· καὶ ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς οὐδὲν ἐπιφέρει ἀποτέλεσμα, ὡς μὴν ὑποχρεοῦσα τὸ Ἰπουργεῖον νὰ συμμορφωθῇ μὲ αὐτήν. Τὸ Ἰπουργεῖον ἔχει καθήκον, ἀπάντησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργός, καὶ προσπαθεῖ πάντοτε νὰ διορίζῃ

προσδιοριζόμενος φόρος των 5 δραχμών είναι βαρύν, επειδή, ή δεν υπάρχουν παντελώς άμπελοι παράγουναι έτήσιον εισόδημα 50 δραχμών, διά να πληρώσωσι, ως φόρον αποδεκατώσεως δραχμής 5, ή υπάρχουντις ελάχιστοις τοιαύτης ποιότητας, και κατά συνέπειαν επίκειται κίνδυνος, διά της παραδοχής της φορολογίας τούτης να επιβαρυνθώσιν εξίσου και αι ελάχιστοις επιφέρουσαι πρόσδοτον άμπελοι. Ο δὲ διά την τελευταίαν ποιότητα, των 50 λεπτών, είναι ελάχιστος, επειδή άμπελοι παράγουναι εισόδημα 5 δραχμών δεν υπάρχουν, ούδὲ είναι δυνατόν να διατηρηθώσι τοιαύται, προς καλλιέργειαν εκάστου στρέμματος των υπόλων απαιτείται 10 και 15 δραχμών έτήσιον δαπάνη: και διά ταύτα, ότι πρέπει να γίνη δεκτή ή περί του προκειμένου παρατήρησις της Επιτροπής, μάλιστα δὲ, επειδή εις έναντίαν περίπτωσιν πλείστοι άμπελοι ήθελον ύπαχθῃ εις την τελευταίαν τάξιν, και ή κατάχρησις νομιμοποιουμένη διά του Νομοσχεδίου, ήθελε γίνεσθαι εύκολώτερον.

Συμφωνών άλλος, διά τους αυτούς λόγους, περί της άραιρέσεως του επί των άμπελων της α. ποιότητας φόρου των 5 δραχμών, άντίτεινεν, ότι ο φόρος των 50 λεπτών είναι αναγκαίος, επειδή υπάρχουν άμπελοι έν διαφόροις τόποις, μηδὲ τὰ έξοδα της καλλιέργειας, διά της προσόδου καλύπτονται, διατηρούμεναι δὲ κατ' ανάγκην και δι' άλλην εύχαρίστησιν, διά την χρῆσιν της σταφυλῆς, και μάλιστα όπου δεν υπάρχουν άμπελοι, ότι οι κερδοσκόποι μόνοι υποληγίζουσι τὰς διά την πρόσοδον δαπάνας, και, αν αὗται ήναι βαρύντεσαι, απέχουσι του καλλιεργείν άμπελον, ή κτήματι άλλο, επιφέρων ζημίαν, και τελευταίον, ότι δεν πρέπει να επιβαρυνθώσι με πλείονα των 50 λεπτών φορολογίαν αι της εσχάτης ποιότητας άμπελοι, επειδή άλλως ήθελε παραβιασθῇ ή τήν ισότητα των φόρων προσδιορίζουσα διάταξις του Συντάγματος.

Παραδεχόμενος άλλος την επί της α. και ε'. ποιότητος των άμπελων φορολογίαν κατά το Νομοσχέδιον, παρατηρεῖ, ότι υπάρχουν πλείστοι άμπελοι έν Ελλάδι, παράγουναι έτήσιως 50 δρ. πρόσδοτον, ότι και αν υποτιθῇ ελάχιστος ο αριθμός των τοιούτων άμπελων, επί τούτων μόνων θέλει επιβληθῇ ο φόρος των 5 δρ. κατά στρέμμα: ότι ο φόρος των 50 λεπτών δεν πρέπει να άφαιρεθῇ, επειδή εις πλείστα όρεινά και πετρώδη μέρη, μάλιστα δὲ εις τινας νή-

σους, υπάρχουν άμπελοι, μόλις παράγουναι 50 ακάδας οίνου κατ' έτος.

Ευνοησάντων άλλος να άφαιρεθῇ ο φόρος των 50 λεπτών, παρατήρησεν, ότι ο σκοπός της καλλιεργείας είναι ή έκ ταύτης παραγινόμενα ώφέλεια, και ότι διά την άπερισκοπείαν των καλλιεργουμένων άμπελων, μόλις πάντα δραχμών εισόδημα παράγουναι, αν γίνη δεκτός ο φόρος αὗτος θέλει ζημιωθῇ το έκατόσιον, επειδή πλείστοι άμπελοι θέλουν ύπαχθῃ εις την τελευταίαν τάξιν.

Μετά τούτον παρετήρων άλλος, ότι ο καλλιεργών εις όγονον τούτου άμπελον, μη επιφέρουσαν όφέλη, άπασχολεῖ προς τον σκοπόν τούτον έξογάς, και άλλους ανθρώπους υπομισθίου, ότι κατά συνέπειαν είναι βλαβερύτα, αν όνομασθῇ ο τοιαύτος άπερισκοπικός, επειδή ή ιδιοκτησία συνίσταται εις την κατ' άρέσκειαν του ιδιοκτῆτου χρῆσιν αὐτης και κατάχρησιν: και ότι πρέπει να γίνη δεκτὸν το διά του Νομοσχεδίου προσδιοριζόμενον ποσὸν της φορολογίας, επειδή ή μεταβολή του φορολογικοῦ συστήματος μόνη, ή εισαγωγή π. γ. του κτηματολογίου δύναται να παραγάγῃ τήν επί του προκειμένου θεωρείαν, και ούχι ή γνωμοδότησις της Επιτροπῆς.

Κατ' έτος, λέγει άλλος, ορίζονται παράπονα εις τὰς Βουλὰς, καθόσον άραιρή την επί των άμπελων φορολογίαν, και αν ήσαν αληθῆ ταύτα, οὐδ' έν Ελλάδι, οὐδ' έν Γαλλίᾳ έπρεπε να υπάρχουν άμπελοι, άλλ' αὗται απ' έναντίας πολλαπλασιάζονται. Το βέβαιον όμως είναι, ότι δυσκόλως δύναται να επινοηθῇ καταλλήλον επί του προκειμένου φορολογικόν σύστημα, και διά τούτο θεωρῶ αναγκαίον να γίνη δεκτή ή διά του Νομοσχεδίου επιβαλλομένη φορολογία, και να ζητήσωμεν διά δοκιμών την εύρεσιν καταλληλοτέρας.

Μετά τούτον παραδεχόμενος άλλος την γνωμοδότησιν της Επιτροπῆς, προσέθηκεν, ότι το προϋπάρχον επί του προκειμένου φορολογικόν σύστημα, υπῆρχε μὲν ανεπίδεκτον καταρτίσεων, εύκολώτερον εις την εφαρμογήν και ολιγωτέρας δαπάνης περὶ του δηνόσιον: μετεβλήθη δὲ, επί του παρελθόντος έτους, ως άστοχον και αβέβαιον: ότι το αντίκαταστήσαν αὐτὸ σύστημα της επί των στρεμμάτων των άμπελωνών επιβολῆς της φορολογίας, και αν υποτιθῇ σταθερὸν και μάλλον καταλλήλον, δεν επιφέρει ώφέλειαν, ως μη υπάρχόντων των μέσων της ακριβοῦς εφαρμογῆς αὐτοῦ,

ὡς ἀποδείκνυται ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος, καθ' ὃ ιδιοκτητὴν τινὲς μόνον ὠφελήθησαν, μὴ ἀκριβῶς δηλώσαντες τὴν ἔκτασιν τῶν ἀμπελῶν, καὶ ὡς φαίνεται ἀπὸ τὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐφ' ὅλου τοῦ Κράτους ἀμπελῶν δηλωτικῶν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου πίνακα, κατὰ τὸν ὅποιον αἱ ἀμπελοι τοῦ Κράτους συνίστανται εἰς 350,000 στρεμμάτων, ἐνῷ ὁ πραγματικὸς αὐτῶν ἀριθμὸς ὑπάρχει διπλάσιος· ὅτι ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, πρὶν καταμέτρῃσιν τῶν ἀμπελῶν, τὰ στρέμματα τῶν ὁποίων δὲν ἐδηλωθῶσαν, διωρίσθη Ἐπιτροπῇ, ὡς π. χ. ἐν Ἀκρνανίᾳ, συνισταμένη ἀπὸ ἀπειρα γεωμετρικῶν γνώσεων πρόσωπα· ὅτι ἡ εἰς τὰς διαφόρους ποιότητας τῶν ἀμπελῶν κατάταξις ἐγένετο παρὰ μὴν ἐχόντων τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τὸ τοιοῦτον ἔργον πείραν· ὅτι τὸ σύστημα τῆς ἀποδεικτικώσεως ὑπῆρχε καταλλεστότερον, ἐπειδὴ διὰ τῆς φορολογίας τριῶν ἔτων ἡ δυνατό ἀναλόγως νὰ προσδιορισθῇ σταθερὸς ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν φόρος, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἔπρεπε νὰ παραληθῇ τὸ νέον τοῦτο φορολογικὸν σύστημα, τὸ ὅποιον εἶναι ἐπιβλαβές, διὰ τὴν ἑλλειψίν τῶν πρὸς ἐφαρμογὴν μέσων, καὶ δὲν ἐπιφέρει ὠφέλειαν, εἰμὴ εἰς τοὺς ἔχοντας ἰσχυρὰν προστασίαν ἰδιοκτητῶν.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι ὁ ἥδη ἀγορεύσας περιέπεσεν εἰς τὴν περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος συζήτησιν, ἐν ᾗ πρόκειται ἤδη νὰ ἐξετασθῇ, ἂν ᾖ κατὰλληλος ὁ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν ἐπιβλαβόμενος φόρος καὶ θεωρῶν ἀναγκαῖον, νὰ μὴ γένῃ δεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ ὑπάρχουσιν ἀμπελοι, ἐφ' ὧν πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ φόρος καὶ 5 δραχ. καὶ 50 λεπτῶν· προστίθεται, ὅτι πρέπει νὰ συσταθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν καταχρήσεων πρόνοια, καὶ ν' ἀνακληθῇ εἰς τὴν μνήμην τῶν Κ. Κ. Ὑπουργῶν, ὅτι ἡ εὐδύν, τὴν ὁποίαν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους ὀφείλουσιν, ἂν σήμερον ὑπάρχῃ ἰδανικὴ, διὰ τοῦ χρόνου καθίσταται πραγματικὴ.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἐρωτηθεὶς ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὸν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προσδιοριζόμενον φόρον διὰ τὰς ἀμπελοὺς τῆς α' μετρ. τῆς ε' ποιότητος· ψηφοφορηθεὶς μετὰ ταῦτα διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τῆς ὡς πρὸς τὸν φόρον τῶν ἀμπελῶν τῆς ε' ποιότητος τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ διὰ ψήφων 26 κατὰ 6 ἀπαρρίφθεισας, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διατάξις τοῦ Νο-

μοσχεδίου. Ἀντηνωσθέντα ὑστερον τὰ λοιπὰ τοῦ αὐτοῦ ἔθρ. ἰδύματα, ἐγένοντο δεκτὰ ὅπως ἔχουσιν.

Ἀναγινώσκειται κατόπιν τὸ ἄρθρ. 15, καὶ μετ' αὐτὸ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς. Παρετήρησαν δὲ τινες, ὅτι ἡ ἐκτίμησις, καὶ πρὸ πάντων, καθ' ὅσον ἀρροῖ τὰ βραχύναι, πρέπει νὰ γίνεταί, ἀφ' οὗ λάβῃ χώραν ἡ πρώτη τῆς παραγωγῆς συγκομιδῆς, ἐπειδὴ ἄλλως βροχὴ ἐνδεχομένη δύναται νὰ προξενήσῃ ζημίαν ἀδικον εἰς τοὺς καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλοντας νὰ πληρώσωσι φόρον, ἂν ἡ ἐκτίμησις προσδιορισθῇ πρὸ τῆς πρώτης τοῦ προϊόντος συλλογῆς.

Ὁ δὲ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀντεπαρήρτηεν, ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ ἐνεργῇται ἐκτίμησις, ἂν αὕτη λαμβάνῃ χώραν μετὰ τὴν πρώτην συλλογὴν τοῦ εἰσοδήματος, ἐπειδὴ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ 1/2 τοῦ ὅλου. ὅτι ἡ ἐνδεχομένη βροχὴ ολίγην βλάβην, εἰς τὰ βραχύναι ἐπιφέρει, καθ' ὅσον τὰ καρύδια δὲν ἀνοίγουν ταυτοχρόνως, καὶ διὰ μικρὰν ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν προστασίαν, δὲν πρέπει νὰ καταστραφῇ τὸ μέγιστον τοῦ Δημοσίου συμφέρον· καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ ἂν ἐπέλθῃ ζημία ἐκ βροχῆς, ἐναπόκειται εἰς τὰ ἐπικρατὴ διοικητικὰ μέτρα ἢ μὴ ἀπαίτησις τοῦ ὀφειλομένου φόρου, ἐν περιστάσει τοιαύτῃ.

Ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τέλους ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὸ ἄρθρ. 15, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Προσέλαβας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος τὴν ἐπιούσαν πρὸς ἐξυκολούθησιν τῆς συζητήσεως τῶν λοιπῶν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρων, λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τριανούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

Τῆς 11 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐξο-
μάδος Τρίτης.

Ἀνγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρεις ἀπατελούντες τὸ Σώ-
μα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενη τῆς συνεδρίασιν
κατὰ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀνγνωσθέντα
ἐπικυροῦνται.

Ἐξ ἀντικείμενων τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως ἀπαγγέλλε-
ται ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῶν λοιπῶν ἀρθρῶν
τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀνγνωσθέντος, κατὰ συνέπειαν, τοῦ ἀρθροῦ 16 καὶ τῆς
περὶ τούτου γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τῶν Κυρίων
Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι ὡς ἐγγίτης φόρος δι' ἐκά-
στην ὁκάν ἐλαίου προσδιωρίζοντο 8 λεπτά, διὰ τοῦ εἰς τὴν
Βουλὴν εἰσπαχθέντος Νομοσχεδίου καὶ παρ' αὐτῆς ἐλαττωθῇ
εἰς 7 λεπτά· εἰς τρόπον ὥστε δὲν δύναται ἤδη νὰ αὐξή-
θῃ παρὰ τῆς Γερουσίας, ἐπειδὴ ἡ Βουλὴ δὲν ἔστιν ἀποδε-
χθῇ τὴν αὐξήσιν καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ἐλαίον θέλει μείναι
ἀφορολόγητον.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντεπαρετήρησε μετὰ ταῦ-
τα, ὅτι ὁ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προσδιωριζόμενος φόρος τῶν
7 λεπτῶν εἶναι πολὺ μικρὸς, ἐπειδὴ ἐκάστη ὁκάν ἐλαίου τι-
μᾶται συνήθως ἀντὶ 90 λεπτῶν, ἢ μιᾶς δραχμῆς καὶ ἔτι
μᾶλλον πολλάκις ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς συζῆ-
σαι μὲ τὸ ἐν ὅλων τῶν προϊόντων ἐπιβαλλόμενον φορολογι-
κὸν τῆς ἀποδεκατώσεως σύστημα, τὸ ὅποιον, ἐφαρμοζόμενον
ἤδη, δὲν ἐπαυξάνει τὸν φόρον, ἀλλ' ἐπιφέρει διόρθωσιν ἀνα-
ξίας, καὶ ὅτι μὴ ἐπιμένειν εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ φόρου
τῶν 8 λεπτῶν, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῇ οὗτος με-
ταβαλλόμενος, εἴτε εἰς 7: 1/2, εἴτε εἰς 8: 1/2 λεπτά, συμ-
φῶνως μὲ τὸ εἰρηκένον φορολογικὸν σύστημα.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος παρετήρησεν ἐνταῦθα, ὅτι αὐξανόμε-
νου τοῦ εἰς 7 λεπτά, δι' ἐκάστην ὁκάν ἐλαίου, ἐλαττωθέντος
φόρου παρὰ τῆς Βουλῆς, καταστρέφεται ὁ σκοπὸς αὐτοῦ, ἡ
ὁποία προέβητο νὰ ἐπενέγκῃ μείωσιν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμέ-

νου φορολογίαι, καὶ δὲν δύναται μετὰ ταῦτα νὰ παραδεχθῇ
αὐξήσιν.

Μὴ παραδεχόμενος ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτρο-
πῆς, παρετήρησεν, ὅτι ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος, κανονισθεὶς πα-
ρὰ τῆς Βουλῆς, νὰ ἐλαττωθῇ μόνον καὶ ὄχι νὰ αὐξηθῇ πα-
ρὰ τῆς Γερουσίας· δύναται, ἐπειδὴ ἄλλως, ἂν αὐτὴ ἐπιβαρύν-
τῃ τὸν λαὸν διὰ φόρων ἐπιχρηστέων τῶν παρ' ἐκείνης ὑπ-
φεισθέντων, προέρχεται σίγητα μετὰ τῶν Νομοθετικῶν
Σωμάτων.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὸν ἤδη ἀγορεύσαντα, προστίθειν,
ὅτι ὁ φόρος τῶν 7 λεπτῶν δὲν εἶναι μικρὸς, 1) ἐπειδὴ
ἐξακριβοῦται μετρούμενον ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις τοῦ ἐλαίου,
τὸ ὅποιον, εἰς τοὺς πύθους μεταφερόμενον, ζημιᾷ τὴν ἰδιο-
κτῆτην κατὰ 15 ὁκάδας ἐπὶ τοῖς ἐκατόν· καὶ 2) ἐπειδὴ,
ὡς τιμὴ τοῦ ἐλαίου πρέπει νὰ θεωρεῖται ἐκεῖνη, ἀντ' ἧς
ἀγοράζεται παρὰ τῶν ἐμπόρων, καὶ οὐχὶ παρὰ τῶν παν-
τοπωλῶν.

Μετὰ δὲ τούτον τὸ προλαλήσαν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς
ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου τὸ γενικὸν τῆς ἀποδεκατώσεως φορολογικὸν σύ-
στημα, διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος φόρου τῶν
7 λεπτῶν, ἐπειδὴ τὸ ἐλαίον οὐδέποτε πωλεῖται ἐλαττόν
τῶν 90 λεπτῶν, ἢ τῆς μιᾶς δραχμῆς τὴν ὁκάν· καὶ ὅτι
δὲν πρέπει νὰ ληθῇ ὑπ' ὅψιν ἡ διὰ τῆς εἰς τοὺς πύθους
μεταφορᾶς τοῦ ἐλαίου προσβινομένη ζημιὰ, ἐπειδὴ τὸ σύ-
στημα τῆς ἀποδεκατώσεως ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἄλλων
προϊόντων π. χ. ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὅστις ζημιᾷ τοῦ ἰδιο-
κτῆταις βαρύτερον, καταστρεφόμενος· πολλάκις ὁλοκληρῶς.

Ἐπὶ ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, λέγει ἄλλος, προσ-
διορίζεται ὁ τῆς ἀποδεκατώσεως φόρος· διὰ τοῦ 5 α' τοῦ
ἀρθροῦ 1 τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ ἂν πρόκειται
νὰ ἐπιβάλληται ἐλαφρώτερα φορολογία, πρέπει νὰ ἐφαρμό-
ζῃται αὕτη ὡς πρὸς τὰ μὲ πολλὰς δαπάνας βεβαρυνόμενα
προϊόντα, καὶ οὐχὶ ὡς πρὸς τὰς ἐλαίας, ἢ πρὸς παραγω-
γὴν τῶν ὁποίων δαπάνη εἶναι μικρά. Παραδεχόμενος ὁμοῦς
τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου φόρον τῶν 7 λεπτῶν, ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ κανονίζῃται τοῦ λοιποῦ ὁμοιό-
μορφος φορολογία ἐν γένει, ἐν ὅσῳ ἐπικρατεῖ τὸ ὑπάρχον
φορολογικὸν σύστημα, καὶ οὐχὶ ἄλλα μὲν τῶν προϊόντων

νά επιβαρύνονται με φόρον 10: 0/0, άλλα δε με φόρον 7, ή 2: 0/0.

Τόν φόρον τής αποδεκατώσεως, άπαντες ο Κύριος επί των Οικονομικών Υπουργός, εις χρήματα μετατρέπουσα ή Κυβέρνησις, ως προς τινα προϊόντα, και λαμβάνουσα υπό όψιν τήν κατά δύο ή τρία παραλθόντα επί τιμήν αύτων, υπολογίζει τήν έκτίμησιν εξ αναλογίας, και επομένως δεν δύναται τις νά ειπεί, ότι ο επί του ελαίου προσδιοριζόμενος ήδη φόρος αντίκειται εις τόν φορολογικόν τής αποδεκατώσεως σύστημα, επειδή είναι αδύνατον νά προσδιορισθ ή ακριβής ή επί του ένεστώτος έτους ύπάρχουσα τού ελαίου αξία.

Μηδεμίαν άλλην παρατηρήσιν γενομένην, ή Γερουσία παραδεξατο τόν άρθρον 16, όπως έχει εν τώ Νομοσχεδίω.

Αναγνωσθέντος μετά ταύτα τού άρθρου 17, παρατηρήσεν τις, ότι ή μόν αποσπράγσις των άλωνίων, και καταμέτρησης των καρπών, μή παρουσιάζομένου του επί τής εισπραξίως υπαλλήλου, ενεργείται παρά του ίδιου φορολογουμένου κατά τόν ή γ', τού άρθρου 8, τόν δε 17 άρθρον δεν εξασφαλίζει τήν ιδιοκτητήν, καθ' ήν περίπτωσιν ή Οικονομική Αρχή από άμίλειαν, ή έθελοντικάν δεν ήθελεν ενεργήσει τήν επανάληψιν τής έκτιμήσεως, και διά ταύτα έγνωμοδότησε νά προσδιορισθ ή έγκυκλίον παρά του επί των Οικονομικών Υπουργείου, ότι ή περί νέας έκτιμήσεως αίτησις του φορολογουμένου θέλει γίνεσθαι εν περιπτώσει τοιαύτη, ενώπιον δύο μαρτύρων, ή διαβιβάζομένη εις τήν Οικονομικήν, διά τής Δημοτικής Αρχής.

Ερωτηθείσα δε περί τούτου ή Γερουσία, και παραδεξαμένη τόν άρθρον 17, ένεκρινε νά προσδιορισθ ή έγκυκλίον, ότι ή περί επανάληψιν τής έκτιμήσεως αίτησις του φορολογουμένου θέλει γίνεσθαι διά τής Δημοτικής Αρχής.

Αναγνωσθέντα κατόπιν τά άρθρα 18, 19 και 20, έγινοντο δεκτά άνευ παρατηρήσεως.

Αναγνωσθέν μετά τούτο, τόν άρθρον 21, και παρατηρήσαντος τινός, ότι πρέπει νά συζητηθ ήδη ή περί τής εισπραξίως του επί τής μεταξύ φόρου γνωμοδότησις τής έπιτροπής, και κατά παρατήρησιν έτέρου αναβαλόντος τής Γερουσίας τήν περί τούτου συζήτησιν, μέχρις ου συζητηθ τόν προβλέπον τόν ποσόν του φόρου τούτου άρθρον, έγινεντο δεκτόν όπως έχει.

Αναγνωσθέν ύστερον τόν άρθρον 22, και παρατηρήσαν-

τος τινός, ότι τούτο προβλέπον περί του τρόπου τής εισπραξίως του φόρου των έφρων σύκων, λαμονίων, και ποστοκαλλίων, δεν συμβιβάζεται με τόν άρθρον 36, ως μή προβλέπον περί έγγείου φόρου επί των δια έφρας μετατρεπομένων σύκων, και ή περί τούτου συζήτησις θεωρηθείσα, ότι είναι κατάλληλον νά γίνη κατά τήν συζήτησιν του άρθρου 36, έγινεντο δεκτόν όπως έχει.

Αναγνωσθέντα κατόπιν τά άρθρα 23, 24, 25, και 26 έγινοντο δεκτά άνευ παρατηρήσεως.

Αναγνωσκαται ύστερον τόν άρθρον 27 και ή περί τούτου γνωμοδότησις τής έπιτροπής, ή δε Κύριος, επί των Οικονομικών Υπουργός παρατήρησεν τά εξής.

Τό έμπόριον τής σαρίδας αποκλειστικώς ενεργείται παρά πλείων αλλοδαπών και τινων έγχωρίων έμπόρων, οίτινες εύρόντες τούς ιδιοκτήτας βεβαρυνένους εξ αναγκών, εις άσπερίευσιν, ένακα του ύπερ ανεξαρτησίας πολέμου, και τερουμένου των προς καλλιέργειαν γηματακών μέσων, εδανείζον αύτοίς υπό τόν όρον νά τοίς παραδίδεται καθ' ώρισμένον χρόνον τόν προϊόν των σταριδών, και νά μόν αποτίσσωσι τήν αξίαν αύτού, ειμή καθ' ήν περίπτωσιν άποκοπή ή τιμή των σταριδών έντεθειεν προήλθε τόν άποπον, νά μετατρέπηται ή σταις εις τήν αλλοδαπήν και ή αξία αύτης νά αποκόπηται μετα πολύν χρόνον, πολλάκις δε μετά πέντε, ή εξ μήνας από τής έκτος του Κράτους εξαγωγής, επειδή οι έμποροι συμφέρον έχουσι ν' αποκόψωσι τήν τιμήν, όσον ένεστι βελύτερον, διά νά πωλώσι τās σταρίδας προηγούμενας, και ωφελώνται ταυτοχρόνως τήν τόκον των προς αγοράν αύτων προκαταληθόντων χρημάτων. Επειραχέντα δε διά τού χρόνου ή ταυτή συνθήκη, πρέχει μέχρι τούδε σημαντικήν ζημίαν εις το τόν Δημόσιον και τούς ιδιοκτήτας, οίτινες βλέποντες εισείν, ότι κινηθούντι νά αποδόσωσι ολοκληρον τήν αξίαν των εις τούς έμπορους πωλομένων σταριδών, αν αύτοι εις πώλυσιν ύπαίψωσι, προσέφυγον άλλοτε εις τήν Κυβέρνησιν, επίζητούντες τήν συνδρομήν αύτης, προς θεράπειαν του τοιαύτου κινηθέντος Διαικητής δε τής Αρχής υπάρχον επί τής εποχής εκείνης, διεβίβασα εις τόν αρμόδιον Υπουργόν τās περί τούτου άναγκάσις πληροφορίας, γνωμοδοτήσας νά περιβάλλη ή Κυβέρνησις τούς ιδιοκτήτας, χορηγούσα εις αύτούς τά προς καλλιέργειαν μέσα, διά νά μή θανείζονται ταύτα παρά των έμπόρων, υποβαλλόμενοι εις υποχρεώσις βρεσίας. Ηρό; α-

παρυγήν λοιπών της τοιαύτης επιβλαβούς συνθήκης, θεωρώ ά-
νγκαιάν την παραδοχήν του περί ου πρόκειται άρθρου: προ-
τον μίν, διά νά μή ζημιωθούν οι ιδιοκτήται, αναγκάζομέ-
νων των εμπόρων ν' αποκόπτωσι τήν τιμήν της σταφίδος·
δεύτερον δέ, διά νά λαμβάνη η Κυβέρνησις τό επ' αούτης τελω-
νικόν δικαίωμα, κατά τήν εκτίμησιν του Κράτους· εξαγωγήν, ο-
πως εις όλα τά έθνη και εις τήν Ελλάδα τά λοιπά έμπο-
ρεύματα τελωνίζονται.

Υποστηρίζον μετά ταύτα τήν γνωμοδότησιν της Επιτροπής
έν των μελών αούτης αντιπαράστηκαν, ότι η ύπαρχουσα μέ-
χρι τούδε συνθήκη περί αποκοπής της τιμής της σταφίδος
θέλει διατελέσει επί πολύ, μέχρις ου οι ιδιοκτήται απαλλαχ-
θώσιν εκ των άνγκών, τάς οποίας σήμερον έχουσιν· ότι η πα-
ραδοχή του άρθρου τούτου καταστρέφει τά εκ συμβολαίων
πηγάζοντα κεκτημένα δικαιώματα των εμπόρων, και ουδε-
μίαν ωφέλειαν εις τό Δημόσιον, η τους ιδιοκτήτας παρόγει,
ως δύναται νά δηλοηρώσωσι τούτο πολλοί των ΚΚ Γερου-
σιαστών, έχοντες ιδιοκτησίας σταφιδευπέλων· ότι η τιμή της
σταφίδος αποκόπτεται μετά 10, η 15 ήμέρας από της
εξαγωγής, και ουχι μετά 5 μηνάς η 6, ως ό Κ. Υπουργός
είπεν· ότι τά, καθ' ην εποχήν υπήρχε Διοικητής Αχαΐας ό Κ.
Υπουργός, παράποννα των ιδιοκτηστών, δεν πρέπει νά ληρω-
σιν υπ' όψιν, επειδή τό παραγόμενον σήμερον προϊόν των
σταφιδευπέλων είναι διπλάσιον και έπομένως ό συναγωνι-
σμός επί του προϊόντος τούτου, εκ μέρους των εμπόρων άσ-
θενέστερος· ότι η προκειμένη διάταξις του Νομοσχεδίου ήθελεν
είσθαι ανεκτή, αν έν τη Ελλάδι μόνη αι σταφίδες παρή-
γοντο, παράγονται όμως εις άλλα Κράτη και εις μείζον
ποσόν, τό όποιον ενούμενον με τό της Ελλάδος υπερβαίνει
κατά 10 εκατομμύρια λιτρών τό αναγκαίον εις τους τό-
πους, όπου γίνεται χρήςις αούτου, και κατά συνέπειαν, αν
κανονισθ' η κατά τήν εξαγωγήν αποκοπή της τιμής ήθε-
λον ζημιωθ' οι ιδιοκτήται: 1) καθότι οι έμποροι μή συμ-
φωνούντες περί του τιμήματος, και άμυλλώμενοι νά πέμ-
ψωσιν, όσον ένεστι ταχίον τό προϊόν τούτο εις τους τό-
πους, όπου καταναλίσκεται, διά τό έντειθεν προκύπτον εις αού-
τους όφελος, θέλουσι προσφύγει εις τήν Επτανήσον, και θέ-
λουσι μένει ούτως απώληται αι έν Ελλάδι σταφίδες. 2) έ-
πειδή οι τό έμπορίον των σταφίδων μετεργόμενοι εισίν άλ-
λοδαποί κατά τό πλείστον μέρος, και αγοράζουσιν αούτας δι-

επιτροπών, μή δυναμένων νά προσφέρωσι τιμήν ανωτέραν έ-
κείνης, τήν όποιαν προσδιώρισαν οι παρ' αούτων αντιπροσω-
πεύόμενοι, ούτινα θέλουσι πορίζεσθαι κατ' ανάγκην τάς στα-
φίδας· εξ άλλων τόπων· ότι διά της εξαλείψεως του άρθρου
τούτου ουδεμία ζημία προκύπτει εις τό Δημόσιον, επειδή η
τιμή της σταφίδος αποκόπτεται, ληρωνομένης υπ' όψιν της
έν Επτανήσω αποκοπτομένης, και είναι ανωτέρα τούτης κα-
τά 3 τάληρα τήν χιλιάδα, ως πολυωμένη διά σταθμών βα-
ρυτέρων. Ότι έν Επτανήσω αποκόπτεται η τιμή εύκόλως, ως
εξαρτημένη εκ των εκεί υπαρχόντων εμπόρων, έν δε τη Ελ-
λάδι τούτο υπάρχει αδύνατον, επειδή ήμεδαποί έμποροι ό-
λίγοι μόνον εύρίσκονται έν τη πόλει των Πατρών, εκ της ο-
ποίας εξέρχεται η κατ' αναλογίαν αποκοπή της τιμής των
έν τοις άλλοις τόποις του Κράτους παραγόμενων σταφίδων·
ότι πρό της επανάστασεως μόν, η τιμή της σταφίδος απε-
κόπτετο εις Πατρας, πρό της εξαγωγής, δι' έγγραφων συμφω-
νίων, γενομένων παρά των προκρίτων Οθωμανών και Ελλή-
νων, επί ός της παρούσης εποχής, καθίσταται τούτο αδυ-
νατον, επειδή τότε παρήγοντο έν τη Ελλάδι 9 μέχρι 10
εκατομμυρίων σταφίδας, και έν τη Επτανήσω 10 μέχρι 12
ένή σήμερον έν τη Ελλάδι παράγονται 22, η 23 εκατομμύ-
ρια, έν δε τη Επτανήσω πλείονα τούτων κατά τι, και 38
μόνα περίπου καταναλίσκονται· ότι οι κτηματίαι αναγκάζο-
μενοι νά πληρώσωσι τά προς τους έμπορους χρής των, και
εκείνων μή δεχομένων προς εξόρλησιν σταφίδας, των όποιων
άπαιτείται ν' αποκοπή πρότερον η τιμή, θέλουσι προσδιορί-
ζει αούτην διά συμβολαίων εικονικών, προς βλάβην του Δη-
μοσίου. Ότι, αν ό ίδιος ιδιοκτήτης αποστείλη τους καρπούς
αούτου εις τήν άλλοδαπήν, δεν δύναται νά πραγματοποιηθ' η
αποκοπή της τιμής των σταφίδων, και τελευταίον, ότι τό
άρθρον 27 του Νομοσχεδίου πρέπει νά εξαλειφθ' ως κα-
ταβλήσον τό έμπορίον, τό όποιον απαιτείται νά ήναι έλευ-
θερον, παραβιάζον τήν ιδιοκτησίαν, και καταστρέφον συμ-
φέροντα ιδιωτικά και δημόσια.

Εναντιούμενος εις τήν εξαίεψιν του προκειμένου άρθρου
ό Κύριος επί των Οικονομικών Υπουργός, παρετήρησε 1.
ότι οι προς υποστήριξιν αούτης λόγοι του ήδη αγορεύσαν-
τος είναι ανίσχυροι· επειδή, αν επί της Οθωμανικής δυνα-
στείας έλαττον ποσόν σταφίδων παρήγετο, καταναλίσκεται
όμως σήμερον όλόκληρον, διά τήν επέκτασιν της χρήσεως

αὐτοῦ, καὶ τοῦτο δηλοῦται, ἐκ τῆς ἐκείνης ἐνεργουμένης καὶ ὁλοκληρίαν πωλήσεως τῶν σταφίδων· ἐπειδὴ, ἂν οἱ ἐμποροὶ ἀνελίδωνται νὰ στέλλωσιν ἕκαστος πρὸς τῶν ἄλλων σταφίδας εἰς τὰ Κράτη, εἰς ἃ καταναλίσκονται, θέλουσιν ἀναγκασθῆναι νὰ προσδιορίζωσι τὴν τιμὴν, διόκοντες τὸ ἴδιον ὄφελος, καὶ θέλει οὕτως, ἐπέλθει ὁ συναγωνισμός, μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, καὶ καταφερομένου ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος μονοπωλείου· ἐπειδὴ, ὡς ἀποκοπτεται ἡ τιμὴ τῆς σταφίδας ἐν Ἑττανήσῳ, πρέπει νὰ κανονισθῇ ἡ αὐτὴ τάξις ἐν τῇ Ἑλλάδι, διὰ νὰ μὴ ᾖαι ἀβέβαιοι οἱ ἰδιοκτῆται, ἐξαργυρώμενοι ἐκ τῆς τύχης τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἰδίας τῶν ἐμπόρων θελήσεως· ἐπειδὴ δὲν δύνανται νὰ λάβωσι χώραν, ἐπὶ τοῦ προκείμενου εἰκονικῆ καὶ δόλια συμβόλαια, ὡς αὐστηρῶς παρὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀπαγορευόμενα· ἐπειδὴ τὰ συνωμοτολογημένα μεταξὺ ἐμπόρων καὶ ἰδιοκτητῶν μέχρι τοῦδε συμβόλαια, ὑπαγορεύει τοῦς τελευταίους, νὰ μετατρέψωσι τὰς σταφίδας εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν πρώτων καὶ δὲν προστάλλονται κατὰ συνέπειαν δικαιοῦματα κεντημένα, ἂν ᾖ ἡδη κανονισθῇ ἡ πρὸς τῆς ἐξαγωγῆς ἀποκοπὴ τῆς τιμῆς, καὶ 2: ὅτι ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Λόντος, δύναται νὰ μαρτυρήσῃ, ἂν ᾖαι ἀληθεῖς, ὅτι ἡ τιμὴ ἀπεκόπη πολλάκις μετὰ 5, ἢ 6 μῆνας ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ ἂν ἐκείθεν χώραν καταβλήσῃ, ὡς ἐκ τῶν ὑπάρχοντες περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς ἐβήκου, πρὸς θερμοπαίαν τῶν ὑποίων ὁ ἴδιος συνεδούλευεν ἄλλοτε, νὰ λαμβάνει τὰ λαμβανόμενα ἤδη διὰ τοῦ ἀρθρ. 27 κατελλήλα μόνον.

ὑποστηρίζων τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρατήρησιν ἄλλος, ὅτι οἱ μὲν ὑπῆρχε Διοικητὴς Ἀγίας ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός συνερῶναι μὲ τοῦτον, ἐκ τῆς αὐτῆς ἰδίας ὁρμώμενης· σήμερον ὅμως ἐκάρρωσιν ἐναντίον πεποιθεσιν. ὅτι κατὰ τὸν Σεπτέμβριον συνήθως ἐκπνεύσας τῆς πρὸς ἀπότινιν προθεσμίας τοῦ χρέους τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐκ φιλοτιμίας ἀναγκάζονται οὗτοι νὰ παραχωρῶσι τὰς σταφίδας τῶν εἰς μετρίαν τιμὴν, διὰ νὰ μὴ γίνωνται δικαστικαὶ ἐναντιὸν τῶν καταδιώξεις· ὅτι ὁ δόλος μιᾶς συμφωνίας εἰκονικῆς πρὸς ἐξαγωγὴν τῆς σταφίδας, κατ' ἀνάγκην ἐνεργουμένης, δὲν δύναται ν' ἀποδειχθῇ, ἐπειδὴ ἡ ἀποκοπὴ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδας φαίνεται διὰ συμβολαίου κανονισμένη· καὶ τελευταίον, ὅτι τὸ ἀρθρ. 27 ἐπιφέρει βλάβην, εἰς τὰς ἀκμύσεις καὶ τοὺς ἰδιοκτῆτας.

Μετὰ τοῦτον παρατήρησιν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπέμβασις τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἀρχὴν, καὶ ταύτης εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπιφέρει πραγματικὴν καταστροφὴν. ὅτι τὸ ἐμπόριον πρέπει νὰ ἀρίνηται, νὰ ἐνεργῇ ἐλευθέρως, κατὰ τὴν παραδεγμένην ἤδη παρὰ τῶν Οἰκονομολόγων ἀρχὴν *laissez faire, laisser aller*. ὅτι ἡ περὶ τῆς πρόκειται διατάξις τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν εἰς δουλείαν ὑπάγει, καὶ τὸ ἐμπόριον στενοχωρεῖ, ἐνῶ πρέπει νὰ περιβάλληται τοῦτο μᾶλλον, ἢ ἄλλο τι ἐπιτήδευμα· καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἐπικρατοῦν μέχρι τοῦδε περὶ ἀποκοπῆς τῆς τιμῆς τῶν σταφίδων κατὰλληλότερον σύστημα.

Προκαίτερος τὸ προκείμενον 27 ἀρθρον, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, σκοπὸν προέβητο ἡ Κυβέρνησις, οὐχὶ νὰ περιορίσῃ τὸ ἐμπόριον, ἀλλὰ νὰ ἐνθυλώσῃ αὐτὸ, ἐνδεχόμενα συγχρήσις τοῦς ἰδιοκτῆτας, καὶ ἐξασκῶσα τὸ ὅποιον ἔχει δικαίωμα, ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σταφίδων τελωνισμοῦ, καὶ διὰ ταῦτα θεωρῶ ἀναγκασίον, νὰ μὴ γένῃ δεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς.

Μεθιμῶς ἄλλος παρατηρήσεως γενομένης, διὰ μυστικῆς ὑποφορίας ἐκπροσηύετο ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὴ, διὰ ψήφων 20, κατὰ 11.

Εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐπρότειναν ἐπομένως, ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ ἐξαλειφθὲν ἀρθρ. 27, διὰ τοῦ ἀρθρ. 7. τοῦ παλαιοῦ κατὰ τὸν ἐκείνου ἐκπνεύσαντος φορολογικοῦ Νόμου.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ὑποβάλλων ἐπομένως, δι' αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ἀναγινώσκει τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον.

Περὶ ἐνοστάσεως βαρβακοκλωστικοῦ Καταστήματος.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζητήσιν Σας, κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως, τὸ περὶ ἐνοστάσεως βαρβακοκλωστικοῦ καταστήματος Νομοσχέδιον, τὸ ὅποιον ἐψηφίσθη ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς μὲ μικράς τινας τροποποιήσεις, αἵτινες φαίνονται εἰς τὰ πρακτικά, καὶ τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ, διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου.

Οἱ ὑποστηρίζοντες τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο λόγοι ἐκ-

τίθενται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ Ὑπουργείου ἐκ-
θεσιν, τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφον πρὸς
ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

*Ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως τοῦ
Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.*

Ὁ Π. Φωτεινός ἐκ Τριπόλεως, μεταβὰς εἰς Βιέννην
καὶ διδάχθεις δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως τὸ κλῶσιμον
τοῦ Βαμβακίου, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐνταῦθα,
ὑπέβαλε προτάσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερι-
κῶν, περὶ συστάσεως ἐνὸς ἐντελούς κλωστικοῦ κατα-
στήματος εἰς Πάτρας, ἐξαιτούμενος ἐπὶ τούτῳ τὰς
ἀκολουθοῦσας παραχωρήσεις.

1. Δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχ. τὸ ὅποion ὑπό-
σχεται νὰ ἀποσβέτῃ χρεωλυτικῶς καὶ μὲ τόκον 8 τοῖς
100, ἐν διαστήματι δώδεκα ἐτῶν, εἰς δέκα ἐτησίους
ἰσας δόσεις.

2. Τὴν κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησιν τοῦ εἰς Πάτρας
διαθεσίμου ἐθνικοῦ ὑδρομύλου Τσιτζίμπεη λεγομένου,
κατὰ τὴν θέσιν Σαραβῆλια, μετὰ περιοχῆς 80 στρεμ-
μάτων ἐθνικῆς γῆς, διὰ νὰ συστήσῃ τὸ κατάστημά
του καὶ καλλιεργῇ εἰς τὰς γαίας βαμβάκιον τῆς Ἀλε-
ξανδρείας, ὑποσχόμενος ν' ἀποδώσῃ τὸ ἀντίτιμὸν των
εἰς τὸ Δημόσιον, διὰ χρεωλυσίου καὶ τόκου ἐν διαστή-
ματι δώδεκα ἐτῶν, εἰς δέκα ἐτησίας ἰσας δόσεις, ὧν
ἡ πρώτη ν' ἀρχῇται μετὰ τὴν λήξιν τοῦ 2ου ἐτους.

3. Ἀτέλειαν ἐπὶ τῶν εἰσαχθησομένων μηχανῶν του,
ἀξίας 35 χιλιάδων δραχ. καθὼς ἐπίσης ἀτέλειαν καὶ
ἐπὶ 15 χιλιάδων ὀκάδων βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας,
εἰσαχθησομένου ἐξωθεν κατ' ἔτος, ἐν διαστήματι ὀκτῶ
ἐτῶν.

Ὑπόσχεται δὲ ὁ ἐργολάβος, νὰ δεχθῇ εἰς τὸ κατά-
στημά του, ἕως τριάκοντα νέους, τοὺς ὁποίους ᾔθελεν

ἐκλέξει ἡ Κυβέρνησις, καὶ διδάξῃ εἰς αὐτοὺς τὴν χρῆ-
σιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν μηχανῶν τῆς κλωστικῆς,
χωρὶς ἀπαίτησιν διδάκτρων καὶ ἐξόδων διατροφῆς.

Ἡ Κυβέρνησις ἀφορῶσα εἰς τὴν ὠφέλειαν, ἣτις
θέλει πηγᾶσαι ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ συστάσεως τοῦ
βιομηχανικοῦ καταστήματος εἰς τὸ Κράτος, παραδέ-
χεται τὰς προτάσεις τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου, διὰ τοῦ
παρουσιαζομένου Νομοσχεδίου, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι
θέτει τὸν περιορισμόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παραχω-
ρούμενα κτήματα, τοῦ νὰ μὴ δύναται ὁ ἐργολάβος νὰ
μεταχειρισθῇ πρὸς ἄλλον σκοπὸν, παρὰ τὸν ὅποιον
ὠρίσθησαν, ἐκτὸς περιστάσεων τινων, αἵτινες προβλέ-
πονται ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Νομοσχεδίου, διὰ νὰ ἐξα-
σφαλισθῇ οὕτως τὸ Δημόσιον τοῦ κυρίου ποσοῦ τῶν
παραχωρήσεων τούτων, ἂν καὶ ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ τι-
μιότης τοῦ ἐργολάβου μὲν χορηγοῦν ἱκανὰς περὶ
τούτου ἐγγυήσεις, ἐλαττώνει τὴν προθεσμίαν διὰ τὴν
εἰσαγωγὴν τοῦ βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας εἰς πέντε
ἔτη, ἀντὶ τῶν ὀκτῶ ἐτῶν, ὡς προτιθεμένου τοῦ ἐργο-
λάβου νὰ καλλιεργῇ τοιοῦτον βαμβάκιον ἐντὸς τῆς
Ἑλλάδος, καὶ τελευταῖον περιορίζει τοὺς μαθητὰς ἐν
διαστήματι πέντε ἐτῶν, νὰ μὴ δύνανται νὰ μεταχει-
ρισθῶσι τὴν ὁποίαν θέλουν διδάχθῃ τέχνην πρὸς βλά-
βην τοῦ καταστήματος τοῦ ἐργολάβου, ὁ ὁποῖος θέ-
λει ὑποστῇ βεβαίως τοὺς κινδύνους ὅλους, τοὺς ὁποίους
διατρέχουν συνήθως τὰ τοιαῦτα ἀρτισύστατα κατα-
στήματα, καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀφεθῇ ἀπροφύλακτος
κατὰ παντός ἀκαίρου συναγωνισμοῦ, τὸν ὅποιον οἱ δι-
δαχθησόμενοι παρ' αὐτοῦ μαθηταὶ δύνανται νὰ τῷ
προξενήσουν.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον ψηφισθὲν, ὅπως ἔχει, παρὰ τῆς
Βουλῆς, θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, παρὰ τοῦ ἡμετέ-
ρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσω-
τερικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὑποστηρικθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν
συνήθειαν.

Άρθρ. 1.

Δίδεται εις τὸν ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν, ἐπὶ ἀξιοχρεώ ἐργασίαι, δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχ. ἐπὶ τόκῳ ὡτὼ τοῖς ἑκατὸν, ἀποδοθῆσόμενον εἰς τὸ Δημόσιον, διὰ χρεωλυτοῦ εἰς δέκα ἐτήσιας ἴσας δόσεις, πληρωτέας εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἑταίου τόκου. Ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς πρώτης τῶν δόσεων τούτων, θέλει ἀρχίσαι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δευτέρου ἔτους.

Άρθρον 2.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σαραδάκιον τῶν Πατρῶν Δημόσιος ὑδρόμυλος, μετὰ τῆς περιοχῆς ὀγδοήκοντα στρεμμάτων γαιῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερίᾳ ταύτῃ ἐρείπιον ἐθνικοῦ Παλαιούργου, θέλει παραχωρηθῆ εἰς τὸν Π. Φωτεινὸν κατ' ἐκτίμησιν, διὰ τὴν ἀνιγερὴν κατάστημα τῆς βαμβακοκλωστικῆς, καὶ καλλιέργειᾳ εἰς τὰς γαῖας βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντόπιον βαμβάκιον. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ χρησιμεύσῃ τὰ παραχωρούμενα κτήματα ἐν διαστήματι δώδεκα ἔτων πρὸς ἄλλον σκοπὸν, καὶ ἂν ποτε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πάσῃ ἢ προσδιορισμένῃ χρήσει τῶν, θέλουν ἐπανέργεσθαι εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἐπιστρεφόμενου μόνον τοῦ πληρωθέντος ἀντιτίμου αὐτῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, διὰ τὰ γενόμενα εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἑξοδα. Ἐκτὸς ἐάν ὁ ἐργολάβος ἤθελεν ὑποχρεωθῆ, ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του, νὰ μεταφέρῃ τὸ κατὰστήματός του εἰς ἄλλο μέρος ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ νὰ συστήσῃ ἄλλο ἀναγκαῖον βιομηχανικὸν κινῆσθαι τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ τῆς βαμβακοκλωστικῆς. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ ἐργολάβος δύναται μὲν νὰ κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν ἐιρημένων κτημάτων, δὲν ἐμπορεῖ ὁμῶς καὶ νὰ τὰ ἐκποιήσῃ· ὁρεῖται δὲ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παρόντι διευκρινισθέντας ὑποχρεώσεις, ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Καταστήματος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβάκιου, ἐπὶ γαιῶν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίστασιν, καὶ ἢν ὁ ἐργολάβος χρεωστῇ νὰ λάβῃ προηγουμένως τὴν ἀδείαν, παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ συστηθῆσομένου νέου καταστήματος, δύναται μὲν ἐπίσης νὰ μετατρέψῃ τὴν χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων κτημάτων, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νέου καταστήματος καὶ τὴν συνδεδεμένην μετ' αὐτῆς καλλιέργειαν, ἐκτὸς, ἂν τὸ κατὰστήμα ἤθελε συ-

σταθῇ εἰς ἄλλο μέρος, ὅτε ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ περὶ μεταφορᾶς τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος ὅροι.

Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ὑδρομύλου, τῶν γαιῶν καὶ τοῦ ἐρείπιου τοῦ Παλαιούργου, ὑποχρεούται ὁ ἐργολάβος νὰ πληρῶν τὸν ὅσον ὁ τοῖς 0/0, τὴν δὲ ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου μετὰ τοῦ τόκου θέλει ἐνεργῆσαι διὰ χρεωλυτοῦ, κατὰ τὰς καὶ διὰ τὸ δάνειον προσδιορισθείσας προθεσμίας, διὰ τοῦ προηγουμένου άρθρου· θέλει δὲ προσφέρει καὶ περὶ τούτου ἀξιοχρεὸν ἐγγύχιν.

Άρθρ. 3.

Χαρίζεται ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν τοῦ καταστήματος ἀξίας 35 χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας θέλει εἰσάξῃ εἰς τὸ Κράτος, ἐν διαστήματι πέντε ἔτων. Χαρίζεται ὡσαύτως πέντατος ἀτέλεια ἐπὶ 25 χιλιάδων ὁκάδων βαμβάκιου τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ ὅποιον ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος, πρὸς χρῆσιν τοῦ καταστήματος.

Άρθρ. 4.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεούται νὰ παραδελθῇ εἰς τὸ κατὰστήματός του τριῶντα νέους ἑλικίας 13—15 ἔτων, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσῃ ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα ἀνά τρεῖς ἀπ' ἑκάστου Νομοῦ καὶ διδάξῃ αὐτοὺς, χωρὶς ἀπαιτήσιν ἐξόδων διαιρητῆς καὶ διδάκτρα τὴν χρῆσιν καὶ ἐπιδιδόσθαι τῶν μηχανῶν τῆς βαμβακοκλωστικῆς, ὡς καὶ τὴν ἐκ νέου κατασκευὴν τῶν συστατικῶν αὐτῶν μερῶν, τῶν δυναμικῶν νὰ κατασκευαθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Άρθρ. 5.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διδασκόμενους μαθητὰς, ἐν διαστήματι πέντε ἔτων, ἀπ' οὗ γένῃ ἡ ἐναρξίς τοῦ βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος, οὔτε νὰ κατασκευάσωσιν, οὔτε νὰ ἐπιδιορθώσωσιν πρὸς χρῆσιν ἰδίαν, ἢ ἄλλων, μηχανὰς βαμβακοκλωστικῆς, ὅσας θέλει συστήσῃ ἐν τῷ Βασιλείῳ ὁ Π. Φωτεινός, οὔτε ἐργάζωνται μετ' αὐτάς μηχανὰς, εἰμὴ ἐν τῷ κατὰστήματι τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου.

Άρθρ. 6.

Ἐντὸς 25 μηνῶν τὸ πολὺ, ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ ὑδρομύλου, ὑποχρεούται ὁ ἐργολάβος, νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς αὐτοῦ.

Άρθρ. 7.

Ἡ Δημοσιεύσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀντιτίθεται

ται εις τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἱπουργοὺς

Ἐν Καλάμῃς, τὴν 28 Μαΐου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΔΕΤΤΗΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτων ἀποφασίζεται νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸ ἐκθέσεως, νὰ συνέλθωσι δὲ τὰ Τμήματα καὶ προεξετάσαντα τὸ Νομοσχέδιον διορίσωσιν ἐπιτροπὴν συντάξουσιν περὶ αὐτοῦ ἐκθεσιν.

Προσδιορίζεται μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θέλει ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τῶν λοιπῶν ἄρθρων τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, λυαί τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρησκόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 12 Ιουνίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδόμης Τετάρτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος, Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς παρετήρησιν ἐπομένως, ὅτι καὶ τοὶ δικαίαι, καὶ χρηζούσης συστάσεως τῆς ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μπαλιάρα τῆς Μεσσηνίας, δὲν ἐγένετο περὶ αὐτῆς γνωμοδότησις, ὡς περὶ τῆς θεωρηθείσης, ἐπειδὴ τὸ Ἱπουργεῖον ὑπέβαλεν ἤδη

εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον, περὶ ἀπονομῆς βοήθειας καὶ περιθάλψεως, εἰς ὅλα ἐν γίνεσι τὰ ἐκ τῶν ἐπελθόντων σεισμῶν παθόντα μέρη τῆς Μεσσηνίας.

Ἀναγινώσεται ὕστερον ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Α. Χ. Ἀναργύρου, ἐξαιτουμένου τεσσαρακονθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, ἥτις ἐνεκρίθη νὰ παραχωρηθῇ.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως ἀπαγγέλλεται μετὰ ταῦτα ἡ συζήτησις τῶν μὴ ψηφισθέντων εἰσέτι παρὰ τῆς Γερουσίας ἄρθρων τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀναγινώσεται κατὰ συνέπειαν τὸ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κατὰ τὴν χθεσινήν Συνεδρίαν ἐξαλειφθέντος ἄρθρου 27 προταθῆναι τὰς τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἄρθρον παρετήρησαντος δὲ τινος, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο καταλλήλοτερον εἶναι νὰ τεθῇ καὶ συζητηθῇ μετὰ τὸ 28, μετατρεπομένου εἰς 27, καὶ τοῦ πρώτου τὴν θέσιν τοῦ τελευταίου λαμβάνοντος, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν παρατήρησιν ταύτην. Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ εἰς 27 μετατραπέντος 28 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς Πρωτεύουσας μόνον τῶν ἑπαρχιῶν ἀποστέλλομένης, καὶ εἰς ἀποκέντρους λιμένας, σταθίων ἐξαγωγῆς γενομένης, ἡ ἐν τῷ τίλει τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου ἀδέλφιος ἐκφράσις « εἰς τὸ μέρος » πρέπει νὰ διασκησθῇ ἀντικαθισταμένη, διὰ τῶν λέξεων « εἰς τὴν Πρωτεύουσάν τῆς ἑπαρχίας τοῦ μέρους κ. τ. λ. » διὰ νὰ προληφθῶσιν οὕτως αἱ ἐνδεχόμεναι στρεψόδικοι ἐνστάσεις, τὰς ὁποίας οἱ ἔχοντες συμμέρον θέλουσι δύνασθαι νὰ προτείνωσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Εἰρητῶν, προσηγορούμενοι ἄγνωστον τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος προσέτι δὲ πρέπει νὰ διασκησθῇ καὶ ἡ προθεσμία τῶν 15 ἡμερῶν, ἃν ἐμπεριλαμβάνῃ καὶ τὸ χρονικὸν τῆς ἀποστάσεως μέτρον, ἢ θέλει τοῦτο προστίθεσθαι αὐτοδικαίως παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὡς ζητοῦσι σήμερον τινὲς προστίθενται εἰς τὰς προσδιοριζόμενας πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐφέσεως 15 ἡμέρας, αἱ ἀναλογούσαι εἰς τὴν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς δημοσιεύσεως ἀπόστασιν τοῦ τόπου τῆς ἐξαγωγῆς.

Μετὰ τοῦτον, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντεπαρετήρησεν, ὅτι τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Πρωτεύουσάν μόνον τῶν ἑπαρχιῶν πεμπομένης, καὶ εἰς αὐτὴν κατοικοῦντων τῶν μετερχομένων τὴν ἐμπορίαν τῶν σταφίδων, εἶναι ἀνατελής ἡ παρὰ τοῦ ἔδου ἀναρτίσχυτος ὑπο-

βληθείσα τροπολογία μάλιστα δὲ, καθ' ὅσον οἱ ἔμποροι θέλουσι προσπαθεῖν νὰ πληροφοροῦνται, περὶ τῆς ἀρίστειας τῆς ἐφημερίδος, διὰ τὸ ἐντεῦθεν εἰς αὐτοὺς προκείμενον συμφέρον. Παράδειγμα ἄλλος, ὅτι πρέπει νὰ διασαφισθῇ ἡ ἔκφρασις τοῦ ἀρθροῦ, προστίθεται, ὅτι ἡ ἐφεσις προϋποτίθεται ἀπόρριψιν δικαστηρίου κατωτέρου, καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μὴ θεωρουμένης, ὡς προκυπτούσης ἐκ Διοικητικοῦ δικαστηρίου, ὅποιον δὲν δύναται νὰ ἔχη ὑπόστασιν, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος, εἶναι ἀνάγκη ν' ἀντικατασταθῇ, διὰ τῆς λέξεως «προσφερῇ» ἢ κατ' ἐπανάληψιν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἐδαφίοις τοῦ ἀρθροῦ τούτου ὑπάρχουσα λέξις, «ἐφεσις» διὰ νὰ δικάζῃ τὸ Ἑρωτησὶν εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, περὶ τῆς αἰτήσεως τῶν ἐχόντων συμφέρον.

Ἡ Κυβέρνησις, παρατηρεῖ ἄλλος, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρῶσιν νὰ πέμπῃ τὴν ἐφημερίδα αὐτῇ: εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς τόπους, ὅπου γίνεται σταγίδων ἐξαγωγή, ἐπειδὴ ἡ ἔκφρασις «εἰς τὸ μέρος» ἔχει σημασίαν γενικὴν, καὶ δὲν νοεῖται δι' αὐτῆς ἡ Πρωτεύουσα μόνη τῆς ἑπαρχίας. ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι καθίσταται περιττὴ ἡ λόγῳ διασαφήσεως ὑποβληθείσα τροπολογία ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀριεὶς τῆς ἐφημερίδος δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν δημοσίευσιν, τὴν ὅποιαν ὁ παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Σταθμαρχὸς ἐνδέχεται ν' ἀποκρίπτῃ, ἐξ ἀμελείας, ἢ κακῆς προκρίσεως, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ προσδιορισθῇ, ὅτι αὗτος ἔχει καθήκον, νὰ κοινοποιῇ διὰ τοιχοκολλήσεως τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου περιέχουσαν τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐφημερίδα, διὰ νὰ ἀσφαλίσωμεν, ὅσον οἷόν τε, τοὺς πολίτας καὶ διὰ νὰ μὴν προσκρίζονται τινες στρεψοδικίῳ, ὅτι δὲν ἔλαβον γινώσκιν αὐτῆς.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαντᾷ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, εἶναι ἀνάγκαστον νὰ τοιχοκολλῶνται, καθότι ὁ ἔχων συμφέρον δύναται νὰ πληροφορηθῇ, περὶ τῶν ἐν αὐταῖς περιεχομένων, καὶ ἡ πρὸς ἐφεσιν δεκαπενθήμερος προθεσμία εἶναι ἱκανή, ὡς, ἐν δικαστήματι τριτάτων ἡμερῶν, γενομένης τῆς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἀκρον τοῦ κράτους μεταβάσεως.

Ἐρωτηθείσα μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, καὶ παραδεδειγμένη τὸ ἀρθρον 27, ἀπεφάνετο ἡ εἰς τὰ ὅσα ἐδάφια τούτου περιεχομένη λέξις ἐφεσις, ν' ἀντικατασταθῇ, διὰ τῆς λέξεως προσφυγή.

Ἐπαρχομένης ὕστερον τῆς ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κῶδ. ἀρθροῦ 28 συζητήσεως, ἐγνωμοδοτήσασιν ἀντὶ τούτου, ὡς μὴ συμβιβασμένου μὲ τὰς διατάξεις τοῦ κῶδ. ψευδόμενου φρολογοῦ Νόμου, νὰ τεθῇ εἰς συζήτασιν ἕτερον ἀρθρον, ἔχον οὕτως:

Ἄρθρ. 28.

Πρὶν προσδιορισθῇ καὶ ἀνικοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταγίδος κατὰ τὸ ἀρθρον 24, εἰάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταγίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρεῖον ἔγγυθσεως, ὅτι θέλει πληρῶσαι τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ Τελωνιακὸν δικαίωμα, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἁρμοδίας Αρχῆς.

Ἐγκριθείσης δὲ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης παρὰ τοῦ Σώματος, εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι τὸ ἀρθρον τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸν, διὰ νὰ μὴ παραπονήνται οἱ ἔμποροι, ὅτι καταπιέζονται παρὰ τῶν Τελωνίων, μὴν ἐπιτρέποντων εἰς αὐτοὺς ἐξαγωγὴν τῆς σταγίδος.

Κατὰ τὸν ἐρχόμενον Τελωνιακὸν Νόμον, ἀντιπαρατηρεῖ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, τὴν Δημόσιον δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐξαγωγὴν τῆς σταγίδος, παραχωροῦν προθεσμίαν περὶ πληρωμῆς τοῦ Τελωνιακοῦ δικαιοῦματος, ἐπὶ ἔγγυθαι ἀξιοχρεῖον, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἶναι περιττὸν τὸ προτεινόμενον ἀρθρον.

Θεωρῶν ἄλλος ἀναγκαῖον τὸ ἀρθρον τοῦτο, παρετήρησεν, ὅτι διὰ τοῦ Τελωνιακοῦ Νόμου, τὸ Δημόσιον δύναται μόνον νὰ παραχωρῇ πίστωσιν, καθ' ὅσον ἀρροῇ τὰ Τελωνιακὰ δικαιώματα, καὶ οὐχὶ τὸν ἔγγειον φόρον.

Μετὰ ταῦτα ἄλλης παρετήρησεως γενομένης, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἀρθρον 28.

Ἀναγινώσκειται τὸ ἀρθρον 29. Εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι τὰ βαλκανοκικιδόδενδρα τῶν ὑπὸ τοῦ § 6. προσδιοριζομένων τῆς Ἑλλάδος μερῶν, εἶναι ἐθνικά, καὶ πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἐπ' αὐτῶν ὁ ἔγγειος καὶ ὁ τῆς ἐπικαρπίας φόρος, ὅπως ἐπιβάλλεται εἰς τὰ προσδιοριζόμενα διὰ τοῦ § 4.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἀντεπατήρησεν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ δ' § προσδιοριζόμενα βαλκανοκικιδόδενδρα εἶναι διαφιλονεικούμενα, καὶ δὲν δύναται ν' ἀνακληρῇ εὐλόως, ποῖα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐθνικά, καὶ ποῖα ἰδιόκτητα, ὅτι τὰ διὰ τοῦ § 6. § προσδιοριζόμενα εἰσὶν ἅπαντα

έθνικα, καὶ τὸ Δημόσιον εὐρίσκει μείζον συμφέρον εἰσπράττον τὸν ἐπ' αὐτῶν τῆς ἐπικαρπίας φόρον δι' ἐνοικιάσεως καὶ ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους, οἵτινες καὶ ἐπὶ τῆς παρελθούσης Συνόδου ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐλήχθησαν καὶ ἤδη ἐν τῇ Βουλῇ ἐπανελήφθησαν, ἐκانونίσθη ὁ ἐπὶ τοῦ ἐκτετατοῦ ἔτους φορολογικὸς Νόμος, ὅπως καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος. Συμφωνῶν ἄλλος μετὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, προσέθηκεν, ὅτι, ὅπου ἐν Ἀχαρνανίᾳ ὑπάρχουσιν ἔθνικα βαλκανοκιδόδανδρα, ἐπιβάλλεται ἐγκτητικὸς φόρος, καὶ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἐνοικίασις τῶν προβλεπομένων διὰ τοῦ § 6' διὰ τὴν ἐκ ταύτης προκύπτουσαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὠφέλειαν.

Ερωτηθεῖσα μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὸ ἄρθρον 29.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ ἄρθρα 30 καὶ 31, ἐγένοντο δεκτὰ, ὅπως ἔχουσιν.

Ἀναγνωσθέντος ὑστερον τοῦ ἁρθρου 32 καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Τ. Μιγγίνας παρετήρησεν αὐτολεξεῖ τὰ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ εἶναι γενικὸν ἀξίωμα, ὅτι ἡ πείρα εἶναι ὁ ἀλλανθαστος διδάσκαλος, ἐνταῦθεν, ὃς ἐξετάσωμεν τὸ προκείμενον ζήτημα.

Ἡ φορολογία τῆς μετὰ τῆς μετεβλήθη εἰς τὸ παρελθόν, ἥτοι τὸ 1845, διὰ νὰ εἰσπράττεται ὁ φόρος τοῦ δεκάτου, συνάμα μετὰ τὸν τοῦ τελωνείου, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν τελωνείων ἐξαγωγὴν γνωρίζετε Κύριοι, ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν εἰμεθα ἐκτοτε ἐναντίως γνώμης, προβλέποντες τὰς μεγάλας καταχρησμοὺς ἀλλ' ὃς συμβουλευθώμεν τὴν πείραν, τὸν ἀλλανθαστον διδάσκαλον.

Ποῖον εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ 1845, καλὸν ἢ κακόν; ἀθλίον καὶ ἐπιζήμιον διὰ τὸ Δημόσιον εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν; φορτία πολλὰ ἔμειναν ὅλως διόλου ἀφορλόγητα, καὶ τὸ Δημόσιον ἔχασε καὶ τὸ τελώνιον, καὶ τὸ δέκατον συνάμα· οἱ εἰς τὰς ξένας Ἐπικρατείας εὐρισκόμενοι Ἕλληνικοὶ Πρόξενοι, εἶναι διατεταγμένοι νὰ παρατηροῦν τὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος μεταφερόμενα ἐμπορεύματα, διὰ νὰ τὰ περαθάλουν μετὰ τὰ δηλωτικά, καὶ νὰ ἀναφέρουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν διαφοράν· πλοῖον μετὰ σημαίαν Ἑλληνικὴν ἀνεχώρησε πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἀπὸ Σύρον διὰ Μασσαλίαν, τὸ ὅποιον ὁμοῦ μετὰ τὸ ἄλλο φορτίον, εἶχε καὶ μετὰ τὴν εἰς κάσας,

ἐροδισμένον μετὰ δηλωτικόν, ὅτι αἱ κάσαι περιέχουν μετὰ τὴν ὁκάδας 2,050. Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ Πρόξενος εὗρε τὰς κάσας καὶ λοιπὰ, κατὰ τὸ δηλωτικόν, ἀλλὰ ἡ μετὰ τὴν ἀντὶ 2,050 ἐξυγίσθη ἐκεῖ ὁκάδας 3,000. τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἀνέφερεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ ὅποιον ἐκαμε βεβαίως τὴν κοινοποίησιν ταύτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ κερπὸς δὲν ἐλήχθη.

Ἡ ὁλικὴ παραγωγή τῆς μετὰ τῆς συμποσούται εἰς ὁκάδας 100,000 περίπου, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν πληροφορίας, καὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον σημείωσιν.

Ἡ Ἐπικράτεια Ἀκαδικήμονος πρᾶγμα	ὁκάδ. 22,000
Ἡ Ἀκωνία (Νάνη)	• 10,000
Μεσσηνίας Ἐπικράτεια	• 12,000
Πύργος μετὰ Γαστούνην	• 8,000
Καλαῖα	• 6,000
Ἀγαία μετὰ Βοστίταν	• 2,000
Κόρινθος	• 1,000
Ἀργολίς	• 2,000
Τρίπολις μετὰ Κυνουρίαν	• 3,000
Ἄνδρος	• 12,000
Τήνος	• 6,000
Αἱ λοιπαὶ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους	• 2,000
Ἀττικὴ, Θῆβαι καὶ Λεβαδεία	• 3,000
Εὐβοία, Κάρυστος, Χαλκίς κτλ.	• 6,000
Φθιώτις	• 4,000
Κράββαρ καὶ Εὐρυτανία	• 3,000
Μέρη μικρῶν ποσοτήτων	• 2,000

Τὸ ὅλον ὁκάδ. 104,000

Κατὰ τὴν ἐκ τῶν τελωνιακῶν καταστάσεων σημείωσιν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔστειλεν ὁ Κύριος Ὑπουργός, ὅλον τὸ ἐξαχθὲν ποσὸν συμποσούται εἰς ὁκάδας 30,000· ἀφοῦ προσθέσωμεν καὶ 10,000 περίπου, αἵτινες καταναλίσκονται ἐντὸς τοῦ Κράτους, συμποσούνται ὁκάδας 40,000· ὥστε χάνονται ἀτελώνιστοι καὶ ἀδικαίηστοι ὁκάδας 60,000, πρὸς δραχμὰς 35 ὁκάδ· φέρεται δὲ 2,100,000

προστίθεται τὸ ἐννατημόριον, ἐπειδὴ τὸ Δημόσιον δὲν πληρώνει δέκατον

223,333

2,323,333

ΑΔ.

πρὸς 16: 0/0 δικαίωμα τοῦ δημοσίου διὰ δέκατον καὶ τελώνιον, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ λάβῃ, κατὰ τὸ φορολογικὸν σύστημα, φέρει δραχμὰς 371,733, τὰς ὁποίας χάνει τὸ Δημόσιον, διὰ τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα εἰσπραξὶν ποσότητα 8/100 καταπρόννητον. Ἄς ἐλθωμεν καὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν 25 δραχ. εἰς τὴν ὁκάν, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἡ μετὰξιν (χωρὶς νὰ ἀνκρέρωμεν τὴν καλλίστην ποιότητα τῆς μηχανῆς) διακρίνεται εἰς δύο, εἰς ψιλὴν καὶ εἰς χονδρὴν· τὰ μὲν 3/4 εἶναι ψιλὴ, ὡς ἔγγιστα, τὸ δὲ 1/4 χονδρὴ· καὶ ἡ μὲν ψιλὴ πωλεῖται πρὸς 40 δραχ. περίπου ἡ ὁκάν, ἡ δὲ χονδρὴ πρὸς δραχ. 22, διὰ τοῦτο τὸ Νομοσχέδιον προσδιορίζει μίαν καὶ μόνην τιμὴν, διὰ νὰ μὴ σημειώσων τὴν ψιλὴν διὰ χονδρὴν καὶ ζημιώσων ἀδικίᾳ τὸ Δημόσιον, καὶ ἔχει δικαίον κατὰ τοῦτο, ἐπειδὴ καμμία δυσκολία δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ νὰ κατασκευασθῇ ὅλη ψιλὴ καὶ νὰ λείψῃ ἡ χονδρὴ· ἀλλὰ τὸ Νομοσχέδιον, διὰ νὰ ἀναβιβάσῃ 3 δραχ. εἰς τὴν ὁκάν· ἤτοι τὴν χονδρὴν, ἥτις εἶναι τὸ 1/3 τοῦ ὅλου, διὰ νὰ τὴν φέρῃ εἰς 25 δραχ. τὴν ὁκάν, καταβιβάζει τὴν ψιλὴν, ἥτις εἶναι τὰ 3/4 πρὸς 15 δραχ. τὴν ὁκάν, διὰ νὰ τὴν φέρῃ καὶ αὐτὴν εἰς 25 δραχμὰς, τὸ ὅποιον εἶναι ζημία τοῦ δημοσίου ἀδικίᾳ καὶ ἐπαισθητή.

Ἐπικαλοῦμαι Κύριοι τὴν προσοχὴν σας, διὰ νὰ ἰδῇτε κατὰ πόσον εἶναι ἀσύμφορον τοῦτο, διὰ τὸ Δημόσιον, καὶ ὅτι εἶναι συμφερότερον νὰ ἀφίση ἀπορολόγητον, ὅπως διόλου, τὴν χονδρὴν μετὰξιν, παρὰ νὰ καταβιβάσῃ τὴν τιμὴν τῆς ψιλῆς καὶ ἰδοὺ ὁ λογαριασμὸς.

100,000 ὁκ. μετὰξιν ὅλον τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς ἐκ ταύτης
 35,000 { 25,000 ὁκ. εἶναι ἡ χονδρὴ· ἤτοι τὸ 1/4, διὰ νὰ
 μείνῃ ἀπορολόγητος.
 10,000 ὁκ. γίνεται ἐσωτερικὴ κατανάλωσις.

65,000 μένει ψιλὴ πρὸς δρ. 35, φέρει δραχ. 2,275,000
 προστίθεται τὸ ἐννατημόριον, ἐπειδὴ τὸ Δημόσιον δὲν πληρώνει δέκατον

252,778

2,527,778

Αἱ δραχ. 2,527,778 πρὸς 16: 0/0 διὰ δέκατον καὶ τελώ-

νιον τοῦ δημοσίου φέρει

δραχ. 404,444

Ἄς ἰδωμεν, ἂν ἡ ποσότης αὕτη ἀναπληροῦται ἀπὸ τὴν φορολογίαν τῆς ὀλικῆς ποσότητος ψιλῆς καὶ χονδρῆς, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν εἰς τὰ τελωνεῖα κατάρχησιν, κατὰ τὰ 2/3.

100,000 ὁκ. ὅλη ἡ παραγωγή,

10,000 - ἐκπίπτει· ἡ ἐσωτερικὴ κατανάλωσις

90,000 δικαίωμα τοῦ Δημοσίου δέκατον καὶ τελώ-
 νιον, πρὸς δρ. 4 ἡ ὁκάν φέρει

δραχ. 360,000

προκύπτει ζημία τοῦ Δημοσίου ἀπὸ μόνον τὸν φόρον
 τῆς ψιλῆς

δραχ. 44,444

Ἐκτός τῆς φορολογίας τῆς χονδρῆς, τὴν ὁποίαν ἐξαίρεσα-
 μεν ἐν ὅμοις προσθέσωμεν καὶ αὐτὴν, δραχ. 97,777. τότε
 προκύπτει ζημία δραχ. 142,221.

Παρατηρεῖται προσέτι, ὅτι κατὰ τὸν ὅρον τῆς τιμῆς, τὴν ὁ-
 ποίαν θέτει τὸ Νομοσχέδιον, τὸ Δημόσιον χάνει ὅπως διόλου
 τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα· καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος.

Εἰς μίαν ὁκάν μετὰξιν, μὲ τὴν προσθήκην τοῦ ἐννατημορίου,
 δραχ. 40, πρέπει νὰ λάβῃ τὸ Δημόσιον διὰ δικαίωμα δικά-
 του

δραχ. 4

καὶ διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα

2: 40

6: 40

Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον εἰς 25 δραχ. ἡ ὁκάν, θὰ λάβῃ τὸ
 Δημόσιον, διὰ δέκατον καὶ τελώνιον δραχ. 4. ὥστε δὲν
 λαμβάνει μηδὲν, διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ὀλικὴν συμπέρασμα, κατὰ πόσον ἀναβαίνει ἡ δικαία φορο-
 λογία, καὶ κατὰ πόσον ζημιοῦται τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰς τε-
 λωνιακὰς καταστάσεις, καὶ κατὰ τὴν φορολογικὴν βᾶσιν τοῦ
 Νομοσχεδίου πρὸς δραχ. 25 τὴν ὁκάν.

ὁκάδ. μετὰξιν

75,000 ἡ ψιλὴ, πρὸς 35 δρ. 2,625,000

25,000 ἡ χονδρὴ 22 · 550,000

3,175,000

προστίθεται τὸ ἐννατημόριον 352,777

3,527,777 πρὸς 16: 0/0 δέκατον

καὶ τελώνιον, δραχ. 564,444.

30,000 ὀκάδ. τὸ ὅλον τῆς ἐξαγωγῆς, κατὰ τὰς τελωνιακὰς καταστάσεις πρὸς δραχ. 4

δρ. 120,000

Προκύπτει ζημία τοῦ δημοσίου

444,444

564,444

Ἐάν λοιπὸν παρατηρήσωμεν μὲ ἀκρίβειαν, εὐρίσκομεν, ὅτι ἀπὸ τὴν μετὰ τὴν, κατὰ τὰς τελωνιακὰς καταστάσεις καὶ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ δημοσίον, ἐνῶ δὲν λαμβάνει ποσῶς δέκατον, γάνει καὶ ὑπὲρ τὰ 3/7 ἐκ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος· καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις.

δρ. 3,527,777 ἡ ἐκτρεψα ποσότης τῆς παραγωγῆς· τὸ τελώνιον μόνον πρὸς 6: 0/0 φέρει

δρ. 211,666

Κατὰ τὰς τελωνιακὰς καταστάσεις καὶ τὸν ὅρον τοῦ

Νομοσχεδίου, λαμβάνει μόνον

δρ. 120,000

Χάνει ἐκ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, ἐκτὸς ὅλου

τοῦ δεκάτου

δραχ. 91,666

Βλέπετε Κύριοι, εἰς ποῖον βαθμὸν ἐφθασεν ἡ κατάχρησις τὸ κακὸν ὅμως εἶναι ὅπου δὲν περιορίζεται εἰς μόνον αὐτὸ τὸ προϊόν, ἀλλὰ τοιαύτη εἶναι σχεδὸν καὶ εἰς τὰ λοιπὰ εἰσδημήματα· ποῖον ἄλλον χαρακτῆρα ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ τις εἰς τοιαύτην διαχείρισιν, εἰμὴ ληστείαν τοῦ δημοσίου πλούτου, καὶ ὅστις ἡμπορεῖ νὰ ἀρπάξῃ τὰ περισσότερα; ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον μὲ φέρει εἰς ἀπελπισίαν εἶναι, τὸ ὅτι, ἐνῶ εἶναι γνωστὴ ἡ τοιαύτη διαχείρισις καὶ κατάστασις, τὸ ἵπουργεῖον ἐπιμένει εἰς τὸ ἴδιον σύστημα, καὶ προτείνει τὸ αὐτὸ Νομοσχέδιον, ὥστε δὲν γίνονται ἐν ἀγνοίᾳ, ἀλλ' ἐν γνώσει· πιστεύσατε Κύριοι, ὅτι μὲ μίαν καλὴν οἰκονομίαν καὶ διαχείρισιν τῶν δημοσίων εἰσδημάτων, ὑπερβαίνομεν τὰ 16 ἑκατομύρια δραχμᾶς, ὥστε καὶ εἰς τὰ ἐτήσια ἐξόδα νὰ ἐπικρέσωμεν καὶ τὸ ἐτήσιον χρεώλυτρον, καὶ τόκους τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου νὰ πληρῶνομεν τακτικῶς.

Διὰ τοῦς λόγους τούτους συμφωνῶ μὲ τὴν μειωτικὴν τῆς ἑπιτροπῆς, καὶ μαλιστα μὲ περισσοτέραν ἐπίπτασιν· δηλ. νὰ ἐνοικιασθῇ τὸ δέκατον τῆς μετὰ τῆς συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, τὰ ὅποια νὰ τὰ εἰσπράξουν οἱ ἐνοικιασται εἰς τὴν ἐξαγωγὴν, πρὸς 16 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς τρεχοῦσας τιμῆς, χωρὶς νὰ ἐνοχλήσουν τοὺς φορολογουμένους· τὰ δὲ χρήματα νὰ μένουν εἰς τοὺς τελῶνας, μέχρις ὅτου ἐπληρωθῇ τὸ δημοσίον, διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐνοικίας· ὥστε

μὲ τὸν τρόπον τούτον καταπίσει εἰς τοὺς φορολογουμένους δὲν γίνεται, καθ' ἑτέρας δὲν συμβαίνει, καὶ τὸ δημοσίον ὠφελεῖται ἐπαισθητῶς.

Ἐναντιούμενος ἄλλος, ὅτι ἡ Πελοπόννησος παράγουσα πρὸς 20 ἐπὶ 35 χιλ. ὀκάδων μετὰ τῆς, καὶ ἤδη 55, ἅπασα δὲ ἡ Ἑλλὰς τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον ὁ ἔδῃ ἀγορεύσας προσδιώρισε, παρετήρησεν, ὅτι αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἀνήνεγκεν οὗτος, καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς καὶ ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῆς μετὰ τῆς δὲν εἶναι ἀκριβεῖς, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἶναι ἀδίκον, ἀπέναντι τῆς τιμῆς ταύτης, νὰ προσδιορισθῇ ὁ Τελωνιακὸς φόρος τῶν 16 ἐπὶ τοῖς 0/0.

Συμφωνῶν ἄλλος μὲ τὸν τελευταῖον ἀγορεύσαντα καὶ παρατρῶν, ὅτι ἡ προσδιορίζουσα τὴν ἴσην διανομὴν τῶν φόρων διάταξις τοῦ Συντάγματος ἐγένετο πρὸς ἀνακούρισιν καὶ οὐχὶ ἐπιβάρυνσιν τῶν πολιτῶν, προσέθηκεν, ὅτι τότε ἤθελεν εἶσθαι συγγνωστὴ ἡ αὐξήσις τῶν φόρων, ὅταν ἐλάμβανεν χώραν μείωσις αὐτῶν ἄλλοθεν, καὶ ὅτι ἡ δι' ἐνοικίας εἰσπραξίς ἐκ τῆς πείρας ἀποδειχθεῖσα καταθλιπτικὴ, ἐπιφέρει τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς τοῦ ἀρθρ. τούτου τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπειδὴ ἄλλως ἠθέλομεν παραδίδῃ Συνταγματικὸν χρεὸς, κανονίζοντες φορολογίαν ἀνίστην καὶ ἐπαχθῇ εἰς τὸν λαὸν ταύτοχρόνως.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ πρῶτον ἀγορεύσας ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρετήρησεν, ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ τοὺς ὁποίους ὑπέβαλεν εἶναι ἀκριβεῖς, ὡς ἐξηγήμενοι ἐκ τῶν Τελωνιακῶν Βιβλίων, καὶ ἐκ πηγῶν αξιοπίστων· ὅτι ἐν γένει πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται τὸ φορολογικὸν τῆς ἀποδεκατώσεως σύστημα, διὰ νὰ ᾖ ἴση ἡ διανομὴ τῶν φόρων, χωρὶς νὰ γίνονται πρὸς βλάβην τρίτων χάριτες εἰς τινὰς, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ καταντήσωμεν βαθμὸν εἰς τὴν τακτικὴν ἀπότασιν τοῦ χρεώλυτρον καὶ τῶν τόκων τοῦ ἐθνικοῦ δανείου· ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς μετὰ τῆς προσδιορισθεῖς παρ' αὐτοῦ φόρος τῶν 16: 0/0, δὲν καταθλίβει τοὺς φορολογουμένους, ὡς ἐπὶ τῶν Τελωνιακῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰσπραττόμενος, οὐδὲ εἶναι ἀδίκος, ἢ ἀντισυνταγματικός, ὡς συμβαλλόμενος μὲ τὸν Τελωνιακὸν φόρον τῶν 6: 0/0, καὶ συνάμα μὲ τὸν τῆς ἀποδεκατώσεως καὶ τελευταῖον, ὅτι θέλει πραγματοποιηθῇ οὕτως ἡ ἐν τῇ ἐπιβολῇ τῶν φόρων ἰσότης, κανονιζομένης τῆς τιμῆς τῆς μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς, κατὰ τὰς τρεχοῦσας τιμὰς.

Μὴ παραδεχόμενος ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἔδῃ ἀγο-

ρεύσαντος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐνοικίασις, ἀκουσμένη μόνον, προ-
ξενεῖ φρίκην καὶ εἶναι ἐπιζήμιος εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς ἀποδεί-
κνυται ἐξ ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος χρόνου λαβουσῶν
χώρων ἐνοικιάσεων, καὶ τῶν μεταξύ ἐνοικιαστῶν καὶ φορολο-
γουμένων ἀδιεξόδων διενεξίων· ὅτι δὲν δύναται νὰ πραγμα-
τοποιηθῇ κατὰ τμήματα· τὸ ὅποιον ἡ μειοψηρία τῆς ἐπιτρο-
πῆς ἐνόησεν, προσέφυγεν εἰς ἐκφρασιν γενικὴν, καὶ ὅτι τῆς
μετάξης παραχθείσης ἤδη, τὸ κατεπείγον τοῦ χρόνου ἀπαιτεῖ
τὴν παραδοχὴν τοῦ ἐπ' αὐτῆς παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου προσ-
διοριζομένου φόρου, καὶ τοῦ τῆς εἰσπράξεως τρόπου, τὸν ὅποιον
ἠδυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ἂν ὁ καιρὸς τὸ ἐπέτρεπεν, καὶ
εἴχομεν ὑπ' ὄψιν ἴδιον ἐπὶ τοῦ προκειμένου κανονισμὸν.

Παραδεχόμενος ἄλλος τὸν διὰ τῆς ἐνοικιάσεως τρόπον τῆς
εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης μετάξης φόρου, παρετή-
ρησεν, ὅτι ἐνταῦθεν δὲν καταβλίσκονται οἱ φορολογούμενοι, τὸ
δὲ Δημόσιον ἀποχρῶντως ἐξαπλάττεται, ἐπὶ τῶν Τελωνείων
εἰσπραττομένου τοῦ φόρου.

Ἐπιστηρίζων τις τῶν προλαλῶντων τὴν διάταξιν τοῦ Νο-
μοσχεδίου, παρετήρησεν, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθόν ν' αὐξηθῇ παρὰ
τῆς Γερουσίας ὁ φόρος, τὸν ὅποιον προσδιώρισεν ἡ Κυβέρνη-
σις, λαβούσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν ἐπιφέρειται δι' αὐτοῦ πρόσκομμα
εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι ἡ προτεινομένη τοῦ
φόρου τοῦτου αὐξήσις δύναται νὰ ἐξηγηθῇ, ὅτι παραίταται ἀπὸ
φθίνον μᾶλλον κατὰ τῆς μερικῆς φορολογουμένων τινων ὠφε-
λείας, καὶ δὲν γίνεται πρὸς ἀνακούρισιν καταθλιβομένων ἄλ-
λων τάξεων.

Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν, λίγαι ἄλλοι, τὴν τιμὴν, ἀντὶ τῆς
ὁποίας πωλοῦνται τὰ κοινούλια, καὶ ὅτι ἀπέναντι ταύτης κη-
ρυνίζεται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ τῆς μετάξης
φόρου πρὸς 25 δραχ. κατ' ὁκτὺν ὑπολογιζομένης, πειθόμεθα,
ὅτι εἶναι ἄδικον νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς αὐτὴν βαρύτερον φόρον.

Ὡς ἀπωτέρα θεωρηθεῖσα ἡ παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου
Μαγγίνα γενομένη τροπολογία καὶ πρώτη εἰς μυστικὴν τεθεῖσα
ψηφισμὸν, δὲν ἐγένετο δεκτὴ, διὰ ψήφων 19 κατὰ 13.

Ἀνακαλεσάντων ἐπομένως τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τὴν
περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου γνωμοδότησιν αὐτῶν, καὶ δι' ἀνα-
στάσεως μὴ παραδεχθεῖσα ἡ Γερουσία τὴν περὶ ἐνοικιάσεως
πρότασιν τῶν μειοψηφούντων, παρεδέξατο τὸ ἀρθρ. 32, ὅπως
ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντα ὕστερον τὰ ἀρθρ. 33, 34 καὶ 35, ἐγένοντο
δεκτὰ ἀνεμ. παρετήρησεως.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἀρθρ. 36, παρετήρησάν τινες,
ὅτι ἐν τῷ τῷ ἀρθρ. 22 προσδιορίζει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως
τοῦ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων, λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ἐγγείου
φόρου, τὸ προκείμενον ἀρθρ. 36 δὲν ἐπιβάλλει ἐγγειον φόρον
εἰς μόνον τὰ διὰ ξηρᾶς μεταφερόμενα σύκα, τὸ ὅποιον εἶναι
ἄδικον, ἐπειδὴ ἐκ τῶν Νήσων μεταφερόμενα ταῦτα, ὑπόκειν-
ται πάντοτε εἰς φορολογίαν καὶ ἔπρεπεν, ἢ νὰ μὴ φορολογῶν-
ται ταῦτα χρόνως, καὶ τὰ λεμόνια καὶ πορτοκάλια, δι' ἰσχυ-
ρύτερον λόγον, ἐξαλειφόμενης τῆς λέξεως διὰ ξηρᾶς, ἢ νὰ
ὑπάγουνται καὶ τὰ σύκα εἰς τὴν ἰδίαν φορολογίαν, εἴτε διὰ
ξηρᾶς, εἴτε διὰ θαλάσσης ἢ μεταξιδίσεως αὐτῶν γίνεται.

Τὴν ὑπὲρ τῶν σύκων ἐξαιρετικὴν ταύτην διάταξιν τοῦ Νο-
μοσχεδίου, ἀντεπαρετήρησαν ἄλλοι, ὅτι ὁ Νομοθετὴς προσ-
διώρισεν, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀσήμενον καταναλωσιν τῶν
διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων σύκων, καὶ τὴν διὰ θαλάσσης κατὰ
τὸ μέγιστον αὐτῶν μέτρος μεταδίδασιν· καὶ ὅτι ἡ γινομένη διὰ
τοῦ Νομοσχεδίου μικροῦ λόγου ἀξία περιθάλψις εἶναι δικαία,
ὡς ἀφαιρῶσα ἴδιως τὰς ἐκ τῶν σεισμῶν παθούσας ἐπαρχίας
τῆς Μισηνίας.

Ἐρωτηθεῖσα μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἀρθρ.
36, ὅπως ἔχει.

Ἀναγινώσκειται τὸ ἀρθρ. 37, τὸ ὅποιον γίνεται δεκτὸν, ὅπως
ἔχει.

Ἀναγινώσκειται μετὰ τοῦτο τὸ ἀρθρ. 38. Παρετήρησαντος
δὲ τινος, ὅτι τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανόμενου πο-
σοῦ, δὲν πρέπει νὰ δίδηται εἰς τὸν ἀνακαλύπτοντα τὸ λαθρεμ-
πόριον, ἀν' οὗτος ἦνκε ὑπάλληλος, ἐπειδὴ ἄλλως πᾶς δημόσιος
ὑπάλληλος, εἴτε Τελωνὴς, εἴτε Ἐπαρχος, εἴτε Νομαρχὴς, εἴτε
ὁποιοῦσδήποτε διαρκῆς ὑπάλληλος εἶναι, θέλει δύνασθαι νὰ
λαμβάνῃ τὸ τριτημόριον τοῦτο, τὸ ὅποιον εἶναι ἀτοπον· καὶ
ἐτέρου, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις παρὰ μόνον τῶν Τελωνιακῶν ἐπι-
στατῶν γίνεται, ὑπὲρ τῶν ὁποίων εἶναι δίκαιον νὰ κανονισθῇ
ἡ τοιαύτη τοῦ Νομοσχεδίου διάταξις, διὰ νὰ ἐπαγρυπνώσιν
οὗτοι ἀκριδέστερον εἰς τὴν περὶ τῆς πρόκειται ἀνακάλυψιν, ἡ
Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἀρθρ. 38.

Τὰ ἀρθρὰ 39, 40, 41 καὶ 42 ἀναγνωσθέντα, γίνονται
δεκτὰ.

Ἀναγινώσκειται τὸ ἀρθρὸν 43. Εἰς δὲ τῶν ΚΚ. Γερου-

σιαστών ἐγνωμοδότησε, νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ τούτου αἱ λέξεις: ἡ διατίθησιν αὐτοὺς ἄλλως ἐπὶ τοῦ Δημοσίου· ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἀνάγκη, ἥτις προὐκάλεσε τὸ ψηφισθῆν παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑποβληθῆν εἰδικὸν περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως Νομοσχέδιον, δύναται νὰ ἐπιστῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Μετὰ τοῦτον γνωμοδοτήσαντος ἄλλου, νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν Διοικητικῆς, ἡ λέξις Δημοτικῆς, καθὼ καταλλήλου πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν καρπῶν, ἀντεπαρετήρησεν ἔτερος, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς παρὰ τριῶν Ἀρχῶν διατάσσεται πρὸς μόνην ἐξέλεγχιν, καὶ ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ δὲν εἶναι κατάλληλος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς συμφέρον ἔχουσα νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ τῶν πολιτῶν.

Ἐρωτηθεῖσα μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὸ ἄρθρον 43, ὅπως ἔχει.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἄρθρον 44, τὸ ὁποῖον ἡ Γερουσία παρεδέξατο ἀνευ παρατηρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος ὑστερον τοῦ ἀρθροῦ 45 καὶ τῆς περὶ τοῦτου παρατηρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι τὸ διπλοδέκατον τῶν διατηρουμένων Μοναστηρίων δὲν εἰσπράττεται, μὴ ψηφισθείσης μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος τοιαύτης φορολογίας, καὶ τῶν φόρων ἐν γένει κατ' ἔτος κανονιζομένων.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι ἰσχύει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ προσδιορίζων τὸν φόρον τοῦτον ὑπάρχων Νόμος, ὅστις διὰ νὰ καταργηθῇ ἔπρεπε νὰ προκληθῇ μεταγενέστερος ἄλλος, καὶ τῆς Γερουσίας παραδεξαμένης, κατὰ παρατήρησιν ἑτέρου, τὴν εἰς ἄλλην συνεδρίσιν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζητήσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 45, ὅπως ἔχει.

Ἀναγινώσκεται τὸ ἄρθρον 46. Λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον, παρετήρησεν, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἐπιβαλλομένη ποινὴ, προβλεπομένη παρὰ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, δὲν ἐτέθη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, εἰμὴ διὰ νὰ ἐλθῶσιν αὐτὴν προχείρως ὑπ' ὄψιν οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλοι, καὶ ἀπὸ φόβον ἀπέλθωσιν ἀπὸ καταχρήσεως. Παρατηρῶν ὁμοίως ἀπ' ἑτέρου, ὅτι ἐντεῦθεν προφυλάσσεται τὸ Δημοσίον μόνον, ἐνῷ οἱ Ἐπιστάται δύνανται νὰ καταθλίβωσι καὶ ζημιώσιν τοὺς φορολογουμένους, ἐγνωμοδότησε νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ προκει-

μενον ἄρθρον, μετὰ τὴν λέξιν τὸ Δημοσίον, αἱ λέξεις, ἡ καταπίπτει τοὺς πολίτας.

Ἰποστηρίζων ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, προσέθηκεν, ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται καὶ οἱ εἰς καταχρήσεις περιπίπτοντες Ἐπιστάται τῶν Τελωνείων.

Μετὰ δὲ τοῦτον παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι γενικόν, καὶ ἐπομένως εἰς τὴν λέξιν Ἐπιστάται συμπεριλαμβάνονται καὶ ἐκεῖνοι τῶν Τελωνείων, ἐγνωμοδότησε νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ προταθεῖσα τροπολογία παρὰ τοῦ προῖτου ἀγορεύσαντος, ἐπειδὴ εἶναι ἀδίκον, δι' ἐνδεχομένην μικρὰν ζημίαν, τὴν ὁποῖαν οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλοι ἔθελον προξενήσιν εἰς τοὺς πολίτας, νὰ ὑπόκηνται εἰς τὴν αὐστηροτάτην ταύτην ποινὴν.

Ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τέλους ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὸ ἄρθρον 46, ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος ἐπὶ τούτοις τοῦ ἀρθροῦ 47, καὶ γνωμοδοτήσαντος τινος, ἀντὶ τῶν λέξεων, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων, νὰ τεθῶσιν αἱ λέξεις, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, καθότι ἐκεῖνο μὲν εἶναι ἡθικὸν πρόσωπον, εἰς τοῦτον δὲ, θέλει ἐπὶκειται ἡ πραγματικὴ εὐθύνη τῆς δημοσίεως καὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν γνωμοδότησιν ταύτην.

Ψηφοφορηθέν τελευταῖον τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ γενόμενον δεκτὸν, διὰ ψήρων 19 κατὰ 8, ἔχει οὕτως:

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1846 εἰσπραχθασόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι, ὡς ἑπονται.

α. Ἐγγυοὶ φόροι.

Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τοῦ ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς παντὸς κτήματος.

β'. Δικαίωμα επικαρπίας.

α) Δεκαπέντε τοις εκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β) Δέκα τοις εκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος παντὸς εἰδους φυτείας, εἴτε τὰ κτήματα ὄντα τὰ παλαιά ἐθνικά, ἐγκατελήφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς διακατόχους μὲ ἐγκρίσιν, ἢ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ἐρυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὁθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἢ καὶ ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτης, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἔγγειον φόρον, ὅταν ἐξαχθεῖ ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφων ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλουσιν πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια, ἢ παραχωρητήρια ὁρους.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος εἰς χρῆματα τῶν 3: 0/0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως, ἢ δι' ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετῇ πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ τοῦ Νόμου 3 (15) Σεπτεμβρίου 1836, καὶ εἰς τὰς ὁρισμένας ποσοτήσιας, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐγγράφου ἐξαχθεῖ ἡ συμφωνία τῆς ταιαύτης πληρωμῆς.

Ἀλλ' ἐάν συνέβῃ καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρου φόρου, κατὰ τὴν παρελθούσαν χρῆσιν, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν εἰς λήξει ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ ἐνεργηθῇ κατάσχεσις, καὶ ἐκποιήσις ἀναλόγου μέρους τῶν παραχθησομένων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ τῆς ἐνεστύσης.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ὑπάρχονται εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν.

α) τὰ ἔχυρα.

β) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κείται, δι' ἑκάστην ἰδιοκτητήν, ἢ καλλιεργητήν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων, καὶ δι' ὅποιανδήποτε χρῆσιν τοῦ.

γ) Ὅλα τὰ σποράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα, τόσον ἐν τῇ τοῦ ἀνωτέρου ἐνὸς στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐτὰ καὶ ἀμπελώνας.

δ) Τὰ ἀσταχυλόγισα, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκάστην ἀσταχυλόγον.

ε) Ὁ λιναρόσπερος, καναδόσπορος καὶ ριζαρόσπορος.

ς) Τὰ φύλλα τῶν συκαμινωμένων, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἔγγειον φόρον.

ζ) Ἡ ῥόβη, καὶ ὁ βίκος ὅταν δὲν ἀλωνίζονται.

η) Ὁ ἔγγειος φόρος 50 ἑκαδῶν ἐλκιδῶν, πρὸς ἰδίαν ἑκάστου ἰδιοκτητοῦ χρῆσιν, ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων.

Ἄρθρ. 6.

Ἰδιαιτέρος Νόμος κανονίζει, τὰ περὶ τῶν βοσκημάτων ἐθνικῶν γαιῶν καὶ λειβαδιῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθίσεως τῶν ἐγκλητικῶν γῶραι.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονισμένοι φόροι, διὰ τὸ ἔτος 1846, θέλουσιν εἰσπραχθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διορίσει ἐπὶ ταύτῃ τὸ ἀναγκαῖον ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικόν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν εἰσπράξιν, ἐπὶ βαρυτάτῃ αὐτῶν εὐθύνῃ καὶ ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ 5—50 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὀφείλουσιν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ χωρία, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους, τῆς συγκομιδῆς εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ κοπανίσματος καὶ ἀλωνίσματος, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἀλωνίων, μέχρις οὗ εἰσπράξῃσι τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένους φόρους, καὶ ἐναποθέτωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας.

Οἱ φορολογούμενοι δὲν θέλουσιν ἐμποδίζεσθαι εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερίτου, τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν

προϊόντων των· ἀλλ' ὀφείλουν ἐκεῖνοι μόνον, ὅσοι καλλιεργοῦν ἐθνικούς καὶ ιδιωτικούς ἀγρούς συνάμα, ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει των πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, νὰ λαβῶσι τὴν περὶ θερισμοῦ ἄδειαν, τὴν ὁποῖαν ὀφείλει περευθὺς νὰ δώσῃ οὗτος· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸν θερισμόν. ἀλλ' οἱ καλλιεργοῦντες ἀγρούς ἀμροτέρων τῶν κατηγοριῶν εἶναι ὑπόχρεοι, νὰ θερίζωσι πρῶτον τοὺς καρπούς τῆς μιᾶς, καὶ εἴτα τῆς ἄλλης κατηγορίας.

Ἡ σφράγις καὶ ἀποσφράγις τῶν ἀλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρσις τῶν καρπῶν, δὲν θέλει ἐνεργεῖσθαι, εἰμὴ ὑπὸ μόνων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν εἰσπράξιν. Ἐάν δὲ οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρσιν προσκαλούμενοι, ἐνεργεῖ τὴν μὲν, ὁ φορολογούμενος ἐνώπιον δύο μαρτύρων, τὴν δὲ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου, ἢ τοῦ Παρέδρου, ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ, ἐν ἐλλείψει ἐνὸς αὐτῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται διὰ τοῦ Δημάρχου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἀρχήν.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων κρύψῃ ἢ ἀφαιρέσῃ προϊόντα, ἀποσφράγιστῇ ἢ ἀφαιρέσῃ τοὺς ἀλωνισμένους καρπούς, ἢ δι' ὁποιοῦνδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ στερήσῃ τοὺς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλόμενους εἴδους, ὑποβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ νομιμοῦ φόρου, εἰς πρόστιμον, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, ἴσον μετὰ τὸ τριπλῶν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἀπειράθῃ νὰ μὴ πληρώσῃ.

Τὸ ἕμισυ τοῦ προστίμου τούτου δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐξαίρουμένων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων, πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ζήλου καὶ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλον, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημόσιον τῶν νομίμων φόρων του.

Ἡ προκράσις τῶν ἀνωτέρων παρανόμων πράξεων θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπιστατῶν τῆς εἰσπράξεως, πρὸς τοῦ Δημάρχου, ἀστυνόμου, ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ὅπου συνέστησαν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ διαγεγραμμένα· ἢ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἀρμόδιου πταισματοδικείου, ἢ πλημμελειοδικείου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἐάν τὰ παρανόμως ἀφαιρηθέντα προϊόντα προέρχωνται ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, τότε κάμνει μνείαν

τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον, ὡς ἐπὶ ιδιοκτητῶν προϊόντων, τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτήμα ἔθελε κηρυχθῇ ἀπὸ τοῦ ἀρμόδιου δικαστήριον, ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἀρθρ. 9.

Περὶ τῶν εἰς εἶδη λαμβανομένων γηένων.

Ἡ ἀποδεκάτωσις τῶν μὲν πρώτων καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου, τῆς κριθῆς, τοῦ σιμιγῶτος, τοῦ δημήνου (μαρτιῆτικου), τῆς σιλικῆς (βρώμης), τῆς βρώμης, τοῦ κινήνου, τοῦ γλυκανίσου, τοῦ σπασαμίου, τῶν ὁσπριῶν κλπ. πρὸς δὲ καὶ τῶν πρώτων συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν ἀμέσως κοπανιζομένων εἰς τὰ ἀλώνια, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ τῶν δ' ὀψίμως συλλεγομένων ἀραβοσίτου καὶ καλαμποκίου, ἥτοι τῶν μὴ κοπανιζομένων, αμέσως εἰς τὰ ἀλώνια, τοῦ ὀριζίου, τραπουλίων κτλ. δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, εἰς ὁκάδας προσδιοριζομένων.

Δύναται δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον τῆς δι' ἐκτιμήσεως φορολογίας καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας ἀραβοσίτου καλαμποκίων εἰς τοὺς δῆμους ἢ τὰ χωρία ἐκεῖνα, ὅπου ἡ ἀποφευγμένη ποσότης εἶναι μικρά, ἀναλόγως τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως, ἢ δὲ ἐκτίμησις αὐτὴ ἀποκείται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπαρχόν, Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν καὶ Δήμαρχον, οἱ ὅποιοι διὰ πράξεώς των, ἀρκούντως αἰτιολογημένης, θέλουν ἐπιτρέπει τὴν δι' ἐκτιμήσεως φορολογίαν.

Ἀρθρ. 10.

Τὸν ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παραδώσωσι, τοὺς μὲν, αμέσως ἀπὸ τὰ ἀλώνια, τοὺς δὲ, μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελὴ ἀποξήρανσιν των, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην, ἐντὸς ἐκάστου δήμου, κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ἱπουργείου.

Τὸ Ἱπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ, κατ' ἐκλογὴν του, καὶ εἰς τίνα ἐκ τῶν πλησίον τοῦ οικείου δήμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀπέχει πλείοντον τῶν τριῶν ὁρῶν, ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι των. Ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν αμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς ἀλωνιζομένους καρπούς των, δύνανται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύωσι εἰς εἰδικὴν, ἐντὸς τοῦ χω-

ρίων των αποθήκων, τῆς ὑπολίσ, τὸ ἐνοίκιον εἶναι εἰς βάρος των· ἀλλ' ἐντὺς 20 τὸ πλὺν ἡμερῶν ὀφείλουσι νὰ τοὺς μεταφέρουν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς, καταλογίζον τὰ ἐξόδια τῶν ἀγογιῶν, εἰς βάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν ἀποδεκατουμένους καρποὺς, ἂν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἀποξήρανσίν των, δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ, διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ἂν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως, δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ τοὺς πληρώσωσιν εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὸν τόπον τιμῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ἀρθρ. 43 τοῦ παρόντος Νόμου.

Πᾶς δῆμος, ἐντὺς τοῦ ὁποίου συγκεντρώνονται δημόσιοι καρποί, ὑποχρεωτικῶς χρηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιοῦσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον, ὀρίζουμενον παρὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου, ἢ τοῦ ιδιοκτῆτου, ὅτι αἱ ἀποθήκαι ἔναι ιδιωτικαί· ἐν περιπτώσει δὲ ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ Εἰρηνοδίκης.

Ἄρθρ. 11.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξκριθίσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐπιτετραχμῆνος τὴν εἰσπραξίν ἐπιστάτης, σημειοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐπιστάτης, τὸ ὁποῖον, ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν.

Ἐάν ὁ φορολογούμενος ἦναι ἀγράμματος, ἢ ἀποποιήσῃ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ἄλλος, ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ εὐρίσκειται ἱερεὺς ὑπογράφεται αὐτὸς μόνος ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου.

Ἄμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἀρθρ. 10, ἡ μετακομίσιν τοῦ φόρου, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὁπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου, μὴ στηριζομένη εἰς τὸ στέλεχος τοῦ διπλοτύπου βιβλίου θεωρεῖται ὡς ἀθέμιτος, καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν ταιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπραξέως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τῶν διπλοτύπων, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὴν πρόστιμον δρ. 10—100, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλουμένης ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται καὶ ὁσάκις ἀναρῇ ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρεμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπηγάσεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου· ἐπιφυλάττεται δὲ καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα ἀποδιωρμένων φόρων.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικερπίας ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, λαχανοκήπων, περιβολίων, μπιστανίων, ἐλαιοδένδρων, κηπῶν, βυμβυχίων, γραιοδίων, κρημύων, γρογυλίων, καὶ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων κλπ. λαμβάνεται εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ ἔγγειος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικερπίας τῶν ἀμπέλων, κανονίζεται κατὰ στρέμμα βασιλικόν, ὡς ἰριζῇ.

τῶν τῆς α'. ποιότητος ἀμπέλων	Δρχ. 5
• β'	4
• γ'	3
• δ'	2
• ε'	1
• ς'	50.

Θέλουσι θεωρεῖσθαι, ὡς ἀμπελοι

α'. ποιότητος ἐκεῖναι, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσοδήμα φθάνει εἰς δραχμάς 50 κατὰ στρέμμα.

β'. ποιότητος	40
γ'	30
δ'	20
ε'	10
ς'	5

Ὁ δὲ τοῦ ἐτήσιου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς, γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖα μέχρι πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων εἰσὶν ἐλεύθεροι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετὼς ἐνοικιαζόμεναι καὶ χειρσωμέναι ἐθνικαὶ ἀμπελοι, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγγεῖον φόρον.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασταθεῶν πέρυσιν ὁριστικῶν δηλώσεων, ἢ καταμετρήσεων καὶ τῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων πρωτοκόλλων τοῦ αὐτοῦ ἐτους· ἐξαίρεσι τῶν ἀμπέλων ἐκείνων, οὗσαι ἤθελον θεωρηθῆ, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὰς τῆς α. ποιότητος, ἢτοι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχ. 5: αἱ ὅποισι θέλουν προσδιορισθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου § 0'. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἀμπελοι, αἵτινες συνεπλήρωσαν ἤδη τὰ πάντα ἔτη, παρελείφθησαν νὰ σημειωθῶσι πέρυσιν εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἴτε ὡς μὴν ἔχουσαι τότε συμπληρωμένα τὰ πάντα ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν· ἢ ἐὰν ἡ κατασταθεῖσα πέρυσιν ὁριστικὴ σημείωσις, περὶ τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος, δὲν ᾔναι ἀκριβής· ἢ ἐὰν ἀμπελοι, οὗσαι εἰσὶ ἐθνικαί, ἐσημειώθησαν πέρυσιν, ὡς ἰδιόκτητοι, εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας:

α. Οἱ ἰδιόκτηται, ἢ ἐὰν ᾔναι ἐθνικαί, οἱ καλλιεργηταὶ αὐτῶν, ὀφείλουσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, 30 ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως, ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν, τὴν θέσιν, εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ παραλειφθεῖσα ἀμπελὸς τῶν, τὴν ὁροθεσίαν τῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν στρεμμάτων, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς καὶ ἐπίσης, ἂν τὸ κτῆμα ᾔναι ἐθνικόν, ἢ ἰδιόκτητον.

Ἡ δῆλωσις θέλει γίνεαι εἰς διπλοῦν πρωτότυπον, καὶ τὸ μὲν ἐν, θέλει κρατεῖ ὁ δημάρχος, τὸ δὲ ἕτερον, θέλει ἐπιστρέφει εἰς τὸν ἰδιόκτητην, παρὰ τοῦ ἰδίου δημάρχου ἐπιβεβαιωμένον.

β'. Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπελοὺς εἰς διάφορα χωρία, ὀφείλουσι νὰ κάμωσι χωριστὴν δῆλωσιν, δι' ἕκαστον χωρίον.

γ'. Εἰς τὸ δημαρχεῖον θέλει κρατηθῆ βιβλίον, κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ διηρημένον κατὰ χωρία· εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ θέλουν ἐγγράφεσθαι, ἐν περιλείψει, αἱ δηλώσεις· εἰκοσι δὲ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων τριακονθήμερου προθεσμίας, θέλει παραδίδεσθαι μετὰ τῶν δηλώσεων, παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχήν. Καθ' ὅλον

δὲ αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθεμελιωμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

δ'. Ὅσοι ἤθελον παραμελῆσαι νὰ κάμωσιν, ἐντὸς τῆς τεθείσης τριακονθήμερου προθεσμίας, τὴν δῆλωσιν τῶν, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀμπέλου, ἢ τῶν ἀμπέλων τῶν, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσαι ἀμπέλων τινὰ ἐθνικὴν, ἢ ἐθνοδιδάκτεον, ὡς ἰδιόκτητον, ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξόδα τῆς καταμετρήσεως καὶ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσων μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὅποια ἀπέκρυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δαλωθεῖσαν ἀμπελὸν, ἢ τ' ἀποκρυφθέντα στρέμματα.

ε. Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ, ἂν ὅλαι αἱ ἀμπελοι δηλώθησαν, ἢ αἱ δηλώσεις εἴναι ἀκριβεῖς· ὅσκις δὲ συλλάβει εὐλόγους ὑπονοίας, ἢ λάβει πληροφορίας, ὅτι δὲν ἐδηλώθη ἀμπελὸς τις, ἢ μέρος, διατάσσεται τὴν βεβαιώσιν τῆς ὑπαρξεως τῆς ἀμπέλου καὶ τὴν δι' εἰρηκτόνων καταμετρήσιν αὐτῆς, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐπιτήριον συνήθειαν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ, ἂν αἱ ὡς ἰδιόκτηται δηλωθεῖσαι ἀμπελοι ᾔναι ἐθνικαί, ἢ ἐθνοδιδάκτεαι.

ς'. Οἱ ἰδιόκτηται, ἢ καλλιεργηταί, ἐὰν νομίζουσιν ὅτι εἰς τὰς πέρυσιν ὁριστικὰς κατασταθεῖσας σημειώσεις, ἀναφέρονται περισσότερα στρέμματα, παρ' ὅσα ἀληθῶς ὑπάρχουσιν, δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, ἀπρεβύτοι περὶ ταύτου ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς τῆς τεθείσης διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δηλώσεων τριακονθήμερου προθεσμίας· ταῦτ' αὐτὸ δίδεται νὰ ζητήσῃ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχή.

ζ'. Τὰ ἐξόδα τῆς ἀναθεωρήσεως, τῆς κατ' αἴτησιν τῶν ἀμπελοκτημόνων ἢ καλλιεργητῶν ἐνεργουμένης, καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἰδίων αὐτῶν, καὶ εἰσπράττονται ἀμέσως παρὰ τῶν ταμίων, ὅσκις τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσων, ἢ ἀνωτέρων τῶν πέρυσινων δηλώσεων· ἐὰν δὲ τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ κατώτερον, τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· ὅσκις δὲ ἡ ἀναθεώρησις γίνεται κατὰ παραγγελίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ὑπουργοῦ, ἐὰν μὲν τὸ ἀποτέλεσμα δειχθῇ ἴσων, ἢ κατώτερον, τὰ ἐξόδα εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ ἀνωτέρων, εἰς βάρος τῶν ἀμπελοκτημόνων, ἢ καλλιεργητῶν.

ΑΒ'.

η. Η διοικητική και η οικονομική αρχή, προσλαμβάνουσαι και τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, διορίζουσι διὰ πλειοψηφίας τρεῖς πραγματογνώμονας, δι' ἑκάστον δῆμον. Οἱ πραγματογνώμονες οὗτοι ἐνεργοῦν ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ἐντὸς τῆς τεθείσης, διὰ τὴν παράδοσιν τῶν δελτίων, τριακονθήμερου προθεσμίας τὰς καταμετρήσεις τῶν ἀμπελῶν, καὶ καταστρώνουν πρωτόκολλα, τὰ ὅποια εἶναι ὑποχρεωτικά, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

θ. Ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν τεθεισῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ἡ διοικητικὴ ἀρχή, καὶ ἐν ἑλλείψει αὐτῆς ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ ἡ Οἰκονομικὴ Ἀρχή, προσλαμβάνουσαι καὶ τὸν ἀρμόδιον Δῆμαρχον, καὶ συμβουλευόμενοι πέντε μὲν, εἰς τοὺς δήμους α. καὶ β. τάξεως, τρεῖς δὲ εἰς τοὺς γ. ἐκ τῶν μᾶλλον ἐξ ἀμπελῶν φορολογουμένων ἑκάστου δήμου, κατὰ κλήρον ἐκλεγόμενους παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἀριθμοῦ τριπλασίου αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανόμενους, θέλουν προσδιορίσει διὰ πλειοψηφίας τὴν ποιότητα α.) τῶν παραλειφθεῖσάν περὶ ἀμπελῶν β.) τῶν ἀμπελῶν ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ παρὰ τε τῶν ιδιοκτητῶν καὶ καλλιεργητῶν ἡ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς ἀναθεώρησις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ § 5. καὶ γ.) τῶν ἀμπελῶν ἐκείνων, ὅσαι ἤθελον ἀποδειχθῇ παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς, ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τὴν φορολογίαν τῶν δραχμῶν 5, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καταστρώνουσαι τακτικά πρωτόκολλα· τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θεωροῦνται ἐκτελεστά· δύναται ὅμως τὸ ἴπουργεῖον, πρὸς τὸ ὅποιον θέλουν παραπέμπεσθαι παραχρῆμα ἐξ αὐτῶν ἐκείνα, εἰς τὰ ὅποια ἤθελε καταχωρισθῇ ἡ τυχὸν ἐναντίᾳ γνώμη τῶν μᾶλλον φορολογουμένων, νὰ κάμῃ τὰς ἀντικρούσας ἐπὶ τούτου μεταρρυθμίσεις.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀμπελῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἐδάφ. β. τοῦ §. 6. τοῦ ἀρθροῦ I, προσδιορίζεται εἰς πόσον ἴσον μὲ τὸν ἐγγεῖον φόρον.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν περιβολίων θέλει προσδιορισθῇ κατὰ πλειοψηφίαν παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ δημάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται ταῦτα, ἐπὶ τῇ

βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη 1843, 1844 καὶ 1845 γινομένων ἐκτιμήσεων.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ προσδιορισμοῦ θέλουσι σημειοῦσθαι, πρὸς τὰς ἄλλας ιδιότητας τοῦ περιβολίου, τὰ ὅρια αὐτοῦ, ἡ ἐκτασις εἰς βασ. στρέμματα, ἡ ἐτήσια αὐτοῦ πρόσδοσις τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ ὁ ἀποδοθισόμενος φόρος, χωριστὰ ὁ ἐγγεῖος, καὶ χωριστὰ ὁ τῆς ἐπικαρπίας.

Ὁ εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα προσδιορισμὸς τοῦ φόρου, ἀφοῦ ὑπογραφῶσιν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἀρχῆς, θεωρεῖται ὀριστικῆς, καθόσον δὲν ἤθελον λάβει γιῶσαν αἰτήσεις κατὰ τὸν ἐπόμενον παράγραφον· ἀπόσπασμα δὲ αὐτῶν πέμπεται πρὸς τὸν ταμίαν, πρὸς εἰσπραξίν τοῦ φόρου.

Ὁ δὲ ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 13 ἀναφερομένων προϊόντων λαχανοκήπων, μπουστάνων, κρομμύων, γαιωμάτων, γρασιδίων κλπ. ἐκτιμᾶται ἅπασι δι' ὅλον τὸ ἔτος, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου κτήματος καὶ τῆς ὅλης ἐκτάσεως πρόσδοσις, συμπεριλαμβανομένων εἰς αὐτὴν τῶν παραχθέντων, ὑπαρχόντων καὶ παραχθησομένων ἐντὸς τῶν διαφόρων ὥρων τοῦ ἔτους προϊόντων, καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὸσον τὸ δέκατον, ὅσον καὶ τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας. Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως ὑπάρχοντες καὶ τὰ περιβολία, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸν § 4. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὅσαις οἱ ιδιοκτῆται, ἢ καλλιεργῆται αὐτῶν τὸ ἀπαιτήσωσιν, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸν ἑφορον τῆς ἑπαρχίας, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Νόμου.

Εἰς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν βαμβακίων καὶ καπνῶν, οἱ ἐκτιμᾶται προσδιορίζουν ὅλον τὸ προϊόν ἑκάστου φυτευθέντος χωραφίου ἐκ πόσων ὁκάδων σύγκειται, ἐννοουμένου τοῦ μὲν καπνοῦ, δι' ὅλα τὰ χέρια τῆς συλλογῆς, τοῦ δὲ βαμβακίου ἐξγαλμένου ἀπὸ τὸ καρύδι, ἐπομένως ὁ ἐγγεῖος φόρος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἀποδοθῆσθαι, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχοῦσας τιμῆς, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν, ἐπὶ μὲν τοῦ καπνοῦ κατὰ κοινότητα, ἐπὶ δὲ τῶν βαμβακίων κατ' ἐπαρχίαν, ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρχὴ μετὰ τοῦ δημάρχου ἑκάστου δήμου, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τριῶν ιδιοκτητῶν καπνοφυτείας ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐπολυπτοτέρων, προσλαμβανόμενων, κατ'

έκλογήν τῶν ἀνωτέρω, συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον καθίσταται ἐκτελεστόν.

Ἄρθρ. 16.

Ὁ ἔγγιστος φόρος τῶν ἐλαίων ἐξακριβοῦται, μετρουμένου τοῦ ἐλαίου εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἀποδίδεται εἰς χρήματα, πρὸς λεπτὰ ἐπὶ τὴν ὁκάν, τὸ δὲ ὀρεϊλούμενον δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ § 6. τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαγομένων ἐλαιοδένδρων, προσδιορίζεται, δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν δένδρων εἰς ὁκάδας ἐλαίου καὶ ἀποδίδεται παρὰ τοῦ καλλιεργῆτου πρὸς λεπτὰ ἐπὶ τὴν ὁκάν. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον βεβαιεῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ ὁ ἔγγιστος φόρος, εἰς τὰ μέρη ἐκείνα, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐλαιοτριβεῖα, καὶ ἡ ἐκποίησις τοῦ ἐλαίου γίνεται κατ' ἄλλον τρόπον. Αἱ δὲ πρὸς βρῶσιν χρήσιμοι ἐλαῖαι, ζυγίζονται ἢ ἐκτιμῶνται, κατ' ἐκλογήν, τοῦ φορολογουμένου, ὅπου ἐναποταμύονται, λαμβανομένου τοῦ φόρου πρὸς λ. 1: 1/2 τὴν ὁκάν.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ ἀρχὴ θέλουν διορίσει ἀπαξ τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκτιμητὰς ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, καὶ προσδιορίσει τὸν μισθὸν αὐτῶν, ὅχι ἀνώτερον τῶν 4 δραχμῶν τὴν ἡμέραν.

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως, ἢ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ διακηρύττει ταύτην ἐπ' ἐκκλησίαις τὴν προτελευταίαν Κυριακὴν, οἱ δὲ φορολογούμενοι ὀφείλουν νὰ ἔχουν προχεῖρους τοὺς ἐκ μέρους τῶν ἐκτιμητὰς, ἂν δὲν θέλουν νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς ἐκτιμητὰς τοῦ δημοσίου, ἂν δὲ δὲν ἐμφανισθῇ, οὔτε ὁ φορολογούμενος, οὔτε ὁ ἐκτιμητὴς του, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δημοσίου, προβαίνει μόνος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἀποδίδει εἰς αὐτὸν, διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἂν τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁ φορολογούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ ἀπαιτήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ, ἡ ἐκτίμησις καθίσταται ὀριστική. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ τοῦ φορολογουμένου, τοιχοκολλᾶται ἡ ἐκθεσις τῆς ἐκτιμήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον δύο μαρτύρων, ὑπ' εὐθύνην τοῦ δημάρχου.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰ

πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμένον ἀπ' ὅλους τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, κατὰ τὸν διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου τύπον, καὶ τὸ ἐκ τοῦ σταλέου ἐκκοπιζόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἄν ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς του δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, διορίζεται, αἰτῆσαι ἐνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅστις δίδει τὴν εἰς τὸ ἀρθρ. 19 ὅρον καὶ ἀποφασίζει ὀριστικῶς, παραδεχόμενος τὴν θατέραν τῶν γνώμων. Κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἐμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαίρεσις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσις, διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἐξ δραχμῶν τὴν ἡμέραν, ἡ ὁποία προσδιορίζεται ἀπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρ. 19.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου, καθὼς καὶ οἱ τρίτοι, ὁρίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρον:

• Ὅρκιζομαι ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ἐμπειρίαν, μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν, χωρὶς νὰ χαμεθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, δι' ὑπονομήσαντες λόγον. »

Ὁ ὅρκος γίνεται ἐπὶ ἀπλοῦ γάρτου.

Ἄρθρ. 20.

Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουν εἰσπραχθῇ τῶν μὲν καπνῶν, περιβολίων, μπουττανίων, κήπων, γαιωμῶν καὶ τῶν τοιαύτων, τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ βαμβακιῶν, τὴν 15 Νοεμβρίου, καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιζόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς τὰς οἰκίας, τοῦ δὲ μὴ ἐκθλιζομένου εἰς τὰ συνήθη ἐλαιοτριβεῖα, ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν πρὸς βρῶσιν χρησίμων ἐλαίων, πληρώνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκαμιδῆς αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγή ἐλαίου ἐκ τῶν ἐλαιοτριβεῖων, ἀνευ προηγουμένης πλη-

ρωμῆς τοῦ φόρου· ἀλλ' ἐάν τινος αἱ ἐλαίαι ἐκθλιβῶνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρύνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετά τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξιν ἐγγράφει τὸ ὕλικόν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθησόμενον εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος Νόμου ὡρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος, βαλανοκιυδίων, τῆς μετάρης, τοῦ ριζαρίου καὶ τοῦ πρινοκοκκίου λαμβάνεται εἰς τὰ Τελωνεῖα, κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῶν ξηρῶν σύκων, καθὼς καὶ ἐκεῖνος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων, Τροικηνίης, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ μεταφορὰν αὐτῶν, διὰ θαλάσσης.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῆς ὀφειλόμενον Τελωνιακὸν δικαίωμα, λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν δέκα 0/0 διὰ τὴν ἔγγειον φόρον, καὶ ἐξ 0/0 διὰ τὸ Τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 24.

Ἅμα κατὰ τὸ πρῶτον ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος συντίσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσῃσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ εὐπολητοτέρων ἐμπόρων, καὶ τρεῖς ἄλλοι ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, εἰς τὸ ὅποιον θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν βρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλαμβάνον ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐν ἐννατημῆριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἑμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκο-

νομικῶν Ὑπουργείων· τοῦτο δὲ ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρ. 25.

Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ οἱ ἰδιοκτῆται, ὀφείλουν νὰ ὑπογράψωσιν εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ καταγράφονται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες, περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρ. 26.

Ἐάν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ αἰρυνιδία αὐξομειώσεις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν σταριδεμπόρων, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ Τελωνεῖου, εἴτε κατ' αἴτησιν ἄλλης τινος ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 σημειουμένων ἀρχῶν, συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον θέλει ὑποβληθῇ, ἀνευ ἀναβολῆς, ὡσαύτως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 27.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ, ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἔσρων, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀρτίως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρ. 28.

Πρὶν προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 24· ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα, θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρῶσαι τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ Τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 29.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιυδοδένδρων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον, ἀνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν, ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ Τελωνεῖα, μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, λαμβανόμενον εἰς τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου, λογιζομένου πρὸς 44 ὀκάδας, ἀνευ διακρίσεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν καὶ Λακεδαιμόνα.	
Ἑγγίσις φόρος δραχ.	1: 10
Τελωνιακὸν δικαίωμα	65
β.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα.	
Ἑγγίσις φόρος	1: 5
Τελωνιακὸν δικαίωμα	60
γ.) Διὰ τὸν Νόμον Μεσσηνίας, ἐγκρατικὸς φόρος	3:
Τελωνιακὸν δικαίωμα	60
δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχω- νίαν ἐγκρατικὸν φόρος	2:
Τελωνιακὸν δικαίωμα	60
Ἐπὶ τῶν κικιδίων	
Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχω- νίαν ἐγκρατικὸς ἀνὰ	25
τὴν ὁκάν, καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα	6
Δι' ὅσα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη Ἑγγίσις φόρος	10
καὶ Τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὁκάν	6

Ἄρθρ. 30.

Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν βαλανοκιυλίων, θέλουσιν τελεθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19]31 Μαρ-
τίου 1843 Τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον θέλει φροντίσει, νὰ λη-
φθῶσι τ' ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρτησιν μέτρα.

Ἄρθρ. 31.

Ὅστις προεβῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιυλιδοθέν-
δρων, ἐξακουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 29 στοιχ. γ' καὶ δ'.
ἀνεῖ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει υποβάλλεσθαι εἰς
πληρωμὴν τῆς διπλοῦς ἀξίας τοῦ καρπῶ, τὸν ὅποιον ἀβέλε
συνάξει, κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ τῆς Νόμου, τὸ δὲ ἕμισυ
αὐτοῦ δίδεται εἰς τοῦ ἀνακαλύψαντος, ἐκτὸς τῶν ἐπιστάτων
τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ Ἑγγίσις φόρος ἐπὶ τῇ μεταξίᾳ εἰσπράττεται ὡσαύτως εἰς
τὰ Τελωνία πρὸς δραχ. 2: 50/00 κατ' ὁκάν, ἀνεῖ διακρι-
στῆς ποιότητος ἐπὶ δὲ τῶν κουκουλίων, ὅταν ταῦτα ἐξαγών-
ται, λαμβάνεται πρὸς λ. 60 τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δι-
καίωμα, δὲ ἀμεινότερον, ὅ τοις ἐκτὸς ἐπὶ τῇ προσδιορισθείσῃ,
ὡς ἀμεινότερον, τιμῇ.

Ὁ μετακομιζὼν μεταξίην, ἢ κουκούλια, ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην

ἐπαρχίαν ὁρεῖται νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν
Ἐφόρον τῆς ἑπαρχίας. ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἐνθα μετα-
φέρεται, ἐμφατικὸν τὸ ποσὸν τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ
βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἑπαρχίαν, ὅπου μετακομίζεται, ὑπο-
χρεωμένως νὰ παρουσιάσῃ αὐτὴ εἰς μὲν τὴν Τελωνιακὴν ἀρχήν,
ὅταν ὁ τόπος, ἐνθα μεταφέρεται, ἴσῃ παρτίσῃ, εἰς δὲ τὸν
Ἐφόρον, ὅταν ἴσῃ μισθώσῃ, διὰ νὰ ληθῇ τὴν ἀνέκουςαν
ἀποδείξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς αὐτῶν, τὴν ὅποιαν
ἀποδείξιν ὁρεῖται, ἐντὸς ἐνὸς μηνός, νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν Οἰ-
κονομικὸν Ἐφόρον, εἰς αὐτὸν εἶδῃ τὸ δηλωτικόν.

Ἀλλ' εἰν, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, παραλείψῃ νὰ
παραστήσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφόρον τὴν ρηθείσαν
ἀποδείξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγω-
γὴν ὁρεϊσμένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου θέλει υποβάλλεσθαι ὁ
μετακομιζὼν, ὅστις δὲν εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ δηλωτικόν,
ἢ, ὅστις ἡ μετακομιζομένη μεταξίη ἢ κουκούλια, εἶναι πο-
σότητος ἀνωτέρας, ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαινο-
μένης.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ Ἑγγίσις φόρος τοῦ προνοκακίου προσδιορίζεται εἰς 1 1/2
δραχμὴν τὴν ὁκάν, τὸ δὲ Τελωνιακὸν δικαίωμα εἰς λεπ-
τὰ 90.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ Ἑγγίσις φόρος τοῦ ριζορίου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 4 τὸ
καντάρι, τὸ δὲ Τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δραχ.
2. 40.

Ἄρθρ. 35.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσπῶν σάκων Ἑγγίσις φόρος, καὶ τὸ κατὰ τὴν
ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐξαγωγὴν αὐτῶν Τελωνιακὸν δικαίωμα,
λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' Ἑγγίσιον φόρον δραχ. 1.

Διὰ Τελωνιακὸν δικαίωμα λ. 60.

Ἄρθρ. 36.

Ὁ Ἑγγίσις φόρος τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας,
Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς
ἀγοραίας τιμῆς, βεβαιουμένης, κατὰ διμηνίαν, ἀπὸ τὴν Διοικη-
τικὴν καὶ Τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν Δήμαρχον. Ἐπὶ τῶν διὰ
ἑκτὸς μεταφερμένων λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων ὡσαύτως
πληρώνεται ὁ Ἑγγίσις φόρος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αὐτῆς τιμῆς.

Άρθρ. 37.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων σταφιδαμπέλων καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγγείου φόρου, θέλει προσδιορισθῇ δι' ἐκτιμήσεως, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 17, 18 καὶ 19 τοῦ παρόντος Νόμου, καὶ εἰσπραχθῇ εἰς χρήματα ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ταμεῖα. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων μωρεοδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτά ἐφ' ἑκάστου δένδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Άρθρ. 38.

Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς ἀρθρ. 31 καὶ 32 ἐνδίαλαμβανομένων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μεταφορὰ τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 36 πορτοκαλλολεμονίων, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ Τελωνιακοῦ δικαιώματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ διὰ τὰς λοιπὰς Τελωνιακὰς παραβάσεις χρηματικὴ ποινὴ, καθ' ὀριζομένην ἀναλογίαν, κατὰ τὸν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων Νόμον. Τὸ τριτημόριον τοῦ ὡς ποινὴ λαμβανόμενου ποσοῦ, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον, ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ ἀποζημιώσεως.

Άρθρ. 39.

Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπελῶν, σταφιδαμπελῶν, συκῶν, ἐλαιῶν, βαλανοκικιδίων, μωρεῶν κλπ. ἂν δὲν ᾖναι πολυστεῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ρητινοκατράμης.

Άρθρ. 40.

Ὁ ἐγγεὺς φόρος ἐπὶ τῆς ρητινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10/00, καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχοῦς ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπίσεως παρὰ τοῦ ἑκάρχου, τοῦ Δασονόμου καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ, θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας 15/00.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρ. 38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα, θέλει ὑποκύβῃ εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένης ποινάς.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄.

Γενικαὶ διατάξεις.

Άρθρ. 41.

Οἱ προσερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινος φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνὸς ἐυρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Άρθρον 42.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίαις ὁδηγίας, διασαφήσει, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν εἰς τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Άρθρ. 43.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζομένους καρποὺς, διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παρὰ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς φορολογουμένους, κατ' αἴτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχοῦσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ Ταμείου.

Άρθρ. 44.

Οἱ ἐκτιμῆται τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδικαιτηταὶ ὀφείλου ἐπὶ ποινὴν προστίμου 10—50 δραχμ. νὰ προτείνωσιν αὐτοβούλως τὴν ἐξαίρεσιν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι, κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς Πολ. Διοικονομίας, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους· ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς, ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημιώσιν.

Άρθρ. 45.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διατεταμένων Μοναστηρίων ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνά χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Άρθρ. 46.

Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, οἵτινες ὅπως δέποτε ᾔθελον ζημιώσιν τὸ δημόσιον πρὸς ἴδιον, ἢ ἄλλου

τινος δρελος, υπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζομέναις ποιναῖς, καὶ εἰς στέρησιν πάσης δημοσίᾳς ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο, ἕως ἑξῆς ἐτών.

Ἄρθρ. 47.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀναγγινώσκειται ὕστερον ἢ ἐφεξῆς ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ τῆς ἐπὶ πιστώσει, ἢ ἀνταλλαγῇ, διαθέσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις δημοσίων καρπῶν καὶ ἀπορροῖζεται νὰ λιθογραφηθῇ αὕτη καὶ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη σήμερον.

Ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἐπὶ πιστώσει, ἢ ἀνταλλαγῇ διαθέσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις δημοσίων καρπῶν.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Εἰς τὴν προεξέτασιν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, ἡμεῖς εἰσαχθέντος εἰς τὸ σεβαστὸν τοῦτο Σῶμα, παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνασχοληθεῖσα σπουδαίως ἡ Ἐπιτροπὴ, παρατήρησεν, ὅτι ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπεργορεύθῃ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ὅσον ἐνεστὶ ταχείας διαθέσεως τῶν εἰς τινὰς μεσογείους Ἐπαρχίας εἰσέτι μενόντων ἀνεκποιήτων δημοσίων καρπῶν, διὰ πιστώσεως ἢ ἀνταλλαγῆς.

Θεωρήσασα δὲ, ὅτι ἡ προκειμένη ἀνάγκη εἶναι κατεπείγουσα, καθ' ὅσον δὲν εἶναι μακρὰν ἤδη ἡ συλλογὴ τῶν νέων καρπῶν, ἡ δὲ περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς διαθέσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις δημοσίων καρπῶν, καθὼς πολυτρόπως εἰς φθορὰν ὑποκειμένων, καθίσταται ἐπιζήμιος εἰς τὸ Δημόσιον.

Θεωρήσασα προσέτι, ὅτι ἡ διὰ πιστώσεως, ἢ ἀνταλλαγῆς παραχώρησις τῶν μὴ εἰσέτι διατεθέντων δη-

μοσίων καρπῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1—4 τοῦ Νομοσχεδίου περιεχομένων ὄρων γινομένη, καὶ εἰς τὸ Δημόσιον ἀποχωρῶσαν ἀσφάλειαν παρέχει, καὶ τὰς χρείας τῶν πολιτῶν θεραπεύει.

Παραδέχθη ὁμοφώνως, διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, καὶ δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ ἐπίσης τὴν πλήρη παραδοχὴν του καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ σεβαστοῦ τούτου σώματος.

Μίαν μόνον παρατήρησιν ὑποβάλλει ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ σεβαστοῦ σώματος, καὶ αὕτη εἶναι, τὸ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ διατάξῃ τὴν μετακόμισιν μέρους τῶν εἰς τὰς μεσογείους ἐπαρχίας εὐρισκομένων ἀνεκποιήτων καρπῶν, καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους, ὅπου νομίσῃ ταύτην εὐκολωτέραν καὶ οἰκονομικωτέραν, διὰ τὸ Δημόσιον, καθότι, διὰ τοῦ μέτρου τούτου νομίζει ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ταχείας διαθέσεως τῶν δημοσίων γεννημάτων ἐπιτυγχάνεται, καὶ αἱ χρεиаὶ πλειοτέρων πολιτῶν προλαμβάνονται καὶ θεραπεύονται.

Νομίζει πρὸς τούτοις ἀναγκαῖον ἡ Ἐπιτροπὴ, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὥστε, ἢ δι' ἀνταλλαγῆς παραχώρησις νὰ γίνηται εἰς τὴν τάξιν μόνον τῶν γεωργῶν, διότι μόνοι οὗτοι δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐμπροθέσμως τὴν πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρέωσιν των.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰουνίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Κοντουμάς.

Γιαννάκης Χ. Πέτρου.

Ἰωαννοῦλης Καραμάνος.

Διαμαντὴς Ν. Ὀλύμπιος.

Γ. Παπαηλιόπουλος.

Προσδιορίσας δὲ μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θύλει συζητηθῇ τὸ περὶ διαθέσεως τῶν ἐν

ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Δημοσίου καρπῶν Νομοσχεδίων, λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

τῆς 13 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδόμαδος Πέμπτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρεις ἀποτελούμεντο· τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Τ. Μαγγίνα, ἐξαίτουμένου πεντηκοντήμερον ἀδειαν ἀπουσίας, ἣ ὅποια ἐγκρίνεται νὰ παραχωρηθῇ.

Ὡς ἀντικειμένου τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως θπαγγελθέντος ἐπομένως καὶ ὕστερον ἀναγνωσθέντος τοῦ περὶ διαθίσεως τῶν ἐν ταῖς δημοσίαις ἀποθήκαις καρπῶν Νομοσχεδίου, κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, παρατήρησέ τις τὰ ἑξῆς:

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σήμερον Νομοσχεδίον, προκληθέν πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ δημοσίου καρπῶν, διὰ πιστώσεως γενομένης, καθίσταται περιττὸν, διὰ τῆς διατάξεως τοῦ περυσικοῦ φορολογικοῦ Νόμου, ὁμοίας μὲ τὸ ἀρθρον 43 τοῦ ψηφισθέντος ἤδη φορολογικοῦ Νομοσχεδίου, δι' οὗ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον δύναται νὰ ἐκποιῇ τοῦς δημοσίους καρπούς, διὰ δημοπρασίας προσδιορισθείσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ γίνηται ἡ ἐκποίησις δημοσίως καὶ οὐχὶ μυστηριωδῶς.

Ἐνδέχεται ν' ἀντιτείνῃ τις, ὅτι διὰ τοῦ εἰρημένου ἀρθρου

ἐπιτρέπεται ἡ διὰ μετρητῶν ἐκποιήσις μόνον, ἐν ᾧ προτίθεται ἤδη, νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη ἐπὶ ἀνταλλαγῇ καὶ πιστώσει· ἡ τοιαύτη ὁμῶς ἐνοτασις δὲν εἶναι ὀρθή, καὶ κατὰ παρεξήγησιν τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου ἔθελε γένει, καθότι ἡ διὰ μετρητῶν ἐκποιήσις, ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἐπὶ πιστώσει, ἡ ἀνταλλαγῇ γενομένην· καὶ μὲ τὴν ἐπὶ πιστώσει μὲν, ὅταν προκηται νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη ἐπὶ ἐγγυήσει ἀξιοχρέω, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἐπὶ ἀνωτέρω τῆς πραγματικῆς τῶν δημοσίων καρπῶν ἀξίᾳ τιμῆματι μὲ τὴν ἀνταλλαγῇ δέ, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ κατηγορήσῃ τὸ Ἰπουργεῖον, ἂν οἱ δημοσίου καρποὶ παραχωρῶνται, διὰ ν' ἀντικατασταθῶσιν ἀμέσως σχεδὸν διὰ τοιούτων ὁμοίων κατ' εἶδος καὶ ποσὸν, καὶ μάλιστα καλλιτέρων κατὰ ποιότητα. Θεωρῶν λοιπὸν διὰ ταῦτα μάταιον νὰ παραχωρήσωμεν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἔχει, γνωμοδοτῶ νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐρωτήσαντος ἐπὶ ταῦτοις τοῦ Κυρίου Προέδρου, ἂν τις ὑποστηρίξῃ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, καὶ μηδεὶς ὑποστηρίζαντος αὐτήν, ἡ Γερουσία παρεδίξατο τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀρχομένης κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως, καὶ τοῦ 1ου ἀρθρου ἀναγνωσθέντος, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησε: 1) ὅτι ἡ λέξις «ἐπὶ πιστώσει» πρέπει νὰ τεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «διὰ δημοπρασίας», διὰ νὰ ἀποδίδηται καὶ εἰς τὴν δι' ἐκτιμήσεως παραχώρησιν τῶν δημοσίων καρπῶν, καὶ εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐνεργουμένην, ἐπειδὴ ἄλλως ἔθελεν ἀποδίδεσθαι εἰς μόνην τὴν δι' ἐκτιμήσεως παραχώρησιν, ἐνῶ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον δύναται νὰ ἐκποιῇ διὰ μετρητῶν, καὶ ἐπομένως ἔθελεν εἶσθαι περιττὸν νὰ προσδιορισθῇ τοῦτο καὶ διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου· καὶ 2) ὅτι δὲν ἀσφαλίζεται τὸ Δημοσίον, ἂν ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς γίνηται περὶ τῆς Διοικητικῆς, Οἰκονομικῆς καὶ Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐπειδὴ ἐντεῦθεν ἀπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ἰπουργοῦ ἡ εὐθὺν ἀφικρουμένη, ἐπιβάλλεται εἰς ὑποδεστέρας Ἀρχάς, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ περιπέσωσιν εἰς κατάχρησιν, μὴν ἐκτελοῦσαι ἐκτίμησιν ἀληθῆ καὶ πιστήν.

Μετὰ δὲ τοῦτον παρατηρήσας ἄλλος, ὅτι ἡ αὕτη ἔθελεν ὑπάρχει ἀμφοδολία, ἂν ἡ λέξις «ἐπὶ πιστώσει» τεθῇ μετὰ τὴν λέξιν «διὰ δημοπρασίας», ἐπειδὴ τότε ἔθελεν

αποδίδεσθαι εις μόνον τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῇ βράτει τῆς τρεχούσης τιμῆς παραχώρησιν, ἐγνωμοδοτήσατε νὰ διασφαλισθῇ ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου τούτου, δι' ἐκδοθησομένης παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἐγκυκλίου.

Τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, παρτηρεῖ ἄλλος, προτεκλήθη, διὰ νὰ ἐκποιηθῶσιν εὐκόλως οἱ δημόσιοι δημοπρατικοὶ καρποί, καὶ διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ τὸ Δημόσιον. Ἡ ἐκποίησις ὅμως αὕτη καθίσταται δύσκολον νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐπειδὴ τῆς συγκομιδῆς ἐπιβαλόντος, οὐδεὶς ἤθελε συναινέσει νὰ λάβῃ καρποὺς παλαιούς, ὑπεργεωμένους· νὰ ἀνταποδώσῃ νέους, ποιότητος καλλιερέας καὶ τιμῆς μείζονος, καὶ διὰ τούτα γνωμοδοτῶ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ δι' ἀνταλλαγῆς παραχώρησις, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἀποδίδωσιν ἐπὶ τῆς συλλογῆς οἱ φορολογούμενοι ἀνάλογον ποσότητα καρπῶν, μὲ τὴν αἴαν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἤθελον λάβει, μάλιστα δι', διὰ νὰ μὴν ὠφελῇται ἰουδαϊκῶς τὸ Δημόσιον, ἂν εἴ ἀνάγκη· ὑποβληθῶσι τινὲς εἰς τοιαύτην ἐπιβλαβὴ ὑπεργεώσιν. Κατὰ δὲ τούτων, ἡ ἐκποίησις τῶν δημοσίων καρπῶν ἐμποδίζεται, ἂν δὲν ἐπιτρέπηται νὰ παραχωρητῇ, δι' ἀνταλλαγῆς ποσὴν ἀνώτερον τῶν 500 ὀκάδων, ἐνῶ ἐνδέχεται νὰ προνοησθῇ τις ζητῶν 10,000 ὀκάδας καὶ ἰπέκεινα, καὶ ἐνῶ τὸ Δημόσιον ἔχει συμφέρον νὰ ἀπαλλοτριώσῃ, ὅσον εἴη τε τάχιον, τοὺς ἀνεκποιήτους αὐτοῦ καρποὺς· τότε δὲ μόνον ἤθελεν εἶσθαι ὠφέλιμος ὁ περιορισμὸς οὗτος. ἂν τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον ἐψηφίζετο τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, ἢ Οκτώβριον, ὅτε ὑπῆρχε σιτοδεία· ἀλλ' ἤδη ὁ τοιοῦτος λόγος ἐξέλιπε, καὶ διὰ νὰ μὴ καταστραφῶσιν οἱ καρποί τοῦ Δημοσίου, ἀπώληται μένοντες, γνωμοδοτῶ προσέει, νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁ ὅρος τῶν πρὸς παραχώρησιν δι' ἀνταλλαγῆς 500 μόνον ὀκάδων.

Μετὰ τούτου ἀντεπακητήρησεν ἄλλος ὅτι, καίτοι τῆς συγκομιδῆς ἐπιβαλόντος, ἡ δι' ἀνταλλαγῆς παραχώρησις τῶν καρπῶν τοῦ Δημοσίου, ἀρρωστήσας σχεδὸν τὸν ἀρχαῖοτον, μὴ παραγόμενον εἰμὴ τὸν Αὐγούστον, ἢ Σεπτέμβριον, καὶ μόνον ἀναγκαιόντα εἰς τοὺς χωρικοὺς, αἵτινες σπανίως κάμνουν χρῆσιν τῆς κριθῆς ἢ τοῦ σίτου· δὲν ἐμποδίζεται νὰ πραγματοποιηθῇ ὅτι οἱ καρποί εἰσὶν ἐν τῇς ἀλωνίαις εἰσῆτι, οἱ δ' ἔχοντες ἀνάγκην, ἀμοιροῦντες χρημάτων, εὐκόλως ὑποβάλλονται εἰς τὴν ὑπεργεώσιν τοῦ νὰ δώσωσιν ἐπὶ τῆς συλλογῆς καρποὺς

τοῦ αὐτοῦ εἶδους μὲ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἤθελον λάβει ἄλλος, καὶ ἀδικηροῦσιν, ἂν θέλωσι δώσει καρποὺς νέους, ἐνῶ λαμβάνουσι παλαιούς· ὅτι οἱ πλείστοι τῶν χωρικῶν εἶναι ὑποβέβλημένοι εἰς συμφωνίας τοιαύτας, καὶ δὲν ἤθελον εἶσθαι ἀξιοχρεοί, ἂν παραχωρητο εἰς αὐτοὺς ποσὴν ἀνώτερον τῶν 500 ὀκάδων· καὶ ὅτι τὸ Νομοσχέδιον διὰ ταῦτα, πρέπει νὰ γένη δεκτὸν, ἀνεὺ τροποποιήσεως.

Ἡ ἐπὶ ἀνταλλαγῇ παραχώρησις τῶν καρπῶν, ἀντιπαρητήσεν ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσας, πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἐπὶ ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσει, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ παρητήρησις, ὅτι οἱ χωρικοὶ δὲν εἶναι ἀξιοχρεοί, δι' ἀνώτερον τῶν 500 ὀκάδων ποσὴν, ἐπειδὴ ἄλλως ἤθελεν ἐμποδίζεσθαι ἡ ἀνταλλαγῇ, ἂν αὕτη ζητῆται δι' ἐγγυήσεως ἀσφαλοῦς. Ὁ περιορισμὸς οὗτος τοῦ Νομοσχεδίου ἐμφαίνει τὴν δυσπιστίαν, μὴπως οἱ καρποί τοῦ Δημοσίου ληρθῶσι παρὰ τινων, οἱ δὲ λοιποὶ ἀγοράζωσιν αὐτοὺς ὑπέρτερον εἰς τιμὰς ὑπερόγκους, ἢ δὲν δίδουσι τὰς ψήφους τῶν ἀνεξαρτήτως εἰς ἐκλογικὰς περιστάσεις, εἰς τὰς θελήσεις ἐκείνων, δι' ἀνάγκην τῆς πείνας ὑποχωροῦντες· ἡ τοιαύτη ὁμως δυσπιστία εἶναι ματαία, διὰ τὴν εὐρορίαν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ ἀπεριορίστως ὡς πρὸς τὸ ποσὸν, πρέπει νὰ κανονισθῇ ἡ δι' ἀνταλλαγῆς παραχώρησις, διὰ νὰ μὴ συμβῇ ζημία εἰς τὸ Δημόσιον, μὴ δυνάμενον ν' ἀπαλλοτριώσῃ τοὺς ἀνεκποιήτους καρποὺς αὐτοῦ, εἰς περιστάσειν ἐναντίων.

Μετὰ ταῦτα ὁ κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς παρητήρησε τὰ ἐξῆς.

Παρατηρήσας τὴν προσεγγίζουσαν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν καὶ τὴν εὐρορίαν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ πληροφορούμενος, ὅτι ὁ ἐθνικὸς ἀραβοσίτος κινδυνεύει νὰ μείνῃ ἀπώλητος, οἱ δὲ χωρικοὶ, διὰ τὴν παρελθούσαν σιτοδείαν, τοῦ ἄρτου στερούμενοι, ἀναγκάζονται νὰ προσφύγωσιν εἰς σιτοπώλας κερδοσκόπους, καὶ λαμβάνοντες παρὰ τούτων καρποὺς ὑποβάλλονται εἰς τόκους ἀδρόους· ἢ συμφωνοῦσιν ἀντὶ ἑκατὸν ὀκάδων, νὰ δίδωσιν ἐπὶ τῆς συλλογῆς ἑκατὸν πεντήκοντα, προσέειμην νὰ συμβιβάζωμ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ λαοῦ, διὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται σήμερον Νομοσχεδίου, πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Βουλὴν εἰσάχθέντος, μὴ ψηφισθέντος ὅμως ἐγκαίρως. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡδὴ συγκομιδῶν τῶν καρπῶν, ἀλλ' ἢ τοῦ ἀραβοσίτου, τοῦ ὁποίου κάμνουν ἀπώλει-

στακήν χρῆσιν οἱ πεδῖνοι καὶ ὄρεινοι χωρικοὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς, θέλει γένει μετὰ καιρὸν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Δημόσιον ἔχει ἱκανὴν ποσότητα, μὴν ἐκποιηθέντος ἀρχαιοτάτου, θεωρῶ ἀνγκαῖον νὰ ψαφισθῇ τὸ Νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ διπλοῦς σκοπὸς τῆς ὠφελείας τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ λαοῦ, ἔπειδὴ οἱ μὴν ἔχοντες ἀραβοσίτον, θέλουν προσεῖλθαι ἀναμριδύλως νὰ ζητήσωσι τοιαύτον ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀποθήκης καὶ ἀπαλλαττόμενοι ἀπὸ ἰδιωτικῆς σιτοπώλης, θέλουσι καταναλῶντες τοὺς κινδυνεύοντας νὰ κακίστραφῶσι δημοσίους καρπούς.

Ἀποδίδους ἄλλος τὴν μὴ ἐκποιήσιν τῶν δημοσίων καρπῶν, καίτοι σιτοδείας ὑπαρχούσας, εἰς τὴν ἐν ταῖς ἀποθήκαις νόθευσιν αὐτῶν, παρετήρησεν, ὅτι δυσκόλως θέλουσιν ἤδη ἐκποιηθῶν τοιοῦτοι καρποὶ, καὶ ἐπικεῖται κίνδυνος, μήπως παραχωρηθῶσιν εἰς πρόσωπα, μὴ διδόντα ἐγγήνησιν ἀξιώχρεων· ὅτι διὰ τῆς ἐγγυήσεως δὲν ἀσφαλίζεται τὸ Δημόσιον, ὡς ἀπέδειξεν ἡ πείρα, διὰ τῆς ἐπὶ ἐγγυήσεως ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων, διὰ τὰς ὁποίας πολλαὶ ποσότητες εἰσέτι ὀρεῖλονται· ὅτι οἱ προσδιορίζοντες τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν καρπῶν ὑπἄλληλοι, ἐνδέχεται νὰ κανονίζωσιν, ὡς τοιαύτας, διὰ συμφέρον ἴδιον, πολὺ ἐλάττωσας τῶν πραγματικῶν, καὶ διὰ ταῦτα, ὅτι πρέπει διὰ πᾶσαν συμβεβημένην ζημίαν εἰς τὸ Δημόσιον, νὰ θεωρῶνται ὑπεύθυνοι οἱ ἐσφαλμένῃ ἐκτίμησιν ἐκτελοῦντες, ἢ ἐπὶ μὴ ἀσφαλῇ ἐγγυήσει τὴν παραχώρησιν τῶν καρπῶν ἐναργούντες ὑπἄλληλοι, ὁ δὲ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του, εἰς τε τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, καὶ τὴν μὴ εἰς τὸ μέλλον τῶν δημοσίων καρπῶν νόθευσιν.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι πρὸς ῥαδίαν ἀπαλλοτριώσιν τῶν δημοσίων καρπῶν εἶναι ἱκανὴ ἡ ἐπὶ πιστώσει, διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσεως, ἢ ἡ ἐπὶ ἀνταλλαγῇ παραχώρησις αὐτῶν εἰς τοὺς αἰτοῦντας, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραχωρῶνται δι' ἐκτιμήσεως, ἔπειδὴ αἱ Διοικητικαί, Οἰκονομικαὶ καὶ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ θέλουσι ζημιῶσι τὸ Δημόσιον, συμφωνοῦσαι μὲ ἐταιρίας, καὶ συμφέρον ἔχουσαι νὰ προσδιορίζωσι τιμὰς ἐλαχίστας, ἐγνωμοδότησαι νὰ τροπολογηθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρον, ὡς ἑξῆς:

Ἐπιτίθεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον νὰ ἐκποιῇ, διὰ δημοπρασίας, εἰς τοὺς αἰτοῦντας, τοὺς ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Δημοσίου ὑπάρχοντας ἀνεκποιήτους

καρπούς ἐπὶ πιστώσει, λαμβανομένης ὅπως ἀξιοχρεῖον ἐγγυήσεως, ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας καὶ.

Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τοῦ τοιούτου κινήσαντος προσέθηκεν, ὅτι ἀποδείξας ἐναργῆς ὑπάρχει ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτι, ἐνῶ διὰ τὴν σιτοδείαν εὐκόλως ἤθύναντο νὰ πωληθῶσιν οἱ τοῦ Δημοσίου καρποὶ, δὲν ἐπωλήθησαν μέχρι τοῦδε, οἱ δὲ πωληθέντες ἐπωλήθησαν πρὸς λιπτά 26 τὴν ὀκάν, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὑπελογίσθησαν πρὸς λιπτά 16, ὡς πρὸς τὸ Δημόσιον, τοιαύτης ἐσφαλμένης περὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν καρπῶν πληροφορίας λαμβάνον. Παραίνων δὲ τὸν λόγον του, παρετήρησεν, ὅτι οἱ αἰτοῦντες νὰ λάβωσι δημοσίους καρπούς ἐπὶ πιστώσει, δύνανται ν' ἀναφέρωνται εἰς τὴν ἀρμόδιον Ἀρχήν, καὶ ἐναργῆται δημοπρασία, διὰ νὰ προσδιορίζηται ἡ τιμὴ καταλλήλως, χωρὶς ζημίαν τοῦ Δημοσίου.

Ἢ ἐπὶ ἐκτιμήσει παραχώρησις, εἶπεν ἄλλος, δὲν ἐπιφέρει κίνδυνον ζημίας τοῦ Δημοσίου, οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ υποτιθῇ, ὅτι καὶ αἱ Δημοτικαί, καὶ αἱ Οἰκονομικαὶ καὶ αἱ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ θέλουσι συμφωνήσαι, διὰ νὰ ληστεύσωσι τοὺς δημοσίους καρπούς, μὴ προσδιορίζουσαι τὴν πραγματικὴν ἀξίαν αὐτῶν. Πρῶτον· ἔπειδὴ τὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον πληροφορεῖται καθ' ἑβδομάδα, περὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς τῶν καρπῶν, καὶ δευτέρον· ἔπειδὴ πρόκειται νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ στερούμενοι ἄρτου γεωργοὶ, 500 ὁκάδας σίτου μόνον λαμβάνοντες, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει ν' ἀνταποδώσωσιν αὐτὰς εἰς ὄμιον εἶδος, κατὰ τὴν προσεγγίζουσαν συλλογὴν, εἰς τρόπον ὥστε, διὰ τοιοῦτον μικρὸν ποσόν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν συνεννόησις ἐπὶ κατασχέσει. Προσέθηκε δὲ, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν μὴ πωληθέντων εἰσέτι καρπῶν συνίσταται ἀπὸ ἀραβοσίτον, δυνάμενον ἤδη νὰ πωληθῇ, ἔπειδὴ τὰ ὄρεϊνὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη, μεθ' ἑνὸς μῆνα μόλις θέλουσι συγκομίσαι τοὺς πρώτους καρπούς τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, καὶ ὅτι τὸ κατεπείγον τοῦ χρόνου ἀπαιτεῖ τὴν ἀντιτροποποιήσεως ταχυτάτην τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου παραδοχὴν.

Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ἀπάντησεν, ὅτι ἡ περὶ τῶν ὑπαλλήλων πιποίθησις τοῦ ἐμφορῆθαι ἐκ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ δὲν θεωρεῖ ὡς ἐμπόδιον τῶν κατασχέσεων τὰς περὶ τῆς ἑβδομαδιαίας τιμῆς τῶν καρπῶν πληροφορίας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον· ὅτι δὲν προ-

καίται περί τοῦ δι' ἀνταλλαγῆς παραχωρητέου ποσοῦ τῶν 500 ὀκάδων, ἀλλὰ περί τῶν ἀνεκποιήτων μεγάλων ποσοτήτων καρπῶν, ὡς πρὸς τοῦς ὑπολοίπους δύναται νὰ γίνη κατάχρησις, καὶ ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου καθίσταται ἀναπόφευκτον τὴν παραδοχὴν τῆς ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρ. προταθείσης τροπολογίας.

Ὁ δημοσίος ἀρχιδόσιτος, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ἐν μὲν ταῖς ἀποθήκαις εὐρίσκεται κατὰ μικρὸν μέρος, ὃ δὲ λοιπὸς δι' ἑλλειψιν ἀποθηκῶν, ὑπάρχει εἰς διάφορα ὀρεινὰ μέρη πρὸς τοῖς ἰδίους φορολογουμένοις, τινὲς τῶν ὁποίων τὸν κατηνώλισαν ἤδη, τινες δὲ διατηροῦσιν αὐτὸν, διὰ τὰ τοῖς παραχωρηθῆ, ὅταν τὸ ὕπουργεῖον λάβῃ τὸ μέτρον τῆς ἐκποιήσεως. Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ υποτεθῇ, ὅτι θέλει λάβει χώραν τοιαύτη κατάχρησις, ὡς πρὸς τὸ ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἐλάχιστον ποσόν, καὶ πρέπει κατὰ συνέπειαν, νὰ γίνη δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον, ὅπως ἔχει, ἐπειδὴ ἄλλως, πᾶσα βραδύτης θέλει ἐπενέγκει ζημίαν εἰς τὸ Δημοσίον.

Ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, εἶπεν ἄλλος, ἐξάγεται ἡ συμφωνίᾳ μετὰ τὸν ἤδη ψηφίζομενον Νόμον διατάξις τῶν δημοσίων δημοπρατικῶν καρπῶν, καὶ χαίρει ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμολογίας.

Ὑποστηρίζων ἄλλος τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας καὶ συμφωνῶν μετὰ τὸν υποβαλόντα αὐτήν, προσέθηκεν ὅτι, δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις, ἂν ὁ ἀρχιδόσιτος εὐρίσκεται κατὰ μικρὰν ποσότητα εἰς τὰ ὀρεινὰ ἢ πεδινὰ μέρη, ὅτι πρόκειται περὶ ἀπαλλοτριώσεως ὅλων ἐν γένει τῶν μὴ ἐκποιηθέντων εἰσέτι τοῦ Δημοσίου καρπῶν, ἡ δὲ διὰ δημοπρασίας ἀπαλλοτριώσεις παρέχει πλήρη ἀσφάλειαν, ἐν ᾧ ἡ δι' ἐκτιμήσεως παραχώρησις ὑποτίθεται κίνδυνον καταχρήσεων καὶ ἀμφιβολίας ἀπείρους.

Τὸ εἰς τὴν Βουλὴν, περὶ τοῦ προκαιμένου, Νομοσχέδιον παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι ὑπῆρχε καθ' ὅλα συμφωνῶν μετὰ τὴν ἤδη προτεινομένην τροπολογίαν, ἐγνωμοδότησα νὰ μὴ γίνη αὕτη δεκτὴ, ἐπειδὴ ἄλλως δὲν θέλει ἐφαρμοσθῇ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, μὴ γινόμενον δεκτὸν παρὰ τῆς Βουλῆς, τροπολογησάσης. Αὐτὸ, ὅπως εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσέχθη.

Μεταβαλὼσα ἡ Βουλὴ, λίγει ὁ προτείνων τὴν τροπολογίαν, τὴν λέξιν *φορολογουμένους*, διὰ τῆς λέξεως *αἰτουμένων*, δὲν ἀπέρριψε τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλὰ κατέστησε τὸν σκοπὸν αὐτοῦ γενικώτερον· φροντίζουσα δὲ περὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος,

καὶ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ τῆς τροπολογίας τοῦ 1 ἄρθρ. ὠφελίαν, θέλει ἀποδεχθῇ αὐτήν, ὡς νομίζω, ἀνευ ἀμφιβολίας· ἀλλ' ἂν εἰς ἰκαντὶαν περίπτωσιν δὲν ἰσχύσῃ τὸ Νομοσχέδιον, θεωρῶ προτιμώτερον νὰ ἐκποιηθῶσιν οἱ τοῦ δημοσίου καρποὶ, ὅπως ὁρίζει περὶ αὐτῶν ὁ φορολογικὸς Νόμος.

Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος τοιαύτης καταχρήσεως, ἀπαντᾷ ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ἐπειδὴ κατὰ πρόληψιν οἱ ὑπάλληλοι ὑποτίθενται τίμιοι μὴ ἐπιμένον ὅμως εἰς τὴν περὶ τῆς τιμιότητος αὐτῶν ἀπόδειξιν, παρατηρῶ, ὅτι ἡ φύσις τῶν πραγμάτων δὲν ἀποδείκνυσιν δυνατόν τὴν κατάχρησιν, ἐπειδὴ ὁ ἀρχιδόσιτος εὐρίσκεται εἰς διαφόρους χεῖρας, καὶ εἰς ἀποκέντρα διάφορα ὀρεινὰ μέρη, ὅπου δὲν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃσιν ἔμποροι, διὰ τὴν ἀγοράσασθαι τοὺς καρποὺς, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς εἰρηται· ἐπειδὴ δὲ ἡ Βουλὴ τροπολογήσασα τὸ Νομοσχέδιον, παρατηρήσκατος τις, ὅτι δὲν ἤθελε δικαιολογηθῇ ἡ εἰς γεωργὸν μεγάλην ποσότητα καρπῶν παραχώρησις, δὲν θέλει παραδεχθῇ αὐτὸ, ἂν εἰς αὐτὴν ἐπανέλθῃ, ὅπως κατὰ πρότερον εἰσέχθη, τὸ καταπεύγον τοῦ χρόνου καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου ἀπαιτοῦσι τὴν μὴ παραδοχὴν τῆς προκαιμένης τροπολογίας.

Μηδεμιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία μὴ παραδεχθεῖσα τὴν τροπολογίαν, παρεδέξατο τὸ ἄρθρ. 1, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχέδιῳ.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 ἐγένοντο δεκτὰ, ὅπως ἔχουσιν.

Ἀναγνωσθὲν ὕστερον τὸ ἄρθρ. 5, ἐνεκρίθη νὰ τροπολογηθῇ ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων, τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων, διὰ τῶν λέξεων ὃ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

Ἐκφορηθὲν ἐπὶ τέλους τὸ Σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφους 20 κατὰ 5.

Αἰτήσαντός τις, ἐπὶ τούτοις, νὰ υποβάλῃ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, πρὸς ἀπλὴν μόνον πληροφορίαν τῆς Γερουσίας, τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμόν τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ τοὶ μὴ συζητηθέντες εἰσέτι παρὰ τῆς Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσέχθη, καὶ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι θέλει υποβάλῃ αὐτὸν, ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίαν, ἀναγγέλλας προηγουμένως, ὅτι τὸ προσηγγίζον Σάβ-

εατον θέλει συνέλθει τὸ Σώμα διὰ τὴν ἀναγνωσθῆσαι καὶ κυρωθῆσαι τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Σ. Τρικούπης

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας

Β. Χρησακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 18 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν κατὰ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκονται μετὰ ταῦτα ἀναφοραὶ τῶν Γερουσιαστῶν Κ.Κ. Χ. Παπαπολίτου, Σ. Θεοχρόπουλου, Α. Λόντου, Α. Βούλγαρη, καὶ Σ. Βλάχου, ἐξαίτουμένων ἀδείαν ἀπουσίας, τοῦ μὲν πρώτου δέμητον, τοῦ δὲ δευτέρου τεσσαρκακονθήμερον, τοῦ δὲ τρίτου ὡσαύτως, τοῦ δὲ τετάρτου πεντηκονθήμερον, καὶ τοῦ τελευταίου τεσσαρκακονθήμερον.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀναφορῶν τούτων, ὁ Κύριος Πρόεδρος παρατήρησεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῇ ἀδεία ἀπουσίας εἰς τοὺς ἀναφερομένους, μέχρις οὐ ἐπανέλθωσιν οἱ ἀποδημούντες ἐν ἀδείᾳ, ἐπεὶ δὲ ἄλλως τὰ τμήματα ἔθελον μείνει ἀτελῆ καὶ ἔθελον οὕτως ἐμποδίζεσθαι αἱ τμηματικαὶ Συνεδριάσεις.

Παρατηροῦντες τινὲς ὕστερον, ὅτι ἡ συγκομιδὴ τῶν σταφίδων δικαιολογεῖ τὰς αἰτήσεις περὶ παραχωρήσεως ἀδείας ἀπουσίας, καὶ ὅτι πρέπει νὰ παραχωρηθῇ αὕτη, καθ' ὅσον τὸ Σώμα δὲν καθίσταται ἀτελὲς ἐντεῦθεν, προσέβηκαν, ὅτι ἡ ἀτέλεια τῶν Τμημάτων, δὲν εἶναι ἰσχυρὸς λόγος πρὸς μὴ παραχώρησιν τῆς ἀδείας, ἐπεὶ δὲ ταῦτα, κατὰ τὸν Καινισμόν

ἀνανεούμενα κατὰ μῆνα, δύνανται διὰ τῆς ἀνανεώσεως νὰ κατασταθῶσι πλήρη.

Μετὰ δὲ τούτους ἀντιπαρτηροῦντες ἄλλοι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῇ ἀδεία ἀπουσίας, ὅταν οἱ παρόντες Γερουσιασταὶ ἦναι ἐλάσσονες τῶν τριάντων, ἐπεὶ δὲ ἄλλως ἐνδέχεται, τινὲς ἀσθενήσαντες, νὰ ἐπενέγκωσι πρόσκομμα εἰς τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Σώματος, ἢ ὅταν ἐκ τῆς ἀπουσίας τινὸς δὲν ὑπάρχῃ τι τῶν τμημάτων πλήρες πρὸς Συνεδριάσιν, ἐγνωμοδοτήσαν, νὰ μὴ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ἐν ἀδείᾳ ἀπόντας παράτασις ἀπουσίας τοῦ λοιποῦ, οὐδὲ ἡ ἀδεία ἀπουσίας, διὰ μείζονα λόγον, εἰς τοὺς ἤδη ἐξαίτουμένους αὐτήν.

Ἐρωτηθεῖσα τελευταίαν ἡ Γερουσία, κατὰ γνωμοδοτήσιν τινος, παρεδέξατο ν' ἀναβληθῇ, μέχρι τῆς ἐπερχομένης Συνεδριάσεως ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις, διὰ νὰ παρατηρηθῇ παρὰ τοῦ Γραφείου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπόντων ἐν ἀδείᾳ, καὶ ποῖα τῶν Τμημάτων ἔθελον κατασταθῇ ἐλλειπῇ πρὸς Τμηματικὴν Συνεδριάσιν, ἂν ἔβη παραχωρηθῶσιν αἱ ζητούμεναι ἀδείαι ἀπουσίας.

Λαβὼν τις τὸν λόγον μετὰ ταῦτα καὶ παρατηρῶν, ὅτι οὐδ' ἐπὶ τῆς παρελθούσης, οὐδ' ἐπὶ τῆς ἐνιστάσης Συνόδου ἐλήρθη φροντίς, ν' ἀγορασθῶσι τὰ χρῆζοντα εἰς τὸ Σώμα βιβλία, διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπολογισθέντος ποσού, ἐγνωμοδοτήσας νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἰδίως, μὴν ἐπαρκούντος τοῦ Γραφείου, διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀσχολίας.

Μετὰ δὲ τοῦτον παρατήρησεν ἄλλος, ὅτι συνίσταται βιβλιοθήκη ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ ἀναγνωστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι φέρεσθαι καὶ ἐξωτερικαὶ ἐφημερίδες. Ἐπεὶ δὲ τῶν αὐτῶν Νομοθετικῶν συγγραμμάτων ἔχουσι χρεῖαν ἀμφοτέρω τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, ἡ δὲ περὶ τῆς εἰρητικῆς βιβλιοθήκης, παρὰ τὴν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποτελουμένην, δύναται νὰ κατασταθῇ πληρεστέρα, ἐγνωμοδοτήσας, ὅτι εἶναι κάλλιον, νὰ μὴ συστηθῇ τοιαύτη κατ' ἰδίαν ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἀλλὰ δι' ἀμφοτέρω τὰ Βουλευτικὰ Σώματα ἢ αὐτῇ, καὶ κατὰ συνέπειαν ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις, διὰ νὰ λάβῃ χώραν, ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τοῦ Γραφείου τῆς Βουλῆς συνεινότησις.

Παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐνδέχεται, νὰ ἔχωσι χρεῖαν τῶν αὐτῶν Συγγραμμάτων ἢ τε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία, ἐν ᾧ ταῦτα πρέπει νὰ ᾖναι πρόχειρα εἰς πᾶ-

σαν περίστασιν, ἐγνωμοδότησε νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ, ἐνὸς μέλους παρ' ἐκάστου τῶν Τμημάτων ἐκλεγομένου, διὰ νὰ ὁρонтίῃ περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν πρὸς χρῆσιν πρόχειρον ἀναγκαιούτων εἰς τὸ Σώμα βιβλίων, τὰ ὅποια δύνανται νὰ τίθενται μετὰ ταῦτα εἰς γενικὴν βιβλιοθήκην ἀμφοτέρων τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, συμβιβάζομένων οὕτω τῶν γνωμοδοτήσεων ἐκατέρου τῶν προλαλησάντων.

Ἐρωτηθεῖσα τελευταίον ἡ Γερουσία, ἂν πρέπει ν' ἀποφασισθῇ ἡδὴ περὶ τοῦ προκειμένου, ἢ ν' ἀναβληθῇ ἡ τοιαύτη ἀπόφασις εἰς Συνεδρίασιν ἄλλην, παρεδέξατο τὸ δεύτερον.

Λαβὼν τις τὸν λόγον μετὰ ταῦτα, καὶ παρατηρῶν, ὅτι κατὰ Μεσημβρίαν οὐδὲ εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Γερουσίας, ἕνεκα τοῦ καύσωνος νὰ ἔρχεται, οἷδὲ νὰ βουλευθῇ τις εὐκόλως δύναται, ἐγνωμοδότησε, νὰ κανονισθῇ, ὡς ὦρα τῆς ἐνάρξεως τῶν Συνεδριάσεων, ἡ 8, ἢ 9 Π. Μ.

Ἐπιστηρίζων ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν ταύτην, προσέθηκεν ὅτι, ἂν τὰ πρακτικὰ Συνεδριάσεώς τινος, ἦναι πολλὰ, προτιμώτερον εἶναι νὰ μὴ γίνηται Συνεδρίασις τὴν ἐπομένην ἡμέραν, παρὰ νὰ συνέργηται τὸ Σώμα κατὰ Μεσημβρίαν.

Μετὰ τοῦτον παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι διὰ τὴν πλὴθὺν τῶν πρακτικῶν Συνεδριάσεώς τινος δὲν πρέπει τὴν ἐπομένην ἡμέραν, νὰ μὴ γίνηται Συνεδρίασις, ἐπειδὴ, καὶ πρόσκομμα γίνεται, μιᾶς ἡμέρας παρερχομένης, εἰς τὴν μύρωσιν τῆς πεπαιθόσεως ἐπὶ σπουδαίου τινος συζητουμένου ἀντικειμένου, καὶ ἐκ τῶν προτέρων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ, ἂν τὰ Πρακτικὰ ἦναι πολλὰ ἢ ὀλίγα, καὶ δύσκολον εἶναι, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη, νὰ συγκαλεθῇ τὸ Σώμα, εἰς τρόπον ὥστε, ἀντὶ μιᾶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, πολλαὶ ἡμέραι ματαίως θέλουσι παρέρχεσθαι· ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταστραφῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρό τινα ἡμερῶν γενομένη ἀπόφασις, μάλιστα δὲ, καθ' ὅσον ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας ἤρξατο ἤδη ἐλαττωμένη, ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπειδὴ εἶναι ἀδιάφορον εἰς πάντα, ἂν ἐρχόμενος, ἢ ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ Συνεδρίου τῆς Γερουσίας ὁπύκηται εἰς τοῦ Ἡλίου τὴν θέρμην, καὶ δύνανται ἐπομένως νὰ ἔρχωνται τὰ μέλη τὴν πρωΐαν εἰς τὸ κατάστημα, ὅπου δὲν λείπουσι μάλιστα Τμημάτων, ἢ Ἐπιτροπῶν ἐργασίαι, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται καὶ ὀφείλουσι νὰ λαμβάνωσι μέρος. Καὶ ὅτι, ἂν πρόκηται νὰ μεταβληθῇ ἡ ὥρα τῶν Συνεδριάσεων, πρέπει νὰ κανονισθῇ ὡς τοιαύτη ἡ 10^η

Π. Μ. ἢ δὲ 8: νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὰς Τμηματικὰς Διασκέψεις.

Παρατηρήσαντός τινος ἐπομένως, ὅτι δὲν ἔθελεν ἴσως δύνασθαι ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ παραβρισχῇ εἰς τὰς Συνεδριάσεις τοῦ Σώματος, ἂν πρὸς ἐναρξιν αὐτῶν κανονισθῇ ἡ 8: Π. Μ. ὦρα, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπέκρινεν, ὅτι τὴν ὥραν ταύτην ἐθέωρησεν ἄλλοτε καταλληλοτέραν ὁ Κύριος Πρωθυπουργός.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπιστηρίζοντων τινῶν νὰ προσδιορισθῇ ἡ 9^η ὦρα Π. Μ. τοῦ δὲ ἐνὸς τῶν Γραμματέων τὴν 10^{ην} θεωροῦντος προσφορωτέραν, καὶ εἰπόντος, ὅτι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ἔθελεν ἀναγκασθῇ νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως, ὡς μὴ συμβιβάζομένης τῆς ὥρας ταύτης, μετὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν καθόντων τοῦ Γραφείου ἐκπλήρωσιν, ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα, παρεδέξατο νὰ κανονισθῇ ἡ 10^η ὦρα πρὸς Ἐναρξιν τῶν Συνεδριάσεων αὐτῆς, τοῦ λοιποῦ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Α. Δελιγιάννης.

Σ. Τρικούπης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρυστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 27 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδόμαδος Πέμπτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν συνεδρίασιν, κατὰ τὴν 10 ὥραν. Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ὑπεβαλόν-

τος επομένως περί συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος Νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ἐκθεσὶν δικαιολογοῦσαν αὐτὸ, ὃ εἰς τῶν Γραμματικῶν ἀνέγνω ἀμφοτέρω ἔχοντα οὕτως:

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλλωμεν εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Γερουσίας Νομοσχέδιον, περί συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1846, τὸ ὁποῖον συζητηθὲν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ΡΑ'. συνεδρίασιν τῆς 18 Ἰουνίου ἐ. ἐ. ἐγένετο δεκτὸν μὲ τὴν ἐξῆς τροποποίησιν εἰς τὸ Α'. ἄρθρον αὐτοῦ, καὶ ἀντὶ 1,000 ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἐξητήθησαν, ἐπροσδιορίσθησαν 842· διότι οὗτος εἶναι πραγματικῶς ὁ ἀπαιτούμενος, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, κατὰ τὸ 1846, ἀριθμὸς ἀνδρῶν. Ἐπισυνάπτομεν ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως.

Ἀθῆναι, τὴν 25 Ἰουνίου 1845.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Κ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ.

Ἐκθεσις

Περί συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ.

Ἡ ὀργανικὴ δύναμις τῶν τεσσάρων ταγμάτων τοῦ πεζικοῦ (δύο τῆς γραμμῆς πρὸς 8 λόχους, καὶ δύο τῶν ἀκροβολιστῶν πρὸς 4 λόχους) ἀναβαίνει εἰς ὑπαξιωματικούς 296
Μουσικούς 76
Καὶ στρατιῶτας 2,932
Ὀλικῶς ἀνδρες 3,304

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1845 θέλουν ὑπάρχει εἰς τὰ τέσσαρα ταῦτα τάγματα ἀνδρες 2,402 ὑπαξιωματικῶν, μουσικῶν καὶ στρατιωτῶν συμπεριλαμβανομένων, καὶ ἐπομένων 902 ἀνδρες ὀλιγώτεροι τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως.

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1846, μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου,

ἐξυπηρετοῦν ἀνδρες 845, ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐποχὴν ταύτην τὸ πεζικὸν ἤθελε σύγκεισθαι ἐξ ἀνδρῶν 1,557 ἀντὶ τῶν 3,304. Τοῦτέστιν ἤθελον ὑπάρχει 1,747 ἀνδρες ὀλιγώτεροι τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως, ἂν δὲν ἐφθάνον κατὰ κίρην ἀπογράφοι, ἀπέναντι τοῦ προσδιορισθέντος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀριθμοῦ τῶν 1785 ἀνδρῶν, διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουνίου 1845, Νόμου περί συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ.

Πλὴν εἰς τὸ τελευταῖον ἀντικείμενον τοῦτο ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν παρακατιῶν.

Ἡ δύναμις τῆς Μοίρας τῶν λοχιστῶν σύγκειται μὲν ὀργανικῶς ἐξ 158 ἀνδρῶν ἀπέναντι 121 ἵππων τῆς ὑπηρεσίας δύο ἰδίων· ἐπειδὴ ὅμως ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἵππων ὑπάρχουν 165, λογίζεται ὡς ὀργανικὴ δύναμις τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς 210 ἀνδρες, ὡς ἐλογίσθη καὶ εἰς τὴν ἐκθεσὶν περί συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1845.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1845, θέλουν ὑπάρχει εἰς τὴν Μοῖραν τῶν λοχιστῶν ἀνδρες 190, ἐπομένως 20 ὀλιγώτερον τῆς ὑποθεθείσης ὡς ὀργανικῆς δυνάμεως.

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου ἐξυπηρετοῦν ἀνδρες 98, ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐποχὴν ταύτην ἤθελον ὑπάρχει εἰς τὴν Μοῖραν τῶν λοχιστῶν ἀντὶ 210 ἀνδρῶν, μόνον 92. Ὡς πρὸς τοὺς ἀπογράφους παραπέμπομεν εἰς τὰ περί πεζικοῦ ἐκτεθέντα καὶ παρακατιῶν.

Ἡ δύναμις τῆς Μοίρας τοῦ Πυροβολικοῦ 3 λόχων, σύγκειται ἐκ 283 ἀνδρῶν.

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1845 θέλουν ὑπάρχει εἰς αὐτὴν ἀνδρες 227.

Ἐξυπηρετοῦν δὲ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1846 ἀνδρες 126, ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐποχὴν ταύτην ἡ Μοῖρα τοῦ Πυροβολικοῦ ἤθελε σύγκεισθαι ἀντὶ ἀνδρῶν 283, ἐξ ἀνδρῶν 101.

Περί ἀπογράφων παραπέμπομεν εἰς τὰ ἀνωθεν καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα.

Ἐξ ἀπάντων τούτων ἐξάγεται, ὅτι ἀνεῦ ἀπογράφων, τὰ τρία ὅπλα, τὸ πεζικὸν (τῆς Γραμμῆς καὶ Ἀκροβολιστῶν) τὸ ἵππικόν καὶ τὸ Πυροβολικόν, (ἀνεῦ τοῦ λόχου τῶν τεχνικῶν), ἤθελον σύγκεισθαι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1846 ἐξ ἀνδρῶν 1,750, ἀντὶ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν 3,797 ἀνδρῶν, ἐπομένως 2,047 ὀλιγώτεροι.

Ἀπέναντι τοῦ διὰ τοῦ περί συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ

Νόμου τῆς 23 ἰουνίου 1845 προσδιορισθέντος ἀριθμοῦ τῶν 1785 ἀπογράφων, ἐλήφθησαν ἀπὸ 1 ἰουλίου μέχρι 31 Ὀκτωβρίου 1845, ἄνδρες 580, τοῦτέστιν 145 περίπου κατὰ μῆνα.

Διὰ τὴν εὐρωμεν μέσον τινὰ ὅρον πιθανὴν τῶν ληφθησομένων, πρέπει νὰ υπολογίσωμεν, ὅτι τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀπογράφων, συγκείμενον ἐκ 1,205 ἀνδρῶν, θέλει ληφθῇ ἀνὰ 145 ἄνδρας κατὰ μῆνα, ὥστε προσερχομένου, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πιθανότητας, τοῦ ποσοῦ τούτου, ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1846, ὁ στρατὸς τῆς Γραμμῆς θέλει συγκείσθαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐκ 2,955 ἀνδρῶν, ὥστε θέλουν ὑπάρχει 842 ἄνδρες ὀλιγώτεροι τῆς ὁργανικῆς δυνάμεως τῶν 3,797 ἀνδρῶν.

Παρατηροῦμεν δὲ, ὅτι ἐκ τῆς πείρας τῆς ἀποκτηθείσης, διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, πρέπει νὰ υποθέσωμεν μετὰ ἀρκετῆς θετικότητος, ὅτι δὲν θέλομεν λάβει ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1845, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1846, οὔτε τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπογράφων, τὸν προσδιορισθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 23 ἰουνίου 1845 Νόμου, οὔτε ὀλικῶς, τὸ προσδιοριζόμενον διὰ τοῦ ἤδη παρουσιαζομένου Νομοσχεδίου ποσόν, διὰ τὸ ἔτος 1846; ἅς παραδεχθῶμεν μικρὰν ποσότητα καθυστερήσους ἐκ 146 ἀνδρῶν, ἀπέναντι ἀμφοτέρων τῶν ποσῶν, τοῦτέστι, τοῦ 1845 καὶ τοῦ 1846 ἔτους, ὅστις βέβαια εἶναι ὁ ἐλάχιστος ὅρος τότε πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς Γραμμῆς, ἀπαιτοῦνται κατὰ τὸ ἔτος 1846, ἀπόγραφοι 1000, καὶ τὸ ποσόν τοῦτο ἐξαιτεῖται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τοῦ ἐπισυναπτομένου Νομοσχεδίου.

Δράττομεν τῆς εὐκαιρίας ταύτης, νὰ κάμωμεν μνησίαν περὶ ἀντικειμένου ἀρκετὰ σπουδαίου, τὸ ὅποιον πιθανῶς θέλει ληφθῇ ὑπ' ὅψιν, κατὰ τὰς γεννηθσομένας συζητήσεις ἐπὶ τοῦ παρουσιασθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίου περὶ ἀπογραφῆς.

Δὲν θέλουν εἶσθαι δυνατόν νὰ υποχρεωθῶσιν αἱ Διοικήσεις (Νομοὶ) καὶ οἱ Ἀῆμοι τοῦ Κράτους, νὰ χρηρηθῶσι διὰ μιᾶς εἰς ὀρισμένην ἐποχὴν τοῦ ἔτους τοὺς ἀπογράφους;

Τὰ ἐκ τούτου παγάζοντα πλεονεκτήματα εἶναι τόσον φανερά, ὥστε νομίζομεν σχεδὸν περιττὸν νὰ τ' ἀριθμήσωμεν.

Πήξει πάύσει ἡ κατὰ καιροῦ ἐξυπρέτης τῶν ἀνδρῶν,

ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία τῆς ἀπογραφῆς θέλουν ἐκτελεσθῆαι πανταχοῦ διὰ μιᾶς.

Οἱ ἀπόγραφοι θέλουν ἀπέρχεσθαι διὰ μιᾶς εἰς τὰς στρατολογικὰς ἐπιτροπὰς, διὰ μιᾶς θέλουν διανέμεσθαι εἰς τὰ σώματα καὶ ὡς ἐκ τούτων θέλουν εἶσθαι δυνατόν νὰ ἐφαρμόζηται μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν τὸ ἀναγκαῖον ὡς ἐκ τῶν οἰκονομικῶν περιστάσεων σύστημα τῶν ἀδείων, τοῦτέστιν ἡ διατήρησις ὑπὸ τῆς σημαίας καὶ ὑπὸ μισθόν, μόνον τῶν ἀπαιτουμένων ἀφελύτως, διὰ τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ἀνδρῶν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ δὲν θέλουν εἶσθαι βεβαρυνμένοι μὲ τοὺς υπερβάλλοντας κόπους, πρὸς γύμνασιν τῶν νουσυλλέκτων, καθ' ὅλον τὸ ἔτος, τὰ τῆς κατασκευῆς καὶ χορηγήσεως τῆς ἐνδυμασίας θέλουν εὐκολυνθῇ, τὰ ἐξοδα τῆς μετακομίσεως θέλουν εἶσθαι πολλὰ μετρώτερα. Ἡ ἀπαριθμησις τῶν πλεονεκτημάτων τούτων ἀρκεῖ, νομίζομεν, διὰ νὰ ληφθῇ ἐγκαίρως ὑπ' ὅψιν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.

Ἀθῆναι τὴν 19 Νοεμβρίου 1845.

Ἰσὺν ἀπράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Ὑπουργὸς

K. TZABELAS.

Ο Θ Ω Ν, κ. τ. λ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν, ὡς ἐξῆς:

Ἀρθρ. I.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς Γραμμῆς, ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νουσυλλέκτων διὰ τὸ ἔτος 1846 προσδιορίζεται εἰς 842.

Ἀρθρ. II.

Οἱ 842 οὗτοι ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῆ εἰς τοὺς Λήμους τοῦ Κράτους, διὰ τῶν ἀρμοδίων Διοικητικῶν Ἀρχῶν ἐπὶ τῇ βῶσει, τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀρθρ. III.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργούς.

Ἐπιφορτίζομεν τοὺς ἡμετέρους Ὑπουργούς τῶν ἑσωτερι-

κῶν καὶ Στρατιωτικῶν, νὰ παρουσιάσωσι τὸ πρῶτον Νομοσχέδιον, τροποποιηθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν Νομοσυλλέκτων καὶ παραδεχθὲν παρ' ἡμῶν, εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηρίξωσι αὐτὸ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἀπορρασιζέται, λιθογραφηθὲν τὸ Νομοσχέδιον, μετὰ τῆς ἐκθέσεως νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη, νὰ συνέλθωσι δὲ τὴν ἐπύουσαν τὰ Τμήματα, ὅπως προεβιβάσωσιν αὐτό.

Ἀναγιγνώσκονται ὑστερον ἀναφοραὶ τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Σ. Τρικοῦπη, Ι. Κολοκοτρώνη, Α. Δούκα, Γ. Αἰνιάνος καὶ Η. Χρηστακοπούλου, ἐξαίτουμένων ἀδειαν ἀπουσίας, τοῦ μὲν πρώτου τεσσαρκακονθήμερον, τοῦ δὲ δευτέρου τριακονθήμερον, τοῦ δὲ τρίτου διμήνηον, τοῦ δὲ τετάρτου τεσσαρκακονθήμερον, καὶ τοῦ τελευταίου τριακονθήμερον.

Ἐπὶ δὲ ταῦτοις, ὃ εἰς τῶν Γραμματέων ἀναγγέλλων, ὅτι ἀποδημοῦσιν ἐν ἀδείᾳ, ὡς παρετήρησε τὸ Γραφεῖον, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς παρελεύσεως συνεδριάσεως γενομένην ἀπόφασιν, ἐννέα τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, καὶ προστιθεῖς, ὅτι τῶν πλείστων μὲν ἐκ τούτων ἡ ἀδεία λήγει μετὰ πολλὰς ἡμέρας, τινῶν δὲ μετ' ὀλίγας, ἀλλὰ καὶ οὗτοι θέλουσι ζητῆσαι παράτασιν αὐτῆς ἰσως, δὲν θέλουσι δ' ἐπανελθεῖν, ἂν ἡ τοιαύτη αἰτήσις των ἀπορρίψθῃ, μάλιστα δὲ, ὡς πολὺ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν διατελοῦντες, ἐγνωμοδότησεν, εἰς μηδέν νὰ παραχωρηθῇ ἤδη ἀπουσίας ἀδεία, εἰπὼν, ὅτι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν, δι' ἐνδεχομένην ἀσθένειαν τινῶν, τὸ Σῶμα ἤθελε καθίστασθαι πρὸς συνεδριάσιν ἑλλειπές.

Εἰπόντων δὲ τινῶν μετὰ ταῦτα, ὅτι πρέπει νὰ τοῖς δοθῇ ἡ ἀπουσίας ἀδεία, ὡς προκειμένου, νὰ γένῃ χρῆσις αὐτῆς μετὰ τινος ἡμέρας, ὅτε θέλουσιν ἐπανελθεῖν οἱ ἀποδημοῦντες, ὅσον ἡ ἀδεία παρέρχεται ἕως τότε, καὶ γνωμοδοτησάντων, νὰ μὴ χορηγηθῇ παράτασις ἀπουσίας εἰς τοὺς τυχόν τοιαύτην αἰτήσαντας, ἀντεπαρετήρησιν ἄλλος, ὅτι δὲν δύναται νὰ μὴ δοθῇ ἀπουσίας παράτασις εἰς τινὰς τῶν ἀπόντων, ὡς π. γ. εἰς τοὺς

ΚΚ. Η. Νοταρᾶν, ἢ Κ. Βούζαρη, καὶ ὅτι κατάλληλον εἶναι, νὰ μὴ χορηγῆται ἀδεία εἰς κανένα, εἰμὴ καθ' ὅσον ἐπανερχέται τις τῶν ἀπόντων, καὶ λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν τῆς μείζονος πρὸς ἀπουσίαν ὑπαρχούσης ἀνάγκης. Κατὰ τινος δὲ εἰπόντος, ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ παραχωρηθῇ ἡ ἀδεία εἰς τοὺς αἰτούντας αὐτήν, διὰ τὴν παρούσαν τοῦ ἔτους ὥραν, καθ' ἣν ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν ἀπαιτεῖ τὴν ἰδίαν τοῦ ἰδιοκτήτου παρούσαν· ἀντέτεινεν ἕτερος, ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δύνανται ν' ἀντικαταστήσωσιν ἑαυτοὺς, δι' ἐπιστάτων, ἐπειδὴ τὰ ἴδια, πρέπει νὰ ὑποχωρῶσιν εἰς τὰ τοῦ Δημοσίου συμφέροντα, ὃ δὲ δημοσίῳ τι καὶ καλὸν ἀναδεχόμενος, οὔτε νὰ μὴ παραμελῇ τὴν εκπλήρωσιν αὐτοῦ, δι' οὐδένα λόγον.

Παρατηρούντων δὲ τινῶν μετὰ ταῦτα, ὅτι δὲν εἶναι ἱσχυρὸς, πρὸς μὴ παραχώρησιν ἀδείας ὁ λόγος τῆς δι' ἐνδεχομένην ἀσθένειαν οὕτω ἢ τριῶν Γερουσιαστῶν συμβησάμενης ἀτελείας τοῦ Σώματος, ἐπειδὴ, καὶ ἀπόντων τῶν Γερουσιαστῶν παρόντων, ἐνδέχεται ν' ἀσθενήσωσιν ὡσπύτως τοσοῦτοι, ὥστε διὰ τὴν ἑλλειψίν αὐτῶν νὰ μὴ καθίσταται πλήρες τὸ Σῶμα, οὐδὲ ὁ λόγος τῆς ὑποχωρήσεως τῶν ἰδίων εἰς τὰ τοῦ Δημοσίου συμφέροντα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν προκειμένην περίπτωσιν· ἐπειδὴ, ὅταν καταστραφῇ ἡ περιουσία τινος, δὲν θέλει δύνασθαι οὗτος νὰ εκπληρῇ τοῦ λοιποῦ τὸ δημόσιόν του καθῆκον ἀνεξαρτήτως, ἀντελεῖεν ἄλλος, ὅτι ἡ μετ' αὐτῷ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας μέλλουσα νὰ λάβῃ χώραν εἰσαγωγή τοῦ προϋπολογισμοῦ, πολλὰς ἐργασίας καὶ συζητήσεις μακρὰς ἀπαιτοῦντος, δὲν δικαιολογεῖ τὴν παραχώρησιν τῶν αἰτουμένων ἀπουσίας ἀδειῶν, ἐπειδὴ ἐκ τούτων πασιδὸλον εἶναι, ὅτι τὸ Σῶμα θέλει κατασταθῇ πρὸς συνεδριάσιν ἀτελής, ὡς ἀπαιτουμένης, πρὸς ὑπόστασιν αὐτοῦ, τῆς παρούσης τοῦ ἡμῶν πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθ. τῶν Γερουσιαστῶν, καὶ διὰ τὴν λόγον τοῦτον, μὴ γενομένης δεκτῆς τῆς ἐκφρασεως ἄλλοτε ἰδέας, τοῦ νὰ θεωρῆται τὸ Σῶμα πλήρες καὶ 15 ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ παρευρισκομένων.

Παρατηρῶν δὲ τις ὑστερον, ὅτι οἱ ἀπόντες ἐν ἀδείᾳ δύνανται κατ' ἀνάγκην νὰ ἐπανελθῶσιν, ἀνεκδοκίμως παρὰ τοῦ γραφείου ὅτι, τῆς ἀδείας αὐτῶν παρερχομένης, θέλουσι στερεθῇ τῆς Γερουσιαστικῆς ἀποζημιώσεως, ἐγνωμοδότησε, νὰ παραχωρηθῇ τοῦ λοιποῦ ἀπουσίας ἀδεία, ἂν πρῶντες ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουσιν 30 Γερουσιασταί· ὡς δυνάμειν τῶν Συνεδριάσεων νὰ λαμ-

δάνωσι χώραν, καὶ ἐξ ἀριθ. Γερουσιαστῶν ἐλάσσονος τῶν 30. Τῆς δὲ γνωμοδοτήσεως ταύτης ὑποστηρικτικῆς ἀμέσως παρὰ τινος, ἀντιπαρετέθησεν ἄλλος, ὅτι, τοῦ Σώματος τῆς Γερουσίας ὀλιγομελοῦς ὄντος, ἱκανὸν εἶναι εἰς 10 μόνον τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν νὰ παραχωρῇται ἀπουσία· ἀδεια καὶ δὲν ἀρμόζει νὰ ἐπιτρέπηται τοιαύτη εἰς πλείονας τῶν 10.

Αἰτησάντων δὲ τινῶν ἐπομένως, νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο, διὰ ψήφου, καὶ ἄλλων διατεινομένων, ὅτι αἱ περὶ παραχωρήσεως ἀδείας ἀπουσίας αἰτήσεις πρέπει νὰ γίνωνται δεκταὶ μόνον, ὡσάκις 32 τοῦλάχιστον Γερουσιασταὶ παρόντες ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουσιν, ἀντέτεινε τις τῶν προλαλῆσαντων, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθόν νὰ λῶνται διὰ τῆς ψήφου τὰ τοιαῦτα ζητήματα, καὶ προσθεῖς, ὅτι εἶναι ἀδίκον νὰ λάβωσιν αὐτῆς ἀδειαν οἱ πολλαὶς ἤδη λαβόντες, ἐν ᾧ τινες οὐδέποτε τοιαύτην ᾔτησαντο μέχρι τοῦδε. ἐγνωμοδότησε ν' ἀνατεθῇ ἡ παραχώρησις τῆς ἀδείας εἰς τὸ Γραφεῖον, διὰ νὰ λάβῃ χώραν μετὰ διακρίσεως καὶ δικαιοσύνης, χορηγουμένη εἰς τοὺς ἔχοντας τὸ δικαίωμα μείζον, ἢ ἀνάγκας περισσοτέρας.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἀντεπαρετέθησεν ἄλλος, ὅτι οἱ μὴ λαβόντες ἀδειαν ἀπουσίας, δὲν ἐζήτησαν μέχρι τοῦδε τοιαύτην καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι γίνεται ἀδικημά τι εἰς τοίτους, ἂν ἤδη χορηγηθῇ ἡ ἀδεια εἰς τοὺς ζητούντας αὐτήν, κατ' ἐπανάληψιν, ἐξ ἀνάγκης ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὸν ἀντιτείνοντα ἐντόνως εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν ζητούμενων ἀδειῶν εἶπεν, ὅτι γνωρίζομεθα μεταξὺ μας οἱ Ἕλληνας.

Ὁ δὲ ὑπανεικόμενος ἐντεῦθεν Γερουσιαστῆς, θεωρήσας τὴν φράσιν ταύτην προσόλητικὴν, ἐρώτησεν ἐπανειλημένως τὸν προλαλῆσαντα, ποίαν ἐννοίαν ἀποδίδει εἰς τὸν λόγον τοῦ τοῦτον; ἀλλ' αὐτοῦ μὲν σιωπῶντος, ἄλλων δὲ ἀποφραγμένων, ὡς μὴ περιέχουσιν προσβολὴν τινὰ προσωπικὴν τὴν ἐκφράσιν, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος, Γερουσιαστῆς ἐκλαβὼν καὶ αὐτὸς τὴν φράσιν ἐννοίας κενῆν, ἔπαυσε τὸν λόγον.

Ἐρωτηθεῖσα τελευταῖον ἡ Γερουσία παρεδέξατο 1ον, νὰ χορηγηθῶσιν αἱ ζητηθεῖσαι ἤδη ἀπουσίας ἀδειαι, κατὰ λόγον τῆς ἐνώπιον τοῦ Σώματος ἀντιγνώσεως τῶν ἀναφορῶν, ἂν ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθήναις 30 Γερουσιασταί, καὶ 2ον, νὰ μὴ παραχωρηθῇ παράτασις ἀπουσίας, εἰς τοὺς τοιαύτην τυχὲν αἰτήσαντας· κατὰ δὲ τινος γνωμοδοτήσιν ὥρισε ταυτοχρόνως, ἡ ἐπὶ τοῦ παρόντος παραχωρηθησομένη ἀδεια, νὰ μὴν ὑπερβαίῃ τὰς 40 ἡμέρας.

Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνω ἐπομένως ἑκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως βαμβάκοκληστικῆς καταστήματος Νομοσχεδίου Ἐπιτροπῆς, παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς εἰς τὸ Γραφεῖον παρακατατεθείσας, καὶ ἔχουσιν ὡδε.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον καὶ τὴν συναδεύουσαν αὐτὸ ἑκθεσιν τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ σκερθεῖσα ὠρίμως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, παρατρεῖ:

Ὡς πρὸς τὴν ἀρχήν.

Ὅτι τὸ προτεινόμενον Κατάστημα ὑπόκειται πολλὰς ὠφελείας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Α'. Ὅτι ἡ σύστασις τῆς μηχανῆς αὐτῆς θέλει ἐπιφέρει τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν βαμβάκων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅχι μόνον τῶν τῆς Ἀλεξανδρίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐντοπίων, τὰ ὅποια κινδυνεύουν νὰ λείψουν ὁλοτελῶς ἀπὸ τὸν τόπον, διὰ τὴν πολλὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς.

Β'. Ὅτι κατὰ σύγκρισιν τὰ ἀπαιτούμενα ἐξοδα ἐνταῦθα, εἶναι ὀλιγώτερα ἀπὸ τὰ ἐν ταῖς εἰς τὴν Εὐρώπην μηχαναῖς, διότι ἐκεῖ ἀπαιτεῖται ἀγορὰ ἐκ ξένων μερῶν τῶν βαμβάκων, τελώνια ἐξαγωγῆς τοῦ νήματος, ἐξοδα μετακομίσεως καὶ τελώνια εἰσαγωγῆς εἰς τὸ μέρος, ὅπου μεταφέρονται, ἐν ᾧ εἰς τὴν Ἑλλάδα λείπουν ὅλα ταῦτα τὰ ἐξοδα.

Γ'. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν καταβάλλει, διὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς τῆς μηχανῆς, εἰμὴ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα βοηθήματα, διότι ἐκεῖ ἀπαιτεῖται ἀγορὰ ἐκ ξένων μερῶν τῶν βαμβάκων, τελώνια ἐξαγωγῆς τοῦ νήματος, ἐξοδα μετακομίσεως καὶ τελώνια εἰσαγωγῆς εἰς τὸ μέρος, ὅπου μεταφέρονται, ἐν ᾧ εἰς τὴν Ἑλλάδα λείπουν ὅλα ταῦτα τὰ ἐξοδα.

Δ'. Ὅτι καὶ μεγαλητέραν συνδρομὴν, ἂν ἐλαμνεν,

ἀπεξήμιοντο, διὰ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγωγῆς τῆς νέας μεθόδου, καθὼς ὠφελείται πραγματικῶς ἀπὸ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς μεταξουργίας καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν φεσίων.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, καὶ δι' ἄλλους, οἵτινες ἐκτεθῆσονται ἐν τῇ συζητήσει, ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, κατὰ πλειοψηφίαν, νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου.

Παραδεχομένη ὡσαύτως ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὰ ἄρθρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7, τοῦ Νομοσχεδίου, συνίστησι τὴν παραδοχὴν τούτων καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σεβ. τούτου Σώματος.

Ἦν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Κύριος Ν. Πρασσάκης δὲν παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διὰ τοὺς ἐφεξῆς λόγους.

Διὰ τὸν ἴδιον λόγον, διὰ τὸν ὅποιον, ὅχι μόνον δὲν ἠδουκίμησαν ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε παραχωρήσεις καὶ συνδρομαὶ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, διὰ σύστασιν βιομηχανικῶν Καταστημάτων, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀπέθυσαν ἐπιζήμιοι, καθὼς π. χ. ἡ σπορά τοῦ Λουλαχίου, τοῦ Ὀπίου, τῆς Ζαχαροποιίας κτλ.: διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν θέλει εὐδοκιμήσει καὶ ἡ Βαμβακοκλωστικὴ.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ὅπου ὑπάρχουν καὶ διατηροῦνται τοιαῦτα βιομηχανικὰ Καταστήματα, ὑπάρχουν τεχνῖται, οἵτινες κατασκευάζουν τὰς μηχανάς, καὶ τὰ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν βλαπτόμενα ἐργαλεῖα αὐτῶν κινεῖν τὰς μηχανάς, διὰ τοῦ ἀτμοῦ, ὅστις ἔχει διακοσίων χειρῶν δύναμιν, τὰ δὲ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν, εἶναι ἀπὸ 80 μέχρι 90 λεπτῶν. Ἐκεῖνα δὲ τὰ μέρη, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν τοιαύτας εὐκολίας, ὅχι μόνον δὲν κάμνουν τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ καὶ τὰς παραιτοῦν, ἂν τὰς ἔχουν, καθότι μὴ δυνάμενα νὰ ἔλθουν εἰς συναγωνισμόν μετὰ τὰ πρῶτα, ὑποπίπτουν εἰς ζήμιαις καὶ ἐπὶ τέλους εἰς χρεωκοπίαν· παράδειγμα τούτου ἔχομεν τὴν Γαλλίαν καὶ Αἴγυπτον, αἵτινες ἔχουν ἀσυγκρίτως λόγῳ ἀπὸ ἡμῶς περισσότερα μέσα καὶ εὐκολίας, καὶ μολοντοῦτο

μὴ δυνάμεναι νὰ ἔλθουν εἰς συναγωνισμόν, ἐπκύσαν τὴν βιομηχανίαν ταύτην τῆς βαμβακοκλωστικῆς· καὶ πῶς ἔμπορεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς συναγωνισμόν ἐκεῖνος, ὅστις κινεῖ τὰς μηχανάς μετὰ τὸ νερόν, καὶ πληθύνει δύο δραχμάς ἡμερομίσθιον τὸν ἐργάτην, μετ' ἐκείνον, ὅστις κινεῖ τὴν μηχανὴν, διὰ τοῦ ἀτμοῦ, καὶ πληθύνει 90 μόνον λεπτὰ ἡμερομίσθιον εἰς τὸν ἐργάτην. Ἡ χρεωκοπία ἐνός τοιούτου ἐπιχειρήματος εἶναι πρόδηλος, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου, ἡ ὅποια θέλει κατασταλάξει, κατὰ δυστυχίαν, εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ἔθνους, ἐνεκα τῶν ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας ἀναδέχεται εἰς ἑαυτὸ τὸ Δημόσιον ἐν καιρῷ τῶν συμφωνιῶν, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὰς ἐκ προσιμίων γινομένας προφυλάξεις καὶ ὠφελείας, διὰ τοὺς ἐργολάβους, εἰς περίστασιν ἀποτυχίας, αἵτινες τοὺς ἐνθαρρύνουν εἰς τὴν χρεωκοπίαν.

Ὑπάρχει μία ἰδέα εἰς τινες, ὅτι τοιουτοτρόπως προφυλαπτόμενοι καὶ σκεπτόμενοι, δὲν ὀ' ἀποκτήσωμεν πώποτε εἰς τὴν Ἑλλάδα βιομηχανικὰ καταστήματα. Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἐπικίνδυνος, διὰ τὸν ἀκόλουθον λόγον.

Ὅσον εἶναι καλὸν εἰς τὸν τόπον ἡ σύστασις καὶ ἡ ἐπιτυχία ὠφελίμων βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἄλλο τόσον, καὶ ἐτι περισσότερον, ἀποκαθίσταται καὶ ἠθικῶς καὶ ὕλκῳς βλαπτικὴ ἡ ἐπιζήμιος ἀποτυχία τούτων, καθότι εἰς μὲν τὸ ἐσωτερικὸν προξενεῖ ἀπέχθειαν κατὰ πάσης τοιαύτης προτάσεως, εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν κακὴν ὑπόληψιν, ὅτι κἀνὲν πρᾶγμα δὲν ἀποπερατοῦται αἰσίως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅθεν πρέπει νὰ ἡμεθα πολὺ προσεκτικοί, ὀδηγούμενοι τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ πρόσφατα παραδείγματα, διότι ὅπου ὑπάρχει ὀλιγοχειρία, δὲν τελεσφοροῦν τοιαῦται ἐπιχειρήσεις. Ἐκτός τούτων, ὡς παραδεχθῶμεν μετὰ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι ὁ ἐργολάβος θέλει κατασκευάσει νήματα, ἀπαράλλακτα μετ' ἐκεῖνα τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλ' ὅταν διὰ τοὺς ρηθέντας λόγους, νήματα μὲν καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος, τὰ μὲν τοῦ ἐργολάβου κοστίζουν δώδεκα

δραχ. ἡ ὁκά, τὰ δὲ ξενικὰ ὀκτώ, διὰ τὸ ὅποιον δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλωμεν, ποῖος ἀνοηταίνει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ν' ἀγοράσῃ τὸ διὰ δώδεκα δραχμάς, καὶ ὅχι τὸ δι' ὀκτώ; οὐδεὶς βέβαια· εἰς ποῖον τότε θέλει πωλήσῃ τὸ πρᾶγμα, διὰ νὰ σκεπάσῃ τὰ ἐξόδα; εἰς οὐδέν· ἡ πρέπει τότε νὰ ἐπιβάλλωμεν διὰ Νόμου, φόρον εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν ξενικῶν 50 τοῖς 0/0· ἡ θὰ χρεωκοπήσῃ· καὶ ἐπειδὴ δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τὸ πρῶτον, δυνάμει τῶν ἐμπορικῶν Συνθηκῶν μὲ τὰ φιλικὰ Κράτη, καὶ τῆς ἐπαχθοῦς φορολογίας τῶν κατοίκων, εἶναι ἐπόμενον καὶ ἀρνηκτικὸν τὸ δεύτερον.

Εἰς τὰς προτάσεις τοῦ ἐργολάβου Κ. Π. Φωτεινοῦ, αἰτίνες εἶναι ἀρκετὰ βοηθητικαὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του μὲ ζημίαν τοῦ Δημοσίου, χωρὶς νὰ ὑπόσχηται ὠφέλειαν εἰς τὸν τόπον ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς τιμῆς τοῦ παραγνησομένου εἶδους, καὶ χωρὶς νὰ δίδῃ τὴν ἀπαιτούμενὴν βεβαιότητα, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιχειρήματος, κάμνομεν τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις.

Α'. Ἡ κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησις τοῦ ἐθνικοῦ ὑδρομύλου, τοῦ Παλαισπύργου, καὶ τῶν 80 στρεμμάτων γῆς, εἶναι προφανὴς καὶ ἀναμφίβολος ζημία τοῦ Δημοσίου.

Β'. Τὸ βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας ἐδοκιμάσθη πρὸ τριῶν ἐτῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Μεσσηνίαν, καὶ ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γ'. Αἱ 30 χιλιάδες ὁκάδες βαμβάκιον, αἰτίνες μέλλουν νὰ φερθῶσιν ἀπὸ Ἀλεξάνδριαν μὲ ἀτέλειαν εἰς πέντε ἔτη, ἔπρεπε νὰ ἔχουν μίαν ὑποχρέωσιν, ὅτι ὅσον μέρος ἤθελε φωραθῇ, ὅτι ἐχρησίμευσεν εἰς ἄλλην ἐπιχείρησιν, ἐκτὸς τῆς βαμβακοκλωστῆς, νὰ ὑπόκηται εἰς τὸ ὀκταπλοῦν τέλος, κατὰ τὰς Τελωνιακὰς διατάξεις· καὶ

Δ'. Αἱ φράσεις τοῦ 2 ἀρθρ. αἱ λέγουσαι ὅτι « ἐκτὸς » ἂν ὁ ἐργολάβος ἤθελεν ὑποχρεωθῇ ἐκ τῶν συμφερόντων του, νὰ μεταφέρῃ τὸ κατὰστημά του εἰς ἄλλο μέρος, ἢ νὰ συστήσῃ ἄλλο ἀναγκαῖον βιομηχανικόν

« κατὰστημα τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ τῆς βαμβακοκλωστῆς, ὁ ἐργολάβος δύνανται νὰ κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν εἰρημένων κτημάτων κλπ. » Ὅλα ταῦτα καριστάνουσιν ἀμφίβολον τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἴδιον ἐργολάβον· ὥστε τὸ Δημόσιον, δὲν πρέπει νὰ κάμῃ θυσίας εἰς τὴν ἀβεβαιότητα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους δὲν θεωροῦμεν δικαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐὰν δὲ ἡ Γερουσία δὲν παραδεχθῇ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀρχῆς, προτείνομεν τὰς ἀκολούθους τροπολογίας τῶν ἀρθρ. 1, 2, καὶ 3 τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀρθρ. 1.

Πρὸς ἀνέγερσιν βαμβακοκλωστικοῦ κατὰστηματος δίδεται εἰς τὸν ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, καὶ προσέτι ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σαραβάλιον τῶν Πατρῶν δημόσιος ὑδρόμυλος μετὰ τοῦ πλησιοχώρου ἐθνικοῦ Παλαισπύργου, κατ' ἐκτίμησιν. Θέλει δὲ ἀποδώσῃ οὗτος εἰς τὸ Δημόσιον τὴν χρηματικὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἐπὶ ἀξιοχρέω ἑγγυήσῃ, μὲ ἐτήσιον τόκον ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν, καὶ διὰ χρεωλυσίου, εἰς δέκα ἐτησίας ἰσας δόσεις, πληρωτέας εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους. Ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς πρώτης δόσεως θέλει ἀρχίσῃ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πρώτου ἔτους.

Ἀρθρ. 2.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὑδρομύλου κειμένων ἐθνικῶν γαιῶν θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν 80 στρέμματα γῆς, διὰ νὰ καλλιεργῇ καὶ σπεύρῃ εἰς αὐτὴν ἀποκλειστικῶς βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ καὶ ἐντόπιον, καὶ θέλει πληρόνῃ εἰς τὸ Δημόσιον 20 τοῖς 0/0 ἐκ τοῦ εἰσοδήματος δι' ἐγκλητικὸν φόρον. Ἀλλ' ἐὰν ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν, δὲν βάλῃ ὁ ἐργολάβος εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὸ κατὰστημα καὶ τὰς μηχανάς, διαλύεται πᾶσα συμφωνία, καὶ τὸ μὲν Δημόσιον ἀποζημιώνει δι' ἐκτίμησης τὸν ἐργολάβον, δι' ὅσα ἐξώδυνεν εἰς οἰκοδομὰς, καθὼς καὶ δι' ὅσα τυχόν ἐπλήρωσε, διὰ τὴν ἐκτίμησιν

τοῦ ὑδρομύλου καὶ Παλαιοπύργου ἀνευ τόκου, ὁ δὲ ἐργολάβος πληρώνει εἰς τὸ Δημόσιον, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ ἐγγυητὴς του, τὸ ἐναπολειφθὲν χρέος τοῦ δανείου.

Αριθρ. 3.

Χαρίζεται ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν τοῦ καταστήματος, τὰς ὁποίας ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάξει εἰς τὸ Κράτος ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν. Χαρίζεται ὡσαύτως πενταετὴς ἀτέλεια ἐπὶ ἑξ̄ χιλιάδων ὁκάδων βαμβακίων τῆς Ἀλεξανδρίας, τὸ ὅποιον ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος, πρὸς χρῆσιν τοῦ καταστήματος. Ἀλλὰ ὁψέποτε φωραθῇ, ὅτι ἔκαμε χρῆσιν μέρους τοῦ εἰσαχθέντος βαμβακίου εἰς ἄλλην παρά τὴν βαμβακοκλωστικὴν ἐπιχείρησιν, ὑπόκειται διὰ τὸ μέρος τοῦτο εἰς πληρωμὴν ὀκταπλάσιου τέλους.

Παρατηροῦμεν ἐπὶ τέλους, ὅτι τὸ δάνειον τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχ. ἡ ἀτέλεια τῶν μηχανῶν καὶ βαμβακίου 30 χιλιάδων ὁκάδων, ἡ παραχώρησις τοῦ ὑδρομύλου καὶ Παλαιοπύργου ἐπὶ ἐκτιμήσει, ἡ χάρις τῶν 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν ἐγκλητικῶν φόρων, καὶ ἡ δεκαετής πίστωσις, ὅλα ταῦτα εἶναι ἀρκετὰ βοηθήματα δι' ἓνα πολίτην, ὅστις ἐδιδάχθη μὲ ἐξοδα τοῦ Δημοσίου.

Ἀθῆναι τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ν. Πρασσακάκης.
Γ. Αἰνιάν.
Χ. Παππαπολίτης.
Γ. Γληράκης.
Δ. Κανελόπουλος.

Μετά δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτης ἀποφασίζεται λιθογραφεῖσθαι ἢ ἐκθεσεῖν νὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ Μέλη, τὸ δὲ περὶ οὗ αὐτῇ πραγματεύεται Νομοσχέδιον, νὰ συζητηθῇ τὴν ἐρχομένην δευτέραν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικυόπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρήστος ἀκόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 1 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχικμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 10ην ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκονται κατόπιν ἀναφορᾷ τῶν Γερουσιαστῶν ΚΚ. Γ. Ψύλλας καὶ Δ. Παπαλεξοπούλου ἐξαίτουμένων ἄδειαν ἀπουσίας, τοῦ μὲν πρώτου τριακονθήμερον, τοῦ δὲ δευτέρου εἰκοσαήμερον.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ Κύριος Ταμίας τῆς Γερουσίας παρετήρησε τὰ ἑξῆς.

Διὰ κατάσχεσιν τοῦ τεταρτημορίου ἀρ' ἑνός, καὶ δι' ἰδίαν ἑκατὸν δραχμῶν κατὰ μῆνα παραχώρησιν ἀρ' ἑτέρου, ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Γ. Αἰνιάν ἐλάβηκε μέχρι τοῦδε τὸ ὑπόλοιπον τῆς Γερουσιαστικῆς αὐτοῦ ἀποζημιώσεως πλήρες καὶ κατ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς μῆνας Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον, ὅτε τὸ Ὑπουργεῖον δὲν εἶχε πίστωσιν, διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους. Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς πιστώσεως χορηγηθείσης, καὶ τοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν Γερουσιαστῶν ἐντάλματος ἐκδοθέντος, τὸ Ὑπουργεῖον, χωρὶς νὰ ζητήσῃ πληροφορίαν, ἂν ὁ Κ. Αἰνιάν ἔλαβε τὴν διὰ τοὺς τρεῖς εἰρημένους μῆνας ἀποζημιώσιν του, διέταξε νὰ ἐκπρωθῇ ἐκ ταύτης, ἀνά δραχ. 150, δι' ἑκάστον τῶν τριῶν τούτων μηνῶν.

Ἐνεργηθείσης δὲ κατὰ συνέπειαν τῆς ἐκπτώσεως, νομίσας ἐγὼ, ὅτι ἀπέβλεπεν αὕτη τὴν εἰρημένην τοῦ τεταρτημορίου τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Κ. Αἰνιάνος κατάσχεσιν, καὶ τὴν πρ-

ρά του ιδίου των 100 δραχμών παραχώρησιν, δὲν ἐδίστασα νὰ ἐξορλήσω τὸ ἐντάλμα. Παρατηρήσας ὅμως μετὰ ταῦτα, ὅτι ἡ ἐκπτώσις ἐνηργήθη δι' ἄλλην αἰτίαν, καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν λοιπῶν Γερουσιαστῶν, τοῦ Κ. Αἰνιᾶνος τὴν ἰδικήν του λαβόντος, ὡς εἴρηται, καὶ τακτικῶς αὐτὴν κατὰ μῆνα λαμβάνοντος, ἔλειπον 450 δραχμαί, ἀναγκάσθην νὰ οικονομήσω αὐτὰς ἄλλωθεν, καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν ἐκτοσε ἀνάγκην εὐρίσκαμαι, διὰ νὰ γίνωνται πλήρεις αἱ πληρωμαί. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους θεωρῶ ἀναγκαῖον, νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ ἵπουργεῖον, ὅτι πρέπει νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Γερουσίας αἱ περὶ ὧν πρόκειται 450 δραχμαί, ἂν δὲ τὸ Δημόσιον ἔχη ἀπαίτησιν τινα κατὰ τοῦ Κ. Αἰνιᾶνος, ὅτι δύναται νὰ ἐξορλήσῃ αὐτὴν κατὰ τοὺς ἐπομένους μῆνας, ἐκ μόνης τῆς ἰδίας ἀποζημιώσεως τοῦ ὀφειλοντος, ἐπειδὴ ἄλλως, ἀναγκαζόμενος ἤδη νὰ ἐξορλήσῃ τὸ πρὸς πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐξόδων τῆς Γερουσίας ἐντάλμα, θέλω εὐρεθῆ αὐθις εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν, νὰ συμπληρώσω ἐξ ἰδίων τὸ ποσὸν τῶν Γερουσιαστικῶν ἀποζημιώσεων.

Παρατηρῶν ὅτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου εἰδοποιήθη περὶ τῆς ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως αὐτοῦ διαταχθείσης ἐκπτώσεως τῶν εἰρηκμένων 450 δραχμῶν, ἐξέφραξεν, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει αὐτὴν, ὡς ἐπὶ μόνου τοῦ τεταρτημορίου πάσης μισθοδοσίας νὰ ἐνεργηθῇ κατὰσχρσις ἐπιτροπομένου κατὰ τὸν Νόμον.

Κατάλληλον θεωροῦντός τινας ἐπομένους, νὰ διαρρυθμισθῇ τὸ προκείμενον ζήτημα, συνεννοουμένου μετὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμίου, ἢ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργείου, τοῦ Ταμίου τῆς Γερουσίας, καὶ τούτου ἀπαντήσαντος, ὅτι τοιαύτη διαρρυθμισις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἡ Γερουσία ἐρωτηθεῖσα, παρεδέξατο νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργός, ὅτι πρέπει νὰ πληρωθῶσιν εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Γερουσίας αἱ περὶ οὗ πρόκειται 450 δραχμαί.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀπαγγέλλεται μετὰ ταῦτα ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος, Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου ἀναγνωσθέντος παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων, ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ, ἀνευ παρατηρήσεως. Αναγινώσκειται κατὰ συνέπειαν τὸ 1ον τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἡ Γερουσία παρεδέξατο ὅπως ἔχει.

Τοῦ ἁρθροῦ 2ου κατόπιν ἀναγνωσθέντος, παρατηρῶν τις, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι τὴν διὰ τοὺς στρατευσίμους ἔχοντες νέοι ὠρισμένην ἡλικίαν εἰς Ναύπλιον, ὡς πρὸ χρόνων ὀλίγων συνοικισθῆναι, καὶ προτείνων νὰ συσταθῇ παρὰ τῆς Γερουσίας εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν Ἱπουργείων ἡ μὴ αὐστηρὰ ἐγκραυγὴ τοῦ προκείμενου Νομοσχεδίου, ὡς πρὸς τὸν Δῆμον Ναυπλίας, μὴ δυνάμενον νὰ δώσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰμὴ τὸ 1/2 ἢ τὸ 1/3 τοῦ ἀνέκοντος εἰς αὐτὸν κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀριθμοῦ νεοσυλλέκτων, προσέθηκεν, ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη ἑλλείψις δύναται ν' ἀναπληρωθῇ καὶ ἐκδανεισθῇ τρόπον τινα παρ' ἄλλης πολυπληθοῦς ἑπαρχίας.

Περαιῶν δὲ τὸν λόγον του, ἐπεκατέσχετο τὴν μαρτυρίαν Γερουσιαστοῦ τινος, ἐπὶ τινι ἔτη Διοικητοῦ κατὰ τὴν ἑπαρχίαν Ἀργολίδος διατελέσαντος, καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἀναγκασθέντος νὰ πληροφορηθῇ, ὅτι δὲν ὑπάρχουσι πανταπασιν ἐν τῇ πόλει Ναυπλίου διὰ τὴν νεοσυλλέξιαν ἱκανοὶ νέοι.

Ἀναστὰς ἐπομένους ὁ προσεπικληθεὶς Γερουσιαστὴς, καὶ παρατηρῶν ὅτι, διατελέσας Διοικητὴς Ἀργολίδος ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, γινώσκει ἐκ πείρας, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ναυπλίῳ τὴν ὡς πρὸς τοὺς στρατευσίμους ὠρισμένην ἡλικίαν ἔχοντες νέοι, καὶ ὅτι ἐκ μόνου τοῦ Δήμου Ἀσίνης μετὰ τοῦ Δήμου Ναυπλίας συγχινευθέντες ἐλαμβάνοντο νεοσύλλεκτοι τότε, ἐγνωσθεὶς νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορευθέντος.

Μετὰ δὲ τούτον παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι δὲν δύναται τοιαύτη ἐξίρησις ὑπὲρ ἐνὸς Δήμου νὰ τεθῇ ἐν τῷ Νόμῳ, ὅτι εἰς τὴν νεοσυλλέξιαν ὑποκειμένων τῶν ἔχόντων τὴν ἀπὸ 18 μέχρι 24 ἐτῶν ἡλικίαν, δὲν θέλουσι ληρθῇ βεβαίως στρατευσίμοι ἀπὸ τινος τόπων, ἐνῷ τοιαύτην ἡλικίαν ἔχοντες δὲν εὐρίσκονται, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται μάταιος ὁ σκοπὸς τῆς περὶ τῆς πρόκειται προτάσεως.

Μετὰ δὲ τούτον παρατηρῶν ἄλλος, ὅτι ἐκτός τῆς διὰ τῆς προτάσεως τοῦ πρώτου ἐπὶ τοῦ προκείμενου λαλήσαντος ἀποδεικνυμένης, ὑπάρχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ καὶ ἑτέρα ἀτέλεια: καθότι, οὐ μόνον λειψανδρίας, ὡς πρὸς τὴν στρατολογίαν, ἐν τισι χωρίοις καὶ πόλεσιν ὑπαρχούσης, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γυναικῶν ἐπὶ πολὺ τοῦ τῶν ἀνδρῶν ὑπάρχοντος μείζονος, ὁ προσδιορισμὸς τῶν νεοσυλλέκτων ἔπρεπε κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον νὰ ἐνεργῇται, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὴν νεοσυλλεξίαν ὑποκειμένων ἰδίως, καὶ οὐχὶ ἐν γένει τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Δήμων, ἐγνωμοδότησε νὰ ληρθῇ ὑπ' ὅσιν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἱπουργοῦ ἢ παρατῆρησις αὐτῇ, ὅπως ἐπενεχθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ προσήκουσα θεωρητολογία, διὰ τοῦ τυχόν ὑποβληθισομένου περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου.

Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ ὑποβλὼν τὴν πρότασιν παρατῆρησεν, ὅτι δὲν ἐγνωμοδότησε νὰ τεθῇ ἐξαιρετικὴ ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ναυπλίας ἐν τῷ Νόμῳ διατάξεις, ἀλλ' ἀπλῆ πρὸς τὰ ἀρμόδια Ἱπουργεῖα σύστασις, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρὰ τοῦ προτελευταίου ἀγορεύσαντος γενομένη ἐρμηνεία, καθότι τὸ 2ον τοῦτο τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρον διατάττει, ν' ἀναλογισθῶσιν οἱ νεοσύλλεκτοι, κατὰ λόγον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Δήμων τοῦ Κράτους, καὶ ἐπομένως ἤθελεν εἶσθαι ἄδικον, ἂν ἡ πόλις Ναυπλίας, μὴ περιέχουσα νέους εἰς τὴν νεοσυλλεξίαν ὑπαγομένους, ἀναγκασθῇ νὰ προσενέγκῃ τοιοῦτους, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων καὶ τοῦτο νὰ πράξῃ δι' ἀντικαταστάσεως.

Μὴ παραδεχόμενοι δὲ τινες μετὰ ταῦτα, ὅτι δὲν εὐρίσκονται παντάπασιν ἐν Ναυπλίᾳ εἰς τὴν νεοσυλλεξίαν ὑπαγόμενοι νέοι, καὶ προστιθέντες, ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος, μήπως εἰς τὸν Δήμον Ναυπλίας, ἢ ἄλλον τινα, μὴ περιέχοντα τὸν ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν νεοσυλλέκτων, ἐπιβλήθῃ ὑποχρέωσις νὰ προσενέγκῃ δι' ἀντικαταστάσεως τὸ ἑλλείπον, παρατῆρησαν, ὅτι τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, τὸ ποσὸν μόνον τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ στρατευσίμων ὀρίζει, ἡ δὲ στρατολογία αὐτῶν θέλει γένει κατὰ τὸν μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα Νόμον, διὰ κληρώσεως, συντασσομένου προηγουμένως τοῦ καταλόγου τῶν εἰς τὴν ἀπογραφὴν μόνον ὑποκειμένων.

Παρατῆρησας δὲ τις ἐπομένως, ὅτι ἐκ προσώπων ὠρισμένων καὶ οὐχὶ φαντασῶν τῆς νεοσυλλεξίας ἐνεργουμένης, δὲν δύνανται βεβηλῶς ν' ἀπαιτηθῶσι στρατεύσιμοι, ὅπου τὰ προσόντα τούτων ἔχοντες δὲν ὑπάρχουσι, προσέθηκεν ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ τῆς εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου ἀποδοθείσης ἀτελείας κακὴ καὶ τὸν λαὸν καταθλίβουσα χρῆσις, παρὰ κακῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνεργηθῇ δύναται, καὶ ὅτι, οὐ μόνον προκειμένου ν' ἀναλογισθῶσι, κατὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν Δήμων, οἱ νεοσύλλεκτοι, ἀλλὰ καὶ νὰ στρατολογηθῶσι κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν λέξιν ἀναλογισθῇ, ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην νὰ περιέχεται ἡ

ἐκφράσις καὶ στρατολογηθῇ, μάλιστα δὲ, καθ' ὅσον ἡ αὐτὴ παρατῆρησις, ὡς ἐκ τῶν πρακτικῶν ν' ἀποδειχθῇ δύναται, ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐγένετο, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου Νομοσχεδίου.

Διαβεβαιώσαντος δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργοῦ, ὅτι δὲν θέλει ἀπαιτηθῇ ὁ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Δήμων ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων, ἂν εἰς τινὰ τούτων δὲν ὑπάρχουσιν οἱ τὴν ἀπὸ 18 μέχρις 24 ἐτῶν ἡλικίαν ἔχοντες, καὶ μηδεμίαν ἄλλαν παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ 2ον ἄρθρον ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθὲν τελευταῖον τὸ ἄρθρ. 3ον ἐγένετο δεκτὸν αὐτοῦ παρατηρήσεως.

Υψηροφωθὲν δ' ἐπὶ τέλους τὸ Σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν, διὰ ψήφων 28 κατὰ 3.

Ἀναγγεῖλλας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπιούσαν θέλει συζητηθῇ τὸ περὶ συστάσεως Βαμδακοκλωστικῆς καταστάσεως Νομοσχεδίου, λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικυόπουλος.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκοπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 2 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἑβδόμου τῆς Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρως ἀποτελούντες τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἱπουργὸς ἐλέξεν ἐπομένως τὰ ἑξῆς:

Εἰς ἄνδρας γυνώσκοντας τὰς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τῶν Μεσσηνίων, εἰδότας ἀκριβῶς τὰ εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν σεισμῶν ἐπελθόντα πρόσφατα δυστηγήματα, καὶ διὰ ταῦτα συμπαθοῦντας μετ' αὐτοὺς ἀναμφιβόλως, κρίνω περιττὸν γὰρ λαλήσω πρὸς δικαιολόγησιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ πρὸς περιθάλψιν τῶν Μεσσηνίων προκληθέντος Νομοσχεδίου. τὸ ὅποιον, ψηφισθὲν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, ὑποβάλλω σήμερον εἰς τὴν Γερουσίαν, μίλλοισαν, ὡς πίπεισμαι, γὰρ ἐπιψήφισα αὐτὴ, μετὰ προθυμίας, ὁρμημένη ἐκ τῶν αὐτῶν φιλανθρωπῶν αἰσθημάτων, δι' ἃ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προεκλήθη. Εἰσάγων δὲ μετὰ ταῦτα τὸ περὶ οὗ εἴρηται Νομοσχέδιον, ἀνέγνω αὐτὸ, ἔχον οὕτως:

ΟΘΩΝ κτλ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ψηφισθὲν ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ θέλει ὑποστηρικθῆ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρ. 1.

Δύνανται νὰ διατεθῶσι μέχρι πέντε χιλιάδων κοιλῶν αἰτοῦ ἐθνικοῦ, καὶ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ ἀποδεχόμενως παθουσῶν, ἐκ τῶν συμβάντων σεισμῶν, οἰκογενειῶν τῆς Μεσσηνίας.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς ἐκάστην τῶν παθουσῶν τούτων οἰκογενειῶν θέλουσι δοθῆ ἑκτὸν, μέχρι διακοσίων ὀκάδων αἰτοῦ, καὶ πεντήκοντα, μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμῶν, εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐνεργήσῃ, ἵνα δοθῇ δάνειον πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, μετ' ἐπιεικῆς συμφωνίας καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων, ὑπὲρ τῶν λοιπῶν τάξεων τῶν παθόντων τῆς Μεσσηνίας κατοίκων, παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, μὴ υπερβαίνον τὸ ποσὸν τῶν 200,000 δραχμῶν.

Ἐκ τοῦ δανείου τούτου θέλουσι διδοῦναι τριακόσιαι, μέχρι δύο χιλιάδων δραχμαὶ εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προσθέσῃ καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἐγγύησιν εἰς τὰς ἄλλας παρὰ τῶν δανεισθεσμένων παθόντων κατοίκων δοθησομένης εἰς τὴν Τραπεζὴν ἀσφαλείας, πρὸς ἐξόρλησιν τοῦ τόκου καὶ τοῦ γρεωλύτου, ἂν τυχόν οἱ δανεισθεσμένοι δὲν ᾔθελον φανῇ ἐμπρόθεσμοι εἰς τὰς πληρωμὰς. Ἡ ἐγγύησις αὕτη, μ' ὅλον τοῦτο, δὲν θέλει ἐμποδίζει τὴν τραπεζὴν νὰ ἐνεργῇ τὰ νόμιμα πρὸς καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων μέσα.

Ἄρθρ. 4.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΣΤΗΣ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνέγνωσιν τοῦ Νομοσχεδίου, προσέθηκιν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξέδωκεν ἐγκυκλίους πρὸς τοὺς ἐν τῷ Κράτει Νομάρχας, καὶ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους Ἑλληνικοὺς Προξένους, διὰ νὰ συστηθῶσιν ἐπιτροπαὶ πρὸς ἐπίκλησιν τῆς ὑπὲρ τῶν Μεσσηνίων συνδρομῆς τῶν φιλανθρωπῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἡ συνδρομὴ αὕτη, ὅποῦτα ᾔθελον εἶσθαι, δὲν θέλει μὲν ἰσοσταθμισθῆ μετὰ τὴν συμβάσαν εἰς τοὺς Μεσσηνίους ζημίαν, ὡς υπερβαίνουσιν τὰ τρία ἑκατομύρια δραχμῶν, θέλει ὅμως παραυθῆσθαι αὐτοῖς, βλέποντας τὴν συμπάθειαν τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν.

Ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ὑπεβάλλων κατόπιν δι' ἐκθέσεως δικαιολογητικῆς καὶ ἑτερον περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Καλυδῶν ἀπὸ τὸν ἄμυν Ἀγρινίου τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας καὶ προσκολλήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἄμυν Ὠλενίας τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίου Νομοσχεδίον, ἀνέγνω αὐτὸ, ἔχον ὡδε.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλω εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τῆς Νομοσχεδίου, περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Καλυ-

δίων από τὸν Δήμον Ἀγρινίου τῆς Ἐπαρχίας Τριγωνίας, καὶ προσκολλήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Δήμον Ὁλενείας τῆς Ἐπαρχίας Μεσολογγίου.

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, συζητηθέν εἰς τὴν κατὰ τὴν 24 Μαΐου π. ἔ. υγ'. συνεδρίᾳ τῆς Βουλῆς, ἐγένετο δεκτὸν, μὲ μόνην τὴν προσθήκην εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ « μὲ τὰ ἀνέκαθεν αὐτοῦ ὅρια, » τὴν ὁποίαν ἡ Ἀ. Μ. παρεδέχθη, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν σύνταξιν τοῦ εἰρημένου Νομοσχεδίου, διαλαμβάνονται εἰς τὴν ἀπὸ 29 Μαρτίου πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίν μου, καὶ κρίνω περιττὸν νὰ τοὺς ἐπαναλάβω, κάμνω δὲ μόνον τὴν παρατήρησιν, ὅτι, καθόσον ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τὸν ἐπισύνημμένον πίνακα εἰς τὸ ἀπὸ 1/13 Ὀκτωβρίου 1845 Β. Διάταγμα, περὶ τῶν συνιστάμενων τὰς Ἐπαρχίας Ναυπάκτου, Ἀγρινίου καὶ Μεσολογγίου Δήμων, τὸ χωρίον Καλυθίων ἀπέχει ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιον 3 ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ἰουνίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον, ὑφιστάμεν παρὰ τῆς Βουλῆς, θέλει ὑποβληθῆ, ὅπως ἔχει εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τοῦ Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ θέλει ὑποστηρίχθῃ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ὑφιστάμενοι ὁμορῶνως, μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς:

Ἀρθρον Μοναδικόν.

Τὸ χωρίον Καλυθία, ἀποτελοῦν ἤδη μέρος τοῦ Δήμου Ἀγρινίου τῆς Ἐπαρχίας Τριγωνίας, ἀρσπᾶται ἀπὸ τὸν Δήμον τοῦτον, καὶ προσκολλάται εἰς τὸν Δήμον Ὁλενείας τῆς Ἐπαρχίας Μεσολογγίου μὲ τὰ ἀνέκαθεν αὐτοῦ ὅρια.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Ἰουνίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀποφασίζεται δὲ παρὰ τῆς Γερουσίας, νὰ συνέλθωσι τὴν ἐπιούσαν τὰ Τμήματα, ὅπως προεξέτασαν τὰ Νομοσχέδια μετὰ τὴν λιθογραφῆσιν, καὶ εἰς τὰ μέλη διανομὴν σὺν τῶν, διορίσωσιν ἰδίαν δι' ἕκαστον ἐπιτροπὴν, συντάξουσιν ἐκατέραν τὴν ἐπὶ θατέρου τῶν Νομοσχεδίων ἀνατεθεσομένην εἰς αὐτὴν ἐκθεσιν.

Ἀναγγεῖλαντες ἐπὶ ταῦτοις τοῦ Κυρίου Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ συστάσεως βαρβακοκλωστικοῦ Καταστήματος Νομοσχεδίου, καὶ ἐρωτήσαντες, ἂν ὑποστηρίζεται παρ' ἐτέρου ἢ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου τοῦτου, γενομένη παρὰ τοῦ ἐνὸς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδότησις, ὑπεστήριξε τις αὐτὴν, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Δὲν θέλον βεβαίως διστάσει νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ἂν ἡ ἐν Ἑλλάδι βαρβακοκλωστικὸν καταστήματος σύστασις ἔδυνάτο νὰ παραγάγῃ τὰς εἰς αὐτὴν ἀποδομιμένας ἐπωφελεῖς συνεπείας. Τοιοῦτον ὅμως Κατάστημα, παρ' ἐταιρίας μεγάλαι ἐχούσας κεφάλαια ἐπιτυχῶς ἴσως νὰ συστήθῃ δυνάμενον, ἀντὶ ὠφελείας θέλει παράσχει ζήμιον, καὶ δυνάται τις εὐκόλως τὴν ἀποτυχίαν αὐτοῦ νὰ προΐδῃ, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ ἐργολάβος, εἰς ὃν πρόκειται ν' ἀνατεθῇ ἡ σύστασις τοῦ εἰρημένου καταστήματος, πτωχὸς ὢν, δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως τὴν βαρβακοκλωστίαν ἐσπούδασε, καὶ ὅτι οὐδ' ἐργατῶν πολυχεῖρα, οὐδ' οἱ κατὰ τὴν αἰσθητικὴν ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι, πρὸς ἐπισκευὴν, ἢ ἀνατίωσιν τῶν μηχανῶν, αἵτινες θέλει συμβαίνει νὰ βλάπτωνται κατὰ τι, ἢ καὶ ἀφανίζονται παντελῶς. Δὲν ἀμφισβῆλλον, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, ἐκ πατριωτικῶν αἰσθημάτων ὁρμώμενος, τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον προεκάλεσε· τὸ καλὸν ὅμως, εὐστόχως γενομένου, ὠφελεῖ, καὶ ἐπομένως νομίζων περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω, τοὺς ἐν ἐκτάσει ἐκτεθέντας λόγους, δι' οὓς τὸ ἐν τῆς ἐπιτροπῆς μέλος δὲν ἐνέκρινεν ἀποδεχέσθαι τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ταύτους συμμεριζόμενος κατὰ πάντα, περιορίζομαι ν' ἀντιτάξω τινὰ εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὰς ὁποίας δὲν θεωρῶ εὐλόγους.

1.) Ἐπειδὴ τοῦ μὲν τῆς Ἀλεξανδρείας βαρβακίου ἢ παραγωγῆς δὲν ἐπιτυγχάνει ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὁ δὲ πολλαπλοπλασμός τοῦ ἐγχωρίου, δὲν ἐμποδίζεται ἐκ τῆς ἐλαττωθείσης αἰσθητικῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς ἰδίας γὰρ ἔτι πρὸς τοιαύτην πα-

ρωγιάν, απαιτούσαν ποτιστικά γαίαια, δεν είναι γόνιμοι. και τελευταίον, επειδή οι κτηματίαι και γεωργοί εύρισκουν μείζον συμφέρον καλλιεργούντες ελαιοδένδρα και σταφυδαμπέλου, ή ασχολούμενοι εις άλλας γεωργικάς επιχειρήσεις, εξ όν γινώσκουσιν, ότι θέλουν επέλθει εις αυτούς ωφέλιμα πλείονος.

2.) Επειδή εν μὲν τῇ Αὐστρία ὁ ἐργάτης, ὡς ἡμερομίσθιον, λαμβάνει λεπτὰ 95, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ τὰ 8/10 τοῦ Σελινίου, ἐν δὲ τῇ Τουρκίᾳ ἐν Ὀθωμανικῶν γρόσιον, ἐν ᾧ ἐν τῇ Ἑλλάδι δραχμὰς δύο, καὶ ἐτι πλεῖον ἐνίοτε, ὡς π. χ. συνέβη ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἐν Πάτραις, ὅπου πρόκειται νὰ συστήθῃ τὸ κατὰστημα τῆς Βαμβακοκλωστίας: καὶ ἐπομένως ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἀπαιτούμενη πρὸς τοιαύτην ἐπιχείρησιν δαπάνη, εἶναι μείζον ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἢ ἐν ἄλλῳ τινι ἔθνει, καὶ οὐχί, ὡς παρετήρησεν ἡ ἐπιτροπὴ, ἐλασσον.

Πρὸς πλείονα δ' εἰσέτι ἀπόδειξιν τῆς ἀποτυχίας τοῦ κατὰστηματος τούτου, παραδειγμα ὑπάρχει ἡ Αἴγυπτος, ὅπου ὁ βαθυπλοῦτος Νοχμεταλῆς, θελήσας νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν μηχανὴν τῆς Βαμβακοκλωστίας, πολλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἐκτομύριζα δαπανήσας, καὶ μὴδὲν νὰ δαπανᾷ εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν ὑποκείμενος, ἡνικαύσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐπιχειρήσεώς του, καθότι εἶδεν, ὅτι δὲν ἔδυνάτο νὰ ἔλθῃ εἰς συναγωνισμὸν, μὲ τὰ τοιοῦτου εἶδους βιομηχανικά κατὰστηματα τῆς Ἀγγλίας.

3.) Επειδὴ καὶ ὀλίγη, ἂν ᾖ, καὶ ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἐργολάβον προκειμένη νὰ χορηγηθῇ συνδρομὴ, οὐδεμίαν θέλει παρέχει ὠφέλειαν, καὶ δὲν πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ δοθῇ, ἐπειδὴ ὁ ὑδρόμυλος ἐνοικιαζόμενος κατὰ 80 στρέμματα γῆς ἄλλως διατεθίμενα, δύνανται νὰ παραγάγωσιν ἐποφελίστερον ἀποτέλεσμα. καὶ

4.) Επειδὴ διὰ τὴν μηχανὴν τῆς μεταξουργίας ἐδαπανήθησαν 700,000 δραχμῶν, καὶ τοσαύτην ἀπαιτοῦσαι δαπάναν ἐπιχειρήσεις δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὠφέλιμοι, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεταξοποιία, διὰ δαπάνης 10, ἢ 12 χιλιάδων δραχμῶν ἔδυνάτο ἐκδιωστικῶς νὰ εἰσαχθῇ, ὁ ἐργολάβος διεᾶζεται μὲ τὴν Κυβερνήτιν πρὸ ἑτῶν, δι' αὐτοῦ, ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ διδασκόμεντοι τὴν τέχνην ταύτην εἰς ἐνέργειαν αὐτὴν ἔβαλον, καὶ ζητῶν ἀδράς ἀποζημιώσεις, διὰ τὴν ἐντεῦθεν εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν του προζενυθείσαν ζημίαν· εἰς τοιαύτας δὲ δίκας θέλει δώ-

σει χώραν βεβαίως καὶ τὸ περὶ οὗ πρόκειται τῆς Βαμβακοκλωστίας Κατὰστημα, μάλιστα δὲ, καθότι ὁ ἐργολάβος θέλει ἔχει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κυριότητα τὸ ὕδωρ τοῦ ὑδρόμυλου, τὸ ὅποιον ἐχρησίμευε μέχρι τοῦδε εἰς ποτισμὸν σταριδαμπέλων· ἐκτὸς ὅμως τούτων τὸ Νομοσχέδιον οὐδεμίαν παρέχει προστασίαν ἀφ' ἐνὸς εἰς τοὺς διδασκασμένους τὴν βαμβακοκλωστίαν, ὡς ἀπαιτοῦμένου εἰς αὐτοὺς ἐπὶ πενταετίαν νὰ κάμωσι χρῆσιν τῆς τέχνης ταύτης, ἐκτὸς τοῦ Βαμβακοκλωστικοῦ Κατὰστηματος, καὶ ἀφ' ἑτέρου, δεικνύει ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Κατὰστηματος τούτου, διαλαμβάνον, ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας, ὁ ἐργολάβος δύναται νὰ συστήσῃ ἄλλου εἶδους βιομηχανικὸν κατὰστημα, καὶ ὡς τοιοῦτον δὲν εἶναι παράδοξον νὰ ἴδωμεν πυριτιδοποιίαν, ἢ βυρσοδεψίαν. Ὅταν λοιπὸν ὁ προτείνων τὸ Νομοσχέδιον, τοιαύτην ἀμφιβολίαν, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Βαμβακοκλωστικοῦ Κατὰστηματος ὑπεμνῶν, ἐτι μᾶλλον πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ πᾶς ἄλλος, καὶ δι' ὅλους τοὺς λόγους τούτους γνωμοδοτῶ, νὰ μὴ γένη δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου.

Λαβὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ εἰσαγγηγὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, αὐτολεξεῖ ἐξέφρασε τὰ ἑξῆς:

Δὲν ἐνόμιζα ποτὲ, ὅτι εἰς τοσοῦτον προφανῶς ἐπωφελες κατὰστημα, θέλει εὐρεθῶν ἀμφιβολίας καὶ ἀντιρρήσεις, ἀπαιτοῦσαι πολλὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἀντίκρουσιν· ἐπειδὴ ὅμως εἰς τῶν συναδελφῶν μας, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. Ν. Πρασκάκης, ἠρνήθη τὴν συγκατάθεσιν του, καὶ ἐσυνώδευσε τὴν ἀρνησίαν του μὲ διάφορα ἐπιχειρήματα, ἀναγκάζομαι νὰ ἀντιτάξω καὶ ἐγὼ παρατηρήσεις τινάς, ὥστε ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν δύο γνωμοδοτήσεων, νὰ γένη διασαφήσις τῶν ἀμφιβολιῶν, καὶ νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀλήθεια.

Προσημαζέται ὁ μειονοψηφῶν μὲ τὴν γενικὴν παρατήρησιν, ὅτι διὰ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὅποιον, ὅχι μόνον δὲν εὐδοκίμησαν ὅλαι αἱ εἰς βιομηχανικά κατὰστηματα γενόμεναι παραχωρήσεις καὶ συνδρομαί, ἀλλὰ κατέστησαν καὶ ἐπιζημιοί, πιστεύει, ὅτι καὶ ἡ ἐπιχείρησις αὕτη δὲν θέλει εὐδοκίμησει, ἀλλὰ θέλει φέροι καὶ ζημίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν· φέρει δὲ εἰς παραδειγμα τὴν σποράν τοῦ Λουλακίου, τοῦ Οὐπίου, τὸ κατὰστημα τῆς Ζαχαροποιίας κλ.

Ἄλλ' εἰς τοῦτο κηπτήθη, νομίζω, ὁ μειονοψηφῶν διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

Λον. Ότι οι όροι οι προτεινόμενοι παρά του προτείνοντος την επιχείρησιν της βαμπακοκλωστήας είναι πολύ διάφοροι, από τας κατά διαφόρους εποχάς γενομένας προτάσεις, περί επιχειρήσεων βιομηχανικών. Εκεί έπαρουσιάσθησαν άνθρωποι άγνώριστοι, ζητούντες γαίαις διά σποράν, χωρίς κεφάλαια, και χωρίς κώνεν άλλο μέσον συντείνουν εις επιτυχίαν, ένταύθα όμως παρουσιάζεται άνθρωπος άποδοδειγμένης ευφυίας, και ρύσει μηχανικού νοός, ως έδειξεν αι πρώται απόπειραι των φιλοτεχνημάτων του, διά τὰ όποια θαυμάσασα η Κυβέρνησις άπεφάσισε να τον στείλῃ με έξοδά της, να σπουδάσῃ πράγματα, εις τὰ όποια είχε φυσικὴν βροπήν, ενομισθίσαν δε χρήσιμα εις την πατρίδα μας' έπειτα τελειοποιηθείς, όχι μόνον εις την διδασκαλίαν της βαμπακοκλωστήας, αλλά και εις την κατασκευὴν των μηχανών, επηνύληεν, αρ' ου έπώλησε τὰ κτήματα της οικογενείας του, και άγέραςε μηχανάς. Εις τοιαύτην περίστασιν βλέπει τις προφανώς, ότι δεν υπάρχει ούδεμία όμοιότης μεταξύ των σπορίων του όπιου και λουλακίου και αὐτῆς, έπειδὴ όμως γίνεται λόγος, περί των έν τῇ Ελλάδι γενομένων βιομηχανικῶν καταστημάτων, ανάγκαζομαι να εκτείνω τον λόγον περισσύτερον.

Δεν γνωρίζω ακριβώς τί συνέβη περί λουλακίου, τῶσον μόνον ήκουσα, ότι οι κατέχοντες τὰς γαίαις τὰς διέθεσαν εις διαφόρους, άλλ' εις τοῦτο νομίζω, ότι έσφαλαν οι οικονομικοί υπάλληλοι της Κυβερνήσεως, οτινες τὰς παρεχώρησαν' περί όποιου όμως γνωρίζω ακριβέστερα ήμπορῶ να διηγήσω με περισσύτεραν θετικότητά' όσα γρήματα έδάνεισαν η Κυβέρνησις τὰ έλαθεν από τους έγγοντάς, εκ των όποιων εις ήμην και εγώ, διά δὲ τὰς γαίαις, μ' όλον ότι πολλάκις έγινε λόγος, δεν έκαμε κώνεν κίνημα η Κυβέρνησις μέχρι τουδὲ, διά να τὰς λάβῃ, αλλά πάντοτε δύναται να κινήθῃ και να επιτύχῃ άκομη όλιγωτέραν όμοιότητα έρει η επιχείρησις της ζαχαροποιίας με την παροδαν, διότι εκεί περισταίνεται μία εταιρία εκτός του ελληνικῶ κράτους μορφωμένη, έξωθεν διευθυνομένη, και διά ξένων προσώπων ενεργούσα, έν ᾧ έδω φαίνεται Έλλην προωρισμένοι με ρύσει μηχανικὴν νοὺν, σπουδάσας επιμελέττατα την τέχνην της βαμπακοκλωστήας και την κατασκευὴν των μηχανών, και θασιάσας την παρουσίαν της οικογενείας του εις αγοράν των μηχανών.

Αὐτὰ είναι, όσα γνωρίζω περί των μὴ επιτυχόντων καταστημάτων, άλλ' έχω εις αντίκρουσιν του μειονοψηφούντος

να προτείνω άλλαις επιχειρήσεσι, αι όποιαι επέτυχαν και παράγουσιν μεγίστην ώφέλειαν. Γνωρίζετε όλοι, ότι πρό τινων έτών εισήχθη η επιχείρησις της βαλτιώσεως της μεταξουργίας εις διαφόρους επαρχίας της Ελλάδος' επίσης, νομίζω, γνωρίζετε, ότι πληθος τεχνητών της παλαιᾶς μεθόδου, και άλλοι νέοι έμαθον την νέαν μέθοδον, έβελτίωσαν την κατασκευὴν της μεταξῆς εις τοιοῦτον τρόπον, ώστε, έν ᾧ επώλειτο προτιτερα ανά 20 δραχ. η όκλα, πωλεῖται σήμεραν 40—50 και μέγιστος έβδομυήκοντα' εκ τούτου φαίνεται πόση ώφέλεια γίνεται και εις τὸ δημόσιον, και εις τοὺς κατοίκους της ελληνικῆς επικρατείας. Εχομεν άλλο παράδειγμα την φεσοποιάν' Έλλην ειδύμων της τέχνης, έλθον πρό τινων έτών, έξήτασε μικράν συνδρομὴν παρά της Κυβερνήσεως, χωρίς ζημίαν, και επέτυχεν εις τοιοῦτον τρόπον, ώστε όχι μόνον έντός της Ελλάδος γίνεται ικανὴ δαπάνη φεσίων, άλλ' ήρχισε πρό τινος καιροῦ να γίνεται και εξαγωγή, ώστε έν ενισχυθῇ η επιχείρησις αὐτῇ ήμπορεῖ να αρίθῃ εις τὸν τόπον πολλὰς χιλιάδας διστηλῶν εξαγομένων εκ του ελληνικῶ κράτους εις αγοράν φεσίων.

Εἶν. Εις μάαν εἰλην ιδέαν όμως ήπατήθη ὁ μειονοψηφών, μὴ παρατηρήσας, ότι ὁ προτείνων ὑπόσχεται, όχι μόνον την επισκευὴν των μηχανών, κατά τὸ 4 άρθρ' αλλά και την διδασκαλίαν κατασκευῆς νέων μηχανών, επομένως δεν λείπει και αὐτὸ τὸ βυθόνμα, τὸ όποιον αναφέρει, ότι εὑρίσκειται εις τοὺς έν Αγγλίᾳ επιχειροῦντας.

Γ'ον. Περί των έξωδων, όταν υπολογίσωμεν, ότι οι έν Εὐρώπῃ εργολάβοι όφειλουν να αγοράσουν τὸ βαυθάλιον από ζινκ μέρε, να πληρώσουν έξοδα Τελωνίου εξαγωγῆς, μετακομίσεως, Τελωνίου εισαγωγῆς διά τὸ ἀκατέργαστον, έπειτα έξοδα Τελωνίου εξαγωγῆς, μετακομίσεως και Τελωνίου εισαγωγῆς διά τὸ νήμα, όσον εὐθηνά και αν πληρώσουν τοὺς εργάτας, μ' όλον ότι εὑρίσκονται και ένταύθα επίσης εὐθηνάι εργάται, ως άποδείχθη εκ της μεταξουργίας, δεν ελπίζω ποτέ να κατασκευάζεται εὐθηνότερα εις Εὐρώπην παρά εις την Ελλάδα η κατασκευὴ του νήματος, επομένως πίπτει η ιδέα, ότι θα πωλούνται εὐθηνότερα εις Αγγλίαν τὰ νήματα.

Δεν θέλω να πιστεύω, ότι εις την Ελλάδα βιομηχανικά καταστήματα θα έλθουν εις συναγωνισμόν με τὰ της Αγγλίας' αλλά διότι δεν δύναμεθα να φρασώμεν εις τὸν ανώτατον βαθμόν, δεν πρέπει οὔτε καν να αρχίσωμεν; είναι τὸ ίδιον να μὴν τις κίοντος πεινῶν, έπειδὴ δεν έχει πολυποίκιλα φαγε-

τά· δὲν γνωρίζω τί ἡμπορεῖ νὰ γένη εἰς τὸ μέλλον, εἶναι ὅμως ἀληθέστατον, ὅτι ἡ σύστασις αὐτῆς τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ διδάξει τοὺς νέους τὴν τέχνην· ὅτι οἱ χωρικοὶ θὰ ἐνισχυθοῦν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβακίου, ἡ ὁποία ἐκινδύνευσε νὰ ἐκλείψῃ, διότι θὰ εὐρίσκουν εὐκολίαν, νὰ κατασκευάζωσι τὰ ἐνδύματά των, καὶ νὰ κάμνωσι τὸ βαμβάκιόν τους νῆμα μὲ εὐκολίαν, τὸ ὁποῖον βάζοντες ποικιλοτρόπως νὰ κάμνουν διάφορα ὑφάσματα. Ὅστις ἀμφισβῆται περὶ τούτων, ἅς ἐνθυμηθῇ, ὅτι τοιοῦτον κατὰστημα ὑπῆρχεν εἰς Θετταλίαν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ κατῴρθωσαν νὰ κάμουν τόσα εἶδη φορεμάτων οὐτιλικά καὶ ἀλατῆαδαις λεγόμενα, ὥστε δὲν εἶχαν ἀνάγκην νὰ φέρωσιν ἐξωθεν· ἡμπορῶ νὰ βεβαιώσω, γνωρίζων τὴν ἀγγινοίαν τῶν Ἑλλήνων, ὅτι εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ, ὅχι μόνον νῆμα θὰ κατασκευάζουν πολὺ, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐκολίας τῆς κατασκευῆς τοῦ νήματος θὰ εἰσυχθῇ καὶ ἡ κατασκευὴ διαφόρων βαμπακερινῶν ὑφασμάτων, ὁποῖα τὰ ἐν Θετταλίᾳ, ὥστε νὰ ἐνδύωνται ἀπὸ Ἑλληνικά ἐργόχειρα οἱ Ἕλληνες.

Εἶπον ἀντιθέτως, ὅτι ἐκινδύνευε νὰ ἐκλείψῃ ὁλοτελῶς ἡ σπορὰ τοῦ βαμβακίου. Τοῦτο προῆλθεν ἀπὸ δύο αἰτίας, πρῶτον· διότι κατεπίεζοντο ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰς τὴν ἐκτίμησιν, καὶ δεύτερον δὲν ἐγίνετο δαπάνη· ἥδη, ὅτε ἐξέλειπεν ἡ καταπίεσις τῶν ἐνοικιαστῶν, ὅταν ἀνοιξῇ ὁ δρόμος τῆς μηχανῆς, δὲν εἶναι ἀμφισβησία, ὅτι καὶ ἡ καλλιέργεια θὰ πολλαπλασιασθῇ, καὶ τὸ δημόσιον καὶ οἱ πολῖται θὰ ὠφεληθοῦν τὰ μέγιστα.

Μία ἄλλη ιδέα τοῦ μειονοψηφούντος· μὲ ἐράνη παράδοξος· λέγει, ὅτι ὅπου ὑπάρχει ὀλιγοχειρία δὲν εὐδοκίμοιεν τοιαῦται ἐπιχειρήσεις, καὶ τοῦτο εἶναι ὅλον τὸ ἐναντίον· αἱ μηχαναὶ ἐπενοήθησαν πάντοτε, διὰ νὰ ἀποφύγουν οἱ ἐργολάβοι τῆς πολυχειρίας τὰ ἐξόδα, καὶ εἶναι γνωστὸν ποσάκις ἠγέρθησαν οἱ λαοὶ καὶ ἐσυντρίψαν μηχανάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐστεροῦντο αὐτοὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ζωῆς των· διότι δὲν ἐμεταχειρίζοντο πολλοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν, διὰ τὴν εὐρεσιν τῶν μηχανῶν, τῶν ὁποίων τὸ μέγιστον ὠφέλημα ἦτον νὰ χρειάζονται ὀλιγωτέρας χεῖρας· ἐδῶ μάλιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου πραγματικῶς δὲν εὐρίσκονται πολλοὶ βραχίονες. ἔχομεν μεγίστην ἀνάγκην μηχανῶν, διὰ νὰ κατασκευάζωμεν πολλὰ πράγματα μὲ ὀλίγας χεῖρας· εὐχῆς ἔρχον ἦτον νὰ εὐρίσκετο κάμμία μηχανή, διὰ τὴν Γεωργίαν, ἀπαιτοῦσα ὀλιγοχειρίαν, διότι τότε ἤθελον καλλιερῆσθαι αἱ ἀπέραντοι πεδιάδες τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι μένουν ἐρημοὶ καὶ ἀκαλλιεργετοί.

Ἀναφέρει, ὅτι ὠφελεῖται ὁ ἐργολάβος, καὶ ζημιοῦται τὸ Δημόσιον, καὶ εἰς τοῦτο νομίζω, ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὴς ἡ γνώμη τοῦ μειονοψηφούντος. Εὐχόμαι νὰ ὠφελῇ ὁ ἐργολάβος, διὰ νὰ παρακινήθῃ καὶ ἄλλος εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ τὸ Δημόσιον ποῖαν ζημίαν δοκιμάζει; τὸ δάνειον τὸ ἀπολαμβάνει, διότι ἀσφαλίζεται μὲ ἀξιοχρέους ἐγγυητάς, περὶ δὲ τῆς γῆς, ἐὰν δὲν εὐδοκίμησῃ ἡ ἐπιχείρησις, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Δημόσιον. Μὲς αὐτὸν, τότε μόνον θέλει μείνει, ὅταν ἐνεργήσῃ δωδεκά ἐτη τὴν μηχανήν, καὶ δι' αὐτὸ τὸ ὄφελος, μήπως ἡ Κυβέρνησις χαρίζει εἰς αὐτὸν τὴν γῆν καὶ τὸν ὑδρόμυλον; ὅχι· τὰ δίδει κατ' ἐκτίμησιν· τὸ ὁποῖον εἶναι μικροτάτη θυσία, ὡς πρὸς τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποῖαν ἐλπίζει ἀπὸ τοιοῦτον κατὰστημα ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ παρατήρησις, τὴν ὁποῖαν κάμνει, ὅτι ὅσον βαμβάκι ἤθελε μεταχειρισθῇ εἰς ἄλλην χρῆσιν, νὰ πληρῶνῃ φόρον ὀκταπλοῦν, περιλαμβανέται εἰς τὸν γενικὸν περὶ Τελωνείων Νόμον· διὰ τοῦτου τοῦ Νόμου ἀρθρ. 5 χαρίζεται ἀτέλεια εἰς ἐξ χιλ. ὀκάδων βαμβάκι τῆς Ἀλεξανδρείας μόνον πρὸς χρῆσιν τοῦ κατὰστηματος, ὅσον δὲ ἄλλο περιπλέον ἐμβάση, ὑπόκειται εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ Τελωνείου, καὶ εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρῃ τὸ Νομοσχέδιον. Προσθέτω, ὅτι οὐδὲ αἱ ἐξ χιλ. ὀκάδες θὰ μείνουν χωρὶς τέλος, ἐὰν δὲν τὰς μεταχειρισθῇ εἰς τὸ κατὰστημα, ὡς εἶναι ρητῶς προσδιωρισμένον.

Μετὰ δὲ τὸν εἰσηγητὴν τῆς Επιτροπῆς, ἀντεπαρατήρησεν τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν τὰ ἑξῆς.

Παραδεχόμενος, ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἐργολάβος, ὡς συνίστην αὐτὸν ὁ εἰσηγητὴς τῆς Επιτροπῆς, ἔχει εὐφύαν, παρατηρῶ ἀφ' ἑτέρου, ὅτι δὲν ἔχει νοῦν, ἐπειδὴ ἄλλως δὲν ἤθελε βεβαίως ἀσχοληθῇ εἰς τὴν Βαμβάκοκλωστίαν, καὶ μάλιστα σπουδάζας αὐτὴν ἐν Βιέννῃ, ὅπου ἐξέλειπον τὰ Βαμβάκοκλωστικά Καταστήματα, διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ τοιούτου εἶδους Καταστημάτων. Εἶπεν ὁ προλαλήσας, ὅτι ὁ ἐργολάβος κατέβαλε τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας του ὅλην ἐκ 30,000 χιλιάδων δραχμῶν συνισταμένην, πρὸς ἀγορὰν τῶν ἀναγκασιούτων εἰς τὸ Βαμβάκοκλωστικὸν κατὰστημα μηχανῶν. Ἀλλ' ἀπόδειξις, ὅτι εἶχε τοιαύτην χρηματικὴν ποσότητα οὐδεμίαν ὑπάρχει, αἱ δὲ 12,000 δραχμῶν, τὰς ὁποίας λόγῳ δανείου πρόκειται νὰ τῷ χορηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις, οὐδὲ πρὸς ἀγορὰν τοῦ 1/10 τῶν μηχανῶν ἐπαρκέουσι, καὶ ἐπομένως ὑπάρχει πιθανότης, μήπως ὁ ἐργολάβος προ-

τίθεται νὰ σμετερισθῇ τὰς δρχμὰς ταύτας τῆς Κυβερνήσεως. Εἶπεν ὁ προλαλήσας, ὅτι δὲν δυνάμεθα μὲν νὰ ἐλθωμεν, εἰς συναγωνισμὸν, ὡς πρὸς τὴν Βαμβακοκλωστήαν, μετὰ τῆς Ἀγγλίας, δὲν ἔσται ὁμοῦς ἐντεῦθεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἰσχωρῶμεν ἐν Ἑλλάδι τοιαύτην παραγωγὴν κατωτέρας. Ἀλλ' ὅταν ἄλλοθεν μὲ δαπάνην ἐλάσσονα νὰ πορίζωμεθα τὸ νῆμα δυνάμεθα, διὰ τὴν νὰ κατασκευάζωμεν τοιοῦτον ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἐν ᾧ ἐντεῦθεν θέλουσι ἐπέλθει ζημίαι· μήπως ἡ Ἀγγλία δὲν προμηθεύεται ἐκ τόπων ἄλλων, διαφόρων εἰδῶν προϊόντα; Ἡ Ἑλλὰς π. χ. δὲν στέλλει εἰς αὐτὴν τὰς σταφίδας, καὶ τὴν μετάξην; Εἶπεν προσέτι ὁ προλαλήσας, ὅτι ὅπου κυρίως ὀλιγοχειρία ὑπάρχει, ἐκεῖ πρέπει βιομηχανικά καταστήματα νὰ συνίστανται· ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀντίκειται εἰς τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν, καθ' ἣν ἐπιτυχάνουσι βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, ὅπου ὑπάρχει μεγάλη βραχιόνων ποσότης, καθότι ὅπου τὸ ἐναντίον συμβαίνει, σημείον εἶναι, ὅτι ἡ γῆ ἐπαρκεῖ πρὸς διατροφὴν τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, μὴν ἔχοντων ἀνάγκην νὰ προσεύγωσιν εἰς τὰς τέχνας, διὰ νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὴν ἀναγκαίαν, καὶ τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν εἶναι ὑπέρτονα· ἀλλ' ἴσως εἴπω τις, ὅτι ἀντὶ ἀνδρῶν δύνανται νὰ προσληθῶσιν εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ προκειμένου καταστήματος γυναῖκες, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας τὰ ἡμερομίσθια εἶναι μικρά· πρὸς ἀπάντησιν ὁμοῦς λέγω, ὅτι καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ, ὅπου ἀκμάζει ἡ βιομηχανία, τὰ εἰς γυναῖκας ἡμερομίσθια εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ ἐλάσσονα τῶν διδομένων εἰς ἀνδρας, καὶ ὅτι, ἂν εἰς τὸ Κατάστημα τῆς μεταξοποιίας γυναῖκες ἐργάζωνται, εἰς τὸ τῆς Βαμβακοκλωστήας τοῦτο εἶναι ἀδύνατον· ἐκτὸς ὁμοῦς τούτων παρατηρῶ, ὅτι ἡ ἐμπορία ἥτις, μακρόθεν πάντοτε διοῶσα, πᾶσαν ἐπωφελεῖ ἐπιχείρησιν ἀραπάζει, ἥθετε βεβαίως καὶ τὴν τῆς βαμβακοκλωστήας ἀράσαι, ἂν αὕτη νὰ ἐπιτύχῃ δυνατὸν ἦτο, καὶ ὅτι ὁ ἐργολάβος, δὲν ἤθελε βεβαίως υποβληθῇ εἰς ποσάκτας ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐμφαίνει τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἂν δὲν ὑπῆρχον ἀμφισβολαί, ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Καταστήματος, μάλιστα δὲ, καθότι, διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἐμπόριον καταστρέφεται, ἐν ᾧ ἐλευθέρως καὶ ἀνεξαρτήτως βαδίζον, κατὰ τὴν παρὰ πᾶσιν, ὡς ἄλλοτε εἶρηται, παραδεδεγμένην ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς Οἰκονομίας, *laisser faire, laisser aller*, ὑπόσχεται ἀνάπτυξιν μεζύονα, καὶ πλείονος ὠφελείας.

Παρατηρήσαντος δ' ἐνταῦθα τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ἱπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὴν τῆς Βαμβακοκλωστήας ἐπιχείρησιν, ἀλλ' ἀπλὴν μικρὰν συνδρομὴν πρόκειται νὰ χρηρηγήσῃ εἰς ταύτην, ὁ αὐτὸς ἀγορεύων ἀντέλεξε τὰ ἑξῆς.

Παραδέχομαι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐφορᾷ καὶ ἐπιρρῇ περιθάλψιν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἀπάσας. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὰς μεζύονα ὑπισχνουμένας ὠφελειαν· τοιαῦται δ' εἰσὶν ἐν Ἑλλάδι κυρίως ἡ Ναυτιλία, τὸ ἐμπόριον, ἡ μεταξοποιία, ἡ διὰ τῆς ἐμψυλίσεως τῶν προϊόντων βελτίωσις τοῦ ἐρίου, περὶ τοῦ ὁποίου Γάλλος τις *Felix Beaujour* ὀνομαζόμενος, καὶ Πρόξενος Γαλλικὸς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ τοῦ ἔτος 1790, μέχρι τοῦ ἐτους 1810 χρηματίας, ἐξέφρασεν, ὅτι ἐξίσταται πᾶς τὸ ἔριον τῆς Ἑλλάδος· ὑπάρχει εἰσέτι ἀνεκτόν. Περαιῶν δὲ τὸν λόγον μου, καὶ παρατηρῶν, ὅτι τὸ βιομηχανικὸν Κατάστημα τῆς Βαμβακοκλωστήας δὲν θέλει ἐπιτύχει ἐν τῇ Ἑλλάδι, καθότι, ὅπου τοιαῦτα ὑπῆρχον κατεστράφησαν ἤδη, διὰ τὴν τῶν Ἀγγλικῶν ὑπεροχὴν, καὶ καθότι τὰ βιομηχανικά καταστήματα ἀπαιτοῦσιν ἀδράς δαπάνας καὶ μεγάλα κεφάλαια, ἐνῷ ὁ περὶ οὗ πρόκειται ἐργολάβος χρημάτων ὑπάρχει παντάπασις ἄμοιρος, γνωμοδοτῶ νὰ μὴ γένῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπειδὴ ἄλλως, τοσούτων βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀποτυχουσῶν μέχρι τοῦδε, ἐνῷ οἱ Ἕλληνες ἐκ εὐσεως ἔχουσιν ἱκανότητα ὁμολογουμένην, θέλει ἀποδοθῇ εἰς αὐτοὺς ἀνικανότης ὑπέρμετρος.

Μετὰ δὲ τοῦτον παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐργολάβου, κατὰ προτροπὴν τούτου, ἐπώλησεν ἀμοιρίων τὰς σταριδαμπέλους καὶ τὴν λοιπὴν, ἣν εἶχον περιουσίαν ἀκίνητον, τὸ δ' ἐντεῦθεν εἰς αὐτοὺς προσγενόμενον χρηματικὸν ποσὸν ἐδαπανήσῃ εἰς ἀγορὰν τῶν εἰς τὸ Κατάστημα τῆς βαμβακοκλωστήας ἀναγκαιουσῶν μηχανῶν, κατὰ συνέπειαν δὲ, ὅτι ὁ ἐργολάβος δὲν εἶναι ἄμοιρος κεφαλαίων, ὡς ὁ ἤδη λαλήσας εἶπεν· ὅτι τὰ ἐργατικά ἡμερομίσθια τῶν εἰς τὰ Καταστήματα τῆς γλυκορίζης ἐργαζομένων, δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 50 λεπτά, οἱ δὲ πασσάλους εἰς τὰ κλίματα τῶν σταριδαμπέλων προσαρτώντες, 80 λεπτά τὴν ἡμέραν πληρόνεται, καὶ ἐπομένως, ὅτι θέλουσιν εὐρεθῇ βεβαίως παρὰ τοῦ ἐργολάβου τοιαῦτα εὐτελῆ λαμβάνοντες ἐργάται ἡμερομίσθια· ὅτι ἢ τε Πελοπόννησος καὶ ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς παράγουσιν ἤδη ἀνωτέραν τῆς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως παρ' αὐτῶν με-

γίλως ποσότητος βαμβακίου παραγομένης· και τελευταίον, ότι την ύλην, του ιδίου τόπου παραγόντος, και των ήμερομισθίων, προς ταις άλλαις παρά του Νομοσχεδίου εις τὸν ἐργολάβον παρεχομέναις ωφελείαις, εὐτελῶν ὄντων, δὲν δύναται νὰ υπάρξῃ ἀμριβολία περὶ τῆς ἐπιτυχοῦς τῆς βαμβακοκλωστίας ἐκδόσεως.

Μὴν ἐπιτυγχάνοντος, εἶπεν ἄλλος, τοῦ βαμβακίου ἐν τῇ ἐλλάδι, δὲν μένει ἐλπίς τις ἐπιτυχίας εἰς τὸν ἐργολάβον, εἰμὴ τὰ 80 στρέμματα γῆς, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις· ἀλλ' ἐκ τούτων τὰ 40 μόνον θέλει σπείρει κατ' ἔτος, ἐντεῦθεν δὲ ἀσήμενον ποσότητα βαμβακίου θέλει παράγει, καὶ ἐπομένως δὲν θέλει δυναθῇ νὰ διατηρήσῃ τὸ Βαμβακοκλωστικὸν κατὰστημα, τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ὁποίου ἐκ τῶν προτέρων προβλέποντο Νομοσχέδιον, ἐχορήγησεν εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, νὰ συνιστᾷ κατὰστημα ἄλλου εἴδους. Θεωρῶν λοιπὸν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸ δημόσιον, νὰ προικισθῇ ὁ ἐργολάβος ἐπὶ ματαίῳ μὲ 80 στρέμματα γῆς, μ' ἓνα ὕδρόμυλον, καὶ 12, 000 δραχμῶν, καὶ παρατηρῶν, ὅτι ἡ μὲν Μεταξουργία ἐπιτυγχάνει εὐκόλως, ὡς μικρὰν δαπάνην πρὸς ἀγορὰν μηχανῶν ἀπαιτοῦσα, τῆς δὲ Βαμβακοκλωστίας ἡ ἐπιτυχία, ὅτι εἶναι ἀδύνατος, ὡς ἀπαιτοῦσα 300,000 δραχμῶν, διὰ ν' ἀγορασθῶσι, καὶ μετενεχθῶσιν ἐνταῦθα αἱ εἰς τοιοῦτου εἶδους κατὰστημα ἀπαιτούμεναι μηχαναί, γνωμοδοτῶ νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἡ προστασία τῆς βιομηχανίας, εἶπεν ἄλλος, εἶναι ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ἀντικειμένων, τὰ ὅποια τὸ ἐλάρ. 9, τοῦ ἀρθρ. 105 τοῦ Συντάγματος ἀνατίθηναι εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως. Προτιθέμενη λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις, διὰ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου, νὰ προστατεύσῃ ἓνα κλάδον τῆς βιομηχανίας, ἐκτελεῖ καθήκον ἱερὸν, καὶ ῥητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος. Ἀρξάμενη δ' ἐν πρώτοις ἐκ τῆς βαμβακοκλωστίας, ἐνησχολήθη πρὸ πάντων εἰς τὸν κυριώτερον βιομηχανικὸν κλάδον, τὸν προπαρασκευάζοντα τὴν ἀναγκαίαν ὕλην, πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀντικειμένων τῆς πρώτης ἀνάγκης, ὅποια εἰσὶν ἃ ἐκ βαμβακίου ὑφάσματα, καὶ ἠκολούθησε τὸν φυσικὸν Νόμον, καθ' ὃν ἀναπτύσσονται αἱ βιομηχανικαὶ τέχναι, καὶ καθ' ὃν αἱ παραγωγικαὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐπιχειρήσεις προηγούνται τῶν τῆς πολυτελείας· ἔπρεπεν ὁμοῦ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῇ· ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰ προστατευτικὰ κα-

τάλληλα μέσα, καθότι τὰ μὴ τοιαῦτα, οὐ μόνον δὲν ἐνισχύουσι, ἀλλὰ καὶ ἀποναινοῦσι τὴν βιομηχανίαν· ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ἡ ἐν ἐλλάδι στάσις τῆς βιομηχανίας κατὰστασις, ἐν ᾗ αἱ τέχναι προαχθεῖσαι ἀκμάζουσιν εἰς ἄλλα ἔθνη, ὅπου ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη ὥρισε τὰ πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ προστασίαν τῆς βιομηχανίας κατὰλληλα μέσα, ὅποια εἶναι, ὡς συμφωνοῦσι πάντες οἱ οικονομολόγοι, ἡ διάδοσις τῶν ἐπιστημῶν, αἰτιναὶ φωτίζουσι τελειοποιούσιν τὴν βιομηχανίαν, ἡ σπινθήρις τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας, καὶ ἡ πρὸς τοὺς βιομηχάνους ἀποδομένη τιμὴ. Δεύτερον προστατευτικὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου μέσου ὑπάρχει, ἡ εἰς τοὺς βιομηχάνους προνομίαν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς, ἡ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων τινῶν χορήγησις· ἡ τοιαύτη δὲ προστασία, ὅταν αἱ τέχναι εὐρίσκωνται εἰς νηπιώδη κατὰστασιν, δύναται νὰ ἐπενέγκῃ ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα, τὰς διανοητικὰς τῶν ἀνθρώπων δυνάμεις ν' ἀνεγερθῶσι διερεθίζουσαι· βραδύτερον ὁμοῦ καθίσταται ἐπιζήμιος, καὶ τὴν βιομηχανίαν παντάπασιν καταστρέφει, καθότι οἱ μὲν προστατευόμενοι οὕτως, ἀποναινοῦνται, οἱ δὲ μηδεμίαν προστασίαν λαμβάνοντες περιπίπτουσιν εἰς ἀθυμίαν. Διὰ δὲ ταῦτα οἱ τῶν οικονομολόγων διάστημα συμφώνως κηρύττουσι τὰ ἑξῆς. — *Εἶναι εἰς ἄκρον ἐπιβλαβεῖς, ἡ βιομηχανίας τάξις νὰ συλλάβῃ τὴν ιδέαν, ὅτι ἀπαιτεῖται κατ' ἀνάγκην ὑποστήριξις τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἀπαιτεῖται κατ' ἀνάγκην ὑποστήριξις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐργολαβῶν· οἱ δὲ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἐπεριείδωνται κυρίως εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν δυνάμεις, ἂν ᾖται καλῶς πεπεισμένοι, ὅτι ἡ εὐχέλεια καὶ οἰκονομία, ἡ δραστηριότης καὶ οἱ συντροφικοὶ ἀγῶνες ὑπερτερικῶσι πᾶν πρόσκομμα.* Ἐντεῦθεν ἐξαγεται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ χορηγῇ χρηματικὰ, ἢ ἄλλα τοιαῦτα μέσα εἰς τοὺς βιομηχάνους, μαλίστα δὲ, καθότι ἡμερικὴ προστασία ὑπάρχει συνήθως ἀνταρτίως τῆς ἰδιαιτέρας τῶν ἐργοστασιαρχῶν βραδύτητας. Παραδείγματα δὲ περιβάλλει, εἰς μόνους τοὺς ἐργολάβους ἐπενεγκουσῶν ὠφελειῶν τῶν, ἔχομεν ἄπειρα, καὶ θεωρῶ ἐπιζήμιον ν' ἀνοίξωμεν τὴν θύραν εἰς βραδύτητας τοιαύτας.

Περαινῶν δὲ τὸν λόγον μου παρατηρῶ, ὅτι τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, εἰς μόνον τὸν ἐργολάβον ὕψους ἐπιφέρει, ἐπεὶ οὐδ' ἀπόδειξις τις περὶ τῆς χρήσεως τῶν εἰς αὐτὸν δοθησομένων 12,000 δραχ. ὑπάρχει, οὐδὲ πόθεν θέλουσιν ἐνδύεσθαι, ἢ διατρέφεσθαι οἱ τὴν βαμβακοκλωστίαν διδασκόμενοι τριᾶκοντα παῖδες δηλοῦνται.

Παραδειγόμενος, εἶπεν ἄλλος, τὴν ἐν ἐλλάδι τῶν ὠφελειῶν

πρὸς τοῦτοις, ὅτι τὰ ἡμερομίσθια εἶναι ὑπέρογκα ἐν Ἑλλάδι καὶ δὲν ἐπιτυγχάνει διὰ τοῦτο ἡ σύστασις τοιαύτης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως· δὲν πρόκειται ὅμως νὰ συστηθῇ μὲγα τι βαμβυκοκλωστής Κατάστημα, ἐπεὶδὴ τὸ τοιοῦτον, καὶ τοι πολλὰς ὠφελείας νὰ παραγάγῃ δυνάμενον, δύναται νὰ καταστραφῇ ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ παρὰ τῆς Ἀγγλίας, κεφάλαια ἔχουσης ἀπέραντα· ἀλλὰ μικρὸν, οὐδὲν κίνδυνον ἀποτυχίας παρέχον, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιφέρειν εἰς τὰς μετὰ κόπον τὸ βαμβάκιον εἰς νῆμα μετατραπούσας γυναῖκες, τὸ ὄφελος, ν' ἀγοράζωσι τοῦτο μετ' εὐκολίας, καὶ νὰ ἀσχολῶνται εἰς ἄλλα ἔργα, διὰ νὰ λαμβάνωσι τὰ περὶ ὧν εἰρηται ὑπέρογκα ἡμερομίσθια. Παρατηρῶν λοιπὸν διὰ ταῦτα, ὅτι τὸ Κατάστημα τῆς βαμβυκοκλωστής εἶναι ὠφελιμώτατον εἰς τὸν τόπον, καὶ ἀναγγέλλων, ὅτι κατὰ τὴν μέλλουσαν σύνοδον θέλει προκαλέσει ἴσως ἡ Κυβέρνησις Νομοσχέδιον περὶ ἐτέρου Καταστήματος, πρὸς παραγωγὴν μεταξωτῶν ὑφασμάτων, καθότι παρουσιάσθησαν δύο νέοι τὴν τέχνην ταύτην ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐκδιδαχθέντες, εὐχομαι νὰ προσέλθωσι καὶ ἄλλοι βιομήχανοι τοιαύτας αἰτήσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον προτείνοντες, καὶ γνωμοδοτῶ νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀντιπαρετέρησέ τις τῶν προλαλήσαντων, τὰ ἑξῆς: Ὡς ἡμεῖς ἔχομεν τὸ προνόμιον τῆς παραγωγῆς τῶν σταγιδίων καὶ τῆς μετὰξης, τοιοῦτοτρόπως ἡ Ἀγγλία μόνη παράγει γαϊνθρακας, διὰ τὴν θέσιν αὐτῆς θεωρηθεῖσα προσέτι παρὰ τοῦ Ναπολέοντος, ὡς ἐκ Θεοῦ τὸ προνόμιον τῆς νηυτικῆς λαβοῦσα δυνάμειος. Ὁφείλομεν λοιπὸν ν' ἀναγνωρίσωμεν τὴν ὑπεροχὴν τῆς Ἀγγλικῆς βιομηχανίας, ἐργαζομένης ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ αὐτῆς τοῦ πτωχοῦ τῆς καλύψεως, ἀπέχοντες ἀπὸ τὴν σύστασιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Καταστήματος, ἐπεὶδὴ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραγάγῃ νήματα, κατ' ἴσιν ποιότατα καὶ ἀξίαν μετὰ παραγόμενα ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ θέλει ὑποκύψει εἰς τὴν ἀποτυχίαν ἀναμφιβόλως, μάλιστα δὲ καθότι, καὶ ἂν ἡμεῖς εἰς συναγωνισμόν μετὰ τῶν Ἀγγλῶν δὲν θέλομεν ἀποφασίσαι νὰ ἔλθωμεν, οἱ Ἀγγλοὶ ὅμως θέλουσι μεθ' ἡμῶν συναγωνισθῇ. Ἐκτὸς δὲ τούτων παρατηρῶ, ὅτι οὐδεμίαν συνδρομὴν εἰς τὸν προκειμένον ἐργολάβον, ὡς κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν εἰς ἀχρηστον βιομηχανίαν ἀσχοληθέντα, πρέπει νὰ χορηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις, καθότι ἄλλως, ἂν προστατεύοντα· οὕτως οἱ δι'

ἄλλοις: δαπάνης ἐκπαιδευόμενοι, δὲν δύναται τις νὰ προσδιορίσῃ τὴν εἰς τοὺς ἐπωρελῆ ἔργα καὶ δι' ἰδίων χρηματικῶν μέσων διδασκομένους ὀρείλομένην περίθαλψιν. Περιαινω δὲ τὸν λόγον μου, προστιθεὶς, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἔχω καλὴν ἰδέαν περὶ τῆς ἱκανότητος, ἢ μαθήσεως τοῦ ἐργολάβου, ὡς ἀσχοληθέντος εἰς πολλὰ ἔργα, π. γ. ἐκτὸς τῆς βαμβυκοκλωστής, εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ εἰς νέαν τῶν μηχανῶν κατασκευὴν· ἤδη προτιθεμένου νὰ καλλιεργῇ εἰσέτι τὰ εἰς αὐτὸν παραχωρούμενα 80 στρέμματα γῆς, καὶ ἐπαγρυπνῇ ταῦτοχρόνως εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ὕδρομύλου, ἐνῷ ὁ εἰς ἐν μόνον ἀντικείμενον περιορίζων τὰς σκέψεις του, παρέχει ἐλπίδας, ὅτι τελειοποιεῖται εἰς τοῦτο, ὁ δὲ πολλὰ μετ' ἀπληστίας περιπτυσσόμενος, καθίσταται ὁ τὰ πάντα εἰδώς καὶ μηδὲν ἐπιστάμενος.

Μηδεμίαν ἄλλαν παρατήρησιν γενομένην, εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου τεθείσα, ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 21 κατὰ 14.

Προσδιορίσας ἐπὶ τούτοις ὁ Κύριος Πρόεδρος τὴν προσεχὴ πέμπτην, πρὸς ἐναρξιν τῆς συζητήσεως τῶν ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστα διατάξεων τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου, λήγει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος:

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος:

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς:

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρα: τῆς ἐβδομάδος Πέμπτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνώσθην-
τα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγνώσκειται ἐπομένως ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Πρακαδάκη, αἰτούντος τισσπρακτικὴν ἡμέραν ἀδείας παρὰ τὴν, ὅτι· δὲν ἐνεκρίθη νὰ παραχωρηθῇ, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τοῦ-
του προαποφασισθέντα.

Ἡ ἀντικείμενη τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀναγγέλλεται με-
τὰ ταῦτα ἡ κατ' ἄρθρον συζητήσις τοῦ περὶ συστάσεως βαμ-
βακοκλωστικοῦ Καταστήματος Νομοσχεδίου.

Ἀναγνώσθηντος κατὰ συνέπειαν τοῦ ἁρθ. Ιου, παρατή-
ρῃν τις, ὅτι σκοπὸς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου εἶναι ἡ
σύστασις τοῦ βαμβάκοκλωστείου, καὶ ὅτι πρέπει νὰ φαινηται
πρότερον ὁ τοιοῦτος σκοπὸς, μετὰ ταῦτα δὲ ἡ διὰ τοῦ δα-
ναίου χορηγημένη περίθαλψις εἰς τὸν ἐργολάβον, ἐγνωμοδύ-
τησε νὰ τεθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο μετὰ τὸ ἐπόμενον. Ὑποστη-
ριχθεὶς δὲ παρὰ τινος τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης, ἀντιπα-
ρεινήθη παρ' ἄλλων, ὅτι ἀρμοδιώτερον εἶναι ν' ἀποφανθῇ
τὸ Σώμα προηγουμένως, περὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἁρθρου, καὶ
ὅτι τοῦτο, ἂν ἐκ τῶν ὑπερῶν ἀποδειχθῇ, μὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ
θεσπὶς εὐρισκόμενον, δύναται νὰ μετατεθῇ καταλλήλως κατὰ
τὴν ἐνάρμοσιν τῶν ὅρων τοῦ Νομοσχεδίου πρὶ τῆς ἐπὶ τοῦ
συνόλου ψηφιστικῆς.

Λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον μετὰ ταῦτα, παρετήρησε Ἰονι ὅτι
ἡ ἐν τῷ ἁρθρῷ τούτῳ λέξις ἐργολάβον πρέπει ν' ἀντικα-
τασταθῇ, διὰ τῆς καταλληλοτέρως λέξεως ἐργαστηριόφρον· ὡς
τῆς πρώτης σημασίσεως ἐπὶ μισθῷ ἀναδεχόμενον ἐπιχείρη-
σιν τινος ἔργου ἀνθρώπου καὶ 2ον) ὅτι, μὴ σκοπὸς τοῦ Νο-
μοσχεδίου δηλοῦντος τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης τῶν δόσεων πλη-
ρωμῆς, προσφορώτερον εἶναι νὰ προσδιορισθῇ, ὡς τοιαύτη, τὸ
τέλος τοῦ τρίτου ἔτους, μάλιστα δὲ πρὸς πλείονα προστα-
σίαν τοῦ ἐργολάβου.

Ὑποστηρίζοντος δὲ τινος τὴν γνωμοδοτήσιν τοῦ ἤδη ἀγο-
ρευόντος, ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐρίζει σα-
φῶς τὴν λήξιν τοῦ δευτέρου ἔτους, ὡς ἐποχὴν τῆς πρώτης
τῶν δόσεων πληρωμῆς, καὶ ὅτι ὁ ἐργολάβος θέλει ἐξοφλῆ-
σαι αὐτὰς ἐπὶ δεκαετίαν πληρώρων κατ' ἑτος χρηματίων ἰσὺς
ποσότητος, συμπεριλαμβανομένου, ἐκτὸς τοῦ ἔτους, καὶ τοῦ
τόκου τῶν δύο πρώτων ἔτων.

Μετὰ δὲ τοῦτον εἰπόντος τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν
ὑπομνησμάτων, ὅτι ἡ λέξις ἐργολάβος, ὑπὸ τὴν ἐν τῇ προκειμέ-

νῃ περιπτώσει σημαίνει αὐτῆς, ἐγένετο ἤδη δεκτὴ παρὰ τοῦ
κοινοῦ, καὶ μάλιστα εἶναι νὰ ἀντικατασταθῇ, διὰ τῆς προ-
τεινομένης λέξεως ἐργαστηριόφρον, ἐπιφερούσης τὴν κατ' ἀνάγ-
κην εἰς τὴν Βουλὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Νομοσχεδίου. ἀντιπαρετί-
ρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ λέξις ἐργαστηριόφρον, ἀρμυζει κυριολεκ-
τικῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ δι' αὐτὴν, ὡς οὖσαν ἀπλὴν
ὁρθογραφικὴν διόρθωσιν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποβληθῇ τὸ
Νομοσχέδιον ἐκ νέου εἰς τὴν Βουλὴν.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος ἐπὶ τούτοις, ὅτι ὁ ἐργολάβος δὲν
ἀναλαμβάνει ἐπὶ μισθῷ, ὡς ἐρόβη, τὴν ἐπιχείρησιν ἔργου
τινός, ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι, καὶ τοι δὲν ἐνεργεῖ ὁ ἐργολάβος
μισθοδοτούμενος, ὑποβάλλεται ὅμως εἰς ὑποχρέωσιν ν' ἀπο-
δώσῃ τι ἔργον, ἐν ᾧ εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν οὐδὲν ν'
ἀποδώσῃ ὁ τοιοῦτος ὑπόχρεως φαίνεται.

Εἰς τοῦτον δὲ ἀντιτάξαντος ἄλλου κατόπιν, ὅτι ὁ ἐργα-
λάβος ὑπισχνεῖται ν' ἀποδώσῃ τὴν ἐκ τῆς βιομηχανικῆς αὐ-
τοῦ ἐπιχειρήσεως παραχθεῖσαν γενικὴν εἰς τὸν τόπον ὠφέ-
λειαν, καὶ μηδεμίαν ἄλλαν παρατηρήσεως γενομένης, ἐρωτη-
θεὶσα ἡ Γερουσία, καὶ μὴ παραδεχθεὶς τὰς προταθείσας
τροπολογίας, ἐπεφασάμετο τὸ ἴον ἄρθρον, ὅπως ἔχει ἐν τῷ
Νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνώσθηντος ὕστερον τοῦ ἁρθρου δευτέρου, λαβὼν τις
τὸν λόγον ἐλεγε ταῦτα.

Τὸν νοῦν ἀποκάνει ἡ ἀνάγνωσις μόνη τοῦ ἁρθρου τούτου, ὡς
καθιστώντος διὰ τὴν ἀπέρχονταν ἐκαστὴν τοῦ τὸ ἐν αὐτῇ περιε-
χόμενον ἀσφῆς, καὶ ἡναγκάσθη νὰ ὑπομνήσω εἰς ἑμαυτὸν τὴν
εἰς τοὺς πρέσβεις τῶν Σελίων μακροχρόνως δοθείσαν ἀπάν-
τησιν, παρὰ τινος Στρατηγῶ τοῦ Λακεδαιμονίου. Τὰ μὲν ἐξ
ἀρχῆς οὐ μίμνημι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ μίσα οὐ συνή-
μι. τὰ δὲ ἐπὶ πάντι, οὐ δοκιμάζω. Ἐπειδὴ δὲ μόνη ἀρε-
τὴ τῶν Νόμων ὑπάρχει ἡ σαφένεια, ἡ δὲ ἀσάφεια μὲ ὕφα-
λον, εἰς ἣν ἡ κοινωνία συντρίβεται, νὰ παραβληθῇ δύναται,
ἀναγκάζομαι ν' ἀναλύσω τὰ διάφορα τοῦ προκειμένου ἁρ-
θρου μέρη, ἀπὸ ὑπεξαιρέσεως ἐπὶ ἐξαίρεσεων συνιστάμενα,
ὥς νὰ καταδείξω, ὅτι τὰ ἀκατάληπτα καὶ ἀκρως ἀλλήλοις
ἀντίθετα εἶναι.

Ἀρχόμενος λοιπὸν ἐκ τῶν ὀρχικῶν αὐτοῦ διατάξεων, παρατη-
ρῶ 1) ὅτι ἐκ τῆς ἐκφράσεως τοῦ Νομοσχεδίου ὑπολαμβάνεται,
ὅτι περὶ τὸν εἰς τὸν ἐργολάβον παραχωρηθησόμενον ὑδρόμυ-
λον, 80 σέρμακτα ἡθνικῆς γῆς ὑπάρχουσι μόνον· ἐν ᾧ τὰ

τα εἶναι σχεδὸν 500, καὶ ἔπρεπε νὰ ὀρίζεται σαφῶς, ὅτι παραχωρεῖται ὁ ὑδρόμυλος εἰς τὸν ἐργολάβον, μετὰ τῆς περιοχῆς 80 στρεμμάτων ἐθνικῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ παραχωρηθῶσι καὶ τὰ 500 εἰς αὐτὸν, δι' ἐνδεχομένην εὐνοίαν τῆς ἐντοπίου Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς. Ἐκτός δὲ τούτου, ἐπειδὴ, οὐ μόνον ὁ εἰρημένος ὑδρόμυλος, ἀλλὰ καὶ τὰ 80 στρέμματα γῆς, καὶ τὰ ἐρείπια τοῦ ἐθνικοῦ Παλαιούργου θέλει λάβει, κατ' ἐκτίμησιν, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κυριότητα ὁ Π. Φωτεινός, ἡ ἐκφρασις θέλει παραχωρηθῇ, ἔπρεπε νὰ ᾔνοι εἰς πλεονυτικὸν ἀριθμὸν, θέλουσι παραχωρηθῇ, ἐπειδὴ ἄλλως, μόνος ὁ ὑδρόμυλος ὑποτίθεται, ὡς ἐπὶ ἐκτιμήσει παραχωρούμενος, τὸ ὅποιον εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου ἀντίκειται.

2.) Ὅτι οὐδὲν ἐν τῷ προκειμένῳ ἄρθρῳ περὶ τοῦ δανείου προβλέπεται, ἐν ᾧ καὶ τοῦτο, ὡς μὴ ἀνεξαρτήτως, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ βαμβάκοκλωστοῦ διδόμενον, ἔπρεπεν ἀναπορεύτως νὰ ἐπιστρέφηται, καθ' ἣν περίπτωσιν προσδιορίζεται ἡ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἐπάνοδος τῶν παραχωρηθησομένων ἀκινήτων κτημάτων.

3.) Ὅτι δὲν προσδιορίζεται, ὅποιον χρῆσιν τῶν γαιῶν τούτων θέλει χάμει ὁ ἐργολάβος, καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελε μετενέγκει τὸ Βαμβάκοκλωστειὸν εἰς ἄλλον τόπον, οὐδ' ἂν ὁ ἴδιος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θέλῃ ἀγοράσει τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως γαίαν, ἢ θέλῃ τῷ παραχωρήσει αὐτάς ἡ Κυβέρνησις: εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐργολάβος μεταφέρων τὸ Κατάστημα τοῦ ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλον τόπον, θέλει ἔχει τὸ πλεονέκτημα, νὰ λαμβάνῃ νέας γαίας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, διατηρῶν εἰσέτι τὰς ἡδὴ εἰς αὐτὸν παραχωρηθείσας, οὐδ' ἂν δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως θέλῃ ἐνεργῇ τὴν μεταφορὰν ταύτην τοῦ Καταστήματος.

4.) Ὅτι δὲν προσδιορίζεται, πῶς θέλει ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία τοῦ διαφόρου εἶδους βιομηχανικοῦ Καταστήματος, τὸ ὅποιον ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐργολάβον νὰ καταστήσῃ, ἢ, ἂν τοῦτο ὑπάρξῃ ἐπιουργεῖον, ἢ βυρσοδεψεῖον, ποῖα χρῆσις, ὡς πρὸς αὐτὸ, τῶν ἐθνικῶν γαιῶν θέλει γένει. Καὶ τελευταῖον ὅτι, τῶν περὶ μεταφορὰς τοῦ Βαμβάκοκλωστικοῦ Καταστήματος ὄρων ἐφαρμοζομένων, ἂν τὸ ἄλλου εἶδους Κατάστημα συστήθῃ εἰς ἄλλο μέρος, δὲν προσδιορίζεται, ἂν εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις θέλῃ χορηγήσει νέας γαίας εἰς τὸν ἐργολάβον, ἐπειδὴ οὗτος, τῆς πρώτης ἐπιχειρήσεως ἀποτυχόντι, δὲν θέλει δύνασθαι ν' ἀγοράσῃ αὐτάς, ὡς στερούμε-

νος κεφαλῶν. Εἰς ὅλας δὲ τὰς υποθέσεις ταύτας περιχλωθουσιν ἡμῶς δυστυχῶς τὰ ὄντως ἀμφίβολα τῆς κλωστῆς νήματα. Ἀνοίγοντες δὲ τὸσον εὐρὸ στάδιον προστασίας, εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται βιομήχανον, παραχωροῦντες εἰς αὐτὸν ἀφειδίως ἀλλὰ ἐπ' ἄλλοις βοηθητικὰ μέσῃ, οὐχὶ μόνον φαινήματα ὀλιγορῶντες τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ πολλὰν ἔχοντες ἄνοιαν τῆς ἀναντιβόλητου καὶ πασιγνώστου ἀρχῆς, καθ' ἣν ἀναπορεύτως ἀναγκάζει πρὸς βιομηχανικὴν παραγωγὴν εἶναι, ἡ ἐπιστήμη, τὰ χρηματικὰ κεφάλαια, καὶ ἡ ἐργασία τῶν χειρῶν, χωρὶς τῶν ὁποίων καὶ τὰ βοηθήματα τῆς Κυβερνήσεως ματαιοῦνται, καὶ ὁ βιομήχανος αὐτὸς καταστρέφεται. Πῶς π. γ. ὑπάρχει ἐνταῦθα ἡ ἐπιστήμη, πρὸς ἐπιδιδόθωσιν τῶν μηχανῶν, ἀνεν τῆς ὁποίας τὸ Βαμβάκοκλωστειὸν οὐδὲ βῆμα νὰ προῆθῃ δύναται; Ἀλλ' εἰπέ τις ἐπὶ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, ὅτι ὁ ἐργολάβος γινώσκει καὶ τὴν ἐπισκευὴν, καὶ τὴν ἐκ νέου κατασκευὴν τῶν μηχανῶν. Ἀπαντῶ ὁμῶς, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀπίθανον, καθότι δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸν ἐργολάβον κρείττους περὶ τὴν αἰδεοφυγίαν πολυπερία.

Πρόκειται, Κύριοι, νὰ εἰσπαγῶμεν εἰς τὸν τόπον τὴν Βαμβάκοκλωστικὴν, νὰ προστατεύσωμεν τὸν κλάδον τοῦτον τῆς βιομηχανίας, ὡς παραγωγὸν ἀντικειμένων τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπιτυχία τοῦ Καταστήματος, οὐ μόνον εἰς τὸν μέλλοντα νὰ συστήσῃ αὐτὸ, ἀδέσκατος εἶναι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἴδιον τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου συντάκτην, θεωρῶ ἀνυπαρκτὸν, νὰ περιορισθῶμεν ἐν πρώτοις εἰς μόνον ἀπόπειραν. Ἀς χορηγήσωμεν λοιπὸν εἰς τὸν ἐργολάβον περιθάλψεις τοσούτης, ἥς παραχωρήσωμεν εἰς αὐτὸν 80 στρέμματα γῆς δημοσίου, τὸν ἐθνικὸν ὑδρόμυλον, καὶ ἀτέλειαν τελωνεῖον ἐπὶ τῶν μηχανῶν, τὰς ὁποίας ἐξωθεν ἐν διαστήματι 5 ἐτῶν θέλει εἰσάγει, καὶ ἐπὶ 25 χιλιάδων ὀκάδων Ἀλεξανδρινοῦ βαμβάκιου κατ' ἔτος. Ἀλλ' ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς ὠρισμένον διάστημα χρόνου, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου, ὁδηγουμένη ἡ Κυβέρνησις ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, εἰσπάσῃ τὸν βιομήχανον ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας, παραχωροῦσα εἰς αὐτὸν κατ' ἐκτίμησιν τὰ περὶ ὧν εἰρήται δημοσία κτήματα, ἢ ἐπιτρέπουσα νὰ μετενέγκῃ τὸ Κατάστημα, εἰς ἄλλο καταλλήλοτερον μέρος ἢ ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας, νὰ συστήθῃ Κατάστημα.

μα ἄλλου εἶδους· τὲ τοιοῦτον δὲ μέτρον εἶναι ἀσφαλέςτερον καὶ μείζον συμφέρον παρέχον, εἰς τε τὸ Δημόσιον καὶ τὸν ἐργολάβον, ὅστις θέλει καταβάλλει ἀναμφιδόλως ἐντεῦθεν πᾶσαν προσπίθειαν, πρὸς καλὴν τῆς βιομηχανικῆς αὐτοῦ ἐπιχειρήσεως ἐκδοσιν. Δι' ὅλα δὲ ταῦτα, γνωμοδοτῶ νὰ τροποποιηθῇ τὸ 2ον § τοῦ 3ου ἄρθρου, ὡς ἑξῆς.

Τροπολογία ἐπὶ τοῦ περὶ Βαμβακοκλωστικοῦ Καταστάματος Νομοσχεδίου, προταθεῖσαι παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ν. Χρυσογέλου.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν τῶν Πατρῶν, Σαραβάκιον, Δημόσιος Ὑδρομύλος, μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ Ἐθνικοῦ Παλαιοπύργου, καὶ ὀγδοήκοντα στρεμμάτων ἐκ τῆς περιουσίας γῆς, θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τὸν εἰρημένον Π. Φωτεινόν, ἐπὶ τριετίαν ὁλόκληρον, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου· χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ πληρὸνῃ διὰ τὰ κτήματα ταῦτα εἰς τὸ Δημόσιον, ἐνοίκιον, ἢ φόρον ἐπικαρπίας εἰς τὸ διάστημα τοῦτο.

Ἄρθρ. 3.

Διὰ τὸ εἰρημένον δάνειον καὶ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2. παραχωρήσεις, ὑποχρεοῦται ὁ Π. Φωτεινός νὰ ἀνεγείρῃ εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν Κατάστημα τῆς Βαμβακοκλωστικῆς καὶ νὰ σπεύρῃ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη εἰς τὰς γαίας ταύτας βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ καὶ ἐντόπιον.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν ἐν διαστήματι τῶν τριῶν ἐτῶν μεταβάλλῃ τὴν προσδιορισθεῖσαν χρῆσιν τῶν παραχωρουμένων κτημάτων, τὰ μὲν κτήματα θέλουν ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ὁ δὲ ῥηθείς Ἐργοστασιάρχης ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ ἀμέσως καὶ ἀδιαφιλονεικῆτως εἰς τὸ Δημόσιον τὸ δάνειον, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇ οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν, διὰ τὰ ὅποια κατέβαλεν ἔξοδα εἰς κατασκευάς, ἢ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων, καὶ πρὸς τοῦτοις τὸ δικαίωμα τῆς ἐπι-

καρπίας 25 τοῖς ἑκατὸν, ἐὰν ἔσπειρεν εἰς τὰς γαίας ταύτας ἄλλο τι πρὸς βαμβάκιον.

Ἄρθρ. 5.

Χαρίζεται πρὸς τοῦτοις εἰς τὸν ῥηθέντα Ἐργοστασιάρχην ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν τῆς Βαμβακοκλωστικῆς, ἀξίας 35 χιλιάδ. δραχμῶν, τὰς ὁποίας θέλει εἰσάξῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τῶν τριῶν ἐτῶν, καὶ ἐπὶ ἑξ. χιλιάδ. ὀκτάδων βαμβακίου Ἀλεξανδρινοῦ, τὸ ὅποσον θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος, διὰ μόνην τὴν χρῆσιν τῆς Βαμβακοκλωστικῆς.

Ἄρθρ. 6.

Ἐὰν τὸ Κατάστημα τοῦτο τῆς Βαμβακοκλωστικῆς ἐπιτύχῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, δύναται ὁ Ἐργοστασιάρχης νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν κατ' ἐκτιμήσιν παραχώρησιν τῶν εἰρημένων κτημάτων, ἀναδεχόμενος τὰς συμφωνηθησομένας νέας ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα, τὰ ὅποια θέλουν καθιερωθῇ διὰ Νόμου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργούς.

ὑποστηρίζοντος δὲ τινος τὴν γνωμοδότησιν ταύτην, παρτήρουν ἄλλος, ὅτι δὲν εἶναι κίνδυνος νὰ παραχωρηθῶσι περισσότερα τῶν 80 στρεμμάτων γῆς εἰς τὸν ἐργολάβον, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καὶ ὅτι, ἂν διὰ τοῦ Νομοσχεδίου νοητῇ ἡ παραχώρησις τοῦ ὑδρομύλου, ἐκτινόμενου μέχρι τοῦ Παλαιοπύργου, καὶ μὲς τοῦτον συνεχόμενου, τὸ τῆς ἀποστάσεως τοῦ ἐνὸς ἐκ τοῦ ἑτέρου διαστήμα, εἶναι μέγα, καὶ πρέπει, εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, νὰ προσδιορισθῇ ῥητῶς, ὅτι 80 μόνον στρέμματα γῆς περὶ τὸν ὑδρομύλον δίδονται, πρὸς ἐπαρκογὴν πάσης ἀμφιδολίας.

Μετὰ τοῦτον, ἐγνωμοδότησιν ἄλλος, νὰ τροποποιηθῇ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς.

Τροπολογία προταθείσα παρά του Γερουσιαστού Κ.

Α. Αότου επί του § 1 του Άρθρ. 2 του
περί Συστάσεως Βαμβακοκλωστικού
Καταστήματος Νομοσχεδίου.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σαραβάλιον τῶν Πατρῶν Δημοσίος Ὑδρόμυλος, καὶ περίξ αὐτοῦ 80 στρεμ. γῆς, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐρειπωμένου Παλαιο-πύργου, θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τὸν Π. Φωτεινόν, κατ' ἐκτίμησιν, διὰ ν' ἀνεγείρῃ Κατάστημα τῆς Βαμβακοκλωστικῆς, καὶ καλλιεργῇ εἰς τὰς γαίας βαμβακίον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντόπιον. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ χρησιμεύσῃ τὰ παραχωρούμενα κτήματα ἐπὶ 12 ἔτη, πρὸς ἄλλον σκοπόν, καὶ ἂν ποτε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παύσῃ ἢ προσδιορισμένη χρῆσις των, θέλουν ἐπανέρχεσθαι αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐπιστρεφόμενου μόνον τοῦ πληρωθέντος ἀντιτίμου αὐτῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, διὰ τὰ γενόμενα εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἔξοδα, ἐκτὸς ἂν ὁ Ἐργολάβος ᾔθελεν ὑποχρεωθῇ, ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του νὰ μεταφέρῃ τὸ Κατάστημα εἰς ἄλλο μέρος ἐντὸς τοῦ Κράτους. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ Ἐργολάβος δύναται μὲν νὰ κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν εἰρημένων κτημάτων, οὐχὶ ὅμως νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰ ἐπὶ δωδεκαετίαν, καὶ ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανόμενας ὑποχρεώσεις, ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστήματος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ Βαμβακίου ἐπὶ γαιῶν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως.

ὑποστηρικταὶ δὲ παρά τινος καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης, ἀποφασίζεται νὰ ληθογραφηθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη, αἱ προταθείσαι τροπολογίαι ἀμφότεραι, ὡς τῆς περὶ αὐτῶν συζητήσεως ἀπαιτούσης προηγουμένην διασκέψιν, καὶ μάλιστα τῆς προτέρας, ἀπωτέρας παρά τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ θεωρηθείσης, καὶ τὴν πλήρῃ ἀνατροπὴν τοῦ προαίτιμου Νομοσχεδίου ἐπιφερούσης.

Προσδιορίσας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος, τὴν ἐπιού-

σαν πρὸς ἐξακολουθήσασιν τῆς συζητήσεως τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου, λήγει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Π. Χρηστάκοπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 5 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρως ἀποτελουμένων τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρχαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγγέλλας ἐπομένως ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τῶν λοιπῶν ἀρθρῶν τοῦ περὶ συστάσεως Βαμβακοκλωστικοῦ καταστήματος Νομοσχεδίου, παρετήρησεν, ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ 2ου ἀρθροῦ προταθείσαι τροπολογίαι συμφωνοῦσαι ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν κατὰ τὰ λοιπὰ, διαφέρουσι μόνον, κατὰ τὴν ἐπὶ τριετίαν διὰ τῆς πρώτης ὀριζομένην διάρκειαν τῶν προκειμένων νὰ χρηρηθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἐργολάβον παραχωρήσεων, καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ περιστραφῇ κατ' ἀνάγκην ἡ συζήτησις πρότερον.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ προτείνων τὴν πρώτην τροπολογίαν, τὸ ἀντιπρακτικόν, εἶπε, καὶ ἀμφίβολον τῶν πολυαριθμῶν διατάξεων τοῦ σχενομένου 2 ἀρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου ἀνεπτύχθη κατὰ τὴν προτεραιάν.

Ὅτι πρόκειται νὰ συστηθῇ βαμβακοκλωστεῖον, ὡς μέλλον νὰ χορηγήσῃ παραγωγὴν τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐλέγχθη ὅτι ὁ

ιδίᾳ ἐργολάβῃ θεωρεῖ ἀδέσμιον τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προκειμένης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἀπεδείχθη· θεωρῶν λοιπὸν περιττὸν νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν τροπολογίαν λεπτομερέστερον, γνωμοδοτῶ νὰ παραχωρηθῶσι μὲν εἰς τὸν ἐργολάβον τὰ δι-αλαμβανόμενα ἐν τῇ ἀρθρῷ τούτῳ δημόσια κτήματα, νὰ προσδιορισθῇ ὁμοῦς τριετὲς διάστημα χρόνου, μετὰ τὴν πα-ρέλευσιν τοῦ ὁποῖου νὰ ἐπανέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου τὰ κτήματα ταῦτα, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπο-τυχίας τοῦ Βαμβακοκλωστικοῦ Καταστήματος, εἰς δὲ τὴν τῆς ἐπιτυχίας, μείζων αὐτῶν ἀριθμὸς νὰ παραχωρῆται, πρὸς πλείονα τοῦ βιομηχανίου περιθάλψιν.

Ἡ τροπολογία, μετὰ τοῦτον ἀντιπαρετήρησαν ἄλλοι, πλεί-σας περιέχει ἐλλείψεις, καὶ, ἄκρως ζημιώσας τὸν ἐργολάβον, τὴν θάσιν τοῦ Νομοσχεδίου καταστρέφει πλῆρως. Ἀν π. χ. μετὰ τὴν λήξιν τοῦ τριετοῦς διαστήματος ἡ Κυβέρνησις δὲν συναινέσῃ νὰ παραχωρήσῃ τὰ κτήματα, ἢ ζητήσῃ νὰ ἐπιβά-λῃ αὐστηράς ὑποχρεώσεις, μὴ δυναμένης νὰ γένωσι δικαίαι παρὰ τοῦ ἐργολάου, ἤθελεν οὗτος ἀφανισθῇ παντελῶς, κα-θότι, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, οὐδὲ κἂν ἀποζημιώσῃ τις ὀρίζεται, διὰ τῆς τροπολογίας νὰ τῷ δοθῇ, ἐν ᾧ θέλει καταβάλλει ἀδράς δαπάνας πρὸς ἀγοράν μηχανῶν, κατα-σκευὴν τοῦ καταστήματος, καλλιέργειαν γαιῶν, κτλ. Παρα-τηρῶν λοιπὸν, ὅτι ἐστεριχμένος τις τοῦ κοινοῦ νοῦς μόνον ἤθελεν ἀποφασίσαι νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοὺς τοσοῦτον ἐπιζη-μίους ὄρους τῆς προκειμένης τροπολογίας, θεωρῶ αὐτὴν ἐπιβλαβὴ εἰς τὸν ἐργολάβον καὶ μὴ ἀποδεκτέαν κατὰ συνέπειαν.

ὑποστηρίζων ὑστερον ἄλλος τὴν παραδοχὴν τῆς τρο-πολογίας· τὸ πρῶτον, εἶπεν, ἐδάξιον τοῦ ἀρθρ. 2, πε-ριέχον διατάξεις ἀπείρους περὶ διαφορῶν ἀντικειμένων, θέ-λει δώσῃ χώραν εἰς διενέξεις, καὶ δυσκόλως θέλουσιν ἐ-φαρμοσθῇ οἱ ἐν αὐτῷ περιεχόμενοι ὅροι, ὡς ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀμφίβολον ἔχοντες ἔννοίαν· ἐν ᾧ π. χ. τὸ ἐδάξιον τοῦτο διατάσσει τὴν ἐν ὠρισμένῳ τόπῳ σύστασιν τοῦ Βαμβακοκλωστικοῦ, ἐπιτρέπει κατόπιν τὴν εἰς ἄλλον τό-πον μεταφορὰν αὐτοῦ· ἐν ᾧ προσδιορίζει τὴν σύστασιν Βαμβακοκλωστικοῦ ἀρ' ἐνός, συγχωρεῖ τὴν ἀνέγερσιν ἀρ' ἑτέρου ἄλλου εἶδους βιομηχανικοῦ Καταστήματος· ἐν ᾧ ἐ-πιβάλλει εἰς τὸν ἐργολάβον τὴν ἀναγκαιοῦσαν εἰς τὸ Κατά-στημα μόνον χρῆσιν τῶν παραχωρουμένων γαιῶν, συγχω-ρεῖ νὰ γένηται καὶ ἄλλη χρῆσις αὐτῶν· ἐν ᾧ ἐπιτρέπει τὴν

ἄλλην χρῆσιν. ὑποχρεοῖ τὸν ἐργολάβον νὰ ἐκπληρώσῃ τοῖς ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Καταστήματος ὄρους, κατὰ τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Κράτους, ἐπὶ γαιῶν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως· ἐν ᾧ διατάττει τὴν εἰς τὸ ἄλλου εἶδους συστήθησόμενον Κατάστημα συντείνουσιν καλλιέργειαν τῶν γαιῶν, ἀνατρέπει κατωτέρω τὴν τοιαύτην διάταξιν, ἐπειδὴ δὲ τὸ πολὺπλοκον τῶν διατάξεων τούτων ἐπιφέρει ἀσάφειαν, ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν, μὴ καταστρέφων, ὡς εἶπε, ὁ προλαλήσας τὴν θάσιν τοῦ Νόμου, παρέχει σα-φῆνειαν εἰς αὐτόν, πρὸς τε τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, δυνα-μένου, καθ' ἣν περίστασιν δὲν ἤθελεν ἐκληρωθῇ οἱ πρὸς σύ-στασιν τοῦ Βαμβακοκλωστικοῦ Καταστήματος ὅροι, ἢ δὲν ἤθε-λεν ἐπιτύχει τοῦτο ν' ἀναλάβῃ τὰς γαίας, χωρὶς νὰ δύνα-ται νὰ κατέχῃ αὐτάς ὁ ἐργολάβος, ὅπως τοιαύτας κατέχου-σι, διὰ τὸ ἀσαφὲς τῶν συμφωνιῶν, οἱ ἀναδεξάμενοι τὴν σποράν ὀπίου καὶ λουλακίου, καὶ τοι μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς ὑποχρεώσεις των, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον εἰσέτι τοῦ βιομη-χανίου, μηδὲ μίσθωσιν, μηδὲ φόρον ἐπικαρπίας ἐπὶ τριετίαν ἐν ἀποτυχίᾳ πληρόντος.

Ἐναντιούμενος μετὰ τοῦτον εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, οὐδεὶς, εἶπε, ν' ἀρνηθῇ δύνα-ται, ὅτι ἡ εἰσαγωγή τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς βιομηχανίας εἶναι ὠφέλιμος, καὶ διὰ τοῦτο, συμφώνως μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους, ἡ Κυβέρνησις προσδιώρισε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξό-δων τοῦ Κράτους ποσὸν τι πρὸς περιθάλψιν καὶ προστα-σίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὅλα τὰ ἔθνη τὰ εἰς ἣν ἡμεῖς εὐρισκόμεθα ἤδη κατέστασιν εὐρεθέντα, οὐδὲ χρημάτων, οὐδὲ θυσίων παντὸς εἶδους πρὸς εἰσαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας ἐρείσθησαν· ἐνεφανίσθη π. χ. εἰς τινα Κυβέρνησιν ἄλλου ἔθνους ἄνθρωπος, ζητῶν συνδρομὴν πρὸς σύστασιν ζαχαροποιῶν· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀποδεχθεῖσα τὴν πρότασιν ταύτην, οὐ μόνον περιέβαλε τὸν ἐργολάβον διὰ συνδρομῆς πολλῶν μίσων, ἀλλὰ καὶ συναφώνησε νὰ πληρὸν ἢ εἰς αὐτόν φόρον 30 ἐπὶ τοῖς 0/0, ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς ζα-χάρως, προτιθεμένη νὰ ἐνισχύσῃ οὕτω τὴν ἐγκατάστασιν τῆς βιομηχανίας ταύτης. Ἀλλ' ἐπειδὴ τινες προστατευθέντες βιο-μηχανικαὶ κλάδοι ἀπέτυχον ἐν Ἑλλάδι, πρέπει νὰ μὴ χορη-γήσῃ τοῦ λοιποῦ ἡ Κυβέρνησις συνδρομὴν εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐν γένει. ἐν ᾧ ἡ, μετὰ 10 βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν 5 ἢ 6 μόνον ἐπιτυχία ὠφέλιμον παράγει συνέπειαν, καὶ εἰς

ἀμιλλαν διὰ τοῦ παραδείγματος τοὺς βιομηχάνους διερεθίζει; Ἐμφανίζεται σήμερον Ἕλληνας καὶ καλὸς πατριώτης, πρὸς τὸ συμπεριεῖν ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Δημοσίου, ἐπικαλούμενος μὲ τρόπον εἰρηνικὴν τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ αὐστήσῃ βαμβακακλωστικά καταστήματα· πρὸς δὲ τὴν σκοπὸν τοῦτον ζητῶν 12,000 δραχ. δάνειον καὶ τὴν κατ' ἐκτίμησιν κτημάτων τινων παραχώρησιν, πρέχει ἐγγυήσιν ἀξιοχρείων πρὸς ἀπότισιν ἑντοκον τοῦ τε δανείου καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἀκινήτων κτημάτων· παρατηρῶν δὲ πρὸς τοῦτο, ὅτι θέλει καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς καλὴν ἐκδοσιν τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ζητεῖ νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἡ σύστασις ἄλλου εἶδους βιομηχανικοῦ καταστήματος, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ πρώτου. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος μετὰ πλήρους εὐλικρινείας παρουσιάζεται, καὶ ὠφέλιμον εἰς τὸ ἔθνος πρῶτασιν ἀπευθίνει, πρέπει νὰ κατασταθῇ παρ' ἡμῶν θύμα Κυβερνήσεώς τινος, δυναμένης μετὰ τὴν τριετίαν, νὰ μὴ συναινέσῃ εἰς τὰς διὰ τοῦ ἀρθρ. 2 ὀριζόμενας παραχωρήσεις; Διὰ τοῦ περιορισμοῦ τούτου, οὐ μόνον ἡ βαμβακακλωστή δὲν προστατεύεται, ἀλλὰ καὶ πᾶς βιομήχανος ἄλλος, δυνάμενος νὰ εἰσχαγγῇ ἄλλην παραγωγικὴν ἐπιχείρησιν, ἀπελπίζεται, καὶ δὲν θέλει τολμήσῃ βεβαίως νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς σύστασιν βιομηχανικοῦ καταστήματος. Ποίαν πρὸς τοῦτο ζημίαν ἐπιφέρει εἰς τὸ Δημόσιον, ἂν ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἐργολάβον ἐν ἀποτυχίᾳ τοῦ βαμβακακλωστείου, νὰ συστήσῃ ἄλλου εἶδους κατάστημα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἐν ᾧ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις παρέχει, καὶ ἐν ᾧ ἐκ τῆς δευτέρας ἐπιχειρήσεως ἐλπίζονται ὠφέλειαι εἰς τὸ ἔθνος; Ἐλέγχθη παρὰ τοῦ προτείναντος τὴν τροπολογίαν, ὅτι τὸ συζητούμενον ἤδη 2 ἀρθρ. εἶναι ἀσαφές καὶ πολύπλοκον, περιέχον συνάμα καὶ ὀρισμούς ἀντιθέτους. Ἀλλ' ὅλοι ἐνόησαν τὸ ἀρθρ. τοῦτο, ὡς ἐξάγεται ἐξ ὧν οἱ προλάλησαντες εἶπον, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, οὐδὲ εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντίφασις. ἢ ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον τρόπον μεταφορὰ τοῦ καταστήματος, ἢ ἡ ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ βαμβακακλωστείου σύστασις ἄλλης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως δυναμένη νὰ λάβῃ χώραν. Παρατηρῶν λοιπὸν διὰ ταῦτα, ὅτι οἱ μὲ θυσιάν τῆς ἰδίας περιουσίας τινες βιομηχανικὸν τινα κλάδον εἰσάγοντες, καὶ δυστυχοῦντες, πρέπει ν' ἀνταμοιβῶνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς δεικνύοντες τὴν μετὰ πεποιθήσεως περὶ τῆς

ἐπιτυχίας τῆς δυναμένης νὰ ὠφελήσῃ τὸ ἔθνος καὶ ἑαυτοὺς ἐπιχειρήσεώς τινος προσπάθειαν, γνωμοδοτῶν νὰ μὴ γένῃ δεκτὴ ἡ προκειμένη τροπολογία, καθότι δι' αὐτῆς καὶ ὁ προστατευτικὸς ὑπὲρ τοῦ βαμβακακλωστικοῦ καταστήματος σκοπὸς ἀφανίζεται, καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐν γένει πρὸςκοιμῶμα ἐπιφέρεται.

Τὰ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου καὶ περὶ τῆς ἐλπιδόμενης ἐκ τοῦ βαμβακακλωστικοῦ καταστήματος ὠφελείας λεχθέντα, εἶπεν ἄλλος, εἰς γενικὰς θεωρίας ἐπερειδόμενος, καὶ μὴ στηριζόμενος εἰς ὑπάρχουσας ὠφελείας ἐκ τῆς πείρας ἐμφανισμένην, ἀντὶ νὰ ἐμπνέσῃ ζῆλον, ὑπομιμνήσκουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποτυχίας τῶν μέχρι τοῦδε προστατευθεῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀς παραλείψωμεν λοιπὸν τὴν δημαγωγίαν καὶ τὰ ἐπισωνήματα, περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως. Πάντες οἱ πολύπλοκον καὶ ἀσαφές τὸ ἄρθρον τοῦτο θεωρήσαντες, ὑπ' ὅσιν ἐλάβον τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποτυχίας τοῦ βαμβακακλωστείου, καὶ διὰ τοῦτο ἦτε Κυβερνήσεις καὶ αἱ Βουλαὶ πρέπει νὰ λάβωσι πρόνοιαν περὶ τῆς ἐξασφαλέσεως τοῦ Δημοσίου, καθ' ὅσον μάλιστα, λέγοντες, ὅτι ὁ προκειμένος βιομήχανος δύναται νὰ παραγγῇ καὶ ἄλλην βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ἐμφαίνοντες, ὅτι ψλαφῶμεν τὴν ἀποτυχίαν τοῦ βαμβακακλωστικοῦ καταστήματος, μηδεμίαν περὶ αὐτῆς πεποιθήσιν ἔχοντες. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον, ὡς ἐπιτυχίαν τοῦ Καταστήματος πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὴν εἰς μεγάλην ποσότητα παραγωγὴν νήματος, μόνον νὰ ὠφελήσῃ τὸν τόπον δυναμένην, ἐπειδὴ ἄλλως φέρων ὁ ἐργολάβος μηχανὰς δύο ἢ τριῶν χιλιάδων δραχ. ἀξίας, καὶ δι' αὐτῶν μίαν ἢ δύο ὁκάθ. νήματος κατ' ἔτος παράγων, δύναται νὰ διύσχυνται, ὅτι ἐπίτυχον ἡ βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις του, καὶ νὰ νύκται οὕτω τὰ εἰς αὐτὸν προκειμένα νὰ παραχωρηθῶσι δυνάμει κτήματα. Μὴ ἔχων δὲ ἀνάγκην νὰ λάβῃ ὑπ' ὅσιν τὴν ὑπὲρ τοῦ II. Φωτεινοῦ, ὡς τιμίου, σύστασιν, καὶ τοι μὴ ἀντιτείνων εἰς ταῦτα, θεωρῶ ἀνγκαῖον νὰ διευκρινισθῇ ἡ περὶ τῆς ἐπιτυχίας διάκρισις, καθότι εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ ἐργολάβος, νεμόμενος τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως γινόμενας παραχωρήσεις, καὶ μὴ πραγματοποιῶν τὰς ὑποχρεώσεις του διὰ τὴν τοῦ Νόμου ἀσφάλειαν, θέλει δυναθῇ ἴσως ἐξαπατῶν καὶ πολλοὺς συμπολίτας, νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς δυστυχεῖς.

Παραδεχόμενος ἄλλος τὴν τροπολογίαν, τὸ ἄρθρον τοῦ-

το, εἶπε, σχινοτανὲς ὄν εἰς ἄλλον, καὶ ἀντιπρακτικῶς περιέχον διατάξεις, φαίνεται ἂν ἐνός μὲν, πρᾶτον ὑποχρεώσεις εἰς τὸν ἐργολάβον, καὶ ἂν ἑτέρου ἀναιροῦν αὐτὰς κατωτέρω· ἐνῶ ἡ γλῶσσα τοῦ Νόμου πρέπει νὰ ἴηται σαφὲς, καὶ οὐδ' εἰς αὐτὴν τὴν διπλωματείαν αἱ ἀσαφεῖς ἐκφράσεις ἐπιτρέπονται σήμερον. Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός εἶπεν, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις ὀφείλουσι νὰ παρέχουσι συνδρομὰς εἰς τὴν βιομηχανίαν. Ἀπαντῶν ὁμῶς, ὅτι οὐδεὶς τὸ ἐναντίον ἐξέφρασε, πρακτικῶς, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις δὲν πρέπει νὰ καταχρῶνται τῆς συνδρομῆς ταύτης, ἐπειδὴ ἂν ἰδιώτης τὴν περιουσίαν του ἀλογίστως δαπανῶν κατακρίνεται, πολλῷ μᾶλλον, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ, κατακριτέος ὑπάρχει ὁ Ὑπουργός, μάλιστα δὲ, ὡς διαχειριζόμενος ἀπλῶς δημοσίαν περιουσίαν, καὶ διὰ πᾶσαν κατάχρησιν ὑποκείμενος εἰς εὐθύνην. Προτείνεται π. χ. ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐπιφέρῃσθῃ τὸ ἐπιτρέπον τὴν σύστασιν Βαμβακοκλωστικοῦ Καταστήματος Νομοσχέδιον, χωρὶς νὰ ἐξετασθῇ προηγουμένως, ἂν ἐπιτυχάνῃ ἐνταῦθα τοιοῦτον Κατάστημα, λαμβανόμενου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἀπέτυχε ἐν Αἰγύπτῳ. Προσδιορίζεται εἰσέτι διὰ τοῦ ἄρθρ. τούτου ἡ σπορά Ἀλεξανδριανοῦ Βαμβακίου, τοῦ ὁποῦν ἡ ἐπιτυχία ἀπεδείχθη ἀδύνατος ἐν Ἑλλάδι, ὡς δοκιμασθέντος ἄλλοτε δι' Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Εἶπε πρὸς τούτοις ὁ Κύριος Ὑπουργός ὅτι δὲν ζημιούται τὸ ἔθνος, ἂν μεταξὺ δέκα βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, πέντε ἢ ἐξ μόνον ἐπιτυγχάνουσιν. Ἡ τοιαύτη ὁμῶς παρατήρησις δὲν εἶναι ὀρθή, καθότι μόνος ὁ ἰδιώτης ἀποπειρὰς ἐπιχειρήσεων ἐνεργῶν καὶ ἀποτυγχάνων, δὲν κατακρίνεται, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀποτελοῦσα τὴν πολιτικὴν φρόνησιν, σπανίως πρέπει νὰ περιπίπτῃ εἰς λάθος, καὶ ἐπομένως θεωρεῖται κατακριτέα, ἂν συνεχῶς αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτῆς ἀποβαίνουσιν ἐπιζήμιοι.

Προσέθηκεν τελευταῖον ὁ Κύριος Ὑπουργός, ὅτι ὁ προκειμένος ἐργολάβος εἶναι Ἕλλην καὶ ἀγαθὸς πατριώτης, καὶ ὅτι ἤθελε γίνεαι παρ' ἡμῶν θύμα, ἂν ἐπὶ τρία ἔτη προσδιορισθῇ ἡ χορήγησις τῶν εἰς αὐτὸν παραχωρουμένων δημοσίων κτημάτων. Ἀπαντῶν ὁμῶς εἰς ταῦτα, διὰ ν' ἀποδείξω τὸ ἐναντίον, ὅτι καὶ εἰς ἄλλοδαπὸν ἐπιτυχῶς εἰσάγοντα βιομηχανίαν τινὰ, πρέπει νὰ δίδωνται περιθάλψεις γνωμοδοτῶ, καθ' ἣν περιπτώσιν ἤθελεν ἐπιτύχει τὸ Βαμβακοκλωστικὸν κατάστημα, νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὸν ἐργολάβον, μετὰ τὴν τριετίαν, οὐ μόνον κί περί ὧν ἔδη πρόκειται παραχωρήσει, ἀλ-

λὰ καὶ διπλάσει τούτων. Ἡ δὲ τοιαύτη προστασία δὲν εἶναι μικρά, συγκρινομένη μὲ τὰς διδομένας ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ὁ εἰσάγων νέον τι εἶδος βιομηχανικῆς ἄλλοδαπὸς ἀπολαμβάνει τῶν πολιτικῶν τοῦ Γάλλου δικαιομάτων.

Μηδερμιάς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἔδη ἀγορεύσαντος παραδεξάμενος ὁ ὑποβαλὼν τὴν τροπολογίαν, μετέτρεψεν αὐτὴν ὡς ἑξῆς.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν τῶν Πατρῶν Σαραβάκιος, δημόσιος ἐνδρῳμολος, μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἰθρυκοῦ παλαιοτέρου, καὶ ὀρθόδοκτου στρεμμάτων, ἐκ τῆς περιχωρήσεως γῆς, θέλουσιν παραχωρηθῇ εἰς τὸν εἰρημέριον Π. Φωτεινόν, ἐπὶ τριετίαν ὁλόκληρον, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ, διὰ τὰ κτήματα ταῦτα εἰς τὸ Δημόσιον ἐνοίκιον, ἢ φόρον ἐπιχαρτίως εἰς τὸ διάστημα τοῦτο.

Διὰ τὸ εἰρημέριον δάριον, καὶ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2, παραχωρήσεις, ἐποχρεοῦται ὁ Π. Φωτεινός, ν' ἀνεγείρῃ εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν κατάστημα τῆς βαμβακοκλωστικῆς καὶ νὰ σπεύρῃ τρία κατὰ σφερίαν ἔτη εἰς τὰς γαῖας ταύτας βαμβάκιον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ καὶ ἐντέλειαν.

Ἐὰν ἐν διαστήματι τῶν τριῶν ἐτῶν, δὲν ἐπιτύχῃ ἡ ἐργολαβία, τὰ μὲν κτήματα θέλουσιν ἐπανέρχασθαι αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ὁ δὲ ῥηθείς ἐργολάβος ὑποχρεοῦται ν' ἀποδώσῃ ἠμίως καὶ ἀδιαγρίδοντι κῆτος εἰς τὸ Δημόσιον τὸ δάριον, χωρὶς ν' ἀπαιτῇ ὀφειλὴν ἀποζημίωσιν, διὰ τὰ ὅποια κατέβαλεν ἔξοδα εἰς κατασκευάς, ἢ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων.

Ἐὰν δὲ τὸ Κατάστημα τοῦτο τῆς βαμβακοκλωστικῆς ἐπιτύχῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦτο, θέλουσιν ἀγίστασι ἐποχρεωτικῶς τὰ ῥηθέντα κτήματα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἐργολάβον κατ' ἐκτίμησιν, καὶ προσέτι θέλουσιν διπλασιασθῇ τὰ ἠνωτέρω παραχωρούμενα δικαιώματα τῆς ἀτελείας, μέχρι τέλους τῆς δωδεκαετίας, καθὼς καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἔδη παραχωρουμένων 80 στρεμμάτων Ἑθρικῆς γῆς.

Μυστικῆς δὲ μετὰ ταῦτα ψήφισις γενομένης, ἡ Γερουσία δὲν παρεδέχτο τὴν τροπολογίαν διὰ ψήφων 18 κατὰ 15.

Ἀρχομένης κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπὶ τῆς ἑτέρας τροπολογίας συζητήσεως, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ προσέθηκε τῆς εἰς ἄλλου εἶδους βιομηχανικὸν κατὰστημα μεταποιήσεως τοῦ βαμβακοκλωστοῦ, σκοπὸν ἔχει· ἴον νὰ προστατεύσῃ τὸν ἐργολάβον, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποτυχίας τῆς πρώτης ἐπιχειρήσεώς του, καὶ ῥον νὰ παραγάγῃ ὠφέλειαν εἰς τὸ ἔθνος, καθότι ὁ ἐργολάβος, διὰ τῶν αὐτῶν μηχανῶν, δύναται νὰ συστήσῃ δι' ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως ἄλλο κατὰστημα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, π. χ. τὸ τῆς λινοκλωστικῆς, ἢ ἄλλο τοιοῦτον.

Ἰποστήριζον ἐπομένως τὴν προκειμένην τροπολογίαν ὁ ὑποβαλὼν αὐτήν, προεδρεύσας, εἶπε, τὴν χορήγησιν τῶν εἰς τὸν ἐργολάβον γινομένων παραχωρήσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν μετατροπὴν τοῦ Βαμβακοκλωστοῦ εἰς ἄλλου εἶδους Κατὰστημα, καθότι τοῦτο ἄγνωστον ἤδη ὄν, ἐνδέχεται νὰ προκαλέσῃ ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας μὴ γινώσκουσι αἱ Βουλαὶ δὲν δύναται νὰ παραχωρήσωσι, καὶ καθότι τῆς μετατροπῆς ταύτης ἀπαγορευομένης, ἀπὸ τοιοῦτον σκοπὸν ἀποτρέπεται ὁ ἐργολάβος, ἐν ᾧ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν προτιθέμενος νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν διδομένων εἰς αὐτὸν παραχωρήσεων, ἐνδέχεται νὰ συστήσῃ κατὰστημα τι, ἀπαιτοῦν δαπάνην ἐλάσσονα. Γνωμοδοτῶ δὲ, διὰ ταῦτα, νὰ μὴν ἐπιτραπῇ ἡ ἐγκατάστασις βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἄλλου εἶδους, καθότι τοῦτο δύναται νὰ προσδιορισθῇ δι' εἰδικοῦ Νομοσχεδίου, προκαλουμένου, ἂν ἀποτύχῃ τὸ βαμβακοκλωστικὸν κατὰστημα.

Παραχωροῦντες εἰς τὸν ἐργολάβον, ἀπήντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργός, τὸ δικαίωμα, νὰ συστήσῃ ἄλλο βιομηχανικὸν κατὰστημα, δὲν ἐπιφέρομεν βλάβην εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποτιθεμένου, ὅτι ἡ δευτέρα ἐπιχείρησις θέλει ἐπιτύχει. Ἐκτὸς ὅμως τούτων ὁ ἐργολάβος πολλὰ δαπανήσας πρὸς ἀγορὰν τῶν εἰς τὴν Βαμβακοκλωστικὴν ἀπαιτουμένων μηχανῶν, καὶ πολλὰ μέλλων νὰ δαπανήσῃ, πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν καὶ σύστασιν ἐν γένει τοῦ Καταστήματος, ἤθελε καταστραφῇ παντελῶς, ἂν δὲν ἐπιτρέψωμεν εἰς αὐτὸν ἤδη τὸ περὶ οὗ πρόκειται δικαίωμα, ἐπειδὴ Ἰπουργός τις κακὴν διάθεσιν ἔχων, ἐνδέχεται νὰ μὴ συναίνεσῃ μετὰ τὴν τριτείαν εἰς τὴν πρόκλησιν ἰδίου Νομοσχεδίου, πρὸς σύστασιν ἄλλου βιομηχανικοῦ καταστήματος.

Ἡ Κυβέρνησις, εἶπεν ἄλλος, παραχωροῦσα, κατ' ἐκτίμησιν εἰς τὸν ἐργολάβον δημόσια κτήματα, κἀμνει θυσίαν, μεζονα τῆς ἐκ τοῦ Βαμβακοκλωστοῦ προσδοκωμένης ὠφελείας, καὶ κατὰ συνέπειαν ζημιούται. Ἀλλ' ἂν ἤδη συγχωρηθῇ ἡ

σύστασις ἄλλου Καταστήματος, τὸ Δημόσιον ἤθελε ζημιωθῇ περισσότερο, ἐπειδὴ ὁ ἐργολάβος ἐνδέχεται νὰ συστήσῃ βυρσοδεψεῖον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, μὴν ἐπιφέρον ἀντάξιον ὠφελειαν τῶν προκειμένων παραχωρήσεων, καὶ διὰ ταῦτα θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας.

Ἀπαντῶν μετὰ ταῦτα εἰς τὸν Κ. Ἰπουργόν, ὁ ὑποβαλὼν τὴν τροπολογίαν, ὁ ἐργολάβος δύναται, εἶπε, νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, πρὸς ὑποστήριξιν τῆς περὶ συστάσεως ἄλλου βιομηχανικοῦ Καταστήματος αἰτήσεώς του, ἂν ὁ κακὴν ἔχων διάθεσιν Ἰπουργός, δὲν χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν συνδρομήν, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας κατὰ τὸ Νομοσχεδίον, Ἰπουργός τις ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τοῦ Δημοσίου μὴ φροντίζων, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν βιομήχανον τὴν σύστασιν ἀσφάτου τινὸς Καταστήματος.

Τὸ νέον κατὰστημα, ἀπήντησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργός, κατ' ἀνάγκην θέλει εἶσθαι μὲ τὸ βαμβακοκλωστειὸν ὁμοιόμορφον, ὡς μέλλον νὰ συστηθῇ διὰ τῶν αὐτῶν μηχανῶν, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ ζημία τοῦ Δημοσίου τοιαύτη, ὁποῖαν οἱ προαγορεύσαντες εἶπον. Διὰ νὰ μὴ φινῇ λοιπὸν, ὅτι ἐπιφέρομεν πρῶσιμον εἰς τοσοῦτον μικρὰν βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, γνωμοδοτῶ νὰ μὴ γένη δεκτὴ ἡ προκειμένη τροπολογία.

Ἡ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἑκράσις, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νέου Καταστήματος καὶ τὴν ἀντιδιδόμενην μετ' αὐτῆς καλλιέργειαν, δεικνύει ἐναργῶς, εἶπεν ἄλλος, ὅτι τὰ παραχωρούμενα δημόσια κτήματα θέλουσι συντελέσει εἰς ὅμοιον μὲ τὸ Βαμβακοκλωστειὸν Κατὰστημα, καὶ ἐνταῦθα ἐξαλείφεται πᾶσα ἀμφιβολία.

Εὐνδέχεται, εἶπεν ἄλλος, ὁ Ἰπουργός νὰ συναίνεσῃ εἰς τὴν σύστασιν βυρσοδεψείου, καὶ οὕτω μὲ ζημίαν τοῦ Δημοσίου νὰ νέμῃται ὁ ἐργολάβος τὰ εἰς αὐτὸν παραχωρούμενα κτήματα.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τοῦ ἐκ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Νομοῦ προερχομένου τοιούτου κινδύνου, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, περὶ συστάσεως ἄλλου Καταστήματος διάταξις, καὶ πρὸ πάντων, διὰ ν' ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸν ἐργολάβον ἡ ἐλπίς τῆς ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς μιᾶς, εἰς ἄλλην ἐπιχείρησιν προσφυγῆς, ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται ἐλπίδες πολυλάκεις εἰς δυστυχίαν ῥίπτουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐκφράσαντος δὲ τινος, μετὰ ταῦτα, ἀμφιβολίαν, περὶ τῆς

αξία: τῶν μηχανῶν, καὶ εἰπόντος, ὅτι οὐδ' ἂν αὐταὶ ἡγο-
ράσθην παρὰ τοῦ ἐργολάβου, οὐδ' ἂν οὗτος γινώσκῃ ἄλ-
λην τινὰ βιομηχανικὴν τέχνην, εἶναι γνωστὸν: ὁ Κύριος ἐπὶ
τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶς εἶπεν, ὅτι αἱ μηχαναὶ μετηνέ-
χθην ἤδη, ὅπου πρόκειται νὰ συστηθῇ τὸ βαμβακακλω-
στειόν, καὶ ὅτι ἐντὸς ἑξ μηνῶν ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος,
διὰ τοῦ Νομοσχεδίου, νὰ βάλῃ αὐτάς εἰς ἐνέργειαν.

Μαθηματικῆς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, διὰ μυστικῆς
ψηφοφορίας ἡ περὶ ἧς πρόκειται τροπολογία ἐπὶ τοῦ α. ἐδα-
φίου τοῦ 2 ἄρθρου ψηφοφορηθεῖσα, ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψή-
φων 17 κατὰ 16.

Ἀναγνωσθὲν ὕστερον τὸ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐδάφιον,
ἐγένετο δεκτὸν ὅπως ἔχει.

Προσδιορίσας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος τὴν ἐπιού-
σαν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τῶν λοιπῶν τοῦ
Νομοσχεδίου τούτου ἄρθρων, λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι:

Σ. Τρικούπης

Λ. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας

Β. Χρησάκopoulos.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 8 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδο-
μάδος Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρως ἀποτελουμένων τὸ Σώ-
μα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχιμένῃ τὴν συνεδρίαν
κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνώσθεντα
ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ
Κυρίου Γ. Γλαράκη, ἐξακολουθίου τρικυνημέρου ἀδελφὸν ἀ-
πουσίας, ἡ ὁποία ἐνεκρίθη νὰ παραχωρηθῇ κατ' ἐξαιρέσιν
τῆς περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας γενομένης ἤδη ἀποφάσεως.

Τοῦ ἐνδὸς τῶν Γραμματείων ἀναγνύντο: ἐπομένως ἐγγρα-
φον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἀπάντησιν εἰς τὴν
διευθυνθείσαν πρὸς αὐτὸ, περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως
τῶν Γερουσιαστῶν ἀφαιρεθεισῶν 450 δραχμῶν, ἀπόφασιν τῆς
Γερουσίας, γενομένην κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς α. τοῦ ἐνε-
στάτος μηνός. ὁ ἑτερος Γραμματεὺς, πῶθεν προήλθεν ἡ ἀφαί-
ρεσις αὕτη διηγησάμενος, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Γ. Αἰνιάν, πρὸς ἀπότισιν χρέους
αὐτοῦ πρὸς τὸν Κύριον Καμπάνη, διὰ συμβολαίου παρα-
χωρήσας ἄλλοτε μέρος τι τῆς ὡς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας
μισθοδοσίας του, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρεχώρησεν ἤδη
ὡσαύτως ποσὸν τι τῆς ὡς Γερουσιαστοῦ ἀποζημιώσεώς του·
ἀνενηκόων δὲ δι' ἐγγράφου ἀναφοράς τὴν παραχώρησιν ταύ-
την εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων, ῥητήσατο νὰ
διαταχθῇ ὁ Κεντρικὸς Ταμίης, νὰ ἐγχειρίξῃ τακτικῶς κατὰ
μῆνα τὸ παραχωρούμενον ποσὸν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ὑπάρ-
χοντα Βουλευτὴν, υἱὸν τοῦ δαναιστοῦ Καμπάνη. Ἐνεργή-
σαντος δὲ τοῦ Ὑπουργείου τὴν ἀναφορὰν ταύτην, μέχρι τι-
νός, ὁ Κύριος Γ. Αἰνιάν, δι' ἑτέρας ἀναφορᾶς τὴν εἰρημέ-
νην παραχώρησιν ἀνεκάλεσεν. Εἰπόντος δὲ μετὰ ταῦτα τοῦ
Ταμίου τῆς Γερουσίας, ὅτι ὁ Κεντρικὸς Ταμίης διατάχθη
νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μνημονευθεῖσαν πρώτην ἀναφορὰν τοῦ Κυ-
ρίου Γ. Αἰνιάνος, ἐνῶ εἶχεν ἤδη λάβει οὗτος πλήρη τὴν
ἀποζημιώσιν αὐτοῦ, διὰ τινὰς μῆνας, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν
τὸ ἀφαιρεθὲν ποσὸν τῶν 450 δραχμῶν ἐλήφθη ἐκ τοῦ
ὅλου κεφαλαίου τῆς ἀποζημιώσεως τῶν λοιπῶν Γερουσια-
στῶν, προστέρησά τις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιδαρῇ τοὺς
λοιποὺς Γερουσιαστὰς ἡ ἑλλείψις τοῦ Ὑπουργείου, ὁφείλοντος
νὰ διατάξῃ τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν, περὶ τοῦ προκειμένου
ἐγκαίρως, καὶ οὐχὶ ὅτε ὁ Κύριος Γ. Αἰνιάν εἶχεν ἤδη λά-
βει πλήρη τὴν ἀποζημιώσιν του.

Μαθηματικῆς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἀπεφασίσθη
παρὰ τῆς Γερουσίας, νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν Ὑπουργείων, ὅτι, δυνάμενον ἐκ μόνης τῆς ἀποζημιώ-
σεως τοῦ Κυρίου Γ. Αἰνιάνος, νὰ κρατήσῃ τὰς περὶ ὧν
πρόκειται 450 δραχμάς, ὁφείλει νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὸν
Ταμίαν τῆς Γερουσίας πληρωμὴν αὐτῶν, ὡς ἀνακουσῶν εἰς τοὺς
λοιποὺς Γερουσιαστὰς.

Ἀναγινώσκεται κατόπιν παρὰ τοῦ ἐνδὸς τῶν Γραμματείων
ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ πρὸς περιθελῶν τῶν Μεσ-

συνίων προσκληθέντος καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντος Νομοσχεδίου, παρακατατεθείσα εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς περιθάλψεως τῶν
ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Μισσηρίων.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, παραδέχεται τοῦτο, ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα παμψηφεί, θεωροῦσα ἔργον φιλανθρωπίας τὴν πρὸς τοὺς Μεσσηνίους ἀποναμὴν περιθάλψεως.

Διὰ νὰ μὴ συμβῶσι δὲ παράπονα κατὰ τὴν διανομὴν τῆς περιθάλψεως ταύτης, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ συστηθῇ εἰς τ' ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, ὅπως λάθωσι τὴν προσήκουσαν περὶ τούτου πρόνοιαν, συνιστῶντα Ἐπιτροπὴν περιέχουσαν ἐν ἑαυτῇ καὶ Μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἀθῆναι, τὴν 6 Ἰουλίου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Ἀναστάσιος Λόντος.
Γεώργιος Αἰνιάν
Χ. Παππαπολίτης
Δ. Κανελοπούλος.
ἈΘ. Λοιδωρικής.

Ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς ἐκθέσεως, προσδιορίζεται ἡ ἐπιούσα πρὸς συζήτησιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. Διακοπείσης δ' ἐνταῦθα ἐπὶ μικρὸν τῆς συνεδριάσεως, παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ταύτου μετ' ὀλίγον παρουσιασθέντος, τὴν εἴδραν τοῦ Προέδρου, λαβὼν ὁ Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης, ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀνήγγειλε τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ συστάσεως Βαμδακοκλωστοῦ καταστήματος Νομοσχεδίου.

Ἀναγνωσθέντος δ' ἁμέσως κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀρθροῦ 3ου

τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, κατὰ γνωμοδότησιν τινος, εἰπόντος ὅτι ἐνδέχεται νὰ ζητηθῇ τέλος, ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὸ Κράτος μηχανῶν, ἀν' αὐταὶ δὲν ἔχωσιν ἀξίαν 35 χιλιάδων δραχμῶν, ἀκριβῶς, ἡ Γερουσία παρεδίξατο μετὰ τὴν λέξιν ἀξίας, νὰ προστεθῇ ἡ λέξις μέγιστη.

Ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ ἀρθροῦ 4^{ου} παρατηρήσας τις, ὅτι ἐνδέχεται στρεψοδικῶν ὁ ἐργολάβος, νὰ μὴ παραδεχθῇ τοὺς περὶ ὧν πρόκειται 30 νέους, ἀν' δὲν ληφθῶσιν οὗτοι ἀνὰ τρεῖς ἀπ' ἑκάστου Νομοῦ, ἐγνωμοδότησε νὰ προσδιορισθῇ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, μὴν εὐρίσκουσα ἐν τινι Νομῷ τὴν τέχνην τῆς Βαμδακοκλωστοῦς, νὰ διδασκῶσιν θέλοντας νέους, δύναται ν' ἀναπληρώσῃ αὐτοὺς ἐξ ἄλλου Νομοῦ. Ἀντιπαρατηρησάντων ὅμως τινῶν, ὅτι τοιαύτη στρεψοδικία δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν, ἐπειδὴ τὸ προκείμενον ἀρθρον τὴν Κυβέρνησιν μόνην ὑποχρεοῖ, καὶ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ εἰπόντος, ὅτι ἡ περὶ τῆς πρόκειται δι' ἀτάξιας ἐθεωρήθη ἀναγκασία, μόνον διὰ νὰ μὴ δύναται τις Ὑπουργὸς νὰ λάβῃ τοὺς 30 νέους ἐξ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ ἡ Γερουσία παρεδίξατο τὸ ἀρθρον τοῦτο, ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθὲν ἐπομένως τὸ ἀρθρ. 5, ἐγένετο δεκτὸν, ἄνευ παρατηρήσεων.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ ἀρθροῦ 6ου, ἐγνωμοδότησε τις νὰ προσδιορισθῇ, ὅτι θέλει θεωρεῖσθαι διαλελυμένη ἡ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἐργολάβου ἐνεργηθησομένη συμφωνία, καὶ θέλει ὑποχρεωθῆναι αὐτοί, νὰ ἐπιτρέψῃ τὰ παραχωρησθέντα εἰς αὐτὸν, ἀν' δὲν θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς τοῦ Βαμδακοκλωστοῦ, ἐντὸς τοῦ ἑξαμηνιαίου τούτου διαστήματος. Περικρίνων δὲ τὸν λόγον του, προσέθηκεν ὅτι, ἀν' πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν 6 μηνῶν, θεωρεῖται μικρὸν, δύναται νὰ προσδιορισθῶσιν ὅκτὼ μῆνες, ἢ καὶ ἐν ἑτὸς ὁλόκληρον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δανείου, τοῦ ὑδρομύλου, καὶ τῶν λοιπῶν ἀκινήτων κτημάτων.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ ἐργολάβος, τόκους πληρόνων εἰς τὸ Δημόσιον, ἐκ τοῦ ἰδίου συμφέροντος, νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν ὅσον τάχιστα τὰς μηχανὰς, ἀναγκάζεται, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι θέλει ἐραδύνει τῶν 6 μηνῶν περισσότερον, ἀντεπαρετήρησέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ὅτι, ἀν' ἐκμόνου τοῦ ἰδίου συμφέροντος ἀναγκάζεται νὰ θέσῃ τὰς μηχανὰς, ὁ ἐργολάβος εἰς κίνησιν, ἔθελεν εἶσθαι

ΔΖ'.

μίταιον νά προσδιορισθῇ τοῦτο διὰ τοῦ Νόμου, καὶ ὅτι, τῆς λέξεως ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, ὑποχρεοῦται, ἐμφανιούσης πλαγίως τὴν διάλυσιν τῆς συμφωνίας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν 6 μηνῶν, πρέπει νά προσδιορισθῇ ἡ τοιαύτη ποινὴ ἐναργῶς.

Μετὰ δὲ τούτον παραδεχόμενος ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τοῦ πρώτου ἐπὶ τοῦ προκειμένου λαλήσαντος, ὑπεστήριξεν αὐτὴν, λέγων, ὅτι πᾶσα διάταξις Νόμου τινός, διὰ νὰ ᾖναι ὑποχρεωτική, πρέπει νά προσδιορίζεται ἡ διὰ τὴν παραβίασιν αὐτῆς ἐπιβαλλομένη ποινὴ.

Συναινέσαντος δὲ μετὰ ταῦτα τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ γνωμοδοτήσαντος, νά προσδιορισθῶσι δύο ἔτη, πρὸς διάλυσιν τῆς ἐνεργηθησομένης μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἐργολάβου συμφωνίας, ἂν οὗτος ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, δὲν θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς μηχανὰς τοῦ Βαμβακοκλωστείου, ἡ Γερουσία παρεδίδετο νά τροποποιηθῇ τὸ ἄρθρον ὅον, ὡς ἐξῆς. Ἐντός δὲ τῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ δανείου, τοῦ ἱδρομόλου, καὶ λοιπῶν κτημάτων, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως, τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίας, νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς τοῦ Βαμβακοκλωστείου.

Ἀναγνωσθὲν ἐπὶ τούτοις τὸ τελευταῖον 7ον ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ὅπως ἔχει. Ὑποχρεωθὲν ἐπὶ τέλους τὸ Σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο δικτὸν, διὰ ψήφων 21 κατὰ 9: ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς:

Ο Θ Ν Ν, κ. τ. λ.

Ὑποτίθεται ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, Ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Δίδεται εἰς τὸν Ἐργολάβον Π. Φωτεινὸν, ἐπὶ ἀξιοχρεῶ ἐγγυήσει, δάνειον δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, ἐπὶ τόκῳ ὅκτω τοῖς ἑκατὸν, ἀποδοθησόμενον εἰς τὸ Δημόσιον, διὰ χρεωλυσίου, εἰς δέκα ἐτησίαις ἰσοῦς δόσεσι, πληρωτέας εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου τόκου. Ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς πρώτης τῶν δόσεων τούτων, θέλει ἀρχίσαι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δευτέρου ἔτους.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ κατὰ τὴν θέσιν Σαραβᾶλιον τῶν Πατρῶν δημόσιος ὁδρόμολος, καὶ περίξ αὐτοῦ 80 Στρεμ. 1^η, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐρειπώμενου Παλαιοπύργου, θέλουσιν πα-

ραχωρηθῇ εἰς τὸν Π. Φωτεινόν, κατ' ἐκτίμησιν, διὰ ν' ἀνεγείρῃ Κατάστημα τῆς Βαμβακοκλωστικῆς, καὶ καλλιερῇ εἰς τὰς γαῖας βαμβακίον τῆς Ἀλεξανδρείας, ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐντόπιον. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νά χρησιμεύσῃ τὰ παραχωρούμενα κτήματα ἐπὶ 12 ἔτη, πρὸς ἄλλαν σκοπόν. Καὶ ἂν ποτε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παύσῃ ἡ προσδιορισμένη χρῆσις τῶν, θέλουσιν ἐπανέχεσθαι αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἐπιστρεφόμενον τοῦ πληρωθέντος ἀντιτίμου αὐτῶν, ἂνε οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, διὰ τὰ γενόμενα εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἐξόδα, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐργολάβος ᾔθελεν ὑποχρεωθῇ, ὡς ἐκ τῶν συμφερόντων του, νά μεταφέρῃ τὸ Κατάστημα εἰς ἄλλο μέρος ἐντὸς τοῦ Κράτους. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἐργολάβος δύναται μὲν νά κάμῃ ἄλλην χρῆσιν τῶν εἰρημένων κτημάτων, οὐχὶ ὅμως νά ἐκποιήσῃ αὐτὰ ἐπὶ ὀφεικασίαν, καὶ ὀφείλει νά ἐκπληρώσῃ τὰς ἐν τῷ παρόντι διαλαμβανόμενας ὑποχρεώσεις, ὡς πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Καταστήματος καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βαμβακίου ἐπὶ γαίων τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἱδρομόλου, τῶν γαίων καὶ τοῦ ἐρειπίου τοῦ Παλαιοπύργου, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος νά πληρῶν τόκον 5 τοῖς 0/0 τὴν δὲ ἀπόδοσιν τοῦ Κερφαίου μετὰ τοῦ τόκου θέλει ἐνεργῆται διὰ χρεωλυσίου, κατὰ τὰς καὶ διὰ τὸ δάνειον προσδιορισθείσας προθεσμίας, διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου. Θέλει δὲ προσφέρει καὶ περὶ τοῦτου ἀξιοχρεῶν ἐγγυήσιν.

Ἄρθρ. 3.

Χαρίζεται ἀτέλεια ἐπὶ τῶν μηχανῶν τοῦ καταστήματος ἀξίας μέχρι 35. χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας θέλει εἰσάγει εἰς τὸ Κράτος, ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν. Χαρίζεται ὡσαύτως πενταετὴς ἀτέλεια ἐπὶ 25 χιλιάδων ὀκτῶν βαμβακίου τῆς Ἀλεξανδρείας, τὸ ὅποσον ὁ ἐργολάβος θέλει εἰσάγει κατ' ἔτος εἰς τὸ Κράτος, πρὸς χρῆσιν τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐργολάβος ὑποχρεοῦται νά παραδεχθῇ εἰς τὸ κατάστημά του τριάκοντα νέους, ἡλικίας 13—15 ἐτῶν, τοὺς ὁποίους θέλει προσδιορίσει ἡ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα ἀνὰ τρεῖς ἀπ' ἐκάστου Νομοῦ, καὶ διδάξῃ αὐτοὺς, χωρὶς ἀπαιτήσιν ἐξόδων διατροφῆς καὶ διδασκτρῶν, τὴν χρῆσιν καὶ ἐπιδορῶσιν τῶν μηχανῶν Βαμβακοκλωστικῆς, ὡς καὶ τὴν ἐκ νέου κατασ-

κευήν τῶν συστατικῶν αὐτῶν μερῶν, τῶν δυναμένων νά κατασκευασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρ. 5.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διδασκομένους Μαθητάς, ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν, ἀφ' οὗ γείνη ἡ ἐναρξίς τοῦ Βαμβακοκλωστικοῦ Καταστήματος, οὔτε νά κατασκευάσωσιν, οὔτε νά ἐπιδιορθώσωσι πρὸς χρῆσιν ἰδίαν, ἢ ἄλλων, μηχανὰς Βαμβακοκλωστικάς, ὅσας θέλει συστήσει ἐν τῷ Βασιλείῳ ὁ Π. Φωτεινός, οὔτε ἐργάζωνται μετὰ τοιαύτας μηχανὰς, εἰμὴ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου.

Ἄρθρ. 6.

Ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ Δανείου, τοῦ Ἰδρυμένου, καὶ λοιπῶν Κτημάτων, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τῆς μετὰ τὴν Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ συμφωνίας, νά θέσῃ εἰς κίνησιν τὰς μηχανὰς τοῦ Βαμβακοκλωστήριου.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτάσεις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἱπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰουλίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικουπῆς.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρησακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 9 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδόμαδος Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν συνεδρίασιν, κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ἀναγγέλλεται μετὰ ταῦτα ἡ συζήτησις τοῦ πρὸς περίθαλψιν τῶν Μεσσηνίων

προκληθέντος Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποῦ ἀναγνωσθέντος ἀμέσως, ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ, ἀνευ τινὸς ἐνστάσεως.

Ἀναγνωσθὲν δὲ κατόπιν τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ παρατηρήσεως.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ ἄρθρου 2, παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς ἀπλὴν σύστασιν περὶ διανομῆς ἀμερολήπτου τῶν περιθάλψεων τῆς Κυβερνήσεως, πρέπει νά περιορισθῇ ἡ τῆς Γερουσίας ἀπόφασις, ὡς τῶν μελῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, μὴ δυναμένων νά λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι δὲν εἶναι κατὰλληλος ἡ περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς, περιχοῦσης ἐν ταυτῷ καὶ μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, γνωμοδότησις τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου διορισθείσης εισηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Παραδεχόμενος ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν πρόκειται, εἶπε, νά λάβωσι μέρος οἰκοθεν τὰ μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἀλλ' ἀπλῶς, νά συσταθῇ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον ἡ ἀμερολήπτως διανομὴ τῶν περὶ ὧν πρόκειται περιθάλψεων, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ διορισμὸς ἐπιτροπῆς, περιχοῦσης ἐν ταύτῃ καὶ μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, τὰ ὅποια, μέλλοντα νά ἐνεργήσωσι, διοριζόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς διορίζονται ὡσπύτως εἰς διαφόρους δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ Γερουσιασταὶ καὶ Βουλευταὶ, δὲν ὑποτίθεται, ὅτι θέλουσιν ἐκτελέσει τὸ Νομοσχέδιον, ὡς Νομοθεταί, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου καὶ ἄλλοι εἰς τὸ Δημόσιον ἐπιφέρουσιν ὄφελος, ὡς λαμβάνοντα τὴν Γερουσιαστῶν, ἢ Βουλευτῶν ἀποζημίωσιν καὶ μὴ μέλλοντα νά λάβωσι μισθοδοσίαν ἰδίαν, κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Μετὰ δὲ τοῦτον ὑποστηρίζων ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἤκούσθη, εἶπεν, ὅτι σεισμοὶ κατέστρεψάν τινες Κωμοπόλεις τῆς Μεσσηνίας, εἰς τινὰς μὲν οἰκογενεῖς ἐλάσσονα, εἰς πλείστας δὲ, μείζονα ζημίαν ἐπενεγκόντες. Αἱ δὲ μᾶλλον ἐκ τῶν σεισμῶν παθούσαι ὑπάρχουσι αἱ τῆς Μικρομάνης, αἵτινες τὴν συνδρομὴν καὶ περίθαλψιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπεζητήσαν, δι' ἀναφορῶν πρὸς τὴν Γερουσίαν καὶ τὴν Βουλὴν, πρὸς ταύτην διευθυνθεισῶν κατὰ κακὴν τύχην μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. Πληροφορηθεῖσαι ὅμως, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον συνέλαβεν ἤδη τὴν πρὸς περίθαλψιν σκοπὸν, καὶ προκαλέσαν ἰδίαν ἐπὶ τούτῳ Νομοσχέδιον, ὡς παθούσας ἐθεώρει 2,000 οἰκογενεῖας, καθ' ἃς εἶχε λάβει πληροφορίαν, διὰ τῶν αὐτῶν ἀναφορῶν ἀνήνεγκαν, ὅτι

προτιμῶσι νὰ μὴ λάθωσι παντελῶς περιθάλψιν τινα, ἂν αὕτη χορηγηθῇ ἐξ ἰσοῦ εἰς ὅλον τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰρημένων οἰκογενειῶν, ἐπειδὴ ἤθελεν εἶσθαι ἀσήμαντος καὶ ἀδικος ταῦτο χρόνως, ὡς μικρὰς μὲν καὶ ἀνεπαισθῆτος ζημίας εἰς τὰς λοιπὰς, μεγάλης δὲ, ἥ ἀπαιτούσης περιθάλψιν μεζῶνα, εἰς αὐτὰς ἐπελθούσης. Θεωρῶν λοιπὸν ἀδικον, νὰ δοθῶσιν αἱ αὐταὶ περιθάλψεις εἰς τὰς οἰκογενείας, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι κατεδαρίσθησαν, καὶ εἰς ἐκείνας, τῶν ὁποίων ἀσήμαντον ζημίαν ὑπέστησαν, καὶ διὰ τὰ ἐν Μεσσηνίᾳ πολιτικά παθη ὑποτεταίς, οἱ ἐνδέχεται, νὰ μὴ διανεμηθῶσι καταλλήλως αἱ περιθάλψεις τοῦ Δημοσίου, γνωμοδοτῶ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ἐπὶ τοῦ προκαμένου γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ληφθῶσι κατάλληλα μέτρα, διοριζομένης ἐπιτροπῆς περιλαμβανούσης ἐν ταύτῃ ἀνὰ ἓν μέλος ἐξ ἑκατέρου τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων, καὶ διανεμούσης τὴν δημοσίαν περιθάλψιν, ἀναλόγως τῶν εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν ἐκ τῶν σεισμῶν ἐπελθουσῶν ζημιῶν.

Μετὰ ταῦτα ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία ἐρωτήσασα, παρεδίξατο τὸ ἀρθρ. 2 ὅπως εἴχει, ἀποφασίσασα ταῦτοχρόνως, νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁ πρὸς δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον διανομὴν τῶν εἰς τοὺς παθόντας ἐκ τῶν σεισμῶν Μεσσηνίους χορηγητέωσιν περιθάλψεων διορισμὸς ἐπιτροπῆς, περιλαμβανούσης ἐν αὐτῇ ἀνὰ ἓν μέλος τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Τὰ ἀρθρ. 3 καὶ 4 ἀναγνωσθέντα τελευταίον, ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ παρατηρήσεως. Διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τέλους τοῦ Συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ψηφοφορηθέντος, καὶ παμφηρεῖ δεκτοῦ γενομένου, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρησάκοπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 10 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας τῆς ἐβδόμαδος Τετάρτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώ-

μα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμέναν τὴν Συνεδρίασιν. Ἀναγνωσθέντων ἐπομένως τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Σ. Τρικούπης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς.

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρησάκοπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 12 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδόμαδος Παρασκευῆς

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμέναν τὴν Συνεδρίασιν κατὰ τὴν 10ην ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς διορισθείσης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προσκολλήσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων εἰς τὸν Δῆμον Ὠλενεΐας, τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, ἀνέγνω ἐπομένως ἔκθεσιν, ἔχουσαν ὡδε.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων τοῦ Δήμου Ἀργιτίου τῆς ὁμοτύμου Ἐπαρχίας, καὶ προσκολλήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Δῆμον Ὠλενεΐας τῆς Ἐπαρχίας Μεσολογγίου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου, τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν Γερουσίαν, καὶ τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν, ἐν ἧ ἀναφέρονται πλέον ἀνεπτυγμένως οἱ λόγοι, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν πρότασιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου.

Θεωρήσασα τὸ ἀρθρον 13ον τοῦ περὶ διαιρέσεως τῶν Νομαρχιακῶν, καὶ Ἐπαρχιακῶν Ἀρχῶν Νόμου

τοῦ 1845. ἔτους, καθ' ὃ ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομαρχιακοῦ, ἢ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ ἀντικειμένων τοιαύτης φύσεως, ὅποια ἡ τοῦ προκειμένου.

Σκεφθεῖσα, ὅτι ἂν καὶ ὑπάρχωσι γνωμοδοτήσεις δύο Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλ' αὗται εἶναι ἀντιφατικαὶ πρὸς ἀλλήλας, καθ' ὃ δοθεῖσαι ἀπὸ δύο Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ἔχοντα ἀντίθετα συμφέροντα εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον καθίσταται ἀναπόφευκτος ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἡ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, ὅλων τοῦλάχιστον τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τοῦ Νομοῦ, διὰ ταῦτα, ἀπέχουσα ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐκθέσῃ καὶ τοὺς λόγους τῆς οὐσίας, ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, γνωμοδοτεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, μέχρι τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἡ τοῦλάχιστον ὅλων τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

τῇ 10 Ἰουλίου 1846. ἐν Ἀθήναις

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Γ. Αἰνιάν.

Α. Λόντος.

Χ. Παππαπολίτης.

Γ. Ψύλλας.

Ἀθ. Λοιδωρίκης.

Μετά δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, ἀποφασίζεται λιθογραφηθεῖσα ἡ ἐκθεσις, νὰ διανεμηθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὰ μέλη, τὸ δὲ περὶ οὗ εἴρηται Νομοσχέδιον νὰ συζητηθῇ τὴν ἐπιούσαν. Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

Τῇ 13 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαιόμενον τὴν συνεδρίαν κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ὑποβληθεῖσα παρ' ἐνὸς τῶν Μελῶν αὐτῆς εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Ἐκθεσις

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἑξῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παραυσιταθείσας ἀναφοράς.

1. Ἀναφορὰν ἀπὸ 31 Μαΐου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 108 τοῦ Βασιλείου Δ. Κοκκαλιώτου, δι' ἧς ἀνηγγέλων τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς του Δ. Κοκκαλιώτου, ἐξαιτεῖται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν ἄγαμον ἀδελφὴν του Αἰκατερίνην, θυγατέρα τοῦ ἀποθανόντος καὶ νόμιμον κληρονόμον τῶν δικαιωμάτων του, ἡ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιτροπὴν τοῦ 1836, ἀποφασισθεῖσα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μὴ πραγματοποιηθεῖσα εἰσέτι μνημιαία σύνταξις ἐκ δραχμῶν 45, ὁμοῦ μὲ τὰ πρὸ δικαστικῆς καθυστεροῦντα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείον.

2. Ἀναφορὰν ἀπὸ 3 Ἰουνίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 110 τοῦ Γ. Σ. Λαμπυριάδου ἐκθέτοντος τὰς ἐν τῇ διαστάματι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεις του, καὶ ὡς ἱατροῦ τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ γ'. Στρατοπέδου καὶ ὡς ἀξιωματικοῦ, ἔχοντος ὑπὸ τὴν ῥηγίαν του ἑκατὸν στρατιώτας καὶ ἐξαιτουμένου περίθαλψιν ἀνάλογον τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ ἀναγκῶν του, χωλοῦ ἔντος καὶ εἰς ἄκρον πενομένου.

Η Έπιτροπή γνωμοδοτεί νά διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργείων.

3. Ἀναρράν ἀπὸ 7 ἰουλίου ἑ. ἑ. ὑπ' ἀριθ. 112, τοῦ Θ. Καν-τζελιέρη, ἐπικαλούμενου τὴν προστασίαν τῆς Γερουσίας κατὰ τινος ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, δι' ἧς παρὰχωρεῖται εἰς τὸν Π. Σοφικιόπουλον, ἐκτιμηθέν διὰ δραχ. 700, ἐν τιμᾷ τῶν ἐκ πηγῶν 40 διαλελυμένων τινος μοναστηρίου, καίμενον πλησίον τῶν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ δύο ἐργατηρίων του, καὶ παρέχον ἐτήσιον εἰσόδημα 260 δραχ. ἐν ᾧ οὗτος προσέφερε δι' αὐτὸ κατὰ τὸ 1843, δραχ. 1500, καὶ εἶναι ἤδη ἑτοιμος νά προσφέρῃ καὶ περισσότερα.

Η Έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά συσταθῇ εἰς τὰ ὑπουργεία τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, διὰ νά συνεννοηθῶσι ταῦτα μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ λάβωσιν ὅμοῦ ὑπὸ ἐμβριθεῖ σκέψιν τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

4. Ἀναρράν ἀπὸ 30 Μαΐου ἑ. ἑ. ὑπ' ἀριθ. 116, τῆς Καλομοίρας γῆρας τοῦ Ἀθανασίου Σουρπιοῦ Ἀθηναίως, ἐξαιτουμένης νά δίδηται πρὸς αὐτὴν ἢ ἀπὸ τὸ 1836 διδομένη πρὸς τὸν Σίγγον τῆς τριχοντάδραχμος μηνιαία σύνταξις, τὴν ὁποίαν εἶναι ἄδικον νά στερῇται μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς, ἐξοδακοντούτης ἤδη οὖσα καὶ μὴ ἔχουσα οὐδὲ τὸν ἐπιστάσιον ἄρτον.

Η Έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά συσταθῇ ἡ αἴτησις τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

5. Ἀναρράν ἀπὸ 12 ἰουλίου ἑ. ἑ. ὑπ' ἀριθ. 125, τοῦ Ἀθανασίου Γκριάνη, ὅστις, ἐκθέτων τὰς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας του, καὶ τὴν δυστυχὴ κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφθασεν ἤδη εἰς τὰ ἑσχατα τῆς ζωῆς, ἐξαιτεῖται νά τῷ προσδιορισθῇ ἀνάλογος μηνιαία σύνταξις, πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀναγκῶν του.

Η Έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά συσταθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἀναρράν ἀπὸ 19 ἰουλίου ἑ. ἑ. ὑπ' ἀριθ. 130 τοῦ Τζάμη Πειριώτου, ἐξαιτουμένου νά τῷ χορηγηθῇ ἀναλόγος μηνιαία σύνταξις ἔνεκα τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεών του, χάριν τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ἐλαβε μέχρι τοῦδε πρὸς τῆς Κυβερνήσεως βοήθειαν, πρὸς περίθαλψιν τῆς δυστυχούσης οἰκογενείας του.

Η Έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά συσταθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

7. Ἀναρράν ἀπὸ 25 ἰουλίου ἑ. ἑ. ὑπ' ἀριθ. 137 τοῦ Γ. Λάσκαρη, δι' ἧς ἀναφέρειν, ὅτι ὁ ἐν ἱασίῳ Προξένος Κ. Βοϊνέσκος κινούμενος ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ νά τὸν ἐκδικηθῇ, διότι κατήγγειλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ Νομοθετικά Σώματα τῆς Ἑλλάδος, τὰς ἐναντίον ὑπάρχουσας ἑλλήνων διαφόρους παραιόμενος πράξεις του, ἀπεκέρυξε δι' ἐπιστήμου ἐγγράφου τοῦ διαμένοντα τοῦ ἐν Μολδαβίᾳ πατέρα αὐτοῦ, Γεώργιον Λάσκαρη, τῆς ὑποί-ας οὗτος ἀπῆλκε μέχρι τοῦδε ἑλληνικῆς προστασίας, ἐκ Πελοποννήσου καταγόμενος, καὶ λαθὼν μάλιστα μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα καὶ ἐξαιτεῖται, νά διαταχθῇ ἡ εἰς δίκην εἰσπαιγῇ τοῦ εἰρημένου Προξένου, καὶ ἡ ἀνάκλησις τῆς ὡς εἴρηται παρανόμου καὶ ἐπιβλαβούς εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος πράξεώς του.

Η Έπιτροπή γνωμοδοτεῖ, νά διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργείων, μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νά δώσῃ πληροφορίας πρὸς τὴν Γερουσίαν, περὶ τῶν ἀναφερομένων.

8. Ἀναρράν ἀπὸ 5 ἰουλίου ἑ. ἑ. ὑπ' ἀριθ. 155 τοῦ Σακελλαρίου Ἀναστασίου, ἐκθέτοντος τὰς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας του, μετὰ τῶν ὁποίων συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ κατὰ τῆς πολιτορίας τοῦ Ἀλά πεσὼν υἱὸς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐξαιτουμένου ἀνάλογον μηνιαίαν σύνταξιν πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀναγκῶν του, μὴ δυσχερένου πλέον διὰ τὸ γῆρας νά περιζήται ἀλλοθι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Η Έπιτροπή γνωμοδοτεῖ νά συσταθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων.

9. Ἀναρράν ἀπὸ 10 ἰουλίου ἑ. ἑ. ὑπ' ἀριθ. 159 τοῦ Δημητρίου Οὐλῆρ, ὅστις ἐκθέτει τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις, Ναυτικῆς ἀρχηγὸς διατελέσας καὶ ἀπάσας τὴν περιουσίαν του δαπανήσας, πρὸς ἐκπευσιν τοῦ πυρπολῆθέντος πλοίου του, καὶ εἰς ἄλλα ἐξοδα, ἀπέναντι τῶν ὁποίων τῷ ἀφείλονται ἀπὸ τὸ ἔθνος 15 χιλ. δίσταλα, καὶ ἐξαιτεῖται, ἔνεκα τῆς ἐσχάτης δυστυχίας εἰς ἣν κατήντησεν ἡ οἰκογενεία του, νά τῷ πληρωθῶσι μέρος τῶν χρεωστούμενων, ἢ νά τῷ χορηγηθῇ ἄλλως ἀνάλογος χρηματικὴ βοήθεια πρὸς ἐξοικονόμωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς δυστυχούσης οἰκογενείας του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυ-
τικῶν Ὑπουργείον, διὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονο-
μικῶν, καὶ λάβωσιν ἐκ συμφώνου ὑπ' ὅψιν τὴν περί περιθάλ-
ψεως αἰτήσιν τοῦ ἀναφερομένου ἀγωνιστοῦ.

10. Ἀναφορὰν ἀπὸ 10 Μαΐου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 160 τῶν
γερῶν Μαρίας Χ. Πάνου Στριγιάνη, καὶ Μάρου Χ. Κ. Ζα-
φειροπούλου, αἰτίνες ἐκθέτουσαι τὰς ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ἐκδο-
λέσεις τῶν συζύγων των καὶ τὰς πολυειδεῖς αὐτῶν θυσίας,
καὶ τὴν σημερινὴν δυστυχὴ κατὰστασιν των, ἐξαίτουται νὰ
ταῖς προσδιορισθῇ μηνιαία σύνταξις, ἀνάλογος μὲ τὰς ἀνάγκας
τῶν ἀδυνάτων μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, καὶ μὲ τὰ ὑπερο-
γκῶ χρεῖ, εἰς τὰ ὅποια ὑπέπεσαν αὐταί, θυσιασθείσης ὑπὲρ
τοῦ ἀγῶνος ἀπάτης τῆς περιουσίας των.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ αἰτήσις τῶν ἀνα-
φερομένων χρεῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον.

11. Ἀναφορὰν ἀπὸ 1. Ἰουλίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 166 τοῦ
Ἀντωνίου Γαλανίδου καταγγέλλοντος ἐπὶ καταχρήσει τὸν
Οἰκονομικὸν Ἐφορὸν Ἀργολίδος Κ. Ἀναγ. Ζαφειρόπουλον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον
τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουλίου 1846

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ι. Κουτουμάς

Γ. Π. Ήλιόπουλος.

Π. Γιατράκος.

Λάμπρος Νάκος.

Ἀναστάσιος Λόντος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως, προσδιορίζεται πρὸς
συζήτησιν αὐτῆς ἡ πρώτη ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει συνελθεῖ τὸ
Σώμα εἰς συνεδρίασιν.

Ἀναγινώσκειται ὕστερον ἔγγραφο, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Διευ-
θυντὴς τῆς Τραπεζῆς ἐπεμψεν εἰς τὴν Προεδρείαν τῆς Γερου-
σίας πέντε ἀντίτυπα τοῦ κατὰ τὴν α. ἐξαμηνίαν Τ. Ε. γενικοῦ
ἰσολογισμοῦ, ἐμφαίνοντος τὸ δι' αὐτὴν χορηγηθὲν μέρισμα.

Ἀναγγεῖλαντος ἐπομένως τοῦ Κυρίου Προέδρου, ὡς ἀντικεί-
μενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὸ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βου-
λῆς καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑποβληθὲν, περί προσκολλήσεως τοῦ

χωρίου Καλυβίων εἰς τὸν Δῆμον Ἰλλενείας τῆς ἐπαρχίας Με-
σολογγίου Νομοσχέδιον, καὶ τοῦ ἐνός τῶν Γραμματέων ἀνα-
γνόντος ἐπομένως τοῦτο, καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς
ἐκθεσιν, ἀνέπτυξε ταύτην ὁ εἰσηγητὴς, εἰπὼν τὰ ἑξῆς.

Οἱ Δῆμοι τῆς Ἑλλάδος περιεγράφθησαν μετ' ἐγκωμίων παρ'
ἀλλοδαπῶν συνετῶν περιηγητῶν, περὶ αὐτοὺς μετὰ σπουδῆς
ἀσχοληθέντων· οὗτοι συνετήρησαν τὴν ὑπαρξίν, τὰ ἔθνη, καὶ
τὴν θρησκείαν τοῦ ἔθνους, καὶ ὡς εἶπεν, ἡ ζυμὴ τῆς ἐνεστώ-
σης αὐτοῦ παλιγγενεσίας ὑπῆρξαν. Κατὰ τινα δὲ περιηγητὴν
Ἀγγλον, οἱ Δῆμοι οὗτοι, οὐ μόνον εἰς τὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ
καὶ εἰς τὴν τοῦ Τουρκικοῦ ἔθνους διατήρησιν συνετέλεσαν· ται-
ούτον δὲ σπουδαῖον εἶναι τὸ περὶ τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος
ζήτημα, ὥστε γινώσκων ἀκριβῶς τὰ περὶ τούτου Ὑπουργός τις
τῶν ἑξωτερικῶν ἐν Ῥωσίᾳ, ὡς μέλλοντα τὰ εὐρὴ στοιχεῖα
πρὸς σύνταξιν καλῆς πολιτείας, τὸν Καποδίστριαν, ἐνταῦθα
μεταβαίνοντα, ἐμακάριζε. Θεωρῶν διὰ ταῦτα περιστὸν νὰ
μακρυγορήσω περισσύτερον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, πρὸς ἄνδρας
γινώσκοντας ἱκανῶς τὰ περὶ τούτου, περιορίζομαι παρατηρῶν
μόνον, ὅτι ἐκ τῶν οἰκῶν συνίστανται τὰ χωρία, ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν
οἱ Δῆμοι, ἐκ τῶν Δήμων αἱ Ἐπαρχίαι, ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν
ἀποτελοῦνται τὰ Κράτη, καὶ τοιαῦτος εἶναι ὁ τρόπος, καθ'
ὃν ἐπραγματοποιήθη κοινωνικὴ μόρφωσις πάσης Ἐπικρατείας.
Πρὸς διαίρεσιν δὲ τῶν Ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπον, ἐπι-
κρατοῦσι δύο συστήματα, καὶ κατὰ μὲν τὸ ἐν ἡ διαίρεσις
ἐνεργεῖται, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς φύσεως τῶν πραγμά-
των, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον, τῆς τέχνης εἰς ἐνέργειαν τιθεμένης.
Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πρῶτον σύστημα εἶναι προτιμώτερον, ἡ δὲ
διαίρεσις τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς παρήχθη τῆς φύ-
σεως, ὁρῶμεν νὰ ἔχωμεν εὐλάβειαν, προκειμένου νὰ μετα-
κινήσωσι τὰ καθεστῶτα ὅρια τούτων ἐπὶ τὸ τεχνικώτερον.
Λαβοῦσα λοιπὸν ὑπ' ὅψιν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ διελθὲν τὸν Νομὸν
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας διάταγμα, καὶ τὴν περὶ ἧς σήμερον
πρόκειται πρότασιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καλυβίων, διὰ
τῆς ὁποίας οὗτοι ἐκφράζουσιν ἐπιθυμίαν, νὰ προσκολληθῶσιν
εἰς τὸν Δῆμον Ἰλλενείας τῆς ἐπαρχίας Μεσολογγίου, πρὸς λύ-
σιν τοῦ ζητήματος τούτου, κατ' ἀνάγκην προσέφυγεν εἰς τὸν
κατὰ τὸ ἔτος 1833 ἐκδοθέντα περὶ συστάσεως τῶν Δήμων
Νόμον, καὶ ὀρίζοντα διὰ τοῦ ἀρθρ. 8, ὅτι ὁ σχηματισμὸς καὶ
ἡ διαίρεσις τῶν Δήμων διατάσσεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, διὰ
νὰ μεταβληθῇ δὲ ἡ ἀπαξ προσδιορισμένη διοργάνωσις αὐτῶν

ἀπαιτείται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις τῶν ἀρχαίων Δημοτικών, Ἐπαρχιακῶν καὶ Νομαρχιακῶν Συμβουλίων. Ἡ δὲ διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῶν ὁρίων τῶν Δήμων μεταθέσις συναρτᾷ μὲ αὐτὴν τὴν ἰδίαν φύσιν, καθότι ἄλλως, ἂν ὄντῃ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν διαφόρων Δήμων, κατ' ἰδίαν θέλῃσιν τὸ κέντρον τοῦ Δήμου αὐτῶν νὰ μεταβάλλωσι, χάος καὶ σύγχυσις πραγμάτων συμβαίνει. Ἀλλ' ἴσως προτείνῃ τις τὴν ἐνστάσιν, ὅτι, προκειμένου νὰ γνωμοδοτήσωσι περὶ ὁρίων δύο Δήμων, ἑκάτερος τούτων θέλει κατ' ἀνάγκην ἐπενεγγεῖ γνωμοδότησιν ἐναντίαν εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου, καὶ ἐπομένως, ὅτι αἱ τοιαῦται γνωμοδοτήσεις οὐδὲν πρὸς γὰρ ἀποτέλεσμα.

Πρὸς ἀπόκρουσιν ὅθεν τῆς τοιαύτης ἐνστάσεως ὀρεϊσόμεν ν' ἀναδράμωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Νομοθέτου, ἐρμηνεύοντες τὸ εἰρημένον § 8 τοῦ περὶ συστάσεως τῶν Δήμων Νόμου, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ ἐννοια, ὅτι ἐπὶ μεταξὺ δύο χωρίων, ἐν οἷς Παρεδρεῖα ὑπάρχουσι, διενέξῃς, περὶ ἀντιποιήσεως ἑνός, ἢ πλείονων ἐν μίᾳ αὐτῶν κειμένων χωριδίων, ἀρμόδιον πρὸς γνωμοδότησιν ὑπάρχει τῇ Δημοτικῇ Συμβουλίᾳ τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου τὰ χωρίδια ταῦτα εὐρίσκονται ἐπὶ διενέξει· δὲ τοιαῦται, μεταξὺ δύο Δήμων λαμβανούσης χώραν, ἀρμόδιον πρὸς γνωμοδότησιν εἶναι τὸ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον τῆς Ἐπαρχίας, εἰς ἣν οἱ διαφερόμενοι Δήμοι ἀνήκουσιν. Καὶ τελευταῖον· καθ' ἣν περίστασιν ἀντιποιούνται χωρίον τι δύο δήμοι, ἀνέχοντες ἑκάτερος εἰς διάφορον ἐπαρχίαν, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ μεταβληθῶσιν ὅρια ἐπαρχιῶν, ἀρμόδιον πρὸς γνωμοδότησιν εἶναι τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον τοῦ Νομοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου περιέχονται αἱ δύο αὗται ἐπαρχίαι. Ἀν ὅμως λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ περὶ διαιρέσεως τῶν Νομαρχιακῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν Ἀρχῶν κατὰ τὸ ἔτος 1845 ἐκδοθέντος Νόμου, θέλει ἀντιτείνει ἴσως, ὅτι τὸ ἄρθρ. τοῦτο, ἐπιτρέπον τὴν διὰ Νόμου μεταβολὴν τῆς περιφέρειας Ἐπαρχίας τινος, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Νομαρχιακοῦ, ἢ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου, ἀντιφάσκει εἰς τὴν δοθείσαν ἤδη ἐρμηνείαν τοῦ περὶ οὗ εἰρηται § 8 τοῦ ἁρθρου, κατὰ τὸ ὅποιον, διὰ νὰ μεταβληθῶσιν Ἐπαρχιῶν ὅρια, ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ ἀρχαίου Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου μόνον. Διὰ νὰ συνδυάσῃ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν φαινομένην ταύτην ἀντίφασιν τῶν δύο ἁρθρῶν, λαβούσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι Ἐπαρχίαι τινεῖς, συγχωνευθεῖσαι εἰς μίαν,

δύνανται νὰ ἔχωσι διενέξεις περὶ ἀντιποιήσεως χωρίου τινος πρὸς ἄλληλας, ἐθεώρησεν, ὅτι ἐπὶ τοιούτων διενέξεων ἀπαιτεῖται τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου τῶν συγχωνευθεῖσιν οὕτω εἰς μίαν Ἐπαρχίαν, μόνῃ ἡ γνωμοδότησις· καὶ τοιουτοτρόπως ἐρμηνεύσασα τὸ μνημονευθέν 13 ἄρθρον, προέλαβε πάσαν περὶ ἀντιφάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου ἐνστάσιν. Ἐπειδὴ λοιπὸν οἱ Δήμοι τὸ πρῶτον τῶν κοινωνιῶν στοιχεῖον ὑπάρχουσιν, ὁ δὲ Νομοθέτης, μὴ συναινέσας τὰ ὅρια τούτων κατὰ θέλῃσιν τοῦ τυχόντος νὰ μεταβάλλωνται, οἷταξεν νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τοιαύτης ὁρίων μεταβολῆς τὰ Δημοτικά, Ἐπαρχιακά καὶ Νομαρχιακά Συμβούλια, κατὰ τὰς ἐνδεχομένας νὰ παρουσιασθῶσι περιπτώσεις, ὅπως ἐλέγχῃ παρ' ἐμοῦ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ συστάσεως τῶν Δήμων Νόμου ἐρμηνεύοντος. ἡ Ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἀναπόρρευτον ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Γινώσκουσα ὅμως ἀρ' ἑτέρου, ὅτι τοιαῦτα Συμβούλια δὲν εὕριστανται σήμερον, καὶ ὑποτιθεῖσα παρούσαν τὴν ἀνάγκην τῆς μεταθέσεως τοῦ χωρίου Καλυδίων εἰς ἄλλον Δήμον ἄλλης Ἐπαρχίας, ἐγνωμοδότησε ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις, διὰ νὰ γνωμοδοτήσωσι τοῖλαχιστον προηγουμένως ὅλα τοῦ Νομοῦ τὰ Ἐπαρχιακά Συμβούλια.

Μετὰ δὲ τὸν Εἰσηγητὴν, παρατηρησάντων τινῶν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ οὐδεμίαν ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐπένεγκε γνωμοδότησιν, καὶ εἰπόντων, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καλυδίων καὶ τὰ πρακτικά τῶν ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου συζητήσεων, ὅπως ἐντεῦθεν κομφῶσῃ ἕκαστος πεποίτησιν ἀκριβῶς, ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι πρόκειται ἤδη ν' ἀποφανθῇ τὸ Σῶμα, ἂν παραδέχεται ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις, μέχρις οὗ γνωμοδοτήσωσιν ὅλα τοῦ Νομοῦ τὰ Ἐπαρχιακά Συμβούλια, καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, καθ' ἣν περίπτωσιν ἀπορρίφθῃ ἡ περὶ τούτου γνωμοδότησις αὕτη, εἶναι ἐτοίμη νὰ παρατηρήσῃ τὰ θέοντα, ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου ἐπερχομένης τῆς ἐπὶ τῆς οὐσίας συζητήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν δύναται μόνον νὰ ζητηθῇ ἡ ἀνάγκησις τῶν ἀφωρῶντων ἐγγράφων τὴν εἰς ἄλλον δήμον τοῦ χωρίου Καλυδίων μεταθέσιν.

ὑποστηρίζων τις ἐπομένως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μὲ τὰ προλαλήσαντα μέλη αὐτῆς συμφωνῶν, προτίθηκεν, ὅτι εἶναι ἄτοπον νὰ ζητῇ τις ἕδῃ πρὸς

είων, δὲν δύνανται νὰ γινώσκωσι τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς ἄλλον Δῆμον μεταθέσεως αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως νὰ γνωμοδοτήσωσι καταλλήλως.

Μετὰ τοῦτον, λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι ἡ 37 θρίον μετὰ τοῦ παρελθόντος καὶ μέλλοντος ἐθικῆ χάσμα μέγα, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται τις νὰ στηρίξῃ τὰς πράξεις Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ ὁμοίων πράξεων Κυβερνήσεως μὴ τοιαύτης· καὶ ὅτι, ἂν πρότερον, ὡς εἶπεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας, δι' ἀπλοῦ Διατάγματος, τὰ ὅρια τῶν Δήμων μετέβαλλεν ἡ Κυβέρνησις, τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐνεργήθῃ σήμερον, καταστρεφόμενον εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου, κρηπίδας τῶν ἐλευθεριῶν ἡμῶν ὄντος καὶ ὡς εἴρηται μὴ ἐπιτρέποντος νὰ μεταβάλλωνται τὰ ὅρια τῶν Ἐπαρχιῶν, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ ὅρια Δήμου τινός, εἰμὴ μετὰ γνωμοδότησιν ὡσαύτως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπαρχικοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τοῦτον ἀναγινώσκων τις τῶν προλαλησάντων τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ψηφισθέντος περὶ διακρίσεως τῆς Ἐπικρατείας εἰς Νομοὺς, Ἐπαρχίας καὶ Δήμους Νόμου, παρετήρησεν, ὅτι πρέπει νὰ προβῇ τὸ Σῶμα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας συζήτησιν, ἐπειδὴ τὸ εἰρημένον 13 ἄρθρον πρὸς μετὰθεσιν τῶν ὁρίων Ἐπαρχίας τινός, ἀπαιτεῖ προηγουμένην γνωμοδότησιν Νομαρχικοῦ, ἢ Ἐπαρχικοῦ Συμβουλίου ἀδιαφόρως, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ἐγνωμοδοτήσαν ἤδη δύο Ἐπαρχικά Συμβούλια.

Ὡς ὁρθεῖ θεωρήσαν μετὰ ταῦτα, ἐν τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ παρὰ τοῦ προτελευταίου ἀγορεύσαντος λεγθέντα, προσέθηκεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔτον ὑπόχρεως νὰ μεταβιβάσῃ τὰς περὶ τοῦ περὶ αὐτοῦ πρόκειται Νομοσχεδίου παρατηρήσεις τῆς εἰς τὰ Τμήματα, ὡς ἀνευ διαφωνίας παρὰ τῶν μελῶν αὐτῆς δεκτάς γινόμενας.

ὑποστηρίζων ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν, ὅτι οἱ τύποι θεωροῦνται πάντοτε τῆς οὐσίας ἀνώτεροι, καὶ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ προηγουμένως, ἂν ἐτερήθησαν οἱ πρὸς μετὰθεσιν εἰς ἄλλον Δῆμον τοῦ χωρίου Καλυβίων προαπαιτούμενοι τοιοῦτοι τύποι· ὅτι αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν δύο Ἐπαρχικῶν Συμβουλίων ἀντίθετοι οὗσαι πρὸς ἄλ-

λήλως θεωροῦνται, ὡς μὴν ὑπάρχουσαι, ἐπειδὴ, ἐξ ἐνός, ἂν ἀρῶμεν ἐν, ὑπόλοιπον θέλει μείνει μηδὲν· ὅτι ἐπομένως οἱ προαπαιτούμενοι τύποι δὲν ἐτερήθησαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ γνωμοδοτήσῃ τὸ ἀρμοδίον Νομαρχικὸν Συμβούλιον, ἐπειδὴ ἄλλως, ὅτε περὶ Δήμων, καὶ ὅτε περὶ Νομαρχικῶν Νόμων, ὀργανικῶν ὄντες, καὶ ἐν ἰσχύϊ διατελοῦντες, καὶ μήπω ἀκυροδύντες διὰ νεωτέρου Νόμου, ἔθελον παραβιασθῇ παρὰ τῶν ἰδίων Νομοθετικῶν Συμβουλίων, καὶ ἐντεῦθεν ἔθελον ἐξαχρησιωθῇ ἡ Δημοσιὰ ἐθικῆ, κακῶς παραδειγματός, πρὸς παραβίαν τῶν νόμων εἰς τὸν λαὸν διδομένου, καὶ τελευταίον ὅτι, εἰς Δημοτικά, Ἐπαρχικά, ἢ Νομαρχικά Συμβούλια μόνον τοῦ Νόμου ἐπιτρέποντος νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ μεταθέσεως τῶν ὁρίων Δήμου τινός, ἢ Ἐπαρχίας, ἢ γνωμοδοτήσῃ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καλυβίων δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, καὶ μάλιστα, ὡς πολλὰς ὑπερβαίνουσα ὑπονοίας.

Κατὰ τὸν περὶ Νομαρχιῶν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ψηφισθέντα Νόμον, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, πρὸς μεταβολὴν τῶν ὁρίων Ἐπαρχίας τινός, ἀπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις Νομαρχικοῦ, ἢ Ἐπαρχικοῦ Συμβουλίου, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὑπαρχούτων ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνωμοδοτήσεων δύο Ἐπαρχικῶν Συμβουλίων, δὲν δύναται νὰ εἰπῇ τις, ὅτι δὲν ἐτερήθησαν οἱ προαπαιτούμενοι τύποι, οὐδε εἰναι ὁρθεῖ ἡ παρατήρησις τοῦ εἰπόντος, ὅτι, αἱ ὑπάρχουσαι γνωμοδοτήσεις, ὡς εἰναι ἀντιθέτοι πρὸς ἀλλήλας, πρέπει νὰ θεωρῶνται, ὡς μὴ λαμβάνουσαι γῶρμα· ἐπειδὴ ἐκ τούτων, ὅποια ἂν ᾖσι, δὲν ὑποχρεοῦνται ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ προκαλίσῃ τὸν πρὸς μεταβολὴν ὁρίων Ἐπαρχίας τινός, ἀπαιτούμενον Νόμον.

ὑποστηρίζων ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπαρχούσιν, εἰπε, γνωμοδοτήσεις δύο Δήμων, καὶ δύο Ἐπαρχικῶν Συμβουλίων, ἀπασαί πρὸς ἀλλήλας ἀντίθετοι.

Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπιτελείως περὶ τοῦ προκειμένου ἐγνωμοδοτήσαν, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε νὰ ληρθῇ ὑπ' ὄψιν, εἰμὴ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Ἐπαρχικοῦ Συμβουλίου, ἐντός τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων ὑπάρχει τὸ χωρίον Καλύβια, ἐπειδὴ μόνον τὰ Συμβούλια ταῦτα εἰσὶν ἀρμοδία, ὡς πρὸς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Ἀντικεινὸν εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐ-

πιτροπῆς ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν· ὡς εἰς πολίτης, εἶπε, καλῆς καὶ τιμῆς διαγωγῆς, ἀνέκων εἰς τινὰ Δῆμον, καὶ ἐκ συμφερόντων ὁρμώμενος. Ζητεῖ δι' ἀναφοράς καὶ ἐπιτυχάνει νὰ ἐγγραφῇ δημότης εἰς ἄλλον Δῆμον, τοιοῦτοτρόπως οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καλυβίων, καλὴν καὶ τιμὴν διαγωγὴν ἔχοντες, ᾗτέσαντο δι' ἀναφοράς νὰ μετατεθῇ τὸ χωρίον αὐτῶν εἰς τὸν Δῆμον Ἰλιουσίας. Τοῦ Ὑπουργείου λοιπὸν ζητήσαντος περὶ τούτου τὴν γνώμην τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, ἔπρεπε ταῦτα νὰ γνωμοδοτήσωσι κατ' ἀνάγκην ἀντιθέτως πρὸς ἄλληλα, τὰ μὲν μὴ εὐχαριστημένα νὰ γίνωσι ἄλλου Δήμου καὶ ἄλλης Ἐπαρχίας Δημόται οἱ κάτοικοι τοῦ εἰρημένου χωρίου, τὰ δὲ νὰ προσκλήσωσι τούτους, ὡς συνδημῶτας καὶ συνεπαρχιώτας ἐπιθυμοῦντα. Μὴ ἀναγκαζομένη ὅμως ἡ Κυβέρνησις, εἰμὴ νὰ προκαλῇ μόνον καὶ οὐχὶ νὰ θεωρῇ υποχρεωτικὰς τὰς τοιαύτας γνωμοδοτήσεις, καὶ μὲ τούτους νόμους καθ' ὅλα συμμορφούμενη, ὑπέσχετο τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐγένετο δεκτὸν παρὰ τῆς Βουλῆς, περιεχούσης πρόσωπα γινώσκοντα κάλλιον τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀνάγκην, δι' ἣν ἐξήχθη ἡ εἰς ἄλλον Δῆμον μεταθεσις τοῦ χωρίου Καλυβίων. Δὲν δύναται δὲ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ἐτηρήθησαν αἱ προαπαιτούμεναι διατυπώσεις, ἐπειδὴ τὸ ἐναντίον ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς φαίνεται, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ 13 ἄρθρ. τοῦ περὶ συστάσεως Νομαρχικῶν Νόμου δηλοῦται, ὅτι, διὰ νὰ μετατεθῶσι τὰ ὅρια Ἐπαρχίας τινος ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομαρχιακοῦ, ἢ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου· καὶ κατὰ συνέπειαν, ἂν μὲν ἀρμότερα τὰ Συμβούλια ταῦτα ὑρίστανται, τοῦ ἐνὸς μόνου ἡ γνωμοδότησις ἔπαρκει, ἂν δὲ τὸ ἕτερον, ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχῃ, τοῦτο γνωμοδοτεῖ κατ' ἀνάγκην ὑπαρχουσῶν λοιπῶν ἤδη ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνωμοδοτήσεων δύο Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, καὶ ἀδιαφόρου ἂντος, ἂν αὗται ἀντίκηνται πρὸς ἄλληλας, ὡς μὴ υποχρεωτικαὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν οὖσαι, δὲν γινώσκω πόθεν προῆλθον οἱ δισταγμοί, δι' οὓς ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐγνωμοδότησεν ἐπὶ τῆς οὐσίας, καὶ θεωρῶ ἀναγκαῖον ν' ἀποφανθῇ ἀπλῶς ἡ Γερουσία περὶ τοῦ καταλλήλου, ἢ μὴ, τῆς μεταθέσεως τῶν ὁρίων τοῦ χωρίου Καλυβίων.

Ἀμα δὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ περὶ τούτου, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντέλεξεν, ὅτι οἱ δισταγμοί ταῦτες προῆλθον ἐξ ἐλαφείας πρὸς τοὺς ἰσχύοντα Νόμους, τοὺς ὁποῖους

ὁ μέλλων ν' ἀποφανθῇ περὶ τινος, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν, ἐπειδὴ, ἂν ἀποφανθῇ κατὰ τὴν τυχαίαν διάθεσιν του, παραδικάζων αὐτοὺς, ἐξομοιοῦνται μὲ κλάμον, σκληρούμενον ἐξ ἀνέμων. Ὅτι πᾶν Νομοθετικὸν σῶμα, προτιθέμενον νὰ ψηφίσῃ Νόμον τινα, ὀφείλει νὰ θεωρῇ τὸ ἐνεστὸς, τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, καὶ ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ προθεμένη νὰ ἐρευνήσῃ, μήπως ὑπάρχῃ τι κώλυμα, διὰ νὰ ἐπανεχθῇ γνωμοδοτήσις ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, προσέφυγεν εἰς τὸ 8 ἄρθρ. τοῦ περὶ Δήμων ὁργανικοῦ Νόμου, μηδὲ ποτε καταργηθὲν, καὶ τοι δι' ἀπλῶν διατυπώσεων μετατέθησαν ἤδη τὰ ὅρια Δήμων τινων, καὶ μὴ ἐπιτρέπον νὰ μετατίθενται τὰ ὅρια ταῦτα, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου Δημοτικοῦ, Ἐπαρχιακοῦ, ἢ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, καθ' ὅσον πρόκειται νὰ μετατεθῶσιν ὅρια Δήμου, Ἐπαρχίας, ἢ τινος χωρίου, ἐν μέσῳ δύο χωρίων, ἐν οἷς Παροδρεῖον ὑπάρχει, καί μιν οὕτως ἂν προέκτετο νὰ μετατεθῶσιν ὅρια Δήμου τινος ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπαρχίᾳ, δὲν ἤθελε διστάσει ἡ ἐπιτροπὴ, ἐπεικῶς ἐρμηνεύουσα τὸ εἰρημένον 8 ἄρθρ. νὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας· προκειμένου ὅμως νὰ μεταβληθῶσιν ὅρια δύο Ἐπαρχιῶν, ἀρμόδιον πρὸς γνωμοδότησιν ἐθεώρησε τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους ψηφισθέντος περὶ συστάσεως Νομαρχικῶν Νόμου, τὰ Ἐπαρχιακὰ εἰσὶν ἀναρμόδια, ὡς γνωμοδοτοῦντα μόνον ἐπὶ μεταθέσει ὁρίων ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπαρχίᾳ· Νομαρχικῶν δὲ Συμβουλίων μὴν ὑφισταμένων, μετ' ἐπισκευῆς ἐρμηνεύσασα καὶ τὸ ρηθὲν 13 ἄρθρον, παρετήρησεν, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον πρέπει νὰ τεθῇ εἰς συζήτησιν, ἀρ' οὐ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως ἀπαντα τὰ Ἐπαρχιακὰ τοῦ Νομοῦ Συμβούλια· ὅτι, ἀντὶ νὰ παραβιάζωνται τὰ ἤδη νομοθετημένα, πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται καταλλήλως, καὶ νὰ ἐξακριβοῦνται κατ' ἀνάγκην οἱ τύποι, ἐπειδὴ ἄλλως ἡ ὑπαρξὶς τῆς κοινωνικῆς ἐξαφανίζεται· ὅτι ἡ παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καλυβίων ἐκφραζομένη ἐπιθυμία τοῦ νὰ μετατεθῶσιν εἰς τὸν Δῆμον Ἰλιουσίας, οὐδεμίαν συνέπειαν, ὡς προῆλθεν, παρὰ τὴν τυχαίαν τοῦ Νομοσχεδίου πρέπει νὰ ἔχῃ, ἐπειδὴ οἱ ἐξ ἐνὸς εἰς ἄλλον Δῆμον, καὶ ἀπ' Ἐπαρχίας εἰς Ἐπαρχίαν, καὶ ἀπὸ μίαν ἐθνικότητα εἰς ἄλλην νὰ μετατεθῶσι ζητοῦντες, καὶ ἀπὸ μίαν πλάνητας, ἢ τύχην διώκοντες. Ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραβιάζωνται οἱ Δημοτικοὶ Νόμοι, ἀδικόπως μετατιθεμένων τῶν ὁρίων τῶν Δήμων, τὴν τε θεωρησίαν καὶ τὴν ὑπαρξίν

του ἔθνους διασωσάντων· καὶ ὅτι οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως πρέπει νὰ περιέχεται τοῦ λοιποῦ ἐν τοῖς Νομοσχεδίοις, ὡς δυνάμενον νὰ ἐπηρεάξῃ πρὸς παραδοχὴν αὐτῶν, οὐδὲ τί γίνεται ἡ τὴν ἑτέραν Βουλὴν ν' ἀναφέρεται, ἐπειδὴ τὰ Νομοθετικά Σώματα εἰσὶν ἀνεξάρτητα, καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἑνὸς δὲν δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ ἕτερον.

Μηδεμίαν ἄλλαν παρατηρήσεως γενομένης, εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν τεθεῖσα ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὴ, διὰ ψήφων 19 κατὰ 13.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τριχοῦ πης

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χρηστάκης πούλος.

Γ. Αἰνιάν

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 10 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας τῆς

ἐβδομάδος Σεβτεῦτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κερῦττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Ν. Μίξη αἰτοῦντος τριηκοήμερον ἀπουσίας ἀδείαν.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει, ὅτι καθ' ἣν ἐποχὴν ἐζητήθη ἡ ἀδεία, μὴ συγκροτηθείσης συνεδριάσεως, παρεχώρησε ταύτην, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μίξης ἀνεχώρησε τὴν 5 Αὐγούστου.

Ἡ Γερουσία ἐγκρίνει τὴν δοθείσαν ἀδείαν.

Ἀναγινώσκεται ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Γ. Κολοκοτρώνη, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι ζητήσας ἀδείαν παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου καὶ μὴ τυχὼν τῆς ἐγκρίσεώς του, κατεπειγόμενος ἀπὸ ἰδιαίτερας ὑποθέσεως του, ἀναχωρεῖ.

Ὁ Κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ, ὅτι δυνάκει τῶν ἀποράσεων τῆς Γερουσίας, δι' ὧν ἀπαγορεύεσθαι ἡ ἀναχώρησις τῶν μελῶν ταύτης, ἂν οἱ ἀπόντες τότε δὲν ἐπανέλθουσι πρῶτον, καὶ ἂν δὲν περυσίζωνται τοῦλάχιστον 30 Γερουσιασταί, δὲν ἐδύνάτο νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀδείαν ταύτην, ἀλλ' ὅτι ἐναντίον τῶν παρατηρήσεών του τούτων ὁ Κ. Κολοκοτρώνης ἀπῆλθεν, ἀνευ ἀδείας.

Παρατήρησαν τινεῖς, ὅτι ἡ πρῶξις αὕτη τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ εἶναι ἀξιοκατάκριτος, καὶ ὡς τοιαύτην ἡ Γερουσία τὴν ἀποδοκιμάζει.

Ἀναγινώσκεται ἐπιμίνως ἀναφορὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Πανούζου Νοταρᾶ, ζητοῦντος ἐξάμηνον παράτασιν ἀδείας. Παρατηρήθη, ὅτι τὸ γῆρας τοῦ Γερουσιαστοῦ Νοταρᾶ δικαιολογεῖ τὴν αἰτησίαν του ἀλλ' ὅτι, κατὰ τὰ ἀπορρασιθέντα, δὲν δύναται ἡ Γερουσία νὰ χορηγήσῃ πλέον τῶν δύο μηνῶν ἀδείαν ἀπουσίας.

Διὰ ταῦτα ἡ Γερουσία ἀπορραίζει, νὰ τῷ δοθῇ δίμηνος μόνον παράτασις.

Ἀναγινώσκονται μετὰ ταῦτα ἀναφοραί.

α'. Τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Α. Χ. Ἀναργύρου ζητοῦντος τρισαρακονθήμερον παράτασιν, ἐνεκ τῆς πασχούσης υγείας του.

β'. Τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Β. Μπουδαύρη ἐξαιτουμένου δίμηνον παράτασιν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

γ'. Τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μπότζαρη ἐξαιτουμένου δίμηνον παράτασιν, χάριν ἰδιαιτέρων του ὑποθέσεων.

Ἐνταῦθα παρατηροῦσι τινεῖς, ὅτι ἡ Γερουσία ἀπεράσεις νὰ μὴ παραχωρῶνται πλέον παράτασις ἀδείας καὶ μάλιστα ἐν περιπτώσει ἀπουσίας μετὰ τὴν ἐγκρίθεισάν, νὰ παύσῃ πᾶσα Γερουσιαστικὴ χορήγησις.

Ἀντιπαρατήρησαν ἄλλοι, ὅτι παράτασις δὲν πρέπει νὰ δίδεται μὲν, ἀλλ' ὅταν τυχὼν ἀσθενῇ Γερουσιαστὴς τις ἀπὼν, ἂν ἀποδείξῃ τοῦτο δι' ἱατρικῆς πιστοποιήσεως, πρέπει νὰ

γίνεται εξαίρεσις, πρὸς δὲ, ὅτι οἱ τρεῖς ἀναφερόμενοι δὲν γινώσκουσι τὰ εἰς τὰς προλαβούσας συνεδριάσεις περὶ τοῦ εἰρημένου τούτου ἀποφασισθέντα.

Κατὰ συνέπειαν τούτων, ἡ Γερουσία ἀπορραϊζει, νὰ χορηγήῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἑκάστον τῶν ἀναφερομένων τὸ ἥμισυ τῆς παρτάσεως, τὴν ὁποίαν ἐζητήθησαν, μετὰ τὴν εἰσακοπήν, ὅτι περικτέρω παρτάσις δὲν δίδεται πλέον, καὶ θέλει παύσαι ἡ Γερουσιαστικὴ ἀποζημίωσις, ἐκτὸς ἂν διὰ τακτικῶν ἱατρικῶν ἀποδείξεων δικαιολογήσῃ τὴν ἀπουσίαν των.

Ἀναγινώσκεται ἐπομένως ἔγγραφον τοῦ Κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς ὑπ' ἀριθ. 706 καὶ ἀπὸ 8 Αὐγούστου ε. ε., δι' οὗ διευθύνει προβούλευμα ταύτης περὶ ἀπονομῆς ἀργυροῦ ἐθνολογίου εἰς τοὺς πληρεξουσίους τῆς συνέλευσεως τῆς 3ης Σεπτεμβρίου.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο καὶ τὸ προβούλευμα ἔχουσιν, ὡς ἐρρέθη.

Αριθ. 706.

Τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ
Προεδρεῖον τῆς Γερουσίας.

Διαβιβάζομεν εἰς ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 53 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, προβούλευμα αὐτῆς μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ΡΙΒ'. συνεδριάσεως τῆς 4 Ἰουλίου Ε. Ε. περὶ ἀπονομῆς Παρασήμου εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων τῆς 3 Σεπτεμβρίου Συνελεύσεως, καθ' ἃ παρ' αὐτῆς ἐψηφίσθη, τῇ προτάσει τοῦ Βουλευτοῦ Οἰτύλου, ὅπως ἐνεργήσῃτε τὴν κατὰ Νόμον εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσαγωγὴν του.

Ἀθῆναι, τὴν 8 Αὐγούστου 1846.

Ὁ Πρόεδρος.

(Τ. Σ.)

Ρήγας Παλαμίδης.

Οἱ Γραμματεῖς

Κ. Ἀντωνιάδης.

Ἄρθρ. 1.

Πρὸς μνήμην τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐκπληρωθεῖσαι

αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους, διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Συντάγματος ἐπεσφραγίσθησαν τοῦτε παρελθόντος οἱ ἀγωνεῖς καὶ τοῦ μέλλοντος αἱ ἐλπίδες, θέλει κατασκευασθῇ ἀργυροῦν Ἐθνόσημον.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ Ἐθνόσημον τοῦτο, θέλει εἶσθαι ἐν σχήματι ἀσέρος ὀξυγόμενον ὀκτάκις κατὰ τὰ ἄκρα, καὶ ἔχον διάμετρον ὀκτὼ ἑκατομμέτρων ἐν τῷ μέσῳ θέλει φέρει τὴν Ἑλλάδα ἀνορθουμένην εἰς τὰς Δάφνας τῆς, κεκρυσμένην καὶ φέρουσαν μὲν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸν σταυρὸν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τὸν Συνταγματικὸν χάρτην, κύκλωθεν δὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν « ἡ τῆς 3 Σεπτεμβρίου » ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις. »

Ἄρθρ. 3.

Τοῦ Ἐθνόσημου τούτου θέλουσιν ἐκκοπῇ ἰσάριθμα ἀντίτυπα μετὰ τοὺς πραγματικῶς λαβόντας μέρος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Πληρεξουσίων. Ἐν δὲ περιπλέον, διὰ τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα Ὀθῶνα, ὡς συνομολογήσαντα μετ' αὐτῶν καὶ κυρώσαντα τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρ. 4.

Ἐντὸς τοῦ ἔτους θέλει ἀπονεμηθῇ ἀνὰ ἓν εἰς ἑκάστον τῶν Πληρεξουσίων, ὅστις θέλει τὸ φέρει εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ στήθους, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Παρασήμου Τάγματος τοῦ Σωτήρος, ἀπὸ 20 Μαΐου 1 Ἰουνίου 1833 Διατάγματος.

Ἄρθρ. 5.

Μετὰ τὸν θάνατον ἐκάστου τῶν Πληρεξουσίων τὸ Ἐθνόσημον τοῦτο θέλει λογίζεσθαι κτήμα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς οὐδὲν μέλος τῆς οἰκογενείας, οὐδ' εἰς ἄλλον τινα, ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει, ἐπιτρέπεται νὰ τὸ φέρῃ, ἐπὶ ποινῇ ἀντιποιήσεως ξένου δικαιώματος.

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου. Ἡ Γερουσία ἀπορραϊζει νὰ λιθογραφηθῇ καὶ διανεμηθῇ.

σιν, εἰς τὰ μέρη, ὅπως συνέλθωσι τὰ τμήματα τὴν ἐρχομένην δευτέραν καὶ προξενήσαντα αὐτὰ, διορίτωσιν Ἐπιτροπὴν.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγινώσκει ἔκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον, περὶ παραχωρήσεως πιστώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τὰ ἐξόδα τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου, τὰ ὅποια παρακατατίθουσιν εἰς τὸ Γραφεῖον· ἔχουσιν δὲ ὡς ἐφεξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν αἰτήσεις τριμηνιαίας πιστώσεως

Κύριοι!

Ἡ Βουλὴ πρὸ πολλοῦ καταγινομένη ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846 ἔτους, δὲν ἔφθασεν εἰσέτι εἰς τὸ πέρας τῆς ἐργασίας τῆς ταύτης. Ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ δαπάναι τῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτεῖται νὰ γίνωνται τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως. Τοῦτου ἕνεκα, διαταχθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἐπαρουσίασα πρὸς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον, περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους κατὰ τοὺς μηνάς Ἰούλιον, Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον ἐνεστῶτος ἔτους. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἄνευ οὐδεμιᾶς τροπολογίας, καὶ οὕτω ὑποβάλλων αὐτὸ ἤδη πρὸς ὑμᾶς, ἐξαιτοῦμαι τὴν παρ' ὑμῶν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Ν. Πονηρόπουλος.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῆς τριμηνιαίας πιστώσεως τῶν ἐξόδων τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1846.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ τεταρτημόριον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τοῦ 1845 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ν. Πονηρόπουλος.

Ἐπρότεινόν τινες, νὰ συνέλθωσι τὰ τμήματα καὶ διορίσωσιν Ἐπιτροπὴν, ἀλλ' ἐκρίθη τοῦτο περιττὸν, ὡς συντεταγμένου τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ τοὺς τύπους τῶν παρελθόντων, δι' ἃ ἀπεφασίσθη καὶ παρετέμθη μόνον εἰς τὰ τμήματα, διὰ νὰ προξενήσῃ καὶ συζητηθῇ τὴν ἐρχομένην δευτέραν.

Εἰς τῶν Κ. Γερουσιαστῶν ἐρωτᾷ, διατί δὲν εἰσήχθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ Νομαρχιακῶν Συμβουλίων Νομοσχεδίου, ἐνῷ τὸ ἀντικείμενον εἶναι σπουδαῖον καὶ πρὸ δύο ἡδὴ μηνῶν ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐσυστήθη, παρατηρῶν ἐπὶ τέλος, ὅτι ἡ περαντίρως βραδύτης, δύναται νὰ ἐκληθῇ, ὡς ἀρνητικὴ ὑπερηφάνεια.

Ὁ Κ. Πρόεδρος λέγει, ὅτι μέρη τινὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐλάβον ἀδειαν ἀπουσίας, δι' ἃ καλὸν εἶναι τὰ παρόντα, νὰ εἰδοποιήσῃσι τὰ ἀρμόδια τμήματα, ὅπως ἀντικαταστήσωσιν ἄλλα.

Άλλοι παρατηρούν, ότι ικανά είναι τὰ παρόντα μέλη, νὰ ἐξυκολουθήσωσι τὴν ἐργασίαν.

Ἄλλοι τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν παρατήρησι, ὅτι κακῶς χαρακτηρίζεται ἡ βραδύτης αὕτη, ἀρνήσις ὑπηρεσίας. Τὸ ἀντικείμενον εἶναι σοβαρὸν καὶ χρήζει μελέτης καὶ κόπου. Εἰς αὐτὴν τὴν Γαλλίαν εἰσάχθην τοιοῦτον Νομοσχέδιον, κατὰ τὰ 1830, μόλις κατὰ τὰ 1833 ἐσυζητήθη, τὰ δὲ καθύκοντα τῶν Νομάρχ. Συμβ. εἰς τὰ 1838 ἐκانونίσθησαν. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ αὐτὰ τὰ προσωρινῶς ἀπόντα ἐνεσχολήθησαν εἰς τοῦτο, λαθόντα ὑπ' ὅψιν διάφορα συγγράμματα καὶ ἰδίως μελετήσαντα τὰς εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, γενομένας συζητήσεις.

Ἡ Γερουσία ἀπεφάσισε νὰ προσκληθῶσι παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ἐνεσχοληθῶσι σπουδαίως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου.

Τελείωσις ἐπομένως τῆς ἡμερησίας διατάξεως, διὰ τὴν δευτέραν 12 Αὐγούστου, πρὸς συζήτησιν τοῦ περὶ πιστώσεως Νομοσχέδιου, ὃ Κ. Πρόεδρος λίαι τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικυόπουλος.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 12 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐξομάρχου Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ Καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρως ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὃ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκεται ἐπομένως τὸ περὶ πιστώσεως ἐξόδιον, διὰ

τοῦς μῆνας Ἰούλιον, Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον καθυποβλήθην Νομοσχέδιον παρὰ τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἀρχὴν παραδέχεται ἡ Γερουσία.

Ἀναγινώσκονται ἐπομένως καθ' ἑκάστη τὰ ἀρθρ. 1 καὶ 2 τοῦ Νομοσχέδιου, τὰ ὁποῖα ἡ Γερουσία παραδέχεται, μηδεμίαν γενομένην ἀντιφρόνησιν.

Τελόντος εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχέδιου τούτου, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ σύνολον, διὰ ψήφων εἴκοσι, ἀπέναντι ἑνὲα.

Μεταδίδεται ἐπομένως εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας εἰσέηχεν ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπή, καὶ ἀναγινώσκονται.

Α. Ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 108 ἀναφορᾶς τοῦ Βασιλείου Α. Κοκκαλιώτου ἐκθεσις καὶ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ νὰ συσταθῇ ἡ αἵτησις τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Παρατηρήθη, ὅτι ὁ ἀποβιώσας Κοκκαλιώτης, ὡς ἀγωνιστὴς καὶ ἐργασίας ἀπαξ εἰς τὰ μετὰ τὴν ὑπάρχει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργείων, ὅθεν καὶ εἰς αὐτὸ εἶναι δίκαιον νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά αὕτη.

Ἀντιπροκρίθησαν ἄλλοι, ὅτι πρόκειται περὶ συνταξιοῦρου ἀποβιώσαντος, καὶ περὶ ἀπαιτήσεως καθυστερούντων συντάξεων, δι' ὃ φαίνεται ἀρμοδιώτερον τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργείων, καθότι δυστυχῶς ὁ ἀποθανὼν δὲν ἐθαυματολογήθη, ὡς ὤρεϊται. Ἡ Γερουσία ἀπορροῖζει, νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἱπουργείων.

Β. Ἡ ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 110 ἀναφορᾶς τοῦ Γ. Σ. Λαμπριάνου ἐκθεσις καὶ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης γνωμοδοτήσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἱπουργείων, παραδέχεται ἡ Γερουσία.

Γ. Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ὑπ' ἀριθ. 112 τοῦ Θωμᾶ Καντζελιέρου ἐκθεσις καὶ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Καρακαζάνης, ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἧς ἀναφέρεται ὁ ῥηθὴς πολίτης ἀνεστάλη, διαταγῇ τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὅτι ἄλλως τὸ Ἱπουργεῖον τοῦ Ἱπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς ὃ γνωμοδοτεῖται νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορά, εἶναι ἀναρμόδιον, καθότι τοῦτο δὲν δύναται εἰμὴ ἀναγκαστικῶς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἱπουργείου τῶν

Εσωτερικών, διὰ διαταγμάτων κατασταθέντος μόνου αρμοδίου να αποφασίζη, επί των δυνάμει του σχεδίου της πόλεως μεταρρυθμίσεων, ότι άλλως ή Γερουσία ήθελεν είσθαι αναρμοδία να επιφέρει γνώμην επί αντικειμένου δικαστικού της αρμοδιότητος μόνου του επί των Εσωτερικών Υπουργείου.

Εν μέλος λέγει, ότι ή επίσημος θεώρησις του αγορεύσαντος, ότι ή απόφασις του Υπουργείου των Εσωτερικών ανιστάλη, και ή εκ τούτου προκύπτουσα πιθανότης, ότι τοιαύτη αδικία δεν θέλει λάβει χώραν, δεν τον επιτρέπει να λάβη τον λόγον, επί του παρόντος, επί της ούσιας της υποθέσεως, εις την οποίαν επιφυλάττεται μολαταύτα να επανέλθω, αν ουτι ελπίζει δεν λάβη χώραν, καθότι ου μόνον θεωρεί προσβάλλόμενα τά δίκαια του πολίτου, αλλά θεωρεί και παραβάσεις του Συντάγματος εις την απόφασιν ταύτην. Εκθέττει επομένως τάς επί της Αντιδικαιοσύνης περί του σχεδίου της πόλεως Αθηνών εκδοθείσας κατά καιρούς διατάξεις και το ιστορικόν της υποθέσεως, αναγνούς και την αναφοράν.

Άλλος ζητεί να γίνη επί του παρόντος συζήτης, μήπως προδώσι τα Υπουργεία εις την εκτέλεισιν της αδικίας ταύτης αποφάσεως, και παριστά, ότι επιπλέον εν μέσω του τεμαχίου της αναφερομένου, και του οικοπέδου του Η. Σαρικαποπούλου καίτοι δικλυσίμον εκκλησιαστικόν οικόπεδον, αυτά τά διατάγματα επιτρέπουσιν εις τον αναφερόμενον την απόρριψιν του οικοπέδου του, διὰ της προσθήκης μέρους, ή του όλου του διατίσιμου εκκλησιαστικού.

Λέγει άλλος, ότι τοιαύτον δικαίωμα του να προσλάβη τεμάχιον, έχει μόνον ο έχων ήδη άρτιον οικόπεδον, εις δε τον διάσχυρισμόν τούτον άλλοι ανιστείνουσι.

Η Γερουσία επί τέλους θεωρώσα, ότι το Υπουργείον ανίσταται πάσαν εκτέλεισιν της αποφάσεως, κατά την πληροφορίαν του Αντιπροέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, θεωρεί επί του παρόντος περιττήν πᾶσαν συζήτησιν, διότι ενδέχεται να επιφερθῇ ή ανάκουσα θεραπεία, δι' η παραδέχεται την γνώμην της επιτροπής του να συσταθῇ εις τά Υπουργεία των Οικονομικών και των Εκκλησιαστικών ή προκειμένη αναφορά, διὰ να συνεννοηθῶσι ταῦτα μετά του Υπουργείου των Εσωτερικών, και λάβωσιν υπό έμφριθῇ σκέψιν την προκειμένην υπόθεσιν.

Α'. Η επί της υπ' αριθ. 116 αναφοράς της Καλομοίρας

χώρας του Αθανασίου Σουρπιού έκθεσις και γνωμοδότησις της Επιτροπής.

Την γνωμοδότησιν ταύτην, του να συσταθῇ ή αίτησις της εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον, ως μέλλον μάλιστα να καθυποβάλῃ προσεχώς τοιαύτον κατάλογον εις τάς Βουλὰς, παραδέχεται ή Γερουσία.

Ε. Η επί της υπ' αριθ. 125 αναφοράς του Αθανασίου Γηριάνη έκθεσις και γνωμοδότησις της επιτροπής.

Την γνωμοδότησιν ταύτην, του να συσταθῇ ή αίτησις εις το Υπουργείον των Οικονομικών, παραδέχεται ή Γερουσία.

Γ'. Η επί της αναφοράς υπ' αριθ. 130 του Γεώργιου Παιρώτου αίτησις και γνωμοδότησις της επιτροπής.

Η Γερουσία παραδέχεται την γνωμοδότησιν ταύτην, του να συσταθῇ ή αίτησις εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον.

Ζ'. Η επί της υπ' αριθ. 137 αναφοράς του Γ. Λάτκαρη έκθεσις και γνωμοδότησις της επιτροπής.

Η Γερουσία παραδέχεται ταύτην, του να διευθυνθῇ εις το επί των Εσωτερικών Υπουργείον με την πρόσκλησιν, να δώσῃ πληροφορίας πρὸς την Γερουσίαν επί των αναφερομένων.

Η. Η επί της υπ' αριθ. 155 αναφοράς του Σακελλαρίου Αναστασίου έκθεσις και γνωμοδότησις της Επιτροπής.

Η Γερουσία παραδέχεται την γνωμοδότησιν ταύτην, του να συσταθῇ ή αίτησις εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον.

Θ'. Η επί της υπ' αριθ. 159 αναφοράς του Δημ. Ορόλου έκθεσις και γνωμοδότησις της Επιτροπής.

Η Γερουσία παραδέχεται την γνωμοδότησιν της επιτροπής, του να συσταθῇ ή αίτησις εις το επί των Ναυτικών Υπουργείον, διὰ να συνεννοηθῇ τούτο με το επί των Οικονομικών, και λάβωσιν εκ συμφώνου υπ' όψιν την περί περιβάλλουσας αίτησιν του αναφερομένου αγωνιστού.

Ι. Η επί της υπ' αριθ. 160 αναφοράς των χωρών Μαρίας Χ. Πάνου Σαριγιάννη, και Μάρου Χ. Κ. Ζαφειροπούλου έκθεσις και γνωμοδότησις της Επιτροπής.

Η Γερουσία παραδέχεται την γνωμοδότησιν, του να συσταθῇ ή αίτησις εις το επί των Οικονομικών Υπουργείον.

ΙΑ. Η επί της υπ' αρ. 166 αναφοράς του Αντωνίου Καλανίου έκθεσις και γνωμοδότησις της επιτροπής.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν, τοῦ νὰ διευθυνηθῇ ἡ ἀναφορά εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς προτείνει, νὰ ἐκλεγθῶσι νέα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἡ Γερουσία ἀποφαίνεται νὰ ἐξακολουθήσῃσι τὰ αὐτὰ καὶ διὰ τὸν τρέχοντα μῆνα.

Μετὰ ταῦτα εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, λαβὼν τὸν λόγον, ἀναφέρει, ὅτι εἰς ἐφημερίδα τινά, Θράκυ ὄντι ὀνομαζομένην, ἀπαντῶνται φράσεις καὶ ἰδέαι ἐξυβρίζουσαι ἀυσσώτως τὴν Μεταβολὴν τῆς Γ'. Σιπτεμβρίου, τὸν χαρακτῆρα τῶν Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν, καὶ ἐν γένει τὸ πολίτευμα, καὶ ἐπειδὴ δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ἐφημερίς αὕτη προστατεύεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπιβλήσασα δι' ἐγκυκλίων εἰς τοὺς Δημάρχους τοῦ Κράτους, προτείνει νὰ ἀποδοκιμασθῇ τὸ φύλλον τοῦτο, καὶ νὰ μὴ γένη πλέον δεκτὸν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἄλλοι δὲ ἀντιτείνουσιν, ὅτι τοιαῦται φράσεις καὶ ἰδέαι δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὸ ῥηθὲν φύλλον καὶ ὅτι δὲν ἐπιβαλλέσκει παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι ἐν γένει ὅλος ὁ τύπος ἐξώκειλεν εἰς τοιαύτης παρανομίας, καὶ διακρίσεις δὲν πρέπει νὰ γίνῃ.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐνταῦθα ἀναγγέλλας, ὅτι αὖριον πρέπει νὰ συνέλθῃ τὸ Σώμα, πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηττακόπουλος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 13 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀναγνωσθέντων ἐπομένως τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως, καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηττακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 24 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Σαββάτου.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίασιν κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκειται ἐπομένως ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Λυκούργου Λογοθέτου, δι' ἧς αἰτεῖ εἰκοσάπενθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας λόγῳ ὑγείας. Ἡ Γερουσία ἐνέκρινε νὰ τῇ παραχωρηθῇ ἡ ζητούμενη ἀδεια.

Ἐπομένως εἰς τῶν ΚΚ. Γραμματέων ἀναγινώσκει διάγγελμα τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων διαβιβάζοντος εἰς τὴν Γερουσίαν προβούλευμα, μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, περὶ χορηγήσεως πενήντα χιλιάδων δραχμῶν, ὡς δάνειον εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀμφοτέρων, ἐνεκρίθη νὰ λιθογραφηθῶσι καὶ δια-

νευθώσιν εις τὰ Μέλη, νὰ εξετασθῶσι προηγουμένως παρὰ τῶν Τμημάτων, καὶ νὰ διορισθῇ Ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν ἐκθεσιν.

Τὸ διάγγελμα καὶ τὸ Προβούλευμα ἔχουσιν ὡς ἐφεξῆς.

Ἀριθ. Πρωτοκ. 768.

Διακπ. 553.

*Τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν Κύριον
Πρόεδρον τῆς Γερουσίας.*

Ἀριθ. 185.

Διαβιβάζοντες πρὸς ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, δυνάμει τοῦ ἀρθ. 53 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, προβούλευμα αὐτῆς μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς ΡΜΕ. 19 Αὐγούστου ε. ε. Συνεδριάσεως τῆς, περὶ χορηγίας 50 χιλιάδων δραχμῶν, ὡς δάνειον πρὸς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Ἀττικῆς Κ. Δ. Καλλιφρονά, καθὼς πρὸς τῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη, αἷς παρακαλοῦμεν ἵνα ἐνεργήσῃτε τὴν κατὰ τὸν Κανονισμόν εἰς τὴν Γερουσίαν εἰσαγωγὴν του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Αὐγούστου 1846.

Ὁ Πρόεδρος
(Ε. Σ.) Ῥήγας Παλαμίδης.
Ὁ Γραμματεὺς
Ι. Ζάρκος.

Ἄρθ. 1. Εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν χορηγεῖται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δάνειον ἐκ πεντήκοντα χιλ. δραχμῶν ἀνευ τόκου.

2. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει ἀποκλειστικῶς χρησιμεύσει διὰ τὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ μεγάλου Ὑδραγωγείου, δι' οὗ μετοχετεύονται τὰ ἐκ τοῦ Παντελικοῦ πότιμα τῆς πόλεως ὕδατα.

3. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου, ἅμα χορηγηθῇ τὸ δάνειον, ἡ πρόσοδος, ἣτις προκύπτει εἰς τὸν Δῆμον ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ποτίμων ὑδάτων τῆς πόλεως, ἀναβαίνουσα εἰς δέκα πέντε περίπου χιλ. δραχμῶν κατ' ἔτος, μετὰ τῶν αὐξήσεων, ὅσαι προκύψωσιν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐργασίας, παραχωρεῖται εἰς τὸ Δημοσιον Ταμεῖον, τὸ ὅποιον θέλει ἀπ' εὐθείας εἰσπράττει αὐτὴν, μέχρις ὅτου ἀποπληρωθῇ ἑντελῶς τὸ Δημόσιον.

4. Μετὰ τὴν οὕτως ἀποπληρωμὴν τοῦ δανείου, ἡ πρόσοδος αὕτη, ὡς δημοτικὴ περιουσία, μεταβιβάζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ Δήμου, ὅστις τότε θέλει διαχειρίζεσθαι αὐτὴν, κατὰ τὰ περὶ τούτου ὁρισμένα περὶ δημοτικῶν πόρων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Γερουσιαστὴς Κύριος Τ. Μαγγίνης εἰδοποιεῖ τὸ Σώμα, ὅτι εἰς τὴν ἐπομένῃ Συνεδρίᾳσιν θέλει ἐκθέσει τὴν ἐκτὸς τῆς πρωτοπόσης ἐπαρχιῶν τινῶν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν εἶδεν ἰδίῳις ὁμμασι, δηλ. πῶς ἐκτελοῦνται οἱ Νόμοι, πῶς διακρίνεται ἡ δικαιοσύνη καὶ πῶς διαχειρίζεται ὁ Δημόσιος πλοῦτος, διὰ νὰ ἀπαιτήσῃ ἡ Γερουσία (ἐὰν ἐγκρίνῃ) τὴν παρουσίαν τῶν Κ.Κ. Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Γερουσία παραδίδεται τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἀποφασίζει εἰς τὴν Συνεδρίᾳσιν τῆς ἐρχομένης Παρασκευῆς 30 τοῦ λήγοντος, νὰ φέρῃ τὸν λόγον ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς, νὰ κοινοποιηθῇ δὲ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν εἰς τοὺς Κυρίους Ὑπουργούς, πρὸς εἰδοποίησιν των.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἐπομένως λύει τὴν Συνεδρίᾳσιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικοῦπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΛΠΙΑΣΙΣ

Τῆς 30 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαίμενην τὴν συνεδρίᾳσιν, κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης, λέγει, ὅτι εἶχεν ἀποφασισθῇ, κατὰ τὴν συνεδρίᾳσιν ἐκείνην, νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ Κ.Κ. Ὑπουργοὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως παραβρεθῶσιν εἰς τὴν προσεχῆ τῆς Γερουσίας συνεδρίᾳσιν, καθ' ἣν ἐμελλε νὰ ἐκθέσῃ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς

καταστάσεως Ἐπαρχιῶν τινων τοῦ Κράτους, ἐρωτᾷ δὲ, ἂν εἰ-
δοποιήσαν προσκόντως.

Ὁ Κ. Πρόεδρος λέγει, ὅτι ἐπειδὴ τὰ πρακτικὰ δὲν εἶχον
εἰσέτι ἐπικυρωθῆ, δὲν ἐδύνατο νὰ κοινοποιοίησιν ἀπόσπασμα
αὐτῶν.

Ἡ Γερουσία ἀποφασίζει ἐπομένως, νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ Ὑ-
πουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομι-
κῶν, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν τὴν ἐρχομένην Τετάρτην, καθ' ἣν
θέλει ἀκουσθῆ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκθεσις.

Ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα ἀναφορά τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ.
Ἀθανασίου Λοιδωρίκη, ἐξαίτουμένου τεσσαρακονθήμερον ἀπου-
σίας ἄδειαν.

Ἡ Γερουσία ἀποφαίνεται νὰ τῇ παραχωρηθῇ ἡ ζητούμενη
ἄδεια.

Εἰς τῶν Γραμματέων ἀναγινώσκει ἐπομένως τὴν ἐκθεσιν
τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τοῦ Προβουλευμάτος τῆς
Βουλῆς, περὶ ἀπονομῆς ἔθνοσῆμου εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῆς
Συνελεύσεως τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου, ἔχουσιν ὡς ἐφεξῆς.

Ἐκθεσις

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ Διάγγελμα τοῦ
Προεδρείου τῆς Βουλῆς, καὶ τὰ δι' αὐτοῦ συνοδευό-
μενα Πρακτικά τῆς κατὰ τὴν 4 Ἰουλίου Ε. Ε. Συ-
νεδριάσεως αὐτῆς, ἐν οἷς περιέχεται καὶ τὸ προκείμε-
νον Προβούλευμα, καὶ ἐπεξελθοῦσα ταῦτα πάντα, μετὰ
σκέψεως ὠρίμου,

Γνωμοδοτεῖ.

Ὡς πρὸς τὴν ἀρχήν,

Ἐρρέθησαν πρὸς ἀντίκρουσιν.

Αὐτὸν. Ὅτι ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἐθνικῇ Συνελεύσει τῆς
3 Σεπτεμβρίου, πολλῶν προτάσεων γενομένων περὶ
τοιοῦτου εἶδους παρασῆμων, ἀπερρίφθησαν πᾶσαι, ὡς
φαίνεται εἰς τὰ πρακτικά τῆς ἰδίας Συνελεύσεως.

Βόν. Ὅτι ἡ ἀπονομή τῶν παρασῆμων ὠρίσθη πα-
ρὰ τοῦ Συντάγματος ἀρθρ. 33 νὰ ἐνεργῇται παρὰ
τοῦ Βασιλέως, καὶ διὰ τοῦ Νόμου τούτου προσβάλ-
λεται τὸ Σύνταγμα.

Γόν. Ὅτι οἱ πλείότεροι τῶν Γερουσιαστῶν ὑπάρ-
ξαντες πληρεξούσιοι τῆς Συνελεύσεως, φαίνεται, ὅτι
ψηφίζουσιν ὑπὲρ ἰδίου συμφέροντος.

Αὐτὸν. Ὅτι διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ Συντάγματος ἀ-
παιτεῖται προσοχὴ καὶ ἀκρίβεια εἰς τὴν ἐφαρμογὴν,
καὶ ὅχι ἐξωτερικὰ δειγμάτων οἷον παράσημα κτλ.

Ἡ δὲ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντέταξε
τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις.

Ὡς πρὸς τὸ Αὐτὸν. Εἰς δύο μέρη τῶν Πρακτικῶν
τῆς τελευταίας Ἐθνικῆς Συνελεύσεως γίνεται λόγος
περὶ Ἀριστείων, Νομισματοσήμου καὶ παρασῆμων τι-
μῆς, οἷον: ἐν μὲν τῇ Σελ. 529 φαίνεται ὁ Πληρε-
ξούσιος Ἀθηνῶν προτείνων νὰ δοθῇ ἀργυροῦν Νο-
μισματοσήμον εἰς τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως τῆς 3
Σεπτεμβρίου, ἐν δὲ τῇ Σελ. 535 φαίνεται, ὅτι ἐγέναν
προτάσεις διάφοροι περὶ Ἀριστείων, ἀλλ' ἀπεφασίσθη,
ὅτι ὅσαι προτάσεις ἐγέναν εἰς ἐκείνην τὴν συνεδρίαν
περὶ νέων Ἀριστείων ν' ἀπορρίφθωσιν. Ἐκ τούτων φαίνε-
ται, ὅτι ἡ Συνέλευσις δὲν ἀπερρίψε τὴν περὶ Νομισματο-
σήμου πρότασιν τοῦ Πληρεξουσίου Ἀθηνῶν, ἐπειδὴ πρῶ-
τον ῥητῶς ἀναφέρεται, ὅτι ἀπερρίφθησαν μόνον αἱ κατ'
ἐκείνην τὴν συνεδρίαν γενομέναι προτάσεις, ἐν αἷς
δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ τοῦ Πληρεξουσίου Ἀθηνῶν
καὶ δεύτερον, ὅτι αἱ περὶ ἀριστείων μόνον προτάσεις
ἀπερρίφθησαν, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ περὶ Νομισματοσήμου.

Ὡς πρὸς τὸ Βόν. ἡ Ἐπιτροπὴ ἐννοεῖ, ὅτι ἡ ἀπο-
νομή τοῦ ἔθνοσῆμου τούτου ἐνεργεῖται ἀναντιρρήτως
πάντοτε παρὰ τοῦ Βασιλέως, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Νομο-
τελεστικῆς ἐξουσίας, κατὰ τὸ ἀρθρὸν 33 τοῦ Συν-
τάγματος, ἀλλὰ περὶ συστάσεως τοῦ Νόμου αὐτῶν
δύνανται ἀμφότερα τὰ Νομοθετικά Σώματα νὰ κάμουν
προτάσεις, ὡς κατωτέρω εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ 3 ἀρθροῦ
παρατηρήσεις σαφηνίζεται περισσότερον.

Ὡς πρὸς τὸ Γόν. Ἐνταῦθα φαίνεται, ὅτι ὁ κύριος
σκοπὸς τοῦ Νόμου εἶναι νὰ διαιωνίσῃ τὴν μνήμην τῆς
ἐποχῆς, καθ' ἣν καθιερώθη τὸ Σύνταγμα, καὶ ὅχι ν'
ἀνταμείψῃ τοὺς Πληρεξουσίους, τὸ ἐναντίον ἀφ' ὃ, τι

γίνεται εἰς τὴν περὶ ἀριστείων Νομοθεσίαν, ὅπου ἐκφράζεται ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου, ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὸ ν' ἀνταμείψῃ τοὺς ἀριστεύσαντας, καὶ οὐδὲν ἕτερον. Ἡ δὲ παρέμπωσις τῶν Πληρεξουσίων ἐνταῦθα, δὲν εἶναι ἄλλο τι, εἰμὴ ἐν μέσον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ Νόμου, διότι πῶς ἄλλως ἡδύνατο νὰ γίνηται ἀνάμνησις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης; Ἐπομένως οἱ Γερουσιασταὶ ψηφίζοντες ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ Νόμου, ψηφίζουσιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς μνήμης τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης ἡμέρας, καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοῦ ἑαυτῶν συμφέροντος.

Ὡς πρὸς τὸ Δόν. Κάνεις δὲν ἐννόησε ποτὲ, ὅτι εἶναι συμφέρον νὰ ἀσχολήσωμεν τὴν προσοχὴν μας εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιδείξεις, καὶ νὰ ἀμελήσωμεν τὸ οὐσιώδες τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἀκριβὴς τῶν Νόμων ἐφαρμογὴ εἰς τὴν Πολιτείαν μας, ἀλλ' ἐνῷ ὀφείλωμεν νὰ καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὰ οὐσιώδη τοῦ Συντάγματος, δὲν πρέπει ν' ἀμελήσωμεν καὶ ὅσα ἐξωτερικὰ δεῖγματα συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ διεγείρωσι τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καθ' ἣν καθιερώθη τὸ Σύνταγμα, καὶ κατὰ τοῦτο ἔχομεν ἅπειρα παραδείγματα τῶν ἀρχαίων Ἑθνῶν, ἅτινα διὰ πολυειδῶν μέσων ἐπροσπάθησαν μὲ μεγίστην καὶ ἀνένδοτον ἐπιμέλειαν ν' ἀναπολῶσιν εἰς τὴν μνήμην τῶν πολιτῶν τοὺς ὑπὲρ διατηρήσεως τῶν Νόμων ἀγῶνας.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ἀρχήν.

Ὡς πρὸς δὲ τὰ καθέκαστα,

Ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς παραδέχεται τὸ ἄον καὶ β' ὀν. ἄρθρον, τὸ δὲ γ' ὀν, γνωμοδοτεῖ νὰ τροπολογηθῇ οὕτως:

«Ἐν δὲ περιπλέον θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὰ ἄρ-
» χεῖα τῆς Βουλῆς, ὁμοῦ μὲ τὸ πρωτότυπον τοῦ Συν-
» τάγματος.»

Ὅμοιως νὰ τροπολογηθῇ καὶ τὸ Ἀ' ὀν ἄρθρον, ὡς ἐφεξῆς:

• Ἐντὸς τοῦ ἔτους θέλει ἀπονεμηθῇ παρὰ τοῦ Βα-

σιλέως, ἀνὰ ἓν, εἰς ἕκαστον τῶν Πληρεξουσίων κτλ.»

Τὸ δὲ μειοψηφούν Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπεφυλάχ-
θη νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδιαίτεράν ἐκθεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Αὐγούστου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Σ. Καλογερόπουλος.

Σ. Παπαλεξόπουλος.

Ἀθ. Γρηγοριάδης.

Γ. Αἰνιάν.

Ν. Χρυσόγελας.

Ἐνταῦθα ἐν μέλῳ παρατηρεῖ, ὅτι ὁ μειονοψήρων, κατὰ τὴν ἐκθεσιν Γερουσιαστῆς, ὥφειλε νὰ ἐκφράσῃ λεπτομερέστερον τοὺς λόγους εἰς οὓς στηρίζεται, διὰ νὰ τοὺς λάθωσιν ὑπ' ὅψιν τὰ μέλη καὶ προετοιμασθῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν.

Ὁ μειονοψήρων ἀπαντᾷ, ὅτι οἱ κύριοι λόγοι τοῦ ἀπαντῶν-
ται εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ἡ δὲ περαιτέρω ἀνάπτυξις θέλει
γίνει ἐπομένως κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἡ Γερουσία ἀποφασίζει τὴν λιθογράφειν καὶ διανομὴν τῆς ἐκθέσεως, λόγου δὲ γινομένου περὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζητή-
σεως καὶ προτεινάντων τινῶν τὴν προσεχὴ Δευτέραν, παρα-
τηροῦν ἄλλοι, ὅτι ἂν ἀνεβλήθῃ διὰ τὴν Τετάρτην ἡ ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γερουσιαστοῦ Μαγγίνα, διὰ τὸν λόγον, ὅτι εἶ-
ναι πιθανόν τὴν Δευτέραν ὡς ἡμέραν Ταχυδρομείου, νὰ
μὴν εὐκολυνθῶσιν οἱ ὀπουργοὶ νὰ παρευρεθῶσι, πολλῷ μάλ-
λον ἀπαιτεῖται νὰ μὴν ὑπάρχῃ κώλυμά τι εἰς αὐτοὺς
τοῦ νὰ παρευρεθῶσιν καθ' ἣν ἡμέραν ἔχειν ἄ συζητηθῇ τὸ προδού-
λευμα τοῦτο.

Εἰς τῶν Γερουσιαστῶν, παρατηρεῖ, ὅτι τότε μόνον ἦτον
ἀναγκαῖον νὰ παρευρεθῇ ὀπουργός, ὅταν αὐτὸς ἔθελεν εἰσάξει
Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον νὰ ἦτον διατεταγμένον παρὰ τοῦ
Βασιλέως νὰ ὑποστηρίξῃ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ προκείμενον παρὰ
Βουλευτοῦ μόνον ἐπροτάθη καὶ διὰ τῆς Βουλῆς ἀπευθείας εἰ-
σῆθη, δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ παρουσία του.

Ἄλλος φρονεῖ, ὅτι ἐξεναντίας, τότε ἀπαιτεῖται τῶν ὀπου-
ρῶν ἡ παρουσία, ὅταν πρόκηται συζήτησις περὶ ἀλλοτρίου
ἔργου, εἰς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ πεισθῇ διὰ τὰς τις ἀντιπα-
νοῦσαι εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἢ ἄλλως
προσβάλλουσα δικαιώματα τοῦ κράτους. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπαι-
τεῖται κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προδουλεύματος τούτου, εἰς

τὴν ὁποίαν μάλιστα πληροφορεῖται, ὅτι δὲν ἔλαβον μέρος οἱ ἱπουργοὶ ἐν τῇ Βουλῇ, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι οὗτοι παρόντες. γνωμοδοτεῖ νὰ προσδιορισθῇ ἡμέρα συζήτησεως ἡ Τετάρτη, καθ' ἣν, ὡς προσκληθέντες, θέλουν ἐμφανισθῇ, διὰ ν' ἀκούσωσι συγχρόνως τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα.

Ἡ Γερουσία ἀποφασίζει νὰ ἀνακληθῇ διὰ τὴν τετάρτην, 4 Σεπτεμβρίου ἡ συζήτησις τοῦ προβουλευμάτος τούτου.

Κληροῦνται ἐπομένως τὰ μέλη τῆς μεγάλης πρεσβεύσεως, διὰ νὰ πραιρεθῶσιν ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας εἰς τὴν τελετὴν τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου, ἔλαχον δὲ οἱ Κ. Κ. Π. Γιατράκος, Α. Λοιδορίκης, Δ. Κανελλόπουλος, Δ. Ολύμπιος καὶ Γ. Καρακατζάνης.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρησάκόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1846, ἡμέρας Τετάρτης.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν, κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κ. Ι. Κολοκοτρώνης ζητήσας τὸν λόγον ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνεδριάσεως τῆς 10 Αὐγoustου Ε. Ε. καθ' ἣν δὲν ἦτο παρών, λέγει, ὅτι παρατήρησεν εἰς αὐτὰ αἰτοπον ἔκφρασιν κατ' αὐτοῦ, ἀποδοκιμασθεῖσαν δηλαδὴ τὴν ἀναχώρησίν του, ὡς λελθούσαν χωρὶς ἀνευ ἀδείας, ἐνῶ παρὰ τοῦ σώματος εἶχε δοθῇ αὐτῷ ἀδεία ἀπουσίας· διότι εἶχε μὲν ᾗδη ἀποφασισθῇ νὰ μὴν ἀναχωρήσῃ κἀνείς Γερουσιαστὴς, ἂν τριάκοντα μέλη δὲν εἴναι παρόντα, ἐπειδὴ ὁμως ἐπληροφορήθη, ὅτι οἱ Κύριοι Αἰνιάν, Χρηστακόπουλος καὶ Θεοχαρόπουλος, τῶν ὁποίων ἡ ἀδεία προηγεῖτο, δὲν ἤθελον κάμει χρῆσιν ταύ-

της, εἰδοπύησε τὸν Πρόεδρον, ὅτι κατεπαίγουσαι ὑποθέσεις τοῦ ἀπῆλθον τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ εἰς Πιλοπόνησον, μήτε ἐδύνατο νὰ ἐμποδισθῇ, εὐρισχόμενον εἰς Ἀθήνας τοῦ ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ Γερουσιαστῶν.

Παρατηρεῖ ἕτερος, ὅτι ἂν καὶ ᾖσαν παρόντες πλέον τῶν 30 Γερουσιαστῶν, ἀφοῦ πρὶν αὐτοῦ εἶχον λάθει τινὲς ἀπουσίας ἀδείαν, δὲν ἐδύνατο νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀδείας του, πρὶν ἐκφρασθῶσιν ἐκεῖνοι ἐπιστήμῳ, ὅτι παραιτοῦνται τῆς ἰδικῆς των.

Ἐνταῦθα διακόπτεται ἡ περαιτέρω περὶ τῆς ὑποθέσεως συζήτησις.

Ἡμερουμεία διάταξις εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προβουλευμάτος τῆς Βουλῆς, περὶ ἀπονουμῆς ἐθνοσήμευ εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῆς Συνελεύσεως τῆς Γ'ης Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῶν μελῶν ὑποστηριζόμενον καὶ παρ' ἑτέρου κάμνει ἐνστάσιν περὶ τοῦ ἀπαρδεύτου τοῦ ζητήματος· λέγει δὲ τὰ ἐφεξῆς.

Φαίνεται, ὅτι οὔτε οἱ ἀγῶνες τοῦ ἀνθρώπου, ὅσον σύντονοι καὶ ἂν ᾖναι, οὔτε τῆς τέχνης ἡ ἐπιτηδειότης δύναται νὰ παραμορφώσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἢ νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων. Ἀπόδειξις εἶναι αὐτὸ τὸ προτεινόμενον προβούλευμα· μ' ὅλον ὅτι ἐπέρασαν ἀπὸ τὸ χωνευτήριον τῆς μῆας τῶν Βουλῶν, μ' ὅλον ὅτι ἐπεξεργάσθη ἀρκετὸν καιρὸν ἀπὸ τὴν ἡμετέραν Ἐπιτροπὴν, ἐπανερχεται σήμερον εἰς τοῦτον τὸν περίβολον, φέρον ἐν αὐτῷ ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἰδίας του διαλύσεως.

Καὶ πρῶτον πάντων, τὴν Συνέλευσιν, ἥτις ἐπέφερε μετὰ τῶν ἡμῶν τὴν ἰσότητά, τὸ προβούλευμα τὴν περιβάλλει μὲ τὰ ὀλιγαρχικὰ σύμβολα τοῦ παρασήμευ, γεννήματος τοῦ βαρβάρου φεουδαλισμοῦ. Ὅταν κατὰ πρῶτον ἤκουσα διαδιδόμενὴν τὴν φήμην τῆς παραδόξου τοῦ ἀριστείου προτάσεως, σὰς ὁμολογῶ, ὅτι τὴν ἐξέλαθον, ὡς ἀπρεπὴ εἰρωνεῖαν βωμολόχων, ἀποτοξευομένην ἐναντίον τῶν Πληρεξουσίων.

Καὶ τῷ ἐντι. Κύριοι, ποῖος ἤμπορουσεν εὐλόγως νὰ δώσῃ τόσον εὐκόλον πίστιν, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ βουλευτικῆς ὁμηγύρεως εὐρέθησαν ἄνθρωποι, οἱ μὲν νὰ προταίνουσιν, οἱ δὲ νὰ παραδεχθῶσιν, ὅτι πρέπει οἱ σοβαροὶ τοῦ ἐθνους ἀντιπρόσωποι, τῶν ὁποίων αἱ ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν μας φωναὶ ἀντηχοῦν ἀκόμη εἰς τὰ ὦτα μας, νὰ μετασχηματισθῶσιν εἰς ταπεινοὺς αὐλοκούς, ἐπιθυμοῦντας νὰ στολίσουν τὰ στήθη των

μέ μικρόν κομμάτι ταινίας! Τοιαύτη μεταμόρφωσις ὁμοιάζει τὴν ἀστείαν μεταβολὴν τοῦ Ἡρακλέους. ὅστις, μετὰ τόσους ἥρωϊκοὺς ἀθλους, παρεδόθη αὐτόμολος εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ὀμφαλῆς, ὅπου ῥίψας τὴν λεοντὴν, ἐνεδύθη τὸν μαλακὸν τῆς Ἀσίας κροκωτόν. Καὶ ὑπομονή, ἂν ὁ ἥρωϊς τῆς ἀγρίας ἀόμῃ Ἑλλάδος, πρεσβύθη ἀπὸ τὰ θελγῆτρα τοῦ πολιτισμοῦ, ἀκμαζόντος τότε εἰς τὸ Κράτος τῆς ὑπερηφάνου ἐκείνης τῶν Λυδῶν Βασιλείας. Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς, ποῖον εὐλογιστὸν πρόσχημα, ποῖα πρόσφασις μένει νὰ προσφύγωμεν εἰς ὅ,τι ἡ βαρβαρότης τοῦ Μεσαιῶνος ἐπενόησεν, εἰς ὅ,τι σήμερον ὀλιγορουσιν αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ἔθνη, εἰς τῶν ὁποίων τὰ ἔθνη καὶ τὰς ἔξεις εἶχε συγχωνευθῇ πρὸ αἰώνων; Ἀναμφιδόλως οἱ Πληρεξούσιοι ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολυμόχθων ἔργων των δὲν ἐπαντάζοντο, ὅτι ἐμελλεν μίαν ἡμέραν νὰ καταδικασθοῦν εἰς τόσον ἀχάριστον ἀμοιβήν.

Ἀλλ' ἂν θελήσωμεν νὰ θυσιάσωμεν εἰς τὸ ὀρισταῖον τὴν εὐγνωμοσύνην, καὶ τὴν εὐπρέπειαν, γίνεται ἄρα γε τὸ προκείμενόν ζήτημα μᾶλλον εὐπαράδεκτον; Ἀναμφιδόλως ὅχι! τὰ δύο περίπου τρίτα τῶν Γερουσιαστῶν ἢ το Πληρεξούσιοι ἐξαιρουμένων τούτων ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ τῆς συζήτησιν, μένει πλέον ὁ πρὸς πληρότητα τῶν συνεδριάσεων ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν μελῶν. Ὅχι μόνον συζήτησις, ὅχι μόνον ψηφισμοί, ἀλλ' οὐδὲ Συνεδρίασις ἀπλή δύναται νὰ συγκροτηθῇ κατὰ νόμον.

Εἰς μάτην ἠθέλον προρρασιθῇ, ὅτι τάχα ἡ ἐξαίρεσις προβλέπεται ἀπὸ τὸν Νόμον διὰ μόνους τοὺς δικαστάς. Ἡ ἐξαίρεσις ὑπάρχει εἰς ὅλας τὰς Νομοθεσίας, καὶ ἐκ τούτου γίνεται φανερόν, ὅτι εἶναι ἀπόρροια τοῦ φυσικοῦ Νόμου. Κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ δικαίου, οἱ ὅι οὐ γραπτὸς Νόμος σιωπᾷ, ἀναπληρώνεται ἀπὸ τὸν φυσικόν. Καὶ τῷ ὄντι, πῶς ἡμπορεῖτε νὰ θεωρηθῇ ὡς θεμιτόν, ὁ μὲν δικαστής, ἀποφασίζων τὴν τύχην ἐνὸς μόνου πολίτου νὰ ἐξαίρεται, ὅπου ἔχει συμφέρον, ὁ δὲ Νομοθέτης, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ τὴν ψῆφον κρέμεται ἡ τύχη ὁλοκλήρου κοινωνίας, νὰ ἦναι ἀνεξαίρετος; Μακρὰν τοῦ περιθόλου μας, Κύριοι, τοιαύτη δικαιοσύνη, ἀσφαλιζουσα ἀγρύπνως μὲ παντοίους τύπους ἕνα δάκτυλον τῆς χειρὸς, διὰ νὰ κόψῃ ἔπειτα αὐθιγέρτως τὴν κεφαλὴν! Ὅπου ἰδῆτε τοιαῦτα συμπτώματα πολιτικῆς ἀρρώστιας, ἀποχαιρετήσατε τὸ μέλλον τοῦ Κράτους ἐκείνου.

Ἀλλ' ἂς παραχωρήσωμεν ἀκόμη πρὸς χάριν τοῦ προβουλεύματος, ὅτι οἱ Νομοθέται εἶναι ἀνώτεροι τοῦ Νόμου

καὶ ἐπομένως ἀνεξαίρετοι. ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν, Πληρεξούσιοι κερνοῦν, καὶ Πληρεξούσιοι πίνουν. Μήπως διὰ τοῦτο μᾶς συγχωρεῖται νὰ νομοθετήσωμεν ἐπὶ τοῦ προκαιμένου; Περὶ τίνος εἶναι λόγος. Κύριοι; Περὶ ὑποθέσεως προγεγονένης, περὶ πράγματος παρελθόντος ἤδη πρὸ ἐτῶν. Ἀλλὰ τὸ παρελθόν, οὔτε νὰ τὸ διατάξῃ, οὔτε νὰ τὸ κανονίσῃ δύναται ὁ νόμος, μόναι αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις, μόναι τὰ βασιλικά διατάγματα, μόναι ὅσα ἐφαρμόζουν τὸν Νόμον ἐκτείνουν τὸ Κράτος των ἐπὶ τῶν γεγονότων.

Ὁ Νόμος εἶναι τῷ ὄντι παντοδύναμος, ὅλλ' ὅχι καὶ ἀπεριόριστος κατὰ τὸν χρόνον· συντηρεῖ, μεταβάλλει, τροπολογεῖ, τελειοποιεῖ τὰ πράγματα, δημιουργεῖ ὅ,τι δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ μόνον διὰ τὸ μέλλον. Παρέβαλον τὴν κεφαλὴν τοῦ Νομοθέτου μὲ τὸν εὐρύχωρον Ὀλυμπον, κατοικίαν τῶν Θεῶν, ὅθεν ἐξέρχονται, ὡς ἀστραπαὶ τὰ λαμπρὰ τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς γεννήματα, τὰ ὅποια ἀσφαλίζουν τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ συντηροῦν τὴν ὑπερξίαν τῶν ἐπικρατειῶν, ἡ δύναμις ὅμως τοῦ Νόμου δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰ πράγματα ὅσα παρελθον καὶ δὲν ὑπάρχουν πλέον.

Μόνον ὁ Ἰανος, Θεὸς τοῦ πολέμου ζωγραφίζεται μὲ δύο πρόσωπα, καὶ κρατῶν μὲν ἀδιαικῶς τὸν μὲν ἕνα ὀρθαλμὸν ἐστραμμένον πρὸς τὸ παρελθόν, τὸν δὲ ἄλλον πρὸς τὸ μέλλον. Ἡ θεία ὁμοίωσις, τὴν ὁποίαν οἱ ποιηταὶ ὑμνήσαν ὡς θυγατέρα τοῦ Οὐρανοῦ, οὔτε διπρόσωπος, οὔτε γέννημα τῆς βίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς εἶναι. Ἐν συντομίᾳ, ὅχι μόνον δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκδοθῇ νόμος ἐπὶ τῶν γεγονότων, ἀλλὰ καὶ ὁ ἤδη ἐκδεδομένος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀνδρομικά ἀποτελέσματα. Μὲ ποίαν λοιπὴν ἐξουσίαν θελομεν νομοθετῆσαι ἐπὶ πράξεων, αἵτινες παρελθον ἤδη πρὸ τόσου καιροῦ;

Ἰππάρχεν εἰς τὴν Ῥώμην ἀρχαῖον ἔθιμον, τὰ κοράσια νὰ μὴ καταδικάζωνται εἰς ποινὴν θανάτου, πρὶν εὐθίσουν εἰς ὠραν γάμον. Ὁ Τιβερίος εὗρεκε τὸν τρόπον νὰ παραδίδει τὰς ἀνέτους θυγατέρας τῶν ἐχθρῶν του εἰς τὸν βιασμὸν τοῦ δημοῦ, πρὶν τὰς σταίλῃ εἰς καταδίκην. Ὁ παροῦργος καὶ ἀπάνθρωπος τύραννος, λέγει ὁ Μοντέσκιος, κατέστρεψε τὰ ἔθνη, διὰ τὰς γυναικὰς τὰ ἔθνη. Τί μᾶς προτείνουν σήμερον; νὰ καταστρέψωμεν ὅχι τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια ὁ καιρὸς μεταβάλλει, ἀλλ' αὐτὰς τὰς ἀναλλοιώτους ἀρχὰς τῆς δικαιο-

σύνθεσις, διὰ τὴν καίρωσιν τὸν Νόμον. Ἐλπίζω, ἀγχιπῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι κανεὶς ἐξ ἡμῶν δὲν θέλει ἀνεχθῆ τὴν βιβήλωσιν τῶν ἀρχῶν τούτων.

Τὰ ἀτοπα, ὅσα ἐξεθέσαμεν, εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα· ἀλλὰ τὸ προβούλευμα περιέχει καὶ ἄλλα φοβερίζοντα κινδύνους πλέον ἀμέσους.

Ὁ Νόμος ὥρισε καὶ διεκρίνεν ἀκριβῶς τὰ Βασιλικὰ πρόνομια, εἰς τὰ ὅποια αἱ Βουλὴ δὲν δύνανται νὰ ἐπιμβοῦν.

Τὸ προβούλευμα ἐστιθάσθη ἄρα γε τὴν διακρίσιν ταύτην; Ὅλον τὸ ἐκκέντρον· ἐν τῶν Βασιλικῶν προνομίων εἶναι ἡ ἀπονομὴ τῶν παρασχημάτων, τὴν ὁποίαν τὸ 33 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀναθετὴ εἰς μόνον τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ τὸ προβούλευμα τὴν ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτόν, καὶ τὴν οἰκαιοποιεῖ εἰς τὴν Βουλευτικὴν ἐξουσίαν.

Ἰσως μὲ εἰποῦν, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων ἀνήκει καὶ εἰς τὰς Βουλὰς. Κανεὶς δὲν τὸ ἀρνεῖται, ἀλλὰ τὸ προβούλευμα περιορίσθη ἄρα γε εἰς τὰ προσόντα τοῦ Νόμου μόνον, καὶ δὲν συμπεριέλαβε καὶ ὅσα ἀνήκουν εἰς τὰ δικτάγματα; Ὁ Νόμος δὲν περιέχει εἰμὴ γενικὰς καὶ κανονιστικὰς διατάξεις, ποτὲ δὲν καταδικαίνει εἰς μερικότητα ἢ εἰς ἀτομία, ποτὲ δὲν ἐξετάζει, οὔτε εἰς ποῖα πρόσωπα, οὔτε κατὰ ποῖον κριτὸν μέλλουν νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ διατάξεις του. Τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν Βασιλικῶν διαταγμάτων, ἢ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Εἶναι ἀληθινόν, ὅτι τὸ προβούλευμα περιέχει μὲν ὀλίγας διατάξεις ἀναγκάσας τῷ ὄντι εἰς τὴν φύσιν τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐπειτα τὰς ἐφαρμόζει αὐτὸ τὸ ἴδιον, ὡς διάταγμα, εἰς ῥητὰ καὶ ὠρισμένα πρόσωπα, τοὺς Πληρεξουσίους τοὺς πραγματικῶς λαβόντας μέρος εἰς τὴν Συνέλευσιν· προσδιορίζει μάλιστα καὶ τὸν χρόνον· ἐντός τοῦ ἔτους, λίγαι τὸ 4 ἄρθρον, θέλει ἀπονεμηθῇ, (τὸ ἀριστεῖον).

Ἐκ τούτων γίνεται φανερόν, ὅτι τὸ προβούλευμα εἶναι καὶ νόμος καὶ διάταγμα, ἢ μᾶλλον, ἐπειδὴ τὰ δύο ταῦτα δὲν ἔμπορουν νὰ συνυπάρξουν, δὲν εἶναι οὔτε νόμος, οὔτε διάταγμα. Εὐλόγως πρέπει θὰ θεωρηθῇ ὡς τραγέλαφος. Περὶ τίνος λοιπὸν προτάσεως νόμου, γενομένης παρὰ μιᾶς τῶν Βουλῶν, πρόκειται ἐνταῦθα; Ἐδῶ εἶναι λόγος νὰ σπεταρισθῇ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία τὴν ἐκδοσιν τῶν διαταγμάτων, τὴν ὁποίαν τὸ 28 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος ἀπονέμει εἰς τὸν Βασιλέα μόνον· εἶναι λόγος νὰ συγχωνεύσωνται τὰ ἀσυνέκμηστα,

νὰ συμμιθῶσωνται τὰ ἀσυμμιθῶμενα, νὰ συγχώσωνται ὅσα καὶ ἡ φύσις καὶ ὁ νόμος ἐχώρισε μὲ σύντομα ἀδιάδοτα, νὰ ἐπαναφέρωμεν, μὲ ἓνα λόγον, τὴν πυρροποιάν τῆς Βασιλευίας.

Θέλετε καὶ ἄλλο περιεργώτερον; Τὸ προβούλευμα ἀπονέμει καὶ εἰς τὸν Βασιλέα ἐν ἑκ τῶν πολλῶν ἀριστειῶν του. Τὸ Σύνταγμα ἀναθετὴ πᾶσαν ἀπονομὴν παρασχημάτων εἰς τὸν Μονάρχην. Τὸ προβούλευμα ἀναγκάζει τὸν Μονάρχην, νὰ λάβῃ παρασχημα παρ' ἄλλων. Μὴ ἄλλους λόγους μετασχηματίζει τὰς Βουλὰς εἰς Μονάρχην, τὸν δὲ ἀληθινόν Μονάρχην εἰς ἀπλὸν ἀξιωματικόν του. Τοῦτο εἶναι ἀληθινὰ τὸ τῆς παροικίας, ἡ ἀμαξία τὸν εὖρον οὔρει. Δὲν μένει πλέον εἰμὴ νὰ ἐπιθέσθῃ καὶ τὸ στίγμα εἰς τὴν κεφαλὴν τῶν Βουλῶν, διὰ τὴν συμπληρώσῃ τὸ μέγα ἔργον.

Ἐδῶ χρεωστῶ νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ ἠσθάνθη τὴν ἀτοπίαν τοῦ προβουλεύματος, καὶ ἐπροσπάθησε νὰ τὴν θεραπεύσῃ· διὰ τοῦτο ἐπροσπάθησε νὰ γίνῃ ἡ ἀπονομὴ παρὰ τοῦ Βασιλέως. Ἀλλ' ἡ προτεινομένη θεραπεία καταντᾷ χειροτέρα τῆς ἀρρώστιας. Ἀπονομὴ δὲν εἶναι ἡ διανομὴ, ἡ παράδοσις τοῦ παρασχημοῦ, ἀλλ' ἡ διακρίσις, ἡ ὁ προσδιορισμὸς τῶν προσώπων, ὅσα κρίνονται ἄξια αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀφοῦ τὰ πρόσωπα ὠρίσθησαν ἀπαξ ῥητῶς παρὰ τοῦ προβουλεύματος, ποῖα ἄλλη ἀπονομὴ δύναται νὰ γείνη; Μήπως ὑπάρχει καὶ ἀπονομὴ ἀπονομῆς; Μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν προσώπων δὲν μένει πλέον εἰμὴ ἡ διανομὴ. Τὴν διανομὴν ταύτην ἐτύγχευε, φαίνεται, ἡ ἐπιτροπὴ μὲ τὴν ἀπονομὴν. Ὑπάρχει ὅμως μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν. Ἡ ἀπονομὴ εἶναι προσφορὰ χάριτος, ἡ δωρεὰ, εἶναι δικαίωμα ἄρχοντος ἀνταμειβόντος τοὺς ὑπαλλήλους του· ἡ διανομὴ εἶναι ὑπηρετικὴ ἐκτέλεσις, γενομένη κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν, εἶναι ἔργον Κλητήρων. Τοιαῦτον λοιπὸν ἔργον δύναμεθα νὰ ἀναθέσωμεν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὸν ὑπέρτατον τοῦ Κράτους Ἀρχοντα;

Τοιαύτας προτάσεις, αἵτινες ἀκρωτηριάζουν τὴν σεμνότητά τοῦ χαρακτῆρος τῆς Συνελεύσεως, παραδικάζουν τὰς ἀρχάς τῆς δικαιοσύνης, ἀρπάζουν Βασιλικά δικαιώματα, διὰ νὰ τὰ μεταφέρουν ὅπου δὲν ἀνήκουν, ἀθετοῦν ῥητὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, παραδίδουν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ Νόμου τὰ Βασιλικά δικτάγματα εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ ἀνατρέπουσιν πᾶσαν κοινωνικὴν τάξιν, δύναται εὐλόγως ἡ Γερουσία νὰ τὰ λάβῃ εἰς σκέψιν; ἢ ποιεῖ νὰ ἀνεχθῇ τὴν συζήτησίν των; Ἡρὸς

ἀπορυγὴν τοιούτων ἀτοπιῶν ἐπενοήθη παρὰ τοῦ Νομοθέτου ἡ διάταξις τοῦ 39 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ, προλαμβάνουσα πᾶσαν σκανδαλώδη ἀμειψιότησιν. Δυνάμει τῆς διατάξεως ταύτης προτείνω νὰ μὴ γίνῃ παραδεκτὴ καμία συζήτησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τοιαύτη συζήτησις ἔθελεν εἶσθαι προπληκτισμὸς ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, τοῦ ὁποίου ῥητὰ ἄρθρα προσβάλλονται ἀπὸ τὸ προδουλεύμα· ἤθελε καταντῆσαι ἡ θύρα, δι' ἧς δύνανται οἱ ἐχθροὶ τῆς πολιτείας μας νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὅπου φρουρεῖται τὸ παλλάδιον τῶν ἐλευθεριῶν μας. Εἶναι ἐπικίνδυνον, πολλὰ ἐπικίνδυνον νὰ συνηθίσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ βλέπουν καὶ νὰ ἀκούουν συζητούμενα, ὡς ἀμείβοι, ὅσα ὁ Νόμος θεωρεῖ ὡς ἱερὰ, ὡς ἄρθρα πολιτικῆς πίστεως.

Ὁ Νομοθέτης, δημιουργῶν τὴν νέαν πολιτείαν μας, ἐστήριξε τὰς κυριωτέρας ἐλπίδας του εἰς τὴν φύσιν τοῦ συντηρητικοῦ χαρακτῆρος τῆς Γερουσίας· διὰ τοῦτο ἔθεσεν αὐτὴν, ὡς λίθον ἀκρογωνιαίον, μεταξὺ τοῦ Μοναρχικοῦ καὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ στοιχείου, ὥστε, ἂν τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ἐπιχειρήσῃ νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἄλλου, νὰ προσφέρῃ ἡ Γερουσία εἰς τὸ κινδυνεῦον μέρος ἀμειστον συμμαχίαν, πρὸς συντήρησιν τῆς ἰσορροπίας. Ὁ κίνδυνος, τὸν ὅποιον ὁ προορατικὸς καὶ ἀκρίβης τοῦ Νόμου ὀφθαλμὸς προεῖδε μακρόθεν, δὲν ἄργησε νὰ φανῇ. Εἶναι καιρὸς νὰ δεῖξωμεν, ὅτι οὔτε το βᾶρος τῶν χρεῶν μας μᾶς κουράζει, οὔτε τὸν ὄγκον, τὸν ὅποιον ὠμώσαμεν, νὰ ἐκτελῶμεν εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μας, θέλωμεν ἀθετήσῃ ποτέ.

Ὁ Εἰσαγγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ Προδουλεύματος Ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι τοῦ ῥήτορος ἡ ἀγόρευσις περιεστράφη εἰς τὰ τυγχόν ἐρισκόμενα εἰς τὸ προδούλευμα λάθη, καὶ εἰς τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἐπήνεγκεν ἡ Ἐπιτροπὴ, τὸ ὅποιον εἶναι ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὰ καθέκαστα τοῦ προδουλεύματος συζητήσεως. Τὸ ζήτημα περὶ τοῦ, ἂν δύνανται νὰ λάθωσι μέρος εἰς τὸ νομοσχέδιον αὐτοὶ οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Συνελεύσεως, σήμερον μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, εἶναι ζήτημα, τὸ ὅποιον δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ προδουλεύματος συζήτησιν. Ὁ προλαλήσας ὤφειλε νὰ περιορισθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἀπαρδεκτοῦ μόνον, τὸ ὅποιον προτείνει, διακρίων εἰς ἄρθρα τοὺς λόγους τούτους, οἵτινες διὰ νὰ ᾔναι ἰσχυροὶ, ἔπρεπε νὰ στηρίζωνται εἰς ῥητὰς τοῦ θεμελιώδους νόμου διατάξεις, νὰ ἀποδείξῃ δηλαδὴ, ἂν προ-

σβάλλεται τὸ Σύνταγμα, τοῦ ὁποίου τὸ ἐναντίον ἀπέδειξεν ἡ Ἐπιτροπὴ, διὰ τῆς ἐκθέσεώς της.

Εἰς τὰς Βουλὰς ὑπάρχει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως, καθὼς καὶ εἰς τὸν Βασιλέα τὸ τῆς κυρώσεως, καὶ αὐτὸ τὸ 33 ἄρθρον, τὸ ὅποιον ὁ προλαλήσας ἀναφέρει, προνοεῖ καὶ αὐτὸ περὶ νόμου, ὅστις, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, δύναται ὑπ' ἀποιοδότητος τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, νὰ προταθῇ.

Διὰ ταῦτα νομίζει, ὅτι λόγοι ἀπαρδεκτοῦ δὲν ὑπάρχουσι, ἀλλὰ λόγοι ἴσως τροπολογίας καὶ διορθώσεως τοῦ Νομοσχεδίου, οἵτινες εἰς τὴν περὶ τὰ καθέκαστα συζήτησιν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν.

Ἐτερος ἀπαντᾷ τὰ ἐξῆς: Ὑποστηρίζων τὴν γνώμην τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος ἐντίμου Γερουσιαστοῦ, περὶ τοῦ ἀπαρδεκτοῦ τοῦ ζητήματος, ἐρχομαι νὰ ἀποδείξω, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται προδούλευμα τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς προσβάλλον ἀντικρὺς τὸ Σύνταγμα, δὲν πρέπει νὰ τεθῇ παντελῶς εἰς συζήτησιν, οὐδὲ πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ ἡ Γερουσία, σύμφωνα πρᾶττουσα μὲ τὸ ἄρθρ. 39 τοῦ Κανονισμοῦ της.

Τὸ ἄρθρ. 33 τοῦ Συντάγματος καθιεροῖ, τὸ ὅποιον ὁ ὑπέρτατος Ἄρχων, ὁ Βασιλεὺς, ἔχει δικαίωμα, τοῦ νὰ ἀπορέμῃ τὰ κανονισμὲνα παράσημα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν Νόμου. Ἡ διάταξις αὕτη, καθὼς καὶ ἄλλαι, ἐλήφθη ἀπὸ τὰ Σύνταγματα τῶν φωτισμένων ἐθνῶν, τὰ ὅποια ἀναγνωρίζουν ὡς Βασιλικὸν δικαίωμα, ὡς ἐξαιρετικὸν τῆς Μοναρχίας προνόμιον τὴν ἀπονομὴν τῶν παρασήμων. Εἰς τὸ Γαλλικὸν μάλιστα Σύνταγμα, ἄρθρον ἰδιαίτερον, τὸ 63, ἀπονέμει εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Κανονισμὸν αὐτὸν τῶν παρασήμων, ἥτοι τὸν προσδιορισμὸν τοῦ σχήματος καὶ τῶν συμβόλων· καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου, ἀπαντῶνται τὰ Βασιλικά Διατάγματα τοῦ 1830 καὶ 1831, κανονίζοντα τὸ λεγόμενον τῆς τιμῆς τοῦ λεγεῶνος παράσημον.

Εἰς τὸ Σύνταγμά μας δὲν ὑπάρχει τοιαύτη διάταξις, ἀλλ' ἐὰν ἐμβλεψώμεν εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, θέλωμεν πεισθῇ ἀναμφιβόλως, ὅτι εἰς μόνον τὸν Βασιλέα ἀνήκει, ὅχι μόνον ἡ ἀπονομή, ἀλλὰ καὶ ὁ Κανονισμὸς, καὶ ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν Βουλὴν τῶν περὶ παρασήμων προτάσεων.

Τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Συντάγματος θεσπίζει, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλλητες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν Νόμων· ἂν δὲ τὸ ἄρθρ. 33, δίδον τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Βασιλέα νὰ ἀπονέμῃ παράσημα,

τά ὅποια ὡς διακριτικά προσώπων ἀντίκεινται εἰς τὴν πολιτικὴν ἰσότητά, παρειαγεί ἐξαιρέσειν τινά, τοῦτο παρεδέχθη ἡ συντακτικὴ Συνέλευσις, χάριν τοῦ Μοναρχικοῦ στοιχείου, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν λοιπῶν τῆς Πολιτείας στοιχείων, τῶν ὁποίων τὸ συμφέρον ἀπαιτεῖ, νὰ μὴν ὑπάρχωσι παντελῶς τοιαῦτα διακριτικά σημεῖα· ἂν δὲ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἀρθρ. 33 μὲ τὸ ἀρθρ. 16 θέλῃ τις νὰ συμπεράνῃ, ὅτι καὶ αἱ Βουλαὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσάγωσι καὶ τοιαύτης φύσεως προτάσεις, κινδυνεύει αὐτός, νὰ παραγνωρίσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, προσέχων μόνον εἰς τὸ γράμμα· ἀλλὰ τίς δὲν γνωρίζει, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ Νόμου, χωρὶς τοῦ πνεύματος, εἶναι σῶμα χωρὶς ψυχὴν; Ἐξάγεται ἀβριδῆλως ἐκ τούτων, ὅτι εἰς μόνον τὸν Βασιλέα ἀνήκει ἡ εἰσαγωγὴ τοιούτων Νόμων. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀντιπροσωπεύουσα τὸ δημοκρατικὸν τῆς Πολιτείας στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον τείνει ἐκ φύσεως εἰς τὴν πολιτικὴν ἰσότητά, ὅχι μόνον ἤθελε πράξει παρὰ τὸν προορισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς τοιαύτα Νομοσχέδια, τὰ ὅποια ὀρεῖται νὰ ἀποκρούῃ, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τοῦ πνεύματος τοῦ Συντάγματος ἤθελεν ἐνεργῆσαι.

Πρόσφατον ἔχομεν, Κύριοι, τὸ παράδειγμα τῆς Βουλῆς τῶν Βέλγων, ἥτις ἀπέκρουσε τόσον σφοδρῶς καὶ ἐπιμονῶς τὴν εἰσαγωγίσαν περὶ παραστήμων πρότασιν παρὰ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁποίαν μετὰ μακρὰς συζητήσεως παρεδέχθη, χάριν τοῦ Μοναρχικοῦ στοιχείου· καὶ ἐὰν διέλθωμεν τὰ πρακτικὰ τῶν Βουλῶν τῶν Συνταγματικῶν ἐθνῶν, δὲν θέλωμεν ἀπαντήσει, καθ' ὅσον ἐγὼ γνωρίζω καὶ ἤκουσα ἀνδρῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδημόνων, τοιαύτας προτάσεις ἐκ μέρους τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων εἰσαχθεῖσαι.

Ἡ πλειοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς συνιδούσα ἐν μέρει τὸ ἄτοπον τῆς τοιαύτης πράξεως, ἐπεχείρησε νὰ συγκαλύψῃ αὐτὸ, τροπολογήσασα τὸ ἀρθρ. 4 τοῦ προβουλευμάτος, καὶ ἀρῆσασα εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἀπονομὴν τοῦ ἔθνους εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Πληρεξουσίων, ἀλλὰ διατηρήσασα τὸ ἀρθρ. 2, τὸ κανονίζον καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Βασιλικοῦ παραστήμου τοῦ Σωτῆρος Διατάγματος τῆς 20 Μαΐου, 1 Ἰουνίου τοῦ 1833, καὶ ἐφαρμόσασα τὸ γράμμα τοῦ μνησθέντος ἀρθροῦ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ἔλαθε καὶ τοῦ πνεύματος τῆς διατάξεως ταύτης διαμαρτάνουσα, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ Β. παραστήμου προσβάλλουσα.

Ἀλλ' ἐκτὸς ταύτης, ἐγὼ εὐρίσκω καὶ ἄλλην παραβίαν

βλητῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος. Οὐδεμίαν πρότασιν, λέγει τὸ 17 ἀρθρον, ἀφαιρῶσα ἀξίαν ἐξάδων τοῦ προβουλευσμοῦ, διὰ μισθοδοσίαν, ἢ σύνταξιν, ἐν γένει, δι' ὁποῖου προσώπου, πηγάζει ἐκ τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας. Τίς δύναται νὰ ἀρνῇθῃ ὅτι ἡ κατασκευὴ ἔθνους μου, ὅποῖον μάλιστα χαρακτηρίζεται τὴν προβαλλόμενον, ἐπιφέρει δαπάνην καὶ δαπάνην ὅχι εὐκαταρρόνητον; καὶ ὅτι, ὡς διακριτικὸν προσώπων τινῶν σημείον, ἀρῶν προσώπων ὀφείλειαν; Ἀφίνω ἤδη εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ κρίνετε, ἂν ἐφαρμόζεται ἡ ὅχι τὸ μνησθέν ἀρθρ. 16 εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν, ἂν ἀντιβαίνει ἡ πράξις αὕτη εἰς τὸ Σύνταγμα, ἂν προσβάλλεται διὰ ταύτης ἡ ὅχι τὸ Βασιλικὸν δικαίωμα.

Καὶ ἐνταῦθα, Κύριοι, πρέπει νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐγώ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι εὐρέθησαν· πῶς ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Βασιλικῶν Ὑπουργῶν, πρῶτιστον τοῦ ὁποῖου καθήκον εἶναι νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸν Βασιλέα εἰς τὰς Βουλὰς, ἠγόνασεν, ἡ παρέβλεψεν προσβαλλόμενον τὸ Βασιλικὸν δικαίωμα, διὰ τοιαύτης πράξεως τῆς Βουλῆς, χωρὶς νὰ ἀντιτάξῃ οὐδένα λόγον, ἀλλὰ δεῖξας μάλιστα τὴν περὶ τὴν ἀπορίαν! Τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας ταύτης ἀρίνω εἰς ἄλλους.

Συμπεραίνων δὲ, λέγω, ὅτι ἡ περὶ τοῦ ἀπαρδεύτου γνώμη τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος ἐντίμου Γερουσιαστοῦ εἶναι ἔλλογος, καὶ ἡ Σεβ. Γερουσία, συμμορφουμένη μὲ τὸν Κανονισμόν τῆς δὲν πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ παντάπασι τοῦ προβουλευμάτος τῆς Βουλῆς, φεύγουσα πάσαν περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν καθ' ἑκάστα συζητήσιν.

Ἄλλος λέγει, ὅτι οἱ ὑπὲρ τοῦ ἀπαρδεύτου ἀγορεύσαντες, μηδὲν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ προκειμένου προβουλευμάτος ἐνασχληθέντες, ἔλαβον ἀπὸ τὰ καθέκαστα τούτου ἀφορμὴν, διὰ νὰ προτείνωσι ἐνστάσιν ἀπαρδεύτου. Τὰ καθέκαστα δύναται νὰ ᾖ καὶ ἐσφαλμένον, δύναται νὰ χρῆζον τροποποιήσεως, δὲν ἔπρεπεν ὅμως νὰ δώσωσιν, ὡς τοιαῦτα, ἀφορμὴν εἰς τοιαύτην ἐνστάσιν.

Τὸ ἀρθρον πρῶτον τοῦ προβουλευμάτος προβλέπει ἀπλῶς νὰ γένῃ ἐν σημείον διακριτικὸν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν καθιερώθη τὸ Σύνταγμα, οἱ δὲ λαλήσαντες ἐπιλήφθησαν τῶν μερικῶν διατάξεων τοῦ προβουλευμάτος, διὰ νὰ ἀντιτείνωσιν εἰς τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὰ καθέκαστα ὁρμώμενοι, εἰς τὰ ὅποια διὰ μὲν

ἀνατρεπτικῆς ἐνστάσεως δὲν θέλουσι νὰ πλησιάζωσι, ἐσυμπεράνουν, ὅτι εἶναι ἄτοπον νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ ἐαυτῶν διακριτικὸν τι σημεῖον οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἀλλὰ τοιοῦτος δὲν εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ προβουλευμάτος, μήτε ὁ κινῶν τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγορεύοντας. Δὲν θεωροῦσιν οὗτοι τοὺς Πληρεξουσίου, ὡς ἀντικείμενα μέλλοντα νὰ βραβευθῶσι διὰ τοὺς ἀγῶνας καὶ διὰ τὰ φώτά των, ἀλλ' ὡς ἀπλὰς στήλας, ἐφ' ὧν νὰ τεθῇ τὸ διακριτικὸν τοῦτο τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης ἡμέρας μνημεῖον. Ἀλλ' ἢ εἰς τὰ στήλη των Πληρεξουσίων, ἢ εἰς ἓνα κῶλον, ἢ εἰς μίαν στήλην νὰ ἀνατεθῇ τὸ σημεῖον τοῦτο, ἐναπόκειται εἰς ὑμᾶς νὰ αποφασίσετε, ὅτε περὶ τὰ καθέκαστα ἐνασυχολήθητε.

Ἰδοὺ πῶς ἐρμηνευομένου ὀρθῶς τοῦ πνεύματος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος προβουλευμάτων ἀνατρέπονται ὁλοσχερῶς εἰ ἀπὸ τὰ καθέκαστα αὐτοῦ ὑπαγορευθέντες λόγοι πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἀπαρδεύτου, καὶ ἐπομένως ἡ ὑποτιθεμένη προσδοκία καὶ τοῦ ἀρθροῦ 3 καὶ 33 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ Σύνταγματος.

Ἐπαναλαμβάνω δι' ἄσχυριζόμενος, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ διακρίσεως καὶ ὠφελείας προσώπων, ἀλλὰ πρὸς δικαιώσιν τῆς μνήμης καὶ τιμῆν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν καθιερώθησαν αἱ ἐλευθερίαι τῶν Ἑλλήνων, τὴν ὁποίαν τιμὴν καὶ καθιέρωσιν ἂν ἀρνηθῇ ἡ Γερουσία, θέλει φανῇ, ὅτι ἀποστρέφεται τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ὁ προτείνων τὴν περὶ ἀπαρδεύτου ἐνστάσιν λέγει τὰ ἑξῆς :

Ἡ ἱερὰ ἡμέρα, τῆς ὁποίας τὴν μνήμην ζητεῖ νὰ καθιερώσωμεν ὁ προαγορεύσας, εἶναι ἡμέρα αἱματηρῶν τροπαίων, κατακτήσεως φρουδαλικῆς, ἢ ἀγνῶς δημοκρατικῆς. Ἀν, ὡς βέβαιον εἶναι, τὸ τελευταῖον, καταστρέφωμεν αὐτὴν τὴν ιδέαν μας πρὸς καθιέρωσιν τῆς μεταχειριζόμενοι τὰ μίσα τοῦ Φρουδαλισμοῦ, καθὼς καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας κατέστρεψεν ἄκουσα τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Μονάρχου, θέλουσα νὰ τὴν σώσῃ, ὅτε σκεφθεῖσα, ὅτι ἀποκλειστικὸν τούτου δικαίωμα εἶναι ἡ ἀπονομή τῶν παρασέμων, διὰ νὰ κολάσῃ τὴν ἑλλειψιν τοῦ προβουλευμάτος, προσέθηκεν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς θέλει διανείμει αὐτῶς τὰ παράσημα. Ἰπέρχει μεγίστη διαφορὰ ἀπὸ τὴν ἀπονομὴν πρὸς τὴν διανομὴν. Εἰς τὴν πρώτην, ὁ Βασιλεὺς ἐκλέγει τὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν εἰς αὐτὸν μόνον ἐναπόκειται νὰ ἐκτιμήσῃ. Εἰς τὴν δευτέραν, καταδεικνυμένων ὀνομαστι-

κῶς τῶν προσώπων, ὑπαγορεύεται νὰ διανεμῇ εἰς αὐτά, ὡς ἐκτελεστῆς ἀνωτέρων διαταγῶν καὶ ἐξαρχῆς, ἐν παράσημον.

Ἀλλ' οἱ προαγορεύοντες μᾶς ἐπαναλαμβάνουσιν, ὅτι δὲν προσηγγίσωμεν εἰς τὸ ζήτημα, καὶ ὅτι εἰς τὰ καθέκαστα κητάμεθα. Ἐξ αὐτῶν μόνον ἠρώθημεν τὴν ὑποστήριξιν τῆς περὶ ἀπαρδεύτου ἐνστάσεως. Τοῦτο δὲν ἔχει οὕτως, διότι χωρὶς νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι κητέλαμεν ἐπιβάλλει τὴν γνώμην μας εἰς τοὺς συναδελφοὺς μας λαβόντας ὑπ' ὄψιν ἤδη καὶ τὸ προβούλευμα καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξεθέσαμεν ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἀπαρδεύτου λόγους μας, οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἑξῆς :

α'. Ὅτι προσβάλλεται ἡ τιμὴ τῶν πληρεξουσίων.

β'. Ὅτι προσβάλλονται ἀρχαὶ φυσικοῦ δικαίου.

γ'. Ὅτι τὸ προβούλευμα εἶναι ἄμορφος ὕλη, ἔχον χαρακτῆρα νόμου ἐν αὐτῷ καὶ διατάγματος, χωρὶς πραγματικῶς νὰ ἦναι οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἄλλο, καὶ ἐνῶ διακρίσεις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ τῶν ἔργων τῆς Νομοθετικῆς ἀπὸ τὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Καί

δ'. Ὅτι ἡ περὶ τούτου συζήτησις εἶναι σκανδαλώδης.

Ἄλλος λαβὼν τὸν λόγον κατὰ τῶν ὑποστηρίζοντων τὸ προβούλευμα λέγει τὰ ἑξῆς :

Ἐπειδὴ λόγος γίνεται περὶ ἀνάγκης μνησίου, τὸ ἔργον τῶν Πληρεξουσίων τῶν Ἑλλήνων, ἡ σύνταξις διπλασθῇ τοῦ θεμελιώδους νόμου, εἶναι τὸ ἀθάνατον μνημεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει διαμείναι, ἐνὸς ὅπου ὑπάρχει καὶ ἐλευθερία ἑλλὰς φέρων ἀνεξέλεπτον τὴν μνήμην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καθ' ἣν τοῦτο καθιερώθη. Τὸ Σύνταγμα, λέγω, φερόμενον ὡς ἱερὸν ἐγκώλιον ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ἀνδρουμένον ἐπὶ πινάκων εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, πλησίον τῆς Βασιλικῆς εἰκόνης, ἐλθεῖν εἰς δημοσίους τόπους, στολίζον οἰκίας ἰδιωτῶν, διὰ στόματος ἀγόμενον παρὰ μικρῶν καὶ μεγάλων, εὐλογοῦμενον κατὰ τὴν πάνδημον καὶ ἐπίτειον ἐροτὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου (καὶ τὴν δὲν ἀνακαλεῖ καθ' ὥραν εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἕλληνος τὸ Σύνταγμα;) θέλει διατηρήσῃ καὶ συνδιακονήσει τὴν ἐπαχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν τοῦτο καθιερώθη. τὸ δὲ ἀργυροῦν ἰθὺσμον εἰς τὰ στήθη ὀλίγων ἀνθρώπων ἀνεστηλωμένον, δευδύναται νὰ ἦναι τὸ παντοεινὸν καὶ κατάλληλον μνημεῖον τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης ἐποχῆς ὁρατὸν εἰς ὀλίγους, ἐκλείπον μετὰ τὸν θάνατον τῶν Πληρεξουσίων καὶ κρυπτόμενον εἰς τὰ κει-

μήλια τῆς οἰκογενείας ἐκείνου, πῶς θέλει ἀνκαλεῖ τὴν μνήμην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἢ πῶς θέλει δικαιωνοῦσιν αὐτήν;

Διὰ τὰ μείνη ἀείμνηστος ἡ ἐποχὴ ἐκείνη, ἔλεγον καὶ λέγω, πρέπει πρὸ πάντων νὰ περιφουρηθῇ τὸ προῖόν αὐτῆς: τὸ Σύνταγμα. Πρέπει νὰ κατασταθῇ ἀγαπητὸν, σεβαστὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τῶν εὐεργετικῶν τοῦ ἀποτελεσμάτων καὶ τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν νομοθετούντων καὶ Κυβερνούντων τοῦ ἔθνους, εἰς τοὺς ὑπείους ἀνετίθη ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος, ἡ ψήρισις Νόμων σοφῶν, Νόμων ἀρμοζόντων εἰς τὴν ὁλικὴν καὶ ὅλικὴν τοῦ ἔθνους κατάστασιν καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις αὐτῶν. Οἱ Νομοθέται καὶ ἐκτελεσταὶ τῶν Νόμων τηροῦντες θερησκευτικῶς αὐτοὶ πρῶτοι τοὺς ἱερὰς τοῦ Συντάγματος θεσμούς, σεβόμενοι τοὺς ὁποῖους ὑπὸνέουσι νόμους, θέλουν ἐνστάξει εἰς τὰς καρδίας τῶν κυβερνυμένων τὸ πρὸς τὸ Σύνταγμα σεβας, θέλουν ἐμπνέουσι τὴν εἰς τοὺς Νόμους ὑποταγὴν καὶ τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀγάπην καὶ εὐπειθειαν, καὶ οὕτω θέλει δικαιωνισθῇ τὸ Σύνταγμα, ἐγγραττόμενον εἰς τὰς πλάκας τῶν καρδιῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁμοῦ μετ' αὐτῆς ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν τοῦτο καθιερώθη, διαμένονσα εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἑλλήνων εἰς γενεὰς γενεῶν. Χωρὶς τούτου, Κύριοι, ἐάν δι' ἐξωτερικῶν ἐρημέρων σημείων ζητήσῃτε νὰ διατηρήσῃτε εἰς τὸ ἔθνος νεαράν τὴν μνήμην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀντὶ νὰ ἔλκητε τὰ ὅματα τοῦ Ἑλλήνα εἰς τὰ στήθη τῶν Πληρεξουσίων, θέλετε ἰδεῖ αὐτοὺς ἀποστρέφοντας ἀπ' αὐτῶν τὸ πρόσωπον, θέλετε ἀκούσι αὐτοὺς ἐπικαλουμένους τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος. Ἐ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἰ σοφὴ! Ἀπόπεμπε σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄνειρον τοιοῦτον ἀπὸ τὴν ἀγαπητὴν σου Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ἔσωσε καὶ αἰεὶ ὁ ὑψηλὸς σου βραχίον! Καὶ σεῖς ἀδελφοί, μὴ μοὶ ἀχθεσθῇτε, ἐάν τι εἰπῶ κατεχόμενος τὴν στιγμήν ταύτην ἀπὸ τὸ ζωνρόν αἰσθημα, τὸ ὁποῖον ἐγείρουσιν εἰς τὴν καρδίαν μου τοιαῦται ἐνθυμήσεις.

Καὶ τὰ πλατὰ φυλακτήρια, τὰ ὁποῖα ἔφερον ἐξηρημαίνον τῶν χειρῶν οἱ Νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ὀκνίθινα κλώσματα περὶ τὴν ὥαν τοῦ ἐνδύματος, ἡ τὰ μεγάλα κράσπεδα εἰς μνήμην τοῦ θείου νόμου καὶ τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν ὠρίσθησαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Φαρισαῖοι καὶ Γραμματεῖς, διδάσκοντες τοὺς ἄλλους τὸν θεῖον νόμον, κατεπάτουσιν αὐτοὶ ἀσυστόλως τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ, λέγοντες καὶ μὴ ποιοῦντες, νομοθετοῦντες καὶ παρανομῶντες, ἐπεσπίασαντο καθ' ἑαυτῶν τὴν

περιρρόνησιν τοῦ λαοῦ, τὴν θεῖαν καταδίκην, καὶ τὸν ταλαινωμὸν ἐκείνον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Χριστοῦ.

Συνομολογῶ. Κύριοι, μετὰ τὴν πλειοψηρίαν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ τοὺς εἰπόντας ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅτι καὶ οἱ πρόγονοί μας ἐπρόντιζον νὰ δικαιωνίσωσι, διὰ διαφόρων μνημείων πάντα τὰ καταβαλλόμενα ἔργα ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος· ἀλλὰ ποῖα καὶ διὰ ποίων μνημείων; Γνωρίζετε, Κύριοι, ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν προγόνων μας καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Πολυγνώτου καὶ τοῦ Σωτῆρος Διὸς· ἀρχαῖα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν λαφύρων εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα ἀναθήματα. Ταῦτα ὠρίσθησαν, διὰ νὰ ᾔνοι μνημεῖα τῆς ἐν Μαραθῶνι ἐκείνης νίκης, τοῦ ἐν Πλαταιαῖς κατορθώματος, τῶν ἐν Σαλαμῖνι τροπαίων, τὰ ὁποῖα ἀπαξ γεγονότα καὶ παρελθόντα ἔπρεπε νὰ δικαιωνισθῶσιν, ὡς καὶ δικαιωνίσθησαν, διὰ πολλῶν αἰώνων, διὰ τῶν μνημείων τούτων καὶ διὰ τῆς ἱστορίας ὑπερῶν δὲν ἐκάρωσαν δὲ παράσημα εἰς τὰ στήθη τοῦ Μιλητιάδου, τοῦ Ἀριστείδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους τῶν ἐλευθερωτῶν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀνάμνησιν τῶν λαμπρῶν τούτων κατορθωμάτων, μήτε πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κατορθωσάντων. Εἰς τοὺς σωτῆρας τούτους τῆς Πατρίδος, καθὼς γνωρίζετε, ἀπένευμαν ἄλλας τιμὰς, ἄλλας ἀμοιβάς.

Τὸ προβαλλόμενον λοιπὸν παράσημον, εἴτε ἐθνόσημον, ὡς μνημεῖον θεωρούμενον τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης ἐποχῆς, δὲν εἶναι μήτε ἀντάξιον αὐτῆς, μήτε ἀρμόζον πρὸς τὸν σκοπὸν.

Ἐπιρυλάττομαι δὲ νὰ ζητήσω τὸν λόγον, ἐάν προχωρήσωμεν εἰς τὰ καθ' ἑκαστα καὶ νὰ ἀποδείξω, ὅτι καὶ ὡς βραβεῖον ἐάν θεωρηθῇ καὶ τῆς ὑπόκληψιν τῶν Νομοθετικῶν Σωματίων προσβάλλει, καὶ τὴν ἐθνικὴν δόξαν ἀμαυροῖ.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς θεωρεῖ ταῦτα, ὡς καλὸν πανηγυρικόν, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ προκαιμένου. Δὲν πρόκειται, ἀν συμφέρῃ ἢ ὄχι εἰς ἐλευθέραν πολιτείαν, νὰ φέρονται παράσημα, ἀλλ' ἂν ᾔνοι ὀρθὴ ἡ περὶ ἀπαράδεκτου πρότασις.

Καὶ πρῶτον, ὡς πρὸς τὴν κατὰ τῶν πληρεξουσίων προσβολήν, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν πληρεξουσίου, ἀλλὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς μνήμης τοῦ πράγματος.

Προσβάλλονται, εἶπεν ὁ προτείνων τὴν ἐνστάσιν, ἀρχαὶ δικαιοσύνης· ἀλλὰ πῶς εἶναι αὐταὶ δὲν μᾶς ἐξέθεσεν. Ἀνέφερον ὡς τρίτον, ὅτι κακῶς εἶναι συντεταγμένον τὸ προβούλευμα, ἔχον χαρακτῆρα καὶ νόμου καὶ διατάγματος. Ἀλλ' ἡ

Επιτροπή εδιώρθωσε κατά μέγα μέρος τὸ αὐτοπὸν ταῦτο, καὶ ἡ Γερουσία θέλει εἶναι πρόθυμος, νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ἄλλας τροποποιήσεις, ἂν τίγῃ ἀνάγκη, διορθώνουσα καὶ ἀραιουῖσα, ὡς ἐπροθυμοποιήθη νὰ πράξῃ ἡ Ἐπιτροπή, πᾶν δυνάμενον νὰ προσβάλῃ τὴν Β. ἀξιοπρέπειαν.

Εἶπεν ἐπὶ τέλους, ὅτι τοιοῦτῃ συζήτησις εἶναι σκανδαλώδης. Τοῦτο ἄρα γε, διότι ἡ πρότασις ἔγινε ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς; Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐπιτρέπει πᾶσαν πρότασιν νόμου. Ἄν δὲ δι' ἄλλοις, ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ αἷτιον τοῦ σκανδαλίου, διὰ νὰ προληφθῇ.

Ἐτερος τῶν Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον λέγει, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος προεδούλευμα εἶναι τὸ πρῶτον, πρὸς σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἐν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἔχουμε χρῆσιν τοῦ περὶ προτάσεως νόμου δικαίωματός του.

Ὡς τοιοῦτον, πρέπει σοδαρῶς νὰ ληρθῇ ὑπ' ὅψιν καὶ νὰ παρατηρήσῃ τις ἂν ἐνός, μήπως εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο βῆμα, εἰς τὴν πρῶτην χρῆσιν Συνταγματικῶν δικαίων προσκρούσῃ κατὰ τι εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖ ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων καὶ εἰς τὰ δικαίωματα αὐτῶν· ἂν ἐτέρου, οὐχὶ ἀπερισκέπτως καὶ ἀνευ σοδάρᾳ αἰτίας, νὰ καταδικάσῃ τις ἔργον, ἀπὸρρίκνῃ δικαίωματος γονίμου μεγάλων ἀγαθῶν καὶ προστατεύοντος τὰς ἐλευθερίας μας.

Πρὸς ἀκριβὴ λοιπὸν ἔρουναν τοῦ ζητήματος ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ θεωρηθῇ, ἂν διὰ τοῦ προεδουλεύματος τούτου προσβάλλωνται διατάξεις τοῦ θεμελιώδους νόμου, καὶ ἰδοῦ ἡ περὶ τούτου γνώμη μου.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος δὲν ἐπιτρέπει πρότασιν ἐπιθεκνύουσαν τὸν προϋπολογισμόν, πρὸς ὠφέλειαν ὁπωσδήποτε προσώπων. Ἐνταῦθα μὲν ἀληθῶς δὲν προνοεῖται σύνταξις, ἡ μισθοδοσία, ἀλλ' οὐχ ἥττον εἶναι ὄφελος προσώπου καὶ ἐπιθεκνύσις προϋπολογισμοῦ, καὶ τοῦτο δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῶν συνεπειῶν.

Ἄν ἀντὶ δεκαδράχμου ἀξίας παραστήμην, ἐπιθεκνύοντος καὶ τούτου τὸν προϋπολογισμόν, ἐνομοθετῆτο ἀδικαιολογητόν, ἢ ἄλλως πολῦτιμον παράστημον, ἢ ἐπιθεκνύσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν ἔθελεν εἶναι ἐπαισθητὴ; καὶ ἡ ἀνάγκη οἰκονομίας δὲν ἔθελεν ἀντιταχθῇ εἰς τοιαύτην πρότασιν; Ἀπονεμομένου πολῦτιμου παραστήμου, δὲν ἔθελε προκύψει καὶ ὑλικὸν ὄφελος εἰς τὸν κοσμούμενον διὰ τούτου.

Ἀλλ' ἄρα γε ἐπειδὴ τὸ ὑλικὸν δὲν εἶναι πολῦτιμον, ὠφέλειαν ὡςκίτως ἱσομικὴν δὲν παράγει ἐν παραστήμον, ὁποῖονδήποτε καὶ ἂν ᾖ, ἀπονεμόν δόξαν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ καταρρήσαντες τὸν πλοῦτον δὲν καταρρήσαν;

Ἐκ τούτου προκύπτει, ὅτι ἂν καὶ παραμικρὰ, εἶναι ὅμως καὶ ἡ παροῦσα, ἐπιθεκνύσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὠφέλεια προσώπων, καὶ μάλιστα ῥητῶν μόνον προσώπων.

Ἀλλ' ἀντέτεινεν ἄλλος, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ δοξασθῶσι πρόσωπα, ἀλλὰ νὰ δικαιονοηθῇ ἡ μνήμη τῆς ἡμερᾶς, καθ' ἣν καθιερώθησαν τὰ δικαίωματα τοῦ ἔθνους, τὰ δὲ πρόσωπα, εἰς τῶν ὁποίων τὰ στήθη θέλει προσκρῆθῇ τὸ παράστημον, δὲν θέλουσιν χρησιμεύσει, εἰμὴ ὡς ἀπλὰι στήλαι. Ἀλλ' ἂν ἐρμηνεύσωμεν τόσον εὐρέως τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τότε θέλομεν δυνήθῃ νὰ ἐρμηνεύσωμεν πᾶσαν πρότασιν γενομένην πρὸς ὠφέλιον, διάκρισιν, καὶ πλουτισμὸν ἀκόμη προσώπων, ὡς στηριζομένην πρὸς ἀνάμνησιν ἀγαθοεργοῦ τινος ἐποχῆς. Πλὴν τούτου καὶ ἡ ἡμερῶσις διατάξις, καὶ τὸ διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ τὸ θέμα τοῦ προτεινόντος τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἡ κεφαλὴς τοῦ προεδουλεύματος, καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅλα ταῦτα ἀναφέρουσιν ἀπονομὴν παραστήμου εἰς τοὺς Πληρεξουσίους· καὶ οὐχὶ καθιέρωσιν τῆς ἡμέρας τῆς 3 Σεπτεμβρίου, ἥτοι περὶ συστάσεως ἑθνοσθήμου εἰς μνήμην αἰώνιον κτλ. Ἐπομένως καὶ τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτῆς καὶ ἡ Γερουσία ὁλόκληρος ἐπέστησαν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ καθιέρωσεως μνήμης μιᾶς ἡμέρας, ἀλλὰ περὶ αἰωνίως ἐθνικῆς εἰς τὰ πρόσωπα τῶν Πληρεξουσίων, καὶ δικαίως, διότι ἐκ τοῦ τίτλου τοῦ Νόμου καταφαίνεται περιληπτικῶς ὁ σκοπὸς αὐτοῦ.

Ἐκ τούτων ἀπάντων συμπεραίνω, ὅτι ῥητῶς προσβάλλεται ἐν πρώτοις τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 33, εἶναι ἀληθές, ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃσι παράστημα ἀπαιτοῦνται νόμοι, καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τούτων προαπαιτεῖται ἡ ἐπιψήφισις τῶν Βουλῶν. Ἀλλὰ δὲν ἔπεται, ὅτι ἐπειδὴ αἱ Βουλὴ εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νόμων, δύνανται αὐταὶ νὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον κυρίως διέπει τὰς Συνταγματικὰς πολιτείας, καὶ ὅτι ἀπαιτούμεναι τὴν ἐσώτατα τῶν πολιτῶν καὶ λειτείας, καὶ ὅτι ἀρμοδιῶς νὰ προτείνωσι περισσώτερον ἔτι ἀριθμὸν τῶν διακρίσεων ἐκείνων, αἵτινες συμπερὶν εἰς μόνην τὴν Μοναρχίαν, καὶ τῆς προ-

τάσεις τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα, κατ' ἔθος καὶ εἰς ταύτην μόνην παρεωρήθη. Καὶ τῶντι, οὐδὲν ποτὲ Νομοθετικὸν Σώμα ἠκολούθη νὰ προτείνῃ διακριτικὰ σημεῖα καὶ παράστημα, ἀλλὰ μόνον μνημεῖα τείνοντα εἰς καθιέρωσιν ἀξιολόγου τι- νὸς καὶ μεγάλης ἐποχῆς, ἢ περιστάσεως.

Καὶ κατὰ τοῦτο λοιπὸν ἐννοῶ, διὰ τοῦ προβουλευματος τούτου προσβαλλόμενον τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος καὶ ἐπομένως ὑποστηρίζω τὴν περὶ ἀπαρδέκτου πρότασιν.

Ἐπαναλαμβάνει τις ἐνταῦθα, ἀναγινώσκων τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Προβουλευματος, ὅτι κακῶς ἐξηγήθη ἡ ἀληθὴς ἐννοια τούτου, ἣτις εἶναι ἡ αὐτὴ, τὴν ὁποίαν ἐξεῖλεσεν ὁ προλαλήσας διὰ τῶν τελευταίων λόγων του, ἡ καθιέρωσις ὁλολογῆς διακριτικοῦ σημείου πρὸς μνήμην ἀξιωματημονέτου ἐποχῆς. Ἐπιμένει ἐπομένως, ὅτι ἅπαντες οἱ περὶ ἀπαρδέκτου λόγοι περιστράφησαν εἰς τὰ καθέκαστα, τὰ ὅποια ἐπιδεκτικὰ ὄντα ὁποιασδήποτε τροπολογίας δὲν δύνανται νὰ παρέξωσιν ὕλην εἰς τὴν περὶ ἀπαρδέκτου πρότασιν.

Ἡ Γερουσία ἀποφαίνεται, ὅτι ἱκανῶς ἐσζητήθη τὸ περὶ τῆς ἐνστάσεως τοῦ ἀπαρδέκτου, ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἔθεσεν εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν τὴν ἐνστασιν ταύτην, κατὰ ζήτησιν ἑπτὰ Γερουσιαστῶν.

Διὰ ψήφων 26 πρὸς 10, ἡ Γερουσία ἀποφαίνεται παραδε- κτὴν τὴν ἐνστασιν περὶ τοῦ ἀπαρδέκτου τοῦ προβουλεύ- ματος, περὶ ἀπονόμης ἐθνισμοῦ εἰς τοὺς Πληρεξουσίους τῆς Συνελεύσεως τῆς 7ης Σεπτεμβρίου, καὶ ὁ Πρόεδρος ἀ- παγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀπορροῖζει μετὰ ταῦτα ἡ Γερουσία, νὰ ἀναβληθῇ διὰ τὴν αὔριον 5 τοῦ τρέχοντος ἡ ἀρχαὶς τῆς ἐκθέσεως περὶ δικαστικῆς καταστάσεως κτλ. τινῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κ. Μαγ- γίνα, καὶ νὰ εἰδοποιηθῶσι περὶ τούτου οἱ ἀρμόδιοι Ὑπουργοί.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

Τῆς 5 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας τῆς ἐβδο- μάδος Πέμπτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρεις ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν συνεδρίαν, κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβοῦσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἡμερησίᾳ διατάξεις ἡ ἐκθεσις τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγ- γίνα περὶ Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ Οἰκονομικῆς καταστά- σεως διαφόρων Ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

Ὁ Κ. Πρόεδρος παρατηρεῖ, ὅτι ἂν καὶ δις ἐπισήμως προ- σέκαλεσε τοὺς ἀρμόδιους Ὑπουργοὺς, κοινοποιήσας αὐτοῖς καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, οὗτοι δὲ ἐνεφανίσθησαν.

Ὁ Γερουσιαστὴς Μαγγίνας λέγει, ὅτι ἀρκεῖ νὰ εἰδοποιηθῇ- σαν, λαβὼν δὲ τὸν λόγον λέγει τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας μου εἰς τὴν Αὐτικὴν Ἑλλάδα, παρατήρησα ἐκ τοῦ πληθύν, ὅτι ἐκ τῶν φόρων μὲ τοὺς ἁπολοὺς ἐπιβαρύνεται ὁ λαὸς, τὸ περισσότερον τοῦ ἡμίσεως κατασπαταλᾶται εἰς καταχρήσεις, καὶ τοῦτο ἐν πλή- ρει γνώσει τῆς ἔξουσας καὶ μὲ τὴν μεγαλητέραν μάλιστα ἀδικασίαν τῆς. Οἱ δὲ νόμοι, τοὺς ὁποίους κάμνομεν ἀπο- καθίστανται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπιθλαβεῖς, διότι λαμ- βάνουν κακὴν ἐφαρμογὴν.

Ἐπειδὴ, ὡς παρατήρησα, τὸ πρᾶγμα κατέστησεν ἄρκετὰ σο- βαρὸν, καθότι ἐπαπειλεῖται διάλυσις τῆς κοινωνίας μας, ἐ- νόμισα καὶ νομίζω, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου, καθήκον, νὰ κάμω μίαν καθαρὰν διήγησιν, ὅχι μὲ ὑπερβολὴν, ἢ συμπεράσματα, καὶ, διηγουμένου γυμνάς ἀληθείας καὶ πράξεις γεγονυίας, αἱ ὁποῖαι περιστρέφονται κυρίως εἰς τοὺς κλάδους τῶν τριῶν Ὑπουργιῶν, ἔχουν τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ζητήσω ἐξηγήσεις παρὰ τῶν Κ. Κ. Ὑπουργῶν. Καὶ πρῶτον ἀρχοῦμαι ἀπὸ τὸ Ἐσωτερικόν, ἥτοι ἀπὸ τὸν περὶ Δήμων Νόμον, ὅστις εἶναι ὁ πρῶτος κρίκος τῆς Διοικητικῆς μηχανῆς.

Διὰ νὰ γίνων Ὑπουργικαὶ αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ ἐγένοντο καὶ γίνονται αἱ ἀθμιτώτεραι ἐπεμβάσεις καὶ αἱ μεγαλήτε- ραι παρανομίαι, ἐκ μέρους τῆς ἔξουσας, ὥστε καμμία δι-

μοτική έκλογή δεν έγινεν, ούτε θέλει γίνει νόμιμος, και κατὰ συνέπειαν τούτων, τοιαύτας βιαίως και παρανόμως εκλογάς θέλομεν έχει ανακριβώς και εις τὴν μέλλουσαν δευτέρην Βουλευτικὴν περίοδον· ὥστε τὸ ὅλον τοῦ οἰκοδομηματός μας θέλει εἶναι αὐτόχρονα παρανομία ἐκ θεμελίων μέχρι στέγης.

Εἰς ὅσα μέρη πρόκειται νὰ γίνων δημοτικαὶ ἐκλογαὶ προηγούμεναι τῆς ψευδοπρορίας, εἰς τινὰ μέρη αὐθαίρεται παύσεις Δημάρχων, Παρέδρων καὶ ὁλοκληρῶν δημοτικῶν Συμβουλίων, εἰς ἄλλα, παράλογοι ἀκυρώσεις, ἐπανακυρώσεις καὶ πάλιν ἀκυρώσεις τῶν δημοτικῶν πράξεων, ἕως νὰ γίνων ὑπουργικοὶ οἱ υποψήφιοι, καὶ εἰς ἄλλα οἱ μὲν καταμηνύονται καὶ φυλακίζονται, ὅτι δέθεν ὑποκινούν στάσεις, οἱ δὲ καταδιώκονται καὶ φυλακίζονται, ὡς χρεώσται δέθεν τοῦ Δημοσίου. Πάντοτε δὲ καὶ ὅλοι οἱ πάσχοντες εἶναι, ἐκ τῶν μὴν ὑπουργιζόντων, καὶ οὐδέποτε ὑπουργικοί.

Εὐθυμείθε, Κύριοι, τὴν συμπληρωτικὴν πίστωσιν ἐκ 47,000 περίπου, τὴν ὁποίαν ἐξέτισε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, πρὸ τριῶν μηνῶν, δι' ἐξόδα τῶν περιπλέον τοῦ συνήθους ὑποδίκων καὶ μαρτύρων, διὰ τὰς ὁποίας ἐδώσαμεν τὴν συγκατάθεσίν μας, μ' ὅλην τὴν εὐκολίαν, καλῇ τῇ πίστει. Ἀλλ' ἠπατήθημεν, διότι τὸ πρᾶγμα δὲν τὸ ἀπῆλθον ἡ δικαιοσύνη, ἀλλὰ τὸ ἀντίστροφον τῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον καὶ ἀπεδείχθη μετὰ τούτα.

Ἰδοὺ, Κύριοι, ποιοὶ ἦσαν οἱ πολυκριθμοὶ ὑπόδικοι καὶ οἱ μάρτυρες. Ἐν μίᾳ μερὸς ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὅσοι ἦσαν ὑποψήφιοι διὰ τὴν θέσιν Δημάρχων, Παρέδρων, δημοτικῶν Συμβουλίων, καὶ ὅσοι εἶχον ἐπὶ ῥοὴν καὶ ὑποληψίν, διὰ νὰ μὴν εὐρεθῶσιν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀρ' ἐνός, καὶ ἀρ' ἐτέρου, διὰ νὰ προσβληθῶν καὶ ζημιωθῶν, κατεμηνύθησαν οἱ μὲν ὡς στασιастαί, οἱ δὲ ὡς ληστευδοῦχοι καὶ τὰ τοιαῦτα, τὰς ὁποίας κατηγορίας ἐχαρακτήρισαν ὡς κακούργηματα. Ὅθεν καὶ ἐγένετο καὶ φυλακὴ ἀπὸ τοιούτους ὑποδίκους, καὶ κατὰ συνέπειαν συνέβητε πλῆθος μαρτύρων ἀμφοτέρωθεν. Μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἀθωώθησαν μὲν, καθότι ἦσαν ὅλοι συκοφαντίζοντες διὰ πολιτικὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐντοσούτω ἡ συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐγκρίνεται, διὰ νὰ δεσμευθῇ ἡ ἰλευθερία τῶν πολιτῶν, νὰ στερεωθῶν τὰ νόμιμα καὶ πολύτιμα δικαιώματά των, νὰ βασιλευθῶν, νὰ ζημιωθῶν, νὰ προσβλη-

θῇ ἡ ὑπόληψις των, νὰ παραβιασθῇ ὁ θεμελιώδης Νόμος, καὶ τὸ δημοσίον Ταμεῖον νὰ ζημιωθῇ, καὶ νὰ συνιστῇ εἰς τὰ τοιαῦτα χρηματικῶς.

Διὰ νὰ μὴν ὀρίσῃ ἀκριβοσίαν τινὰ περὶ τῆς ἀληθείας ἡ γενικότης τῆς διηγήσεως, ἀναφέρω ὀνομαστί τινὰ ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων εἴχεται ἡ ὅλη κατὰστασις τοῦ Κράτους.

Εἰς τὴν Βόνιτζαν, διὰ νὰ γίνῃ Ὑπουργικὴ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχή, ἐπαύθησαν αὐθαίρετως καὶ ἀνευ λόγου ὁ Δήμαρχος καὶ ὁλοκληρῶν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, καὶ σὺν τούτοις ἐξήρθέθησαν τοῦ δικαιοῦματος τῆς ψευδοπρορίας μὲ παραβίασιν τοῦ Νόμου οἱ μᾶλλον φορολογούμενοι, καὶ ἐψηροφόρησαν οἱ ἥττον φορολογούμενοι. Καὶ ἐκτοτε, ἕως σήμερον, ἡ Βόνιτσα κατεστάθη τὸ καταχρῶν τῆς ληστείας καὶ τῶν κακούργηματων. Ὅθεν οἱ πάσχοντες χρηστοὶ πολῖται μένου κακούργηματων. Ὅθεν ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἀπροστάτευτοι, τόσον ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην καὶ ὅστις τελευτήσῃ νὰ τοὺς προστατεύσῃ, πάυει τῆς δημοσίας θέσεως τοῦ ἐντός 48 ὥρων. Τὸ τραγικὸν συμβῆναι τοῦ ἀξιοτίμου πολίτου Κυρίου Ἀθανασίου Μοναστηριώτου εἶναι ἱκανὴ ἀπόδειξις, τοῦ ἐκεῖ ἀνυπάρχοντος τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἀπροστατεύτου τῶν πασχόντων. Ὁ κλητὴρ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, σκοπεῖων νὰ τὴν δολοφονήσῃ, ἐπληρώσεν αὐτὸν, ὁ δὲ, φεύγων πληγωμένος, ἐπρόφθαε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ νὰ λάβῃ τὸ ὅπλον πρὸς ὑπεράσπισίν του. Ὁ Δήμαρχος εἰς μὲν τὸν ἐπ' αὐτοφῶν δολοφόνον δίδει προστασίαν καὶ ἄστυον ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τὸν δὲ δολοφονηθέντα Α. Μοναστηριώτην, κηρύττει στασιαστὴν, διατάττει τὴν ἀρόπλισίν του καὶ ἐκδίδει κατ' αὐτοῦ ἐνταλμα συλλήψεως. Ὁ ἀποσταλὴς πρὸς τοῦ Ἐπαρχοῦ Ὑπομειράρχου, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ ἐξέλθῃ τὸ πρᾶγμα, μετὰ τὴν εὐκαιρὴν ἀνέκρισιν καὶ ἐξέτασιν ἀξιοπίστων μαρτύρων, εὕρισκει ἐνοχον τὸν Κλητῆρα καὶ κατακριτὴν τὴν διαγωγὴν τοῦ τε Δημάρχου καὶ δημοτικοῦ Ἀστυνόμου. Τὴν ἀνέκρισιν ταύτην ὁμοῦ μὲ τὴν ἀκριβολήπτων ἐκθέσιν του ἐστειλεν εἰς τὸν Ἐπαρχον καὶ ὁ Ἐπαρχος διὰ τῆς ταχυτῆς ὁδοῦ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Μεσολογγίου. Ἀλλ' ὁ Εἰσαγγελεὺς ἔχων, ὡς φαίνεται, λύσαν ἀχόρταστον κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων, δίδει διαφορετικὴν μαρτυρίαν εἰς τὸ πρᾶγμα, ἀφίνει κατὰ μέρος τὴν ἀνέκρισιν καὶ ἐκθέσιν τοῦ Ὑπομειράρχου, καθὼς καὶ τοὺς ἀξιοπίστους μάρτυρας, καὶ προσκαλεῖ μάρτυρας, ἄλλους δηλ. τοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν ἀποδεδειγμένων ἐχθρῶν τοῦ Α. Μοναστηριώτου, φίλων

ὁμοῦ τοῦ Δημάρχου, διὰ τὴν δύνηθ' ἐν ἐνοχοποιήσῃ τὸν δολοφονηθέντα, ἢ τοῦλάχιστον ἐν περιπλέξῃ καὶ διασκαδῇ τὸ πρᾶγμα, χωρὶς ἐν συλλογισθῇ καὶ, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐν πιστεύσῃ τις, ἢ ὁ νόμος ἐν δεχθῇ, ὅτι εἰς μόνος ἄνθρωπος δύναται ἐν κινήσῃ, ἢ καὶ ἐν φαντασθῇ στάσιν.

Εἰς τὸν δῆμον Ἀστακοῦ, διὰ τὴν γίνῃ Ἰπουργικὴ ἢ Δημοτική ἀρχή, ὁ τότε γενικὸς ὁδηγὸς Νικ. Τζέλιος παραλαβὼν 40 ἐκ τῶν ἀμνηστευθέντων παρ' αὐτοῦ ληστῶν, ἀνευ Β. διατάγματος καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ δήμου τοῦ ἐθαλλε κονάκια εἰς τὰς οἰκίας τοῦ πρώην δημάρχου καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων, τρώγοντας καὶ πίνοντας πολυτελῶς παρ' αὐτῶν, καὶ φοβερίζοντας τοὺς ἐν μὴ τολμήσουν ἐν ἐναντιωθῶν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ γενικοῦ ὁδηγοῦ· καὶ τὸ παραδοξώτερον πρὶν ἐν γίνῃ ἡ ψηφοφορία, ὑπεγράφη ἡ πράξις τῆς ἐκλογῆς, καὶ μετὰ ταῦτα διεδόθη, ὅτι ἐγένεν ἡ ἀγνώριστος καὶ μυστηριώδης ἐκείνη ψηφοφορία.

Εἰς τὸν δῆμον Οἰνιάδος, ἀφ' οὗ παρῆλθον 22 μῆνες καὶ δὲν ἐγένεν ἡ Δημοτικὴ ἐκλογή, ὁ Νομάρχης Ἀκαρνανίης καὶ Αἰτωλίας θεωρῶν τὴν ἀποτυχίαν, τοῦ, ἀνεφέρθη ἐπισήμως εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν λέγων, ἐπεὶ εἰς τὸν δῆμον ἐκείνον ἔχει ἐπιβρῶν ὁ Μαγγινόπουλος καὶ δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν, εἶναι ἀνάγκη ἐν πύσωμεν ὁλόκληρον τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, καθὼς καὶ τῷ ὄντι ἐπαύθη, συνάμα δὲ καὶ ὁ Δημάρχος καὶ ὁ Λος. Πάριδρος. Μένει μόλις ταῦτα ἐν ἴδωμεν τὰς περαιτέρω παρανομίας μέχρι τῆς ἀποπερασώσεως τῆς ἐκλογῆς. Καθὼς καὶ τῶνδε σήμερον ἔλαβον γράμματα, μετὰ τὰ ὅπερ μοι λέγουσιν, ὅτι ὁ κύριος Νομάρχης ἔστειλεν ἱππεῖς χωροφύλακας, αἵτινες ἔρπασαν τὸν Ν. Μαγγινόπουλον καὶ τὸν ἔδωκαν εἰς τὴν φυλακὴν τῶν κακούρων εἰς Μεσολόγγιον, διὰ τὴν μὴ παρευρεθῆ εἰς Κατοχὴν, ὅπου τὴν ἐλευσμένην Κυριακὴν γίνεταί ἡ ἐκλογή τοῦ Δημάρχου.

Ὁ Νικόλαος Μάμαλης Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀποκούρου, ἐπεὶ δὲν ἦτον Ἰπουργικός, ἐρυλακίσθη καὶ ἔμεινε μῆνας 7 εἰς τὴν φυλακὴν Μεσολογγίου, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἐμελέτησε κατὰ διάνοιαν ἐν γίνῃ στάσις.

Εἰς τὴν Κέαν διὰ τὴν γίνῃ Ἰπουργικὴ ἢ Δημοτικὴ ἀρχή, ἐπαύθησαν παρὰ νόμους ἐπὶ τὰ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἐπεὶ ἀποσεκλήθησαν εἰς Συνεδρίασιν παρὰ τοῦ Δημάρχου, δι' ἐπιταγῆς τοῦ Διοικητοῦ, καὶ παρήκουσαν, μετὰ τὸ

ἐν ἐθεώρησαν τὴν πρόσκλησιν παρὰ νόμον, καθὼς ἔπρεπε ἐν τοῦς προσκαλέσῃ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου· ἐθεωρήθη ἀρνήσις ὑπερησίας ἢ παρακοῇ αὕτη, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπαύθησαν. Ἐπειδὴ αὗτοι παραπονέθησαν μετὰ ταῦτα διὰ τὴν πρὸς αὐτοῦς ἀδικίαν ἐξεδόθη διαταγή εἰς τὸν Διοικητὴν μετὰ τὰς παρέλευσιν μηνῶν, διὰ τὴν ἀναλῶν τὰ χρεῖα τῶν, ἀλλὰ τὴν διαταγὴν ταύτην ἀντὶ τὴν στείλῃ ὁ κύριος Ἰπουργός, τὴν ἐκράτησε πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἐκλείδωσεν εἰς τὸ κειώτιόν του καὶ ἐκεῖ ἔμεινε· γενομένων μετὰ ταῦτα καὶ ἑτέρων παραπόνων, ἐγένετο κατ' ἐπαναλήψιν καὶ δευτέρᾳ διαταγῇ τοιαύτη, ἥτις ὑπογράφισα παρὰ τοῦ Κ. Ἰπουργοῦ, ἀρραγίσθαι μετὰ τὴν ὑπουργικὴν ἀρραγίδα καὶ ἀποπερασθῆναι εἰς τὸ κειώτιον τῆς διακπεραιώσεως, ἔλαβε καὶ αὕτη τὴν τύχην τῆς πρώτης, μείνας κλειδωμένη εἰς τὸ κειώτιον τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ.

Τὰ τῆς πολυχρονίου πύσεως τοῦ Δημάρχου Ἀθηνῶν, καὶ τὸ ἐξάμηνον μετῴρον τῆς νέας ἐκλογῆς τὰ σιωπῶ, ὡς πασιγνωστά.

Ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Αἰτωλικοῦ, διὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ τριτημερίου τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀφ' οὗ ἐγένεν ὁ κατάλογος τῶν ψηφοφόρων κατὰ τὸν Νόμον, ὁ Νομάρχης ἔκλειψε ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ δοκοῦν ὅλας ἐκείνας τὰς προσθαλασσείας, τὰς ὁποίας ἐξήτησαν οἱ ὑπουργικοὶ φίλοι· δὲλ. ἐξήρασε μᾶλλον φορολογουμένους καὶ ἐπρόσθεσαν ἥτιον φορολογουμένους. Διὰ κάποιον δὲ Ἀναγνώστην Γολέμην, τὸν ὁρολογουμένον, λέγει ὁ Νομάρχης εἰς τὴν ἀπόφασίν του ταύτην, ὅτι καλῶς ποιοῦσα ἡ Επιτροπὴ ἐξήρασε αὐτὸν, ἐπεὶ δὲ ἡ ἐτήσιος φορολογία, του κατὰ τοὺς φορολογικούς καταλόγους, περιορίζεται εἰς δραχμὰς 85, καὶ οὕτως ἐπεκύρωσε τὸν κατάλογον τὴν 14 Μαρτίου 1846, ὅστις ἀπεκατέστη ὁριστικὸς καὶ ἀπρόσδλητος κατὰ τὸν νόμον, καθὼς ἀπέκτισαν δικαίωματα τρίτοι. Μετὰ παρέλευσιν ὁμοῦ 45 ἡμερῶν, ἦτοι τὴν 29 Ἀπριλίου στέλλει ἀναρρητικὴν διαταγὴν, φέρουσαν κακῆς πίστεως ἡμερομηνίαν 16 Μαρτίου, μετὰ τὴν ὅποιαν ἀνακαλεῖ τὴν ἀπὸ δεκατέσσαρες Μαρτίου ἀπρόσδλητον ἀπόφασιν του προσθέντων νέους ψηφοφόρους, ἐν οἷς καὶ τὸν ῥηθέντα Α. Γολέμην, διὰ τὸν ὅποιον ἀναφέρει εἰς τὴν ἀπὸ 14 Μαρτίου ἀπόφασίν του, ὅτι δὲν ἔχει τὰ προσόντα· καὶ πρὸς δικαιολογήσιν τὸν πιστώνει μετὰ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἐνοικίου τῶν ἐθνι-

κῶν περιβολίων. Φαίνεται, ὅτι εἰς τὴν Νομαρχικὴν του δι-
κονομίαν εἶναι θεμιτὴ ἡ παρανομία, ὅταν πράττεται εἰς βρα-
χὺ διάστημα, καὶ διὰ τοῦτο ἐγράψεν ἡμερομηνίαν 16 Μαρ-
τίου εἰς τὴν διαταγὴν, τὴν ὁποίαν ἐστειλὼν 29 Ἀπριλίου ἡ-
ροῦ μολταυτὰ ἀντικατέστη καὶ ἐκ δευτέρου ὁριστικῶς ὁ
κατάλογος, ἐγένετο ἡ ἐξέλιξις τοῦ τριτημερίου τοῦ Δημοτικοῦ
Συμβουλίου καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ
πλειοψηφία δὲν ἐγένεν ἵπουργικὴ, ἀκύρωσε τὴν ἐκλογὴν ταύτην
ἡ Νομαρχία ἀνευ λόγου, διὰ τὴν ὁποίαν ἀκύρωσιν ἔκαμεν ἔρε-
σιν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνώπιον τοῦ Ἱπουργείου, τὸ δὲ Ἱπουργεῖον ἀπήν-
τησεν εἰς τὴν Νομαρχίαν, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀκυρώσῃ τὴν
ἐκλογὴν τοῦ τριτημερίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ
ν' ἀρίσθῃ νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τριῶν ὑπο-
ψηφίων διὰ τὴν θέσιν Δημάρχου, καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τού-
του νὰ ὁδηγηθῇ ἡ Νομαρχία, διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ,
δηλ. ἐάν οἱ υποψήφιοι δὲν τύχουν Ἱπουργικοί, νὰ κάμῃ τὴν ἀκύ-
ρωσιν τότε· κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τούτων διατάχθησαν
καὶ ἐπροχώρησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Δημαρχικῆς θέσεως,
ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐκ τῶν τριῶν υποψηφίων ἔτυχεν ἐκ τῆς
Ἱπουργικῆς μερίδος, ἡ Νομαρχία, ἐνῶ ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν
τοῦ Δημάρχου, διέταξε συνάμα νὰ ἐξωσθῇ καὶ τὸ δεῦτερον
τριτημέριον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἡ προ-
θεσμία λήγει τὴν 1 Ἰουλίου, 1847 καὶ εἰς τὴν νέαν ἐκλογὴν τοῦ
δευτέρου τριτημερίου νὰ ψηφοφορήσουν ὅσοι εἶναι εἰς τὸν ὁ-
ριστικὸν κατάλογον τοῦ πρώτου τριτημερίου, καὶ προσέτι
οἱ ἀριστεύοντες, πλὴν ὅχι ὅλοι, ἀλλ' ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους
ζητοῦν οἱ ὑπουργικοὶ φίλοι. Ὁ δὲ Ἱπουργεῖον ἐπεκύρωσε τὴν
παρανομον καὶ παράλογον ταύτην ἀπόφασιν τῆς Νομαρχίας,
μολοντί ἔγιναν προρηκτικαὶ περὶ τῆς εἰς τὸν Νομάρχην,
ὅτι γίνονται τέσσαρες παρανομίαι συνάμα, πρώτη ἡ τῆς ἀ-
κυρώσεως τοῦ ἀνεπιδέκτου προσβολῆς ὁριστικοῦ καταλόγου,
δευτέρα, ἡ ἀκύρωσις τῆς γινουμένης ἐκλογῆς, καθ' ὅλους τοὺς
νομίμους τύπους, τρίτη ἡ πρὸ ἐνός ἔτους ἐξέλιξις τοῦ Β.
τριτημερίου τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τετάρτη ἡ προ-
σθήκη τῶν ἀριστευόντων εἰς τὴν ψηφοφορίαν, τὸ ὁποῖον ὑ-
περβαίνει κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφόρων, τὸν ὁποῖον
ὀρίζει καὶ ἀπαιτεῖ ὁ Νόμος, πλὴν ὅλα εἰς μάτην. Ἀρχεῖ
διὰ τὴν ἐξουσίαν νὰ σχηματισθῇ Ἱπουργικὴ ἡ πλειοψηφία,
διὰ νὰ τύχουν Ἱπουργικοὶ οἱ υποψήφιοι διὰ τὴν δημαρχι-
κὴν θέσιν καὶ οἱ Νόμοι αἱ λέγουσι ὅτι θέλουν. Περὶ τού-

ζῶντος, ὅτι, ἂν τὰ παρανόμια ἐξωσθέντα μέλη τοῦ δευτέρου τρι-
τημερίου τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, διςχυρισθῶσι νὰ συνε-
δριάσωσι διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὁ Νόμος τοὺς δίδει ζῶντι δι' ἐν-
ἑτος ἀκύρωσι, ποῖος ἔμπορεῖ νὰ τοὺς ἀποβάλῃ, καὶ τί μέ-
λει γενέσθαι τότε; τὸ ζήτημα τοῦτο αἱ μᾶς τὸ λύσῃ τὸ
Ἱπουργεῖον, ἂν καὶ ἔχῃ ὁδὸν τὴν βίαν καὶ τὴν παρανο-
μίαν.

Ἀνέρετε, Κύριοι, ὅτι ὁ Νομάρχης καὶ οἱ Διοικηταὶ κά-
μουν προσθαρεσίσεις εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ψηφοφόρων
κατὰ τὸ δοκοῦν, πλὴν νομίζω δίκαιον νὰ κάμω διασάφησιν
τῆς δικταίας ταύτης, διὰ νὰ μὴ μείνῃ κακὰ τὰ πράγματα.

Ἐπειδὴ εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενα, ἐνῶ τῶν προσωπικῶν
παθῶν καὶ ἀντιζηλιῶν, εἴτινες ὑπάκουσι μεταξὺ τῶν πολι-
τῶν, νὰ κάμουν τινεὶ ἀδικίας καὶ παράλογους ἐνστάσεις,
ὥστε τὸν μᾶλλον φορολογούμενον ἐκ δραχ. 40, τὸν δὲ ἥττον
φορολογούμενον ἐκ δραχ. 50 νὰ ἐκδικάζουν, ὅτι ἡ φορολογία
τοῦ ἀναδίνει εἰς δραχ. 200, ὁ Νομοθέτης ἀνέθετε τὴν ἐξε-
λεγχὴν ταύτην εἰς τὴν Διοικητικὴν ἀρχήν. Ἦτις ὡς ἀμερό-
ληπτος καὶ δικαία, ἐνῶ τῆς ὑψηλῆς δημοσίας θέσεώς τας,
νὰ ἀπορραξῇ ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως τὰς ἐνστάσεις ταύ-
τας, καὶ δὲν ἐνόμισεν, ὥστε ἦτον δυνατὸν νὰ φατασθῇ πο-
τὲ, ὅτι αἱ Διοικητικαὶ ἀρχαὶ θελοῦν φθάσει εἰς τοιοῦτον βαθ-
μὸν ἀνιθικότητας καὶ στρεβλοδικίας, ὥστε νὰ πράττουν
αὐτὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σπεύδονται νὰ πράξουν καὶ οἱ τῆς
κατωτέρας τάξεως πολῖται· δηλ. ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὸ ἀθῶον
γινώσκοντες τὸν Νόμον, νὰ καταγράφονται αὐτοὶ ἀναλιδῶς ὑπὸ τὸ
ῥάβδρον, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν εἶναι ἀνεκκλήτοι, καὶ ἐνῶ
τούτου νὰ ἐξώνουν ἀπὸ τοὺς καταλόγους ἐν γνώσει καὶ με-
ροληψτικῶν πνεύμα τοὺς μᾶλλον φορολογούμενους καὶ νὰ
προσθέτουν ἀσυστάλως τοὺς ἥττον φορολογούμενους.

Εἰς τὸν δῆμον Οἰνιάδος συνάλλεται φόρος διὰ τῆς βίας
ἀνὰ δύο δραχμάς εἰς ἐκάστην οἰκονομίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα,
•διὰ μισθὸν τῆς ἐθνικολογικῆς· ἐναντίον τῆς Νομοθεσίας ἐνῶ, α.)
Νόμος διὰ τοιοῦτον φόρον δὲν ὑπάρχει· β.) Εἰς τὸν προ-
υπολογισμὸν τοῦ δήμου, κινδύλι διὰ τοιοῦτον φόρον δὲν
εἶναι καὶ γ.) Εἶναι παραδικασίς τοῦ άρθρου 53 τοῦ Συν-
τάγματος, τὸ ὁποῖον ὀρίζει. Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται, οὐδ'
εἰσπράττεται, ἰὰν προηγουμένως δὲν ψηφισθῇ παρὰ τῆς
Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κερῶθῃ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ἦτι δὲ συνάλλονται διὰ τῆς βίας δημοτικὸι φόροι εἰς τὸν

αὐτὸν δῆμον, ἐπὶ τῇ βίᾳ καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἤτοι τοῦ 1845, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ Προϋπολογισμὸς παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς κατὰ τὸν Νόμον, μολταυτὰ οἱ φόροι συνάζονται, τὰ δὲ Σύνταγμα καὶ οἱ Νόμοι δὲ κοιμῶνται.

Ἀπὸ τοὺς ποιμένας Σκηνίτας, οἱ ὅποιοι πρὸ 14 ἐτῶν ἀπεκατεστάθησαν καὶ ἐγγράφησαν Δημόται εἰς Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν, μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρουν τὰ ἀλλεπαλληλα δεινὰ ἀπὸ τοὺς Διοικητάς, διὰ τὰς τοποθετήσεις τῶν ποιμνίων τῶν καὶ ἀπὸ τὰ κонаκία τῶν μεταβατικῶν Σωμάτων, ἐφυγον καὶ ἐπέρασαν εἰς τὸ Τουρκικὸν Κράτος 50 οἰκογένειαι μέχρη τέλους Ἰουλίου, τὰς ὁποίας ἐδέχθησαν οἱ Τούρκοι μὲ πολλὰς περιποιήσεις.

Εἰς νεοκτίστης ποιμὴν τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ ἔλαβε τοποθετήσιν εἰς Εὐρυτανίαν, διὰ πρόβατα 7,000, ὅλα δὲ σχεδὸν τὰ διάφορα ποιμνία, τὰ ὅποια ἐλάμβανον τοποθετήσιν εἰς Εὐρυτανίαν, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπεβλήθησαν καὶ ἐτοποθετήθησαν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ συμφέρον τοῦ Ἐπαρχοῦ Παναγῇ Γαλάνῃ, καὶ ὅσα ἐπροστάτευσαν οἱ Ὑπουργικοὶ φίλοι. Περὶ δὲ τῶν εἰς ταῦτα γενομένων σημαντικῶν καταχρήσεων θέλω ἀναφέρει ὀνημαστὶ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, διὰ νὰ γίνῃ καὶ ἀποτέλεσμα. Ἐπειδὴ σήμερον θέλουν πάθει μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐμαρτύρησαν τὴν ἀλήθειαν.

Τὰ μεταβατικὰ Σώματα, ἐνῶ οἰκονομοῦν εἰς τὰς οἰκίας τῶν πολιτῶν, τροφοδοτοῦνται πρὸς αὐτῶν, καθὼς οἱ ἐπὶ Τουρκίᾳ Δερβενγαγάδες τὸ πάλιν. Κατ' ἐξαιρέσιν δὲ πράττεται τοῦτο εἰς Ἀστακὸν εἰς τινῶν ἀντιπολιτευομένων οἰκίας κατὰ συνέχειαν, διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀντιπάθειαν καὶ σκληρότητα τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Κλάδος Δικαιοσύνης.

Εἶναι μεγάλη δυσκολία, ἀπ' ὅσον παρατηρῶ, διὰ νὰ μὴν εἰπω ἀδύνατον, νὰ δικασθῇ ἀντιπολιτευόμενος μὲ Ὑπουργικὸν καὶ νὰ εὕρῃ δικαιοσύνην, ἂν καὶ ᾔθελεν ἔχει ὅλα τὰ δίκαια, ἢ νὰ χάσῃ ὁ προστατευόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ φίλου, ἂν καὶ ᾔθελεν ἔχει ὅλα τὰ ἀδίκαια. Εἶναι τῶν-τι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου τινὲς εὐσυνείδητοι Δικασταί, διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος τῶν, μὲ τὴν γενναϊότητα εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν, πλὴν ἐν ᾧ ἄφησαν ὀλίγους τοιούτους, τοὺς παρατηροῦν μὲ τὸ τηλεσκόπιον, ὥστε ἅμα καταδι-

καθῇ ὁ ὑπερασπιζόμενος ἀπὸ Ὑπουργικοῦ φίλου, νὰ τοὺς παύσων ἀμέσως, ὥστε ἡ δικαιοσύνη ἀπεχαιρέτισε τὴν Ἑλλάδα, καθότι ἀνεξαρτησία Δικαστηρίων δὲν ὑπάρχει. Ἡ σκανδαλώδης δίκη εἰς τὸ ἐν Μεσοπογγίῳ Κακούργιοδικεῖον, διὰ τὸν φόνον τοῦ Ἀγγαλίδου εἶναι ἱκανὴ ἀπόδειξις τούτων, ὅπου ὁ Εἰσαγγελεὺς ὁ προστάτης τοῦ Νόμου λέγει εἰς τὴν ἀγόρευσίν του, οἱ φονεῖς εὐρέθησαν εἰς ἐξαψίν αἵματος μὲ τὸ νὰ τοὺς ἐπῆρε τὴν χαψιὰν ἀπὸ τὸ στόμα, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐρῶνευσαν, ὃ ἐστὶ καλὰ ἔκαμαν, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου ἀθωώθησαν οἱ φονεῖς.

Διὰ νὰ μὴ μακρυλογῶ εἰς πασίγνωστα πράγματα, ἀναφέρω ἐν συμβεβηκόσιν, μικρὸν μὲν εἰς τὴν οὐσίαν, περιέρχον δὲ εἰς τὸ εἶδος του.

Τὸν παρελθόντα Νοέμβριον 1845 ὁ Δήμαρχος Αἰτωλικῷ ἔθεσεν εἰς δημοπρασίαν τὸ χόρτον τῆς βοσκῆς πολλῶν συνάμα ἰδιωτικῶν ἀγρῶν καὶ ἐλαιώνων, τῇ συγκαταθέσει τῆς κοινότητος, δι' ἑξῶδα τῆς κατασκευῆς τῶν νεοκτιστῶν Γεφυρῶν τῆς πόλεως. Εἰς τῶν δημοτῶν, Χρήστος Γαλάνης ὀνομαζόμενος, ἐναντιούμενος καὶ αὐθαδεύσας ἀπὸ Ὑπουργικὸν αἶμα, ἐσχίσε τὸ βιβλίον τῆς δημοπρασίας, μολοντί τὸν ὠμίλησιν εἰρηνικῶς ὁ Δήμαρχος νὰ ἡσυχάσῃ καὶ ἂν ἔχῃ ἐναντίαν γνώμην δύναται ν' ἀναφερθῇ εἰς τὸν Νομάρχην, πρὸς τὸν ὅποιον θέλει σταλῇ τὸ βιβλίον τῆς δημοπρασίας, διὰ νὰ ζητηθῇ ἡ ἔγκρισίς του. Μετὰ τὴν πρᾶξιν ταυτην εὐρέθη εἰς ἀνάγκην ὁ Δήμαρχος, νὰ κατακηρύξῃ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν τὴν αὐθαδεύσαντα. Ἀλλὰ κατὰ τὴν δικασίμον ἡμέραν ἐν τῇ δημοτικῇ Συνεδριάσει, εἰς τῶν ΚΚ. Δικαστῶν ἡρώτησε τὸν Δήμαρχον, ποίου πνεύματος εἶναι ὁ ὕμνος, καὶ ποίου ὁ κατηγορούμενος, ὁ Δήμαρχος ἀπήντησεν, ὅτι αὐτὸς μὲν δοῦ-ζαι κατὰ τὴν πεποιθήσιν του, τί δὲ φρονεῖ ὁ κατηγορούμενος, δὲ ὁμολογήσῃ μόνος του. Λαθὼν τότε τὸν λόγον ὁ Δικηγόρος τῆς ὑπερασπίσεως κύριος Βάλλος εἶπεν εἰς τὸν Δήμαρχον, « τὸ Δικαστήριον σ' ἐρωτᾷ νὰ ὁμολογήσῃς εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει; σὺ καὶ εἰς ποῖον ὁ κατηγορούμενος, καὶ διὰ νὰ ἐννοηθῶμεν καλῶτερα, εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν, ποῖο; ἐξ ὧν ἦτον ὑπὲρ τοῦ Βάλλου, καὶ ποῖος κατ' αὐτοῦ; » ὁ Δήμαρχος τότε μειδιάσας ἀπήντησεν, ὅτι αὐτὸς μὲν ἦτο κατὰ τοῦ Βάλλου, ὁ δὲ κατηγορούμενος ὑπὲρ τούτου ἀρκεῖ ἐπανελεῖν ὁ Δικηγόρος Βάλλος. Τὸ ἀκρατέριον ε-

μεινεν έκστατικόν διά τήν διαγωγήν ταύτην και άνεχώρει ό εις του άλλου κατόπιν λέγοντες • ό τρόπος τής έρωτήσεως προσδίκασε τό ζήτημα, και περί δικαιοσύνης, άς μήν έρωτά κανεις πλέον. • Και τώντι ή απόφασις εξέδθη άθωωτική με δικαιολογίαν, ότι εύρέθη εις έξαψιν θυμού ό κατηγορούμενος, ότι έπραξε τό έγκλημα.

Πολιτικά κόμματα, Κύριοι, υπάρχουν παντού, αλλά τό υπερισχύον κόμμα, τό όποιον αναλαμβάνει τήν διεύθυνσιν των πραγμάτων διορίζει υπαλλήλους εις τήν υπηρεσίαν φίλους του και ανθρώπους τής εμπιστοσύνης του, έν ώ έκλέγει ικανούς και τιμίους, δέν λέγει εις αυτούς νά άρπάξουν και νά κλέψουν όλα τά δημόσια εισοδήματα άτιμωρητί, και νά κατατρέξουν τό αντιπολιτευόμενον μέρος μέχρι καταστροφής και έξοντώσεως, ως γίνεται ήδη ένταύθα, έπειδή εις τοιαύτην περίπτωση δέν ήμπορεί νά συνυπάρξη ή κοινωνία και εξ ανάγκης έπεται νά γίνουν δύο κοινωνίαι, και κατά συνέπειαν δύο έθνη. Ίσως νομίζουν, ότι τό Υπουργικόν μέρος είναι μεγάλον και ισχυρόν. Δύναμαι όμως νά τους ευθαιώσω μετά θετικότητας, ότι τό Υπουργικόν μέρος μόλις είναι τό έν τέταρτον του έθνους, και τούτο διότι κρατεί τήν εξουσίαν, άλλ' οι άνθρωποι έχουν πατριωτισμόν και αποφεύγουν πάν ένδεχόμενον κακόν. Όθεν και οι ΚΚ. Υπουργοί και Υπουργικοί πρέπει νά συνέλθουν εις έαυτούς, ώστε νά μετριάσουν τά κακά και νά μη σπρώχνουν εις τόν κρημνόν τήν Πατρίδα.

Έρχομαι ήδη εις τόν κλάδον τής Οικονομίας, τής όποιας ή διαχείρισις έμόλυνε τά πάντα.

Περί τά μέσα του παρελθόντος Ιουνίου, ότι οι' δημητριακοί καρποί ήσαν εις τά άλώνια και ή εύφορία ήτο γνωστή και άναμφίβολος, ό Κύριος Υπουργός μάς ειπεν έπισήμως, ότι οι έφεταινοι δημητριακοί καρποί είναι τριπλάσιοι του παρελθόντος έτους, ένεκα τής υπαρχούσης καλλίστης εύφορίας. Εγώ δε τόν απήντησα, και ή όμιλία αύτη υπάρχει εις τά πρακτικά τής Γερουσίας. • Πιστεύω και όμολογώ, ότι δι' όλους τούς ιδιοκτήτας θέλει γίνει εύφορία, αλλά εις τό Δημόσιον δέν διστάζω νά ύποσχεθώ, ότι θα προκύψει σιτοδεία, ένεκα τής κακής διευθύνσεως και του διορισμού των άκταλλήλων έπιστατών, οΐτινες διορίζονται πρός τόν σκοπόν τουτονι. • Άς έρωτηθώ τώρα ό Κ. Υπουργός νά μάς ειπεί εκ του αποτελέσματος, ποιος ειπε τήν αλήθειαν, και διά ποίον λόγον έκστήντησαν εις τοιαύτην άθλίαν κατάστα-

σιν. Πιστεύατε, Κύριοι, ότι οι συστηθέντες και διορισθέντες Έπιστάται ήσαν με προϋπάρχουσαν συμφωνίαν νά κλέψουν όσα ήμπορίσουν άνευ τινός διαταγμού, εκ των όποιων οι μόν νά δώσουν τό ήμισυ, οι δε τά δύο τρίτα εις τούς συστήσαντας και προστατευόντας αυτούς, τό δε Ίπουργείον έν ώ σχεδόν έγνώριζε όλα ταύτα, όχι μόνον δέν τά έμπόδισε, αλλά τά ενεθάρρυνε με τήν αδιαφορίαν του, δι' αίτια, τά όποια αύτό γνωρίζει και διά νά κερδίση ίσως τας ψήφους των φίλων του, όθεν δέν δικαιούται ήδη, έν θελήσῃ νά ειπεί, ότι δέν είναι υπό τήν εύθύνην του αι καταταγρήσεις των υπαλλήλων του και αι συστάσεις των φίλων του, καθότι έγινοντο έν γνώσει, ώστε εις τοιαύτην περίστασιν δέν θεωρείται συνένοχον, άλλ' αύτουργόν του κακού.

Έκ των όλίγων, τά όποια θέλω αναφέρει όνομασι ήδη, πληροφορησθε και διά τό όλον, έπειδή μικρά τις διαφορά υπάρχει μεταξύ του ενός από τό άλλο.

Αι πρόσοδοι τής Ακαρνανίας έδιδον κατ' έτος εις τό Δημόσιον εις όλα τά παρελθόντα έτη από 120 έως 130 χιλιάδας δραχμάς. Εις τό 1845 όμως, έσυνάχθησαν μόνον δρ. 35,000: εις δε τό 1846, μ' όλην τήν καλλίστην εύφορίαν, μόλις συναζονται δρ. 3,000 και έως νά τελειώσουν οι καρποί από τας έποθήκας, δηλ. νά εξέλθουν, θέλουν κατανήσῃ εις δρχ. 20,000 μόνον.

Ίσως μου ειπεί ό Κ. Υπουργός, ή άλλος τις, ότι πώς είναι δυνατόν νά συμβή ή ελάττωσις αύτη, όταν έμετρήθη και έτέθη εις τας αποθήκας.

Από τό ακόλουθον περιστατικόν, τό όποιον θέλω διηγήθῃ, θέλατε συνομολογήσει όλοι μετ' έμου, ότι είναι έπόμενον και βέβαιον νά γίνη.

Οι Έπιστάται των προσόδων δέν διορίζονται οι αύτοί και αποθηκάρχαι εις τό αύτό μέρος, πρός άποφυγήν των καταχρήσεων, και διά τόν έλεγχον τής παραδόσεως και παραλαβής. Κρίτος όμως έγινε εν έξαιρέσει εις Ακαρνανίαν, διά χάριν Υπουργικού φίλου. Ο Έπιστάτης ούτος ό και αποθηκάρχης, βιασθείς από τόν δανειστήν του, διά νά τῷ δώσῃ δρ. 2,000, τας όποιας τῷ χρεωσται, τόν παρεκάλεσε νά τόν περιμείνῃ είκοσι ήμέρας εισέτι, μετά παρέλευσιν των όποιων νά του δώσῃ από τήν δημοσίαν αποθήκην, σίτον κοιλά 300, άπέναντι του χρέους. Αφ' ου δε ό δανειστής τήν ειπεν, ότι δέν μένει άλλο τόσον εις τήν αποθήκην, τήν α-

πάντησι, μὴ σὰς μέλλει περὶ τούτου: ἐκείνος, ὅστις μὲ διώρισε μοῦ εἶπε νὰ κλέψω χωρὶς φόβου ὅσα ἤμπορέσω. Ἰδοὺ Κύριοι, ὅτι ἡ ἐλάττωσις ἀπὸ τὰς ἀποθήκας εἶναι ἀναπόφευκτος. Προσθέσατε τώρα, καὶ τὴν ζημίαν, ἣτις θὰ προκύβει ἀπὸ τὰ ἄχυρα καὶ χόματα, τὰ ἅποια θὰ ῥίψουν οἱ ἀποθηκάριοι εἰς τὰς ἀποθήκας, ὥστε ἡ τιμὴ τῶν δημοσίων σιτηρῶν θὰ ἐλαττωθῇ σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ τότε ὁ Κ. Ὑπουργὸς θὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὸ Νομοσχέδιον διὰ ν' αὐξηθῇ ὁ φόρος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ξενικῶν σιτηρῶν, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἔμειναν ἀπώλητα τὰ ἐπιτόπια γεννήματα.

Τὸ χωρίον Λεπαινοῦ ἔδιδε δέκατον εἰς τὸ Δημόσιον 350 ἕως 400 κοιλὰ σίτου κατ' ἔτος, τὸ ὅποιον φαίνεται εἰς ὅλα τὰ κατὰστιχα τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Ἐφ' ὧς ὁμοῦς εἰς τὸ 1846, ὁ ἐπιστάτης τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ἔδωκε μόνον κοιλὰ 35 μὲ ὅλην τὴν καλλίστην εὐφορίαν.

Τὸ χωρίον Μπαλιμπεῖ, ἐπειδὴ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς εἶναι κάτοικος τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἔμεινε σχεδὸν ὅλως διόλου ἀφορολόγητον.

Εἰς τὴν Βόνιτζαν καλλιέργουν 100 ζευγάρια, ἀλλ' ὁ ἐπιστάτης τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ Ραυτάκης, ἐπαρουσίασε δι' ἀποδεκάτωσιν 164 κοιλὰ σίτου μόνον.

Τὰ αὐτὰ γίνονται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δημόσια εἰσοδήματα, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὰ Τελωνεῖα Ἀκαρνανίας: ἐκρυφώθη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἡ κατάχρησις, ὥστε καὶ ἡ λεῖξις ἀναίδια εἶναι μικρά καὶ δὲν ἀρκεῖ, ὡς πρὸς τὰς πραττομένας καταχρήσεις.

Εἰς τὰ βαλανίδια Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ἔγινε μεγίστη εὐφορία, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ἀνέβη εἰς λίτρας 6,000,000, καὶ πρὸς βαθαίωσιν τούτου ἀναφέρω τοὺς ἐμπόρους, οἵτινες τὸ ἡγόρασαν.

Ὁ ἔμπορος Σπύρος Καραπάνος ἡγόρασεν

ὡς ἔγγιστα λίτρας 2,200,000

• Μανολάτος Δικηγόρος •	• 1,200,000
• Νικόλας Γιαννούλης •	• 1,000,000
• Κωνστ. Φωράντας •	• 600,000

Ὁ Βαρζέλης καὶ λοιποὶ ἔμποροι

Κραβάσαρᾶ • 1,000,000

Ὅλον 6,000,000

Ἐρωτῶ τὸν Κ. Ὑπουργὸν νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον

εἶναι σημειωμένον εἰς τὰ Τελωνιακά κατὰστιχα, ἐπειδὴ, ὡς πληροφοροῦμαι, δὲν φθάνουν εἰς τὸ ἥμισυ.

Ὁ ἔμπορος Πεταλᾶς ἐμβαρκάρει εἰς Βόνιτζαν μαλλία ὀκάδες 30,000, ἀλλ' εἰς τὰ Κατὰστιχα τοῦ Τελωνείου εἶναι σημειωμένα ὀκάδες 6,000 μόνον.

Τὰ Τελωνιακά εἰσοδήματα τοῦ Τελωνείου Ἀστακοῦ μοιράζονται εἰς τέσσαρα μερίδια, ἐξ ὧν τὸ τέταρτον μερίδιον εἶναι τοῦ Δημοσίου, τὸ ὅποιον πολλάκις μάλιστα λαμβάνει καὶ ὀλιγώτερον τοῦ τετάρτου, ὡς μικρότερος κεφαλαιοῦχος.

Ἐπειδὴ ἔχω ἀρκετὰ σημειώματα, διὰ τὰ εἶδη τῆς εξαγωγῆς, προσκαλῶ τὸν Κύριον Ὑπουργὸν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας τὴν κατὰ μῆνα εἰσπραξίν τούτων κατ' εἶδος καὶ κατὰ ποσὸν τοῦ 1845, μέχρι τέλους Ἰουλίου 1846, καὶ θέλω ἀποδείξει, ὅτι τὸ Δημόσιον λαμβάνει μάλιστα τὸ ἕν πεμπτον.

Ὁ εἰς Βόνιτζαν καταναλισκόμενος οἶνος φέρεται ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Μαύραν, διὰ τὸν ὅποιον ἔχω μίαν ἡμισπίσημον σημείωσιν, ὅθεν νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁ Κ. Ὑπουργὸς τὰς εἰς τὰ κατὰστιχα τοῦ Τελωνείου σημειωμένας ποσότητας, καὶ θέλω ἀποδείξει, ὅτι τὸ Δημόσιον λαμβάνει ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς ὀγδόου.

Ὁ Χαντζάρας Ὑγειονόμος Ἀνίνου, καὶ ὁ Μ. Ἀρνῆς Ἐλεγκτὴς τοῦ Τελωνείου, ἐκατηγορήθησαν καὶ ἀπεδείχθησαν καταχρασταὶ καὶ πλαστογράφοι. Ἀλλ' ὁ μὲν Χαντζάρας, ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἑνθερμον Ὑπουργικὸν φίλον προστατήν, ἐπαύθη καὶ εἰσῆλθῃ εἰς δίκην· ὁ δὲ Ἀρνῆς, ἐπειδὴ προστατεύεται ἀπὸ στενὸν Ὑπουργικὸν φίλον, μένει ἀκλόνητος εἰς τὴν θέσιν του, μολονότι εἰς μὲν τὰ κοπέντα διπλότυπα ἐκ τοῦ βιβλίου εὐρέθησαν γραμμμένα 40, εἰς δὲ τὸ στέλεχος τοῦ βιβλίου 4, καὶ πολλά εἶδη ὅλως διόλου ἀσχεμείωτα, τὰ ὅποια γνωρίζει κάλλιστα καὶ ἐπιστήμως ὁ Κ. Ὑπουργός, μὲν ταῦτα μένει ἀκλόνητος. Ἐρωτῶ ποῖος εἶναι περισσότερον ἐνοχος εἰς ταῦτα, ὁ ἐπιστάτης, ἢ ὁ Ὑπουργός; νομίζω βεβαίως ὁ δεύτερος.

Οἱ εἰς Ἀσταχὸν τρεῖς μοναστηριακοὶ μύλοι ἐτέθησαν εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως τὸ ἔτος 1845, καὶ ὁ πλειστηριασμός αὐτῶν ἀνέβη εἰς δραχ. 3,500· τὸ Ὑπουργεῖον ὁμοῦς δὲν ἐνέκρινε τὴν ἐνοικίασιν καὶ τοὺς ἀφῆκεν εἰς τὴν ἐπίστασιν τοῦ νῦν δημαρχεύοντος Ν. Τζέλιου, ἀπὸ τὸν ὅποιον, αὐτὸς ἔλαβεν, οὔτε θὰ λαβῇ λεπτὴν τὸ Δημόσιον, καὶ πιστεύω, ὅτι δὲν θὰ φανῇ σημειωμένον παντελῶς τὸ εἰσόδημα τούτου, οὔτε

εις τὰ Δημόσια κατάστιχα, οὔτε εἰς τὸν ἀπολογισμὸν, οὔτε εἰς τὸ Αἵματρο Μαῆστρο τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὴν τύχην, τὴν ὁποῖαν λαμβάνουν τὰ δημόσια εἰσοδήματα ἐκ τῶν καταχρήσεων, τὴν αὐτὴν λαμβάνουν καὶ οἱ Δημοτικοὶ φόροι, ἐπεὶ εἰσπράττονται καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοῦς ἰδίους, δημοσίους ἐπιστάτας.

Διὰ νὰ πληροφορηθῇτε, Κύριοι, καὶ ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα περὶ τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Διοικητικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους, οἱ Κύριοι Ὑπουργοὶ τῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἃς παρακαταθέσουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας τὰς διαφόρους ἐπισήμους ἀναφορὰς καὶ ἐκθέσεις τοῦ εὐσυνειδήτου Ἐπαρχοῦ Ἀκαρνανίας, καὶ ἐκεῖ θέλετε ἰδῆ τὰς τρομερὰς καταχρήσεις τοῦ δημοσίου πλούτου, τὴν ληστείαν καὶ τὰ κακούργηματα, τὰ ὁποῖα πηγαίνουν καὶ υποβάλλονται ἀπὸ Ὑπαλλήλους τῆς ἐξουσίας καὶ ἀπὸ Ὑπουργικῶν φίλους. Νομίζω ὅμως καὶ πιστεύω, ὅτι, ἐπεὶ ὁ Ἐπαρχος οὗτος, ὡς τίμιος ὑπάλληλος ἀνεφέρθη ἐπισήμως μὲ εἰλικρίνειαν, ἀναφέρων σαφῶς καὶ λεπτομερῶς τὰς τρομερὰς καταχρήσεις καὶ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ τόπου, θέλει λάβει πολλὰ ὀφλίγματα τὴν παῦσιν του, καθότι κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα δὲν διωρίσθη Ἐπαρχος, διὰ νὰ ἐνεργῇ μὲ τιμιότητα καὶ δικαιοσύνην.

Εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Ἀκαρνανίας, Γαλιτζᾶ, ὑπάρχουν Μοναστηριακὰ κτήματα καὶ ὀλίγα ἐθνικὰ πρώτης ποιότητος, τὰ ὁποῖα ἐζητήθησαν ἀπὸ ὑπουργικοῦ φίλου νὰ τὰ λάβουν μὲ φαλαγγτικὰ γράμματα. Ὁ Οἰκονομικὸς ἔφορος τὰ ἔγραψεν εἰς τὸ βιβλίον τῆς δημοπρασίας εἰς μίαν μηδαιμινοτάτην τιμὴν, χωρὶς ὅμως νὰ κηρυχθῇ ἡ δημοπρασία, ἢ νὰ τὴν γνωρίζῃ κανεὶς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς προθεσμίας ἔδωκε τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι ἐξετελέσθησαν τὰ πάντα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους· μαθὼν τοῦτο ὁ Νικόλαος Γιαννοῦλης ἀπὸ φίλον του, ἐπεμψεν ἀναφορὰν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας προσθέτων 30 ἐπὶ τοῖς 0/0 διὰ νὰ τεθοῦν εἰς δημοπρασίαν, ἀλλ' ἐπεὶ δὲν εἶδεν ἐνέργειαν, ἐπεμψε καὶ δευτέραν ἀναφορὰν μὲ τὸ Ταχυδρομεῖον ἐπὶ συστάσει καὶ μὲ τακτικὸν ἀποδεικτικόν, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν εἰσῆκουσθη, καὶ ἴσως δὲν ἀπεράσθησαν, οὔτε εἰς τὸ βιβλίον τῶν εἰσπραχθέντων αἱ ἀναφοραὶ, διὰ νὰ προσποιητῇ ἀγνοίαν ὁ Ὑπουργός. Πληροφοροῦμαι ὅμως, ὅτι διὰ μεσιτείας τῶν ὑπουργικῶν

φίλων, ὁ Κύριος Ὑπουργός ἔδωκε τὴν ἐγκρίσιν πρὸ 25 ἡμερῶν. Ἡ πράξις αὕτη εἶναι ὑπὸ βαρεῖαν εὐθύνην τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, εἶναι ἀσυγχώρητος καὶ παράνομος, καὶ τὰ κτήματα θέλουν ἐπιστραφῇ αὐτοδικαίως εἰς τὸ Δημόσιον. Πληροφοροῦμαι προσέτι μετὰ θετικότητος, ὅτι ὁ Κύριος Ὑπουργός ἔχει πολλὰς τοιαύτας πράξεις καμωμένας καὶ ἀκόμη χειρότερας εἰς Νόβελαν καὶ ἄλλας παραχωρήσεις δημοσίων κτημάτων καὶ γαῶν, διὰ τὰ ὁποῖα θέλομεν ζητήσῃ λόγον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ἐάν ὁ Κύριος Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἔκαμεν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ τοιαύτου διαχειρίσιν, ὁποῖαν κάμνει εἰς τὰ δημόσια πράγματα, βεβαίως τὸ συγγενικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ δικαστήριον ἤθελον τὸν βάλλει ὑπὸ κηδεμονίαν ἀνευ ἀναβολῆς.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων, Κύριοι, δύναται νὰ συμπεράνῃ ἕκαστος εἰς ποῖον βαθμὸν ἀταξίας, διαφθορᾶς καὶ κακοηθείας ἔρθηκε τὸ ἔθνος μας, ὥστε μὲ μεγάλην δυσκολίαν θέλει ἐπανέλθῃ πλέον ἢ τάξις, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ κατάπαυσις τῶν μεγάλων καταχρήσεων.

Ἐάν εἰς τὰ διάφορα ἔθνη τοῦ κόσμου ἦναι τοιαῦται Κυβερνήσεις, πρῶτος ἤθελεν τολμήσῃ νὰ ἐπικαλεσθῇ, ὅτι πώποτε νὰ μὴν ὑπάρξῃ Κυβέρνησις εἰς τὸν κόσμον, πλὴν νομίζω, ὅτι ἡμεῖς μόνον εἴμεθα καὶ τὸ πρωτότυπον καὶ τὸ ἀντίτυπον.

Ἐπεὶ δὲ ὅλα ταῦτα, καθὼς καὶ ἄλλα πολὺ περισσότερα, τὰ ὁποῖα γνωρίζετε, Κύριοι, γίνονται ἐν γνώσει τοῦ Ὑπουργείου, τὸ Ὑπουργεῖον χρεωστεῖ νὰ μᾶς δώσῃ μίαν ἐξήγησιν, διὰ ποῖον λόγον τὰ συγχωρεῖ νὰ γίνωνται. Ἐάν θεωρῇ ὅτι πταίει τὸ σύστημα, ἃς μᾶς τὸ εἴπῃ καθαρά, ἐπεὶ ἡ σωτηρία τῆς Πατρίδος εἶναι προτιμωτέρα παντὸς συστήματος, ἀλλὰ δὲν βλέπω, ὅτι εἶναι τοῦτο, ἐπεὶ τὸ Σύνταγμα δὲν λέγει νὰ ἀρπάζωνται καὶ νὰ κλέπτονται τὰ δημόσια εἰσοδήματα, μὲ πλήρη γνώσιν καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως· δὲν λέγει νὰ ἐπηρεάζωνται τὰ δικαστήρια, καὶ νὰ βεβηλοῦνται ἡ δικαιοσύνη· δὲν λέγει νὰ ἐμπαίζωνται καταπατούμενοι οἱ Νόμοι καὶ νὰ παραβιάζωνται αἱ ἀντιπροσωπικαὶ ἐλλογαὶ μὲ τὴν μεγαλητέραν ἀναιδέειαν. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα τὸ Σύνταγμα ὁρίζει μὲ αὐστηρότητα ὅλα τὰ ἐναντία. Ὅθεν χρεωστεῖ νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ εἰλικρινῶς καὶ σαφῶς ποῖος εἶναι ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον γίνονται τοσαῦτα καὶ τεликаῦτα, καθότι τὸ κακὸν ὑπερεξεγείλησεν.

Πολλάκις τὰ Ὑπουργικὰ ὄργανα ὠμίλησαν καὶ ἐδημοσί-
ευσαν, ὅτι ἐνῶ ἡ Γερουσία εἶναι σῶμα συντηρητικόν, παρ-
βαίνουσα τὸν προορισμὸν τῆς ἐξέρχεται τοῦ Συντηρητικοῦ κύ-
κλου καὶ κατακρίνει ἀσπληρῶς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐάν τοῦτο
ᾖ ἀληθές, πρῶτος εἶμαι ἑτοιμὸς νὰ ἀπισθοδρομήσω. Ὅθεν
ἐρχομαι εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Καὶ, ὁμολογῶ, ὅτι ἡ Γερουσία εἶναι Σῶμα συντηρητικόν,
ἔχουν νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ προσέχῃ εἰς τὴν
ἀκριβοῦς διατήρησιν τῶν καθεστώσεων, καὶ οὐχὶ νὰ ὑποστηρίξῃ
πρόσωπα, τὸν Ἰωάννην παρὰ. χάριν, ἢ τὸν Νικόλαον, καὶ ὅταν
ᾔθελεν πράττει μωρίας παρανομίας καὶ ἀτοπήματα, διότι τό-
τε ᾔθελον εἰσθαι Σῶμα ἐπιθλασθῆς καὶ φατριαστικὸν ἐπὶ κα-
κοῦ. Ἐάν αἱ πράξεις καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ Ὑπουργείου ᾖ ἐντὺς
τοῦ Συντάγματος, ἐντὺς τῶν Νόμων, ἐντὺς τῆς δικαιοσύνης,
ἐντὺς τῆς τάξεως καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς Πατρίδος, ἔχουν
δίκαιον τὰ Ὑπουργικὰ ὄργανα, ἀλλ' ἔάν ᾖ τὸ ἐναντίον,
ὡς καὶ τῶ ὄντι εἶναι, ἀναντιρρήτως, καὶ καθὼς ἀριδύλως ἀ-
ποδεικνύεται ἐκ τῶν ὅσα ἀνέγραψα, καὶ ἐκ τόσων ἄλλων πολυα-
ριθμίων πασιγνώστων πράξεων, βεβαιούται ἀναντιρρήτως,
ὅτι ἡ Γερουσία μάλιστα εἶναι παρὰ πολὺ ἐντὺς τοῦ στενο-
τάτου συντηρητικοῦ κύκλου.

Ἐπειδὴ, Κύριοι, ὅλα ταῦτα γίνονται ἐν γνώσει τοῦ Ὑ-
πουργείου, τὰ ὅποια διαβεβαιῶ ὡς ἀληθέστατα, ἡ δὲ ἀβλία
κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐβόησεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ἡ
Γερουσία νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μείνῃ μέχρι λόγου, ἀλλὰ
νὰ τὰ λάβῃ ὑπὸ ὄφρυον καὶ νὰ πράξῃ, ὅ, τι εἶναι
δυνατὸν εἰς αὐτήν. Δὲν λέγω ποτὶ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ὀρίζοντος
τῆς, ἀλλὰ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ πράξῃ πᾶν ὅ, τι συμβαίνει καὶ
μὲ τὰ καθήκοντά της διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος.

Ὡς ἐκ περιθίου ἀναγέρω δύο περιστατικὰ, τὰ ὅποια ἔ-
τυχον νὰ ἴδω ἐκ τοῦ πλησίον, διὰ νὰ πληροφορηθῇτε κατὰ
πόσον προχωρεῖ τὸ αὐθαίρετον καὶ ἡ διαφθορά εἰς ὅλας τὰς
τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν Ἐκκλησιαστι-
κὸν Κλήρον. Σκοπὸν δὲν ἔχω νὰ ὑπερασπισθῶ πρόσωπα, ἐ-
πειδὴ οὔτε σχέσεις ἔχω, οὔτε διαθέσιμ, ἀλλὰ θέλω διηγεσθῆ
ἀπλῶς τὸ πρᾶγμα χάριν τῆς ἀληθείας, ἥτις ἐνδέχεται νὰ
χρησιμεύσῃ κατὰ τι καὶ ὡς συμβουλὴ.

Ἀφοῦ οἱ ὑπάλληλοι τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς καταμήνυσαν τὸν
Ἐπισκοπὸν Ἀκαρνανίας πολλάκις εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ ὁ
Κύριος Εἰσαγγελεὺς δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ λαβὴν ἐνοχοποιήσεως,

ἀνέλκον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ἢ μᾶλλον τοῦ σκοποῦ Ἐκ-
κλησιαστικῶς οἱ ἅγιοι Συνοδικοί, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ τὸν Ἐρερον
ἐνταῦθα ὡς κατηγορούμενον, διὰ νὰ μὴ εὑρίσκαται ἐντὺς τῆς
Ἐπισκοπῆς, ἐπεμψάν Ἐξάρχον τὸν Κύριον Θεοφάνη, διὰ νὰ
κάμῃ ἀνακρίσεις καὶ νὰ φέρῃ πληροφορίες. Εἶναι γνωστὸν,
γνωστότατον, ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἐξάρχου Θεοφάνους, καὶ τοῦ Ἐ-
πισκόπου Ἀκαρνανίας ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἔχθρα, ὅθεν καὶ ἐξά-
γεται ὁρθὴν καὶ ἀλάνθαστον συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀποστολὴ
ἐγένετο ἐκ προθέσεως καὶ ἐπιτήδης, διὰ νὰ κατορθώσῃ καὶ φέ-
ρῃ κακὰς πληροφορίες, συμφώνως μὲ τὴν μυθολογίαν τοῦ λύ-
κου μὲ τὸ ἀρνίον· ἔχουν θυμὰ γένους μοι, καὶ θέμις καὶ μὴ
Θέμις.

Δὲν θέλω νὰ ἀναγέρω διὰ τοὺς ὁμόφρονάς του συμπρά-
κτορας, τοὺς ὁποίους ἐλαβεν ὁ Κ. Ἐξάρχος, δηλ. τοὺς ἐκ
συστήματος ἐναντίους τοῦ Ἐπισκόπου, καθὼς καὶ τὴν πα-
ραδοχὴν ἐκείνων τῶν μαρτύρων, οἵτινες δίδουν προηγουμέ-
νως τὰ πιστὰ, ὅτι θέλουν μαρτυρῆσαι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν
τῶν, δὲν ἀναφέρω τὴν προηγουμένως διαδοθείσαν παρ' αὐ-
τῶν ἐπιτήδης φήμην, ὅτι, ἐπειδὴ διακινεῖται κακῶς κατὰ
τοῦ Ἀκαρνανίας, ἢ τε πολιτικῇ καὶ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ, θε-
ωρεῖται ἀπὸ τοῦδε πεπαυμένος, καὶ ὅτι ἡ Ἐπισκοπὴ Αἰτω-
λοακαρνανίας διακρίνεται καὶ δίδεται εἰς δύο νεοχειροτονη-
θεσομένους Ἐπισκόπους, καὶ τόσας παραπαιστικὰς μαρτυρίας,
διὰ τὰ ὅποια ἀπαιτεῖται τῶν ἀποστολῇ ἀμερολήπτου ἀ-
νακριτοῦ, διὰ νὰ ἀνακρίνῃ τὰς πράξεις τοῦ Ἐξάρχου ἀνα-
κριτοῦ. Ἀλλὰ περιφρίζομαι νὰ εἰπῶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅτι
ἐάν οἱ ἅγιοι Συνοδικοὶ προεγνώριζαν τὴν μεταξὺ Ἐξάρχου καὶ
Ἀκαρνανίας διαφωνίαν καὶ ἐστεῖλαν αὐτόν, καὶ ἐάν τῶ ἔ-
δωσαν ὁδηγίας συμφώνως μὲ τὰς πράξεις του, δικαιούται
ἕκαστος νὰ εἰπῇ, ὅτι τοιαύτη διαγωγὴ δὲν συνάδει μὲ τὸν
ἀρχιερατικὸν καὶ συνοδικὸν χαρακτῆρα, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ
ᾖ τὸ παράδειγμα τῆς μετριοπαθείας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἐτι
δὲ καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κλήρου ἀπὸ τὰς πολιτικὰς
περιπλοκάς.

Τὸ δεῦτερον περιστατικὸν τῆς αὐθιχεσίας εἶναι τὸ ἀκόλουθον.

Εἰς τὸν ἄθμον ἰλλαντίας χωρίον Σταμνᾶς ὑπάρχει εἰς ἱε-
ρομόναχος ὀνομαζόμενος Ἰγνάτιος, ἄνθρωπος ἐνάρετος καὶ σε-
βάσιμος καταγόμενος ἀπὸ τὴν ἰθάκην τῆς Ἑπτανήσου, καὶ
ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τοῦ 1821, ὁ ὅποιος διὰ τὴν ἰ-
κανότητά καὶ ἀρετὴν του ἐκέρχεται τὸ σῆμα καὶ τὴν ἀγά-

πην όλων τών κατοίκων, καὶ ἐχρημάτισεν Ἡγούμενος εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, πλησίον τοῦ χωρίου Σταμνᾶς. Μετὰ τὴν διαλύσιν τῶν Μοναστηρίων, οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου ἀνερέθισαν παρακλητικῶς εἰς τὸν τότε Ἀρχιερεῆ τὸν μακαρίτην Πορφύριον, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἱερομόναχον Ἰγνάτιον τὴν ἀδειαν νὰ μείνῃ Ἐφημέριος καὶ πνευματικὸς εἰς τὸ χωρίον Σταμνᾶ, ὃ δὲ μακαρίτης Ἀρχιερεὺς γνωρίζων τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ ἱερομονάχου καὶ συμμορφούμενος μὲ τὴν περὶ τούτου ἐγκύκλιον τῆς Συνόδου, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀδειαν κατὰ τὴν αἰτησιν τῶν κατοίκων καὶ ἔμεινε ὡς τοιοῦτος ἕκτοτε μέχρι σήμερον, χαίρων τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων τῶν κατοίκων. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατ' ἀτυχίαν δὲν χαίρει τὴν ἀγάπην τοῦ Κ. Βουλευτοῦ, κατ' αἰτησιν τούτου, ὡς πληροφοροῦμαι, τὸ Ἰπουργεῖον, (μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἰσως) διέταξεν τὴν ἐξορίαν του, ἥγουν νὰ μὴν μείνῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Αὐτικῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς ἓν Μοναστήριον τῆς Πελοποννήσου. Εἰς μάτην ἔτρεξαν οἱ κάτοικοι μὲ παρακλήσεις εἰς τὸν Νομάρχην, διὰ νὰ τοὺς ἀρῇσῃ τὸν γηραιὸν καὶ σεβάσιμον Ἐφημέριόν τους καὶ Πνευματικὸν πατέρα, εἰς μάτην τὰ Δημοτικά Συμβούλια Ὠλενείας καὶ Αἰτωλικοῦ ἔκαμον πράξεις διὰ τὴν ἐνάρετον διαγωγὴν τοῦ ἱερομονάχου τούτου καὶ τὴν ἀνάγκην τὸ νὰ μείνῃ Ἐφημέριος. Εἰς τὸ Ἰπουργεῖον εἶναι προτιμώτερον νὰ καταστραφῇ ὁ ὄμιλος ὁλόκληρος, παρά νὰ χάσῃ τὴν ψῆφον τοῦ Βουλευτοῦ. Τέλος ἀναγκασθεὶς ὁ ἱερομόναχος κατέφυγεν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ Προξένου ὡς ὑπήκοος ἰόνιος παρουσιάσας εἰς αὐτὸν τὸ βαπτιστικὸν του καὶ τὰ διαβατήριά του καὶ λοιπὰ, τὰ ὅποια εὔρε γνήσια ὁ Κύριος Πρόξενος, ἀφ' οὗ ἐξέτασεν δεόντως καὶ τὰ ὅποια ἐπεμψεν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν, διὰ νὰ λάβῃ ὁδηγίαν. Ἀλλ' ἡ ἐξουσία διὰ νὰ προλάβῃ τὴν ἐξορίαν τοῦ ἀνθρώπου, διατάττει κατ' ἐπανάληψιν ἐντόνως, ὃ δὲ προθυμώτατος εἰς τὸ αὐθαίρετον σύστημα Νομάρχης στέλλει διὰ νυκτός τέσσαρας χωροφύλακας, ὡς εἰς ἀρχιληστήν καὶ ἀρπάζοντες τὸν τὸν φέρουν ὅχι εἰς τὸ Μεσολόγγιον, ἐν ᾧ ἦτον ἀσθενὴς καὶ κλινῆρης, ἀλλὰ κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Βασιλᾶδι νὰ τὸν ἐμβαρκάρουν διὰ τὴν Πελοπόννησον, μολοντί ὁ καιρὸς ἦτον ἐναντίος καὶ τὸ πλοῖον δὲν ἠδύνατο ν' ἀναχωρήσῃ. Τρέχουν οἱ κάτοικοι εἰς τὸν Νομάρχην, τρέχουν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Πρόξενον, τρέχει ὁ Πρόξενος εἰς τὸν Νομάρ-

χην, τὸν παρακαλεῖ χάριν φιλάνθρωπίας νὰ φέρουν τὸν ἀνθρώπον εἰς Μεσολόγγιον, τουλάχιστον ἕως ν' ἀναλάβῃ ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν καὶ ἔπειτα ἄς τὸν ἐξορίσουν. Ἀλλὰ μόλις ὁ Κύριος Νομάρχης ἔδωκε τὴν συγκατάθεσίν του νὰ φερθῇ εἰς Μεσολόγγιον, ἕως ν' ἀναλάβῃ, πλὴν ὅχι εὐλικρινῶς· καθότι οἱ χωροφύλακες δὲν τὸν ἔδωκαν, προσκαίζοντες, ὅτι ἦτον νύκτα. Τέλος, ἐπειδὴ καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐπεκράτησεν ὁ αὐτὸς ἐναντίος ἄνεμος, συναισθανόμενοι τὸ κακὸν τὸν ἔφερον εἰς Μεσολόγγιον ὑπὸ φύλαξιν, ἕως ν' ἀναλάβῃ καὶ ἀμέσως νὰ τὸν ἐξορίσουν. Ἰδοὺ ἐλευθέρᾳ πολιτείᾳ, ἰδοὺ Συνταγματικὴ Κυβέρνησις!

Δι' ὅλα ταῦτα ἐπαναλαμβάνω, Κύριοι, ὅτι ἡ Γερουσία νὰ σκεφθῇ μὲ σοβαρότητα τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων, ἐπειδὴ, ἀφ' οὗ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἐξέρχεται τῆς Συνταγματικῆς πορείας καὶ τῶν Νόμων, εἶναι κίνδυνος μήπως ὁ λαὸς ἀρνηθῇ τὴν ὑπακοήν του μὲ νομίμους λόγους καὶ τότε ἰδοὺ ἡ διάλυσις τῆς κοινωνίας.

Ἄλλος Γερουσιαστὴς λέγει τὰ ἑξῆς.

Ἡ προφορικὴ ἐκθεσις τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Νομοῦ τῆς Ἀκαρναντίας, τῆς ὁποίας ἐστάθῃ μάρτυς αὐτόπτης ὁ ἴδιος, εἶναι αὐτόχρημα κακῶν ἱδίας. Παρανομίαι ἀπαρακάλυπτοι τῶν ἐκεῖ Διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀρχῶν, παραβιάσεις τοῦ περὶ δόμων Νόμου, ἐπεμβάσεις ἀσυγχώρητοι εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογάς, πάψεις αὐθαίρετοι δημοτικῶν Ἀρχῶν, καταδιώξεις παράνομοι, φυλακισμοὶ ἀδικαιολόγητοι, διαγωγὴ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀνέκουςτος, διαρπὰγὴ τοῦ δημοσίου πλούτου ἐκ μέρους τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, τοιαῦτα εἶναι τὰ δρώμενα, τὰ ὅποια μᾶς περιστάνει ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ.

Ὀλίγον ἤθελα πιστεύει, Κύριοι! ἂν τὰ ρηθέντα ἦσαν ἀπλᾶ ἀκούσματα, ἢ ἦσαν ἀπλᾶ πληροφορίες καὶ παρὰ τῶν τυχόντων, ἐχόντων ἴσως συμφέρον νὰ διαστρέψωσι τὰ πράγματα· ἀλλὰ λόγοι ἐξηρχόμενοι ἀπὸ τὸ στόμα ἐντίμου Γερουσιαστοῦ καὶ ἐντὸς τούτου τοῦ περιβάλλου, λόγοι βεβαιούμενοι ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ μὲ ἀποδείξεις ἐπισήμους, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος ἀναδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ, ἔχουν πολλὴν βαρύτητα, ἔχουν μεγάλην τὴν πιθανότητα καὶ πολὺ τὸ ἀξιόπιστον.

Τοὺς λόγους τούτους τοῦ ἐντίμου συναδελφοῦ μας ἀκούσατε βέβαια καὶ ὑμεῖς, καθὼς καὶ ἐγώ, μὲ πολλὴν συγκίνεσιν καὶ

συναγὴν καρδίας καὶ διὰ τὴν πρὸς τοὺς πάσχοντας συμπάθειαν, ἥτις εἶναι ἐμφυτὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τὸ ὅποιον συναισθάνεσθαι ἐπιβαλλόμενον εἰς ὑμᾶς καθήκον, ὡς ἐκ τῆς πολιτικῆς θέσεώς σας, καθήκον, τοῦ νὰ ἐπιτηρῆτε τὰς πράξεις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ νὰ μὴ συγχωρῆται, ὅσας βλέπετε τοὺς Συνταγματικούς θεσμούς καὶ τοὺς νόμους τῆς πολιτείας προσβαλλομένους, καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου καταπατοῦμενα, μεταχειριζόμενοι τὰ μέσα, τὰ ὅποια αὐτὸ τὸ Σύνταγμα οἷς χορηγεῖ.

Ἐν τῶν μέσων τούτων εἶναι, Κύριοι! καὶ τὸ ὅποιον τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Συντάγματος δίδει εἰς ὑμᾶς, τὸ νὰ ἀπαιτεῖτε τὴν παρουσίαν τῶν ὑπουργῶν ἐντὸς τοῦ περιθώλου τούτου, ὅσας προέκειται περὶ σπουδαίου ἀντικειμένου, περὶ γενικοῦ συμφέροντος, ὅποιον θεωρῶ καὶ τὸ προταθῆναι, ὅσας προέκειται νὰ λάβετε, ἢ νὰ δώσετε εἰς τὸν Ἱπουργὸν πληροφορίας ἀξίας λόγου· τὸ Σύνταγμα δίδει εἰς ἕκαστον πολίτην καὶ εἰς πολλοὺς ὁμοῦ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀναφέρωνται ἐγγράφως εἰς τὰς Ἀρχάς, ἀλλ' εἰς τὰς Βουλὰς μόνως ἀπένειμε τὸ δικαίωμα, νὰ ἀπευθύνωνται προφορικῶς εἰς τοὺς Κυρίους Ἱπουργοὺς ἀπαιτοῦντες τὴν παρουσίαν αὐτῶν, διότι ἀλληλογραφία μεταξὺ τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ τοῦ Ἱπουργείου δὲν ἐπιτρέπεται.

Οἱ λόγοι τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ ἔπρεπε νὰ κινήσωσιν εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν Κυρίων Ἱπουργῶν, οἱ ὅποιοι καθήμενοι ἐπὶ τῶν οἰκῶν κυβερνοῦν τὸ σκᾶφος τῆς πολιτείας μας· ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι ἀποδείκνουν ἤδη ἀληθῶς ἔπη πτερόντα, μηδὲν ἴχνος ἀρίοντα, εἰμὴ ὀλίγας γραμμὰς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας· οἱ Κύριοι Ἱπουργοὶ εἰδοποιηθέντες πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν παρὰ τοῦ Προεδρείου ἐγγράφως καὶ προσκληθέντες καὶ σήμερον προφορικῶς, ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῶσιν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἰσχυρὸν ἐμπόδιον· ἔπρεπε λέγειν, διότι δὲν ἐπρόκειτο περὶ συζήτησεως νομοσχεδίου τινος, καθ' ἣν περίπτωσιν ἀπεφάσιεν ἡ Γερουσία, ὅτι καὶ ἐὰν δὲν παρουσιασθῶσιν οἱ Ἱπουργοὶ προσκληθέντες, δύναται καὶ χωρὶς τούτων νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν, ἀλλ' ἐπρόκειτο νὰ λάβωσι πληροφορίας ἀπὸ στόματος ἐνὸς Γερουσιαστοῦ περὶ τῆς καταστάσεως ὁλοκλήρου Νομοῦ ὅλης τῆς Αὐτικῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ λάβωσι τὰ κατὰλληλα μέτρα συντόμως καὶ ταχέως, διὰ νὰ περιστείλλωσι τὰς κρανομίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν, διὰ νὰ προλάβωσιν ἐπικείμενα δεινὰ, ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς ταύτης.

Εἰς τοιαύτην περίστασιν εἶπον, καὶ λέγω δικτεινόμενος, ὅτι οἱ Ἱπουργοὶ ὀφείλου νὰ παρουσιάζωνται προσκαλούμενοι, διότι ἡμεῖς ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσωμεν τὴν παρουσίαν αὐτῶν δικαίωμα, τὸ ὅποιον τὸ Σύνταγμα δίδει ἐπίσης εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν· Ἦτε Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ἱπουργῶν· ἄρθρον 81· Γνωρίζετε Κύριοι! τὸ στυγνόμενον τῆς λείψεως, ἀπαιτῶ, δὲν σημαίνει ἀπλῶς τὸ ζῆτ' ὡς χάριν, ἀλλὰ ζῆτ' τὸ ὀφειλόμενον· μόνον τὸ ὀφειλόμενον ἀπαιτεῖται, καὶ τὸ ἀπαιτούμενον ὀφείλεται καὶ δὲν δύναται νὰ πιστεύσω, ὅτι οἱ Κύριοι Ἱπουργοὶ παραγνωρίζοντες τὸ καθήκον τῶν, καταφρονούντες ἢ ὀλιγορούντες ἠρνέθησαν νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Γερουσίαν προσκληθέντες, χωρὶς λόγον κωλύματος.

Ποτὲ δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ Κύριοι, μῆτε ὑπάρχει ἴσως παράδειγμα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Συνταγματικῶν ἐθνῶν, Ἱπουργὸς προσκαλούμενος παρὰ τῶν Βουλῶν, νὰ καταφρονῇ τοιαύτην πρόσκλησιν, ἀλλὰ δέχεται αὐτὴν τόσον προθύμως, καθ' ὅσον φιλοτιμεῖται νὰ φαίνεται ἀνεύθυνος ἐνώπιον αὐτῶν, ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, δίδων λόγον περὶ τῶν ἰδίων πράξεων καὶ τῶν ὑπαλλήλων του, ὅσας ζητηθῇ, ἢ λαμβάνων πληροφορίας, αἱ ὅποιαι δύνανται νὰ τὸν φωτίσωσιν εἰς τὸ ἔργον του. Οἱ Ἱπουργοὶ τῶν Συνταγματικῶν Ἐθνῶν ὁμολογοῦσι καὶ χάριτας δημοσίως ἀπὸ τοῦ βήματος εἰς τὰ μέλη τῶν Βουλῶν, τὰ ὅποια ζητοῦν παρ' αὐτῶν λόγον τῶν Κυβερνητικῶν πράξεων καὶ δίδουν καὶ λαμβάνουν προθύμως πληροφορίας, τὰς ὅποιας ἄλλοθεν δὲν ἔλαβον, ἀρνούμενοι δὲ νὰ παρουσιασθῶσιν ἢ θέλουν δώσει ἀφορμὴν ὑποψίας εὐλόγου, ὅτι δὲν εἶναι ἀνεύθυνοι, ἢ ὅτι ὀλιγοροῦν τὰ καθήκοντά των, μηδὲν φροντίζοντες, ὅπως καὶ ἀν' αἰρώνται τὰ δημόσια πράγματα, ἀλλ' ἀρίοντες τὸ σκᾶφος τῆς πολιτείας νὰ κλυδωνίζεται ἀκυβέρνητον.

Τὰς τοιαύτας προσκλήσεις οἱ Συνταγματικοὶ Ἱπουργοὶ, καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ, ὅτι προέρχονται ἀπὸ πνεύμα ἀντιπολιτεύσεως δέχονται τόσον εὐχαρίστως, ὅταν συνειδότες τὸ ἀνεύθυνον αὐτῶν εἶναι βέβαιον, ὅτι θέλουν ἐξέλθει τῶν Βουλῶν θριαμβεύοντες κατ' αὐτῆς με νέας κατακτήσεις ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης. Τὸ Ἱπουργεῖον, λέγει εἰς τῶν ἐνδόξων τῆς Γαλλίας συγγραφέων τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, πρέπει νὰ ἀκούῃ τοὺς λόγους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, νὰ τὴν σέβεται.

χωρίς τὰ τὴν φοβῆται, νὰ ἀκολουθῇ ἐσκεμμένως τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ὑποδεικνύει, ὅταν ἀναγνωρίῃ ὅτι φέρει εἰς τὸν σκοπὸν, εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα, καὶ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς κανόνας τῆς δικαιοσύνης· ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ ἀκολουθῇ ἀπαρεγκλίτως τὴν ὁποίαν τὸ ἴδιον διέγραψε παρείας, ἀναδεικνύμενον ἰσχυρότερον, φρονημώτερον καὶ ἐπιθεξιώτερον παρὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Τὰ ἀξιώματα ταῦτα τῆς ἐπιστήμης τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου δὲν ἀγνοοῦν βέβαια οἱ Συνταγματικοὶ Ὑπουργοὶ μας, ἀν δὲ προσκληθέντες δὲν ἐπαρουσιάσθησαν, δὲν δυνάμεθα νομίζω, Κύριοι, νὰ ἀποδώσωμεν τοῦτο, εἰς ἀγνοίαν τῶν ἰδίων τῶν καθυκόντων ἢ ἄλλην αἰτίαν, οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν, ὅτι φεύγουν τὴν ἐξέλεξιν τῶν πράξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐνέχονται τότε μόνον, ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι οὗτοι ἐνῆργησαν ὅσα ἐνῆργησαν κατ' ἀνωτέραν τῶν Ὑπουργῶν διαταγὴν. Διὰ τοῦτο γνωμοδοτῶ, ὅτι πρέπει νὰ προσκληθῶσιν ἐπισήμως καὶ εἰς ὥρισμένην ἡμέραν, διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν ὅσων ὁ κύριος Γερουσιαστὴς ἐξέθισεν, καὶ συλλέξαντες τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες νὰ ἐκθέσωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Γερουσίαν παρουσιαζόμενοι.

Περαιῶν τὸν λόγον μου, Κύριοι, κρίνω περιττὸν νὰ κάμω λόγον περὶ τῶν μέσων, εἰς τὰ ὅποια αἱ Βουλαὶ δύνανται νὰ καταφύγωσιν ἐντὸς τῶν ἰδίων καθυκόντων ἐνεργήσας, ὅταν οἱ Ὑπουργοὶ προσκαλούμενοι ἀρνοῦνται ἐπιμόνως νὰ παρουσιασθῶσιν. Τοιαύτη περίστασις δὲν ἐπαρουσιάσθη μέχρι τοῦδε, μήτε θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐπιθυμῶ νὰ πιστεύσω.

Ὁ προλαλήσας ἀπεντᾶ, ὅτι συμφέρον αὐτῶν τῶν ἰδίων Ὑπουργῶν ἦτο νὰ παρευρεθῶσι, ἀφοῦ δὲ, καὶ τοὶ προσκληθέντες δὲν ἐνεφανίσθησαν, ἂν ἔχωσι τι περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεγθέντων ν' ἀντιτάξωσι, δύνανται οἱ ἴδιοι νὰ προσκαλέσωσι συνεδρίασιν ἐπὶ τούτου τῆς Γερουσίας, ἀφοῦ παρακαταθέσωσι τὰ περὶ τῶν ἀναφερθέντων εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῶν εὐρισκόμενα ἔγγραφα, ὑποσχόμενος νὰ καταθῇ καὶ ὁ ἴδιος τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων του ἀναγκαῖα.

Ἄλλος λέγει, ὅτι, ὁ μὲν τῶν Κ. Γερουσιαστῶν ἐρμηνεύσει τὸ ἄρθρ. 81 λέγων, ὅτι ἡ ἀπαίτησις πρὸς τὸ ἐμφανίζεσθαι τῶν Ὑπουργῶν ἐπιφέρει καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν, ἄλλος δὲ, ὅτι ἐναπόκειται εἰς αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἢ μὴ. Κατ'

αὐτὸν δὲν δύνανται νὰ ἀπολογηθῶσιν οἱ Ὑπουργοί, εἰμὴ εἰς ἐκείνα, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελον λάβει γνῶσιν, διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ Γερουσία νὰ στείλῃ εἰς αὐτοὺς ἀπόσπασμα τῶν σημειῶν πρακτικῶν διὰ νὰ ἐτοιμάσωσι τὴν ἀπολογίαν τῶν. Τὰ ὅσα ἀνέφερεν ὁ προλαλήσας εἶναι σοδὰρὰ καὶ ἀπάντων βέβαια τὴν προσηγὴν ἐφῆλκυσαν, ἀλλὰ παρατηρητέον, ὅτι οὐδενὸς Ὑπουργοῦ ἀπητήθη ἡ ἐμφάνισις, ἀλλὰ μόνον εἰδοποιήθησαν, ὅτι περὶ τοιούτων ἀντικειμένων ἤθελε γίνεαι λόγος.

Ἄλλος συμφωνεῖ μὲ τὸν προαγορεύσαντα, θεωρῶν μὲν σπουδαῖα καὶ σοδὰρὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἀλλὰ νομίζων προσφορὸν νὰ κοινοποιηθῶσι τὰ πρακτικά, καὶ νὰ προσδιορισθῇ ῥητὴ ἡμέρα, καθ' ἣν νὰ ἔλθωσιν οἱ Ὑπουργοὶ νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαῖας διασαφήσεις.

Ἄλλος διατείνεται, ὅτι πρῶτον ὀφείλουσιν οἱ Ὑπουργοὶ νὰ παρακαταθέσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὰ παρὰ τοῦ Κ. Μαγγίνα λεγθέντα ἔγγραφα· παρατηρεῖ δὲ, ὅτι ἡ ἐκτεθεῖσα κατὰστασις δὲν περιορίζεται μόνον δυστυχῶς εἰς τὴν Ἀχαρνάν, ἀλλ' εἰς ἅπασαν ἐν γένει τὴν Ἐπικράτειαν, ὅπου καὶ δεινότερα συμβαίνουν.

Ἄλλος λέγει, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε λεγθέντα περὶ προσκλησεως Ὑπουργῶν μέχρι βαθμοῦ τινος εἶναι βάσιμα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐντελῶς.

Ἰπάρχει μὲν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ δικαίωμα τῆς προσκλησεως τῶν Ὑπουργῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπαταῖ, ὅτι ἄλλη παρὰ τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ἐπίκειται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς, οἵτινες ἀρχὴν ἀνεξάρτητον ἀποτελοῦντες, δὲν δύνανται βέβαια νὰ ἐκδικασθῶσι, δι' ὃ μήτε ὁ Νόμος ἤθελε χορηγήσει εἰς τὰ Νομοθετικά σώματα δικαίωμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὁποίου δὲν ἤθελον ἔχει τὰ μέσα. Πλὴν δὲ τούτου, ἐπεὶ ἡ ἠθικὴ τις συστολὴ ἐννοεῖται, ὅτι πάντοτε ὀφείλει νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς Ὑπουργοὺς νὰ ἐμφανίζωνται, αὕτη ἡ λέξις ἀπαιτῶ εἶναι ἀνόκειος εἰς τὸ στόμα Βουλευτοῦ, ἢ Γερουσιαστοῦ. Ἀλλὰ μήτε ἡ γνώμη τοῦ εἰπόντος, ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ κοινοποιηθῶν εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκθεσις καὶ τὰ πρακτικά ἔχεται βάσει οὐδεμίας, τοῦτο μάλιστα ἀντίκειται εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ εἰς τὰς καθιερωθεῖσας ἔξεις εἰς τὰ Συνταγματικά κράτη.

Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ἀλληλογραφίας μὲ ἀρχάς, ἥτις μάλιστα δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη, καθότι καὶ αἱ ἐρωτήσεις καὶ αἱ διαταρῆται πρέπει νὰ ᾖναι προφορικαί. Εἰς μόνον τὸν

μὴν ἔχοντα τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι πολίτην ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις ἀναφορῶν, ἀλλὰ Γερουσιασταὶ καὶ Ὑπουργοὶ χρεωστοῦν προφορικῶς νὰ ἀναπτύσωσι τὰς ἰδέας των, καὶ οἱ Ὑπουργοὶ διὰ τοῦτο ὀφείλουσιν νὰ ᾔναι ἀείποτα παρόντες, ὥστε ἡ νὰ ἀπαντήσωσιν ἀμέσως, ἢ ἂν ἡ ὑπόθεσις εἶναι σπουδαία ζητήσωσι νὰ προσδιορισθῇ ἄλλη ἡμέρα, διὰ τὴν ἀκρόασιν τῶν λόγων των καὶ παρουσίας των τυχόν ζητουμένων ἐγγράφων· ἄλλως ἢ δι' ἀλληλογραφίας ἀντεπιστολὴ ἤθελε ματαιώσῃ μάλιστα τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον προΐθετο ὁ Νομοθέτης τῆς ταχύτητος καὶ δημοσιότητος τῶν συζητήσεων.

Ἀλλὰ πολὺ ὀλιγώτερον ἤγγικε τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος ὁ ὑποτεθεὶς, ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ ὀφείλουσιν, νὰ δώσωσι λόγον ὡς τάχα κατηγορούμενοι εἰς ὀρισμένην ἡμέραν. Ἐναπόκειται εἰς αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν φιλοτιμίαν των συμφέρεται, νὰ ἀνασκευάσωσι, ἂν θέλωσι, ὅσα τυχόν ἐσφαλμένως ἀπὸ τοῦ βήματος τῶν Βουλευτῶν ἤθελον λεχθῇ περὶ τῆς Κυβερνητικῆς των πορείας.

Ὁ ἐκθέσας τὴν κατάστασιν τῶν Ἐπαρχιῶν ἐπαναλαμβάνει, ὅτι δὲν ἠθέλησε μάλιστα, ἐξ ἐφόδου, νὰ ἀποταθῇ πρὸς τοὺς Ὑπουργούς, διὰ τοῦτο καὶ τρεῖς ἐζήτησε νὰ ᾔναι παρόντες, ἐκθέσας προηγουμένως τὸ ἀντικείμενον τῶν λόγων του.

Ἐντοσούτω, μετρησόντου οἱ Ὑπουργοὶ ἀνακαταστάσωσι τούτους, ἡ Γερουσία ὑποτίθεται, ὅτι ἀναγνωρίζει ἀληθῆ τὰ λεχθέντα, καὶ συνομολογεῖ, ὅτι εἰς τοιαύτην κατάστασιν Κυβερνήσεως, κείμεθα ἐκτὸς τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων.

Δι' αἰσχυρίζεται ἕτερος, ὅτι ἡ ἔννοια τῆς λέξεως ἀπειτῶν, συνεισφέρει τὴν ἔννοιαν ὑποχρέωσις τῶν Ὑπουργῶν, δι' ὃ φρονεῖ, ὅτι κατὰ τὸν λαβόντα δεῦτερον τὸν λόγον, καὶ μὲν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σταλῶσιν αὐτοῖς τὰ πρακτικὰ ὀφείλει ὁμοῦ νὰ προσδιορισθῇ ῥητὴ ἡμέρα πρὸς ἐμφανίσιν των· καὶ τότε ἂν δὲν ἐμφανισθῶσι, πρέπει ἡ Γερουσία νὰ σκευθῇ περὶ τοῦ λεγόμενου μέτρου.

Ἄλλος προστίθισιν, ὅτι οὐδὲν τῶν λεχθέντων εἶναι ἄγνωστον εἰς τοὺς Ὑπουργούς, καὶ πρόσφατον παράδειγμα εἶναι ἡ παῦσις τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας. Διὰ τοῦτο φρονεῖ, ὅτι ἀνευ ἀναβολῆς, μὴ ἐμφανισθέντων τῶν Ὑπουργῶν, καὶ τοι προσκληθέντων, ἡ Γερουσία πρέπει νὰ σκευθῇ, πόσον μέτρον ἔχει νὰ λάβῃ ἐνεργητικώτερον.

Ὁ πρῶτος μετὰ τὴν ἐκθεσιν λαβὼν τὸν λόγον παρατηρεῖ, ὅτι κακῶς ἐρμηνεύθησαν οἱ λόγοι του. Δὲν ἐννόησεν, ὅτι εἰ-

ὅτι εἶναι ὑπόχρεοι οἱ Ὑπουργοὶ νὰ ἐμφανισθῶσι, διὰ νὰ δώσωσι λόγον, ἀλλὰ διὰ ν' ἀκούσωσι, δώσωσι τυχόν πληροφορίας τινάς, καὶ πληροφορημένοι, ἐπιτρέψωσι διορθώσεις εἰς τὰς καταχρήσεις ἐκείνας τῶν ὑπαλλήλων των, τῶν ὁποίων παρὰ θέλησιν των ἔσως ἐνεργουμένων, δὲν εἶναι οἱ Ὑπουργοὶ μάλιστα ὑπεύθυνοι.

Ἄλλος, λέγει, ὅτι κακῶς ἐννοεῖται ἡ ἀπαίτησις ἀναγκαστικῆς. Καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου ἐρρίθη, ὅτι ἀνεξαρτήτων ὄντων τῶν Ὑπουργῶν, οὐδεμίαν ἐξέτασις των δύναται νὰ λάβῃ χώραν, ἂν τυχόν δὲν ἐμφανισθῶσι.

Δύο δὲ εἶναι μόνα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπονται εἰς τὰς Βουλὰς, ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι. Τὸ α' καὶ ἐλαφρώτερον εἶναι, νὰ ἐξηγήσωσιν αὐταί, ὅτι δὲν ἔχουν πλέον ἐμπιστοσύνην τῷ βῶν, ὅπερ καὶ ἐπικινδυνώτερον, νὰ ἀρνηθῶσι τὴν ἐπιβήρυσιν τοῦ ὅλου, ἢ μέρους τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ζητήσῃ.

Συμπεραίνει ἐπομένως, ὅτι δύναται μόνον ἡ Γερουσία νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς Ἑ. Ὑπουργούς, ὅτι ἡ ἐκθεσις ἐγένετο, διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἂν θέλωσιν, εἰς τὴν προσηγῇ Συνεδρίασιν, καὶ ἢν ἡ Γερουσία ἄλλως θελήσῃ λάβει τὰ πρόσφορα μέτρα.

Ἡ Γερουσία ἀποφασιζοῖ νὰ συνέλθῃ τὴν προσηγῇ Τρίτην, 10 τοῦ τρέχοντος, πρὸς ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν ταύτων, καὶ ἢν οἱ Ὑπουργοὶ εἰδοποιούμενοι, ὅτι ἐγένετο ἡ ἐκθεσις, περὶ τῆς ὁποίας προεδοποιοῦντο, δύνανται, ἂν θέλωσι, νὰ ἔλθωσι, διὰ νὰ ἐπιτρέψωσι τὰς ὁποίας τυχόν ἔχουσι παρατηρήσεις.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος λήγει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀντὶ τοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Δελιγιάννης.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Τρικούνης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας

Β. Χρηστικὸς πομπῆς.

Τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1846, ἡμέρας Τρίτης.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Ἀντιπρόεδρος Κ. Δελιγιάννης κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν, κατὰ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν εἰς Ἑρέτριαν, ἔχοντα ὡς ἐφεξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησίν Σας τὸ εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαχθὲν, καὶ παρ' αὐτῆς παραδεχθὲν μέ τινας τροπολογίας Νομοσχέδιον, περὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν, ὁμοῦ μὲ ἀντίγραφον τῆς συνοδευούσης αὐτὸ ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργείου, ἐν ᾗ ἐκτίθενται αἱ ἀπαιτούμεναι ἐξηγήσεις, ὡς πρὸς τὰς διαφόρους διατάξεις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ ἔνεκα τούτου κρίνω περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω αὐτὰς καὶ ἐνταῦθα.

Τὴν 27 Αὐγούστου 1846, Ἀθῆναι.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Ι. Κωλέττης.

Ο Θ Ω Ν κ. τ. λ.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς μετὰ τινων τροπολογιῶν ἐπὶ τῶν ἀρθρ. 2, 3, 4, 5, 6, καὶ 8, θέλει εἰσαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Πρωτέρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰδε:

Ἀρθρ. 1.

Εἰς ἐκάστην τῶν εἰς Ἑρέτριαν συνοικισθησόμενων διχοσσιῶν πρώτων οἰκογενειῶν Ψαρριανῶν παρχωρεῖται ἐν οἰκῷ πεδον ἐμβαδοῦ Β. πήγμων 972, πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας, καὶ ἐν ἑκ

τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς Βασ. πήγμων 432, ἐν ὅσων ἔθελον ὑπάρχει διαθέσιμα, πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν. Ἐν Βασ. στρέμμα Εθν. γῆς, πλησίον τῆς πόλεως, διὰ κήπον καὶ 60—100 Β. στρέμματα Ἑθνικῆς γῆς, διὰ καλλιέργειαν. εἰς πρὸς τὰς παρχωρήσεις δὲ ταύτας, θέλει τηρηθῇ ἡ ἀναλογία, ὥστε αἱ μὲν 100 ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἰκογενειῶν, αἰτιναι ἔθελον συνοικισθῇ ἐκείσε πρὸς τῶν ἄλλων, νὰ λάβουν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῶν 100 στρεμμάτων γαιῶν, καὶ ἀπὸ ἐν ἑκ τῶν οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς αἱ δὲ ἕτεραι 100 οἰκογενεῖαι διαιρούμεναι ἀνὰ 25, εἰς τέσσαρας κατηγορίας, καὶ ἀναλογίαν τοῦ χρόνου τῆς ἐκείσε ἀποκαταστάσεώς των, νὰ λάβουν αἱ μὲν τῆς ἀκρ. κατηγορίας, ἀνὰ 90 στρέμματα γῆς, αἱ δὲ τῆς ἑσ. κατηγορίας, ἀνὰ 80 στρέμματα, αἱ δὲ τῆς γῆς. ἀνὰ 70 στρέμματα, καὶ αἱ τῆς δ' ἑς ἀνὰ 60 στρέμματα γῆς, ἐκτὸς τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνέγερσιν οἰκιῶν, καὶ τῶν διὰ κήπους γηπέδων, αἵτινα θέλουν λάβει ἀπασαι αἱ ἀνωτέρω οἰκογενεῖαι ἐκτὸς τούτων θέλουν λάβει καὶ ἐν ἑκ τῶν ἀνωτέρω οἰκοπέδων τῆς παραλίου γραμμῆς, ἐν ᾗ ἔθελον περισσεύσει.

Εἰς τὰς λοιπὰς οἰκογενεῖς, μέχρι 1,000, αἵτινες ἔθελον συνοικισθῇ ἀκολουθῶς ἐντὸς πέντε ἐτῶν, παρχωροῦνται ἀνὰ ἐν οἰκῷ πεδον τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως, πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας, καὶ 50 Βασ. στρέμματα Ἑθνικῆς γῆς, διὰ καλλιέργειαν.

Ἀρθρ. 2.

Εἰς τὰς κατὰ τὸ προϋποβλεπόμενον ἀρθρ. γενησομένης παρχωρήσεως, δὲν δύνανται νὰ διατεθῶσιν αἱ γαῖαι ἢ κτήνη αὐτῶν, ὅσα ἐπιφυλάττονται εἰς τοὺς καλλιεργούντας αὐτὰ Γεωργοὺς, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 19 Μαρτίου καὶ 24 Ἰουνίου 1843, ἐκδοθέντων Νόμων, περὶ παρχωρήσεως προθεσμίας εἰς τοὺς Φαλαγγίτας, ἐκτὸς ἐν αἱ γαῖαι αὗται, ἢ τὰ κτήνη αὐτῶν ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ταύτης, ὅτε θέλουν διδασθαι εἰς αὐτοὺς ἄλλαι γαῖαι τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἐκτὸς τῆς Πόλεως. Κορηγεῖται εἰς τοὺς αὐτοὺς καλλιεργητὰς γεωργοὺς καὶ ἀνὰ ἐν οἰκῷ πεδον ἐμβαδοῦ πήγμων Βασ. 972, πρὸς ἀνέγερσιν οἰκίας ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐν στρέμμα γῆς πλησίον τῆς αὐτῆς πόλεως διὰ κήπον, ὡς καὶ εἰς τοὺς συνοικισθησόμενους Ψαρριανούς, κατὰ τὰ ἀν. ἀρθρ.

Ἀρθρ. 3.

Οἱ λαμβάνοντες τὰ οἰκῷ πεδον, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀνέγερσιν

σιν ἐπ' αὐτῶν τὰς οἰκίας των καὶ ν' ἀποκατασταθῶσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐκείσε, ἐντὸς τῆς δοθησομένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προθεσμίας, τοῦναντίον θέλουν ἀφαιρῆσθαι ἀπ' αὐτοῦς τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα καὶ αἱ γαῖαι, καὶ θέλουν διδῆσθαι εἰς ἄλλους, μὴ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, ἣ θέλουν μένει εἰς τὴν διαθέσιν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρ. 4.

Δίδονται εἰς ἐκάστην τῶν ἀνέμων οἰκογενειῶν δραχ. 300, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀνέγερσιν τῶν οἰκιῶν των.

Δίδεται ὡσαύτως εἰς ἐκάστην τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ προκαταβολὴ τριακοσίων μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν ἀποδοτέων ἀνευ τόκου εἰς τὸ Δημόσιον, διὰ μηνιαίας ἀφαιρέσεως τοῦ τεταρτημορίου τοῦ μισθοῦ των.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενα οἰκόπεδα καὶ ἐν στρέμμα γῆς διὰ κήπον δίδονται δωρεάν. Ἡ δὲ αξία των ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ γαιῶν, καθὼς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 4, ἐδ. α. εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενεῖας δοθησομένη χρηματικὴ βοήθεια θέλουν ἐκπεσθῇ, ἐν κειρὶ τῆς ἐξορλήσεως, τῶν ὧν τυχόν οἱ Ὑπάρξαντες ἔχουν ἀπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις, ἐξαίρεσι τῶν ἀπὸ χρηματικῆς συνεισφοράς.

Ἄρθρ. 6.

Δίδεται Τελωνιακὴ ἀτέλεια ἐν διαστήματι 5 ἐτῶν ἐπὶ τῶν ἐξωθεν μετακομιζομένων εἰς Εἰςτρίαν, πρὸς οἰκοδόμησιν ὠλῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπολύτως χρεισίμων εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν ἐπιπλῶν καὶ σκευῶν.

Ἄρθρ. 7.

Παραχωροῦνται εἰς τὴν δῆμον τῶν Ὑπάρξιων τὰ διὰ πλεονεξίας καὶ ἀγοράς, ὡς πρὸς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καταστημάτων ἀνγκαῖα οἰκόπεδα, καὶ ἡ ἀνωθὶν τῆς παραλίου γραμμῆς σχηματισθησομένη σειρὰ 60 οἰκοπέδων, τὰ ὅποια θέλει διαθέσει ὁ δῆμος πρὸς σύστασιν εκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων κοινωφελῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 8.

Ὅσοι ἀρχαιότητες θέλουν εὑρεθῇ εἰς Εἰςτρίαν μένουσιν εἰς τὸν δῆμον τῶν Ὑπάρξιων, πρὸς σύστασιν ἰδιαίτερου δημοτικοῦ Μουσείου.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ των Οἰκονομικῶν Ὑπουργοί

ἐπισημαίνονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἀθῆναι τὴν 27 Ἀυγούστου 1846.

ΘΘΩΝ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Διατάσσεται ἡ ἐκτύπωσις καὶ διανομὴ τούτων, πρὸς δὲ ἡ συγκάλειψις τῶν τμημάτων διὰ τὴν προσεχῆ πέμπτην 12 τοῦ τρέχοντος, διὰ προδικαστέων καὶ διορισμῶν εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λέγει τὰ ἐφεξῆς.

Μὴ μεγίστην προσοχὴν ἔλασθε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, λυπούμαι δὲ καὶ ἐλυπήθην, ὅτι ἐξ ἀπηνείας ἐμποδίσθην, κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν νὰ παρευρεθῶ, διὰ ν' ἀπαντήσω προσκλήσεως, καὶ κτήρω ν' ἀκούσωσιν οἱ Κύριοι Γερουσιασταί, κατὰ πόσον παραμορφώνονται τὰ πράγματα, διὰ ν' ἀποδειχθῶσι τὰ ἀνύπαρκα.

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἀνάγνωσιν ἔλαθον μὲν τινὰς ἀναγκαῖας σημειώσεις, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης ἐμύθην εἰς πολλὰς λεπτομερεῖας, παρακαλῶ νὰ μοι δοθῇ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, καὶ νὰ προσδιορισθῇ ἡμέρα συνεδριάσεως ἐπὶ τούτῳ τῷ προσεχῆς σάββατον, ἡμέραν, καθ' ἣν συλλέξας τὰς ἀναγκαῖας ἀποδείξεις, θέλω τὰς παρουσιάσει, διὰ νὰ πεισθῇ τὸ Σῶμα, κατὰ πόσον ἡ ἀλήθεια παραμορφοῦται. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ βραχὺ τοῦτο διάστημα, πρὸς ἡσυχίαν τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, οἵτινες κατεβουρβύχθησαν ἴσως ἀκούοντας, ὅτι τὰ πάντα εἶναι παραλελυμένα καὶ εἰς κίνδυνον, παρακαλῶ νὰ διαβεβαιώσω, ὅτι πολλὰ μακρὰν τοῦ νὰ ᾖναι εἰς παραλύσιν ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν προβαίνει εἰς τὴν τακτοποίησιν. Καὶ τοῦτο ἐπιμαρτυροῦσιν οἱ καθ' ἐκαστὴν τὴν Ἑλλάδα περιηγούμενοι ξένοι, οἵτινες ἐξίστανται μάλιστα εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν καὶ εἰς τὴν πρόβον τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, καθ' ὅλους τοὺς κλάδους.

Θέλω λοιπὸν, ἂν ἡ Γερουσία ἀποφασίσῃ τὸ σάββατον, ὡς ἡμέραν συνεδριάσεως, ἀντιτάξει τὰς ἀπαιτούμενας πληροφορίες, ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δώσει τὰς ἀπαιτούμενας ἰδικὰς του, καθόσον ἀφορᾷ τὸν κλάδον του.

Ὁ Γερουσιαστὴς Μαγγίνης ἀποστηρίζει τὴν αἴτησιν τοῦ Κ.

Προέδρου, νά προσδιορισθῇ ἡμέρα συνεδριάσεως τὸ Σάββατον, καὶ νά λάβῃ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, καθότι μήτε ὁ ἴδιος ἐνόησε ποτέ ἐξ ἐφόδου νά προσδῶλῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ζητήσας μάλιστα πολλάκις, νά προειδοποιηθῇ περὶ τῆς μελλούσης ἐκθέσεώς του. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τῆς ἀξίας καὶ προσόδου, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐκθεσίς του ἐμπεριλαμβάνει ὠρισμένα ἀντικείμενα, καὶ οὐχὶ γενικότητος, καθὼς καὶ ὅ,τι αἱ ἀπλὰὶ περὶ μὴ ἐπαπειλούμενης διαλύσεως τῆς κοινωνικῆς διαβιβάσεώς του, δὲν δύνανται νά ἔχουν οὐδεμίαν βαρύτητα, καὶ ὅτι τὰ πράγματα θέλουσι βεβαιώσαι τὴν ἀλήθειαν καὶ οὐχὶ οἱ λόγοι.

Ἡ Γερουσία ἀπορρᾶζει νά δοθῇ ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν εἰς τοὺς ἀρμόδιους Ὑπουργούς, καὶ νά συνέλθῃ τὸ Σώμα εἰς συνεδρίασιν τὸ Σάββατον 14 τοῦ τρέχοντος.

Ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός λέγει μετὰ ταῦτα τὰ ἑξῆς:

Ἐκπράζω καὶ ἐγώ, καθὼς ὁ Κ. Πρωθυπουργός, τὴν λύπην μου, καθότι δὲν ἐδυνήθην νά παρευρεθῶ εἰς τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν τῆς Γερουσίας, ἐνασχολημένος ὢν, κατ' ἐξείνην τὴν ἡμέραν, ὡς τοῖς πᾶσιν εἶναι γνωστόν, εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπου ἐσυζητεῖτο ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὅπου ἦτον ἀπαραίτητος ἡ παρουσία μου.

Μολαταῦτα, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, ἡ ἀγόρευσις τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα, πρὶν ἐπιχειρηθῇ κατὰ τι τὴν ἀπόδειξιν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς, χρεωστῶ νά παρατηρήσω, ὅτι ἂν προήρχετο ἀπὸ πνεῦμα πατριωτισμοῦ καὶ δημοσίου συμφέροντος, μ' ὅλον ὅτι κατὰ τοῦτο δὲν διατάζω, ἀλλο ἦτον τὸ προσφορώτερον καὶ συντελεστικώτερον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μέσον.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἐπιβεβαρυμένοι μὲ τοσαύτας φροντίδας, προεστάμενοι πολυαριθμοῦ προσωπικοῦ, ἰδίως δὲ ὁ ἴδιος ἔχων ὑπάλληλον προσωπικὴν ἐκ πέντε χιλιάδων τριακοσίων ἀτόμων, ἀπασχολούμενος ἀπὸ μυρίας ἀπαιτήσεις, εἶναι πιθανὸν ἐνίοτε νά εὐρίσκωμαι εἰς ἀγνοίαν λεπτομερειῶν τινῶν, καὶ καταχρήσεων ἀκόμη. Ἀλλ' οὐδέποτε, ὅσαςκις ἰδιώτης ἀνέφερέ τι πρὸς ἐμὲ, πολλῶ δὲ μᾶλλον, ἂν ἐπίσημος Γερουσιαστὴς ἤθελε καταδείξει τι τοιοῦτον, ἤρνηθην ἀκρόασιν, καὶ συνδρομὴν καὶ θεραπείαν. Ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν μά-

λιστα ἤθελεν ὁμολογήσαι χάριν εἰς τὸν ἐντιμόν Γερουσιαστὴν, ἂν οὗτος μετ' αὐτοῦ ἐξηγήτο, ἢ προσερχόμενος εἰς αὐτόν, ἢ καὶ προσκαλὼν αὐτόν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἀλλ' ἀντὶ τοιαύτης πατριωτικῆς συνδρομῆς καὶ ἐξηγήσεως, μὲ λύπην μου θεωρῶ τὸ ἐναντίον, ἀγόρευσιν δηλαδὴ μὴν ἔχουσαν μὲν οὐδεμίαν ἀξίαν, πικρῶς δὲ καθυπνομένην τῶν Ὑπουργικῶν πράξεων δημοσίᾳ.

Ἄν δὲ καὶ μὴ παρευρεθῇς εἰς τὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἡ ἐκθεσίς ἐγένετο, ἐκ διαφόρων πληροφοριῶν ἀποράδην συλλεγθεῖσάν, ἐδυνήθην νά σχηματίσω μίαν ἰδέαν περὶ τινῶν, καὶ προποτίμασα ἰδίαις χερσὶ πρόχειρον μίαν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ ν' ἀκούσῃ ἡ Γερουσία, ἐπιφυλάττομαι δὲ καθὼς καὶ ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, πληροφορηθεὶς ἐντελέστερον περὶ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὴν προλαβοῦσαν ἀγόρευσιν τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ, νά ἀναπληρώσω τὰς τυχούσας ἐλλείψεις τῆς παρούσης ἀπαντήσεώς μου.

Ἐνταῦθα ὁ Κ. Ἀντιπρόεδρος Δελιγιάννης παραχωρήσας τὴν θέσιν του εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον Κ. Τρικούπην, λέγει, ὅτι, μάταιαι ἀπέβησαν πολλάκις αἱ ἰδιαίτεροι συμβουλαὶ τὰς ὁποίας ἐπιθυμεῖ ὁ Κ. Ὑπουργός. Διότι καὶ ὁ ἴδιος ἐξέθεσεν εἰς αὐτὸν ἰδιαιτέρως τὰς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Καρυταίνης συμβαινούσας καταχρήσεις, καὶ τὴν σπατάλην τοῦ δημοσίου πλούτου, ἀλλὰ χωρὶς νά ἐπιτύχῃ ποτὲ οὐδεμιᾶς θεραπείας.

Ὁ Κ. Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν ἐξακολουθῶν, λέγει, ὅτι καμμίαν δυσκολίαν δὲν ἔχει νά δώσῃ εἰς τὸν Κ. Ἀντιπρόεδρον τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν, ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται ἤδη περὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Κ. Μαγγίνα, νομίζει, ὅτι εἰς αὐτὴν πρέπει νά περιορισθῇ, δι' ὃ ἀναγινώσκει τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

α Κέραιοι!

Ἐπειδὴ ἡ ἀγόρευσις, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς κύριος Μαγγίνας κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Συνεδρίασιν τῆς Γερουσίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἡ παχυλὴ συκοφαντικὴ κατὰ τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ἰδίως κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὑπερηρεσθῇ τὸ γραφεῖον τῆς Γερουσίας περ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Κ. Μαγγίνα διὰ νά δώσῃ ἀντίγραφον αὐτῆς, σκοπὸν ἄλλον ἔχούσης παρὰ τὸν τοῦ Δημοσίου συμφέροντος, δὲν θέλω δυνήθῃ ἐξ ἐφόδου ἴσως ν' ἀ-

παντήσω εις όλας τας τάς μέρας καταλλήλως, καθόσον μάστιστα έχουν σχέσεις αυτά με τὰ πρακτικά πολλῶν ἐτών τοῦ Ὑπουργείου, διὰ τοῦτο περιορίζω τὸν λόγον μου εἰς ὅσα ἔγκουσα παρὰ διατρήσεων, καὶ ἐδυνάθην νὰ κρατήσω εἰς τὴν μνήμην μου.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Α. παραγράφου τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομικῆς ἐνίσταται τις τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, ὅτι αἱ λέξεις *παρὰ τὴν ἀναγκαστικότητα* εἶναι προσβλητικαὶ καὶ ἀπρεπεῖς καὶ ζητεῖ ν' ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ζητεῖ τὴν ἀνάκλησιν τῆς λέξεως ταύτης, καθότι ἡ λέξις *συκοφαντία* ἀφορᾷ κυρίως πρόσωπα, καὶ ἀπόδοσιν ιδιοτήτων, αὐτὴν ἀποδεικνύμεναι ἔχθελον ἐπιφέρει καὶ ποινὴν, ἐν δὲ περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἔθελεν ἀνασκαιδῶσαι τὸ παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ ἐπιτεθέντα, τίς ἔθελεν εἶναι ὁ ἀρχαῖος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τῆς *συκοφαντίας* ποινὴν, καθὼς καὶ ἐν τῷ ἐναντίον, ὅπου ποινὴ ἔθελεν ἐπιβληθῇ εἰς τὸν Ὑπουργόν.

Ἄλλος παρατρεῖ, ὅτι ἂν ἐπιτραπῇ ἡ λέξις αὕτη, θέλει κλειθῇ τὸ στόμα εἰς πάντα Γερουσιαστὴν, καθότι οὐδεὶς ποτὲ θέλει δυνῆθαι νὰ ἀναφέρῃ τι περὶ τοῦ Ὑπουργείου, χωρὶς νὰ χαρακτηριθῇ *συκοφάντης*, ἐπομένως, ἔθελε παύσει κάθε ἐλευθέρᾳ συζήτησις.

Ἄλλος λέγει, ὅτι ὅταν ἀποδίδονται εἰς Ὑπουργὸν ῥητὴς πράξεις αἰσχυραὶ καὶ τοῦτο μετὰ ταῦτα ψευδῆ ἀποδειχθῇ, τοῦτο εἶναι βέβαια *συκοφαντία*.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς λέγει, ὅτι ἂν ὁ Κ. Γερουσιαστὴς περιορίζεται καταδεικνύων καταχρήσεις ὑπαλλήλων, περὶ τῶν ὁποίων ἔθελε λάβει τυχὸν γνώμην, ἂν καὶ ἔθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ καταχρήσεις αὗται δὲν ὑπάρχουσιν, ἡ λέξις *συκοφαντία* ἔθελεν εἶναι ἀκατάλληλος· ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται περὶ ῥητοῦ προσώπου, περὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν ὁποίαν ὁ Κ. Γερουσιαστὴς εὐχρηστῆται νὰ ἀποκαλέσῃ συνένοχον, ἢ καὶ αὐτοῦ τὸν κακὸν καὶ ἐν πλήρει γνώσει τοῦ ὁποίου ἀξίαι, ὅτι γίνωνται καὶ γίνονται αἱ τοιαῦται καταχρήσεις. Ὁ λέξις ἐπομένως *συκοφαντία* εἶναι, ἡ μόνη ἀρμόζουσα εἰς τὴν ἐιδικὴν ταύτην περίπτωσιν.

Ἄλλος λέγει, ὅτι ἐάν ἐπιτραπῶσι τοιαῦται ἀπρεπεῖς φράσεις, παύει πάντα ἀξιοπρέπεια τοῦ Σώματος. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς, ἂν ἦτον

παρὼν κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίσιν καὶ εὗρισκε φράσιν τινα ὑβριστικὴν ἐδικαιοῦτο νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς, καὶ τοῦτο ἔδυνάτο νὰ πράξῃ καὶ ἕκαστος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν, καὶ ἡ Γερουσία ἔθελε προθυμοποιηθῇ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς. Μολαταῦτα, ὅχι μόνον παρατήρησις δὲν ἐγένετο, ἀλλ' οὔτε ἐβάνε εἰς τινὰ τῶν Γερουσιαστῶν, νὰ ὑπῆρξε τοιαύτη προσβολὴ εἰς τὸν λόγον τοῦ Κ. Μαγγίνα. Ὁ Γερουσιαστὴς οὗτος, ἴσως ἐλαθὲν ἐσφαλμένως πληροφορία, ἴσως καὶ συκορῶντας τις ἀόριστα ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τοιαύτας· καὶ εἰς τὸν Κ. Ὑπουργόν ἐναπόκειται νὰ τὰς ἀναιρέσῃ, καὶ τὸ πολὺ δύναται ὁ Κ. Ὑπουργὸς νὰ εἴπῃ, ὅτι οἱ εἰς τὸν Γερουσιαστὴν δόντες τοιαύτας πληροφορίες ἦσαν συκορῶνται. Ἀλλ' ἐπὶ ὑπομνησθέντι πληροφοριῶν καὶ ἂν μορφώσῃ Γερουσιαστὴς τὴν πεποιθήσιν του, καὶ ἐκτρέψῃ ταύτην ὁμοίως, προκαλὼν τὴν ἀντίρρυσιν τῶν λόγων του, δὲν πρέπει νὰ χαρακτηριθῇ *συκοφάντης*, μήτε δύναται τὸ Σώμα νὰ ἀντιθῇ τοιαύτῃ λέξει.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἀνακαλεῖ τὴν περὶ οὗ ἡ λόγος φράσιν, ἀντικειμένην τὰς λέξεις, *παραπνοήσιν τῆς ἀληθείας*, καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐχρύσης ὡς ἐπεζη.

Ὁ ἐπιτελής ῥητορ εἰς ὅλην τὴν καλύτερον ἀγορεύσιν του ἐπρόσπαθον νὰ κηρύξῃ πιστευτὸν, ὅτι ἐνυπάρχει οἰκονομικὴ κρίσις, ἐπιθυμῶν τοῦτο νὰ τὸ διακρινώσῃ ὅχι εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες γνωρίζουν καὶ τὰ πράγματα καὶ τοὺς σκοποὺς του, ἀλλὰ νὰ τὸ μάθῃ ὁ ἔξω Κόσμος καὶ οἱ θαναισταὶ μας, ὡς ἔκαμε καὶ πῦρσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καὶ τοιοῦτο τρόπον νὰ δυνῶν νὰ εὐχῇ εἰς τὸν μυστηριώδη σκοπὸν του. Ρίψατε ἐν βλέμμα, Κύριοι, εἰς τὰ πρακτικά τῆς Γερουσίας καὶ θέλετε ἴδει, ὅτι ὁ Μάντις τῶν κακῶν οὗτος τὴν ἐκχύρξεν ἑκτοτα, καὶ μολαταῦτα παρήλθε τὸ 1845 ἔτος, ἐγγίζει εἰς τὸ τέλος του καὶ τὸ 1846, καὶ μολοντοῦτο τὸ ἔθνος, ὅχι μόνον ἐξετέλεσε χωρὶς στενοχωρίαν ὅλας του τὰς ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ 666,000 δραχμαί, ἀπὸ τὰς ὁποίας τὸ τρίτον μέρος ἔδωκεν εἰς μίαν τῶν εἰσργετιδίων δυνάμεων καὶ τὰ ἄλλα δύο τρίτα ἔτοιμα εἰς τὴν διακρίσιν καὶ τῶν δύο ἄλλων.

Ἐπειδὴ ποικίλον εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κυρίου Μαγγίνα, ὅτι ἤκουσα ἀπὸ τοῦ ἀρχοτάς δὲν θέλω τὸ ἀρήσει ἀνεὶ ἀναλυτικῆς ἀπαντήσεως, καὶ τὸ οὐκ αὖ-

δέσποτον, εικονίζει τρομεράς καταχρήσεις εις τὴν εἰσπραξίν των ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τῆς πατρίδος του Ἀκαρνανίας καὶ ὡς ἐκ ταύτης συγκρίνει ὅλης τῆς Ελλάδος, καὶ διὰ τὴν δώσῃ περισσότεραν βαρύτητα εἰς τὰ ὑφάσματα του ὀνομάζει τινὰ πρόσωπα ὡς καταχρώμενα, ἄλλα μὲν τὰ τελωνεῖα, ἄλλα δὲ τὰς εἰσπράξεις των σιτηρῶν, καὶ ἐξάγει ἐπὶ τέλους συμπέρασμα, ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐκλογῆς των προσώπων, ὡς ἐκ τῆς ἀδιαφορίας τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ ὡς ἐκ τῆς ἀτιμωρησίας των κακῶν, θεωρεῖται ὁ Ὑπουργός, ὅχι μόνον ὑπεύθυνος ἀλλὰ καὶ αὐτουργός τοῦ κακοῦ.

Ἐμβαίνω ὅθεν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν εἰσπραξίν των προσώπων ἀναβαίνει εἰς πρόσωπα 5,300 περίπου ὅλοι οὗτοι εἶναι Ἕλληνες ἐπαρχιώται καὶ ἀγωνισταὶ τῆς Ελλάδος. Παρατρέχω, Κύριοι, ἀνίσως ὅλα τὰ πρόσωπα ταῦτα ὁ Ὑπουργός εἶναι δυνατόν νὰ τὰ γνωρίσῃ κατ' εὐθείαν. Ἐπομένως ὅλοι ὑμεῖς θέλετε συνομολογήσει, ὅτι ὁ Ὑπουργός εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἔχει χρεῖαν συμβουλῆς καὶ συστάσεως καὶ παρὰ πολλῶν ἄλλων εἰδημόνων καὶ παρὰ ποίων ἄλλων τοιούτων ἡδύνατο νὰ τὰς λάβῃ, εἰμὲν παρὰ των ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς ἐναπιστεύθη τὰ μεγάλα συμφέροντά του, τὴν πολιτικὴν του ὑπερξίν; πράξας ὁ Ὑπουργός λοιπὸν ὅ, τι ἔπρεπε νὰ πράξῃ πᾶς ἄλλος εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν του, ἡμέρτησεν; ὅχι; ὅχι βέβαια! τὸ δὲ θάρρος, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Κ. Μαγγίνας δίδει τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι οἱ διορισθέντες ἐπιστάται ἦσαν μὲ προϋπάρχουσαν συμφωνίαν νὰ κλέψουν ἄνευ τινος δισταγμοῦ, δὲν δεικνύει ἄλλο εἰμὲν θρασύτητα συλλογισμοῦ, τὴν ὁποίαν κανεὶς τίμιος ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ.

Ὁ Κ. Μαγγίνας προσθέτει, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ταῦτα ὅχι μόνον δὲν τὰ ἐμπόδισεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐνεθάρρυνε, διὰ αἷτια τὰ ὑποῖα αὐτὸ γνωρίζει καὶ διὰ νὰ κερδήσῃ τὰς ψήφους των φίλων του ὁποῖα εἶναι τὰ αἷτια αὐτά, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ κύριος Μαγγίνας ἀποδίδει τὴν νομιζομένην ἀδιαφορίαν μας εἰς τὰς καταχρήσεις, ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ ἐννοήσωμεν καὶ κανεὶς ἄλλος παρὰ τὸν ἴδιον Κύριον Μαγγίνα, ἐὰν ὑπῆρχεν εἰς τὴν θέσιν δὲν ἤθελε τὰ γνωρίζει; ἢ γνώρισις ὅμως των καταχρήσεων ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ

ἢ ἐνοχλῇ αὐτοῦ, καθ' ὃν τρόπον τὰ ἐκφράζει ὁ Κύριος Μαγγίνας, εἶναι ἰδέα μεγάλης κακονοίας, τὴν ὁποίαν δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ τις χωρὶς νὰ καταπατήσῃ τοὺς ὅρους τῆς ἠθικῆς, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὴν δημόσιον πίστιν. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴς ψήφους των φίλων μου, δὲν ἐννοῶ, Κύριε, διὰ τί τέλος ἤθελον κάμει ὁποιαδήποτε περὶ αὐτῶν θυσίαν, διὰ νὰ ψηφίσουν τὰ ὁποῖα ἐπχρυσάσα, ἢ θέλω παρουσιάσει Νομοσχέδια; Ἦθελον τὸ πιστεύσει καὶ ἐγὼ, ἀνίσως τὰ Νομοσχέδια αὐτὰ εἶχον ἰδιοταλῇ σκοπὸν καὶ συμφέρον; ἀλλὰ προκειμένου λόγου περὶ Νόμων ὀργανικῶν, οἷον περὶ Νομισματοκοπείου, Τυπογραφείου, Δασονομείων, Γενικοῦ Λογιστικοῦ, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Λογιστηρίου, τοῦ λογιστικοῦ ἐν γένει των Ὑπουργείων, των Ταμείων, περὶ διατιμώσεως τελωνιακῶν τελῶν, περὶ διανομῆς ἐν γένει εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐθνικῶν γαιῶν, ἀπὸ καιρὸν τυραννίας φυτευμένων γαιῶν καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μέχρι σήμερον, ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνευ ἀδείας, ἐλαιῶνων, οἰκοδομῶν, περὶ παραχωρήσεως εἰς τοὺς γεωργούς δύο στρεμμάτων γῆς, εἰς ὅσους ὠκεοδόμησαν, ἢ θέλουν οἰκοδομήσει εἰς ἐθνικὴν γῆν, καὶ θέλουν κάμει αὐλὴν καὶ κήπον, περὶ καθυστερούντων ἐν γένει, προκειμένου λόγῳ περὶ αὐτῶν των Νομοσχεδίων, Κύριε Γερουσιαστά, των ἀφορούντων τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, τὰ περισσότερα των ὁποίων ὁ Ὑπουργός των Οἰκονομικῶν ἔχει ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Μ. καὶ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, τί ἰδιοτελες συμφέρον ἔχει ὁ Ὑπουργός, διὰ νὰ κολακεύσῃ τὴν πλειοψηφίαν των Βουλῶν; Τὸ αἰσθάνεσθαι κάλλιστα, ὅτι κανὲν ἰδιοτελες συμφέρον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ, ἀλλ' ἀπεναντίας ὅλοι καὶ ἐν γένει οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ἄλλοι μὲν νὰ γίνωσιν ἰδιοκτῆται, καὶ ἄλλοι ν' ἀπαλλοτριωθῶσιν ἀπὸ τὰ δυσδαστακτὰ ἔαρη, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐπέβαλεν ἡ κακίστη ἐφαρμογὴ των Νόμων, τὴν ὁποίαν ἔκχρον οἱ κατὰ καιρὸν Ὑπουργοί, οἱ διέποντες τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος μας ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀντιδασιλείας, μέχρι τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.

Θέλει μᾶς εἰπεῖ ἴσως ὁ ἀγορεύσας, ἐπραξεν ὁ Ὑπουργός τοῦτο, διὰ νὰ τοῦ ὑπερασπισθῶν τὸν προϋπολογισμόν του. Καὶ Κύριε, ἃς ἐξετάσωμεν καὶ τοῦτο τὸ μέρος τὸ ἰδιοτελες; Τί παράνομον ἀντικείμενον εἶχεν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου των Οἰκονομικῶν, καὶ ποῖοι τὸν ὑπερασπίσθησαν; ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου των Οἰκονομικῶν ὑπάρχει συντε-

ταρμίνος από μερίδας και κονδύλια κανονικά, ως θέλατε ιδῆ από τὸν μετ' ὀλίγον παρουσιασθέντα εἰς τὴν Γερουσίαν προϋπολογισμὸν, διὰ τὸν ὅποιον μηδεμίαν ἀνάγκην εἶχε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ θερυνθῇ μετ' τὴν σπατάλην τοῦ δημοσίου πλούτου, τὰς ψήφους τῶν φίλων του. Μία ἄλλη μάλιστα πολλὰ καταπράγης περίστασις ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον, ὅτι διαλαθὴ οὐδέποτε ἐθερεύσκειν τὰς ψήφους τῶν φίλων μας. Δεκαπέντε περίπου ἡμέρας ἐσυστήθη ὁ προϋπολογισμὸς, ποῖοι ἦσαν οἱ μετ' ἐπιμονῆς φιλονεικήσαντες αὐτόν; Ήσαν, Κύριοι, ῥήτορες τῆς πλειοψηφίας. Οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι ἐσχίσθησαν μάλλον ἐπιεικέστεροι ὡς πρὸς αὐτόν· τοῦ λοιποῦ καὶ δικτὶ ὑπῆρξεν ἡ τσακότη ἐνοχλή τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποίας συρράπτει ὁ ἀγορεύσας; Βεβαίως, ἀπὸ καταχρήσεις τοιαῦται δὲν ὑπάρχουν, τὰς συρράπτει, διὰ πάντα ἄλλον βέβαια σκοπὸν, παρὰ διὰ τὸ συμπέρον τοῦ Δημοσίου· θέλω δὲ δώσωι ἤδη εἰς τὴν Γερουσίαν ἱκανὰ πραγματικὰ δείγματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Γερουσία θέλει γνωρίσῃ, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὡς πρὸς τὰς καταχρήσεις ἀδιαφόρησεν. Ἰδετέ, Κύριοι, τὰς περιλήψεις ἐκ τῶν ἐπιστῶν ἐγγράφων τῶν Οἴκων. Εὐόρων, καὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν· παρατηρήσατε καταλόγους ὀνομάτων, πότους ἐκ τῶν τελωνιακῶν υπαλλήλων, πότους ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν προσόδων ἐισήξαμεν εἰς δίκην, πότους ἔχομεν ἐγγὺς νὰ τελειώσουν αἱ ἀναγκαστικαὶ τῶν καὶ νὰ τοὺς πέμψωμεν εἰς τὰ δικαστήρια, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ δύο, τελώνης καὶ ἐλεγκτῆς Βονιτζῆς, περὶ ὧν κάμνει τοσοῦτον λόγον ὁ προαγορεύσας. Κάμνει προσέτι λόγον, ὅτι ἓνας ἐπιστάτης ἀποκατασταθῆς καὶ ἀποθηκάριος, βιασθεὶς ἀπὸ τὸν πιστωτὴν του διὰ δρχυμᾶς 2,000, τοῦ εἶπε νὰ προσμένῃ εἰκοσιν ἡμέρας· καὶ θέλει τοῦ δώσει 300 κοιλὰς αἵτου, ὁ δὲ δανειστής του ἐξεπλάγη καὶ τὸν εἶπεν, ὅτι δὲν μένει ἄλλο τόσον εἰς τὴν ἀποθήκην, ἀπήντησε δὲ ὁ ἀποθηκάριος, «τί σὲ μέλλει; ἐκεῖνος, ὅστις μὲ ἐσύστησε μὲ εἶπε νὰ τὸ κλέψω ὅλον». ὁ κύριος Μαγγίνης, οὔτε τοῦ ἀποθηκαρίου τὸ ὄνομα, οὔτε τοῦ δανειστοῦ μᾶς εἶπεν, οὔτε τὴν πράξιν, ὡς τετελεσμένην μᾶς ἀνέφερε. Πολλὰς τοιαύτας διηγείται εἰδήσεις, ὅπως ἴσως τὰς ἐσύλλεξε, διότι πρέπει νὰ πιστεύσωμεν τὸν Γερουσιαστὴν, ἀλλὰ κατὰ πόσον ἔχονται ἀληθείας; τὰ τοιαῦτα, δόσατε ὑμεῖς, Κύριοι, τὴν ἀξίαν, διὰ νὰ ἴδῃτε κατὰ πόσον ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς Μαγγίνης ἐσύλλεξεν ἀπὸ τὴν Πατρίδα του, ὅπου ἐπῆγε, καλὰς πληροφορίας. Πηρώσατε τί εἶπε περὶ τῶν βελανιδιῶν τῆς Ἀκαρνανίας, ὅτι

ἐσυνίχθησαν 6 ἑκατομμύρια. Καταστρέφει καὶ ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν ἐμπόρων, οἱ ὅποιοι τὰ ἐνόρασαν, καὶ ὕστερον ἐρωτᾷ τὸν Ὑπουργὸν νὰ τὴν εἴπῃ, πόσα εἶναι σφαιρωμένα εἰς τὰ τελωνιακὰ καταστήματα, ἐπειδὴ ὡς πληροφορεῖται δὲν φθάνουν οὔτε τὸ ἥμισυ· παρακατιὸν διηγείται καταχρήσεις μάλλων καὶ ἄλλα. Ἐπειδὴ μὲ πρῶτον ὁ ἀγορεύσας Μαγγίνης, πρὶν τὸν κάμω τὴν ἀπαντήσιν, ἐρωτᾷ καὶ ἐγὼ αὐτόν· τοιοῦτοτρόπως γνωρίζει τὰ πράγματα τῆς πατρίδος τοῦ Ἀκαρνανίας καὶ μάλιστα τὸ περὶ βελανιδιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἄλλος, ὡς αὐτὸς καὶ οἱ ἀνέμφοι τοῦ Μαγγινόπουλοι εἶχον ἀφορμὴν νὰ γνωρίζουν καὶ τὸ εἶδος τοῦτο, περὶ οὗ εἰσέτι εἶναι χρεώσται εἰς τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὸ 1833 καὶ 1834, διὰ ἐννεονήντα δύο χιλιάδας δρχυμᾶς μένοντες· εἰσέτι ἀπὸ τὴν ἐνοικίαν, ὡς θέλατε ἰδεῖ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πολυβυλλάτων τούτων ἐγγράφων;·

Ἐνταῦθα ὁ Κ. Ὑπουργὸς παρακατατίθει εἰς τὴν προεδρίαν τρία ἐγγράφα ἀφορῶντα τὴν ἐνοικίαν τῶν Μαγγινοπούλων αἰτούντων ἀποζημιώσεις παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἧτοι ἀναφορὰν τῆς 24 Αὐγούστου 1838 τοῦ Χρ. Μαγγίνης, ὁμοίαν τῆς 23 Αὐγούστου 1838 τῶν πληρεξουσίων Εὐρομέου καὶ ἑκθεσὶν τῆς 10 Δεκεμβρίου 1834 τῆς ἐπὶ τούτου διορισθείσης ἐπιτροπῆς.

• Παραύσατε, Κύριοι, ὅλα ταῦτα καὶ δὲν σὰς μένει, νομίζω, κανένας δισταγμὸς, ὅτι ὁ Κύριος Μαγγίνης ἐπρεπε νὰ ἔχη ἀκριβεστέρας γνώσεις περὶ βελανιδιῶν· μολεταῦτα καὶ πρὶν μὲ ἀπαντήσῃ, τὸν ἀπαντᾷ ἐγὼ εἰς τὴν ἐρώτησίν του. Ἰδοὺ καταστρώσω κατάλογον ἐξηγμένον ἀπὸ τὰ καταστήματα τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ πλέον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ὑπουργίας μου, οὔτε ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου Κωλέττου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου Μαυροκορδάτου, Μεταξὺ καὶ λοιπῶν· ἰδοὺ ἐξάγεται

Τὸ	1842	3,000,000
•	1843	2,400,000
•	1844	1,266,000
•	1845	3,250,000

9,916,000

Τοῦ 1846 μόλις τώρα ἀρχίζει ἡ συγκομιδὴ. Θεωρεῖτε λοιπὸν, Κύριοι Γερουσιασταί, ὅτι εἰς τὰ 4 ἔτη τὰ βελανιδία τῆς Ἀκαρνανίας, μόλις ἐρθασαν εἰς 9 ἑκατομμύρια· ὑμεῖς δὲ ἀπὸ τὴν συλλογὴν, τὴν ὁποίαν ἐκάματε, ὑποθέτατε 6 ἑκατομμύρια ἐν καὶ μόνον ἔτος, ὑμεῖς ὅθεν πρέπει νὰ πι-

πτεύετε ἤδη, ὅτι ἡ ὀνομαστική σημεῖωσις εἶναι φανταστική οὐχὶ δὲ καὶ πραγματική.

Ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης συγχωρήσατέ μοι, Κύριε Γερουσιαστά, νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι ἐμβαίνω εἰς θέσιν νὰ πιστεύσω καὶ ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ Κύριοι Γερουσιασταί, ὅτι ὅχι μόνον δὲν εἴθε εἰς κατὰστασιν νὰ γνωρίζετε βραδίμως ὅσα ἀπὸ τοῦ βήματος ἐκθέτετε, ἀφορῶντα τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν κατὰστασιν τοῦ Κράτους, ἀλλ' οὔτε καὶ αὐτῇ τῇ μερικῇ πατρίδος Σας Ἀκρνανίαι.

Δὲν θέλω ν' ἀρνηθῶ, Κύριε Γερουσιαστά, διότι οὐδεὶς καὶ τῶν προκατόχων μου ἤρνηθη, ὅτι γίνονται καταχρήσεις, αἵτινες δὲν ἐμποροῦν καθολοκληρίαν νὰ λαμβάνουν, ὅχι μόνον ἀπὸ ἓν ἔθνος ἀρτισούστατον καὶ περιστοιχισμένον ἀπὸ τοσαύτας ἀνάγκας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μεγάλα καὶ ἀπ' αἰῶνων συστημένα ἔθνη, καὶ μολαυτὰ εἰς τὴν ἀγορεύσιν σας εἶπατε, ὅτι δὲν εἶναι ἔθνος μέγα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδυνήθη νὰ καταστείλῃ τὰς δημοσίας καταχρήσεις· ἂν μοι τὸ συγχωρῇ ἡ θέσις μου καὶ ἡ ἠθικὴ μου, ἤθελον σᾶς παρουσιάσει μὲ ἀποδείξεις, τοιαύτας πυχυλὰς καταχρήσεις, αἵτινες γίνονται καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μεγάλα ἔθνη.

Ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς ἐπὶ τέλους κάμνει παραλληλισμὸν ἐναντίον τοῦ ὅτι κάμνουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, δηλαδὴ, ὅταν θὰ ἐμπιστευθῶν τινα εἰς ὁποιανδήποτε ἐπιχειρήσιν, τὸν θεωροῦν, πῶς διευθύνει τὰ οἰκιακὰ του· ἐδῶ δὲ ὁ ἀγορεύτας κάμνει τὸ ἐναντίον καὶ λέγει, ἂν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔκμειν εἰς τὴν περιουσίαν του τοιαύτην διαχείρισιν, ὁποῖαν κάμνει εἰς τὰ δημόσια πράγματα, βεβαίως τὸ συγγενικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Δικαστήριον θέλουσιν τὸν βαλεῖν ὑπὸ κηδεμονίαν. Ναι κύριε Μαγγίνα! ὑπερῶν 25 ἡδὲ 30 ἔτη τὴν πατρίδα καὶ 4 πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ὅπου ὁ αἰμὴνιστος Ἀριστείδης μὲ κατήχησεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν, συνάμα μετὰ τοῦ αἰμὴνιστοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, παρημέλησα ἔκτοτε τὴν οἰκογένειάν μου, δὲν ἐφρόντισα νὰ οἰκονομήσω, ὅπως οἱ ἀνεψιοὶ Μαγγινόπουλοι τὰ οἰκονόμησαν μὲ τὰ βαλκανιδικὰ τῆς Ἀκρνανίας καὶ μὲ τὰ μοναστηριακὰ, ἀλλ' ἀπεναντίας Στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς ὑπηρετήσας τὴν Πατρίδα ἐδῶ πάννησα τρεῖς καταστάσεις, τὴν πατρικὴν μου, τὴν τοῦ πενθεροῦ μου καὶ τὴν ἐδικήν μου, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησα, ὡς μεγαλέμπορος χρηματίσας εἰς Γαϊόστιον, εἰς Βενετίαν, Ἀγκῶνα,

Λιβόρνον, Νεάπολιν, Σικελίαν, Ἰσπανίαν, Ρωσσίαν, καὶ τελευταίον εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Μάλτας, τέλος πάντων ἦτον εἰς καιρὸν ἀρμόδιον, Κύριε Γερουσιαστά, καὶ δὲν ἔγινε μεγάλος ἰδιοκτητὴς καὶ ὁ εὐκαταστατώτερος τῆς Ἑλλάδος, ὅταν τὰ πάντα διείπνυτο ἀπὸ τὰς χεῖρας μου χρηματίσας τοῖς Ὑπουργοῖς τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰ 1824, 1825, 1826 καὶ τοῦτο ὅτε καὶ τὰς προσόδους τοῦ Κράτους καὶ τὰ φθαρτὰ κτήματα ἐκποιούσα χωρὶς ἐλεγχον κανένα. Τότε, κύριε Μαγγίνα, ὅτε ἦμην πρωτόπειρος περὶ τὰ δημόσια, ἰδὼτε μολοντούτο, ὅτι μ' ὄλην τὴν κλαγγὴν τῶν ὀπλῶν ἔκτοτε ἔλαβον ἀρχὴν οἱ περὶ τῶν Δημοσίων φάρων Οἰκονομικοὶ μας Νόμοι, τὴν βᾶσιν τῶν ὁποίων οὐδεὶς τῶν περιφθήμεν οἰκονομολόγων ἐδυνήθη νὰ μεταποιήσῃ, διότι κατὰ τὸ 1835 εἰς τούτων τολμήσας νὰ κενοτομήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τῆς ἀποδεκατώσεως τῶν σιτηρῶν, ζυγίζων τὰ δεμάτια, ἐπροκάλεσε στάσιν, δι' ἣν ἡναγκάσθη ν' ἀποσύρῃ τὴν νέαν διατάξιν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τοὺς Γεωργούς 10 τοῖς 0/0 ἀποζημιώσιν.

Τὰ δύο δάνεια, Κύριε Γερουσιαστά, τοῦ Λονδίνου, δύο περίπου ἑκατομμύρια διστάλιον, οἰκονόμησαν τὰς μεγάλας ἀνάγκας τοῦ ἔθνους εἰς τὰς κρίσεις ἐκεῖνας περιστάσεις, ὅτε πέντε στόλοι διὰ Ὑαλάσσης καὶ Αἰγυπτιακὸς στρατὸς εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἑπτὰ Πασσάδες (ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῶν ἦτον ὁ Κιουταχῆς καὶ ὁ Μουστά Πασᾶς εἰς τὴν Σιερίαν Ἑλλάδα) εἰλήτουν τὴν καταστροφὴν τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν καὶ φυσιτικῶν. Τὰ τελευταῖα ταῦτα μάλιστα, Κύριε Μαγγίνα, γνωρίζεις, διότι ἐκπληροῦσαι γρὴν πιστοῦ Γραμματέως εἰς τοὺς μνησθέντας Πασσάδας. Τότε λέγω ὁ Πονηρόπουλος, ὡς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρημέλησεν, ὡς μηδὲν συλλογισθεὶς τὰ οἰκιακὰ του, οἰκονόμησε τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας μὲ δύο, ὡς εἶπονται, ἑκατομμύρια τάλληρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο τρίτα ἐδόθησαν εἰς τὰς τρεῖς νήσους τῆς ναυτικῆς δυναμείας, ἀπέναντι τῶν ἀδρῶν θυσίων, τὰς ὁποίας ἔκαμαν, ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου οἱ πρόκριτοι τῆς Ὑδρας Σπεσιῶν καὶ Φαρῶν, τὸ δὲ ἄλλο τρίτον ἐχρησίμευσεν εἰς τὰ στρατεύματα τῆς ἑρᾶς. Ταῦτα ἐγένοντο παρ' ἐμοῦ χωρὶς ἐλεγχον κανένα, διότι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔκαμειν ὅλας τὰς ἐπεξεργασίας τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν, τῶν πολιτικῶν, καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐξ ἄλλων Ὑπουργείων τοῦ Κράτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπεκρτοῦσε τότε σύ-

στειμα. Μ' ὅλας ταύτας λέγω τὰς εὐκολίας, τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ Πανηρόπουλος εἰς τὰς μετὰ τὴν διαχειρίσεως, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐξετάσεως, δὲν ἤξευρε νὰ οἰκονομήσῃ τὰ οἰκιακὰ του, διότι δὲν εἶχε τὴν τύχην νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἀνελπίστους του Μαγγινοπούλους, διὰ νὰ τὸν συμβουλεύσουν τὰ οἰκονομικά, μὲ τὰ ὅποια εὐτυχῶς διατάχην τὰ ἐθνικὰ βαλανιδία καὶ τὰ μοναστηριακὰ. Ἐγὼ ὅθεν δικαίον κατὰ τοῦτο, καὶ μόνον ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς Μαγγίνας νὰ εἴπῃ, ὅτι οἰκιακὸν συμβούλιον πρέπει νὰ καταδικάσῃ τὸν Πανηρόπουλον. Ὡλὼν τῶν λεγομένων μου τούτων εἶναι μάρτυς ἀδιαφιλονεῖκτης ἡ μικροτάτη περιουσία μου παρὰ παντός· ἄλλου τῆς σφαίρας μου Ἕλληνας· εἶναι μάρτυρες πολλοὶ εἰς τὸν γόρον εὐρισκόμενοι τῆς Γερουσιαστικῆς καὶ τῆς Βουλευτικῆς Ἑδρᾶς, ὅτι ἅμα ἐξῆλθον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργοῦ, διὰ νὰ ἐπισκευάσω τὴν οἰκίαν μου μὲ ἐδάφεια καὶ ἰκανὰ χορήματα, καὶ τὰ ὅποια χρεωστῶ εἰς αὐτοὺς μέχρι σήμερον· μάρτυς ὑπάρχει ἡ ἐθνικὴ τράπεζα, δι' ἣς ἐδανείσθην, ὅτε διατέλουν Διοικητὴς τῆς περιφέρειας νήσου Σόρου.

Μένει ἐπὶ τέλους νὰ μᾶθῃ ὁ ἐντιμὸς Γερουσιαστὴς κύριος Μαγγίνας, πῶς διαχειρίσθην τὰ ἤδη εἰς ἐμὲ παρὰ τοῦ ἔθνους ἐμπιστευθέντα οἰκονομικά.

Κατὰ τὸν ὅσον περὶ τῆς διαχειρίσεώς μου ἤκουσιν ἀνωτέρω, ὡς μᾶθ'· ὅτι ἅμα ἐπελήρην τῆς Οἰκονομικῆς ἐργασίας ἐσταμάτησα τὴν γαίμαρδον τῆς κτηματικῆς τοῦ Δημοσίου σπατάλης· ἵδαν ἀναμφιδόλως τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς περιουσίας τῆς ἀμυρίας, ἥτις ἐμελλεν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ γίνῃ ἰδιοκτησία τῶν κατοίκων τῆς Νάξου, ἐνθαῖνονμένων νὰ κινηθῶσιν εἰς τοῦτο ἀπὸ ποίους; ὁ κόσμος ὅλος, ὡς τὸ γνωρίζω. Ἐσταμάτησα τὴν δικαιοσύνην τοῦ κυρίου Βαλάν, διὰ δραχμὰς 400 χιλιάδας, καὶ τὴν τοῦ κυρίου Δουρούτη, διὰ ἑν ἑκατομύριον δραχμὰς δίκην, τὴν ὁποίαν εἶχε κερδήσῃ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐτοίμη νὰ γίνῃ τελεσίδικος· εἰς τὸ Ἑρετεῖον ἦτον, εἰς ἀποζημίωσιν τῆς περὶ τὴν μετὰ τὴν ἐργολαβίαν.

Ἐβαλὰ εἰς ἐνέργειαν τὴν δίκην περὶ Βοχωρογαλάτων καὶ ἐμεσεγγήσας τὰ προϊόντα· ἐξῆσθαι τὰ περὶ τῆς ἱακχάρως κεφάλαια, καὶ ἐκέρδησας δικαστικῶς περὶ τὰ 10,000 στρέμματα γαίης, τὰς ὁποίας τρίτος τὰς ἐνέμετο ἐξδομῶντα τὸν ἀριθμὸν σημαντικῆς διακῆς ἐκέρδησε τὸ Δι-

μόσιον, ἀφ' οὗ ἀνέλκον τὴν διεύθυνσιν τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ πραγμάτων, ἐνῶ πρότερον ἐγένετο τὸ ἐναντίον· ἐπεριήρσα τὴν ὁποίαν ἔκουναν κατὰ τῆς πολλῶν χιλιάδων στρεμμάτων γαίων, λόγῳ φαλαγγητικῶν γραμματίων μὲ χαμηροτάτην τιμὴν· ἵδαν ἀναμφιδόλως τὸ ὅξυδερκες ὄμμα τοῦ κυρίου Γερουσιαστοῦ Μαγγίνα τὴν περὶ τούτου εἰς τὴν πατρίδα του σπατάλην· διατί παρέλειψε καὶ ταῦτα;

Ἀναγνώσατε ἐπὶ τέλους τὰς ἐξ ἐγκυκλίου μου ἀποβλεπούσας τὴν εἰσπραξὶν τῶν προσόδων, καὶ ὁμολογήσατε, Κύριοι Γερουσιασταί, ὅποια ἔλαβον προνοητικὰ μέτρα, περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Δημοσίου πλούτου, καὶ μὴν διστάζετε πλέον (τὸ λέγω τοῦτο μὲ τὸ μεγαλότερον θάρρος) περὶ τῆς καλλίστης τῶν οἰκονομικῶν μαζὶ πραγμάτων καταστάσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Ὑπουργὸς παρακατατίθην εἰς τὸ γραφεῖον ζητῶν τὸν ἀνάγνωσιν τῶν διάφορα ἐγγράφα.

Ἀντιτείνει εἰς τῶν Γερουσιαστῶν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, ὡς περιττῶν καὶ μηδεμίαν ἔχοντων σχέσιν μὲ τὰ προκαείμενα, ἐνῶ δὲν ἐζητήθη παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τὸ ἡμερολόγιον τῶν καθημερινῶν ὑπουργικῶν του πράξεων, ἀλλὰ λόγος ἐγένετο, περὶ ὁρισμῶν ἀντικειμένων, εἰς τὰ ὅποια μόνον ὦφειλε νὰ περιστραφῇ.

Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐγγράφων τούτων ἐννοεῖται ἐξῆλασθαι τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐναποκαίεται νὰ κάμῃ χρῆσιν, ἢ ὄχι, τῶν ὅσων νομίζει καταλλήλων πρὸς ἀμυνὰς μέσων. Ἐπομένως ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

Ἀν. Πίναξ, ἀποτελεσμάτων τῆς ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας Ἀκαρνανίας διὰ τὰ ἔτη 1842, 1843, 1844 καὶ 1845.

Β' αν. Κατάλογος διαφόρων τελωνειακῶν ὑπαλλήλων παραπεμπθέντων εἰς δίκην, ἢ καθ' ὧν διατάχθησαν ἀνακρίσεις.

Γ' αν. Ἐκθεσίς τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Δ' αν. Ἐκθεσίς περὶ

Λαθροσίας ἐξαγωγῆς ἐγγυρίων προϊόντων.

Λογοδοσίαι τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, καὶ

Μέτρων ληρθέντων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Ε' αν. Ἐγκύκλιοι ὁδηγίαι ὑπ' ἀριθ. 12,442 καὶ 18,270 τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους τοῦ Κράτους. Ἐχον δὲ ὡς ἐρεῖται.

Αποτελέσματα της φορολογίας της 'Επαρχίας 'Ακαρνανίας διά τὰ ἐπόμενα ἔτη.

Ἐγκλητικοὶ φόροι		Φόροι ἀποδιδόμενοι εἰς χρήματα.					Τὸ Συν.
		Ἐκτετασι- στικαὶ ὁδοί.	Ἐκτετασι- στικαὶ ὁδοί.	Ὀνίων καὶ ἀμπελίων.	Εὐκίων.	Οὐκίων ἔργων δαπάνων, καὶ τῶν βαλανευ- δίων καὶ μέλιτος.	Μαλισίων Βαλανευκίδων. Καντάρια
Τὸ 1842 ἔτος:	109,630	4,408.64	6,161.50	107,613.14	99,113.85	3,650	196,886.10
• 1843 •	86,632	848.77	3,110 •	100,074.59	19,807.64	2.16	169,134.30
• 1844 •	77,750	537.06	2,740.91	103,681.29	11,509.37	7.74	144,007.78
• 1845 •	108,630 •	371.45	3,000 •	112,080.45	29,562.59	1.13	173,249.26
• 1846 •	140,107.94	6,163.81	3,765.42	142,481.47	90,051.46	13.27	683,277.43

Τὰ βαλανευκίδια ἐπλήρωσαν φόρον κατὰ τὸ 1842 δραχ. 2: 94 τὸ καντάρι.

• 1843 • 3: 23
• 1844 • 3: 23
• 1845 • 2: —

Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν κατηγορηθέντων ἐπὶ καταχρήσει καὶ παραπεμφθέντων εἰς τὰ δικαστήρια Τελωνειακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄγγελος Κροκιδᾶς, πρῶην ἑλεγκτῆς τοῦ Τελωνείου Γυθείου.
Αθ. Εὐαγγελίδης, πρῶην Σταθμάρχης Καρδαμύλης.

Εἶναι δὲ ἀποπερατωμένοι διοικητικαὶ προανακρίσεις, καὶ παραπέμφθησαν οἱ ἀκόλουθοι.

Ἀρνῆς, ἑλεγκτῆς τοῦ Τελωνείου Βονιτζίς.

Ι. Γέροντας, ἑλεγκτῆς τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς.

Κωνσταντῖνος Βάλλης, Σταθμάρχης Νεοχωρίου καὶ Κατοχῆς.

Γεώργιος Μποκουδάλης, ὑποτελώνης Αἰτωλικοῦ, νῦν δὲ Κορωνίδος.

Μ. Γκούστης, ὁμοίως Σκοπέλου.

Ι. Καραβελόπουλος, ὁμοίως Κορωνίδος, νῦν Ἑρμιονίδος.

Σ. Βλασσακάκης, πρῶην Σταθμάρχης Βοιῶν.

Διτάχθησαν προανακρίσεις.

Κατὰ τοῦ Κ. Ντρίνη, Τελώνου Βονιτζίς.

Διτάχθησαν ἐξετάσεις.

Διὰ τὸν Τελώνην Ἀττακοῦ, Θ. Βλασσόπουλον.

• Θήρας, Σαχίνην.

• Κυλλήνης, Παππασταθόπουλον.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα τῆς ἐπιθεωρήσεως.

1) Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Τροιζηνίας καὶ Ὑδρας οἱ καρποὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐμετρήθησαν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ κοιλοῦ κορυφομένου, καὶ εἰστέχθησαν διὰ τοιοῦτου εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας, ὅθεν ἐμελλον νὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὰς Κεντρικάς διὰ κεκομμένου κοιλοῦ.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἀνεκάλυψε τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἐναντίαν οὖσαν τῶν ὁδηγιῶν τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἀνέδειξεν, ὅτι διὰ τοῦ μετρήματος τούτου τὸ δημόσιον ἐμελλε νὰ ζημιωθῇ 500 περίπου κοιλᾶ.

2) Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ἐγνώ-

σθη ὅτι ἦταν ὑπεράριθμον, ἀλλ' ἀπέναντι τῶν παρατηρήσεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τὸ Ὑπουργεῖον ἐδίσταζεν, ἀν' ἔπρεπεν ἢ μὴ, νὰ ἐπιφέρει αὐτεπαγγέλτως ἐλαττώσεις· ὁ μεταβάς ἐπιθεωρητὴς περιελθὼν διαφόρους δήμους, καὶ παρατηρήσας, ὅτι τὸ προσωπικὸν ἐπλεόναζεν, ἀπέλυσε τὸ ὑπεράριθμον, κ' ἐντεῦθεν προσέκυψεν ὡφέλεια τοῦ Δημόσιου, ἥτις ἄλλως ἤθελεν ἀπωλεσθῆ, δρ. 700 ὡς ἔγγιστα.

3) Εἰς Φθιώτιδα ἀπὸ τὴν συγχώνευσιν διαφορῶν Τμημάτων τῆς εἰσπράξεως 4 μόνων δέμων, τὴν ὁποίαν ὁ ἐκεῖ ἐπιθεωρητὴς ἐπρότεινε, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἐνέκρινεν ὡς ὀρθὴν, ἐπὶ ἐπὶ ἐλάττωσις δραχ. 600 κατὰ μῆνα, τὰς ὁποίας ἄλλως τὸ Ὑπουργεῖον, ἤθελε δαπανῆσαι.

4) Ὁ τῆς Γορτυνίας ἐπιθεωρητὴς ἀνεκάλυψεν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξήλεγξε διπλότυπα τῆς φορολογίας ἐνός ἐπιστάτου Τμήματος τινός ἡλαττωμένους τοὺς εἰσπραχθέντας φόρους, καὶ ἐκ τῆς ἐξακριβώσεως ταύτης τὸ Δημόσιον ὠφελήθη τὰ ὑπεξαίρεθέντα ἀξίας 500 δραχμῶν.

5) Ὁ κατὰ τὴν Ἀττικὴν διορισθεὶς ἐπιθεωρητὴς, ἐκτὸς τῆς πληθύος τῶν ἐλλείψεων, τὰς ὁποίας ἀπῆντησε κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐπιστατῶν, ἐξακρίβωσε καὶ περισσεύματα προϊόντων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι ἤθελον χρησιμεύσει πρὸς ὄφελος ἄλλων παρὰ τοῦ Δημόσιου.

6) Οἱ τῆς Λοκρίδος, Λεβαδείας καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν ἐπιθεωρηταὶ διὰ τῆς ἐλαττώσεως καὶ ἀπολύσεως τοῦ ὑπεραρίθμου προσωπικοῦ παρήξαν ἱκανὰς ὠφελείας εἰς τὸ Δημόσιον.

7) Ὁ τῶν ἐπαρχιῶν Σύρου, Κέας καὶ Μήλου ἐπιθεωρητὴς, ἐξελέγξας τοὺς ἐπιστάτας τῆς εἰσπράξεως τῆς Νήσου Μήλου ἀνεκάλυψεν ἀθεμίτους πράξεις, φόρους μετακομισθέντας εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιστατῶν,

ἀντὶ εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ ἐκκλησιαστικά δικαιώματα κινδυνεύοντα νὰ σφετερισθῶσιν.

8) Ὁ τῆς Καρυστίας ἐπιθεωρητὴς συνεχώνευσεν τὰς Κεντρικὰς ἀποθήκας εἰς ὀλιγωτέρας, καὶ παρήξεν ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸ Δημόσιον δραχ. 150 κατὰ μῆνα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐλαττώσεων, τὰς ὁποίας ἐπῆνεγκεν εἰς τὸ προσωπικόν.

9) Ὁ τῆς Ἠλείας Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς περιελθὼν τὴν ἐπαρχίαν, ἐπῆνεγκεν ἀρκετὰς οἰκονομίας εἰς τὴν δαπάνην τῆς εἰσπράξεως καὶ ἐπρότεινε μέτρα προφυλακτικά, τὰ ὁποῖα ἐφαρμοζόμενα θέλουσι ἀπαλλάξει τὸ Δημόσιον ἀπὸ οἷς εὐκαταρρονήτους ζημίας.

10) Ὁ δὲ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Καλαβρύτων διελθὼν τοὺς πλείους τῆς ἐπαρχίας δήμους ἐπρότεινεν εἰς τὸν Ἐφορὸν τὴν παῦσιν πολλῶν ἐπιστατῶν ὡς ἀνικάνων, ἄλλων τὴν ἀντικατάστασιν ὡς ὑπόπτου διαγωγῆς, πολλὰ τμήματα συνεχώνευσεν καὶ διὰ τῆς ἀόκνου ἐπιμελείας τοῦ κατόρθωσεν, ὥστε ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας νὰ ἐνεργηθῇ μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἀκρίβειαν.

11) Οἱ τῆς Τριφυλλίας καὶ Πυλίας ἐπιθεωρηταὶ ἐπρότειναν μέτρα ἐξασφαλιστικά τῶν ἀποθηκῶν διακινδυνεύουσῶν νὰ διαρρήχθωσιν, ἀνεκάλυψαν πολλὰς παραβάσεις φορολογουμένων, περιώρισαν τὸ προσωπικὸν τῆς εἰσπράξεως εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον, καὶ ἀπῆλλαξαν οὕτω τὸ Δημόσιον ἀπὸ δαπάνας, τὰς ὁποίας μόνῃ ἢ φροντίδι τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δὲν ἤθελεν ἐνισχύσει νὰ περιορίσῃ.

12) Ὁ τοῦ Μεσολογγίου, καθὼς καὶ ὁ τῆς Βονίτσας καὶ Βάλτου συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐπενεχθῇ ἡ δυνατὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ προσωπικοῦ καὶ νὰ προληφθῶσιν ἐνδεχόμενα καταχρήσεις.

Ἐκθεσις

Περὶ λαθραίας εξαγωγῆς ἐγχωρίων προϊόντων,

λογοθεσίας τῶν Τελωνιακῶν ὑπαλλήλων,

μέτρων ληθθέντων παρὰ τοῦ

Υπουργείου.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Προξένιοι τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχουν διαταγὰς, λαμβάνουν παρὰ τῶν Τελωνιακῶν ἀρχῶν τῆς ἐδρας τῶν, σημειώσιν τῶν ἀποδιδάσκοντων, ἀπὸ ἑν ἑκάστον πλοῖον προερχόμενον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, προϊόντων, καὶ παραβάλλοντες τὰς σημειώσεις ταύτας μετὰ τὰ δηλωτικά, ἢ τὰς εἰδοποιήσεις τῶν ἑλλήνων Τελωνίων, γνωστοποιοῦν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὰ τυχόν ἐξαχθέντα πλείονερα.

Τοιαύτας τῶν Προξένων ἀναγραφὰς ἔλαβε τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἀπὸ Μασσαλίας, Τεργέστην καὶ Ἐπτάνησον.

Λαθραία εξαγωγή προϊόντων.

Αἱ τῆς Ἐπτάνησου εἰσὶ μὲν συνεχεῖς, ἀλλ' αἱ πλείονεραι καταμνησθῶν, μικρὰς ποσότητος καὶ ἀξίας προϊόντων εξαγωγὴν, ὅποια μάλιστα εὐκόλως οἱ πλοίαρχοι, καὶ παρὰ γνώσιν τῶν Τελωνιακῶν ἀρχῶν, θύναται νὰ εἰσδιδάσκουν εἰς τὰ πλοία τῶν. Αἱ λοιπαὶ καταγγέλουσιν εξαγωγὴν ζώων, κυσσοζύλων, τυροῦ καὶ μαλλίων.

Αἱ τῆς Μασσαλίας ἀναφέρουν περὶ εξαγωγῆς μεταξῆς πλείονερας τῆς τελωνισθείσης.

Καὶ αἱ τῆς Τεργέστης περὶ Κορινθιακῆς σταφίδος καὶ βελάνων.

Τὸ Ὑπουργεῖον, πρὶν ἢ λάβῃ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, τὰς τοιαύτας τῶν Προξένων ἀναγραφὰς, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐλάττωσιν τῶν εἰσπραξέων Τελωνείων τινων, ἔσπευσε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4,281, τῆς 2 Φεβρουαρίου Ε. Ε. διαταγῆς του, ν' ἀποκαταστήσῃ προτεκτικωτέροις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν τοῦς Τελωνίας. Μετὰ τὴν λήψιν δὲ τῶν ἐκθέσεων τῶν Προξένων, αἱ πλείονεραι τῶν ὁποίων ἀρροδοῦσαν προϊόντα ἐξαχθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐξή-

τησε λόγον παρὰ τῶν διχειριστῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀποχῆς ἐκείνης, ὅσοι διατέλουν εἰσέτι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, διὰ τῶν διαταγῶν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8,921, 8,924, 42,291, 42,629, 4,379, 2,835, 14,041, 10,609, 20,287, 18,887, 18,452, 16,488, 17,651, 23,149, 25,631, 19,032, 6,222, 17,371, 19,706, καὶ λοιπὰ.

Λογοθεσία τῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ ἐπενεχθέντες παρὰ τῶν ὑπαλλήλων λόγοι οὕσιωδώς περιαστρέφοντο.

α'. Εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν φυλάκων.

β'. Εἰς τὴν ἐκτασιν τῶν παραλίων καὶ τὸ δυσφύλακτον τῶν θέσεων.

γ'. Εἰς τὸ ὅτι τὰ πλείονερα προϊόντα ἐλήφθησαν ἀπὸ μέρη ἐκτὸς τῆς περιφερείας τῶν.

δ'. Εἰς τὴν στέρησιν προφυλακτικῶν καὶ ἐπιτηρητικῶν μέσων.

Τὸ Ὑπουργεῖον σταθμίσας αὐπτηρῶς τοὺς λόγους τῶν, κα, σκερθὲν ὅτι, κατὰ τὸν ἐν ἰσχύει περὶ τελωνείων Νόμον δὲν δύναται νὰ ὑποδῶλῃ εἰς λοθρεμπορίου πληρωμὴν τὰ προϊόντα, ὡς μὴ συλληφθέντα ἐπ' αὐτοφόρῳ, ἔλαβε τὰ ἀκόλουθα μέτρα.

Μέτρα ληθθέντα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Α.) Ἐκ τῶν φυλάκων τοὺς μὲν μετέθεσε, τοὺς δὲ, δόσαντας μεγαλητέρας ὑπονοίας διαφθορᾶς, ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας.

Β.) Παρέπεμψεν εἰς δίκην διαφόρους ὑπαλλήλους, κατὰ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις ἐνοχῆς, ὡς τὸν Ἄγγελον Κροκιδᾶ, ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνίου Γυθείου τὸν Κωνσ. Ι. Βαλῆν, σταθμάρχην Νεοχωρίου καὶ Κατοχῆς τὸν Μιχαήλον Γκούστην, ὑποτελωνὴν Ἀμαλιουπόλεως τὸν Ἰωάννην Γέροντα, ὑποτελωνὴν Σκιάθου τὸν Αθ. Εὐαγγελίδην, σταθμάρχην Καρδαμύλλας τὸν Γ. Μπουκουβάλαν, ὑποτελωνὴν Κορωνίδος τὸν Δημ. Καραβελόπουλον, σταθμάρχην Ἑρμιόνης καὶ τὸν Σ. Βαλσαμάκην, σταθμάρχην Βοιῶν.

Γ.) Ἐνήργησε προανάκρισιν κατὰ τινων, ὡς τοῦ Β. Ντόρκου, τελωνίου Βονίτσας, καὶ τοῦ Ἀρνῆ, ἐλεγκτοῦ τοῦ αὐτοῦ τελωνίου, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ κατὰ τοῦ πρώτου εἰσέτι δὲν ἐ-

συμπληρώθη, ὁ δὲ δεύτερος παρεπέμφθη εἰς τὰ δικαστήρια.

Δ.) Διτάζον διοικητικῶς, ἐν ἐλλείψει ἀποδείξεων πρὸς πικρατομπήν εἰς τὰ δικαστήρια, ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας τὸν ὑποτελώνην Ἀστακοῦ, Π. Πλατύκα.

Ε.) Διέταξεν ἐξετάσεις κατὰ τῶν τελωνῶν Θήρας, Ἀστικοῦ, Κυλλήνης καὶ τοῦ ἐκτελούντος τὰ τελωνιακὰ, ὑγειονομικοῦ φύλακος Τριφυλλίας.

Σ.) Δι' ἐγκυκλίων καὶ ἰδίων διαταγμάτων ἐθεσεν ὑπὸ τὴν ἀγρυπνον καὶ αὐστηρὰν ἐφορίαν τῶν Νομαρχῶν καὶ Ἐπαρχῶν, τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους.

Ζ.) Ἐνέργησε τακτικὴν ἐπιθεώρησιν κατὰ τὴν Σπυρεάν Ἑλλάδα, καὶ ἤδη ἐνεργεῖ κατὰ τὴν Πελοπόννησον. Ἰδίως δὲ εἰς Πάτρας καὶ Ἀίγιον, ὅπου ἡ μεγαλύτερα γίνεται ἐξαγωγή τῶν προϊόντων, ἀπέστειλεν ὡς γενικὸν ἐφορὰν ἓνα τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν τελωνείων, ἀφοῦ κατελάβε τας ἐπιτρόβους θέσεις καὶ διὰ προσθέτων ὑπαλλήλων.

Καί, τελευταίον, ἀπῆλλαξε τῆς εὐθύνης τὸν Τελωνῆν Πατρῶν, παρὰ τοῦ ὑποίου ἐξήκτατος λόγος διὰ σταθίδα λίτρας 49,504, ὡς φορτωθείσαν ἐκείθεν πλείοστάν τῆς τελωνισθείας, ἀποδείκνυντα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 93 τῆς 19 Ἰουνίου Ε. Ε. ἐγγράφου τοῦ ὑποπροξενίου Ζακύνθου, ὅτι παρελήφθη ἐκ Ζακύνθου καὶ τὸν ὑποτελώνην Νηπίου διὰ βλαπτικῆ ἀποδιδασθῆν εἰς Τερψίστην, ἀποδείκνυντα ὡσαύτως ὅτι ἐφορτώθη ἐκ Ζακύνθου.

Ἀριθ. 12,442.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἑφόρους.

Ἐπιστάσης ἤδη τῆς ἐποχῆς τοῦ θερισμοῦ, καὶ τῆς νέας συγκομιδῆς τῶν προϊόντων, ἔργον ὑμῶν εἶναι νὰ ἐνασχοληθῆτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως προσωπικοῦ, συμβουλευόμενοι καὶ τὴν γνώμην τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν πρὸς τοῦτο.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐπιστατῶν θέλει ληρθῇ ἀπὸ τὰς ὑμῶ-

ρους ἐπαρχίας, τῇ ἀμοιβαίᾳ συνεννοήσῃ ὑμῶν, τὸ δὲ τῶν φυλάκων ἀπὸ τὰς ἰδίας τῶν μὲν ἐπαρχίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς δήμους, ἐνθα διαμένουσιν. Ἐκλογὴν τῶν ἐπιστατῶν δύνασθε νὰ κάμντε καὶ ἐκ τῶν ἰδίων ἐντοπίων, ὅπου τὰ ἐκλεχθσόμενα πρόσωπα διακρίνονται, διὰ τε τὴν μετριάτητά των εἰς τὰς τοπικὰς διακρίσεις, καὶ διὰ τὴν ἀνεπίληπτον διαγωγὴν, ἣν ἐδείξαν εἰς τὰς προλαβούσας ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν δὲν θέλετε διορίσαι τοὺς τοιοῦτους ἐντὸς τοῦ δήμου, ὅπου ἔχουσι τὴν διαμονὴν των· ἐξίρεις ἐπιτρέπεται νὰ γενῇ εἰς μόνας τὰς ἐπαρχίας καὶ δήμους τῶν Νήσων, ὅσαι φυσικῶς χωρίζονται μετὰ τῶν, διότι αὐτοὶ καὶ ἐπιστάται καὶ φύλακες δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐντόπιοι, ὅπου τὴν μετὰθεσί των ἀπ' ἄλλας ἐπαρχίας καὶ δήμους ἀποβαίνει δύσκολος καὶ ἀλυσιτελής.

Δι' ὅσους ἐπιστάτας ἔβαλε δεηθῇ νὰ προσλάβητε ἀπὸ τὰς ὑμῶν ἐπαρχίας, θέλετε ἀμοιβαίως συνεννοηθῇ καὶ στείλει ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον σημειώσιν τοῦ ἀναγκαιοῦτος ἀριθμοῦ, εἰς ἣν ἐφορεῖται ἐπαρχίαν διὰ νὰ προετοιμάσῃ αὐτὴ ὁ προσκαλούμενος ἐφορος, καὶ εἰδοποιήσῃ τὸν αἰτούντα, τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεχθέντων, τὴν ἰκανότητα καὶ τ' ἄλλα προσόντα ἐκείνου. Ἡ εὐθὴν τῆς ἐκλογῆς ἐννοεῖται, ὅτι ἐπίκειται εἰς τὸν ἐκλέγοντα αὐτοὺς ἐφορὰν.

Τὰ ἔργα τῶν ἐπιστατῶν εἶναι ἄσχετα καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ τῶν ἀποθηκοφυλάκων, περὶ ὧν ἐν δέοντι θέλομεν κάμει λόγον.

Εἰς ἕκαστον δήμον ἀπὸ πολλὰ χωρία ἐσχηματισμένον, θέλουν διορισθῇ τόσοι ἐπιστάται, ὅσοι εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ νὰ παρευρίσκωνται αὐτοπροσώπως εἰς τὴν καταμέτρησην τῶν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων καρπῶν, καὶ νὰ ἐκδίδωσιν ἰδιοχείρως τὰ διπλότυπα τῆς φρολογίας. Ὅθεν πρὸς ἐφκρομὴν τοῦ μέτρου τούτου, θέλετε διακρίσει ἕκαστον τοιοῦτον δήμον εἰς πολλὰ τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων νὰ περιλαμβάνῃ δύο, τρία ἢ καὶ πλείοτερα χωρία, κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φρολογουμένων, καὶ τῆς παραγωγῆς τῶν προϊόντων.

Δύο εἶναι οἱ βαθμοὶ τῶν ἐπιστατῶν: Α' καὶ Β'. τάξεις.

Οἱ τῆς Α' τάξεως ἐπιστάται διορίζονται εἰς τὰ τμήματα ἐκεῖνα, ὅπου αἱ φορολογικαὶ ἐργασίαι, καὶ τὰ παραγόμενα προϊόντα εἶναι μεγάλα· οἱ δὲ τῆς Β' τάξεως, ὅπου εἶναι μικρότερα· ἢ μισθοδοσία των θέλει κατῶτι κανονισθῇ.

Τὸ προσωπικὸν τῶν φυλάκων δὲν ἔχει ἄλλα καθήκοντα εἰμὴ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν συγκομιδὴν καὶ τὸ ἀλώνισμα, μόνον δὲ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται καταμέτρησης τῶν καρπῶν ἀπὸ τοὺς φυλάκας, ἀλλ' οὐδέποτε καὶ ἡ ἐκδόσις τῶν διπλοτύπων. Ἐπὶ ταῖς ἐκτεθείσαις ἀνωτέρω βάσεσι θέλετε συντάξει καὶ υποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον προϋπολογισμὸν τῶν ἀναγκαιούτων διὰ τὴν ἐρευνήσιν εἰσπραξίν τῶν εἰς εἶδη λαμβανόμενων φόρων ἐξόδων, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν, ἥτις πρέπει αἰετοτε νὰ ἦναι ἀχώριστος τῶν πράξεων τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ προϋπολογισμὸς θέλει διακρίσθαι εἰς δύο, εἰς πρώτον καὶ ὅψιν φορολογίαν. Τὰ ἐξόδα τῆς πρώτου φορολογίας θέλετε ὑπολογίσει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν φυλάκων, ὑπολογίζοντες τὴν μισθοδοσίαν τῶν μὲν τῆς α. τάξεως ἐπιστατῶν, ἀνὰ δραχμὰς 60 κατὰ μῆνα, τὴν δὲ τῆς β. 50, καὶ τῶν φυλάκων ἀνὰ δραχ. 30. Τὰ δὲ τῆς ὁψίμου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναγκαιούτου ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τοὺς δήμους διορισθησομένων ἐκτιμητῶν, υποθέτοντες, ὅτι ἡ ἐξακριβώσις τοῦ φόρου τῶν ἀκαθορίστων, κληρονομικῶν, φασουλῶν, βαμβάκων, καπνῶν καὶ ἄλλων τοιούτων θέλει γενῇ ἐπείγῃ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγρῶν.

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλετε διορίσει καὶ ἐγκαταστήσει, ὅπου ἤθελε παρουσιασθῇ ἀνάγκη, τὸ ἀπαιτούμενον ἀναγκαῖον προσωπικόν, ἔργον τοῦ ὁποίου θέλει εἶσθαι α.) νὰ καταγράψῃ τὸ γρασιδίον, καὶ ἄλλα κηπουρικὰ εἶδη καὶ λαχανικά, ὅσα πρώτως συλλεγόμενα, καὶ νωπὰ καταναλισκόμενα δὲν διακρίνονται, οὐδ' ἐξακριβούνται εὐκόλως ἐν καιρῷ τῆς κατὰ Νόμον ἐκτιμήσεως αὐτῶν καὶ β.) νὰ ἐκδίδῃ ἀδείας θέρους, ὡς καὶ πέρυσιν, νὰ ἐπιτηρῇ τὴν συγκομιδὴν τῶν δεματίων, καὶ νὰ καταμετρᾷ τοὺς τυχόν ἀλωνισθησομένους καρπούς, δι' ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν ἰδίων φορολογουμένων.

Ὡς πρὸς τὸ ἀν. δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλο, εἰμὴ νὰ κρατηθῇ σημειώσεις περιληπτικῇ, ἐν εἰδει πίνακος, περιέχουσα τὴν στρεμ. ἔκτασιν, τὴν ποιότητα τῶν γρασιδίων, τὸ ὄνομα τοῦ ιδιοκτῆτου ἢ καλλιεργητοῦ, καὶ ἂν ἦναι λαχανικά, τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη ἐν καιρῷ τῆς ἐκτιμήσεως. Ὡς πρὸς τὰ γρασιδία μάλιστα, ἀναγκαῖον θεωρεῖται νὰ σημειωθῇ καὶ ἡ τιμὴ, καθ' ἣν ἐπωλήθησαν.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ β. ὀφείλετε νὰ δώσετε ἐξειδικασμένην προσοχὴν, διότι ἀπὸ μόνον τὴν εὐστοχὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ, καὶ τὴν ἐγκαιρὸν ἐπιτήρησιν τοῦ θέρους, δυνάμειθα νὰ προλάβωμεν τὰς καταχρήσεις, ὅσαι συνέβησαν κατὰ τὰ πρὶν ἐκτεθέντα ἔτη, ὡς ἐκ τῆς ἀναιμίας τῶν ἐθνικῶν μετὰ τῶν ἰδιωτικῶν δεματίων. Κατάλογον τοῦ ἐγκατασταθέντος προσωπικοῦ προσωρινῶς, ὀφείλετε νὰ υποβάλλετε εὐθὺς μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, σημειούντες ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ διορισθέντος, τὸν δῆμον ὅπου ὑπηρετεῖ, καὶ τὴν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετεῖ.

Ταῦτα δὲ λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ διορίσετε προσωπικόν πρὸς ἐπιτήρησιν τοῦ θέρους καὶ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπου ὑπάρχουν ἀγροὶ καθαρῶς ἐθνικοὶ, ἢ ἰδιωτικοὶ, διότι ἐνταῦθα μία μόνη γεννᾶται ὑπόψια, μὴ τυγχόν κοπανισθῶσιν, ἢ ἀλωνισθῶσι κρυφίως καρποὶ, περιστατικὸν, τὸ ὁποῖον δύναται μὲν νὰ συμβῇ, ἀλλ' εὐκόλως καὶ ν' ἀνακαλυφθῇ. Εἰς τὰ μέρη ταῦτα, τότε θέλετε ἐγκαταστήσει τὸ κατὰ λόγον τῆς παρουσιαζομένης ἀνάγκης προσωπικόν, ὅποτε ἀπευθυνθῶσι πρὸς ὑμᾶς αἰτήσεις περὶ ἀλωνίσματος.

Ἀλλ' εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς θέσεις ἐκεῖνας, ὅπου οἱ φορολογούμενοι καλλιεργοῦν συγχρόνως ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς ἀγρούς, θέλετε διορίσει τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θέρους, διὰ νὰ ἐπιδιόξωσι τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην νὰ θερίσωσι μὲ γραπτὴν ἀδειαν, κατὰ τὸν περυσινόν τύπον, οὐδέποτε ὁμῶς συγχωρῶντες αὐτοῖς νὰ θερίξωσι συνήμα ἀγρούς ἰδιωτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς, ἀλλὰ πρῶτον τῆς μιᾶς καὶ εἰτα τῆς ἄλλης κατηγορίας, καὶ τοῦτο, διὰ νὰ μὴν λαμβάνωσι καιρὸν οἱ φορολογούμενοι νὰ ἀναμεινύωσι τὰ ἐθνικά μὲ τὰ ἰδιωτικὰ δεμάτια. Οἱ ἐπιστάται ὀφείλουσι περιερχόμενοι τοὺς ἀγρούς νὰ καταγράφωσιν, ὅσα θερίσῃσι, τὰ δεμάτια ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀγρῶν, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπεται νὰ συγκομιζόνται ταῦτα, πρὶν τῆς καταμετρήσεως, διακρίνοντες τὰ ἐθνικά ἀπὸ τὰ ἰδιωτικά. Ἡ καταγραφή αὕτη θέλει εἶναι χρησιμεύσει ὡς ἐλεγχος ἐν καιρῷ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἀγρῶν παραχθέντων καρπῶν.

Ἡ ὁρκοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τούτου θέλει γενῇ ἐνώπιον ὁμῶν, ἢ ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἐκεῖνου, ἐν τῇ περιρρεσίᾳ τοῦ ὁποίου διορίζεται.

Εάν γενῇ χρεία ν' ἀλωνισθῶσι καὶ νὰ μετρηθῶσι καρποὶ, πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου, θέλετε παραγγεῖλαι νὰ μὴν εἰσπραξῶσιν οἱ ἐπιστάται τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, οὐδὲ διπλοτύπια φορολογίας νὰ ἐκδῶσιν, ἀλλὰ νὰ κρατήσωσι πρωτόκολλον τοῦ καταμετρηθέντος καρποῦ, εἰς ὃ νὰ υπογράφηται ὁ φορολογούμενος, ἢ, ἀγραμμάτου ὄντος, ὁ ἱερεὺς, ἢ δύο μάρτυρες.

Ἐν ἀπὸ τὰ πρώτιστα ἔργα ὑμῶν θέλει εἶσθαι καὶ ἡ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀποστολὴ σημειώσεως τῶν ἀναγκαιούντων διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν, διὰ τὴν φορολογίαν τῶν εἰς εἶδ' ἀποδιδόμενων εὐρών, χωρὶς νὰ ἐξαίρεσται τῆς ἀνωτέρω σημειώσεως καὶ τοῦς ὀφίμους καρποὺς, καὶ τοὶ δυναμένοι, ὡς προεβρέθη, νὰ φορολογηθῶσι δι' ἐκτιμῆσεως. Ἐπὶ τέλους τῆς σημειώσεως θέλετε προσθέσει τὰς εἰς τὸ γραφεῖόν σας ὑπαρχούσας, καὶ ἀπὸ πέρυσι μινύσας ἀποδείξεις, διὰ νὰ ὁδηγηθῇ τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν, πόσας θέλει ἀποστέλλει εἰς ἕκαστον. Ἐν τῇ ἰδίᾳ σημειώσει θέλετε περιλάβει καὶ τ' ἀναγκαιούντα διὰ τὰς ἐκτιμῆσεις πρωτόκολλα, τοῦτέστι τῶν περιβολίων, κήπων, γρασιδίων κλπ. κτημάτων, ὅτων οἱ φόροι ἐξακριβοῦνται δι' ἐκτιμῆσεως, ἄνευ τῶν καπνῶν βεμβακίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἀπριλίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπ. Ὑπουργ. Γραμμ.

Σταφινόπουλος.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀριθ. 18,270.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐφόρους τοῦ Κράτους.

Ἐχομεν πληροφορίας, ὅτι τινὲς ἐξ ὑμῶν, ἐναντίον τῶν ἀπὸ 10 Ἀπριλίου ὑπ' ἀριθ. 12,442 ὁδηγίων μας, διώρισαν καὶ ἐτοποθέτησαν καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὁρανότερα μέρη, ὅπου τὸ θέρος καὶ ἡ συγκομιδὴ δὲν ἤρχισαν ἔτι, ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς εἰσπράξεως, καὶ εἰς τινὰς μάλιστα ἐπαρχίας

διορίσθη προσωπικὸν ὑπεράριθμον καὶ δυσανάλογον μὲ τὴν ἔκτασιν τοῦ τόπου καὶ τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς.

Ἐπίσης: μαυθῆναμεν, ὅτι μετὰ τοῦ διορισθέντος προσωπικοῦ ὑπάρχουσιν ἄτομα ἀνίκνα, ἀναλφάβητα, ἐνῶ οἱ ἐπιστάται ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι καὶ νὰ γράφωσι καὶ νὰ ἀριθμῶσι καλὰ, καὶ τὸ χειρότερον, διαγωγῇ, ἐπιληψίῳ καὶ κατηγορημένοι ἐπὶ ἀπιστίᾳ περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς περυσινῆς ὑπηρεσίας των.

Αἱ παραβάσεις αὗται, Κύριοι, θέλουν τιμωρηθῇ, ὅπου ἔλαβον χώραν, καθόσον τὸ Ὑπουργεῖον ἐπρόλαβε διὰ τῶν μνησθεῖσιν ὁδηγίων του νὰ εἶς παραγγεῖλῃ εἰς ποῖα μέρη πρέπει νὰ τοποθετηθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος προσωπικόν, ποῖα τὰ ἔργα τούτου, καὶ ἀπὸ ποῖους πρέπει νὰ σύγκηται, διὰ νὰ εἶς καταστήσῃ προσεκτικὸς εἰς ἕν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἔργα τῆς ὑπηρεσίας σας. Ἀλλ' ἐν τούτοις διὰ νὰ ἀπαλλαγθῇτε καὶ ἀπὸ τὰς ζημίας τῶν εἰς βῆρος σας καταλογισθεῖσιν μισθοδοσιῶν τοῦ υπεραριθμοῦ καὶ ἄνευ ὁμολογούμενης ἀνάγκης διορισθέντος προσωπικοῦ, παραγγεῖλεσθε νὰ περιορίσετε αὐτὸ εἰς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον, νὰ τὸ καθάρισετε ἀπὸ τοῦς ἀνίκνους καὶ καταχραστάς, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦς πέρυσιν ἀναδειχθέντας ὑπόπτους, καθόσον αἰσθάνεσθε, ὅτι ὑπηρεσία διεξαγομένη ἀπὸ ὑπηρέτας τοιούτους δὲν δύναται νὰ ἔχη ἀποτελέσματα εὐχάριστα καὶ ἀνεπιζήμια.

Τὸ Ὑπουργεῖον εἰς πολλὰς ἐξ ὑμῶν ἐβύστησέ τινας, διὰ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰσπράξεως, μολοντί δὲ ἡ εὐθύνη τῆς ἐκλογῆς τοῦ προσωπικοῦ ἐπικεῖται εἰς ὑμᾶς, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ ἐξετάσετε τὴν διαγωγὴν των, καὶ νὰ τοὺς παραδεχθῇτε, ἀπαιτούμεν μολαταῦτα νὰ μὴ τοὺς ἀποβάλλετε ἄνευ λόγου, διότι οἱ πλείστοροι τούτων ὡς λείψανα τοῦ ἀγῶνος, καὶ ὡς ἄνθρωποι ὑπηρετήσαντες κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη τὴν Κυβέρνησιν εἶναι ἄξιοι περιθάλψεως καὶ ἐξοικονομήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Μαΐου 1846.

Ὁ Ὑπουργός,

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διεκπεραιώσεως

Μ. Καλὴν ἡμέραν.

Πλὴν τῶν ἀναγνωσθέντων τούτων ἐγγράφων καὶ τῶν μνησθέντων περὶ τοῦ χρέους τῶν Μαγγιναπούλων εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ περὶ τῶν βαλανοκιυδίων Ἀχαρνάνις παρακατατίθῃσιν καὶ τὰ ἐξῆς. Κατάλογον δικῶν ἀποπερατωθεισῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 18,445, 21,430, 2,4593, καὶ 26,615 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀκολουθῶν τὸν λόγον τοῦ δ Κ. Ὑπουργοῦ παρατηρεῖ, ὅτι οἱ Μαγγινοποῦλοι ἔχοντες ἐνοικιασμένα πολλὰ Μοναστηριακὰ κτήματα τῆς Ἀχαρνάνις δυστροποῦσιν, εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους τῶν, καθυστεροῦντες πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν, ἀείποτε προσαρξόμενοι, τὰς ὁποίας ἀξιοῦσιν ἀποζημιώσεις, διὰ τὴν πολυθρόλλητον ὑπόθεσιν τῶν βαλανοκιυδίων, καὶ ἐν ᾧ εἶναι ὀφείλεται καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ Δημοσίου, παρουσιαζόμενοι ὡς δανεισταί, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀξιώσεων τῶν παριστάντων, καὶ ἤδη, ἀνευ οὐδεμιᾶς βίας, ὅτι 6 ἑκατομμύρια τοιούτου προϊόντος ἐξήχθησαν, ἐνῶ μόλις 9 ἑκατομμύρια ἐξήχθησαν, καθ' ὅλα ὁμοῦ τὰ ἐτη 42, 43, 44 καὶ 45.

Ἀλλὰ ἄλλο εἶναι κυρίως τὸ παρακινεῖν τὸν Κύριον Γερουσιαστὴν, νὰ παρουσιάσῃ τοιαύτην τοῦ Δημοσίου πλοῦτου σπατάλην. Ἐκεῖνο τὸ ἴδιον, τὸ ὁποῖον τὸν παρεκίνησε καὶ πέρυσιν κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν νὰ ἐλπειολογήσῃ τὴν Οἰκονομικὴν κατάστασιν, καὶ νὰ προφητεύσῃ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν. Ὅχι ὁλοκλήρῃ ἡ ἐλπίς τοῦ νὰ πείσῃ τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, καλῶς γινώσκον τὰ περὶ τούτου, ἀλλὰ ἐκεῖνη τοῦ νὰ κακοσυστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰ ζῆνα καὶ ἰδίως εἰς τοὺς δανειστάς της.

Ἀλλὰ καθὼς καὶ αἱ τότε προφητεῖαί του ἀπέβησαν μάταιαι, οὕτω καὶ αἱ ἤδη, καθότι ὅχι μόνον Οἰκονομικὴ κρίσις δὲν ἐπαπειλεῖται, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν της πρὸς τὴν μίαν τῶν δυνάμεων ἐξεπλήρωσεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις πληρώσασα τὸ ἀνάλογόν της, καὶ ἐτοιμὴ ἤδη εἶναι νὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας.

Δὲν ἀρνείται, ὅτι διὰ τὸ δυσεξέλεγκτον καὶ διὰ τὸ σχεδὸν ἐπιβαλλόμενον δι' ὀγκρῶν ἀπαιτήσεων προσωπικῶν, συνέβησαν καὶ συμβαίνουν ἐνίοτε καταχρήσεις τινές. Ἀλλ' ἐκ τούτου καὶ ἐπὶ τῶν προλαβόντων Ὑπουργείων τοιαῦται καὶ μεγαλήτεροι ἐλάβον χώραν, ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ὤφειλε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν οὐχὶ τὰς καταχρήσεις ταύτας, ἀλλὰ τὰς

ἀόκνους προσπάθειαι τοῦ Ὑπουργείου ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἐνῶ πρὶν ἢ ὁ σήμερον Ὑπουργὸς ἀναλίσκῃ τὴν διευθύνσιν τῆς Οἰκονομίας, ἀείποτε ἐνικατὸ τὸ Δημόσιον εἰς τὰ Δικαστήρια, ὅπου πᾶσα τοῦ Δημοσίου ὑπόθεσις παρημελεῖτο, ἤδη δὲ ὑπὲρ τὰς 70 δίκας ἐκέρδησεν, ἐνῶ οὐδὲν μέσον παρελήφθη διὰ νὰ ἐξελεγχθῶσιν αἱ πρόσδοι, δι' ἀκαταπαύστων ἐπιθεωρήσεων: ἐνῶ διὰ τὴν ἐξέλεγχσιν τῶν τελωνείων προσεκλήθησαν αἱ προξενικαὶ Ἀρχαί, νὰ διδῶσι τὰς λεπτομερεστέραις πληροφορίαις, ἐνῶ τέλος πάντων αἱ αὐστηρότεραι καταδιώξεις κατὰ τῶν καταχραστῶν ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν.

Ταῦτα εἰσὶν ὅσα ἐκ τοῦ προχείρου ἠδύνατο ν' ἀπαντήσῃ, μὴ λαβὼν εἰσέτι ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. Γερουσιαστοῦ, εἰς τὰς λεπτομερεῖας τῆς ὁποίας ἐπιφυλάττεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προσεχῆ Συνεδρίαν.

Εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι ἀμφότεροι οἱ ΚΚ. Ὑπουργοὶ ἐξέφρασαν τὴν βαθίαν τῶν λύπην, περὶ τοῦ ὅτι ἐκ ταῦτοι περιστάσεις δὲν τοῖς ἐπέτρεψαν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν προλαβοῦσαν Συνεδρίαν, διὰ νὰ διασκεδάσωσιν ἀμέσως τὰς τυγχὴν ὡς ἐκ τῶν λεγθέντων ἀναρσεις ἀνησυχίας τῶν Γερουσιαστῶν, τὰς ὁποίας σήμερον διὰ τῆς ἀπλῆς διαβεβαίωσης τῶν ἐνόμισαν νὰ ἐξαλείψωσι. Παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ἂν ὀδηγηθῇ τις ἀπὸ τοῦ παρελθόντος τὴν πείραν, θελεῖ εὖρε, ὅτι ὅχι μόνον τοιαύτη προθυμία ποτὲ δὲν ἐφάνη, ἀλλὰ εἰς τὰς πλείστας τῶν ἀπευθυνθεισῶν εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα αἰτήσεις περὶ δικαστῶν καὶ πληροφοριῶν ἐπὶ οὐσιωδεστάτων ἀντικειμένων, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτος ἀκόμη, ποτὲ ἀπάντησις, ἢ διασάφησις δὲν ἐδόθη, μολοντί αἱ τοιαῦται αἰτήσεις ἐγγράφως καὶ ἐπισήμως διευθύνθησαν πολλάκις, τῇ γνωμοδοτήσει τῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῇ ἀποφάσει τοῦ Σώματος.

Ὁ ἐκθέσας τὴν κατάστασιν τῶν ἑπαρχικῶν Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον ἀπαντᾷ, ὅτι, ὁ λόγος τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τρεῖς ἐποφύεις πρέπει νὰ παρατηρηθῇ.

Καὶ πρῶτον, ὡς ἴσον ἀπαράλλακτον ἐρημευδὸς τινος, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος ἐμικλήθη: ὡς πανηγυρικὸς τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ λόγου, τὸ δεῦτερον: καὶ τρίτον ὡς προσβολή, πλήρης προσωπικοτήτων.

Ἀφοῦ οὐδεμίαν, λέγει, εἶχε γνώσιν τῶν εἰς τὴν προλαβοῦ-

Εἰς τὰς ὠρισμένας πράξεις, τὰς ὁποίας ἀνέφερον, ὁ Κύριος Ὑπουργὸς ἀντίταξε τὰς ἐγκυκλίους, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἐξέδωκε, μόνον δὲ καὶ μόνον εἰς ὠρισμένα ἐνησχολήθη, ὅπου ἐνόμισεν, ὅτι ἤθελεν εὐρεῖ ἀφορμὴν προσωπικότητων, δι' ἣ καὶ ἀναγκάσειν περὶ τῶν βαλανοκικιδίων Ἀκαρνανίας, διὰ τὴν ἀρνηθῆναι ἐπὶ ἐξ ἐκτομυρίας ἠγόρασαν ἐκ τούτων ἐρέτος οἱ ἔμποροι, τοὺς ὁποίους κατ' ὄνομα καὶ κατὰ τὸ ποσὸν ἐκάστης ἀγορᾶς ἀνακρέω, προστρέχει πρῶτον, εἰ τὴν σημείωσιν τοῦ προϊόντος τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὡς τάχα, ἐπειδὴ τότε ἡ λαθραίως ἐξήχθη ὡσάτως τὸ εἶδος, ἡ εὐφορία δὲν ἦτον τοῦ εἶδους τούτου ὡς ἡ ἐρετεινὴ, ἔπρεπε νὰ ἀκολουθῇ πάντοτε ἡ αὐτὴ κατὰχρησις, ἡ ἀδύνατον ἦτον νὰ προαχθῇ περισσότερον· δευτέρον δὲ ἀποδίδει τὴν μυθώδη ταύτην αὐξάνειν τοῦ προϊόντος εἰς ἐπιχειρήματα δῆθεν τῶν Μαγγινοπούλων, ζητούντων διὰ τούτου νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις τῶν.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν κατακράτησιν τῶν Μοναστηριακῶν εἰσοδημάτων ἐκ μέρους τῶν Μαγγινοπούλων, καθότι μὴτε λόγος περὶ τούτων πρόκειται, μὴτε παντελῶς ἀφορᾷ ἐμὲ τὸ ἀντικειμένον τοῦτο, πρὸς δὲ, τὰ λεχθέντα εἶναι πολλὰ μακρὰν τῆς ἀληθείας, καὶ ἀρμόδια ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου εἰσὶ μόνον τὰ Δικαστήρια, δὲν ἐπεμβαίνω· ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐνοικίαν τοῦ 1834 τῶν βαλανοκικιδίων, καθότι ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἐγγράφως ἦλθεν εἰς προσωπικότητας, καὶ ἐνόμισεν ὅπως νὰ προσβάλλῃ ἐμὲ τὸν ἴδιον, ἀναμνηστικῶν ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν κακεντρέχεις καὶ κακοήθεις ἀπὸ προσωπικὰ πάθη κινούμενοι, διέστρεψαν καὶ κατέστησαν ὕλην συκοφαντίας καὶ ἐξυδρίσεως, χρεωστῶ νὰ κάμω τὴν ἐξῆς ἐξήγησιν καὶ διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὴν ὑπόθεσιν Φερουσιστάς, καὶ διὰ τὸ κοινόν.

Τὸ ἔτος 1834, ἡ Κυβέρνησις ἐνοικίασεν τὴν ἐπικαρπίαν τῶν βαλανοκικιδίων Ἀκαρνανίας εἰς τὸν Ν. Μαγγινόπουλον, καὶ εἰς τὴν ἐνοικίαν ταύτην ἐπὶ τὰς ἦσαν οἱ συμμετοχοί. Ἀλλὰ παραλείπων τοὺς ἐξ, περιορίζομαι εἰς μόνον τὸν πρωτότυπον ἐνοικιαστὴν. Ἀμα ἐγένετο ἡ ἐνοικίασις, οἱ κάτοικοι ἀνταποκρίθησαν τὸ πρᾶγμα ὡς ἰδιοκτησίαν τῶν (καὶ νομίζω ὅτι ἔχουν δίκαιον νὰ τὸ θεωρῶσι τοιοῦτον), καὶ κηρύχθησαν τὴν ἀπόδοσιν ἐπικαρπίας, ἀναφερόμενοι καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν δι

ἀπεσταλμένων ἐπιτρόπων. Ἡ Κυβέρνησις δὲν τοῦς ὑπεχρέωσε νὰ δώσωσι τίποτε, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀπέστειλε τριμελὴ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ὑπάρχουσι καὶ σήμερον. Ἡ ἐπιτροπὴ εἶπεν εἰς τοὺς κατοίκους, ὅτι θέλει ἀναφέρει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πλεονήματα τῶν, διὰ τὴν ἀποφασίσῃ, ὅτι ἐγκρίνῃ, μετ' ἄλλους λόγους ὠδήγησε τοὺς κατοίκους νὰ μὴ δώσωσι τὸ πλεονέκτημα, μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐντοσούτοι οἱ μετ' τοὺς ἐνοικιαστὰς συμφωνήσαντες ἀγορασταὶ εἶχον φέρει πλοῖα Ἀγγλικά, διὰ νὰ φορτώσωσι τὸ προϊόν, τὰ ὁποία ἐπέκρινον νομίμους ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων διὰ σταλλίας ἐκ τριῶν χιλιάδων ταλῆρων, τὰς ὁποίας πληρώσας ὁ ἐνοικιαστὴς ἀπαιτεῖ ἤδη ἀπὸ τοῦ Δημοσίου, ὅπου μετ' ἄλλας ζητίας του, καθότι ἐνοικιάσας τὸ εἶδος τοῦτο, δὲν τὸ παρέλαβε, μὴτε προστασίαν ἔλαβε παραμικρὰν διὰ νὰ τὸ παραλάβῃ.

Τὸ Δημοσίον ἀπ' ἐναντίας ζητεῖ πληρωμὴν πράγματος, τὸ ὁποῖον ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν παρέλαβε, μὴτε ἔλαβε συνδρομὴν νὰ παραλάβῃ ὅχι μόνον, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἀπερρίχθη, ἀν' ἣναι ἰδικόν της, ἀπέστειλεν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ ἐξετάσῃ, ἐμποδίσαντα προηγουμένως πᾶσαν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς κατοίκους, καὶ ἀρνήθῃσιν ἐπομένως πᾶσαν ἔκδοσιν ὁριστικῆς ἀπορίσεως, χωρὶς μὴτε νὰ φροντίσῃ νὰ διαλύσῃ τὴν διακρίσιν της μετ' τοὺς κατοίκους ἀξιοῦντας τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ προϊόντος τούτου.

Τῆς διενέξεως ταύτης οὐδεμίαν δυσκολίαν ἤθελεν εἶναι οὐδεὶς, οὔτε ἐγὼ ὁ ἴδιος, νὰ καθιστοῦμαι τὴν λύσιν εἰς Δικαστήριον, ἀλλὰ Δικαστήριον ἀνεξάρτητον.

Ἰδοὺ, Κύριοι, ποῖα εἶναι ἡ πολυβρύλλητος ὑπόθεσις τῶν βαλανοκίων τῆς Ἀκαρνανίας, τὴν ὁποίαν κακοήθεις καὶ διεφθαρμένοι ἄνθρωποι ρίπτουν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν εἰς τὸ μέσον, ἀναμειγνύοντες καὶ τὸ ὄνομα μου.

Ἀλλ' εἰς τὰς προσωπικότητας, δι' ὧν ἐνόμισεν ὁ Κύριος Ὑπουργὸς κατὰλληλον, νὰ ἀποφύγῃ τὰ ὁρισμένως παρ' ἐμοῦ καταδειχθέντα, ἀλλὰ μίαν προσέβηκε πολὺ ὑβριστικωτέραν, πολὺ πλέον ἀπάνθρωπον.

Ἐξουμένων τὴν λαμπρὰν του κατάστασιν, ἐνθ', λέγει, ὑπηρετεῖ τὸ ἔθνος του κατὰ τὴν ἐπανόστασιν, ἐγὼ ἤμην, λέγει, πιστὸς Γραμματεὺς τῶν Πασιούτων, τοὺς ὁποίους ἐπαγρίτει.

Τὴν αἰσχρὰν ταύτην ὕβριν ἀνέφερε πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἐδημοσί-
ευσεν ἡ αἰγροτέρα τῆς κοινωνίας μας συμμορία, καὶ ἐπέπρωτο
ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Γερουσίας ν' ἀκούσθῃ ἡ ἡγὼ ταύτης.
Δὲν θέλω, καταδικάζων εἰς τὸ στάδιον χαμερπῶν προσωπικο-
τήτων, ἀντιτάξει παραλληλισμὸν καταστάσεως πρὶν τῆς ἑπα-
ναστάσεως, παραλληλισμὸν πρὶν καὶ ἐκδουλεύσεως κατ'
αὐτὴν, δὲν θέλω ἐξετάσει καὶ ἀναφέρει τὰς κλοπὰς καὶ ἀρ-
παγὰς εἰς Νάυπλιον καὶ ἄλλου, ἀλλὰ θέλω περιορισθῇ εἰς τὴν
αἰσχρὰν ταύτην ὕβριν.

Ὁ Μαγγίνης, Κ. Ὑπουργὲ, ἠγωνίσθη εἰς τὸν ὑπὲρ Πατρίδος
ἀγῶνα ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν μέχρι τέλους αὐτοῦ, μὲ ζῆλον
ἀκρίματον. Μέχρι τέλους τῆς τρομερῆς πολιορκίας Μεσολογ-
ίου ἐταλαιπωρήθη ἐντὸς αὐτοῦ. Θανατηφόρος δὲ πληγωθεὶς
κατὰ τὴν κεφαλὴν, μετεφέρθη εἰς Αἰτωλικὸν, καὶ ἐκεῖ μὲ δύο
χιλιάδας ψυχὰς πληγωμένος ἤχηκλωτίσθη. Οἱ στενωτέροι του
συγγενεῖς ἐσώθησαν ὡς ἀνδράποδα, καὶ αὐτὸς μετὰ πάνδεινα
δεινὰ, τρεῖς μῆνα· διατελέσας εἰς τὰς σκοτεινὰς φυλακὰς τῆς
Χαλκίδος, ὑπὸ στενὴν φυλακὴν μετεφέρθη ἀπὸ στρατόπεδον
εἰς στρατόπεδον, εἰς ἐκεῖνο τοῦ Κισουαχῆ.

Ἐκ τούτου, ἄς κρίνῃ καὶ ὁ ἑλληνικὸς κόσμος καὶ ὁ ἔξω, τὴν
ἀναιδέειαν καὶ τὸ αἵτημα τῶν περιστάσεων τὸν ὑπὲρ πατρίδος
πληγωνόμενον καὶ αἰχμηκλωτίζομενον, προσκυνήτην καὶ πιστὸν
ὁπρωτὸν τῷ ἐχθρῷ τῆς Πατρίδος. Ἐκ τούτου ἄς κρίνωσιν
ἀπαντες τὸ αἷμα καὶ τὴν εὐλαρίαν Ὑπουργοῦ, ἀπὸ τοῦ
βήματος ἀποκαλοῦντος πιστῶς Γραμματεῖα τῶν Πασσάδων,
τὸν ὑπὲρ πατρίδος φέροντα ἐντίμους οὐλας, καὶ ἐντιμὰ ἐπί-
ση· στίγματα τῶν ἀλύσεων του. Ἀλλὰ περὶ τούτων ἐπιφυ-
λάττωμαι νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν προσεχῆ τοῦ Σαββάτου συνε-
δρίασιν, πρὶν πληρὴ ἀνάπτυξιν καὶ ἐξήγησιν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη καὶ ἄλλας διασκήσεις
νὰ φέρῃ τὸ ἐρχόμενον Σάββατον, κἀμὲ καὶ τὰς ἐξῆς παρα-
τηρήσεις, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ταῦτα.

Οἱ ἑλληνικαὶ Παρξενὸι Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, οὐχὶ
προταληθέντες, ὡς ἀνέρεον ὁ Κ. Ὑπουργός, ἀλλ' αὐθόρμητοι
ἀνέρεον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς καταγραφὰς τῶν Τελωνίων
Λατῶν, Μύτικας, Ζακύνθας καὶ Βονίτζης, εἰς βελανίδια,
ζωα καὶ ἄλλα, τὰ ὅσα συνεχῶς μεταφέρονται, ἄλλα περι-

πλέον τῶν ἐν τοῖς δηλωτικοῖς ἐνδιαλαμβανόμενων, καὶ ἄλλα
ὅπως δι' ὅλου μὴν ἐνδιαλαμβανόμενα.

Κατὰ συνέπειαν τοιούτων πληροφοριῶν ἐστάλη ὁ Ἐπι-
θεωρητὴς Ζαχαριάδης, διὰ νὰ ἐξετάσῃ. Καὶ αὐτὸς παρὰ τῶν
αὐτῶν Προξένων ἔλαβε πολλὰς ἄλλας πληροφορίες, ἀλλὰ τὰ
πάντα παρεσιωπῆσαν. Διὰ τοῦτο ζητῶ νὰ προσαχθῶσιν ὅλα
τὰ περὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφα τῶν Προξένων καὶ ἡ ἔκθεσις
τοῦ βεβημένου Κ. Ζαχαριάδου.

Ὁ Κ. Θεοδ. Βλασόπουλος, νῦν Τελωνίου Λατῶν, ἦτον
ὑποτελώνης Παλαιοχαλκίς, ὅτε ἔλεγκε τὸ Τελωνεῖον Βονί-
τζης ἦτον ὁ σήμερον Ταμία· Ἀργεῖου Ἰωάννης Σταϊκόπουλος.
Ὁ πρῶτος ἐπαύθη, διότι ὁ Σταϊκόπουλος, κατεμήνυσε τὰς κα-
ταγραφὰς του, δυσχερεστῆς, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν διανομὴν
τῶν ὠφειλῶν ἐπομένως ὁ Βλασόπουλος κατέδειξε συνένοχον
καὶ τὸν Σταϊκόπουλον, τοῦ ὁποῦ ἐπέδειξεν ἐπιστολὴν εἰς τὸ
Ὑπουργεῖον, συμβουλευόμενον αὐτὸν, νὰ κλειψῶσιν ἐκ συμφώνου.
Ἀμρότεροι ἤδη διωρίσθησαν μολαταῦτα εἰς ὑπηρεσίαν.

Ὁ Θεοδόσιος Βράσκις, ἦτον Λασιονόμος Βάλτου, καὶ εἰσέπραξε
κατὰ διαταγὴν τοῦ Ταμία 2,000 δραχμῶν φόρους. Ἐπαύθη
ἐνκεν καταχρῆσταιν ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἀμα δὲ λαθῶν τὴν
πῦσιν του, ὑπεκρίθη ὅτι αἱ 2 χιλιάδες δραχμαὶ τῷ ἐκλά-
πισαν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ. Ὁ αὐτὸς τώρα διωρίσθη Σταθ-
μάρχης Καρβασαρά, ἀντικαταστήσας καὶ τὸν Ὑγιανόμον Ἀνί-
νου.

Περὶ τῶν διορισμῶν τούτων, παρακαλῶ τὸν Κ. Ὑπουργόν
νὰ δώσῃ διασκήσεις, καὶ νὰ διελευθῇ καὶ τοὺς πίνακας τῶν
ἐσόδων τῶν Τελωνείων Παιρακῶν, Πατρῶν, Ἰδρας καὶ Πατσῶν
δι' ὅσα χρήματα εἰσπραχθῆσαν κατὰ μῆνα εἰς τὴν ἀν. ἐξα-
μηνίαν τοῦ 1846, συγχρόνως δὲ καὶ τοῦ πίνακος τῶν ἐσο-
δῶν κατὰ μῆνα καὶ κατὰ ποσὸν τῶν αὐτῶν Τελωνείων τῶν
ἐτῶν 1842, 43, 44 καὶ 45 πρὸς ἀντιπαραβολήν, καθὼς καὶ
ἐν γένει τοὺς πίνακας τῶν εἰσπραξέων ὅλων τῶν Τελωνείων
τῶν 1842, 43, 44, 45 καὶ τῆς πρώτης ἐξαμηνίας τοῦ 1846,
ἐκ τῆς διαφοράς τῶν ὁπείων θέλει πεισθῇ τὸ Σῶμα, περὶ τῆς
καταστάσεως τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως, θεωροῦν ὅποια ἐλάτ-
τωσι γίνεται καθ' ἑκάστην τῶν προσόδων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λέγει, ὅτι, τὰ ζητούμενα
ἐγγράφα θέλουν μὲν παρουσιασθῇ εἰς τὸ Γρατεῖον τῆς Γερου-

είας. θέλει δὲ πληροφορηθῇ τὸ Σῶμα, ὅτι εἰς ἀπλᾶς ὑποθέσεις ἐστειρίχθη πάντοτε ὁ προλαλήσας· εἰς δὲ τὰς εἰδικότητας καὶ λεπτομερείας, τὰς ὁποίας ἀνέφερε καὶ ἀναγέρει, ὡς εἰς οὐδεμίαν ἀπόδειξιν, ἢ ἐπιστημότητα στηριζομένης, ἀρκεῖ ἢ ἐκ μέρους τοῦ ἀρνηοῦς τῆς πραγματικότητος καὶ ἀληθείας τοῦτων.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ ὅτι ἐδόθη εἰς ἐκάστην τῶν Τριῶν Δυνάμεων τὸ ἐν τρίτον ἐκ τῶν 606 χιλιάδων, λέγει, ὅτι ἐκολούθησε λάθος, καθότι τὸ τοιοῦτον δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι θίλει δοθῇ.

Ἐντεύθεν προσδιορισθείσης ἡμέρας συνεδριάσεως διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς προκειμένης συζητήσεως, τὸ προσεχὲς Σάββατον 14 τοῦ τρέχοντος, ὁ Κ. Ἀντιπρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος: Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Η. Χρησάκουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 16 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας Δευτέρας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβοῦσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν Νομοσχεδίου, ἀναγινώσκει τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν, ἔχουσαν ὡς ἐφεξῆς.

Ἐκθέσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ περὶ τοῦ
εἰς Ἐρέτριαν συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν
Νομοσχεδίου.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων περὶ τοῦ εἰς Ἐρέτριαν συνοικισμοῦ τῶν Ψαρριανῶν Νομοσχεδίου, εἰσαχθὲν εἰς τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν 10 τοῦ παρόντος ἐπεξεργασθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ, ὑποβάλλει τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν τῆς εἰς τὸ Σεβαστὺν τοῦτο Σῶμα.

Ὡς πρὸς τὴν ἀρχήν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ὡς καθιερωθεῖσαν διὰ τῶν πράξεων τῶν Ἐθνικῶν Κυβερνήσεων, ἀπὸ τοῦ 1825 καὶ 1829, τῆς ἀποφάσεως τῆς Βασ. Κυβερνήσεως κατὰ τὸ 1833 συνευδοκούσης εἰς τὴν αἴτησιν τῶν Ψαρριανῶν τοῦ νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς πρὸς συνοικισμόν ἡ Ἐρέτρια, καὶ χορηγησάσης πρὸς τοῦτο τὰ ἐνόντα μετὰ, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν εἰς Ἐρέτριαν δημοτικὰ καταστήματα, καὶ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι 48, καὶ ὁ συνοικισμὸς ἤθελε προοδεύσει ἔκτοτε, ἂν ἡ ἐπισκέψατα νόσος δὲν ἐγένετο πρόσκομμα τότε, καὶ μετὰ τοῦτο, ἡ δοθεῖσα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως προθεσμία ἐνὸς ἔτους μόνον, μετὰ παρελευσιν τῆς ὁποίας παρεγρᾶρτην τὰ παραχωρηθέντα, χάριν τοῦ συνοικισμοῦ, δικαίωματα.

Πρόκειται ἤδη, διὰ τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ προαποφασισθέντα, καὶ νὰ πληρωθῶσιν αἱ εὐχαὶ τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποιον διὰ τῶν Ἀντιπροσώπων πληρεξουσίων του, ἐδειξε, πόσον ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ συσσωματωμένους καὶ ἀποκαταστημένους ἐντὸς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος τοὺς γενναίους τῆς πατρίδος προμάχους, τοὺς τὰ πάντα θυσιάσαντας ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας Ψαρρινοῦς, καὶ ἀντιπροσωπευο-

μένους εις τὴν Βουλὴν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος. Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἀντικείμενον τοῦ προκειμένου εἰς συζήτησιν Νομοσχεδίου· καὶ τοιοῦτον θεωροῦσα αὐτὸ ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη ὁμοψήφως τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὰ καθ' ἑκαστα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατήρησεν εὐχαρίστως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως δὲν παρέβλεψε πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐνισχύσῃ καὶ νὰ ἐπιταχύνῃ τὸν συνοικισμὸν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ὁποίας ὑπέβαλε προτάσεις ἡ δωδεκαμελής Ἐπιτροπὴ τῶν Ψαρρίανων εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ γνωρίζουσα παρὰ πάντα ἄλλον τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολυπαθοῦς τούτου λαοῦ. Περὶ πάντων τούτων προβλέπει τὸ εἰσχυρὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Νομοσχέδιον, τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐρχόμεθα ν' ἀναπτύξωμεν.

Ἄρθρ. 1. Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ τούτου, περὶχωρεῖται εἰς μὲν τὰς 100 οἰκογενεῖας τὰς συνοικισθησομένας πρὸ τῶν ἄλλων εἰς Ἑρετρίαν ἀνὰ ἓν οἰκόπεδον εἰς ἑκαστον, Βασ. πήγμων 972, πρὸς κατασκευὴν οἰκίας, ἐν ὁμοίῳ Βασ. πήγμων 432, κατὰ τὴν παράλιον γραμμὴν πρὸς οἰκοδομὴν ἀποθήκης, ἐν Βασ. στρέμμα γῆς περὶ τὴν πόλιν διὰ κήπων, καὶ 100 Βασ. στρέμματα ἐθνικῆς γῆς, πρὸς καλλιέργειαν.

Αἱ δὲ μετὰ τὰς πρώτας ἄλλας 100 οἰκογενεαί, διαιρούμεναι εἰς 4 τάξεις, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκεῖ ἀποκαταστάσεώς των, ἀνὰ 25 ἐκάστη, θέλουσιν λαμβάνει αἱ μὲν τῆς πρώτης τάξεως ἀνὰ δραχμ. 90 στρέμματα, αἱ δὲ τῆς δευτέρας 80, αἱ τῆς τρίτης 70, καὶ αἱ τῆς τετάρτης 60, ἐκτὸς τῶν οἰκοπέδων, καὶ τῶν κήπων, τὰ ὅποια θέλουσιν λαμβάνει, ὡς καὶ αἱ πρῶται, καὶ τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἀποθηκῶν, κατὰ τὴν παραλίαν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν διαθέσιμα.

Εἰς δὲ τὰς συνοικισθησομένας ἀκολουθῶς οἰκογε-

νειας ἐπέκεινα τῶν 200, μέχρι τῶν 1000, παραχωροῦνται ἐπίσης εἰς ἐκάστην ἀνὰ ἓν οἰκόπεδον τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως, πρὸς κατασκευὴν οἰκίας, καὶ 50 Βασ. στρέμματα πρὸς καλλιέργειαν. Ἡ διάκρισις αὕτη ἐθεωρήθη ἀναγκαία πρὸς τὸν σκοπὸν, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιφέρει λόγους ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων αἰτιολογικὴν ἐκθεσίν του, καθὼς καὶ ἡ τελεῖσα πενταετής προθεσμία, χωρὶς τῆς ὁποίας, ἐνδέχεται νὰ ἀνὰληθῇ ἐπὶ πολὺ ὁ συνοικισμὸς, ἀφοῦ οἱ συνοικισθησόμενοι γίνονται κάτοχοι τῶν παραχωρουμένων γαιῶν.

Ἄρθρ. 2. Τὸ δεύτερον ἀρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἀσφαλίζει συγχρόνως τὰ δικαιώματα τῶν ὑπαρχόντων κατοίκων τῆς Ἑρετρίας γεωργῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 19 Μαρτίου καὶ 21 Ἰουνίου 1843, ἐκδοθέντων Νόμων. Χρηγεῖ δὲ καὶ εἰς τούτους, ὡς καὶ εἰς τοὺς πρώτους οἰκιστάς, ἀνὰ ἓν οἰκόπεδον τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως, καὶ ἓν στρέμμα γῆς διὰ κήπων.

Ἄρθρ. 3. Τὸν προδιορισμὸν τοῦ χρόνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑποχρεοῦνται νὰ συνοικισθῶσιν ἐπεφυλαξεν εἰς ἑαυτὴν ἡ Κυβέρνησις, ὁδηγουμένη ἀπὸ τὸ παρελθόν, καὶ οὕτω πάντοτε εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἐνδεχομένας περιστάσεις· διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ δὲ τὸν συνοικισμὸν, ἀρτίζει διὰ τῆς αὐτῆς διατάξεως τὰ παραχωρούμενα βοηθήματα, μεταβιβάζουσα αὐτὰ εἰς ἄλλους, ἢ ἐπαναφέρονσα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου, ἐὰν οἱ λαθόντες δὲν συνοικισθῶσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας.

Ἄρθρ. 4. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω παραχωρήσεων, χορηγοῦνται διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, πρὸς κατασκευὴν οἰκίας, εἰς μὲν τὰς ἀπόρους οἰκογενεῖας τῶν Ψαρρίανων 300 δραχ. εἰς ἐκάστην, εἰς δὲ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ Ναυτικοῦ δραχ. 300—500 εἰς ἑκαστον, αἱ ὅποια θέλουσιν

ἀποδοθῇ, ἐκπιπτομένου κατὰ μῆνα τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς μισθοδοσίας του.

Ἄρθρ. 5. Ἐκ τῶν παραχωρουμένων διὰ τοῦ ἁρθρ. 1 εἰς τοὺς συνοικισθησομένους, τὰ μὲν οἰκόπεδα καὶ τὸ ἐν στρέμμα γῆς διὰ κῆπον δίδωνται δωρεάν, ἡ δὲ ἀξία τῶν πρὸς καλλιέργειαν γαιῶν, ὡσαύτως καὶ τὰ χρηματικὰ βοηθήματα εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας, ὡς ἐν τῷ ἁρθρῳ 4 ὃ ἀ. θέλουν λογισθῇ ἀπέναντι τῶν ἀπαιτήσεων, ὅσας τυχὸν ἤθελον εὑρεθῇ ἔχοντες οἱ Ψάρβιανοί, ἐξαιρουμένων τῶν χρηματικῶν συνεισφορῶν.

Ἄρθρ. 6. Ὡς μέσον συντελεστικὸν πρὸς τὸν συνοικισμόν ἐθεωρήθη καὶ ἡ τελωνικὴ ἀτέλεια ἐπὶ τῶν χρησίμων πρὸς οἰκοδομὴν ὑλῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων σκευῶν πρὸς ἐκάστην οἰκογένειαν· καὶ τοῦτο προβλέπει τὸ ἁρθρ. 6 τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπεκτείνειν τὴν ἀτέλειαν ταύτην εἰς πέντε ἔτη.

Ἄρθρ. 7. Τὰ παραχωρούμενα διὰ τοῦ ἁρθρου τούτου οἰκόπεδα, ἀνωθεν τῆς παραλίας, εἰς τὸν δῆμον, χάριν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἄλλων δημοφειλῶν καταστημάτων, παρεχωρήθησαν καὶ κατὰ τὸ 1833, διὰ Β. διατάγματος, καὶ ἡ παραχώρησις αὕτη κρίνεται ἀναγκαία εἰς δῆμον ἀρτιπαγῇ, μὴ δυνάμενον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς δημοτικὰς ἀνάγκας.

Λύται εἶναι αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, τὰς ὁποίας ἐπεξεργασθεῖσα ἡ Ἐπιτροπὴ σας κατὰ μίαν ἐκάστην, παρεδέχθη ὁλοσχερῶς ἐκ συμφώνου, γνωρίζουσα καὶ τὰ γενναῖα ὑπὲρ τῶν Ψάρβιανῶν αἰσθήματα, τὰ ὅποια τὰ ἐντιμα τῆς Γερουσίας μέλη, ἱερὰ λείψανα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἐξήγησαν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν τμημάτων, ἐκτιμώντα μᾶλλον παντὸς ἄλλου τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας ἐκάστου. Ἀνέθεσε δὲ εἰς τὸ σεβαστὸν τοῦτο Σῶμα νὰ ἐπικαλεσθῇ πᾶσαν! συνδρομὴν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ προκειμένου συνοι-

κισμού, καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ἐνδόξων καὶ πολυπαθῶν συναγωνιστῶν, κατὰ τὰς κοινὰς καὶ ἐνθέρμους τοῦ ἔθνους εὐχάς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Γ. Γλαράκης.

Ν. Πρασσακάκης.

Ν. Ἰ. Μέξης.

Γ. Δαρειώτης.

Ν. Χρυσόγελος.

Τῆς ἐκθέσεως ταύτης διατάσσεται ἡ λιθογράφησις καὶ διανομὴ, προσδιορίζει δὲ ἡ Γερουσία τὴν αὐριον 17 Σεπτεμβρίου ἡμέραν συνεδριάσεως, πρὸς συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκοπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

Τῆς 17 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Τρίτης.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 11 π. μ. ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Παραρτήσας διάταξις, ἡ συζήτηςις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συννοικισμοῦ τῶν Φαρίανων εἰς Ἑρέτριαν.

Αναγινώσκειται τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς. Παμφηρεῖ δὲ ἡ Γερουσία παράδεχεται τὴν ἀρχὴν του.

Ἀρξαμένης τῆς κατ' ἄρθρον συζητήσεως, ἐπὶ τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ α. άρθρου,

Εἰς τῶν Γερουσιαστῶν ἐρωτᾷ τὸν παρόντα Κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ἐὰν ἐννοῶνται μόνον Φαρίανων οἰκογένειαι ἢ καὶ ἄλλαι, διὰ τῶν λέξεων εἰς τὰς λοιπὰς οἰκογενείας.

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπιθεδαιοῖ, ὅτι μόνον Φαρίανοὶ οἰκογένηται ἐννοοῦνται, κατ' αἰτίησιν δὲ τοῦ ἀπευθύναντος τὴν ἐρώτησιν, ἀπερρασίθη νὰ σημειωθῇ ἡ διασάφησις αὕτη εἰς τὰ πρακτικά. Ἐπομένως τὸ α. ἄρθρ. γίνεται δεκτόν.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου άρθρου, παρατηρεῖ ὁ αὐτὸς ἀπευθύνων τὴν ἀνωτέρω ἐρώτησιν, ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχει Νόμος περὶ μὴ ἀφαιρέσεως ἀπὸ τοῦ γεωργικοῦ μέρους τῶν παρ' αὐτῶν καταχομένων κτημάτων, ἐπρομήσας τὸ Νομοσχέδιον, διὰ τοῦ τυχόν ἐξ αὐτῶν κατέχοντες γαίης ἐντὸς τῆς πρὸς συννοικισμὸν περιφερείας καὶ ὅτι καὶ εἰς αὐτοὺς θέλει δοθῇ ἐν οἰκίῳ πεδόν. Ἀλλὰ ὥρηνεν ἡ παραχώρησις αὕτη νὰ γίνῃ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἀναγείρωσι καὶ οὗτοι οἰκίας, καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς αὐτὰς μετὰ τοῦ Φαρίανου ὑποχρεώσεως.

Ἀπαντᾷ ἕτερος, ὅτι τὸ ἐπόμενον ἄρθρον γὰρ μὴ ἐνδιαλαμβάνον τὴν λέξιν Φαρίανους καὶ προνοοῦν νὰ ἀφαιρῇται πᾶσα ἰδιοκτησία, θυνάμει τῶν ἀνωτέρω άρθρων παραχωρηθεῖσα, ἀνίσως αἱ ὑποχρεώσεις τῶν συννοικιζομένων δὲν ἐκπληρωθῶσι, ὑπάγει εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καὶ τοὺς τοιοῦτους γεωργοὺς, οἵτινες τυχόν δὲν ἤθελον ἐκπληρῶσαι τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου.

Ἄλλος λέγει, ὅτι καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον εἶναι ἀκόμη, εὐρίσκειται πάσης ἀμφιβολίας ἡ λύσις, διότι παρακατιὸν λέγει, ὡς καὶ εἰς τοὺς συννοικισθησομένους Φαρίανους, ἐννοεῖ δὲ πάντως, ὅτι μετὰ τὰς αὐτὰς τῶν Φαρίανων ὑποχρεώσεις ἄλλως δὲν ἤθελον ἐπαναλάβει τοῦτο ὁ συντάξας τὸν Νόμον, ἐὰν τοιοῦτος δὲν ἦτον ὁ σκοπὸς του.

Γίνεται δεκτὸν ἐπομένως καὶ τὸ ἄρθρον δεύτερον.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου άρθρου ζητεῖται πάλιν νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ

πρακτικά, ὅτι αἱ λέξεις, εἰς ἄλλους, ὑπονοοῦσι μόνον Φαρίανους.

Τοῦτο, λέγει ἕτερος, εἶναι ἀναμφίβολον, καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελε τις ποτε διίσχυρισθῇ, ὅτι τὰ πρακτικά δὲν ἔχουσιν ἰσχύον Νόμου, πάλιν διαχωρητικὴ ἐννοία δὲν δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὸ καίμενον αὐτοῦ τοῦ Νόμου.

Ἰσως ἐδύνωτο τις νὰ ἀμφισβᾶλλῃ καὶ εἰς τὸν ὅρισμὸν τῆς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, τὴν ὁποίαν ἐπιφυλάττεται νὰ τᾶξῃ ἡ Κυβέρνησις, μήπως ἡλ. Κυβέρνησις τις μὴ ἐννοοῦσα τοὺς Φαρίανους τᾶξῃ τόσον μικράν, ὥστε νὰ καταστῇ ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ συννοικισμὸς ἐντὸς αὐτῆς, καὶ ἐπομένως νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἄλλους τὸ δικαίωμα. Ἀλλὰ πᾶσα ἀμφιβολία παραχωρήσῃ εἰς ἄλλους τὸ δικαίωμα. Ἀλλὰ πᾶσα ἀμφιβολία αἴρεται ἐκ μέρους καὶ εἰς τὸ περὶ προθεσμίας, καὶ εἰς τὸ περὶ ἀντικαταστάτων τῶν συννοικισθησομένων, διότι ἡ μὲν γενικὴ προθεσμία δὲν δύναται νὰ ᾖ κατωτέρα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Νόμου, τῆς πενταετίας, ἂν δὲ ἐπιφυλάχθῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ τᾶξῃ προθεσμίαν διὰ τοῦ πρώτου προνομίου ἡλ. τρόπον τινα συννοικιστῆς, ἐννοεῖται, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἄλλη γενικωτέρα προθεσμία, ὅτι οἱ διαδεχόμενοι αὐτοὺς δὲν δύναται νὰ ᾖ κατὰ οἱ κατώτεραι αὐτῶν, μετὰ τὴν πρώτην βραχέειαν προθεσμίαν προσελευσόμενοι Φαρίανοι.

Προστίθηναι ἕτερος, ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον ὁ ἀρκούντως ἐρμηνεύει τὸν σκοπὸν τοῦ Συντάκτου τοῦ Νόμου, καθότι διδομένης πενταετίας ἀτελείας εἰς τὴν εἰσγωγὴν τῶν ἀναγκαίων πρὸς οἰκοδομὴν καὶ λοιπὸν ὅλων, ἤθελεν εἶσθαι ἀσυνεπεί, ἂν ἐδίδοτο ἡ ἀτελεία αὕτη, δι' ὀλιγώτερον καιρὸν τοῦ πρὸς τὸν συννοικισμὸν ταττομένου.

Ἐρωτηθέντος δὲ καὶ τοῦ παρόντος Ὑπουργοῦ περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ Νόμου, καθόσον ἀφορᾷ τὴν λέξιν, ἄλλους, καὶ συννοικισθησομένους, ὅτι μόνον περὶ Φαρίανων γίνεται λόγος καὶ εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίπτωσιν, ἀπερρασίθη νὰ σημειωθῇ ἡ ἐρμηνεία αὕτη εἰς τὰ πρακτικά, τὸ δὲ 3 ἄρθρον ἐγένετο δεκτόν.

Ἐπὶ τοῦ άρθρου 4 παρατηρεῖ ὁ Εἰσηγητὴς ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ἀπέδωκεν εὐχὴν νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς Φαρίανους περισσότερα χρηματικὰ μέσα, πάντοτε εἰς λογαριασμὸν τῶν μισθῶν των, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποκαταστάσεως των, ἐντὸς τῆς συννοικιζομένης πύλης, ὅτι ἦτον καλὸν ἐπομένως νὰ ἐκφραθῇ καὶ ἀπὸ τῆς Γερουσίας τοιαύτη τις εὐχὴ, καὶ

νά σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά. Εἰς τὴν πρότασιν δὲ ταύτην κανεὶς δὲν ἀντέτεινε. Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ 4 ἄρθρον, ὅπως ἔχει.

Ἐπὶ τῆς λέξεως, ἀπαιτήσεων, ἐνδιαλαμβανομένης εἰς τὸ 5 ἄρθρον, παρατηρεῖ ἄλλος, ὅτι ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ἐλαστική, δὲν πρέπει νὰ ἐννοῶνται εἰμὴ μόνον αἱ νόμιμοι ἀπαιτήσεις τῶν ἐχόντων λαμβάνειν.

Ἀπαντῶσιν ἄλλοι, ὅτι ἡ πρώτη καὶ κυρία σημασία τῆς λέξεως, ἀπαιτήσεις, εἶναι ἡ ζήτησις τῶν ὧσιν πραγματικῶς χρεωστοῦνται, καταχρηστική δὲ εἶναι ἡ δοθείσα σημασία, ὅτι δύνανται νὰ ἐννοῶνται ὑπὸ ταύτην καὶ τὰ μὴ νομίμως ὀφειλόμενα.

Παρατηρεῖ ἄλλος, ὅτι ἂν καὶ ἡδύνατο καὶ χωρὶς τοῦτο νὰ ἐρμηνευθῇ, ἡ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον παρακειμένη λέξις, ἐξόφλησις, ἐρμηνεύει ἀρκούντως, ὅτι λόγος γίνεται περὶ μόνων τῶν ἀπαιτήσεων, αἰτινες, ὡς νόμιμοι, μέλλουσι καὶ νὰ ἐξοφληθῶσιν.

Ἐπομένως ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ ἄρθρ. 5.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ 6, παρατηρεῖ ἕτερος, ὅτι οὐχὶ Τελωνειακὴν, ἀλλὰ τελωνικὴν πρέπει νὰ λέγωμεν, ζητεῖ δὲ νὰ χρησιμεύσῃ ἡ παρατήρησις αὕτη διὰ τὸ ἐξῆς.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται ἐπομένως τὰ ἄρθρ. 6, 7, καὶ 8 τοῦ Νομοσχεδίου. Ψηφιοφύρας δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου γενομένης, ἡ Γερουσία παμψηφεί παραδέχεται τὸ περὶ συννοικισμοῦ τῶν Ψαρρικῶν Νομοσχέδιον, ἀπαράλλακτον ὡς εἰστέθη κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1846.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ζητεῖ τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, ἀνίσως δὲν ἀντιβαίνει τὸν κανονισμόν, νὰ ἐκφράσῃ ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν τοῦ τῆν βαθεῖαν πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας εὐγνωμοσύνην των, διὰ τὴν ὅποιαν ἐδειξε τοῦτο ὑπὲρ τῶν συμπεριόντων αὐτῶν προθυμίαν, σὺμπνοιαν καὶ προσπάθειαν, εὐχόμενος, ὥστε ἡ καλὴ ἐκτίμησις τοῦ συννοικισμοῦ τούτου νὰ γίνῃ πρόδρομος καὶ παράδειγμα καὶ ἄλλων, πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀπαντῶν λέγει, ὅτι τὸ Σῶμα ἀπευθύνει εὐχὴν καὶ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς συννοικισθησομένους νὰ δευχθῇ ἡ αὐτὴ ἀμύλλα καὶ προσπαθεῖα πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ.

Ἐν μέλῳ δὲ τῆς Γερουσίας παρατηρεῖ, ὅτι πρὸς τιμὴν τῶν Ψαρρικῶν καὶ παρηγορίαν τῶν παθημάτων των, ἄξιον εἶναι νὰ ληρθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη τοιαύτη γενικὴ σὺμπνοια εἰς ἐπιψήφισιν Νόμου, ὅποια εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν.

Κληροῦνται ἐπομένως τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας, διὰ νὰ πρσμεθῇ αὕτη εἰς τὴν τελειτὴν τῆς αὔριον.

Ἐλαχον δὲ οἱ Κ. Κ. Γ. Γλαράκης, Σ. Θεοχαρόπουλος, Δ. Ολύμπιος, Τ. Μαγγίνης καὶ Δ. Βούλγαρης.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. Τρικούπης.

Α. Δελιγιάννης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 18 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1846 ἡμέρας τῆς

ἐβδομάδος Τετάρτης.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν συνεδρίαν, κατὰ τὴν 11 Π. Μ.

Ἀναγνώσθέντων δὲ τῶν Πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ ἐπικυρωθέντων, ὁ Κ. Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΛΟΝΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

Τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1846, ἡμέρας Δευτέρας

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σῶμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρχικμένην τὴν Συνεδρίαν, κατὰ τὴν II ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγινώσκειται ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τοῦ προβουλευματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, περὶ χορηγίας δανείου 50,000 δραχ. εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν, ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

Ἐκθεσις.

Εἰς τὴν προεξέτασιν τοῦ προκειμένου προβουλευματος ἐναγχοληθεῖσα ἐσκεμμένως ἡ Ἐπιτροπὴ παρετήρησεν, ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ δανείου τῶν 50,000 δραχμῶν ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ θεραπευθῇ ἡ ἀνάγκη, τὴν ὁποίαν ἡ πόλις ἔχει τῆς αὐξήσεως τῶν ὑδάτων, καθότι ὁ Δῆμος ἐκ τῶν ἰδίων εἰσοδημάτων δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ ἀπαιτούμενα ἐξοδα τῆς ἐπισκευῆς καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δημοσίων ὑδραγωγείων καὶ τῆς διοχετεύσεως νέων ὑδάτων.

Σκεφθεῖσα δὲ, ὅτι ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι κατεπείγουσα, καθόσον μάλιστα, ὡς τοιαύτην τὴν ἀνεγνώρισε καὶ ἡ Κυβέρνησις, καὶ διὰ τοῦτο συμπεριέλαβε τὸ ζητούμενον δάνειον τῶν 50,000 δραχμῶν εἰς τὸν παρὰ τῆς Βουλῆς συζητούμενον ἤδη προϋπολογισμόν τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Παρεδέχθη ὁμοφώνως διὰ τοὺς λόγους τούτους τὴν ἀρχὴν τοῦ προβουλευματος, καὶ δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ὡς πρὸς δὲ τὰ καθέκαστα παρατηρεῖ, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 4 Ἰουνίου Ε. Ε. πράξεώς του ἀναδέχεται τὴν εἰς τὸ Δημοσίον ταμεῖον ἀπόδοσιν τοῦ δανείου, διὰ χρεωλυσίου καὶ τόκου 8 τοῖς 0/0 εἰς δέκα ἐτησίους δόσεις, καὶ

προσδιορίζει ἀκριδέστερον τὰς ἐπὶ τούτῳ ὑποχρεώσεις τοῦ Δήμου, κανονίζον συγχρόνως τὰς περὶ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν ὑδραγωγείων ἐργασίας, κατὰ τοὺς περὶ τῶν δημοσίων ἔργων παραδεδεγμένους τύπους.

Σκεφθεῖσα ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου, καὶ τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ἐξασφαλίζεται ἀρκούντως, καὶ ὁ Δῆμος εὐκολύνεται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἀναδέχεται ὑποχρεώσεων, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ τροπολογήσῃ τὸ προβούλευμα κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον, καὶ τὸ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν γενικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Σώματος.

Ὁ Θ Ω Ν κ τ λ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1:

Χορηγείται εἰς τὸν Δῆμον τῶν Ἀθηνῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δάνειον 50,000 δραχμῶν, συμφώνως μὲ τὴν περὶ τούτου πράξιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου τούτου, χρονολογουμένην ἀπὸ 4 Ἰουνίου ε. ε.

Ἄρθρ. 2:

Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει ἀποσβεσθῇ παρὰ τοῦ Δήμου διὰ χρεωλυσίου καὶ τόκου 8 τοῖς 0/0, εἰς δέκα ἐτησίους ἰσας δόσεις, ὧν ἡ πρώτη θέλει ἀρχίσει ἐν ἔτος μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, πληρωνομένης ἐκάστης δόσεως ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων, τὰς ὁποίας ὁ Δῆμος θέλει λαμβάνει ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ὑδάτων.

Ἄρθρ. 3:

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δάνειον θέλει χρησιμεύει ἀποκλειστικῶς, διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὸ καθάρισμα τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως ὑδραγωγείων καὶ τὴν διοχετεύσιν νέων ὑδάτων, καὶ θέλει πληρῶνεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ λόγον τῆς προόδου τῶν ΜΕ.

ἐργασιῶν, τηρουμένων ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, τῶν διὰ τὰ δημόσια ἔργα παραδεδεγμένων τύπων.

Ἄρθρ. 4:

Εἰς περίστασιν, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἤθελεν εκπληρώσει τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Νόμου ὑποχρεώσεις, τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσπράττῃ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ὑδάτων τὰς ἐτησίους δόσεις, μέχρι τῆς ἀποσβέσεως τοῦ δανείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1846

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Γ. Αἰνιάν.

Λάμπρος Νάκος.

Ι. Κοντουμάς.

Δ. Κανελόπουλος.

Ι. Θεοτόκης.

Μετά τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηνῶν ἐνέργησε πράξιν νέαν, δι' ἧς παραδέχεται τὰ περὶ τοῦ δανείου τούτου εἰς τὸ προβούλευμα τῆς Βουλῆς ὀριζόμενα. Ὅτι τῆς πράξεως ταύτης δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν γνώσιν ἡ Ἐπιτροπὴ, ὡς τὴν στιγμήν ταύτην παρουσιαζομένης, δι' ἧς καὶ αὕτη ἐνέργησεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προηγουμένης τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πράξεως καὶ ἐντεῦθεν φρονεῖ, ὅτι τὰς αὐτῆς ἀλλάξει μορφήν, ἡ δὲ ἐκθεσις ἐπομένως πρέπει ν' ἀνακληθῇ.

Εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν πραττηρεῖ, ὅτι ἀκαταλλήτως ἡ Ἐπιτροπὴ ἐζήτησε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, διὰ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς, τὴν πρωτότυπον πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀθηνῶν. Τοιαύτην πραττήρησιν ἔκαμα καὶ εἰς ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰπὼν αὐτῷ, ὅτι μόνον τὸ προβούλευμα τῆς Βουλῆς ὤφειλε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον ἡ Βουλὴ παρήλλαξε τὴν πρότασιν ἐπὶ τὸ ἐπωφελέστερον ὡς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ δὲν εἰσπρόσθετον, καὶ ἰδοὺ τούτου αἱ συνέπειαι, τῆς ἐπιμονῆς διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ νὰ συμμορφωθῇ ὅπως διόλου μετὰ τὴν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πράξιν, ὥστε σήμερον ἡ Ἐπιτροπὴ θεωροῦσα νέαν πράξιν, εἶναι βιασμένη ν' ἀνακληθῇ τὰς

γνωμοδοτήσεις τῆς, τοσαύτω μᾶλλον, ὅσον ὑπέπεσαν εἰς τὸ λάθος νὰ κάμῃ καὶ μνηστὴν εἰς αὐτὸ τὸ Νομοσχέδιον τῆς πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν ἡ Βουλὴ, ἢ ἡ Γερουσία ὤφειλε προηγουμένως νὰ λάβωσι βάσιν, πλὴν τῆς οὐσιαστικῆς αἰτήσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὰς λεπτομερεῖας τῆς πράξεως αὐτοῦ, ἰδοὺ πρῶτον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἤθελεν εἶναι ἀναγκασμένη νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ὅσα τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐξέθεσε, τὸ ὅποιον ὁμοῦ δὲν ἐπραξεν, ἀποφασίσασα μάλιστα εὐνοϊκώτερον ὑπὲρ τοῦ Δήμου. Ἡ Γερουσία ἀρ' ἐτέρου, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, ὤφειλε νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν εὐνοϊκὴν τῆς Βουλῆς διάθεσιν, ἐπανερχομένη εἰς ὅσα τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπρότεινε. Ἀλλ' ἐὰν πάλιν ἡ Γερουσία λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν σημερινὴν πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὴν παραδεχομένην τὰ ὅσα διετίθετο ἡ Βουλὴ, πρέπει νὰ υποθέσῃ τις, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τι εἰς τὸ προβούλευμα, ἢ ἂν μεταβάλλῃ, ἀπαιτεῖται πρὶν ἐπανέλθαι εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐτέρα πράξις, ἥτις νὰ παραδεχθῇ τὰς μεταβολὰς ταύτας. Τούτῳ ἤθελεν εἰσθαι ἀδιέξοδος κύκλος καὶ ἀντισυνταγματικὸς κατὰ τινὰ τρόπον.

Διὰ ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ὤφειλε, μήτε ἡ Γερουσία πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῶν Ἀθηνῶν ἐζήτησεν ἐν δάνειον, καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐγένετο ἐν προβούλευμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μέλλει ἡ Γερουσία νὰ ἐπιφέρῃ τὴν γνώμην τῆς. Ἐναπόκειται δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν ἄνθρωπον Ἀθηνῶν, κυρωθέντος τοῦ Νόμου, νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ, τὸ δάνειον τούτο.

Ἄλλος λέγει, ὅτι ἐν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς φαίνεται, ὅτι ἀνακαλεῖ τὴν γνωμοδότησιν του, ὅτι ἐπομένως πρέπει νὰ ἐρωτηθῶσι καὶ τὰ ἄλλα, ἂν συναινῶσιν εἰς τὴν ἀνάκλησιν ταύτην, καὶ τότε βέβαια, πρὶν προχωρήσῃ ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν, ἀπαιτεῖται νὰ γίνῃ νέα ἐκθεσις.

Δύο μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς παρόντα, τῶν ἐτέρων δύο ἀπόντων, λέγουσιν, ὅτι δὲν συναινῶσιν εἰς τὴν ἀνάκλησιν ταύτην.

Ἡ Γερουσία τότε ἀπορροῖζει νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ

ἡ ἐκθεσις, νὰ συνέλθῃ δὲ τὴν αὖριον 1 Ὀκτωβρίου, πρὸς συζήτησιν.

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Σ. Τρικούπης.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Λ. Δάμ Δοῦκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1846, ἡμέρα Τρίτη

τῆς ἐβδομάδος.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθ. τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρως ἀποτελοῦντος τὸ σῶμα, ὁ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κ. Α. Δεληγιάννης κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἡμερουσία διάταξις εἶναι ἡ συζήτης ἐπὶ τοῦ προβουλεύματος τῆς Βουλῆς, περὶ χορηγίας δανείου εἰς τὸν δῆμον Ἀθηνῶν 50,000 δραχμῶν διὰ τὴν μετοχέτευσιν τῶν ὑδάτων.

Εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου λαβὼν τὸν λόγον λέγει, ὅτι τῷ παρούσῳ εἶναι μία ἀπορία. Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος μας δὲν ἐπιτρέπει, μήτε εἰς τὴν Βουλὴν, μήτε εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ προτείνωσιν αὐξῆσιν τινὰ ἐξόδων εἰς τὸν προϋπολογισμόν, πρὸς ὄφελος προσώπων. Ἀληθῶς μὲν ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἄτομον, ἀλλὰ παριστᾷ ἡθικὸν πρόσωπον πάντοτε καὶ διὰ τοῦτο ἀμφισβᾷ, μήπως ἐπιψηφίζομένου τοῦ προβουλεύματος τούτου, κατὰ τοῦ ὁποίου ἄλλως δὲν ἔχει τι νὰ ἀντιτάξῃ, ἀθετήσῃ συνταγματικῶς ὅρος. Ὁ Πρωθυπουργός, προστίθῃσιν, κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπεσχέθη, ὅτι ἤθελε πα-

ρουμεῖαι τοιοῦτον Νόμον, καὶ αὐτὸς ἔσως ἦτον ὁ μόνος ἀρμόδιος.

Ἐρωτήσαντος ἑτέρου, ἂν εἰς τὸν παρουσιασθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμόν, ἐμπεριέχεται τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀπεκρίθησαν ἄλλοι, ὅτι ἐμπεριέχεται, προστεθὲν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, πρὶν τῆς συζητήσεως.

Ἄλλος παρατηρεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον, καὶ τῶντοι τοιαύτη πρότασις, κατὰ τὸ ἄρθρον 17, μόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἡδύνατο νὰ γίνῃ, δι' ὃ φρονεῖ, ὅτι πρὶν παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἀπαντῶν ἕτερος λέγει, ὅτι τὸ ἄρθρ. 17 ἐνταῦθα δὲν ἐφαρμόζεται. Οὐδεμίᾳ πρότασις προσθήκης ἐξόδων γίνεται παρὰ τῆς Γερουσίας, ἥτις ὀφείλει μόνον νὰ ἐξετάσῃ τὸ προβούλευμα. Κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν του εἰς τὴν Βουλὴν, συζητήσιν καὶ ἐπιψήφισιν ἦτον παρὼν ὁ Ὑπουργός καὶ ἐὰν τὸ ποσὸν δὲν ἐμπεριέχετο εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἤθελεν οὕτως ἀντιτείνει. Πλὴν τούτου ἡ διάταξις περὶ μὴ προσθήκης ἐξόδων πρὸς ὠφέλειαν προσώπων δὲν προσβάλλεται ἐνταῦθα, διότι αὕτη δὲν ἐννοεῖ τὰ ἡθικὰ πρόσωπα. Ἄν τοιούτως ἠθέλομεν ἐρμηνεύει τὸ Σύνταγμα, ὅσας προσθήκας ἐπέφερον ἡ Βουλὴ, εἰ, αὐτὸν τὸν προϋπολογισμόν περὶ ἐξόδων, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἔπρεπε νὰ μὴν τὰς παραδεχθῶμεν, διότι ἂν καὶ ἐπὶ τέλους ἀποβλέπουσαι δημόσιον συμφέρον, ἐμμέσως ἐπιφέρουσιν ὠφέλειαν προσώπων. Διὰ ταῦτα, καὶ διότι τὸ ποσὸν ἐμπεριλαμβάνεται ἤδη εἰς τὸν προϋπολογισμόν, φρονεῖ, ὅτι μήτε ἡ Βουλὴ ἠθέτησε, μήτε ἡ Γερουσία, παραδεχομένη τὸ προβούλευμα, ἠθέλεν ἀθετήσῃ τὰς διατάξεις τοῦ 17 ἁρθρον.

Ἄλλος ἐναντιοῦται, ὅτι παρενέβη ὁ Ὑπουργός κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προβουλεύματος τούτου εἰς τὴν Βουλὴν, λέγων, ὅτι μόνον εἰς τὰς διασκέψεις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς παρενέβη, ἐζήτησε τὴν προσθήκην τοῦ ποσοῦ τούτου, τὴν ὁποίαν καὶ ὑπεστήριξε κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄλλος λέγει ὅτι μέλος ὢν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καλῶς ἐνθυμεῖται ποῖοι λόγοι ὑπηγόρευσαν τὸ 17 ἄρθρον καὶ τὴν παραδοχὴν του. Εἰς τοὺς λόγους τούτους καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀνατρέχων τις θέλει ἴδει, ὅτι δὲν ἐπρονοήθη ἀπαγόρευσις προτάσεως ὑπὲρ δήμου τινος,

Επικρίαι; ἢ ἄλλου ἠθικοῦ προσώπου, ἀλλ' ἐτίθη μόνον ὅρος τις, διὰ τὸ ἀπαλλοτρίωσι τὰ μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φίλων τῶν, ἢ συγγενῶν τῶν, ἢ καὶ τὰ Νομοθετικά Σώματα ἀπὸ ἀπαιτήσεως τοιαύτης τῶν μελῶν αὐτῶν. Πῶποτε ὅμως ἡ Συντακτικὴ Συνέλευσις δὲν ἐνόησε νὰ ἐμποδίσῃ διὰ τοῦτου τὴν εἰσαγωγὴν προτάσεων ἀναγκαίων καὶ ἐπωφελῶν εἰς ὁλόκληρον ἄθλον, ἢ Σωματεῖον, ὑπὲρ τῶν ὁποίων κυρίως ὀρεῖται τὰ μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων νὰ προνοήσιν. Ἐνταῦθα δὲ πρόκειται, οὐχὶ περὶ ὠφελείας προσώπων ὀρισμένων, μήτε λόγος εἶναι περὶ συντάξεως, ἀμοιβῆς, ἢ περιθάλψεως, μήτε τουλάχιστον περὶ ἰδιαιτέρας ἐνὸς δήμου ὠφελείας, ἀλλὰ περὶ καλλωπισμοῦ καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου, εἰς τὴν ὁποίαν διατελοῦν ὅλαι αἱ Ἀρχαί, τὰ Νομοθετικά Σώματα καὶ τόσοι ξένοι. Πλὴν τοῦτου, δὲν πρόκειται περὶ διωγμοῦ, ἢ ἄλλου ἐξόδιου τοῦ δημοσίου, πρόκειται περὶ ἀπλοῦ θανάτου, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄλλος ἀπαντᾷ, ὅτι πιθανόν, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἄρθρου 17, νὰ ἐπροτάθησαν καὶ τοιοῦτοι λόγοι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἀλλ' οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι ἐπουσιώδεις καὶ οὐχὶ οἱ κυρίως ὑπαγορεύσαντες τὸ ἄρθρον τοῦτο. Τοιαύτη διάταξις εὐρίσκεται καὶ εἰς τὰ συντάγματα ἄλλων ἐθνῶν, ὅπου οἱ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους ἐξεθεσιν ὁ προλαλήσας, δὲν ὑπάρχουσιν: ὑπαγορεύθη δὲ κυρίως ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ τοῦ συνταγματικοῦ συστήματος. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπεισέθη κυρίως, ἐνεκὸν τῆς σπατάλης καὶ τῶν καταχρήσεων τῶν Κυβερνήτων ἀπολύτως, διὰ νὰ θέσωσιν ἕνα φραγμὸν, εἰς τὰς ὁποίας, τὰ ἔθνη ἠθέλησαν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων πόρων, ἀπαγορεύοντα τὴν εἰσπραξὴν φόρων περιττῶν, καὶ τὴν περιττὴν ἀσώτεισιν τοῦ δημοσίου πλούτου. Ἡ ἱστορία τῶν μᾶς παριστᾷ, ὅτι αἱ οικονομικαὶ κρίσεις τῶν Κυβερνήσεων ἐξύπνησαν πάντοτε τὰ ἔθνη νὰ ζητήσωσι τὴν μετοχὴν ταύτην εἰς τὰ οικονομικά των, καὶ παράδειγμα ἔχομεν τὴν ἐπανάστασιν τῶν Γάλλων, κατὰ τὸ 1839 κυρίως ἀπὸ τὴν οικονομικὴν κρίσιν ὑπαγορευθεῖσαν.

Ὅταν λοιπὸν κύριος σκοπὸς τοῦ Συνταγματικοῦ συστήματος εἶναι τὸ νὰ μὴν ἐπιβαρύνονται οἱ λαοί, ἀντίθετον τοῦτου ἐκ διαμέτρου ἤθελεν εἶσθαι νὰ προλαμβάνωσι τὰ Νο-

μοθετικά Σώματα τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, προσφέροντα αὐτὰ ποσότητος ἀνωτέρας ἐκείνων, τὰς ὁποίας αὕτη ἤθελε κρίνει ἱκανὰς διὰ τὴν συντήρησίν της, διὰ τοῦτο γενικὸς ὅρος ὑπάρχει, οὐδεμία ποτὲ προσθήκη εἰς τὸν προϋπολογισμόν νὰ γίνεταί, τῇ προτάσει τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, καὶ τοιοῦτου ὅρου τὸ πνεῦμα ὑπαγόρευσε κυρίως τὸ 17 ἄρθρον, καὶ οὐχὶ ὁ φόβος τῶν ἀπαιτήσεων τῶν φίλων καὶ συγγενῶν τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄλλοι τινες, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς παρευρεθείς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ παρεδέχθη τὴν προσθήκην ταύτην. Ἔστω: Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἴδιον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἥτις πάντοτε τείνει εἰς τὸ νὰ αὐξήσῃ τοὺς πόρους της καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὴν Κυβέρνησιν της. Ἡ παρεδοχὴ ὅμως αὕτη ἐκ μέρους της δὲν ἀποκαθιστᾷ ἐλάσσονα τὴν παραδίξιμιν τοῦ γενικοῦ συνταγματικοῦ κανόνος.

Ἄλλος εἶπεν, ὅτι ἡ Γερουσία ἐξετάζουσα τὸ προϋπολογισμὸν τοῦτο δὲν ἐνεργεῖ ἢ ἰδίᾳ καμμίαν προσθήκην ἐξόδων, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐνσχολεῖται. Ἀλλὰ διότι ἐν Σώμα ὑπέπεσε τυχὸν εἰς λάθος, τὸ ἕτερον ἄραγε δὲν ὀρεῖται νὰ τὸ ἐπανορθώσῃ, καὶ μάλιστα τῆς Γερουσίας ἰδίως συντηρητικοῦ Σώματος τῶν Συνταγματικῶν ὁρῶν, δὲν εἶναι τὸ τοιοῦτον τὸ κυριώτερον καθῆκον;

Ἐπομένως διίσχυρίζεται, ὅτι ἂν τὸ ἐξόδον τοῦτο δὲν ἐπροτάθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸν προϋπολογισμόν του, τόσον τὸ προϋπολογισμὸς, ὅσον καὶ πᾶσα προσθήκη εἰς τὸν προϋπολογισμόν, εἶναι παράβασις Συνταγματικοῦ κανόνος.

Ἄλλος λαβὼν τὸν λόγον, συμφωνεῖ μὲν μετὰ τὰ ὅσα προεβλήθησαν περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἄρθρου 17 καὶ ἀναγνώριζεν, ὅτι τὰ Νομοθετικά Σώματα, ἰδίως δὲ ἡ Βουλὴ, καλοῦνται διὰ νὰ ἀνακουφίσωσι καὶ οὐχὶ νὰ ἐπιβαρύνωσι τοὺς λαοὺς, μήτε ἐπιτετραμμένη εἶναι εἰς αὐτά, ἐπὶ ὁποίῳ δήποτε λόγῳ, περισσοτέρων ἐξόδων προσθήκη. Ἀλλ' εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν τὸ πρᾶγμα διαφέρει. Πρὶν ἢ καθυποβληθῇ ὁ προϋπολογισμὸς εἰς τὴν Βουλὴν, δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἴσως τὸ Ὑπουργεῖον τὴν καθεκάστην αὐξάνουσαν ἀνάγκην τῶν ὑδάτων εἰς τὴν Πρωτεύουσάν, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη αὕτη κῆρυξεν ἐπισημαστικῶς ἐν ὥρᾳ τοῦ θέρους. Τότε ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργός, οὐχὶ κατὰ πρότασιν, φαίνεται, βουλευτοῦ,

ἀλλ' αὐτορμήτως, ἐζήτησε τὴν προσθήκην τοῦ ποσοῦ τούτου, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς εἰσῆλθον εἰς συζήτησιν ἐμπεριέχων τὸ νέον ἐξόδον τούτου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάγκην ὑπεστήριξε ὁ Ἱπουργὸς ἄρ' αὐτοῦ του καὶ οὐχὶ ἐπὶ προτάσει τινος· δι' ἧ καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἄλλως δὲν ὤφειλε νὰ πράξῃ, ἂν παρὰ Βουλευτοῦ τινὸς μόνον ἐπροτεινέτο τοιαῦτα προσθήκη. Ἐνταῦθα ὤφειλεν ὁ Ἱπουργὸς νὰ παρουσιάσῃ καὶ Νομοσχέδιον περὶ τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως τοῦ ποσοῦ τούτου, ἀλλὰ θεωρῶν τὸ καταπείγων εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐπικρουσάσατο τὸ τοιοῦτον, ὡς προβούλευμα καὶ ἡ Βουλὴ τὸ ἐπεψήφισε.

Τούτων οὕτως ἔχόντων, οὐδεμία πρότασις ἔλαβε χώραν περὶ προσθήκης νέων ἐξόδων ἐκ μέρους Βουλευτοῦ: Μπολονότι κατὰ δυστυχίαν ἐπιψηφίσθησαν ἄλλοτε τοιαῦται, συμφωνῶν μετὸν προλαλήσαντα θεωρῶν, ὅτι καὶ αἱ πρὸς ὄφελος κοινότητος, ἢ σωματοῦ προτάσεις, ἀντίκεινται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος: καθότι οὐχὶ μόνον δὲν ἀρμόζει εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα νὰ ἐπιδαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν στενὴν ἔννοιαν ὠφελείας ῥήτου προσώπου ἂν περιορίσωμεν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 17, μήπως καὶ αὐτὸς ὁ προτείνων ἐξόδον τι, ὑπὲρ Δήμου, ἢ ἑκπορίας, δὲν ἔχει ἀμεσῶς ὠφέλειαν τὴν ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης προσιγγόμενῃ αὐτῷ ὑποχρέωσιν τῶν συνδημοτῶν του καὶ συνεπαρχωτῶν του.

Ὁμολογεῖ ἐνταῦθα, ὅτι ὑπάρχει ἀνωμαλία τις, ἐνῶ, τῷ ὄντι παρουσιάζων ἐν ἐξόδον νέον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὁ Ἱπουργὸς, ὤφειλεν ὁ ἴδιος νὰ προτείνῃ καὶ τὸν πρὸς ὑποστήριξιν του Νόμον, ἀλλὰ πάλιν φαίνεται, ὅτι συνᾶδον μετὸν σκοπὸν του εὗρεν ὁ Ἱπουργὸς τὸ παρουσιάζμενον προβούλευμα, διότι ἄλλως ἤθελε παρουσιασθῇ καὶ προτείνει, ὅτι ἔχει ἑτοιμόν ἄλλο, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ Βουλὴ παραινέει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει καλῆτερον τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς λεπτομερείας, ἤθελε προτιμᾷσαι τοῦ προβουλευματος τὸ Ἱπουργικὸν Νομοσχέδιον.

Δι' ὅλα ταῦτα συμπεραίνων λέγει, ὅτι μὴ προταθείας παρὰ Βουλευτοῦ τινὸς τῆς προσθήκης τοῦ ἐξόδου τούτου, ἀλλὰ μόνον ἐνὸς προβουλευματος κανονίζοντος τὴν χρῆσιν τοῦ προϋπολογισθέντος τούτου ποσοῦ, καὶ προβουλευματος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἀντέτεινε τὸ Ἱπουργεῖον, φρονεῖ ὅτι οὐδεμία παρὰβίσις ὑπάρχει τοῦ 17 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος.

Ὁ προαγορεύσας Γερουσιαστὴς ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν ἔχει ὑπ' ὄψιν οὐδεμίαν ἀποδείξιν, μήτε τοῦ ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸ ποσόν τούτου, μήτε τοῦ ὅτι ὑπάρχῃ, ὅτι προσετέθη τὸ ποσόν τούτου κατ' αἴτησιν τοῦ Ἱπουργοῦ.

Ἡ Γερουσία ἔχει μόνον ὑπ' ὄψιν προβούλευμα εἰσχωρὲν παρ' ἐνὸς μέλους τῆς Βουλῆς, καὶ προνοῦν δαπάνην νέαν καὶ ἐπομένως ἐπιδαρύνειν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Διὰ νὰ πεισθῇ ἡ Γερουσία, ὅτι ἡ πρότασις τῆς προσθήκης ταύτης προῆλθεν ἀπὸ τὸν Ἱπουργόν, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ἐγγράφον τοῦ Ἱπουργοῦ ἐκθέτον, ὅτι ἐπειδὴ ἐλκυσμένης τὴν σημείωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου ζητεῖ τὴν προσθήκην του. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἐξεναντίας φαίνεται, ὅτι ἄρ' ἔλαβε τὸν προϋπολογισμὸν ἡ Βουλὴ, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτης ἐγένετο ἡ ῥηθείσα προσθήκη, ἥτις ἀλκῶς ὑπεστήριχθη παρὰ τοῦ Ἱπουργοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν. Ἀλλὰ διότι συνήνεσεν ὁ Ἱπουργὸς εἰς τὴν προσθήκην ταύτην ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ, ἢ τὴν ὑπεστήριξε κατὰ τὴν συζήτησιν, δύνата νὰ φανῇ ἡ προσθήκη αὕτη, ὡς ἐκ μέρους του προταθείσα; Εἴτε ἂν ἀπὸ ἐν μέρος τῆς Βουλῆς ἐπροτεινέτο κατὰ τὴν συζήτησιν, εἴτε ἂν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς 3-λοκλήρου, ἐπροτέθη, ἐπειδὴ συνήνεσεν ὁ Ἱπουργὸς καὶ τὴν ὑπεστήριξε, εἶναι πρότασις Ἱπουργοῦ; Εἰς τὴν Γερουσιαστών, εἴτε πηρευρεθείς εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἴτε ἄλλως ἀντελήφθη οὕτω τοῦ πράγματος, δὲν ἀρκεῖ τούτο, διὰ νὰ πείσῃ τὸ Σῶμα, ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη δὲν ἐγένετο ἀντισυνταγματικῶς, καὶ ὅτι τὴν προσθήκην ταύτην προκαλεῖ, ἢ ὑποστηρίζει τὸ παρὸν προβούλευμα.

Ἀλλ' εἰπὼν τινες, ὅτι δὲν πρόκειται εἰσὶν περὶ δανείου. Ἐκτὸς ὅτι καὶ τὸ δάνειον εἶναι ἐξόδον καὶ βᾶρος τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς συλλογισθῶμεν ὁποῖαν ἐντύπωσιν θέλει κάμει καὶ ἡ λέξις αὕτη τοῦ δανείου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις χρεωστεῖ: δὲν ἀποδίδει τὰ ὀφειλόμενα δάνεια: καὶ ἄρ' ἑτέρου ἔχει κεφάλαια διαθέσιμα, διὰ νὰ τὰ δανείζῃ!

Ἀλλ' εἰπὼν ὁ προαλήσας, ὅτι μὴ παρουσιάσας ἴδιον Νομοσχέδιον ὁ Ἱπουργὸς, καὶ μὴν ἀντιτείνας εἰς τὸ προβούλευμα, ἔπεται, ὅτι τὸ παρεδέχθη. Τούτο εἶναι ἀναμφίβητον, διότι ποῖος Ἱπουργὸς ποτὲ δὲν θέλει παραδεχθῇ πρότασιν τεινούσαν εἰς τὸ νὰ τῷ χρηρηθῶσι ἀφθονώτερα ἐξόδα;

Επειδή λοιπόν ουδεμία απόδειξις υπάρχει, ότι ἡ προσθήκη αὐτὴ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκλήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπειδὴ τὸ προβούλευμα τοῦτο προνοεῖ αὐξήσειν ἐξόδων προταθείσαν παρὰ Βουλευτοῦ εὐρίσκω προφανῆ παράθεσιν Συνταγματικοῦ ὅρου.

Ἄλλος λαβὼν τὸν λόγον, λέγει, ὅτι κατὰ πάντα εἶναι σύμφωνος μὲ τοὺς εἰπόντας, ὅτι κατὰ πρότασιν Βουλευτοῦ, ἢ Γερουσιαστοῦ, ἢ καὶ Ἐπιτροπῆς τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, πρότασις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐπιφέρουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐξήσεως ἐξόδων, εἴτε πρὸς ὠφέλειαν ἰδιαιτέρου προσώπου, εἴτε πρὸς ὠφέλειαν κοινότητος, ἢ ἡθικοῦ προσώπου, εἴτε πρὸς χάριν, εἴτε πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀκόμῃ δικαίας τινὸς ἀπαιτήσεως.

Ἀλλ' ἐνταῦθα λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν τὸ πρᾶγμα, ἔχει ὅλως διόλου διάφορον μορφήν. Καὶ μὲν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ὅταν ἐπαρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, δὲν ὑπῆρχε τὸ ποσὸν τοῦτο, διότι μήτε ἡ ἀνάγκη εἶχε παρουσιασθῆ, ἀλλ' ὅταν ὁ προϋπολογισμὸς ἐβασανίζετο εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὁ Ἱπουργὸς αὐτὸς ἐπρότεινε τὴν προσθήκην τοῦ ἐξόδου τοῦτου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν παρεδέχθη. Τοῦτο φαίνεται ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Πρωθυπουργοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τῆς 25 Ἰουλίου, εἰς τοὺς ὁποίους φαίνεται, ὅτι συσκεψθεῖσα ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ὑδάτων, ἀπεγράψισε νὰ γίνῃ τὸ δάνειον τοῦτο, καὶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε μόνον λόγον περὶ τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως τοῦ δανείου, διὰ τὰ ἐνέκλυνθῃ ὁ δῆμος καὶ νὰ μὴν ὑποφέρει τὸ Ταμεῖον. Ὁ ἴδιος Πρωθυπουργὸς ἐξέθεσεν ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τὸ αἴτιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δὲν κατελόγισεν ἀπ' ἀρχῆς τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ τὴν ἀνάγκην εἰς ἣν ἐπομένως εὐρέθη νὰ τὸ προσθέσῃ.

Ἰσχυρὸν ἀπ' ὅλα ταῦτα, ἀρὸς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπεξεργασθέντα, τὸ ποσὸν ἤδη εὐρίσκεται, δὲν πρόκειται πλέον, διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ προβουλεύματος, τὸ ὁποῖον δύναται τις νὰ θεωρήσῃ ὡς ἰδιωτικὴν πρότασιν, νὰ ἐπιβαρύνῃ τις τὸν προϋπολογισμὸν. Μήτε ἂν ἡ Γερουσία δὲν παραδεχθῇ τυχόν τὸ προβούλευμα, ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν πλέον τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ἰσως κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐδύνατο νὰ ἐξετασθῇ, ἂν ἡ προσθήκη αὐτὴ ἐγένετο κατὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ Βουλευτοῦ τινος, καὶ τότε ὡς ἀντισυνταγ-

ματικὴ ἡ προσθήκη νὰ ἀφαιρεθῇ· τότε δὲ, ἂν καὶ κυρωθῇ, τὸ προβούλευμα μένει ἀχρηστον, ὡς μὴν ὑπαρχούσης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν πιστώσεως, διὰ τὴν σκοπὸν τοῦ προβουλεύματος. Δὲν δύναται ὅμως τις ἐνταῦθα νὰ προτείνῃ, ὅτι προβούλευμα κανονίζον ἀπλῶς τὴν χρῆσιν πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν προβλεπομένης, δύναται ν' ἀπορριφθῇ, ὡς προσβάλλον δὴθεν τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.

Ὁ πρῶτος προτείνας τὴν παρατήρησιν περὶ προσδόκης τοῦ 17 ἁρθροῦ ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ἀπλῶς εἶναι ἀπορία, εἰνα διαταγμὸν τοῦ ἐξέθεσεν, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐπιμένει, ἂν ἡ Γερουσία δὲν θεωρήσῃ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἀθέτησιν Συνταγματικοῦ ἁρθροῦ. Ἀλλὰ προστίθεται πάντοτε, κατὰ λείπει, κατ' αὐτόν. Ἐπρεπε νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προτείνῃ τὸ περὶ τοῦτου Νομοσχέδιον, διότι ἄλλως, εἴτε δάνειον εἶναι, εἴτε ἐξόδον, ἢ ἀπαγορεύσεις ὑπάρχει δι' ἀμφοτέρω, καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ προβουλεύματος παρὰ Βουλευτοῦ ἐνισχύει τὴν ὑποψίαν, ὅτι ἡ προσθήκη αὐτὴ ἐγένετο κατὰ πρότασιν Βουλευτοῦ καὶ οὐχὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ εἰπὼν, ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις δὲν ἐνόησε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὰς προτάσεις μελῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ὑπὲρ κοινοτήτων, ἢ σωματείων ἀναγινώσκει τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα τὴν ἐπὶ τούτῳ συζήτησιν πρακτικὰ τῆς.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προβουλεύματος Ἐπιτροπῆς, λέγει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρ. 17 καὶ τὰ διατρέξαντα. Εἶναι ἀληθές, ὅτι πρωτοτύπως δὲν ὑπῆρξεν εἰς τὸν παρουσιασθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀλλὰ τὴν αἰτίαν ἐξέφρασεν ὁ Ἱπουργὸς ἀπὸ τοῦ βήματος. Ἐπεληθύνθη τῆς ἀνάγκης προσεκάλεσεν οὗτος τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ κάμῃ πρᾶξιν περὶ αἰτήσεως τοῦ δανείου, καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαχειρήσεως τοῦ καὶ ἀποτίσεως, καὶ κυρωθείσης τῆς πράξεως ταύτης, προσέθηκε τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν.

Ἀλλ' ὡς ὀρθῶς παρατήρησαν ἄλλοι, λόγος ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχει περὶ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἂν τυχόν τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς ἐκεῖνον δὲν ἐμπεριέχεται, δὲν ἔπεται, ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ προβουλεύματος θέλει προστεθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸ ἐξόδον τοῦτο, μήτε ἐπομένως θέλει γίνεαι οὐδεμία ἐπιβάρυνσις ἐξόδων, τὴν ὁποίαν ἀπαγορεύει τὸ 17 ἄρθρον.

Επομένως συνιστών την παραδοχήν τῆς ἀρχῆς τοῦ προβουλευματος τούτου, τὸ ὁποῖον, ὡς ἀπλῶς τὴν χρῆσιν τοῦ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ποσὸν κανονίζον, μὴδὲν κοινὸν ἔχει μετὰ τοῦ 17 ἄρθρου, ἐκθέτει τὴν δυσάρεστον κατάστασιν τῆς Πρωτεύουσας, καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὑδραγωγείων τῆς.

Εἰς τὸν ΚΚ. Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι θεωρεῖ παντάπασι περιττὴν τὴν προσθήκην τοῦ νέου τούτου ἐξόδου εἰς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1846, ἐνῶ εἰμεθα ἤδη περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους αὐτοῦ, καὶ ἐν καιρῷ χειμῶνος δὲν ὑπάρχει καὶ ἀνάγκη τῶν ὑδάτων. Διὰ τὴν ἀποφύγῃ τις πᾶσαν τυχὸν περὶ τῶν τοῦ συντάγματος καὶ ἀπλῶς ἀκόμη ἀμφιβολίας προκαλειμένης, καλὸν ἤθελεν εἶσθαι καὶ τακτικὸν μάλιστα, καθόσον κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος θέλει χρειασθῇ τοιαύτη δαπάνη, νὰ προσθήσῃ, ἂν θέλῃ, τὸ Ἰπουργεῖον τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1847 καὶ νὰ παρυσιάσῃ συγχρόνως καὶ τὸ ἀπαιτούμενον Νομοσχέδιον.

Παρατηροῦν ἄλλοι, ὅτι ἤδη δὲν συζητεῖται ὁ προϋπολογισμός, πλὴν τούτου ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι κατὰ χρῆσιν.

Ἐνταῦθα κηρύξαντος τοῦ Κ. Προέδρου ἀπαπαρωθεῖσαν εἶναι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς συζήτησιν, ἐνίσταται τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, ὅτι γενομένης παρεμπιπτούσης προτάσεως, περὶ τοῦ ἂν παραβιάζεται τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος, διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς, ἡ παρεμπιπτούσα αὕτη πρότασις πρέπει προηγουμένως νὰ ληθῇ ὑπ' ὧσιν καὶ νὰ ψηφισθῇ, πρὶν τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ προβουλευματος.

Ἐναντιοῦνται ἄλλοι εἰς τὸν διίσχυρισμὸν τοῦτον ἀντιτείνοντες, ὅτι οὐδεμία πρότασις περὶ ἀπαρθέτου ἐγένετο, ἀλλ' ὅτι ἀπλῶς συζητουμένης τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἐν τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας ἐξέφρασε μόνον δισταγμὸν, μὴπως διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ προβουλευματος ἀθετηθῇ Συνταγματικὸς ὅρος.

Ἦθελεν ἀναμφιβόλως προηγηθῇ ἡ πρότασις τοῦ ἀπαρθέτου, ἂν ὡς εἰς ἄλλο προβούλευμα ῥητῶς ἐπροτείνετο ἢ καὶ ὑπεστηρίξετο, ὅτι καὶ τὸ ἐμπεριεχόμενον τοῦ παρόντος εἶναι ἐν γένει ἐπιζήμιον καὶ ἀντίθετον μὲ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἢ τὴν ἠθικὴν. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἂν ἤθελε προηγηθῇ τοιαύτη ψηφιστική, δικαίως ἤθελεν ὑποθέσει τις, ὅτι ἡ Γερουσία ἐπιλαμβάνεται ἐρμηνείας ἀρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐν ᾧ περὶ

ἐρμηνείας ἀρθρου Συντάγματος δὲν ἐπροτάθη προβούλευμα, ἢ πρότασις, μὴτε μόνη ἡ Γερουσία εἶναι ἀρμοδία νὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτην ἐρμηνείαν, ἢ τις μόνον διὰ νόμου καὶ διὰ τῆς συμπεριφοράς τῶν τριῶν σωμάτων δύναται νὰ γίνῃ.

Ὁ διίσχυριζόμενος, ὅτι πρέπει νὰ λυθῇ πρῶτον τὸ ζήτημα, ἂν προσβάλλεται, ἢ μὴ τὸ 17 ἄρθρον, λέγει, ὅτι οὐ μόνον αἱ περὶ τοῦ ἀπαρθέτου προτάσεις, ἀλλ' αἱ παρεμπιπτούσαι, ὡς ἡ ἀναβολὴ εἰς ἄλλην συνεδρίαν, ἢ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸν κανονισμὸν, ἢ τὰ ζητήματα τῆς τάξεως, ἢ προτεραιότητος, ἢ τὸ περὶ τοῦ ἂν πρέπη ἡ Γερουσία νὰ ἐπιληφθῇ, ἢ βουλευθῇ περὶ τινος, ἢ περὶ τοῦ τέλους, ἢ πύσεως τῆς συζητήσεως καὶ ὅλα τὰ προπαρασκευαστικά, πρέπει νὰ λυθῶσι κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Γερουσίας, πρὶν ἐξακολουθήσῃ ἡ Γερουσία τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας προτάσεως· διὰ τοῦτο θεωρῶν τὴν πρότασιν ταύτην, ὡς παρεμπιπτούσαν, ἐξαίτεται προηγουμένως τὴν λύσιν ταύτης.

Ἐναντιοῦται τις λέγων, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη, μὴτε ἐγγράφως εἰσέχθη κατὰ τοὺς τύπους, μὴτε ὑπεστηρίχθη παρὰ τινος.

Παράτηρεῖ, ὁ ζιτῶν προηγουμένως τὴν ἐπὶ ταύτης ἀπόφασιν, ὅτι μόνον αἱ προτάσεις νόμων ἀπαιτοῦσι τοιαύτας διατυπώσεις, καὶ οὐχὶ αἱ λοιπαί, τὰς ὁποίας προνοεῖ τὸ 41 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ.

Λέγει ἄλλος, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Γερουσίας, ἂν προκαλῇ, θέλει περιστραφῇ εἰς τὰ δύο ἐξῆς ἀντιεικόμενα, ἢ εἰς τὸ ἀπαρθέτου τοῦ προβουλευματος, ἢ εἰς ἐρμηνείαν τοῦ 17 ἄρθρου. Τὸ πρῶτον, ἂν θέλῃ ὁ ἐνιστάμενος, ὅτι τὸ προτείνῃ ὑποστηριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 31) καὶ παρ' ἑτέρου. Τὸ δεύτερον δὲ δύναται νὰ τὸ προτείνῃ ἐπίσης, ἀλλ' ὡς σχέδιον Νόμου, εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου θέλουν λάβει μέρος καὶ τὰ ἄλλα σώματα· καὶ τότε ἀναμφιβόλως ἡ Γερουσία δὲν θέλει προβῇ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς, μέχρι τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων τούτων.

Προστίθουν ἑτέροι, ὅτι αἱ παρεμπιπτούσαι προτάσεις εἶναι ὁρισμέναι εἰς τὸν κανονισμὸν, ἢ παρὼς δὲ δὲν εἶναι τοιαύτη, καθότι δὲν εἶναι πρότασις ἀπόλυτος, τῆς ὁποίας νὰ ἐκτελέσῃ ἢ λύσῃ, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐκληφθῇ, ὡς πρότασις, συνηγομένη μετὰ τῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ αὐτῆς, δύναται ἕκαστος νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς προταθείσας ἀμφιβολίας.

Επαναλαμβάνει ἑτερως, ὅτι ἀρχήθεν, μήτε πρότασις περὶ ἐπαρτήσεως, μήτε παρεμπιπτούσά τις ἐγένετο: ἀλλ' ἀπλῶς εἰς τῶν Γερουσιαστῶν ἐξέθεσε τὴν ὁποίαν ἔχει ἀμφιβολίαν, μήπως διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς προσκολληθῇ κατὰ τι εἰς τοὺς ὅρους τοῦ Συντάγματος. Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς λοιπὴν ψηφιστικὴν θέλει ὁδηγηθῇ ἕκαστος ἀπὸ τὴν παρατήρησιν ταύτην, καὶ θέλει δείξει κατὰ πόσον συμφερίζεται τῆς ἀμφιβολίας ταύτης.

Επιμένοντας τοῦ ζητούντος τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ὡς προτάσεως παρεμπιπτούσης, δι' ἀναστάσεως ἡ Γερουσία ἀπεφάνητο, ὅτι δὲν θεωρεῖται ὁ προτεθείς διαταγμὸς ἐνὺς Γερουσιαστοῦ, ὡς πρότασις.

Γαθίστης ἐπομένως εἰς μυστικὴν ψηφιστικὴν τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ προϋποβλήματος, ἡ Γερουσία διὰ ψήφων 19 πρὸς 9 παραδέχεται τὴν ἀρχὴν του, καὶ οὕτω ἀρχεται ἡ κατ' ἄρθρον αὐτοῦ συζήτησις.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου ἁρθροῦ τοῦ προϋποβλήματος, ἐν τῶν μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκει τὸ ἄρθρον τοῦτο, καθὼς περ' αὐτῆς ἐτροπολογήθη, λέγει δὲ, ὅτι καὶ ὁ Κίσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας συλλογιζόμενοι, ὅτι δὲν δύναται νὰ δοθῇ δάνειον, ἂν δὲν ληφθῇ πρῶτον ὑπ' ὅψιν ἡ αἴτησις τοῦ ἔχοντος τοῦτου ἀνάγκην, ἐζήτησαν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὅψιν μίαν πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν. Τὴν πράξιν ταύτην, κατὰ προτροπὴν τοῦ Ὑπουργείου εἶχε κῆρυξ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ πράξις αὕτη ἐπικυρωθεῖσα παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν διαβιβάσθη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἀλλ' ἐναντίον τῆς αἰτήσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θεωρήσαντος συμφέρον νὰ ἀποδώσῃ τὸ δάνειον, ἂν καὶ ἐντόκος, ἀλλὰ μετὰ 10 ἔτη, ἡ Βουλὴ παρχώρησε μὲν τὸν τόκον, ἐν ᾧ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοιοῦτόν τι δὲν ἐζήτησε, ἐλάττωσε δὲ τὴν προθεσμίαν. Τοῦτο θεωρήσασα ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ κρίνουσα, ὅτι ἐπειδὴ κυρίως τὸ προϋπόβλημα στηρίζεται εἰς τὴν διὰ τῆς πράξεως ταύτης γενομένην αἴτησιν δανείου, πρέπει νὰ ἀναγγέλλῃ τὴν αἴτησιν ταύτην ῥητῶς, ὅτι δὲ οὐκ ἔστι αἰτήσεως περὶ ἐντόκου δανείου, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ περισσotέρεα ἢ χάρις, ἐνόμιμα καταλλλότερον τὴν τροπολογίαν τοῦ ἁρθροῦ τούτου, διὰ τῆς μνημονεύσεως τῆς πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ διὰ τῆς παραδοχῆς ἐντόκου δανείου.

Ἐνταῦθα ὁ ἴδιος ζητεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐχούσης ὡς ἐφεξῆς.

Σήμερον τὴν τετάρτην Ἰουνίου 1846, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηνῶν, συγκαίμενον ἀπὸ τοὺς Κ.Κ. Μακρυγιάννην, Πρόεδρον, Συμεῶνα Γαλάκην, Ι. Α. Χωματιανόν, Ιωάν. Καρῶρην, Κωνσ. Αἰσωπον, Ἀναστάσιον Βλάχον, Ι. Βεκούσην, Σπύρον Κυριακόν, Χρ. Τουφεξήν, Στεφ. Γεωργούλαν, Νικ. Βενιζέλον καὶ Γ. Λιούμην, παρόντος καὶ τοῦ ἐκπληροῦντος χρέη Δημάρχου, συνήλθεν εἰς Συνεδρίασιν ἐν τῷ Δημοτικῷ καταστήματι.

Ὁ κύριος Δήμαρχος ὑπέβαλεν εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ Συμβουλίου τὸ περὶ ὑδάτων τῆς πόλεως ἀντικείμενον, παρατήρησε τὴν δεινότητά, εἰς ἣν ἐκτίθενται καθ' ἑκάστην οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν εἰρημένων ὑδάτων, ὅτι ἀρξαμένου ἤδη καὶ προϊόντος τοῦ θέρους ἡ ἐλλειψὶς καθίσταται ὁσημέραι ἐπὶ μᾶλλον ἐπαισθητὴ, καὶ ἐπρότεινε κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσι συντόμως τὰ δραστηριότερα μέτρα περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπισκευῆς τῶν Δημοσίων ὑδραγωγείων, ἐξ ὧν προσδοκᾶται ἡ αὐξήσις τοῦ ὕδατος· ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἰκανὴ δαπάνη χρημάτων, ὁ ἄνθρωπος δὲ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν κατάθεσιν αὐτῆς, ἐγνωμοδότησε νὰ ζητηθῇ δάνειον ἀπὸ τὴν Β. Κυβέρνησιν, συμφώνως μὲ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐπιτροπῆς.

Τὸ Συμβούλιον ἀναγινωρίζον ὁρθῶς τὰς παρατηρήσεις τοῦ Κυρίου Δημάρχου, καὶ προθέμενον νὰ δώσῃ τὰ μέσα εἰς ἐπαύξεισιν τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως, ἡ ἐλάττωσις τῶν ὁποίων καθίσταται ὁσημέραι, ἐπαισθητὴ.

Ἀποφαίνεται κατὰ πλειονοψηφίαν.

α. Νὰ χορηγηθῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Δήμου τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δάνειον ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἀριθ. 50,000, ἀποδοτέον διὰ χρεωλυσίου καὶ ἐτησίου τόκου ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν, εἰς δέκα ἐτησίους δόσεις.

β'. Παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λαμβάνη ἐκάστην δόσιν εἰς τὴν προθεσμίαν τῆς λήξεως τῆς ἐκ τῶν πρώτων χρημάτων, τὰ ὅποια θέλουν εἰσπράττεσθαι ἀπὸ τὰ ἐνοίκια τῶν ὑδάτων, καὶ ἂν ποτὲ δὲν ᾔθελον συναχθῇ ἱκανά, διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς δόσεως χρήματα ἐκ τούτων, νὰ λαμβάνη τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων τῶν ἄλλων Δημοτικῶν πόρων, καθισταμένου πρὸς τοῦτο ὑπευθύνου τοῦ Δημοτικοῦ Εἰσπράκτορος.

γ'. Ἡ ἐργασία τῆς καθάρσεως καὶ ἐπισκευῆς τῶν ὑδραγωγείων νὰ δοθῇ εἰς ἐργολαβίαν ἐπὶ μειοδοσίᾳ, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ δημόσια ἔργα καὶ νὰ ἐπιτηρῶνται παρὰ τοῦ ἀνήκοντος μηχανικοῦ, τὸν ὅποιον θέλει διορίσει τὸ Ὑπουργεῖον, ἢ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐργασία αὕτη ὅπως ἄλλως νομίση καταλληλότερον ἢ ἐπιτροπῇ, δὲν θέλει δὲ γίνεσθαι καμμία πληρωμὴ εἰς τὸν ἐργολάβον, ἐὰν προηγουμένως δὲν παραδίδῃ τὰς ἐργασίας ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ὑδάτων, καὶ τοῦ μηχανικοῦ.

δ'. Ἡ διορισθεῖσα ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐπιτροπὴ νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ν' ἀνατεθῇ εἰς αὐτὴν εἰδικῶς ἡ διεύθυνσις τῶν ὑδάτων. Καμμία δὲ παραχώρησις, ἢ ἐνοικίασις ὕδατος νὰ μὴ γίνεταί, ἀνευ τῆς ἀποφάσεώς τῆς, καὶ ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ ὕδωρ, ἢ νὰ ἀνανεώσῃ τὸ περὶ τούτου συμφωνητικόν του, θέλει ἀπευθύνεσθαι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐκ διπλοτύπου θέλει χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὴν ἀδειαν, τὴν ὁποίαν παρουσιάζων εἰς τὸν Δημοτ. Εἰσπράκτορα θέλει πληρῶνει τὸ συμφωνητικόν ποσόν καὶ μετὰ τοῦτο θέλει ἀπευθύνεσθαι εἰς τὸν κρατοῦντα τὰς κλεῖς τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων Ἀξιωματικὸν καὶ παρουσιάζων εἰς αὐτὸν τὴν περὶ τῆς πληρωμῆς ἀπόδειξιν τοῦ Δημοτικοῦ Εἰσπράκτορος, θέλει λαμβάνει τὸ ἀνήκον ποσόν ὕδατος εἰς τὴν οἰκίαν του.

ε'. Εἰς ἐκάστην διανομὴν τῶν ὑδάτων, κατὰ τὰς διαφορὰς συνοικίας θέλουν τεθῇ διπλαῖ κλεῖδες, ἐκ τῶν ὁποίων, τὴν μὲν θέλει κρατεῖ ἐν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ὑδάτων καὶ τὴν ἐτέραν εἰς Ἀξιωματικὸς

τοῦ Μηχανικοῦ, ὅστις θέλει ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τοὺς ἀναγκαίους ὑδροφύλακας, οἵτινες θέλουν διορίζεσθαι κατὰ πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Στ'. Ἡ διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ τῶν ὑδάτων θέλει ἐξακολουθήσῃ τ' ἀνατεθέντα εἰς αὐτὴν χρέη μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς ἐκκαθάρσεως τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὑδραγωγείων· μετὰ ταῦτα δὲ θέλει διορίζεσθαι κατ' ἔτος συγκειμένη ἀπὸ τὸν Νομάρχην, τὸν Δήμαρχον, δύο μέλη διοριζόμενα ἀπὸ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἓνα μηχανικὸν διοριζόμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ προκειμένου δανείου.

Ὁ Πρόεδρος
Μακρυγιάννης.

Τὰ μέλη

Συμ. Γαλάκης.	Στέφος Γ. Γεωργουλᾶς.
Ιω. Καρῶρης.	Σπύρος Κυριακός.
Ιω. Μπούκρας.	Γ. Α. Χωματιανός.
Αναστ. Βλάχος.	Γεωρ. Λισύμας.
Χρ. Τουρτζῆς.	Κωνστ. Αἰσωπύς.
	Νικ. Βενιζέλος.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν.

Ἀθῆναι τὴν 5 ἰουνίου 1846.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου
Μακρυγιάννης.

Διὰ τὴν ἀρχιεὶαν τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἀθῆναι τὴν

Ὁ ἐκπληρῶν χρεὶ Δημάρχου
Δημοκριτὸς Πατέδρος
Σ. Βενιζέλος.

(Γ. Σ.)

Ἄλλον μὲλος τῆς ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι συγκατετέθη εἰς τὰς τροπολογίας ταύτας, διστάζων, μήπως ὁ ἄνθρωπος Ἀθηνῶν δὲν εὖρη συμφέρον τὸ προβούλευμα, καθότι ἡ πράξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐπρότεινεν ἄλλας συνθήκας. Ἀλλ' ἐπομένως μαθὼν, ὅτι αὐτὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐξέδοτο ἄλλην πρᾶξιν, δι' ἧς παραδέχεται τὰς περὶ τῆς Βουλῆς ψευθεῖσας συνθήκας, νομίζει προκρίτωτερον τὸ προβούλευμα, διὰ τοῦ ἐξῆς λόγου.

315.

1. Κατά τὰς διατάξεις τούτου, δὲν ὑπόκειται ὁ δῆμος εἰς τόκους.

2. Μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπαλλάττεται ἐντελῶς παντὸς χρέους, καὶ ἡ εἰσπραξίς γίνεται πάντοτε δραστηριωτέρα, ὅταν ἐνεργῇται παρὰ τοῦ Δημοσίου, καὶ αἱ τυχόν καθυστερήσεις δὲν θέλουν ἐννοηθῇ εἰς βάρος τοῦ Δήμου. ἔχομεν πολυάριθμα παραδείγματα δανείων, διὰ τὰ ὁποῖα, ἀρῶν ἐδόθησαν ἐκτεταμέναι προθεσμίαι, μὴτε ἐπεφορτίσθη τὴν εἰσπραξὶν ἡ Κυβέρνησις, τὸ δάνειον καὶ οἱ τόκοι ἐπίκεινται ἀκόμη εἰς τοὺς Δήμους, ἡ δὲ Κυβέρνησις ζημιούται.

Τὸ ἕτερον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι ἡ δευτέρα πράξις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται νὰ ληρῇ παντάπασιν ὑπ' ὅψιν, καθότι μὴτε διὰ τακτικῆς ὁδοῦ ἐκνομοποιήθη, μὴτε ἐπακυρώθη παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν, ὡς ἡ προγενεστέρα. Ἐκθέτει ἐπομένως τὰς μεγάλας ἀνάγκας καὶ τὴν ἀνέχειαν τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου, ἐνεκα τῶν ὑποίων, μὴτε δρόμος, μὴτε ἀγορά, μὴτε φωτισμὸς δύναται νὰ γένῃ, ἂν καὶ τοσαύτην ἀνάγκην ἔχῃ ἡ πρωτεύουσα, καὶ φρονεῖ ἐπαχθεῖς νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ δῆμος διὰ μιᾶς νὰ στερωθῇ διὰ 2 ἔτη ὁλοκλήρου τῆς ὥς ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ὑδάτων ὥρεσις.

Ἄλλος λέγει, ὅτι πρωτοφανὲς εἶναι νὰ φαίνεται εἰς Νόμον τοῦ Κράτους, ὅτι οὗτος ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βλαπτικῇ πράξει Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ὅτι τὸ δάνειον χορηγεῖται κατ' αἴτησιν καὶ δι' ἀνάγκην τοῦ Δήμου, τοῦτο ἐννοεῖται ἀπ' ἐαυτοῦ του, διότι ἄλλως, ἄνευ αἰτήσεως, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔθελε προσφέρει τὸ δάνειον, μὴτε ὁ δῆμος, ἄνευ ἀνάγκης, ἔθελε τὸ δεχθῇ.

Ἄν πεισθῇ ἡ Γερουσία, ὡς ἐλπίζει, ὅτι ἀκατάλληλον καὶ περιττὸν εἶναι νὰ γίνῃ μνεία περὶ τῆς πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τότε ἄλλη διαφορά δὲν μένει εἰς τὸ ἄρθρον, εἰμὴ ἡ περὶ ἐντόκου, ἢ ἀτόκου δανείου.

Ἀλλ' ἐνῶ εἰς τὸ προβούλευμα τῆς Βουλῆς φαίνεται εὐεργετικὴ τις διάθεσις, τοῦ νὰ δοθῇ ἀτόκος τὸ δάνειον, πρέπει ἄρα νὰ κατασταθῇ αὕτη, διότι ὁ δῆμος μὴν ἐλπίζων εὐκολὸν τὴν ἐπιτυχίαν τοιαύτης χάριτος ἐπρόσφερε τόκου πληρωμὴν; Τὴν προσφορὰν ταύτην δὲν ὀφείλομεν νὰ ἐκλάβωμεν, εἰμὴ ὡς ἀνώτατον ὅρον παρὰχωρηθέντα εἰς τὸν Δήμαρχον, ὡς πρὸς τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις γνῶσα τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου, καὶ θεωρῶσα τοῦτο ἀναξιοπρεπές, δὲν ζητήσῃ τόκον, διότι τὸ δημοτικὸν

Συμβούλιον ἔθεσε τοιοῦτον ἀνώτατον ὅρον, εἶναι ὑποχρεωμένη αὐτὴ ἐντόκος μόνον νὰ δανείσῃ τὸν δῆμον;

Πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ ἐξέτασις μόνον εἰς τὰ ἂν ζημιούται ἡ Κυβέρνησις. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις δίδει δυστυχῶς ἀνεπίστραπτει τὰ κεφάλαιά της αὐτὰ εἰς ἄλλα μέρη. Ἐνταῦθα δὲ ἐντελῶς ἐκπαραλιζομένη, συντελεῖ δι' ἀσκήσαντος δανείου εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῆς Πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰς τὴν χορήγησιν πράγματός της πρώτης ἀνάγκης εἰς τοὺς ἀπανταχούθιν ἀφρίοντας εἰς αὐτήν.

Πῶς θεωρεῖται ἀναξιοπρεπές, ἂν ἐπίμενε ζητοῦσα ἀσκήσαντον τόκον εἰς τοιαύτην περίπτωσιν; δι' ὃ προτείνω τὴν παραδογὴν τοῦ ἀ. άρθρου τοῦ προβουλεύματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, λέγει ἄλλος, ἂν καὶ ἐθεώρησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεράσιος νὰ δοθῇ ἀτόκος τὸ δάνειον, ἐγνωμοδότησε μόλις ταῦτα νὰ ἀποδίδεται τόκος, ὅχι κυρίως ἀπαιτούμενη εἰς τὴν πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀδιάφορον, ἂν συγκατεστήνῃ νὰ πληρώσῃ καὶ τόκους, ἀλλὰ προνοῦσα, μήπως καὶ παρ' ἄλλων δήμων, ἡ Ἐπαρχίαν ζητηθῇ παρόμοια δάνεια. Ἀρχὴ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ γενικὴ, τὰ χρήματα τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴν διδόνται πώποτε ἀτόκος, καὶ ἔθελε γνωμοδοτήσῃ καὶ εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν νὰ ἐπιδοθῇ τόκος, ἂν δὲν εἶχον ὑπ' ὅψιν τὴν ἐλασινὴν κατάστασιν τοῦ Δήμου καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ συνεισφέρῃ αὕτῃ ἡ ἰδίᾳ εἰς τὴν καλλωπισμὸν τῆς Πρωτευούσης. Ἀλλ' ἴσως εἴποισι τινες δικαίως, ὅτι ἂν τὸ δημοτικὸν ταμεῖον τῆς Πρωτευούσης ἦναι εἰς ἐλασινὴν κατάστασιν τοῦτο κυρίως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν κακὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου καὶ εἰς τὴν κακὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ Δημοτικοῦ νόμου. Τοῦτο εἶναι ἀληθές· ἀλλὰ διότι ἡ ἐλασις αὕτη ὑπάρχει, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπιφέρωμεν τὴν ἐπιθυμητὴν διόρθωσιν, δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιδόνωμεν διὰ τοῦτο τὸν λαὸν τῆς Πρωτευούσης ἀρνούμενοι μίαν συνδρομὴν, πρὸς ἐπίτευξιν πράγματός της πρώτης ἀνάγκης.

Ἡ Γερουσία παρ' ἔμεται τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ προβουλεύματος, ἄνευ οὐδεμιᾶς τροπολογίας.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ β. άρθρου τοῦ προβουλεύματος καὶ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τῶν Γερουσιαστῶν παρατρεῖ, ὅτι τὸ προβούλευμα προαριθμεῖ τὰς 50.000 δραχμ. διὰ μόνον τὴν ἐπισκευὴν καὶ καθάρισιν τοῦ μεγάλου ὑδραγωγείου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὁμῶς ἐπεκτείνει τὴν διάταξιν τῆς καὶ εἰς τὴν

διοχέτουςιν άλλων υδάτων, ἐκτός, ἐντός καὶ πέριξ τῆς πόλεως, εἰς τρόπον ὥστε σχεδὸν καὶ αὐτὰ τὰ ἰδιωτικὰ ὕδατα ἐμπεριλαμβάνει. Ἄν συμμερισθῶμεν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ πολλαπλάσιον ἂν ἦτον τὸ ποσόν, δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει καὶ ἀναμφιβόλως, ἐπιχειριζομένων πολλῶν καὶ διαφορῶν ἐπισκευῶν, τὰ χρήματα θέλουν ἐξαντληθῇ, χωρὶς τίποτε νὰ ἐνεργηθῇ ἐντελῶς. Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ δανείου τούτου, διὰ μόνον τὸ κύριον ὑδραγωγεῖον, κατὰ τὸ προβούλευμα.

Ἐπομένως ὁ αὐτὸς παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐμβαίνουσα εἰς λεπτομερείας, ζητεῖ νὰ προσδιορίσῃ καὶ τὸν τρόπον τῆς διαχειρίσεως τοῦ δανείου. Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι πρῶτον ἴδιον ἀντικείμενον σκέψεως Νομοθετικῶν σωμάτων, δεύτερον θέλει φέρει προσκόμματα εἰς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν, ἥτις, ἀφ' οὗ ἐζήτησεν ἤδη καὶ ἔλαβε τὸ δάνειον, εἶναι ἡ μόνη ἀρμοδίᾳ νὰ τὸ διαχειρισθῇ ὡς βούλεται, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν μὲν τῶν προϊσταμένων τῆς Ἀρχῶν, κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου διατάξεις, ἀλλ' ἀνεξαρτήτως ἀπὸ κάθε περιορισμὸν, καθότι κάμνει πλέον χρήσιν ἰδιαιτέρων κεφαλαίων τοῦ Δήμου, περὶ τῶν ὁποίων αὐτὴ μόνη ἔχει νὰ δώσῃ λόγον.

Καὶ ἕτερος παρατηρεῖ τὸ ἀναρμόδιον τῶν Βουλῶν εἰς τὸ νὰ κανονίζωσι τὰ περὶ τῆς χρήσεως τῶν διδομένων δανείων, καὶ παρατηρεῖ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸν τρόπον τῆς χρήσεως, τὸν ὁποῖον ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἀποφασίσαι.

Ἐν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν καὶ τὰς ἐπιχειρησόμενας ἐργασίας, λεπτομερῶς ἐξετάσεν ἡ Ἐπιτροπὴ, δι' ἧς ἐνόμισε δι' ὅλας ἱκανόν τὸ ποσὸν τοῦτο, προνοήσας δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τοῦ Δήμου, μήπως τυχὸν γίνωσι καταχρήσεις τοῦ δανείου, ἠθέλησε νὰ κανονίσῃ τὰ τῆς χρήσεώς του.

Ἀπαντήσαντος ἑτέρου, ὅτι ἡ τοιαύτη ἤθελεν εἶναι παραβίασις τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ ἀρθρον 6'. καθὼς ἔχει εἰς τὸ προβούλευμα.

Παραδέχεται ἐπομένως τὸ ἀρθρον γ'ον. τοῦ προβουλεύματος, ἀνευ οὐδεμιᾶς παρατηρήσεως.

Ἐπὶ τοῦ δ' εἰς τῶν Γερουσιαστῶν λέγει, νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι διὰ τῆς ἐπιψηφίσεώς του δὲν ἐνναεῖται οὐδεμίᾳ καθιέρωσις δικαιώματος τοῦ δήμου ἐπὶ τῶν ὑδά-

των, περισσότερα τῶν ὧσων ὁ δῆμος τυχὸν ἤθελεν ἔχει πραγματικῶς ἐπ' αὐτῶν.

Θεωρεῖ ἕτερος περιττὴν ὅλως διύλου τὴν σημείωσιν ταύτην, διότι εἰάν τὸ Δημόσιον ἔχῃ ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ δήμου ἐπὶ τῆς κυριότητος τούτων, δύναται νὰ κινήσῃ τὴν ἀγωγὴν του, μολοντί δὲν βλέπει ἐπὶ τίνι βάσει στηριζόμενος ὁ προαγορεύσας προτείνει τοιαύτην ἀμφιβολίαν.

Ἡ Γερουσία ἀπεφάνητο, ὅτι οὔτε δίδει, οὔτε ἀφαιρεῖ τοιοῦτον δικαίωμα. Ἐπομένως παραδέχεται τὸ 4ον ἀρθρον ὡς εἶναι εἰς τὸ προβούλευμα.

Ψηφορίας δὲ ἐπὶ τοῦ συνόλου γινομένης, ἡ Γερουσία παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ προβουλεύματος ἔχοντος ὡς εἰσέχθη παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν Γερουσίαν, διὰ ψήφων 23 κατὰ 2.

Ὁ Κ. Πρόεδρος μετὰ ταῦτα λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Λ. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Β. Χρηστακόπουλος.

Λ. Δούκας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1846, ἡμέρα Παρασκευῆ.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 10 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγινώσκει

δ.) Ἐκθεσιν περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 καὶ Νομοσχέδιον, ἔχοντα ὡς ἐρεξῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἐκ τῆς ἐπισυνημμένης πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως δικαιολογοῦνται ἀρκούντως αἱ αἰτούμεναι διὰ τῆς συμ-

πληρωτικῆς ταύτης πιστώσεως δαπάναι. Τὸ ὑποβληθὲν τοῦτο, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον, ὑπέστη ὑπ' αὐτῆς τοιαύτας τροπολογίας, πρᾶξεσθαις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἀφορώσας δαπάνας μὴ γνωστὰς εἰσέτι εἰς αὐτό, καὶ διὰ τοῦτο καταχωρηθείσας εἰς τὴν πίστωσιν ὑπὸ τὸν τίτλον «δι' ἐνδεχομένας τοιαύτας δαπάνας, ἢ πληρωμᾶς». Καὶ εἰς τὰ ἐξοδα τῆς ἀποστολῆς χαρτοσήμου εἶχον καταχωρηθῆ δραχ. 6,000, ἐξ ὧν 1,000 ὑπελογίσθησαν διὰ δαπάνην μὴ γνωστὴν εἰσέτι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀφῆρέθησαν καὶ αὗται ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Αἱ δὲ ἐπενεχθεῖσαι αὗται τροπολογίαι ἔχουσιν ὡς ἐφεξῆς.

Ἐκ τοῦ Κεφαλ. 8: Ταμεία.

Ἄρθρ. 3. Ποσοστὰ καὶ ἐξοδα ὑπηρεσίας, ἀφῆρεσε δι' ἐνδεχομένας ἄλλας δαπάνας δρ. 110, 17

Ἐκ τοῦ Κεφ. 17: χαρτόσημον.

Ἄρθρ. 3. Ἐξοδα ἀποστολῆς, ἀφῆρεσε. = 1,000,

Ἐκ τοῦ Κεφ. 27: ἐπιστροφὰι χρημάτων

Ἀφῆρεσε δι' ἐνδεχομένας τοιαύτας πληρωμᾶς = 160, 90

Τὸ ὅλον δρ. 1,280, 7

Οὕτω τροπολογηθὲν τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἔλαβον τὴν ἀδειαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, ὡς ἀφορῶντος δαπάνας ὀφειλομένας ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ μάλιστα προσεγγιζούσας ἤδη τῆς ὀριστικῆς κλείσεως τῆς χρήσεως τοῦ 1845 ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1846.

Ὁ Ὑπουργός

N. Πονηρόπουλος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ πρὸν Νομοσχέδιον θέλει υποβληθῆ εἰς τὴν Γερου-

σίαν παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποπρυθῆ παρ' αὐτοῦ, συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ διαθέτῃ τὴν ποσότητα δραχ. 54,129:81 κατὰ συμπληρωτικὴν πίστωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἔτους.

Ἐπὶ τοῦ γ' μέρους

Γενικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου δρ. 6,524: 78

Ἐπὶ τοῦ δ' μέρους

Ἐξοδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως φόρων καὶ δικαιωμάτων " 44,874: 93

Ἐπὶ τοῦ ε' μέρους

Διάρροιοι πληρωμαὶ καὶ ἑκτακτὰ ἐξοδα " 2,730: 10

Ὅλον ὅμου δρ. 54,129 81

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐπιτρεπομένη αὕτη ποσότης, ὡς συμπληροῦσα τὰ ἐξοδα τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸ 1845 ἔτος, θέλει προστεθῆ εἰς τ' ἀνήκοντα κεφάλαια καὶ ἀρθρα τοῦ ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ, διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1845 περὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

N. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἔον. Ἐκθεσὶν καὶ Νομοσχέδιον.

Περὶ διορισμοῦ βοηθῶν Οἰκονομικῶν Εφόρων, ἔχοντα ὡς ἐφεξῆς:

Κύριοι Γερουσιασταί!

Καθυποβάλλω εἰς τὴν ἡμετέραν συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τὸ περὶ διορισμοῦ τακτικῶν βοηθῶν παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις Νομοσχέδιον, συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὴν προσαρτωμένην ἐνταῦθα πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσί μου παρατηρεῖτε τοὺς λόγους, οἵτινες ὑ-

πηγόρευσαν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος νὰ μὲ διατάξῃ νὰ συντάξω καὶ εἰσάξω εἰς τὰς Βουλὰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 1 ἄρθρον, ὅπως εἶχεν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τῷ πρὸς αὐτὴν παρουσιασθέντι, ἀλλὰ τὸ δεύτερον, τὸ ὁποῖον εἶχεν οὕτω. «Οἱ βοηθοὶ ἀναπληροῦν τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἀπόντας, ἢ ἄλλως πῶς κωλυομένους. Ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται κατὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας ἢ τοῦ κωλύματος τῶν Ἐφόρων νὰ διαθέσῃ τὰ χρέη ταῦτα καὶ εἰς ἄλλους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους» ἐτροποποίησεν ὡς ἑξῆς: «Οἱ βοηθοὶ ἀναπληροῦν τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἀπόντας, ἢ ἄλλως πῶς κωλυομένους.»

Τὰ λοιπὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ἔμειναν ὡς ἦσαν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἐπισυνάπτονται τὰ πρακτικὰ τῆς ΡΟΣΤ. Συνεδριάσεως τῶν 3 Ὀκτωβρίου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ν. Πονηρόπουλος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ρ Θ Κ Ο Ὑ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ παρουσιάσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ψηφισάμενοι δημοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Παρὰ τοῖς κατ' ἑπαρχίαν Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις διορίζεται ἀνὰ εἰς βοηθός, τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέλουν εἰσθαι:

α.) Τὸ νὰ διευθύνωσι καὶ ἐκπληρώσι τὰς γραφικὰς ἐργασίας τῶν ἑφορειῶν, προσηγορευομένων εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ἐκτὸς τῶν αἰτιολογητέων περιπτώσεων, ἀπουσίας δηλ. ἀσθενείας, ἢ ἄλλης ἐκτάκτου αἰτίας.

β.) Ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἑπαρχίας, πρὸς ἐκτέλεσιν διαφόρων ἀντικειμένων τῆς εἰς τὴν ἑφορεῖαν ἀνηκούσης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ Βοηθοὶ ἀναπληροῦν τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἀπόντας, ἢ ἄλλως πῶς κωλυομένους.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ βαθμοὶ καὶ μισθοὶ τῶν βοηθῶν προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς.

Οἱ παρὰ τῆς α. τάξεως Ἐφόροις βοηθοὶ ἔχουσι βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραφέως α. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 100 κατὰ μῆνα. Οἱ δὲ παρὰ τοῖς β. τάξεως Ἐφόροις βοηθοὶ, βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραφέως β. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 75. Οἱ παρὰ τοῖς γ. τάξεως βαθμὸν Ὑπουρ. Γραφέως γ. τάξεως καὶ μισθὸν δραχ. 60.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός παρεγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀθῆναι, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἦν. Ἐκθεσίην καὶ Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων τινῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχοντα ὡς ἑρμῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Τὸ περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχέδιον παραδεχθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς, ὑποβάλλεται καὶ εἰς ὑμᾶς, διὰ νὰ τύχῃ, μετὰ προηγουμένην συζήτησιν, τῆς Ὑμετέρας ἐπιψηφίσεως.

Εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίην μου, τῆς ὁποίας ἀντιγραφὸν ἐπισυνάπτω ἐνταῦθα, ἐκτίθενται ἀρκούντως οἱ λόγοι, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχεδίου.

Ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν ἐπήνεγκεν ἐπὶ τοῦ παρουσιασθέντος Νομοσχεδίου τροποποίησιν, ἐκτὸς τοῦ ἁρθρου 2, τοῦ ὁποίου τὴν πρώτην λέξιν «τὸ Ὑπουργεῖον» τὴν ἀντεκατέστησε διὰ τῆς λέξεως «ὁ Ὑπουργός».

Ἐπισυνάπτω τὰ πρακτικὰ τῆς ΡΟΣ. Συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ν. Πονηρόπουλος.

Ο Θ Ω Ν.
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Ϊ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ παρουσιάσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον, συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2 Τμηματάρχαι β'. τάξεως.

3 Ὑπουργικοὶ Γραμματεῖς α. καὶ β' τάξεως.

3 Γραφεῖς α. τάξεως.

6 Γραφεῖς β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. Ἀθῆναι, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Αἱ ἐκθέσεις καὶ τὰ Νομοσχέδια ταῦτα ἀπορραφίζονται νὰ λιθογραφηθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη διὰ νὰ συνέλθωσι τὰ τμήματα καὶ διορίσωσιν ἐπὶ τούτων εἰτηγερτικὰς Ἐπιτροπὰς.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ περὶ Νομαρχ. Συμβουλίων Νομοσχεδίου, ἂν διακπεραιώσιν, ἢ ὅχι τὰ ἔργα τῆς

Ἐν τῶν μελῶν ταύτης λέγει, ὅτι πρὸ ἐνὸς μηνὸς ἐσυσκέφθη καὶ ἐπερόρισεν ἔν τῶν μελῶν νὰ κάμῃ τὴν ἐκθεσὶν του, ὅτι ἡ ἐκθεσις ἐτοιμάσθη ἐπὶ τέλους, ἀλλὰ δὲν ἐστάθη ἐφικτὸν νὰ συνέλθωσι τὰ μέλη, διὰ νὰ τὴν υπογράψωσι.

Παρατηρεῖ ὁ Κ. Πρόεδρος τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συνέλθῃ ἡ Ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ δώσῃ ἔν τέλει εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ καθυποβάλλῃ προσεχῶς τὴν ἐκθεσὶν τῆς.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος λύει τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Ν. Χρυτόγελως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1846, ἡμέρᾳ αὐτῇ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρως ἀποτελούντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμέναν τὴν Συνεδρίασιν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγέλλει, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως εἶναι ἡ περὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰσαγωγὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846 καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καθὼς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὰς κατὰ τὰς Συνεδριάσεις τῶν 5 καὶ 6 Σεπτεμβρίου γινομένης παρατηρήσεως περὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Τ. Μυγρίνα ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἀρμούντων τὴν διαχείρισιν των.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγινώσκει πρῶτον ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ Νομοσχεδίων περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους τούτου β'. Ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ Νομοσχεδίων περὶ κυρώσεως αὐτῶν, τὰ ὅποια ὁμοῦ μετὰ τὰ ἀφορῶντα τὸν προϋπολογισμὸν ταῦτον δικαιολογητικὰ ἐγγραφα, πίνακες, καὶ εἰδικὰς ἐκθέσεις ἐκάστου Ὑπουργείου, παρακατατίθουσιν εἰς τὸ γραφεῖον, ἀναγγέλλων ἐνταυτῷ, ὅτι διατάχθη ἡ λιθογράφησις των, καὶ θέλουν διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον αὐτῶν.

Αἱ ἐκθέσεις καὶ τὰ Νομοσχέδια ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἐκθέσεις.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Περὶ ἐπιμνηρίσεως τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846 ἔτους.

Κύριοι!

Διατάχθην ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν νὰ ὑποβάλλω πρὸς ἐπιψηφίσιν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846 Νομοσχέδιον, συζητηθὲν ἤδη καὶ ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν συζητήσιν ἐπὶ τοῦ προ

κειμένου Νομοσχεδίου, ὁ προϋπολογισμός τῶν ἐσόδων ὑπέστη τὰς ἐξῆς τροπολογίας.

Ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Α'. ἄμεσοι φόροι.

Ἄρθρ. 3. Ἐγγειος φόρος προικοκτησιῶν 3: 0/0.

Παραδέχθη ἡ Βουλὴ τὰς ἐκτὸς τῆς στήλης σημειούμενας δραχ. 100,000 ἀντὶ τῶν ἐντὸς τῆς στήλης σημειούμενων δραχ. 40,000 ὡς ἐλπιζομένης ἀνωτέρας αὐτῶν εἰσπράξεως, ἔνεκα τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ληφθέντων μέτρων ἐπὶ τῶν καθυστερούντων, ὥστε τὸ ὅλον τοῦ Α'. κεφαλαίου συμποσούμενον εἰς δρ. 7,198,000 ἐτροποποιήθη εἰς δραχ. 7,258,900.

Τὸ Β'. Κεφάλαιον παραδέχθη ὡς ἦτον.

Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου Γ'. ἀφῆρεσεν ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς Τυπογραφίας δραχ. 26,270 ὡς ποσότητα πληρωνομένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὰς ἰδίας αὐτῆς ἀνάγκας, ὥστε ἀντὶ τῶν σημειούμενων δραχ. 50,000 παραδέχθη ἡ Βουλὴ δραχ. 23,730 καὶ τὸ ὅλον τοῦ Κεφ. Γ'. ἀντὶ δραχ. 368,500 ἐπεριορίσθη εἰς δραχ. 342,230.

Τὰ Κεφάλαια Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ'. καὶ Η'. παραδέχθησαν ὡς ἦσαν.

Ἐπρόσθεσε Κεφ. Θ'. Κληροδοτήματα ἀρθρ. 1, τόχοι καὶ μερίσματα τῆς τραπεζῆς δραχμᾶς 24,350 ἐπὶ λόγῳ τοῦ νὰ βεβαιοῦται διὰ τῆς ἐγγραφῆς ταύτης, ὅτι ἡ Κυβέρνησις φροντίζει περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ τῶν κληροδοτημάτων.

Καὶ τελευταῖον μετέβαλλεν τὸν τίτλον τοῦ Ι Κεφαλαίου «Ἐκτακτὰ ἔξοδα» εἰς «Προκαταβολὴ τῶν τριῶν Δυνάμεων» ὥστε διὰ τοῦ τίτλου τούτου ἐκφράζεται καθαρώτερον ἢ οὐσία τοῦ πράγματος.

Ἐκ τῶν ἐπενεχθεισῶν μεταβολῶν ἐπὶ τῶν ῥηθεισῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ποσοτήτων μετεποιήθη τὸ ὅλον τῶν ἐσόδων ἐκ δραχ. 14,515,500 εἰς δραχ. 14, 573,580. Προστιθεμένων καὶ τῶν τῆς προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων δρχ. 3,835,473:58 συμποσούται τὸ ὅλον δραχ. 18,409,053:58.

Ἐπὶ δὲ τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὰ ἀρθρα πρῶτον, τρίτον καὶ τέταρτον, ὡς ἦσαν, ἐπέφερεν εἰς τὰ λοιπὰ τὰς ἐξῆς τροπολογίας.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου δευτέρου ἐψηφίσατο τὴν διόρθωσιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ποσοτήτων κατὰ τὰς ἐν τῷ πίνακι ψηφισθείσας ποσότητας. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρθρου πέμπτου, ἀντὶ τῆς ῥήσεως «Ἀπαγορεύεται ἡ «εἰσπραξις, ἐπὶ τῇ ποινῇ καταπιέσεως κατὰ παντός «ὑπάλληλου, εἴτε διατάξαντος, εἴτε ἐνεργήσαντος τὴν «εἰσπραξιν» ἐψηφίσατο «ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις, «τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσει πᾶς ὑπάλληλος, εἴτε «διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξιν» καὶ κατωτέρω «Ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς «τριετίας ἀγωγῆς» μετέβαλεν εἰς τὴν ῥῆσιν «Ἐπιφυλαττομένης προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς.»

Ἐπισυνάπτονται ἐνταῦθα.

α) Ὁ ὑποβληθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ Κράτους προϋπολογισμός διὰ τὸ ἐνεστώδες ἔτος.

β.) Ὁ παρὰ τῆς Βουλῆς τροποποιηθεὶς πίναξ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους μετὰ τοῦ πρωτοτύπου αὐτοῦ.

γ.) Φύλλον ἐξηγηματικόν τῶν ἐκ τῶν κληροδοτημάτων τόκων καὶ μερισμάτων Τραπεζῆς.

δ.) Ἀναφορὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείων, πραγματευομένη περὶ τῶν κληροδοτημάτων.

ε.) Τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1846.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. Πονηρόπουλος.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κερῶσεως τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάτουμεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ καὶ ὑποστηρίξῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ πα-

ρὸν Νομοσχέδιον, συζητηθὲν καὶ ψηφισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττουμιν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κα-
ταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων, καὶ ἐν
γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀποριθυμένων
εἰς τὸν ἐπισυντημμένον πῖνακα τῶν ἐσόδων, θέλει ἐξακολουθή-
σει ἡ εἰσπραξὶς κατὰ τὸ 1846 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων
περὶ ἐκάστου αὐτῶν νόμων καὶ διαταγμάτων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐσοδα τοῦ ἔτους 1846 ὑπολογίζονται κατὰ γράσιν,
εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια πεντακοσίας ἐβδομή-
κοντα τρεῖς χιλιάδας, πεντακοσίας ὀγδοήκοντα δραχμὰς, ἀριθ.
14,573,580. Προστίθενται δὲ καὶ αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν
δυνάμεων, ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων τρι-
ᾶκοντα πέντε χιλιάδων τετρακοσίων ἐβδομήκοντα τριῶν δραχ-
μῶν καὶ πεντήκοντα ὀκτὼ λεπτῶν ἀριθ. 3,835,473: 58· κατὰ
τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πινάκι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἐσοδα μόνον ἐκεί-
να, ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 ὀκ-
τωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους· τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην
εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα καταλογίζονται εἰς τὰ ἐ-
σοδα τῆς ἐπομένης χρήσεως, ἐν εἰδικῇ κεφαλαίᾳ, ἐπιγραφομένῳ
«*Εσοδα κλεισμένων χρήσεων.*»

Ἄρθρ. 4.

Τὰ περὶ λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ
τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1846 Νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Παντὸς φόρου, ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ
1 τοῦ παρόντος Νόμου κινωθέντα, ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπρα-
ξις· τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίσει πᾶς ὑπάλληλος εἴτε δια-
τάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίν, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὶς
καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἀδικία τῆς προέσταται· ἀρχῆς, ἐπιρυ-
λαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς
ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελῆσαντος ὑπάλληλου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.
Ἐν Ἀθήναις τὴν Σεπτεμβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐκθεσις

Περὶ ἐπιψηφίστως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ
τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846 ἔτους.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κ Ὑ Ρ Ι Ο Ι !

Διατάχθη παρὰ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν νὰ ὑποβάλλω πρὸς
ἐπιψήφισιν εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ περὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους
κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος Νομοσχέδιον, συζητηθὲν καὶ ἐπιψη-
φισθὲν παρὰ τῆς Βουλῆς.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον ὑπέστη παρὰ τῆς
Βουλῆς τὰς ἑξῆς τροπολογίας:

Ἄρθρ. 1.

Κατὰ τὸ ὑποβληθὲν.

Τὰ ἐσοδα τοῦ ἔτους 1846 προσδιορίζονται κατὰ χρῆ-
σιν εἰς δραχ., 17 ἑκατομμύρια, ἑνεακοσίας τεσσαράκοντα
χιλιάδας, ἑκατὸν ἐπτὰ δραχμὰς καὶ τριάκοντα πέντε λεπτὰ
ἀριθ. 17,941,107:35· καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται
εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν
ἐπισυντημμένον γενικὸν πῖνακα τῶν ἐξόδων καὶ κατὰ κε-
φάλαιον καὶ ἄρθρον τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδι-
κῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων, ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθὲν.

Τὰ ἐσοδα τοῦ ἔτους 1846 προσδιορίζονται εἰς δεκαεπτὰ
ἑκατομμύρια, ὀκτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας, δια-
κοσίας τεσσαράκοντα ὀκτὼ δραχμὰς καὶ πεντήκοντα δύο
λεπτὰ ἀριθ. 17,845,248:52 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορη-
γήθησαν καὶ χορηγοῦνται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς πιστώσεις
διὰ τῶν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ΚΗ. 4 Ἰουνίου ΑΘ'. 14 Ἀύ-
γούστου ε. ε. ΜΓ'. καὶ τοῦ παρόντος Νόμου καταλογιζό-
μεναι κατὰ τὸν ἐπισυντημμένον γενικὸν πῖνακα τῶν ἐξόδων,
κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτῶν

ειδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων καὶ τοῖς παραγράφου· τῶν εἰδικῶν ἐκάστου ἐνός πίνακος, ὡς ἐφεξῆς.

Μέρος Α'. χρέος δημοσίου

Μέρος Β'. Βασιλικὴ χορηγήσις.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰ ποσὰ τοῦ μέρους Α' καὶ μέρους Β' ὡς ἦσαν ἐν τῷ υποβληθέντι προϋπολογισμῷ, ἢ κηρύχθησαν ἐπομένως διὰ δηλώσεων· τουτέστιν ἐν τῷ κεφαλαίῳ Γ'. τοῦ άρθρου 1, συντάξεις ἀπομύχων, κηρύχθη κατὰ δραχ. 3,920 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 1846 Νόμου.

Καὶ τὸ ἄρθρον 4 χορηγήματα εἰς λογαριασμὸν χρεῶν, κατὰ δραχμὰς 3,312, ὡς ὀφειλομένην χορήγησιν εἰς τὴν γῆραν τοῦ Ἀναγνώστου Οἰκονόμου. Τοιοῦτοτρόπως τὸ ποσὸν τοῦ μέρους Α' ἐκ δραχμῶν 4,290,237:78, μετεποιήθη εἰς δραχ. 4,297,469:78 αὐξήθην κατὰ δραχ. 7,232.

Μέρος Γ'. ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτικῶν σωμάτων.

Τὸ μέρος Γ'. ὑπολογισθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου δι' ὁκτωμηνιαίαν ἀποζημίωσιν τῶν βουλευτικῶν σωμάτων εἰς δραχ. 426,500, ἐπομένως λογιζάμενον τὴν βῆθειαν ἀποζημιώσιν διὰ μῆνας· δέκα, ἐξητήσατο διὰ δηλώσεως προσθήκην ἐκ δραχ. 75,022, ἥτοι τὸ ὅλον δραχ. 501,522, ἡ Βουλὴ μετεποίησε τὴν ποσότητα ταύτην ἐκ δραχ. 599,988: 1 ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοῦ χρόνου διαρκείας, ὡς ἐν τῇ ΠΝΗ. τῆς 22 Λυγούστου 1846 συνεδριάσει τῆς παρατηρεῖται ἡ ἐξῆς περικοπὴ. Μετὰ τὸν Πρόεδρον δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει λάθος διότι ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς συμπληρωθεὶς κατ' ἀπόφασιν τῆς πρὸ τινος, ἐπὶ τὴν δεκαμηνίαν ἀπετέλει τὸ ποσὸν ἐκ δραχ. 336,248: 1 ἐπὶ δὲ τοῦ τῆς Γερουσίας οὐδεμίαν δόγεται νὰ φέρῃ ἡ Βουλὴ παρατήρησιν, καίτοι εἰκαζομένου τοιοῦτον καὶ εἰς αὐτὸν λάθους. Τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ μὴ φέρῃ πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, παραδέχεται τὴν οὕτω γενομένην μεταποίησιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀναθάλλον, ἂν ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ, τὴν διόρθωσιν εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Μέρος Δ'. Γενικὴ ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων.

Εἰς τὸν ἐξῆς πίνακα καταλαμβάνονται αἱ εἰς τὴν Βουλὴν υποβληθεῖσαι ποσότητες, καὶ αἱ παρ' αὐτῆς ψαφισθεῖσαι ὡς καὶ ἡ ἐπὶ ἐλαττον διαφορά αὐτῶν.

Π Ο Σ Α.

Ὑπουργεῖα	ὑποβληθέντα				ψαφισθέντα		διαφορά ἐπὶ ἑκάστου	
	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
Β. Οἴκου καὶ τῶν ἑξωτερικῶν								
στέσεων	875,431		498,731		359,851		138,880	
Δικαιοσύνης	33,165		908,596		896,140	74	12,456	26
ἐκ δελώσεων.	1,790,935	96	1,893,412	14	1,774,859	14	118,553	
ἑσωτερικῶν	102,476	18	929,644	52	888,114	96	41,529	56
διὰ δηλώσεων	869,564	52						
ἑκκλησιαστικῶν	60,080		4,436,022	37	4,427,340	37	8,682	
ἐπὶ τῆς συντάξεως	4,429,952	37						
Στρατιωτικῶν	70							
κατὰ διαφορὰν λογαριασμοῦ	6,000		1,146,725	32	1,134,514	12	12,181	20
διὰ δηλώσεως	1,134,725	32						
Ναυτικῶν	12,000		447,380	72	418,951	78	28,429	24
διὰ δηλώσεως	439,480	72						
Οικονομικῶν	7,900		10,260,512	7	9,899,801	81	360,710	26
διὰ δηλώσεως								

Αἱ ἐπενεχθεῖσαι αὐταὶ οἰκονομίαι ἐπὶ τοῦ μέρους Δ' τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείου ἔχουσιν ὡς ἐρεξῆς:

Ἐκ τοῦ Κεφ. Στ. Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν: ἀνέβησαν ἐκ τῶν μισθῶν τῶν Τμηματάρχων, τοῦ ἐπιμισθίου τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τοῦ μισθοῦ ἑνὸς Γραφέως, ὡς μὴ ὄντων ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ γραφείου.

Δρ. 8,940

ἐπρόσθεσε διὰ τὴν τύπωσιν τοῦ περυσικοῦ καὶ ἐφ' ἐπεινεῖτο προϋπολογισμοῦ

2,000

ἐλάττωσις Δρ. 6,940

Ἐκ τοῦ Κεφ. Ζ'. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον: ὡς αὐτῶς ἐκ τῶν μισθῶν τοῦ μὴ ὄντος ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

9,547: 60

Ἐκ τοῦ Κεφ. Η. Ταμεία: τὰ ὑπολογισθέντα διὰ τιμὴν τῶν ἐφημερίδων τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκπεσάσης ἐκ τῶν ἐσόδων τὴν πρόσσοδον ταύτην.

420 —

Ἐκ τοῦ Κεφ. Θ'. Οἰκονομικοὶ ἔμποροι: ὡς αὐτῶς διὰ τὴν τιμὴν τῶν ἐφημερίδων.

1,430 —

Ἐκ τοῦ Κεφ. Ι. Ἐξόδα τυπώσεως καὶ λιθογραφήσεως: ὡς αὐτῶς διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον παραδεχθεῖσα τὰς μέχρι τέλη Αὐγούστου πληρωθείσας δραχ. 2,918: 36.

6,081: 64

Ἐκ τοῦ Κεφ. ΙΑ. Ἐξόδα κλεισμένων χρήσεων: παρεδέχθη τὰς ποσότητας τῶν ἐκκαθαρισμένων λογαριασμῶν εἰς Δρ. 50,621: 12.

4,010 —

Τὸ ὅλον Δρ. 28,429: 24

Τὰ Ἰπουργεῖα τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παρεβέβησαν τὰς εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν γενομένων τροποποιήσεις, δι' οὓς λόγους ἐκθέτουν εἰς τὰς πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐκθέσεις τιν, τὰς συνοδευούσας τοὺς μετὰ τῶν ἄλλων Ἰπουργείων ὑποβαλλομένους ἤδη πρὸς ὑμᾶς προϋπολογισμοίς. Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον, ἂν καὶ παρετήρησεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὰ περισσότερα ἐκπεσθέντα ποσὰ ἦσαν τοιαῦτα, ὅποια ἐμελλον νὰ παρασταθῶσιν ὡς οἰκονομίαι εἰς τὸν ἀπολογισμὸν, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ὡς τύπος

ὁ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους προϋπολογισμοῦ, ἐνέδωκεν εἰς τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς, παραδεχθὲν μετὰ τῶν ἄλλων Ἰπουργείων τὰς ἐκτεθείσας μεταποιήσεις.

Mémor E'. "Εξόδα Διοικήσεως, ἐπιστάσις καὶ εἰσπράξεις τῶν φόρων κτλ.

Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν, τὸ μέρος τοῦτο συνίστατο ἐκ δραχ. 1,895,485: 95

Διαφορὰ εἰς τὰς ἀθροίσεις 15

Τὸ ὅλον Δρ. 1,895,486: 10

Ἰζητήσατο διὰ δηλώσεων εἰς μὲν τὸ Κεφ. Ιζ'. τελωνεῖα: νὰ μεταφερθῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείων ποσὸν ἐκ δραχ.

0,000: —

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Κεφ. Τελωνεῖα: συμπλήρωσιν.

22,240: —

Καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφ. ΚΓ'. κτημάτων διοικήσεως: ἀρθρ. 1: ἐξόδα διοικήσεως καὶ καλλιέργειας.

11,000: —

Καὶ ἀρθρ. 7 διὰ δικαστικά καὶ δικηγορικά.

4,000: —

Τὸ ὅλον δραχ. 1,992,726: 10

Ἡ Βουλὴ ἐψηφίσατο ἐξ αὐτῶν 1,892,981: —

ἐλάττωσεν τὸ μέρος τοῦτο κατὰ δραχ. 99,745: 10

Ἦτοι

ἐκ τοῦ κεφ. Ιζ'. Τελωνεῖα: ἀρ. 1: προσωπικόν: Δρ. 4,968

" 2: ὕλικόν καὶ
διαφορὰ ἐξόδα " 2,910:

" 1 προσωπικόν " 26,328: 10

" 1 Δόση " 165:

" 3 ἐξόρυξις " 24,000:

" 6 ὁδοιπορικά " 4,500:

" 7 ἀπρόβλεπτα " 894:

" 1 προσωπικόν " 480:

" 5 οἰκοδομαὶ καὶ
ἐπισκευαὶ " 17,100:

• • κγ'. κτήμ. Διοικ. » 2	ἐκποιήσεων »	12,900:
• 3	ἐπισκευαί •	2,500:
• 4	Ἑκκλ. κτήμ. »	3,000:

Τὸ ὅλον δραχ. 99,745: 10

Μετέφερε δὲ ἐκ τοῦ Κεφ. ΙΓ'. τιλωνεῖα, ἀρθρ. 3, οἰκοδομὰ καὶ ἐπισκευαί: δραχ. 1,500, α; ἐκταχώρησεν εἰς τὸ Κεφ. κβ. ἀρθρ. 8 δι' οἰκοδομὴν δύο οἰαίσεων εἰς Νύξον, πρὸς ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐκεῖ ἐξορυττομένης Σμυρίδος. Παρεδέχθη δὲ ὡς ἦσαν τὰ Κεφ. ιβ'. ιγ'. ιδ'. ιε'. ις'. ιζ'. ιθ. καὶ ιθ'.

Ἔπεται τὸ Μέρος ζ'.

Διὰφοροι πληρωμαὶ καὶ ἔκτακτα ἔξοδα.

Εἰς τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τὸ μέρος τοῦτο συνεποσούτο εἰς	δραχ. 285,600: 73
καὶ διὰ δηλώσεων	
Δι' ἐπιστροφὴν χρημάτων	• 6,500:
Δι' ἀποζημιώσεις	• 7,345: 94
Δι' ἀπόστις κληροδοτημάτων	• 1,200:

Τὸ ὅλον δραχ. 300,646: 67

Ἡ Βουλὴ ἐψηφίσκετο » 195,007: 92

Διαφορὰ ἐκ δραχ. 105,638: 75

Συνισταμένη ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐξῆς κεφαλαίων, Κεφ. κδ'. ἐπιστροφὰι χρημάτων. Ἐκ τοῦ κεφ. τούτου συνισταμένου ἐκ δρ. 68,821: 98 παρεδέχθη ἡ Βουλὴ δραχ. 14,453: 23, ὡς μὴ ὄντων ἐκκαθαρισμένων τῶν λογαριασμῶν τῶν διὰ τὰς λοιπὰς ποσότητας ὀφειλομένων δραχ. 54,368: 75

Κεφ. ΚΣΤ'. ἀπόδοσις Μοναστηριακῶν χρεῶν, δραχ. 50,000
δὲν ἐδέχθη ἡ Βουλὴ εἰμὴ τῶν διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων καταγνωσθεισῶν » 8,730

Διαφορὰ •	41,270:
ὡς αὐτῶς δὲν ἐδέχθη τὴν διὰ προκαταβολὰς αἰτηθεῖσαν ποσότητα »	10,000:

Τὸ ὅλον Δρ. 105,638: 75

Τὸ Κεφ. ΚΕ. ἀποζημιώσεις, παρεδέχθη ὡς ἦτον
Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων παρεδέχθη τὰς ἐπενεχθείσας ταύτας ὑπὸ τῆς Βουλῆς μεταποιήσεις, ἂν καὶ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν ἤθελε καταδειχθῇ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν.
Τὰ ἀρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου παρεδέχθη ἡ Βουλὴ ὡς ἦσαν, εἰς δὲ τὸ ἀρθρον 6 ὑπάρχοντα σοιοικισμὸν τινα εἰς τὸ ὑποβληθέν Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτω, συμφωνηθέντων τῶν ποσοτήτων, ἐδιόρθωσαν εἰς, συμφωνηθεισῶν ποσοτήτων.

Τὸ 7 ἀρθρον παρεδέχθη ὡς ἦτον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Οκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός:
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846.

Ο Θ Ω Ν

Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Γ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἐξῆς:

Ἀρθρ. 1.

Τὰ ἔξοδα τοῦ ἔτους 1846 προσδιορίζονται κατὰ χρῆσιν εἰς δρ. 17,845,248: 52 καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο ἐχορηγήθησαν καὶ χορηγοῦνται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς πιστώσεις, διὰ τῶν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου ΚΗ., 4 Ἰουνίου ΑΘ', 14 Ἀυγούστου Ε.Ε. ΜΓ'. καὶ τοῦ παρόντος νόμου καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, κατὰ κεφάλαια καὶ ἀρθρα τῶν προσηρημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὀπουργείων, καὶ τοὺς παραγράφους τῶν εἰδικῶν ἐκάστου ἐνὸς πίνακος, ὡς ἐφεξῆς:

Εἰς τὸ Δημόσιον γράει.

Τόκοις καὶ χρεωλίσια τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν	δρ.	3,835,473:58
δυνάμεων δανείου	•	50,376:42
Προμηθείας καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ	•	4,166:66
Τόκοις ἐσωτερικοῦ χρέους	•	407,453:12
Συντάξεις	•	1,000,000—
Βασιλικὴν χορήγησιν	•	559,988: 1
Ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτ. σωμάτων	•	

Εἰς τὴν γενικὴν ἐπαρξίαν τῶν ἐπουργείων.

Τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὄρ.	359,851 —
Τῆς Δικαιοσύνης	896,140:74
Τῶν Ἐσωτερικῶν	1,774,859:14
Τῶν Ἐκκλησιαστικ. καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως	888,114:96
Τῶν Στρατιωτικῶν	4,427,340:37
Τῶν Ναυτικῶν	1,134,544:12
Τῶν Οἰκονομικῶν	418,951:48

Εἰς τὰ ἔξοδα διοικήσεως, ἐπιστὰσις καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιο- μύτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων	1,892,981 —
Εἰς τὰ διαφ. πληρωμὰς καὶ τὰ ἔσταντα ἔξοδα	195,007.92

Τὸ ὅλον δραγ. 17,845,248.52

Ἀνέκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἔξοδα μόνον ἐκείνα, ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπερσείας ἐκτελεσθείσας, ἢ διὰ πράγματα γοηγηθέντα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Άρθρο 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἀρθρ. 1 ἐξῶς θείλουν πληρωθῆναι ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846 ἀναπληρουμένων ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τοῦ παρελθόντος ἔτους τῶν μὴ διατεθέντων εἰς πληρωμὴν ἐσόδων τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Л. 00. 3.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω χρηρηγθεῖσαι πιστώσεις θέλουν διανέμε-
σθαι καθ' ἕκαστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγ-
κῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ἱπουργῶν, δυνάμει Β. Διατάγματος.

Αριθμ. 4.

Οἱ ἱπουργοὶ δὲν δυνάμνται δι' ὁποιοῦσδήποτε εἰδικῶς πόνου καὶ ἀνδρείῃσιν τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεῖσων διὰ τὰ ἐξόδια τῆς ὑπερρεσίας τῶν πιστώσεων ἐπομένως εἶναι κινητὰ, ἢ ἀκίνητα

εις τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα πωληθῶσι, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν τρέχουσαν χρήσιν. Εἰς τὰ ἔσοδα καταλογίζονται ἐπίσης τὰ ἐπιστροφόμενα χρήματα διὰ πληρωμᾶς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήλως, ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνῃται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως.

Άρθρο 5.

Η διάρκεια της χρήσεως παρατείνεται μέχρι της 31 Οκτωβρίου του επόμενου έτους, όποτε κλείνονται όριστικώς τὰ βελίχ των εξόδων όλων των Υπουργείων.

Αριθ. 6

Ὅσαι ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἔτους 1845 διὰ δημόσια ἔργα καὶ βοηθήματα συμφωνηθεισῶν ποσοτήτων ἔμειναν ἀπραγματοποιήτοι ἐντὸς τοῦ ἔτους θεωροῦνται ὡς πιστώσεις ἐν ἰσχύει κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος καὶ μεταβιβάζονται εἰς τὴν γοῆσιν τοῦ 1846.

Άρθρ. 7.

Τὰ περὶ προσωρινοῦ καὶ ὀριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσ-
δῶν καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ περὶ γενικοῦ λογαριασμοῦ
τῆς ἐτησίας οἰκονομικῆς διαχειρήσεως ὡρισμένα ἐν τοῖς ἀρ-
θροῖς 6 καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1843 νόμου θέλουσιν ἐνεργηθῇ
ὁμοίως καὶ διὰ τὴν γεῆσιν τοῦ 1846.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θίλει δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ο Θ Ω Ν

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Ν. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Εἰς τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι τὸ τακτικώτερον ἦτον βέβαια νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ ἐπεξεργασθῇ ὅλον τὸν προϋπολογισμόν, καὶ καθυποβάλλῃ τὴν ἐκθεσίαν της. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος λήγει μετὰ 15 ἡμέρας καὶ ἐξ αὐτῶν πολ- λαὶ ἱσῶς ἀπαιτοῦνται πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπιψήφισιν τοῦ προ- ὑπολογισμοῦ, ἀποκαθίσταται τῶν ἀδυνάτων καὶ ἂν καθ' ὁλό- κληρον τὸ διάστημα τοῦτο ἐνπασχολῇτο ἡ ἐπιτροπὴ, νὰ κάμῃ τακτικὴν μόνον τῶν ἐγγράφων μελέτην. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναλαμβάνει εἰδῶς τι εὐθύνῃς, χρεωστοῦσα νὰ διαβεβαιώσῃ εἰς τὸ Σῶμα πλὴν τῶν λοιπῶν λεπτομερειῶν καὶ παρατηρήσεων, ὅτι τὰ κοινῶς ὅλα τοῦ προϋπολογισμοῦ στηρίζονται εἰς ὁ-

πάρχοντες Νόμους, και κἀνεν βέβαια τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας δὲν θέλει ἀναλάβει τοιαύτην εὐθύνην.

Ἐπειδὴ λοιπὸν πρόκειται νὰ συζητηθῇ καὶ ἐπιφανεσθῇ εὐχὴ πλέον προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ σημαίωσις ἀπλὴ ὑποθετικὴ τῶν γενομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, διὰ τὸ 1846, καθότι ὡς προϋπολογισμὸς βέβαια δὲν δύναται νὰ ἐκληρωθῇ ὁ πᾶρων, εἰσκαχόμενος μόνος περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐνιαυτοῦ, γνωμοδοτεῖ νὰ μὴ συσταθῇ Ἐπιτροπὴ, ἀλλὰ νὰ συνέλθωσι τὰ Τμήματα καὶ νὰ μελετήσωσιν ἐντὸς τῆς παρούσης ἐξουσίας τὰ μέρη ἐκεῖνα μόνον, τὰ ὅποια εἶναι τυχρὸν ἐπιδικαστικά ἐλαττώσεως, ἢ τροποποιήσεως, ὥστε νὰ καθυποβάλλωσι τὰς σκέψεις των εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίαν. Τὸ ἔργον θέλει εἶναι ἀτελές, ἀλλὰ οὕτως δύναται νὰ μεμψή τὰ Βουλευτικά Σώματα, διότι τῆς ἀδικιολογήτου ἀργοπορίας ταύτης δὲν εἶναι αὐτὰ αἰτίαι. Τὸ Ὑπουργεῖον προτείνει, ὅτι ἀπὸ τὸν Μάρτιον καθυποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' ἐκτὸς ὅτι ὁ Μάρτιος δὲν εἶναι ἡ πρότερος ἐποχὴ, ἂν εἶχεν, ὡς διακρίνεται, ἀλλοθὶ πλειονοψηφίαν εἰς τὴν Βουλὴν δὲν ᾔθελε βέβαια εὖρει τοιαῦτα προστάγματα καὶ ἀργοπορήσει ἐπὶ τούτου.

Ἄλλος Γερουσιαστὴς λέγει, ὅτι μὴν ὑπάρχοντος τοῦ ἀναγκαίου ὁλικοῦ καιροῦ, δὲν βλέπει πῶς θέλουν συγκεντρωθῇ αἱ παρατηρήσεις τῶν τμημάτων, πῶς θέλουν ἀντιπροσωπευθῇ τὰ τμήματα εἰς τὴν γενικὴν συνεδρίαν, ἀνευ συστάσεως ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διορισμοῦ εἰσχηγτῶν.

Ὁ κανονισμὸς ἀπαιτεῖ νὰ προεξετάζωσι τὰ τμήματα ὁλόκληρον τὸ καθυποβαλλόμενον εἰς αὐτά. διορίζον ἐπομένως ἐν μέλος διὰ νὰ τὰ ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς μίαν ἐξ ὧν τῶν τμημάτων συγκροτούμενην Ἐπιτροπὴν, ἐκτὸς ὅταν τὸ ἔργον εἶναι ὅλως διόλου ἐυκόλου καὶ σαφέ.

Ἐάν ὁμοῦ δὲν ἐγκριθῇ ἡ σύστασις τῆς Ἐπιτροπῆς, τότε πρέπει τοῦλάχιστον εἰς ἕκαστον τμήμα νὰ ἀνατεθῇ ἡ προμελέτη ἐνὸς μόνου κλάδου τοῦ προϋπολογισμοῦ, διότι ἂν ᾔηται ἀδύνατον μία Ἐπιτροπὴ νὰ ἐπεξεργασθῇ ὁλόκληρον τὸν προϋπολογισμὸν, εἰς τόσον μικρὴν διάστημα χρόνου, πολὺ ὀλιγώτερον δυνατὸν εἶναι νὰ πράξῃ τοῦτο ἐν ἕκαστον τμήμα ὁλόκληρον.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λέγει τὰ ἑξῆς:

Δὲν δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι εὐρισκόμεθα ἐκτὸς τῆς τά-

ξως, καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπεν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1846 νὰ παρασταθῇ τὰς 15 Ὀκτωβρίου 1846, ἐνῷ οὕτως ἔπρεπε τῷ ὄντι νὰ ᾔηται κυρωμένος κατὰ τὸ 1845, καθὼς τότε νὰ ἐνασχολοῦντο αἱ Βουλὴ εἰς τοῦ 1847 τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ ὅχι νὰ διοικῆται τὸ Κράτος μὲ μηχανικάς μόνον πιστώσεις. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι πρῶτον πάλιν νὰ βῇ τὸ εἰς εἰς βῆρος τοῦ ἄλλου τῆς ἀταξίας ταύτης καὶ νὰ ἐναγοποιῇ τινι. πολλῶν δ' ἤτρον ὄφρηνεν ἕνα Γερουσιαστὴς νὰ βῇ εἰς ἀμφισβήτησιν, ἂν τὸ Ὑπουργεῖον ἔχη, ἢ μὴ πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνῷ καὶ αἱ συνεδριάσεις τῆς καὶ τὰ πρακτικά τῆς τὸ ἀποδεικνύουν. Ἡ ἀταξία αὕτη προκύπτει ἀπὸ τὴν φύσιν αὐτῆς τῶν πραγμάτων, καὶ τοῦτο μάλιστα πρέπει νὰ μὴς ὁδηγήσῃ, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διορθωθῇ τοιαῦτα ἐλλείψεις.

Μακταῦρα τὰ ἐξῆς ὅλα τοῦ προϋπολογισμοῦ συνίστανται εἰς τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διατήρησιν τοῦ στρατιωτικοῦ, τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπαλλήλων. Εἶναι ἐξῆς ἅπαντα διὰ Νόμων καὶ Διαταγμάτων κανονισμένα καὶ ἀπαραίτητα, τὰ ὅποια ἀρκεῖ νὰ παρατηρήσῃ ἡ Γερουσία, ἂν αὐξήνθησαν ἢ ὅχι, ἔχοντα ὑπὸ ὄψιν τὰς περυσινὰς καὶ ἐρπεινὰς κατὰ τὴν Βουλὴν γενομένας συζητήσεις, καὶ ὁδηγουμένη ἀπὸ τὴν πείρην τῆς. Ἀν προστεθῇ παραμικραὶ τινες ποσότητες, προστεθήσαν μόνον διὰ δρόμους, γεφύρας, ὕδατα, ὅλα ἐξῆς ἀναγκαῖα καὶ παραγωγικά.

Εἶναι μὲν ἀλήθεια, ὅτι εἰς τὸ διάστημα 15 μόνον ἡμερῶν εἶναι τῶν ἀδυνάτων ἡ Γερουσία νὰ ἐπεξεργασθῇ ὅλα λεπτομερῶς, ἀλλ' ἡ φρονήσις καὶ τὸ συνταγματικὸν καθήκον ἀπαιτεῖ νὰ κυρωθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ προϋπολογισμὸς, τὴν δὲ προποχὴν μὴ νὰ στρέψωμεν εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ εὐρεθῶμεν ἐντὸς τῆς τάξεως καὶ νομιμότητος. Τὸ προσεχὲς ἔτος, πρὶν τοῦτο ἀρχίσῃ, ἐλπίζω νὰ καθυποβῇ ὁ προϋπολογισμὸς, διὰ νὰ μὴ λάδωμεν πλέον ἀνάγκην πιστώσεων.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν γνώμην τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος, ἴσως εἶναι ὀρθὴ, ἀλλὰ δικτὶ νὰ μὴ βαδίσῃ καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἡ Γερουσία σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν τῆς;

Ἐπαναλαμβάνω νὰ εἶπω, ὅτι γνωρίζω τὴν ἀτακτικὴν κατὰστασιν, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ συζήτησις προϋπολογισμοῦ, μήτε ἢ ἐν τῇ Γερουσίᾳ μέλλουσα νὰ λάβῃ χώραν, μήτε ἢ ἐν τῇ Βουλῇ αὐτῇ γενομένη, καθότι διὰ πι-

στάσεων ἐδιοικῆθη τὸ Κράτος. Ἀλλ' ἐπίσης ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον προσεγγίζομεν εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν τάξιν, καθότι πέρυσιν ὁ προϋπολογισμὸς εἰσῆλθῃ μόνον τὸν Νάξιον, ἐρέτος δὲ εἰς τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ τοῦτο διότι ἀποκαθίστατο ἀδύνατον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ τὸν εἰσάγῃ πρότερον· διὰ τὸ προσεχὲς ὅμως θέλει ἀναμφισβόλως καθυποβληθῇ πρὶν ἀρχίσῃ τὸ ἔτος 1847. Ὡς πᾶσώμεν λοιπὸν αἰτιώμενοι ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ὡς ἀνγκυρώσωμεν, ὅτι ἡ φύσις αὐτῆ τῶν πραγμάτων ἐπέφερε τοιαύτας ἀταξίας.

Ὁ πρῶτος λαδῶν τὸν λόγον ἀπαντᾷ λέγων, ὅτι ὁποῖας φύσεως εἶναι τὰ ἔξοδα, ἂν ἀπαράλλακτα μὲ τὰ περυσινά, ἢ νέα, τοῦτο δὲν εἶναι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συζητήσεως. Ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ, ὅτι πρέπει καὶ αἱ Βουλαι, μάλιστα ἡ Γερουσία, νὰ συμμερισθῇ τὴν ἐνοχλήν τῆς ἐλλείψεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦτο δὲν δύναται τις νὰ τὸ παραδεχθῇ. Τὸ νὰ συμβιβασθῇ τις τὸ πᾶν, ἀποῦ ἐγένεν, εἶναι ἄλλο, καὶ ἄλλο τὸ νὰ συμμερισθῇ τις τὴν εὐθύνην τῶν ἀλλοτριῶν ἐλλείψεων.

Ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι καὶ αἱ συζητήσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς ἐνεργῶς ἀποδεικνύουν ὅποιαν ἔχει εἰς ἐκείνην στίβαν πλεονομήσαν. Ὅταν τοῦτο εἶναι, καὶ μολαταῦτα μάλιστα τὰς 15 Ὀκτωβρίου εἰσάγει εἰς τὴν Γερουσίαν τὸν προϋπολογισμὸν, τότε ὡς μοὶ συγχωρήθῃ νὰ τῷ εἴπω, ὅτι τὸν ἐδράνουν τοιοῦτον ἐκ προβέτους.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ιδεάν τοῦ εἰπόντος, ὅτι ἕκαστον τμήμα νὰ ἐπεξεργασθῇ ἐν μέρος μόνον τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦτο ἤθελεν ἀποῦθ' ἀσκοπον, διότι μόνον 8, ἢ 9 μέλη τῆς Γερουσίας ἤθελον φωτισθῇ ἐπὶ ἕκαστον ἀντικείμενον.

Ὅταν ἀπεναντίας ὅλα τὰ τμήματα ἐνασχοληθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὧν δύναται νὰ ἐπανεχθῇ ἐλάττωσίς τις, ἢ τροπολογία, τότε θέλουν εἶναι ἀρκούντως φωτισμένα ὅλα τὰ μέλη τῆς Γερουσίας, διὰ νὰ προδῶσιν εἰς μίαν τακτικὴν ὁποσοῦν συζητησὶν ἐπὶ τῶν μόνων ἐπιδεκτικῶν συζητήσεως τοιούτων ἀντικειμένων. Ἀλλ' ἂν ἀπεναντίας συσταθῇ προεξταστικὴ γενικῶς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, πλὴν τῶν μελῶν ταύτης, τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Γερουσίας δὲν θέλουν λάβει καμμίαν γνῶσιν τοῦ πράγματος, παρὰ εἰς τὴν στιγμὴν τῆς συζητήσεως καὶ ἐκτὸς τούτου κανεὶς θέλει τολμήσει ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύ-

της νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν σας, διὰ νὰ σᾶς διαβεβαιώσῃ περὶ τῆς ἀκριβείας ὁποιοῦδήποτε ζητήματος, ἢ διὰ νὰ σᾶς δώσῃ διασαφήσεις μετ' ὀλίγων μόνον ἡμερῶν διαστήματος προεξτάσειν, διαστήματος, τὸ ὅποιον δὲν θέλει τῷ ἐπαρκέσει μήτε εἰς αὐτῶν τῶν ἐγγράφων τὴν ἀνάγνωσιν.

Ἄτερος λέγει, ὅτι προτείνεται μίᾳ παρατυπίᾳ καὶ παραβίασιν τοῦ κανονισμοῦ. Ἠλὼν τούτου ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τῶν ἐπιτροπῶν εἶναι ἡ διευκόλυνσις μάλιστα τῆς ἐργασίας, καθότι αἱ ἐπιτροπαὶ ὀλιγομελεῖς οὗσαι καὶ συγκείμεναι ὑπὸ τοῖς ἐπιτηδειοτέροις εἰς ἓν ἀντικείμενον, εὐκολώτερον δύναται νὰ μελετήσῃ καὶ φωτίσῃ τοὺς ἄλλους. Ἐννομοῦται ἐπομένως νὰ ἐκλεχθῇ ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ συντάξῃ καὶ καθυποβάλῃ κατὰ τὴν συνήθειαν γενικὴν ἐκθεσιν.

Ἄτερος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν λέγει τὰ ἑξῆς:

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ σταθὸν τοῦ καιροῦ, παρατηρῶ, ὅτι ἀληθῶς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτε μίᾳ Συνταγματικῆς πολιτείας ἀποκαθίσταται δύσκολον εἰς τὰ Νομοθετικὰ σώματα, μὴ ἀποκτῆσαντα εἰσέτι τὴν ἀνγκυρίαν πείραν, νὰ διεξάγῃσιν ἐν καιρῷ τὰς συζητήσεις των, καὶ ὅτι μόνον ἡ ἐξάσκησις τῶν μελῶν τῆς Βουλῆς, ἡ εἰσαγωγὴ εἰς αὐτὴν περὶ τῶν ἀντιπροσώπων, καθῶς καὶ ἡ ἀποκτωμένη παρὰ τῶν Γερουσιαστῶν καὶ ἐκαστὴν πείρα, θέλει διευκολύνει τοῦ λοιποῦ τὴν ἐξάσκησιν τῶν Νομοθετικῶν καθηκόντων. Ἡ ἐλλείψις αὕτη τῆς ἀναγκαιῆς πείρας ἔως συντελέσῃ κατὰ τι εἰς τὴν βραδύτητα τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ πέρυσιν, τὸν ὅποιον εἰς μίαν ἡμέραν ἠναγκάσθημεν νὰ κυρώσωμεν· καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐρέτος, ὅτε πάλιν ἀνγκυλώμεθα ἐντὸς 15 μόνων ἡμερῶν νὰ τὴν διεξέλθωμεν.

Ἀλλ' οὐχ ἥττον ἐπαινῶ τὸν πρῶτον ἀγορεύσαντα Γερουσιαστὴν, προλαβόντα νὰ διακηρύξῃ, ὅτι δὲν δύναται ἡ Γερουσία ἐν πεποθήσει νὰ συζητήσῃ ἐντὸς τόσο μικροῦ διαστήματος χρόνου, τὸν προϋπολογισμὸν, καθότι ἡ διακήρυξις αὕτη, τὴν ὅποιαν ἐπαναλαμβάνω ἐπεινῶν, εἶναι ἀναγκασία πρὸς δικαιολόγησιν τῆς Γερουσίας ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, ἂν δὲν δυνάτῃ, ὡς ὤφειλεν καὶ ἐπαύεται, νὰ φέρῃ οὐδεμίαν εἰς τὸ πᾶν διόρθωσιν.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸν μένοντα ὀλίγον καιρὸν. Ἀλλὰ ἐρρήθῃ καὶ ἐπανελήρθη πολλάκις καὶ κατὰ τὰς περὶ τῶν πισταύσεων συζητήσεις καὶ κατὰ τὴν σημερινὴν ἀκόμη συνεδρίαν, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐνοχλήν τὸ Ὑπουργεῖον, καθότι καθυ-

πέδαν εις τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Μαρτίου τοιοῦτοτρόπως κυρίως ἡ ὑπάρχουσα ἀταξία ζητεῖται κατὰ μέγα μέρος, ὃ ἀποδοθῇ εἰς ἐν τῶν Βουλευτικῶν σωματίων, τὸ ὁποῖον ἀναμφιδόλως εἶχε λόγους, ὃ ἀντιτάξῃ σοφῶς, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσχωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, ἂν ἐνώπιόν του ταῦτα ἐπρωτίζοντο.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων μετ' γενικὰς ἐπαρροίας, αἰτίποτε ἀκούω ἀποδιδόμενον τὴν ἀταξίαν εἰς τὴν φύσιν αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ὅποια εἶναι ἡ φύσις αὐτῆς τῶν πραγμάτων; ἴσως τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα; Ἀλλ' ἐπίσης δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ φύσις τῶν προσώπων εἶναι ἡ κυρία αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν χωλαίνουμεν;

Εἶναι λυσιπρόν πρὸς δικαιολογήσιν ἑλλείψεων, ἢ νὰ ἐνοχοποιῇται ἐνώπιον ἐνός, τὸ ἕτερον τῶν Βουλευτικῶν σωματίων, ἢ διὰ γενικῶν ἐκφράσεων, οἷον τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων νὰ δικαιολογεῖται πᾶσα ἑλλείψις, διότι καὶ ὁ ἀνικανώτερος νὰ κυβερνήσῃ, μετ' τὴν ἐκρρασίαν ταύτην ἤθελεν εὑρεῖν τρόπον νὰ δικαιολογηθῇ, ἂν τῷ ἐπιτρέπετο.

Προσέξτε! διότι αἱ γενικαὶ αὗται φράσεις, φύσις τῶν πραγμάτων, ἀνάγκη τῆς κοιτῆς ἀσφαλείας κτλ. εἶναι τὰ μέτα, δι' ὧν παρέλυσαν αἱ κοινωνίαι, δι' ὧν παραλυθεῖσαι ὑπέπεσαν εἰς τὰς Δικτατορίας. Καὶ ὁ Ναπολέων αὐτὸς μεταχειρίσθη τοιαύτας φράσεις, καὶ ἀφῆρσε μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους του.

Τὸ ἔθνος θεωρῶσαν τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων, καὶ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, δι' αὐτὸ ἐνεπιστεύθη καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸ εἰς τοὺς καλτέρους τῶν ἑλλήνων, οἵτινες εἶχον καιρὸν διὰ τῶν στυγερῶν χειρῶν των νὰ μετριάσωσι τὴν κρίσιμον ταύτην φύσιν. Ἀλλὰ δὲν εἴμεθα πλέον εἰς τὴν ἐπιούσαν τῆς 4 Ἀυγούστου παρῆλθον δύο ἔτη, καὶ ὅταν αἰτίποτε μᾶς ἐπαναλαμβάνεται ἡ φύσις αὕτη, τὸ κρίσιμον, καὶ δὲν ἐπανῆλθεν ἀκόμη ἡ τάξις, πρέπει νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐψεύσθημεν τῶν ἐλπίδων μας, καὶ ὅτι ἂν τὸ ἥμισυ τῆς ἀταξίας ταύτης πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, τὸ ἄλλο ἥμισυ τοῦλάχιστον πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Ἰποὺργείου.

Ἄλλος ἐπανέρχεται εἰς τὸ περὶ Ἐπιτροπῆς θέμα, καὶ παρατηρεῖ, ὅτι πλὴν τοῦ, ὅτι ὁ κανονισμὸς καὶ ἡ συνθήκη κα-

θεώρησε τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς, ἀναμφιδόλως ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστάμενη ἐκ τῶν ἱκανωτέρων περὶ τὰ οικονομικὰ τοῦ σώματος μελῶν, θέλει ἐνεργῆσαι ταχύτερον, παρὰ τὰ τμήματα τῆς Γερουσίας, συγκροτούμενα ἕκαστον ἐκ 10 μελῶν, τινῶν μάλιστα μὴ ἐχόντων αὐθεντικὰν Λογιστικὴν πείραν.

Ἀλλ' ἐάν ὑπάρχῃ φόβος, μήπως ἡ Ἐπιτροπὴ συγκροτούμενη ἐξ ἀνδρῶν ἐχόντων εἰδικὰς γνώσεις θεωρήσῃ ἐπ' ἀνάγκῃ νὰ ἐπεκτείνῃ παραπολὺ τὰς ἐργασίας τις, εὐκολώτερον ἀποκαθίσταται εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ τελειώσῃ τὰς διατάξεις τῆς ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος, παρὰ νὰ ἐπιβάλλῃ τοῦτο εἰς ἕκαστον τῶν τμημάτων, τῶν ὁποίων, ὡς προεῖπε πολλὰ μέλη, εἶναι ἀδύνατον νὰ συλλάβωσι ἐντὸς μικροῦ διαστήματος χρόνου τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις τοῦ ἀντικειμένου.

Ὁ προτείνων νὰ μὴν συσταθῇ ἐπιτροπὴ λέγει, ὅτι μόνον διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὸ ἔργον, ἐγνωμοδοτήσει νὰ μὴν συσταθῇ εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπὴ, προσθέπων, ὅτι εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ καθυποβάλλῃ γενικὴν ἐκθεσιν.

Ἀλλ' ἂν τὸ σῶμα κρίνῃ συντελεστικωτέραν διὰ τὴν ταχύτεραν τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς, δὲν ἐκκινεῖται, ἀρκεῖ νὰ μὴν ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὴν, νὰ ἀναδεχθῇ τὴν γενικὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰτήρησιν, ἀλλὰ μόνον ἡ ὑποχρέωσις, νὰ καθυποβάλλῃ τὰς ὁποίας ἤθελε κρίνει οὐδυνωδέστερας παρατηρήσεις.

Ἡ Γερουσία ὁμοφώνως ἀποφασίζει νὰ συνείλωσιν αὐτοὺς τὰ τμήματα, διὰ νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν, ὅπως δύνανται, τὸν προϋπολογισμὸν, συστήσωσι δὲ Ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐργασθῇ, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθεισῶν παρατηρήσεων.

Ὁ Κ. Πρόεδρος τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπαντῶν εἰς τινὰ τῶν προλαλησάντων λέγει, ὅτι ὁ Κ. Γερουσιαστὴς, διὰ τοῦ λόγου του ὑπέπεσεν εἰς προφανεῖς ἀντιφάσεις. Συνομολόγησεν ἄρ' ἐνός πόσον εἶναι δύσκολον, ὅταν κατὰ πρῶτον μεταβάλλεται πολίτευμα, καὶ κυρίως τίθεται εἰς ἐνέργειαν τὸ Συνταγματικὸν σύστημα, νὰ δυνήθωσιν αὐτοὶ νὰ τεθῶσιν εἰς ἀκρίβη ἐνέργειαν οἱ συγκροτοῦντες αὐτὸ κλάδοι, ἄρ' ἐξ ἑαυτοῦ ἐπέκρινεν αὐστηρῶς τὴν βραδύτητα τῆς εἰσχωγῆς εἰς τὴν Γερουσίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐν ᾧ παραδεχθεὶς τὰς δυσκολίας ἔπρεπε νὰ τὰς ἐφαρμόσῃ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους. Ἀλλ'

ὥς ἡ ἀντίφασις αὕτη νὰ μὴν ἔρχη, ἐπιληρθεὶς τῆς φράσεώς μου, *περὶ φύσεως τῶν πραγμάτων*, ἐτυμπύκνουν ἐκ ταύτης, καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων αἰτιῶν, τάσιν πρὸς δεσποτισμὸν καὶ πρὸς τοῦτο παραλυοίαν τῶν πραγμάτων. Εἰς τοῦτο κρίνω περιττὸν νὰ ἀπαντήσω, διότι ἕκαστος γνωρίζει, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔχει ἐπιδεκτικὸν δικτατορίας.

Ἀφοῦ ὠμολόγησεν, ὅτι τὸ καινοφανές τοῦ Συνταγματικοῦ Πολιτεύματος, ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρει ἀναγκαστικὰ βραδύτητα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, συνομολογῶν τὴν περὶ τὸ σύστημα ἀπειρίαν τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, προσέθηκεν ἐπὶ τέλους, ὅτι τὸ ἡμῖν τῆς ὑπαρχούσης εἰσέτι ἀταξίας πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Ὑπουργείου, ὥς δέθεν τοῦτο νὰ ὤφειλεν ἐλθρικῶς νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῆς Βουλῆς καὶ νὰ καταναγκάσῃ ἀνεξάρτητον σῶμα εἰς ταχυτέραν τῶν καθυκόντων του ἐνέργειαν.

Ἐν πρώτοις, ἂν τὸ Ὑπουργεῖον εἴναι ἀδύνατον, τοῦτο φαίνεται ἐκ τῶν πράξεών του καὶ ὥς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων· ἀλλ' ἀδύνατον εἶναι, τὸ ὁμολογεῖ, νὰ ἐκβιάσῃ ἐνός Νομοθετικοῦ σώματος τὴν θέλησιν, διότι τοῦτο ἤθελεν εἶναι ἀντισυνταγματικόν. Καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν *ἀδυναμίαν του*, αὕτη ἐρώτησις, φαίνεται καὶ θέλει φανῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Ἦθελεν ὁ Κ. Γερουσιαστὴς νὰ μὴν μεταχειρισθῇ γενικὴν ἐκφρασιν εἰς τὸ περὶ φύσεως τῶν πραγμάτων *ἡδυνάμην*· ἀλλὰ τὸ θεωρῶ παράκαιρον, περιττὸν καὶ ἀνεπιπρόσβλητον, καὶ εὐχριστοῦμαι εἰς τὰς γενικὰς τάξεις λέξεις, τὰς ὁποίας οὐσιαστικῶς ἠθέλησε νὰ προσεῖλῃ.

Ὁ πρὸς τὸν ὅποιον ἡ ἀπάντησις Γερουσιαστὴς λέγει, ὅτι ἂν κατὰ πρώτην φασὶν μόνον ἡκούοντο εἰς τὸν περιβόλον τοῦτον τοιοῦτοι λόγοι κατὰ τὴν τοῦ ἄλλου Βουλευτικοῦ σώματος, καὶ περὶ φύσεως δέθεν τοῦ πολιτεύματος, δὲν ἤθελεν βέβαια σῦρει τὴν προσοχὴν του, ἀλλ' ἤθελε τοὺς ἀποδώσει εἰς ἀπερισκεψίαν καὶ εἰς τὴν φασὶν τοῦ λόγου. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπανελήφθη καὶ παρ' ἄλλου Ὑπουργοῦ ἄλλοτε, καὶ σήμερον ὁ Πρωθυπουργὸς τὸ ἐπανελάθεν, ἐνόμισεν ἀπρεπὲς νὰ γίνεταί λόγος ἐνταῦθα περὶ βραδύτητας καὶ ἐλλείψεως ἰδίως ἐνός Βουλευτικοῦ σώματος.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἀποδιδόμενας εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἐλλείψεις, ἂν τοιαύτη ἀνεγνωρίζετο, δὲν ἔπρεπε νὰ

προβέβηται τὰ ὅσα τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ τοιοῦτοι, ἡ *ἀδυναμία* τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' αὕτη εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἦλθ, ἐπειδὴ ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς δὲν εἰδέχθη μᾶλλον καὶ τὴν ἀπλὴν παρατήρησίν μου, ὅτι μὲ τὰς γενικὰς ἐκφράσεις, *φύσεως πραγμάτων, καὶ ἀνάγκης ἀναγκαστικῆς* κτλ., δὲν πρέπει νὰ δικαιολογῶνται αἱ ἐλλείψεις, ἢ νὰ ἀποδίδονται τοῦ ἐνός εἰς τὸν ἄλλον τὰ παραπτώματα, ἄκων ἀναγκάζομαι νὰ κερύσω, ὅτι δὲν εἶναι ἡ μόνη μέτε, ἡ πρώτη αἰτία τῆς σημερινῆς καταστάσεως, ἡ ἀπειρία τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, τὴν ὁποίαν ἀναφέρων ἐξήγησα νὰ καλῶ τὸ πρᾶγμα. Παρακαλῶ μόνον ἐνταῦθα τὸν Κ. Ὑπουργὸν νὰ ἀνακάλῃ τὴν φασὶν, *περὶ πολλῶν ἄλλων αἰτιῶν*, τὴν ὁποίαν δὲν ἀνέφερα.

Δὲν παραδέχομαι πρὸς δικαιολόγησιν ἐλλείψεων, γενικὰς καὶ κορίστους φράσεις. Ἡ Ἑλλὰς καὶ Ἀθηναῖοι ἐπιθυμῶν νὰ καλοῦνται τὰ πράγματα διὰ τοῦ ὀνόματος των, ἡ σαφὴς ἐκφάν, καὶ τὰ σῶκα, σῶκα.

Ποτὲ δὲν ἐραντάθη τις, ὅτι ὤφειλεν ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς νὰ ἐκβιάσῃ τὴν Βουλὴν, ἀλλ' ὅτι ἔπρεπε νὰ ᾔνοι εἰς πλήρη σύμψυκτον μετ' αὐτῆς, διὰ νὰ μὴν εὕρισκε δυσκολίας, εἰς τὴν πορείαν του, ἀκούων τὰς δικαίας παρατηρήσεις τῆς καθὼς ὅποιος δὴποτε ἤθελε πράξῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ εὐρισκόμενος. Τοιοῦτος εἶναι ὁ Συνταγματικὸς κανὼν.

Δύο χρόνους μᾶς ἐπαναλαμβάνεται τὸ περὶ φύσεως τῶν πραγμάτων, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐξήγησιν ποτὲ μᾶς εἰδύθη· ἐνταῦθα ἡμεῖς μὴν ἐννοοῦντες τὴν φύσιν ταύτην, βλέπομεν χωλαίνοντα τὰ πράγματα, χωρὶς εἰς ἄλλο νὰ δυνάμεθα εἰς ἀνάγκης νὰ τὸ ἀποδώσωμεν, εἰμὲν τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἡμῖν εἰς τὴν φύσιν τῶν διεπτότων τὰ πράγματά μας προσώπων.

Λαλῶν περὶ ἀδυναμίας τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἐνόησα νὰ χαρακτηρίσω τὴν ὑλικὴν δυνάμιν του, τοιαύτην τῇ ἀναγνωρίζω, ἀμφιβάλων μόνον, ἂν εἰς ταύτην μόνον δύναται νὰ ἐπαυαυθῇ Συνταγματικὸν Ὑπουργεῖον.

Ἐννοῶ ἀδυναμίαν τοῦ Ὑπουργείου τὴν διὰ μίαν ἢ ἄλλην αἰτίαν μὴ ἐκπληρῶσιν τῶν καθυκόντων του. Τὴν μὴ συμπληρῶσιν π. χ. τῶν θέσεων ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὴν νομιμοποίησιν, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιμόνως ἐξήγησε, καὶ εἰς τὰς ὁποίας

έντοσιόντων αντί 10, μόλις 4 έχει Νομάρχαι, τὴν κατάστασιν τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν ὅτων ἄλλων δὲν δύναμαι νὰ ἀποδώσω τὴν αἰτίαν εἰς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων.

Ἐνταῦθα ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς διέκρινε τὸν ἀγορεύσαντα, εἰπὼν, ὅτι ἂν τοιούτῳ μόνον ἔνδοξον τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Ὑπουργείου, δὲν ἤθελον εἰς ἀρχῆς ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ὁμιλίαν του.

Μετὰ ταῦτα δὲ, ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς λαβὼν τὸν λόγον πρὸς ἀπάντησιν τῶν κατὰ τὴν ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου Τ. Κ. συνεδριάσεων παρουσιασθεισῶν παρατηρήσεων παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Τ. Μαγγίνα, ἀναγινώσκει τὰ ἑξῆς.

Κύριοι Γερουσιασταί!

Πρὸ ἐνός σχεδὸν μηνὸς ἤδη ἔπρεπε ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν κατὰ τῶν Ὑπουργίων τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέυρεσιν τοῦ ἐντίμου Γερουσιαστοῦ Κυρίου Τάτση Μαγγίνα· ἀλλ' ἡ ἐπιτομὴ δὲ μοι ἀσθένεια, καὶ τὰ χρεῖα τῶν πολυμόρφων καὶ πολυμόχλων ὑπηρεσιῶν μου δὲν μοὶ τὸ ἐπέτρεψαν μέχρι τῆς σήμερον.

Ἀναλαβὼν ἤδη πλήρη καὶ τελείαν τὴν ὑγίαν μου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρρησιασθῶ ἐμπροσθέν σας, μετὰ ὅλην τὴν πεποιθήσιν νὰ σῶ, βεβαιώσω ὅχι, ὅτι τὰ κατὰ τῶν Ὑπουργίων τούτων ληθέντα ἦσαν ἐμευρέματα, τάσιν ἔχοντα νὰ φέρουν πληγὴν καίριαν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ὑπερῆως, καὶ ὅχι αἰσθημάτων εὐγενεῶς καὶ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ, ὅστις σκοπὸν ἔχει νὰ φωτίσῃ καὶ νὰ φωτισθῇ, διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω βελτίωσιν τῶν δημοσίων πραγμάτων· ὅχι ὅτι ἦσαν συνερράμμενα μὲ σκοπὸν, μετακρηθῆναι νὰ διακτεράσων ὠκεανούς· καὶ πελάγη, νὰ φθάσων εἰς μεμακρυσμένα μέρη, νὰ ἀπατήσων μεγάλας καὶ γενναίας ψυχάς, καὶ νὰ φέρουν ὡς ἀποτέλεσμα κίνδυνον ἰσως καὶ εἰς αὐτὴν τῇ πατρίδι· τὴν ἀνιχνεύσιν· ὅχι! Ἐπειδὴ τοιούτον τι δὲν συμφέρει, οὔτε νὰ ὑποθεθῇ, ἐπειδὴ ἐμπεριέχει ἐν ἑαυτῷ τὸ μεγαλύτερον τῶν ἐγκλημάτων, τὴν προδοσίαν!

Παρρησιάζομαι μόνον, διὰ νὰ σῶ ἀποδείξω ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων πόσον εἶναι λαθασμένη αἱ πληροφορίες τοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα, καὶ ἐπὶ ποίων σαθρωτάτων βάσεων εἶναι θεμελιωμένη· ἀλλὰ ποῖαν ἀλήθειαν ἤδυνάτο νὰ μάθῃ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν εἶδεν ἰδίᾳ ὀφθαλμοῖς, ἀλλὰ διακρίβη· δίκτιναι ἡμέρας εἰς Μετολόγγιον καὶ Αἰτωλικὸν, ἠθέλησε

νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς Ἐσωτερικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως καὶ ἰδίως περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Αὐτικῆς Ἑλλάδος;

Σὺς παρρησιᾶς λοιπὸν ν' ἀκούσῃτε μὲ προτοχὴν τὰ ὅσα θέλω λαλήσαι, ἐξαχθέντα ἀπὸ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς.

*Ἀπάντησις εἰς τὸ μέρος τῆς ὁμιλίας τοῦ Γερουσιαστοῦ
κυρίου Μαγγίνα, τὸ ἀγορεύον τὸ Ὑπουργεῖον
τῶν Ἐσωτερικῶν.*

Ὁ κύριος Γερουσιαστὴς εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐκθεσίων του, περὶ καταστάσεως κυρίως τῶν κλάδων τῶν τριῶν Ὑπουργείων, τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, ὁμιλῶν ἰδίως περὶ παρανομιῶν, ἐνεργουμένων δῆθεν ἀπὸ Διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διατείνεται, ὅτι διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐκλεχθῶσιν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐκ τῆς ὑπουργικῆς μερίδος γίνονται αἱ αθροιστικαὶ ἐπεμβάσεις καὶ αἱ μεγαλύτεραι παρανομίαι ἐκ μέρους τῆς ἔξουσας· ὥστε καμμία δημοτικὴ ἐκλογή δὲν ἐγίνετο, ἀλλ' οὔτε θέλει γίνεαι νομίμως. Εἰς ὅσα μέρη, λέγει, πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσι δημοτικαὶ ἐκλογαί, προηγούνται τῆς ψηφοφορίας, τοῦ μὲν αὐθαίρετοι παύσεις Δημάρχων, Παρέδρων καὶ ὁλοκληρῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, τοῦ δὲ, παράλογοι ἀκυρώσεις, ἐπανακυρώσεις, καὶ πάλιν ἀκυρώσεις τῶν ἐκλογικῶν πράξεων, ἄλλοι κατακυρώνονται καὶ φυλακίζονται ὡς ὑποκινούντες κατὰ διάνοιαν στάσεις, καὶ ἄλλοι καταδιώκονται καὶ φυλακίζονται ὡς ὀρεϊλέται δῆθεν τοῦ Δημοσίου.

Διὰ τὴν ἀποδείξιν δὲ τοῦ γενικοῦ τούτου διωτισμοῦ του, φέρει ὡς παράδειγμα παύσεως Δημάρχων καὶ παρέδρων, τὴν παύσιν τοῦ Δημάρχου Ἀνακτορίων, λαβούσαν χώραν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1845, τὴν παύσιν τοῦ ἀνεψιῦ τοῦ Μαγγινοπούλου Σοφοῦ, πρώην Δημάρχου Οἰνιάδος καὶ τοῦ Παρέδρου τοῦ αὐτοῦ δήμου, παρενέει δὲ καὶ τὴν πολυχρόνιον δῆθεν παύσιν τοῦ Δημάρχου Ἀθηνῶν ὡς παράδειγμα δὲ παύσεως ὁλοκληρῶν δημοτικῶν Συμβουλίων φέρει τὴν κατὰ τὸ 1844 διὰ λυσιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀνακτορίων, τὴν παύσιν δῆθεν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Οἰνιάδος, καὶ τὴν παύσιν ὁ-

κτώ δημοτικῶν Συμβούλων εἰς Κέα, λαβούσαν χώραν κατὰ τὸ 1844. Παράδειγμα βίας εἰς δημοτικὴν ἐκλογὴν φέρει τὴν δημοκρασίαν Ἀστακοῦ. Παράδειγμα φυλακίσεως ἐπὶ κατὰ διάνοιαν στάσει φέρει Νικόλαον τινὰ Μάμαλην, Πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀποκούρου (γράφ. Παμφιά). Παράδειγμα προσωρινῆς κρατήσεως, ὡς ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, φέρει τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Μαγγινόπουλον. Παράδειγμα τέλος ἀκυρώσεων, ἐπανακυρώσεων καὶ πάλιν ἀκυρώσεων, φέρει τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν τοῦ Δήμου Αἰτωλικοῦ. Ὡς ἐν παρόδῳ παρτηρῶ εἰς τὸν κύριον Γερουσιαστὴν, ὅτι ἐκ τοῦ ὅτι ἐνηργήθησαν πάντες δημοτ. ὑπαλλήλων καὶ Συμβουλίων, καὶ ἔλαβον χώραν παρανομίαι κατὰ τὰς ἐκλογάς εἰς ἕνα, δύο, ἢ καὶ τρεῖς δήμους, δὲν ἡδύνατο λογικῶς νὰ συνάψῃ γενικὸν συμπέρασμα, ὅτι τὰ αὐτὰ συνέβησαν καὶ συμβαίνουν καὶ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Ἀλλ' ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὴν λογικὴν τῆς ἐκθέσεως ἐπιχειροῦμεν ἀμείσως τὸ κύριον ἔργον ἡμῶν, ἥτοι τὸ νὰ δώσωμεν πληροφορίας καὶ διασαφίσεις ἐπὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων τοῦ ἐσωτερικοῦ κλάδου, τὰ ὅποια πραγματεύεται ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς εἰς τὴν ἐκθεσὶν του. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν δε καὶ διασαφίσεων τούτων, αἵτινες θέλουσι σπηρίξεσθαι εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα, ὑποβαλλόμενα συνάμα εἰς τὴν Γερουσίαν, θέλω ἀποδείξει.

Α. Ὅτι ἐκ τῶν ὅσα ἀναφέρει ὁ Κ. Γερουσιαστὴς εἰς τὴν ἐκθεσὶν του, ὡς πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν κλάδον, ἄλλα μὲν εἶναι ἀνύπαρκτα, ἄλλα δὲ παραμορφωμένα, καὶ ὅτι εἰς τὰς πράξεις, αἱ ὅποια πραγματικῶς ἔλαβον χώραν, τὸ ἵπουργεῖον δὲν ἔκαμε κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας του, ἀλλ' οὔτε ἐνέργησε μὲ τὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ἀποδίδει εἰς αὐτό.

Β'. Θέλω φέρει παραδείγματα ἐκ περισσοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων θέλει ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ ἵπουργεῖον, ὅχι μόνον δὲν ἐνέργησε κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων δημοτ. ὑπαλλήλων, ἢ κατὰ τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, ὅσα ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς ἀναφέρει εἰς τὴν ἐκθεσὶν του, ἀλλ' ὅτι ἀπ' ἐναντίας ἐσεδάσθη τὰ δικαιώματα ἐκατέρων πληρέστατα εἰς τὰς ἐνεργουμένας ἤδη δημοτικὰς ἐκλογάς, καὶ ὅτι καὶ ἐν παράπονον δικαιολογημένον κατὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ἀρχῶν δὲν ἐφθασεν εἰς γνώσιν του, εἰς τὸ ὅποιον νὰ μὴν ἐπιφέρῃ τὴν νόμιμον θεραπείαν.

Γ'. Θέλω ἀποδείξει, ὅτι ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὅποιον ὁ Κ.

Γερουσιαστὴς κήλεται νὰ ἐξελεῖγῃ τὰς πράξεις τῆς ἐξουσίας εἶναι ἀνάρμοστος καὶ ἀντισυνταγματικὸς.

Εἰς τὰς πληροφορίες καὶ διασαφίσεις ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐκθέσεως θέλω ἀκολουθῆσαι τὴν σειράν, τὴν ὅποιαν ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ἐτήρησεν εἰς τὴν πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐκθεσὶν του, ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια διαπραγματεύεται, καί:

Α. Ὡς πρὸς τὴν διὰλυσιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀνακτορίων.

Μετὰ τὴν ἀποδίωσιν τοῦ Δημάρχου Ἀνακτορίων Κ. Φ. Γρίβα ἀπαιτεῖτο κατὰ τὸν Νόμον νὰ ἐνεργηθῇ νέα ἐξαρχὴ Δημάρχου, ὡς καὶ ἐγένετο.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἥτοι περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου τοῦ 1844 ἔτους, ὑπεβλήθη πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἀναφορά ἐκ μέρους πολλῶν κατοίκων τοῦ Δήμου Ἀνακτορίων, δι' ἧς παρεπονέοντο πικρῶς κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Δημοκρασιακοῦ Συνεδρίου, γενομένου παρὰ τοῦ τότε Διοικητοῦ Ἀχαρνάνικς. Ἰδίως δὲ ἀνέφερον, ὅτι ὁ Διοικητὴς δὲν προσεκάλεσεν εἰς αὐτὸ ἕνα τῶν τακτικῶν Συμβούλων, καὶ τοι παρόντα, τὸν Ἰω. Στάϊκον. Ὅτι, προκειμένου λόγου νὰ συμπαραληρῶσι πρὸς συγκρότησιν αὐτοῦ συμπληρωτικὰ μέλη, ὁ Διοικητὴς συμπαραέλαβεν ἕν μὲλος, τυχόν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ψήφους 188, ἐνῶ καὶ ἄλλο μέλος ὑπῆρχεν ἔχον ἴσας ψήφους, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ προτίμησις ἐπρεπε ν' ἀπορρασιθῇ διὰ κλήρου, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον, καὶ ὅτι συμπαραέλαβε καὶ ἄλλο συμπληρωτικὸν μέλος, ἔχον ψήφους 182, ἐνῶ ὑπῆρχεν ἄλλο μὲ ψήφους 188.

Ἐπὶ τέλους ἀνέφερον, ὅτι παρανόμως ἀπέβαλεν ἀπὸ τὸ Δημοκρασιακὸν Συμβούλιον ἑνδεκα μέλη καὶ προσέλαβε τοὺς τυχόντας πρὸς ἀντικατάστασιν, διότι ἂν ταῦτα ἀπεποιήθησαν τοῦ νὰ συνέλθωσιν, ὁ λόγος ἦτον, ὅτι ὁ Διοικητὴς δὲν ἐξέδωκε καμμίαν ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως, τὴν ὅποιαν ἐγκαίρως ἀπεύθυνον περὶ προσλήψεως ὡς Συμβούλων προσώπων, τὰ ὅποια δὲν εἶχον τοιοῦτον δικαίωμα.

Διὰ ταῦτα διεμαρτύροντο ἐνώπιον τῆς Α. Μ. κατὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοιαύτης παρανόμου ἐκλογῆς.

Τὴν ἀναφορὰν ταύτην διεύθυνεν ἡ Α. Μ. εἰς τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐπισυνάπτεται ἡ ἀναφορὰ ὑπὸ στοιχείον Α.

Όταν υπεδελήθησαν τὰ πρακτικά τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὁ Ὑπουργὸς ἐζήτησε πρὸς τοὺς ἄλλους νὰ πληροφορηθῇ, διατὶ ἀπεβλήθη ὁ Σταΐκος καὶ διὰ τί νὰ προτιμηθῇ ὁ Λεπενίδης τοῦ Σφαλάγκη, ἔχοντος ἰσὰς ψήφους. Ἐπισυνάπτεται ἡ διαταγὴ ὑπὸ στοιχείον Β. Ὁ Διοικητὴς ἀπάντησε, διὰ τῆς ἀπὸ 9 Μαΐου ἀναφορᾶς, ὅτι δὲν γνωρίζει, διατὶ ὁ κατὰ τὸ 1841 Διοικητὴς δὲν ἐχορήγησε τὸ δικαίωμα τοῦ Συμβούλου εἰς τὸν Σταΐκον, καὶ ὅτι ὁ Λεπενίδης ἐπροτιμήθη τοῦ Σφαλάγκη, διότι ὁ τελευταῖος ἔτυχε εἰς τὴν ἀπαρίθμηση τῶν ψήφων. Περὶ δὲ τοῦ ἄλλου συμπληρωτικοῦ μέλους δὲν γίνεται λόγος, οὔτε εἰς τὴν διαταγὴν, οὔτε εἰς τὴν ἀπάντησιν. Ἐπισυνάπτεται ἡ ἀπάντησις ὑπὸ στοιχείον Γ. Καθίσταται δὲ ἄπορον, πῶς ὁ Σταΐκος νὰ παραπονῆται εἰς τὰ 1844, ὅτι δὲν προσεκληθῇ ὡς Σύμβουλος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ Δημοκρατικὸν συνέδριον, καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς ἐποχῆς ταύτης νὰ λέγῃ, ὅτι δὲν ἤξευρε, διατὶ δὲν τῷ ἐδόθη τὸ δικαίωμα κατὰ τὸ 1841, ἐνῶ φαίνεται ἀπίστευτον, ὅτι αὐτὸς ἤθελε ζητήσῃ κατὰ τὸ 1844 νὰ προσκληθῇ εἰς τὸ Δημοκρατικὸν συνέδριον ὡς Σύμβουλος, ἐάν δὲν ἐξελέγετο κατὰ τὸ 1841 ὡς τοιοῦτος καὶ δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἑκτοτε. Τὴν ἀπορίαν ταύτην ἠδυνάμεθα νὰ λύσωμεν, ἐάν ὑπῆρχον τὰ πρακτικά τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ 1841, ἀλλὰ ταῦτα ἀπωλέσθησαν, ὥς θέλει γένει λόγος κατωτέρω. Παρατηρῶ προσέτι, ὅτι ὁ λόγος τῆς προτιμήσεως τοῦ Λεπενίδου ἀπὸ τὸν Σφαλάγκην δὲν εἶναι ὀρθός, διότι, καὶ ἂν ἀληθῶς ὁ τελευταῖος οὗτος ἦτον ἀπασχολημένος μετὰ τὴν ἀπαρίθμηση τῶν ψήφων, οὐδὲν ἔπρεπε νὰ αποφασισθῇ ἡ προτίμησις διὰ κλήρου, καὶ ἐάν ὁ κληρὸς ἐτύγχανεν ὑπὲρ τοῦ Σφαλάγκη, καὶ προσκληθεὶς οὗτος δὲν παρευρίσκετο εἰς τὸ Δημοκρατικὸν συνέδριον, καὶ ὥς ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν δὲν συνεπληροῦντο τὰ τρία τέτταρα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, τότε ἠδύνατο δικαιολογημένως νὰ προσκληθῇ ὁ Λεπενίδης. Ἐντοσούτω ἡ ἐκλογὴ ἐπεκυρώθη καὶ διωρίσθη Δήμαρχος Ἀνακτορίων ὁ Κύριος Λούτσος Μοναστηριώτης.

Κατὰ τὸν Νοεμβρίον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, προκειμένου λόγου νὰ ἐνεργηθῇ ἐξέλευσις τοῦ τρίτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀνακτορίων, ἐδόθησαν δύο ἀναφοραὶ εἰς τὸν τότε Διοικητὴν Κύριον Σούτσαν· ὁ Κύριος Σούτσος λαβὼν ἐντεῦθεν ἀφορμὴν νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὑπέβαλεν ἀναφορὰν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ ἡμε-

ρομηνίαν 13 Νοεμβρίου 1844, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει, ὅτι ἀληθῶς ἐπὶ ἀλόγοις προτάσεσιν ἀπεβλήθησαν πέντε μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὅτι ταῦτα ἀντικατεστάθησαν ἐκ συμπληρωματικῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον τὰς πλείους ψήφους καὶ ὅτι ἀδίκως ἀπεβλήθη καὶ ὁ Σταΐκος, ὥστε εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὑπῆρχον ἐξ ὧν μὴ ἐκλεγμένον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ λαοῦ. Προσθέτων δὲ, ὅτι δὲν ὑπῆρχον καὶ τὰ ἀπαιτούμενα συμπληρωτικά μέλη ἐξέπραξε δύο γνώμας, ἡ νὰ συντεθῇ τὸ Συμβούλιον, ὅπως εἶχε κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πρώτου σχηματισμοῦ του, κατὰ τὸ 1841, ἡ νὰ διαλυθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἀρινομένου τοῦ σταδίου ἐλευθέρου εἰς τὸν λαόν, διὰ νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀληθεῖς ἀντιπροσώπους τοῦ πρώτου, ἔλεγε, θεωρεῖ δυσκατόρθωτον, διότι δὲν ὑπῆρχον τὰ πρακτικά τῆς ἐκλογῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὸ 1841, διὰ νὰ γνωρισθῶσι τὰ ἀληθῆ μέλη αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἐτύστανε τὸ δεύτερον· ἄλλως, ἔλεγε, προβλέπει, ὅτι ἤθελον γεννηθῇ σκάνδαλα, ἐρεθισμοὶ καὶ διαπληκτισμοί. Ἐπισυνάπτεται ἡ ἀναφορὰ τοῦ Διοικητοῦ, μετὰ δύο ἀναφορῶν πρὸς τὸν Δημοτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ στοιχ. Δ.

Τὸ Ὑπουργεῖον, πληροφορούμενον τὸσον ἐκ τῶν ὅσα εἶχον συμβῆ κατὰ τὴν σχηματισμὸν τοῦ Δημοκρατικοῦ Συμβουλίου, καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἐμπεριεχομένων διαβεβαιώσεων εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ Διοικητοῦ τῆς 13 Νοεμβρίου, ὅτι ἡ σύνθεσις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἦτο παράνομος κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος, καὶ ὅτι ἦτον ἀτελής, ὥς μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν, καὶ θεωροῦν δικαίον, νὰ μὴν ἀντιπροσωπεύεται ὁ λαὸς διὰ νόθων ἀντιπροσώπων, ἐπροκάλει τὴν διάλυσιν τοῦ Συμβουλίου τούτου, σύμφωνα μετὰ τὸ ἀρθρ. 59 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, διὰ νὰ ἐκλεχθῇ ἐξ ὑπαρχῆς ἰόν Συμβούλιον.

Ἐξ πρὸς τὴν πᾶσιν τοῦ Δημάρχου τοῦ αὐτοῦ Δήμου Ἀνακτορίων.

Πρὸ πάντε μηνῶν εἶχε διαταγῇ ἡ ἐναρξὶς τῆς δημοκρατίας τοῦ δήμου Ἀνακτορίων, καὶ ὁ Δήμαρχος Λούτσος Μοναστηριώτης, ἀντὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, κατὰ τὸ καθήκον του, παρενέβαλεν ἀδιακόπως μυρία ἐμπόδια, διέκοπτε τὰς ἐργασίας τῆς δημοκρατίας, ἠπειθεῖ εἰς τὰς περὶ ταχείας διακυβερνήσεως αὐτῆς ἐντόνους διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ, καὶ ἐβείβυε τοιαύτην θρασυτητα, ὥστε νὰ προσβάλῃ καὶ τὴν προϋπάρχοντάς του, δι' ἀναφορῶν του πρὸς αὐτόν. Ὁ

Διοικητής, αφού έδειξε παραδειγματικήν συγκατάθεσιν εις αυτόν, και εξήντησεν δια τὰ μέσα της νομοθεσίας και της προτροπής επί ματαίω, λαβόν την άδειαν του Υπουργείου, έπαυεν αυτόν πειθαρχικώς επί δύο μηνες, δια τούς λόγους, οτινεις εκτίθενται εν τῇ επισυναπτομένη αναφορᾷ του υπό στοιχ. Ε. και τοιουτοτρόπως ηδυνήθη ν' αποπερατωθῇ ἡ δημοκρασία. Όσα αναφέρει ὁ κύριος Γερουσιαστής εις τὴν έκθεσίν του, περὶ παραβιάσεως δῆθεν τῶν δικαιωμάτων τῶν μάλλον φορολογουμένων, κατὰ τὴν δημοκρασίαν ταύτην, ὅχι μόνον δὲν εἶναι ἀληθῆ, ἀλλ' ἀποδεικνύεται και τὸ ἐναντίον ἐκ τῆς αναφορᾶς τοῦ Διοικητοῦ, δι' ἧς υπέβαλε τὰ πρακτικά της δημοκρασίας εις τὴν ἀναφορὰν ταύτην, ἥτις επισυνάπτεται ὑπὸ στοιχ. Ζ. θέλει εὐχεστηθῇ ἡ Γερουσία νὰ παρατηρήσῃ τὴν ἐξῆς περιχοπὴν. « Ἡ δημοκρασία αὕτη ἐνεργήθη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ὡς θέλει εὐχεστηθῇ τὸ Υπουργεῖον νὰ παρατηρήσῃ « εις τὰ ἐγκλειόμενα πρακτικά, μετ' τὴν μεγαλητέραν τά- « ξιν, νομιμότητα και ἡσυχίαν. »

Β'. Ως πρὸς τὴν βίαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἀμνηστευθέντες δῆθεν ἀνευ Βασιλ. Διατάγματος λησται ἐπὶνεγκον εις τοὺς κατοίκους της πρωτευούσης τοῦ Δήμου Ἀστακοῦ, διὰ νὰ ἐκλέξουν Δήμαρχον τὸν πρῶτον ὁδηγὸν της ἐθνοφυλακῆς συνταγματάρχην Κ. Ν. Τσελιον, και ὡς πρὸς τὸ πλάσιόν της ψευδοφρορίας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου,

Ἰσχυροτέρην ἀπόδειξιν, περὶ τοῦ ἀνυπάρχοντος τῶν ὅσα ἀναφέρει περὶ της δημοκρασίας τοῦ Δήμου Ἀστακοῦ, δὲν θὰ ἔμπορῶ νὰ φέρω, εἰμὴ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τοῦ Νομάρχου θεμελιωμένην εις τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἐπάρχου Ποντίσης Κ. Μπέλου, τὸν ὁποῖον και ὁ Κ. Γερουσιαστής ἀναγνωρίζει εις τὴν έκθεσίν του, ὡς τίμιον ὑπάλληλον.

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἥτις επισυνάπτεται ὑπὸ στοιχ. Ζ. οὐδεμία ἐνστάσις ἐγένετο, οὔτε εις τὴν ἐκλογὴν τοῦ τριτημυρίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οὔτε εις τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποψηφίων, διὰ τὰς θέσεις τοῦ Δημάρχου και τῶν Παρέδρων.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κύριος Γερουσιαστής περιέειρεν εις τὴν έκθεσίν του τὰ περὶ ἀμνηστευθέντων δῆθεν ληστών ἀνευ Βασ. Διατάγματος, ὀφείλω νὰ δώσω διασαφίσεις και περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Καμμία ἀμνηστία, κύριοι, δὲν ἐδόθη εἰς τοὺς ληστάς, τοὺς ὁποίους ὑπαινίσσεται ὁ κύριος Γερου-

σιαστής. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος προσήλθον εις τὰς ἀρχὰς της Ἀκαρνανίας τινὲς κατηγορούμενοι ὡς λησται. Ἡ Διοικησις ἀνέφερε περὶ τούτου εις τὸ Υπουργεῖον, προτείνουσα νὰ τοῖς συγχωρήσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἂν και ἀποδείξεις δὲν ὑπῆρχον, ὅτι εἶναι λησται. Τὸ Υπουργεῖον ἀπάντησεν, ὅτι συγχωρήσις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τοῖς δοθῇ· ἀλλ' ἐπρόσθεσεν, ὅτι ἂν δικασθέντες ἤθελιν καταδικασθῇ ὡς λησται, ἡ Κυβέρνησις ἤθελε λάβει ὑπ' ὄψιν πρὸς μετρίαν της ποινῆς τὴν αὐτοπροαίρετον προσέλευσίν των. Επισυνάπτεται ἡ ἀπάντησις τοῦ Υπουργείου ὑπὸ στοιχ. Η. Ἡ ἀποστολὴ τῶν προσελθόντων δὲν ἐνεργήθη ἀμέσως εις τὸ δικαστήριον, ἐνεκα τῶν τότε δυσκολιῶν της συλλήψεώς των. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Υπουργεῖον ἐβόλετο βραδύνουσαν ὑπὲρ τὸ δέον τὴν σύλληψιν και παραπομπὴν των εις τὸ δικαστήριον, ἐξεδόθησαν ἐντονοὶ διαταγαὶ περὶ τούτου, τῶσον εις τὴν Διοικητικήν, καθὼς και εις τὴν Στρατιωτικὴν ἀρχὴν της Ἀκαρνανίας, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἀνευ περικιτέρω ἀναβολῆς ἡ περὶ τούτου προλαβοῦσα διαταγὴ τοῦ Υπουργείου, ληρθέντων συγχρόνως και ἐξασφαλιστικῶν μέτρων, διὰ τὴν σύλληψιν αὐτῶν. Ἐκ δέκα ὁκτώ τοιούτων κατηγορουμένων ἐπὶ ληστεία, οἵτινεις εἶχον προσέλθει, συνελήφθησαν οἱ δώδεκα και ἐστάλησαν εις τὸ δικαστήριον τοῦ Μεσολογγίου, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐξ δὲν ηδυνήθησαν νὰ ἀνεύρωσιν. Οὕτως ἔχουσιν και τὰ περὶ της πολυθυλλήτου ταύτης ἀμνηστίας τῶν ληστών, περὶ ὧν τοσαῦται προσβολαὶ κατὰ τοῦ Υπουργείου κατετοξεύθησαν.

Γ'. Ως πρὸς τὴν παύσιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Δημάρχου και τοῦ Παρέδρου τοῦ Δήμου Οἰνιάδος.

Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐπαύθη τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Οἰνιάδος, ὡς ὁ Κύριος Γερουσιαστής διατείνεται εις τὴν έκθεσίν του· δύο μόνον μέλη τοῦ Δημοτικοῦ τούτου Συμβουλίου, ἀρνηθέντα νὰ λάβωσι μέρος εις τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐπέκυθησαν της θέσεώς των, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 5 τοῦ περὶ συνόδων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων Νόμου.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐννιαστὴς διάρκεια της ὑπηρεσίας τῶν τσαρῶν μελῶν ἔληξεν ἤδη, ὡς προερχομένων ἐκ της ἐκλογῆς τοῦ 1837, εις τὴν νέαν δημοτικὴν ἐκλογὴν θέλουσιν διορισθῇ ἄλλα τέσσαρα μέλη ἀντ' αὐτῶν, σύμφωνα μετ' τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθρ. 58 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου. Ἀλλὰ και τὰ

τέσσαρα ταῦτα μέλη θέλουν ἐξακολουθεῖ τὰ καθήκοντά των, μέχρι τοῦ ἀντικατασταθῶσι διὰ νέας ἐκλογάς.

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἐξάγονται ἀπὸ τὴν ἐπισυνημμένην ὑπὸ στοιχ. Θ. ἀπάντησιν τοῦ Ἰπουργείου πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, περιέχουσαν ἀναφορὰν τοῦ Νομάρχου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτεται ἀναφορὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ Βονίτης, καὶ ἀπάντησις τῆς Νομαρχίας πρὸς αὐτὸν, περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἡ παύσις τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Παρέδρου εἶναι ἀληθεῖς, ἀλλὰ ἐπροκλήθη διὰ πολλὰ ἰσχυροὺς λόγους. Ὁ Δημάρχος τοῦ Δήμου τούτου εἶχε παυθῇ πειθαρχικῶς παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ μολοντί εἶχε παρῆλθαι ἡ διάρκεια τῆς παύσεώς του, οὗτος δὲν ἠθέλησε ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα, θεωρῶν συμφερότερον εἰς ἑαυτὸν νὰ ἐνεργῶνται τὰ πάντα κατὰ τὴν θέλυσίν του ἀπὸ τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον, χωρὶς νὰ ἔχῃ οὗτος τὴν εὐθύνην τῶν πραγμάτων. Οἱ δύο λοιπὸν οὗτοι δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ὁ εἰς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὸ φανερόν, ἔχοντες εἰς χεῖρας τὴν Δημοτικὴν ἀρχὴν, μετεχειρίζοντο αὐτὴν ἀσυστόλως πρὸς ἐκπλήρωσιν ἰδιοτελῶν καὶ κομματικῶν σκοπῶν, χωρὶς νὰ ἐνασχολῶνται διόλου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς καὶ δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἡ ἐπισυναπτομένη πειθαρχικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐπαρχοῦ Βονίτης ὑπὸ στοιχ. Ι. θέλει σὰς πείσαι, κύριοι, ὅτι ὁ εἰς τὸ φανερόν ἐνεργῶν Δημαρχικὸς Πάρεδρος τοῦ Δήμου Οἰνιάδας, ἐναντίον τῶν ἐπανεληλυμένων διαταγῶν τοῦ προϊσταμένου του, καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικοῦ πρόστιμου, οὔτε νεοσυλλεξίαν ἐνῆργησεν εἰς τὸν δῆμόν του, κατὰ τὴν διάρκειαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔτους 1845, (μοναδικὸν παράδειγμα εἰς ὅλον τὸ Κράτος!) οὔτε στρατολογικὰς πίνκας ὑπέβαλε, διὰ τὸ 1846, οὔτε ἀπογραφικοὺς πίνκας, οὔτε προϋπολογισμὸν, οὔτε τοὺς καθυστεροῦντας ἀπολογισμοὺς ἀπέστειλεν. Ἡ ἐπισυναπτομένη ὡσαύτως ἐκθεσις τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν πρὸς τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον, ὑπὸ στοιχ. ΙΑ. θεμελιωμένη εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς Νομαρχίας καὶ τοῦ Ἐπαρχοῦ Βονίτης, καὶ τὸ ἐγκλεισμένον εἰς αὐτὴν Β. διάταγμα διαλαμβάνουσιν ἐν ἐκτάσει τοὺς λόγους τῆς παύσεως τῶν δύο τούτων δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Δ'. Ω: πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Παμφρίας, φυλακισθέντα ἑπτὰ μῆνας, ἐπὶ κατὰ διάνοισιν στάσει, διότι δὲν ἦτον Ἰπουργικὸς. Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερι-

κῶν, δὲν ἔχει διόλου γινώσκειν, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, περὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου. Ὁ κύριος Γερουσιαστὴς δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ, ὅτι διὰ νὰ φυλακισθῇ τις ἀπαιτεῖται νὰ ἐκδοθῇ ἐντάλμα φυλακίσεως ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον ἀνακριτὴν, καὶ ὅτι οἱ ἀνακριταὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν. Σημειωτέον προσέτι, ὅτι οἱ δημοτικοὶ Σύμβουλοι δὲν εἶναι ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπομένως δὲν ἀπαιτεῖται εἰς αὐτοὺς εἰς δίχην εἰσχωρήσει τῶν καὶ διὰ τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἠθέλουν πράξει παρὰ τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν των. Δὲν βλέπω ἐπομένως τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ζητεῖ λόγον περὶ τούτου ἀπὸ τὸν Ἰπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ε. Ω: πρὸς τὴν πύξιν ὁκτώ δημοτικῶν Συμβούλων τοῦ Δήμου Κέας, διὰ νὰ γένῃ ὁθὴν Ἰπουργικὴ ἢ δημοτικὴ ἐκλογή.

Ὁ λόγος τῆς παύσεως ἑπτὰ, καὶ ὄχι ὁκτώ Δημοτικῶν Συμβούλων τοῦ Δήμου Κέας, διατρυβήσας κατὰ τὸ 1844, ὡς ἀνωτέρω ἐξέθεσα, ἔχει ὡς ἑφεξῆς.

Κατὰ τὸν περὶ συνόδων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων Νόμον, τῆς 26 Ἰουνίου 1836, τὰ δημοτικὰ Συμβούλια ὀφείλουν νὰ συνέρχωνται κατὰ τὴν 15 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, διὰ νὰ ψηφίζωσι τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὸ προσεχές ἔτος· δυνάμει τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ Νόμου ὁ τότε Διοικητὴς Σόρου καὶ νῦν Γερουσιαστὴς κύριος Ἀδὰμ Δούκας ἐπροσκάλεσε δι' ἐγκυκλίου του, τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1844, καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κέας νὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν, διὰ νὰ συντάξῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου, διὰ τὸ 1845 ἔτος. Εἶχεν ἤδη ρηθῇ ἡ δωδεκάτη Δεκεμβρίου, ὁ ἑστὶ, εἶχον παρῆλθαι δύο μῆνες καὶ περιπλέον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ, καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Γ. Τήνιος σπεννοκόμενος μὲ ἐξ ἄλλα μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀντιπολιτευόμενα ἐκ αὐτήματος τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν τοῦ Δήμου, δὲν εἶχε συγκαλέσει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπειδὴ δὲ, ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τούτων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ δῆμος ἐκινδύνευε νὰ μένῃ ἀνευ προϋπολογισμοῦ, ὁ Δημάρχος ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἠναγκάσθη αὐτὸς, διὰ τακτικῆς προσαλήσεως μνηολογουμένης τὴν 12 Δεκεμβρίου, νὰ συγκαλέσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ μηνός, διὰ νὰ ἐισαχθῇ εἰς τὴν

σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνήλθον ἐννέα μέλη· ἀλλὰ, κατ' ἐπίμονον αἰτησὶν τεσσάρων ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων μελῶν, ἀπερκαίσθη νὰ κάμωσιν ἐναρξιν τοῦ ἔργου τὴν ἐπαύριον, διὰ νὰ παρευρεθῶσι καὶ τὰ ἀπέντα μέλη. Τὴν ἐπαύριον, ἤτοι τὴν 15, συνήλθον εἰς τὸ κατὰστημα πέντε μόνον μέλη, καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων. Τὸ αὐτὸ ἡκολούθησεν καὶ τὴν 16 καὶ τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπειδὴ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐστὶ μέλη ἔλλειψαν εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις, ὁ Δήμαρχος ἔκκλεμεν εἰσαγγελλάν περὶ τούτου εἰς τὴν Διοικητὴν Σύρον, ὅστις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ περὶ Συνόδων τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων Νόμου, ἔπευσε τὰ μέλη ταῦτα τῆς θέσεως τῶν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὰ ἄρθρα 4 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀπαιτεῖ τὸ νὰ υποβάλλωνται τὰ ἐλλείποντα ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου μέλη εἰς πρόστιμον, διὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν φορὰν ἀπὸ 2—10 δραχμῶν εἰς τοὺς δήμους 6'. τῆς τάξεως, καὶ τοῦτο δὲν ἐξετελέσθη εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσηιν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφ' ἐνὸς μέρους εἶναι ἀπίστευτον σχεδόν, ὅτι αἱ δημοτικαὶ οὗτοι Σύμβουλοι ἤθελον σωφρονισθῆ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν προστίμου δύο καὶ πέντε δραχμῶν, ὡς ἀποφασισμένοι ν' ἀντιπολιτευθῶσι συστηματικῶς τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν τοῦ δήμου καὶ νὰ τὴν στερήσωσι τῶν μέσων τῆς υπάρξεώς της, ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀποδεικνύεται, καὶ ἐπειδὴ ἀφ' ἐτέρου ἡ ἐκτέλεσις τῆς διατυπώσεως ταύτης εἰς Κέα, καὶ ἐν καιρῷ μάλιστα χειμῶνος, ἦτο δυσκολοτάτη, καθότι ἡ συγκοινωνία μετὰ τῆς Σύρου, ὅπου ἐδρεῖται ἡ προϊσταμένη διοικητικὴ ἀρχή, δὲν εἶναι συνεχὴς, ἀλλὰ συμβαίνει ἐνίοτε, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ χειμῶνος, νὰ διακόπτεται ἡ συγκοινωνία διὰ πολλὰς ἡμέρας καὶ ἐνίοτε μῆνας μετὰ τῆς Σύρου, καὶ ἐὰν προσεκολλάτο εἰς τὴν ἀκριθεῖς τήρησιν τῆς περὶ προστίμου διατυπώσεως, ὥφειλεν ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ἅμα τὰ μέλη ἔλλειπον τῆς συνεδριάσεως κατὰ πρώτην φορὰν, νὰ κάμῃ εἰσαγγελίαν περὶ τούτου εἰς τὴν Διοικητὴν, ὁ δὲ Διοικητὴς ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ προστίμου· ἡ ἀπόφασις νὰ σταλῇ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς προτιμωθέντας ἀκολούθως· νὰ προτεκληθῶσι πάλιν οἱ Σύμβουλοι εἰς συνεδρίασιν, καὶ ἂν ἔλλειπον ἐκ δευτέρου, νὰ γένῃ νέα εἰσαγγελία εἰς τὴν Διοικητὴν· ν' ἀποφασίσῃ πάλιν οὗτος· νὰ σταλῇ ἡ ἀπόφασις εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν· νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς προτιμωθέντας· καὶ νὰ

προσκληθῶσι· πάλιν εἰς συνεδρίασιν, καὶ ἐὰν καὶ τρίτην φορὰν ἡρνοῦντο, νὰ γένῃ νέα εἰσαγγελία εἰς τὴν Διοικητὴν, καὶ τότε ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παύσεώς των· ἐὰν λέγομεν ἐνηργουνοτο ὅλα ταῦτα, ἴσως ἤθελε παρέλθῃ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἔτους 1845, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ προϋπολογισμὸς, πρὸς μεγάλην βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου. Αἱ αὐτοὺς τοὺς ἰσχυροὺς λόγους, φρονῶ, ὅτι ἡ ἑλλείψις τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατυπώσεως ταύτης δικαιολογεῖται πληρέστατα. Δικαιολογεῖται ὡσαύτως καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ Δημάρχου συγκάλεσις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀφοῦ ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ ἐκ προθέσεως δὲν τὴν συνεκάλεε ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, καὶ αὐτοῦ ἦτο ἀπὼν. Τὰ περὶ τῆς υποθέσεως ταύτης ἔγγραφα περιέχονται εἰς τὴν υποβαλλομένην ἀναφοράν τῆς διοικήσεως Σύρου ὑπὸ στοιχ. 18. Εἰς τὴν ἀναφοράν ταύτην θέλετε εὐρεῖν, κύριοι, τὴν ἐξῆς περιεκτικὴν. Δὲν ἦτον ἡ ραδιοφυγία ἡ προσκαλίσασα τὴν παῦσιν τῶν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων, ἀλλ' ἡ περὶ τὴν ἐπιτελεστικὴν διαγωγὴν αὐτῶν, ἐκ συστήματος ἀντιπολιτευομένων τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, καὶ ἐκ προθέσεως παρεμβαλλόντων προσκόμματα ἀλλεπάλληλα εἰς τῆς ἐπιτελεστικῆς τὴν πρόδοον, χωρὶς νὰ ἰσχύσουν ν' ἀναγκασθῶσι τὴν τοιαύτην ροπὴν, μήτε αἱ ἔγγραφοι παρααινέσεις τῆς Διοικήσεως, μήτε αἱ προφορικαὶ συμβουλαι τοῦ ὑπογαινομένου.

Ὁ Διοικητὴς οὗτος εἶναι, ὡς ἀνωτέρω ἐξέθετα, ὁ νῦν Γερουσιαστὴς κύριος Ἀδάμ Δούκας, τοῦ ὁποῦν ὁ ἥπιος καὶ συμβιβαστικὸς χαρακτὴρ εἶναι πασίγνωστος. Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τούτων θέλει πεισθῇ, δὲν ἀρκεθῶν, ὁ Γερουσιαστὴς κύριος Μαγγίνας, πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ ὅτι δὲν ἐπαύθησαν τὰ ἐπὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, διὰ νὰ ἐκλεχθῇ ἡ δημοτικὴ ἀρχή ὑπουργικὴ, ὡς διέσχυ, ἰσθῇ, διότι δὲν ἐπρόκειτο περὶ δημοκρατίας, ἀλλὰ περὶ ἀντιπράξεως ἐκ προθέσεως κατὰ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ τοῦ δήμου.

Σ'. Ω: πρὸς τὴν πολυχρόνιον παῦσιν τοῦ Δημάρχου Ἀθηνῶν.

Περὶ τῆς παύσεως ταύτης ἐγένετο λόγος καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐδόθησαν τότε ἀναγκαῖαι διασφαρίσεις καὶ ἐξηγήσεις. Ὁ κύριος Γερουσιαστὴς δὲν ἔκρινεν εὐλογον νὰ παραλείψῃ καὶ τὸ περιστατικόν τούτο, διὰ νὰ αὐξήσῃ φαίνεται τὸν ὄγκον τῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὅποια προσάπτει εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἰσχυροτέρην δικαιολογίαν διὰ τὴν παῦσιν τοῦ Δημοτικοῦ τούτου Ἀρχόντος δὲν δύναμαι νὰ προσάξω εἰ-

μή τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς κυρίου Ν. Παπαλεξοπούλου, δι' ἧς τὸν ἐπέβαλε διμνην παιθαρξικὴν πᾶσιν. Ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης θέλετε παρατηρήσει, κύριοι, ὅτι ἐκ τῆς ἀμελείας, ἀδρανείας καὶ ἀδιαφορίας τοῦ Δημάρχου τοῦτου περὶ τὴν ἐκτέλεσιν σπουδαιωτάτων καὶ τὰ μάλιστα κατεπειγόντων ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας, ὅχι μόνον ἡ δημοτικὴ καὶ ἡ δημοσία ὑπηρεσία ὑπέφερε καὶ ἐκινδύνευε νὰ παραλύσῃ, ἀλλὰ καὶ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον εἶχε καταντήσῃ εἰς παντελὴ ἀρχομαχίαν, ἀνεγκαιτήσαντος αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Δημάρχου τὴν καταδίωξιν τῶν καθυστερούντων ἀραιοτήτων τοῦ δήμου, καθὼς ὁ εἰσπρακτὴρ αὐτὸς κατέθεσεν. Ἦθελε λογισθῇ, νομίζω, ἐργαλμα τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, εἰν ἤθελεν ἐπιτρέψει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πλέον τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων. Ὑπαγορευομένη λοιπὸν ἀπὸ τὸ καθῆκον ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ, ἐσπευσε νὰ ἐπενέγκῃ θεραπείαν, ἐπιβαλοῦσα εἰς αὐτὸν διμνην παιθαρξικὴν πᾶσιν, ἥτις παρατάθη ἀκολούθως περισσότερον. Ἐν μόνον σφάλμα, τὸ ὁμολογῶ, ἀναγνωρίζω εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, δηλαδὴ τὸ νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ παραταθῇ πλέον τοῦ δέοντος ἡ παιθαρξικὴ πᾶσις καὶ νὰ μὴ προκαλέσῃ τὴν σταθερὰν πᾶσιν αὐτοῦ, δυνάμει τοῦ άρθρου 44 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἀφοῦ ἔδωκε τασαύτως διακιο-λογημένας ἀφορμὰς.

Ζ'. Ὡς πρὸς τὴν δημαρξίαν τοῦ δήμου Αἰτωλικοῦ καὶ α. καθόσον ἀρᾶς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τριτημορίου τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Αἰτωλικοῦ. Ἡ Νομαρχία Ἀκρινικῆς καὶ Αἰτωλίας μὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρ. 86 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, κατὰ τὸ ὅποιον ἀμείσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἔπεται ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς θέσεις τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν παρέδρων, ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, πρὶν ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς θέσεις τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν Παρέδρων. Ἡ δημαρξικὴ ἐπιτροπὴ ἔκαμιν ἔφεισιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας ἐνώπιον, τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἰδοὺ δὲ τί ἀπέντησε τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπιστρέφον εἰς τὸν Νομάρχην τὴν ἀναφορὰν, δι' ἧς καθυπέβαλε τὴν ἔφεισιν.

Ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν Νομάρχην Ἀχαρνῆας καὶ Αἰτωλίας, τὸν ὅποιον παραπέμποντες εἰς τὸ ἀρθρ. 86 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, προσκαλοῖμεν νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ, διατάτων τὴν πρὸδορ τῶν ἐκλογῶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Δήμου, καὶ τὴν ἐντελὴ ἀποπεράτωσιν τῶν,

καὶ ἐπιφέρων ἀκολούθως ἐπὶ τοῦ συμβόλου αὐτῶν τὴν ἀπόφασιν του. Ἐπισυνάπτεται ἡ διαταγὴ ὑπὸ στοιχείον 16. (Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην γίνονται παρατηρήσεις εἰς τὸν Νομάρχην περὶ τοῦ δημαρξιακοῦ καταλόγου, φερίτω ἐν παρόδῳ νὰ σημειώσω ἐνταῦθα, πρὸς φωτισμὸν τῆς Γερουσίας, ὅτι κατὰ τὸ ἐπικρατήσαν σύστημα τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνεργείας τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ κηρύττῃ ἄκυρον καὶ τὸν καταλόγον, ὅταν δὲν συντάχῃται ἐπὶ τῶν βάσεων, τὰς ὁποίας προσδιορίζει ὁ Νόμος). Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀλλοθὴ ὅσα ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς ἀνέφερεν, ὅτι ἀπέντησε τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸν Νομάρχην περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἥτοι, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τριτημορίου τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ ν' ἀρᾶσῃ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τριῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου, καὶ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, νὰ ὁδηγηθῇ ἡ Νομαρχία, διὰ νὰ ἐλικερῶσῃ, ἡ ἀκυρώσῃ, δηλαδὴ, εἰν αἱ ἐπιτελήντες δὲν τέχουν ὑπουργικοί, νὰ κρίνῃ τὴν ἀκυρώσιν τούτη. Β'. Ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τοῦ Ἀνγκινώστου Γολεμπούλου. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Νομαρχία ἀφοῦ ἐξέδωκεν ἀπόφασιν περὶ τῆς φορολογίας τοῦ δηλίου τούτου, μετεῖρθημεν αὐτὴν διὰ νέας ἀποφάσεως τῆς, παρανοήσασα ὡς πρὸς τούτο τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ περὶ καθιζόντων τῶν Νομαρχῶν Ν. Διατάγματος, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον παρετήρησεν εἰς τὸν Κύριον Νομάρχην, ὅτι τότε μόνον δύναται νὰ μεταρρυθμίσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ, ὅταν ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως αὐτῆς δὲν προσβάλλονται δικαιοῦματα τρίτων, ἀλλ' εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν προσβάλλονται δικαιοῦματα τρίτων, ὡς ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως τὴν ὅποιαν ἔκαμε, καὶ διὰ τούτο δὲν ἤδυνάτο νομίμως νὰ τὴν μεταρρυθμίσῃ. Ἐπισυνάπτεται ἡ διαταγὴ ὑπὸ στοιχείον 13. Γ'. Ὡς πρὸς τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἐπικύρωσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας, δι' ἧς ἠκύρωσε τὴν δημαρξίαν τοῦ αὐτοῦ Δήμου.

Ἡ Νομαρχία εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνέφερε πλεονέστερος λόγους ἀκυρώσεως, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον εὗρε δύο κυρίως ἰσχυροὺς λόγους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐπεκύρωσε τὴν ἀκυρωτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου· οὗτοι δὲ εἶναι, α. ἡ ἀπόλειψις τῶν ἀριστείουχων ἀπὸ τῶν δημαρξιακῶν καταλόγων, ἐναντίον τοῦ ἀρθρ. 65 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, κατὰ τὸ ὅποιον οἱ ἔχοντες τὰ προαύοντα τοῦ ἀρθρ. 13 τοῦ περὶ Δήμων Νό-

μου άν, και μη μάλλον φορολογούμενοι, πρέπει να εγγράφονται εις τον κατάλογον, διότι άν και οι τουοῦτοι δεν έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν, έχουν όμως το δικαίωμα του εκλεγείν, κατά τὸ άρθρ. 63 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, και ἐνκρίνουν τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1834 διατάγματος, κατὰ τὸ ὑποὶν οἱ ἀριστείουχοι ἀπολαμβάνουν τὸ δικαίωμα τοῦ εκλέγειν και εκλεγείν, και προτιμῶνται μάλιστα εις τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς. β'. Ἡ λήξις τῆς διαρκείας τῆς ὑπερεσίας και ἐνός ἐτέρου τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Αἰτωλικοῦ, καθὸ ἐκλεχθέντος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Αἰτωλικοῦ κατὰ τὸ 1840, ὡς γίνεται ὅλον ἐκ τῆς ἐκτῆς και ἐβδόμης σελίδος τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας, ἐπισυναπτομένης ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείον ΙΕ. και ἡ κατὰ συνέπειαν τῆς λήξεως ταύτης ἀναγκαιὰ ἀντικατάστασις και τοῦ τριτημορίου τοῦτου, διὰ νέας ἐκλογῆς· διότι ἄλλως ἔθελον ἀθετηθῇ τὸ άρθρ. 58 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου. Ἐπὶ τῶν νομίμων ταῦτων βάσεων, Κύριοι, ἐξεδόθη ἡ ἀπὸ 15 Ἰουλίου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου, ἐπισυναπτομένη ὑπὸ στοιχ. ΙΣ'. δι' ἧς ἐπικυροῦται ἡ ἀπόφασις τῆς Νομαρχίας, και διατάσσεται νὰ ἐνεργηθῇ ἐξ ὑπαρχῆς νὰ ἐκλογῇ· δὲν ἀναφέρει δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' οὔτε ἡ ἀπόφασις τῆς Νομαρχίας, ὅτι οἱ ἀριστείουχοι ὅλοι δὲν πρέπει νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ἐκλογὰς, ἀλλ' ἐκεῖνοι τοὺς ὑποίους ζητοῦν οἱ ὑπουργικοὶ φίλοι, ὡς διατείνεται ὁ Κύριος Γερουσιαστῆς· εἰς τὴν ἐκθεσίν του· ὥστε και τὰ περὶ τοῦτου δὲν ἔχονται παντάπασι ἀληθείας. Ως πρὸς τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὑποίας κάμνει ὁ Κύριος Γερουσιαστῆς, ὅτι δὲν ἐληξέ δῆθεν ἡ διαρκεία τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐτέρου τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, και ὅτι πρηνόμως ἀποκλείεται τοῦτο, ἀντιπαρῶν, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὰ ὅποια ἤθελον ἐξελεῖν διὰ τοῦ κλήρου, δὲν παύουν ἀμέσως τῆς θέσεώς των, ἀλλ' ἐξακολουθοῦν τὰ καθήκοντά των, ἕως ὅτου ἔθελον ἐγκαθιδρυθῇ ἡ νέα Δημοτικὴ ἀρχή· διὰ τοῦτο θέλω ἐξετάσει ἀκριδέστερον και θέλω φροντίσει, ὥστε, ἂν ἡ διαρκεία τοῦ ἐτέρου τριτημορίου δὲν ἔθελον εἶσθαι τελειωμένη κατὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς νέας Δημοτικῆς ἀρχῆς, νὰ ἐξακολουθήσαν τὰ καθήκοντά των, μέχρι τῆς πλήρους λήξεως τῆς διαρκείας ταύτης· δὲν δύναται όμως νὰ απαιτήσῃ ὁ Κύριος Γερουσιαστῆς, ὥστε τὰ μέλη ταῦτα νὰ διαμείνουν εἰσέτι ὀλίγον χρόνον, διότι ἡ τοιαύτη ἀπαιτήσις ἀντιβαίνει εἰς τὸ άρθρον 58 τοῦ περὶ Δήμων Νό-

μου Παρῶν δὲ ἐπὶ τίλους, ὡς πρὸς τὴν δημοκρασίαν ταύτην, ὅτι και ἂν ὁ δεύτερος λόγος τῆς ἀκυρωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου ἤθελε στηρίζεται εἰς ἐσφαλμένας πληροφορίες, ὁ πρῶτος λόγος, ἥτοι ἡ ἀποκλείσις τῶν ἀριστείουχων ἀπὸ τὸν δημοκρασιακὸν κατάλογον, εἶναι νομιμώτατος και ἰσχυρώτατος πρὸς ἀκύρωσιν τῆς δημοκρασίας ταύτης.

Ὁ Κύριος Γερουσιαστῆς ἀναφέρει ἀκολούθως περὶ εἰσπράξεως παρὰ νόμον φόρου κατὰ τὸν δῆμον Οἰνάδος και περὶ καταχρήσεων τῶν μεταβιβάσιμων πραγμάτων. Περὶ ταῦτων, ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὴν παραμικρὰν γνῶσιν, ἐχέτωσα πληροφορίες παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Νομαρχοῦ, και ἐπιφυλάττομαι νὰ δώσω και περὶ τούτων ἐξηγήσεις και διασαφίσεις, ἅμα λάβω τὰς ζητηθείσας πληροφορίες.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς καταχρήσεις περὶ τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, κρίνω περιττὸν νὰ κάμω λόγον ἐγὼ, ἐπειδὴ τὰ περὶ τούτου ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ ὁ κύριος Γερουσιαστῆς.

· (Διακόψας ἐνταῦθα τὴν ἀνάγνωσιν λέγει, ὅτι ὁ κύριος Γερουσιαστῆς ἀνέφερε και περὶ ποιμένος τινοῦ τοῦ κυρίου Κωλέττου. Εἰς τὸν ποιμένα τοῦτον ἔδωκεν, εἶναι ἀληθές, ἐν ποιμνίων του, ἀλλ' ἀγνοεῖ πόσα ἑτέρα ἔχει πραγματικῶς ὁ ποιμήν. Ἀλλ' ἐπειδὴ συνέτενεν ἀληθῶς ἡ κατάχρησις τινῶν ἀνέμου ποιμνίων διὰ κερδοσκοπίαν μόνον και μεταπώλησιν ἐνοικιζόντων βοσκὰς, ἐρωτᾷ μήπως ἐνόησε ν' ἀποδώσῃ τι τιμὸν και εἰς αὐτὸν ὁ Κ. Γερουσιαστῆς.

Ὁ κύριος Γερουσιαστῆς λέγει, ὅτι τοῦτο δὲν ὑπενώησε ποτὲ, ἐπομένως ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσίν του.)

Μεταβιβαίνω ἤδη εἰς τὸ δεύτερον ἀντικείμενον τῆς ἀπαντήσεώς μου, ἥτοι, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὰς ἐνεργουμένας ἤδη ἐκλογὰς ἐσεβάσθη τὰ δικαιώματα τῶν ἀντιπολιτευομένων δημοτικῶν ὑπαλλήλων και τῶν πολιτῶν αὐτῶν κλπ.

· Δὲν ἀγνοεῖτε, κύριοι, ὅτι ἐν καιρῷ κυρίως τῶν δημοκρασιῶν καταβάλλονται μεγάλα προσπάθειαι, και πολλὰ μηχανορραφίαι και σκευωρίαι ἐνεργοῦνται πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν δημοτικῶν θέσεων· δὲν ἀγνοεῖτε ὡσαύτως, ὅτι πολλοὶ τῶν κατεχόντων δημοτικὰς θέσεις παρεκτρέπονται πολλάκις εἰς καταχρήσεις περὶ τὴν δημοτικὴν διαχείρισιν, ἀλλὰ πρὸ πάντων

κατὰ τὴν νομοσυλλέξιν. Οἱ ἀντίπαλοι λοιπὸν τῶν τελευταίων, διὰ τὰ τοὺς υποσκελίσουν, καὶ διὰ τὰ κατορθώσουν τὰ φερωσιν εἰς τὰ δημοτικὰ πράγματα ἀνθρώποις, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐλπίζουσι συνδρομῆναι εἰς τὰς ἐκλογάς, προσφεύγουσι εἰς θαιμὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα πρὸ πάντων δὲ εἰς καταμηνύσεις ἀναγομένας εἰς καταχρήσεις. Ἐπὶ τῶν καταμηνύσεων τούτων ἐνεργοῦνται κατὰ τὸν Νόμον διοικητικαὶ προανακρίσεις καὶ πολλάκις υποστηρίζονται ἀπὸ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ καὶ ἀνυπόστατοι. Τὸ Ἰπουργεῖον, εἰς τὸ ὅποιον ὁ Νόμος δίδει τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀδείας πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην, δι' ὅλους τοὺς δημοτικούς ὑπαλλήλους, ἐξετάζει μὲ ὅλην τὴν προσοχὴν τὰς υποβαλλομένας διοικητικὰς προανακρίσεις, καὶ μόνον δι' ἐκείνους ἐκδίδει τὴν ἀδειαν, διὰ τοὺς ὁποίους ἤθελε λάβει τὴν ποινὴν, ὅτι εἰσὶν ἐνοχοὶ τῶν προσεκπομένων εἰς αὐτοὺς ἐγκλημάτων, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπολύει. Ἐχει δὲ τὸ σύστημα τοῦ νὰ διατάτῃ ἀμέσως τὴν εἰς τὰ χρέη ἀποκατάστασιν ὅλων τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ὅσοι ἤθελον ἀπολυθῇ διὰ βουλευματος, ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς μόνον, ὅταν ἐκ τῆς ἀποφάσεως ἤθελε προκύπτει ἠθικὴ μομφὴ κατὰ τοῦ ἀπολυθέντος, ὅτε προκαλεῖ ἡτιςδήποτε μὲν τὴν σταθερὰν παύσιν του, δυνάμει τοῦ άρθρου 44 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου.

Τὰς ἀρχὰς δὲ ταύτας ἐφαρμόζει εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως, εἴτε συμπολιτευόμενοι, εἴτε ἀντιπολιτευόμενοι εἶναι. Ἐκ τῶν ὁποίων ἡδυνάμην νὰ φέρω πολλῶν παραδειγμάτων ἀναγομένων εἰς ἀντιπολιτευομένους δημοτικούς ὑπαλλήλους, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων μου, ἀρκούμαι ν' ἀναφέρω ὀλίγα τινά, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλεῖστα εἶναι πολὺ πρόσφατα. α. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δήμαρχος Ὀρχομενοῦ τῆς Μαντινείας ἐκατηγορήθη ἐπὶ πλαιογραφίᾳ, καὶ θεωρηθείσης ὑποστηρικτικῆς τῆς κατηγορίας, ἐδόθη ἡ ἀδεία τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του. Ἀπολυθεὶς δὲ τῆς κατηγορίας ταύτης, ἀποκατεστάθη ἀμέσως εἰς τὰ χρέη του, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου, ἐνῶ ἐπρόκειντο αἱ δημοπερίετοι. Ὁ ἴδιος Δήμαρχος ἐκατηγορήθη ἐπομένως ἐπὶ δωροδοκίᾳ, ἀλλ' εὐρεθείσα ἀνίσχυρος ἡ κατηγορία ἀπερρίφθη παρὰ τοῦ Ἰπουργείου.

β. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δήμαρχος Νάσσωνος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Μαντινείας ἐκατηγορήθη ἐπὶ συμμετοχῇ ἐνοικίας τῶν δημοτικῶν φέρων τοῦ δήμου. Ἡ κατηγορία εὐρεθείσα ἀνυπόστατος ἀπερρίφθη παρὰ τοῦ Ἰπουργείου κατηγορηθεὶς ὁ

αὐτὸς ἐπὶ πλαιογραφίᾳ εἰσῆχθη εἰς δίκην ἀπολυθεὶς δὲ δικαστικῶς ἀποκατεστάθη ἀμέσως εἰς τὰ χρέη του, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου. γ. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δήμαρχος Πάρωνος τῆς ἐπαρχίας Κυνυρίας, κατηγορηθεὶς ἐπὶ αξιοποίνῃς πράξεσι περὶ τὴν ὑπηρεσίαν του, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας παρὰ τοῦ Ἰπουργείου. δ. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δήμαρχος Βουρλάου τῆς ἐπαρχίας Πολίης εἰς εἰσαχθῇ εἰς δίκην ἐπὶ δωροδοκίᾳ, ἀπολυθεὶς δὲ, ἀποκατεστάθη εἰς τὰ χρέη του κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου. Ὁ αὐτὸς Δήμαρχος ἐκατηγορήθη πάλιν ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἡ κατηγορία θεωρηθείσα, ὡς σκευωρὶα πρὸς ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, ἀπερρίφθη παρὰ τοῦ Ἰπουργείου.

ε. Ὁ Δήμαρχος Βαλτισίου, ἀντιπολιτευόμενος, κατηγορηθεὶς ἐπὶ πλαιογραφίᾳ, ἀπελύθη τῆς κατηγορίας, ὡς ἀδυσίμου ὁμωρῶντος ἀπὸ τὰ Ἰπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. ς. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δήμαρχος Φαλάνθου τῆς Μαντινείας, κατηγορηθεὶς ἐπὶ καταχρήσει περὶ τὴν διαχείρισιν τῆς Δημοτικῆς περιουσίας, εἰσῆχθη εἰς δίκην, ἀθωωθείς δὲ, ἀποκατεστάθη εἰς τὰ χρέη του ἀμέσως, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου. ζ. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δήμαρχος Ἀρσανείας τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, κατηγορηθεὶς ἐπὶ ἐξουδρίσει περὶ τὴν ὑπηρεσίαν του, ἀπελύθη τῆς κατηγορίας παρὰ τοῦ Ἰπουργείου ὡς μὴ υποστηρικτικῆς. η. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δήμαρχος Καλταζῶν, τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, εἰσαχθεὶς εἰς δίκην ἐπὶ δωροδοκίᾳ καὶ ἀπολυθεὶς, ἀποκατεστάθη ἀμέσως εἰς τὰ χρέη του κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου. θ. Ὁ Δήμαρχος Γόρτυνος τῆς ὁμονύμου ἐπαρχίας, κατηγορηθεὶς ἐπὶ δωροδοκίᾳ, εἰσῆχθη εἰς δίκην, ἀπολυθεὶς δὲ, ἀποκατεστάθη εἰς τὰ χρέη του, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου. ι. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος Δήμαρχος Ἀνδανίας τῆς ἐπαρχίας Καλαμών, ἀπολυθεὶς τῆς ἐπὶ δωροδοκίᾳ κατηγορίας, ἀποκατεστάθη εἰς τὰ χρέη του κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου. ια. Ὁ Δήμαρχος Ἰδομάνης τῆς ἐπαρχίας Βαλτου, εἰσαχθεὶς εἰς δίκην ἐπὶ στάσει, ἀπελύθη δικαστικῶς, κατὰ διαταγὴν δὲ τοῦ Ἰπουργείου ἀποκατεστάθη ἀμέσως εἰς τὰ χρέη του. Παρὼς ἐνταῦθα τὴν περαιτέρω καταρτίμηνσιν.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων παραδειγμάτων, τὰ ὅποια ἰδίως ἀνήγουνται εἰς δῆμονα, ὅπου ἐνεργοῦνται ἤδη αἱ ἐκλογαί, βλέπεται, Κύριοι, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον ἢ ἀπέρριψε κατηγορίας, ὡς ἀδυσίμους, ἢ διέταξεν ἀμέσως τὴν εἰς τὴν θέσιν ἀποκα-

τάσταςιν αντιπολιτευομένων Δημάρχων, ἐνῷ ἐγνώριζεν, ὅτι οὗτοι θέλουν ἀναλάβει καὶ διεξαγάγει τὰς δημοκρατίας τῶν δήμων των.

Προβαίνει εἰς τὴν προσαγωγήν παραδειγμάτων, πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ λόγου μου, ὅτι κανὴν δικαιολογημένον παράπονον δὲν ὑποβλήθη εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ τὴν νόμιμον θεραπείαν.

α. Εἰς τὸν δῆμον Νομαρχίας τῆς Γορτυνίας, προκειμένου λόγου περὶ ἐκλογῆς Δημοτικῶν Παρέδρων, οἱ ἀντίπαλοι τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, οὗσης ἀντιπολιτευομένης, ἠθέλησαν νὰ προσάψωσιν εἰς τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, εἰς τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους, ὅτι ἠρνήθησαν νὰ συνέλθωσιν ἐν δημοκρατικῷ Συνεδρίῳ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ τοῦς ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν, καὶ νὰ ἐξώσουν τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τὰς θέσεις των. Ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ ἐκήρυξεν αὐτοὺς ὡς ἀρνηθέντας, καὶ ἐπομένως ἀπερρίσσει τὴν ἐξουσίαν των.

Τὸ Ἰπουργεῖον ἐπὶ παραπόνων ὑποβληθέντων εἰς αὐτὸ, ἐξετάσαν ἀκριβῶς καὶ πληροφορηθέν, ὅτι τοιαύτη ζήτησις δὲν ἔλαβε χώραν, ἠκύρωσε τὴν περὶ τούτου πράξιν τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς.

β. Εἰς τὸν δῆμον Ἐλευσίνοιο τῆς αὐτῆς ἑπαρχίας, ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνίκησεν ἡ μερὶς τῶν συμπολιτευομένων. Ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογὴν, γενομένην δὲ παραπόνων εἰς τὸ Ἰπουργεῖον κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ Συνεδρίου, διετάχθη ἀμέσως ἀκριβῶς ἐξετάσαι περὶ τούτου. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἀπεδείχθη, ὅτι εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ δημοκρατικοῦ Συνεδρίου ἔλαβε τῷ ὄντι χώραν παρανομία, τὸ Ἰπουργεῖον διετάξε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς.

γ. Εἰς τὸν δῆμον Οἰνιάδος ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ, ἀπελπισθεῖσα ἀπὸ τὸ νὰ σωρυνίσῃ τὸν ἐκπληροῦντα καθήκοντα Δημάρχου Δημοκρατικῶν Παρέδρων, ἐπαύειν αὐτὸν καὶ ἀντ' αὐτοῦ κατέστησεν εἰδικὸν τινα Πάρεδρον, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέθεσε καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοκρατίας.

Τὸ Ἰπουργεῖον πληροφορηθέν περὶ τούτου, ὄχι μόνον διέταξε νὰ πάσῃ ἀμέσως ὁ εἰδικὸς Πάρεδρος, ἀλλὰ καὶ τὸν Νομάρχην ἐπέπληξε, διὰ τὴν νὰ συγχωρήσῃ τοιαύτην παρανομίαν.

δ. Εἰς τὸν δῆμον Πατιδανείας τῆς Δωρίδος ἡ Διοικητικὴ ἀρχὴ ἐπαύειν ἐξ Δημοτικῶν Συμβούλων ἀντιπολιτευομένους, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι ἠρνήθησαν νὰ συνεδριάσωσι. Κατὰ συνέπειαν παραπόνων ὑποβληθέντων εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, διετάχθη ὁ Νομάρχης Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος νὰ μεταβῇ ἑαυτὸς εἰς Δωρίδα, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς, ἐάν τῷ ὄντι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἠρνήθησαν. Ἐκ τῆς γενομένης ἐξετάσεως ἀπεδείχθη, ὅτι ἀρνήσις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ἔλαβε χώραν, καὶ ἐπομένως ἠκυρώθη ἡ περὶ τούτου πράξις τοῦ ἑπαρχίου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Νομαρχία ἐπαύειν τὰ ἴδια ταῦτα μέλη πειθαρχικῶς, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἐδυστροπήσαν νὰ ἐκπληρώσωσιν τὰ χρεὴ των, τὸ Ἰπουργεῖον ἠκύρωσε καὶ τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Νομάρχου, ὡς μὴ στηριζομένην εἰς τὸν Νόμον.

Ἡδυνάμην, Κύριοι, ἐξακολουθῶν νὰ φέρω παραδείγματα, ν' ἀπαριθμῶ πολλὰς ἀκυρώσεις, τὰς ὁποίας τὸ Ἰπουργεῖον ἐνήργησε ἐπὶ διοικητικῶν αποφάσεων ἐπιβαλλοσῶν πρόστιμα καὶ πειθαρχικὰς πύσεις κατὰ ἀντιπολιτευομένων δημοτικῶν ὑπαλλήλων, διότι δὲν εὔρεν αὐτάς δικαιολογημένας διὰ τοῦτο ἀναφέρω ἐν γένει, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον, δι' ἐπανειλημμένων ἐγκυαλίμων τοῦ ἐστάσκειν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τὴν ἀκριβῆ καὶ ἀπροσπολήπτου ἐνέργειαν τῶν Νόμων, καὶ διὰ πράξεων καὶ αποφάσεων τοῦ κατέδειξεν εἰς αὐτοὺς, ὅτι δὲν δέχεται νὰ γίνωνται παρανομίαι δι' ὁποιοῦδήποτε λόγου. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐξέλεξιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, περὶ τούτου ὑπάρχοντες καθιερωμένοι κανόνες ἐξελέγχους, γνωστοὶ τοῖς πᾶσιν, οἵτινες ἐφαρμόζονται εἰς ὅλας τὰς ἐκλογὰς ἀνεξαιρέτως, χωρὶς νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ πρόσωπα τῶν συμπολιτευομένων, ἢ ἀντιπολιτευομένων.

Ἐρχομαι εἰς τὴν τρίτον μέρος τῆς ἀπαντήσεώς μου, ἥτις, ὅτι ὁ τρόπος, τὸν ὁποῖον ὁ κύριος Γερουσιαστὴς μεταχειρίσθη εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν πράξεων τῆς ἐξουσίας, εἶναι ἀνάρμοστος καὶ ἀντισυνταγματικός.

Τὸ Σύνταγμα, καθιερώσαν τὴν σύστασιν τριῶν κυρίων ἀρχῶν, δὲν προέθετο ἀναριθμόως νὰ καταστήσῃ αὐτάς πολεμίας πρὸς ἀλλήλας, ἀλλ' ἐξενεργεῖς ἐπρόνοησε περὶ διατηρήσεως πλήρους ἀρμονίας μεταξὺ αὐτῶν, ἀνευ τῆς ὁποίας καθίσταται ἀδύνατος ἡ ὑπαρξὶς τοῦ πολιτεύματος. Προνοοῦν δὲ καὶ περὶ διορθώσεως τῶν καταχρήσεων τῆς ἐτελεστικῆς ἐξουσίας, ἐγορήγησε πρὸς τοῦτο τ' ἀναγκαῖα μέσα εἰς τὰς

Βουλᾶς. ἤτοι ἂν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητῶσι διασαφίσαι ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς ἐπὶ παραπόνων ὑποβαλλομένων εἰς αὐτάς, ὡς αἱ τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον· β'. τὸ δικαίωμα τοῦ κατηγορεῖν αὐτοὺς διὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἐγκλήματα, ἀπονεμηθὲν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Βουλὴν· γ'. τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν, ἀπονεμηθὲν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἰδοὺ ἡ ὁδὸς, τὴν ὁποῖαν διεχάραξε τὸ Σύνταγμα πρὸς διόρθωσιν τῶν καταχρήσεων.

Ἀς ἰδῶμεν τώρα, ἂν ὁ Γερουσιαστὴς κύριος Μαγγίνης ἠκολούθητε τὴν συνταγματικὴν ταύτην ὁδόν.

Ἐνῷ ὄφριτε νὰ ἐκθέσῃ τὰ ἀντικείμενα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐνόμιζεν, ὅτι αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἔκαμον κατάχρησιν τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας, καὶ νὰ ζητήσῃ διασαφίσαι ἀπὸ τοῦς Ὑπουργοὺς, διὰ ν' ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια, ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς ἀποδεχόμενος ὡς ἀληθείας ἀλανθάστους, ἀληθείας γυμνάς, ὡς λέγει ὁ ἴδιος, τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐσύλλεξεν εἰς τὸ δικαστήριον τῆς διαμονῆς του κατὰ τὸν Νομὸν Ἀκαριανίας, καὶ συνεννῶσας αὐτάς μετ' ἄλλας πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐσύλλεξεν, ἀρῶν εὑρισκέναι εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ἐσχημάτισεν εἶδος κατηγορητηρίου ἐγγράφου κατὰ τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλεν εἰς ἐπὶ ἑκὼν πολυπληθεστάτου ἀκροατηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπροξένησε τὴν χειρίστην ἰδέαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς παρανομούσας ἀτυστούως καὶ παραβιάζουσας τὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν.

Ἀφίνω εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, νὰ κρίνετε ἐὰν ἡ διαγωγή αὕτη τοῦ κυρίου Γερουσιαστοῦ χαρακτηρίζεται, ὡς διαγωγή φιλοπάτριδος ἐπιθυμοῦντος εὐκρινῶς τὴν διόρθωσιν τῶν καταχρήσεων, ἢ δὲ φαίνεται μᾶλλον διαγωγή ἀνδρὸς δυσμενῶς διακειμένου κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ προτιθεμένου διὰ τοιούτων μέσων νὰ ἐκθέσῃ αὐτὴν εἰς τὸ μέτρο καὶ εἰς τὴν περιφρόνησιν τοῦ κοινῶς, ἐνῷ φρονῶ, ὅτι τὸ καθήκον καὶ τὸ συμφέρον ὅλων ἀνεξαιρέτως καὶ ἰδίως τῶν συγκατοούντων τὰ δύο κυριαρχικὰ Σώματα εἶναι τὸ νὰ προσπαθοῦν παντοίως τρόποις νὰ διατηρηθῇ τὸ ὀφειλόμενον σέβας καὶ ἡ προσήκουσα ὑπόληψις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ κατὰ τοσούτον μόνον νὰ ἐξελεγχθῇ καθ' ὅσον εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον, πρὸς διόρθωσιν τῶν καταχρήσεων.

Διὰ τῆς διαγωγῆς ταύτης ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς ἐκθέτων τὴν ὑπόληψιν τῆς Κυβερνήσεως ὑπέπεσε καὶ εἰς τὸ ἀτόπημα τοῦ νὰ περιβληθῇ μετ' ἐνδυμα τοῦ κατηγοροῦ κατὰ τοῦ Ὑ-

πουργείου, χωρὶς νὰ σκεφθῇ, ὅτι Γερουσιαστὴς ὢν, δὲν ἠδύναιτο κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ παρουσιασθῇ ὡς κατήγορος τοῦ Ὑπουργείου. Ἰδοὺ, Κύριοι, δικτὶ εὕρισκω τὴν διαγωγὴν τοῦ Κυρίου Γερουσιαστοῦ καὶ ἀνάμνηστον καὶ ἀντισυνταγματικὴν εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν.

Περζίνων τὴν παροῦσαν ἀπάντησίν μου, ἀνακεφαλαιῶ ὡς ἀκολουθῶς τὰ κυριότερα τῶν ὡς ἐξέθεσα ἐπὶ τῶν ἀποδοθεισῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παρανομιῶν.

Α'. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ δικλυσίς τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀνακτορίων ἐνεργήθη αὐθαριέτως κατὰ τὸ 1844, ὡς ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς διατείνεται, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθρ. 59 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου χορηγοῦντος ἀπόλυτον δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ διαλύσῃ τὰ δημοτικά Συμβούλια καὶ ἐπὶ τῇ ἰσχυρῇ λόγῳ, ὅτι τὸ δημοτικὸν τοῦτο Συμβούλιον εἶχε σηματοδοτηθῇ παρανόμως κατὰ μίγα μέρος ἐπὶ τοῦ προκατόχου Ὑπουργείου.

Β'. Δὲν εἶναι ἀληθές ὡσαύτως, ὅτι ὁ Δήμαρχος ἐπαύθη αὐθαριέτως, ἀλλ' ὁ Διοικητὴς Ἀκαριανίας ἐπέκρινεν αὐτὸν πειθαρχικῶς, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔχει πειθαρχικὴ ἐξουσία, διότι αὐτὸς παραγνοῶν τὸ καθήκον του ἠπειθεῖ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου του καὶ ἀντέπρᾶττεν εἰς αὐτόν.

Γ'. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐλαβε χώραν παραβίασις τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν κατὰ τὴν δημοκρασίαν ταύτην, διότι ὡς ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρακτικὰ ἐξάγεται, ἡ δημοκρασία ἐνεργήθη μ' ὅλην τὴν τάξιν καὶ τὴν νομιμότητα.

Δ'. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι βίβη καὶ δολιότης ἐλαβον χώραν εἰς τὴν δημοκρασίαν τοῦ Ἀστακοῦ, διότι, ὡς ἀπὸ τὰ πρακτικὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου, ἐστηρικμένην εἰς τὴν ἀναφοράν τοῦ Ἐπαρχοῦ Βονίτσας, ἐξάγεται, ἡ δημοκρασία ἐνεργήθη μ' ὅλην τὴν τάξιν καὶ νομιμότητα, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐνστάσεις ἐγένετο κατ' αὐτῆς.

Ε'. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐδόθη ἀμνηστία εἰς τεσσαράκοντα λησταίς ἀνευ Β. Δικτάγματος, ἀλλὰ προσελθόντες εἰς τὴν ἐξουσίαν δεκαοκτὼ κατηγορούμενοι ἐπὶ ληστείᾳ συνελήφθησαν, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου οἱ δώδεκα ἐξ αὐτῶν, ὑποκρυθέντων τῶν λοιπῶν, καὶ ἐστάλησαν εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ Μεσολογγίου διὰ νὰ δικασθῶσιν.

Σ'. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐπαύθη ὁλόκληρον τὸ Δημοτικόν

Συμβούλιον Οινιάδας, ὡς ὁ Κύριος Γερουσιαστής διασχυρίσθη, ἀλλὰ δύο μόνον μέλη αὐτοῦ, δυνάμει τοῦ περὶ συνόδων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων Νόμου, ὡς ἀρνηθέντα νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου· ὁ δὲ Δήμαρχος καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Δήμου τούτου ἐπαύθησαν δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 44 καὶ 46 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, διότι θεωρήσαντες τὸν δῆμόν των, ὡς κράτος ἐν τῷ κράτει, δυνάμει τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ἐπιτεθειμένα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα, οὐδ' ὑπέκρινον εἰς τὰς διαταγὰς καμμιᾶς ἀρχῆς.

Ζ'. Δὲν εἰσῆλθον εἰς δίκην ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Παμφίλιας, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ κατεδίωχθη κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, κατηγορηθεὶς ἐπὶ ὑποκινήσει στάσεως κατὰ τῶν καθεστώτων.

Η'. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ ἑπτὰ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Δήμου Κέας ἐπαύθησαν, διὰ νὰ γένῃ Ἰπουργικὴ ἢ Δημοτικὴ ἀρχή, ἀλλὰ διότι ἤρνησαν τρεῖς κατὰ συνέχειαν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Θ'. Ὁ Δήμαρχος τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν ἐπαύθη παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, δυνάμει τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας του, καὶ ἀκολούθως προεκλήθη καὶ ἡ σταθερὰ παύσις του ἀπὸ τοῦ Ἰπουργείου, διότι ὡς ἐκ τῆς ἀμελείας, ἀδρανείας καὶ ἀδιαφορίας του εἰχεν φθάσει εἰς παραλύσιν τὰ πράγματα τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν.

Ι'. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπάντησεν εἰς τὸν Νομάρχην Ἀνκωνίας καὶ Αἰτωλίας, ὡς διατείνεται ὁ κύριος Γερουσιαστής, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Αἰτωλικοῦ, ἀλλὰ ν' ἀφίση νὰ προχωρήσῃ ἡ ἐκλογὴ, καὶ ἐκ τοῦ αποτελέσματος νὰ ὁδηγηθῇ, διὰ νὰ ἐπικυρώσῃ, ἢ ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν, δηλ. ἂν οἱ ὑποψήφιοι δὲν τύχωσιν Ἰπουργικοί, ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν, ἀλλὰ τὸν ἐπροσκέλειε νὰ διατάξῃ ν' ἀποπερατωθῇ καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς θέσεις τοῦ Νομάρχου καὶ τῶν Παρέδρων καὶ τότε νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐκλογικῶν πράξεων, συμφώνως μὲ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 86 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸν Ἀνγκωνῆσιν Γολεμόπουλον, τὸ Ἰπουργεῖον παρέστησεν εἰς τὸν Νομάρχην, ὅτι παρενόχλεσε τὸ ἀρθρον 17 τοῦ

περὶ καθηκόντων τῶν Νομάρχων Β. διατάγματος, καὶ ὅτι δὲν ἠδύνετο τὰ μεταρρυθμίσει τὴν ἀπόφασίν του, ἐπειδὴ ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως αὐτῆς, προσδύλλοντι δικαιώματα τριτῶν.

ΙΑ'. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον καὶ ὁ Νομάρχης διατάξε νὰ μὴ λάβουν μέρος εἰς τὴν νέαν ἐκλογὴν, εἰμὴ μόνον οἱ φίλοι τοῦ Ἰπουργείου Ἀριστειοῦχοι. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀποκλήρωσιν τοῦ ἑτέρου τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ Ἰπουργεῖον ἐστέρησε τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Αἰτωλικοῦ ἐξελέχθη κατὰ τὸ 1840, ἐπιφυλάσσειται δὲ νὰ ἐπενέγκῃ διόρθωσιν, ἐὰν αἱ πληροφορίες τοῦ Κυρίου Γερουσιαστοῦ ἤθελον ἀποδείχθῃ κατὰ τοῦτο ἀληθεῖς.

ΙΒ'. Δὲν εἶναι ἀληθές ὁ σκεπτός, τὸν ὁποῖον ἀπέδωκεν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, ὅτι μεταχειρίζεται πᾶσαν παρανομίαν, διὰ νὰ κακορβώσῃ νὰ γένουν αἱ Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ Ἰπουργικαί, διότι ἐκ τῶν παραδειγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέφερα, καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι πασίγνωστα, ἐξάγεται ἀναντιρρήτως, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον ἐσεβάσθη καὶ σεβάζεται τὰ δικαιώματα τῶν ἀντιπολιτευομένων δημοτικῶν ὑπαλλήλων, καθὼς καὶ τῶν ἀπλῶν πολιτῶν.

ΙΓ'. Διὰ τοῦ τρίτου μέρους τῆς ἀπαντήσεώς μου, νομίζω ὅτι ἀπέδειξα, ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ Κυρίου Γερουσιαστοῦ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ὑπῆρξε καὶ ἀνάρμοστος καὶ ἀντισυνταγματικὴ.

Δὲν δύναμαι νὰ δώσω πέρας εἰς τὴν παρούσαν, χωρὶς νὰ παρατηρήσω εἰς τὸν Κύριον Γερουσιαστὴν, ὅτι οἱ Κύριοι Βουλευταὶ καὶ οἱ Γερουσιασταὶ μένουσιν ἀκαταδίωκτοι καὶ ἀνεξέταστοι κατὰ τὸ ἀρθρον 55 τοῦ Συντάγματος μόνον ἐνεκα γνώμης καὶ ψήρου δοθείσης παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων αὐτῶν· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνεύθυνοι, οὐδὲ ἀκαταδίωκτοι, διὰ προσβολὰς, τὰς ὁποίας ἤθελον ἀποτείνει εἴτε κατὰ δημοσίων ἀρχῶν, εἴτε κατὰ πολιτῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των, καὶ ὅτι ὁ Κύριος Γερουσιαστής καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων ἐκφράσεων τῆς ἐκθεσεώς του, καὶ διὰ τῆς ἐξῆς τοῦ ζήτημα τοῦτο ὡς μᾶς τὸ λόγος τὸ Ἰπουργεῖον, ἂν καὶ ἔχη ὁδὸν τὴν βίαν καὶ τὴν παρανομίαν, προσέβαλε τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ.

Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχε πληροφορηθῇ τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι τοῦ Σ. Ἱεράρχου Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, περιοδεύοντος τότε εἰς τὴν ἐπισκοπὴν του, ἡ συμπεριφορὰ δὲν ἦτο συμπεριφορὰ ἀγγέλου εἰρήνης, ὡς πρέπει εἰς πατέρα πνευματικόν, ἀλλ' ἄνδρὸς ὑποκινουμένου ἐρεθισμὸν εἰς τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων, μὲ τοὺς ὁποίους διαλεγόμενος, ἐλάλει φανερά κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἔχοντος δῆθεν σκοποὺς ὀλεθρίους καὶ τὰ παρόμοια. Ἐζήτησε λοιπὸν τὸ Ὑπουργεῖον πληροφορίας, τὰς ὁποίας, ἅμα λαβὼν, διεύθυνε τὰ ἐγγράφα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος, θεωρήσασα τὸ πρᾶγμα σκανδαλωδὲς ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιερέως ἐκείνου, τὸν διέταξεν εὐθὺς νὰ παύσῃ ἀπὸ τῆς περιοδείας, καὶ νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς Μεσολόγιον, ὅπου νὰ μένῃ ἐφ' ἡσυχάζων.

Σύγχρονοι ὁμως πληροφορίες, μὲ τὰς ὁποίας τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἶχε λάβει καὶ ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Διοικήσεως, καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, σύγχρονοι, λέγω, πληροφορίες εἶχεν δοθῇ καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἰδὼν, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πολιτικοῦ παραπτώματος, διέταξε τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελεῖα νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ Νόμον. Ὅθεν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δὲν ἐνέργησέ τι, ἀφοῦ ἐπελήφθη τῶν ἐξετάσεων ἡ Δικαστικὴ Ἀρχή.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Μεσολογίῳ Πρωτοδικῶν, γνοὺς ἐκ τῶν ἐξετάσεων, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος κατὰ τὸν Αὐγούστου μῆνα εἶχε μεταβῇ εἰς Δωρίδα, Ἐπαρχίαν ἐκτὸς τῆς Ἐπισκοπικῆς περιφερείας του, ἠρώτησε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐάν, ἐν γνώσει καὶ ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ

Ἀρχιερεὺς ἐπέβη ἐτέρας Ἐπισκοπῆς. Ἐκ τῆς ἀπατηλέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεδείχθη, ὅτι τοιαύτην ἀδειαν ὁ Ἐπίσκοπος οὔτε ἐζήτησε ποτὲ, οὔτε ἡ Σύνοδος ἔδωκεν εἰς αὐτόν.

Ἡ Διοίκησις κατεμήνυσεν ἔπειτα τὸν Ἐπίσκοπον δις, ὅτι ἐξέδωκε πολλὰ ἐπιτίμια ἐναντίον τοῦ νόμου (βλ. § 83 τοῦ 14 άρθρου τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν Διοικητῶν Βασιλικοῦ Διατάγματος), κατὰ προσώπων ἐγνωσμένων, ἀνευ τῆς εἰδήσεως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ χρήμασιν. Αἱ καταμηνύσεις αὗται παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τῇ 8 καὶ τῇ 12 Νοεμβρίου 1845.

Οἱ κάτοικοι Μεσολογίου ἀνηνέχθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, παραπονούμενοι πικρῶς κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως τῶν. Αἱ κατηγορίαι ἀπευθύνοντο κατὰ αὐτοῦ ὡς πνευματικοῦ ποιμένου τῶν καὶ διὰ πράξεις ἀναγομένας εἰς τὸ ἐπάγγελμά του. Ἡ ἀναφορά διευθύνθη πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἐτέρα καταμηνύσις ἐδόθη κατὰ Δεκέμβριον, περὶ τοῦ ὅτι ἔκαμε χειροτονίας Ἱερέων, ἀνευ ἐγκρίσεως, ἐναντίον τοῦ Νόμου (βλέπ. § 4 τοῦ 14 άρθρου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Συνόδου καὶ Βασιλικοῦ Διατάγματος 15/27 Αὐγούστου 1833, ἄρθρον 4). Τῆς καταμηνύσεως δὲ ταύτης τὸ ἀληθὲς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἀπατηλέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, 27 Ἰανουαρίου 1846.

Ἐτέρα καταμηνύσις ἐδόθη κατὰ Φεβρουάριον, ὅτι οὐδεμίαν χειροτονίαν ἐπιτελεῖ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἀρχιερεὺς, ἐὰν πρῶτον δὲν πληρωθῇ ἀδρῶς παρὰ τῶν ὑποψηφίων. Ἡ δὲ Νομαρχία, ἀνενεγκοῦσα τὰ περὶ τῆς Σιμωνίας ταύτης, ὠνόμασε καὶ τὰ πρόσωπα, τὰ εἰς τοιαύτας πράξεις συντελέσαντα.

Αἱ καταμηνύσεις ἐπανελήφθησαν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας, παριστῶσαι τὰ πράγματα μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἠναγκάσθη κατὰ Ἀπρίλιον μῆνα, νὰ διευθύνῃ τὰ ἐγγράφα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, καὶ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς

τακτικῆς ἐξετάσεως τῶν καταμνησμένων πνευματικῶν πλημμελημάτων.

Ἡ Σύνοδος, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ἐγγράφων, ἔρριπεν ἐπάναγκες ν' ἀποστείλῃ Ἐξάρχον εἰς ἐξέτασιν τῶν ἐφ' οἷς κατηγορεῖται ὁ κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Ἀκαρνανίας Σ. Μητροπολίτης, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Ἐξάρχον παρεδόθησαν ὅλα τὰ ἐγγράφα, διὰ νὰ κάμῃ τὰς ἀνηκούσας ἐρεῦνας ἐπὶ τόπου.

Πρὶν ἢ τελειώσω τὸ παρὸν, περὶ τῶν ὅσα ἀφορῶσι τὸν Ἀρχιερέα Ἀκαρνανίας, φέρω ἐν παρόδῳ εἰς γνῶσιν ὑμῶν τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα τοῦ ἡμερολογίου τῆς ἐν τῷ Νομῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας περιοδεΐας τοῦ Νομάρχου, ἔχον ἐπὶ λέξεως οὕτω:

« Ὁ Πάρεδρος Παλαιοκατούνας τοῦ Δήμου Οἰνιάδος, ὀνόματι Κολιάφας, με ἀνήγγειλεν αὐθορμήτως, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ἀκαρνανίας κύριος Ἱερόθεος, εἰς τὴν τελευταίαν περιοδεΐαν του, ἐπισκεφθεὶς τὸ χωρίον αὐτό, ἐκατήχει τὸν Πάρεδρον τοῦτον, συμβουλεύων αὐτόν νὰ κηρυχθῇ πολέμιος τοῦ Ὑπουργείου, καὶ νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὸν παρὰ τῆς Πανιερότητός του λεγόμενον ἅγιον ἄνθρωπον Μαυροκορδάτον κτλ. »

Τοιαῦτα μὲν εἰσὶν, ὅσα τὸ Ὑπουργεῖον γνωρίζει περὶ τοῦ Ἀρχιερέως Ἀκαρνανίας. Διὰ τὰς εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά καταμνηύσεις θέλει ἀποφανθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐὰν τὰς εὖρη βασίμους· διὰ δὲ τὰ λοιπὰ, θέλει ἀποφανθῇ ἡ ἀρμοδία Δικαστικὴ ἀρχή. Πρὸ τῆς ἀποφάσεως δὲ πᾶσα οἰαδήποτε ὑπὲρ, ἢ κατὰ, κατηγορουμένου ἐκφραζομένη γνώμη, δὲν ἔμπορεῖ ποτὲ νὰ ᾔηται, εἰμὴ γνώμη προσωπικῇ, προερχομένη ἐκ συμπαιθείας, ἢ ἐξ ἀντιπαθείας.

Τὰ δὲ περὶ τοῦ Ἱερομονάχου Ἰγνατίου Μπούττη ἔχουσιν ὡς ἐφεξῆς.

Ὁ Ἱερομόναχος Ἰγνάτιος Μπούττης ἦτον Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, κατὰ τὸ χωρίον Σταμνᾶ τοῦ Δήμου Ὠλεναίας. Ἐν ἔτει 1834 ἡ πνευματικὴ Μονὴ κατεργαζομένη μεταξὺ τῶν διαλελυ-

μένων Μονηδρίων, ὡς μὴ ἔχουσα τὸν πρὸς διατήρησιν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν τῶν Μοναχῶν. Εἶναι γνωστόν, ὅτι μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν τοιαύτης τάξεως Μονηδρίων ἐξεδόθη διάταξις (βλέπ. ἀριθρ. 2 τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 4/16 Δεκεμβρίου 1834, ἐφημ. τῆς Κυβερν. ἀριθρ. 41, σελ. 290), δυνάμει τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου Μοναχοί, Ἱερωμένοι καὶ μὴ, ὅσοι δὲν ἔχουν ἔργον ἐπωφελὲς ἐντὸς τοῦ Κόσμου, ὀφείλουσαν ἀπροφασίστως νὰ ἐκλέξωσι μίαν ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ διατηρουμένων Μονῶν κτλ. Ὅθεν, ὅτε κατὰ Μάρτιον μῆνα τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἐπληροφορήθη τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος πρῶτον Ἡγούμενος τῆς διαλυθείσης Μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος κατῴκει διαρκῶς εἰς τὸ χωρίον Σταμνᾶ, καὶ ὅτι ἡ ἐν τῷ κόσμῳ συμπεριφορὰ αὐτοῦ ἦτον ἀνοήσιος πρὸς ὃ φέρει σχῆμα τοῦ Ἱερομονάχου, συνοικοῦντος μετὰ γυναῖκός πρὸς κοινὸν σκάνδαλον, λαβὼν ὑπ' ὄψιν, ἀ.) ὅτι κατὰ τὰς Ἱεράς Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις Μοναχὸς ἀπλῶς δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, χωρὶς νὰ ἔχη προσηλωμένην τὴν μετάνοιάν του εἰς ἐν οἷονδήποτε Μοναστήριον τῆς ἐκλογῆς του, καὶ β.) τὰς διατάξεις τοῦ προμνησθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος 4/16 Δεκεμβρίου 1834, προσεκάλεσε τὸν Νομάρχην Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας νὰ ἐξετάσῃ τακτικῶς καὶ ἀναφέρῃ, ἐὰν, ὅσα περὶ τοῦ Ἱερομονάχου Ἰγνατίου Μπούττη εἶχε πληροφορηθῇ, ἤσαν ἀληθῆ. Ὁ Νομάρχης, μετακαλέσας τὸν κύριον Ἰγνάτιον, ἐξήτασεν αὐτόν. Ἐκ δὲ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς καταθέσεώς του, τὸ ὁποῖον ἐν πρωτοτύπῳ ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἐξάγεται,

ἀ.) Ὅτι ἐξαρχῆς εἶχε θέσει τὴν μετάνοιάν του εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, τῆς ὁποίας εἶχε τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν διαχείρησιν πρὸ τῆς διαλύσεώς της.

β.) Ὅτι οὔτε ἐπεθύμει, οὔτε ἐπιθυμεῖ νὰ θέσῃ τὴν μετάνοιάν του εἰς κανέν τῶν διατηρουμένων Μοναστη-

ρίων, ἀλλὰ θέλει νὰ μένη εἰς τὸ χωρίον Σταμνᾶ, ὡς ἐφημέριος καὶ πνευματικός τοῦ χωρίου, καὶ

γ). Ὅτι, μὴ ἀρκεσθεῖσα ἡ Νομαρχία εἰς ἄλλων πληροφορίας καταφατικὰς, περὶ τῆς μετὰ γυναικὸς συνδιαιτησεώς του, ἠρώτησε καὶ τὸν Δῆμαρχον Ὡλενεῖας, « ἄνθρωπον ἡλικιωμένον καὶ φιλαλήθη, ὅστις, καὶ τοι « φίλος του ὦν, ἐβεβαίωσε καὶ αὐτὸς, ὅτι ἀληθῶς ὁ « Καλόγηρος οὗτος συνδιαιτᾶται μετὰ γυναικὸς. »

Μετὰ τοιαύτην ἐπίσημον διαβεβαίωσιν δὲν ἠδύνατο τὸ Ὑπουργεῖον νὰ θεωρήσῃ μὲ ἀδιάφορον ὄμμα τὴν ἐπιλήψιμον διαγωγὴν Ἑλλήνος Κληρικοῦ, προφανῶς ἐμπαίζοντος καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικούς καὶ τοὺς Πολιτικούς περὶ Ἱερομονάχων καὶ Μοναχῶν Νόμους τοῦ Βασιλείου. Διὸ παρέπεμψε τὰ ἐγγράφα εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου, εἰς τῆς ὁποίας τὴν πνευματικὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγεται ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἱερομόναχος, πρότερον μὲν Ἠγούμενος τῆς διαλυθείσης Μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, μετὰ δὲ ταῦτα ἐφημέριος καὶ πνευματικός τοῦ χωρίου Σταμνᾶ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διασκεψαμένη ἐπὶ τῶν ἐγγράφων, τῶν εἰς αὐτὴν ὑποβληθέντων πρωτοτύπων, ἀπεφάνητο αὐτολεξεῖ τὰ ἑξῆς, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14,219 (2 Μαΐου Τ. Ε.) Συνοδικοῦ ἐγγράφου.

« Ἐπειδὴ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἱερομόναχος ἐξομολογούμενος, ἐξεφράσθη παρουσίᾳ, ὅτι οὔτε ἐπεθύμησεν, οὔτε ἐπιθυμεῖ νὰ μεταβῇ εἰς Μοναστήριον, « καὶ θέλει νὰ διαμένῃ ἐν τῷ Κόσμῳ, διότι ἔχει κτήματα, ἐνῷ ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ Μοναστήριον, καὶ « νὰ μεταβῇ εἰς αὐτὸ πρὸς ἐγκαταβίωσίν του, ἡ ἐν « τῷ Κόσμῳ διαμονὴ αὐτοῦ θεωρεῖται ἀσύμφωνος καὶ ὁλως ἐναντία εἰς τὰ περὶ τῶν « Μοναχῶν τῶν διαλελυμένων Μοναστηρίων διατεταγμένα. Διὰ ταῦτα παρακαλεῖται τὸ « Ὑπουργεῖον νὰ διατάξῃ τὴν ἀρμοδίαν Πολιτικὴν « ἀρχὴν, νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἱερομόναχον αὐτὸν εἰκοσιν « ἡμερῶν προθεσμίαν εἰς τὸ νὰ ἐκλέξῃ ὅποιανδήποτε

« τῶν διατηρουμένων Μονῶν ἐκτὸς τοῦ Νομοῦ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, καὶ νὰ μεταβῇ ἀμέσως εἰς αὐτὴν. Ἐὰν δὲ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν « πράξῃ κατὰ τὴν Συνοδικὴν ταύτην ἀπόφασιν, ν' ἀπαχθῇ διὰ τῆς βίας εἰς τὴν κατὰ τὴν Αἰγιαλείαν « Μοῆν τῶν Ταξιάρχων. »

Ταύτην δὲ τὴν κατὰ Ἑλλήνος Κληρικοῦ, προφανῶς παρανομοῦντος, ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐχούσης ἐπὶ ἀντικειμένων ἐκκλησιαστικῶν « τὴν ὑπὲρ τάτην δικαιοδοσίαν ἐφ' ὧν τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου « προσεκλήθη ἡ Νομαρχία νὰ ἐκτελέσῃ. Καὶ ἐὰν ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἐξετελέσθη ἄχρι τοῦδε ἐντελῶς, τὸ αἴτιον εἶναι, διότι, φθάσαντα εἰς Μεσολόγγιον, ἐπισυνέβη εἰς τὸν Ἱερομόναχον ἀσθένεια, καθὰ διὰ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ 19 Αὐγούστου παρελθόντος ἀνέφερεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὁ Νομάρχης.

Εἰς τὴν ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Μαγγίνα εἶπον, ὅτι μὴ ἔχον καμμίαν γνώσιν, ἀ. περὶ βιαίας εἰσπράξεως παρανόμου φόρου δύο δραχ. ἐφ' ἐκάστης οἰκογενείας, πρὸς πληρωμὴν ἑθνοφυλακῆς κατὰ τὸν Ἀἷμα Οἰνιάδος· β. περὶ παρανόμου εἰσπράξεως δημοτικοῦ φόρου, ἐπὶ τῇ βᾶσει καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους 1815, χωρὶς νὰ προὑπάρξῃ προϋπολογισμὸς ἐγκριθεὶς παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, καὶ γ. περὶ τροφοδοσίας τῶν μεταβιβατικῶν σωματίων ἐκ μέρους τῶν κατοίκων, χωρὶς νὰ διδεται καμμίαν πληρωμὴν εἰς αὐτοὺς, ἐξήτιστα πληροφορίας περὶ τούτου ἀπὸ τὸν Νομάρχην Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, καὶ ἐπεφυλάχθη νὰ δώσῃ διασαφήσεις καὶ περὶ τούτου, ἅμα ἡθελον φθάσει αἱ πληροφορίες αὗται.

ὑποβληθεισῶν δὲ ἤλθον τῶν πληροφοριῶν τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω καὶ περὶ τούτου τὰ ἑξῆς.

Ἄρα ὁ Κύριος Νομάρχης εἶλαδε τὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου, ἐστειλὼν ἐπὶ τοῦτο τὸν ὑπογραμματέα τῆς Νομαρχίας Κύριον Βαχμαννίδην εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ἀἵμα Οἰνιάδος.

διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τοῦ ἐκτεθέντος ἀντικειμένου. Ἰδοὺ δὲ τὸ ἐξαγομένον τῆς ἐξετάσεως, τὸ ὅποσον περιείχατο εἰς ἐκθεσιν. τὴν ὁποίαν ὑπέγραψαν οἱ πρόκριτοι τοῦ δήμου Οἰνιάδος, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ πλείότεροι εἶναι τῆς μερίδος τοῦ κυρίου Μαγγινοπούλου.

Ὡς πρὸς τὸ δ'. Ὁ Δήμαρχος, κατὰ συνέπειαν διαταγῆς τῆς προϋσταμένης του ἀρχῆς, συνέταξε κατάλογον τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνοφυλακῆς δημοτῶν, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ κατὰ τὴν σειράν του ἕκαστος, ὡς προκειμένου νὰ χορηγηθῇ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας δυνάμεως τέσσαρες ἐθνοφύλακες ἀπὸ τὸν δήμον τούτον· ἀλλ' οἱ κάτοικοι ἐνασχολούμενοι εἰς τὰς γεωργικὰς τῶν ἐργασίας, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπηρετήσῃ πρωτοπικῶς, ἀνευ μεγάλης ζημίας τῶν ἀπερχόμενων κοινῇ βουλῇ, νὰ συνεισφέρωσι πρὸς μίσθωσιν τριῶν ἐθνοφυλάκων, ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν ἐπεμ-
βηκε ποτὶς εἰς τὴν γενομένην συμφωνίαν.

Ὡς πρὸς τὸ β'. Οἱ κάτοικοι ἐπλήρωσαν πέρασι καθὺς καὶ ἐρέτος τοὺς δημοτικούς φόρους τῶν εἰς τοὺς δημοτικούς Εἰσπράκτορας, καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ προϋπολογισθέντος ἐλάχιστου ἔρου ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ δημοτικῆς φορολογίας, χωρὶς νὰ ἐπεμβῇ οὐδ' εἰς τὴν πείρασιν ταύτην ἡ δημοτικὴ ἀρχή, εἴτε ὁ δημοτικὸς Εἰσπράκτηρ.

Ὡς πρὸς τὸ γ'. Ὅσας διαβαίνουσι στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, οἱ στρατιῶται καταλύουσιν μὲν εἰς τῆς οἰκίας τῶν κατοίκων, ἀνευ διακρίσεως, καὶ τροφοδοτοῦνται παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ πάντοτε πληρώνουσι τὸ ἀντίτιμον τῶν χορηγηθεισῶν τροφῶν, πρὸς τοὺς κατοίκους, εἰς τὰς οἰκίας τῶν ὁποίων καταλύουσιν. Οἱ κάτοικοι ὅμως ἀνεπαίσθητον θεωροῦντες τὸ βῆρος τοῦτο, δὲν καταδέχονται νὰ λαβῶσι 30, ἢ πλείοτε-
ρα λεπτά, διότι εἰς στρατιωτικῇ καταλύσει εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἐδείκνυσεν εἰς αὐτὴν μίαν νύκτα.

Ἐπισυνάττονται ἐνταῦθα ἡ ἐκθεσις τοῦ ὑπογραμματίου τῆς Νομαρχίας Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας πρὸς τὴν Νομαρχίαν, καὶ ἡ παρὰ τῶν Προκρίτων τοῦ δήμου Οἰνιάδος ὑπογεγραμμένη, περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Ἐκ τῶν ἀνω ἐκτεθέντων ἐξάγεται, ὅτι δὲν εἶναι οὐδὲν ἥττον ἀληθὲς, ὅσα ὁ Γερουσιαστὴς κύριος Μαγγίνας ἀνέφερε

περὶ βουλῆς θῆθεν εἰσπραξέως ἐράνων, πρὸς πληρωμὴν μετ' ὁδοσίας ἐθνοφυλάκων, οὔτε περὶ παρὰ νόμον εἰσπραξέως δημοτικῶν φόρων, διότι οἱ ἀπὸ 20 Ἀγούστου 1845, καὶ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1846 Νόμοι περὶ δημοτικῶν φόρων, ἐπιβάλλουν ὑποχρεωτικῶς εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους ἐλάχιστον ἔρον δημοτικοῦ φόρου, καὶ ὁ ἐλάχιστος οὗτος ἔρος μόνον ἐπληρώθη αὐτοπροαιρέτως ἀπὸ τοῦ κατοίκου εἰς τοὺς δημοτικούς Εἰσπράκτορας. Ἡ μὲν σύνταξις δὲ προϋπολογισμοῦ, ἐκ μέρους τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ 1846, εἶναι ἐλλειψίς αξιοκατάχρητος ἐπιδοκίμου αὐτὸ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Ἐντοταῦθα καὶ τὸ περιστατικὸν τοῦτο δεικνύει εἰς ποῖον βαθμὴν παραγνωρίσεως τοῦ καθέκοντος ἔρθηκαν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τοῦ δήμου Οἰνιάδος. Δὲν εἶναι ἐπὶ τέλους ἀληθὲς, ὅσα ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ἀνέφερε περὶ καταπίεσεως τῶν πολιτῶν ἐκ μέρους τῶν μεταβατικῶν Σωματῶν. Ὁ κύριος Νομάρχης Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας ὑποβάλλων τὰς ἐκθέσεις ταύτας ἐκφράζεται ὡς ἐφεξῆς:

«Ὁ κύριος Γερουσιαστὴς οὐδὲ ἐπάτησε καὶ τὰ μέλη τῆς Αὐτικῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἀλλὰ μολὶς μέχρι τοῦ Αἰτωλικοῦ ἐλθὼν, ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας μετὰ βραχύτατον διάστημα».

Ἀριθ. 14,260.

Πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Ἀκαρνανίας.

Συνεισὶς τῆς ὑπ' ἀριθ. 8,713 ἀπὸ 20 τοῦ φθίνοντος διαταγῆς σας, μεταδίδει, Κ. Νομάρχας, εἰς Κατοχὴν διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῶν παρὰ τοῦ Κ. Μαγγίνας ἐκτεθεισῶν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας κατασχέσεων εἰς τὴν δήμον Οἰνιάδος, συνεκάλεσα δέκα ἐκ τῶν προϋχόντων τοῦ χωρίου, ἐξ ὧν οἱ ἑξ μάλιστα ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀντιπολιτευομένην τὴν δημοτ. ἀρχὴν μερίδα τῶν Μαγγινίων, καὶ τοὺς ἐξετάσα περὶ τε τοῦ ἔρου καὶ τῶν δημοτ. φόρων, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀρ' ἑνὸς δὲν εἶχον τὴν ἀρμόδιον ὀλικὴν καιροῦ, καὶ ἀρ' ἑτέρου οἱ ἀνθρωπῆ καταχινόμενοι εἰς τὴν συγκαυμένην τῶν ὀψίμων καρπῶν τῶν δὲν ἤδυναντο νὰ χρονοτριβήσῃ ἐντὸς τοῦ χωρίου, προσέτι δὲ ἐπειδὴ ἅπαντες ὁμοφώνως κατέθεσαν τὰ αὐτὰ, συντάξα μίαν μόνον ἐκθεσιν, εἰς ἣν ὑπέγραψαν ἅπαντες.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης πληροφορεῖσθαι, Κ. Νομάρχας, οὔτε ἔρανος ἐπιβλήθη παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, οὐδ' εἰ-

πεπραγμένη τοιαύτος, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι ἀπαγγελλόμενοι εἰς τὰς γεωργικὰς ἐργασίας των δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπηρετήσωσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν, δι' ἐκουσίας καὶ αὐτοπροκίρετον συνεισφοράς ἐμίσθωσαν 3 ἄνδρας, ὡς ἐθνοφυλάκας χωρὶς, νὰ ἐπεμβῇ παντάπασιν ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς δημοτικούς φόρους τοῦ 1845, ὅτι οὗτοι εἰσπραχθέντες εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τοῦ νόμου, παρὰ τοῦ ταμιακοῦ εἰσπράκτορος, καὶ τοῦ δημοτικοῦ ἐπιστάτου, ἀνευ βίβης ἢ δὲ τοιαύτη εἰσπραξίς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ παράνομος, διότι ὑριστικένης δημοτικῆς ἀρχῆς ἦτον ἀπόλυτος ἀνάγκη καὶ δαπάνης πρὸς συντήρησίν της, μελλοντί ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐπισυνημμένου ὑπ' ἀριθ. 975, ὑπὸ χθεσινὴν χρονολογίαν ἐγγράφου τοῦ Δημάρχου Οἰνιάδος, τὰ εἰσπραχθέντα ἀπὸ δημοτικῶν φόρων κατεστρέφησαν καὶ ἐδόθησαν διὰ προγενέστερα χρεῖα, καὶ ὁ δημοτάρχων Πάρεδρος, ὁ Κλητὴρ, ὁ Ταχυδρόμος, ὁ Γραμματεὺς, οὐδ' ὁβολὸν ἔλαβον δύο ἡδὲ ἑτα. Ἐπειτα ὁ φόρος οὗτος εἰσπραχθεὶς εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον ἦτο νόμιμος, καθόσον ἐλάττωσις δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ δημοτ. Συμβουλίου. Εἶναι δὲ ψευδές, ὅτι καταδιώχθησαν οἱ δημότῃ, ἀπέναντίας αὐθόρμητοι ἀπέδωκαν τοὺς φόρους των.

Καθ' ὅσον τίλος, πάντων ἀφορᾷ τὸ πρὶ καταλυμάτων τῶν στρατιωτῶν, ἐπληρώρηθην γενικῶς παρ' ὅλων, ὅτι καταλύουσι μὲν εἰς τὰς οἰκίας των οἱ διερχόμενοι στρατιῶται, ἀνευ διακρίσεως φρονήματος, ἢ μερίδος καὶ τροφοδοτοῦνται, ἀλλὰ πάντοτε πληρώνουσι τὸ ἀντίτιμον τῆς τροφοδοσίας των· οἱ κάτοικοι ὁμῶς ἀνεπείσθητον θεωροῦντες τὸ βάρος τοῦτο δὲν κατέλιχοντο νὰ λήθωσι 30, ἢ καὶ πλείονα λεπτά, διότι εἰς στρατιωτῆς καταλύτας ἐδείκνυνται εἰς τὴν οἰκίαν των, ὀλίγον ἄσπον. Ἐπομένως εἶναι ψευδέστατον, ὅτι οἱ πολῖται κατέπιζοντο ἀπὸ τοῦ στρατιωτῆς.

Τὰς πληροφορίας ταύτας, ἐπορίσθην, Κύριε Νομάρχα, ἀπὸ ἀνθρώπων εὐποληπτῶν καὶ προκρίτου τῆς Κατοχῆς, ἀνέκοντας δ', ὡς εἶπον, εἰς τὴν ἐναντίαν τοῦ Δημάρχου μερίδα τῶν Μαγγιναίων, καὶ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς αὐτὰς πλήρης πίστις, ἐπειδὴ καὶ τὴν ἐλάχιστην παραβίασιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς δὲν ἤθελον ἀποσιωπήσει, ἐάν ὑπῆρχεν.

Καταγεγραμμένος ὁ

Εὐπειθὴς

Ὁ ὑπογραμματεὺς τῆς Νομαρχίας

Δ. Γαμογιαννίδης.

Ἀριθ. 14,260.

Ἐν Κατοχῇ. Σήμερον τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1846, ὁ ὑπογεγραμμένος ὑπογραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Ἀκαρνανοχωρίας, μεταβὰς ἐνταῦθα κατὰ συνείπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 8,713 χθεσινῆς διαταγῆς τοῦ Νομάρχου, διὰ νὰ ἐξετάσω, ἂν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Οἰνιάδος, διὰ νὰ συστήσῃ Ἐθνοφυλακὴν, ἐπέβαλε καὶ εἰσπραξέν ἔρανον ἀνὰ ὅσω δραχμαὶ ἐφ' ἐκάστης οἰκογενείας, καὶ ἂν ἀνευ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσπραξῇ κατὰ τὴ παρελθόν καὶ τὸ τρέχον ἔτος δημοτικούς φόρους, προσεκάλεσε ἐνώπιόν μου τοὺς εὐποληπτοτέρους καὶ προκρίτους τοῦ χωρίου Κατοχῆς, τοὺς ὁποίους ἐξέτασα περὶ ἀμφότερων τῶν ἀντικειμένων, καὶ ὡμολόγησαν, ὅτι καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν Ἐθνοφυλακὴν ὁ Δήμαρχος συνέταξε κατάλογον, κατὰ συνείπειαν διαταγῆς τῆς προϊσταμένης τοῦ Ἀρχῆς τῶν εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ὑποκειμένων, ἐπομένως συνεκάλεσεν ὅλους τοὺς κατοίκους, ὅταν ὁ ἀποσπασματάρχης ἦλθε καὶ ἐξήγησε τοὺς ἀναλογισθέντας εἰς τὸ χωρίον μας τίσσεσσι Ἐθνοφυλάκας, διὰ νὰ προσδιορισθῇ ἡ σειρά τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐθνοφυλάκων ἡμεῖς, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐπαχὴν ἐκείνην κατεγινόμεθα εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν μας καὶ τὰ λοιπὰ γεωργικὰ ἐργασία μας, ἀπερασισάμεν αὐτοπροκίρετως νὰ μιθώσασμεν ἀνθρώπους, ἀπὸ προσωπικῶς δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ὑπηρετήσωμεν καὶ τοιοῦτοτρόπως διὰ ἐκουσίας συνεισφοράς, χωρὶς νὰ ἐπεμβῇ παντάπασιν ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ἐμίσθωσαμεν τρεῖς Ἐθνοφυλάκας, τοὺς ὁποίους παρεδώκαμεν εἰς τὸν ἀποσπασματάρχην. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δημοτικὸν φόρον μας, τὸν ἐπληρώσαμεν καὶ πένου καὶ ἐρίτως εἰς τοὺς ταμιακοὺς εἰσπράκτορας καὶ τοὺς εἰσπράκτορας τοῦ Δημοτικοῦ εἰς τὸν κατώτερον ὅρον τοῦ νόμου, ἦτοι τὸν μὲν ἔγγειον εἰς ἑν τοῖς ἑκατὸν καὶ τὸν ποιμαντικὸν εἰς 4 λεπτά κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν μικρῶν, ὁπῶς ἐπὶ τῶν ὄνων καὶ δεκαεῖς ἐπὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων ζώων, χωρὶς νὰ ἐπεμβῇ οὐδ' εἰς αὐτὸ παντάπασιν ἡ δημοτικὴ ἀρχή, οὐδὲ ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτορας. Περὶ τοῦτου συνέταξα τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπογράφεται εἰς βεβαίωσιν πρὸς τὸν ἐξετασθέντων καὶ ἐμοῦ.

Οἱ ἐξετασθέντες

Φώτης Καπόννης.

Γεωργαῖος Κ. Γαλάνης.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Δ. Γαμογιαννίδης.

Ν.

Βασίλης Μπαλωμένος.
Σπύρος Κεραμηςάνας.
Θανάσης Ζαχαριάς.
Δημήτριος Στάθιας.
Ι. Σώκος.
Αποστόλης Καφφατσής.
Παντολέων Κυτσέλης.
Κωνσ. Ι. Βαλδής.

Ένταυθα αγορεύουν ο Κ. Πρωθυπουργός προστίθωσιν, ότι διάφορα ελέγχθησαν και περί της διαχειρήσεως του δικαστικού κλάδου και άπονομής δικαιοσύνης, καθότι ο κύριος Γερουσιαστής ανέφερεν, ότι άπεκατέστη ή δικαιοσύνη όργανον καταπίστεως των αντιπολιτευομένων και άδικίας.

Επιφορτισθείς προσωρινώς το Υπουργείον της δικαιοσύνης απέφυγον μάλιστα να επιφέρω μεταρρυθμίσεις εις αυτό, και τοϋτο άποδεικνύεται α. εκ του ότι πλην δ ή θ μεταθέσεων, ή διορισμών, ούδεμία επέμβασις εγένετο εις τον κλάδον τουτον, και β. εξ αυτών εκείνων, τα όποια αναγνώσας ως Υπουργός των Έσωτερικών, περί άπονομής δικαιοσύνης εις γνωστούς αντιπολιτευομένους Σας εξέθεσα.

Άλλ' αν δικηγόρος τις προς επιτυχίαν των συμφερόντων των του πελάτου του, αν δικαστής τις προς τους συναδελφούς του άποτεινόμενος ή συσχεπτόμενος απέτεινε τι, έπρεπε τοϋτο να μεταταχειρισθ ή ως όπλον, ο Κύριος Γερουσιαστής προς κατάκρισιν του Υπουργείου;

Αί τοιαύται λεπτομέρειαι ούδεμίαν έχουσai σχέσιν με τάς ύπουργικάς πράξεις, άπρεπείς ήσαν εις τό στόμα του κυρίου Γερουσιαστού, πολλώ δε μάλλον άπρεπές ήθελεν είναι εις τον Υπουργόν επ' αυτών να ενδιαιτρίψη.

Άλλ' έγινε λόγος περί δικαστηρίων Συνέδρων άθωωτών των κακούργους. Το συνομολογώ, άλλ' άρά γε οι Όρκωτοι εκλέγονται από την Κυβέρνησιν, ή είναι εκ των σπλάγγων αυτών του λαού; Είναι ανώτατα δικαστήρια, επ' ών δεν επιτρέπεται μήτε επιβληψις, μήτε εκκλησις των αποφάσεων των. Άλλ' όλίγον κατ' όλίγον και οι Ένορκoi θέλουν συναισθανθ ή τα καθήκοντά των, και τούτου ελάθωμεν τό παράδειγμα από της αρχής της συστάσεως των τοιούτων δικαστηρίων, οτε οι πλείστοι άθωώθησαν, άλλ' υπό των όποιών επομένως εγνωσθη επί τέλους ο αληθής προορισμός των δι-

καστηρίων των ένόρκων. Άλλά και αυτή ή φαινομένη αξιοκράκτος επιείκεια των ένόρκων είχε τάς αιτίας της. Προέβλεπον, ως εκ των ελλείψεων των μέσων της εκτελέσεως των Νόμων, περιττήν την κατάγνωσιν των ποινών. Ποινή θανάτου δεν εκτελείτο: οι κακούργοι έτίθεντο εις φυλακάς, θθεν επί τέλους πλέον επικίνδυνoi εις την κοινωνίαν και εξηγριωμένοι ήθελον εξέλθει· επομένως αναγκάζοντο να άδιαφορήσωσιν, ή και να ενδώσωσιν εις επηρέεσμούς και εις χρηματικάς προσφοράς. Εξ μηνες είχαν παρήλθει εσχάτως, απ' ής κατεγνώσθησαν ποιναι τινες θανάτου εις τρομερούς κακούργους, και δεν ήθελεν εκτελεσθ ή, αν εσχάτως δεν εύρίσκετο δέμιος, και ή ισχύς του Νόμου και ή βρεμαία της δικαιοσύνης δεν ήθελεν άκουσθ ή. Τώρα, οτε μετά τοσοϋτον καιρόν έπειτεν ο πέλεκυς πρώτον, έφάνη ή δικαιοσύνη και θέλει φέρει καρπούς. Και των δικαστηρίων των ένόρκων ή κατάστασις λοιπόν, όποιαν σχέσιν έχει με τάς πράξεις του Υπουργείου; Τι άλλο ήδύνατο τοϋτο να πράξη; Και ταϋτα περί των όσων ελαλήθησαν, ως προς τον δικαστικόν κλάδον. Καθόσον δ' άρρα τον της Οικονομικής διαχειρήσεως θέλει λάβει τον λόγον ο επί των Οικονομικών συναδελφός μου.

Μετά ταϋτα εκθέσας Κ. Υπουργός, ότι ή κατάστασις της υγείας του δεν τω επιτρέπει να ενδιαιτρίψη περισσότερο, άπεχώρησε, λαβών δε τον λόγον ο Γερουσιαστής Κ. Τ. Μαγγίνας ειπε τά εξής:

Ο Κύριος Υπουργός των Έσωτερικών ένασχοληθείς τεσσαράκοντα ημέρας διά να άπολογηθ ή εις οσα ώμίλησα εις την Γερουσίαν εν τη συνεδριάσει της ιεμπτης του παρελθόντος Σεπτεμβρίου, άνέγνωσε σήμερα μετά παρέλευσιν 40 ήμερών την έκθεσιν του γραμμένην εις ρυλλάδιον και στολισμένην με καλλωπισμούς εξωτερικούς και φτιασιδια προς τό θεαθ ήναι.

Εάν ο σκοπός ήναι διά να άναγνωσθ ή εις την Αμερικην, ή εις την Κίνα, όπου δεν γνωρίζουν τά πράγματά μας, οι συντάκται αυτής επέτυχον, διά να την αναγνώσ η Κ. Υπουργός, άλλ' εις την Ελλάδα όπου τά πράγματα μαρτυρούν και φωνάζουν, όλοι οι εξωτερικοί πλαστοί χρωματισμοί ματαιούνται και καταστρέφονται.

Όταν εις τάς Βουλάς ζητώνται εξηγήσεις παρά των Κ. Κ. Υπουργών διά Υπουργικάς πράξεις, δεν έχουν ανάγκην οι Υπουργοι διά πολλών ήμερών μελέτην και διά γραπτάς εκ-

θέσεις, αλλά λαμβάνουν σημειώματα περί τῶν ἀντικειμένων χάριν μνήμης, καὶ δίδουν ἀμέσως τὰς απαιτούμενας ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίες, διότι γνωρίζουν τὰς ἰδίαις τῶν πράξεις· ὅταν ὅμως δὲν ἔχουν λόγους ἀναιρέσεως, τότε καταφεύγουν εἰς σκέψεις, εἰς πολλῶν ἡμερῶν μελέτην καὶ εἰς γραπτὰς καὶ χρωματισμένας ἐκθέσεις, διὰ νὰ καλύψουν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τοιοῦτον χαρακτὴρα ἔχει βέβαια ἡ σημερινὴ συζήτησις.

Ἐξ ὧν ὁ Κύριος Ὑπουργὸς μᾶς ἀνέγνωσεν εἰς τὴν ἐκθεσίν του, εἰς πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐμολόγησεν ὁ ἴδιος, ὅτι ἐπαρνήθησε μὲ τὰς ἰδίαις του πράξεις, καθὼς παρακατιῶν θέλατε τὰ ἰδῆ· εἶπεν, ὅτι ὅσα ἀνέφερα εἰς τὴν ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου ἡμελίαν μὴ εἶναι ἀνύπερτα καὶ παραμορφωτὰ ἢ ἀλήθεια, ἐγὼ δὲ θέλω ἀποδείξει, ὅτι εἶναι ὑπαρκτὰ καὶ ἐναρξαστάτη ἀλήθεια, ἐκ τῶν ὁποίων θέλατε γνωρίζει, ἂν ἐγὼ ἐβούλομαι, ἢ ὁ Κ. Ὑπουργὸς δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν· καὶ τοιαῦτα παραδειγματὰ ἔχομεν πάμπολλα. Μᾶς εἶπεν, ὅτι ἡ ἡμελία μου εἶναι ἀνάρμοστος καὶ ἀντισυνταγματικὴ εἰς τοῦτο ἀποκρίνομαι· ὁ λέγων καὶ ὁ ἀποδεικνύων τὰς παρανομίας καὶ ἀντισυνταγματικὰς πράξεις ἡμελεῖ ἀνάρμοστα, ἢ ὁ πράττων τὰς παρανομίας καὶ ἀντισυνταγματικὰς πράξεις; βεβαίως ὁ δεύτερος· ἀρὰ εἰς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τὸν πράττοντα τὰς παρανομίας καὶ τὰς ἀντισυνταγματικὰς πράξεις ἀνήκει τὸ ἀνάρμοστον.

Πρὸς δικαιολόγησιν τῆς πάσης τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τοῦ Δήμου Ἀνακτορίων μᾶς εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργός, (ἀναφέρων εἰς τοῦτο τὸν τότε Διοικητὴν Κ. Ἰωάννην Σούττον), ὅτι ἐπειδὴ εἰς τὸ 1841 ἐγένετο ἄδικος ἡ ἐκλογή τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὡς πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Ιω. Σταλίου, εἰς τὸ 1844 ὁ Διοικητὴς Σούττος ἐδίκασε τὴν ἐπικυρωθεῖσαν πρᾶξιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἐτῶν καὶ ἐπαυσε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ φέρῃ δικαιοσύνην, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον παρεδέχθη καὶ ἐνέκρινε τὴν παρανομιστῆν καὶ ἀσύγνωστον ταύτην ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ. Πκούσθη, πρὸς Θεόν! τοιοῦτον εἰς καὶ ἐν μέρος, τὸ ὅποιον καὶ νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ πρὸς δικαιολόγησιν; καὶ τὸ ὅποιον νὰ ᾖται γραμμένον εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ; Ἰδοὺ ἡ νόμιμος πορεία τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ· ἐκ ταύτης ἂς κρίνῃ ἕκαστος, ἂν ἐγὼ παραμορφώσω τὴν ἀλήθειαν, ἢ ὁ Ὑπουργὸς παρανομεῖ καὶ θέλει νὰ δικαιολογηθῇ μὲ μίαν πολλὰ μεγαλή-
τεραν παρανομίαν.

Μᾶς εἶπεν, ὅτι εἰς τὸν δῆμον Ἀστακοῦ δὲν ἔγινε καμία βία εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκλογὴν, καὶ εἰς τοῦτο μᾶς φέρει πράξεις τῶν ὑπαλλήλων του, προσηθέων, ὅτι δὲν ἐγένοντο ἀμνηστειαὶ ληστῶν ἀπὸ τὸν γενικὸν ὀδηγόν του. Ἐ! τοῦτο εἶναι ψεῦδος, τὸ ὅποιον δυσκόλως ἡμπορεῖ νὰ τὸ εἴπῃ ἄλλος τις. Κατὰ τοῦτο ὑπάρχουν τὰ πρόσωπα τῶν ληστῶν, τὰ ὁποῖα ἀμνηστεύθησαν, ἐξ ὧν ἐδιορίσθησαν πολλοὶ καὶ ἐθνοφύλακες· τοῦτο τὸ ἀνερέρκειν πολλὰς εἰς τὰς συζητήσεις· περὶ τοῦτου ἐγένετο ἀλληλογραφία μεταξὺ τῶν Ὑπουργείων· περὶ τοῦτου ἀνερέρθη ἐπισήμως ὁ Διοικητὴς τοῦ μεταβατικοῦ Σώματος· εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ζητῶν ὀδηγικὰ τί νὰ πράξῃ, διότι βλέπει ἀμνηστευθέντας ληστὰς ἀνευ βασιλικοῦ Δικτάγματος καὶ θεωρεῖ τὴν ἐαυτὸν του ὑπεύθυνον, ἂν δὲν τοὺς κτυπήσῃ περὶ τοῦτου ἀνερέρθη ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ἐζήτησε τὴν σύλληψίν των, καὶ κατὰ συνέπειαν συνέληφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν ὀλίγοι, οἱ δὲ πολλοὶ ἐδραπέτευσαν. Οἱ λησταὶ οὗτοι παρουσιάζουν τὰ ἔγγραφα τῆς ἀμνηστείας τοῦ Γενικοῦ Ὀδηγοῦ, δυνάμει τῶν ὁποίων ζητοῦν τὴν ἀθώωσίν των, πᾶς δὲ ὁ Κ. Ὑπουργός ἀρνεῖται ὅλα ταῦτα ἤδη εἶναι ἄξιον ἀπορίας. Ἡ χάρις τῆς ἀμνηστείας ἀνήκει εἰς μόνον τὸν Βασιλέα καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον. Εἰς τὸν καταχραστὴν λοιπὸν αὐτοῦ τοῦ Ὑψηλοῦ Βασιλικοῦ Δικαιώματος, τί ἔκαμεν ὁ κύριος Ὑπουργός; τὸν ἐτίμησε διορίζων αὐτὸν Δημάρχον, ὅστις δημαρχεῖ καὶ σήμερον· καὶ διὰ νὰ κατορθώσῃ τὴν ἐκλογὴν του ταύτην διὰ τῆς βίας, ὑπῆγεν εἰς τὴν Πρωτεύουσάν τοῦ Δήμου μὲ τοὺς ἀμνηστευθέντας ληστὰς καὶ ἄλλους, ἔρχ. 39, ἀλλὰ 40 τὸν ἀριθμὸν, τοὺς ὁποίους ἐβάλε κονάκια εἰς τοὺς οἰκίους τοῦ πρώην Δημάρχου καὶ τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων, ψήφοντάς· ἀρὰ καὶ πίνοντάς· κρασί ἀπὸ τὴν Κεφαλληνίαν τῆς Ἑπτανήσου, ὁ δὲ κύριος Ὑπουργός τὸν ἐπεκύρωσε διὰ νὰ τὸν ἀνταμεψίχῃ.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Οἰνιάδος, μᾶς εἶπεν ὁ κύριος Ὑπουργός, ὅτι δὲν ἐπαυσε Δημοτικὸν Συμβούλιον· τὸν Δημάρχον ὅμως ἐπαυσε καὶ τὴν Πάρεδρον, διότι ὁ Πάρεδρος (λέγει) ἦτον φίλος τοῦ παυθέντος Δημάρχου καὶ ὠθηγεῖτο πρὸς αὐτόν. Ἰδοὺ Ὑπουργικὴ δικαιολόγησις, ἐπειδὴ ἐπαυσε τὸν Δημάρχον ἔπρεπε, λέγει, νὰ παύσῃ καὶ τὸν Πάρεδρον, διότι ἦτον φίλος τοῦ Δημάρχου· ἀλλ' ἐν καὶ ὁ εἰδικὸς Πάρεδρος τοῦ χωρίου, τὸν ὅποιον ἐδιώρισεν, ἦτο κουμπάρος τοῦ Δημάρχου, ἔπρεπε, κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην, νὰ παύσῃ καὶ αὐτόν. —

Εάν δεν έπαισε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ὡς λέγει, τοῦ ἀφῆρεσεν ὁμῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἐνεργείας καὶ ἐσύστασε παράνομον δημοκρασιακὸν Συμβούλιον, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν Δημάρχου, καὶ ἰδοὺ σὰς ἀναγινώσκω τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἀναφορὰν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων πρὸς τὸν Νομάρχην, διὰ τὸν παράνομον σχηματισμὸν τοῦ δημοκρασιακοῦ Συμβουλίου ὑπὸ στοιχ. Α.

Μὰς εἶπεν, ὅτι δὲν ἔχει πληροφορίας διὰ τὴν ἐπὶ τὰ μὲν φυλάκισιν τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀποκούρου. Ἰσως δὲν ἔχει τί νὰ εἴπῃ· ἀρκεῖ, ὅτι ἐφυλακίσθη ἐπὶ μῆνας, καὶ ὅταν τὸν ἐλευθέρωσαν δὲν τὸν εἶπεν καὶ διὰ ποῖον λόγον τὸν ἐφυλάκισαν.

Μὰς εἶπεν, ὅτι δὲν ἔχουν ἀληθείας, ὅσα ἀνέφερα διὰ τὴν Δημοτικὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ἠλπιζα ποτὲ, ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ ψεύσῃ ὅσα γνωρίζουν ὅλοι οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν Πρωτεύουσάν· διὰ νὰ μὴ πολυλογῶ εἰς τόσον πασίγνωστον πρᾶγμα, ἀναφέρω ἔν μόνον. Ὁ κατάλογος τῶν ψηφοφόρων δὲν ἐλήφθη ἀπὸ τοὺς μᾶλλον φορολογουμένους τοῦ ἀμείσως παρελθόντος ἔτους κατὰ τὸν Νόμον, ἀλλὰ κατὰ τὸ δοκοῦν, καὶ ὅστις ἀμφισβᾷλλει, αἷς ὑπάγῃ νὰ παρατηρήσῃ.

Μὰς εἶπεν, ὅτι διὰ τὴν παῦσιν τῶν ἐπὶ τὰ Δημοτικῶν Συμβούλων Κεῖας δὲν εἶναι ἡ ἀλήθεια, ὡς ἐγὼ ἀνέφερα κτλ. διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ποῖος εἶπε τὴν ἀλήθειαν, αἷς μὰς παρουσιάσῃ ὁ Κ. Ὑπουργὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2,247 καὶ ἡμερομηνίας 19 Μαΐου 1845 καὶ ἡμερομηνίας διεκπεραιώσεως 22 Μαΐου διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου, ἣτις φέρει ἀπόρρᾳςιν μὲ τοὺς δικαστικοδιοικητικούς τύπους, διὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν θέσιν τοὺς οἱ πκυθέντες Σύμβουλοι, καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐγένοντο ἀλλὰ δὲ τοιαῦται διαταγαὶ εἰς τὸν τότε Διοικητὴν, καὶ ἂν ἡ διαταγὴ αὕτη δὲν λέγει ὅπως ἀναφέρω, ὁμολογῶ ὅτι ψεύδομαι, ἄλλως δὲν ἔχει τὴν ἀλήθειαν ὁ κύριος Ὑπουργός. Τί ἐξάγεται λοιπὸν ἐκ τούτων; ἢ ὁ κύριος Ὑπουργός ἐκλείδωσεν τὰς διαταγὰς εἰς τὸ κιβώτιόν του καὶ δὲν τὰς ἐστειλεν, ἢ τὰς ἐστειλε καὶ ἐξοπίσω ἐγραψεν ἰδιαιτέρως νὰ μὴ τὰς ἀκούσῃ ὁ Διοικητὴς κατὰ τὸν Ἀληπασάδικον τρόπον, ὅστις ἐντροπύμενος κατὰ πρόσωπον ἐδίδε προσταγὴν εἰς τὸν ἀδικημένον νὰ τὸν δικαιώσων, καὶ ἐξοπίσω διέτατε νὰ μὴ ἀκούσων τὴν πρώτην διαταγὴν, διότι εἶναι ἐχθρὸς του. Ἐκ τῶν δύο τούτων αἷς πάρῃ ὁ κύριος Ὑπουργός, ὅποιον θέλει πρὸς δικαιολόγησίν του.

Μὰς εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δήμου Αἰτωλικοῦ διὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ δευτέρου τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου δὲν εἶναι ἀληθὴ ὅσα ἐγὼ ἀνέφερα· εἰς τοῦτο ἀπαντῶ, ὅχι μόνον εἶναι ἀληθὴ ὅσα ἀνέφερα, ἀλλὰ εἶναι καὶ πολλὴ πειραστότερα· καὶ διὰ νὰ βεβαιωθῇτε καὶ διὰ τὰς μετὰ πολὺ πειραστότερα· βίαις καὶ παρανομίαις, ἰδοὺ σὰς ἀναγινώσκω τὴν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1846, ὑπ' ἀριθ. 23 πρᾶσιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Αἰτωλικοῦ, εἰς ἣν φαίνεται ἡ ἀγανάκτησις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς ἀνγκούστους βίαις καὶ παρανομίαις, τῆς ἐξουσίας, ὑπὸ στοιχ. Γ.

Ἰδοὺ, Κύριοι, σὰς ἀναγινώσκω καὶ τὴν ἀπὸ 15 Αὐγούστου ἀναφορὰν τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων Ἀμοργοῦ διὰ τὰς πρατομένης βίαις καὶ παρανομίας, ὑπὸ στοιχ. Β.

Ἰδοὺ σὰς ἀναγινώσκω καὶ τὴν ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1846 ὑπ' ἀριθ. 12,973 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, μὲ τὴν ὁποίαν θέτει τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἱππικοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐπαρχοῦ, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Δημοτικῆς ἐκλογῆς Πύργου, ὑπὸ στοιχ. Δ.

Ἰδοὺ, Κύριοι, σὰς ἀναφέρω τὰς νέας παρανομίας εἰς τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς Καλαβρύτων καὶ Βοστίτσας, ὡς ἐπαταῖ κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ ἐκτελων χρῆν Νομάρχου Ἀχαΐας ἐπαυσε τὸν Δήμαρχον Βουρῶν ἐπαρχίας Αἰγίου, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι εἰκονικῶς καὶ πλαστογραφῶς ἐνῆργησε τὴν ἐξέλευσιν τοῦ τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ δημοκρασιακὰ καθήκοντα ἀνέθεσεν οὐχὶ εἰς τὸν Πάρεδρον κατὰ τὸν Νόμον, ἀλλ' εἰς τὸν πρωτοκολλιστὴν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βουρῶν, ἣτις εἶναι ἀσύγγνωστος παρανομία· μολταυτα ἐνεργεῖται.

Δι' Ὑπουργικῆς διαταγῆς αἱ δημοκρασιακαὶ Καλαβρύτων καὶ Κερπενῆς ἀνετίθησαν εἰς τοὺς δημοκρατικούς Παρέδρους, παρὰ τῶν ὁποίων ἐνεργοῦνται, καὶ τοὶ ὑπαρχόντων ἐν ἐνεργείᾳ τῶν Δημάρχων, ὅπῃ ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἀρθρον 47 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου· κατὰ τὸ ἀρθρον 45, ὁ Πάρεδρος ἐνεργεῖ, ὅταν ῥητῶς παραγγέλλεται ἀπὸ τὸν Δήμαρχον, ὥστε κατὰ τὴν ὑπουργικὴν διαταγὴν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ἐνῷ ἡ εἰσφάσεις ὁποιοῦδήποτε μέρους τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἀρθρον 40 τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Δήμαρχος εἶναι ἡ πρώτη ἐκτελεστικὴ τοῦ Δήμου ἀρχή.

Εἰς τοὺς δῆμον Κρατῖδος καὶ Ψωρίδος Καλαβρύτων αἱ ἐκλογαὶ τῆς ἐξελεύσεως τῶν τριταμορίων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἐνεργήθησαν εἰκονικώταται· οἱ αὐτοῦργοι καταμνηθέντες ἀπαδείχθησαν ἐνεργέστατοι ὥς τοιοῦτοι, καὶ ἐντούτοις ἐπειδὴ οἱ Ἀρχαῖοι καὶ οἱ συνεργοὶ εἶναι Ἱπουργικαί, δὲν καταδικάζονται, ἀλλὰ μόνον υποβάλλονται.

Κατὰ τὴν α. τοῦ ἐρέχοντος Ὀκτωβρίου, ἐνεργουμένης Δημοπρασίης εἰς Πύργον τῆς Βλαχίας καὶ ἐκποιουμένων γαιῶν ἐπὶ προικοδοτήσῃ, κάτοικός τις πλειοδοτήσας γαίας τινὰς δὲν παρεδέχθη περὶ τῆς ἀρχῆς, ὥς μὴ γέρωι τὰ πιστὰ τῆς Ἱπουργικότητος, καὶ ἔπειτα τοῦτου συνέστη σύγκλησις καὶ θύρυβος, ὅστις ἐπέφερε ἀνάνδρῳσιν πολλῶν πολιτῶν, τὴν ἀποῖαν αἱ ἀρχαὶ ἠθέλησαν νὰ διαλύσουν διὰ τῆς χωροφυλακῆς, ἥτις ἐπιτεθεῖσα κατὰ τῶν πολιτῶν ἐπέφερε τραυματισμοὺς καὶ πληγῶναι.

(Ὁ Κ. Ἱπουργὸς τὴν Οἰκονομικὴν ἐνταῦθα παρατηρεῖ, ὅτι, ἐπειδὴ παρεῖλθεν ἡ ὥρα, ἐπιφυλάττεται εἰς ἄλλην συνεδρίασιν νὰ ἐπιφέρῃ τὰς καθόσον ἀπορᾷ τὸν κλάδον τοῦ παρατηρήσεις καὶ ἐπομένως ἀποχωρεῖ.

Ὁ Γερουσιαστὴς Μαγγίνης ἐξοκολοβεῖ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ὡς ἐρεξῆς·)

Ἰδοὺ νέα συμβάντα, ἅτινα συνέβησαν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας καὶ ὅσα ἀρχαιότερα δὲν ἐγνωρίζαμεν.

Ὁ Ἐπαρχὸς ἐδιώρισε νωστὶ δὴγοὺς, εἰς μὲν τὸν Δῆμον Κτημενίων τὴν ἀρχιλοστὴν Κοντομήτρον, εἰς δὲ τὸν Δῆμον Ἀγραίων τὸν Νίκον Βαρσάμην καὶ ἄλλους ἄλλου, οἵτινες τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τοὺς κατοίκους, ὥς οἱ δερβεναγᾶδες.

Ὁ ὀδηγὸς Ἀγραίων ἤρπασε διὰ τῆς βίβης τὰς ἀναφορὰς τῶν κατοίκων, ἐναντίον τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Συντάγματος, τὰς ὁποίας ἔγραψεν εἰς τὴν Α. Μαγαλειότητι καὶ εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ.

Ὁ ὀδηγὸς Κοντομήτρος ἐσίνεξε φόρον διὰ τῆς βίβης, ἐναντίον τοῦ Συντάγματος εἰς τὸν δῆμον Κτημενίων, ἀνὰ ἓν λεπτὸν εἰς ἕκαστον λιχνὸν ζῶον, διὰ μισθοῦς τοῦ.

Ὁ Ἐπαρχὸς συνέλαβεν διὰ στρατιωτῶν τὸν Παπᾶ Στάθην ἐκ Κλειττοῦ, τὸν ὁποῖον ἐναντίον τῶν ἀρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ Συντάγματος ἐξέδρισαν, ἐδασάνισε καὶ ἐφυλάκισε, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὁ στρατεύσιμος υἱὸς τοῦ ἐδραπέτευσεν ἀπὸ τὸν στρατὸν.

Ὁ αὐτὸς Ἐπαρχὸς διέταξε νὰ καταλύῃ ἀπόσπασμα στρατιωτῶν ἀπὸ 15—20 εἰς τὰς οἰκίας τῶν δραπέτων στρατευτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφ' οὗ ἐργάζοντο διάφορα ζῶα, ἐσφάζον καὶ βόας.

Ὁ ἴδιος Ἐπαρχὸς, ὅσα ἐσφάζον εἰς τὰς τῆς Δικονοῆς τῶν λιβαθίων εἶναι ἀπερίγραπτα, κατέστρεψε τὰς ἀπορᾶς τοῦ συλλόγου, ἅντι ἐτάταν, ἢ παρεκόντων, τὰς Δικονοῆς τὰς ἔκκειν κατ' ἀρίστην του, δι' ἀνταλλαγῆς χρηματικῆς· πρὶν νὰ κἀμῃ τὴν Δικονοῆν ὁ σύλλογος, ἐνεργούσε ταύτην αὐθιρέτως ὁ Ἐπαρχος· διέταξε τοὺς κατοίκους Παλαιᾶς Μουλλῆς καὶ Βραγκιανῶν, καθὼς καὶ τῶν περὶ, ν' ἀρίστην ὅλον τὸν τόπον, χωρητικότητος προβάτων 8,000, διὰ τὸν Μῆτρον Ζηρογιάννην ποιμενάρχην τοῦ Κ. Κωλέττου.

Ὁ αὐτὸς Ἐπαρχὸς κἀνέρωσε τὸν κατάλογον τῶν μᾶλλον τρολογουμένων, ὅστις ἦτον πρὶν ἐνὸς ἡμέρας ὀριστικῶς.

Τῆς Γ' Κρατικῆς Δημοκρατικῆς πρεσβυτερίου Καρπενήσιον, Δ. Τροβίτιον, Ἀναγνωστὴν Τριαντάφυλλον καὶ Δημήτριον Πέον, χωρίστως τοῦ Δημοσίου διὰ δρχ. 1,300 τὸ ὅλον, μολονότι εἶχον δικαίως ἀπαιτήσεις διὰ τὸ χρέος τοῦτο, τοὺς ἐφυλάκισε καὶ ἀκολούθως τοὺς ἐστειλεν εἰς τὴν φυλακὴν Μεσολογγίου, 4 ἡμέρας μακρὰν τοῦ χωρίου τῶν, οἱ ὁποῖοι μολονότι τὸν εἶπον, ὅτι ἐξοφλῶσι τὸ χρέος, δὲν ἐδέχθη, λέγων, ὅτι θὰ τοὺς παιδεύσῃ, διότι ὑπέγραψαν ἐναντίον τοῦ ἀναφορὰν εἰς τὴν Α. Μ. καὶ εἰς τὰς Βουλὰς.

Ἀπὸ τῶν καταλόγων τῶν στρατευσίων ἐξήρτησεν αὐθαίρετως καὶ ἀνεῦ λόγου, ὅσους ἠθέλησε.

Ὁ ὀδηγὸς Κοντομήτρος, ἐνὸς ἡμέρας πολλοὺς, ἐπέτρεψε ἀνιλεῶς τοὺς ἀδελφούς Γιαννοσκίους, τοὺς ἐδασάνισε πολυειδῶς καὶ τοὺς ἀπεκατέστησεν ἀνικάνους διὰ πολλὰς ἡμέρας.

Ὁ Ἀναστάσιος Ζωγράφος, Δικηκτὴς τοῦ μεταξάτικοῦ, διαταχθεὶς περὶ τοῦ Ἐπαρχοῦ κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ δικαστήρια τῶν κτηνοτρόφων εἰς σενωπὸν μέρος, ὅπου ἦσαν ἀθροισμένα πρόβατα περίπου 250,000, ὅλογα 10,000 καὶ οἰκονόμειαι 350, ἐπῆρεν ἀπὸ τοὺς πλείστους ἀπὸ κάθε κοπάδι, ἀνὰ δύο μελιώρες καὶ μίαν ἀρνάδα.

Τὸ μεταξάτικόν σῶμα ἐδασάνισε πολλοὺς, πρὸ πάντων δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλέξη ἀπὸ Τροβίτι καὶ Βραγκιανῶν ἀφ' οὗ τὸν ἐδασαν χειροπόδαρα, τὸν ἐδαιραν καὶ τὸν ἐκάπνισαν με ἄχαρα.

χειρά θέλησε νὰ δώσῃ δικαίωμα εἰς τὸν λαόν, διὰ νὰ ἐκλέγῃ δικαιοδικατικῶς καὶ ἐλευθέρως τοὺς ἀντιπροσώπους τοῖς, καὶ μὲ τὴν δεξιάν νὰ τὸ ἀφαιρῇ καὶ νὰ λέγῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν — διωρίσιν Σὺ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους θέλεις, καὶ ἀποβρύβον ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἐμπιστεύεται ὁ λαός. — Τὰ δύο ταῦτα εἶναι ἀντιφατικὰ καὶ δὲν συμβιβάζονται εἰς ἓνα καὶ τὴν αὐτὴν Νόμον, τὴν δὲ ἐλαστικότητά τοῦ Νόμου, ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, δὲν ὑπέθεσε ποτὲ, ὅτι θέλει φθάσῃ Κυβέρνησις εἰς τοιαύτην στρεψοδικὸν ἐρμηνείαν καὶ ἐκτροχίαν ὑπὲρ ἑαυτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Νομοθέτης ἔδωκεν ἀραιὰ δικαιοκρίματα, νὰ παῖν τὰς Δημοτικὰς Ἀρχάς, διὰ ἑλλείψεις, παρεκτροπὰς, ἢ κακοχρήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἐάν τὸ Ὑπουργεῖον ἐννοῇ ἀληθῶς τοιοῦτοτρόπως τὸν Νόμον, ἃς δώσῃ ἐπίσημον τοιαύτην ἐρμηνείαν, καὶ τότε νὰ τὸ πιστεῖσθωμεν ἔχουν, ὅταν δὲν ἔχει νομίμως λόγους, διὰ πάλιν δημοτικῶς τινος ἀρχῆς, ἃς ἀναρῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς πλείστως, ὅτι τὴν παῖν, διότι δὲν εἶναι Ὑπουργικὸν φρονήματιον· πλὴν δὲν θὰ τὸ εἶπῃ ποτὲ, καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ λέγει, γνωρίζει καλλίστως τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου, ἀλλὰ θέλει νὰ προσποιῇται, ὅτι τὸ ἐννοεῖ ἄλλως πως.

Ἐάν ὁ σκοπὸς εἴναι διὰ νὰ πιστεῖσθωμεν τερτὰ ὄργανα, ὥστε νὰ κάμουν ἀνιζητάτως πᾶσαν συζητηθησομένην πρᾶξιν, εἶναι ἐστραλμένη ἰδέα, καθότι ποῖαν ἰσχὺν ἢ κύρος ἔχει ἡ πρᾶξις ὑποκαθίσταται ἀρχῆς, ὅταν ἔχει ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς; χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν διὰ τῆς βίαις καὶ παρανομίας σύστασιν αὐτῆς.

Γνωρίζω, ὅτι δύνανται νὰ ᾔναι πράξεις δευτερεύουσαι καὶ τριτεύουσαι, καθὼς ἐκείνη, ὅπου ἔχει ὁ Κ. Ὑπουργὸς παραγγελίαν εἰς ὅλας τὰς ἀρχάς τὰς Διοικητικὰς, διὰ νὰ γίνωνται συνδρομηταὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Κράτους εἰς τὴν Ὑπουργικὴν ἐφημερίδα, ὁ Θρίαμβος τοῦ Συντάγματος. Ἐνῷ ὁ Κ. Ὑπουργὸς μᾶς ἐδεδείκνυσεν ἐπισήμως, ὅτι ἡ ἐφημερίς αὕτη δὲν εἶναι Ὑπουργικὴ, τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν ὅλον τὸ ἐναντίον, καὶ ἰδοὺ. Ὁ Νομάρχης Ἀκαρνανοσιτωλίας ἐζήτησε διὰ τοῦ Δημάρχου ἀπὸ τὸν δῆμον Μεσολογγίου τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς, διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφημερίδα, καὶ ὁ Δημάρχος ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔκρινεν ἐπίσημον πρᾶξιν, λέγον, ὅτι ὁ δῆμος Μεσολογγίου δὲν εἶναι συνδρομητής, διότι δὲν ἔχει κατὰστασιν, ἀλλ' ἐάν ᾔτον εἰς κατὰστασιν, εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐφημερίδα

ἤθελε γίνεαι συνδρομητής, οὐδέποτε ὁμοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Θρίαμβος. Ἰδοὺ καὶ ἕτερον· ὁ αὐτὸς Νομάρχης διέταξε δις τὸν Δημάρχον Αἰτωλικοῦ, διὰ νὰ στείλῃ τὰ χρήματα, διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ Θρίαμβου, καὶ ἀπάντησαν καὶ ἐκείθεν, ὅτι οὐτε συνδρομηταὶ εἶναι, οὔτε πληρώνουν. Ἰδοὺ καὶ ἕτερον· ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεμψεν ἐγκύκλιον εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχάς, ὅτι ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν δημοτικῶν φόρων νομικῶς ἀρχάς, ὅτι ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῶν δημοτικῶν φόρων κατὰ πρῶτον λόγον νὰ πληρώνονται οἱ Δημοδιδασκαλοὶ, καὶ κατὰ δεύτερον, νὰ βραστοῦν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐφημερίδων, ἦγον τοῦ Θρίαμβου, ἐπειδὴ δι' ἄλλαν οὔτε ἐφρόντισαν, οὔτε φροντίζουν.

Ἰδοὺ καὶ ἕτερον· οἱ ἐφημεριδογράφοι εἶχον συμφωνίαν μὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπληρώναν εἰς τὸ Δημοσίον, διὰ τὰ στελλόμενα φύλλα εἰς τὰς ἑκπαγίαις, μὴν μικτὴν ἑξαμηνίαν τιμὴν, χάριν εὐκολίας· τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ λόγῳ, δι' ὠφέλειαν τοῦ Δημοσίου, μετεβόληε τὴν συμφωνίαν, διὰ νὰ πληρώνουν, ὡς μανθάνω, ἀνὰ 4 λεπτά εἰς ἑκάστον φύλλον· ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν εἰκοσι ἡμετέρων ὅλας τὰς λοιπὰς ἐφημερίδας τὰς ἀρῆσεν εἰς τὴν κατὰ φύλλον πληρωμὴν, τὴν δὲ Μονήτορα καὶ Θρίαμβον, ὡς Ὑπουργικὰς, τὰς μετέβρεν εἰς τὴν πρῶτην ἐπαγίαν· σταν τιμὴν τῆς ἑξαμηνίας· ὅλα ταῦτα συνδυάζοντα ἀποδεικνύουν ἀναμφισβήτως Ὑπουργικὴν τὴν ἐφημερίδα, τὴν ὁποίαν ἀναμόνησεν ἐπισήμως ὁ Κύριος Ὑπουργός, ὅτι δὲν εἶναι Ὑπουργικὴ.

Ἑτέρα τοιαύτη δευτερεύουσα πρᾶξις εἶναι, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιβολὴν μου εἰς τὴν Γερουσίαν, τὴν δευτέραν ἡμέραν, στενοὺς τις Ὑπουργικὸς ἐγράψεν εἰς εἶδος ἐγκυκλίου εἰς τοὺς Δημάρχους Ἀστακοῦ, Ἀνακτορίου καὶ Σολίου μὲ πολλὰς βαναύους ὕβρεις κατ' ἐμὲ, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατόν βέβαια νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ ἄλλου στόμα εἰμὴ ἀπὸ τοιοῦτου, τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ὁποίου βρατῶ ἀντίγραψον ἀπαράλλαχτον καὶ, ἂν θέλατε, δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολίαν νὰ τὸ ἀνγνώσω, μὲ τὴν ὁποίαν προσκαλεῖ καὶ προτρέπει τοὺς Δημάρχους, νὰ προσκαλέσων τὰ Δημοτικά τους Συμβούλια, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῶν Ἀθηνῶν Οἰκιστῶν καὶ Ἐχίνου, διὰ νὰ κάμουν πράξεις, μὲ τὰς ὁποίας νὰ ἀναιρέσων καὶ νὰ κατακρίνουν ὅσα ἐγὼ ἐμίλησα εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ νὰ ἐπαινέσων τοὺς εἰς τὰς διαφόρους θέσεις ὑπαλλήλους τῆς ἐξουσίας· οἱ μὲν Δημάρχοντες ἐπροσκάλεσαν πρὸς τοῦτο τὰ Δημοτικά Συμβούλια, ἀλλὰ ταῦτα ἀπεποιήθησαν. Τὰ Δημοτικά Συμβούλια, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἐπικρίνουν τὰς πράξεις καὶ τὰς συζητήσεις τῶν Βουλευτικῶν συ-

τάς του νά μή παρατηροῦν Τύπους καί Νόμους, ἀλλά τήν θέλησιν καί ἐπιθυμίαν τοῦ ἀσθενέστερου.

Πολλάκις ἀκούσαμεν προβάσεις, ὅτι τῇ Συνταγματικῇ σύστημα ἔχει τοιαύτας κακὰς συνεπείας, ἕκαστὸν τῶν πολλῶν καί ἀνοικονομήτων ἀπαιτήσεων καί ὅτι ἡ πλειοψηφία κυβερνᾷ τοῦτο δὲν εἶναι ὁρθόν, οὔτε ἀληθές, ἐπειδὴ τῇ Συνταγματικῇ σύστημα νομιμῶς καί καλῶς μεταρχόμενον δίδει μεγάλαν ἐξουσίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καί ἰδοὺ οἱ λόγοι.

Ὁ ἠγεγὼν ἐκλέγει καί ὀνοματίζει κατὰ πρότερον τὸν Πρωθυπουργόν· ἐννοεῖται ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶναι ὁ εὐσυνληπτότερος, ὁ τιμιώτερος καί ἱκανώτερος. Ὁ δὲ Πρωθυπουργὸς προτείνει ἐπίσης τοὺς συλλειτουργοὺς τοῦ Ὑπουργοῦ, κατὰ τὸ μᾶλλον καί ἥττον τοιαύτος ἱκανότητος καί τιμιότητος. Ὅταν τὸ πρότερον θεμέλιον δὲν εἶναι τοιοῦτον, εἶναι κακὴ διάθεσις καί ὅλον τὸ ὑπόλοιπον οἰκοδόμημα γίνεται σπθρόν καί ὀλέθριον. Μετὰ τοῦτο ἔρχονται τὰ Βουλευτικὰ Σώματα· ἔκαστα πολλάκις μὲ ἀπορίαν μου ἀπὸ Ὑπουργοῦ, ὅτι αἱ ὑπὲρ τὸ δέν ἀπαιτήσεις Βουλευτῶν καί Γερουσιαστῶν κατέστησαν ἀνοικονομήτοι· μὲ τοῦτο συγχάριμαι τοὺς Ὑπουργοὺς τοῖς Κυρίοις, διὰ τὴν τιμὴν καί αὐξήσιν τῆς ὑπὸ ἀλήθειαν τῶν μολακχῶν ἐγὼ δὲν τὸ θεωρῶ ἀληθές, καθότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἑμμεσον ἰσχύν καί ἐπὶ τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων οὐ μικράν, ὅταν βεβίβῃ τὴν εὐθείαν ὁδόν· κατὰ πρότερον ἔχει τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν τῶν, διὰ 40 ἡμέρας, τὸ ὅπῃον ἡμιότι μὲ πειθαρχεῖν ποινὴν, καί ἂν εἰς τὴ μετὰ ταῦτα θελήσῃ, μὲ περὶ λόγους ἀπαιτήσεις νά φέρουν κώλυμα εἰς τὴν εὐθείαν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, δημοσιεύουσα τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς διαλύσεως, καί τότε οὐ μόνον δὲν ἐκνεκρῶνται, ἀλλ' οὐδὲ πρόσωπον ἔχουν νά παραπονιθεῖν εἰς τοὺς ἐντολὰς τῶν· εἰς δὲ τὴν Γερουσίαν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προσθέκης μὲ τὰ ἀπαιτούμενα πρότερον, τὸ ὅπῃον ἐννοεῖ, ὅτι θέλουν εἶσθαι ἄνθρωποι τῆς ἰθιῆς ὑπολήψεως, μὲ συνειδῶσιν καί ἐλευθέρῃ γνώμῃ, καί οὐχὶ μὲ εὐτελεῖ ὁπακοῦν, ὥστε νά λέγουν τὴν ἡμέραν νύκτα, διότι τὸ εἶπεν ὁ δεῖνα ἰσχυρός· ἰδοὺ πόσῃ μεγίστην ἰσχύν ἔχει ἡ Συνταγματικὴ Κυβέρνησις, καί δὲν μένει ἄλλο, εἰμὴ νά ἐχη εὐλακρινὴ καί καλὴν θέλησιν.

Ἐπρόσθετον ὁ κύριος Ὑπουργὸς διὰ τὴν Ἐπίσκοπον Ἀκαρνανίας, φέρων εἰς τὴν ἐκθεσίαν τοῦ ἀνοικείου κατηγορίας κατὰ ἐγὼ οὔτε ἐκτενέω, οὔτε ἐπὶ ἔτι εἰς οὐδεὶν τοιαύ-

της ὑποθέσεως ἐνόμισα ὁρθόν νά ἐμβῶ. Ἐπίσης καί διὰ τὸν ἐξάρχον κύριον Θεοφάνην, τὸν ὅπῃον ἐκτιμῶ καί σέβωμαι διὰ τὴν ἱκανότητά του καί λοιπὰ προτερήματά του· πλὴν εἶπα καί ἐπαναλαμβάνω νά εἶπω, ὅτι οὔτε ἐπὶ πᾶσι, οὔτε πρέπει ὁ ἀποθεδεδειγμένος, ἐλθρὸς ἀνθρώπου νά γίνεται καί ἀνακριτὴς τῶν πράξεών του, ἐπειδὴ, καί ἀληθείας ἂν φέρῃ, κανεὶς δὲν θά τὰ πιστεύσει ὡς ἀληθεῖς· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κύριος Ὑπουργὸς ὡμίλησε μὲ πολλὴν πικρίαν, μὲ συγχωρεῖ καί ἐμὲ νά εἶπω τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὅλα προέρχονται ἀπὸ σκοπὸν ἀντιπαθείας. Περὶ δὲ τοῦ Παρέδρου Παλαιοκκατούνας, ὃς παρατηρήσῃ τὴν μαρτυρίαν του καί ἐκεῖ θέλει ἰδεῖ τὰ ὄργανα πάθη καί τὰς σκευωρίας.

Τελευταῖον ὡμίλησε καί κατέκρινεν ὡς δημόσιος κατήγορος ὁ Κ. Ὑπουργὸς τὸν ἱερομόναχον Ἰγνατίου. Ἀπ' ὅσα εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργὸς μὲ ἀρχὴν περὶ τὸν κατὰ τὸν μνησθέντος ἱερομόναχου, οὐδαμῶς λέξις ἐξ αὐτῶν ἔχει ἀληθείας, ἐπειδὴ ὁ μόνος ἀνθρώπος εἰς τὸν δῆμον, τὸν ὅπῃον κατοικεῖ, ὅστις σέβεται καί ἀγαπᾶται παρὰ πάντων, εἶναι ὁ ἱερομόναχος αὗτος Ἰγνατίος, καί δὲν εἶχε κἀνὲν δικαίωμα τὸ Ὑπουργεῖον νά ἐνεργήσῃ τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ, διότι δοθείσης παρὰ τοῦ ἱεράρχου ὁδείας εἰς αὐτὸν νά μένῃ ὡς ἐρημέσιος καί πνευματικὸς τοῦ γηορίου, κατὰ συνέπειαν ἐγκυκλίου τῆς Συνόδου καί κατ' αἴτησιν τῶν κατωίκων ἐλευθερώθη ἄπαξ, καί ἡ πράξις τῆς ἐξορίας εἶναι ἀδίκος καί αὐθιγέτος. Πρὸς βεβαιώσιν δὲ τῆς ἐναρέτου καί τιμίας διαγωγῆς τοῦ ἱερομόναχου τούτου καί τῆς ὁποίας χαίρει γενικῆς ἀγάπης παρ' ὅλων τῶν κατοίκων, ἰδοὺ σὰς ἀναγινώσκω τὴν ἀπὸ 20 ἰουνίου 1846 πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σταμνᾶς, καί ἐτέραν ὁμοίαν τοῦ γειτονικοῦ δήμου Λιτωλικοῦ, ὑπὸ στοιχ. Ζ.

Πάτω, Κύριοι, εἰς ἐὼς μὲ τὸ νά παρῇ ἡ ὥρα, καί μένουν τὰ ὑπόλοιπα διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν.

Ἐγγράφη ἀναγνωσθέντα παρὰ τοῦ προαγορευσαμένου Γερουσιαστοῦ.

Στοιχ. Γ.

Λεῖθ. 23.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Λιτωλικοῦ.

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν ὑποταγμένων μελῶν του, συνελθὼν εἰς Συνεδρίαν εἰς τὸ σύνθεσις κατὰστῆμα τῶν Συνεδριάσεων του, σήμερον τὴν 12 Σεπτεμβρίου τοῦ 1846, ἡμέραν πέμ-

ΝΑ.

πταν, ὡραν 10 Π. Μ. κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ ὑπ' ἀριθμ. 619, ἐκδοθεῖσαν συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ 6 τοῦ ἐνεστώτος ὑπ' ἀριθ. 8,201, διαταγῆς τῆς Β. Νομαρχίας Ἀκαρνανοαιτωλίας, δι' ἣς ἀποδοκιμάζει αὐτὴ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 17 πράξιν τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ διατάττει αὐτῇ τὴν ἀποκλήρωσιν καὶ τοῦ δευτέρου-τρίτημο-
ρίου αὐτοῦ, τὴν ὁποῖαν τὸ Συμβούλιον διὰ τῆς μνησθείσης πράξεώς του ἀπεφάνθη καὶ παρστήρησεν, ὅτι δὲν τὴν νομίζει νόμιμον, διὰ τοῦς ἐν αὐτῷ ἐκτεθέντας λόγους καὶ ὅτι ἀδυνα-
τεῖ ὥς ἐκ τούτου νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐτὴν.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπορᾶσιν τῆς ἀνωτέρω Β. Νομαρχίας, δι' ἧς εὐχεραστήθη ν' ἀκρωρώσῃ τὸ σύνολον τῆς ἀνημερίαις τοῦ δήμου τούτου, διὰ τοῦς ἐν αὐτῇ ἀναμερομένους λόγους, καὶ πρὸ πάντων διότι ἔπρεπε νὰ γινῇ ἡ ἐξαγωγή διὰ δύο τριτημόρια τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ οὐχὶ δι' ἐν μόνον.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν γενομένην ἐφίσει τῆς δημοκρατικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου τοῦτου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσω-
τερικῶν, δι' ἣς ἐξαίτεται τὴν ἐξαφάνισιν τῆς ἀκυρωτικῆς ἀ-
πορίσεως τῆς Νομοκράτιας Ἀκυρωτικοῦ καὶ τὴν καθο-
λοκληρίαν ἐπικύρωσιν τῆς προῤῥηθείσης δημοκρατίας, διὰ τοῦς
ἐν τῇ αὐτῇ ἐφίσει ἀναγερομένους λόγους, καὶ πρὸ πάντων
μὴ συμπληρωθείσης εἰπέτι τῇ; ἐξαίτερος ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύ-
σεως τῶν πρώτων δημοτικῶν ἀρχῶν, γενομένης κατὰ τὴν 1
Ἰουλίου 1841, ὡς διαβηλοῦται ἀπὸ τὸ ἐγκλεισμένον ἀντίγρα-
φον τῆς ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1841 ὑπ' ἀριθμ. 2,891 διαταγῆς
τῆς τότε Διοικήσεως Αἰτωλίας, δὲν πρέπει οὔτε εἶναι δι-
κκίον νὰ γενῇ ἐξέλευσις καὶ ἄλλου τριτημερίου ἐκ τοῦ Δημο-
τικοῦ Συμβουλίου, ὡς ἀντιδικονούσης τῆς πράξεως ταύτης εἰς
τὸ ἄρθρον 58 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου καὶ εἰς τὴν ἀπὸ 23
Μαΐου 1846 ὑπ' ἀριθμ. 103 ἐγκύκλιον τοῦ Σ. τοῦτου ὑπουρ-
γείου.

Λαθόν ὑπ' ὅψιν τὴν ἀπόρρασιν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐσω-
τερικῶν ὑπ' ἀριθ. 9.865, διὰ τῆς ὁποίας ἀπυρρίπτεται τῇ ἀπὸ
25 Ἰουνίου Ε. Ε. ἔρπειν τῇ; δημακρασιακῆς Ἐπιτροπῆς Αἰτω-
λικοῦ κατὰ τῆς ἀποράσεως τῇ; Νομαρχίας, διατάττει κατ'
ἐπανάληψιν τὴν ἐκλογὴν μετὰ τὴν ἀπαιτοῦ, ἐκτὸν δραστηριότη-
τα, τηρουμένων ἀκριβῶς τῶν διατεταγμένων, καὶ διὰ τοὺς
ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους καὶ πρὸ πάντων διότι, ἐπειδὴ
παραλλήλως; ὁλοκληροῦ ἐξαιτίας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐκλο-

γῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τοῦ δήμου τούτου, ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐκλογὴ πρὸς ἀντικατάστασιν καὶ τῶν δύο ἀρχαίων τριτημορίων τοῦ Δημοτικῆς Συμβουλίου καὶ ὅχι τοῦ ἐνὸς μόνου, διότι ἄλλως θέλει συμβῆ ὥστε ἐν τριτημορίῳ τοῦ Συμβουλίου τοῦ-
του νὰ ὑπερρεπῇ ὁ ὡςδεα εἶη, καὶ τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸ
ἄρθρον 57 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ὁρίζον, ὅτι τὸ Δημο-
τικὸν Συμβούλιον ἀνανεύσεται ὁλόκληρον κατὰ ἐννεαετίαν, ἐ-
κπερὶ ἂν καὶ κατὰ τὸν διῃσχυρισμὸν τῆς Δημοκρασιακῆς Ἐ-
πιτροπῆς ἡ ἐκτετακτὴ δὲν ἦτο συμπληρωμένη, ὅτε ἐγένετο ἡ
ἐναρξίς τῆς Δημοκρασίας, ἔπρεπε νὰ ἦτο νὰ ληθῇ πρό-
νοια περὶ ἀνανεώσεως καὶ τῶν δύο τριτημορίων, λαμβανο-
μένου ὑπ' ὧν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς
ἐκλογῆς γράνου.

Λαθόν ὑπ' ὅτιν τὴν κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπομάσεως ταύτης διαταγὴν τῆς Νομαρχίας Ἀκαρονασπιτωλίας, ὑπ' ἀριθμ. 6,754 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 23 Ἰουλίου Ε. Ε. δι' ἣς ἐπιτάσσεται αὐστηρῶς νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ δημοκρασία μετὰ τὴν ἀνανέωσιν καὶ τοῦ δευτέρου τριτημορίου, ὅσον τάχος καὶ ἐπὶ ποιῇ ἀσκήσεως ὑπηρεσίας.

Λαβόν ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν κατὰ συνίπειν τῆς ἀπὸ
1 τρέχοντος Σεπτεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 19 πράξεως τοῦ Συμ-
βουλίου τούτου μνημονευθεῖσαν ἀνωτέρω διαταγὴν τῆς αὐ-
τῆς Νομαρχίας ὑπ' ἀριθ. 8,201, χρονολογουμένην τὴν 6 τοῦ
Ἰτακμένου, διὰ τῆς ὁποίας, ἀποδοκιμαζομένης τῆς ἀνωτέρω
πράξεως τοῦ Συμβουλίου, διατάσσεται καὶ αὐθις ἀπειλητικῶς
ἢ ἀποκλήρωσις καὶ τοῦ δευτέρου τριτομορίου αὐτοῦ, ἐπὶ ἀ-
πειλῇ τῶν ὁρισμῶν τοῦ άρθρου 59 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου,
καὶ διασχεψόμενον.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦτο δὲν ἠδυνάθη
νὰ εὕρῃ λόγον νόμιμον, μήτε εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Νομαρ-
χίας, μήτε εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν,
ὡς πρὸς τὴν ἀκύρωσιν τῆς δημοκρατίας τοῦ δήμου τοῦτου
Αἰτωλικοῦ

Ἐπειδὴ καθόσον ἀφορᾷ τὸν λόγον τῆς ἀνανεύσεως καὶ τοῦ δευτέρου τριτημηνίου τοῦ Δημοτικῆς Συμβουλίου τούτου, παρετήρησεν εὐσεβᾶτως, ὅτι καὶ ἡ Νομαρχία καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εὐρέθησαν εἰς ὁμολογουμένην ἀπάτην, καθόσον ἡ ἐξαεῖα δὲν τελευτᾷ, παρὰ τὸν Ιούνιον 1847.

Ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν φαίνεται, ὅτι ὑπὶ-

πασι καὶ εἰς ἀπόφασιν ἀντιπεῖν, καθόσον ὁμολογεῖ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ὅτι δὲν παρήλθε μὲν ἡ ἐξουσία, ἔπρεπεν ὅμως νὰ ληρῇ πρόνοια περὶ ἀνανεώσεως καὶ τοῦ δευτέρου τριτημορίου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς χρόνον, ἐκτὸς ἐὰν ὑποθέσωμεν, οὐχὶ τοσοῦτον εὐπρεπές, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον διεννοήθη νὰ πρακτεῖν τὴν δημοκρασίαν ταύτην μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1847, ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διαταγῆς αὐτοῦ τοῦ Ἰπουργείου πρὸς τὴν Νομαρχίαν νὰ ἐπισπεύτῃ τὴν δημοκρασίαν ταύτην μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην δραστηριότητα, τηρουμένων ἀκριβῶς τῶν διατεταγμένων.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν προσημασθέντων συμπεραίνεται ἀδυστάκτως ἡ βλάβη ἀγνοία τῆς Νομαρχίας καὶ τοῦ Ἰπουργείου τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἡ προαίρεσις προμελετημένη εἰς τὴν πράξιν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἕνεκα τούτου τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εὐρίσκειται εἰς ἀρχαῖαν περὶ τοῦ πρακτεῖν, ἢ νὰ ὑπακούσῃ τυφλῶς εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Νομαρχίας καὶ νὰ παραδίδῃ μετ' αὐτῆς τὴν βῆτὴν διατάξιν τοῦ ἀρθροῦ 58 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, κατὰ τὸ ὅποιον δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐξέλθῃ μέλος τι πρὸ τοῦ προσδιορισμένου κειροῦ, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ἀρθρον 43 ἀναγερομένων περιπτώσεων, ἢ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰς ἐγκληματικὰς συνεκταῖς τῆς ἀνῆλθως ὑπηρεσίας, ἂν καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦτο συμμορροῦμενον ἀκριβῶς μετὰ τὸν Νόμον καὶ σιδόμενον προτιμώτερον αὐτόν, παρὰ τὴν κύχαιρετον θέλῃσιν τῆς ἐξουσίας, παντάπασι δὲν φρονεῖ, ὅτι δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐπιτυχὴς ὑποκείμενον ἐγκληματικῆς καταδιώξεως.

Ἐπειδὴ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦτο παρκατεῖ ὅτι, ἡ Νομαρχία καὶ τὸ Ἰπουργεῖον διὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν καὶ διαταγῶν, οὐχὶ μόνον παραβιάζουσι τὴν ἀπαγορευτικὴν διατάξιν τοῦ ἀρθροῦ 58 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἀλλὰ πρὸς τούτους καὶ τὸ ἀρθρον 117, κατὰ τὸ ὅποιον εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς αὐτοὺς ἐπὶ βερυτάτῃ εὐθύνῃ νὰ παρεμβάλουσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν Δημοτικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἂν ὑπάρχῃ δικαίωμα Δημοτικῶν οὐσιωδῆς καὶ σπουδαίου, εἶναι τὸ νὰ μὴν ἐξέρχεται τι μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ, εἰμὴ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ νυνομισμένου χρόνου.

Ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται παραβιάσεις βῆτων Νόμων δὲν εἶναι δίκαιον νὰ καλύπτονται, καθόσον προτιθέμενται βῆτοι Νόμοι, οἵτινες εἰσὶν πράγματα τοῦ θεμελιώδους Νόμου τοῦ Κρά-

τους, καὶ ὅταν αὐτοὶ παραβιάζονται, παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα αὐτὸ, ἡ δὲ τέλει τοῦ Συντάγματος κατὰ τὸ ἀρθρον 107 ἀφαιρούται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπειδὴ τούτων οἷτοι ἐχόντων τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦτο νομίζει ἰερὸν καθήκον αὐτοῦ νὰ καταγγεῖλῃ τὰ διενεργούμενα κατὰ τῶν Νόμων καὶ κατὰ τοῦ Συντάγματος εἰς τὰ δύο Βουλευτικὰ Σώματα, τὴν τε Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, τὰ ὅποια οὐδὲν ἕτερον ἰμδρ.θίστερον ἀντικείμενον πρέπει νὰ ἔχῃσι παρὰ τὴν τήρησιν τῶν Νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος.

Ἐπειδὴ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦτο, ἐπειριδόμενον εἰς τὸ ἀρθρον 50 ἀριθ. 18 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἐνόμισε καθῆκον ἐκείνου καὶ ἀρμόδιον ἐαυτὸ νὰ συντάξῃ τὴν παρούσαν πρᾶξιν, καθόσον ἡ προκειμένη ὑπόθεσις ἔχει ἀναμφισβήτητον χαρακτῆρα ἀντιπροσωπικοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραβιάζεται, καθόσον παραβιάζεται βῆτως τὸ ἀρθρ. 58 τοῦ αὐτοῦ Νόμου διαπραγματευόμενον περὶ τοιοῦτων δικαιωμάτων.

Ἐπειδὴ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦτο ἐπειριδόμενον ὁμοίως εἰς τὸν ἀριθ. 20 τοῦ ἀρθροῦ 50 τοῦ περὶ Δήμων Νόμον ἐνόμισεν, ὅτι δύναται νὰ ἀποφαινθῇ περὶ ἀποστολῆς ἢ ἀντιπροσώπου τοῦ δήμου, ὅστις νὰ παρουσιάσῃ τὴν παρούσαν πρᾶξιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω πρὸς συντήρησιν τῶν καθεστώτων Νόμων.

Ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται πράξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἂν καὶ πρέπῃ νὰ καθυποβάλλωνται εἰς τὴν ἀρμόδιαν διοικητικὴν ἀρχήν, Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἀναφέρονται αὗται εἰς τὰς ἐξαίρεσεις τοῦ ἀρθροῦ 119 τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου, δὲν χρῆζονται τῆς βῆτης ἐγκρίσεως τοῦ Νομαρχίου, ἐπομένως ἡ παρούσα πρᾶξις κατὰ τὸ ἀρθρον 121 τοῦ αὐτοῦ Νόμου πρέπει μὲν νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Νομαρχίαν, δύναται ὅμως νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ πρὶν τῆς ἐγκρίσεως. Διὰ ταῦτα τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει.

1) Ἀντίγραφον τῆς παρούσης πρᾶξεως νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀχαρνασιτωλίας.

2) ἕτερον ἀντίγραφον τῆς παρούσης νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὁμοῦ καὶ ἀντίγραφα τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας, τῆς ἐρέσεως τῆς Δημοκρασιακῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργείου, τῆς διαταγῆς τῆς Νομαρχίας περὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ τῆς ὑπ'

ἀρ.θ. 19 ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τρέχοντος, πράξεις τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου.

3) Διορίζει ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀντίγραφον τῆς πράξεως καὶ τὰ ἐπισυννημμένα, τὸν Βουλευτὴν κύριον Δημήτριον Λογαθέτην Ζώτον, εἰς δὲ τὴν Γερουσίαν τὸν Γερουσιαστὴν κύριον Τάττην Μαγγίναν.

4) Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἐπιβάλλεται εἰς τὸν Δήμαρχον Αἰτωλικῶ.

Ἐγένετο ἐν Αἰτωλικῶ τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1846.

Τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Σπύρος Καραπάνος.

Νικόλαος Αθανασίου.

Χρήστος Τσάλλας.

Παναγιώτης Καρβελάς.

Σωτήριος Κίτσος.

Κωνσταντῖνος Κότσος.

Πάνος Οἰκονομόπουλος.

Αθανάσιος Παλουκοσουριάς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Αἰτωλικῶ τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1846.

Ὁ Δήμαρχος Αἰτωλικῶ.

Ἰωάννης Οἰκονομόπουλος.

Στοιχ. Ζ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ὁλενείας πιστοποιεῖ.

Ὅτι ὁ Ἱερομόναχος Ἰγνάτιος παροικήσας εἰς τὴν ἑπαρχίαν Μεσολογγίου πρὸ χρόνων ἱκανῶν ἐξελέξατο ὡς μονὴν τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς αὐτῆς ἑπαρχίας κείμενον μοναστήριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος· ὅτι διαλυθείσης τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Μονῆς, οἱ δημόται τοῦ δήμου Ὁλενείας, γνωρίζοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἐνάρετον καὶ φιλήτηχον διαγωγὴν τοῦ διαλυθέντος Ἱερομονάχου, καὶ στερούμενοι ἱερέως καὶ πνευματικοῦ πατρὸς, ἐζητήσαντο παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιερέως Πορφύριου, ὅπως προσλάβωσιν αὐτὸν, καὶ ὡς πνευματικὸν, καὶ ὡς ἐφημέριον τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Σταμνᾷ ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου, καὶ προσέτι νὰ παιδαγωγῇ καὶ τὰ τέκνα τῶν.

Ὅτι ὁ ἀειμνήστος Ἀρχιερεὺς Πορφύριος, δικαίως τὴν αἵτησιν τῶν διαλυθέντων δημοτῶν, ἐπέτρεψεν εἰς τὸν διαλυ-

φθέντα Ἱερομόναχον νὰ μεταβῇ καὶ παροικήσῃ, ἐργαζόμενος τὰ πνευματικά του καθήκοντα μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν.

Ὅτι ὁ διαλυθείς Ἱερομόναχος διέκρινε ἤδη τὸ ἐξηκαστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς ἐνταύθα διαμονῆς του, διέκρινε τὸ στάδιον τῆς ζωῆς του ἀμέμπτως καὶ εἰρηνικῶς, ὡς θεοσεβῆς, ἀναφανὴς εἰς τοὺς κατοίκους ἐν θερμῷ ἀντιλήπτορ καὶ προστάτης εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν.

Ὅτι ἡ διαλυθεῖσα φήμη περὶ τῆς ἀπελάσεως τοῦ διαλυθέντος εἰς ὅποιον δῆποτε διατηρούμενον μοναστήριον ἔγαρην, ἢ ἄλλως, ἡ διὰ τῆς βίβης μετακλίσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Αἰγιαλίᾳ μοναστήριον ἔστρεψε θλίψιν μεγάλην καὶ λύπην ἀπαρχμύθητον εἰς ὅλους σχεδὸν ἐν γένει τοὺς κατοίκους, ὡς στερούμενους ἐνὸς ταυτοῦ, ἐνκράτου πνευματικοῦ πατρὸς, καὶ ἀναγκαίου εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν.

Χάριν λοιπὸν τῆς ἀληθείας ἐκδίδεται τὸ παρὸν πρὸς εἰςτιμὸν τῶ ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Ἐν χωρίῳ Σταμνᾷ, τὴν 20 ἰουνίου 1846

Ὁ Πρόεδρος

καὶ τὰ μέλη.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Αἰτωλικῶ πιστοποιεῖ.

Ὅτι ὁ Ἱερομόναχος Κ. Ἰγνάτιος παροικήσας ἐν τῇ ἑπαρχίᾳ Μεσολογγίου πρὸ χρόνων ἱκανῶν ἐξελέξατο ὡς μονὴν τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς αὐτῆς ἑπαρχίας κείμενον μοναστήριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.

Ὅτι διαλυθείσης τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Μονῆς, οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Σταμνᾷ τοῦ δήμου Ὁλενείας, γνωρίζοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἐνάρετον διαγωγὴν τοῦ, ἐζητήσαντο παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιερέως Πορφύριου, ὅπως προσλάβωσιν αὐτὸν καὶ ὡς πνευματικὸν καὶ ἐφημέριον τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Σταμνᾷ ἐκκλησίας τῶν, καὶ προσέτι νὰ παιδαγωγῇ τὰ τέκνα τῶν.

Ὅτι ὁ ἀειμνήστος Ἀρχιερεὺς Πορφύριος, δικαίως τὴν αἵτησιν τῶν διαλυθέντων δημοτῶν, ἐπέτρεψεν εἰς τὸν μεταβῆντα Ἱερομόναχον νὰ μεταβῇ καὶ παροικήσῃ, ἐργαζόμενος τὰ πνευματικά του καθήκοντα μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν καὶ ὅτι εἰς ὅλον τὴν ἐποχὴν τῆς ἐν Σταμνᾷ παροικίας του μέχρι τοῦδε, ὁ μεταβῆς Ἱερομόναχος ἐδείχθη διαγιγνέσκων καὶ φιλήτηχον καθόλου αὐτὸ τὸ διάστημα.

ΣΤΟΙΧ. Δ.

A010 12.973

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ Ὑποργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ σώματος τῆς Χωροφυλακίης.

Τὸ δυνάμει τῆς ὑπ' αὐτῷ 11,644 ἀπὸ 10 Ἀγροῦτου Τ. Κ. διαταγῆς μας ὅτι τὰς διαταγὰς τῆς Μοιραρχίας Ἀγαλλιῶτος τεθὲν ἀπόσπασμα τοῦ ἱππικοῦ, διὰ νὰ συντελῇ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, θέλει διατελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ὑπομοιραρχοῦ Πόργου, ὅστις ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Κ. Νομάρχου καὶ Ἐπαρχοῦ Ἠλίας, θέλει τὸ μεταχειρίζεσθαι πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας, κατὰ τὰς ἐνεργουμένους ἤδη δημοτικὰς ἐκλογὰς, πρὸς διασκέδασιν καὶ ἀπάντησιν πάσης ἐνδεχομένης ταραχῆς καὶ πρὸς εὐτακτον ἀποπεράτωσιν τῶν ρηθειῶν ἐκλογῶν. ὅθεν προσηκάζει νὰ ἐκδώσῃτε ἀμέσως τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας καὶ διαταγὰς.

Αθήναι, 5 Σεπτεμβρίου 1846.

Ο Υπουργός
Κ. Τζαβέλλας

Σπ. 7:7. E.

Acc0. 3,574.

• Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Περὶ νουαν. Μεξίας κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν Καλαβρότων.

Καὶ πρὶν ἢ λάβω τὴν περὶ τῆς Νομαρχίας ἐν τῇ περιο-
δείᾳ μου διαδεδωθεῖσάν μοι διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου ὑπ' ἀριθ.
6,624, εἶχον ὑπ' ὄψιν τὰς ἐγγράφους καταθέσεις διαφόρων κα-
τοίκων τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ἀκόμη καὶ τὰς θετικωτέ-
ρας καὶ βρασιμωτέρας πληροφορίας, ὅσας ἐκ τῆς θέσεώς μου ἐ-
πορίσθην περιοδεύων, ἐξ ὧν προκύπτει ἀναμφέλεκτος ἡ κατὰ
τὴν ἐπαρχίαν Καλαβρύτων τρομερὰ ἀργυρολογικὰ περὶ τὴν νο-
συλλεξίαν ἐν γένει, ἐνοχοποιεῖσα τὰ μέγιστα τὴν ἐξουσίαν ἀ-
πέναντι τῆς κοινῆς γνώμης.

Εἶναι μὲν λυπερὸν, ἀλλ' ἀληθέστατον ἐπίσχε, ὅτι ἄτομα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀναγκάζονται αἰδοῦμενος νὰ σιωπήσω, διότι αἰδοῦμαι ἐμκευτὸν, ἐκτιμῶ τὰς ἀξιώσεις των, διὰ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν εὐμένειαν τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας κήδομαι τὴν τιμὴν καὶ τὴ ὀφειλόμενον εἰσbas, πλὴν δὲν δύναμαι παρὰ νὰ

ἐπανάλωσω μὲ τὴν εὐλαβικήν παρρησίαν ἐκείνην, ἥτις ἀείποτε
μὲ χαρακτηρίζει, ὅτι μάλιστα τρομερῆς ἀργυρολογίας ἐξήκο-
λουθη μὲ τὸν πλέον αἰσχυρὸν τρόπον νὰ ἀσχάτῃ τοὺς κα-
τοίκους τῆς ἱστορικῆς ἐπαρχίας Καλινδρόβιων, ἀργυρολογουμέ-
νους κατὰ τὴν νομοσυλλέξιν, ἐνῶ κατὰ δυστυχίαν εἰσέτι καὶ
οἱ νομοσύλλακτοι τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης καθυστεροῦνται ὅλοι σχε-
δὸν ἀναιδέστετα.

Δὲν ὑποβάλλω εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ὁποίας εἶω ἀνὰ χεῖ-
ρας καταθέσει, καὶ σημειώσῃς ἄλλας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου
περὶ τῆς νεοσυλλεξίας, αἰδούμενος, ὡς προεῖπα, ἐμαυτὸν καὶ
μηδὲ ἀνέχῃν νὰ ἐγκαταλείψω ἀνακρίνων ἐπιστήμως τὸν ἐν
Καλαβρύτοις Ἐπαρχον, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου, ἐνο-
χοποιουμένων ἰδίῳ, καὶ ἄλλων προσώπων.

Δύο χιλιάδες, ὡς ἔγγιστα, τάλαντα ἐπυλλέχθησαν καθ' ὅλους τοὺς δέμους τῆς ἑπαρχίας τῶν Καλαβρύτων ἀπὸ τῶν διαφόρων κληρῶν ἐξαιρεθέντας καὶ μὴ. Εἶναι δὲ ἐνοχὸς εἰς τὰς περὶ τὴν νεοσφαλεῖαν τοῦ παρελθόντος ἔτους τῆς προκειμένης ἑπαρχίας ὁ ἑπαρχὸς κύριος Καλαμίδας· ἐνέργησεν οὗτος τὰ ἐπ' αὐτὸν, πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν κατὰχρήσεων· ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἑπαρχοῦ ἐγένοντο ὅλα ταῦτα· τὸ ὑπουργεῖον ἐκ τῶν ἀκολούθων περιστατικῶν ὡς ποιοῦσιν τὸ ἀλλοθιζόντων συμπέρασμα.

Νεοσυν. Λεξία τοῦ 1845.

α) Εκ του δήμου Φορίδος προσήλθαν 30 κληρικοί
εις τὸ Ἐπαρχεῖον, ἐξ ὧν ἐξήρθησαν 29 καὶ εἰς μόνος ἐγένετο
παραδεχτός.

6.) Ἐκ τοῦ δόξου Κλειτορίας προσέχθησαν 27, ἐξ ὧν ἐξή-
 ρέθησαν οἱ 15 καὶ ἐγένοντο παραδεκτοὶ οἱ ὑπὸ τοῦ κλήρου
 5, 7, 10, 15, 17, 18, 21, 21, 25 καὶ 26.

5, 7, 10, 13, 17, 18, 21, 24, 25 καὶ οἱ ἄλλοι
 γ.) Ἐκ τοῦ δήμου Νωνάκριδος: προσήχθησαν 54, ἐξ ὧν οἱ
 32 ἐξηρέθησαν, 18 ἐσχυμειώθησαν ὡς ἀνύπακτοι καὶ ἐγένοντο
 παραδεκτοὶ οἱ ὑπὸ τοῦ κλήρου: 5, 36, 38 καὶ 40.
 30 ἐξ αὐτῶν ἐπέ-

δ.) Εκ τῶν δέμων φιλόνης προσηύθησαν 30, ἐξ αὐτῶν ἐξ-
 νοντο παραδεκτοὶ οἱ ὑπὸ τοῦς κλήρους 15, 18, 20, ὅλοι δὲ
 οἱ λοιποὶ 27 ἐξήσθησαν.

οἱ λοιποὶ 27 ἐξήρεθησαν.
 ε.) Ἐκ τοῦ δήμου Ἀροκραίας προσέχθησαν 29, ἐξ ὧν οἱ
 ὑπὸ τοῦ; κλήρου; 2, 3, 4, 5, 11, 24 καὶ 25 ἐγένοντο πα-
 ραδικτοὶ, οἱ δὲ λοιποὶ 22 ἐξήρεθησαν.

5.) Εκ του δήμου Κερπινής προσήχθησαν 15 και ουδείς έγινετο παραδίκτος.

ζ.) Τὸν ἱατρὸν κύριον Πιλαπίδην οὐδέποτε παρέλαβεν εἰς τὴ στρατιωτικὴν Συμβουλίαν ὁ Ἐπαρχος Καλαβρύτων, καὶ τοιούτως διαταχθεὶς νὰ τὸν συμπεριλάβῃ, ὅτε κατὰ τὸν ἀπελθόντα ἱκανοῦριον μετέβην εἰς Καλαβρύτα. Εὐχριστούμενον τὸ Ὑπουργεῖον ἄς λαβῇ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀποσταλλομένην ἐξέτασίν του.

Γενικῶς δὲ προσήχθησαν καὶ ἐξήρέθησαν ἐκ τῆς νεοσυλλεξίας τῶν παρελθόντων ἐτῶν δι' εἰδικῆς κληρώσεως:

α.) Ἐκ τοῦ δήμου Καλαβρύτων προσήχθησαν 6 καὶ παραδέχθησαν δύο, 2.

β.) Ἐκ τοῦ δήμου Νονακρίδος προσήχθησαν 7 καὶ παρέδεχθη εἷς, 1.

γ.) Ἐκ τοῦ δήμου Καλλιωνείας προσήχθησαν 4, καὶ παρέδεχθη εἷς, 1.

δ.) Ἐκ τοῦ δήμου Βλασίας προσήχθησαν 2 καὶ ἐξήρέθησαν ἀμφότεροι.

Τὸ ὅλον τῶν προσκλήντων ἐκ μὲν τῆς εἰδικῆς κληρώσεως κληρούχοι 50, ἐξ ὧν μόνον 13 ἐγένοντο παραδεκτοί, ἐκ δὲ τῆς τοῦ 1845 νεοσυλλεξίας προσήχθησαν 196 κληρούχοι, ἐξ ὧν παρεδέχθησαν 40 καὶ ἐξήρέθησαν οἱ 156, οἱ πλείστοι λόγῳ διοικητικῇ· ἀλλὰ τὴν νέαν ταύτην νομολογίαν τοῦ κυρίου Ἐπαρχου, ὅτι οἱ διοικητικῶς ἐξαιρούμενοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν, πρώτην ἔδη φορὰν βλάπτει εἰσαγομένην.

Τοιαύτη τύχη σχεδὸν παρεκολλήθη καὶ εἰς τοὺς παρὰ τῶν λοιπῶν δήμων προσκλήντας κληρούχους· μεταξὺ δὲ τῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω δήμους σημειουμένων, ὡς ἱκανοὺς παραδεχθέντας· οἱ πλείστοι τούτων ἐγένοντο παραδεκτοί, ζητηθείσης ἀναθεώσεως· ὥστε τοῦ μέσου τούτου ἐλλείποντος, οὐδεὶς τῶν νεοσυλλεγμένων ἤθελεν εἰσθαι κατατεταγμένος εἰς τὸν στρατόν.

Ὅτι δὲ ὅλοι οἱ ἐξαιρέδεντες ἐξήρέθησαν δυνάμει μεταλλικοῦ, ἀπόδειξις τὸ ὅτι μηδεμίαν κατεβλήθη προσπάθεια ἢ θέλησις πρὶν ἐκτελεσθῇ αἰτήσεις δι' ἀναθεώρησιν.

Ἐάν ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον εὐχριστεῖται διὰ νὰ γνωρίσῃ γυμνῇ τὴν ἀλήθειαν, ἄς διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν δαπάνῃ τοῦ στρατολογικοῦ Συμβουλίου Καλαβρύτων, τὸ ὅποιον ἐγένετο παραίτιον τῆς καθυστέρήσεως τούτων νεοσυλλεγμένων καὶ τοσαύτης καταχρήσεως, διὰ νὰ πεισθῇ ἐναργέστερον εἰς τὰς παρατηρήσεις μου.

Ταῦτα υποβάλλων ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργείου ἐπικαλοῦμαι τὴν σύντονον προσοχὴν αὐτοῦ, ἐάν θέλῃ νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς δυστυ-

χεῖς κατοίκους ἀπὸ τὴν πλάνην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνέχεται νὰ καταβιβάζονται ἀργυρολογούμενοι δημοσίαι, καὶ ἀπ' ἑτέρου νὰ δώσῃ ἐν παράδειγμα πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους, οἵτινες καταχρόμενοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, ἐξουσιάζουν τὴν ἐξουσίαν καὶ μηδενίζουν τὴν ἀξίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Πάτρα, τὴν 5 ἰουνίου 1846.

Εὐπειθέτατος

ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Πιλίδος
Δούκας Κ. Δούκας.

Στοιχ. Β.

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι, δημόται Ἀμοργοῦ καὶ μέλη τοῦ Δημοκρισιακοῦ Συνεδρίου, μετ' ἑκείνων ἐκβίτομεν τὴν ἀδικίαν καὶ μεροληπιτικὴν πράξιν τοῦ Κ. Α. Ἐδιπίδου, Ἐπαρχου, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διόρθωσιν πρὸς ἡμετέραν μακ.

Ὁ Κ. Ἐπαρχος Θήρας, ἐλθὼν τὴν 13 τοῦ τρέχοντος μηνός ἐν μισσηβρίᾳ εἰς Ἀμοργόν, προσεκάλεσεν ἐγγράφως πρὸς συγκρότησιν τοῦ Δημοκρισιακοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὴν 15 τοῦ ἰαυτοῦ μηνός, εἰς ἡμέραν, κατ' ἣν ἦτον ἀδύνατον νὰ συνέλθωσιν ὅλοι μετ' ὅλης τῆς παρατηρήσεως, ὅτι περιμένονται δύο ἀπὸ Νάξου καὶ εἰς ἀπὸ Θήραν, ὅτι ἐξήτασε νὰ ἐλθῇ μετὰ τοῦ Κ. Ἐπαρχου, ἦτοι μετ' αὐτὸ πλοῖον, ἀλλ' ὁ βόρθεις Ἐπαρχος Κ. Ἐπαρχος, ὡς δὲν ἐπεριόρισθη εἰς τὴν ἀδικίαν τοῦτο νὰ ἀρῇ, σὺ τὸν Δημοτικὸν Σύμβουλον Κύριον Δ. Νομικὸν εἰς Θήραν, ἀλλ' ἐστέρησε καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸν ἕτερον Σύμβουλον Ἀντ. Φωτριέρ, καὶ ἀπὸ ἐνῆς ἐκ τῶν μάλ्लον φορολογουμένων αἰτήσεις ἐβλήσαν τὴν 15 Αὐγούστου, ὅτε εἰδοποιήθησαν.

Αἱ δεήσεις καὶ παρακλήσεις τῶν ὑποφαινόμενων τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ πρῶτον τὴν ἐξέλευσιν τοῦ ἀρχαίου τριτημορίου, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ σχηματίσῃ τὸ Δημοκρισιακὸν Συνέδριον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 58 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἀπέβησαν μάταιαι, καθότι ὁ Ἐπαρχος ὄχι μόνον ἐκώλυσε εἰς τὰς νομίμους αἰτήσεις μας, ἀλλὰ καὶ γενόμενος παρὴς τῆς περὶ ἐξελείψεως τοῦ τριτημορίου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Β. Ὑπουργείου (πρὸς τὸν Δήμαρχον Ἀρχαγιάς) ἐπέμεινε νὰ ἀποστείλῃ τὸν

ἀξιοματικὴν τῆς Φάλαγγος νὰ κρίνῃ διὰ τῆς βίης τινὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ νὰ ἀπειλῇ αὐτὰ, ἐνῷ αὐτοὶ ἐχρῶνται νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν ἐγγραφὸν πρῶτον κλησὶν του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 79 τοῦ περὶ Λόγων Νόμου. Ὁ τρόπος αὗτος εἶναι ἀνέκδοτος εἰς Διοικητικὸν χαρακτῆρα, διότι τοιαῖς μὲν εὐρισκόμενοι ἐντὸς τῶν νόμων τοῦ δήμου μας ἐπηρεάζονται νὰ ψηφισθῶσιν, ἐκείνη τῆς πρωτοδικουμένης βραχυτάτης προθεσμίας, καὶ τίτσοις ἐν ἐνεργείᾳ Δημοτικοῖς Σύμβουλοι ἐθεωρήθησαν παρὰ τοῦ Ἐπαρχοῦ πικρυνόμενοι, ὡς ἐξελθόντες, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τῆς κατὰ τὸ 1841 γενικῆς κληρώσεως, ἐνῷ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 88 τοῦ Δημοτικοῦ Νόμου καὶ τῆς αὐτῆς ἡμετέρας διατάξεως τοῦ Ἰπουργείου, ἡ τότε ἐνεργηθεῖσα κλήρωσις ἐθεωρεῖτο μόνον διὰ τὰ τίτσοις ἐξελθόντα μέλη.

Ὁ Ἐπαρχος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἀρχιμαχίτους νὰ ἐκλιζώσιν ἀνθρώπους τῆς ἐμπειροσύνης των, διὰ νὰ γράψωσι τὰ ψηφιδελτία των, ἀρήτα· τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ἓνα μόνον τῶν ἀρχιμαχίων, ἐνέργηται ἐπίσης τὴν δικλογίαν τῶν ψήφων, κελευσθέντων τῶν ὁριθῶν, χωρὶς νὰ ἀναγκασθῇ, οὔτε τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ψηφιδελτίων, οὔτε τὰ ἐμπειροχόμενα ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν υποψηφίων. Ἀλλ' ὅφ' οὗ καταχώρησαν εἰς τὸ πρωτόκολλον ὀνόματα τῆς θελήσεώς του, δὲν ἔκλυσε τὰ ψηφιδελτία, ἀλλ' ἐδηματίευσεν μόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, ἐναντίον τῶν καθιστώμενων Νόμων.

Διὰ ταῦτα καὶ δι' ὅσας αἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης δοθεῖσαι πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνστάσεις διαλαμβάνονται πικρυνόμενοι, περισκαλοῦμεν τὸ Β. Ἰπουργεῖον, τὸ περὶ πολλοῦ ὑπερκαπιζόμενον τὰ ἱερὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν, νὰ διατάξῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν υποψηφίων τῆς θέσεως τοῦ Δημάρχου, ὅσον ἐνιστά τάχινον, καὶ ἀποστείλῃ συνάμα ἀντιπροσωπεύον τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἐκ νέου ἡ ἐκλογὴ αὕτη μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην ἀμεροληψίαν καὶ δικαιοσύνην.

Πεισισμένοι, ὅτι θέλομεν εἰσκακοσθῆναι εἰς τὰς δικαίας ταύτας αἰτήσεις μας, υποσημασιώμεθα εὐσεβῶς.

Ἐν Ἀμαρῳ, τὴν 15 Αὐγούστου 1846.

Οἱ εὐπειθέστατοι
Γεώργιος Κισούστα.
Θεοφάνης Γρίσπος.
Νικόλαος Ἀλεξανδράκης.

Στοιχ. Α.

Πρὸς τὸ Δημοκρατικὸν Συμβούλιον Οἰκιάδος,
τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1846.

Τὸ ἤδη σχηματισμένον Δημοκρατικὸν Συμβούλιον, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν υποψηφίων τῆς θέσεως Δημάρχου, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ διὰ Βασ. διατάγματος παυθέντος Δημάρχου Οἰκιάδος, ἐ σχηματίσθη περικύτως διὰ τοὺς ἀκολουθοῦντες λόγους.

Τὸ Δημοκρατικὸν Συμβούλιον, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ 1841 ἔτος ἐψηφισθῆται διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ παυθέντος Δημάρχου, αὐτὸ ἐπρεπε κατὰ τὸν Νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐπικρατήσαν αὐτὴν ἀρχὴν νὰ λάβῃ μέρος τοῦτο μὴ γενομένου, ἡ ἐκλογὴ γενικὴν ἀρχὴν νὰ λάβῃ μέρος τοῦτο μὴ γενομένου, ἡ ἐκλογὴ εἶναι παράνομος, ἀντισυνταγματικὴ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀκυρος.

Τὰ μέλη, τὰ ὅποια ἀπέρριζον τὸ Δημοκρατικὸν Συμβούλιον τοῦ 1841 εἰσὶν οἱ 6 Δημοτικοὶ Σύμβουλοι, καὶ οἱ Ν. Μαχρινόπουλος, Γ. Τσικνέας, Σπύρος Παπατῆς καὶ Εὐστάθιος Αχινός, μᾶλλον φορολογούμενοι ἀριστεῖοι, δὲ, οἱ Κωνσταντῆς Νικούα, καὶ, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάννου Κολλαρά, ἀναπληροῦται ἀπὸ τὸν τότε καὶ ἤδη μᾶλλον φορολογούμενον καὶ ἀριστεῖον Εὐστάθιον Μπαζούλην.

Ἀλλ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε σχηματισθῇ νέον καὶ ἐναντίον τοῦ Νόμου Δημοκρατικὸν Συμβούλιον, πάλιν δὲν πρέπει νὰ ληθῇ ἐν τῇ ἀγορᾷ μᾶλλον φορολογούμενοι καὶ ἀριστεῖοι, πρέπει τούλάχιστον νὰ θεωρηθῇ ἡ πραγματικὴ φορολογία κατὰ τὰ διπλότυπα ὅλων τῶν ἐτῶν.

Τί κοινὸν μεταξὺ Πανσελίου Κίτταλη καὶ Δημοκρατικοῦ Συμβουλίου, ἂν, διότι εἶναι ἀνθροπολογικῶς τῆς Β. Φάλαγγος, πρέπει νὰ προηγηθῇ, ἐνταῦθα ὑπάρχοντες τοιοῦτοι ἀρχιμαχοὶ καὶ ἀντίμαχοι κατὰ τὸν βαθμόν. Ἀν ὡς μᾶλλον τῶν ἀριστεῖων φορολογούμενων, αὗτος δὲν πληρῶναι οὔτε ἐν καὶ μόνον λεπτῶν φόρον. ἐνῷ καὶ ὁ χαλκὸς πληρῶναι πάντα δραχμὰς ἐπιτέδευμα κατ' ἔτος.

Ἀπέναντι τοσούτων καὶ τηλικούτων πικρυνόμενων, κρίνομεν περιττὸν νὰ ἀναπτυχθῶμεν περαιτέρω, ἐπιφυλακτόμενοι ἐν κειρῶ τῶ προέχοντι καὶ καθόσον μάλιστα ἐλπίζομεν, εἰ ἄμα ἡ Β. Νομαρχία πληροφορηθῇ περὶ τοῦ γεγονότος, θελεῖ

καταστρέψει τὸ ἐπὶ τοῦ ψεύδους καὶ παρανομίας ἐγχειρόμε-
νον σήμερον οἰκοδόμημα.

Υποτημειούμεθα εὐσεβῶς.

Πέτρος Παπαῖ Σωτήριος.

Πέτρος Μπακουλάς.

Δημήτριος Μοσχολίτης.

Ἐπομένως ὁ Κ. Πρόεδρος ἀνακηρύσσει εἰς τὸ Σώμα, ὅτι
αὐτοὶ θέλουσιν συνελθεῖν τὰ τελέματα, διὰ νὰ λάβωσι, ὑπ' ὄψιν
τὸν προϋπαλογοισμὸν καὶ ἐκλέξωσι τὴν ἐπιτροπὴν των, καὶ λύει
τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστάκος πούλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1846, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρως ἀποτελοῦντος τὸ Σώ-
μα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν
περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης Συνεδριάσεως ἀναγνωσθέν-
τα ἐπικυροῦνται.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ σχηματισμοῦ Νομαρχιακῶν
Συμβουλίων Ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκει ἐπομένως περὶ αὐτοῦ
ἐκθεσιν, ἐργασαν ὡς ἑξῆς.

Ἐκθεσις.

Τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ περὶ τῶν Νο-
μαρχιακῶν Συμβουλίων Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι,

Ὁ ὀργανισμὸς τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων εἶναι
ἔργον σπουδαιότατον καὶ ἄξιον τῆς βαθυτάτης τοῦ

φρονήμου Νομοθέτου μελέτης, ὡς ἀπαρτίζον μέρος
συμπληρωτικὸν τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες συμμε-
ρίζονται μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν Διοίκησιν τῆς κοι-
νωνίας, διότι ἡ μὲν Κυβέρνησις ἔχει τὴν διεύθυνσιν
καὶ κατάρτυσιν τῶν γενικῶν συμπερόντων τοῦ Κρά-
τους, αἱ δὲ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ τὴν τῶν μερικωτέρων συμ-
περόντων τοῦ λαοῦ.

Ἄλλ' ὅσον τὸ ἔργον εἶναι σπουδαῖον, τόσον καὶ αἱ
ἀναφύμεναι δυσκολίαι εἶναι πολλαὶ καὶ μεγάλαι. Ἐν,
ἡ δὴ παραδείγματα ἀρκοῦν εἰς ἀπόδειξιν. Εἰς τὴν Γαλ-
λίαν εἰσῆχθη περὶ τούτου Νομοσχέδιον κατὰ τὸ 1829,
ἀλλ' ἀπορρίφθην. ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν νὰ προ-
σφύγῃ εἰς δεῦτερον, τοῦ ὁποίου ἡ συζήτησις μόλις ἐ-
τελείωσεν κατὰ τὸ 1833. Τοιοῦτον Νομοσχέδιον εἰσῆχ-
θη καὶ εἰς τὴν Βελγίαν, κατὰ τὸ 1831· ἀλλ' ἡ συζήτη-
σις τοῦ ἐκυματίζετο ἕξ περίπου ἔτη.

Αἱ δυσκολίαι αὗται ἠνάγκασαν καὶ τὴν ἡμετέραν Ἐ-
πιτροπὴν, νὰ λάβῃ τὸν ἀναγκαῖον καιρὸν νὰ μελετήσῃ
ὠριμώτερα τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον. Τὰ ἀποτελέ-
σματα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐργεταὶ νὰ σῶς ὑποβάλλῃ σή-
μερον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου,
καὶ συμφωνεῖ μετὰ τὸν Ὑπουργὸν καὶ ὡς πρὸς τὴν τῶν
Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων περιττότητα. Εἶναι ἀληθι-
νόν, ὅτι δὲν ἐννοεῖ καμμίαν κατάργησιν Συμβουλίων·
θέλει ὁμως νὰ περιορισθῇ ἡ Δημοτικὴ διαχείρησις εἰς
δύω μόνον βαθμοὺς· τρίτος βαθμὸς, ὅχι μόνον περιτ-
τὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ βλάπτει τὴν ἀπλότητα τῆς ὑπε-
ρεσίας, καὶ γίνεται πρόσκομμα εἰς τὴν ἀπαιτουμένην
γοργότητά της. Εἶναι ὁμως ἐναντία, καθόσον νομίζει
τὸ Νομοσχέδιον ἀτελεῖς καὶ κολοβόν, διότι δὲν συμπε-
ριλαμβάνει ὅλα τὰ μέρη τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν Δημοτι-
κὴν διαχείρησιν.

Ἰσως ἡ γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς φανῇ κατὰ πρῶ-
την φορὰν παράδοξος· διὰ τοῦτο αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην
νὰ ἐξηγηθῶμεν. Διὰ νὰ κάμῃ τις ὁποιονδήποτε

ἔργον, ὅσον ἐνέσται, τέλειον, πρέπει νὰ συναρμολογήτῃ τὰ μέρη μὲ τὸ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον μὲ τὰ μέρη, διὰ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν ἀπαιτουμένην ἁρμονίαν, μητέρα ὅχι μόνον τῆς καλλονῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς στερεότητος. Ὅταν ὁμως δὲν ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν, εἰκὴ μέρος τοῦ ἔργου, εἶναι ἀδύνατον νὰ φυλάξῃ τὴν ἁρμονίαν ταύτην. Ἄν κανεῖς, καθ' ὑπόθεσιν, ἀναδεχθεῖς νὰ ἀνοικοδομήσῃ παλαιὰν καὶ σαθρὰν οἰκίαν, περιορισθῇ νὰ ἀνεγείρῃ μέρος αὐτῆς, ἀφίνων τὸ λοιπὸν ἐτοιμόρροπον, ἢ μάλιστα νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν οἰκοδομὴν μὲ νέαν καὶ δυνατὴν στέγην, διατηρῶν ἀνέπαφα τὰ σαλευόμενα θεμέλια καὶ τοὺς ἐρειπωμένους τοίχους, ἢμπορεῖ νὰ νομισθῇ καλὸς ἀρχιτέκτων; δύναται τὸ ἔργον τοῦ νὰ ἦναι εὐχρηστον εἰς κατοικίαν;

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει βέβαια καὶ εἰς τὰ Νομοθετικὰ ἔργα. Πόθεν προήλθον, παραδείγματος χάριν, εἰς τὸν περὶ Νομαρχιῶν Νόμον τὰ περυσινὰ λάθη, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύονται ἀπὸ αὐτὸ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον; Ὁ Ὑπουργός, περιορισθεὶς εἰς ἓν μόνον μέρος τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, τὰς Νομαρχίας, εἰτήγαγε τρεῖς βαθμοὺς Διοικήσεως, τὸν Νομαρχικόν, τὸν Ἐπαρχιακόν, καὶ τὸν Δημαρχικόν· ἀλλ' ἡ πείρα δὲν ἄργησε νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀτοπίαν τῆς πολυσυνθέτου καὶ διὰ τοῦτο δυσμεταχειρίστου Διοικητικῆς μηχανῆς· διὰ τοῦτο ἐφέτος ὁ αὐτός Ὑπουργός προτείνει τὴν κατάργησιν τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλιῶν, διὰ νὰ φυλάξῃ εἰς τὴν Δημοτικὴν τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν δύο μόνον βαθμοὺς διαχειρήσεως, καὶ νὰ κάμῃ τὴν μηχανὴν αὐτῆς ἀπλουστεράν καὶ εὐχρηστον.

Εἶναι ἄξιον σκέψεως, ὅτι εἰς τὴν Βελγίαν, προταθέντος τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλιῶν Νομοσχεδίου, ἡ Γερουσία δι' ὅσους λόγους ἐξεθέσαμεν δὲν συγκατένευτε νὰ ἐμβῇ εἰς συζήτησιν αὐτοῦ, πρὶν εἰσαχθῇ καὶ ὁ περὶ Δημοτικῶν Συμβουλιῶν Νόμος. Δύω ἔτη ἢ μὲν Κυβέρνησις ἐπρότεινε τὴν συζήτησιν, ἢ δὲ Γερουσία τὴν ἀνέβηκεν, ἐωσοῦ, εἰταχθέντος καὶ

τοῦ δευτέρου Νομοσχεδίου, ἐσυζητήθησαν ἀμφότερα, τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου.

Ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον ἐφοβοῦντο εἰς τὸν ξένον ἐκείνον τόπον, εἶναι βέβαιος δι' ἡμᾶς, ἂν δεχθῶμεν τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου ἀποχωρισμένου ἀπὸ τὰ Δημοτικά Συμβούλια. Καὶ πρῶτον πάντων ἰανοίγομεν μοτικὰ Συμβούλια. Καὶ πρῶτον πάντων ἰανοίγομεν χάσμα μέγα μεταξὺ τῶν μενόντων Δημοτικῶν Συμβουλιῶν καὶ τῶν εἰσαγομένων Νομαρχιακῶν, καταργούντες τὰ ἐν τῷ μέσῳ κείμενα Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια. Αἱ ἐξ ἀνάγκης παρεπόμεναι φυσικαὶ καὶ ἠθικαὶ μεταξὺ αὐτῶν ἀποστάσεις ἀφανίζουσιν τὴν ταχύτητα τῆς ἀπαιτουμένης ἀνταποκρίσεως τῶν, καὶ παρᾶλυσουν τὰς σχέσεις καὶ συναφείας, αἵτινες προσεγγίζουσιν καὶ οἰκειοῦσιν τὰ Συμβούλια ταῦτα, τὰ συνδέουσιν πρὸς ἀλλήλα, καὶ παρέχουσιν εἰς αὐτὰ ζωὴν ἀληθινὴν καὶ ἐνεργητικὴν. Κινδυνεύομεν μάλιστα νὰ ὀργίσωμεν τὸ Δημοτικὸν μας οἰκοδόμημα ἀπὸ τὴν στέγην, καὶ νὰ τελειώσωμεν μετὰ καιρὸν εἰς τὰ θεμέλια.

Ἄν ὁμως εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλιῶν συμπεριλάβωμεν καὶ τὰ Δημοτικά, αἱ προκύπτουσιν ἐντεῦθεν ὠφέλειαι εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξιαι. Τοῦτο μάλιστα συμβιβάζεται οὐσιῶδως μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. Ποία εἶναι τῷ ὄντι ἡ κυριωτέρα αἰτία, δι' ἣν ὁ Ὑπουργός προτείνει τὴν κατάργησιν τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλιῶν; ἡ οἰκονομία τοῦ καιροῦ, τῶν προσώπων καὶ μάλιστα τῶν ἐξόδων, ὡς φαίνεται εἰς τὴν ἐκθεσίν του· διότι μὴ ὄντα ἀναγκαῖα, τὰ Συμβούλια ἐκεῖνα καὶ τὸν ἀπαιτούμενον εἰς τὰς σκέψεις τῶν χρόνον κατατρίβουν ἀνωφελῶς, καὶ ἀπὸ ἄλλα ἔργα, ὅσα ἔχουσιν τὰ μέλη των, ἀπασχολοῦνται, καὶ τὰς Ἐπαρχίας βαρύνουν μὲ περιττὰ ἐξόδα.

Ἄλλ' ἀνίσως, καθὼς συγχωνεύονται παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου πολλὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια εἰς ἓν Νομαρχιακόν, συγχραθοῦν καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς ἓνα μέ-
 ΝΗ'.

γαλήτερον, ἢ ἐνταῦθα προερχομένη οἰκονομία εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλητέρα. Νομίζομεν περιττόν νά κάμωμεν λόγον, ὅτι ἐκτεινομένης τῆς στενῆς τῶν Δήμων περιφερείας εἰς κύκλον εὐρυχωρότερον, αἱ μεγάλαι ἀποστάσεις ἐξομαλίζονται καὶ συγκερνώνται, καὶ ἐπανερχεται αὐτομάτως ἡ ἀναγκαία ἁρμονία τῆς τακτικῆς ἀνταποκρίσεως τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχη τὸ πρᾶγμα, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ στενότης τῆς τῶν Δήμων περιφερείας κατήχησε τὰς Δημοτικὰς ἀρχὰς ἀληθινὴν καὶ βαρεῖαν πληγὴν τοῦ λαοῦ, τὸν ὅποιον εἶναι προωρισμέναι νά ἀνακουφίσουν καὶ φέρουν εἰς τὴν ἀληθὴ εὐημερίαν. Αἰτία τούτου εἶναι ὁ πλημμελὴς αὐτῶν ὀργανισμός. Ἐνας ἄνθρωπος συγκείμενος ἀπὸ μικρὸν ἀριθμὸν κατοίκων εἶναι καταδικασμένος νά ὑποφέρῃ ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς σήμερον πολυσυνθέτου δημοτικῆς ἀρχῆς, εἰς τὰ ὅποια μόλις ἐπαρκεῖ. Ἄν ἐκτείνωμεν τὸν δῆμον τούτον εἰς περιφέρειαν περιλαμβάνουσαν τετραπλάσιον, λόγου χάριν, ἀριθμὸν κατοίκων, ποῖον εἶναι τὸ φυσικόν καὶ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης; ὁ λαὸς θέλει πληρῶναι εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν του τετράκις ὀλίγώτερα ἐξόδα, τὰ δὲ εἰσοδήματά του θέλουν γείνει τετράκις περισσότερα· προστιθεμένης δὲ τῆς τετραπλῆς οἰκονομίας εἰς τὴν τετραπλὴν αὐξήσιν τῶν εἰσοδημάτων, τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον ἔχει ὀκταπλάσιον κεφάλαιον ὑπὲρ τὸ σημερινόν.

Μὲ τοιαῦτα κεφάλαια ἕκαστος δῆμος δύναται πλέον καὶ δρόμους δημοτικούς ν' ἀνοίξῃ, ἢ νά ἐπισκευάσῃ, καὶ βάλτους, τῶν ὁποίων τὰ μιάσματα διαδίδουν εἰς πολλὰ μέρη τόσας λοιμώδεις νόσους, νά ξηράνῃ καὶ νά τοὺς μεταβάλῃ εἰς γῆν εὐφορὸν, ἢ πολλὰς πλημμύρας, ἀπειλούσας πολλαχοῦ, ὅχι μόνον τὰς ἐλπίδας τοῦ θερισμοῦ τῶν καρπῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν προκαταβολὴν τῶν σπόρων, νά προλάβῃ· καὶ δημοδιδασκάλους νά πληρώσῃ, καὶ τόσας ἄλλας ὠφελείας τοπικὰς νά προμηθεύτῃ εἰς τοὺς κατοίκους. Ἐν συντομίᾳ,

ὅσον τὰ μεγάλα Κράτη εἶναι ἀνώτερα τῶν μικρῶν, τόσον καὶ οἱ πολυανθρωπότεροι δῆμοι γίνονται εἰς ἑαυτοὺς χρησιμώτεροι.

Ἐκτὸς τῶν ὕλικῶν ὠφελειῶν τοῦ Δημοτικοῦ Ταμεῖου, ὑπάρχουν καὶ ἠθικὰ συμφέροντα ὅχι ὀλιγώτερον σπουδαῖα. Αὐξανόμενου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν, εὐρίσκει εἰς αὐτὸν περισσοτέρας καὶ πολλακίς μεγαλητέρας ἱκανότηας εἰς ἐκλογὴν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου· ἐκτείνει καὶ πολλαπλασιάζει τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, αἵτινες τελειοποιοῦν τὴν κοινωνίαν, καὶ προάγουν τὸν πολιτισμὸν· κάμνεις νά ἐμβουν εἰς ἀνταπόκρισιν αἱ ἐξεῖς καὶ γνώσεις τῶν πόλεων μὲ τὰς τῶν χωρίων.

Ταῦτα συσταίνομεν πρὸς τὴν Γερουσίαν μὲ τόσον περισσότερον θάρρος, ὅσον δὲν ἔχομεν νά κάμωμεν κυρίως εἰμὶ μικρὸν βῆμα, νά ἐκτείνωμεν δηλαδὴ τὰ στενὰ τῆς περιφερείας τῶν Δήμων ὅρια. Τελειόνοντες δὲ, προτείνομεν, ὅτι πρὶν ἐμβῇ ἡ Γερουσία εἰς συζήτησιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, νά εἰταχθῇ καὶ περὶ τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων Νομοσχέδιον, εἴτε ἐνωμένον εἰς ἓν μὲ ἐκεῖνο, εἴτε ἀποχωρισμένον. Ἐωσὺ δὲ ἐτοιμασθῇ τὸ ἔργον τούτο, νά ἰσχύουν αἱ νῦν ἐπικρατοῦσαι δημοτικαὶ ἀρχαί, τὰ Ἐπαρχικὰ δηλαδὴ καὶ Δημοτικὰ Συμβούλια.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἄθ. Γρηγοριάδης.
Ν. Χρυσόγελως.
Σ. Θεοχαρόπουλος
Χ. Κλονάρης.

Ἀναγνωσθεὶς δὲ τῆς ἐκθέσεως, κατὰ παρατήρησιν τινῶν εἰπόντων, ὅτι κατ' ἀνάγκην ἀπαιτεῖται νά συζητηθῶσι προηγουμένως τὰ εἰσαχθέντα παρὰ τοῦ κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ Νομοσχέδια, ἀπορραϊζεται τυπωθεῖσα νά διανεμηθῇ εἰς τὰ μέλη ἡ προκειμένη ἐκθεσις, νά συζητηθῇ δὲ μετὰ τὴν ἐπιμέρισιν τοῦ προπαραλογισμοῦ τοῦ

ἐνεστώτος ἔτους, ἂν ἡ διάρκεια τῆς παρούσης Συνόδου δὲν ἀποπερατωθῇ ἕως τότε.

Ὁ εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνω μετὰ ταῦτα ἐκθέσεις ὑποβληθείσας παρ' ἑκάστου τῶν Εἰσηγητῶν τῶν διορισθεισῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων: 1, Περὶ διορισμοῦ τακτικῶν παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις βοηθῶν· 2, Περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν· 3, Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἔτους, καὶ ἐχούσας ὡς ἑξῆς.

Ἐκθεσις.

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ περὶ διορισμοῦ τακτικῶν βοηθῶν παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις Νομοσχεδίου.

Ἐπεξελεύσασα ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρέτῃρησεν, ὅτι οἱ λόγοι, οἵτινες προεκάλεσαν τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, στηρίζονται εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορισθῶσι τακτικοὶ βοηθοὶ παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις, καθότι μόνοι οὗτοι, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη, ἀδυνατοῦσι νὰ ἐκπληρώσωσι θεόντως τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των.

Σκεφθεῖσα δὲ, ὅτι πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, καθίσταται τῶντι ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς τῶν βοηθῶν, καθόσον μάλιστα ὑπάρχει εἰς ἤδη εἰς ἐνέργειαν τὸ σύστημα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων, καὶ καθόσον, τῶν ἐφόρων ἐν ἀπουσίᾳ διατελούντων, εἴτε ἄλλως πως κωλυομένων, ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν, εἰς ἄλλους ὑπαλλήλους ἀνατιθεμένη, δὲν ἐκπληροῦται χωρὶς σημαντικῆς βλάβης τῶν δημοσίων συμφερόντων.

Παρεδέχθη ὁμοφώνως διὰ τοὺς λόγους τούτους τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, καὶ δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ μόνον, ὅτι οἱ ἔκτακτοι ἐπιθεωρηταὶ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων θεωροῦνται τοῦ λοιποῦ περιττοί,

καὶ διὰ λόγους οἰκονομικοὺς, καὶ διότι, διὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν βοηθῶν, οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐφόροι, ἀναπληρούμενοι παρ' αὐτῶν, δύνανται νὰ περιοδεύωσι συνεχέστερον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των, διὰ νὰ ἐπιτηρῶσιν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἀκριβῆ εἰσπράξιν τῶν δημοσίων φόρων. Ἄν δὲ τὸ Σῶμα εὕρῃ εὐλογον τὴν παρατήρησιν ταύτην, θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ τὴν συστήσῃ εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

Λάμπρος Νάκος.
Ἀδάμ Δούκας.
Ν. Πρασσακάκης.
Γ. Χ. Πέτρου.

Ἐκθεσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχεδίου.

Ἐπεξελοῦσα ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ θεωρήσασα ὅτι καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου, καθότι τὸ διὰ τοῦ ὀργανικοῦ περὶ τῶν Ὑπουργείων Νόμου κανονισθὲν προσωπικόν, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη, δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, πολλῶ δὲ μᾶλλον εἰς τὴν τακτοποίησιν καὶ ἐνέργειαν πολλῶν ὑποθέσεων, αἵτινες μένουσιν ἐκκρεμεῖς εἰτέτι, καὶ ὡς ἐκ τούτων ζημιοῦται ἡ ὑπηρεσία.

Παραδέχεται διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁμοφώνως τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου καὶ

δὲν διατάζει νὰ συστήσῃ τὴν παραδοχὴν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ὀλομέλειαν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.
Γιαννάκης Χ. Πέτρου.
Ἀδὰμ Δούκας.
Λάμπρος Νάκος.
Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος.
Ν. Πρασσακάκης.

Ἐκθέσεις

Τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ περὶ ἀναπτυ-
κτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
1845 ἔτους Νομοσχεδίου.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ προκείμενον Νο-
μοσχέδιον, τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσὶν τοῦ Κυρίου Ὑπουρ-
γοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιψηφισέως
του πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων, παρε-
τήρησεν ἐξ ὧν τούτων, ὅτι ἡ πίστωσις τῶν δραχμ.
54,129: 81 ζητεῖται πρὸς ἀπότισιν ἐξόδων τινῶν,
ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Οἰκονομικῶν, τὰ ὅποια ἔλαβον χώραν κατὰ τὸ πα-
ρελθὸν 1845 ἔτος, καθ' ὑπέρβασιν τοῦ γενικοῦ προ-
υπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Σκεφθεῖσα δὲ ὅτι τοιαῦται ὑπερβάσεις ὑπάρχουσι
σχεδὸν ἀχώριστοι ἀπὸ τοὺς προϋπολογισμοὺς, καὶ
ὅτι ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ
τὰ ζητούμενα ποσὰ ὀφείλονται πρὸς διαφόρους, δι'
αἰτίας ἀρκούντως δικαιολογημένας, δὲν εἶναι δίκαιον
οὗτοι νὰ τὰ στερηθῶσι.

Παρεδέχθη ὁμοφώνως διὰ τοὺς λόγους τούτους, τό-
σον τὴν ἀρχήν, ὅσον καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ εἰρημένου
Νομοσχεδίου.

Θεωρεῖ ὅμως ἀναγκαῖον νὰ συστήθῃ εἰς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον ὁ εἰς τὸ μέλλον ἀκριβὴς προσδιορισμὸς μιᾶς
ἐκάστης τῶν δαπανῶν, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς περιπτώ-
σεως τῶν ὑπερβάσεων, ὅποια ἡ προκείμενη, καὶ ἰδίως

νὰ συστήθῃ εἰς τὴν προσοχὴν τοῦ ἡ πρό τῆς πληρω-
μῆς τῆς χορηγομένης πιστώσεως ἀκριβὴς ἐξελεγχῆς
τῶν ἐξόδων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων αὕτη προεκαλέσθη.

Τὰς δὲ σκέψεις καὶ παρατηρήσεις τῆς ταύτας ὑπο-
βάλλει ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν γενικὴν σύσκεψιν καὶ ἀπο-
φασιν τοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.
Λάμπρος Νάκος.
Δ. Κανελλόπουλος.
Ν. Πρασσακάκης.
Γ. Δαριώτης.
Ἰω Θεοτόκης.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην παρετήρησεν ὁ κύριος Πρόε-
δρος, ὅτι ἀπαιτεῖται κατ' ἀνάγκην τυπωθεῖσαι νὰ διανεμη-
θῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας αἱ ἀνωτέρω ἐκθέσεις, ὅπως συζητη-
θῶσι τὴν ἐπιοῦσαν τὰ περὶ ὧν αὗται πραγματεύονται Νο-
μοσχέδια, δεκτῆς δὲ τῆς παρατηρήσεως ταύτης γενόμενης
προέτινέ τις τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν νὰ προσκληθῇ ὁ κύ-
ριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ὡς ἐκφράσας κατὰ τὴν
παρελθούσαν συνεδρίαν, ὅτι Γερουσιαστὰὶ καὶ Βουλευταὶ
δὲν εἶναι ἀνεύθυνοι, οὐδὲ ἀκαταδίωκτοι, δι' ὅσας ἀγορεύοντες
ἤθελον ἀποτείνειν προσβολὰς, εἴτε κατὰ δημοσίων ἀρχῶν, εἴ-
τε κατὰ πολιτῶν, καὶ ὡς ζητήσαντός τινος τὸν λόγον νὰ-
τε κατὰ πολιτῶν, καὶ ὡς ζητήσαντός τινος τὸν λόγον νὰ-
παντήσῃ εἰς τὰς τοιαύτας τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ ἐκφρά-
σεις. Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ Γερουσιαστὴς κύριος
Τρικούπης, ἐλάλησεν ὡς ἑξῆς.

Οὐδὲ πρόκειται, οὐδὲ δύνανται αἱ Βουλὴ ν' ἀποδώσωσιν
ἐρμηνείαν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Συντάγματος. Πράττειται μό-
νον περὶ Κυριαρχικοῦ τῶν Νομοθετικῶν Σωματίων δικικώματος,
καὶ κατὰ συνέπειαν, εἴτε παρὼν, εἴτε ἀπὼν ὁ κύριος Πρωθυ-
πουργός εἶναι, ἡ Γερουσία πρέπει νὰ προῖη εἰς τὴν περὶ
τοῦ προκειμένου συζήτησιν.

Κατὰ τὸ 55 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος Βουλευτῆς, ἡ Γε-
ρουσιαστῆς δὲν καταδιώκεται ἀνεκα γνώμης ἢ ψήφου, δο-
θείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν Βουλευτικῶν κα-
θηκόντων του. Ἡ ἐκφρασθεῖσα λοιπὸν παρὰ τοῦ κυρίου Πρω-
θυπουργοῦ γνώμη εἶναι σφαλὲρά, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέρ-

γειαν τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια εἰσὶ δυνάμει τὸ Νομοθετεῖν, καὶ β' τὸ ἐπιτερεῖν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων. Ἡ δὲ ἀποδιδόμενη κατὰ τοῦ Ἰπουργείου προσβολὴ παρὰ Γερουσιαστοῦ, ἐνεργοῦντος τὸ Βουλευτικόν του καθήκον, δὲν εἶναι εἰμὶ ἀποτέλεσμα τῆς γνώμης, ἣν ὁ Γερουσιαστὴς οὗτος ἐσχημάτισε, καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν ὀφείλει εὐθύνην, ἐπειδὴ ἄλλως, ἂν δηλαδὴ θεωρηθῇ ὑποκείμενος εἰς δικαστικὴν καταδίωξιν, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς προσβολῆς μάρτυρες θείλουσι προσκληθῇ Γερουσιασταὶ ἄλλοι, καὶ οὕτω θέλει καταστραφῇ ἡ ἀνεξαρτησία καὶ κυριαρχία τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων. Ἀλλ' ὁ κανονισμὸς τῆς Γερουσίας, ὡς μόνον ποιῇ κατὰ τοῦ παρεκτρεπομένου Γερουσιαστοῦ προσδιορίζει τὴν εἰς τὴν τάξιν ἀνάκλησιν, ἐπιβαλλομένην ἐντὸς τῆς συνεδριάσεως παρὰ τοῦ κυρίου Προέδρου, εἴτε αἰσθηθὲν αὐτὴν διατάττοντος, εἴτε κατὰ παρατήρησιν τινος τῶν μελῶν τοῦ Σώματος. Ὅθεν αἱ ἐκφράσεις τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ, αἱ ἐν τῷ τελευταίῳ παραγράφῳ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ περιλαμβανόμεναι δὲν εἶναι ὀρθαί, καὶ ἀκούσαστε, κύριοι, τί περιέχει ὁ παράγραφος οὗτος.

Ἀναγνούς δ' ἀμέσως τὸν παράγραφον τοῦτον, προσέθηκε τὰ ἑξῆς.

Πρόκειται ἤδη ν' ἀποφινθῶμεν περὶ τῆς ἐκφρασθείσης παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ γνώμης.

Περαιῶν λοιπὸν ἐνταῦθα τὸν λόγον μου, παρατηρῶ ὅτι κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Βουλευτικῶν του καθηκόντων, δύναται ἕκαστος ἐντὸς τῆς ἀπαιτουμένης εὐσχημοσύνης νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως ἣν ἔχει γνώμην, καὶ τοὶ σφικτεῖν καὶ τὸ Ἰπουργεῖον προσβάλλουσιν, μηδεμίαν ὀφείλων νὰ δώσῃ εὐθύνην, καὶ εἰς μηδεμίαν ὑποκείμενος καταδίωξιν.

Προτείναντός τινος μετὰ ταῦτα, ὅτι πρέπει ν' ἀνακληθῶσιν αἱ ἐκφράσεις τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, ἐπὶ τούτῳ προσκαλουμένου, ἀντεπαρατήρησεν ἕτερος, ὅτι τῆς προτάσεως ταύτης δεκτὴς τυχὸν γινομένης, καὶ ὁ προκαλέσας τὴν ἀπαίτησιν τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ Γερουσιαστῆς, ὀφείλει ν' ἀνακαλέσῃ ὡταύτως τὰς ἰδίαις αὐτοῦ ἐκφράσεις.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ κυρίου Προέδρου, ὅτι εἶναι ἀρμόδιον νὰ προσκληθῇ ὁ κύριος Πρωθυπουργός, ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ἐννοίαν τῆς εἰς τὴν ἤδη γινομένην συζήτησιν δοῦσης χώραν γνώμης αὐτοῦ, ἀντίτεινέ τις τῶν προκληθέντων,

ὅτι οὐδεὶς ἀντεῖπέ τι εἰς τὴν ἀνωτέρω λεχθεῖσαν περὶ Βουλευτικῶν καθηκόντων ἐρμηνείαν, καὶ ὅτι, μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης νὰ προσκληθῇ ὁ κύριος Πρωθυπουργός, τὸ Σῶμα πρέπει ἤδη νὰ ἀποφινθῇ περὶ τοῦ προκειμένου. Εἰς ταῦτα δ' ἀντεπαρατήρησαντός τινος, ὅτι ὁ κύριος Πρωθυπουργός δύναται κατ' ἰδίαν αὐτοῦ θέλησιν νὰ ὑποστηρίξῃ ἣν ἐξέφρασε κατὰ τὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδριάσιν γνώμην, καὶ ἐπομένως, ὅτι πρέπει νὰ προσκληθῇ ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ ἄλλως ἤθελε δῖνασθαι νὰ παρατήρησῃ, ὅτι τὸ προκειμένον ζήτημα, μὴ ἀκουσθέντος αὐτοῦ, ἐλύθη παρὰ τῆς Γερουσίας, ἀπέντησέ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παρεμβάλλεται ὁ κύριος Πρωθυπουργός εἰς Κυριαρχικά τῆς Γερουσίας καθήκοντα καὶ ὅτι, ἂν ἐπαρατήρησῃ ἡ γνωμοδότησις τῶν θεωρούντων ἀναγκαίαν πρὸς τὴν περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀπόφασιν, τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, πρέπει οὗτος προσκληθεὶς νὰ παρουσιασθῇ τὴν ἐπιούσαν ἐνώπιον τοῦ Σώματος, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν δὲν ἤθελε τολμήσῃ πᾶς τις νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προκειμένων νὰ συζητηθῶσι παρὰ τῆς Γερουσίας Νομοσχεδίων, φοβούμενος μήπως τυχὸν ὑποβληθῇ εἰς ποινικὴν καταδίωξιν.

Ὁ κύριος Πρωθυπουργός, εἶπεν ἄλλος, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς προλαβοῦσης συνεδριάσεως ἀγύρευσιν του παρήνειρεν εἰδὸς τι ἀπειλῆς εἰπὼν, ὅτι Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ εἶναι μὲν ἀνεύθυνοι, ψῆφον δίδοντες, ἡ γνώμην ἐκφράζοντες, δὲν δύνανται ὅμως ἀτιμωρητὶ νὰ προσβάλλωσι τὴν Κυβέρνησιν, ἡ τοὺς ἐκτὸς τῶν Βουλευτικῶν περιόλων πολίτας.

Παραδέχομαι, ὅτι ὁ παρὰ τινος τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων μέλους ἀδίκως ἐξυβριζόμενος πολίτης ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

Παραδέχομαι εἰσαίτι, ὅτι οὐδ' ἡ Κυβέρνησις εἶναι πρέπον νὰ ἐξυβρίζεται· ἀλλὰ λέγοντες, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον παρανομεῖ, ἐξυβρίζομεν αὐτό; οὐχὶ βεβαίως, καθότι διὰ τῶν τοιούτων ἐκφράσεων προσφέρομεν ἣν ἔχομεν γνώμην. Ἀναγινώσκων δὲ τὸ προαίμιον τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκθέσεως τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ, προσέθηκε τὰ ἑξῆς.

Ἐκ τοῦ προαιμίου τούτου παρατηρεῖτε, Κύριοι, ὅτι ὁ Κύριος Πρωθυπουργός δὲν ὑπέλαβε τὸν Γερουσιαστὴν Κ. Τ. Μαγγίναν, ὡς προθέμενον νὰ ἐξυβρίσῃ τὸ Ἰπουργεῖον, ἀλλ' ὡς ἀπλῶς ἐκφράσαντα γνωμοδότησιν. Ἰπὸ ταυτὴν δ'

εποφιν θεωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κυρίου Μαγγίνα, καθότι ἄλλως, πρὸς διατήρησιν τῆς μεταξύ Βουλῶν καὶ Κυβερνήσεως ἁρμονίας, ἡδυνάμεθα ν' ἀνακαλέσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν τάξιν, ἃν ἀνεγνωρίζοιμεν, ὅτι παρεξίτραπη τῶν Γερουσιαστικῶν καθηκόντων. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἔκφρασις, ἢ καὶ ἔξη ὁδηγὸν τὴν βίαν καὶ τὴν παρανομίαν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, ὡς ἐξυδρέζοντα τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλ' ὡς παρὶ τῶσα γνώμην ἀπλὴν, καὶ ἐπομένως αἱ παρὰ τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ γενόμεναι ἀπειλαὶ δὲν ἔπρεπε νὰ λάθωσι χώραν. Λαθὼν τις ἐπὶ τοῦτοις τὸν λόγον, ἀμφίβολος, εἶπεν, ἤθελε κατασταθῇ ἡ ἔννοια τοῦ Συντάγματος, ἃν ἄρθρου τινὸς αὐτοῦ ἡ ἑρμηνεῖα τεθῇ εἰς συζήτησιν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ Συνταγματικαὶ ἀρχαὶ μὲ τὰς θρησκευτικὰς εἰσὶ παραπλήσιοι, οὐδέποτε πρέπει νὰ τίθενται εἰς συζήτησιν, ἐπειδὴ ἄλλως, ὅτε μὲν μίαι, ὅτε δὲ ἑτέρας εἰς συζήτησιν τεθῆναι, ὁλόκληρον τὸ Σύνταγμα νὰ καταστραφῇ δύναται. Δὲν πρέπει λοιπόν, Κύριοι, ν' ἀποφασίσετε, οὐδὲ ν' ἀνεχθῆτε τὴν πρόσκλησιν τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ πρὸς ἐξήγησιν τοῦ 55 ἁρθρου τοῦ Συντάγματος. Παρατηρήσατε τὰ πρακτικὰ ὄλων τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε ἰδεῖν, ὅτι οὐδέποτε κατεδιώχθη τις, δι' ὅσας ἐπὶ συνεδριάσεως Βουλευτικοῦ τινὸς Σώματος γνωμοδοτήσεις ἐξέφρασε. Τὰ καθήκοντα τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων, ὡς τις τῶν προαγορευσάντων ἐξέφρασε, εἰσὶ δύο: α'. τὸ Νομοθετεῖν, καὶ β'. τὸ ἐξελέγχειν τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως· εἶναι λοιπόν ἀκαταδίωκτος Γερουσιαστής τις, ἡ Βουλευτὴς ἐκφράζων τὴν γνώμην του ἐπὶ συνεδριάσεως, καὶ ἐπομένως, μὲ ἀσχετῇ κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ 55 ἁρθρου τοῦ Συντάγματος, θεωρῶ ἀναγκαῖον ν' ἀποφασίσωμεν ἤδη τὴν παραδοχὴν τῶν παρατηρήσεων τοῦ κυρίου Τρικούπη.

Ὁ Γερουσιαστὴς, ἡ Βουλευτὴς, εἶπεν ἄλλος, ἡ γνώμην ἐκφράζει, ἡ ψῆφον δὲ οὐ δὲν εἶναι λοιπὸν καταδιωκτέος, ἐνεργῶν τοιοῦτον καθῆκον, καὶ ταῦτα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ἀνεξαρτησίας. Ἀλλ' ἐκ τῶς τούτων, οὐδενὸς ἀντιτείναντος, ἡ Γερουσία σιωπηλῶς παρεδέξατο τὰς παρατηρήσεις τοῦ κυρίου Τρικούπη, καὶ κατὰ συνέπειαν, οὐδεὶς δύναται νὰ φοβῆται, μήπως ἤθελε καταδιωχθῇ δι' ἐκφραζομένην ἐπὶ συνεδριάσεως γνώμην, ἡ δεδομένην παρ' αὐτοῦ ψῆφον. Ὑπάρχει ἐν τούτοις καὶ τις πειθαρχικὴ κατὰ τοῦ παρεκτρεπομένου Γερουσιαστοῦ ποινὴ,

τὴν ὁποίαν προβλέπει ὁ κανονισμὸς τοῦ Σώματος, προσδίδον ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ τὴν εἰς τὴν τάξιν ἀνάκλησιν. Παρότραι πειθαρχικαὶ ποιναί, ὁποῖαι προβλέπονται, καθέσαν ἀφορὰ τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους Ἀρχάς, δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ μελῶν Βουλευτικοῦ τινος Σώματος, καὶ ἐπομένως τῆς εἰρημένης πειθαρχικῆς ποινῆς μόνως ἡδυνάτο ὁ Κύριος Πρωθυπουργὸς νὰ ζητήσῃ ἀμείσως τὴν ἐφαρμογὴν κατὰ τοῦ εἰπόντος, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὡς ὁδῶν ἔχει τὴν παρενομίαν καὶ βίαν· μὴ προκληθεῖσα ὁμοῦς ἡ ποινὴ αὕτη, δὲν δύναται ἤδη νὰ ζητηθῇ, καὶ διὰ ταῦτα παραδεχόμενος τὰς παρὰ τοῦ κυρίου Τρικούπη γενόμενας παρατηρήσεις, φρονῶ ἀρ' ἐτέρου, ὅτι ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς δύναται νὰ ἐπενέγκῃ ὁποῖαν θέλει ἀπαίτησιν.

Ὁ παρὰ τινος Γερουσιαστοῦ προσχλλόμενος πολίτης, παρετήρησέ τις τῶν προαλεκσάντων, δύναται νὰ ζητήσῃ δικαίως ἱκανοποίησιν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ· ὁ παρ' ἐτέρου ὁμοῦς προσχλλόμενος ἐπὶ συνεδριάσεως ἀγορεύοντος Γερουσιαστοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν ἄλλοθεν, ὡς δύναμενος νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐντὸς τῆς αὐτῆς συνεδριάσεως παρὰ τοῦ Κυρίου Προέδρου, ἀνακαλοῦντος εἰς τὴν τάξιν τὴν παρεκτρεπόμενον εἰς ἐκφράσεις παρεκτρεπτικὰς. Ἀλλ' ὁ Κύριος Ὑπουργὸς δὲν εἶναι εἰμὴ ὁμοῖος μὲ ἡμᾶς, ἐντὸς τοῦ Γερουσιατικοῦ περιόλου, καὶ ἐπομένως ἡδυνάτο νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς τὴν τάξιν ἀνάκλησιν τοῦ προσβλητικῆς κατὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς ἀλλῆς ποινῆ κατὰ Γερουσιαστοῦ, ψήλεις ἐκφράσαντος. Ἀλλῃ τις ποινὴ κατὰ Γερουσιαστοῦ, ψῆφον δίδοντος, ἡ γνώμην ἐκφράζοντος, δὲν δύναται νὰ καταγνωσθῇ, ἐπειδὴ εἰς ἐναντίον περιπτώσιν ἡ Κυριαρχία τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ἀπολλύσιν. Ἐκ τῶς δὲ τούτων περαινῶν τὸν λόγον μου παρατηρῶ, ὅτι ἄλλας ἐκφράσεις ἀγορεύων μετεχειρίσθη ὁ κύριος Πρωθυπουργός, καὶ ἄλλας ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ περιέχονται, καθότι, κατὰ τὴν ἀγόρευσιν του ἔλεξεν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λέγῃ τις Βουλευτὴς ἡ Γερουσιαστὴς, ὅτι βούλεται, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν παρεκτρεπομένου ἐπιβάλλονται πειθαρχικαὶ ποιναί. Ἐνεκα δὲ τῶν τελευταίων τούτων ἐκφράσεων ἐμετρίσαν ἡ καταλαβοῦσά με ἀγκνίχτησις, ἐν ἡ ἄλλως, ἃν δηλαδὴ ἐξέφραζε τὰ ἐν τῇ τελευταίῃ παραγράφῃ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ περιεχόμενα, ἤθελον ζητήσαι τὸν λόγον, διὰ ν' ἀπαντήσω παραχρῆμα τὰ δέοντα.

Πολλῶν μετὰ ταῦτα ζητούντων ν' ἀποφανθῇ τὸ Σῶμα ὑπὲρ

τῆς παραδοχῆς τῶν γενομένων παρὰ τοῦ κυρίου Τρικούπη παρατηρήσεων, καὶ ἄλλων διισχυριζομένων, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προσκληθῇ διὰ νὰ ἀκουσθῇ προηγουμένως ὁ κύριος Πρωθυπουργός, ἡ Γερουσία παρεβέβητο ὁμοφώνως τὰς παρατηρήσεις τοῦ κυρίου Τρικούπη καὶ ὁ κύριος Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1846 ἔτους, ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆς.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ σῶμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀνῆγγειλεν ἐπομένως ὁ Κύριος Πρόεδρος τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων: 1ον) περὶ διορισμοῦ τακτικῶν βοηθῶν παρὰ τοῖς κατ' Ἐπαρχίαν Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις· 2ον) περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, καὶ 3ον) περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ 1845 ἔτους. Ἀρχομένης δὲ κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπὶ τοῦ πρώτου Νομοσχεδίου συζητήσεως, καὶ τούτου παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἀναγνωσθέντος, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησε τὰ ἑξῆς.

Πρὸ 20 περίπου μηνῶν ὑπεβλήθη εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον, δι' οὗ οἱ πρότερον ὑπάρχοντες Οἰκονομικοὶ Ἐπιτρόποι ἀντικειμενικῶς διὰ τῶν σήμερον ὑπαρχόντων

Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, καὶ ἡ μεταρρύθμισις αὕτη ἔλαβε χώραν διὰ λόγους ὁθέντες οἰκονομίας 8 χιλιάδων δραχμῶν, ὡς ἔγγιστα. Πρῶτος δὲ τότε λαβὼν τὸν λόγον, ἐξέφρασα, ὅτι ἡ οἰκονομία αὕτη ὑπῆρχεν ὑποθετικὴ, καὶ ὅτι ἡ περὶ ἧς εἰρηται μεταρρύθμισις ἐμελλε νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ Ταμεῖον τοῦ Δημοσίου μὲ περισσότεράς δαπάνας. Ἡ πείρα τὰς τοιαύτας ἄλλοτε παρ' ἐμοῦ γενομένης παρατηρήσεις ἀποδείκνυσιν ἀληθεῖς ἦλθον· καὶ ἐξ αὐτῆς ἐμφαίνεται, ὅτι ἀντὶ τῆς νομιζομένης οἰκονομίας τῶν 8 χιλιάδων δραχμῶν, προκύπτει ζημία 25 χιλιάδων, ὡς ἐκ τῆς προτεινομένης προσθήκης βοηθῶν παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐφόροις.

Μὴ προτιθέμενος μ' ὅλα ταῦτα νὰ κατακρίνω τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν διὰ τὴν ἐπιζήτησιν ταύτην προσθήκην, καθότι θεωρῶ αὐτὴν ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτούμενην, γνωμοδοτῶ ν' ἀπορριφθῇ ἐν γένει ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ Ἐφόρων Νομοσχεδίου, διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ παλαιὸν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν ἐλάσσονας δαπάνας ἀπαιτοῦν σύστημα.

Ἀντιπροτείνων δὲ τινος, ὅτι ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, πρώτασις εὔσα Νόμου, ἐπρεπε νὰ ὑποβληθῇ ἔγγραφος, ὅπως ὁ κανονισμὸς δικτάσται, καθότι ἄλλως αὐτοδικαίως δὲν ὑπάρχει συζητητέα· μὲ τὴν παρατήρησιν ταύτην συμφωνήσας ἕτερος, δὲν πρόκειται, εἰπε, σήμερον περὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ τῶν Ἐφόρων συστήματος, καὶ ἐπομένως ἡ πρότασις τοῦ πρώτου λαβόντος τὸν λόγον ἀσχετος εὔσα μὲ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἐπρεπε νὰ ὑποβληθῇ ἔγγραφος, διὰ νὰ τηρηθῶσι πρὸς συζήτησιν αὐτῆς αἱ δικτασσόμεναι παρὰ τοῦ κανονισμοῦ διατυπώσεις. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ὡς ἐν παρόδῳ, παρατηρῶ, ὅτι τὸ ἰσχύον σήμερον τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων σύστημα, δὲν ἐπιφέρει πλείους τοῦ παρελθόντος δαπάνας εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ τοι συμπεριλαμβανομένης τῆς προσθήκης τῶν βοηθῶν, καθότι καὶ πρότερον ὑπῆρχον παρὰ τοῖς Οἰκονομικοῖς Ἐπιτροπῶν βοηθοί, καὶ σήμερον τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπιστάται. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἐπιστάται οὗτοι εἰς οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπόκεινται, ὑποβάλλεται τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποῦ τὴν ἀρχὴν θεωρῶ ἀνεγκλίον ν' ἀποδεχθῶμεν, ὡς ἐντεῦθεν μάλλον ἐξασφαλιζομένης τῆς διαιρητέως τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰς ταῦτα δ' ἐναντιούμενος ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον, ἡ παρ' ἐμοῦ ὑποβληθεῖσα πρότασις, εἶπεν, οὐδ' ὅπως ὑπάρ-

χει άσχετος με τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, καθότι δι' αὐτοῦ πρόκειται περὶ βοηθῶν τῶν ἑρῶν, καὶ ἐπομένως περὶ αὐτῶν τῶν ἑρῶν. Τὴν δ' ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίαις ἀπαιτούμενην προσθήκην τῶν βοηθῶν παραδεχόμενοι, παρατηρῶ μόνον, ὅτι ἡ τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τοιαύτης ἀνάγκης ἐπαύξησις δύναται νὰ καταντήσῃ εἰς τὸ ἐπάπειρον. Περιέτω δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον μου, προστιθεῖς, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ θεωρήσω ἀληθεῖς τὰς παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος, εἰπόντος, ὅτι καὶ σήμερον ὑπάρχουσι βοηθοὶ παρὰ τοῖς ἑρῶσι, καθότι ἄλλως τὴν τοιαύτην δαπάνην, ὡς μὴ διὰ Νόμου προβλεπομένην, ἔθελον θεωρήσει παράνομον.

Μὴ παραδεχόμενος ἄλλος, τὴν περὶ τῆς πρόκειται τοῦ προλαλήσαντος πρότασιν, εἰς ὀλίγα, εἶπε, κατ' αὐτῆς περιοριζόμενος, παρατηρῶ: α. ὅτι ἡ κατάρχαις τοῦ συστήματος τῶν ἑρῶν, καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν δι' Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων εἶναι πάντῃ ἀσύμφορος, ὡς μεταβάλλουσα ὅλον τὸ ἰσχύον οἰκονομικὸν σύστημα, καὶ τῆς ὑπηρεσίας τὰς σχέσεις, β. ὅτι ἡ ἐκ τῆς περὶ τῆς πρόκειται προσθήκης τῶν βοηθῶν παραγομένη δαπάνη, μὴ ἐκπηγάζουσα παντελῶς ἐκ τοῦ συστήματος τῶν ἑρῶν προέρχεται: α.) ἀπὸ τῆς ἤδη ὑπάρχον φορολογικῆς συστήματι καὶ β.) διότι, ὡς καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς παρατήρησα διωρίθησαν ἐννεα τῆς ὑπηρεσίας πλείονες ἑρῶροι τῶν ὑπαρχόντων πρότερον Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων, εἰς τρόπον ὥστε, ἂν δι' αὐτῶν ἀντικατασταθῶσιν ἤδη οἱ ἑρῶροι, τῆς ὀνομασίας μόνες ἀλλοιούμενης, καὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ πρὸς ἄνθρωπον μένοντος, οὐδεμία προκύπτει τῆς δαπάνης ἐλάττωσις καὶ γ.) ὅτι τοῦ χρόνου μὴ συγχωρεθόντος μακροτέραν περὶ τοῦ προκειμένου συζητήσιν, θεωρῶ ἀναγκαῖον ν' ἀποδεχθῶμεν ἤδη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς δυνάμενοι νὰ διςκαθερώμεν περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ συστήματος τῶν ἑρῶν, κατὰ τὴν ὅσον οὕτω μέλλουσιν νὰ λάβῃ χώραν συζητήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐλευσμένου ἔτους, ὅτε δύναται νὰ προταθῇ ἡ ὑποβληθεῖσα σήμερον πρότασις. Τό τε Νομοσχέδιον ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, καὶ ἡ ὑποβληθεῖσα πρότασις παρὰ τοῦ πρώτου λαβόντος τὸν λόγον, ὑπάρχουσι δύο προτάσεις, αἰτινες θέλουσι μᾶς καταντήσῃ νὰ θεωρωμεν ὡς φορολογικὰ Νομοσχέδια, καὶ προϋπολογισμοὺς, τοὺς ὁργανικοὺς νόμους, διὰ τῆς συνεχοῦς αὐτῶν μεταρρυθμίσεως, διότι δεκαπέντε μόλις ὑπάρχουσι μῆνες, ἄφ' ἧς ἐποχῆς ὁλοκλήρως τὸ Ὑπουργεῖον, ὁ-

ἑσφαλίσαν προκρινόμενος τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ πλειονοψυχίαν τῆς Γερουσίας, ὑπέβαλεν ἐνώπιον τῶν Βουλῶν, μετ' ἑρμῶν ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συζητήσιν, τὰ περὶ Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ὁργανικὰ Νομοσχέδια, καὶ καθὼς ὁ καλὸς ὁρχιτέκτων, σκεπτόμενος περὶ ὅλων τῶν μερῶν οἰκοδομῆς τινοῦ, τὰς βάσεις αὐτῆς τίθουσιν, ὅπως δύνανται νὰ συντελέσωσιν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ οἰκοδομήματος, τοιοῦτοτρόπως ἐσαείρη τὸ Ὑπουργεῖον, προσδιορίσαν τὰς βάσεις τοῦ Οἰκονομικοῦ συστήματος.

Ὅταν λοιπὸν τὸ Ὑπουργεῖον ὁλοκλήρως, τοῦ αὐτοῦ τότε ὑπάρχοντος φορολογικοῦ συστήματος, διὰ διαθήτου, οὕτως εἶπαι, μετρήσαν, προσδιώκει τὴν ἀριθμὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, πῶς δυνάμεθα ἤδη μετὰ τούτων μικρὸν διάστημα χρόνου, καὶ τοὶ ἀναγνωρίζοντες τὰς εἰς τὴν ἐκρηκτοῦ τῶν ὁργανικῶν νόμων ἀναφυμένους δυσκολίας, νὰ παραδεχθῶμεν προσθήκην ὑπαλλήλων, προτεινομένην παρ' ἐνὸς Ὑπουργοῦ μόνου, καὶ δὺςμορπον καθιστάσαν τὸ οἰκονομικὸν οἰκοδόμημα: Ὁ καλὸς οἰκοδομότης προϋπολογίζων τὴν πρὸς ἐπιχειρήσιν ἔργου τινος ἀπαιτούμενην δαπάνην, λαμβάνει πάντοτε ἐπὶ τὸ πλεόν, καὶ οὐδέποτε ἐπὶ τὸ ἐλάττω, καθότι εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, εἰς οὐδεμίαν ὑποπίπτει ζημίαν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὰ δαπανώμενα παρ' αὐτοῦ κεφάλαια ἀποβαίνουσιν ὅλως εἰς μάτην, καὶ δὲν δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἔργον του, ἂν τυχὸν ἀμαρτῇ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀπαιτούμενης εἰσέτι δαπάνης. Οὕτως δ' ὁραίων νὰ σκεπταται ὁ Νομοθέτης ὁργανικῶν Νόμων, πρέπει νὰ κανονίξῃ τὸ προσωπικὸν πάντοτε ἐπὶ τὸ πλεόν, καὶ οὐδέποτε ἐπὶ τὸ ἐλάττω, καθότι ἔχων δικαίωμα νὰ διορίξῃ πλείονας ὑπαλλήλους, δύναται νὰ διορίξῃ ἐκ τούτων τσοῦτους, ὅσοι ἐκ τῆς πείρας ἀποδείκνυνται ἀναγκαῖοι, μὴ ἔχων ὅμως τοιοῦτον δικαίωμα, καὶ θεωρῶν τὴν ἀνάγκην τῆς προσθήκης ὑπαλλήλων περισσοτέρων, δὲν θέλει δύνασθαι νὰ θεραπεύσῃ τὴν κινδυνεύουσαν νὰ παραλύσῃ ὑπηρεσίαν. Ἐκτὸς δὲ τούτων, διὰ νὰ πεισθῶμεν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς περὶ τῆς πρόκειται προσθήκης βοηθῶν παρὰ τοῖς ἑρῶσι, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν ἡ ἐκλογή τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων ἐγένετο καταλλήλως, ἂν δηλαδὴ ἕκαστος τούτων ἔχει τοιαύτην ἱκανότητα, ὥστε τὴν ἰδίαν ὑπηρεσίαν νὰ ἐκτελῇ ἀκριβῶς. Ἀλλ' ὡς παρ' ἐμπείρου περὶ τὰ οἰκονομικὰ ἐπληροφροῦν, ἡ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία βαδίζει χωλαίνουσα, οὐχὶ ἐκ τῆς μικρότητος τοῦ πρὸς, ἀλλ' ἐκ τῆς ποι-

ότητος τῶν προσώπων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς παρατηρήσεις τῆς Εἰσθητικῆς Ἐπιτροπῆς, θεωρησάσης ἀναγκαῖον τὴν προσήκον των βοηθῶν, ἕνεκα τῆς ἐνδεχομένης ἀπουσίας τῶν ἑφόρων, ἀντιπαρατηρῶ, ὅτι ἡ δικαιολόγησις αὕτη δὲν εἶναι ἰσχυρὰ, ἐπεὶδὴ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις καὶ τῆς ὑπηρεσίας τὰ εἶδη, τοιοῦτοι βοηθοὶ δὲν πρέπει νὰ διορίζονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διαρκῶς: ἂν π. χ. ὁ ἑφόρος δι' ἀσθένειαν, ἢ ἄλλον τινα λόγον ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπομακρύνεται τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἐνὸς μηνὸς χρονικὸν διάστημα, πρέπει διὰ τοῦτο νὰ παραδεχθῶμεν τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἀναπληρῶν τὸν σταθερὸν οἰκονομικὸν ὑπάλληλον, δι' ὅλον τὸ ἔτος καὶ διὰ παντός, μηδὲν φειδόμενοι τῶν δημοσίων χρημάτων; Διὰ τοῦ λόγου λοιπὸν τούτου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτους 1833 ἔπραττον οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιτροποὶ, τοιοντοτρόπως σήμερον οἱ Οἰκονομικοὶ ἑφόροι, θεωρῶ ἀρκούν νὰ διορίζωσι βοηθοὺς, δι' ἰδίας δαπάνης καὶ ὑπ' εὐθύνην ἰδίαν. Ἰσως εἴπει τις, ὅτι ἡ μισθοδοσία τῶν ἑφόρων δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τοιοῦτον σκοπὸν: ἀλλ' ἂν τις, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀντροφὴν καὶ ἱκανότητα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἑφόρων, παρατηρήσῃ, ὅτι ἀνθρωποὶ τῆς αὐτῆς ἱκανότητος καὶ ἀντροφῆς δὲν προσπαρίζονται διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων πλείους τῶν 80—100 δραχμῶν κατὰ μῆνα, θέλει θεωρήσῃ βεβῆως τὴν ἐκ δραχμῶν διακοσίων μηνιαίαν τῶν ἑφόρων μισθοδοσίαν, ὡς ἱκανῶς ἐπαρκέουσιν. Ἐπειδὴ δ' ἐλάλησα περὶ ἀνατροφῆς καὶ ἱκανότητος, ἴσως ὑπολάβῃ τις τὰς ἐκφράσεις μου ταύτας, ὡς ἀποδιδομένας εἰς τοὺς ἀγωνιστάς, ὅσοι κατέχουσι θέσεις ἑφόρων παραλαμβάνων λοιπὸν τὴν τοιαύτην ὑπόνοιαν, παρατηρῶ, ὅτι ἐκ μὲν τῶν δημοσίων πόρων, εἶναι πρέπον νὰ περιθάλλωνται οἱ ἀγωνισταί, δὲν εἶναι ὅμως ἀρκούν δι' αὐτοὺς νὰ κωλύεται ἡ ἐνέργεια τῆς ὑπηρεσίας, καθότι οὗτοι μὲν ἐκλείπουν βαθμικῶν, οἱ δὲ ψηφίζόμενοι νόμοι διαρκῶς θέλουν μένει οἱ αὐτοί: ἀλλ' ὑποτιθέσθω εἰς μίαν στιγμήν, ὅτι ἡ διδομένη εἰς τοὺς ἑφόρους μισθοδοσία δὲν ἐπαρκεῖ, ὅπως οὗτοι δι' ἰδίας δαπάνης διορίζωσι βοηθοὺς: καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ὤφειλε μάλλον νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἐπιψήφισιν ἐπιμισθίου τινός, δυναμένου νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς ἑφόρους, ὅταν δι' ἀπουσίαν, ἢ καὶ ἄλλης ἀνάγκης προκειμένης, ἀναπληρῶσιν αὐτοὺς βοηθοί, καθότι ἄλλως, ὅτε μὲν ἐνός, ὅτε δὲ ἑτέρου Ὑπουργοῦ πλευρὰν τινα εἰς τὸ οἰκοδόμημα τοῦ οἰκονομικοῦ συστήμα-

της προσιθίνοντος, τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἤθελε κατασταθῇ ὁσμορρον καὶ δυσνόητον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δημοσίου: κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τῶν παρατηρήσεων τούτων, δὲν θεωρῶ ἀποδεκτὴν τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Τὰ πράγματι ἀπέδειξαν, παρετήρησεν ἄλλος, τὴν ἀποτυχίαν τοῦ περὶ Οἰκονομικῶν ἑφόρων Νόμου, καὶ διὰ τοῦτο προεκήληθ' ἐπὶ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, μέλλον νὰ ἐπενέγκῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δημοσίου βαρεῖας δαπάνης: τοιοῦτο δ' ἐλάττωμα συνεπάγεται πάντοτε αἱ συνεχεῖς τῶν Νόμων μετακινήσεις, καὶ ὡς ἄλλην περὶ τούτου ἀποδείξιν πρόχειρον ἔχομεν τὸ περὶ συμπληρώσεως τοῦ πρωτοπικίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Νομοσχέδιον. Ἀναγκάζομενος λοιπὸν νὰ ἐπαναλάβω τὴν ἄλλοτε ἐντός τοῦ περιόλου τῆς Γερουσίας λεχθεῖσαν ἀρχήν, ὅτι οἱ καίμενοι Νόμοι, καὶ κακοὶ ἂν ὑπάρχωσι, δὲν πρέπει νὰ μετακινῶνται παντάπασιν, ἂν ὡς καλῶς τεθεῖναι: παρατηρῶ ἄρ' ἐτέρη, ὅτι ὁρῶμεν ν' ἀποδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον προσέκλῃθ' ἐκ τῆς ἀνάγκης, ἐπεὶδὴ καὶ τὸν παλαιὸν περὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῶν Νόμον ἀναγνωρίζομεν ὡς ἔχοντα ἐλλείψεις, καὶ ἤδη ὁ καιρὸς δὲν ἐπιτρέπει, συζητήσαντες νὰ ψηφίσωμεν τελειότερον Νόμον, κατὰ δὲ τὴν προσεγγίζουσαν σύνοδον ὁ βουλευόμενος δύναται, παραλαμβάνων τὸν εἰρημένον παλαιὸν Νόμον, καὶ ὅτας εἰς αὐτὸν ἀνεύρῃ ἐλλείψεις ἀναπληρῶν, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅπως ὁ Νόμος οὗτος ψηφισθεῖ: κατὰρχήν τὸ ἰσχύον σήμερον ἀτελεῖ σύστημα τῶν ἑφορέων.

Μετὰ τοῦτον ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον, ἀπαντῶν εἰς τινὰς τῶν προλαλησάντων, παρετήρησεν, ὅτι, ὅτε ὑπῆρχε τὸ περὶ Ἐπιτροπῶν Οἰκονομικῶν σύστημα, ὑπῆρχε προσέτι καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων προόδων, καὶ ἐπομένως ἡ παρατήρησις τῶν εἰπόντων, ὅτι ὁ προκείμενος Νόμος προκαλεῖται ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων, δὲν εἶναι ὀρθή: ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ὑπάρχει ἄσχετος μὲν τὰ ὀργανικὰ Νομοσχέδια, ἐπεὶδὴ μόνον στηρίζεται ἐπὶ τούτων, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐλευσμένου ἔτους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λήθῃ χώρον ἡ κατάρτησις τοῦ συστήματος τῶν ἑφόρων, καὶ ἡ ἐπιψήφισις ἄλλου

τινος τοιούτου Νόμου· και ότι, αποδειχθέντος του περί Εργων Νόμου επιβλαβούς, αντί δια της παραδοχής του προκειμένου Νομοσχεδίου να επαναχθῇ μείζων ζημία εις τὸ Δημόσιον, εἶναι προτιμωτέρα ἢ ἐπάνοδος εἰς τὸ παλαιόν, ἐλάσσονας δαπάνας ἀπαιτοῦν σύστημα τῶν Οἰκονομικῶν Επιτροπειῶν.

Μηδεμίαν ἄλλαν παρατηρήσας, γενομένης, ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία, δι' ἀναστάσεως, παραδέξατο τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου. Ἐπελθούσης κατὰπιν τῆς ἐπὶ τῶν καθέκαστα συζητήσεως, τὰ ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἀναγνωσθέντα, ἐγένοντο ἅπαντα δευτὰ ὅπως ἔχουσι· ψήφοφορήθην δ' ἐπὶ τέλους τὸ Σύνολον, ἐγένετο δευτὸν διὰ ψήφων 23 κατὰ 7.

Ἐπομένως ὕστερον τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συζητήσεως, ὃ εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνω τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ παρητήρησέ τις τὰ ἑξῆς.

Θεωρῶν ἐφαρμοζομένης καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ κρίνων περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω τὰς ἐπὶ τῆς συζητήσεως τοῦ προλαβόντος Νομοσχεδίου γενομένας παρατηρήσεις παρ' ἐμοῦ, τὸν ἀγαθὸν Νομοθέτην μὲ ἀγαθὸν ἀρχιτέκτονα ἐξομοιώσαντος, περιορίζομαι προστιθεὶς μόνον, ὅτι ἂν οἱ εἰσαγαγόντες Νομοθέται τὰ ὀργανικὰ Νομοσχέδια τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπῆρχον ὑποδεέστεροι τοῦ ἤδη ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις πείραν, καὶ ἐπομένως κακῶς ὑπολόγισαν τὸ ποσὸν τοῦ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις προσωπικοῦ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ὑπῆρχον ὅμως ἀνώτεροι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐντὸς τοῦ Γραφείου πείραν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύνανται νὰ ὑποτεθῇ, ὅτι ὑπέπεσαν εἰς λάθος, κακῶς ὑπολογίσαντες τὴν ἀναγκαῖον ἐντὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προσωπικόν. Ὅταν λοιπὸν Ὑπουργοὶ τοιοῦτοι ἐθεώρησαν, ὅτι τριάκοντα δύο πρόσωπα ἐπαρκούσιν εἰς τὴν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσίαν, δὲν δυνάμεθα ἤδη νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, λέγοντα, ὅτι ἐκ τῆς πείρας ἀποδέδεικται ἡ ἀνάγκη τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ ἐπαυξάνοντα τὴν προσωπικὴν τοῦ ὁποῦ προτίθεται Ὑπουργείου, κατὰ τὸ ἡμῶν σχεδὸν περισσότερον. Οὐδέποτε ὑπῆρχα Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, διατελέσας ὅμως διευθυντὴς κλάδου τινος τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τῆς Γραμματείας δηλ. τῶν ἑσωτερικῶν, κλάδου ἐργώ-

δου καὶ ἐπιπόνου, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ Κυβερνητικὴ μηχανὴ ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν κατὰ πρῶτον, παρατηρῶ, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς ὑπηρεσίας ἐξεπληροῦτο ἀκριβῶς διὰ προσωπικοῦ καθ' $1/3$ καὶ περιπλέον ἐλάσσονος τοῦ ὑπάρχοντος σήμερον. Ἀποδίδου λοιπὸν τὴν προτεινομένην ἀνάγκη τῆς προσθήκης προσωπικοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ἄλλας αἰτίας, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ὀλιγάριθμον αὐτοῦ, δὲν θεωρῶ ἀκομδίον νὰ παραδεχθῶμεν τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον, ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ῥήσει, ὅτι τοῦτο ἐκ τῆς πείρας ἀποδείκνυται ἀναγκαῖον.

Εἰς τοῦτον ἐναντιούμενος ἄλλος, δις, εἶπεν, ἐπανελάθει ὃ προαγορεύσας τὴν παραβολὴν τῶν ἀρχιτεκτόνων, καὶ μὲν ὅλα ταῦτα οἱ προὑπολογισμοὶ αὐτῶν, ὡς δὲν λανθάνει πάντας τοὺς ἐν Αθήναις, ἀποδείκνυνται σφαλῆροί πάντοτε καθ' $1/4$, ἢ $1/5$ · οὐδέλλως λοιπὸν ὑπάρχει παράδοξον, ἂν ὁ οἰκονομικός τὰ οἰκονομικὰ Νομοσχέδια, ὡς ἄλλοι ἀρχιτέκτων, κατὰ τὸν προλαβόντα, ὑπέπεσαν εἰς λάθος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ὁποῦ προτίθεται Ὑπουργεῖον· ἄλλας παρὰ τὰς τοιαύτας, ὁμιλοῦν ὅτι περιέμενον ν' ἀκούσω παρατηρήσεις παρὰ τοῦ προλαβόντος, περιέμενον π. χ. ν' ἀκούσω, ὅτι εἰς τινες τῶν κλάδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ ἐπαρκώσιν ἐλάσσονες τῶν ὑπάρχοντων Τμηματάρχων, ἢ Ὑπουργικῶν Γραμματέων κλπ.

Δὲν ἐπαλλάττω ὅμως τῆς ἀποδείξεως τοῦ τοιούτου ζητήματος οὐδ' ἐγὼ, μὴ γινώσκων τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐπιλαμβάνομαι τούτου, καὶ ἐπομένως θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν ἐπιλαβάνομαι τούτου, καὶ ἐπομένως θεωρῶ ἀναγκαίαν τὴν παραβολὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐν ᾧ δὲν ἀποδείκνυται τις, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ περὶ αὐτὴ πρόκειται Ὑπουργείου δύνανται νὰ ἐκτελεσθῇ διὰ προσωπικοῦ ἐλάσσονος. Περαιῶν δὲ τὸν λόγον μου προστιθεὶς, ὅτι δὲν γινώσκω, διατὶ ὁ προαγορεύσας εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀπέδωκεν εὐρύτατον διαβήτην πρὸς καταμέτρησιν τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖου ποσού τῶν προσώπων, εἰς δὲ τὸν ὑπάρχοντα δὲν ᾔθελε ν' ἀποδώσῃ τὸν αὐτὸν διαβήτην.

Μετὰ τοῦτον ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀναστὰς, παρητήρησέ τὰ ἑξῆς.

Δικαίως ἡ Γερουσία ἐξετάζει, ζητοῦσα νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ προκατειμένου Νομοσχεδίου. Χωρὶς δὲ νὰ ἐλαττώσω τὴν ἀξίαν τοῦ προκατόχου μου, παρατηρῶ, ὅτι οὗτος μεταλλαγὴν ἀπλὴν ἐπραΐε τῆς ὀνομασίης τῶν ὑπαλλήλων, καὶ οὐχὶ τοῦ συστήματος, καὶ ὅτι οὗτος, ἂν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐνυπάρχοντος εἰσέτι, ἤθελε βεβαίως ἀναγνωρίσει τὴν ἀνάγκην τοῦ τε συζητηθέντος καὶ τοῦ ἤδη συζητουμένου Νομοσχεδίου καὶ τὴν μὲν τοῦ συζητηθέντος ἀπολογησάμενος ἔσθ' ἔτι, εἰς τὸν ἀπολογισμόν τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπολογίσας ποσόν τι πρὸς πληρωμὴν βοηθῶν τῶν ἑσόδων, τὴν δὲ τοῦ ἤδη συζητουμένου ἤθελεν συνομολογήσει ὡσαύτως, ὡς εἴρηται, καὶ ὑμεῖς ἀνευ τινος δισταγμοῦ ὕψιστ' ἀναγνωρίσει, ἀρ' οὐ ἀναγνωσθῇ ἀναλυτικῇ τις ἐκθεσις τοῦ λογιστοῦ Κυρίου Λεβιδίου, ἀπευθυνομένη εἰς ὑμᾶς.

Παραδόντος δ' ἀμέσως τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τὴν ἐλθεῖν τούτων εἰς τὸ Γραφεῖον, ὃ εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνω αὐτὴν ἔχουσιν ὡς:

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1846.

Κύριε Ὑπουργέ!

Ἀναλαβὼν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25 τοῦ λήγοντος μηνὸς Π. Διατάγματος τὴν διεύθυνσιν τοῦ παρὰ τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γενικοῦ Λογιστηρίου, νομίζω ἐκ τῶν καθηκόντων μου νὰ θέσω ὑπ' ὅψιν ὑμῶν τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν εὗρον τὴν ὑπερσίαν ταύτην, καὶ νὰ προκαλέσω τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν κατωτέρω ἐκτεθησομένων ἀντικειμένων.

Ἐκ τῶν παρὰ τοῦ προκατόχου μου παραδοθέντων μοι λογιστικῶν βιβλίων, τὸ καθημερινὸν μόνον εἶναι ἐνήμερον, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ὑπ' ὅψιν ὑμῶν ὑποβληθείσης καταστάσεως, κλεισμένης τὴν 31 Αὐγούστου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ προκατόχος μου βεβαίως τὸ ὀπισθήμερον τοῦ καθολικοῦ καὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων. Ἀλλὰ καὶ ἡ κατάστασις αὕτη, ἂν καὶ κλεισμένη μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου δὲν περιέχει τὴν συγκέντρωσιν ὅλης τῆς ληψοδοσίας τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἀλλὰ μόνον τ' ἀποτελέσματα ἐκείνα, τῶν ὁποίων τὸ Λογιστήριον ἐλαβε γνῶσιν μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου, καὶ ὡς ἐκ τούτου τριάκοντα δύο Γαμείων ληψοδοσίαι δι' ὅλον τὸν Αὐγούστον, δέκα διὰ τὴν τελευταίαν δεκα-

ήμερον τοῦ ἰδίου μηνός, καὶ τινων διὰ τὴν τελευταίαν δεκάημερον τοῦ Ἰουλίου, εἶναι ἀπέραστοι εἰς τὸ καθημερινόν.

Ἀρίωνος κατὰ μέρος τὸ ὀπισθήμερον τῶν βιβλίων τοῦ Λογιστηρίου, τὰ ὁποῖα θέλω προσπαθῆσαι νὰ καταστήσω ἐνήμερα, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, ἔρχομαι νὰ ἐκθέσω τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐκολούθησεν ὁ προκατόχος μου, καὶ τὰς βελτιώσεις, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν, ὥστε τὸ τμήμα αὐτὸ τοῦ Ἰπουργείου νὰ μὴ φέρῃ μόνον τὸ ὄνομα Γενικῶν Λογιστηρίων, ἀλλὰ καὶ πραγματικῶς τοιοῦτον νὰ ᾖ.

Τὸ ἀπὸ 17 (29) Σεπτεμβρίου 1842 καταστατικὸν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου διαγράφει ἐν συνόψει τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὰ ἀρθρὰ 6, 7 καὶ 12 ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται εἰς αὐτὸ ἡ ἐξέλεξις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἡ ἐγγραφή τῶν εἰσπραξιῶν, καὶ ἡ εξέτασις καὶ παραβολὴ τῶν ἐπὶ οἰσίων λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων μὲ τ' ἀποτελέσματα τῶν βιβλίων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, πρὸ τῆς παραπομπῆς αὐτῶν πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Αἱ ἐξελέξεις αὗται δὲν ἐγένοντο ἄχρι τοῦδε εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, καὶ ὡς ἐκ τούτου, οὐτὲ βιβλία εἰσπραξιῶν ὑπάρχουν παρ' αὐτοῦ. Ἡ ὑπερσία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου περιορίσθη εἰς τὴν συνοπτικὴν ἐγγραφὴν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν τῶν Δημοσίων Ταμείων, ὡς τὸ καθημερινόν καὶ τὸ καθολικόν, καὶ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μὲν εἰσπράξεων, κατὰ κεφάλαια καὶ ἀρθρὰ, τῶν δὲ ἐξόδων, καθ' Ἰπουργεῖα, καὶ τὰ βοηθητικὰ βιβλία.

Τὰ βιβλία τῶν πιστώσεων καὶ αὐτὰ ἀτελῶς πως κρατοῦνται, διότι διὰ μὲν τὰ παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἀπ' εὐθείας ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ὑπάρχει ἔλεγχος, σημειουμένων τῶν ἐνταλμάτων τούτων ἀπέναντι τῶν χορηγουμένων πιστώσεων, διὰ δὲ τὰ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδιδόμενα οὐδεὶς ὑπάρχει ἔλεγχος, διότι εἰς τὰ βιβλία τῶν πιστώσεων σημειοῦνται μόνον αἱ εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας μεταβιβαζόμεναι παρὰ τῶν Ὑπουργῶν πιστώσεις, χωρὶς νὰ γίνῃται ἐγγραφή τις περὶ τῆς περαιτέρω χρήσεως τῶν πιστώσεων τούτων.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων παρατηρήσεων θέλετε πεισθῆ, Κ. Ὑπουργέ, ὅτι τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, βαδίζον τὸν δρόμον αὐτόν, δὲν δύναται βεβαίως νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του.

Διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ οὗτου, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πρέπει νὰ ἔχῃ·

Α. Καθημερινὸν καὶ Καθολικὸν, βιβλίον, εἰς τὰ ὁποῖα συνοπτικῶς ἐγγράφονται, μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγχιν, τὰ βεβαιωθέντα εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων ἐν γένει ἔσοδα, τὰ εἰσπραττόμενα ἀπέναντι αὐτῶν, αἱ κυρούμεναι παρὰ τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων πιστώσεις, τὰ κεκτημένα τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου δικαιώματα, τὰ πρὸς τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἑπιτρόπων αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα, τὰ ἐξ αὐτῶν πληρωνόμενα, ἡ κίνηση τῶν κεφαλαίων, ἡ ληψοδοσία τῶν ὑπολόγων καὶ πᾶν ὅ,τι ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν ληψοδοσίαν ἐν γένει τοῦ Κράτους.

Β. Ἀναλυτικὰ βιβλία δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἐγγράφονται τὰ εἰσπρακτέα ἔσοδα, ἅμα βεβαιωθῶσι, καὶ τὰ ἀπέναντι αὐτῶν εἰσπραττόμενα, βιβλία ἀναπόρρητα, διότι ἐξ αὐτῶν ὀδηγούμενον τὸ Λογιστήριον, θέλει παρακολουθεῖ τοὺς Ταμίας εἰς τὴν ἐμπρόθεσμον εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων.

Γ. Ἀναλυτικὰ βιβλία τῶν ἐσόδων, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ ἐγγράφονται αἱ πρὸς τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων κυρούμεναι πιστώσεις, αἱ ἐξ αὐτῶν μεταβιβαζόμεναι εἰς τοὺς δευτερευόντας διατάκτας, τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ ἐντάλματα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πληρωνόμενα.

Τὰ βιβλία τῶν πιστώσεων πρέπει νὰ κρατῶνται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστου ὑπουργείου, καὶ ἂν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τὴν ἐσχάτως παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν ἑπιτροπῆς γενομένην πρότασιν, τοῦ νὰ περιορίζωνται οἱ ὑπουργοὶ, ὡς πρὸς τὰς πιστώσεις καὶ εἰς τὰ ἑδάφια αὐτὰ τῶν ἁρθρῶν, τότε αἱ πιστώσεις πρέπει νὰ διακρίνονται καὶ εἰς τὰ βιβλία κατὰ ἑδάφια, διότι ἐπ' αὐτῇ τῇ βάσει θέλουν συντάττεσθαι καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν χρήσεων.

Δ. Βιβλία ἀναλυτικὰ τῶν περιληπτικῶν ἐν τῷ Καθολικῷ μερίδῳ, καὶ ὅσα ἄλλα βιβλία ἀπαιτῆσαι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας.

Ὅλας αἱ εἰς τ' ἀνωτέρω βιβλία ἐγγραφεὶ πρέπει νὰ γίνωνται, μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐξέλεγχιν τῶν ἐγγράφων, ἐφ' ὧν στηρίζονται.

Ἐκτὸς τῆς σημαντικῆς ταύτης ἐργασίας καὶ ἡ ἀνταπίκρισις τοῦ Λογιστηρίου θέλει σημαντικῶς ἐπικυρῶσαι, διότι ὁ-

φείλει νὰ κοινοποιῇ εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον, κατὰ δεκαήμερον, καταστάσεις τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ δεκαήμερου πληρωθέντων ἐνταλμάτων, καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' ἐκάστου ἐξ αὐτῶν καταστάσεις τῶν ἐν τῇ αὐτῇ δεκαήμερῳ ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων, ὥστε διὰ τοῦ ἀμειψαίου τούτου Λογιστηρίου λογιστικαὶ ἐργασίαι τῶν ὑπουργείων καὶ τοῦ Λογιστηρίου νὰ συμβαδίζουσιν ἐκ συμφώνου. Δι' αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ μέσου τὰ ὑπουργεῖα καὶ τὸ Λογιστήριον θέλουν εἶσθαι εἰς κατὰστάσιν νὰ συντάττωσιν ἐγκαίρως τοὺς ὑποβαλλομένους εἰς τὰς Βουλὰς ἀπολογισμοὺς καὶ τὰς προσωρινὰς καταστάσεις τῶν χρήσεων.

Ἐκθέσας τὰς κυριωτέρας βάσεις, ἐφ' ὧν πρέπει νὰ στηρίζεται ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, νομίζω ἀναγκαῖον, κύριε ὑπουργέ, νὰ ἐπιστήσω ἤδη τὴν προσοχὴν σας καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Λογιστηρίου.

Τὸ ὑπάρχον ἤδη προσωπικὸν σύγκειται:

ἔξ ἐνός ὑπουργικοῦ Γραμματέως	1 κς.	τάξεως.
»	1	2ας.
»	2	Γραφείων
»	1	2ης.

Τὸ ὅλον 5 άτομα.

Τὸ προσωπικὸν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, κύριε ὑπουργέ, ὅσῃ καὶ ἂν ὑποθέσῃτε εἰς αὐτὴν ἰκανότητα, νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, διότι αὐτὸ, μὲν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ περιορισμένην σήμερον ὑπηρεσίαν ἐπαρκεῖ, μὲ ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὸν ζῆλον, τὸν ὅποιον δεικνύει περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ καλῶς διοργανισμένου Γενικοῦ Λογιστηρίου πρέπει νὰ σύγκειται τοῦλάχιστον ἐκ 12 ἀτόμων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία θέλει διακρίσθῃ κατὰ Γραφεῖα, ὡς ἐφεξῆς:

1 ὑπουργ. Γραμματεὺς	α. τάξεως.
2	β. »
1 Γραφεὺς	» »

διὰ τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν εἰσπρακτέων, καὶ τῶν ἀπέναντι αὐτῶν εἰσπραττομένων, καὶ διὰ τὴν ἀνταπίκρισιν τὴν ἔχουσιν σχέσιν μετὰ τὸν κλάδον τούτον.

1 Ὑπουργ. Γραμματεὺς α'. τάξεως,

2 " " β' " "

1 Γραφεὺς " " "

διὰ τὸν ἐλεγχὸν καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐξόδων, διὰ τὴν κράτησιν τῶν βιβλίων τῶν πιστώσεων καὶ διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν τὴν ἀναγομένην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

1 Ὑπουργ. Γραμματεὺς β'. τάξεως,

διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων καὶ τὴν κράτησιν τῶν ἀναλυτικῶν βιβλίων τῶν ἐν τῷ καθολικῷ περιληπτικῶν μερίδων.

1 Ὑπουργ. Γραμματεὺς α'. τάξεως,

διὰ τὴν εἰς Καθημερινὴν ἐγγραφὴν τῆς πρωτοσυμφερώσεως, κρατούμενης ὁμοχείρου παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ διὰ τὴν κράτησιν τοῦ Καθολικοῦ.

2 Ὑπουργικοὶ Γραφεῖς,

διὰ τὴν κράτησιν τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τὴν ἀντιγραφὴν ἐν γένει. Τὸ ὅλον 12 άτομα.

Τὸ προσωπικὸν τοῦτο θέλει ἀσχολεῖσθαι προσέτι εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐκάστης χρήσεως, εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐτήσιων λογαριασμῶν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐτήσιων λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων, πρὸ τῆς παραπομπῆς αὐτῶν εἰς τὸ Συνέδριον, καὶ εἰς τὴν λοιπὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Λογιστηρίου, τὴν ὁποίαν χάριν τῆς συντομίας ἀπολείπω.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἄλλων τμημάτων τοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἐκ τῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον θέλει ἀναπτυχθῆ περὶ σφόδρην, καὶ θέλει γίνῃ ἴσως ἀνάγκη αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἄλλων τμημάτων, ὡς ἔργον τῶν Διευθυνόντων τὰ Τμήματα ταῦτα, παραλείπω, περιρριζοῦμαι δὲ μόνον νὰ σᾶς παρατηρήσω, κύριε Ὑπουργέ, ὅτι πρὸς ἐλεγχὸν τῶν εἰσπρακτικῶν, τὸ Λογιστήριον πρέπει νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῶν ἄλλων τμημάτων τοῦ Ὑπουργείου,

α'. Τὰ περὶ τῶν Ταμιῶν ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικὰ εἰσπρακτικῶν, καὶ τὰ εἰς ταῦτα ἐπισυννημμένα ἀντίτυπα τῶν παραστατικῶν τῶν εἰσπρακτικῶν, ὅσον καταστάσεων, ὁμολογιῶν, φορολογικῶν πινάκων κτλ.

β'. Τὰς μηνιαίας καταστάσεις, τὰς ὁποίας στέλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον οἱ ἐπιτετραμμένοι τὸν καταλογισμὸν τῶν φόρων, καὶ ἐν γένει τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐσόδων ὑπάλληλοι.

Τ' ἀνωτέρω δὲ ἐγγραφα πρέπει νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, μετὰ προηγουμένην ἀκριβὴ ἐξέλεγχον, καὶ μετὰ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀρμοδίου τμήματος.

Εἰς ὅλην, ἤδη, κύριε Ὑπουργέ, ἀπόκειται, ἐκτιμώντας τὰς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου ἐκτεθείσας παρατηρήσεις μου ν' ἀποφασίσαιτε ἀπὸ τῆς ἀπόφασίν σας, δὲ ὑδραρούμενος θελω ἀρχίσαι νὰ εἰσάγω βαθμηδὸν βελτιώσεις τινάς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, θέλω φροντίσει νὰ ἐτοιμασθῶσι τὰ ἀναγκαῖα βιβλία, θέλω συνεννοηθῇ μετὰ τῶν προϊσταμένων τῶν λοιπῶν τμημάτων τοῦ Ὑπουργείου, καὶ μετὰ τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τμήματα τῶν ἄλλων Ὑπουργείων, θέλω ἐτοιμάσαι τὰς ἀναγκαῖας πρὸς τοὺς ὑπολόγους ὁδηγίας, ὥστε ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς ἔτους, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ν' ἀρχίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν του ἐπὶ τῶν προεπιθεσίων βασεων.

Ὁ Ταγματάρχης Διευθυντὴς τοῦ

Γενικοῦ Λογιστηρίου,

J. Λεβίδης.

Ἀναγνωσθεῖσας δὲ τῆς ἐκθέσεως, ὁ Κύριος Ὑπουργός ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν προσέθηκε τὰ ἑξῆς. — Ἡ ἐκθεσις αὕτη γράφεται παρ' ἐγκρατοῦς τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὑπαλλήλου ἱκανότητος ἐγνωσμένης, πιστεύω ὅτι οὐδεμίαν εἰς ὑμᾶς ἀφίνει ἀμφιβολίαν, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκπευξήσεως τῶν ἐν τῷ Λογιστηρίῳ ὑπαλλήλων. Ἐκ τῶν λοιπῶν τοῦ Ὑπουργείου τμημάτων, τοιαύτης ἐκθέσεως δὲν ἔχω, θέλω ὅμως ἀναγνώσει ἰδίᾳς μου τινὰς παρατηρήσεις, διὰ νὰ πεισθῆτε ἐκ τούτων ὅπως ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀναγκαίου τῶν ὑπαλλήλων προσωπικοῦ δύναται νὰ προκύβῃ ζημία εἰς τὸ Δημόσιον. — Ἀνέγνω δὲ παραχρῆμα, κατὰ συνέπειαν, τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἐχοῦσας ὡς ἑξῆς:

Κύριοι!

Ἀπὸ τὰς τρεῖς παρουσιασθείσας εἰς ὑμᾶς ἐκθέσεις, ἀν.) τοῦ Ὑπουργείου, β' ὄν.) τῆς Βουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, γ' ὄν.) τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου Κ. Δ. Λεβίδου, πληροφορεῖσθαι τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ παρελθὸν ἀφῆκε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου, καὶ τὴν βελτίωσιν, τὴν ὁποίαν αἰτούμαι σήμερον νὰ γίνῃ, διὰ τῆς προσθήκης τοῦ μικροῦ τοῦτου ἐξόδου τῶν δρχμῶν 21 χιλ. τὸ ὁποῖον ποσὸν ἐνωμένον μετὰ τὸ ἐνοπάρχον ἀναβιβάνει εἰς ἴσον σχεδὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐξώδανε τὸ Ὑπουργεῖον, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγένοντο αἱ

γενικαί τῶν μεθόδων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους οἰκονομαίαι, ἐκ τῶν ὁποίων περιορίσθη τὸ ἵπουργεῖον εἰς δραχ. 78,510.

Ἀπ' ὅλα ταῦτα θεωρεῖτε, κύριοι, ποῖαι βελτιώσεις θέλουν γίνεαι εἰς τὴν οὐσιώδη, ἢ μάλλον εἰπεῖν εἰς τὴν κυρίαν ὑπηρεσίαν τοῦ ἵπουργείου τούτου, δι' ἧς ἐξήρτηται ἡ γενικὴ οἰκονομία τοῦ Κράτους, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐκτὸς τῶν ὧν καταστίχων ἀπαιτοῦνται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ Λογιστήριον, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Κ. Λεβιδίου, ἀπαιτοῦνται καὶ τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὸ Τμήμα τῶν περὶ προσόδων εἰσπράξεων.

- 1 Διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὰ βιβλαιοθήναια ἔσοδα τοῦ Κράτους.
- 2 Τὰ εἰσπραχθέντα ἐξ αὐτῶν.
- 3 Τὰ καθυστεροῦντα.
- 4 Τὰς ἐτήσιους ἐλαττώσεις καὶ μεταβολάς.

Εἰς τὸ Τμήμα τῶν κτημάτων.

- 1 Τὰ ἐνοικιαζόμενα ἐλκιδένδρα, μυριόδενδρα καὶ λοιπὰ δένδρα.
- 2 Τοὺς σταφιδαμπελώνας.
- 3 Τὰ περιβόλια.
- 4 Τὰ εἰς οἰκοδομὰς, ἥτοι οἰκίας, ἐργαστήρια, μύλους, ἐλαιουργεῖα καὶ τὰ παρόμοια.
- 5 Τὰς παρχωρηθείσας γαίας, εἰς διάφορα καταστήματα βιομηχανικὰ καὶ ἄλλα.
- 6 Τὰς ἀπαλλοτριωθείσας γαίας, εἰς προικοδοτήσεις ὁφθαλμῶν, νεοφωτίστων καὶ λοιπῶν.
- 7 Εἰς Φαλαγγιτικὰ γραμμάτια.
- 8 Εἰς πολιτικὰς προικοδοτήσεις.
- 9 Εἰς Στρατιωτικά.
- 10 Εἰς τὰς τῶν Χωροφυλάκων.
- 11 Ἐξ ὅλων τούτων ἀπαιτοῦνται διάφορα βιβλία κατ' ἕνα: νὰ κρατῶνται αἱ ἐτήσιοι καθυστερήσεις ὀνομαστικῶς.

Εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα.

Βιβλίον καταγραφῆς, ποῖα καὶ πόσα εἶναι τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα τῶν δικλειτουργίων Μοναστηρίων, ὅπου δὲν γνωρίζομεν σήμερον.

- 2 Ὁμοιον, διὰ τὰ ἐνοικιαζόμενα ἐκ τούτων πολυτελεῶς.
- 3 Ὁμοιον, διὰ τὰ κατ' ἕνα.
- 4 Τὰ καθυστεροῦντα ἐξ αὐτῶν.

Τὰ Δικαστικά.

- 1
- 2 Πόσας ἀπὸ διενέξεις ἐνοικιάσεων τῶν προσόδων καὶ τῶν κτημάτων.
- 3 Ἀπὸ ἀποζημιώσεως διαφθῶν.
- 4 Βιβλίον τῶν ἀποληπτικῶν ἐκ τῶν προκαταβληθῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Τὸ Λογιστικὸν Τμήμα.

- 1 Εἰς τὴν καταγραφὴν τῶν πιστώσεων τῶν ἵπουργείων καὶ ἐν γένει τῶν ὀφθῶν τοῦ Κράτους.
- 2 Τῶν ἐντάλματων.
- 3 Τῶν συντάξεων χρεῶν καὶ ὀφθῶν.
- 4 Τῶν χρηρήσεων.
- 5 Τῶν ἀπομάχων.
- 6 Τῶν διαφθῶν γινομένων ἐκ τούτων μεταβολῶν.

Θεωρεῖτε, Κύριοι, ὅτι 32 τὸν ἀριθμὸν βιβλίων ἀπαιτοῦνται νὰ βληθῶν εἰς ἐνέργειαν, τὰ ὁποῖα σήμερον ἐλλείπονται, ἐκτὸς τριῶν, τὰ ὁποῖα ἐνυπάρχουν εἰς τὸ λογιστικὸν Τμήμα, καὶ οὕτω νὰ τρέχῃ ἡ ὑπηρεσία ἐν τάξει, καὶ διὰ νὰ γνωρίζῃ καθεστῆς στιγμὴν ὁ ἵπουργὸς ποῖα εἶναι ἡ ἀληθινὴ κατάστασις τοῦ Κράτους καὶ ποῦ εὐρίσκεται ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἵπουργείου καὶ τί μέλλει νὰ πράξῃ πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς, νὰ δύναται νὰ διδῇ λόγον καὶ πληροφορίας εἰς τὰς Βουλὰς ὅσας ἔθελε ζητήσῃ, νὰ διευκολύνῃ, ἢ μάλλον νὰ διδῇ πραγματικὴν ὕλην εἰς τὸ λογιστήριον διὰ νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὰ βιβλία τοῦ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους καὶ νὰ συντάσῃ εὐκόλως καὶ ἐγκαίρως τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς, ὡς ὁ ἴδιος Λεβιδὸς ἀναφέρει εἰς τὴν ἐκθεσίν του.

Ἐλεμμένονα ἐν Τμήμα.

- 1 Διὰ τὰς ἀλικίας τοῦ Κράτους καὶ τὴν διακίρησιν αὐτῶν.
- 2 Διὰ τὰς διαφοροὺς ἀλατπιθήκας τοῦ Κράτους.
- 3 Διὰ τὰ ὄρυκτά.
- 4 Διὰ τὰ ἰχθυοτροφεία.

ὅτι, ἐν ᾧ οἱ ἐν ἄλλοις Εὐρωπαϊκοῖς ἔθνεσι μετερχόμενοι τὴν ἐμπορίαν μὲ μικρὰ κεφάλαια, ἀδράς δαπάνας καταναλίσκουσι, διατηροῦντες εὐρύχωρα καὶ καλῶς συσκευασμένα καταστήματα, βιβλία ἐμπορικὰ πλείστα, καὶ κατὰ συνέπειαν προσωπικὸν ὑπαλλήλων βαρὺ· οἱ ἐν Ἑλλάδι διατηροῦντες μικρὸν τι κατάστημα, καὶ ζῶντες ἀπλοῦς καὶ σύμφωνοι μὲ τὴν φυσικὴν τοῦ ἀνθρώπου κατάστασιν, διαχειρίζονται διὰ μικροῦ τινος βιβλίου ἐπιτυχῶς, ἀνευ τινος ὑπαλλήλου, ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας ταλλήρων. Θεωρῶ λοιπὸν διὰ ταῦτα ἀρμόδιον, νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν φυσικὴν καὶ πάτριον κατάστασιν, φειδόμενοι τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ τὴν πολυτέλειαν, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ὑπαλλήλων, ἀπορρίπτοντες, μέχρις οὐ κατὰ μικρὸν ὠριμάσωμεν, ὅτε καὶ κατὰ μικρὸν τῆς ἱκανότητος ἀναπτυσσομένης, ἡ ὑπηρεσία θέλει ἐνεργεῖσθαι μετὰ ταχύτητος καὶ ἀνευ δυσκολίας.

Ἰπαρχούσας τῆς Ἀντιβασίλειας, εἶπεν ἄλλος, μὲ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς διεφώνουν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διετέλουν ἀνευ πολιτικῆς ὑπηρεσίας. Μὴ φρονῶν δὲ κατάλληλον ὡς ὑπογραμμὸν τῶν πράξεων ἡμῶν, νὰ θέσωμεν τὰς ἰδέας τῆς Ἀντιβασίλειας, δὲν παρεδέχομαι ἔτι μᾶλλον τὴν εἰρημνίαν αὐτῆς ἀρχὴν, καθ' ἣν οἱ προϋπολογισμοὶ πρέπει νὰ κανονίζονται ἐπὶ πλεόν, οὐδὲ θεωρῶ ἀποχρώσας τὰς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀρχῆς ταύτης παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος.

Μηδενὸς ἄλλου παρατηρήσαντός τι μετὰ τοῦτον, ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὴ, ψευδογραφηθεῖσα δι' ἀναστάσεως.

Ἀρξαμένης ἐπομένως τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα διατάξεων τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως, τὰ ἄρθρα αὐτοῦ ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτά, ἀνευ τινος παρατηρήσεως. Ἐκφισθὲν δ' ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον, ἐγένετο καὶ τοῦτο δεκτὸν, διὰ ψήφων 23 κατὰ 6.

Ἀρχομένης ἐπομένως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 Νομοσχεδίου, καὶ τούτου ἀναγνωσθέντος, ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐγένετο δεκτὴ ἀνευ παρατηρήσεως.

Ἀρχομένης κατόπιν τῆς ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα συζητήσεως, καὶ τινος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν ἐρωτήσαντος, ἀν αἱ ποσότητες, περὶ ὧν ἤδη ζητεῖται πίστωσης ἐδαπανήθησαν, ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι αἱ ποσότητες αὗται ὀφείλονται μὲν, ἀλλὰ κατ' ἐκροπτεῖσθαι, περίπου χιλιάδας δραμῶν, ἢ ἑνὸς

φαινονται ὡς δαπάναι, ἂν ἑτέρου ὅμως ὑπάρχουσιν ἐσοδα καὶ διὰ τὴν ἀτλὴν τῆς ὑπηρεσίας τάξιν προσκλήθη, ὡς πρὸς τοῦτο, τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, καὶ ὅτι ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις θέλει γίνῃ καταδίκης, ἀν ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Γερουσίαν παρὰ τοῦ Κυρίου Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκθέσις.

Λαβὼν μετὰ τοῦτον τὸν λόγον ὁ ἀπευθίνας τὴν εἰρημνίαν ἐρώτησιν, οὐδὲ τὰ κοινῶς τῶν προκειμένων δαπανῶν, εἶπεν, ὅπως ὑπελογίσθησαν, κατανοῶ, οὐδὲ τὴν τάξιν, καθ' ἣν ταῦτα προσδιορίζονται καταλαμβάνω, καθότι δαπάναι τοῦ ἔτους 1845, πρὸς ἐπιφύρσιν ὑποβάλλονται περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1846: ἐν ᾧ, ὅταν κατ' ἀνάγκην ἀπαιτεῖται νὰ γένῃ δαπάνη τις μὴ διὰ Νόμου προβλεπομένη, μὴ ὑπαρχουσῶν μὲν Βουλῶν τὸ Ἱπουργεῖον δύναται νὰ δαπανήσῃ ὑπὸ εὐθύναν ἰδίαν, καὶ τῶν Βουλῶν μετὰ ταῦτα συνεχομένων νὰ υποβάλῃ ἰδίαν, καὶ τῶν Βουλῶν μετὰ ταῦτα συνεχομένων νὰ υποβάλῃ εἰς αὐτάς τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς ἐπιφύρσιν τῶν δαπανῶν τούτων Νομοσχέδιον, ὑπαρχουσῶν ὅμως Βουλῶν, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπιφερίζονται ἤδη δαπάναι τοῦ 1845 ἔτους, καθότι ἔπρεπεν ἐγκαιρῶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς περὶ αὐτῶν Νομοσχέδιον. Ὅπως ἔμεις ἂν ἔχῃ, ἂν ἀναγνωσθῇ τὸ ἀντιστοιχοῦν μ' ἕκαστον κεφάλαιον τοῦ Νομοσχεδίου χωρίον τῆς περὶ ἧς εἴρεται, ἐκθέσεως τοῦ Κυρίου Ἱπουργοῦ, διὰ νὰ ἰδῶμεν, ἀν ἐκ ταύτης διακωλοῖται τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο.

Ἐπιτραπέσις δὲ μετὰ ταῦτα τῆς ἀναγνώσεως καὶ τοῦ ἐνὶ τῶν Γραμματείων ἀναγνώτος ἀμέσως τὸν ὑπὸ στοιχ. α' παραγράφον τῆς ἐκθέσεως, ἀντιστοιχοῦντα μὲ τὸ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ Κεφάλαιον τῆς Γενικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἱπουργείου, ὁ προαγορεύσας Κύριος Γερουσιαστὴς ἀπέτεινεν ἐρωτήσεις τινὰς εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὴν, καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπάντησιν ἔλαβεν, ὡς ἑξῆς:

Τὰ ἐν τῷ ὑπὸ στοιχ. α' παραγράφῳ τῆς ἐκθέσεως σημειούμενα ποσὰ δὲν ὑπάρχον γνωστά, ὅτε περὶ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ὑπεβλήθη εἰς τὰς Βουλὰς ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Οὐχί, ὡς γενόμενα παρὰ τοῦ προκατόχου μου, δὲν νοῶ πῶς ἤδη ἐγένοντο γνωστά. Ἐγνωστοποιήθησαν ἤδη καθότι, παρουσιασθέντες εἰς τὸ Ἱπουργεῖον οἱ ἔμποροι, ἐξ ὧν κηρύχθη μελάνη, χάρτις καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ὑποβαλόντες τὰς

περί της αγοράς τούτων αποδείξεις, δικαίως ἐζητήσαν νά πληρωθῶσιν.

Ὅταν ζητῆται ἀγορά μελάνης, ἢ ἄλλου τινος εἶδους ὁ ὕπουργός ὀφείλει νά ἐρωτᾷ προηγουμένως, ἂν ὑπάρχῃ πίστωση, καί, ἂν μὲν μανθάνῃ, ὅτι ὑπάρχει, δύναται νά υπογράψῃ τὸ πρὸς τοιαύτην δαπάνην ἀπαιτούμενον ἑντάλμα· μανθάνων ὅμως, ὅτι ἡ πίστις ἐξηκολύθη, καὶ βλέπων τὴν ἀνάγκην τῆς δαπάνης ἀναπόφευκτον, ὀφείλει νά υποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ ἀρμόδιον πρὸς ἐπιψήφισιν αὐτῆς Νομοσχέδιον.

Μετά δὲ ταῦτα ἡ ἐκθεσίς τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, εἶπεν ἄλλος, καθάως ἐκφράζεται προσδιορίζουσα, ὅτι ἡ προκειμένη πίστις ζητεῖται πρὸς τακτοποίησιν τῆς ὑπηρεσίας, διὰ δαπάνας τετελεσμένας, τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ παρεδέξατο, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἡ Γερουσία πρόκειται ν' ἀποφανθῇ σήμερον. Συμφωνῶ μ' ὅλα ταῦτα μὲ τὴν προηγουμένην, εἰπόντα, ὅτι ἡ πίστις αὕτη ἐπρεπε νά ζητηθῇ, πρὶν αἱ δαπάναι λάβωσι χώραν. Ἡ τάξις ὅμως αὕτη δὲν ἐτηρήθη, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τακτοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας, φρονῶ ἀναγκαῖον νά γένη δεκτὸν τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον.

Μὴ γενομένης ἄλλης τινος παρατηρήσεως, καὶ τοῦ Γραμματέως ἀναγνόντος τὸν ὑπὸ στοιχ. Β. παράγραφον, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι τὸ περὶ Ταμίων Νομοσχέδιον, προσδιορίζει καὶ τὸ πᾶν τῶν προσώπων, καὶ τὰ ἐξόδα τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας, εἰς τὰ ὅποια ἐπρεπε τὸ ὕπουργεῖον νά περιορισθῇ, δυνάμενον μόνον νά ζητήσῃ ὑπέρβασιν δαπάνης, ὡς πρὸς τὸ μέλλον, οὐδέποτε ὅμως ὡς πρὸς τὸ παρελθόν.

Εἰς ταῦτα ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὴν προκειμένην δαπάνην δικαιολογεῖ ἀπογρῶντος ἡ μεταθέσις καὶ ἀντικατάστασις τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ταμίων, καθότι διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ εἶδους τούτου τῆς ὑπηρεσίας, ἀπαιτοῦνται πολλάκις ὑπὲρ τοὺς δύο μῆνας, εἰς τρόπον ὥστε, προκειμένης τινος ἀντικαταστάσεως ἢ μεταθέσεως, καὶ ἐξοδα ὁδοιπορίας λαμβάνουσι χώραν, καὶ διπλᾶ μισθοδοσίαι μέχρι τῆς παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας πληρόνται.

Εἰπόντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντος, ὅτι δὲν εἶναι νόμιμον, ἀντὶ ἐνὸς νά μισθοδοτῶνται δύο ὑπάλληλοι, καὶ ὅτι ὁ νεώτερος διοριζόμενος οὐδεμίαν ὀφείλει νά λαμβάνῃ μισθοδοσίαν, μέχρι οὐ ἐντελῶς παραλάβῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθυκόντων τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἂν καὶ ἡ πίστις δὲν

ζητῆται, ἀπάντησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός διὰ δαπάνας λαβούσας χώραν ὑπουργούντος ἐμοῦ, θεωρῶ αὐτὴν οὐδεμίαν περιέχουσαν ἐλλείψιν, 1. καθότι διὰ τοῦ νέου περὶ Ταμίων Νόμου διορίσθησαν εἰς τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν περισσότερα πρόσωπα, καὶ κατ' ἀνάγκην προέκυψαν δαπάναι ὁδοιπορίας, ἀγορῆς ἐπιπλῶν, κτλ. καὶ 2, καθότι ἐκ τῶν περιπτώσεων ἐγένοντο μεταθέσεις, καὶ ἡ παράδοσις τῆς ὑπηρεσίας παρατεταμένη πολλάκις ἐπὶ δύο μῆνας, ὡς τις τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ἐπένειχε κατ' ἀνάγκην δαπάναις, αἵτινες ὑπῆρχον ἀδύνατον νά μὴ λάβωσι χώραν.

Μηδεμίαν ἄλλαν παρατηρήσεως γενομένης, καὶ παρὰ τοῦ Γραμματέως ἀναγνισθέντος τοῦ ὑπὸ στοιχ. Γ. παραγράφου, εἰς τῶν Κ.Κ. Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον ἀπεύθυνεν εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἐρωτήσεις τινάς, καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀπαντήσεις ὡς ἑξῆς:

Τὰ ποσοστὰ ταῦτα ἄνῃον εἰς τοὺς Ταμίας πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ νέου περὶ Ταμίων Νόμου, ἢ μετ' αὐτόν;

Πρὸ τῆς συστάσεως ὑποπτεύω μήπως ὀφείλονται μετὰ τὸν Νόμον, καθότι οἱ Ταμίαι ἔχοντες τὸ δικαίωμα νά κρατῶσι τὰ ποσοστὰ, δὲν δύναται νά ὑποτεθῇ, ὅτι ἄρῃα αὐτὰ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δημοσίου, καὶ πρόκειται νά πληρωθῶσιν ἤδη διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Οὐδέποτε οἱ Ταμίαι πληρόνται ἀντὶ ἐντάλματος, καὶ ἐπομένως, τοιούτου μὴ ἐκδοθέντος, ἐξαίρεται, ὅτι τὰ ποσοστὰ ὀφείλονται διὰ εἰσπραξίαι πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ περὶ Ταμίων Νόμου.

Παραδέχομαι λοιπὸν, ὅτι ἡ περὶ τῆς πρόκειται δαπάνης εἶναι δικαίον, δὲν θεωρῶ ὅμως ἀρμόδιον νά ζητῆται ἤδη περὶ αὐτῆς πίστις, καθότι ὅταν δαπάναι τοῦ λήξαντος ἔτους ψηφίζωνται περὶ τὸ τέλος τοῦ ἐναστῶτος, οὐδέποτε ὁλομὲν δύνηται νά νομοθετήσωμεν προϋπολογισμὸν τέλειον.

Ἀναγνόντος κατόπιν τοῦ Γραμματέως τοὺς ὑπὸ στοιχείων δ', ε', ζ', ἠ, καὶ ζ') παραγράφους, καὶ τοῦ προηγουμένου Γερουσιαστῆ ἐρωτήσαντος αὐτὸν τὸν Κύριον Ὑπουργόν, ἂν ἦναι γνωστὴ ἡ ποσότης τῶν ἐν Βερολίνῳ σπουδασάντων τὴν ὁρυκτολογίαν Ἀνθυπατιστῶν, ἢ ἂν ἡ ζητούμενη ἤδη διὰ διδάκτρα καὶ ἐπὶ ἀνδρὸν τούτων δαπάνη προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας, ὁ Κύριος Ὑπουργός ἀπάντησεν, ὅτι δύο μόνον τοιοῦτοι

πρακτικῶν τῆς Ἀ. Συνόδου ἡ ἐκτύπωσις ἔλαβε πέραν, καὶ ἐπομένως προτιμώτερον θεωρεῖται νὰ γίνηται αὕτη ἐν ἰδιωτικῷ τυπογραφίῳ, διὰ τε τὸν λόγον τῆς ταχύτητος, καὶ διότι δὲν προκύπτει ἐντεῦθεν μεζῶν δαπάνη, τὸ ὅποιον ἀποδίδονται, ἂν ἡ ἤδη γινομένη ἀντιπραβληθῇ μετὰ τὴν λαμβάνουσαν χώραν, ὅτε ἐκτυποῦντο τὰ πρακτικά ἐν τῷ Β. Τυπογραφίῳ.

Ἀντιπραβλόντος δ' ἀμέσως τοῦ πρυλαλήσαντος τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς μέλους τὴν ἐν τῷ ἰδιωτικῷ μετὰ τὴν ἄλλοτε γινομένην ἐν τῷ Βασιλικῷ τυπογραφίῳ δαπάνην, καὶ εἰπόντος, ὅτι μεταξὺ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἑτέρας οὐδεμία ὑπάρχει διαφορὰ, καὶ ὅτι ἡ ὑπάρχουσα περὶ τῆς ἐκτύπωσης συμφωνία δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ σήμερον, καταστρεφόμενη παρὰ τοῦ Σώματος, ἀντεπαρετήρησέ τις, ὅτι καὶ τῆς αὐτῆς σήμερον ὑποτιθεμένης δαπάνης, οὐχ ἦττον τὸ Δημόσιον ζημιούται, καθότι ἤδη μὲν εἰσέρχεται αὕτη εἰς ἰδιωτικόν, πρότερον δὲ εἰς τὸ Βασιλικὸν τυπογραφεῖον, ὡς πρόσδοτος τοῦτου θεωρουμένη, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὡς εἰσερχομένη εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον:

Ἀναστὰς μετὰ τοῦτον ὁ εἰς τῶν Γραμματέων περετήρησε τὰ ἑξῆς.

Ἡ περὶ τῆς ἐκτύπωσης τῶν πρακτικῶν ἀπόφασις ἀνετίθη εἰς τὸ Γραφεῖον ὑπὸ τὸν ὄρον ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς Οἰκονομίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἠθικῆς ὠφελείας, καθότι μὴ προσδιοριζομένου τοῦ τελευταίου τοῦτου ὁρου, τὸ Γραφεῖον δὲν ἤθελεν ἀναλάβει τὴν προκειμένην εὐθύνην. Ὅτι δὲ ἀπὸ τὸ ταχὺ τῆς ἐκτύπωσης προκύπτει ἠθικὴ ὠφέλεια εἶναι ἀναντίρρητον, καθότι τὰ πρακτικά τῆς Γερουσίας δὲν συνάσσονται διὰ ν' ἀναγνωσθῶσι παρὰ τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς, ἐν δὲ τῷ Βασιλικῷ τυπογραφίῳ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐκτυπωθῶσιν οὐδ' ἐκεῖνα τῆς παρελθούσης Συνόδου, καὶ τοι τοῦ τίλους τῆς ἐνεστώτης προσεγγίζοντος. Εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὴν περὶ τοῦ προκειμένου μεταξὺ τοῦ ἀναδεχθέντος τὴν ἐκτύπωσιν καὶ τοῦ Γραφείου συμφωνίαν γίνεται δαπάνη τις μεζῶν κατὰ τι τῆς προλαβούσης, ἀλλ' ἡ μικρὰ αὕτη ποσότης ἐνεκρίθη ἀρμόδιον νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν, 1, ὡς ὑποχρεούμενον νὰ δημοσιεύσῃ ἰδίαις δαπάναις τὰ πρακτικά δι' ἐρημερίδος, ἐν αὐτῇ κατονομάζων τοὺς ἀγορεύοντας, καὶ 2, ὡς ἀναδεχόμενον τὸ βάρος ν' ἀναπληροῖ ἀπόντες τινὰ τῶν Συντακτῶν, καὶ, ὡς εἶδετε, συνεμορφώθη ἡδη μετὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ὑποχρέωσιν. Ἐκτὸς δὲ τοῦτων οὐδεμία ὑπάρχει οἰκονομία, ἀλλ' ἐκτυπῶνται τὰ πρακτι-

κὰ ἐν τῷ Βασιλικῷ τυπογραφίῳ, καθότι ὅ,τι πρότερον ἀπατίνετο εἰς τοὺς ἐν τούτῳ ἐργάταις, ἀποτίνεται σήμερον εἰς τοὺς ἐν τῷ ἰδιωτικῷ τότε δὲ μόνον ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἡ ἐν ἰδιωτικῷ τυπογραφίῳ ἐκτύπωσις ἐπιφέρει ζημίαν, ἂν οἱ ἐν τῷ Βασιλικῷ ἐργάταις ἐπῆρκουν εἰς τὴν ταχέαν τοῦ ἔργου τούτου ἐκπλήρωσιν ἀποδειχθέντος ὁμῶς, ὅτι δὲν ἐπαρκοῦσι καὶ δὲν μένουσιν ἐν ἀργίᾳ μισθοδοτούμενοι διαρκῶς παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἔπεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν πρέπει ν' αὐξηθῇ, διὰ νὰ δύνανται νὰ πραγματοποιηθῶσι τὸ προκειμένον ἔργον ἐν τάχει, καὶ τότε οὐδεμία τῆς δαπάνης οἰκονομία προκύπτει.

Ζητήσαντος δὲ τινος μετὰ ταῦτα ν' ἀναγνωσθῇ ἐγγράφον τι τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, πρὸ πολλοῦ διευθυθέν εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ περιέχον παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, λαθὼν ἄλλος τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείῳ ὑπάρχει κεφάλαιον ὠλικῶν, ἀφορῶντος ἐν γένει τὰς ἐκτύπώσεις τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, τοῦ ὁποίου τὴν δαπάνην κανονίζει τὸ Κατάστημα τοῦ Β. Τυπογραφείου, ὅτι ταῦτο εἶναι ἀρμόδιον νὰ κανονίσῃ καὶ τὴν πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν Πρακτικῶν τῆς Γερουσίας ἀπαιτούμενην, καὶ ἐπομένως πρέπει τὸ Σῶμα νὰ πληροφρήσῃ τὸ Ἰπουργεῖον περὶ τῆς μὴ μετὰ ταχύτητος ἐνεργουμένης ἐν τῷ Β. Τυπογραφίῳ ἐκτύπωσης, ὅπως προστεθῶσιν εἰς αὐτὸ νέοι ἐργάταις, ἂν οἱ ὑπάρχοντες ἤδη δὲν ἐπαρκῶσιν· ἀλλ' ὅτι ἡ περὶ τῆς ἐκτύπωσης γενομένη παρὰ τοῦ Γραφείου συμφωνία πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς ἱερὰ, καὶ κατὰ συνέπειαν ὡς μὴ δυναμένη νὰ καταστραφῇ μέχρι τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας αὐτῆς.

Εἶναι μάταιον, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ν' ἀναφέρηται ἡ Γερουσία εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργεῖον, τῶν πραγμάτων ἐξακολουθοῦντων νὰ τρέχωσι τὸν αὐτὸν δρόμον, καὶ θεραπείας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ταχὺ τῆς ἐκτύπωσης, μὴ γενομένης. Ἐπειδὴ δὲ διὰ νὰ ἐκτυπωθῶσι τὰ Πρακτικά ἐν τῷ Β. Τυπογραφίῳ μετὰ τὴν αὐτὴν ταχύτητα, ἀπαιτεῖται ἡ ἰδία δαπάνη πρὸς πληρωμὴν μελάνης, χάρτου, καὶ τῶν κατ' ἀνάγκην μελλόντων νὰ προστεθῶσιν ἐργατῶν, θεωρῶ μᾶλλον κατὰλληλον νὰ ἰσχύῃ ἡ ὑπάρχουσα περὶ τῆς ἐκτύπωσης συμφωνία, ἐν ὅῳ δὲν ἀποδείξει τις, ὅτι δύνανται νὰ ἐκτυπωθῶσιν ἐν τῷ Β. Τυπογραφίῳ ταχύτερον συνάμα καὶ οἰκονομικώτερον.

Συμφωνήσαντος δέ τινος μετὰ τούτου μετὰ τὸν εἰπόντα, ὅτι ἡ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως συμφωνία δὲν δύναται νὰ καταστραφῇ, πρὶν ἢ ἐκπρόθεσμος γένηται, καὶ ἑτέρου ἐρωτήσαντος, πότε λήγει ἡ προθεσμία τῆς συμφωνίας ταύτης, ὁ εἰς τὸν Γραμματέων ἀπήντησεν, ὅτι εἰναι ἀρμόδιον ν' ἀνγκυλωθῇ εἰς Συνεδρίασιν ἄλλην ἢ περὶ τοῦ προκειμένου συζητήσεως, ὅπως λαμβανομένων προηγουμένων ὑπ' ὅψιν τῶν Πρακτικῶν τῆς Συνεδριάσεως, καθ' ἣν ἡ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἀπόφασις ἀνετέθη εἰς τὸ Γραφεῖον, τοῦ παρὰ τούτου περὶ τῆς ἐκτυπώσεως γενομένου ἐγγράφου τῆς συμφωνίας, καὶ τοῦ ζητηθέντος παρὰ τινος ν' ἀνγκυλωθῇ ἐγγράφου τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐγγράφου, ὁ ἕτερος Γραμματεὺς, ἀνέγνω ἀμέσως αὐτὸ ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἀριθ. 21.374.

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Γερουσίας.

Ἀπὸ ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ τυπώνωνται τοῦ λοιποῦ τὰ πρακτικά τῆς Γερουσίας εἰς ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα. Τὰ πρακτικά ταῦτα τυπονόμενα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον, ἐπέμποντο εἰς ὅλας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους καὶ εἰς ὅλους τοὺς Δήμους ὡς παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγένετο οὕτω γνωστὸν τὸ περιεχόμενον καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν. Ἐξ ἐναντίας τυπονόμενα εἰς ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα, δὲν ἤμπορεῖ νὰ δημοσιεύωνται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐκτὸς ἂν ᾔθελον πληρωθῇ ἀρκετὰ, διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν εἰς τοὺς ἰδιώτας τυπογράφους.

Παρεκτὸς τούτου τὸ Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον ἐυσταθῇ καὶ διατηρεῖται κυρίως διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν δὲ θελήσωμεν νὰ μεταχειριζώμεθα εἰς τινας περιστάσεις τὰ ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα, δὲν πηγάζει ἐντεῦθεν καμμία οἰκονομία τῶν γινομένων ἐξόδων, διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ ταῦτα μένουσιν πάντοτε τὰ ἴδια, τὸ δὲ Δημόσιον θέλει ὑποστῇ

τὴν ζημίαν τῆς γενομένης δαπάνης εἰς τὰ ἰδιωτικά τυπογραφεῖα.

Κάμνοντες λοιπὸν εἰς ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, τὰς παρατηρήσεις ταύτας, πειθόμεθα, ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξηται νὰ τυπώνωνται καὶ εἰς τὸ μέλλον τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος πρακτικά εἰς τὸ Β. Τυπογραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκετε πρὸς τοῦτο πᾶσαν τὴν δυνατὴν εὐκολίαν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουνίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

N. ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Κ α λ ι γ α ς.

Ἀποπερατωθείσας δὲ τῆς ἀνγκυλώσεως, ἐρωτήσας τις τῶν προκληθέντων, ποίαν τὸ ἐγγράφον τοῦτο φέρει χρονολογίαν, καὶ ἂν αὕτη ὑπάρχῃ προγενεστέρα τοῦ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως συντεκθέντος παρὰ τοῦ Γραφείου συμβολαίου, καὶ πῶς αὐτὸς συντεκθέντος παρὰ τοῦ Γραφείου συμβολαίου, καὶ λαβὼν ὡς πρὸς μὲν τὸ δεύτερον ἀπάντησιν ἀποφατικὴν, ὡς πρὸς δὲ τὸ πρῶτον, ὅτι φέρει χρονολογίαν τῆς 26 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, παρετήρησεν, ὅτι εἶναι ἀτοπον νὰ μὴ ξαντὸς μῆνας Ἰουνίου, παρετήρησεν, ὅτι εἶναι ἀτοπον νὰ μὴ γινώσκῃ μέχρι τοῦδε ἡ Γερουσία ἐγγράφον πρὸ τοσούτων μηνῶν διευθυνθὲν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Τὴν λέξιν, ἀτοπον, ἀντέτεινεν ἀμέσως ὁ Κύριος Πρόεδρος, δὲν ἀνέβη τὸ Γραφεῖον, ὡς οὐκ ἔστιν προσβλητικὴν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀδίκως προφερομένην. Τὸ Γραφεῖον συμφωνήσαν περὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἐπράξεν ἐντὺ τῶν ὅρων τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ Σώματος πληρεξουσιότητος. Ἀποφασίσατε λοιπὸν τὸν προσδιορισμὸν ἡμέρας τινος πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὅψιν, ἡ περὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἀπόφασις, ἡ περὶ αὐτῆς συμφωνία, καὶ τὸ περὶ οὗ εἶρηται ἐγγράφον τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἐντεῦθεν, ὅτι τὸ Γραφεῖον συνεμορρώθη, ἢ μὴ μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας.

Λαβὼν κατόπιν τὸν λόγον τὸ προκαλῆσαν μέλος τῆς Δογματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐζήτησε νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνέγνωσις τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Γαμίου τῆς Γερουσίας ἐπιτραπέους δὲ τῆς ἀναγκῆς, ἀνέγνω τὴν ἀναφορὰν ταύτην, παρατηρήσαν ἐπὶ τούτοις, ὅτι πρέπει ν' ἀποφασίσῃ ἡ Γερουσία, ἂν παρα-

δέχεται τὴν παρχώρησιν τῆς αἰτουμένης παρὰ τοῦ Ταμίου πιστώσεως. Ἐρωτήσαντος δὲ τινος, ἂν εἰς τὸ ζητούμενον ποσὸν τῆς πιστώσεως συμπεριλαμβάνεται ὁλόκληρος ἡ πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν Πρακτικῶν τῶν δύο Συνόδων ἀπαιτούμενη δαπάνη, τὸ εἰρημένον μέλος τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπάντησε καταφατικῶς.

Παρατηρήσαντος μετὰ ταῦτα τοῦ εἰδὸς τῶν Γραμματείων, ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται πίστις πρέπει νὰ παρχωρηθῇ, ὡς ληγούσης ἤδη τῆς ἐνεστώσης Συνόδου, καὶ τῆς ἐπὶ τῆς ἐκτύπωσεως τῶν Πρακτικῶν ἐργασίας προβάτης ἐπὶ πολὺ, καὶ τινος μὴ τὴν παρατήρησιν ταύτην ὁμοφωνήσαντος, προσθεῖν δὲ, ὅτι δύναται ὁ βουλούμενος νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ περὶ ὧν εἴρηται ἑγγραφα, ὡς παρκατατεθειμένα ἐν τῷ Γραφείῳ. Ἐρωτηθεὶσα ἡ Γερουσία, παραδέξατο νὰ παρχωρηθῇ ἡ παρὰ τοῦ Ταμίου αὐτῆς ζητούμενη πίστις ἐκ δραχμῶν ἐπὶ χιλιάδων, καὶ λεπτῶν ἐξομοιούντων ἐπτά.

Ἀναγινώσκειται μετὰ ταῦτα ἡ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς ὑποβληθεῖσα ἐκθεσις, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

Ἐκθεσις

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας παρουσιασθείσας ἀναφοράς.

1. Ἀναφορὰν ἀπὸ 21 Ἰουλίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 171 τοῦ Χ. Γρηγορίου Πυροβολιστοῦ, ὅστις ἐκθέτει, ὅτι ἐπιχειρήσας μόνος καὶ δι' ἰδίων ἐξόδων τὴν ἐξόρυξιν Γαϊκινθράκων εἰς Μαριόπουλον, κατώρθωσε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πολυδαπάνου καὶ πολυμόχθου τούτου ἔργου, καὶ ἐξαίτεται νὰ τὸν συντρέξῃ ἡ Κυβέρνησις, ἀγοράζουσα παρ' αὐτοῦ Γαϊκινθράκας πρὸς δραχμὴν μίαν τὸ καντάρι, ἀντὶ τῶν Ἀγγλικῶν καὶ τῶν τῆς Κύμης, τοὺς ὁποίους προμηθεύηται ἀνὰ δραχ. 3: 1/2 καὶ 4 τὸ καντάρι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἐπὶ συστάσει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἀναφορὰν ἀπὸ 30 Ἰουλίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 172 τοῦ Ιω. Δράμαλην, προικοδοτημένου λοχαγοῦ τῆς Βασιλ. Φάλαγγος, ἐκθέτοντος τὴν δυστυχῆ κατάστασιν τῆς οἰκογενείας του, καὶ τὴν ὡς ἐκ τοῦ γήρατος ἀπόλυτον αὐτοῦ ἀδυναμίαν πρὸς πο-

ρισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν αὐτῆς ἀναγκῶν, καὶ ἐξαίτουμένου νὰ τῷ προσδιορισθῇ ἀνάλογος μνηκία σύνταξις, καὶ νὰ προικισθῶν αἱ δύο τουλάχιστον θυγατέρες του, ἑταίμοι εἰς γάμον ἤδη ὄντας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

3. Ἀναφορὰν ἀπὸ 29 Ἰουλίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 180 τοῦ Αἰ. Χ. Μοναστηριώτου, δημότου Ἀνκιστοριῶν, κατοικοῦντος εἰς Βιγνίτζαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκθέτει τὴν καθ' ἑαυτοῦ τοῖμνηθῆσαν ἀπόπειραν δολοφονίας παρ' αὐτοῦ Τελωνιακοῦ φύλακος, Σπυρίδωνος Γαλιάνη, ἡ ἑλληνος ἀνακαζομένου, σωματοφύλακος τοῦ Δημάρχου Ἀκρηνανίας Γ. Γρίβα, καὶ τὴν ἀδιαφορίαν, ἣν ἔδειξαν αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαί, οὐ μόνον τὸν ἐγκληματίαν μὴ καταδιώξασαι, ἀλλὰ στρέψασαι καὶ ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καταδιώξασαι, ὡς δῆθεν σιασισταῦ, καὶ ἐπιπαθόντος μέτρα καταδιώξεως, ὡς δῆθεν σιασισταῦ, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν προστασίαν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῆς ἐπιβουλῆς ζωῆς του καὶ ὑπὲρ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν καταπατηθέντων Νόμων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, διὰ τὴν ἐτεργήσῃ τὰ κατὰ Νόμον.

4. Ἀναφορὰν ἀπὸ 10 Ἰουλίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 188 τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑσθίων καὶ διευθυντῶν τῶν ἑλληνικῶν ασφαλιστικῶν καταστημάτων, δι' ἧς ἐπαναλαμβάνουσι τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἀπὸ 17 Ἀπριλίου Ε. Ε. ἐτέρας ἀναφορᾶς τῶν ὑπὲρ τὸν εἰς τὴν Γερουσίαν πρότασιν, τοῦ νὰ ἐροδιάζωνται ἀπὸ τὸς ἀρμοδίους ἀρχὰς οἱ πλοίαρχοι τῶν ἑλλ. ἐμπορικῶν πλοίων μὲ (δικαίτερον βιβλιάριον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐγγράφηται ὁ χρόνος τῆς κατασκευῆς τοῦ πλοίου τῶν, ἡ πραγματικὴ ἀξία αὐτοῦ, καὶ ὅλα τὰ Ναυτικὰ δάνεια κλπ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ συμφώνως μὲ τὴν ἀπὸ 25 Μαΐου Ε. Ε. γνωμοδοτησάν της ἐπὶ τῆς ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ἐτέρας ἀναφορᾶς τῶν, νὰ συστηθῇ καὶ αὕτη ἡ πρότασις τῶν ὡς πολλοῦ λόγου ἀξία καὶ μεγάλως ἐνδιαφέρουσα τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας, εἰς τὴν ἐμβριθῆ καὶ σύντομον προσοχὴν τῶν ΚΚ. Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν.

5. Ἀναφορὰν ἀπὸ 30 Αὐγούστου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 195 τῶν ὑποδίκων καὶ ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ στρατῶνος

κρατούμενων Γ. Πράπκ καὶ Β. Γ. Ελένης, δια τῆς ὁποίας πει-
ραζομένου κατὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρω-
τοδικῶν, ὡς ἐκκέντιον τῆς δικαίτης τοῦ ἀρθροῦ 206 τῆς
Πρὶν. Αἰκονομίας, μὴ υποβάλλοντας εἰς τὸ Συμβούλιον τὸ ἀπο-
τέλεσμα τῶν πρὸ ἡμερῶν ἤδη γενομένων ἀνακρίσεων, ἐπὶ τῆς
ἀποδιδομένης κατ' αὐτῶν κατηγορίας, ὡς ὑπακίτων ἄρξεν συ-
νομιλίας κατὰ τῶν καθιερωμένων, καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν πρό-
νοιαν τῆς Γερουσίας ὑπὲρ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως καὶ ἐφαρ-
μογῆς τοῦ καταπαταμένου θεμελιώδους Νόμου, καὶ ὑπὲρ τῆς
προστασίας τῆς περικυβιζομένης ἐλευθερίας τῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Διοικιστικῆς Ὑποργείου.

6. Αναφορὰν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 197 τοῦ Ἀνακτατοῦ Καποδίστρια, ἐξαιτουμένου τὴν ἐξυγέρωσιν δύο ἐθνικῶν ὁμολογιῶν τῶν 1822 καὶ 1825, τῆς μὲν διὰ τὰ ἄλλα βεγγίνας 232: 1/2, τῆς δὲ διὰ χροῖας 250, τῶν ὁποίων ἐπισυνάπτεται τὰ ἀντίγραφα, ὁμοῦ με πιστοποιητικὸν ἐπιστῆμων ὀπλαρχηγῶν, ἐπιβεβαιούντων τὴν ὑπαρξίν τοῦ ὡς εἶρηται ἐθνικοῦ χρέους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ τὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείον.

7. Άναγοράν ἀπὸ 22 Αὐγούστου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 198, 36
Λακίωνων, κρατουμένων ὡς ὑποδικῶν εἰς τὰς ἐν Νκυπλίῳ φυ-
λακὰς, παραινουμενῶν, ὅτι ἀναδιᾶλλονται πρὸς βλάβην αὐτῶν,
πρὸ ἐνός ἤδη ἔτους ἐν ταῖς φυλακαῖς εὐρισκομένων, αἱ δίκαι-
τιων, καὶ τοὶ ὥριμοι πρὸς ἐκδίκασιν καταστάσῃ, καὶ ἐξαιτουμέ-
νων νὰ διαταγῶσιν αἱ ἀρμοδίιοι ἀρχαί, ὅπως εἰσάξωσιν αὐ-
τὰς εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Σύνοδον τῶν ἐν Νκυπλίῳ Κακουργιο-
δικῶν διὰ νὰ μὴν ὑποφέρωσιν ἐπὶ πλέον τὰ δεινὰ των φυλα-
κῶν, ἄνευ νομίμων δικαστικῶν ἀποράσεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

8. Αναφορὰν ἀπὸ 28 Αὐγούστου Ε. Β. ὑπ' ἀριθ 199 τῶν Δ. Πουλικάκου, Ν. Καρχίτσου καὶ τριῶν ἄλλων ἐπὶ Λακωνικῶν ὑποδίκων, κρατουμένων ἀπάντων εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Νευπλίου, οἵτινες παραπονοῦνται κατὰ τοῦ Εἰσαγγελεῖος τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Νευπλίῳ Ἑρετῶν, ὡς ἐπὶ διαφόροις προϋφάσεσιν ἀναβέλλοντος τὴν εἰς τὴν ἐνεστώσαν τῶν Κακουρ-

γυναικῶν συνάδων ἐκδίκασιν των, καὶ ἐξακολουθεῖται τὴν θειρ-
πίαν των δεινῶν, τὰ ὅποια πρὸ ἐνός ἡδὴ ἔτους ὑποφέρουσι
μὴ διακινδυνεύοντες, ἕνεκα τῆς ταύτης ἀναβολῆς.

Ἡ Ἑπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ τὴν ἀποσπῆσιν ἢ αἰτησιε τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

9. Ἀναφορὰν ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου Β. Ε. ὑπ' ἀριθ. 204 τῶν ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ στρατώνα κρατουμένων ὑποδίκων Γ. Πράππ καὶ Β. Γ. Ελένης, δι' ἧς ἐπικυβηθένουσι τὰ κατὰ τοῦ Εἰσαγγελεῖος τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πλημμελειοδικῶν παράπονά των, ὥς μὴ ὑποβάλλοντος τὸ ἀπυτέλεσμα τῶν γεννηθένων ἀγκυρίσεων ἐπὶ τῇ κατ' αὐτῶν κατηγόρειᾳ, ἐκκνύτιον τοῦ ἀριθμοῦ 205 τῆς Ποινικῆς Διοικονομίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διεκθεσθῇ εἰς τὸ ἐκτὶ τῆς
Δικαιοσύνης Ἐπερχεῖται.

10. Αναφοράν ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 205 τοῦ Γ. Εξαρχοπούλου, δι' ἧς ἐκτίθον τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀ- γῶνος ἐκδουλεύσεις του, καὶ τὴν δυστυχή κατὰστασιν τῆς πο- λυμελοῦς οἰκογενείας του, ἐξαίτεται νά τῇ προσδιορισθῇ ἀ- νόλογος μνηκία στήν αἰτίαν, ἥ νά διαταχθῇ εἰς δημοσίαν τινα ὑπηρεσίαν πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων τῆς δυστυχοῦς οἰκογενείας του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ τὰ σεσηθῆ ἢ αἰτησι τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκογενειῶν Ὑπουργείου.

11. Αναφερόν ἀγρονολόγητον ὑπ' ἀριθ. 206 τοῦ Χοχόστου Γ. Μπερτζίνου, Γορτίνου, ὅστις ἀναφέρει, ὅτι, διορισμένος ὡς ἀποθηκάριος, παρέδωκε τοὺς ἐμπιστευθέντας αὐτῷ ὁκμοσίους καρπούς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, μὲ περίσσευμα 2,000 ὀκάδων, ἀλλ' οὗτος ἀντὶ τοῦ περισταύματος ἐπαρουσίασεν ἐλ-
λειψιν, διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὁποίας κατακρατεῖται χωρὶς νὰ δικασθῇ νομίμως περὶ τούτου, καὶ ὅτι ἐγκαίρως ὑποβελών τὰ περὶ τῆς υποθέσεως τούτης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰ-
κονομικῶν δὲν ἐδικαιώθη εἰσεῖν, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Γερουσία τὰ περὶ τῆς υποθέσεως τούτης ἑγγράφα, καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Κύριον Ὑπουργὸν περὶ αὐτῆς τὰς ἀναγκαῖας ἐξηγήσεις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ τὰ διενθροῦν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν
Οἰκογενειῶν Ὑπορχεῖν διὰ τὰ λάβῃ ἐκ' αὐτῶν τὰ ἀ-
ναγκαζόμενα καὶ ἐνταῖθαξαι ὅτι δίκαιον.

12. Αναφοράν ἀπὸ 15 Αὐγούστου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 268 τριῶν δημοτῶν τῆς νήσου Ἀμουργού, δι' ἧς υποβάλλουσιν ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναφοράς των, διὰ νὰ ἴδῃ ἐξ αὐτῆς ἡ Γερουσία τὴν ἐπὶ τῶν Δημοκρασιῶν τῆς νήσου των μεροληπτικὴν καὶ παράνομον διαγωγὴν τοῦ ἐπάρχου Θόδωρου κυρίου Α. Βλιντίδου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

13. Αναφοράν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 209 τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κιλιθίων, οἵτινες παραπονούνται κατὰ τῆς ἀπορρίψεως τῆς Γερουσίας, διὰ τῆς ἀποίας ἀνεβλήθη ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ εἰς εἰς αὐτὴν υποβληθέντος Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεως τοῦ χωρίου των εἰς τὴν Ἀἴμον Ὠλεναίαν τῆς ἐπαρχίας Αἰτωλίας, διὰ νὰ ληρῶν προηγουμένως ὑπ' ὄψιν ἡ περὶ αὐτῆς γνωμοδότησις τοῦ ἀρμόδιου Νομαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, καὶ ἐκθέτουσι τοὺς λόγους, δι' οὓς θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀπόσπασιν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν Ἀἴμον Ἀγρινίου καὶ τὴν προσκόλλησίν του εἰς ἐκεῖνον τῆς Ὠλεναίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ παροῦσα ἀναφορά εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργεῖον διὰ νὰ γίνῃ πρὸς τοὺς ἀναφερομένους ἀρμόδιως ἡ ἀνήκουσα ἀπάντασις.

14. Αναφοράν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου Ε. Ε. ὑπ' ἀριθ. 212 τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Κινοουρίου, Ρουμανίου καὶ Δερβισιῶν τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, οἵτινες ἐκθέτουσι τὰς ὁποίας υποφέρουσι ζημίαις, ἕνεκα τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν χωρίων των καμένων ἐθνικῶν γαιῶν, εἰς τὸ κατὰστημα τῆς Ζαχαροποιίας, τὰς ὁποίας καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ κατεστήματος τούτου ἐξακολουθεῖ νὰ διεκτέλῃ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἡ Ἑταιρίας Βόνερ, καὶ ἐξαιτοῦνται νὰ ληρῶν ἡ ἀνήκουσα πρόνοια, ὥστε ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας αἱ γαῖαι αὗται καὶ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν κατοχὴν των, διὰ νὰ τὰς καλλιεργῶσιν ὡς καὶ πρότερον, ἀποδίδοντες εἰς τὸ Δημόσιον τοὺς νομιμασμένους φόρους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

15. Αναφοράν ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου Τ. Ε. ὑπ' ἀριθ. 214 τοῦ ἐπὶ κεφαλῇ 75 οἰκογενεῶν Βλαχοποιμένων κατὰ τὴν Γαλιτζίαν τῆς Ἀκαρνανίας Κίττα Τζόλη βλαχοποιμένου, δι' ἧς ἀναφέρει, ὅτι μεταναστεύσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν Ἑλευθερίαν Ἑλλάδα ἐλαβον εἰς τὴν κυριότητά των τὸ Ζευγοστάσιον Γαλιτζᾶς ἀπὸ τοῦ 1837 ἔτος, καὶ ἤδη ὁ Οἰκονομικὸς σιὸν Γαλιτζᾶς ἀπὸ τοῦ 1837 ἔτος, καὶ ἤδη ὁ Οἰκονομικὸς ἔρορος διεπραγματεύθη μετὰ τῶν Κωστούλα Πασάκη καὶ Γεωργίου Γεροθανάτη ἐξ Ἀστακοῦ τὴν πώλησιν τοῦ εἰρημένοῦ Ζευγοστατίου διὰ φιλανθρωπικῶν Γραμματίων, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἀνήκουσαν θεράπειαν πρὸς διάλυσιν μιᾶς τοιαύτης παρανόμου πράξεως. Ἄλλως τε εἶναι βιασμένοι νὰ ἀναχωρήσωσιν ἐκτὸς τοῦ Κράτους.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ καρίπου τῶν ἀναφερομένων.

16. Αναφοράν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου Τ. Ε. ὑπ' ἀριθ. 218 τῶν ἐκ Τριφυλίας Ἰωάννου Γαλιῆ καὶ Κ. Ν. Μιχαηλοπούλου, δι' ἧς ἀναφέρουν, ὅτι ἐνῶ οὗτοι ὑπεσχέθησαν νὰ παραδώσωσιν 7,300 ἐπέκεινα κοιλῶν ἐκ τῶν ἐρετεινῶν καρπῶν τοῦ Δήμου Τριπόλεως, τῇ Δημόσιον ἐζημιώθη 4,000 κοιλὰ ἕνεκα τῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διορισθέντων διαχειριστῶν καταχρησθέντων αὐτά.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν μὲ τὴν πρόσκλησιν τοῦ νὰ θώσῃ ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων τὰς ἀνηκούσας πληρογορίας εἰς τὸ Σῶμα τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ.

1. Κουντουμάς.

II. Γιατράκος.

Αἰμ. Νάκος.

Ἀποφασίζεται δὲ νὰ προσδιορισθῇ ἄλλοτε ἡ ἡμέρα τῆς Συνεδριάσεως πρὸς συζήτησιν τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ περιεχομένων.

Ἀναγγέλλας δ' ἐπὶ τέλους ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπιβύσαν θέλει ἀναγνωσθῇ ἐκθεσίς τις τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπαντῶντος δι' αὐτῆς εἰς τὰ περὶ παρα-

νομιῶν τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν Ἀκρνανίας ἄλλοτε παρά τι-
νος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ληχθέντα, ἔλυσε τὴν Συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1846 ἔτους, ἡμέρας Τρίτης
τῆς ἐβδομάδος.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ σῶμα,
ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξικμένην τὴν Συνεδρίασιν περὶ
τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα
ἐπικυροῦνται.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀναστὰς ἐπομένως
ἐξέφρασε τὰ ἑξῆς:

Ἄν καὶ ὁ καιρὸς κατεπείγῃ, καὶ πρὸς συζήτησιν ἔχῃτε
σπουδαιότατον ἀντικείμενον, τὸν προϋπολογισμόν δηλ. τῶν
τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, νομίζω
ὅτι εἰς τὸ μέγρι τῆς λήξεως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου μένον
εἰσέτι ὀλίγον διάστημα χρόνου, θέλετε δυνῆσθαι νὰ συζητήσῃτε
δύο Νομοσχέδια, τα ὁποῖα παρουσιάζονται διὰ νὰ ὑποβάλω
ὑπὸ ὅσιν ὑμῶν, παρκαλῶν νὰ δισκερθῇτε κατὰ προτίμησιν
περὶ τοῦ ἀφορῶντος τὴν συνομολογηθεῖσαν μεταξὺ τῆς Ἑλλη-
νικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρίας Ρωστὰν καὶ συντρο-
φίας Ταχυδρομικὴν σύμβασιν.

Ὑποβαλὼν δὲ κατόπιν τὰ περὶ ὧν εἰρήται Νομοσχέδια δι'
ἐπισυνκμμένων αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων, ἀνέγνω αὐτὰ, ἔχοντα
ὡδε.

Ο Θ Ω Ν Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιτρέπομαι εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν
νὰ εἰσπαγῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὴν συ-
ζήτησιν τὸ ἐξῆς περὶ ἐκτάκτων δημοτικῶν φόρων Ἀνδρου προ-
βούλευμα, ὅσον τροποποιηθὲν ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 1.

« Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀνδρου νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς ἐξῆς
φόρους καὶ προσωπικὰς ἐργασίας.

α) Δέκα ἑκατοστὰ τοῦ ἐγγείου δημοσίου φόρου ἐρ' ὅλων τῶν
προϊόντων τῆς περιουσίας τοῦ δήμου.

β) Ἐν ἑκατοστὸν τῆς τιμῆς ἐρ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων πρὸς
κατανάλωσιν εἰς τὸν δῆμον ἐμπορευμάτων.

γ) Πεντήκοντα λεπτὰ τὸν κἀλδον (τόνον) ἐτησίως ἐπὶ τῶν
ἐγγυρίων τοῦ δήμου πλοίων.

δ) Τρεῖς ἡμεροκῆματα ἐτησίως ἐρ' ἐκάστου τῶν ἀρρένων
κατοίκων τοῦ δήμου, τῶν ἐχόντων ἀπὸ 18 ἕως 60 ἐτῶν
ἡλικίαν, μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἀριστεύοντων, ἢ τὸ ἀντί-
τιμον αὐτῶν προσδιορισθόμενον διὰ ψήφισματος τοῦ Δημο-
τικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐγκρίσεως τῆς προϊσταμένης διοικητι-
κῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω φόρων εἰσπραχθέντα χρήματα, καὶ
προσωπικὴ ἐργασία, προσδιορίζονται μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν
πραγματίας, πρὸς τελειοποίησιν τοῦ λιμένος αὐτοῦ τοῦ δήμου
ἐμπορίου καλουμένου.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τῆς πραγματίας προσδιορίζονται καὶ
τὰ μέχρι τοῦδε, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1838 ψηφίμα-
τα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀνδρου, ἐπὶ τούτῳ εἰσπραχθέντα
καὶ ἀναποταμιευμένα χρήματα.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ εἰσπραξις καὶ ἀποταμίευσις τῶν ἐπιβληθησομένων φόρων,
καθὼς καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἡμερομισθίων ἀντίθεται εἰς τὸν
ἐν Ἀνδρῷ δημόσιον Ταμίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουσι παραδοθῇ
καὶ τὰ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 3 ἀποτεθειμένα χρήματα μετὰ
τὴν προσήκουσαν ἐξέλεγκσιν.

Άρθρ. 5.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλει διδασθαι ἰδιαιτέρως λόγος τῆς ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας, τῆς γενησομένης εἰσπράξεως, καὶ τῶν δαπανηθησομένων χρημάτων παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Ἀνδρου, εἰς τὴν ἀρμοδίαν Διοικητικὴν Ἀρχήν.

Άρθρ. 6.

Ἡ κατασκευὴ τῆς προκυμαίας θέλει γίνεαι δι' ἐργολαβίας, ἐπὶ δημοπρασίᾳ, κατὰ τὴν περὶ Δήμων Νόμον, καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ψηφισθέντα προϋπολογισμόν, καὶ τὸ ἐγκρίνον τὸ σχέδιον αὐτῆς Β. Διατάγμα.

Άρθρ. 7.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμενοι φόροι ἰσχύουσιν ἐπὶ πενταετίᾳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΑΕΤΤΗΣ.

Εἰσαγωγή

Ἐρώπιον τῆς Γερμανίας,

Τοῦ περὶ εἰδικῶν γόρων τοῦ δήμου Ἀνδρου πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Ἐμπορίου Προβουλεύματος.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀνδρου, θεωροῦν τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ ὁ λιμὴν αὐτοῦ τοῦ δήμου, ἐψήφισε διὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1838 πράξεώς του πρὸς πορισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, διὰ τὴν κατασκευὴν ἀνύδρου προκυμαίας τοὺς ἀκολουθοῦντας φόρους.

A. Οἱ πλοίαρχοι πάσης τάξεως νὰ προσφέρωσιν, ὡς ἐγγράφως ἀνεφέρθησαν, διὰ τὴν κατασκευὴν τοιοῦτου λιμένος ἡμισυ μερίδιον κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ἐνοικίου κέρδους τῶν πλοίων αὐτῶν μεχρισοῦ τελειοποιηθῇ ὁ λιμὴν.

B. Τὰ πρὸς κατανάλωσιν τοῦ δήμου τούτου παντὸς εἶδους ἐμπορεύματα νὰ δίδωσι διὰ τὸν αὐτὸν λιμένα μέχρι τῆς τελειοποιήσεώς του, ἀνὰ ἓν τοῖς 100 ἐπὶ τῆς ἀγοραίας τιμῆς.

Γ. Τὰ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου τούτου προϊόντα νὰ δίδωσιν εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα, μεχρισοῦ τελειοποιηθῇ ἀνὰ ἓν τοῖς 100 κατ' ἔτος.

Δ. Ἐκάστη οἰκογένεια τοῦ δήμου τούτου νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ τοῦ λιμένος ἀνὰ πέντε ἡμερομίσθια κατ' ἔτος μεχρισοῦ τελειοποιηθῇ.

Τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1838 διατάγῃς ἐπεφόρτισε τὸν τότε ἀρχιτέκτονα Κυκλάδων Κύριον Βάιλερ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν τόπον, καὶ συνεννοούμενος μετὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, νὰ προσδιορίσῃ τὴν θέσιν, ὅπου πρέπει νὰ κατασκευασθῇ ἡ ἀνύδρος προκυμαία καὶ νὰ συντάξῃ σχέδιον καὶ προϋπολογισμόν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης.

Τὸ παρὰ τοῦ μηχανικοῦ Κυρίου Βάιλερ συνταχθέν σχέδιον τῆς προκυμαίας καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης συνιστάμενος ἐκ δραχ. 267,600 ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀνδρου διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1839 ὑπ' ἀριθμὸν 18 πράξεως. Τὸ δὲ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ἀρχιτεκτονικὸν τμήμα ἐπεξεργασθέν τὸν προϋπολογισμόν περιώρισεν αὐτὸν εἰς δραχμὰς 202,771: 50.

Κατὰ τὸ 1842 τὸ Ἐπαρχιακὸν συμβούλιον Ἀνδρου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 πράξεώς του ἐξέφρασε τὰς πλέον ζωντὰς εὐχὰς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ λιμένος τοῦ δήμου Ἀνδρου, ὡς τοῦ σημαντικωτέρου τῆς νήσου. Ἀναγνωρίζον δὲ τὴν ἀπαιτουμένην μεγάλην δαπάνην ἐξητήσατο τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν γενίκευσιν τῆς ψηφισθείσης φορολογίας ἐφ' ὅλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς προκυμαίας. Ἀλλὰ τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῶν ἄλλων δήμων τῆς νήσου ῥητῶς εἶχον ἀποποιηθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν, ὡς μὴ δυναμένων νὰ ὠφεληθῶσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος.

Μὴ ἐγκριθέντων δὲ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, οὔτε τοῦ σχεδίου καὶ προϋπολογισμοῦ, οὔτε τῶν πρὸς
ΝΗ.

κατασκευήν τοῦ λιμένος ψηφισθέντων φόρων, ἀνεβλήθη τὸ ἔργον μέχρι τοῦδε.

Ἐντούτοις τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀνδρου, διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 55 ψηφίσματος ἀνανέωσε τὸ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1838 ψήφισμα, μεταβρῦθ- μίσαν μόνον τὸν ἐπὶ τῶν ἐγγχωρίων πλοίων φόρον, κατ' αἰτησιν αὐτῶν τῶν κυρίων τῶν πλοίων, καὶ προσδιορί- σαν αὐτὸν εἰς 50 λεπτά κατ' ἔτος τὸν κάδδον (τόνον). Ἐκ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐ- πληροφορήθη τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι εἰσепράχθησαν δυνά- μει τοῦ πρώτου ψηφίσματος, ἂν καὶ μὴ ἐγκριθέντος κατὰ τάξιν, καὶ εὐρίσκονται ἤδη ἀποτεταμιευμένοι περὶ τὰς 12,000 δραχμάς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατασκευῆς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος λιμένος, καὶ ὅτι ἅμα ἐγκριθῇ καὶ ἐπιχειρισθῇ ἡ ἐργασία, ἐλπίζονται πολλὰ ἐκούσiai προσ- φοραὶ φιλοπατρίδων ἀποδημούντων καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν φιλόπατρin καὶ φιλόκαλον Ἀρχιμανδρίτην Χορτζίου Χρῦσανθον.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη ἀπ' ἀρχῆς τὸ ἐπωφελές καὶ τὸ ἀναγκαῖον τοῦ ἔργου τούτου, καὶ ἔσπευσε νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν Βουλὴν προβούλευμα περὶ κυρώσεως τῶν ψη- φισθέντων φόρων, μεταβρῦθμίσασα μόνον τὴν περὶ προ- σωπικῶν ἐργασιῶν διάταξιν, προτιμήσασα τὸ νὰ ἐπι- βάλλωνται αὗται εἰς τὰ άτομα, ἀντὶ τῶν οἰκογενειῶν, διότι δὲν σύγκεινται ὅλαι αἱ οἰκογένειαι ἀπὸ ἴσον ἀριθ- μὸν ἀρρένων, καὶ ἐπομένως ἠθέλει εἶσθαι ἀδίκον ἡ ἐξ ἴσου διανομὴ τοῦ βάρους εἰς ἐκάστην αὐτῶν· ἀντὶ δὲ τῶν πέντε ἡμεροκαμάτων κατ' οἰκογένειαν ἐπρότεινε τρία καθ' ἐκάστον ἄρρεν ἔχον ἡλικίαν 18 ἕως 60 ἐτῶν, τὸ ὅποιον δὲν θέλει φέρει οὐσιώδη διαφορὰν ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου στηρίζεται εἰς τὴν ἀ- ληθινὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Ἐν τούτοις ὁποιαδήποτε μεταβολὴ καὶ ἂν ἐπενεχθῇ εἰς τὸ σχέδιον καὶ εἰς τὴν δαπάνην, ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων φόρων πρόσδοδος ὑπολογίζεται εἰς 20,000 δραχ. περίπου ἑτησίως, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποβληθῶσιν οὗτοι τοῦλάχιστον διὰ μίαν πεν-

τασίαν· εἰς τὸ τέλος δὲ αὐτῆς δύναται νὰ ζητηθῇ πα- ράτασις, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη, ἀναλόγως τοῦ ὑπο- ληφθητομένου ἔργου.

Τὸ προβούλευμα τοῦτο, ψηφισθὲν ἤδη ὑπὸ τῆς Βου- λῆς μετὰ μικρῶν τινῶν τροποποιήσεων, τῶν ὁποίων οἱ λόγοι ἐκτίθενται εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων αὐ- τῆς, εἰσάγεται καὶ εἰς τὴν ψήφισιν τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαθόντες ὑπ' ὅψιν τὸ ἀρθρ. 25 τοῦ Συντάγματος ἔχον οὕτω·
 « Ὁ Βασιλεὺς συνομολογεῖ συνθήκας· εἰρήνης, συμμαχίας καὶ
 « ἐμπορίας· κτλ. αἱ δὲ περὶ ἐμπορίου συνθήκαι, καὶ ὅσαι
 « ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ'
 « ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος δὲν δύναται νὰ
 « ὁρισθῇ καὶ αὐτοὶ Νόμοι, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς
 « Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς
 « Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. » Διατάττομεν τὸν ἡμέτερον
 ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Γερουσίαν
 τὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα Νόμον, καὶ τὴν προσηρτημένην
 ταχυδρομικὴν σύμβασιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ
 τῆς ἑταιρίας Ρωσῶν καὶ συντροφίας, διὰ τὴν μεταξὺ Μασσαλίας,
 Σόβρου καὶ Κωνσταντινουπόλεως ταχυδρομικὴν σύμβασιν, καὶ νὰ
 ὑποστηρίξῃ αὐτὴν τε καὶ τὸν νόμον κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἐπηρεσάμενοι ὁμορῶνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἀρθρ. 1.

Ἡ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως· μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυν-
 τοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ Κ. Ιουλίου Ρωσῶν Ἐπιτρόπου
 τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἑταιρίας συνομολογηθεῖσα σύμβασις τὴν 30 Ιου-
 νίου (11 Ιουλίου) 1846 καὶ ἀφορῶσα τὴν δι' ἀτμοπλοίων σύ-
 ντασιν Ταχυδρομικῆς γραμμῆς διὰ τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἑλλά-

δος καὶ Τουρκίας ἐγκρίνεται. Κατὰ συνέπειαν ἄπασαι αἱ διατάξεις, καὶ ἅπαντες οἱ ὁροὶ οἱ ἐμπεριεχόμενοι εἰς τὴν ρηθείσαν σύμβασιν, εἴτε πρὸς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς ἑταιρίας Ροστάν, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς. Ἡ δὲ σύμβασις αὕτη προσαρτᾶται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀθῆναι 17 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Εἰσαγωγὴ

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἑταιρία τις ἐκ Μασσαλίας τοῦ Ροστάν καὶ Συντροφίας ἐπιθυμήσασα νὰ συστήσῃ δι' αἰμοπλοίων δις τοῦ μηνὸς συγκοινωνίαν μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς Λιθόρνου, Μελίτης, Σύρου, Σμύρνης καὶ Ἀαρδανελίων, ἐπρότεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δεχθῇ νὰ συνομολογήσῃσιν ἀμοιβαίως ταχυδρομικὴν συνθήκην.

Ἡ Κυβέρνησις θεωροῦσα, ὅτι διὰ μιᾶς τοιαύτης συνθήκης τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος δὲν βλάπτονται ποσῶς, ἀλλ' ἐξεναντίας ὠφελοῦνται διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐμπορικῶν τῆς σχέσεων καὶ διὰ τῆς συνεχοῦς καὶ τακτικῆς ἀνταποκρίσεως, δὲν ἐδίστασε ποσῶς νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν καὶ διέταξε τὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων νὰ συντάξῃ τὸ σχέδιον μετὰ τοῦ ἐνταῦθα σταλέντος, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, ἐπιτετραμμένου τῆς μνησθείσης ἑταιρίας καὶ ὑποβάλῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Βασιλεὺς δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ Συντάγματος συγκατατεθεὶς νὰ συνομολογήσῃ συνθήκην μετὰ τῆς προβόρθεϊσης ἑταιρίας ἐπεφυλάξατο νὰ κάμῃ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτουμένην ὕμε-

τέραν συγκατάθεσιν, καθόσον ἀφορᾷ τὰς παραχωρήσεις τῶν ἀρθρῶν 4, 6 καὶ 7 τῆς αὐτῆς συνθήκης.

Τὴν συνθήκην ταύτην ὑποβάλλων πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς δώσω τὰς ἀκυλούθους ἐξηγήσεις.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 ἡ ἑταιρία ἀπήτησε νὰ θεωρηθῶσι τὰ αἰμοπλοία τῆς ὡς πολεμικά, διὰ νὰ χαίρῃσιν ἀτέλειαν τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων, καθὼς καὶ τῶν πρὸς χρῆσιν των γαιανθράκων.

Ἡ ἀπαίτησις τῆς ἑταιρίας τοῦ νὰ θεωρῶνται τὰ αἰμοπλοία τῆς ὡς πολεμικά εἶναι βάσιμος, καὶ δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ παραδεχθῶμεν αὐτήν, διότι τὰ τοιοῦτου εἶδους αἰμοπλοία, ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἀφ' ὅλα τὰ Κράτη, χάριν τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ἡ προσόρμησις των παρέχει.

Πρὶν ἢ σᾶς ὑποβάλωμεν τὴν σύμβασιν ταύτην, ἐθεωρήσαμεν ἀνσγκαῖον, νὰ διατάξωμεν τὴν Νομαρχίαν τῶν Κυκλάδων καὶ τὸ Ὑγειονομεῖον Σύρου νὰ κρατήσῃσι σημείωσιν τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποία ὀφείλουν νὰ πληρῶσιν τὰ αἰμοπλοία, εἰς περιστασιν καθ' ἣν δὲν ἤθελον θεωρηθῇ ὡς πολεμικά καὶ τὴν ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ τῆς σημειώσεως λοιπὸν ταύτης φαίνεται, ὅτι τὸ κατὰ πρῶτον καταπλεῦσαν αἰμοπλοῖον τῆς ἑταιρίας ἐκ Μασσαλίας εἰς Σύρον, ὠφείλει νὰ πληρῶσιν:

Λιμενικά δικαιώματα.

Διὰ τὸ δικαίωμα ὁρμου ἐπὶ τόνων 391 πρὸς 12 λεπτά	
τὸν τόνον δραχμάς.	46: 92
Διὰ τὴν ἀδειαν τῆς ἀγαχωρήσεως.	5:
Διὰ τὸ τοῦ φάρου	10:
	61: 92

Ὑγειονομικά δικαιώματα.

Διὰ τὸ δικαίωμα τῆς πιστώσεως πρὸς 12 λεπτά τὸν τόνον	7: 82
Τὸ αὐτὸ αἰμοπλοῖον ἐπιστρέφον ἐκ Κων-	

σταντινουπόλεως εἰς Σύρον λιμενικά δικαιώματα τὰ ὡς ἀνωτέρω . . . 61:92

Ὑγειονομικά ὑπὸ καθάρσιν διαμένον.

Διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς πιστοποιήσεως ἐπὶ τόνων 391, πρὸς 1 λεπτόν. 3:91

Διὰ τὸ τῆς καθάρσεως μιᾶς ἡμέρας διὰ τὸ ιατρικόν. 6:

145:48

καὶ ταῦτα δι' ἐν ταξείδιον ἀπὸ Μελίτην εἰς Σύρον καὶ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλιν εἰς Σύρον· ἐπειδὴ ὁμως τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θέλουν ταξιδεύει δις τοῦ μηνός, πρέπει νὰ διπλασιασθῇ ἡ ποσότης καὶ τότε προκύπτει, ὅτι ἡ μηνιαία ὠφέλεια τῆς ἐταιρίας ἐκ τῶν δικαιωμάτων τούτων ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 290:96.

Τὸ δικαίωμα τῶν γαιανθράκων, τὸ ὁποῖον ὀφείλουν νὰ πληρώσωσιν εἶναι τὸ τῆς διαμετακομίσεως, διότι οἱ πρὸς χρῆσιν τῶν ἐναποτιθέμενοι γαιάνθρακες δὲν ἐξοδεύονται ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἀλλ' ἐκτὸς, καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τελωνιακοῦ δικαιώματος, εἰμὴ ἀπλῶς εἰς τὸ τῆς διαμετακομίσεως· οἱ γαιάνθρακες λοιπὸν οὗτοι, ἂν ᾔθελον ἐναποτίθεσθαι εἰς ἀποθήκας τοῦ Δημοσίου ᾔθελον πληρῶναι πρὸς 2 λεπτὰ τὸ καντάρι, ἐπειδὴ ὁμως θέλουν ἐναποτίθεσθαι εἰς ἀποθήκας τῆς ἐταιρίας, θέλουν πληρῶναι πρὸς 1 λεπτόν, ποσὸν ἀσήμαντον.

Διὰ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 ἡ ἐταιρία ἀπαιτεῖ, ὥστε ὁσάκις συμπίπτει νὰ καταπλέωσιν εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας Ῥοστὰν καὶ τῆς ἐταιρίας Λούδ, ἢ καὶ τὰς ἐταιρίας τοῦ Ῥοστὰν μόνον, νὰ δύνανται νὰ μεταφέρωσιν ἀπὸ ἀτμόπλοιοι εἰς ἀτμόπλοιοι πραγματείας καὶ ἐπιβάτας, τούναντίον νὰ ἐναποθέτουν αὐτὰς εἰς ἀποθήκας τῆς ἐταιρίας καὶ τὰς λαμβάνουν ἐπομένως, χωρὶς νὰ πληρῶνουν δι' αὐτὰς διαμετακομιστικὸν δικαίωμα.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν δὲν δυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν τὸ δικαίωμα τοῦτο, διότι δὲν ἐναποτίθενται εἰς

ἀποθήκας. Εἰς τὴν δευτέραν γίνεται χάρις τις εἰς τὴν ἐταιρίαν, ἀλλ' αὐτὴν δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν ὑπολογίσωμεν, διότι δὲν γνωρίζομεν τὸ ποσὸν τῶν μετακομισθησομένων πραγματειῶν, ὅπως ὁμως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, πάλιν δὲν ζημιούται τὸ Δημόσιον, διότι ἂν δὲν παραδεχθῶμεν τὴν προστόρμισιν τῶν ἀτμοπλοίων, αἱ πραγματεῖαι αὐταὶ δὲν θέλουν μετακομίζεσθαι εἰς Σύρον.

Αἱ ὠφέλεια ὁμως, τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ σύστασις τῶν ἀτμοπλοίων εἶναι μεγαλήτεροι.

α) Διότι ἡ διὰ Γαλλικῶν ἀτμοπλοίων συγκοινωνία, ἀντὶ νὰ γίνηται τρίς τοῦ μηνός καὶ διὰ τοῦ Πειραιῶς μόνον μὲ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Τουρκίαν, ὡς γίνεται ἤδη, θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ πεντάκις, δις δηλαδὴ κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Σύρον καὶ τρίς διὰ τοῦ Πειραιῶς.

β) Διότι δι' αὐτῶν ἀναπτύσσεται καὶ προοδεύει τὸ ἐμπόριόν μας, ὠφέλεια ἀμετρήτως μεγαλήτερα, παρὰ τὰς ὁποίας κάμνομεν παραχωρήσεις, καὶ

γ) Διότι πολλοὶ ἐπιβάται εὐκολυνόμενοι θέλουν μεταβαίνει εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν καθαρίζεσθαι εἰς τὰ Λοιμοκαθαρτήριά μας, ὅπου θέλουν πληρῶναι Ὑγειονομικὰ δικαιώματα, καὶ τελευταῖον περιηγούμενοι θέλουν ἀφίνει χρήματα εἰς τὸν τόπον.

Νὰ σᾶς ἐπασχολήσω, Κύριοι, δὲν θέλω μὲ τὴν παράστασιν τῶν ὅσων δύνανται νὰ προκύψωσιν ἠθικῶν ὠφελειῶν, ὡς ἐκ τῆς πολλαπλασιάσεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, ἀρκεῖ μόνον νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι καλεσθέντες ἡμεῖς εἰς τὴν γωνίαν ταύτην τῆς ἀρχαίας τοῦ ἐξευγενισμοῦ ἐστίας νὰ ἐκπληρώσωμεν μεγάλην τινὰ ἀποστολὴν ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν ἡθῶν, δὲν πρέπει νὰ φεισθῶμεν ὅσας ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς χεῖράς μας δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν εὐκολίας· ἐνεκα τούτου σᾶς ὑποβάλλω τὴν μνησθεῖσαν συνθήκην, καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλω εὐρεῖ, ὅλους ὑμᾶς συμφώνους εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς.

τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1846.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΙΩΑΝ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

Μεταξύ του Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων
του Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑταιρίας
Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐν Μασσαλίᾳ.

Ὁ Κ. Γ. Σκούρος Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κύριος Ἰούλιος Ῥοστὰν ἐπιτετραμμένος τὰς υποθέσεις τῆς ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐκ Μασσαλίας, ἔχων τὴν ἐντολὴν νὰ συστήσῃ μίαν δι' ἀτμοπλοίων ταχυδρομικὴν γραμμὴν μεταξὺ Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, κοινοποιήσαντες ἀμοιβαίως τὰ πληρεξούσια των, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Ἑταιρία Ῥοστὰν καὶ συντροφία ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος συγκοινωνίαν δις τοῦ μηνός (ἐξαίρεται δυνάμειος ἀνωτέρως) μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τῆς Λιζόρνου, Μελίτης, Σύρου, Σμόρνικς καὶ Δαρδανελίων· θέλει εἶσθαι ὅμως ἐλευθέρα νὰ τροποποιήσῃ κατόπιν τὸ ἡμεροδρόμιον τοῦτο, εἴτ' ἐν μέρει, εἴτε καθ' ὅλοκληρίαν, ἀλλ' εἰς πᾶσαν περίστασιν ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ τὴν δις τοῦ μηνός συγκοινωνίαν, ἐξαίρεσει ἀνωτέρως δυνάμειος, μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σύρου καὶ ἄλλαν μεταξὺ Σύρου καὶ Τουρκίας, διὰ νὰ ἀπολαύῃ τὰ ὠφέλη ὅσα δυνάμει τῆς παρούσης συμβάσεως χορηγῇ εἰς αὐτὴν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις· εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Ἑταιρία Ῥοστὰν ἤθελεν ἀφαιρέσει ἐν τῶν μνημονευθέντων ἀνωτέρω μερῶν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἕνα μῆνα πρὶ τῆς πραγματοποιήσεως.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ διὰ τὴν μεταφοράν τῆς ἀλληλογραφίας ἡμέραι καὶ ὥραι τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας ἐκκονισθήσαν εἰς τὸν προσκηρτημένον εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν πίνακα· ἀλλ' οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ γενῇ ἄντι προκρουμένης εἰδοποιήσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ ἀμοιβαίας συναινέσεως.

Ἄρθρ. 3.

Τῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν προσδιορισμένων ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας κατὰ τὴν ἐντολὴν καὶ

ἐραπλισμῶς, διατηρήσει καὶ πᾶν ἄλλο δι' αὐτὰ ἐξοδον, θέλουν εἶσθαι εἰς βῆρος τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καθόσον χρησιμεύουν εἰς τὴν περὶ ἧς πρόκειται ὑπηρεσίαν, ὡς πολεμικὰ καὶ θέλουν χαίρει ἐντελῇ ἀτέλειαν παντὸς δικαιώματος ναυτιλίας.

Οἱ πρὸς χρῆσιν των γκαζινοβάτες, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἤδη ἀναποταμιευμένων εἰς Σύρον, ὡς ἐγγιστα τετρακοσίων τόνων, ἐξαίρουνται τῆς πληρωμῆς τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος, τοῦ τῆς διαμετακομίσεως, ἢ ἄλλου τινος εἰς πάντα λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἡ Ἑταιρία Ῥοστὰν καὶ συντροφία ἤθελε θεωρήσει ἀναγκασίον νὰ ἀναποταμιεύσῃ αὐτοὺς.

Οὐδεμία Ἀρχὴ δύναται νὰ ἀποτρέψῃ τ' ἀτμόπλοια ταῦτα ἀπὸ τὸν εἰδικὸν προορισμὸν των, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν ἐπιβατίων, τῶν πραγμάτων καὶ γροῦπων. Τὰ μνησθέντα ἀτμόπλοια, φέροντα ἱατρὸν, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι κατὰ τὴν ἀρίστην καὶ ἀναχώρησιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ εἰς τὰς διατυπώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται τὰ πολεμικὰ πλοία τῶν φίλων δυνάμεων.

Τὰ μνησθέντα ἀνωτέρω προνόμια ἀτελείας θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὰ γεγονότα ταξίδια τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας ταύτης· πρὶ τῆς παραδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρ. 5

Τα ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας δύνανται νὰ ἐπιβιβάζουν καὶ ἀποβιβάζουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρου εἰδὴ καὶ ὅλας ἀργυρὰς καὶ χρυτῆς, πραγματείας καὶ ἐπιβάτας παντὸς ἔθνους μὲ τὰ πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν φορέματα καὶ πράγματα, συμμορρουμένων πάντοτε τῶν πλοιοάρχων μὲ τοὺς Κανονισμοὺς τῶν Ὑγειονομείων, τῶν Τελωνείων, καὶ τῆς Αστυνομίας τῶν λιμένων, τοὺς ἀφορώντας τὴν εἰσοδὸν καὶ ἐξοδὸν τῶν ἐπιβατίων καὶ τῶν πραγμάτων.

Ἐὰν κατὰ συνέπειαν τοῦ α'. ἁρθροῦ τῆς παρούσης συμβάσεως ἤθελε συμφωνηθῇ νὰ προσορμίζωνται μετὰ ταῦτα τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας Ῥοστὰν καὶ συντροφίας εἰς τινὰ ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐννοεῖται, ὅτι δύνανται νὰ ἐνεργῶσι τὰς μνησθείσας εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον πράξεις.

Άρθρ. 6.

Κλειθείσας συμβάσεως μεταξύ της Εταιρίας Ροστάν και συντροφίας και εκείνης του Λούδ, διά της οποίας αι δύο Διεύθυνσεις δύνανται να παραδίδουν αμοιβαίως πραγμαθείας και επιδότας, ένοείται ότι πάσα διακομιστική πράξις μεταξύ των είναι ελευθέρα πάσης πληρωμής, παντός δικαιώματος: αν τὰ ατμοπλοία των δύο εταιριών, τὰ υπηρετούντα τὰς δικόρους γραμμάς, ήθελον συναντηθῇ τὴν αὐτὴν ἡμέραν δύνανται νὰ πλησιάσων, διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὰς ἀνταλλαγὰς των εἰς ἐναντίαν δὲ περίπτωση αἱ δι' ἀνταλλαγὴν πραγματοποιεῖται καὶ γροῦποι θέλουν ἀποβιβάζεσθαι καὶ φυλάττεσθαι, χωρὶς νὰ ὑπόκεινται εἰς οὐδεμίαν πληρωμὴν δικαιοῦματος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς εἰς ἰσχυρότερον μέρος, ἀντικλον, εἴτε εἰς τὴν πρακτορίαν τοῦ Λούδ, εἴτε εἰς τὴν Ἑταιρίαν Ροστάν καὶ συντροφίαν, καὶ τοῦτο μέχρι τῆς ἀπὸ πλοῖον εἰς πλοῖον μεταβάσεως, πάντοτε ὅμως αἱ ἐργασίαι αὗται θέλουν γίνεσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ὑγειονομικοῦ Νόμου.

Άρθρ. 7.

Κατὰ τὰς συμφωνηθείσας εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον βάσεις θέλουν γίνεσθαι ἐπίσης αἱ τῆς διαμετακομίσεως καὶ ἀνταλλαγῆς ἐργασίαι μεταξύ τῶν διαφόρων ατμοκινήτων τῆς Εταιρίας Ροστάν καὶ συντροφίας.

Άρθρ. 8.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παραχωρεῖ εἰς τὴν Ἑταιρίαν Ροστάν καὶ συντροφίαν τὴν μετακίνησιν τῆς ἀνταποκρίσεως εἰς φακέλλους ἀσφαλισμένους μεταξύ Σύρου, Μελίτης, Λιβούρνου, Μασσαλίας, Σμύρνης, Δαρδανελίων, Κωνσταντινουπόλεως καὶ τ' ἀνάταλιν.

Οἱ φακέλλοι θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὴν Ἑταιρίαν Ροστάν καὶ συντροφίαν, ἥτις θέλει δίδει ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν.

Άρθρ. 9.

Ἡ Ἑταιρία Ροστάν καὶ συντροφία ὑποχρεοῦται νὰ δέχεται ἀπληρωτὶ ὅλας τὰς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπιστολάς καὶ φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, οἷτινες θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς ἀνχωρήσεως, ἢ τῆς προσορμίσεως τῶν ατμοκινήτων.

Ἡ πρακτορία τῆς βρεθείσης Εταιρίας θέλει παραδίδει τὰς ἀνταποκρίσεις, ἅμα φθάνουσιν τὰ ατμοκίνητα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον, τὸ ὅποιον δίδει τὴν ἀπόδειξιν.

Άρθρ. 10.

Θέλει πληρῶνεσθαι ἀπὸ τὴν Ταχυδρομικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑλλάδος διαπόντιον δικαίωμα διὰ φράγκα διὰ κάθε τριάντα γραμμῶν βάρους καθαροῦ, διὰ τοὺς φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, παραδοθέντας, ἢ ληφθέντας, εἴτε στελλομένους, εἴτε προσερχομένους ἐκ Μασσαλίας, Λιβούρνου καὶ Μελίτης, εἴτε προσερχομένους διὰ κάθε τριάντα γραμμῶν βάρους καθαροῦ διὰ τοὺς φακέλλους τῶν ἀνταποκρίσεων παραδοθέντας, ἢ ληφθέντας καὶ στελλομένους, εἴτε προσερχομένους ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Δαρδανελίων καὶ Σμύρνης.

Άρθρ. 11.

Τὰ τέλη τῶν ἐφημερίδων, περιοδικῶν συγγραμμάτων, ἀδέτων βιβλίων, φυλλαδίων, χάρτων, μουσικῆς, καταλόγων, προγραμμάτων, τὰ ὅποια θέλουν ἀποστέλλεσθαι ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοὺς λιμένας τοὺς ἐπισκεπτομένους ἀπὸ τὰ ατμοκίνητα τῆς Εταιρίας Ροστάν, καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν λιμῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται ἀδιακρίτως εἰς 4/100 ἀνὰ πᾶν φύλλον, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει πληρῶναι ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων εἰς τὴν Ἑταιρίαν Ροστάν.

Άρθρ. 12.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος παραδίδουσα τοὺς φακέλλους τῆς ἀνταποκρίσεως, ἢ τῶν ἐφημερίδων ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶναι εἰς τὸν πρακτορὸν τῆς Εταιρίας Ροστάν καὶ συντροφίας, εἰς τὴν Σύρον, τὸ ἀντικλον δικαίωμα τῶν βρεθέντων φακέλλων κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 12.

Άρθρ. 13.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοίαρχους τῶν ατμοκινήτων Ροστάν καὶ συντροφίας, κατὰ τὰς προσορμίσεις των εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, καθὼς καὶ εἰς τοὺς πράκτορας τῆς ἰδίας Εταιρίας νὰ δέχωνται ἐπιστολάς, ἐκτὸς τῶν φακέλλων, οἷτινες τοὺς παραδίδονται ἀπὸ τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τῆς Σύρου, ἐξαίρουμένων μόνον τῶν διπλωματικῶν καὶ τῶν προξενικῶν φακέλλων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας, καθὼς καὶ τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν πρακτόρων τῆς βρεθείσης Εταιρίας.

Άρθρ. 14.

Ἡ Ἑταιρία Ροστάν καὶ συντροφία, ἐπιθυμοῦσα νὰ φανῇ εὐάρεστος εἰς τὴν Γεν. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, θέλει δέχεσθαι ἐντὸς τῶν ατμοπλοίων τῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ

Γεν. Διευθυντοῦ μόνους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς εἰρημένης Γεν. Διευθύνσεως, οἵτινες ἤθελον ἀποστέλλονται εἰς τὰ μέρη, ὅπου καταπλέουν τὰ εἰρημένα ἀτμόπλοια· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν τούτων, ἀποσταλλομένων δωρεάν, δὲν θέλει ὑπερβαίνει κατ' ἔτος τοὺς τρεῖς.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἰσχύει δι' ἐννέα ἔτη. Μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἰσχύει δι' ἑτέρα πέντε ἔτη καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῆς ἐκκαινίας κοινοποιήσεως παρ' ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἥτις πρέπει νὰ γείνη 25 μῆνας πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως πάσης προθεσμίας.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ παρούσα σύμβασις μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν Βουλῶν τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐπικυρωθῇ ἀπ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν Μασσαλίᾳ ἑταιρίας Ροστὰν καὶ συντροφίας· αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Ἀθήνας ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ ταχύτερον, ἐὰν τοῦτο ᾖναι δυνατόν, καὶ θέλει ἐμβεῖ εἰς ἐνέργειαν ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνὸς μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστιν τῶν ἀνωτέρω οἱ δύο συμφωνήσαντες τὴν παρούσαν συνθήκην, ὁ Κύριος Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Κύριος ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις τῆς ἑταιρίας Ροστὰν καὶ συντροφίας, τὴν ὑπέγραψαν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν, ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ καταστήματι τῶν Ταχυδρομείων, τὴν 30 ἰουνίου (11 ἰουλίου) 1846.

(Γ. Σ.) Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν
Ταχυδρομείων.

(Τ. Σ.) ΙΟΥΑΙΟΣ ΡΟΣΤΑΝ

Επιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις
τῆς ἐν Μασσαλίᾳ
ἑταιρίας Ροστὰν καὶ
συντροφίας.

ΗΜΕΡΟΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ.

Ταξείδια δοκιμῆς κατὰ τὸν μῆνα Ἰουλίου.

Ἀναχώρησις ἐκ Μασσαλίας, τὴν 11 ἰουλίου εἰς τὰς 6 ὥρας Π. Μ.			
Ἀφίξις εἰς Λιβούρνου	12	•	8 • Π. Μ.
Ἀναχώρησις ἐκ Λιβούρνου	12	•	4 • Μ. Μ.
Ἀφίξις εἰς Μελίτην	15	•	6 • Π. Μ.

Ἀναχώρησις ἐκ Μελίτης	15	•	2 • Μ. Μ.
Ἀφίξις εἰς Σύρον	17	•	12 • τὴν Μ.
Ἀναχώρησις ἐκ Σύρου	17	•	6 • Μ. Μ.
Ἀφίξις εἰς Σμύρνην	18	•	8 • Π. Μ.
Ἀναχώρησις ἐκ Σμύρνης	18	•	4 • Μ. Μ.
Ἀφίξις εἰς Δαρδανελίαν	19	•	6 • Π. Μ.

Ἄμεσος ἀναχώρησις ἐκ Δαρδανελίων,
Ἀφίξις εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ
τὴν νύκτα τῆς 19 πρὸς τὴν 20,

Διαμονὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν

μέχρι τῆς	23	•	6 • Μ. Μ.
Ἀφίξις εἰς Δαρδανελίαν τὴν	24	•	6 • Π. Μ.
Ἀφίξις εἰς Σμύρνην	24	•	6 • Π. Μ.
Ἀναχώρησις ἐκ Σμύρνης	25	•	4 • Π. Μ.
Ἀφίξις εἰς Σύρον	26	•	6 • Π. Μ.
Ἀναχώρησις ἐκ Σύρου	26	•	2 • Μ. Μ.
Ἀφίξις εἰς Μελίτην	28	•	12 • τὴν Μ.
Ἀναχώρησις ἐκ Μελίτης	28	•	6 • Π. Μ.
Ἀφίξις εἰς Λιβούρνου	31	•	6 • Π. Μ.
Ἀναχώρησις ἐκ Λιβούρνου	31	•	2 • Π. Μ.
Ἀφίξις εἰς Μασσαλίαν	1	•	2 • Μ. Μ.

Ἀπὸ τῆς 8 Αὐγούστου τὰ ταξείδια θέλουσι κανονισθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπὸ 15 εἰς 15 ἡμέρας.

Ὅτι πιστὴ ἡ μετάφρασις.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργός

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἀποφασίζεται παρὰ τῆς Γερουσίας α. ἀμφότερα τὰ Νομοσχέδια, τυπωθέντα, μετὰ τῶν προσηρημένων εἰς αὐτὰ αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων, νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τὰ μέλη, καὶ β. νὰ διορισθῶσι παρὰ τῶν Τμημάτων δύο Ἐπιτροπαὶ ἀνὰ μία ἐκ ἑκατέρου τῶν Νομοσχεδίων, ὅπως ἐκάστη, διασκαφάμενη, συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Σώμα τὴν ἐπὶ τοῦ ἀνατεθησομένου εἰς αὐτὴν ἐκθέσιν ταύτην.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὰ παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ Κυρίου Γάβριλ Μαγλίνη λαχθέντα ἀλλοτε περὶ κατάρχεων τῶν ἐν Ἀκκρά-

νία Οικονομικῶν Ἀρχῶν, ἀνέγνω μετὰ ταῦτα τὴν ἐπομέ-
νην ἑκθεσιν.

Ὁφείλον, Κύριοι, νὰ συμπληρώσω τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν τῆς 10 Σεπτεμβρίου Ε. Ε. Συνεδρίασιν τῆς Γερουσίας ἀπήγγειλον ἀναφορικῶς εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Γερουσιαστοῦ κυρίου Μαγγίνα, καὶ ἰδοὺ ἐπανέρχομαι. Ἡ συμπλήρωσις αὕτη, Κύριοι, θέλει περιστραφῇ εἰς εἰδικὰ τινα ἀντικείμενα, περὶ τῶν ὁποίων ῥητῶς ὁ Κ. Μαγγίνας ἔκαμε λόγον.

Παρουσιάζομαι δὲ μὲ τὰς ἐπισήμους ἀποδείξεις ἀ-
νὰ χεῖρας δι' ἓν ἕκαστον ἀντικείμενον. Κατὰ τὰ πα-
ρελθόντα ἔτη, εἶπεν ὁ Κ. Μαγγίνας, ὅτι αἱ πρόσοδοι
τῆς Ἀκαρνανίας ἀνέβαινον εἰς δραχμὰς 120 — 130
χιλιάδας. Ἀλλ' εἰς τὸ 1845 ἐσυνάχθησαν μόνον δραχ.
35 χιλιάδες. Κατὰ δὲ τὸ 1846, μ' ὅλην τὴν εὐφορίαν,
μόλις συνάζονται 30 χιλιάδες, καὶ μεχριστότου ἐξέλ-
θουν οἱ καρποὶ ἀπὸ τὰς ἀποθήκας θέλουν καταντήσῃ
εἰς δραχ. 20 χιλιάδας.

Ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὑποβάλλω ὑπ' ὄψιν τῆς Γερουσίας
συγκριτικὸν πίνακα τῶν εἰσοδημάτων, ἐξηγμένον ἐκ
τῶν πρακτικῶν τοῦ Ὑπουργείου, παρατηρεῖτε, ὅτι εἰς
οὐδὲν τῶν παρελθόντων ἐτῶν δὲν ἀνέβησαν αἱ πρόσο-
δοι τῆς Ἀκαρνανίας αἱ εἰς εἶδη εἰσπραττόμεναι εἰς 120
καὶ 130 χιλιάδας δραχμὰς· ἀπεναντίας βλέπετε πραγ-
ματικῶς, ὅτι μόλις ἐφθασαν κατὰ τὸ 1842 εἰς δραχ.
102 χιλιάδας ἑξακοσίας εἴκοσι. Κατὰ τὸ 1843 εἰς
ἐννεμήκοντα πέντε χιλιάδας ἐννεακοσίας ἐννεμήκοντα
δύο. Κατὰ τὸ 1844 εἰς ἐννεμήκοντα ἐννέα χιλιάδας
ὀκτακοσίας ἑβδομήκοντα ἑπτὰ. Εἰς δὲ τὸ 1845, εἰς τὸ
ὁποῖον κατηγορεῖ, ὅτι ἐσυνάχθησαν 35 χιλιάδες δραχ.
εἰς μόνον αὐτὸ τὸ ἔτος ἀνέβησαν εἰς δραχμὰς 108
χιλιάδας, ἑξακοσίας εἴκοσι. Θέλετε ἰδεῖ προσέτι, ὅτι καὶ
τὰ εἰς χρήματα εἰσπραχθέντα κατὰ τὸ 1845, ὑπερβαί-
νουσι ὅλα τὰ τῶν παρελθόντων ἐτῶν, διότι ἐσυνάχθη-
σαν δραχμαὶ 112 χιλιάδες, ὀγδοήκοντα ἑξ, ἐνῶ κατὰ

τὸ 1842 ἐσυνάχθησαν δραχμαὶ ἑκατὸν ἑπτὰ χιλιάδες,
ἑξακόσιαι τεσσαράκοντα δύο. Κατὰ τὸ 1843 δραχμαὶ
100 χιλιάδες, ἑβδομήκοντα τέσσαρες. Κατὰ τὸ 1844
103 χιλιάδες, ἑξακόσιαι ὀγδοήκοντα μία. Ἀκόμη, Κύ-
ριοι, καὶ εἰς τὴν σύναξιν τῶν βαλανιδίων τὸ ἔτος αὐτὸ
τοῦ 1845 ὑπερβαίνει τὰ προηγούμενα ἔτη, διότι ἐсу-
νάχθησαν δραχμαὶ 198,052, ἐνῶ τὸ 1842 ἐσυνάχθη-
σαν δραχμαὶ 196,896· τὸ 1843 ἐσυνάχθησαν δραχμαὶ
169,134· τὸ 1844 ἐσυνάχθησαν δραχμαὶ 144,007.

Παρατηρεῖτε λοιπὸν, Κύριοι, κατὰ πόσον ὁ Κύριος
Μαγγίνας ἀπεμακρύνθη τῆς ἀληθείας.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν ὧν λέγει καὶ διὰ τὸ ἔτος 1846,
ὅτι μόλις θέλουν συναχθῇ δραχμαὶ 30 χιλιάδες: α.) ὁ
Κύριος ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν ὑπομονήν, διὰ νὰ ἐκκα-
θαρισθῶσι προηγουμένως αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἔτους
τούτου καὶ νὰ κηρύξῃ τότε τοιαύτας ἀληθείας.

Ἀλλὰ πιστεύομεν, καθὼς περὶ τῶν προηγούμενων
ἐτῶν, οὕτω καὶ περὶ αὐτοῦ δὲν θέλουν ἀληθεύσει αἱ
προαισθήσεις του.

Ζητοῦνται παρὰ τοῦ κυρίου Μαγγίνα συγκριτικοὶ πί-
νακες τῶν τελωνιακῶν ἐσόδων ἀπὸ τὸ 1842 μέχρι
τοῦ 1845 καὶ τῆς πρώτης ἐξαμηνίας τοῦ 1846.

Εὐχαρίστως παρουσιάζομεν τοὺς πίνακας αὐτοὺς καὶ
μίαν ἀναλυτικὴν ἀνάπτυξιν, ἐκ τῶν ὁποίων φαι-
νεται, ὅτι κατὰ τὸ 1845 τὰ τελωνεῖα ἐν γένει ἐ-
σύναξαν δραχμὰς

2,910,967
ἐνῶ εἰς τὰ 1842
2,867,158
εἰς τὰ 1843
2,646,346
εἰς τὰ 1844
2,467,901.

Κατὰ τοῦτο θεωρεῖτε λοιπὸν, ὅτι τὸ 1845, τὸ ὁποῖ-
ον ὁ Κύριος Μαγγίνας ἐλεεινολογεῖ, ὑπερέβη κατὰ μέ-
γα μέρος τὰ προηγούμενα ἔτη.

Κατὰ δὲ τὴν ἀνάλυσιν τὴν γενομένην, περὶ τῆς
πρώτης ἐξαμηνίας τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ τὴν ὁποίαν
μετὰ πλείστης ἐπιμονῆς ἀπήτησεν ὁ Κύριος Μαγγίνας,
τὸ τρέχον ἔτος αὐτὸ, κατὰ πολὺ ὑπερτερεῖ τῶν προη-
γουμένων, ἐκτός τοῦ 1815 καὶ μολονότι ὁ ἐκ τῶν κεν-

τρικῶν τελωνείων αἱ καταστάσεις εἶναι διὰ 4 καὶ 5 μόνον μηνάς.

Ζητεῖ ἐπίσης πίνακα τῆς εἰσπράξεως τῶν τελωνείων Πειρεῶς, Σύρου, Σπετζῶν καὶ Ἰδρας τῆς πρώτης ἑξαμηνίας τοῦ 1846 συγκριτικῶς μετὰ τὸν τοῦ 1845.

Παρουσιάζομεν αὐτόν, δι' οὗ ἐξάγεται κατὰ τὰ 3 πρῶτα Τελωνεῖα περίσσευμα δραχ. 47,591 τοῦ ἔτους 1846 ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ 1845. Κατὰ δὲ τὸ τέταρτον ἔλκειμμα δραχ. 2,398.

Περὶ τοῦ χωρίου Λεπενούς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὰς μεγάλας καταχρήσεις, ἐπίσης, Κύριοι, ἀπὸ τὰ πρακτικά τοῦ Ὑπουργείου φαίνεται, ὅτι τὸ χωρίον Λεπενούς κατὰ τὸ 1842, 43, καὶ 44, ἐνοικιάζετο, ἐπομένως πρὸς τὸ Δημόσιον δὲν ἔδωκεν οὔτε 350, οὔτε 400 κοιλὰ, ὡς ἀνέφερεν ὁ Κύριος Μαγγίνας. Κατὰ δὲ τὸ 1845, τότε μόνον ἐσυνάχθη διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, καὶ ἔδωκε κοιλὰ 229, τὰ δὲ τοῦ 1846 ἀποτελέσματα δὲν ἔγειναν γνωστὰ εἰσέτι· ὅθεν ὁ Κύριος Μαγγίνας, οὔτε εἰς τὸ πρῶτον, οὔτε εἰς τὸ δεύτερον ἐπέτυχεν, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἔδωκε πληροφορίας.

Περὶ τῶν εἰς Ἀστακὸν Ἐκκλησιαστικῶν μύλων, ἐπειδὴ ἡ ἐνοικίασις των ἔληξε κατὰ τὸ 1841, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἀφῆκαν αὐτοὺς εἰς κακὴν κατάστασιν, οἱ προκάτοχοί μου ἐξέλεσαν τὴν ἐπομένην πενταετη ἐνοικίασιν αὐτῶν εἰς δημοπρασίαν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καταλογίσωσι τὴν ζημίαν εἰς βάρος τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν, καὶ ἐπειδὴ καμμία τιμὴ δὲν προσεφέρθη, ἔμειναν εἰς τὴν ἐπιβλεψίν τοῦ Ἐφόρου, ὅστις παρὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου διώρισεν ἐπιστάτην ἐπ' αὐτῶν, πρᾶξιν τὴν ὁποίαν τὸ Ὑπουργεῖον μὴ ἀναγνώρισαν, ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν πρόστιμον καὶ τὸν κατέστησεν ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ζημίαν τοῦ Δημοσίου, ἣτις ᾔθελε προκύψει, καὶ εἰσῆλθεν εἰς δίκην τοῦς ἐνοικιαστὰς· (ἰδέτε τὰ πρακτικά τοῦ Ὑπουργείου, τὰ ὅποια ἐμφαίνουσι τὴν ἀλήθειαν ταύτην).

Ἀληθῶς ἐκπονήθησαν Ἐθνικαὶ γαῖαι εἰς χωρίον

Γαλιτζᾶ, καὶ ἐδημοπρατήθησαν αὐταὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου καὶ τῶν διατυπώσεων. Ἀποπερατωθεῖσα δὲ ἡ δημοπρασία κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1846 ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται κυρίως ἡ ἐξέλεξις, καὶ ἔμειναν ἐπ' ὀνόματι τῶν Κυρίων Κωστούλα Χασάπη, καὶ Γ. Γεροθανάση, καὶ οὕτω ἐδόθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὸ παραχωρητήριον.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Ν. Γιαννοῦλη, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος Μαγγίνας λέγει, ὅτι δοθεῖσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔγεινεν ἀφαντος, καὶ ὅτι οὔτε εἰς τὸ πρωτόκολλον κατεχωρήθη, ἀτυχῶς καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ἔτυχε ἀληθῶν πληροφοριῶν, διότι σὰς παρουσιάζω τὸ ἀπόσπασμα τοῦ πρωτοκόλλου τῶν εἰσερχομένων τοῦ Ὑπουργείου, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ἡ καταχώρησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 21,813· ἀπερρίφθη δὲ αὕτη, ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν Νόμον, διότι ἐπαρουσιάσθη τρεῖς μηνάς ὕστερον ἀπὸ τὴν δημοπρασίαν. Γαῖαι Μοναστηριακαὶ εἰς τὰς δημοπρατηθείσας αὐτὰς γαῖας δὲν συμπεριελήφθησαν, ὡς μὴ ἐπιτρεπόμεναι παρὰ τοῦ Νόμου νὰ ἐκποιηθῶσιν.

Δασονομικά.

Ὁ Θεόδωρος Μπράσκας, περὶ οὗ ἔγινε πολὺς λόγος παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ Γερουσιαστοῦ Κ. Μαγγίνα, εἶχε διορισθῇ κατὰ τὸ 1839 Διευθυντὴς τοῦ Δασονομίου Βάλτου. Περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1843 κατηγορηθεὶς ἐπὶ δωροδοκίᾳ, οὐχὶ δὲ ἐπὶ σφετερισμῷ δημοσίων χρημάτων ἐκ τῶν εἰσπράξεων, καθὼς ὁ Κ. Μαγγίνας ἀνέφερε, παρεπέμφθη εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ ἐξεδόθη ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθωωτικὸν βούλευμα· ἐκτοτε ἐξηκολούθη ἐνεργῶν τὴν ὑπηρεσίαν του μέχρι τοῦ 1843 ἔτους, ὅτε δυνάμει τοῦ τότε ἐκδοθέντος νέου διοργανισμοῦ τῶν Δασονομιῶν, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ τότε ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικοὶ τῆς Γραμμῆς ἐπροτιμῶντο, ἀπέλυθη τῶν χρεῶν του, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν Δασονόμων. Ἀπὸ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐποχὴν ὁ διαληθθεὶς Μπράσκας ἔμεινεν ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐσχάτως διωρίσθη ὑγειονομικὸς Σταθμάρχης. Περὶ δὲ τοῦ ὅτι, ὡς ἔγινε λόγος, ἐσφετερίσθη αὐτοῦ ἐνεργῶν τὴν ὑπηρεσίαν του κατὰ τὸ 1843 ἔτος 2,000 δραχμαὶ τοῦ Δημοσίου, τοῦτο εἶναι ἀνίπαρκτον, καθότι, ὡς

πουργούς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δώσωσιν οὗτοι πληροφορίας περὶ τῶν ἐν τῇ σημειώσει τούτων περιεχομένων. Παράινων δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον του, παρακατέθηκε τὴν εἰρημένην σημείωσιν, ἀναγνούς προηγουμένως αὐτήν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Σημείωσις τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια οἱ ΚΚ: Ὑπουργοὶ νὰ παρακαταθέσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Γερουσίας, πρὸς γνῶσιν τοῦ Σώματος, καὶ νὰ δώσωσιν πληροφορίας ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν ἐρωτήσεων.

1. Τὰς ἐκθέσεις τοῦ παυθέντος Ἐπαρχοῦ Ἀκαρνανίας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ τὰς καταχρήσεις τοῦ Ἐλεγκτοῦ Μιχαὴλ Ἀρνῆ εἰς Μακρυνόρος, διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἐπαρχίας, τὴν πηγὴν τῆς ληστείας καὶ τὰς μεγάλας οἰκονομικὰς καταχρήσεις.

2. Τὴν περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἐκθεσιν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Κ. Σ. Γρίβα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς ἣν φαίνεται ἡ διαγωγὴ τοῦ Ὑπουργείου, ἡ διαγωγὴ τῶν ὑπαλλήλων του καὶ ἡ πηγὴ τῆς ληστείας.

3. Τὰς ἐκθέσεις τοῦ ταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς Κ. Κουτσογιαννοπούλου, ὅστις περιελθὼν ὅλους τοὺς Νομούς τοῦ Κράτους πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σταθμῶν τῆς χωροφυλακῆς, ἔκρινεν ἀκριβῆ περιγραφὴν εἰς ποίαν κατὰστασιν εὐρίσκονται ὁ στρατός, τὸ διοικητικόν, τὸ δικαστικόν καὶ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα, εἰς τὰς ὁποίας φαίνεται ἡ γενικὴ καὶ ἀθλια κατὰστασις τοῦ τόπου εἰς ἕνα ἕκαστον Νομόν.

4. Τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐκθέσεις τοῦ παυθέντος Ἐπαρχοῦ Ἀκαρνανίας διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν πρωτῶν Δημητριακῶν καρπῶν.

5. Τὸ μεταξὺ Ἐπαρχοῦ Ἀκαρνανίας, ἑφόρου καὶ ἐπιθεωρητοῦ συνταχθὲν πρωτόκολλον διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ὀψίμων καρπῶν, εἰς τὸ ὅπου φαίνονται τὰ προσόντα καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ προσωπικοῦ.

6. Τὴν μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ Ἐπαρχοῦ Ἀκαρνανίας ἀλληλογραφίαν συγκειμένην ἀπὸ 10 ἐκθέσεις τοῦ Ἐπαρχοῦ, διὰ τὴν διαγωγὴν τοῦ τελῶντος Βονίστου, γαμβροῦ τοῦ Ἐλεγκτοῦ, συνάμα δὲ καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ, περὶ διαφόρων καταχρήσεων, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων καὶ δι' ἐπιταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, ζητήσας ὁ Ἐπαρχος νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχαιον τῶν

τελωνιακῶν βιβλίων, διὰ νὰ κλέψῃ ἀνακρίσεις, ὁ τελὼν ἐδειξεν ἀπειθεῖαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἀνακρίθεις ὁ Ἐπαρχος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὁ Κ. Ὑπουργὸς παραβλέψας τὰς ἐκθέσεις τοῦ Ἐπαρχοῦ ἐσιώπησε.

7. Τὰς 6 ἐκθέσεις τοῦ Ἐπαρχοῦ, διὰ τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν προσόδων, καὶ ἰδίως διὰ ἐκείνην τοῦ Δήμου Θυάθικας τῶν προσόδων, καὶ ἰδίως διὰ ἐκείνην τῶν δημοσίων γεννημάτων ἀπὸ τὸν ἀποθηκάριον συναινέσει τοῦ ἑφόρου.

8. Τὸς συγκριτικούς πίνακας, διὰ τὴν κατὰ μῆνα καὶ κατὰ πόσιν χρηματικὴν εἰσπραξίν τῶν τελωνείων, διὰ τὰ ἔτη 1842, 1843, 1844 καὶ 1845, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐννέα μῆνας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ἥτοι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1846.

9. Τὸ κατὰ χωρίον πόσιν τῶν πρωτῶν γεννημάτων τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, ἥτοι τοῦ ἔτους τῆς σιτοδείας 1845 καὶ τοῦ ἔτους τῆς μεγίστης εὐρορίας 1846.

10. Πόσα καὶ ποῖα ἐθνικὰ κτήματα, εἴτε φθαρτά, εἴτε ἀφθάρτα παρεχωρήθικαν μετὰ τὴν καθέρωσιν τοῦ Συντάγματος, ἥτοι ἀπὸ τὴν 1 Ἀπριλίου 1844 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1846, εἰς ποῖα πρόσωπα ἐγένοντο αἱ παραχωρήσεις, ὑπὸ ποίους τίτλους, πόση ποσότης ἐδόθη εἰς ἕκαστον, εἰς ποῖον μέρος, καὶ διὰ πόσιν χρηματικὴν ποσότητα.

11. Πληροφορίας διὰ τὴν κατὰστασιν τοῦ ἄλλοτος τῶν ἀλικῶν τοῦ Κράτους τοῦ ἔτους 1845, δηλ. πόσιν ἄλλας τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἔμεινεν εἰς ἕκαστον ἀλικὴν τὸ 1845, πόσιν ποσότητα ἄλλας ἔδωκεν ἐκαστῇ ἀλικῇ τὸ ἔτος 1845, πόση ποσότης ἐπωλήθη καθ' ὅλον τὸ ἔτος, πόσα χρήματα εἰσῆλθον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐκ τούτου, καὶ πόσα ἐν γένει ἐξῶδα ἔλαμψεν τὸ Δημόσιον εἰς ἐργολάβους, ἐπιστάτας, ἀποθήκας, μεταχωρήσεις, μισθοὺς καὶ λοιπὰ.

12. Ἄν ὑπάρχῃ ὑπόλογος καὶ ποῖος, διὰ ἄλλας δαπάνας 4,000,000 τῆς ἀλικῆς Αναβύτου.

13. Ποῖος εἶναι ὑπόλογος διὰ τὴν ἑλλειψίν ἄλλας δαπάνας 200,000 τῆς Μαύρης ἀλικῆς Μεσολογγίου, καὶ διατί παρεδέχθη διὰ φόρον 38 τοῖς 0/0, ἐνθ' ὁ γενικὸς κινὼν εἶναι 6 τοῖς 0/0.

14. Ἐν ποίῳ δικηϊώματι καὶ δυνάμει ποίου Νόμου παρεχωρήθη ἀνευ δημοπρασίας, ἡ πληρωμὴ, τὸ μοναστηριακὸν οἰκόπεδον εἰς τὸ χωρίον τῆς Ἀκαρνανίας Πεδόδρομον καὶ ἐνθ' ἡρτὸς Νόμος ἀπχωρεῖται τὴν ἐκποίησιν μοναστηριακῶν κτημάτων;

τοὺς ἐπώλησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς δρ. 52: 1/2 τὸν τόνον.

22. Νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁ Κύριος Ὑπουργός τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ν. Ὁρφανοῦ, ἐπιθεωρητοῦ τῶν προσόδων Μαντινείας μετὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καὶ τὰς ἐκθέσεις τοῦ πρώτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τὰς μεγάλας καταχρήσεις τῶν ἐπιστατῶν καὶ τὰς περὶ τούτων ψευδοφαιδίας ἀποδείξεις, διὰ τὰς ὁποίας ἀδιαφόρησεν ὁ Κύριος Ὑπουργός.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἀναστάς ἐπομένως ὁ κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός ἀντιπαρετήρησε τὰ ἑξῆς: Ἄν καὶ περὶ πολλῶν ἀντικειμένων ὁ προκηρυχθεὶς ἐλάλησεν, διὰ βραχείων ἐπιχειρῶ ν' ἀπαντήσω πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀπαλλάξω ὑμᾶς ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν.

Καὶ 1) εἶπεν ὁ προκληθεὶς, ὅτι θέλει παρουσιάσῃ ἐπισήμους περὶ τῶν παρ' αὐτοῦ λεγθέντων ἀποδείξεις, καὶ ὅτι τῷ φαίνεται παράδοξον, πῶς ὑπεβλήθησαν παρ' ἐμοῦ ἐναντίαι. Ἀπαντῶ λοιπὸν, ὅτι μεγίστην εὐγνωμοσύνην θέλω ὁμολογῆσαι, ἂν προσχρῶσιν ἀποδείξεις τοιαύται· πιστεύω ὅμως, ὅτι αὗται θέλουσιν εἶσθαι δομαὶ μὲ τὰς συνήθως προσφερομένας παρὰ τοῦ Γερουσιαστοῦ κυρίου Τ. Μαγγίνα.

2) Αὐτήκοι μάρτυρες εἶσθαι, Κύριοι, ὅτι οὐδέποτε εἶπον, ὅτι δὲν γίνονται καταχρήσεις καὶ ὅτι ἀπ' ἐναντίας ἐξέφρασα, ὅτι αἱ καταχρήσεις οὐδ' εἰς αὐτὰ τὰ ἐνομούμενα ἔθνη ἐλλείπουσιν.

3) Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ χωρίον Λεπινού, ἡπάτητε, φαίνεται, ἡ μνήμη τὸν προκληθέντα, καθότι περὶ τοῦ χωρίου τούτου παρετήρησα δι' ἐπισήμων πρακτικῶν ἀποδείξεις, ὅτι κατὰ μὲν τὰ ἔτη 1842—1844 αἱ πρόσοδοι δὲν εἰσπραχθῆσαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὡς ἐνοικιασθεῖσαι, κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσπραχθεῖσαι μόνον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, προήχθησαν εἰς κοινὰ 220, κατὰ δὲ τὸ ἐνεστὶς ἔτος τ' ἀποτελέσματα τῶν εἰσπραχθέντων δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ πρέπει νὰ ὑπομῇ ἐπὶ μικρὸν ὁ Κ. Μαγγίνας, μέχρις οὗ γνωστοποιηθῇ τῷ κοινοποιηθῶσιν ἀμέσως.

4) Περί τῶν εἰσπραχθέντων ἐν Ἀκρνανίᾳ βλακιδίων οὐδεμίαν εἶχον ἀνάγκην νὰ ζητήσω πληροφορίας παρὰ τῶν ἐπιτοπίων οἰκονομικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, καθότι πᾶσαν πληροφορίαν ἡδυνάμην νὰ λάβω ἀπὸ τὰ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ βιβλία καὶ τὰς γενομένας παρὰ τοῦ συνεδρίου ἐξελέγξεις.

5) Τὰ περὶ τῶν ἐν Ἀτταρῷ ἐθνικῶν μύλων λεγθέντα παρ' ἐμοῦ στρεβρίζονται ἐπὶ πρακτικῶν τῶν προκατόχων μου Ὑπουργῶν ΚΚ. Μεταξὺ καὶ Βάλλου, καὶ κατὰ συνέπειαν, αἱ ἐπὶ τοῦ προκατεμένου πληροφορίαι τοῦ Κ. Μαγγίνα δὲν ἔχονται ἀληθείας.

6) Οὐδεὶς ἀνήνεγκεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι ἐξοικονομήσαν ἐκκλησιαστικαὶ ἐν Γαλιζιᾷ γαῖαι, ἐνῶ ἂν τὸνναντίον ὑπῆρχεν ἀλήθεια, ἤθελον βεβαίως ἀπευθυνθῇ ἀναφορὰ εἰς τε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν.

7) Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ν. Γιαννούλη ἀπερρίβθη νομίμως, ὡς παρουσιασθεῖσα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τέσσαρας μῆνας μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας, καὶ τοῦτο ἐμφαίνεται ἀπὸ τε τὰ πρακτικὰ ταῦτα καὶ ἀπὸ τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν ἡ εἰρημένη ἀναφορὰ καταχωρίσθη ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ Ὑπουργείου.

8) Καὶ ἀνευ τῆς σήμερον παρ' ἐμοῦ γενομένης διομολογήσεως, δυνάμει τοῦ νόμου, ἤθελον εἶσθαι ὑπεύθυνος, καθ' ἣν περίπτωσιν ἀποδείχθη τυχόν, ὅτι ὁ Κύριος Μανούσης ἀπῆλλάγη τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐν Τριφυλλίᾳ ἐθνικοῦ ἐλαιῶνος. Διὰ ν' ἀποδείξω δὲ ἐπὶ πόσον δεικνύμαι αὐστηρὸς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συνεπαρχωμένους καὶ συγγενεῖς μου, μὴ δυνάμενος νὰ προῖδω τὰς παραταχάσεις τοῦ Κ. Μαγγίνα διὰ νὰ προσάγω πλείονας ἀποδείξεις, ὑποβάλλω ἐγγράφον τι τοῦ Τχηίου Τριφυλλίας, διευθυνόμενον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ἐγγράφῳ αὐστηρητάτην ἀπάντησίν μου.

Ἐκ δὲ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου θέλατε ἰδεῖν ὅτι ἡ συγγένεια καὶ φιλία αὐδόλως ἐπενεργεῖ εἰς ἐμὲ, καθ' ὅθον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων μου. Ζητήσαντος ἐνταῦθα τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ ν' ἀναγνωσθῇ τὸ περὶ οὗ εἰρηται ἐγγράφον ἀνεγνώσθη αὐτὸ, ἔχον ὡδε:

Ἀριθ 551.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Περὶ τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς ἐπικαρπίας
τῶν ἐλαιοδεκτῶν Π. Ε.

Συμφώνως μὲ τὴν κοινοποιηθεῖσάν μοι ὑπ' ἀριθ. 37,303, 15 Νοεμβρίου Π. Ε. διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου παρὰ τῆς Ἐρρείας, ἐφροντίσαμεν νὰ γράψωμεν πρὸς τὴν καταργηθεῖσαν Διοίκησιν, νὰ κατὰ τὴν τοσούτητα τῶν ἐλαίων, ὡς ἐπληροφό-

υπολόγων όλων ἐν γένει τῶν ἀλικῶν τοῦ Δημοσίου· ἤθελον δ' ἀπαντήσαι εἰς αὐτὸν παραχρῆμα, οἷσι ἀπὸ τῆς πρώτης ἐποχῆς, καθ' ἣν ἀνέλαβον τὸ καθῆκον τοῦ Ἱπουργοῦ, ἐζήτησα πληροφορίας περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπολόγων· μὴ δυνάμεις ὅμως νὰ τίγω πληροφοριῶν τοιούτων, οὐδ' ἐν τῷ Ἱπουργεῖῳ, οὐδ' ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ἀναγκάστην νὰ διευτίζω νὰ ζυγισθῶσιν ὅλα τὰ ἐν τοῖς διαφόροις ἀλικαῖς τοῦ Δημοσίου ὑπάρχοντα ἄλλα. Ἀλλ' ἰδὼν, ὅτι ἐκ τῆς ζυγίσεως ταύτης προέρχονται δαπάναι βεβύβηται, διέταξα νὰ περῶθῃ ἡ ἀναγκαζομένη πρὸς ἀποπλήρωσιν τῶν Δημοσίων ἀποθηκῶν ποσότης ἁλματος, ἥτις ἀποτιθεμένη, θέλει ζυγίζεσθαι κατ' ἀνάγκην προηγουμένως, καὶ τότε θέλει ληφθῆ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιπλέον, ὅ,τι ἐγκριθῇ κατάλληλον μέτρον.

12) Τὰ περὶ κακῆς καλλιεργείας τῶν δημοσίων σταριδαμπελῶν, γενομένης παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ Μανούση, λεχθέντα παρὰ τοῦ Κ. Μαγγίνα δὲν ὑπάρχουσιν ἀληθῆ, καθὼς οὐδεμία γνωμοδότησις· πραγματογνωμόνων ἐγένετο, καὶ τοιαῦτα δὲ, ἂν καθ' ὑπόθεσιν ἔλαβε χώραν, ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα πατριαστικοῦ πάθους, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀδίκου. Ἡ δὲ ἀποδείξις τῆς παρατηρήσεως ταύτης ἐναργῶς δεικνύται ἀπὸ τὴν ἐνεργηθεῖσαν πρὸς ἐνοικίαν τῶν σταριδαμπελῶν ταύτων δημοπρασίαν, καθ' ἣν ἡ ὑπερθεματίσις προήχθη μέχρι τριᾶκοντα χιλιάδων δραχμῶν· ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ὁμολογίας τῶν ἰδίων κατοίκων προκύπτει ἡ βελτίωσις τῶν εἰρημένων σταριδαμπελῶν. Βλέπων ἐπομένως ὁ μνημονευθεὶς Μανούσης τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἀδικίαν ἐζήτησε δι' ἀναφοράς παρὰ τοῦ Ἱπουργείου, νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὸν αἱ σταριδαμπελῶν δι' ἐκπεσμοῦ 10 τοῖς 0/0. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1830 ἐκδοθέντος διατάγματος τοῦ Καποδιστρίου· ὅθεν πληροφορηθεὶς τὸ εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον γενόμενον ἄδικον, ὑπέβαλον ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα τὰς ἀνήκουσας παρατηρήσεις, οὐδεμία ὅμως μέχρι τοῦδε θεραπείς ἔλαβε χώραν.

13) Ὁ Κ. Ἰωάννης Εὐσταθίου, καὶ ἄλλοι τινὲς κατοικοῦντες ἐν Ναυπλίῳ καὶ Ἀργεῖ· ἠγόρασαν ἐθνικὰς γαίτας κειμένας ἐν Σερμετί. Ἀποραιοθέντες ἐπομένως αἱ γαίται αὗται νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Κ. Νικήτα Σταματελοπούλου, οἱ δὲ ἀγοραστὰς ν' ἀποζημιωθῶσι διὰ γαιῶν τῆς αὐτῆς ἀξίας, κειμένων ἀλλοθι, ἐκλήσαν οὗτοι ἀγωγὴν, ζητοῦντες τὴν πρό-

σδοῦν, τῆς ὁποίας ἐστερήθησαν μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν παρεχωρήθη εἰς αὐτοὺς ἡ δι' ἄλλων γαιῶν ἀποζημίωσις, μὴ παρεχόμενα δοθεῖσα, καὶ δικαίως ἐτίτηγον δικαστικῆς ὑπὲρ τῆς αἰτήσεώς των ἀποφάσεως. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τούτων προέκλεσα Β. Διάταγμα, δι' οὗ συνειληφίσθησαν τέσσερες χιλιάδες δραχμαὶ ἐπιδικασθεῖσαι εἰς τὸν εἰρημένον Ἰωάννην Εὐσταθίου, ἀπέναντι χρέους αὐτοῦ πρὸς τὸν Δημοτικὸν Κώσταθλον, ἀπέναντι χρέους αὐτοῦ πρὸς τὸν Δημοτικὸν Κώσταθλον, ἀπέναντι χρέους αὐτοῦ πρὸς τὸν Δημοτικὸν Κώσταθλον, ἀπέναντι χρέους αὐτοῦ πρὸς τὸν Δημοτικὸν Κώσταθλον. Κατὰ συνέπειαν τούτων, οὐδεὶς δύναται νὰ με κατακρίνη ὡς ἀποδόντα εἰς τινὰ πολίτην τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Εἶναι δὲ λυπηρὸν συνταγματικῶς πολιτευομένου τοῦ ἔθνους, Γερουσιαστῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, νὰ δεικνύται οὕτως ὀλίγον κηδόμενος ὑπὲρ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν.

14) Ὁ Πετρουντζῆς πρὸ πολλῶν χρόνων ἐκίνησεν ἀγωγὴν, διεκδικῶν, ὡς ἰδιὰ του κτήματά τινα, κατεχόμενα παρὰ τοῦ Δημοσίου.

Διεκδικασθεῖσης δὲ τῆς ὑποθέσεως ταύτης παρὰ τῶν Δικαστηρίων, καὶ τῆς περὶ αὐτῆς ἀποφάσεως κατασταθείσης ἐκτελεστικῆς, προκάτοχοί μου Ἱπουργοὶ παρεχώρησαν εἰς τὸν Πετρουντζῆν τὰ κτήματα ταῦτα. Ἐπειδὴ ὅμως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζετο εἰς αὐτὸν ἡ πρόσδοσις τῶν περὶ ὧν πρόκειται κτημάτων, ὡς πρὸς τὸν χρόνον, καθ' ὃν κατεῖχοντο ταῦτα παρὰ τοῦ Δημοσίου, ὁ Πετρουντζῆς ἐζήτησε νὰ τῷ δοθῇ ἡ δικαίως ἀνήκουσα εἰς αὐτὸν ἀποζημίωσις· διηρισθέντες δὲ κατὰ συνέπειαν πραγματογνωμόνες, ἐγνωμοδότησαν, ὅτι ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν Πετρουντζῆν πρόσδοσις ἀναβάνει εἰς ἑννέα χιλιάδας δραχμῶν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Πετρουντζῆς ὑπάρχει συγγενὴς μου, αὐστηρῶς φερόμενος δὲν τῷ ἀπέδωκε δικαιοσύνην ἀμέσως· ἐλθὼν δὲ ὁ ἴδιος εἰς Ἀθήνας, καίτοι καταλύσας εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ ἐπικειλημένως ζητήσας νὰ τῷ ἀποδοθῇ ἡ ἀποζημίωσις, ἀντήρῳπε μέχρι τέλους, χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ αἰτήσις αὐτοῦ. Μόλις δὲ μετὰ ταῦτα, καὶ δευτέρως ἐξελέγξας τὸν εἰσπραχθεῖσαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πρόσδωκον ἐκ τῶν κτημάτων τοῦ Πετρουντζῆ γενομένης, ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν διὰ διατάγματος γίλιας δραχμαὶ, καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀνταίψῃ, ὅτι ἡ πράξις αὕτη τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργοῦ εἶναι ἀδίκος.

15) Εἰς ὅλας τὰς ἑπαρχίας τοῦ Κράτους διωρίσθησαν ἑπιθεωρηταὶ ἐπὶ τῶν προσόδων, πρὸς τὴν σκοπὴν τοῦ νὰ

προληρθῶσι καταχρήσεις, καίτοι πολλῆς φωνῆς ὑψωθείας κατὰ τῶν διορισμῶν τούτων. Οὐδ' ὁ ὀρθὸς λοιπὸν λόγος. οὐδ' αὐτὴ τῶν πραγμάτων ἡ φύσις δύνανται νὰ πείσωσι τινα, ὅτι ὁ ἐν Τριπόλει ἐπιθεωρητὴς Ν. Ὀρφανὸς ἐπαύθη, ἐπειδὴ δὴθεν κατήγγειλεν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον καταχρήσεις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τριπόλεως γενομένας. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐπαύθη ὁ ἐπιθεωρητὴς οὗτος· ἐπαύθη ὁμως διὰ τῆς προκαλεσάσης ἐγκυκλίου τὴν παῦσιν ὅλων ἐν γένει τῶν ἐπιθεωρητῶν, καὶ κατ' αὐτοῦ, ὡς μὴ ἐκπληροῦντος ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά του, ἐπιπληκτικαὶ διαταγαὶ προσεκλήθησαν, καὶ ἐμελλε νὰ ἐπιβληθῶσι πειθαρχικαὶ ποιναί, ἂν δὲν ἔπαιε τῆς ὑπηρεσίας.

16) Οἱ πίνακες τῶν εἰσπραχθέντων προῶμων δημοτειακῶν καρπῶν θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἅμα σταλῶσιν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον οἱ μὴ διευθυνηθέντες εἰσέτι παρὰ τινῶν ἑφόρων, διαταχθέντων ἤδη μετ' αὐστηρῶν ἐπιπλήξεων, καὶ μὴ μελλόντων πρὸς ποινὴν νὰ λάβωσι μισθοδοσίαν, μέχρις οὗ πραγματοποιήσωσι τὴν διαταγὴν ταύτην τοῦ Ἰπουργείου.

17) Τὰς ζητούμενας πληροφορίας περὶ τῶν παραχωρηθέντων ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τοῦ Συντάγματος φθαρτῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων, οὐδεμίαν ἔχω δυσκολίαν νὰ ὑποβάλω, ὡς δυνάμενος νὰ ζητήσω αὐτάς παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπίσης δὲ καὶ τὰς περὶ ἐκποιηθέντων ἀλάτων.

18. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τοῦ διορισθέντος ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σταφιδοκακοῦ λεγθέντα, ἀντιπαρὰ τῶν, ὅτι ὁ Κύριος Μαγγίνας, ὅστις πάντοτε μετὰ ζήλου φροντίζει περὶ τῆς ἐξαλείψεως τῶν καταχρήσεων, δὲν ἠλπίζον ν' ἀπευθίνη τοιαύτας παρατηρήσεις. Ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς οὗτος διωρίσθη πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου· ὅτι τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δαπάνην ἐπιτρέπει ὁ Νόμος· ἀλλ' ὅτι, καὶ Νόμος τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, ἂν διώριζον τὸν εἰρημένον ἐπιθεωρητὴν, ἠλπίζον, ὅτι δὲν ἠθελεν ἐπενέγκει κατὰ κρίσιν τινα ὁ Κ. Μαγγίνας.

Περαιῶν δ' ἐνταῦθα τὸν λόγον μου, προστιθεῖς, ὅτι τὰς περὶ γαιανθράκων καὶ λοιπὰς ζητούμενας πληροφορίας θέλω προσχάγει, ἅμα μοὶ κοινοποιηθῇ ἡ ἀναγνωσθεῖσα παρὰ τοῦ Κυρίου Μαγγίνα σημείωσις.

Ἐτερος τῶν Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἂν καὶ ὁ Ἰπουργὸς ἔδωκε τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας, λαλῶν περὶ παραχωρήσεων ἐν κῶν κτημάτων, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του

εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὑπάρξαντος μάλιστα Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, δύναται νὰ δώσῃ λεπτομερεστέρας πληροφορίας.

Εἶχεν εἰπεῖ ὁ Κ. Μαγγίνας, ὅτι εἰς τὴν θέσιν Γαλιτῆα ἐδόθησαν γαῖαι ἀπέναντι φαλαγγιτικῶν γραμματίων, ἀλλ' ἄνευ δημοπρασίας καὶ ὅτι Νικόλαός τις Γιαννούλης προσέφερεν ἐπομένως δι' ἀναφορᾶς τοῦ 30 τοῖς 100 περισσότερον, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὸν διὰ νέας δημοπρασίας.

Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι δημοπρασία ἔλαβε χώραν, διότι ἄλλως ὁ Γιαννούλης δὲν ἠθελεν εἰσεύρει τί προσεφέρθη, μᾶτε ἠθελε ζητήσει νέαν δημοπρασίαν.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἡ δημοπρασία προκηρύχθη τακτικῶς ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν ἑφορον καὶ ἡ προκήρυξις τῆς δημοπρασίας βεβαιούται ἀπὸ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν. Ἐτηρήθησαν ἅπαντες οἱ τύποι καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν μετὰ παρέλευσιν τεσσαρῶν ἑβδομάδων ἐπωλήθησαν τὰ κτήματα ταῦτα, παρόντος τοῦ Ἐπάρχου καὶ τῆς Οἰκονομικῆς ἀρχῆς. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἐξήλεγξε τὰς πράξεις, καὶ εὐρὺν ἅπαντα τακτικὰ ἐκώρυσεν τὴν πώλησιν, ἐπὶ τῇ βᾶσει δημοσίων ἐγγράφων, αποτελούντων πλήρη ἀπόδειξιν.

Ἀφοῦ ἡ δημοπρασία αὕτη ἔλαβε χώραν τὸν Μάρτιον, τὰς 18 Ιουνίου ἐπαρουσίασεν ὁ Γιαννούλης ἀναφορὰν, ὑπερθεματίζων ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου.

Καὶ ὁ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου Νόμος 1836, περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ ὁ ἑ. περὶ προικοδοτήσεως καὶ ὁ περὶ φαλαγγιτῶν, δὲν ἐπιτρέπουσι νέας προσφορὰς μετὰ τὴν κατακύρωσιν, καὶ τὸ τοιοῦτον ἐφυλάχθη μέχρι τῆς Ἰπουργικῆς τοῦ Κ. Σπανιολάκη, ὅστις παρεδέχθη νέας προσφορὰς μετὰ μερίστην τοῦ Δημοσίου ζημίαν, διότι ἡ βεβαιότης ἐπέφερε τὴν ἔλλειψιν τοῦ συναγωνισμοῦ, καὶ πολλοὶ ἀγορασταί, θεωροῦντες, ὅτι ἀργοπορεῖτο ἡ ἐκδοσις τῶν παραχωρητηρίων ἠντήθησαν ἐπομένως τὰς ὑποχρεώσεις των.

Ὁ Κ. Τισαμενὸς ἠναγκάσθη, ὡς ἐκ τούτου, νὰ προκαλέσῃ νέαν Διάταγμα μὴ ἐπιτρέπον τοιαύτας προσφορὰς, ἐπομένως δὲ ἐξεδόθη ἐγκύκλιος, ἥτις καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ Νόμου ἐπιτρέπει νὰ γίνωνται δεκταὶ νέαι προσφοραί, ἀλλὰ μόνον ἐντὺς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακύρωσεως.

Τὸ Συνέδριον, ἐπειδὴ ποτὲ δὲν ἐσυμμορφώθη τις μετὰ τὴν

τελευταίαν ταύτην ἐγκύκλιον, ἐτήρησε πάντοτε τοὺς δόγας τῶν προϋπαρχόντων Νόμων, ἀλλὰ καὶ ἂν ὤφειλε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν ἐγκύκλιον, ἐνταῦθα δὲν παρουσιάζετο βέβαια ἡ περίστασις, διότι μόλις μετὰ τρεῖς μῆνας ἐπαρουσιάσθη ἡ ἀναφορὰ τοῦ Γαλανούλη.

Καὶ ταῦτα περὶ τῶν κτημάτων τούτων δὲν ἐννοῶ δὲ διατὶ λόγος ἐπρωτάθην ἐνταῦθα περὶ συνουκισμοῦ, ἐνῷ ἀπλῶς πρόκειται περὶ νομίμου παραχωρήσεως τῶν κτημάτων τοῦ Ἀλαμπεν εἰς Γαλιτζᾶ.

Ἐάν ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, τοῦ ὁποῦοι τυχαίως, ὡς ἐκ τῆς θάσεώς μου, ἐλαθὼν γινώσκω, κρίνω περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῶν ὧσων ἄλλων ἐξέβασεν ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς, δὲν δύναμαι εἰμὴ νὰ συμπεράνω, ὅτι καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ὅσα ἀνέρερε, στηρίζονται ἐπίσης εἰς ἐσφαλμέναν πληροφορίαν.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπαντήσας πρὸς ἡμερῶν εἰς τὸν Κύριον Γερουσιαστὴν, διὰ τὰ ὅσα οὗτος ἀνέρερε περὶ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀκαρνανίας, ἐπεριορίσθη εἰς ὀλίγα τινα περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του, ἀλλ' ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς δὲν περιστράφη εἰς τοῦτο μόνον, ἀλλ' ἐυέμνησεν τὴν ἱερὰν Σύνοδον ὡς ἀναλαβούσαν ἔργα κατηγοροῦ, ἀφοῦ ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν εὗρεν ὕλην πρὸς καταδίωξιν, καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Κυρίου Θεοφάνους Σιατιστίως ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ, ὡς προμελέτην δέθεν τῆς καταδίκης τοῦ Ἐπισκόπου.

Ὀφείλειεν ὁ Κύριος Γερουσιαστὴς, ὡς πρὸς τοῦτο, νὰ συλλογισθῇ, ὅτι ἡ ἱερὰ Σύνοδος εἶναι ἀνεξάρτητος πνευματικῇ ἀνωτάτῃ ἀρχῇ, μὴ ὑποχρεωμένη κατὰ τοὺς κανόνας νὰ συμμορφῶται μὲ τὰς πράξεις τῶν λοιπῶν ἀρχῶν, καθόσον ἀφορᾷ τῶν κληρικῶν τὴν διαγωγὴν, ὡς πρὸς τὰ πνευματικά. Καὶ εἰς τὸ ἐν Ναυπλίᾳ ἐγκληματικὸν δικαστήριον δικασθέντες δύο ἱερεῖς ἀθωώθησαν, ἀλλὰ μολεταῖα ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τοὶ ἀθωωθέντες τοὺς καθήρεσε καὶ τοὺς περιώρισεν ἐν τῷ μοναστηρίῳ. Τοιοῦτοτρόπως καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἂν καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν εὗρεν ὕλην πρὸς κατηγορίαν, χρεωστοῦσα νὰ ἐπιβλέψῃ εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ Κλήρου, ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ Ἐξάρχον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ πρῶτον ἐξελέξατο τὸν Πρωτοσύγγελον Παγώνην, κωλυμένου δὲ αὐτοῦ ἀπέστειλε τὸν Κ. Θεοφάνην. Οὗτος ἐζήτησε μὲν νὰ τὸ ἀποφύγῃ, ἀλλ' ὡς κληρικὸς καὶ ἄκων ἠναγκάσθη νὰ ὑπακούσῃ.

Ὁ δὲ Κ. Θεοφάνης οὗτος, κληρικὸς ἱμνωστὴς διὰ τοὺς ἐν Κασσάνδρᾳ ἀγῶνάς του ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαποστάσεως, διὰ τὰς ἀκαταπίεστους ὑπηρεσίας του εἰς Πέτριν καὶ ἐπὶ τῶν πολέμων πλοίων εἰς διαφόρους Ναυμαχίας, μέχρι τέλους τοῦ Ἀγῶνος, ὑπερετάσας ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεώς της τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ πάντοτε διακαθεὶς ὡς τίμιος καὶ ἀνάρτεος, χαρκτηρίζεται ἤδη ὡς ἐμπαθὴς καὶ ἐχθρὸς τοῦ Ἀκαρνανίας, καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐναντίας ἀποδείξεως προσβάλλεται τοιοῦτοτρόπως τὸ ἑνομα διακακριμμένου διὰ τὰς ἀρετὰς του κληρικοῦ.

Ἐναντίον τοσούτων προγεγονότων, πῶς νὰ πιστεύσῃ τις, ὅτι ὁ Θεοφάνης προδιαθέτει τοὺς ἐξετασθησομένους καὶ ὕστερον τοὺς ἐξετάζει; Ὀχι: τὰ τοιαῦτα εἶναι ἀπίστευτα. Καὶ ἂν ὁ Θεοφάνης δώσῃ πληροφορίας ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιερέως, τὸ ὁποῖον ἀκόμη δὲν ἠξέσω, πιστεύσατε εἰς τὴν ἀθωότητά του, καθὼς πιστεύσατε καὶ εἰς τὴν ἐνοχλήν του, ἂν δώσῃ ἐναντίας!

Ἀλλὰ καὶ ἑτερόν τι περίεργον προσέθηκεν εἰς τὰς ἀγορεύσεις τοῦ ὁ Κ. Γερουσιαστὴς. Εἶπεν, ὅτι μόλις τὸ 1/4 τοῦ ἔθνους συγκροτεῖ τὴν Ὑπουργικὴν μερίδα, ἥτις διατηρεῖται μόνον καὶ μόνον, διότι ἔχει ἀνά γείρας τὴν ἐξουσίαν. Δύναται τις ποτε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἰς δύναται νὰ καταβάλῃ τρεῖς; Ὁ ἴδιος βέβαια δὲν τὸ πιστεύει καὶ δὲν ἐλάλησεν ἐν παροίῃσιν.

Ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Μαγγίνης ἀπαντῶν εἰς τὸν προλαλήσαντα, καθόσον ἀφορᾷ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀκαρνανίας καὶ τὸν Κ. Θεοφάνην Σιατιστέα, παρατηρεῖ, ὅτι μήτε συνήγορος τοῦ ἐνὸς ἐγένετο, μήτε τοῦ ἄλλου κατήγορος, τὸν ὁποῖον μάλιστα, εἶπεν, ὅτι ἐκτιμᾷ καὶ σέβεται. Εἶπε μόνον, ὅτι ὁ Θεοφάνης ἔχει προσωπικὴν ἐχθρὰν κατὰ τοῦ Ἀκαρνανίας, καὶ ὅτι τοῦτο, ἂν ἐγνώριζεν ἡ ἱ. Σύνοδος ὤφειλε νὰ μεταχρισθῇ ἄλλο πρόσωπον πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀφορούντων τὸν Ἀκαρνανίας.

Ὁ προλαλήσας καὶ ὁ Κ. Ὑπουργὸς διατείνονται, ὅτι ἡ δημοκρασίᾳ τῶν κτημάτων Γαλιτζᾶς ἐλαβε χώραν δημοσίως. Ἀλλ' ἂν τοῦτο ᾔτο, πῶς ὅλοι οἱ κάτοικοι ἤθελον τὴν ἀγνοεῖ; Ἐπομένως πῶς κλύοντο ν' ἀναιρεθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦτου; Εἶπον, ὅτι οἱ νόμοι δὲν ἐπιτρέπουν προσφοράς μετὰ τὴν καταχώρισιν. Τοῦτο δὲν ὑπάρχει· ἀλλ' ἂν ὑπῆρχεν, ἡ κύρωσις τοῦ Ὑπουργείου, ἔπρεπε νὰ λαμβάνῃ χώραν τὸ πολὺ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν. Εἰς δὲ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, ἐνῷ δέθεν ἐγένετο ἡ εἰκονικὴ

δημοκρασία τὸν Μάρτιον, διατί ἡ ἐγκρίσις ἐδόθη μόλις περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου, ἐνῷ ἡ προσφορά τοῦ Γιαννοῦλη ἐγένετο τὴν 18 Ἰουνίου;

Εἰς πολλά τοιαῦτα ὁ Κ. Ὑπουργὸς πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ ἐπέρειρα τὴν ἀπάντησιν, ὅτι ὅποιον ἔθελον ἔχει συμφέρον εἰς τοιαύτας παρανομίας· τοῦτο δὲν ἐξετάζομεν· ἐξετάζομεν μόνον, ὅτι ὑπάρχει ζημία τοῦ Δημοσίου.

Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς πραγματογνώμονας διὰ τὸν σταφιδῶνα Τριφυλλίας, εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι δὲν ὑπάρχει κάμμία ἀναφορά των. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι ἡ ἀναφορά των ὑπάρχει κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις ὁμῶς λέγει, ὅτι ἐγένεον ἀπὸ πάθος. Μολαταῦτα, ἐνῷ ἡ ἀπόφασις γίνεται τὸ 1840, τὸ 1845 ἀκυροῦται μὲ ζημίαν σημαντικὴν τοῦ Δημοσίου.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰς δραχμὰς 1000, δοθείσας εἰς τὸν Γιάννην Πετρουντζήν, ὁ Κ. Ὑπουργός συνωμολόγησεν, ὅτι ἐδόθησαν, δικαιολογούμενος μόνον, ὅτι ὑπᾶρχε δικαστικὴ τοιαύτη ἀπόφασις. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τίνος προβολογισμοῦ, ὅποιος πιστώσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ἐδόθησαν τὰ χρήματα ταῦτα;

Καθόσον ἀφορᾷ τοὺς πίνακας τῶν πρῶτων, λέγει, ὅτι δὲν τοὺς ἔλαβεν εἰσέτι. Ὡς τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, ἢ ἂν ᾖναι, πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι δὲν ἔχει ὑπαλλήλους, ἢ ἔχει μόνον ἀνικάνους· διότι πῶς εἶναι δυνατόν, ἐνῷ πλησιάζει ὁ Ὀκτώβριος, τοιοῦτοι πίνακες νὰ μὴν συντελέγησαν;

Ἐρωτήθη περὶ τῶν ἀλικῶν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὰς μᾶς παρέπεμψεν, ὡς διὰ τὰ πρόωγα, εἰς τὸν ἀπολογισμὸν. Τί κοινὸν ἀναμεταξὺ τῶν ζητούμενων πληροφοριῶν, καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ; ἀλλὰ πλὴν τούτου, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος ἀνέφερε περὶ ἀπολογισμοῦ, ποῦ εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1845; ποῦ ἐκείνου τοῦ 1844; ἐνῷ μάλιστα ἐντὸς τοῦ Μαρτίου ἐκάστου ἔτους ὀφείλει ὁ Ὑπουργός νὰ υποβάλλῃ τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος;

Εἰς τὸ περὶ ἐπιστάτου τοῦ σταφιδοκαρποῦ, εἶπεν, ὅτι ἀξίζει ἐπαίνων, διότι ἐνεσχόλησεν ἀγωνιστήν. Ἀλλ' ἡ σταρίς ἀπεστάλη τὴν 7 Αὐγούστου καὶ ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἔδωκε τὸν ὄρκον τοῦ μόλις περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, εἰς τρόπον ὥστε ὑπάρχει εἰσέτι ἐπιστάτης, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πλέον σταρίς.

Ἐζητήθη νὰ παρουσιάσῃ τοὺς συγκριτικοὺς πίνακας τῶν

Τελωνιακῶν εἰσπράξεων τῶν παρελθόντων ἐτῶν καὶ τοῦ παρόντος, ἰδίως τινῶν λιμένων. Διατί τὸ ἀπέφυγεν ὁ Κύριος Ὑπουργός;

Εἶπεν, ὅτι καὶ ἂν γίνωνται καταχρήσεις, δὲν πταίει τὸ Ὑπουργεῖον, διότι ἅμα τὰς πληροφορίες καταδιώκει καὶ παύει τοὺς καταχραστὰς ὑπαλλήλους. Ἀλλ' ἰδοὺ, ἐπειδὴ ὁ Ὑπουργός ζητηθεὶς δὲν τὴν παρεκατέθεσε, παρακαταθέτω ὁ ἴδιος ἀντίγραφον ἐπισήμου ἀναφοράς ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ καταγγελλαντος τὰς καταχρήσεις καὶ τοὺς καταχραστὰς. Μολαταῦτα κάνεν μέτρον κατ' αὐτῶν δὲν ἐλήφθη καὶ οὗτοι διαμένουν ἀκόμη εἰς τὰς θέσεις των.

Ἄλλος τῶν Γερουσιαστῶν λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι συμπολίτης ὢν τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῆς Οἰκονομίας ἀπέφυγε μεχερὶ τοῦδε νὰ λαλήσῃ περὶ Οἰκονομικῆς διαχειρίσεως κατὰ τὴν ἑπαρχίαν του. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγένετο λόγος περὶ τούτης, νομίζει χρεὸς του νὰ πληροφορήσῃ τὸ Σώμα, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ μίξει χρεὸς του νὰ πληροφορήσῃ τὸ Σώμα, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἐθνικὸν σταφιδῶνα τῆς Τριφυλλίας εἶχε πολυετῶς ἐνοικιάσει αὐτὸν ὁ Π. Μανοῦσος. Ἀξήσας τῆς προθεσμίας, διωρίσθησαν πραγματογνώμονες διὰ νὰ βεβαιώσωσι τοῦ κτήματος τὴν κατάστασιν, ἀλλ' οὗτοι εὐρόντες ἐπιπεποίητον καὶ εἰς κακὴν κατάστασιν τὸ κτήμα, δὲν ἔθελον νὰ πιστοποιήσωσιν, ὅτι κατάστασιν τὸ κτήμα, δὲν ἔθελον νὰ πιστοποιήσωσιν, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς συμφωνίας του. Τότε ὁ Π. Μανοῦσος ἐζήτησε τὴν ἀντικατάστασιν τῶν δύο μὲ ἐθνικῶν του πραγματογνώμων, ἀποθνήσκοντος δὲ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν, ἀντικατέστησαν δύο ἕτερα μέλη, τὰ ὅποια ὁμοῦ μὲ τὸν τρίτον ἐπιστοποίησαν ὅλον τὸ ἐναντίον τῶν ὧων οἱ πρῶτοι εἶχον πιστοποιήσει καὶ τοιούτοτρόπως ἐπενέβη σημαντικὴ ζημία εἰς τὸ Δημοσίον.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ σταφιδῶνος Τριφυλλίας· καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς καταχρήσεις ἄλλων ὑπαλλήλων, ἀπορεὶ μάλιστα πῶς ἀντὶ νὰ καταδιωχθῶσιν, ὅταν καταγγέλλωνται, τυγχάνουσιν ὑπερασπίσεως. Τούτων ἕνεκα ἀναγινώσκει τὴν ἐρεζῆς ἐκθεσιν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς ἑπαρχίας Τριφυλλίας.

Ἐκθεσις

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς ἑπαρχίας Τριφυλλίας.

Ἡ κατάστασις τῶν Οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς Τριφυλλίας κατέστη ἀνοικονόμητος, διὰ τοὺς ἐξῆς λό-

γους· διότι, ενώ ο κανονισμός του Υπουργού των Οικονομικών Μεταξά προσδιώριζε την διάρκεια του επί της γραφικής εξέλεξης των προσόδων προσωπικού των Εφορειών εξαμήνον, και παρελθούσης αυτής ανωφελώς, ο Υπουργός Βάλλης διώρισε παρά τη Εφορεία Τριφυλίας προς αποπεράτωσιν της μεινάσης έκκρεμους εργασίας, ένα υπάλληλον με μηνιαίον μισθόν εκ δραχ. 40, ο Κύριος Πονηρόπουλος, άμα επιφορτισθείς το Υπουργείον, διά να προμηθεύσῃ πόρον ζωής εἰς τόν ὁπαδόν καὶ φίλον του, τόν διαδόχτον Παναγῇ Παππᾷ Ἀθανασόπουλον, κάτοικον Κυπαρισσίας, διώρισε αὐτόν βοηθόν παρά τη Εφορεία ἐπὶ της διαληφθείσης εργασίας με μηνιαίον μισθόν δραχ. 100, ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ ὅστις ἑτάττεν ἀνώτατον ὄρον τὰς δρχμὰς 80.

Ἐνῶ ὁ Παναγῆς Παππαθανασόπουλος, διά καταχρήσεις περί τήν ὑπηρεσίαν του, ὡς Ταμίας Τριφυλίας κατὰ τὸ 1838, παρεπέμφθη εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον καὶ ἀκόμη δὲν ἀποπερατώθη ἡ δίκη του, οὔτε ἐπλήρωσεν εἰς τὸ Δημόσιον δραχ. 8,000, τὰς ὁποίας ἔμεινε χρεώστης ἀπ' ἐκείνην τήν διαχείρησιν, ἀλλ' οὔτε καὶ ὡς ἐπιστάτης τοῦ Ταχυδρομείου διὰ 3 κατὰ συνέχειαν ἔτη εἰς τήν Κυπαρισσίαν ἔδωσεν ὁβολόν της Γεν. Διευθύνσεως, ὁ Κύριος Πονηρόπουλος διώρισε αὐτόν πάλιν Ταμίαν εἰς Καλάμας, εἰς τὸ πῖσμα τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Ἐνῶ ὁ αὐτός Υπουργός δι' ἐγκυκλίου του διέταξε τοὺς Ἐφόρους νὰ μὴ διωρίσουν ἐντοπίους Ἐπιστάτας ἐπὶ τῶν προσόδων, ἀλλὰ νὰ προσλάβωσιν ἀπὸ τὰς περίξ Ἐπαρχίας ἀμοιβαίως, ὁ Κ. Πονηρόπουλος ὄχι μόνον δὲν ἐπέμεινεν εἰς τήν ἐγκύκλιόν του, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἐφορος Λαχανᾶς ἠθέλησε νὰ τήν ἐφαρμόσῃ ἐν μέρει καὶ νὰ προσλάβῃ ἐπιστατοφύλακας τινὲς ἀπὸ τήν Ἐπαρχίαν Πυλίας, διὰ της ὑπ' ἀριθ. 28,868 (24 Ἰουνίου) διαταγῆς του τὸν διέταξε τὰ ἀκόλουθα, συνεπεία παραπόνων τῶν συγγενῶν του.

«Σὰς διευθύνομεν ἐπισυνημμένως κατάλογον ἀτόμων συστηθέντων πρὸς τὸ Υπουργεῖον ὡς ἱκανῶν καὶ τιμίων, διὰ νὰ ὑπερετήσωσιν εἰς τήν εἰσπραξίν τῶν προσόδων τῆς ὑπὸ τήν Εὐφορίαν σας Ἐπαρχίας· σὰς προσκαλοῦμεν λοιπόν, Κ. Ἐφορε, νὰ μεταρρυθμίσετε ἀμέσως τὸ προσωπικόν κατὰ τὸν ἀποστελλόμενον νέον κατάλογον ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ, μετὰ τὰς μεταρρυθμίσεις, τὸ ταχύτερον.» Ἐπειδὴ ἡ διαταγὴ αὕτη, ἐκδοθεῖσα τὴν 24 Ἰουνίου, ἔφθασεν εἰς Κυπαρισσίαν τὴν 30 ἰδίου, ὅτε, ποῦ μὲν εἶχεν ἀποπερατωθῇ ἡ Ἐπιστάσια, ποῦ δὲ ἐπλησίαζεν εἰς τὸ τέλος της, ὁ Ἐφορος Λαχανᾶς ἐνόμισε χρέος του νὰ κάμῃ παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν της, μὴ ἐγγυούμενος συγχρόνως καὶ περὶ τῆς ἐντίμου διαγωγῆς τοῦ συστανομένου ἀπὸ τὸν Υπουργόν προσωπικοῦ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του (ἃς ζητηθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη τοῦ Λαχανᾶ). Ἀλλ' ὁ Κ. Πονηρόπουλος εἰς ἀπάντησιν τὸν μετέθεσεν εἰς Καλάβρυτα, καὶ μόλις φθάσαντα ἐκεῖ, εἰς Μεγαλόπολιν, πρὸς τιμωρίαν του. Διὰ νὰ οἰκονομήσῃ δὲ καὶ ἄλλους ἀγιογδύτας οἰκείους του, ὑπεχρέωσε τὸν ἀναφερόμενον Ἐφορον νὰ προσλάβῃ ἐκτὸς τοῦ ἐνός βοηθοῦ ἐπὶ της ἐξελέξεως τῶν προσόδων με μισθόν δραχ. 80, καὶ ἕτερον, τὸν Ἀθανάσιον Πατρουντζήν συμπεθερόν του, καὶ δικηγόρον παρά τῷ Δικαστηρίῳ Καπέθερόν του, καὶ δικηγόρον ἐν ἀδείᾳ ἐνταῦθα μετ' ἄλλας 75 λαμῶν, εὐρισκόμενον ἐν ἀδείᾳ ἐνταῦθα μετ' ἄλλας 75 δραχμὰς κατὰ μῆνα, διὰ νὰ ἐκκαθαρίσῃ δηθεν τοὺς ἀκαθαρίστους λογαριασμοὺς τῶν προσόδων τοῦ 1844· θέλων δὲ νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ ἄλλον φίλον του, τὸν Μητρον Ἀναστασόπουλον, διέταξε τὸν ἴδιον Λαχανᾶν διὰ της ὑπ' ἀριθ. 14,395 (24 Μαΐου) διαταγῆς του καὶ προσέλαβε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὡς βοηθόν, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε πῶς νὰ νομιμοποιήσῃ τὸ νέον τοῦτο ἔξοδον, ἐχρειάσθη νὰ διατάξῃ οὕτω.

* Εἰς ἀπάντησιν της ὑπ' ἀριθ. 655 (18 Ἀπριλίου) ἀναφορᾶς σας, σὰς ἐπιτρέπομεν νὰ παραλάβετε ὡς βοηθόν τοῦ γραφείου σας τὸν Κύριον Παναγιώ-

την Μ. 'Αναστασόπουλον, κατὰ τὸν προσδιορισθόμενον ἀκολουθῶς εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν 'Εφορειῶν μισθόν. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν ἐπληρώθησαν διὰ τὰς προσόδους Τριφυλίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ 'Εφόρου τρεῖς βοηθοί. 'Αλλ' ἐνῶ ἡ εἰσπραξις τῶν προσόδων εἶχεν ἀποπερατωθῇ κατὰ τὴν 20 'Ιουλίου, ὁ Κ. Πονηρόπουλος, διὰ νὰ οἰκονομήσῃ καὶ ἄλλους ἐν Κυπαρισσίᾳ κυφῆνας οἰκείους του, ἐπενόησε τὸν διορισμὸν ἐπιθεωρητῶν, καὶ ὡς τοιούτους διώρισεν εἰς Μεσσηνίαν ἓνα γαμβρόν του Κωνσταντῖνον Πετρουντζῆν, εἰς Μεγαλοῦπολιν ἓνα κουμπάρον του, εἰς 'Ολυμπίαν ἓνα συμπέθερόν του, εἰς Πυλίαν ἓνα ἕτερον συγγενῆ του, καὶ εἰς τὰς σταφίδας Πατρῶν καὶ 'Ηλείας ἓνα ἐπὶ πλημμελήμασι πολλακίς κατηγορηθέντα, ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Λυκοπούλου, μὴ δεχθέντος δικαίως τὸν τοιοῦτον διορισμὸν. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι, ἔχοντες διαταγὴν (ἐπίτηδες παρεσκευασμένην) νὰ δύνανται νὰ ἐξελέγχωσι καὶ τὰς ὁμόρους 'Επαρχίας, μόλις μετέβησαν μίαν ματῆν εἰς τὰς θέσεις των, καὶ μὴ ἔχοντες τί νὰ ἐξετάσωσι, διότι εἶχεν ἀποπερατωθῇ, ὡς εἴρηται, ἡ εἰσπραξις καὶ ἦτον τὰ πάντα ἐκκαθαρισμένα, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια, καὶ διαμένοντες εἰς τὰς οἰκίας των λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐκ δραχ. 200 καὶ 250· παραλείπω δέ, ὅτι ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, δηλαδὴ ὁ τῆς 'Ολυμπίας, ὑπῆρχε κατηγορημένος καὶ ἐνώπιον τοῦ 'Υπουργείου καὶ ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου Καλαμῶν ἐπὶ καταχρησάσιν καὶ κλοπῇ δημοσίων καρπῶν, ὡς ἐπιστάτης Αὐλῶνος τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἀποθηκοφύλαξ.

Ὁ 'Υπουργὸς Κ. Πονηρόπουλος, διὰ διαταγῆς του πρὸς τὸν 'Επαρχον καὶ 'Εφορον διέταξε νὰ γνωμοδοτήσωσι ποῦ συμφέρει νὰ συστηθῶσι κεντρικαὶ ἀποθήκαι, διὰ νὰ συγκεντρωθῶσι τὰ γεννήματα τῆς 'Επαρχίας. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀποβλέποντες ἐν μέρει καὶ εἰς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὀλίγων γεννημάτων, ὅπου ἐσυνάχθησαν,

ἐπρότειναν ὡς καταλλήλους τρεῖς, μίαν εἰς Κυπαρισσίαν, ἑτέραν εἰς Φιλιατρᾶν καὶ ἑτέραν εἰς τὸν 'Αετόν.

'Αλλ' ὁ προβλέπων πάντοτε τὴν οἰκονομίαν 'Υπουργός, διὰ νὰ οἰκονομήσῃ καὶ ἄλλους ἀπαιτητάς φίλους του, ἀπεφάσισε νὰ γίνουσι καὶ ἑγείναν ὀκτώ: καὶ μάλιστα εἰς τινὰς Δῆμους διπλαῖ, ὡς εἰς τὸν τῆς Τριφυλίας καὶ Φλεσιάδος, ἐνῶ ἡ Τριφυλία ἔχει 25 Δῆμους, ἔδωκε δὲ καὶ ἀνὰ ἓνα βοηθὸν εἰς τοὺς ἀποθηκοφύλακας, ἥτοι φύλακα, τοὺς μὲν μὲ μισθὸν δρ. 80, τοὺς δὲ μὲ δραχ. 36, ἐνῶ εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀποθηκῶν δὲν ὑπάρχουσιν ἤδη γεννήματα, ὅσα φέρει ὁ μισθὸς τῶν ἀποθηκοφυλάκων, ῥητῶς δὲ εἰς τὴν τῆς Φλεσιάδος καὶ Φιλιατρῶν. Ὅτι δὲ τινες τῶν ἀποθηκοφυλάκων, ὡς ὁ τοῦ 'Αετοῦ καὶ τοῦ Σουλιμά, εἶναι ὅλως ἀγράμματοι, τοῦτο παραλείπω. Ἀπὸ τὴν τοιαύτην ἀθλίαν διεύθυνσιν τῶν προσόδων, ἐπρόκυψε νὰ συναχθῶσιν εἰς Τριφυλίαν τὰ ἐξῆς εἰσοδήματα, ἐνῶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος τόσον εἰς Τριφυλίαν ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς 'Επαρχίας τοῦ Κράτους ὑπῆρχεν ἀκρά εὐφορία, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσεν αὐτὸς ὁ ἴδιος 'Υπουργός: ἐσυνάχθησαν, λέγω, σῖτος κοιλὰ 4,538, σμιγὸς 3,830, κριθὴ 3,112 καὶ βρώμη 2,180.

13,660

Τὸ ὅλον κοιλὰ

Ἄτινα ὑπολογιζόμενα, κατὰ μέσον ὅρον, πρὸς χάριν τοῦ 'Υπουργοῦ, μὲ δραχ. 3: 50 τὸ κοιλόν, φέρουσι δραχμάς

47,810

Ἴδού καὶ διὰ τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν ἔξοδα.

Εἰς τοὺς ἐπιστατοφύλακας	δρ. 11,000
Εἰς τρεῖς βοηθοὺς τοῦ γραφείου	
τοῦ 'Εφόρου, διὰ μῆνας 6	" 1,250
Εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν μῆνας 4	" 800
Εἰς 8 ἀποθηκοφύλακας καὶ 8 φύλακας, διὰ μῆνας τοῦλάχιστον 4	" 3,680
Εἰς 20 τοῦλάχιστον ἀποθήκας	

διά μηνας 4, τουλάχιστον ανά
δραχ. 20 εκάστην δρ. 1,600
18,330

Εισπραξεις οψίμων τὸ πολὺ κοιλὰ 8 χιλιά-
δες, ἀνὰ δρ. 2·70 τὸ κοιλόν, πρὸς χάριν
τοῦ Ὑπουργοῦ φέρουν δρ. 21,500

Ὀλικὴ εἰσπραξις » 69,310

Ἐξοδα διὰ 18 ἐκτιμητὰς διωρισθέντας δι' ἡ-
μέρας 50 καὶ ἀνὰ 3 δραχ. ἑκαστον τὴν
ἡμέραν δρ. 2700

Διὰ τοὺς 3 βοηθοὺς μηνας 4 εἰς
τὴν Ἐφορείαν » 1,000

Διὰ τοὺς ἀποθηκοφύλακας, φύλα-
κας καὶ ἀποθήκας, διὰ μηνας
τουλάχιστον 4 » 3,000

6,700

Ἐξοδα 25,030.

δηλαδή ἀντὶ 13 τοῖς 0/0, ὥς κατὰ τὴν συζήτησιν μᾶς
ἐδεσβαίωσεν ὁ Κ. Ὑπουργός, ὅτι θέλει γενοῦν ἔξοδα,
βλέπομεν ἔξοδα τὸ ἐν τρίτον καὶ ἐπέκειναι ἐκ τῆς ὀ-
λικῆς εἰσπράξεως καὶ ταῦτα ὑπολογισθέντα με' αὐτῇ-
ραν οἰκονομίαν, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει, ὅτι οἱ ἀποθηκοφύ-
λακες καὶ βοηθοὶ θέλει μιθωδοτηθοῦν μόνον δι' ὀκτώ
μηνας. Ὅσον διὰ τὴν φορολογίαν τῶν ἀμπέλων δὲν
ἔχομεν ἐφέτος κανέν ἔξοδον, θεωρηθέντων ὀριστικῶν
τῶν περσινῶν καταλόγων, οὔτε καὶ τὰ συμπεριλαμ-
βάνομεν ἐνταῦθα.

Εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον παρελείφθη νὰ σημειωθῇ οὐ-
σιῶδες περιστατικόν, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἐν καιρῷ
τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐπιστατοφυλάκων. Ὁ Ἰωάννης Για-
λιάς καὶ Κωνσταντῖνος Μιχαλόπουλος, Κυπαρίσσιοι,
καὶ ὁ Θεοδωρὸς Κόντος ἐκ τοῦ Δήμου Τριπύλης, ἰδόν-
τες τὸ διεφθαρμένον πρωτοπικόν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως
τῶν προσόδων καὶ ἔχοντες ἱκανὴν πείραν περὶ τὰς ἐπι-
στασίας, ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Ἐφορείαν καὶ ἔδω-

σαν ἀναφορὰν, ὑποσχόμενοι δι' ἀξιοχρέων ἐγγυήσεων,
νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν δημόσιον ἀποθήκην ἀπὸ τὰς
προσόδους τῶν πρῶτων καρπῶν τοῦ Δήμου Τριπύλης
κοιλὰ 7,300, καὶ νὰ δοθῇ πρὸς αὐτοὺς ἡ ἐπίστασις.
Τὶ ἐνήργησεν ὁ Ἐφορὸς καὶ ὁ Ὑπουργός ἐπ' αὐτῆς
τῆς ἀναφορᾶς ἀγνοοῦμεν· τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι δὲν ἔδω-
σαν ἀκρόασιν, καὶ ὁ Δήμος Τριπύλης ἀντὶ 7,300 κοι-
λῶν, τὰ ὁποῖα ἐμεῖλε νὰ εἰσπράξῃ πραγματικῶς, εἰσέ-
πραξε μόνον κοιλὰ 3,345. Τὸ περιστατικόν τοῦτο δὲν
εἶναι ἀρκετὸν ν' ἀποδείξῃ τὴν καλὴν, ἢ κακὴν διάθεσιν
καὶ διαχείρισιν τῶν διεπόντων τὰ Οἰκονομικά; Οἱ αὐ-
τοὶ πολῖται διευθύνουν ἤδη ἀναφορὰν τῶν πρὸς τὴν
Γερουσίαν, ἐσωκλείοντες καὶ ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν
Ἐφορείαν τότε δοθείσης ἀναφορᾶς τῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν
πληροφορεῖσθε τὴν καταστροφὴν καὶ ἀρπαγὴν τοῦ δη-
μοσίου πλούτου.

Ἄλλος τῶν Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι ὁ προγεγραμμένος ἀτελεῖς
ἔχει πληροφροῦν περὶ τῶν ἀφ' ὧν τὴν ἐπαρχίαν Τριπύλιας.
Καθὼς ἀρχὴ τὸν σταθιδῶνα ὁ Π. Μανούσος παρέλαβε τὴν
σταθιδάμπελον τοῦ Ἀλκᾶγα χίρσον καὶ καδύμενην, ἐπὶ ἐνοικίῳ
800 φοινίκων κατ' ἔτος, τὴν ἐμρύτεν δὲ καὶ ἐκαλλιέργησε
τοιουτοτρόπως, ὥστε τὴν δευτέραν δεκαετίαν ἐνοικιάσθη, διὰ
3,500 δραχ. κατ' ἔτος, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα τῶν 10 τοῖς
100, πρὸς ἀμοιβὴν τῆς καλῆς καλλιέργειας.

Ἀνέφερεν ὁ προλαλήσας πολλὰ, περὶ τινος Π. Παπαθανασο-
πούλου. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐκατηγορήθη ἄλλοτε, ἀλλ' ἀπο-
δείξας τὴν ἀθωότητά του ἐξαλείφθη ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία
διὰ δικαστικὰς ἀποράσεις κατὰ τὰ 1842, τὰ ὁποῖα πάντα
τιθέντα ὑπ' ὄψιν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ὑπουργείου ἔκαμαν
νὰ διορισθῇ καὶ αὐτός. Ἀλλ' ἡ κατηγορία αὕτη, πρέπει ν' ἀπο-
δοθῇ κυρίως εἰς τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα τῆς καταδιώξεως τῶν
μὴ εὐνοικῶν μας.

Ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀνέγνωσεν ὁ Κ. Γερουσιαστὴς ἔγγραφον,
φαίνεται, ὁποῖον πνεῦμα τὸ ὑπῆρχε. Οἱ δὲ δύο ἀνα-
φερθέντες περὶ τοῦ Δήμου Τριπύλης δὲν παρεκινήθησαν εἰς
τοῦτο παρὰ ἀπὸ τὸ πείσμα, ὅτι ἀπέτυχον νὰ διορισθῶσιν
εἰς ἐπίστασις, καθὼς εἶχον ζητήσει εἶναι μάλιστα οὗτοι
δὲν καλῶδες Ζακύνθοι.

Μοί φαίνεται δὲ παράδοξον, ὅτι διὰ μόνον τὸν δῆμον Τριπύλης προσέτερον 7,500 κοιλὰ, καθότι καὶ ἐγὼ, καθὼς καὶ ὁ ἔθνος, γνωρίζομεν ἀρκυτά τὴν ἐπαρχίαν μας καὶ πρὶν νὰ ἡμολογήσωμεν, ὅτι αἱ πληροφορίες αὗται εἶναι ὅλως διόλου ἀνυπόστατοι.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ταύτης ἀναγινώσκεται ἡ ἐφεξὲς ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ ἐκτύπωσις καὶ ἡ διανομή.

Ἐκθεσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, τοῦ ἔτους 1846.

Πρὸς τὴν Γερουσίαν.

Κύριοι!

Ἡ Ἐπιτροπή σας διεξεληθοῦσα τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους μετ' ἐπιστάσις, ὅσην ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὴν τὸν στενὸν τοῦ καιροῦ, περιωρίσθη συμφώνως μὲ τὴν ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 14 τοῦ ἰσταμένου γενομένην ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις τινὰς εἰς ὅσα κονδύλια εὔρε χρήζοντα παρατηρήσεων. Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐκτίθενται ὡς ἐφεξῆς:

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

Ὁ παρουσιασθεὶς προϋπολογισμὸς περιέχει ποσὸν δραχ. 18,409,053:58

Ἐκ τούτων ἐκπιπτομένης τῆς προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων, ὡς ἀναρμόστου τοιοῦτου κονδυλίου Δρ. 3,835,473:58
" 14,573,580

Ἀφοῦ ἐκπεσθῶσιν ἐκ τούτου τὰ δύο κονδύλια τῶν κλεισμένων χρήσεων, τὰ

ὁποῖα δὲν εἶναι ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1846, ἀλλὰ παρελθόντων ἐτῶν δρ. 980,000

Μένει καθαρὸν ποσόν, ὡς ἔσοδον τῆς χρήσεως τοῦ 1846 Δρ. 13,593,580

Τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἐσόδων, ἐκτὸς τῶν τόκων καὶ χρεωλῦτρων τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου ἀναβαίνει εἰς δρ. 14,009,774:94
416,191:71

Ἄρα προκύπτει ἔλλειμα " ἀντὶ τῶν δραχμῶν 563,805, τὰς ὁποίας ὁ παρουσιασθεὶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου προϋπολογισμὸς δεικνύει ὡς περίσσευμα.

Προστιθεμένης δὲ καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν τόκων καὶ χρεωλῦτρων τοῦ δανείου τῶν τριῶν Δυνάμεων Δρ. 3,835,473:58
Δρ. 4,251,668:52

Προκύπτει ἔλλειμα ἐτήσιον ἀπὸ τὰ ἐτήσια ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐλάττωσιν, ἣτις εἶναι ποίλλα ἐνδεχόμενον νὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν ὀλιγότητα τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοτριακῶν καρπῶν καὶ ἄλλων διαφόρων εἰσοδημάτων.

Πρὸς τούτοις, ἐὰν παραβάλλωμεν τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων τῶν δύο ἐτῶν, ἦτοι τοῦ 1845 καὶ 1846, προκύπτει ἡ ἀκόλουθος διαφορά.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων τοῦ 1845 ἔτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τόκων καὶ χρεωλῦτρου τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου, ἀναβαίνει εἰς δραχμάς 17,295,063, ἐκ τοῦ ὁποίου, ἀφ' οὗ ἐκπεσθῶσι τὰ ὡς ἀκολουθῶς ἅπαξ ἐξοδευθέντα δύο κονδύλια, ὡς μὴ ὑπαγόμενα εἰς ἐτήσια τακτικὰ ἔξοδα, ἦτοι διὰ χρέος πρὸς τὴν Πόρταν δραχ. 390,371 καὶ διὰ ἔξοδα εἰσπράξεως τῶν προσόδων τοῦ ἔτους 1844 δρ. 220,000, τὸ ὅλον δρ. 610,371, μένει καθαρὸν ποσὸν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1845 δρ. 16,684,692. Τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1846 ἀναβαίνει εἰς δρ. 17,845,248, ὥστε τὰ ἔξοδα τοῦ

1846 υπερβαίνουν τὰ τοῦ 1845 κατὰ δραχ. 1,160,556.
Καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.

Ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ἀναβαίνει εἰς δραχ. 498,731, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν προτείνει καμμίαν ἐλάττωσιν, κρίνει ὁμῶς ἀναγκαῖον νὰ πληροφορήσῃ τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὅτι ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης μένουσιν ἀπραγματοποίητοι δραχ. 267,430, διὰ τὴν ἔλλειψιν εἰδικοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Γεν. Γραμματέως, διὰ τὰς Πρεσβείας Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, διὰ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῶν, ἔξοδα Γραφείου, ταξιδίου καὶ πρώτης διασκευῆς, ἀποζημιώσεις καὶ βοήθειας ἐκτάκτους καὶ διὰ τὸ ἐν Πρεσβείᾳ Προξενεῖον.

Διὰ τὸν ἴδιον λόγον μένουσιν ἀπραγματοποίητα καὶ ἄλλα τινα ἐκ τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, τῶν ὁποίων ἡ ποσότης ὁμοῦ μετὰ τὴν τῶν ἀνωτέρω ἀναβαίνει ὡς ἔγ-
γιστα εἰς δραχ. 400,000.

Εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν δύο Ὑπουργείων Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν προτείνει καμμίαν ἐλάττωσιν.

Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν.

ΚΕΦ. Γ—Ι.

Ἀρθ. Ι). Ἐκτακτὰ μέτρα δημοσίου ασφαλείας δραχ-
μὰς 120 χιλιάδας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρέθη εἰς διαφωνίαν κατὰ τοῦτο, ἐ-
πειδὴ ἡ μὲν πλειοψηφία προτείνει τὴν παραδοχὴν τοῦ
ποσοῦ τούτου, διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο
εἶναι σύμφωνον μετὰ τὸ Β. Διάταγμα τοῦ 1840, μετὰ τὸν
ὀργανισμόν τῆς Χωροφυλακῆς, καὶ μετὰ τὸ ἀρθρον 151
τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Ἡ δὲ μειοψηφία παρατηρεῖ,
ὅτι τὸ περὶ τοιούτων ἐξόδων Β. Διάταγμα τοῦ 1840
δὲν ἐννοεῖ βέβαια τόσῃν μεγάλῃν ποσότητι ἐξόδων,
καὶ τοῦτο βεβαιεῖται ἐκ τοῦ ὅτι πώποτε τὸ ποσὸν τοῦ

Χονδουλίου τούτου δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ ἕκτον ποσὸν τοῦ
ἤδη ἐμπεριεχομένου. Ἐκ δὲ τοῦ ἀρθρου 151 τῆς Ποι-
νικῆς Δικονομίας ἐξάγεται σαφῶς, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν
τοιούτων ἐξόδων πρέπει νὰ ᾖ ἀρκετὰ περιορισμέ-
νον, καὶ δὲν πρέπει νὰ ὠρελούμεθα ἀπὸ τὰς λέξεις
ἄλλων ἀντικειμένων διὰ νὰ δικαιώσωμεν τὴν τόσον ἀ-
δικον καὶ μεγάλῃν σπατάλῃν τοῦ Δημοσίου. Ὅθεν
προτείνει νὰ γένουν παραδεκταὶ δραχ. 40,000, αἵτινες
εἶναι μάλιστα καὶ πολλαὶ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον, καὶ
νὰ ἐλαττωθῶσι δραχ. 80,000.

ΚΕΦ. Γ—Ι.

Διὰ περιθάλψιν 141 παλαιῶν στρατιωτῶν δραχμὰς
50,000

Ἡ μὲν πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδοτεῖ νὰ
γίνῃ παραδεκτὸν τὸ ποσὸν τοῦτο, καθόσον μάλιστα
οὗτοι συνυπηρετοῦν μετὰ τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς διὰ
τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν, ὡς ὁ Κύριος Ὑπουργὸς ὁμο-
λόγησε διὰ τῆς ἐκθέσεώς του καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη
τὸ εἰρημένον ποσόν· ὅθεν συγκατατίθεται εἰς τὴν πα-
ραδοχὴν μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν μέχρι τέλους τοῦ τρέ-
χοντος ἔτους. Ἡ δὲ μειοψηφία προτείνει, ὅτι τοι-
οῦτοι λόγοι ἐλέχθησαν καὶ εἰς τὸ παρελθόν, καὶ
αὗτοι λόγοι ἐγένετο νὰ μὴ παραταθῇ τὸ ἔξοδον τοῦτο
ἐπέκεινα τοῦ 1845 ἔτους, πλὴν εἰς μάτην, καὶ αἱ γνω-
μοδοτήσεις τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ἀποκαθίσταν-
ται μάταιαι, ὅταν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, ὅτε
μὲν νὰ λέγουν ναί, ὅτε δὲ όχι. Ἐπειτα οἱ στρατιῶται
οὗτοι εἴαν ᾗναι ἀγωνισταὶ καὶ ἀναγκαῖοι, ὡς ἀναφέρει
ὁ Κύριος Ὑπουργός, ἂς ὀργανισθῶσιν εἰς ἓν στρατιω-
τικόν Σῶμα διὰ νὰ ὑπηρετοῦν τὴν πατρίδα καὶ νὰ ἀ-
πολαμβάνουν τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς, καὶ οὐχὶ νὰ
πολυμύνηται μετὰ χαρακτηρισμὸν ὑπηρετοῦ, τὸ ὅποιον προσ-
βάλλει τὸν ἐντιμὸν στρατιωτικὸν χαρακτήρα. Τούτων

ΝΗ.

ένεκα προτείνει τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κονδυλίου τούτου, διὰ νὰ μὴν ἐπανερχόμεθα συνεχῶς εἰς τὰ αὐτὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα.

ΚΕΦ. Δ—2.

Ἄρθρον 2). Λοιμοκαθαρτήρια.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, ὅτι οἱ ἱατροὶ τῶν Λοιμοκαθαρτηρίων νὰ λείψουν, καθότι ἐπαρκοῦν οἱ ἱατροὶ τῶν Ὑγειονομείων· καὶ πιστεύει, ὅτι τοῦτο ἐπραξε καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἐὰν μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο, νὰ γίνῃ διὰ τὸ μέλλον ἀπὸ τοῦδε, διὰ νὰ μὴ ζημιοῦται ἀδίκως τὸ Δημόσιον.

ΚΕΦ. Η—2.

Διὰ βοήθειας δυστυχῶν δραχ. 60,000.

Ἡ μὲν πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς γνωμοδοτεῖ νὰ παραδεχθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμῃ τοιαῦτα βοηθήματα, διότι ἐπεσφρεύθησαν πολλοὶ ἔνδεοι εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπάρχουν πολλοὶ ἀγωνισταί, τοὺς ὁποίους χρεωστεῖ νὰ περιθάλψῃ ἡ Κυβέρνησις, καὶ τελευταῖον, ἐπειδὴ τὰ ἐξοδα ταῦτα ἐγένοντο ἤδη, καὶ μάλιστα τὰ περισσότερα τούτων ἐγένοντο διὰ Β. Διαταγμάτων, ἡ δὲ ἀρνησις αὐτῶν δὲν ἀποκαθίσταται ἀποτελεσματικὴ, πλην διὰ τὸ μέλλον νὰ περιορισθῇ ἡ ποσότης αὕτη εἰς δραχ. 10,000 μόνον. Ἡ δὲ μειοψηφία παρατηρεῖ, ὅτι ὅποτε ἡ Κυβέρνησις θελήσῃ ν' ἀνοίξῃ τοιαύτας πληγὰς, ἀνοίγει πληγὰς ἀνοικονομήτους, ἐπειδὴ α) θέλουν ἐπισφρευθῇ ὅλοι οἱ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη ἔνδεοι ἀφίνοντες τὰ ἐργόχειρα καὶ ἐνασχολήσεις των χωρὶς νὰ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὰ μικρὰ ἐλέη· β') εἰς τοὺς ἀγωνιστάς καὶ δίκαιον ἔχοντας δίδονται συντάξεις καὶ οὐχὶ ἐλέη, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδῶκε καὶ δίδει συνεχῶς τὸ Δημόσιον, καὶ ἂν τινες ἐξ αὐτῶν ἔμειναν ἀδικημένοι, ἂς προταθῇ Νομοσχέδιον διὰ νὰ γίνουσι συνταξιού-

χοι· γ') εἰς ὅλα τὰ παρελθόντα ἔτη πρὸ τοῦ 1844, τὰ ἐλέη ταῦτα μολὶς ἐφθάνον τὸ ποσὸν τῶν 12,000 δραχμῶν καὶ οἱ ἔνδεοι ἐλάμβανον περισσότερα, ὡς πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὁμολογοῦν τοῦτο· καὶ δ') πρὸ τοῦ 1844 ἐσχηματίζετο κατάλληλος ἐπιτροπὴ, ἥτις συνέταττε κατάλογον διὰ τοὺς ἀληθῶς ἔνδεοις, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐδίδοντο τὰ ἐλέη ὁρισμένα καὶ γνωστὰ, ἥδη οὔτε ἐπιτροπὴ τοιαύτη διορίζεται, οὔτε κατάλογος γίνεται, οὔτε πόσα καὶ εἰς ποίους μοιράζονται γίνεται γνωστὸν, τὸ ὅποσον δίδει δικαίως ἀφορμὰς νὰ κοινολογηται, ὅτι τὸ Δημόσιον ἐξοδεύει πολλὰ διὰ ἔνδεοις, ἀλλ' οἱ πραγματικῶς ἔνδεοι λαμβάνουν πολλὰ ὀλίγα· ὅθεν γνωμοδοτεῖ νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς δραχμὰς 10,000.

Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου, ἐὰν ὁ προϋπολογισμὸς ἐθεωρεῖτο ἐγκαίρως, νομίζει ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ἤθελε προκρίψει ἐλάττωσις κατὰ δρ. 700,000 τοῦλάχιστον, ἀπὸ ἐπιμίσθια βοηθῶν, ἀπὸ ὑπερόγκους μισθοδοσίαις, ἀπὸ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς μισθοδοσίας τῶν ὁμοιοδόκων αξιωματικῶν, ἀπὸ καταλληλότερον ὄργανισμὸν τῆς ὁροφυλακῆς, ἀπὸ ὑπεραριθμοῦς αξιωματικούς, ἐκ τῆς πληθύσεως καὶ ὑπερόγκου ἀξίας τῶν μερίδων τῆς νομῆς, ἀπὸ τὰς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἱματισμοῦ, καθὼς καὶ ἀπὸ ἄλλα διάφορα κονδύλια. Ἀλλ' ἐπειδὴ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δέκα μηνῶν τοῦ ἔτους εἶναι πλέον ἀνεπίδεκτον διορθώσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ περαιτεῖται ἀπὸ πᾶσαν ἀχρησίμευτον ἤδη παρατήρησιν, καὶ φέρει μόνον παρατηρήσεις εἰς τὸ φύλλον 26, ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν τριῶν κονδυλίων.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου κονδυλίου ἐκ δραχ. 3,000, δι' ἐπιμίσθιον τῶν αξιωματικῶν ἐκείνων, οἵτινες ἀνεπληροῦσαν τοὺς ἀρχηγούς τῶν σωμάτων εἰς τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν, τότε μόνον δύνανται νὰ λάβουν τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ ἐπιμισθίου, εἰς τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν, ἀλλ' ὅταν τὸ ἐλάβον διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας αὐτῶν, ἀλλ' ὅταν τὸ Δημόσιον δὲν συγχωρεῖται νὰ πληρώσῃ δύο ἐπιμίσθια διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου κονδυλίου τῶν δραχ. 8,300.—Τὸ κανο-

νισμένον επιμισθιον του εν ενεργεία αξιωματικού δεν εξακολουθεί να πληρώνηται, και όταν ο αξιωματικός ούτος δινει εις την αυτην ενεργειαν, καθ' όσον μάλιστα αντιβαίνει εις το Βασιλικόν Διάταγμα, δυνάμει του οποίου κανονίζονται τα του προηγουμένου άρθρου. Όθεν η Επιτροπή γνωμοδοτεί να αφαιρεθῇ το ποσόν τούτο εκ του προϋπολογισμού.

Επί του τρίτου κονδυλίου των δραχ. 7,470. Οι ιδιοκτηται των γηπέδων δικαιούνται δια την αποζημίωσιν της ιδιοκτησίας των· πλην κατά το άρθρον 12 του Συντάγματος και κατά την υπάρχασαν συμφωνίαν μεταξύ Κυβερνήσεως και της πόλεως πρωτευούσης, να γίνη η εκτίμησις του γηπέδου, και οι ιδιοκτηται να λάβουν την δικαίαν αποζημίωσιν όθεν ανήκει.

Υπουργείον Ναυτικῶν.

Η Επιτροπή, αν και δεν προτείνη ελάττωσιν, κάμνει την παρατήρησιν, ότι εις τας λιμενικάς θέσεις, όπου εις και ο αὐτός υπάλληλος δύναται να εκτελέσῃ τὰ ὕγειονομικά, Λιμενικά και Οικονομικά καθήκοντα, δεν πρέπει να διορίζωνται δύο ἢ και τρεῖς, ὥστε να ζημιούται ἀδίκως τὸ Δημόσιον, και ὡς τοιαῦται θέσεις εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

3. Λιμενάρχαι, ἤτοι Ὑδρας, Σκιάθου και Μεσολογγίου ἀνά δραχ. 200 κατὰ μῆνα ἕκαστος κατ' ἔτος δραχ.	7,200	
10 Ὑπολιμενάρχαι, ἤτοι Σπετζῶν, Πόρου, Ναυπλίου, Μυκόνου, Ἀνδρου, Θήρας, Χαλκίδος, Πατρῶν, Γαλαξειδίου και Πύλου ἀνά δραχ. 100 ἕκαστος κατὰ μῆνα	δραχ.	12,000
7 Ἐπιστάται λιμένων, ἤτοι Καρῶνης, Μήλου, Κύμης, Ἀμφικλύβης, Σκοπέλου, Δουτρακίου και Κελεμῶν ἀνά δραχ. 80 ἕκαστος	δραχ.	6,720
3 Γραμματεῖς τῶν 3 Λιμεναρχῶν ἀνά δρ.	100	3,600
1 Βοηθός Πατρῶν α. τάξεως	80	960
3 . . Ὑδρας, Σπετζῶν και Γαλαξειδίου β'. τάξεως ἀνά	δραχ.	80 2,520
18 βοήθοι γ'. τάξεως	60	12,960
6 Νεῦται β'.	36	2,592
6 . . γ'.	30	2,160

Ὑλικὸν διὰ γρατεῖα αὐτῶν και ἐνοικίων, διὰ τὰ γραφικὰ ἐξόδα τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, ἐκπιπτομένου τοῦ Πειραιῶς δραχ. 120 και τῆς Σύρου δραχ. 660, όπου ἀναγκαιοῦν λιμενάρχαι

δραχ. 6,322

Τὸ ὅλον δραχ. 70,034

Διὰ τὰ ἐξόδα ταῦτα να συνεννοηθοῦν τὰ τρία Ὑπουργεῖα, τῶν Ἑσωτερικῶν, τῶν Ναυτικῶν και τῶν Οικονομικῶν, διὰ να συγχωρευθοῦν εἰς ἓν πρόσωπον και ἓν ἐξόδον, και οὐχί εἰς τρεῖς, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῶν Κυρίων Ὑπουργῶν, εἰς τὴν ἐπιφύρσιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ περὶ Ὑγειονομικῶν Νόμου.

Υπουργεῖον Οικονομικῶν.

ΚΕΦ. Γ'.

Να ἐρωτηθῇ ὁ Κύριος Ὑπουργός, διατι εἰς τὰ ἐξόδα Ὑλικοῦ και ἄλλα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845 ἦτο δραχ. 6,360 και εἰς τὸν τοῦ 1846 ἦναι δραχ. 14,905.

Διὰ τὴν συναρμολογίαν τῶν βιβλίων και προσθήκην βοηθῶν δραχ. 4,000 ἡ Επιτροπή θεωρεῖ, ὅτι τὸ ἐξόδον τοῦτο δὲν συνάδει με τὸν ὑπάρχοντα Νόμον, και να ἐρωτηθῇ ὁ Κ. Ὑπουργός.

ΚΕΦ. Ζ'.

Να ἐρωτηθῇ ὁ Κ. Ὑπουργός περὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δραχ. 100 κατὰ μῆνα, και τοῦ Ἀντιπροέδρου δραχ. 50 ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1845.

ΚΕΦ. Θ'.

Τὰς δραχ. 5,868 διὰ τοὺς τρεῖς Ἐφόρους και τρεῖς φύλακας ἐπὶ τῶν Λακωνικῶν προϊόντων θεωρεῖ ἀπαρχάδεντους ἡ Ἐπιτροπή, ἐπειδὴ οἱ διορισμοὶ αὐτῶν ἐγιναν καθ' ὑπέρβασιν τοῦ περὶ Οικονομικῶν Ἐφόρων Νόμου.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Να δώσῃ πληροφορίαις ὁ Ὑπουργός ἐπὶ τῶν κοστοτήτων δρ.

15,714 και δρ. 20,000, διότι η Επιτροπή νομίζει, ότι ταῦτα πληρώνονται κατὰ διαχείρισιν καὶ οὐχὶ κατὰ χρῆσιν, καὶ ἐπομένως θεωρεῖ αὐτὰ ἀδικαιολόγητα.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Νὰ ἐρωτηθῇ ὁ Ὑπουργὸς διὰ τὰς δρ. 10,000, διότι αἱ ἀμπελοὶ ἐδηλώθησαν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ πρὸς τούτοις τὰ ἐξοδα ταῦτα εἶναι εἰς βάρος τῶν ιδιοκτητῶν τῶν ἀμπελίων.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐνοικίων τῶν ἀποθηκῶν, λαμβανομένου κατὰ μέσον ὅρον τοῦ ἐνοικίου ἐκάστης εἰς δρ. 20, δηλοῖ πλεονασμὸν κατὰ δρ. 45,000.

Νὰ δώσῃ πληροφορίας ὁ Ὑπουργὸς διὰ τὰ ποσοστὰ τῶν εἰσπρακτόρων δρ. 20,800.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Ὁμοίως περὶ τῶν δρ. 34,425, δι' ἐνδεχόμενας ἀπαριθμήσεις πομηνίων πρὸς τί ἢ τόση μεγάλη ποσότης.

Ὁμοίως περὶ τῶν δρ. 10,425 διὰ τὰ ποσοστὰ τῶν εἰσπρακτόρων, ποῖος λαμβάνει τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀρὼν κατηργήθησαν τὰ ποσοστὰ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ ταμείων Νόμου.

ΚΕΦ. Ις'—Ι.

Οἱ Ὑπατελῶναι, Φύλακες καὶ Σταθμάρχαι ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ περὶ συγχωνεύσεως τῶν ἱγειονομολιμεναρχῶν μέτρου, ὡς ἄνω ἐρρέθη.

ΚΕΦ. Κ'—Ι.

Δυνάμει ποίου Νόμου ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ των Οἰκονομικῶν ἐργαζόμενος δασονομολογιστὴς λαμβάνει 120 δραχμὰς μηνιαῖον μισθόν, νὰ ἐρωτηθῇ ὁ Κ. Ὑπουργός.

ΚΕΦ. ΚΓ'.

Ἡ Επιτροπή θεωρεῖ περιττὰ τὰ ποσὰ τῶν δραχμ. 2,500 διὰ τὴν φύλαξιν τῶν μωρεῶν Λακεδαιμόνος, δραχμ. 4,000 διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαιῶνος, Τριφυλλίας καὶ δραχμ. 11,500 διὰ τὴν καλλιέργειαν κτημάτων, ἐνδεχομένων νὰ ἐλθωσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΦ. ΚΕ'.

Ποίου εἴδους εὐθύνην ἀναλαμβάνει ὁ Ὑπουργὸς διὰ τὰς δρ. 1475: 35 καὶ ἂν κατ' ἐξαιρέσιν ζητεῖται τὸ ποσὸν τοῦτο, ἢ ἐννοεῖται γενικὸν μέτρον διὰ ὅλους.

ΚΕΦ. ΚΣ'.

Τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 60,000 ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ διὰ ὀρισμένα πρόσωπα, καὶ ὅχι ἀπόλυτον κονδυλί, ὅθεν ὡς μὴ ὀρισμένον ἡ Επιτροπή προτείνει τὸ ἀπαράδεκτον αὐτοῦ.

Ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν δρ. 3,401: 89 (τὸ ὅποιον εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη μόνον διὰ δρ. 1477: 75) εἶναι διὰ περιθάλψιν πρὸς τὸν χήραν Βαρνακιώτου, ἡ Ἐπιτροπή δὲν τὸ ἀπορρίπτει· πλὴν τὰ κτήματα (περιθόλια) ἐννοοῦνται ὀριστικῶς ἰδιοκτησία τοῦ Δημοσίου, καὶ δὲν δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἀφαιρεθῶσι ταῦτα ἀπὸ τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου καὶ νὰ δοθῶσι πρὸς αὐτήν. Ὁ Κύριος Ὑπουργὸς νὰ δώσῃ διασαφήσεις.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ Νυμοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846 ἡ Επιτροπή γνωμοδοτεῖ, ὁ Κ. Ὑπουργὸς νὰ δώσῃ διασαφήσεις, ἂν δηλ. μετὰ τὰς φράσεις, διὰ δημόσια ἔργα καὶ βοηθήματα συμφωνηθειῶν ποσοτήτων, ἐννοῇ συμφωνηθέντα ἔργα καὶ βοηθήματα διὰ συμβολαίων, ἢ ἐννοεῖ ἀπολύτως ὅσα ἐξόδα δὲν ἐπραγματοποιήθησαν. Ἐὰν ἐννοῇ τὸ πρῶτον, πρέπει νὰ δώσῃ ἐπίσημον ὀνομαστικὴν σημείωσιν περὶ τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστου κονδυλίου, διὰ νὰ γίνῃ γνωστὸν τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846. Ἄν τὸ δεύτερον ἔρχεται εἰς ἀντίφασιν τὸ ἄρθρον 6 μετὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, τὸ ὅποιον ὀρίζει, ὅτι τὴν 31 Ὀκτωβρίου κλείονται ὀριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων.

Μετὰ τὴν διήλυσιν τῶν ἐνταῦθα ἐκτεθεισῶν γνωμοδοτήσεων καὶ παρατηρήσεων, ἡ Ἐπιτροπή προτείνει νὰ προβῇ τὸ σῶμα εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προκειμένου προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπή

Α. Δελιγιάννης.
Ἰάκωβος Παξιμάδης.
Τάτσης Μαγγίνας.
Ἀδάμ Δοῦκας.
Γ. Γλαράκης.

Ἐπομένως ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀναγγέλλας, ὅτι αὖριον θέλει γίνεαι συνεδρίασις διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, λύει τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος: Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1846 ἔτους, ἡμέρας Τετάρτης
τῆς ἐβδομάδος.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ σῶμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον ἡμερουσίας διατάξεως ἀπαγγέλλεται ἡ ἐναρκεία τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος εἰδοποιεῖ μετὰ τοῦτο τὸ Σῶμα, ὅτι ὁ Κύριος Πρωτοπυργός, ὀφείλων νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν Συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, περκαλεῖ αὐτὸν ἐγγράφως ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην εἰς τὴν Γερουσίαν, ὅπως συζητηθῇ προηγουμένως ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

Ἀρχομένης ἐπομένως τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου, καὶ τούτου παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἀναγνωσθέντος, ἐν τῶν μελῶν τῆς Εἰσκλητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξέθηκε τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀφείλαν ἀπὸ τὸ προκείμενον περὶ ἐσόδων Νομοσχεδίου: 1) τὴν προκαταβολὴν τῶν τριῶν Δυνάμεων μὴ δυναμένων νὰ θεωρηθῇ ἐσοδον, καὶ 2) τὰς δύο ποσότητας τῶν κεκλεισμένων χρήσεων, ὡς αὐταὶ ἐσοδα τῶν παρελθόντων ἐτῶν, καὶ οὐχὶ τοῦ ἐνεστώτος, ἀποδείξασα οὕτως, ὅτι, ἐνῶ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ φαίνεται περίσσευμα ἐσόδων ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων ἐξήκοντα τριῶν χιλιάδων ὀκτακοσίων πέντε, ὑπάρχει πραγματικῶς ἔλλειμμα ἐξόδων ἐκ δραχμῶν 416,194 καὶ 74 λεπτῶν, καὶ ὅτι τὰ ἐξοδα τοῦ ἐνεστώτος ἔτους ὑπερβαίνουν τὰ τοῦ παρελθόντος κατὰ δραχμ., 160,556. Ἀφείλε δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ τὰς ποσότητας τῶν κεκλεισμένων χρήσεων: 1) καθότι εἶναι ἀμείδιτον κατὰ πόσον αὐταὶ θέλουν εἰσπραχθῇ, καὶ 2) ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ κατὰ χρῆσιν, καὶ οὐχὶ κατὰ διαχείρισιν, ὅπως ἐμφαίνεται ἡ κατάστασις τοῦ ἔθνους, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν πραγματικῶν ἐτήσιων ἐσόδων καὶ δαπανῶν. Μὴ προτιθεμένη δὲ νὰ ἐπενέγκῃ τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, ἔκαμε τὰς εἰρημέναις παρατηρήσεις, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὑποδείξῃ μόνον τὴν πραγματικὴν κατάστασιν, εἰς ἣν τὸ ἔθνος εὐρίσκεται.

Εἰς ταῦτα παρ' ἄλλου ἀνταπεκρετηθῆκε, ὅτι ἡ ποσότης τῆς προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ τεθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, πρὸς τήρησιν τῆς λογιστικῆς τάξεως καὶ νὰ ὑπολογισθῇ μετὰ τῶν ἐσόδων, καθότι ἄλλως, μὴ ὑπαρχούσης πιστώσεως, δὲν θίλει κατασταθῇ δυνατόν νὰ ἐκδοθῶσι τὰ πρὸς πληρωμὴν τῆς δαπάνης ταύτης ἐντάλματα, πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἐγγράφων. Ὅτι ἡ ποσότης τῶν κεκλεισμένων χρήσεων ἀπαιτεῖται ὡσούτως νὰ ὑπολογισθῇ, ὡς μέλλουσα νὰ εἰσπραχθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, καὶ ὡς ἐπομένως εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ ἀναγομένη· καὶ ὅτι ἡ τελευταία ποσότης αὕτη εἶναι μικρά, ἐνῶ πρόκειται νὰ εἰσπραχθῶσιν ἐκ μόνης τῆς χρήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους πλέον τοῦ ἐνὸς ἐκατομμυρίου, τὸ ὅποιον ἂν ὑπελογίζετο ἅπαν, ἤθελε φαίνεσθαι ἤδη μείζον ἐσόδων περίσσευμα, περιορίσθη δὲ τὸ ὕπουργεῖον εἰς τὸ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειούμενον, ὡς κατ' ὑπόθεσιν εἰσπρακτέον.

Πρώτων ἤδη φορὴν ἀκούω, ἀπένεικε τὸ προκλήσκον τῆς Ἐπιτροπῆς μέλος, ὅτι διὰ τὴν λογιστικὴν τά-

ξιν απαιτείται νά υπολογισθῇ ὡς ἔσοδον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἢ προκαταβολή τῶν τριῶν δυνάμεων, τῆς ὁποίας δὲν θίλει λάβει χώραν ἀπότις. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ τῆς ποσότητος τῶν κεκλεισμένων χρήσεων λεγθέντα, ἀντιπαρατήρῳ, ὅτι, ἂν δύνανται νά εἰσπραχθῶσι περισσότερα τῆς ποσότητος ταύτης, πρέπει ν' ἀπαντήσῃ τὸ ἵπουργεῖον, ἢ ὁ ἀντὶ τοῦ ἵπουργείου προαγορεύσας, διατὶ δὲν ὑπελογίσθῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ πραγματικῶς ὀφειλομένη ποσότης· καὶ ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἐσόδων ὑπολογίζοντες, δὲν πρέπει νά στριζώμεθα εἰς καθ' ὑπόθεσιν εἰσπρακτέας ποσότητας, ἀλλ' εἰς τὰς θετικῶς δυνάμενας νά εἰσπραχθῶσιν ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔτους, καθ' ἣ ἐκ τύχης μόνον ἐνδέχεται νά μὴν εἰσπραχθῇ ὁλόκληρος ἢ πρὸς ὑπολογισθῆσα τῶν ἐσόδων ποσότης.

Ἡ ποσότης τῆς προκαταβολῆς τῶν τριῶν δυνάμεων, ἀντιπαρατήρησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νά φαίνεται ὡς ὀφειλομένη, καὶ ν' ἀνοιχθῇ περὶ αὐτῆς πίστις, ἐπάναγκες εἶναι νά ὑπολογισθῇ πρὸς τήρησιν τῆς λογιστικῆς τάξεως, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ οἱ ἔμποροι συμμορφούμενοι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπολογίζουσι τὸ πρὸς τινα χρέος των, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀνοίγουσιν ὑπὲρ τούτου μερίδα πιστώσεως. Ἡ δὲ ποσότης τῶν κεκλεισμένων χρήσεων, πρέπει ἐπίσης νά ὑπολογισθῇ μετὰ τῶν ἐσόδων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, διότι ἐπὶ τῆς διαρκείας αὐτοῦ μέλλουσα νά εἰσπραχθῇ, δὲν πρέπει νά μείνῃ μετέωρος, καὶ διότι οὐδὲ δυνάμεθα, οὐδὲ ἀρμόζον εἶναι, νά μεταβάλλωμεν τὴν φύσιν τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας, καθ' ἣν εἰσῆχθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸν ὁποῖον ἡ Γερουσία παρεδέξατο, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπελογίσθησαν, ὡς ἔσοδα τοῦ ἔτους τούτου, ποσότητες χρήσεως ἐτῶν ἄλλων.

Ἡ μέχρι τοῦδε λαβοῦσα χώραν συζήτησις, εἶπεν ἄλλος, ἀντὶ διευκρινήσεως τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἐπήνεγκεν εἰς αὐτὸ σκότος, προερχόμενον ἀπὸ τὰς μὴ κοινῶς ἐννοουμένας λέξεις, χρήσις καὶ διαχείρησις· πρὸς διάλυσιν δὲ τοῦ σκότους τούτου, θεωρῶ ἀναγκαῖον νά παραλείψωμεν τὰς εἰρημένας λέξεις, λαλοῦντες ἀπλοῦστερον, καὶ παρατηρῶ τὰ ἑξῆς:

Δὲν πρόκειται εἰμὴ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως, ἔσοδα, καὶ ὡς τοιαῦτά τινες μὲν θεωροῦσι τὴν εἰς τὸ Ταμεῖον εἰσπρεχομένην πρόσοδον ἐκ μόνης τῆς ἐτησίης παραγωγῆς, τῆς ἐκ τῆς γῆς, ἢ τῆς θαλάσσης προερχομένης· ἄλλοι δὲ, τῶν ὁποίων

ἡ γνώμη μὴ φαίνεται ὀρθοτέρη, ὡς ἔσοδα θεωροῦσιν ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς ἐτησίης καὶ τῆς τῶν προλαβόντων ἐτῶν παραγωγῆς μέλλοντα νά εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δημοσίου. Ὅθεν φρονῶ ἀναγκαῖον, προτοῦ προχωρήσωμεν εἰς τὴν συζήτησιν, νά σαφηνισθῇ τὸ προκειμένον ζήτημα.

Δὲν πρόκειται ἤδη, παρετήρησε τὸ προλαλῶσα τῆς Ἐπιτροπῆς μέλος, περὶ λογιστικῆς τάξεως, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων· ἂν δὲ βίωτε ἐν βλέμμα μόνον ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ προτιθεμένης νά μεταβάλλῃ τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν πραγματικὴν τοῦ ἔθνους κατάστασιν, θέλετε ἰδεῖ κατὰ πόσον τὰ ἔσοδα τοῦ τρέχοντος ἔτους εἶναι ἀνώτερα τῶν ἐσόδων. Δὲν ἐθεώρησε πρὸς τοῦτο ἀρμόδιον ἡ Ἐπιτροπὴ νά ὑπολογίσῃ, ὡς ἔσοδα τὰς τούτοις ἀρμόδιον ἢ Ἐπιτροπὴ νά ὑπολογίσῃ, καθότι εἶναι ἀμείβο-ποσότητας τῶν κεκλεισμένων χρήσεων, καθότι εἶναι ἀμείβω-λος ἢ εἰσπραχθεμένη ἐκ τούτων ποσότης, ὡς ὑποθετικῆ οὕσα, καὶ καθότι, ὡς ἔσοδα πρέπει νά ὑπολογίζῃ τις τὰ ἐκ τῆς ἐτησίης μόνης παραγωγῆς θετικῶς νά εἰσπραχθῶσι δυνάμενα.

Συμφωνήσαντος δὲ τινος μετὰ τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις καθίσταται ματαιὰ καὶ περιττὴ, ἐπειδὴ ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν προέβητο νά τροπολογήσῃ τὸ Νομισματικόν, ἀλλὰ ν' ἀποδείξῃ μόνον, πόσα ὑπάρχουσι τ' ἀληθῆ τοῦ τρέχοντος ἔτους ἔσοδα.

Απαντήσας δὲ τις τῶν προαγορευσάντων, ὅτι δὲν ὑπάρχει ματαιὰ ἢ γενομένη συζήτησις, ἐπειδὴ πρέπει τὸ Σώμα ἐν γνῶσει ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, παρετήρησεν, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς δὲν στριζέται μόνον ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῆς ἐτησίης παραγωγῆς, ἀλλ' εἰσέτι καὶ ἐπὶ τῶν ποσότητων, αἰτινῶν, εἰσπρακτέων οὐσιν κατὰ τὰ προλαβόντα ἔτη, καὶ μὴ εἰσπραχθεῖσαι, πρόκειται νά εἰσπραχθῶσι κατὰ τὸ ἐνεστώτος.

Μετὰ δὲ τοῦτον συμφωνήσας τις μετὰ τοῦ εἰπόντος, ὅτι ἡ περαιτέρω περὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις καθίσταται περιττὴ, προσέθηκεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ προέβητο νά δακτυλοδεικτῇ τὰ πραγματικὰ τοῦ τρέχοντος ἔτους ἔσοδα, θεωροῦσα τὰ λοιπὰ, ὡς ὑπολογισθέντα πρὸς ἰσοστάθμισιν τῶν ἐξόδων, καὶ οὐχὶ νά ἐπενέγκῃ τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθότι τὰ μὲν ποσὰ κεκλεισμένων χρήσεων δὲν ἐγνωμοδοτήσε νά ἐξαλειφθῶσιν, ἀλλὰ νά

πείσῳσι θεωρούμενα παρατηρήσεις ἐσόδων, τὴν δὲ προκαταβολὴν τῶν τριῶν Δυνάμεων δὲν ἐξήλειψεν, ἐπὶ κατ' ἐμὴν γνώμην ἔπρεπεν αὐτὴν νὰ ἐξαλειφθῇ.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος τῶν προλαλησάντων, ὅτι τὸ ζήτημα μένει ἐν σκότειν εἰσέτι, καὶ τοῦ προλαλήσαντος μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπαναλαβόντος, ὅτι ὡς ἐσοδὰ πρέπει νὰ θεωρηθῶσι τὰ ἐκ μόνης τῆς ἐτησίας παραγωγῆς εἰσπραχθέντα, ὁ κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργῶς ἀπάντησεν, ὅτι ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ αἱ ποσότητες τῶν κεκλεισμένων χρήσεων φαίνονται, ὡς ἀνήκουσαι εἰς προηγούμενα ἔτη, καὶ ποῖα εἶναι τὰ ἐσοδὰ τοῦ ἐνεστώτος.

Παρατηρήσαντος δ' ἄλλου κατόπιν, ὅτι αἱ Βουλαι, μὴ ἐπιμεδαινόμεναι εἰς ζητήματα τῆς λογιστικῆς τάξεως, τροπολογοῦσι μόνον ἐπὶ τὸ ἑλαττον, ἂν θεωρῶσιν ἀρμόδιον, τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ τρέχοντος ἔτους ὀριζομένης διαπάνας. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπάντησεν ἐν μέλῳ αὐτῆς, δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς συντάσσεται κατὰ τὴν λογιστικὴν τάξιν, καὶ ὅτι πολλαὶ ποσότητες ἐν αὐτῷ περιλαμβανόμεναι ὑπάρχουσιν ἰδιωτικῇ, ὡς π. χ. 1, τὸ ποσὸν τῆς προκαταβολῆς τῶν τριῶν Δυνάμεων, τὸ ὁποῖον ἀρ' ἐνὸς φαίνεται εἰσπραχόμενον, καὶ ἀρ' ἑτέρου ἐξέρχεται καὶ 2, τὸ τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς ἐσοδὰ προηγούμενων ἐτῶν. Μὴ προβλεπὴν δὲ νὰ τροπολογῇ τὸ προκαείμενον Νομοσχέδιον, ἐπὶνεγκε τὰς περὶ τούτου παρατηρήσεις αὐτῆς, ὅπως τοῦ Ἰπουργείου παρουσιάσαντος συγκριτικὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ τρέχοντος ἔτους πίνακα, καὶ ἀποδεικνύοντος περίσσειμάν τι ἐσόδων, νὰ παραστήσῃ, ὡς ἐν κατόπτρῳ, τὰ πραγματικὰ ἐσοδὰ καὶ ἀποδείξῃ οὕτως ἑλλειμμα, ἀντὶ περισσέματος.

Τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσοδὰ πάντα, ὁ κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργῶς ἀντιπαρετήρησεν, ὑπολογίζονται καθ' ὑπόθεσιν, καὶ ὅπως ὑπάρχουσιν ὑποθετικὰ τὰ ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων εἰσπραχτέα, οὕτως ὑποτιθέμενα εἶναι καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐτησίας παραγωγῆς εἰσπραχθέντα: καθότι οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ ἔχομεν βεβαιότητα περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσπραχτέας εἰς τὸ ταμεῖον ποσότητος ἐκ δημοπρασιῶν καὶ πωλῶν, ἐλαίωνων, σταχυοαμπελίων, τελωνιακῶν δικαιωμάτων κτλ. καὶ ἐπομένως θεωρῶ περιττὴν τὴν περαιτέρω συζήτησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ζητήματος, ὡς λυομένου ἐκ τῆς τάξεως τῆς λογιστικῆς υπηρεσίας.

Ἀποπειραθείσης ἐνταῦθα τῆς περὶ τοῦ προκαείμενου συζήτησεως, πάντα τοῦ περὶ ἐσόδων Νομοσχεδίου τὰ ἄρθρα ἐγένοντο δεκτὰ, κατὰ σειράν παρὰ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων ἀναγινωσκόμενα· ψηφοροθῆν δὲ κατόπιν τὸ Σύνολον, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 32 κατὰ 4.

Εἰπόντος μετὰ ταῦτα τοῦ Κυρίου Προέδρου, ὅτι πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἢ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ περαιτέρω συζήτησις, εἴκα τῆς ἀπουσίας τοῦ κυρίου Προέδρου τοῦ Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τινων δικαιολογησάντων τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, ὡς κατ' ἀνάγκην παρευριστομένου εἰς τὴν Βουλὴν, ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας αἱ συνεδριάσεις δὲν ἀναβάλλονται διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Ἰπουργῶν καὶ πρέπει τὸ Σώμα νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν του: καὶ ὅτι τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑποβληθέντος περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνεστώσης Συνόδου καὶ τῆς εἰσπρακτικῆς ἐπιτροπῆς διορισθείσης μετὰ τὴν βῆτην παρατήρησιν νὰ περιορισθῇ γνωμοδοτοῦσα μόνον ἐπὶ τῶν οὐσιοδεστέρων καὶ ἀμφιβαλλομένων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, δὲν πρέπει νὰ ζητῶσιν ἔδῃ τὴν ἀναβολὴν αἱ προτείναντες ἄλλοτε, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἀπαιτεῖται νὰ συζητηθῇ μετὰ ταχύτητος, διὰ τὸ μένον μικρὸν διάστημα χρόνου.

Ζητήσαντος δὲ μετὰ ταῦτα τοῦ κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, νὰ διαταχθῇ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων προηγούμενης, καὶ τινος ἀπαντήσαντος, ὅτι δὲν δύναται τούτο νὰ γένῃ, ὡς μὴ συναδῶν μετὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς τάξιν, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἀπαιτεῖται νὰ συμμορφωθῇ ἡ συζήτησις, ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν εἶναι ὑπόχρεος νὰ προβαίῃ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων καθ' ἣν ἔχουσι τάξιν αἱ ἐκθέσεις τῶν εἰσπρακτικῶν ἐπιτροπῶν, ἥτις ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχῃ ἀντίθετος, πρὸς τὴν τῶν Νομοσχεδίων, ὅτι ὅμως δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ προηγούμενης ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργείων, ἐπειδὴ ἄλλως θέλει ἀνατραπῇ ἢ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τάξις, πρῶτοντος συζητουμένων τῶν ἐν αὐτῷ.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι αὕτη προεῖδη γνωμοδοτοῦσα περὶ ἐκάστου τῶν Ἰπουργείων, κατὰ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τάξιν, καὶ μεθόλου αὐτὴν ἀνατρέψασα καὶ, προκαείμενον ν' ἀναβληθῇ ἢ περαιτέρω συ-

ζήτησις εἰς τὴν ἐπιούσαν, ἐπειδὴ τινες ἐδικαιολόγησαν τὴν ἀναβολὴν, διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, ὡς ἤδη παρερισκαμένον εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι αὐτὴ κατὰ τὴν παρουσίαν ὥραν δὲν συνεδριάζει, καὶ κατὰ συνέπειαν, ὅτι, ὅταν ἡ Γερουσία σχιλαῖ, ἐπειδὴ, ὅτε μὲν ὁ εἷς, ὅτε δὲ ὁ ἕτερος Ἰπουργός, διὰ τινὰ λόγον εἶναι ἀπόν, ἢ ἄξιο-πρέπεια τοῦ Σώματος καταστρέφεται, καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ προσβάλλουσιν αὐτὰ ἑαυτὰ εἰς τοιαύτας Ἰπουργικὰς διαταγὰς ἀνεγόμενα νὰ ὑπαίκωσι.

Πολλῶν μετὰ ταῦτα ἐπιμενόντων εἰς τὴν ἀναβολὴν, καὶ ἄλλων ἀπ' ἑτέρου ζητούντων τὴν ἐξακούουθαι τῆς συζητήσεως, ἐρωτηθεὶς ἡ Γερουσία, παρεδέξατο δι' ἀναστάσεως ν' ἀναβληθῇ εἰς τὴν ἐπιούσαν ἢ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τέρω συζητήσεις, καὶ ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος: Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι:

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς:

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστάκόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 24 Ὀκτωβρίου τοῦ 1846 ἔτους, ἡμέρας

Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρχαμένην τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀπαγγελομένης τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζητήσεως, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1846 Νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ

περὶ δημοσίου χρέους κεφαλαίου: τὸ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τοιῶν Δυνάμεων δάνειον, εἶπεν, οὐδὲ τὰ μέτρα, οὐδὲ σκοπὸν πρὸς τὸ παρὸν ἐπομένως ἔχομεν ν' ἀποτίσωμεν· καὶ καθὼς ὁ ὑφείλων χρηματικὴν τινὰ ποσότητα, καὶ τὰς ἑαυτοῦ ἐτησίας δαπάνας ὑπολογίζων, κανονίζει μόνον ὅτι πιθανῶς δύναται ν' ἀποτίσῃ εἰς τὸν δανειστήν του, καὶ οὐχὶ τὸ ὅλον τοῦ πρὸς αὐτὸν χρέους του, ὑφείλομεν, διασχεψάμενοι καὶ τὰς ἐτησίας τοῦ ἔθνους προσόδους ὑπ' ὅψιν λαμβάνοντες, ὡς πληρωτέον ἐκ τῶν τόκων καὶ χρεωλύτρων τοῦ εἰρημένου δανείου νὰ ὑπολογίσωμεν, περιοριζόμενοι εἰς τὸ ποσόν, ὡς πρὸς τὸ ὅποιον θέλομεν δυναθῇ νὰ ἐπαρκίσωμεν· ἂν δ' ἐκ τῆς διασκεψέως ταύτης βεβαιώσωμεν, ὅτι τοιαύτη ἀπότισις ἀδύνατον εἶναι νὰ πραγματοποιηθῇ, δὲν πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ αὕτη μεταξὺ τῶν ἐξόδων, καθότι ἄλλως (ἂν μὴ συγχωρηθῇ ἢ φράσις) εἶναι πᾶν ἄτοπον.

Ἀληθὲς εἶναι, ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τῶν μέσων στερούμεθα, οὐχὶ ὅμως καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν σκοπὸν ν' ἀποτίσωμεν τὰ χρεωλύσια καὶ τοὺς τόκους τοῦ ὑπ' ἐγγύησιν τῶν Δυνάμεων δανείου. Τὸ δὲ ζήτημα, ἂν πῆρῃ νὰ συμπεριληφθῇ μεταξὺ τῶν ἐξόδων ἡ ἀπότισις αὕτη, ἐλύθη κατὰ τὴν συζητήσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ἐκτὸς τούτου παρηρῶ, ὅτι κατ' ἀνάγκην ἀπαιτεῖται ἤδη νὰ συμπεριληφθῇ, πρῶτον μὲν, ὡς προσφέρουσα ὑπόληψιν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὰς Δυνάμεις ἐπαναπύουσα. Δεύτερον δὲ, ὡς ὑπολογισθεῖσα μεταξὺ τῶν ἐσόδων, καὶ ἐπομένως, ἂν δὲν συμπεριληφθῇ αὐτὴν μεταξὺ τῶν ἐξόδων, ἐσφαλμένως ἔθελε φαίνεσθαι, ὡς περίσσειμα.

Μηδεμίαν δὲ παρατηρήσεως ἄλλης γενομένης, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸν μεταξὺ τῶν ἐξόδων ὑπολογισμόν τῆς εἰρημένης ἀποτίσεως, ὅπως αὕτη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ συμπεριλείπεται.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ λοιπὰ κεφάλαια τῶν ἐν τῷ περὶ Δημοσίου χρέους κεφαλαίῳ ποσότητων, ἐγένοντο δεκτὰ, ἄνευ παρατηρήσεως. Ἐπερχομένης ὕστερον τῆς ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἐξόδων τῆς γενικῆς ὑπερεσίας τῶν Ἰπουργείων συζητήσεως, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ ὑπολογιζομένου πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἰπουργείου τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, παρετήρησέν τις, ὅτι ἀπὸ τοῦ κεφαλαίου τούτου πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἀφορώσα τὰς Πρεσβείας ποσότης, καθότι οὐδὲ μέχρι τούδε διωρίσθησαν Πρεσβεῖς, οὐδ' ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἀναγκαστικὸς ὁ-

πάρχει, εις μὴ συντελούντων, εἰμὴ ὡς ἀπόδειξιν πολυτελείας ἀπλῆς, καὶ καθότι ἡ πύστος αὕτη υποδουλοῦται, ἐνθ' δύνανται ἄλλως νὰ γένῃ ὠφέλιμος, συντελούσα εἰς χρῆσιν ἄλλην.

Ἀντιπαρτηρεῖσάντος δὲ τινος, ὅτι μὴ διορισθέντων εἰσὶν Πρέσβευον, οὐδενίᾳ προκύπτει ζημία, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι μὴ παρατηρησάσης τι περὶ τοῦ προκειμένου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐκτίσει ταύτης γνωμοδοτήσεων, ἡ συζήτησις πρέπει νὰ περιστραφῇ μόνον, καθ' ἃ τὸ Σῶμα ἀπερχάσεν ἄλλοτε, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἑκαστα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μετὰ τοῦτον, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι περιορίσθη αὕτη, γνωμοδοτήσασα, κατὰ τὴν γενομένην παρὰ τῆς Γερουσίας ἀπόφασιν ἐπὶ μόνων τῶν κεφαλαιῶν, τὰ ὅποια ἐθεώρησεν ἐπιδεκτικὰ ἐλαττώσεως· ὅτι ὅμως, δικαίωμα ἔχων ἕκαστος, δύναται νὰ ἐπενέγκῃ παρατηρήσεις, ἐπὶ παντός κεφαλαίου, ὡς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν δὲν ἐθεώρησεν ἀνάγκην τροποποιήσεως.

Ἀποπερατωθείσης ἐνταῦθα τῆς συζήτησεως, ἐρωτηθεῖσα ἡ Γερουσία, παρεδέξατο τὴν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργείων ποσότητα, ὅπως ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὑπολογίζεται.

Ἀναγνωσθέν κατόπιν τὸ πρὸς χρῆσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης κεφάλαιον, ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ παρατηρήσεως. Ὁμοίως ἀναγνωσθέν τὸ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὑπολογιζόμενον κεφάλαιον τῆς χρήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐγένετο καὶ τοῦτο δεκτὸν ἐπίσης.

Ἀναγνωσθέντες μετὰ ταῦτα τοῦ κεφαλαίου τῆς χρήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείων, καὶ κατὰ παρατήρησιν τινων ἀποφασισθέντος, τὰ μὲν λοιπὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ κεφάλαια, νὰ γένωσι δεκτὰ, ὅπως ἔχουσιν, ἄνευ παρατηρήσεως, ἐπὶ μόνων δὲ τῶν παρὰ τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς τροπολογηθέντων νὰ περιστραφῇ τοῦ λοιποῦ ἡ συζήτησις, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησε τὰ ἑξῆς:

Ἐπὶ τῶν προλαβόντων ἑτῶν, ταῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ 1832 μέχρι τοῦ 1840, ὁ ὑπέρτατος ὅρος τῶν δι' ἑκτακτα μέτρα τῆς δημοσίου ασφαλείας ἐξόδων προήχθη μολὶς εἰς εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν, ἡ δὲ ὑπάρχουσα τότε Κυβέρνησις, μὴ οὕσα, ὡς τινες λέγουσιν, ἀπόλυτος, ἀλλὰ συγκερασμένη, ἠδύνετο νὰ διατηρῇ τὴν ἀσφάλειαν, ἠδυνήθη νὰ καταπύσῃ τὰς ληστείας,

καὶ ἐπ' αὐτῆς, οὐδ' οἱ κοινοὶ πολῖται ἐδίδοντο παρ' ἄλλων ἐν ταῖς ἀγυαῖς. Πῶς λοιπὸν σήμερον. Συνταγματικῶς πολιτείας μίμνου τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ τὰ ἔθνη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αἰσθητικῆς ἀναγκάσθησαν νὰ ευστήσωσι Νομοθετικὰ Σώματα, δυνάμεθα νὰ χρηρησώμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον δικαίωμα δαπάνης ἐξαπλάσιον, καὶ μὴ ὑπεργόμεναι εἰς ἐξελειψὴν ἀκριβῆ, ὡς οὕτως μυστικῆς, καὶ μὴ δικτιθεμένης ὑπὲρ ὠρισμένων προσώπων; Δὲν ἔλαβον τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, εἰμὴ, διὰ νὰ προτείνω ἐλάττωσιν τῆς τοιαύτης δαπάνης, φοβούμενος, μήπως οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀρνούμενοι τὴν ὕλην ἐντεῦθεν, ἐκφράσωσι, 1) ὅτι κατασπαταλῶμεν τὸν δημοσίον πλοῦτον ἐκτὸν εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν δαπανῶντες, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐγκαταστήσωμεν τὴν ἀσφάλειαν, ἐνθ' ἡ προλαβούσα συγκερασμένη Κυβέρνησις, δι' εἴκοσι χιλιάδων παρήγεν ἐπωφελέστερον ἀποτέλεσμα· καὶ 2) ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καὶ ἄλλοτε κατεκρίθη, ὑπάρχει ἀνάξιος Συνταγματικῆς Πολιτείας. Ἀπορροῦμαι τὰς θεωρίας, ὡς πρὸς τὰ καθ' ἑκάστην ἔργα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, κατὰ προτίμησιν συμβουλευόμενος τὴν πολυτιμὸν πείραν, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει δυσὶν θάτερον, ἢ ὅτι ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ Κυρίου Θεοχάρη, μὴ ὑπαρχούσης ληστείας, καίτοι πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ασφαλείας 20,000 δραχμῶν δαπανωμένων, τὰ περιττὰ παράγουσι τὸ ἀντίθετον τοῦ προσδοκωμένου ἀποτελέσματος, καὶ πρέπει νὰ περιορισθῶσι, καθότι ἤδη διὰ τῶν δαπανωμένων 120,000 δραχμῶν, ἀντὶ νὰ καταπύσῃ, ἀνανεωθεῖσα, ἐπηύξησεν ἡ μαστιζούσα τὴν κοινωνίαν ληστεία, ἢ ὅτι ὁ Κύριος Κωλέττης δι' 120,000 δραχμῶν μὴ δυνάμενος νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ἀσφάλειαν, καὶ τῶν Βουλευτῶν ἐν ταῖς ἀγυαῖς δαιρομένων, δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν μετὰ τὸν Κύριον Θεοχάρη ὑπουργικὴν ικανότητα· ἐντεῦθεν ἀριδύλως ἐξάγεται, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐκτίθεται εἰς κινδύνον παρὰ τῶν θελώντων νὰ δείξωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ μέγιστον ζῆλον, παραδεδωμένοι ὁλόκληρον τὴν περὶ τῆς ὁλόκληρης δαπάνης, καὶ ὅτι ὁ τοιοῦτος ζῆλος δὲν ἐπιφέρει ἐπωφελεῖς ἀποτελέσματα, καθὼς παρετήρησε καὶ τις ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν ἐν Γαλλίᾳ, ὅστις ἐν τῷ τέλει τῶν παρ' αὐτοῦ εἰς Γαλλικοὺς Πρέσβεις καὶ Προξένους διευθυνομένων ἐγγράφων ὑπεμύνησεν πάντοτε, νὰ μὴν ἔχουσιν οὗτοι μέγιστον ζῆλον, διὰ τῆς ἐκφράσεως, • et surtout pas trop de zèle. • Ἰσως πρὸς παραβολὴν Νω.

τῆς προκειμένης δαπάνης προτίθενται τινες νὰ προτείνωσι τὴν πρόφασιν, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος, μήπως δὲν παραδεχθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ τυχόν μέλλουσα ν' ἀποφασισθῇ τροπολογία παρὰ τῆς Γερουσίας, ἐλάττωσιν ἐπιφέρουσα εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὡς πρὸς τὰ ἐκτακτὰ μέτρα τῆς δημοσίου ἀσφαλείας προσδιοριζόμενα ἐξοδα· ἀλλ' ὁ τοιοῦτος κίνδυνος εἶναι ἀνυπαρκτός, καθότι, τοῦ ὑπουργείου ἀπαλύνοντος τῆς πλειοψηφίας ἐν τῇ Βουλῇ, θέλει ἀποδεχθῇ παρ' αὐτῆς ἀναμφιβόλως ἡ τοιαύτη τροπολογία τῆς Γερουσίας· καὶ εἰς, καθ' ὑπόθεσιν, ἐναντίαν εἰσέτι περίπτωσιν, οὐδεμία παράρτεται βλάβη, καθότι ἐπὶ 10 μῆνας τῶν δαπανῶν γενομένων διὰ πιστώσεως, δύναται νὰ χρηρηθῇ ὡσαύτως πίστωσης νέας ἀναφορικῶς εἰς τοὺς μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἐνεστώτος ἔτους μένοντας δύο μῆνας. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν τούτων, παρίνω τὸν λόγον μου, γνωμοδοτῶν νὰ περιορισθῶσιν εἰς 60,000 δραχμῶν τὰ ἐξοδα τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, καίτοι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς περιοριζόμενα εἰς 40,000 μόνον.

ὑποστηρικθείσης δ' ἀμέσως παρ' ἑτέρου τῆς τροπολογίας ταύτης, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἀντεπαρετήρησε τὰ ἑξῆς:

Ὁ προλαλήσας ἐνόμισε παραδόξως, ὅτι λαλεῖ πρὸς Γερουσιαστάς, ἥδη μόλις πατήσαντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἐν ᾧ λαλεῖ πρὸς εἰδότας ἀκριβῶς τὰ διατρέξαντα ἐπὶ τῶν παρελθουσῶν ἐποχῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ ἔτους 1832, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ὡς πρώτην βᾶσιν τῆς ἀγορεύσεώς του. Ἄπαντες γινώσκετε, Κύριοι, ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ληστεία ἐκ διακοσίων κακούργων συνιστάμεναι καὶ φέρουσι ἀναπεπταμένας σημαίας, δὲν ἀνεφάνησαν, ἐπὶ δὲ τῶν παρελθουσῶν τοιαῦται κατεμάστιζον φρικωδῶς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Τὰς τοιαύτας δὲ τρομερὰς ληστρικὰς συμμορίας αἱ προλαβοῦσαι Κυβερνήσεις δὲν κατέπαυσαν διὰ τοῦ στρατοῦ, καὶ τοι ἔχουσαι, ὡς δὲν λανθάνει ὑμᾶς, κραταιὰν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἀλλὰ διὰ προσδιορισμοῦ τιμῆματος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐκάστου ληστοῦ, προσφυγεῖν κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ μέσον τοῦτο, ὡς μόνον, δι' ἀποτυχίαν τῶν ἄλλων, θεωρηθὲν κατάλληλον, πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ληστείας. Γινώσκειτε προσέτι, ὅτι διὰ λόγους οἰκονομίας, κατὰ τὸ 1843 ἔτος, τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους περιορισθεῖσων, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ἐπηνέχθη ἐλάττωσις ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

Μὴ δυνάμην δὲ πλέον ἢ Κυβερνήσεις, διὰ τοῦ στρατοῦ μόνον νὰ ἐπαρξῇ, ἠναγκάσθη νὰ κανονίσῃ τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας δαπάνας, καὶ ὅτε ἀνέλκον τὰ ὑπουργικὰ καθήκοντα, εὗρον αὐτὰς προχωρούσας εἰς 140, ἢ, ἂν δὲν μ' ἀπατᾷ ἡ μνήμη, 150 χιλιάδας δραχμῶν, περιώρισα δὲ εἰς 120 χιλιάδας. Ἐπειδὴ δὲ, μὴ ὑπαρχούσης τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος δαπάνης, ἔπρεπε νὰ διατερεῖται στρατιωτικόν τι Σῶμα πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας ἐκ 400, ἢ 500 ἀνδρῶν συνιστάμενον, καὶ ἀπαιτοῦν δαπάνας πολλὰς μείζοντας, αἱ τε δυνάμεις καὶ ἀπᾶς ὁ ἐξω κόσμος, ἀντὶ νὰ κατακρίνωσι τὸ ὕπουργεῖον, ἡ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, ὡς ὁ προχωρεῖσας ἐξέθηκε, φρονῶ ἀδίστακτως, ὅτι ἀπ' ἐναντίας θέλουσιν εὐχαριστηθῇ μάλλον, διότι τοιαύτη μικρὰ δαπάνη συντελεῖ πρὸς δημόσιον ἀσφάλειαν, παρ' αὐτῇ μικρὰ δαπάνη συντελεῖ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν στρατιωτικὴ δύναμις 400, ἢ 500 ἀνδρῶν, πρὸς διατροφήν, ἐνδυμασίαν, καὶ μισθοδοσίαν ἀπαιτούντων πλείους δαπάνας.

Παρουσιαζομένου δὲ μετ' οὐ πολὺ τοῦ ἀπολογισμοῦ, θέλετε ἰδεῖ, Κύριοι, ὅτι ἂν ἐν Πελοποννήσῳ ἐφρονέθησαν 20 λησταί, ἐπηνέχθη δαπάνη εἰς τὸ δημόσιον 60 χιλιάδων δραχμῶν, ἂν δὲ τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ὑπῆρχον οἱ φρονεῦντες λησταί, ὅτι ἐπηνέχθη δαπάνη 90, ἢ 120 χιλιάδων, καὶ ὅτι ἐξοδα, γινόμενα πάντοτε διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐξελεγχόμενα παρὰ τοῦ Συνεδρίου, γινωσκόμενα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἀπάσαι σχεδὸν τὰς λογιστικὰς ἀρχάς, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι μυστικά, καθὼς φρονεῖ ἐσφαλμένως ὁ προλαλήσας. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, παρατηρῶ, ὅτι τὰ προκειμένα ἐξοδα ἐγένοντο ἤδη κατ' ἀπόφασιν τῶν Βουλῶν ἀμφοτέρων, καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται ἤδη νὰ περιορισθῶσι, καὶ ὅτι εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τοιαύτας δαπάνας, τεινούσας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν, οὐδ' ἡ Κυβερνήτης ἤθελε τολμήσει νὰ μὴ προτείνῃ, οὐδ' αἱ Βουλαὶ ἀφ' ἑρμηνείας ἤθελε τολμήσει νὰ μὴ ἐπιψηφίσωσιν, ἐξ αἰσθημάτων πατριωτισμοῦ ἢ τοῦ νὰ μὴ ἐπιψήφισωσιν, ἐξ αἰσθημάτων πατριωτισμοῦ ὁρμώμεναι. Ὑποθεστέτω, ὅτι σήμερον, Κύριοι, λαμβάνει χώραν πρᾶξις τις ληστρική, τὸ δὲ ὕπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν μὴ ἐπικροῦν διὰ τινῶν χωροφυλάκων ὀλίγων, τοὺς ὁποίους ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἔχει, καὶ ζητοῦν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐνοπλὴν δύναμιν, πρὸς καταδίωξιν τῶν ἐπιχειρησάντων τὴν ληστρικήν πρᾶξιν, λαμβάνει πρὸς ἀπάντησιν, ὅτι στρατὸς ἀδιάθετος δὲν ὑπάρχει. Εἰς τοιαύτην

λοιπὸν περίστασιν δὲν θεωρεῖτε κατάλληλον, ὅτι πρέπει νὰ δαπανᾷ ποσὸν τι χρημάτων τὸ Ἰπουργεῖον, διὰ νὰ παρᾷ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξαλείψεως τῆς ληστείας; Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος εἰπόντος, ὅτι δὲν ἐξηλείφθησαν αἱ ληστείαι, ἀλλ' ἐκ τούναντίον ἐπυξήσαν, ἐπι-καλούμενος τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐκ Πελοποννήσου, Δυτικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος Γερουσιαστῶν, ἀπαντῶ μόνον, ὅτι ἐκ μὲν τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ληστεία ἐξηλείφθη ἐξ ὁλοκληρίου, μόνον δ' ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι βραχνύσασα ἐπ' ὀλίγον τὴν Κυβέρνησιν, ἀνεχαιτίσθη παρ' αὐτῆς λαβούσης δραστήρια μέτρα, καὶ ὅσον οὕτω θέλει καταστραφῇ κατὰ κράτος. Περιαινὼ δὲ τὸν λόγον μου, παρατηρῶν, ὅτι οὐδὲ συζητήσεις ἔλπιζον νὰ λάβῃ χώραν, καθ' ἑρᾶς τοιαύτης δαπάνης, ἀποδελ-πούσης τὴν ζωὴν καὶ περιουσίαν τῶν πολιτῶν, καὶ ὅτι τὰς εἰρημένας παρατηρήσεις ἀπεύθυνα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ ἀμφιδόλῳ πλέον περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς δαπάνης ταύτης.

Ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργός, εἶπεν ἐν τῶν με-λῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντὶ νὰ κατατρέψῃ τὰς παρατηρήσεις τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσαντος, ἐπεκύρωσεν αὐτάς ἐτι μᾶλλον, λέγων, ὅτι ἡ ὑπάρχουσα σήμερον ληστεία εἶναι ἐλάσσων τῆς ἐπὶ τῶν προλαβουσῶν Κυβερνήσεων, καὶ ἐπομένως δὲν βλέπω τὴν ἀνάγκην μείζονος ἐπὶ τοῦ προκειμένου δαπάνης. Ἐκφράζων δ' ἐ-παναλειπτικῶς ὁ Κύριος Ἰπουργός τὴν ἐκπληκτικὴν λέξιν «Δημόσιος ἀσφάλεια» περιορίζει αὐτὴν ἐντὸς τοῦ στενοῦ κύκ-λου τῆς ληστείας, καὶ πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῆς, ὡς οὕτως ἐλάσ-σονος τῆς ἐπὶ τῶν προλαβόντων ἐτῶν 1837, μέχρι τῶν 1840, ὅτε ἐδαπανῶντο, ἄλλοτε μὲν τέσσαρες, ἄλλοτε δὲ δέκα, καὶ ἐνίοτε τεσσαράκοντα χιλιάδες δραχμῶν, ἐπαρκουσῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκοπὸν, εἶναι ἀναρμόστον νὰ χορηγήσω-μεν ἤδη δεκαπλάσιαν σχεδὸν ποσότητα.

Εἶπεν ὁ Κ. Ἰπουργός, ὅτι ἀναλαβὼν τὰ Ἰπουργικὰ καθή-κοντα εὗρε δαπανώμενας πρὸς διατήρησιν τῆς ἀσφαλείας 140, — 150 χιλιάδας δραχμῶν· ἀλλ' ἡμεῖς τὰ ἐπιστήμως μόνον ἀποδεικνύμενα ὀφείλομεν νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν, καὶ οὐχὶ τὰ παριστάμενα ἐν παρόδῳ καὶ διὰ λόγων ἀπλῶν. Ἄν δὲ δι' 120 χιλιάδων δραχμῶν εἶναι ἀληθές, ὅτι δύναται νὰ διατηρηθῇ ἡ Δημόσιος ἀσφάλεια, ἢ ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐναντίαν ἀπαιτεῖται νὰ συστηθῇ στρατιωτικὸν σῶμα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκ 400 — 500, ἢ 600 ἀνδρῶν συγκείμενον, μὴ ὑπάρχοντος φά-

βου ἐπιδρωμῆς πολεμίων, πρὸς τί νὰ δαπανᾷ τὸ Δημόσιον τέσσαρα ἑκατομύρια δραχμῶν πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ; Δὲν εἶναι ἀμφίβολον, ὅτι ἡ προκειμένη δαπάνη πραγ-ματοποιεῖται, καὶ οὐδεὶς συνέλαβε τὴν ἰδίαν, ὅτι διατίθεται ἄλλως; ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου εἶναι βέβαιον ὡσαύτως, ὅτι τὸ Δημό-σιον ζημιούται ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι γίνεται μὲν ἡ δαπάνη δυ-νάμει Νόμου, ἀφορῶσα ὅμως ἀόριστα πρόσωπα δύναται νὰ διατεθῇ εἰς μέγα ποσὸν παρ' ἀξίαν διὰ διατάγματος, καὶ ἐπο-μένως ἡ Γερουσία δὲν εἶναι ἀρμόδιον νὰ ἐπιψηφίσῃ αὐτὴν ἐπι-πολαίως καὶ ἀνευ μεγίστης προσοχῆς. Γνωμοδοτῶ λοιπὸν, διὰ ταῦτα, νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ἐπιτροπῆς γνωμο-δότησις.

Εἰς τοῦτον ἐναντιούμενος ἄλλος, ἐλκυσμένησεν, εἶπεν, ὁ προ-λαλήσας, ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν προλαβουσῶν ἐποχῶν ἐν Πελοποννήσῳ μόνη ὑπάρχουσα 16 ληστρικαὶ συμμορίαι κατεστράφησαν, ἐκάστης κεφαλῆς ληστοῦ πληρωθείσης ἀντὶ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν, ὅτι κατὰ τὰ 1844, πρὸς μὲν τὴν κατάπαυσιν τῆς ἐν Ἀικρανίᾳ ἀποστασίας ἐδαπανήθησαν 200.000 δραχμῶν, πρὸς δὲ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἐν Πυλῇ, ὁ Φέδερ ἐδαπάνησεν ἐν ἑκατομύριον, καὶ πρὸς σύλληψιν τῶν φυγάδων 60.000 εἰσέτι. Ὅτι τὰ μεταβατικὰ τοῦ Χ. Χρήστου καὶ Πετμεζᾶ σώ-ματα ἐξήκμωσαν τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τὰ 5 ἑκατομύρια. Ἰπάρ-ξας δὲ Διοικητὴς ἐπὶ τῶν ἐποχῶν ἐκείνων διαβεβαίω ὑμᾶς, ὅτι ἐδαπάνησα ἀρκυτὰ Δημόσιᾳ χρήματα, πρὸς καταστροφὴν συμμοριῶν ληστρικῶν· ὅτι πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ Κοντοβουνήσιου ἀπέτισε τὸ Ταμεῖον 16 χιλ. δραχμῶν, καὶ ὅτι ἐκάστη κεφα-λὴ τῶν Κολιέων καὶ Μητροπέτροβα ἐπένεικε ζηνίαν τριῶν χιλ. δραχμῶν. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται, ὅτι αἱ πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας δαπανώμεναι πρότερον 10 — 20 χιλιάδων δραχμῶν μόναι, ὡς οἱ προαγορεύσαντες εἶπον, δὲν παρήγαγον τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον καλὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, καὶ ἐπομένως αἱ περὶ ὧν πρόκειται 120 χιλιάδων, δὲν πρέ-πει νὰ θεωρηθῶσι πολλαί, καθότι ἡ Πελοπόννησος, ὁμοιάζου-σα μὲ κῆπον ὠραῖον, εὐτυχῶς δὲν καταμαστίζεται ἤδη ἐκ λη-στείων, καὶ οὐδεμίαν πρέπει ν' ἀποδώσωμεν πίστιν εἰς ὅσα περὶ κακοπραγιῶν δῆθεν ἐν Μεσσηνίᾳ ἐδημοσίευσαν αἱ ἐφημε-ρίδες.

Ἄλλος τῶν προλαλήσαντων παρετήρησεν, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργός εἶπὼν, ὅτι τὸ πᾶν μετέβαλεν ἤδη ρᾶσιν, ἤθελεν ἐκφράσκει εἰσέτι, καθὼς νομίζω, ὡς πάντοτε,

δεικνύμενος μεγαλήγορος, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἄλλοι ἐξ ἄλλων ἐ-
γίνομεν. Ἀλλ' οὐδεμίαν βλέπω μεταβολήν, καθόσον ἀφορᾷ
τὴν πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν,
καθότι ὁ τακτικὸς στρατὸς πρὸς μόνον ἀπόκρουσιν ἐξωτερικῶν
πολεμίων νὰ συντελῇ προωρισμένος, ὑπάρχει, οἱ δὲ ὁροφύ-
λακες φρουροῦσι τὴν ἀτράλειαν τῶν συνόρων, τὰς ἐν αὐτοῖς
τυχὸν συμβαινούσας ληστείας καταδιώκοντες, καὶ μόνη ἡ
χωροφυλακὴ καθήκον ἔχει νὰ προλαμβάνῃ καὶ ἐξαλείψῃ τὴν
ληστείαν ἰδίως. Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι τὰ παρατηρηθέν-
τα παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν
προλαβουσῶν ἐποχῶν Κυβερνήσεις εἶχον κραταίαν στρατιωτι-
κὴν δύναμιν, δὲν ἔχουσι σχέσιν μὲ τὸ προκείμενον ζήτημα,
ἐπειδὴ, τῆς χωροφυλακῆς μόνης, ὡς εἴρηται, καθήκον ἐχού-
σης νὰ καταδιώκῃ τὴν ληστείαν, ἂν ἡ ὡς πρὸς ταύτην κατανα-
λισκομένη δαπάνη ἐλαττωθῇ, εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡδύ-
νατο νὰ ζητηθῇ ἐπαύξησης τῶν συντελούντων ἐξόδων πρὸς
διατήρησιν τῆς δημοσίου ασφαλείας.

Μηδισμῶς ὅμως ἐλαττώσεως γενομένης, ἡ ἐπαύξησης τῶν ἐ-
ξόδων θεωρεῖται ἀνάμυστος· καὶ ἐπειδὴ, ἂν δι' ἀνάγκης
τυχὸν ἀποκρούσεως ἐπιδρομῆς ἐχθρικής θεωρῇ ἀρμόδιον ὁ
Ὑπουργὸς ν' αὐξηθῇ ὁ τακτικὸς στρατός, δύναται νὰ προ-
καλέσῃ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν Νομοσχέδιον.
Ἐκτὸς τούτων, ὑπάρχοντος κατωτέρω ποσοῦ τινος δαπανημέ-
νου πρὸς περιθάλψιν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν τοῦ ἀγῶ-
νος, διατὶ νὰ μὴν ὀργανισθῶσιν αὗτοι, ἂν ὑπάρχουσιν ἀναγκαῖοι
εἰς στρατιωτικὸν σῶμα συντελοῦν πρὸς καταδίωξιν τῆς λη-
στείας, ἀλλὰ περιθάλψεις λαμβάνοντες, μὴδ' ὡς πολῖται, μὴδ'
ὡς στρατιῶται νὰ φαίνωνται; ἢ διατὶ νὰ λαμβάνωσι περί-
θελψιν τινὰ, μὴ ὑπαρχούσης ἀνάγκης αὐτῶν; Δὲν εἶναι ἀλη-
θές, ὅτι τὸ κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν ληστῶν τίμημα κατέπαυ-
σεν ἐπὶ τῶν προλαβουσῶν Κυβερνήσεων τὰς ληστείας, καὶ ἔ-
πρεπεν ὁ Κύριος Ὑπουργὸς νὰ γινώσκῃ διάταγμά τι Βασιλικὸν
προκλήθην, ὡς μνημεῖον ὑπὲρ ὑπαλλήλου τινὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐ-
σωτερικῶν Ὑπουργείου, ὅστις ἐρεῦρε τὰ μέτρα καὶ τοὺς συν-
δυασμούς, δι' ὧν ἡ ληστεία ἐξέλειπε, καὶ οὐχὶ νὰ λέγῃ, ὅτι
ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ θέλουσιν ἀποδειχθῇ αἱ πρὸς ἐξαλείψιν
τῆς ληστείας γενομένης δαπάναι, τὴν ὁποίαν καὶ ἀληθῆς ἂν
υποθέτωμεν, δὲν πρέπει, δι' αὐτὸν κυρίως τὸν λόγον, νὰ πα-
ραχωρήσωμεν ἤδη τὴν περὶ τῆς πρόκειται ποσότητα τῶν 120
χιλιάδων δραχμῶν· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς ἐξαλείψεως τῶν

ληστῶν ἐπεκαλέσθη ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐκ
τῶν διαφόρων τῆς Ἑλλάδος τμημάτων Γερουσιαστῶν· ἐγὼ δ-
μως ἀντιπαρῆναι, εἰς μηδὲν τμήμα τοιοῦτον ἀνέκων, ὅτι
ἐκτὸς τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἡ ληστεία καταμα-
στίζει τὴν κοινωνίαν τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ται-
ἀρῶς δαπάνης καταναλισκομένης. Περαιῶν δ' ἐπὶ ταύτης
τὸν λόγον μου, προστίθηναι, ὅτι διὰ τῆς λέξεως, μυστικά ἐ-
ξόδα, προκρινόμενος λαλήσας, δὲν ἐνόησα τὰ ἀπόκρυφα, ἀλλὰ
τὰ μὴ ὑπὲρ ὀρισμένων προσώπων διατιθέμενα.

Εἰς τὰ περὶ στρατοῦ παρὰ τοῦ ἡδὴ ἀγορεύσαντος λεγθέν-
τα ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς ἀντιπαρετήρη-
σεν, ὅτι κατὰ τὸ 1843 ἔτος, ἑκάστος λόχος τῆς ὁροφυλα-
κῆς, συνιστάμενος πρότερον ἐξ ἀνδρῶν 60, περιορίσθη εἰς 40,
καὶ ὅτι ἡ χωροφυλακὴ ἐξ ἀνδρῶν 1350, περιορισθεῖσα εἰς
1000, ἐκτελεῖ σήμερον καθήκοντα ὑπηρεσίας ἀστυνομικῆς,
τῆς ὁροφυλακῆς μόνης τοῦς ληστὰς καταδιωκούσης.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν
Στρατιωτικῶν ἀγορεύσαντος, ὅτι, ἂν ἡ ὁροφυλακὴ πρὸς καταδί-
ωξιν τῶν ληστῶν τὴν χωροφυλακὴν ἀνεπλήρωσε, τὸ προσωπικόν
ταύτης ἔπρεπε, κατ' ἀνάγκην νὰ μειωθῇ, καὶ ὅτι αἱ περὶ ἀπο-
στασιῶν παρὰ τινος τῶν προλαλῆσάντων λεγθεῖσαι παρατηρή-
σεις, δυναμένου τοῦ Ὑπουργείου νὰ δαπανᾷ κατ' ἰδίαν, ἐν πε-
ριπτώσει ἀποστασίας, δὲν ἔπρεπεν αἱ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν
ἀναγκαιοῦσαι δαπάναι νὰ συμπεριληφθῶσι μὲ τὰς περὶ ὧν πρό-
κειται ἤδη, ἀντιπαρετήσεν ὁ ὑπαικιντόμενος Γερουσιαστὴς, ὅτι
ἡ ποσότης τῶν πρὸς δημόσιον ἀσφάλειαν 120 χιλιάδων δραχ-
μῶν, πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς κατέστη δυνατόν
νὰ μεταιωθῶσιν αἱ μελετώμεναι τελευταίως νὰ λάθωσι χώραν
ἀποστασίας.

Εἶναι ἀληθές, εἶπεν ἄλλος, ὅτι οὐδὲ ζωοκλοπῇ, οὐδὲ λη-
στείᾳ ὑπάρχουσι σήμερον ἐν Πελοποννήσῳ, καθότι αἱ ἄλ-
λοτε λησταὶ καὶ ζωοκλέπται, διορισθέντες ἐπιστάται εἰς δημο-
σίους προσόδους, ζῶσιν ἡσύχως ἐν σταθερᾷ μεσημερίᾳ, διαρ-
πάζοντες τὸν δημόσιον πλοῦτον. Εἶναι ἀληθές πρὸς τοῦτοίς,
ὡς ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἐπὶ
τῶν προλαβουσῶν Κυβερνήσεων συμμορίαὶ ληστῶν μὲ ἀνα-
πεπταμένας σημαίας κατεμάστιζον τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν.
Αἱ τοιαῦται ὅμως ληστείαι ὑπῆρχον, πρὶν λάθῃ σύστασιν τὸ
Σῶμα τῆς χωροφυλακῆς, ἡ μόρφωσις τοῦ ὁποίου περιέστειλε
τὴν ληστείαν ἀμέσως. Κατὰ δὲ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα δὲν

εἶναι ἀληθές, ὅτι κατέπαυσεν ἡ ληστεία, ὡς ἀποδείκνυται ἀπὸ ἐγγράφων τι ἐπίσημον τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Μεσσολογίῃ Πρωτοδικῶν. Ἀναγνούς δ' αὖτως τὸ ἐγγράφον τοῦτο προσέθηκε τὰ ἐξῆς:

Πιστεύω, ὅτι ζητῶν ἐνοπλὸν δύναιμι ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν δὲν εὕρισκε τοιαύτην. Τοῦτο ὅμως προέρχεται ἀπὸ τὴν πρὸς διευκλύνειν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ἀποστολὴν τῆς ἐνόπλου δυνάμεως.

Τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ εἰπόντος, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὴ τὰ περὶ ἐνόπλου δυνάμεως λεγόμενα παρὰ τοῦ ἀγορεύοντος, καὶ προκαλέσαντος αὐτὸν νὰ γνωστοποιήσῃ παρὰ τὸν ἄνθρωπον ἕνα τοῦλάχιστον ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὅποιον ἐστάλη ἐνοπλὸς δύναιμι, πρὸς διευκλύνειν δημοτικῆς ἐκλογῆς, ἀπήντησεν οὗτος, ὅτι ἄλλοτε θέλει υποβάλλει τὰς περὶ τοῦ προκειμένου ἀποδείξεις, καὶ ἐτελείωσεν τὸν λόγον του, εἰπὼν, ὅτι καὶ αὐτὸς, ὡς καὶ τις τῶν προλαλήσαντων συνετέλεσε πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ληστείας, ὑπουργοῦντος τοῦ Κυρίου Θεοχάρη, καὶ μόλις 10—20 χιλιάδων δραχμῶν δαπανομένων κατ' ἔτος πρὸς διατήρησιν τῆς δημοσίας ασφαλείας, καὶ ὅτι εἶναι ἀνάρμοστον, Συντάγματός ἤδη ὑπάρχοντος, νὰ παραχωρῆται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀνωτέρα ποσότης χρημάτων.

Τοιαύτη ἐπὶ τῶν προλαβούσων ἐποχῶν ὑπῆρχεν ἀσφάλεια, ἀπήντησεν ὁ ὑκαινιτόμενος παρὰ τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, ὥστε ἐν μὲν τῇ Πυλῇ, διατελοῦντος τοῦ προλαλήσαντος Διοικητοῦ, λησταί, ἐνὶ τῇ πρῶτῃ τῆς πρωτευούσης τῆς ἑπαρχίας ταύτης εἰσερχόμενοι, ἐφόνευον τοὺς ἡσυχούς πολίτας, ἐν δὲ τῇ Κορινθίᾳ μύρια ἐπράττοντο κακούργηματα.

Ὅλη ἡ δοῖα, εἶπεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, πρέπει ν' ἀποδίδηται εἰς τὸν Κύριον Πρωθυπουργόν, ὡς μόνον, δι' ὧν ἔλαθε μέγρων, περισσεύοντα καὶ σχεδὸν καταπαύσαντα τὴν ληστείαν. Ἀπαντῶν δὲ εἰς τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντα εἰπόντα, ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ αἱ δημοσίοι πρόσδοι διαρκάζονται ἀναφανδὸν παρ' ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρχον ἄλλοτε λησταί, καὶ ἤδη ἐπιστάται διορισθέντες ἀπέχουσι ληστρικῶν κατὰ πολιτῶν πράξεων, παρατηρῶ, ὅτι ὅσον οὕτως θέλουσι προσαχθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν αἱ ἀποχρῶσαι καὶ ἀναμφίλεκτοι ἀποδείξεις τοῦ ἐναντίου.

Μετὰ ταῦτα ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ἡ πρὸς ἀμοιβὴν τῶν φονεόντων ληστὰς γενομένη δαπάνη δὲν διδεται ἀνευ τινος

ἐξελέγξως, ὡς τινες παρετήρησαν, ἀλλὰ κατὰ Διάταγμα Βασιλικόν, φονευομένου ληστοῦ τινος, πρωτόκολλα συντασσόμενα ἐν μὲν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Διοικητοῦ, ἕτερον δὲ παρὰ τοῦ Μοιράρχου, πέμπονται παρ' ἀρμοτέρων εἰς τὰς προϊσταμένας αὐτῶν Ἀρχάς, τοῦτέστιν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ὑπουργεία, τὰ δὲ πρωτόκολλα ταῦτα προσδιορίζουσι καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν, καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ὁ ληστὴς ἐρονεύθῃ, καὶ τὴν τάξιν, εἰς ἣν ἀνήκει οὗτος, καὶ τὸ πρόσωπον ὃν οὐ ἐρονεύθῃ κατὰ συνέπειαν δὲ υποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα τὸ πρὸς χορήγησιν τῆς ἀρμοδίας ἀμοιβῆς διάταγμα, καὶ ἐπομένως τὸ Συνέδριον, ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ περὶ ὧν εἴρηται ἐγγράφα ἐξελέγει λεπτομερῶς τὴν διαχείρησιν τοῦ πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν Κεφαλαίου. Τὰς ἐπὶ τῶν προλαβούσων Κυβερνήσεων πρὸς δημοσίαν ἀσφάλειαν δαπάνας δὲν γινώσκω, οὐδ' ἀνάγκην ἔχω νὰ μάθω· διατελέσας ὅμως Διοικητὴς ἐπὶ τῶν ἐποχῶν ἐκείνων, παρατηρῶ, ὅτι οἱ λαοὶ παρονοοῦντο τότε πικρῶς, διὰ τὰς ἐκ τῶν Μεταβατικῶν Συναρτήσεων προερχομένας εἰς αὐτοὺς δαπάνας, καὶ δι' ὅσα καθηνάλισκον, ὅτε διωρίζοντο ἑθνοφύλακες, καὶ ἠναγκάζοντο ν' ἀντικαταστήσωσιν ἑαυτοὺς, δι' ἄλλων, ἰδίαις δαπάναις, καίτοι, ὡς ἔλεγον, δυσφορήτους εἰς τὸ Ταμεῖον, εἰς τὸ δημοσίον ἀπέτινον φόρους, καὶ ὅτι ἡ χωροφυλακὴ, ἐπαρκέουσα μόλις εἰς τὴν μεταφορὰν ὑποδικῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς λοιπῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας, ἂν δὲν αὐξηθῇ κατὰ τὸ ἡμῶς, οὐδέποτε θέλει δυνηθῇ νὰ συντελέσῃ πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ληστείας.

Ἐξήλθομεν, εἶπεν ἄλλος, τοῦ προκειμένου, περιπλανηθέντες εἰς ἐξιστορήσεις ληστρικῶν ἐποχῶν καὶ ἂν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, δὲν θέλει φθάσει βεβαίως εἰς πέρας, κατὰ τὸ μένον εἰσέτι μικρὸν χρονικὸν διάστημα τῆς ἐνεστώσης Συνόδου. Περιοριζόμενος λοιπὸν εἰς τὴν οὐσίαν, παρατηρῶ, ὅτι δὲν πρόκειται, εἰμὴ ν' ἀποφανθῇ τὸ Σῶμα, ἂν παραδέχεται τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ποσότητος τῶν 120 χιλιάδων δραχμῶν ὅτι προκειμένου περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς ἰδιοκτησίας τῆς τιμῆς καὶ τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν δὲν πρέπει νὰ φαινώμεθα φειδωλοὶ, μὴ χρησθέντες εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν καταλλήλα μέσα· ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ φειδώμεθα μόνον τῶν δημοσίων χρημάτων ἐπὶ τοῦ προκειμένου, στεριζόμενοι εἰς τὴν ὁμολογίαν τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι λείψανα μόλις ληστείας ὑπάρχουσιν ἤδη κατὰ τὴν Δυτικὴν

Ἑλλάδα, καὶ ἐντεῦθεν θεωροῦντες, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀναγκαι-
οῦσα πρὸς τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν ὁλόκληρος ἡ ποσότης τῶν
περὶ ὧν εἴρηται 120 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδ' ἡ
ἐπιτροπὴ ἐξηγεῖται, οὐδ' ὁ ὑποβληθεὶς σήμερον τὴν περὶ ἐλατ-
τώσεως τῆς δαπάνης ταύτης εἰς 60 χιλ. δραχμῶν τροπολο-
γίαν ὠριτυμένως ἐξέφρασε, παρατηρῶν, ὅτι παραδέχεται τὴν
τελευταίαν ταύτην τροπολογίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ θεωρη-
θῶσιν ὡς νόμιμοι μὲν, αἱ μέχρι τοῦδε λαβοῦσαι χώραν δαπά-
ναι, διὰ τὸ νὰ μὴν ἀποδείξωμεν ἐκ τούτου μετατρέποντας τὴν
καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἤδη περὶ αὐτῶν θέσεις εἰς τὸ Ἰπουργεῖον
πιστώσεις ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, νὰ ὑπολογισθῇ δὲ ἡ πο-
σότης τῶν 60 χιλ. δραχμῶν ἀναφορικῶς εἰς τοὺς μέχρι τέλους
τοῦ ἐνεστώτος ἔτους μένοντας δύο μῆνας.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος μετὰ ταῦτα, ὅτι ὁ λαὸς, ὅπως
καὶ πρότερον, ὑπάρχει καὶ ἤδη ὑποβεβλημένος εἰς τὰ αὐτὰ
τῶν ἔθνοφυλάκων βῆρη, καὶ τοῦ ὑποβληθέντος τὴν εἰρημένην
τροπολογίαν γνωμοδοτήσαντος νὰ καταργηθῇ ὁ περὶ ἔθνοφυλά-
κων Νόμος, καὶ τότε ὑπ' αὐτὸν τὸν ὅρον νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸ
Ἰπουργεῖον ὁλόκληρος ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητούμενη παρ'
αὐτοῦ ποσότης, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς προσέθηκεν, ὅτι
καὶ πεντακόσαι χιλιάδες δραχμῶν, ἂν χορηγηθῶσιν εἰς τὸ
Ἰπουργεῖον, ἄπασαι διὰ Β. Διαταγμάτων θέλουσιν ἀποδειχθῇ
κατανάλωθαι, καὶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ συγχωρεῖ τὴν ἐν τῇ
ἐκθέσει αὐτῆς γνωμοδότησιν μετὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν παρὰ τοῦ
πρώτου ἐπὶ τοῦ προκειμένου λαβόντος τὸν λόγον τροπολογίαν.

Μηδενὸς ἄλλου παρατηρήσαντός τι, τῆς τροπολογίας ταύ-
της εἰς μυστικὴν ψήφοφορίαν τεθείσης καὶ μὴ γενομένης δε-
κτικῆς διὰ ψήφων 21 κατὰ 16, ὁ Κύριος Πρόεδρος ἐκήρυξεν,
ὅτι ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ πρὸς δημό-
σιον ἀσφάλειαν ὑπολογιζόμενον Κεφάλαιον τῶν δραχμῶν 120
χιλιάδων.

Ἀναγνωσθεῖσης ἐπομένως τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ
τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 1. κεφ. I'. ποσού, τῶν πρὸς περίθαλψιν
παλαιῶν στρατιωτικῶν προσδιοριζομένων δραχ. 50,000, ἐν
τῶν μελῶν τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι ἡ δα-
πάνη αὕτη ἐγένετο ἤδη καὶ μάταιον ἤθελεν εἶσθαι νὰ διῃσχυ-
ρισθῇ τις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περὶ αὐτῆς ὅτι ὅμως ὁ Κύριος
ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργῶν ὥρκει νὰ αἰσθῆται τὴν ἀπό-
φασιν τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, καθ' ἣν ἡ δαπάνη αὕτη
περιορίσθῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ πα-

ρελθόντος ἔτους, ἐπὶ μόνου τοῦ ἔτους τούτου, καὶ τὴν ὅποιαν
σιμωπήσας ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουργῶν ἀπέδειξεν, ὅτι
περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι, ἂν οἱ στρατιῶται οὗτοι ὑπάρχουσιν ἀναγκαι-
οῦσαι πραγματικῶς, πρέπει νὰ σχηματισθῶσιν εἰς Στρατιωτι-
κὸν σῶμα, δι' ὁρισμένης διοργανώσεως, καθότι ἄλλως προσβάλ-
λεται ὁ στρατιωτικὸς αὐτῶν χαρακτήρ.

Τὸ Ἰπουργεῖον, ἀπάντησεν ὁ Κ. ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Ἰπουρ-
γῶν, οὐδέποτε εἶπεν, ὅτι παρεδέξατο τὴν εἰρημένην ἀπόφασιν
τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστώ-
τος ἔτους ὑπέβαλεν εἰς τὰς Βουλὰς τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρή-
σεως τοῦ στρατιωτικοῦ τούτου σώματος, αἵτινες δὲν ἐπὶ ἀνέ-
κον ἀντιρρήσεις, ἐκτός μόνως τῆς Βουλῆς, παρατηρησάσης,
ὅτι πρέπει νὰ ὑποβληθῇ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον ἔτος, τὸ
ἀπαιτούμενον πρὸς ὑπαρξίν τοῦ τοιούτου στρατιωτικοῦ σώμα-
τος Νομοσχέδιον, τὸ δὲ Ἰπουργεῖον ὑπεσχέθη, ὅτι θέλει φρον-
τίσει νὰ ὑποβάλῃ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἐν τοιαύτῃ ἀρμοδίᾳ
ῶρα, ὥστε νὰ μὴν ἐκφράσῃ τοῦ λοιποῦ, ὅτι ἡ δαπάνη ἐγένετο,
καὶ κατ' ἀνάγκην ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιψηφισθῇ. Ὅτι τὸ Ἰπουρ-
γεῖον τὴν ἀνάγκην ἀναγνωρίζον καὶ μὴ ἀνεχόμενον εἰς μάτην
νὰ κατανάλωσκονται τὰ δημόσια χρήματα, διετήρησε τὸ σῶμα
τούτο, συγκείμενον ἐξ 141 ἀνδρῶν, 70 τοῦτέστιν Ἀξιωματι-
κῶν, καὶ ἰσαριθμῶν στρατιωτῶν, ἂν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦ-
τον δὲν μετ' ἀντιρρήσεων ἢ μνήμη· ὅτι οἱ περὶ ὧν πρόκειται Ἀξιο-
ματικοί, ἂν προσκολληθῶσιν εἰς τὰ ὑπάρχοντα διοργανισμένα
στρατιωτικὰ ἢ ἄλλα σώματα, θέλουσι καταταγθῇ ὡς ἄπλοι
στρατιῶται καὶ οὕτως ἡ στρατιωτικὴ ἀξιοπρέπεια καταστρέ-
φεται. Τὴν δὲ παρατήρησιν ταύτην θεωρῶ ἀναγκαίαν, καθότι
τὰ Βουλευτικὰ Σώματα ἔχουσι μείζον καθῆκον νὰ φροντίζωσι
περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς στρατιωτικῆς ἀξιοπροπέπειας. Δὲν εἶ-
ναι δὲ ἀληθές, ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἀγωνισταὶ προσβάλλονται λαμ-
βάνοντες περιθάλψεις ἴσας κατὰ ποσὴν μετὰ τοὺς συγκαταλεγ-
μένους ἤδη μετ' αὐτῶν στρατιώτας, καθότι ἐπὶ ἐποχῶν ἄλλων,
ἐπὶ τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ π. χ. ἀποστασίας, ἡ Κυβέρνησις, ἀπευθυ-
θεῖσα εἰς τοὺς παλαιούς στρατιωτικούς, προσεκάλεισεν αὐτοὺς
νὰ καταγραφῶσιν ἐν τῷ αὐτῷ καταλόγῳ, ἀνεὶ διαιρέσεως τά-
ξεως ἢ βαθμοῦ, ἐκ πατριωτισμοῦ δὲ ὁρμώμενοι παρουσιάσθη-
σαν 400 ἀγωνισταί, καὶ ἐνῶ μετὰ τούτων ὑπῆρχον ἀπὸ τοῦ
ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ, καταλογίσθησαν ἁ-
παντες ἐν τῇ αὐτῇ τάξει, χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ θεωρήσωνται, ὅτι ἡ
ἀξιοπρέπεια τῶν προσβάλλεται.

Καί τὴν ἀνάγκην, παρετήρησεν ἄλλος, ἀναγνωρίζομεν καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς στρατιωτὰς χρέη τοῦ ἔθνους· ἀλλὰ τὸ καλὸν οὐκ ἔστι καλὸν, ἐὰν μὴ καλῶς γένηται· καὶ ἐπομένως μὴ συμμορφωθέντος τοῦ Ὑπουργείου μὲ τὴν περὶ παρατάσεως τοῦ Σώματος τοῦτου ἀπόφασιν τῶν Βουλῶν, παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα, καθότι γίνεται δαπάνη χωρὶς νὰ εἰσχυθῇ περὶ τὸ ἀπαιτούμενον Νομοσχέδιον. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἀρχὴν Γάλλου τινος περιδόξου Συγγραφέως Μπενιαμὲν Κωνσταντ ὀνομαζομένου, ἡ Κυβέρνησις, παραβιάζουσα τὸν Νόμον, τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὑπαρξὶν καταστρέφει, παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν ὅρον τοῦ νὰ μὴ λαμβάνουσι χώραν τοῦ λοιποῦ τοιαῦται παρανομίαι ἐπιφέρονσαι καιρίαν πληγὴν εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ἀναγνωρίζω τὰς ἐκδουλεύσεις, παρετήρησεν ἄλλος, ἀλλ' ἡ περιθάλψις πρέπει νὰ διακρίνεται ἀπὸ τὸν μισθὸν τῆς ὑπηρεσίας· ἐπειδὴ δὲ οἱ Νόμοι δὲν πρέπει ν' ἀφαιρῶσιν ὀλίγα τινα ἄτομα, ἀλλὰ νὰ ὑπάρχωσι γενικοί, καὶ μόνον 141 ἀγωνισταὶ δὲν ὑπάρχουσι, θεωρῶ ἀναγκασίον νὰ προκληθῇ Νομοσχέδιον, κανονίζον τὴν ὥς πρὸς ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς ἀποδοτέαν περιθάλψιν, καθότι ἄλλως ἀντὶ εὐχῶν, κατέραι συμβαίνουσιν, ὀλίγων μὲν τρεφομένων, τῶν δὲ λοιπῶν μηδὲν λαμβανόντων ἐκ τῶν δημοσίων πόρων· εἰς δὲ τὸν δυνάμενον ν' ἀντιτείνει, ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἐπαρκεῖ νὰ περιθάλψῃ τοὺς ἀγωνιστὰς ὅλους, ἀντιπαραιτῶ, ὅτι προτιμώτερον εἶναι τὰ ὀλίγα νὰ διαμερίζωνται μεταξὺ ὅλων, παρὰ νὰ δίδωνται εἰς τινες μόνον, καὶ οὕτως εἰς τοὺς λοιποὺς νὰ συμβαίνει ἀδίκημα.

Ἀντιπαραιτῶντος δὲ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ περιθάλψις αὕτη οὐδέποτε ἐδόθη διαρκῶς εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα, ἀλλ' εἰς τινὰ μὲν ἐπὶ 5 ἢ 6 μῆνας, εἰς τινὰ δὲ μετὰ ταῦτα, τῶν πρώτων εἰς δημοσίαν τινα ὑπηρεσίαν διοριζομένων, ἀπάντησεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι τὰ ἔθνη ἀναλαμβάνοντα τὸ δικαίωμα τοῦ κυβερνεῖσθαι ἀφ' ἑαυτῶν, ἐπιφέρουσι πάντοτε ἐλάττωσιν καὶ οὐχὶ αὐξήσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, καθότι ὁ ἀναγνωρίζων λαὸς τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα ἀναγνωρίζει τοὺς Νόμους, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ καυπαχθῇ εἰς αὐτοὺς διὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ἐπειδὴ δὲ, ἔχοντες Σώματα Χωροφυλακῆς καὶ Ὀροφυλακῆς, καθήκον ἔχοντα νὰ καταδιώκωσι τὴν ληστείαν, καὶ παραχωρήσαντες 120 χιλ. δραχμῶν, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀναγνωρίζομεν, ὅτι οἱ στρατιῶται τῆς γραμμῆς δὲν ὑπηρετοῦσιν εἰς τοιαύτης ἀνάγκης,

παρατηρῶ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μιμώμεθα τὴν πολυτέλειαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν κανονισμῶν καθ' ὅλα, καὶ ὅτι ἀντὶ οἱ στρατιῶται νὰ διαμένωσιν εἰς τὰς πόλεις, ἀναγκαιότερον εἶναι νὰ ἀναπνεύωσι τοὺς εὐκραεῖς τῶν ὄρεων ἀέρας, καταδιώκοντες τὴν ληστείαν, καὶ οὐχὶ ν' ἀσχολῶνται μόνον εἰς ἀπλὰ στρατιωτικὰ ἐξελλίξεις. 1.) διότι ἡ φύσις τοῦ τόπου μας χορηγεῖ εἰς τὸ ἔθνος προμαχώνας, πρὸς ἄλλων, ἀναπληροῦντες τὴν τέχνην, 2.) διότι δὲν φοβούμεθα ἐπιδρομὴν πολεμίων, ὥς περιφρουρούμενοι ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τῶν κρατικῶν Συμμάχων δυνάμεων. Διὰ τούτους λόγους λοιπὸν τούτους γνωμοδοτῶ, ὅτι εἶναι ἀρμόδιον νὰ περιορισθῇ ἡ ποσότης τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἐπειδὴ ὀλίγοι μόνον Χωροφυλακῆς δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι πᾶν κακούργημα, ὥς τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως περιεργαζομένης τὰ διάφορα μέρη τοῦ Κράτους καὶ διὰ τῆς παρουσίας αὐτῆς περιστελλούσης τὰς κακὰς πράξεις.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι δὲν δύναται νὰ υποβληθῇ Νομοσχέδιον πρὸς διοργάνωσιν τοιοῦτου Σώματος, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ὑπάρχουσι πάντοτε τὰ αὐτὰ πρόσωπα, ἀπάντησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, ὅτι οὐδέποτε τὰ στρατιωτικὰ σώματα σύγκεινται διαρκῶς ἀπὸ τὰ αὐτὰ ἄτομα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μέλλουσα νὰ υποβάλῃ τὸ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχέδιον, θέλει ἀποδείξει, πῶς σκέπτεται περὶ τῆς διοργανώσεως ταύτης, καὶ ὅτι ἤδη πρόκειται μόνον, περὶ τῆς περιθάλψεως παλαιῶν στρατιωτῶν, περὶ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Γερουσία.

Μηδελιᾶς ἄλλης παρατηρήσεως γενομένης, ἡ Γερουσία παριδεξατο τὸ Κεφάλαιον τῆς πρὸς περιθάλψιν παλαιῶν στρατιωτῶν δαπάνης τῶν 50,000 δραχμῶν.

Ἀναγνωσθεῖσαι μετὰ ταῦτα ἡ ἐπὶ τοῦ ἀρ. 2 τοῦ περὶ Λοιμοκαθαρτηρίων Κεφ. Δ. γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Γερουσία παρεδεξατο.

Ἀναγινώσκεται ὕστερον ἡ ἐπὶ τοῦ Κεφ. Π'. ἀρ. 2 γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς. Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι αὕτη ἀφορᾷ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται ἤδη ἡ Γερουσία ν' ἀποφανθῇ, τὰ περὶ ὧν πρόκειται βουθήματα, παρετήρησεν ἄλλος, δὲν ἀπονέμονται πραγματικῶς εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας, ἐνῶ πρέπει αἱ περιθάλψεις νὰ μὴ χορηγῶνται κατὰ προτίμησιν τῶν προσώπων, ἀλλὰ ν' ἀφαιρῶσιν ἐν γένει τοὺς ἐνδεεῖς, καθότι ἄλλως καθίστανται σκανδαλώδη. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ὄρανα καὶ αἱ χεῖρες, εἰς τὰς χορηγοῦνται περιθάλψεις τοιαύ-

ται, ἂν εἰγίνωσκον, ὅτι ἀπεστηρήθησαν αὐτῶν ἐνδεεῖς ἄλλοι, δὲν ἤθελαν τὰς δεχθῆ, καὶ ὡς ἡ πείρα ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπέδειξεν, τοιαῦται περιθάλψεις δὲν ἀρμύζει νὰ δίδωνται, γνωμοδοτῶ νὰ μὴν ὑπάρξῃ τοιοῦτον Κεράλαιον ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ.

Παρατηρήσαντος ἄλλου, ὅτι αἱ μὲν 60 χιλιάδες νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νόμιμοι μέχρι τοῦδε, διὰ δὲ τοὺς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους μένοντας δύο μῆνας, νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ποσότης τῶν 10 χιλιάδων δραχμῶν, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς μειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, συνεζώνοντο μετ' αὐτοῦ ἐν τῶν μελῶν ταύτης, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ γνωμοδότησις τοῦ προσαγορεύσαντος. Ἀπαντήσας δὲ ὁ Κύριος Πρωθυπουργός, ὅτι προσεγγιζούσης τῆς ἐορτῆς, τῶν Χριστοῦ Γεννῶν μέλλει νὰ περιθάλψῃ πολλοὺ, ἐνδεεῖς, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἐπαρκεῖ τὸ ἐκ τῶν 10 χιλ. δρ. ἀνάλογον, ὡς πρὸς τοὺς μένοντας μῆνας πρὸς, προσέθηκεν, ὅτι τὸ πλείστον τοῦ Κεράλαιου τῶν περιθάλψεων χορηγεῖται διὰ Βασιλ. Διαταγμάτων εἰς ἀνθρώπους ἑκατοντάδας χιλιάδας ταλλήρων δαπανήσαντας ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος, καὶ σήμερον στερουμένους τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν, καὶ ὅτι δὲν δύναται ἤδη ν' ἀναγγείλῃ τὰ ὀνόματα τούτων ἐπιφυλαττόμενος νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδια, ὅπως παρχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς Συντάξεις τακτικά.

Τεθεῖσα ἐπὶ τέλους εἰς ψηφορίαν ἡ γνωμοδότησις τῆς μειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἐγένετο δεκτὴ, διὰ ψήφων 21 κατὰ 16, καὶ παρεδέξατο ἡ Γερουσία τὸ Κεράλαιον τῶν πρὸς βοήθειαν δυστυχῶν 60,000 δραχ. θεωρήσασα τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐκφρασιν ἀπλῆς εὐχῆς ἀφορώσης τὸ μέλλον.

Προσδιορίσας ἐπὶ τέλους ὁ Κ. Πρόεδρος τὴν ἐπιούσαν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ τρέχοντος ἔτους Νομοσχεδίου, ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1846, ἡμέρας Παρασκευῆς.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ὁρξαμένην τὴν Συνεδρίαν κατὰ τὴν 10 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἡμερησία διάταξις ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1846 συζήτησεως.

Ἀρχεῖται ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπενηγθειῶν παρατηρήσεων, ὡς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἀναγινώσκεται τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκθέσεώς τῆς.

Ὁ Ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν, ζητεῖ νὰ πληρορηθῇ εἰς τὴν στρεφόμενη ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξέθεσιν, ὅτι ἡδύνατο νὰ προκύψῃ ἐλάττωσις εἰς 700,000 δραχ. ἂν, ὡς λίγη ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐσυζητήτο ἐγκαίρως ὁ προϋπολογισμός, διὰ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὅψιν τοῦλάχιστον διὰ τὸ ἐξῆς τὰς παρατηρήσεις τῆς Γερουσίας.

Εἰς τῶν Γερουσιαστῶν ἀπαντᾷ, ὅτι βεβαίως ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τόσον βραχὺ χρόνον διάστημα δὲν ἔδύνατο νὰ ἐξετάσῃ ὁρισμένως τὰ κεράλαια, ἐρ' ὧν ἡδύνατο νὰ γένῃ ἐλάττωσις, μήτε νὰ προσδιορίσῃ θετικῶς, ἂν 700, ἢ καὶ περισσοτέρων χιλιάδων δραχμῶν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ οἰκονομία, δι' ὃ προσεκάλεσε μόνον τὴν προσοχὴν τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, εἰς τὴν ὁποῖον ὅπως, ἂν διαστάξῃ περὶ τῆς ἀκριθείας τῆς παρατηρήσεως ταύτης, ἐκθέτει τὰ ἐξῆς.

1) Σώμα ἐπιτελῶν δὲν ὑπάρχει, οὔτε αἱ ἐργασίαι τῶν ἀξιωματικῶν τούτων εἶναι προσδιορισμέναι.

2) Τὸ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1843 ὀργανικὴν διάταγμα ὀρίζει τρία φρουραρχεῖα καὶ ἤδη διατηροῦνται 8, ὥστε αἱ θέσεις αὐταὶ δὲν εἶναι νομοθετημέναι.

3) Κατὰ τὸν ὀργανισμόν τῶν στρατοδικείων καὶ κατὰ τὸ καταστατικὸν διάταγμα αὐτῶν, μόνον οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἀντεισηγηταὶ καὶ οἱ γραφεῖς μένουσι διαρκεῖς, κατὰ δὲ τὸν προϋπολογισμόν προστίθενται καὶ οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Β. Ἐπίτροποι αὐτῶν ὥστε ἀντὶ νὰ δαπανῶνται κατὰ τὸ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1843 κατατακτικὸν διάταγμα δραχ. 29,120, δαπανῶνται κατὰ τὸν προϋπολογισμόν δραχ. 46,292.

4.) Εἰς τὸ μηχανικὸν σῶμα εἶναι πλεονάζοντες αξιωματικοί· καὶ ἐνῶ εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῶσι καὶ ὅλαι αἱ γεωμετρικαὶ καὶ μηχανικαὶ ἐργασίαι τοῦ Κράτους, ὥστε νὰ ἐλαττωθῇ ἡ δαπάνη τῶν γεωμέτρων καὶ ξένων ἀρχιτεκτόνων, δαπανᾷ καὶ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, διὰ τὰς τελευταίας τάξεις ἐργασίας, δραχ. 26,668, ἐνῶ ἡ δαπάνη αὕτη ἔπρεπε νὰ ᾔναι ἐνωμένη καὶ οὐχὶ χωρισμένη πρὸς ζημίαν τοῦ Δημοσίου.

5.) Ἡ ἀργία καὶ διαθεσιμότης τῶν αξιωματικῶν πρέπει νὰ γίνῃ διὰ νόμου, ὅστις νὰ ὁρίξῃ τὰς περιστάσεις, ἄλλως ἑκαστον Ἰπουργεῖον θέλει θέσσει, κατὰ τὸ δοκοῦν, εἰς ἀργίαν καὶ διαθεσιμότητα τοὺς αξιωματικούς καὶ τοὺς ἀντικαθιστᾶ διὰ νέων προβιβαζομένων, ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἐκπαιρον καὶ τελευταῖον εἰς περὶ αὐτοῦ τὸ Στρατιωτικὸς κλάδος. Καὶ σήμερον, ὡς πληροφοροῦμαι, εἶναι ἐπέκεινα τῶν 80 αξιωματικῶν εἰς ἀργίαν.

6.) Τὸ Σῶμα τῆς χωροφυλακῆς πρέπει νὰ συνάδῃ μὲ τὸν προορισμὸν του, δηλαδὴ νὰ λαμβάνεται παρὰ τοῦ στρατοῦ, ἄλλως ἀντιβαίνει εἰς τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐσυστήθη.

7.) Ἡ μισθοδοσία τῆς ψάλλας, κατὰ τὸ ἔτος 1843, δὲν ὑπερέβαινε τὰς δραχμὰς 380,000. Ἐνῶ δὲ ἔπρεπε νὰ ἐλαττωθῇ, τασούτων ἀποδιδωμένων, καὶ τοῦ πλείστου μέρους τῶν φελλογυτῶν προικοδοτηθέντων, ἀνέβη ἤδη εἰς δραχμὰς 481,764.

Καὶ εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἂν ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ὁ Κύριος Ἰπουργός, μολοντί ὑπάρχουν πλὴν τῶν σημειωθέντων ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τ' ἀνωτέρω πολλὰ ἄλλα κονδύλια, ἐξ ὧν δύναται νὰ ἐπενεχθῇ σημαντικὴ ἐλάττωσις, δὲν θέλει εὖραι παράδοξον, ἀλλὰ μάλιστα πολλὰ μετρίαν τὴν παρατήρησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Κ. Ἰπουργός λέγει, ὅτι, ὡς πρὸς τὰ Φρουραρχεῖα, ἡ Κυβέρνησις ἐπερυλάχθη τὸ δικαίωμα νὰ διορίξῃ εἰς τὰς θέσεις, ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη, τοιαῦτα, πλὴν δὲ τούτου, τὰ ὑπάρχοντα σήμερον φρουραρχεῖα εὐρέθησαν ἀπ' αὐτὸν πλήρη, διότι ἂν καὶ ὑπῆρχε τὸ δίκταγμα τῆς 9 Ἰουλίου 1843, τὸ Ἰπουργεῖον Μαυροκορδάτου συνεπλήρωσε τὰς θέσεις ταύτας, ἅμα μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου.

Παρατηροῦν ἄλλοι, ὅτι πρῶτον τὸ Ἰπουργεῖον Μαυροκορδάτου δὲν διείπε τὰ πράγματα μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου, ἀλ-

λὰ, ὅτι ὁποιοῦνδήποτε ἦτο τὸ Ἰπουργεῖον, τοῦτο εἶναι περιττὸν νὰ θεωρηθῇ, ἐνῶ οὐχὶ περὶ προσώπων, ἀλλὰ περὶ ὑπηρεσίας μόνον ὁ λόγος. Ὑπάρχοντος δὲ διατάγματος, ἄλλα ὁρίζοντο, καὶ ἂν τυχὸν ἄλλο Ἰπουργεῖον ἤμικριν, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἐδικάσθη νὰ προῖξῃ ἄλλως, τὸ ἐκαστὸς δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀρχιερὸν δρῶν, ἀλλὰ νὰ ἐκπνέλῃ εἰς τὰ κανονισμένα.

Μετὰ ταῦτα εἰς τὸν Γερουσιαστὴν λέγει, ὅτι κατὰ τὴν χθεῖς γενομένην συζήτησιν ἐπρότεινέ τις, ὅτι ἡ Γερουσία δὲν δύναται νὰ κάμῃ λόγον περὶ μέλλοντος ἐξόδου, μήτε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνὸς ἔτους, νὰ συμπεριληφθῇ ἐξοδὸν τοῦ ἐπομένου καὶ τὴν παρατήρησιν ταύτην ἐδέχθη ἡ Γερουσία. Ἀλλ' εἴτε περὶ τοῦ μέλλοντος πρόκειται, εἴτε περὶ τοῦ παρελθόντος, τὸ ζήτημα εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ, καὶ διὰ νὰ βαδίσῃ σύμφωνα μὲ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἡ Γερουσίας, μήτε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δύναται νὰ συμπεριλάβῃ, μήτε νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξόδου τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἂν καὶ πραγματικῶς ἤθελεν ὑπάρχει πληρωτέον. Τὴν ἀρχὴν ταύτην καθιέρωσεν εὐτυχῶς καὶ ὁ Κύριος Ἰπουργός τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν, οἵτινες κατὰ τὰ 1846 ἰδόντες ἐλλείποντα αὐτοῖς τινὰ ποσά, πρὸς χορτὴν ἀναγκαιοῦντα τὸ 1845, ἐζητήσαντο παρὰ τῶν Βουλῶν συμπληρωτικὴν πίστωσιν, ἥτις καὶ ταῦς ἐδόθη. Ἡ δοθεῖσα αὕτη ἐγκρίσις παρὰ τῶν Βουλῶν καθιέρωσεν οὐχ ἥτιον τὴν τάξιν ταύτην, ὥστε ἀπαιτεῖται καὶ τώρα, ἂν ὠρεῖται εἰς λογιζομένον παρελθόντων ἐτῶν νὰ κάμῃ τοιοῦτον ἐξοδὸν τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, νὰ καθυποβάλῃ Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως.

Ἰποστηρικθείσης καὶ παρ' ἐτέρου τῆς προτάσεως ταύτης, ἀντιπαρστήρῃ ἄλλος, ὅτι δὲν ὑπάρχει τι κοινὸν μὲ τὸ χθεσινὸν ζήτημα. Χθες, συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1846, ἤθελόν τινες νὰ κάμωσι λόγον περὶ ἐξόδων τοῦ 1847, καὶ τοῦτο ἐθεωρήθη ἀκατάλληλον, ἀλλὰ σήμερον πρόκειται δι' ὀφειλόμενα κλεισμένων χρήσεων. Καθὼς καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων φέρονται ἐσοδα πάμπολλα κλεισμένων χρήσεων, οὕτω ἐπιτρέπεται καὶ παρελθόντων ἐτῶν μὴ προβλεφθέντα ἔσως, ἀλλὰ νόμιμα ἐξοδα νὰ συμπεριληφθῶσι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. Ἄν ὁ προϋπολογισμὸς εἴχῃ συνταχθῇ ἤδη, καὶ τὸ ἐξοδὸν ἐμελε νὰ γίνῃ, χωρὶς νὰ ἐμπεριέχεται

εἰς τὸν προϋπολογισμόν, τότε μόνον ἐπρεπεῖ νὰ ζητηθῇ συμπληρωτικὴ πίστωση.

Ἄλλος τις παρατηρεῖ, ὅτι ἐξοδα κλεισμένων χρήσεων λέγονται τὰ σημειωθέντα μὲν εἰς ἄλλον προγενέστερον προϋπολογισμόν, ἀλλὰ τὰ ὅποια τυχὸν δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ ἐξόδου τούτου οὐδεὶς ποτὲ λόγος ἐγένετο εἰς ἄλλον προϋπολογισμόν, ἀνάγεται δὲ εἰς παρελθούσας ἐποχάς, ἀπαιτεῖται νὰ ἀπαιτηθῇ εἰδικὴ συμπληρωτικὴ πίστωση.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λέγει, ὅτι ὁ ἐνιστάμενος ἐσύγχισε τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστὸς μὲ τὸ μέλλον. Περὶ τοῦ μέλλοντος βέβαια, ὡς ἀγνώστου, δύναται νὰ ᾔηται ἀκατάλληλος ἡ συζήτησις ἢ σημειώσεις, λόγου περὶ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐνεστώτος ἔτους· γινόμενου, ἀλλ' οὐχὶ ἐπίσης εἶναι ἀκατάλληλος καὶ ἡ ἐγγραφὴ ἐξόδου παρελθόντων ἐτών καθυστερούντος εἰσέτι. Ἐναντίον τῶν ὧσων μάλιστα παρητήρησάν τινες, ἂν μέρος μὲν τοῦ ἐξόδου τούτου ἐνημερυνέτο εἰς προλαβόντα προϋπολογισμὸν, δὲν ἐξήρκει δὲ τὸ σημειωθὲν ποσόν, τότε μόνον ἐδικαιούτο τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ζητήσῃ συμπληρωτικὴν πίστωσιν, καθὼς ἔκκμον τὰ Ὑπουργεῖα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τὰ ὅποια εἶχον προβλέψει μὲν ἐν ἐξοδῶν ἀναγκασίον τοῦ 1845, δὲν ἐδυνάθησαν δὲ νὰ προβλέψωσιν ἐντελῶς τὸ ποσὸν αὐτοῦ, καὶ διὰ ἀποπληρωμῆν ἐξόδου σημειωθέντος ἐν μέρει κατὰ τὸ 1845 δὲν ἐδύναντο νὰ κάμωσι πάλιν λόγον εἰς τὸν τοῦ 1846 προϋπολογισμόν, δι' ὃ καὶ ἐζήτησαν συμπληρωτικὴν τοῦ 1845 πίστωσιν. Ἀλλ' ἐνταῦθα πρόκειται περὶ ἐξόδου πραγματοποιηθεσμένου μὲν τὸ 1846, μὴ προβλεφθέντος δὲ εἰς ἄλλον τινὰ προϋπολογισμόν.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου, τόσοι ὑπάλληλοι καὶ τόσοι ἰδιῶται ἔχουσιν ἀποζημιώσεις ἀπαιτήσεις. Ὅταν αὗται ἐκκαθαρισθῶσι, διότι δὲν ἀνοίχθησαν εἰς τοὺς παρελθόντας προϋπολογισμοὺς πίστώσεις, δὲν ἐπεταί, ὅτι θέλουν ζητηθῇ εἰς τοὺς μέλλοντας;

Εἶπεν ὁ ἐνιστάμενος, ὅτι αἱ Βουλαὶ ἀμφότεραι ἐπιψήφισαν τὰς συμπληρωτικὰς πιστώσεις ἀπερῆναντο, ὅτι παρελθούσης χρήσεως ἐξοδὸν δὲν δύναται νὰ σημειωθῇ εἰς νέον προϋπολογισμόν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει οὕτως, διότι ἰδοὺ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ποσὸν τοῦτο.

Εἰς τῶν Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι δὲν συμμερίζεται μὲν τὴν γνώμην τοῦ ἐνισταμένου, ὅτι ἀπαιτεῖται συμπληρωτικὴ πίστωση καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σημειωθῇ ἐν ὑφελόμενον κεφάλαιον

εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἀλλ' ὅτι, καθὼς ἀνέρευν ὁ Κ. Ὑπουργός, διὰ καθυστερούντα; μισθοὺς ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν δύναται νὰ σημειωθῇ, ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν οὗτοι φέρωσι Διάταγμα περὶ τοῦ διορισμοῦ των καὶ τῆς μισθοδοσίας, καὶ ἀποδείξιν, ὅτι ἡ μισθοδοσία των τοῖς καθυστερεῖται.

Ὁ ἐνιστάμενος ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ ἀπαξ, νὰ μὴν ἐμπεριλαμβάνῃ ὁ προϋπολογισμὸς ἄλλα ἐξοδα, παρὰ τὰ τῷ τρέχοντος ἔτους. Δὲν συμφωνεῖ δὲ μὲ τὰ παρὰ τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ λεγόμενα, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ὁρισμὸν τῶν συμπληρωτικῶν πιστώσεων, καθότι τότε μάλιστα εἶναι αἱ τοιαῦται ἀναγκαῖαι, ὅταν δὲν πρόκειται περὶ ἐγκρίσεως πληρωθέντος ποσού, ἀλλὰ περὶ πληρωθεσμένου πρὸς ἀπότισιν χρέους.

Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ δὲ, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐγκρίνασκ τὴν προϋπολογισμὸν παρεδέχθη τὸ νὰ σημειωθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς αὐτὴν, καὶ οὐχὶ νὰ ζητηθῇ συμπληρωτικὴ πίστωση, κατὰ τὴν ἀρχήν, τὴν ὁποίαν ἄλλοτε παρεδέχθη, εἶναι ἀνωπόστατος, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτῃ μάλιστα ἐσυστήθησαν τρεῖς Νομοθετικαὶ ἐξουσίαι, διὰ νὰ διορθῶνῃ ἐκάστη τὰς τυχούσας τῶν ἄλλων ἐλλείψεις.

Ἄλλος τις λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀναγινώσκων διάφορα αὐτοῦ κεφάλαια παρατηρεῖ, ὅτι καὶ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν καὶ εἰς ἐκείνους τῆς δικαιοσύνης ἀναφέρονται ῥητῶς ἐξοδα τῶν χρήσεων τοῦ 1843, 1844, 1845 καὶ μάλιστα τινὰ τῶν 1837 καὶ 38. Δι' ὃ γνωμοδοτεῖ νὰ περιορισθῇ ἡ Γερουσία εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος.

Προστίθηναι ἄλλος, ὅτι μόνον, ὅταν ἀναγκασίον τι ποσὸν δὲν καταχωρηθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμόν καὶ ὁ προϋπολογισμὸς οὕτως κυρωθῇ, ἀπαιτεῖται συμπληρωτικὴ πίστωση. Ἀλλ' ὅτι σήμερον συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁποιοῦνδήποτε ἐξοδὸν κριθῇ ἀναγκασίον δύναται νὰ σημειωθῇ εἰς αὐτόν.

Ἄλλος λέγει, ὅτι συμπληρωτικὴ πίστωση δὲν ἀπαιτεῖται μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν λέγει, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν β' παρατήρησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι οἱ ἀναπληροῦντες τοὺς ἀπόντας Ἀρχηγούς τῶν σωμάτων Ἀξιωματικοί, τότε μόνον δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν ἐπιμίσθια, ὅταν οἱ Ἀρχηγοί, ὡς ἀπόντες, δὲν τὰ ἔλαβον, παρεδέχεται ἐντελῶς τὴν παρατήρησιν ταύτην καὶ μὲ αὐτὴν, λέγει, θέλει συμμορφωθῇ τὸ Ὑπουργεῖον.

γείον. ὡς πρὸς τὴν γ'. παρατήρουν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ β'. κοινουλίου τῶν 8,300 δραχ. ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀναγινώσκει τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν :

Ἀριθ. 10.

2.

Περὶ τοῦ καθυστερουμένου ἐπιμισθίου τοῦ Ὑποστρατήγου Κ. Γρίβα.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1836 Βασιλικὸν Διάταγμα οἱ ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων τῆς ὀροφυλακῆς εἶχον δικαίωμα εἰς ἐπιμισθίον ἑκατὸν δραχμῶν κατὰ μῆνα. Ὁ υποστράτηγος Θ. Γρίβας, διορισθεὶς κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ὀροφυλακῆς ἀρχηγὸς ἐνὸς τῶν Σωμάτων αὐτῆς, ἐλάμβανε τὸ ἐπιμισθίον τοῦτο.

Παυθεὶς τῆς θέσεως ταύτης μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1837 ὑπ' ἀριθ. 20,389 Β. Διατάγματος, ἐξηκολούθησε νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐπιμισθίον τοῦτο θεωρηθὲν ὡς ἀποτελοῦν μέρος τοῦ μισθοῦ του, διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο Β. Διάταγμα δὲν ἐλάττωσε τὸν μισθὸν του, τὸν ὅποιον διὰ τοῦτο ἐξηκολούθησε νὰ λαμβάνῃ ἀπαραμείωτον, ἤτοι 500 δραχμῶν, καίτοι ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Νομοεπιθεωρητοῦ τῆς Ἀττικῆς μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1837.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ μισθὸς τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Θ. Γρίβα θεωρεῖται ὡς προσδιορισμένος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς 500 δραχ. κατὰ μῆνα.

Ἐπειδὴ δὲ ἔλαβε μόνον 400 δραχ. καὶ ἔχει δικαίωμα εἰς 500, ζητεῖται ἡ ἀνάκλησις τῶν 100 δραχ. κατὰ μῆνα.

Ἐρωτήσαντος τινος, διατί, ἂν τὸ τοιοῦτον ἐπιμισθίον ἦτο νόμιμον, δὲν ἐδόθη ὁλόκληρον ἐκτοτε, καὶ ἂν ὑπάρχῃ διάταγμα περὶ τούτου, ὁ Ὑπουργὸς ἀπαντᾷ, ὅτι αὐθαρέτως ὁ τότε Ὑπουργὸς Σμᾶλτζ τὸ κατακράτει, δίδων μόνον ἐνὸς μικρᾶς τιμᾶς ποσότητος, καθὼς 1500 δραχ. τὰς ὁποίας ἐλάμβαν ἐκτοτε ὁ υποστράτηγος Γρίβας, καὶ ὅτι διάταγμα ὑπάρχει.

Ζητηθείσης μυστικῆς τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ παρατηρήσαντός τινος, ὅτι τινὲς τῶν Γερουσιαστῶν εἴτε ἐξ ἀπροσεξίας, εἴτε ἄλλως, δεικνύουσι τὰς ψήφους των, διατείνονται τινες, ὅτι εἰς τὸν κανονισμόν δὲν ὑπάρχει διάταξις ἐμποδίζουσα τοῦτο.

Πικρατρεὶ ἄλλος, ὅτι ἱκανὴ διάταξις εἶναι ἡ λέξις αὐτὴ, μυστικῇ, διότι ἄλλως κατὰ τί ἤθελε διαφέρει ἡ μυστικὴ τῆς φανεράς ψηφοφορίας, ὅταν ἐπιδειχάντων τὴν ψήφον των τῶν ἡμίσεων Γερουσιαστῶν ἔβλεον εὐρεθῇ εἰς τὴν κλήπην διαφορικοῦ χρώματος αἱ τῶν ἄλλων ἡμίσεων ψήφοι.

Τότε βέβαια τὰ δύντα μυστικῶς τὴν ψήφον των πρόσωπα ἤθελον εἶσθαι γνωστὰ, ὅσον διὰ φανεράς ψηφοφορίας, καὶ ἡ δοθείσα διὰ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας ἐγγύησις ἤθελε ματαιωθῇ. Εἰς τὴν Γαλλίαν μάλιστα, ὅθεν καὶ τὸν κανονισμόν μας ἐρανίσθημεν, ὅχι μόνον ἡ ἐπίδειξις τῆς ψήφου ἐμποδίζεται, ἀλλ' ἐπιφέρει ἀκύρωσιν τῆς ψηφοφορίας.

Περαιωθείσης τῆς ψηφοφορίας ὁ Κύριος Πρόεδρος ἀπαγγέλλει, ὅτι διὰ 21 μελαίνων πρὸς 19 λευκὰς ψήφους ἡ Γερουσία, μὴ παραδεχομένη τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, παρεδέξατο τὸ μέρος αὐτὸ, ὡς ἦτο σημειωμένον εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν δρ. 7,470, δι' ἐνοίκιον, ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἀντίσταται αὕτη εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ ποσοῦ τούτου, διότι ἄλλως ἤθελε ζητήσῃ νὰ ἀδικηθῶσιν οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος πολῖται, τοὺς ὁποίους τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Συντάγματος προστατεύει, ἀλλ' ὅτι ἠθέλατε μόνον νὰ ἐρελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου, μήπως παρ' ἄλλου τυγχὼν οφείλεται ἡ ἀποζημίωσις αὕτη, ἢ μήπως ἐναντίον τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Συντάγματος βιαίως κατακρατεῖται τὸ κτήμα τῶν πολιτῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπαντᾷ, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1836 ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα ἀνάγκην στρατῶνος τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοποθετήσεως τῶν πυροβόλων κατέλαβε τὰς γαίας ταύτας. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν γηπέδων, ἐπαλθόντος τοῦ Συντάγματος, ἐζητήσαντο ἀποζημιώσιν. Ἀλλ' ἐθεωρήθη, ὅτι τὰ γήπεδα ταῦτα κόπτονται ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, ἅμα τοῦτο πρὸς ἐκείνα τὰ μέρη ἐφαρμοσθῇ, ἐπομένως μήτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν δύνανται νὰ χορηγηθῶσι, μήτε εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, οἱ ὅποιοι τότε θέλουν ἀποζημιωθῇ κατὰ τὰ περὶ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὁρισθέντα. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ πολῖται ἠξίουσαν, ὅτι

εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἐδύναντο νὰ καλλιεργήσωσι τὰς γαίας ταύτας καὶ νὰ πορισθῶσιν ὄφελός τι, ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ μὴν καταστήσῃ εἰς τὰ δικαστήρια, παρεδέχθη νὰ τοῖς πληρώ-νῃ προσωρινῶς ποσὸν τι ἀναλογούν μετὰ τὰ ὅσα ὡς ἐκ τῆς καλλιεργείας ἤθελον τυχόν ἀπολαμβάνειν· ἐνεκα τοῦτου ἐστάτησε τρεῖς ἀλλεπαλλήλους Ἐπιτροπὰς, ἡ τρίτη τῶν ὁποίων ἡλπί-τωσε τὴν ἐκτίμησιν ταύτην εἰς τὸ σημιούμενον ἤδη ποσὸν δρ. 7,470, ἀποδοθησόμενον ὡς ἐνοίκιον 10 περίπου χρόνων.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις τινῶν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ὀφεί-λεται ἴσως ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν, ἀντιτεινάντων ἄλλων, ὅτι τὰ γήπεδα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ μέλλον ὡς προ-σδιορισμένα ἀπὸ τὸ σχέδιον διὰ πλατεῖαν, ἀλλ' ὅτι ἡ Ἐπι-τροπὴ ἐνόησε μόνον νὰ ευστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν οἰκονο-μίαν, τὴν ὑποῖαν αὐτὴ ἤθελεν ἐπιτύχει ἴσως διὰ τῆς ἀνέ-καθεν ἀγορᾶς τῶν ἀναγκαίων γηπέδων, ἡ Γερουσία ἐπὶ τέλους παρεδέχθη καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο, προέβη δὲ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἀναγνωσθεῖσάν τῶν ἐπὶ τούτου παρατηρήσεων τῆς Ἐπιτρο-πῆς, ὁ Κύριος Ἰπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἶπεν, ὅτι ποτὶ δὲν ἔ-παυσε νὰ φροντίσῃ εἰς τὸ νὰ γίνωσι τοιαῦτα οἰκονομίαι, καὶ τὰς ἔκαμεν, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας δὲν τὸ ἐμπόδιζεν, καὶ ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς παρατη-ρήσεις ταύτας, συμβιβάζων ὅσον εἶναι δυνατόν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν οἰκονομίαν.

Μεταβαίνει ἡ Γερουσία εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπο-λογισμοῦ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς λέγει, ὅτι ἴσως φανῇ παράδοξος εἰς τινας, ἔκθεσις Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀντὶ νὰ προτείνῃ ἐλαττώ-σεις, ἢ μεταρρυθμίσεις, ἐνασχολεῖται εἰς ἀπαίτησιν ἀπλῶν πληροφοριῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ Σῶμα καὶ τὸ κοινὸν πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τρεῖς μόνον ὥρας εἶχεν ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες καὶ νὰ συν-τάξῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς.

Μετὰ ταῦτα ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκθέσεως, παρατηρεῖ, ὅτι κατὰ τὸ 1845 τὰ ἐξόδα τοῦ ὕλικου ἀνέβησαν εἰς μόνον δραχμ. 6,360, ἐνῶ κατὰ τὸ 1845 ὑπολογίζονται εἰς 14,903.

Ὁ Κ. Ἰπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρατηρεῖ, ὅτι οὐχὶ εἰς 6,360, ἀλλὰ εἰς 9,673 ἀνέβηκεν ὁ προϋπολογισμὸς αὗτος κατὰ τὸ 1845. Ἀλλὰ δὲν ἐμπεριέχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 14,903 ἐξόδα μόνον ὕλικου, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, διότι τὰ τοῦ ὕλικου περιορίζονται εἰς μόνον 6,310, ὀλιγώτερα δηλαδὴ κατὰ 3 χιλιάδας τῶν περυσινῶν.

Ὁ προκατόχος τοῦ σημερινοῦ Ἰπουργοῦ ἠθέλησε καὶ πρὶν ἐπικυρωθῇ ὁ νόμος περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ἰπουργείων νὰ συμμορφωθῇ μετὰ αὐτὸν, ἀπαπέμπων πλῆθος ὑπαλλήλων. Ἀλλ' ὁ ἴδιος ἠναγκάσθη νὰ παρακάσῃ τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἑση-θητικὴν προσωπικὴν· πολὺ δὲ περισσότερον κῆρυξεν τοιαύτη ἀ-νάγκη, ὅτε τὸ Ἰπουργεῖον ἐβάλεν εἰς ἐνέργειαν τοὺς φορολο-γικὰς νόμους, ὅτε ἐπολλαπλασιάσθη ἡ ὑπηρεσία, ὅτε ἐπὶ τέ-λους τὰ κινδυνεύοντα συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἀπήτησαν ταχέαν διάλυσιν δικαστικῶν διενέξεων καὶ περισσοτέραν δρα-στηριότητα. Τοῦτο θεωρήσασα καὶ ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὸ πο-σὸν τοῦτο, ἀν καὶ ἐπερίωρισε τὴν αὐξήσιν ταύτην μέχρι τέ-λους Ὀκτωβρίου μόνον.

Ὁ προκατορεύσας λέγει, ὅτι πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περυσι-νοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ἰπουργείων ὑπῆρχον ἄλλα καταστατικὰ διατάγματα· τὸ Ἰπουργεῖον δὲ, μήτε μετὰ τὸ πρῶτον διατάγμα συνεμορφώθη, μήτε μετὰ τὸν δευτέ-ρον νόμον, τὸν ὁποῖον ἐπροκάλεσε. Ὁ προϋπολογισμὸς πρέ-πει νὰ παρακολουθῇ τοὺς ὀργανικοὺς νόμους καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν νὰ τροποποιῇ τὸν νόμον ὁ Ἰπουργός. Ἄν κατὰ τὰ πρῶτα διατάγματα, ἢ ἂν κατὰ τὸν τελευταῖον νό-μον δὲν ἐπάρκει τὸ προσωπικὸν αἱ Βουλαὶ ᾖσαν ἀνυκταί, καὶ ὅταν ἤθελε τὸν δικαιολογήσει ἡ ἀνάγκη, ἤθελον παραδεχθῇ νέον Νόμον, τὸν ὁποῖον ὁ Ἰπουργός ἤθελε παρουσιάσει. Ἀλ-λὰ πλὴν τούτου καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ προκατόχου τοῦ σή-μερον Ἰπουργοῦ προεκήθη Β. Διατάγμα. Συνάδει μετὰ τοῦτο τοῦλάχιστον τὸ ὑπάρχον προσωπικόν; Ἄν τυχόν ἀρνῇθῃ ὁ Κ. Ἰπουργός, ὅτι τοιοῦτον Διατάγμα δὲν ὑπάρχει, ὑποχρεοῦμαι αὐρίον νὰ τὸ παρουσιάσω.

Ὁ Ἰπουργός τῶν Οἰκονομικῶν λέγει, ὅτι δὲν παρεδιάθη ὀργανικὸς τις νόμος, διότι, ὅταν ἐβλήθη εἰς ἐνέργειαν τὸ ἀπα-ραίτητον τοῦτο προσωπικόν, ὁ ὀργανικὸς νόμος δὲν εἶχεν ἀκό-μη ἐκδοθῇ. Ἐπρόκειτο νὰ ἐκλέξῃ ὁ Ἰπουργός, ἢ νὰ παρα-λύσῃ ἡ μηχανὴ καὶ ζημιωθῇ τὸ Δημόσιον καθ' ὅλολογον ἐ-κατομμύρια, ἢ νὰ ἐξοδεύσῃ τι προιστότερον, διὰ νὰ ἐπαρκέ-

ση εἰς τὴν ὑπερεῖσιν καὶ δὲν ἐδύνατο ν' ἀμφισβιάσῃ, ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία πεισθεῖσα περὶ τῆς ἀνάγκης δὲν ἤθελον ἀποδεχθῇ τὰς πράξεις του.

Ἐρωτήσαντος τοῦ Κ. Προέδρου τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασιν τοῦ σώματος, παρετήρησαν τινες, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπρότεινεν ἐκπτώσιν τινα, ἀλλ' ἐζήτησε μόνον πληροφορίαν, αἵτινες ἠκούσθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως καὶ ὁ παράγραφος 2 τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐθεωρήθη καὶ οὗτος ὑπαγόμενος εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀνωτέρω.

Μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Πρόεδρος ἀναγγείλας τὴν εὐρίον ἡμέραν συνεδριάσεως πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, λύει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι

Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. ΨΥΛΛΑΣ.

Β. Χρυστάκης πούλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 26 Ὀκτωβρίου τοῦ 1846 ἔτους ἡμέρας τῆς
ἐβδομάδος Σαββάτου.

Ἀνεγνώσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κ. Πρόεδρος κηρύττει ἀρξάμενην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν.

Ἀρξάμενης ἐπομένως καὶ προθέτης τῆς ἀναγνώσεως τῶν Πρακτικῶν τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας ἐπὶ τοῦ § 3 τῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν προϋπολογισμόν τοῦ Ἰπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐλθέσεως τῆς Εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐν τῷ εἰρημένῳ παρὰγράφῳ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 21 κατὰ 19, ἐνῶ πραγματικῶς 38 Γερουσιασταὶ μόνον ἐψηφοφόρησαν ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο, παρατηρήθην καὶ παρ' ἄλλων, καὶ αὐτὸς περὶ

τὸ ἐσπέρας τῆς προτεραίας ὑπὸ ὅψιν ἔλαβε, μάλιστα δὲ ἀπ' αὐτοπροηγουμένως συνέταξεν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ψηφοφορησάντων ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο θεωρεῖ τυχαῖον, ὥς μὴ δυνάμενον νὰ χαρακτηρισθῇ ἄλλως ἢ ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς Γερουσίας δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ νόμιμος καὶ ἐσχούσα. Ἀντιπαρηγόρησεν δὲ τοῦ ἀναγινώσκοντος τὰ πρακτικὰ Γραμματέως, ὅτι ἡ τοιαύτη παρατήρησις ἐγένετο παρ' αὐτοῦ τὴν αὐτὴν μετὰ τὴν καταλογισμὸν τῶν ψήφων στιγμὴν καὶ ὅτι τότε ἐπρεπε ν' ἀποφασίσθῃ περὶ τοῦ πρακτικοῦ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ Γερουσία, σήμερον ὅμως δὲν δύνανται πλέον νὰ ὑπάρχωσι παραδεκταὶ κατ' ἀποφάσεις τῆς προτεραίας ἐνστάσεις, ἀπέκρινεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἡ ἐνστάσις αὕτη δύναται ἤδη νὰ προαβῇ, ὥς μὴ παρατηρήθην τὸ γεγονός, καθ' ἣν στιγμὴν ἔλαβε χώραν, καὶ ὅτι εἶναι ἀρμόδιον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀναγνώσις τῶν πρακτικῶν καὶ μετ' αὐτὴν νὰ συζητηθῇ ἡ περὶ τῆς εἰρημίας ἐνστάσις ἀντιπόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ παρούσα στιγμὴ μὴ ὑπάρχει ἀρμόδιος πρὸς λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος, καθότι τὰ πρακτικὰ, τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ἀποπερατωθέντες, θέλουσιν ἐπικυρωθῇ, καὶ οὐδὲ νὰ προσβληθῶσιν οὐδὲ ν' ἀνατραπῶσι τὰ εἰς αὐτὰ περιεχόμενα δύνανται τοῦ λοιποῦ, ὁ προαγορεύσας ἀντίστη, εἰπὼν, ὅτι ἡ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συζήτησιν τῆς προκειμένης ἐνστάσεως, ἂν ἤδη ἀποφασισθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Γερουσίας. Εἰς γανομένης ἄλλης τινος παρατηρήσεως, ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Γερουσίας νὰ συζητηθῇ ἡ εἰρημένη ἐνστάσις μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως. Ἀνεγνώσθέντων κατὰ συνέπειαν τῶν πρακτικῶν μέχρι τοῦ τέλους, καὶ ἐπικυρωθέντων, παρετήρησάν τινες, ὅτι πρέπει ν' ἀποφασισθῇ παρὰ τοῦ σώματος περὶ τῆς εἰρημένης ἐνστάσεως, διὰ νὰ μὴ μένῃ αὕτη ἐκκρεμὴς, ἐνῶ κατ' ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας ὁ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους Νόμος πρέπει νὰ συζητηθῇ καθ' ἣν ἔχει τάξιν, καὶ οὐχὶ πρωθυστερως.

Ἀντιπαρηγόρηθη παρ' ἄλλων, ὅτι, συζητηθέντος ἤδη τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργείου καὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, οὐδ' ἂν ἤδη τεθῇ εἰς συζήτησιν ἡ εἰρημένη ἐνστάσις. ἤθελε τηρηθῇ ἡ ἀπόφασις ἡ ἀφορῶσα τὴν κατὰ τάξιν τοῦ περὶ κυρώσεως ἐξόδων Νόμου συζήτησιν, καὶ ἐπομένως, ὅτι εἶναι τακτικώτερον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν

Οικονομικών Υπουργείου, παρὰ τὰ διακοπὰ αὐτῇ, καὶ νὰ ἐπαναληφθῇ μετὰ τὴν περὶ τῆς προταθείσης ἐνστάσεως ἀπόφασις. Ὅτι γινομένης δεκτῆς ἐνστάσεως τινος κατὰ τῶν πρακτικῶν, ἢ διόρθωσις τούτων λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἀντιτείνει, ὅτι οἱ ψηφοφόροι ἐπὶ τοῦ § 3 τῆς ἀρρωστήσεως τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἔβλεπον 38 μόνον, ἐνῶ ἐν τῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Προέδρου κειμένη κἀληφ εὐρεθῆσαν 40 ψῆφοι, προκειμένου νὰ διορθωθῶσι τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, ἢ διόρθωσις αὐτῇ ἀπαιτεῖται νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν ἐπομένην Συνεδρίαν. Ὅτι διὰ τὴν ἀπορραϊσθῇ περὶ τοῦ προκειμένου πρέπει νὰ ἦναι παρόντες ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν λαβόντες μέρος Γερουσιασταί, ὡς ἀποκλήσαντες δικαίωμα ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας, καὶ ἀπαιτεῖται κατ' ἀνάγκην νὰ προσκληθῶσιν, ὡς ἀναπορεύτου τῆς παρουσίας αὐτῶν καὶ ὅτι διὰ τοῦ λόγου τούτου πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἡ περὶ τῆς προκειμένης ἐνστάσεως ἀπόφασις, καὶ νὰ προβῇ ἡ Γερουσία εἰς τὴν ἐξακολούθησιν καὶ ἀνυπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργείων.

Μὴ παραδεχόμενοι δὲ τινες ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς προταθείσης ἐνστάσεως, ἀντέλεξαν ὅτι, διὰ νὰ τηρηθῇ ἡ περὶ τῆς κατὰ τὰς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπόφασις, ἀπαιτεῖται νὰ συζητηθῇ ἤδη τὸ πρακτικόν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐνστάσιν ταύτην, καθότι ἡ Γερουσία, συζητήσασα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Υπουργείου τῶν Νεωτικῶν καὶ προβᾷ εἰς τὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, συνεμορφωθῇ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, μὲ τὴν ὁποίαν θέλει συμμορφωθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἂν, ἀναγνωρίζουσα τὸ λαθὸν χωρὶς ἐπὶ τῆς γενομένης, ὡς πρὸς κεφάλαιόν τι τοῦ Υπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν λάθος, διορθώσῃ αὐτὸ αὐθωρεῖ· ὅτι τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀκριβῶς ὑπάρχουσι συνεσταγμένα, καὶ δὲν ἐπρόκειτο περὶ διορθώσεως αὐτῶν, ἀλλὰ περὶ θεραπείας πραγματικοῦ περιστατικοῦ, συμβάντος κατὰ λάθος ἐπὶ ψηφοφορίας, ἐνεργηθείσης τὴν προτερίαν· ὅτι καὶ μὴ παρόντων ἁπάντων τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν περὶ τῆς εἰρηται ψηφοφορίαν, τὸ δι' αὐτῆς, κακῶς πραγματοποιηθείσης, λάθος δύναται ἦδη νὰ θεραπευθῇ ἐκ μόνων τῶν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν παρευρισκομένων, ὡς πᾶσις ἀποτελούντων τὸ Σῶμα· καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέ-

ρω πρέπει νὰ τεθῇ προηγουμένως εἰς συζήτησιν ἡ περὶ τῆς ἐκ λόγου ἐνστάσεως εἰπόντος· δ' ἐνταῦθα τοῦ Κυρίου Προέδρου, ὅτι οἱ μὴ παρευρισκόμενοι εἰς τὴν σημερινὴν συνεδρίαν ἐκ τῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν ψηφοφορούντων προσεκληθῶσιν, καὶ πρέπει νὰ σταματήσῃ ἡ περαιτέρω περὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις μέχρι τῆς παρουσίας αὐτῶν, παρατήρησέ τις, ὅτι ἐνδέχεται νὰ μὴν ἔλθωσι δι' ἀσθενείαν, ἢ ἄλλην αἰτίαν, καὶ δὲν πρέπει ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις διὰ τοῦτο.

Ἀντιπαρτηρήσαντος δ' ἑτέρου, ὅτι εἰς τὰ ἀδύνατα οὐδεὶς ὑποκαίται, καὶ ἐπομένως ἂν δι' ἀσθενείαν δὲν δυναθῶσιν οἱ προσκληθέντες νὰ ἔλθωσι, πρέπει τὸ Σῶμα νὰ περιμείνῃ αὐτοῦς, ὡς ἔχοντας κακτημένα ἐπὶ τῆς λαβούσης χώραν ψηφοφορίας δικαίωμα, ἀντίτεινεν ἄλλος, ὅτι ἐνδέχεται, ὅτι μὲν εἰς, ὅτι δ' ἕτερος ἐκ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν ταύτην, νὰ μὴ παρευρίσκηται καὶ ὅτι οὐδέποτε ἤθελε θεωρηθῇ ἰσχύων ὁλόκληρος ὁ προϋπολογισμὸς, ἂν δὲν πραγματοποιηθῇ ἡ διόρθωσις τοῦ συμβάντος λάθους, περὶ οὗ πρόκειται.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος τελευταίου, ὅτι ἀρμοδιότερον εἶναι νὰ προσκληθῶσιν οἱ μὴ ἐκ τῶν ψηφοφορούντων κατὰ τὴν χθεσινὴν Συνεδρίαν παρευρισκόμενοι σήμερον, καὶ ἂν οὗτοι δὲν ἔλθωσι, τότε ν' ἀποφασίσῃ τὸ Σῶμα περὶ τοῦ πρακτικοῦ ὡς πρὸς τὴν διόρθωσιν τοῦ προκειμένου λάθους, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν παρατήρησιν ταύτην.

Ἀναγγελθείσης ἐπομένως τῆς ἐξακολούθησεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συζητήσεως, ὡς ἀντικειμένου ἡμερησίας διατάξεως, καὶ ἀναγνόντος τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων τὴν ἀφορῶσαν τὸ Γ'. Κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ εἰσαγγητὴς αὐτῆς παρατήρησεν, ὅτι ἡ ἐπ' 100 δραχ. αὐξήσις τῆς μηνιαίας μισθοδοσίας τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπάρχει νόμιμος, ὡς συνάδουσα μὲ τὸν ὀργανικὸν Νόμον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργείων, καὶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ συμπεριέλαβε τὴν προκειμένην ἐρώτησιν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, καθότι ἐπὶ τινος ἄλλου Κεφαλαίου, ἀποφασισθέντος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς προτερίας, παρατήρησεν, ὅτι τὸ Υπουργεῖον δὲν εἶχε συμμορφωθῇ μὲ τὸν αὐτὸν ὀργανικὸν Νόμον.

Μὴ γενομένης ἄλλης τινος παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ περὶ οὗ πρόκειται ποσὸν, ὅπως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προσδιορίζεται.

Αναγνωσθείσης κατόπιν τῆς ὡς πρὸς τὸ Θ'. κεφάλαιον γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς ἐρωτήσαντος, ἂν οἱ ἐν Λακωνίᾳ τρεῖς ἑσόροι καὶ φύλακες συλλέγωνται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὰ Λακωνικά προϊόντα, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέξατο τὴν προκειμένην δαπάνην, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ ἀπαιτούμενον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐν Λακωνίᾳ τρεῖς ἑσόρους, Νομοσχέδιον, καὶ ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο θέλει ὑποβληθῇ ὅσον οὕτω· ὅτι ἡ περὶ ὧν ὁ λόγος ἑσόροι συντελοῦσιν ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ ἐμποδίζωσι μόνον τοῦ νὰ μὲνωσιν ἀφορολόγητα τὰ ἐν Λακωνίᾳ προϊόντα, εἰσαγόμενα λαθραίως εἰς τὴν λοιπὴν Πελοπόννησον διὰ τῆς Μισσηνίας· ἔλαβον δὲ τὴν ὀνομασίαν, Ἐσόροι, διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθέντος κατὰ τὸ ἔτος 1838, καὶ τὴν ὀνομασίαν ταύτην ἀμφοτέρω τὰ Νομοθετικά σώματα ἐθεώρησαν συνάδουσιν μὲ τὸν σκοπὸν, δι' οὗ ἐπεδόθη.

Παρατήρησαντος δὲ τινος, ὅτι οἱ ἑσόροι οὗτοι ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν γενικὸν περὶ ἑσόρων Νόμον, καὶ οὐχὶ καθ' ὑπέρθεσιν αὐτοῦ νὰ μισθοδοτῶνται, ἀπήντησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν ἀνωτέρω Νόμον, ὡς μὴ ἔχοντες τ' αὐτὰ μὲ τοὺς λοιποὺς ἑσόρους καθήκοντα.

Εἰπόντος δὲ τινος ἐπομένως, ὅτι οἱ περὶ ὧν εἴρηται ἐν Λακωνίᾳ ἑσόροι, καὶ τοὶ τοιαύτην ὀνομασίαν ἔχουσι, κατ' οὐσίαν ὑπάρχουσι φύλακες τῶν Λακωνικῶν προϊόντων, ἀντιπαρήτησεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἂν ἦσαν ἀπλοὶ φύλακες, οὐδὲ τὴν ὀνομασίαν τῶν ἑσόρων ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν, οὐδὲ τὴν μισθοδοσίαν καὶ τὰ γραφικὰ ἐξόδα νὰ λαμβάνωσιν. Ὅτι ὁμοίως, ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἑσόροι διωρίσθησαν παρ' ἄλλου Ὑπουργοῦ, καὶ ὁ ὑπάρχων, διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων διετήρησεν αὐτοὺς, πρέπει νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ τοιαύτη δαπάνη ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ μὴ λάβῃ χώραν, ὡς πρὸς τὸ μέλλον.

Ἀντειπόντος δὲ τινος, ὅτι δὲν παραδέχεται νὰ πύσῃ, ὡς πρὸς τὸ μέλλον ἡ τοιαύτη δαπάνη, προσέθηκε κατ' ἐπανάληψιν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι θέλει ὑποβληθῇ Νομοσχέδιον ἐιδικὸν εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς νομιμοποίησιν τῆς προκειμένης δαπάνης.

Μὴ γενομένης ἄλλης τινος παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν ὡς πρὸς τοὺς ἐν Λακωνίᾳ τρεῖς ἑσόρους καὶ τρεῖς φύλακας προσδιοριζομένην ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δαπάνην τῶν δραχ. 5,868. Ἀναγνωσθείσης ἐπομένως τῆς ἐπὶ τοῦ ΙΑ. Κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός παρατήρησεν, ὅτι αἱ ποσότητες αὗται ὑπελογίσθησαν, ὡς δυνάμει τοῦ νόμου πληρονομεῖναι, εἰς τοὺς Δημοσίους Εἰσπράκτορας, καθὼς ποσοστὰ ἀφορῶντα εἰσπράξεις παρελθόντων ἐτῶν. Μὴ ἀντειπόντος δὲ εἰς ταῦτα ἐτέρου, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὰς ἐν τῷ Κεφαλ. ΙΑ. ποσότητας τῶν δραχ. 15,714 καὶ δραχ. 20,000, ὅπως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προσδιορίζονται.

Αναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ § 1, τῆς ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. ΙΒ'. ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός παρατήρησεν, ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔλαβε κύρος καὶ εἰς ἐνέργειαν ἐβλήθη ὁ περὶ δηλώσεως τῶν ἀμπελίων Νόμος, ἀμπελοῖ τινες εἶχον ἤδη καταμετρηθῇ, καὶ τοὶ τοῦ περὶ δηλώσεων Νόμου ἰσχύοντος, λαμβάνει χώραν καταμέτρησης, ὅσας προκύπτει ὑπόνοια περὶ μὴ ἀκριβῶς γινουμένης δηλώσεως· καὶ ὅτι τὰ πρὸς τοιαύτην δαπάνην ἐξόδα, καὶ τοὶ πληρονομεῖναι μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ ἐσφαλμένου δηλούντος, προκαταβάλλονται κατ' ἀνάγκην παρὰ τοῦ Δημοσίου· τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς συστήσαντος ἐπομένως εἰς τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ὅτι τὰ ἐξόδα τῆς καταμετρήσεως πρέπει νὰ ὑπολογίζονται εἰς βῆρος τῶν υποσιμπόντων εἰς συκοφαντίας, ὅσας ἀποδεικνύεται, ὅτι ὑπάρχει ἀκριβὴς ἡ ὡς στραλὲρ καταγγελλομένη δηλώσις, καὶ ἀντιπαρατηρήσαντός τινος, ὅτι ὁ Νόμος προσδιορίζει τὴν προσήκουσαν κατὰ τὴν υποσιμπόντων εἰς συκοφαντίας ποινὴν, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἐν τῷ παρόντι κεφαλ. ποσότητα τῶν δραχμῶν 10,000.

Αναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ § 2, καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς συστήσαντος εἰς τὴν προσαχθῆναι τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δαπανᾷται ὁλόκληρος ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ προσδιοριζομένη ποσότης δι' ἐνοίκια ἀποθηκῶν, καθότι ταῦτα δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὰς 30,000 δραχμῶν, ἂν ἐξ ἀναλογίας ὡς πρὸς ἐκάστην ἀποθήκην ὑποβῇ ἐνοίκιον δραχ. 20 κατὰ μῆνα, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δαπάνην, ὅπως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐνυπάρχει.

Αναγνωσθείσα τελευταίον ἡ ἐν τῷ § 3 γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐθεωρήθη ὑπαγόμενη εἰς τὰ περὶ εἰσπρακτόρων ἀνωτέρω ρηθέντα.

Αναγνωσθεῖς μετὰ ταῦτα ὁ § 1 τῆς ὡς πρὸς τὸ Κεφ. II' γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐθεωρήθη ὑπαγόμενος εἰς τὰς αὐτάς περὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀμπελίων παρατηρήσεις.

Αναγνωσθεῖς ἐπομένως ὁ § 2, ὑπῆλθον καὶ οὗτος εἰς τὰ περὶ εἰσπρακτόρων προειρημένα, κατὰ παρατήρησιν τινος, εἰπόντος, ὅτι διὰ τοῦ περὶ Ταμείων Νόμου, τὰ εἰς τοὺς Ταμίαις διδόμενα πρότερον ποσοστά κατηργήθησαν, καὶ ὅτι δίδονται ἤδη ταῦτα εἰς τοὺς εἰδικούς κατ' Ἐπαρχίαν εἰσπράκτορας, ὡς μὴ ἔχοντας ἄλλην τινα ἀντιμισθίαν.

Αναγνωσθεῖσα κατὰ συνέπειαν ἡ ἐπὶ τοῦ IV' Κεφαλαίου γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὴ, θεωρηθεῖσα τῆς αὐτῆς κατηγόριος μετὰ τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀρθ. 2 τοῦ κεφαλαίου Δ' τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείου παρατηρηθέντα.

Αναγνωσθείσης ὕστερον τῆς ἐπὶ τοῦ K' Κεφαλαίου γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν παρατηρήσαντος, ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Δασονομολογιστῆς, ἔχων βαθμὸν δασονόμου, λαμβάνει τὴν ἀνάλογον μισθοδοσίαν, ἡ Γερουσία παρεδίδετο τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δαπάνην.

Αναγνωσθείσης μετὰ ταῦτα τῆς ἐπὶ τοῦ KI' Κεφαλαίου γνωμοδότησεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός παρετήρησεν, ὅτι ἡ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν καλλιέργειαν Δημοσίων κτημάτων δαπάνη, εἰς φθορὰν ὑποκειμένων ἐπὶ περιπτώσεως ἐναντίας, ὑπελογίσθη, ὡς ὠφέλιαν παρέχουσα εἰς τὸ Δημόσιον. Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ πρὸς φύλαξιν τῶν μωρεῶν Λακεδαιμόνος δαπάνη ὑπάρχει ὑπέρμετρος, ἀντιπαρήρτησεν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι, πολλῶν διορισθέντων κατ' ἀνάγκην φυλάκων, ἡ δαπάνη αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπέρμετρος.

Ἡ πρὸς φύλαξιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος μωρεῶν δαπάνη, ἀντέλεξεν ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπάρχουσα μεγίστη, δίδει ἀφ' ἑνὸς μὲν χώραν εἰς τὸ νὰ μορφωθῶσιν ὅμοιαι θέσεις φυλάκων, ὡς πρὸς τὰ ἐν διαφόροις τόποις ὑπάρχοντα πλείστα Δημόσια κτήματα, καὶ ἀφ' ἑτέρου πρέρχει ζημίαν εἰς τὸ Δη-

μόσιον, ὡς λαμβάνει ἀνὰ δύο λεπτά ἐτησίαν πρόσδοτον, δι' ἐκάστην μωρεάν, καὶ δαπανοὺν εἰς τοὺς φύλακας περισσότερα. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων οἱ φύλακες ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχουσι περιττοί, καθότι τὸ ἔργον αὐτῶν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ παρὰ τῶν δασοφυλάκων. Ἡ δὲ διὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαιῶνος Τριφυλλίας προσδιοριζομένη δαπάνη τῶν δραχ. 4,000 ὑπάρχει ὑπέρμετρος, καθότι διὰ τοιαύτης ποσότητος δύναται νὰ καταμετρηθῶσιν ἅπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐλαιῶνες τοῦ Δημοσίου.

Ἀντιπαρατήρησαντος δὲ τινος, ὅτι αἱ δαπάναι αὗται ὑπολογίζονται καθ' ὑπόθεσιν, καὶ, ἂν δὲν ὑπάρξῃ ἀνάγκη δὲν θέλουσι λάβει χώραν, ὁ προαγορευσας ἀπήντησεν, ὅτι μόνη ἡ πρὸς καλλιέργειαν ἐνδεχομένων νὰ ἐλθῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου κτημάτων ὑπάρχει ὑποθετικῇ, αἱ πρὸς φύλαξιν ὅμως τῶν μωρεῶν Λακεδαιμόνος, καὶ καταμέτρησιν τοῦ ἐλαιῶνος Τριφυλλίας ὑπολογίζονται, ὡς ὀριστικά.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος ἐπὶ ταύτοις, ὅτι ἡ πρὸς φύλαξιν τῶν μωρεῶν δαπάνη ἀντὶ ζημίας ἐπιφέρει ὠφέλειαν εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς ἐξ αὐτῆς εἰσπράττοντος κατὰ τὸ ἐνεστὶς ἔτος 60,000 δραχ., ἐνῷ πρότερον εἰσέπραττε πολὺ ἥλαττον, καὶ ἐτέρου εἰπόντος, ὅτι τὸ ἐνοίκιον τῶν περὶ ὧν πρόκειται μωρεῶν, ἑθνικῶν οὐσῶν, δὲν λαμβάνει τὸ Δημόσιον 2 μόνον λεπτά δι' ἐκάστην, καθότι τὸ τοιοῦτον ἐνοίκιον πληρύνεται ὡς πρὸς τὰς ἐθνικοὶδιοκτῆτους μωρεάς· ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός προσέθηκεν ὅτι ἡ ἀφορώσα τὸν ἐλαιῶνα Τριφυλλίας ποσότης δὲν δαπανᾷται πρὸς ἀπλὴν αὐτοῦ καταμέτρησιν, ἀλλ' εἰτέτι πρὸς μισθοδοσίαν ὁροδεικτῶν, σφαγιαστῶν κτλ. ὅπως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ρητῶς ἀναφέρεται· ὅτι ἡ φύλαξις τῶν μωρεῶν Λακεδαιμόνος δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ δασοφυλάκων, καθότι οὗτοι φυλάττουσι μόνον τὰ ἐπὶ τῶν ὄρεων δάση, καὶ οὐχὶ τοὺς ἐπὶ τῶν πεδιάδων κήπους, καὶ ὅτι ἡ πρὸς καλλιέργειαν ἐνδεχομένων νὰ ἐλθῶσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου κτημάτων ὑπάρχει ἀναπόφευκτος, καὶ ἀνευ αὐτῆς ἤθελε ζημιωθῇ τὸ Δημόσιον, καθότι τοιαῦτα κτήματα ἔρχονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ περὶ τὴν ἐποχὴν τῆς καλλιέργειας καὶ ἐπομένως ἤθελον καταστραφῇ, ἂν ἔμεινον ἀκαλλιεργήτα. Εἰπόντος δὲ τινος ὕστερον, ὅτι αἱ ἐν ἰδιωκτηίοις γαίαις μωρεαί, φυλάττονται παρὰ τῶν καλλιεργούντων τὰς γαίας χωρικῶν καὶ ὅτι δύναται νὰ φυλάττονται ὡσαύτως αἱ ἐν Λακεδαιμόνι ὑπάρχουσαι, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν

Οικονομικῶν Ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι αἱ περὶ ὧν πρόκειται μωρέαι ἐνοικιάζονται δὲν ὑπόκεινται εἰς κατοχὴν χωρικῶν, διὰ τὰ φυλάττωνται παρὰ τούτων.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος τελευταῖον, πῶς ἐνδέχεται νὰ ἔλθωσι κτήματα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ὁ κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ, εἴτε διὰ χρέος πολίτου τινος πρὸς τὸ Δημόσιον, εἴτε παρερχομένης τῇ πρὸς ἐνοικίαν ἐθνικοῦ τινος κτήματος προθεσμίας.

Μὴ γενομένης ἄλλης τινὸς παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὰς περὶ ὧν πρόκειται ποσότητας τῶν δραχμῶν 2,500, 4,000 καὶ 11,500, ὅπως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐνυπάρχουσιν.

Ἀναγνωσθεὶς ὕστερον τῆς ἐπὶ τοῦ Κ.Ε. Κεφαλαίου γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦ ἐνὸς τῶν Γραμματέων παρατηρήσαντος ὅτι ἡ ἀναλαμβάνουμένη εὐθύνη παρὰ τοῦ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ προσδιορίζεται ῥητῶς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, καὶ ἀναγνοῦντος τὸ μέρος αὐτοῦ, ἐν ᾧ υπολογίζεται ἡ περὶ τῆς πρόκειται ποσότητος τῶν δρ. 1,475: 35 λεπτῶν, ἐγένετο αὕτη δεκτὴ.

Ἀναγνωσθέντος ἐπομένως τοῦ § I τῆς ὡς πρὸς τὸ Κ.Ε. Κεφάλαιον ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Εἰσαγγεὴς αὐτῆς παρετήρησεν, ὅτι δὲν ἀντίκειται μὲν ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τῆς προκειμένης δαπάνης, δὲν θεωρεῖ ὅμως ἀρμόδιον νὰ προσδιορίζεται αὕτη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀορίστως, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα θίλει ἀποδοθῆ, καὶ ὅτι πρέπει νὰ κατονομασθῶσι ταῦτα ῥητῶς, ἐπειδὴ δὲν δύναται ν' ἀγνοῇ τὸ Δημόσιον εἰς ποῖον ὀφείλει, ἂν χρεωστῇ πραγματικῶς· καὶ ἐπειδὴ εἰς ἐναντίαν περιπτώσιν ἐνδέχεται, λόγῳ δῆθεν ἀποζημιώσεως, ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ποσότητος νὰ δαπανᾷται εἰς τοὺς μηδὲν ἔχοντας τοιοῦτον δικαίωμα.

Ἀντιπαρατηρήσαντος δ' ἐτέρου, ὅτι αἱ ἀποζημιώσεις αὗται δίδονται κατὰ συνέπειαν δικαστικῶν αποφάσεων, ἡ γνωμοδοτήσεων δικηγορικῶν Συμβουλίων, ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας παρεδέξατο νὰ λαμβάνη χώραν ἡ δαπάνη αὕτη, ὑπὸ τοιοῦτον ὅρον σημειωθῆσάμενη ῥητῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἀναγνωσθεῖσα κατόπιν ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ἐγένετο δεκτὴ, ἔχουσα ὡς ἐξῆς:

Αἱ ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις διαφόρων ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου ὑπάγονται εἰς δύο κατηγορίας, ἤτοι εἰς ἀποζημιώσεις πρὸς ἐκτελέσιν Δικαστικῶν αποφάσεων, καὶ εἰς ἀποζημιώσεις στηριζομένας εἰς συμβιβασμόν, τὸν ὅποιον ὁ Ὑπουργὸς θεωρεῖ ὡφέλιμον εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῆς διεξαγωγῆς. Ἦτις θέλει μόνον ἐπιθάρυνε τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς ιδιώτας ἐπὶ ματαίῳ μὲ δικαστικά καὶ δικηγορικά ἔξοδα· ἡ τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας πληρωμὴ εἶναι ἀναπόφευκτος καὶ οὐδεμιᾶς ἐπιδέχεται ἐξελέγξεως, ἐπομένως τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ αὐτὰς ἐκ τοῦ ἀρμοδίου κεφαλαίου τῶν πιστώσεων. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις τῆς δευτέρας κατηγορίας, ἡ πληρωμὴ δὲν πρέπει νὰ λαμβάνη χώραν, παρ' αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην περὶ τοῦ παραδεκτοῦ αὐτοῦ γνωμοδοτήσιν Δικηγορικοῦ Συμβουλίου, σημειωθῶσιν ἀκριβῶς καὶ ὠρισμένως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἢ ἐν ἀνάγκῃ κατεπειγούσῃ καὶ ἐν ἰδιαιτέρᾳ πιστώσει, καὶ τοῦτο μέχρις ὅτου ληφθῇ μέτρον περὶ τῶν τῆς τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων, ἤτοι μέχρις ὅτου ἐκδοθῇ Νόμος, τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ὁποίου ἀπὸ πέρυσιν ἡ Βουλὴ ἐζήτησε, κανονίζων τὰς βάσεις καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξωδίκου περαιώσεως τοιούτων διενέξεων. Κατὰ συνέπειαν ὅθεν ἡ Ἐπιτροπὴ παρεδέχθη μὲν τὴν πίστωσιν τῶν 60 χιλιάδων βεβαιωθείσα, ὅτι διὰ τοσαύτην σχεδὸν ποσότητα ὑπάρχουν ἐναντίον τοῦ Δημοσίου δικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον, ὁ ὁποῖος αὐστηρῶς πρέπει νὰ τηρηθῇ, τοῦ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς μόνην τὴν πληρωμὴν τῶν ποσότητων, ὅσαι ἀπὸ δικαστικῶν αποφάσεων ἐκπηγάζουν, ὅσαι δὲ τυχόν εἶναι ἄλλης φύσεως, περὶ τῶν ὁποίων ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, θέλει ἐνεργηθῇ ὅ,τι ἀνωτέρω ὡσαύτως παρετηρήθη, ἤτοι θέλουν σημειωθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἢ ἐν ἰδιαιτέρᾳ πιστώσει, ἐν ἀνάγκῃ κατονομαζόμεναι κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις, μ' ὅλην τὴν ἀκριβείαν καὶ

υποστηριζόμεναι διὰ τῶν ἀνηκόντων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Τὸ μέτρον τοῦτο, καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ ἐξασφαλίζει.

Ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ § 2, καὶ τοῦ εἰρηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἐρωτήσαντος, ἂν τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ποσότητος, περιοριζομένην πρότερον εἰς δραχμὰς 1,477:75, ἐπύξῃσιν εἰς δραχ. 3,401:89 τὸ Ὑπουργεῖον, ἡ ἡ Βουλὴ, καὶ εἰπόντος, ὅτι ἂν παρ' αὐτῆς ἡ ἐπαύξησις ἐλάβε χώραν, συνέβη παρανομία, ἐπειδὴ τὰ Βουλευτικὰ Σώματα δὲν δύνανται οὐκοῦθεν νὰ προτείνωσι καὶ ψηφίσωσι χρηματικὴν τινα ποσότητα χάριν προσώπων, ὁ Κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἀνέγνω ἐγγράφον τι, ἔχον ὡς ἑξῆς:

ΚΕΦ. ΚΕ'.

Ἀποζημιώσεις Βαρνακιώτισσας.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1830 παρεχωρήθησαν εἰς τὸν Γ. Βαρνακιώτην τέσσαρα ἐν Αἰτωλικῷ περιδόλια, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πληρόνῃ τὸν ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον, καὶ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τοῦ νὰ τῷ παραχωρηθῶσιν ὡς ἰδιοκτησίᾳ ὁπόταν ἤθελε βληθῇ εἰς ἐνέργειαν τὸ περὶ διανομῆς τῆς γῆς σχέδιον, ἡ τὸ Ε'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἑθνικῆς Συνελεύσεως, περὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Κατὰ τὸ 1841, ὅτε διετίθεντο τὰ περιδόλια τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἀπὸ 12/24 Ἰανουαρίου 1841 Β. Διάταγμα, ἀφηρέθησαν καὶ τὰ ἐπισημειωθέντα καὶ ἐξετέθησαν εἰς δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως μείναντα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γ. Γουλεμπούλου διὰ δραχμὰς 25,540.

Ἡ σύζυγος τοῦ ἀποβιώσαντος τότε Βαρνακιώτου δι' ἄλλεπαλλήλων ἀναφορῶν τῆς ἐξητήσατο τῶν περιβολίων τούτων τὴν νομὴν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους, καθ' οὓς εἶχον παραχωρηθῇ εἰς τὸν σύζυγόν της, ἀλλ' αἱ αἰτήσεις της ἔμενον ἐκχρεμεῖς μέχρι τοῦ Ἰουλίου

1845, ὅτε ὑποβλήθεισαι ἐν Ὑπουργικῇ Συμβουλίᾳ προεκαλέσθη τὸ ἀπὸ 18 Αὐγούστου 1845 Β. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 151, ἔχον οὕτω:

« Ἐγκρίνομεν, ἀφοῦ ἐκκαθαρίσθῃ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν πρὸ τῆς ἐνοικιάσεως ἐτῶν μετὰ τῶν τυχόν ὀφειλομένων τόκων, ἐὰν δὲν ἐπληρώθῃ καὶ ὁ ὀφειλόμενος ἐντός τῆς δεκαετίας, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐνοικίου νὰ πληρόνεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς Διοικήσεως Αἰτωλίας εἰς τὴν γῆραν Γ. Βαρνακιώτου κατὰ δωδεκατημόριον. Μετὰ δὲ τὴν ἐκπνευσιν τῆς δεκαετοῦς ἐνοικιάσεως νὰ δοθῶσιν εἰς αὐτὴν τὰ εἰρημένα κτήματα πάλιν ὑπὸ τοὺς ῥηθέντας ὄρους ».

Τοῦ Διατάγματος τούτου διατάχθη ἡ ἐκτέλεσις διὰ τῶν Διοικητικῶν τῆς Αἰτωλίας Ἀρχῶν, καὶ ἡ ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1845 ἐκκαθάρισις αὐτῶν ἔφερε τὸ ἀκόλουθον ἀποτέλεσμα:

Εἰς βάρος τῆς Κυρίας Βαρνακιώτισσας δρ. 5,128:62

Πρὸς ὄφελος αὐτῆς » 25,540:

Μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς βάρος τῆς ὑπόλοιπον δραχμῶν 20,411:38

Ἀπὸ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀφηρέθησαν ὑπὸ τοῦ προκατόχου δρ. 1,000 κατ' ἔτος, ἦτοι δρ. 10,000 διὰ τὴν δεκαετίαν, λόγῳ ἐξόδων καλλιεργείας, περιορισθέντος τοῦ ποσοῦ εἰς μόνον δρ. 10,411:38 διὰ τὴν δεκαετίαν· ἀλλὰ συνεπεῖα ἐπαναληπτικῶν αἰτήσεων τῆς ἐπισημειωθείσης παραπονουμένης κατὰ τῆς ἐσφαλμένης ἐξηγήσεως τοῦ Διατάγματος, ἀνεθεωρήθη ἡ ὑπόθεσις καὶ ἐγένετο ἀκολούθως διόρθωσις τῆς σφαλερᾶς ταύτης ἐξηγήσεως καὶ τὸ ποσὸν συνεκεφαλαιώθη εἰς δραχμὰς 20,411:38 διὰ τῆς ἀπὸ 16 Μαρτίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 25,346/4,388 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου, διότι τὸ Δημόσιον ἐνοικιάζον τὰ κτήματά του δὲν πληρόνει ἐξοδα καλλιεργείας εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, ἐννοούμενα εἰς βάρος των, ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ συναλλάγματος τῆς μισθώσεως, καὶ ἐνεκα τούτου δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκπέσῃ τοιαῦτα τὸ Ὑπουργεῖον.

Αποπερατωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως, εἰς τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι τὸ Διάταγμα τοῦ Καποδιστρίου δὲν προσδιώρισε περιθώλια, καὶ ἀνέγνω ἀπόσπασμα τοῦ Διατάγματος τούτου, ἔχοντος ὡς:

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1830 ὑπ' ἀριθ. 2.010 Διατάγματος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἑκτακτον Ἐπίτροπον τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν Κύριον Γεώργιον Βαρνακιώτην, κατὰ τὴν ἀναφορὰν Σας ὑπ' ἀριθ. 503 τῆς 14 Μαΐου, ἔχεις τὴν ἀδειαν νὰ διατάξης διὰ νὰ παραχωρηθῶν ἐκεῖνα, ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ ζητηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὅποια δὲν κατέχονται ἀπὸ ἄλλον τινα, ἢ δὲν εἶναι πωλημένα. Τὰ κτήματα ὅμως αὐτὰ δὲν ἡμποροῦν νὰ τῷ δοθῶν, ὡς ἰδιοκτησία, καὶ θέλει πληρῶναι εἰς τὸ Ταμεῖον τὰ νενομισμένα, ὡσὰν δι' ἐθνικὰ κτήματα, ὅταν δὲ ἐνεργηθῇ τὸ περὶ διανομῆς Γῆς σχέδιον, ἢ τὸ Ε'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, περὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀποζημιώσεως, τότε ἡμπορεῖ νὰ τοῦ παραχωρηθῇ ὡς ἰδιοκτησία καὶ δικαιωματικώτερον, ἐπειδὴ θέλουν εὐρεθῇ εἰς τὴν κατοχὴν του.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Σπηλιάδης.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην Κ. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸς ἀντέλειξεν, ὅτι, ἂν τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸν Βαρνακιώτην Δημόσια κτήματα, ἀποκατεστάθην παρ' αὐτοῦ περιθώλια, μὴ ὄντα πρότερον τοιαῦτα, διὰ μείζονα λόγον ὤφειλε τὸ Δημόσιον ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὴν χήραν Βαρνακιώτην ὅτι αὕτη ἔχει κληθέντα δικαιώματα κατοχῆς ἐπὶ τῶν περιθωρίων, δυνάμει τοῦ Διατάγματος τοῦ Καποδιστρίου, καὶ δὲν πρέπει νὰ διχμοισθῇ τις, ὑπάρχοντος μάλιστα Συντάγματος, δικαίωμά τι τοιοῦτον, καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις δὲν δύναται νὰ περιστραφῇ, εἰ μὴ εἰς τὸ ζήτημα, ἂν ὁ Καποδίστριας εἴχῃ δικαίωμα νὰ ἐκδῶσιν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Διάταγμα.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι τὴν κατοχὴν τῶν γαιῶν μόνον δὲν

δύνανται ν' ἀφαιρέσῃ ἡ Κυβέρνησις, τὰ δὲ φθαρτὰ δημόσια κτήματα δατίθενται, ὅπως βούλεται, καὶ ἐπομένως ἀδίκως χορηγεῖται ἀποζημιώσεις εἰς τὴν χήραν Βαρνακιώτου δι' ἀφαιρέσειν ἐξ αὐτῆς κατοχὴν τοιοῦτων κτημάτων, ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἱπουργὸς ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι ὑπάρχοντος Συμβολαίου, καὶ ῥητῶς ὁρίζοντος τὴν ἀφαίρεσιν κατοχῆς δημοσίου κτήματος παρὰ τινος κατεχομένου, τότε μόνον δύναται ἡ Κυβέρνησις ν' ἀφείλῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ κατέχοντος καὶ νὰ τὸ διαθέσῃ ἐνοικιάζουσα εἰς ἄλλον καὶ ὅτι ἀπολύτως καὶ ἀνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως οὐδέποτε δύναται ν' ἀφαιρεθῇ ἡ κατοχή.

Εἰπόντος δὲ τοῦ πρὸ τοῦ Κυρίου Ἱπουργοῦ ἀγορεύσαντος, ὅτι τὰ ἱσχύοντα περὶ τοῦ προκειμένου Διατάγματα ῥητῶς προσδιορίζουσιν, ὅτι τὰ φθαρτὰ δημόσια κτήματα δύναται νὰ διαθέσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅπως θεωρεῖ μᾶλλον κατάλληλον, ἀντιπαρετήρησέ τις, ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται περιθώλια ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μὲ τὰ ἐν Σερεμέτι παραχωρηθέντα εἰς τὸν Κ. Νικήταν Σταματελόπουλον, περὶ ὧν ἐγένετο ἤδη λόγος ἐν τῇ Γερουσίᾳ, καὶ εἰσέτι μὲ τὰ παραχωρηθέντα εἰς Χατση Χρηστων καὶ ἄλλους ὅτι αἱ περὶ κατοχῆς ἀμφισβητήσεις ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων, τὰ ὅποια ἀπεφάσισαν περὶ τοιοῦτων ἀμφισβητήσεων καὶ ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη, εἰ μὴ ν' ἀποφασίσῃ ἡ Γερουσία, ἂν παραδέχεται ἢ μὴ τὴν κατὰ τὸν προϋπολογισμόν παραχωρηθησομένην εἰς τὴν χήραν Βαρνακιώτου ποσότητα.

Παρατηρεῖ ἄλλος, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον τοῦ Κυβερνήτου δὲν ἦτο τακτικὸν Διάταγμα, ἀλλ' ἀπλὴ διαταγὴ πρὸς τὸν ἐκεῖ Διοικητὴν, τῆς ὁποίας ἡ ἐκτέλεσις ἐμελλε νὰ ὑποστῇ ἐπομένως ἄλλας διατυπώσεις ὅτι δὲν ἀναφέρει περιθώλια, ἀλλ' ἀπλῶς κτήματα ὅτι καὶ ἂν ἐκληφθῇ ἱσχύον, ὡς πρὸς τοὺς τύπους, εἶναι πρᾶξις αὐθαίρετος, διότι ὁ τότε ὑπεύθυνος Ἱπουργὸς τοῦ Κυβερνήτου δὲν ἠδύνατο νὰ χάρισῃ ἐθνικὴν γῆν. Ἀλλ' ἴσως εἴπῃ τις, ὅτι διὰ τὴν τελειωτικὴν παραχώρησιν ἐτέθη ὁρος τις καὶ ἐντελὴς ἀπαλλοτριώσις δὲν ἐλάβε χώραν. Τοῦτο δὲν εἶναι, διότι ὁ τεθεὶς ὁρος εἶναι τὸς ὅσον δύσκολος νὰ πραγματοποιηθῇ, ὅσον πρὸ πολλοῦ χρόνου ὑπὲρ τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς ἐξεφράσθησαν πολλοὶ τοσάκις καὶ μολαυτὰ δὲν ἐγένετό τι, ὥστε ἡ τοιαύτη καταντὰ διαθέσις ἐθνικῶν κτημάτων ἐπ' ἀορίστῳ χρόνῳ.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως δὲν ἀνεγνώρισε τοιαύτην αὐθαίρετον πράξιν καὶ ἐπροστάτευσεν τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν, γνοῦσα, ὅτι χρέος τῆς εἶναι μὲν νὰ ἐπιτρέψῃ τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ἀλλ' ὅτι δὲν ἔχει κυριότητα ἐπ' αὐτῶν. Τὴν νόμιμον ταύτην πράξιν τῆς Β. Κυβερνήσεως καταπολεμοῦμεν διαβίβτοντες πάλιν ἐπ' ἀορίστῳ τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν, καὶ ἐν γνῶσει ὑποπίπτοντες εἰς λάθος, εἰς τὸ ὅποιον ἐν ἀγνοίᾳ τὸ πολὺ ὑπέπεσε τοῦ Καποδιστριαῦ ἡ Κυβέρνησις.

Ἀλλ' ἐλάλησαν τινες περὶ κεκτημένου δικαιώματος. Ἄν τις Ὑπουργὸς παραχωρήσῃ ἐθνικὰ κτήματα, ἐπὶ τῷ ὄρῳ τοῦ νὰ διαρκῇ τοιαῦτα παραχωρήσεις μεχρὶς τοῦ προκηρυχθέντος ἀδυνάτον τι, θέλει λογιζέσθαι τούτο κεκτημένον δικαίωμα; Ἄρα δὲν εἶναι κεκτημένον δικαίωμα ἡ διορθώσις, τὴν ὁποίαν ἐπέφεραν ἡ Κυβέρνησις αὕτη, καὶ πρέπει νὰ τεθῇ αὕτη ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς εἰς τὴν θέσιν τοῦ δικαιουμένου; Παρατηρεῖ, ὅτι σχεδὸν ἐπαναστάσεις ἐγένοντο διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀδικίαν διαθέσεως ἐθνικῆς γῆς, κατὰ τινὰ διάταξιν τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ πρώτης Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ ὅτι ἡ ἐπομένη Συνέλευσις, ἡ τοῦ Ἀττικῶν ἀναγκασθὲν ν' ἀκυρώσῃ τοιοῦτον ἀρθρον, καὶ ἂν τινες ἔφερον ἄλλα παραδείγματα, ὡς τὸ τοῦ Σαρμεντί κλπ. παρατηρεῖ, ὅτι ἐνταῦθα δὲν εἶναι λόγος περὶ τούτου, ἀλλ' ἂν ἡ παραχώρησις καὶ αὐτοῦ ὁμοιάζῃ τὴν παρούσαν, διὰ ἀτόπων δὲν δικαιολογοῦνται νὰ ἀτοπα. Ἐπομένως θεωρεῖ ἀδικαιολόγητον τὴν ἐκ νέου παραχώρησιν ταύτην ἐθνικῶν κτημάτων, τὰ ὅποια οὐδεὶς δύναται ἀνευ ἐθνικῆς ἀποφάσεως νὰ διαθέσῃ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θεωρεῖ ἐκτός τοῦ προκειμένου τοιαύτην συζήτησιν. Αἱ Βουλαὶ, λέγει, δὲν δύνανται ν' ἀποφασίσωσιν, ἂν ἤχεν, ἢ μὴ, τὸ δικαίωμα ὁ Κυβερνήτης νὰ παραχωρήσῃ τοιαῦτα κτήματα, μὴτε λόγος περὶ τούτου πρόκειται. Λόγος ἐνταῦθα πρόκειται μόνον περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἡ χήρα τοῦ Βαρνακιώτου δικαιούται νὰ λάβῃ τὸ πᾶν τοῦτο. Ὁ σύζυγός τῆς κατεῖχε, τῇ παραχωρήσει τοῦ Κυβερνήτου, λαβόντος τὸ δικαίωμα παρὰ τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως νὰ διαθέσῃ 200,000 στρεμμάτων γαίης, τὰ περιθώλια ταῦτα. Ἡ Κυβέρνησις ἐπομένως τὰ ἐνοικίασεν εἰς ἄλλον. Θεωροῦσα ἤδη ἀφ' ἑνὸς προσβεβλημένα τὰ δικαιώματα τοῦ Βαρνακιώτου, καὶ ὀφείλουσα μίαν περιθάλψιν εἰς τὴν χήραν, δὲν ἀφαιρεῖ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸν ἐνοικιστὴν τὰ κτήματα ταῦτα.

ἀλλὰ τὸ ἐνοικίον των μεταβιβάζει, ἀφοῦ πρῶτον ἐξαίρει τὸν ἔγγειον φόρον, εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα τοῦ Βαρνακιώτου. Ὅθεν μὴτε ἀπαιτήσαι ἐνοικιαστοῦ ὑφίστανται πρὸς ἀποζημιώσιν, μὴτε νὰ διαθέσῃ ἐθνικῇ περιουσίᾳ.

Ἄλλος τῶν Κυρίων Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι τὸ ἐκτεθὲν περὶ τῶν κτημάτων τούτων ἱστορικόν δὲν εἶναι τὸ πραγματικόν.

Ὁ Διοικητὴς Μεσολογγίου ἀνέφερεν εἰς τὸν Κυβερνήτην, ὅτι ὁ Βαρνακιώτης ἐξήτει γαίαν τιναν ἐθνικῆς. Ἀπάντησεν ἁπλῶς ὁ Κυβερνήτης, νὰ τῇ παραχωρηθῶσιν, ἂν δὲν κατέχονται ὑπ' ἄλλων, ἀπαράλλακτα δηλαδὴ καθὼς παρεχωρήθησαν εἰς ἄλλους γεωργούς γαίαι πρὸς καλλιέργειαν ἐπὶ πληρωμῇ ἔγγειου καὶ ἐπικαρπίας φόρου. Ἀλλ' ὁ Βαρνακιώτης ἀντὶ γαιῶν ἐπὶ περιθώλια, σταφιδῶνας καὶ ἄλλα φθαρτὰ κτήματα, τὰ ὅποια ἐνέμετο, ἀποδίδων ὅμως πάντοτε ἔγγειον καὶ ἐπικαρπίας φόρον, καὶ τούτον μάλιστα κατ' ἀρχὰς ἀποποιούμενος ἐβιάσθη διὰ δικαστικῆς ἀποράσεως ν' ἀποδώσῃ.

Πρὸς ἀποδείξιν τούτων ἀναγινώσκει τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα ἀναφορᾶς τοῦ Δημάρχου Αἰτωλικοῦ Κ. Κωνσταντίνου Μπόλια, τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1840.

Ὁ Γεώργιος Βαρνακιώτης ἔλαβεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ τὰ ἐθνικὰ περιθώλια τὸ ἔτος 1830, καὶ εἰς τὰ τρία πρῶτα ἔτη, ἤτοι τὸ 1830, 1831 καὶ 1832 εἶχε διωρισμένους ἐπιστάτας τοῦ καὶ ἐσύναζε τοὺς καρποὺς ἀνευ τινος ἐξόδου. Τὰ ἐπόμενα δύο ἔτη, ἤτοι τὸ 1833 καὶ 1834 τὰ ἐσῆκωσεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐνοικιάσθησαν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου. Τὸ ἔτος 1835 ἐδόθησαν πάλιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδίου Γ. Βαρνακιώτου, ὁ ὅποιος τὰ ἐνοικίασε διὰ τρία ἔτη, δηλαδὴ τὸ 1835, 1836 καὶ 1837 εἰς τὸν Παναγιώτην Καρβέλην πρὸς δραχ. 2,500 κατ' ἔτος· τὸ ἔτος 1838 τὰ ἐνοικίασεν εἰς τὸν Ἰω. Τζάκαλον διὰ δρ. 2,600· τὸ ἔτος 1839, καθὼς καὶ τὸ ἔτος 1840, τὰ ἐνοικίασεν εἰς τὸν Στρατοχόντζαν πρὸς δρ. 2,500 κατ' ἔτος, ὥστε εἰς τὸ διάστημα τῶν ὀκτῶ ἐτῶν ἔλαβε δραχμάς 20,000 χωρὶς νὰ ἐξοδεύσῃ οὔτε λεπτόν. Ἐκτός τοῦ ἐνοικίου ἐλάμβανε κατ' ἔτος ἀπὸ ὅλα τὰ ὀπωρικά μίαν ξεκομ-

μένην ποσότητα, ὅσα δηλαδὴ τοῦ ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὸ ὀσπῆτιόν του.

Παρατηρεῖ ἐπομένως, ὅτι ἠθέλησάν τινες νὰ συγκρίνουν τὴν περίστασιν τῶν γαιῶν τοῦ Σερμετιίου, ἐνῶ ἐκεῖναι εἶναι ἀπλῶς καλλιεργούμενα παρὰ πολλῶν χωράφια καὶ διὰ τὰ ὁποῖα πληρώνουσιν 25 τοῖς 100, ἐνῶ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος εἶναι περιθώρια, τὰ ὁποῖα ὁ Βαρνακιώτης ἔλαβεν εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἀνεξόδως πάντοτε ὠφελεῖτο.

Κατὰ τὸ 1842 ἡ Β. Κυβέρνησις θεωροῦσα, ὅτι κακῶς ἐνέμοντο τὰ φθαρτὰ ταῦτα κτήματα παρὰ τοῦ Βαρνακιώτου, ἐνῶ περὶ φθαρτῶν κτημάτων προδίδοντο μόνον οἱ νόμοι, τὰ ἐνοικίασεν εἰς ἄλλον, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν κατοχὴν των. Τὴν κατοχὴν τῶρα ταύτην τοῦ Δημοσίου ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀφαιρήσῃ ἀπὸ τοῦ Δημοσίου, κατακρίνουσα τὰς ἰδίας πράξεις τῆς καὶ ἀναγνωρίζουσα, λέγει, ὡς κεκτημένον δικαίωμα κατοχῆς τὸ τοῦ 1830 παράνομον τοῦ Βαρνακιώτου, οὐχὶ δὲ ὡς κεκτημένον δικαίωμα τὸ νόμιμον ἰδιότητος τῶν 1842 καὶ παραχωροῦσα εἰς ἄλλον τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς τοῦ δημοσίου, τὸ ὅποιον, πολλὰ καλὰ ἐπαρτήρησεν ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μόνον δικαστικὴ ἀπόφασις δύναται ν' ἀφαιρήσῃ.

Ὡς διὰ νὰ τιμωρήσῃ ἐαυτὴν ἡ Κυβέρνησις, ἐπὶ τοῦ προκάτοχου τοῦ σημερινοῦ Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσθη νὰ δοθῶσι τὰ ἡμισὶ τῶρα δὲ ἀποφασίζεται νὰ δοθῶσι τὰ διπλά, διὰ τὸ ἀνὸπαρκτον τοῦτο δικαίωμα. Μ' ὅλα ταῦτα, ἂν ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῆς χρηματικῆς περιθάλψεως, τίποτε δὲν ἔθελε προτείνει ἐναγτίον. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ κτημάτων ἐθνικῶν, τὰ ὁποῖα καθεκαστὴν διαρπάζονται, χρεωστῇ ἡ Γερουσία νὰ θέσῃ ἕνα φραγμὸν εἰς τοιαύτας καταχρήσεις, παρατηροῦσα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔρορος εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ κυρία τῆς ἐθνικῆς περιουσίας. Τοιαῦται καταχρήσεις κατὰ δυστυχίαν εἶναι, λέγει, πολλά. Προσκαλούμενος δὲ παρὰ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ τὰς ἐκθέσῃ, ἀπαντᾷ, ὅτι θέλει τὸ κάμει, ὅταν ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἀπαντήσῃ εἰς τὰς πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἐζήτησε πρὸ καιροῦ ἐπὶ συνεδριάσει ἀπ' αὐτόν, πολλάι τῶν ὁποίων περιστρέφονται κυρίως εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος περιορίζεται νὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἶναι ἀμάρτυμα νὰ ἀπαλλοτριώσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς, τὸ ὁποῖον χεῖρει ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων.

Ὁ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λέγει, ὅτι ἐπειδὴ φαίνεται ἀπεφασίσθη νὰ παρέλθῃ ἡ ἡμέρα ἀνευ ἀποτελέσματος, λαμβάνει καὶ αὐτὸς μόνον τὸν λόγον, καὶ οὐχὶ δι' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτον ποτὲ τοσαύτης ἀξίον συζητήσεων.

Ὁ προλαλήσας συνειθίζων νὰ ἀντικρούῃ συστηματικῶς ὅσα δὲν συμφωνοῦσι μὲ τὸν ἰδίον του τρόπον τοῦ συλλογίζεσθαι, ἀρχὴν ἔχει, πλὴν τούτου, νὰ διδῇ περισσοτέραν βαρύτητα εἰς πράξεις δημοτικῶν ἀρχῶν, παρ' εἰς τὰς ἐπισημοὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχει λόγος περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐθνικοῦ κτήματος, καὶ αὐτὸς ὁ Κυβερνήτης ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ 200.000 στρεμμάτων δὲν ἀπαλλοτριώσεν ἐντελῶς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα, ἀλλὰ διέθεσεν αὐτὰ ἐπωφελῶς, φρονίμως καὶ δικαίως. Μεχρισίου τοῦ ἐθνικοῦ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις του καὶ προικίσῃ τοὺς αγωνιστάς καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐν γένει, ἐνόησε πόσον καλὸν ἦτον, χωρὶς ν' ἀπαλλοτριώσῃ ἐθνικὴν περιουσίαν, νὰ τὴν ἐμπιστευθῇ εἰς φιλοπόνοους χεῖρας. Μολοντί ἀρκεῖ νὰ ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην μας τὸν καταστραπτικὸν πόλεμον, πόλεμον πολὺ διαφέροντα τῶν τῶν Λαίπων ἐθνῶν, ὅπου ὁ γεωργὸς ἀροτριᾷ πλησίον τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν, ὅτι εἰς τὰ περίεξ μάλιστα τοῦ Μεσολογίου δὲν ἠδύναντο νὰ ὑπάρχωσι περιθώρια, ὡς ἀνέρεβεν ὁ προλαλήσας, ἀλλὰ καταστραμμένα κτήματα, χρήζοντα δαπάνης καὶ κόπων, διὰ ν' ἀποκατασταθῶσι πάλιν προχωρικά.

Οἰκονομίσας οὕτω ὁ Κυβερνήτης δημοσίον περιουσίαν ἐπρόβλεψε νὰ εὕρῃ καὶ πόρον ζωῆς εἰς αγωνιστὴν καὶ ἐνασχολεῖν ἐντιμον εἰς παλαιὸν στρατιωτὴν· δικαίως δὲ ἐπραξε, διὰ τῶν ἐνόντων αὐτῷ μέσων, ἀνταμειβὼν πασιγνώστους ἐκδουλεύσεις. Ἀλλὰ τοιαύτη ἐθνικὴ πρᾶξις δὲν ἤρεσε μετέπειτα, καὶ προνοῦσα ἡ Ἀντιβασιλεία, ὅτι ἀτόπως ἐδόθησαν, ἐπῆρεν ὀπίσω τὰ κτήματα. Σήμερον ὁμως ἐβεβαιώθη, ὅτι ἡ ἀφαιρέσις ἦτον ἀδικος καὶ τὰ ἀποδίδει εἰς τὰ λιμώττοντα τέκνα καὶ τὴν χήραν τοῦ Βαρνακιώτου.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὑπῆρξαν, καὶ, πράξεις ἀντιφατικαὶ πρὸς ἀλλήλας τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ μάχονται δύο κυριαρχικαὶ πρᾶξεις κατὰ μιᾶς μόνον ἀπλῆς Ὑπουργικῆς, διότι ὁ Κυβερνήτης παρεχώρησε τὰ κτήματα ταῦτα, τὰ ἐπιστρέφει ἔτι Β. Διάταγμα, δὲν τὰ ἀφῆρεσε δὲ εἰμὴ πρᾶξις ἀπλῆ αὐθαί-

ρίτου Υπουργού, μηδὲν σθεμένον τὰ δικαιώματα καὶ τοὺς ἀγῶνας, καὶ ὁδολογούμενον ἀπὸ πνεῦμα πολὺ διαφορετικόν. ἢ τὸ ἐθνικὸν τοῦ Κυβερνήτου, ἀποφασίζαντος δὲ νὰ ἀρπάσῃ τὸν ἄρτον ἀπὸ τοῦ στόμα τῶν δυστυχῶν τέκνων ἐνὸς ἀγωνιστοῦ.

Ἀπὸ τοιοῦτον, καθὼς ὁ Κυβερνήτης, ἐθνικὸν πνεῦμα ὁδηγούμενη καὶ ἡ Β. Κυβέρνησις καὶ διὰ τὸ Σερεμέτι ἀπεράντιστε καὶ εἰς τὸν Νικητὴν ἐδῶτε νομὴν κτημάτων, ἀλλ' ὄχι ἰδιοκτησίαν, ἀναγνωρίζουσα τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ δικαιώματα ἀνταμείβουσα, ὅσον ἐδύνατο, χωρὶς νὰ σφετερισθῇ τὰ τοῦ ἔθνους. Μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον λαμβάνουσα τὸ δέκατον τοῦ προϊόντος, δίδει εἰς μίαν γῆραν καὶ τὰ ὀρφανὰ ἀγωνιστοῦ μικρὸν τινα πόρον, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν κάμνει καλὴν ἐντύπωσιν, μῆτε νὰ συζητήσῃ τις περαιτέρω. Στεθόμενη ἄρ' ἑτέρου τὴν ἐθνικὴν θέσιν καὶ μὴν ἀποτολμῶσα νὰ παραχωρήσῃ τὴν παραμικρὰν χρηματικὴν βοήθειαν, ἀντὶ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Βουλῶν, ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισε καὶ νομίζει, ὅτι καθὼς εὖρε πρόθυμον τὴν Βουλὴν, θέλει εὖρει καὶ τὴν Γερουσίαν διατεθημένην εἰς τὴν παραδοχὴν μέτρου φιλανθρωπίου καὶ πράξεως ἐπιχειρήσεως τρόπου τινα βάλσαμον εἰς πληγὰς ἀγωνιστῶν.

Ἄλλος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν λέγει, ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εὐρίσκει συνεπέστερα, ὡς ὑποστηρίζοντα μίαν συνέχειαν Κυβερνητικῶν πράξεων καὶ μὴ στηριζόμενα εἰς ἀπλᾶς ἐπιλήψεις οἴκτου καὶ συμπαιθείας. Ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνον ἀπαντῶν λέγει, ὅτι ὁ Κυβερνήτης εἶχε μόνον δικαίωμα νὰ ἐκποιήσῃ, καὶ ὁμοίως τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα δὲν ἐξεποίησε, μῆτε ἦσαν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐδύνατο νὰ ἐκποιήσῃ, δυνάμει τοῦ θεθέντος αὐτῷ δικαιώματος. Πλὴν τούτου εἰς αὐτὴν τὴν ἀπλὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν Μισολογιῶν διαταγὴν τοῦ Κυβερνήτου, δὲν γίνεται μνεῖα, ὅτι παραχωροῦνται τὰ κτήματα ταῦτα, δυνάμει τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον παρήξεν εἰς αὐτὴν τοῦ Ἀργου; ἢ Συνέλευσις. Διὸ καὶ ἡ παραχώρησις δὲν εἶχε καὶ ἐνῆα κύρος καθὼς τὸ ἀπέδειξε καὶ ἡ ἀνευ ἐρίδος ἀποδοθείσα παρὰ τῆς οἰκογενείας Βαρνακιώτου κατοχῇ.

Ἄλλος λέγει, ὅτι ἀμρότεροι οἱ Υπουργοὶ ἔδωσαν βαρύτητα εἰς τοῦ Κυβερνήτου τὴν πράξιν, ἀποκαλέσαντες Διάταγμα ἀπλὴν διαταγὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν. Ἀπέναντι τῆς διαθεσάσης ἄλλως τὰ κτήματα ταῦτα Ὑπουργικῆς διαταγῆς, τὴν ὁποῖαν ὡς ἀπλὴν τοιαύτην κατεφόρῳσαν, ἀντέταξαν τοῦ νέου Βασ. Διατάγματος, ἐπιστρέψαντος τὴν κατοχὴν, τὴν βαρύτητα. Ἀλλ' ἡ βαρύτης

τῶν πράξεων δὲν κρέμαται ἀπὸ τοὺς τίτλους, μεθ' ὧν περιβάλλονται αὗται, ἀλλ' ἀπὸ τὴν νομιμότητα αὐτῶν. Ἐδύνατο ὁ Κυβερνήτης νὰ χαρίσῃ ἐθνικὰ περιθώρια; Ἐδύνατο ἡ Βασ. Κυβέρνησις, ἀρτοῦ μάλιστα δὲν ἀνεγνωρίσθη τὸ κύρος τῆς πράξεως ταύτης, νὰ ἀρῇ τὴν κατοχὴν ἀπὸ τοῦ Δεμόσιον, καὶ νὰ τὴν δώσῃ εἰς ἄλλον; Ἐδῶ εἶναι τὸ ζήτημα. Ἐάν μῆτε τὸ πρῶτον, μῆτε τὸ τελευταῖον ἐννόμως ἐδύνατο νὰ πράχθῃ, βαρύτητα ἔχει ἐσχυρότερος περισσοτέρην ἢ μετολαβήσασα Ὑπουργικὴ ἀπλὴ πράξις, τὴν ὁποῖαν ὡς Β. Ὑπουργεῖου πράξιν δὲν ἐπρεπε τὸ σημερινὸν Ὑπουργεῖον νὰ καταφρονήσῃ.

Ἀλλὰ λείγουν τινεῖς, μῆτε ὁ Κυβερνήτης, μῆτε ἡ Β. Κυβέρνησις ἀπῆλλοτρίωσε τὰ ἐθνικὰ κτήματα. Ναί; δὲν τὰ ἀπῆλλοτρίωσε μὲν, ἀλλ' ἤθελε νὰ ἀφαιρήσῃ ἀπὸ τοῦ ἔθνους πᾶν ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα, μεχρυσότου ἐπὶ λῆθι ἐπαγῇ, ἥτις διὰ τὸ δυσκολοκατόρθωτον ἀπέχει παραπολύ. Αὐτὴ ἡ στίβας χεὶρ τοῦ σήμερον Πρωθυπουργοῦ δὲν ἐπελήρθη τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, καὶ τίς οἶδε ποῖος θέλει τὴν πραγματοποιήσῃ ποτὲ.

Ἀλλὰ καὶ τὴν πράξιν τοῦ Κυβερνήτου ἀπλῶς ἂν θεωρήσωμεν ἰσχύουσαν, ἐπὶ τῇσιν ἄρα ὅλων τῶν προλαβούσων Κυβερνήσεων, ἢ αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν συνελεύσεων τὰς ἀποφάσεις; Ὀχι. Ἡ Β. Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, ὡς χάρις ἀγρᾶτος νὰ ὑπῆρχαν τὰ παρελθόντα.

Πλὴν τούτων εἰς τῶν ὅρων τοῦ ἐγγράφου τοῦ Κυβερνήτου ἦταν ἡ ἀποκατάστασις τῶν στρατιωτικῶν. Δὲν ἐξεπληρώθη οὗτος; δὲν ἐδόθησαν βαθμοὶ καὶ προικοδοτήσεις;

Τὸ λυπηρότερον δὲ εἶναι, ὅτι ὡς νὰ εἴμεθα ἐπιλήσμονες τῶν θυσιῶν τῶν ἀγωνιστῶν, μᾶς ἐνθυμίζουσι καθεκλάστην τὰ αἵματά των. Τάχα τοὺς μαχόμεθα; τάχα δὲν θέλουσι νὰ ἀνταμειφθῶσι; Ἀλλὰ περιπλέκουν τὰ πράγματα, πότες παριστῶντες αὐτὰ, ὡς παραχώρησιν κτημάτων, πότε ὡς ἀπλῶς λογιστικὸν ἰσοζύγιον.

Δὲν μέμφεται τις ποτὲ τὸ νὰ δίδονται περιθάλψεις εἰς τοὺς ἀγωνιστάς, ἀλλὰ τὸ νὰ δίδονται εἰς τὸν ἕνα καὶ εἰς τὸν ἄλλον ὄχι. Εἰς Ὑπουργὸς νὰ χαρίζεται σήμερον εἰς τὸν φίλον του, καὶ ὁ ἐπόμενος αὐριον εἰς τὸ ἰδικόν του. Ἐνθ' ἡμεῖς πικρῶς πρὸς ὅλους ὁμολογήσαμεν ὑποχρεώσεις, μὴν ἐκπληροῦντες αὐτάς γενικῶς καὶ δικαίως, παρέχοντες δικαίαν ὑποψίαν κακῆς πίστεως καὶ μετρονψίας.

Άλλος τῶν Γερουσιαστῶν λαβὼν πάλιν τὸν λόγον λέγει, ὅτι οὐ μόνον οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ παραχωρήσῃ ἐθνικὴν περιουσίαν, ἀλλ' ἂν τὸ τοιοῦτον εἴναι σφάλμα, πολὺ περισσότερον ἔγκλημα εἶναι, ὅταν τὸ τοιοῦτον διορθωθῇ, ἐκουσίως νὰ καταστρέφῃ τις τὴν διόρθωσιν.

Ἐνταῦθα παρατηροῦν τινες, ὅτι ἡ συζήτης ἐξενετλήθη καὶ πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ τὸ σῶμα, ἂν ἐφωτίσθῃ.

Ἐρωτήσαντος τοῦτο τοῦ Προέδρου ἀντίστανται τινες, ὅτι δοθέντος ἅπαξ τοῦ λόγου εἰς ἓνα Γερουσιαστὴν δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἀγόρευσις του, ὁ δὲ ἀγορεύων παρατηρεῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ἡ διὰ τῆς θελήσεως τῆς πλειοψηφίας ἀφαιρέσις τοῦ δικαίου δικαίου τῆς συζήτησεως.

Ἀποφανθεὶς τῆς πλειοψηφίας, ὅτι ἐφωτίσθη, καὶ ἀποχωρησάντων διαφόρων Γερουσιαστῶν, ὁ Πρόεδρος πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι περίσταται ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς Γερουσιαστῶν, διὰ νὰ ᾗναι πλήρης ἡ συνεδρίασις, διατάττει τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου.

Εὐρεθέντων παρίντων 25 Γερουσιαστῶν, ὁ Πρόεδρος τίθησι τὸ ζήτημα, ἂν ᾗναι δεκτὸν τὸ διὰ τὴν χήραν Βερνακιώτου προταθὲν ποσὸν ἐκ δραχ. 3,401, καὶ 89.

Ἡ Γερουσία παραδέχεται τοῦτο.

Ἀναγνώσθέντος τοῦ τελευταίου μέρους τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν προβλεπομένων διὰ δημόσια ἔργα ἐξόδων, ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐκθέτει, ὅτι ἡ φράσις, διὰ Δημόσια ἔργα καὶ βοηθήματα συμφωνηθειῶν ποσοτήτων, ἐννοεῖ βεβαίως ἔργα ψηφισθέντα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845. Ἀλλ' αἱ τοιαῦται ποσότητες, διότι ἤρρησε νὰ ψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς, δὲν ὑπῆρχεν ὁ ὕλικός καιρὸς νὰ πραγματοποιηθῶσι· διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου μεταφέρει τὴν πίστωσιν ἐκείνην εἰς τὸ ἔτος τοῦ 1846.

Ὁ δὲ Κύριος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προσιθίσιν, ὅτι εἶναι αὐτὴ ἀπλὴ μεταφορὰ ἔργων ψηφισθέντων, ἀλλὰ μὴ τελειωθέντων ἐντὸς τοῦ 1845, καὶ ὅτι ταῦτα εἰσὶ τὰ ἐξῆς:

Σημείωσις τῶν διὰ δημόσια ἔργα καὶ βοηθήματα πιστώσεων, ὅσαι ψηφισθεῖσαι καὶ μὴ πραγματοποιηθεῖσαι ἐντὸς τοῦ 1845 ἔτους, μεταφέρονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1846.

ΚΕΦ. Ε΄.

Δημόσιος Οἰκονομία.

Ἄρθρον 1. Γεωργικά.

Διὰ τὴν σύστασιν προτύπου ἐν Τύρινθι ἀγρονομικοῦ Καταστήματος	Δρ.	50,000	
Διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἐλῶν. τῆς Ἠλίδος καὶ Μυρτουντίας	Δρ.	30,000	
Ἰπ. τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀποξηράνσεως τοῦ Βιωτικῆς πεδίου	Δρ.	30,000	110,000

ΚΕΦ. Ζ΄.

Ὀδοποιΐα.

Ἄρθρον 3. Κατασκευὴ Διμ. ὁδῶν.

Διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπὸ Ἐλευσίνος εἰς Μέγαρον ὁδοῦ	Δρ.	8,000	
Ἰπ. τῆς ἀπὸ Κιθαιρώνας εἰς Θήβας	»	20,000	
		28,000	

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Παιραιῶς Δρ. 3,200

Εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Τρίπολιν ὁδοῦ συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς τεχνικὰς ἐργασίας Δρ. 30,000

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀπὸ Κορίνθου εἰς Καλαμάκιον ὁδοῦ Δρ. 12,000

Προκαταβολὴ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γαφύρας καὶ τὴν καθάρσιν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Εὐρίπου Δρ. 100,000

Ἰπ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἐπὶ τοῦ Σπερχεῖος γαφύρας Δρ. 12,000

Ἰπ. διὰ τὴν τοῦ Ἀγγελοκάστου Δρ. 12,000 197,200

ΚΕΦ. Η.

Βοήθεια.

Άρθρον 1. Γενικά.

Συνδρομαὶ εἰς ἀγαθοεργὰ καταστήματα, Δήμους, συνοικισμοὺς καὶ λπ.	Δρ.	3,000	
Ἰσ. εἰς τὸν Δῆμον Ναυπλίας, διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου	Δρ.	7,000	
Ἰσ. εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἀ- ποπεράτωσιν τῆς μεγάλης πλατείας Ἀνακτόρων	Δρ.	14,000	
Εἰς ἐνδεχομένους συνοικισμοὺς	•	30,000	
Συνδρομὴ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑδρα- γωγείου Βονιζίκης	Δρ.	25,000	79,000
Ὅλικόν ἄθροισμα		Δρ.	386,200

Ἡ Γερουσία παραδέχεται τὰ ἐξόδα ταῦτα.

Ἐπομένως, λόγου γενομένου περὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ Συνόλου τοῦ προϋπολογισμοῦ, παρατηρήθη παρὰ τινος, ὅτι δὲν δύναται νὰ τελειώσῃ ἡ ἐπιψήφισις αὕτη, ἂν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ σώματος δὲν ἐπανάληφθῇ πρῶτον ἡ πλημμελὲς εὑρεθῆσα ψηφοφορία τοῦ ἡμετέρου 3 τῶν παρατηρήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Προσδιορισθείσης ἡμέρας συνεδριάσεως τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, ὁ Κ. Πρόεδρος λήγει τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδμοι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1846 ἔτους, ἡμέρας
Δευτέρας τῆς ἐβδομάδος.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν, πλῆρες ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Κύριος Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίαν περὶ τὴν 12 ὥραν Π. Μ.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσας συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἀναγγέλλαντος μετὰ ταῦτα τοῦ Κυρίου Προέδρου, ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν θέλει ἐπανάληφθῃ ἡ ἀποδειχθεῖσα πλημμελὲς ψηφοφορία ἐπὶ τῆς γενομαθείσης τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐν τῷ § 3 τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐκθέσεως αὐτῆς, ἀπάντων δὲ τῶν κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου προλαβούσας ψηφοφορίαν λαβόντων μέρος ἀποδειχθέντων ἤδη παρόντων ἐκ τοῦ κατ' ἐπανάληψιν ἀναγνωσθέντος ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ γενομένης ἐπομένως ψηφοφορίας μυστικῆς, ἡ Γερουσία παρεδέξατο διὰ ψήφων 23 κατὰ 15 τὴν περὶ τῆς διαλαμβάνει ὁ § 3 τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ποσότητα, ὅπως αὕτη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ περιέχεται.

Ἀναγιγνώσκεται μετὰ ταῦτα ἐγγράφον τι ὑποβληθὲν παρὰ τῷ Γραφεῖῳ ὑπὸ τινος τῶν Κ. Κ. Γερουσιαστῶν, ζητούντος σημειώσιν ἐγγράφον παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, περὶ τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ τῶν Στρατιωτῶν, ἐξ ὧν ἕκαστον στρατιωτικὸν Σῶμα σύγκειται, διὰ ν' ἀποδειχθῇ ἐντελὲς κατὰ πόσον οὗτοι ὑπάρχουσιν ἐλάσσονες τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διαλαμβανομένων.

Παρατηρήσαντος ὕστερον τοῦ ἐνός τῶν Γραμματέων, ὅτι τὸ 1 ἄρθρον τοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1846 συνεζητήθη ἤδη, καὶ ὅτι πρόκειται νὰ συζητηθῶσι τὰ λοιπὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἄρθρα, εἰς ἃ προσδιορίζεται ὁ τρόπος τῆς χρήσεως τῶν ἐν τῷ συζητηθέντι 1 ἄρθρῳ κεφαλαίων, ἡ Γερουσία παρεδέξατο ἀνευ παρατηρήσεως τὰ ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5, κατὰ σειράν ἐκάστου ἀναγνωσκομένου.

Ἀναγνωσθέντος δὲ κατόπιν τοῦ ἀρθροῦ 6, παρατηρήσεως

τις, ὅτι ἀορίστως προσδιοριζομένων τῶν ἐκ τοῦ ἔτους 1845, διὰ δημόσια ἔργα καὶ βοηθήματα πραγματοποιηθεισῶν συμπεριλαμβανόμενων ποσοτήτων, οὐδεὶς θέλει γινώσκει τὴν ἀκριβὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους ποσότητα, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῶσιν αἱ τοιαῦται ποσότητες ἀκριβῶς, παρὰ τοῦ παρευρισκομένου Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, ὅπως σημειώσῃ ἐν τῷ περὶ οὗ πρόκειται ἄρθρῳ. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἰπουργοῦ, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς προτερείας ἐδόθησαν παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργοῦ αἱ προσήκουσαι περὶ τῶν ἐν τῷ 6 ἄρθρῳ ἀναγεγραμμένων ποσοτήτων πληροφορίες, δι' ἐγγράφου σημειώσεως, ἀντέλεξεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι ἐπρεπεῖν αὐταὶ νὰ δωθῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀρμοδίου 6 ἄρθρου, καὶ οὐχὶ πρότερον, συζητουμένου τούτου, πρὶν συζητηθῶσι τὰ προηγούμενα ἄρθρα, καὶ ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον ν' ἀναγνωσθῶσιν αἱ εἰρημέναι πληροφορίες, ὅπως διορθωθῇ τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἤδη ἄρθρον, τῶν ἐν αὐτῷ ἀορίστων ποσοτήτων προσδιοριζομένων.

Ἀναγνούς δ' ἀμέσως ὁ Γραμματεὺς τὴν εἰρημένην σημειώσιν, ἀντιπετήρησεν, ὅτι περιέχεται αὕτη ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, καὶ ἐντεῦθεν καθίσταται περιττὸν νὰ ὁρισθῶσιν αἱ ἀναγερόμεναι ποσότητες ἐν τῷ ἄρθρῳ 6, καὶ ὅτι ὁ προαγορεύσας ὤφειλεν ἀπλῶς νὰ ζητήσῃ πληροφορίες παρὰ τοῦ Γραφείου, καὶ οὐχὶ, μὴ περυσθεὶς ἐν τῷ τέλει τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, νὰ ἐπανέρχεται εἰς ἀντικείμενον συζητηθὲν ἤδη. Μὴ γεννημένης ἄλλης παρατηρήσεως, ἡ Γερουσία παρεδέξατο τὸ ἄρθρον 6, ὅπως ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἀναγνωσθὲν ἐπὶ τούτοις τὸ ἄρθρον 7, ἐγένετο δεκτὸν, ἀνευ παρατηρήσεως.

ὑποβληθὲν ἐπὶ τέλους τὸ σύνολον τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1846 ἔτους, ἐγένετο δεκτὸν διὰ ψήφων 30 κατὰ 8.

Ἀναγγεῖλας μετὰ ταῦτα ὁ Κύριος Πρόεδρος, ὅτι τὴν ἐπισύσαν θέλουσιν ἀναγνωσθῇ αἱ ἐκθέσεις τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ Ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Μασσαχίᾳ ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν "Ροστὰν καὶ συντροφία, καὶ περὶ ἐιδικῶν φόρων τοῦ δήμου Ἀνδρου, πρὸς κατασκευὴν τοῦ

λιμένος ἐμπορίου, καὶ θέλει συζητηθῇ ἐπομένως ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Α. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Γ. Ψύλλας.

Β. Χρηστακόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1846 ἔτους, ἡμέρας Τρίτης
τῆς ἐβδομάδος.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Α. Δελιγιάννης κηρύττει ἀρξάμενην τὴν συνεδρίαν κατὰ τὴν 12 ὥραν.

Τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ὡς ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως ἀπαγγέλεται μετὰ ταῦτα, 1) ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐκθέσεων τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Συμβάσεως Ταχυδρομικῆς μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Ροστὰν καὶ συντροφίας, καὶ τοῦ περὶ ἐιδικῶν φόρων τοῦ δήμου Ἀνδρου, καὶ 2) ἡ συζήτησις τῶν ἐν τῇ ἐκθεσὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς γνωμοδοτήσεων.

Ἀναγινώσκονται δὲ κατὰ συνέπειαν τοῦ πρώτου ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως αἱ ἐκθέσεις τῆς ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν εἰρημένων Νομοσχεδίων Ἐπιτροπῆς, ἔχουσι ὡς ἑξῆς:

Ἐκθεσις

Τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐιδικῶν φόρων τοῦ δήμου Ἀνδρου πρὸς κατασκευὴν λιμένος.

Μεθ' ὧριμον σκέψιν θεωρήσασα ἡ Ἐπιτροπὴ τοὺς ἐξ
ΞΒ'.

ἐπισηφῶν λιμένων προερχομένους κινδύνους, καὶ ἀφ' ἑτέρου λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον προεκλήθη μετ' ἀλληπαλλήλους γνωμοδοτήσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἀνδρου, καὶ μετὰ πρᾶξιν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου τῆς ὁμονύμου Ἐπαρχίας, παρετήρησεν, ὅτι οἱ πρὸς κατασκευὴν λιμένος ἐπιβαλλόμενοι φόροι ὑπάρχουσιν ἀνεπαίσθητοι, καὶ λησμονοῦνται εἰς βραχύτατον χρόνον διάστημα, διὰ τὰς ἐπερχομένας ἐκ τῆς ἀσφαλείσεως τοῦ λιμένος μεγίστας καὶ διαρκεῖς ὠφελείας.

Μὴ δισταῦσα δὲ διὰ ταῦτα νὰ παραδεχθῇ ὁμοφώνως τὸ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχέδιον, κατὰ τε τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα, συνίστησιν αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Σεβαστοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Λάμπρος Νάκος.
Γ. Γλαράκης.
Ι. Κοντουμάς.
Γ. Χ. Πέτρου.
Γ. Παπαηλιόπουλος.

Ἐκθέσεις

Τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐνστάσεως Ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς ἑταιρίας Ροστάν καὶ συντροφίας.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσασα τοὺς ἐν τῇ προκειμένῃ συμβάσει, ἀφορώσῃ τὴν δι' ἀτμοπλοίων σύστασιν Ταχυδρομικῆς Γραμμῆς διὰ τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς ἑταιρίας Ροστάν καὶ Συντροφίας περιεχομένους ὁρους, παρετήρησεν, ὅτι αἱ εἰς τὴν ἑταιρίαν ταύτην γενόμεναι παραχωρήσεις ὠφελειῶν τινῶν ὑπάρχουσι μικραὶ καὶ ἀσήμαντοι, παραβαλλόμεναι μὲ τὸ προσδοκώμενον μέγιστον ὄφελος

ὑπὲρ τῆς ἐμπορίας, τῆς ὁποίας ἡ ἐπὶ τὰ κρεῖττω προαγωγή καὶ ἀνάπτυξις ἐπαυξάνει τοσούτω μᾶλλον, καθ' ὅσον αἱ εὐκολίαι τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἀνταποκρίσεων καθίστανται μείζονες.

Παραδεξαμένη δὲ καμψήφει διὰ τοὺς λόγους τοὺς τοῦ περὶ τῆς προκειμένης συμβάσεως ἐξ ἑνὸς καὶ μόνοῦ ἀρθροῦ συνιστάμενον Νομοσχέδιον, κατὰ τε τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα, συνίστησιν αὐτὸ εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ὁλομελείας τοῦ Σεβαστοῦ Σώματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1846.

Ἡ Ἐπιτροπὴ
Λάμπρος Νάκος.
Γ. Γλαράκης.
Ι. Κοντουμάς.
Γ. Χ. Πέτρου.
Γ. Παπαηλιόπουλος.

Ἀποπερατωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως, καὶ θεωρηθείσης περιττῆς τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐκθέσεων τούτων, προσδιορίσθαι ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς συζήτησιν ἀμροτέρων τῶν περὶ ὧν εἴρηται Νομοσχεδίων.

Ἐπερχομένης ὕστερον τῆς συζητήσεως τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, αἱ γνωμοδοτήσεις αὐτῆς μέχρι τῆς ὑπ' ἀριθ. 208 ἀναφορᾶς ἐγένοντο δεκταί, κατὰ σειράν ἀναγινωσκόμεναι.

Ἀναγνώσθεισης ὕστερον τῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 209 ἐκθέσεως, ὁ Εἰσκλητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι ἐνέκρινεν αὕτη νὰ διευθυνθῇ ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀναφορὰ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, ὅπως παρὰ τούτου διὰ τῆς ἀρμοδίας Διοικητικῆς Ἀρχῆς εἰδοποιηθῶσιν οἱ ἀναφαιρόμενοι, ὅτι πρέπει νὰ γινώσκωσι τὸ καθ' ἑαυτῶν τῶν, καὶ νὰ μὴ παρατρέπωνται τοῦ λοιποῦ εἰς παραλόγους αἰτήσεις, καὶ ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, καὶ ὅτι δὲν ἐθεώρησιν ἀναγκαίαν τὴν ἀπλὴν τῆς ἀναφορᾶς ἀπόρριψιν, ὡς μὴ δυναμένην νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς ἀναφερόμενους.

Ἐπαναληφθείσης ἐνταῦθα κατ' αἰτησίν τινος τῶν ΚΚ. Ἐρριστακτῶν τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκθέσεως

Ελληνικήν διεύθυνσιν τῶς Ταχυδρομείων, καὶ ὅτι διὰ τὰ πράγ-
ματοποιήθῃ ἡ ἐλάττωσις αὐτῇ ἀπαιτεῖται ἴδιος νόμος, ὅστις,
ὡς φορολογικός, δὲν δύναται νὰ προταθῇ, εἰμὴ παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως μόνως, ἐπεστέρησέ τις τὴν περὶ τῆς προκείμεται γνω-
μοδότησιν, εἰπὼν, ὅτι κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ προτάθῃ, διὰ
νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὡς εὐχὴ ἀπὸ μέρους τῆς Γε-
ρουσίας, καὶ ὅτι τὴν τοιαύτην εὐχὴν θεωρεῖ ὡφελιμωτάτην, ὡς
ἐντεῦθεν ἐλπίζομένου νὰ προταθῇ παρὰ τοῦ Ἰπουργείου τὸ
ἀρμόδιον περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου Ταχυ-
δρομικῶν δικαιωμάτων Νομοσχέδιον.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τοῦ προκληθέντος μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς,
ὅτι οὐδ' ὡς εὐχὴ κατ' ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας ἀρμόδιον εἶ-
ναι νὰ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἡ εἰρημένη γνωμοδότη-
σις, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει γνωστὸν, ἂν ἡ Διεύθυνσις τῶν Τα-
χυδρομικῶν λαμβάνῃ δικαιώματα πλειῶν, ἢ τὰ ἐν τῷ παρόντι
τῆς συμβάσεως ἄρθρῳ ἀναφερόμενα, ὁ ὑποβαλὼν τὴν γνωμο-
δότησιν ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι, ἂν μὲν δὲν ὑπάρχωσι πλειῶν,
οὐδεὶς αὖτε ζημία προκύπτει ἐκ τῆς εὐχῆς, ἂν ὅμως τοῦναντίον
συμβαίῃ, καθίσταται προσεκτικὴ ἡ Κυβέρνησις, καὶ λαμβά-
νει ἀφορμὴν, ἵνα ὑποβάλλῃ εἰς τὰς Βουλὰς τὸ πρὸς ἐλάττωσιν
τῶν Ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων ἀπαιτούμενον Νομοσχέδιον.

Περαιὼν δὲ τὴν λόγον τοῦ καὶ παρατηρῶν, ὅτι διὰ τῆς
προκειμένης συμβάσεως εἰς μόνην τὴν Ἑταιρίαν παραχωροῦνται
ὠφελίαι, καὶ οὐδεμία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, προέ-
τεινεν εἰσεῖναι νὰ σημειωθῶσιν ὁριστικῶς τὰ πρὸς μετακόμισιν
γρούπων δικαιώματα τῆς Ἑταιρίας, διὰ νὰ μὴ συμβῇ νὰ ζη-
τῶνται ὑπέρμετρα παρ' αὐτῆς, ὡς μὴ δυναμένους νὰ πράξω-
σιν ἄλλως, θεωρούσης τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιαύτης μετακο-
μίσως.

Ἀντιπαρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι ἡ διαμετακόμισις γρού-
πων δὲν ἀνάγεται εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' εἰς
τὸν ἴδιον τῆς Ἑταιρίας κανονισμόν, καὶ εἰπόντος ἑτέρου, ὅτι
ἐχάρηκαν οἱ ἐν Σύρῳ ἔμποροι, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς
προκειμένης συμβάσεως πληροφορηθέντες, καὶ ὅτι ὁ ἔχων ἀ-
νάγκην ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων, ἢ γρούπων, δύναται ν' ἀπο-
στείλλῃ αὐτὰ διὰ τῆς Ἑταιρίας, ἂν θεωρῇ συμφέρον τὸ πρὸς
μετακόμισιν τίμημα, γενόμενον ἤδη γνωστὸν ἐκ τῆς ἐν Σύρῳ
παρὰ τῆς Ἑταιρίας τοιχοκολληθείσης πρὸ ἡμερῶν διατιμῆ-
σεως, προσέβηκαν δύο μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ὠφέλεια με-
γίστη παράγεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀριθμητικῶς ἐκ τῆς ἐκκεν-

σεως τῶν ἐγκολιῶν τῆς συγκοινωνίας· ὅτι ἀπ' ἧς ἐποχῆς ἡ
μῆτις τῶν Γαλλικῶν πολεμικῶν ἀτμοπλοίων ἐκ Σύρου μετε-
τέθη εἰς Πειραιᾶ, ἐξημιῶντο οἱ ἐν Σύρῳ ἔμποροι, λαμβάνοντες
τὰς ἐξ Εὐρώπης ἀνταποκρίσεις αὐτῶν μεθ' ἡμέρας πολλὰς, ἡ δὲ
Κυβέρνησις ἀναγκάζεται πολλὰκις πρὸς διαβίβασιν τῶν τοιού-
των ἀνταποκρίσεων ν' ἀποστείλλῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον, ἢ
διὰ παρακλήσεων ἀτμόπλοια ἀνάμεικτος ἄλλης, ἐν ἐλλείψει τῶν
τῆς Αὐστρίας, τὰ ὅποια πραγματοποιοῦσι ταχτικῶς τὸν ἐπὶ τοῦ
προκειμένου διάπλουν· ὅτι οἱ ἔμποροι θέλουσι λαμβάνειν τοῦ
λοιποῦ, ἕνεκα τῆς παρούσης συμβάσεως, τὰς ἀνταποκρίσεις τῶν,
ἀμα φθάνουσιν αὐταί, καὶ οὐχὶ πολλὰς ἡμέρας βραδύτερον,
ὅπως τὸ πρὶν συνέβαινε· καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τούτων ἡ σύμ-
θεσις ὑπάρχει ὡφελιμος, καθότι μέγιστον ἔχουσι συμφέρον οἱ
ἔμποροι, νὰ λαμβάνουν τὰς ἀνταποκρίσεις αὐτῶν, ὅσον οἷον τε
τάχιον.

Μὴ γενομένης ἄλλης τινος παρατηρήσεως, ἐρωτηθεὶς ἡ Γε-
ρουσία παρεδέξατο τὸ ἄρθρ. 10 ὅπως ἔχει.

Ἀναγνωσθέντος μετὰ τοῦτο τοῦ ἄρθρ. 11, καὶ ἐρωτήσαν-
τός τινος, ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ
τούτῳ ἀναφερομένων φύλλων προσδιορίζεται εἰς 4/100 τοῦ
Γαλλικοῦ φράγκου, καὶ οὐχὶ τῆς Ἑλληνικῆς δραχμῆς, καθότι
καὶ ἀνωτέρω εἰς φράγκα ὡσαύτως προσδιορίζεται τὸ τίμημα
τῶν φακέλων τῆς ἀνταποκρίσεως.

Μηδενὸς ἄλλου παρατηρήσαντός τι, τὸ ἄρθρον 11 ἐγένετο
δεκτόν.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ λοιπὰ τῆς συμβάσεως ἄρθρα, 12,
13, 14, 15 καὶ 16, ἐγένοντο δεκτὰ παμφηρεῖ.

Παραδεχόμενης ἐπομένως τῆς Γερουσίας, ἐπὶ τῇ προτάσει
τινος τῶν ΚΚ. Γερουσιαστῶν, νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα ἡ εὐχὴ,
τοῦ νὰ κατορθωθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐν Μασσαλίᾳ
προσόρμισις τῶν αὐτῶν τῆς εἰρημένης Ἑταιρίας ἀτμοπλοίων,
καὶ ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ περὶ ἐγκρίσεως τῆς περὶ ἧς
ὁ λόγος συμβάσεως ἐκ μοναδικοῦ ἄρθρου Νομοσχεδίου, ἐγένετο
τοῦτο δεκτόν ὅπως ἔχει· ψηφισθῆναι δ' ἐπὶ τέλους τὸ Σύν-
λον, ἐγένετο καὶ τοῦτο δεκτόν διὰ ψήφων 27 κατὰ 2.

Ἐπερχομένης ὕστερον τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ εἰδικῶν
φόρων Ἀνδρου συζητήσεως, κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ παρτήρησέ
τις τὰ ἑξῆς:

Δικτεῖσθαι ἄλλοτε Διοικητῇ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀνδρου,

καὶ γνώσκων τὰ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται λιμένος, ἀνγκάζουσι νὰ παρατηρήσω, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν ἐν Ἀνδρῶν, καὶ περὶ τούτου ἐκ συμφώνου ἐγνωμοδότησαν ἤδη ἀμφότεροι οἱ σταλέντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μηχανικοὶ, καὶ ἐπιτοπίως τὴν θέσιν ἀκριβῶς ἐξετάσαντες. Ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1842 Ἐπιτροπὴ τις συγκατεστήθη ἐκ κατοίκων τοῦ Δήμου Ἀνδρῶν, καὶ τινος μηχανικοῦ ἀποσταλέντος ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐγνωμοδότησε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀνενεγκοῦσα προσέτι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργείον, ὅτι διὰ τοῦ ἡμίσεως τῆς δαπάνης δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἀσφαλέςτατος ὁ λιμὴν τοῦ Κορθίου, ὅπου τὰ πλοῖα τῶν κατοίκων τῆς Ἀνδρῶν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἐλλιμενίζονται ἤδη· καὶ ὅτι διὰ ταῦτα δὲν πρέπει νὰ γένῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου παρὰ τῆς Γερουσίας, ἀναγνωρίζουσης, ὅτι εἰς οὐδὲν θέλουσι συντελέσει καὶ αἱ χρηματικαὶ δαπάναι, καὶ αἱ σωματικαὶ ἐργασίαι, εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἴδιοι κάτοικοι Ἀνδρῶν ἐκουσίως καὶ μετὰ ζήλου προτίθενται νὰ υποβάλλωσιν ἑαυτοῖς.

Ἐπιστρεφὼν ἕτερος τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἤδη ἀγορεύσαντος, συναντήθη, εἶπε, διευθυνόμενος πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν Γερουσίαν, μετὰ τινος τῶν κατοίκων τῆς Ἀνδρῶν καὶ παρ' αὐτοῦ ἐπληροφόρηθη, ὅτι, ἀντὶ ὠφελείας, ζημίαν μεγίστην θέλει παρέχει τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, καθότι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀνδρῶν δὲν δύναται νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν χωρητικώτερος πεντε ἢ ἑξ Τετρακίων, ἐνῷ διὰ πολὺ ἐλάσσονος δαπάνης δύναται νὰ κατασκευασθῇ εὐρύχωρος καὶ ἀσφαλὴς ὁ λιμὴν τοῦ Κορθίου. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους διατάζω νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, μὴ παρευρισκομένου μάλιστα σήμερον τοῦ κυρίου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἰπουργοῦ, ἢ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ διαδεδαιώσῃ ἡμᾶς περὶ τῆς ἀποτελεσθεσομένης χωρητικότητος τοῦ περὶ οὗ πρόκειται λιμένος.

Ἀντιπαρατηρήσαντος δὲ ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον προεκάλεσε τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, τὴν δαπάνην μόνον θεωρήσαν μεγάλην, πεισθέν ὅμως περὶ τῆς ὠφελείας καὶ τῆς χωρητικότητος τοῦ κατασκευασθεμένου λιμένος, καὶ ἔχον ὑπ' ὄψιν τὸ κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ ἐνταχθῆναι περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος τούτου σχέδιον, προσέθηκεν ἕτερον τῆς ἐπιτροπῆς μέλος, ὅτι οἱ ῥόβοι, τοὺς ὁποῖους οἱ κάτοικοι καὶ πλοίαρχοι Ἀνδρῶν οἴκοθεν συνειστέ-

ρουσιν, ἀποδεικνύουσι καὶ τὸ κατορθωτὸν καὶ τὴν ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος ὠφελειαν· ὅτι θεωροῦσιν οὗτοι ἐπιζήμιον νὰ ἐλλιμενίζωνται ἐν Κορθίῳ· ὅτι, ὅταν οἱ ἔχοντες συμφέρον δι' ἰδίας δαπάνης καὶ ἐργασίας προτίθενται νὰ κατασκευάσωσι λιμὴν, δὲν ὑπάρχει ἀρμόδιον ν' ἀπορρίψῃ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ὅτι, ἂν οἱ κάτοικοι τῶν λοιπῶν δήμων τῆς Ἀνδρῶν θέλωσι, δύνανται καὶ οὗτοι νὰ κατασκευάσωσι ἰδίᾳ δαπάνῃ τὸν λιμένα τῶν Κορθίου, ὅπου ἔχουσι συμφέρον νὰ προσπαρμίζωνται.

Ἀντικρούων τὸν τελευταῖον ἀγορεύσαντα εἰς τῶν προλαλίσάντων, δὲν πρέπει, εἶπε, νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ἔχοντες συμφέρον προτίθενται νὰ κατασκευάσωσι τὸν λιμένα δι' ἰδίας δαπάνης καὶ ἐργασίας, καθότι ἄλλως ἔπρεπε νὰ μὴ λάβωσι χώραν, ὡς περιτταί, αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν Δημοτικῶν καὶ Ἐπαρχικῶν Συμβουλίων, οὐδ' ἔπρεπε νὰ προκληθῇ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἂν ἕκαστος δύναται νὰ κατασκευάσῃ δι' ἰδίας δαπάνης πᾶν τὸ ἀρέσκον εἰς αὐτὸν ἔργον, ἐκτὸς δὲ τούτων αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν Δημοτικῶν καὶ Ἐπαρχικῶν Συμβουλίων ἐνδέχεται νὰ παράγονται ἀπὸ τὴν θέλησιν ὀλίγων τινῶν ἀτόμων, δυνάμενων νὰ προσκτικώσιν τὴν ἐν τοῖς Συμβουλίοις ταῦτοις πλειονοψηφίαν, ἐνῷ ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου δύναται νὰ κατασταθῇ ἐπιζήμιος εἰς πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Ἀνδρῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θεωρῶ ἀρμόδιον οἱ πλείστοι νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ἐλαχίστων, καὶ μάλιστα ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τοῦ πρώτου ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀγορεύσαντος, ὅστις, ὡς εἶπε, Διοικητὴς ὢν ἄλλοτε τῆς Ἀνδρῶν, γινώσκει, ὅτι, ἡ κατασκευὴ τοῦ λιμένος δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ. Περαινῶν λοιπὸν τὸν λόγον μου, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι διατάζω νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, πρὸ πάντων δὲ, διότι δὲν ὑπάρχει παρὼν ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ἢ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶν, διὰ νὰ διαδεδαιώσῃ ἡμᾶς περὶ τῆς πραγματοποιηθεσομένης χωρητικότητος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος λιμένος.

Παρατηρήσαντος τινος ἐπομένως, ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐπιούσαν πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν ἡ λήξις τῆς δευτέρας Συνόδου, κατὰ τοὺς ὁρισμὸς τοῦ Συντάγματος, ἂν προβῇ τὸ Σώμα εἰς ἐκτεταμένον περὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν, ἐνδέχεται νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ μέχρι τῆς αὔριον τὰ προ-

κτικά τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως, καὶ ὅτι εἶναι κατάλληλον ν' ἀνακληθῇ πρὸ πάντων ἡ συζήτης τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοσχεδίου, διὰ νὰ ληθῶν προηγουμένως αἱ ἀνήκουσαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου πληροφορίες περὶ τοῦ τῆς χωρτικότητος τοῦ ἐν Ἀνδρῶν λιμένος, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν περιστάσεων, ἐνεκρίθη ν' ἀνακληθῇ ἡ συζήτης τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ὡς δυναμένου νὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν ἐπερχομένην Σύνοδον, μεθ' ὡριμωτέρας σκέψεως, καὶ ὁ Κύριος Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστάκόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1846, ἡμέρας Πέμπτης τῆς ἐβδομάδος.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων Γερουσιαστῶν πλήρης ἀποτελοῦντος τὸ Σώμα, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος Κύριος Σ. Τρικούπης κηρύττει ἀρχαμένην τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως ἀναγνωσθέντα ἐπικυροῦνται.

Ἐπαρουσιάσθησαν μετὰ ταῦτα οἱ ΚΚ. ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὁ πρῶτος ἐκ τούτων ἀνέγνω Βασ. Διάταγμα περὶ λήξεως τῆς ἐνεστῶσης Βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ ἐνάρξεως τῆς ἐπερχομένης, ἔχον ὡς ἐξῆς:

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Ὑ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 30, 31 καὶ 47 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς παρούσης Βου-

λευτικῆς Συνόδου καὶ ἀναβάλλομεν τὴν ἐναρξιν τῆς τρίτης μέχρι τῆς ἐβδόμης Νοεμβρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Κωλυομένου ἐνεκα νόσου τοῦ Ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, θέλει παρουσιάσει ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς Κύριος Κ. Τζαβέλλας τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἀθῆναι τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1846.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ.

Τὸ Διάταγμα τοῦτο, διατάξαντος τοῦ Κυρίου Προέδρου, συμπεριελήφθη εἰς τὰ Πρακτικά τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως.

Ὁ Πρόεδρος Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Φύλλας.

Β. Χρηστάκόπουλος.

ΠΙΝΑΞ

Σελίς.

Συνεδρίασις 1. 10 Δεκεμβρίου 1845.

Συνεδρίασις προκαταρκτική.—Κλήρωσις Ἐπιτροπῆς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Α. Α. Μ. Μ.

1.

Συνεδρίασις 2. 28 Δεκεμβρίου.

Ἐκλογὴ Ἀντιπροσέδρων, Γραμματέων καὶ Ταμίου.

1.

Συνεδρίασις 3. 29 Δεκεμβρίου.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ καὶ περὶ σχηματισμοῦ Τμημάτων.—Περὶ μισθοδοτήσεως Κλητῆρων.—Ἀνάγνωσις διαγγέλματος τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ γραφείου τῆς.—Ἀνάγνωσις κοινοποιήσεως τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἐκτυπώσεως τῶν ἐκθέσεων κτλ. διὰ λιθογραφίας.

2.

Συνεδρίασις 4. 31 Δεκεμβρίου.

Ἐκλογὴ Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ νέου ἔτους.—Ἀναβολὴ ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ λιθογραφίας τῶν ἐγγράφων.—Ἀγγελία τῆς ἀποδιώσεως τοῦ Γερουσιαστοῦ Αναστασίου Λαϊδορίκη.—Ἀπόφασις νὰ ἐκλεχθῶσι τὰ μέλη τῶν ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως, ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ τοῦ λογιστικοῦ Ἐπιτροπῶν.

4.

Συνεδρίασις 5. 16 Ἰανουαρίου 1846.

Ἀνάγνωσις τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως.—Παραίτησις τοῦ Γερουσιαστοῦ Χρυσογέλου ἀπὸ τὴν θέσιν Γραμματέως.—Συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τῆς ἀμέσου ὑποτροφίας τοῦ ἀντικατασταθισμένου.—ὑποτροφία

Σελίς.

καὶ ἐκλογή.—Ἀνάγνωσις προτάσεως περὶ τροπολογιῶν τοῦ κανονισμοῦ.—Ἀιτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.

6.

Συνεδρίασις 6. 29 Ἰανουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἐτέρας προτάσεως περὶ τροπολογιῶν τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῆς ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.—Συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ταύτης.

12.

Συνεδρίασις 7. 31 Ἰανουαρίου.

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῆς ἀπαντήσεως.—Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.—Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῶν ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ τροπολογιῶν.

22.

Συνεδρίασις 8. 1 Φεβρουαρίου.

Συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀρθρῶν 15, 18, 91, καὶ 104 τοῦ κανονισμοῦ.—Κλήρωσις Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν τελειν τῶν ἀποδεικτικῶν.

21.

Συνεδρίασις 9. 14 Φεβρουαρίου.

Ἀποδοκιμασία τῆς ἡμερίδος ὁ Ἀνεξάρτητος.—Ἀιτήσεις ἀδείων ἀπουσίας.—Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῆς ἀπαντήσεως.—Ἐκλογή πρεσβείας διὰ τὴν παρουσίασιν ταύτης.

31.

Συνεδρίασις 10. 15 Φεβρουαρίου.

Προσδιορισμὸς ἡμερουσίας διατάξεως.

39.

Συνεδρίασις 11. 23 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις τῆς Ἀντιφωνήσεως τοῦ Βασιλέως.—Ἀιτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Γερουσίας.—Ἐγκρίσις τούτου.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τοῦ προπολογισμοῦ καὶ ἔγκρισις.—Ἀπόφασις ἀρᾶς 2 Συν. τῆς Β. Ἐφημερίδος.—Σύστασις ἐπι-

Σελίς.

τροπῆς διὰ πρόβλεψιν αὐξήσεως τοῦ καταστήματος.—Ἀναρρὰ Κλητῆρων περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ των.

40.

Συνεδρίασις 12. 27 Φεβρουαρίου.

Ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς περὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ταύτης.—Παρατηρήσεις περὶ τῆς παραμορφώσεως τῆς ἀπαντήσεως τῆς Γερουσίας, παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μονίτορος καὶ ἀποφασίς.

47.

Συνεδρίασις 13. 2 Μαρτίου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβίβλει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου, διὰ τὸ 1846.—Ἀιτήσεις τῶν πινάκων τῆς ἀπαριθμήσεως.—Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τῆς 1 Μαρτίου Ε. Β.

50.

Συνεδρίασις 14. 4 Μαρτίου.

Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως.

60.

Συνεδρίασις 15. 5 Μαρτίου.

Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ τοῦ φόρου τῶν ζώων Νομοσχεδίου.

63.

Συνεδρίασις 16. 6 Μαρτίου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν παρακαταθέτει ἐκθεσιν ἐπὶ ἀντικειμένου, ἐρ' οὗ τῷ ἐζητήθῃ διασάφησις, συνεπεὶ ἀναρρὰς πολίτου τινος.—Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόρου τῶν ζώων καὶ παραδοχῆ του.—Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

66.

Συνεδρίασις 17. 7 Μαρτίου.

Ἀναβολὴ τῆς ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως συζητήσεως.—Παρατηρήσεις, ὅτι ὁ τύπος τῆς κυρώσεως τοῦ περυσικοῦ προπολογισμοῦ ἐκ μέρους τῆς Γερουσίας δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐπιφέρει πρόταγμα εἰς τὴν σύστασιν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

91.

Συνεδρίασις 18. 18 Μαρτίου.

Αναβολή τῆς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων ἀποφάσεως.—Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ τροπολογίας τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας τῆς Πρωτευούσης καὶ Παιραιῶς.—Αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.

Συνεδρίασις 19. 20 Μαρτίου.

Συζήτησις περὶ στερήσεως μισθοῦ εἰς τοὺς ἀπόντας Γερουσιαστὰς.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ τροπολογίας τοῦ ἀρθρ. 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου Νομοσχεδίου.—Ἑρμηνεία τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποφάσεως τῆς Γερουσίας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύστασιν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Συνεδρίασις 20. 22 Μαρτίου.

Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ περὶ τροπολογίας τοῦ ἀρθρ. 5 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου Νομοσχεδίου.

Συνεδρίασις 21. 26 Μαρτίου.

Ἀνάγνωσις ἐγγράφων τινῶν ἀφιερούντων βιβλία.—Ἀδειαι ἀπουσίας.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰσάγει Νομοσχέδιον καὶ ἐκθεσιν περὶ δημοτικῶν φόρων τοῦ 1846.

Συνεδρίασις 22. 28 Μαρτίου.

Ἀνάγνωσις τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Συνεδρίασις 23. 29 Μαρτίου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰσάγει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ τετραμήνου πιστώσεως.—Αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.—Πρότασις Νόμου περὶ ὁρκωμοσίας τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ Σύνταγμα.—Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας

92.

104.

107.

118.

121.

Ἀθηνῶν καὶ Παιραιῶς Νομοσχεδίου.—Συζήτησις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου.

Συνεδρίασις 24. 30 Μαρτίου.

Συζήτησις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ περὶ τετραμήνου πιστώσεως Νομοσχεδίου.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καθυποβάλλει τὴν περὶ ὁρκωμοσίας τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ Σύνταγμα Νομοσχέδιον.—Λόγος τοῦ Γερουσιαστῆ Γραγοριᾶδου περὶ παρακαρρώσεως τῶν λόγων τοῦ παρὰ τινος Βουλευτοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς γενομένης.

Συνεδρίασις 25. 1 Ἀπριλίου.

Ἀπόφασις περὶ συλλεκητηρίου ἐπιστολῆς πρὸς τὴν μητέρα καὶ τὴν χήραν τοῦ ἀποβιώσαντος Γεωργίου Ὑψηλάντου. Παρατηρήσεις περὶ τῆς εἰσαγωγῆς Νομοσχεδίων, ἢ προδουλεμμάτων ἀπὸ τῶν ἐν εἰς τὸ ἄλλο Βουλευτ. Σώμα καὶ μάλιστα παρελθούσης τῆς Συνόδου, καθ' ἣν εἰς τὸ ἐν εἰσῆχθησαν.—Συζήτησις καὶ ἐπιφύσεις τοῦ περὶ ὁρκωμοσίας εἰς τὸ Σύνταγμα Νομοσχεδίου.—Συζήτησις ἐν μέρει τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας τῆς Πρωτευούσης καὶ Παιραιῶς Νομοσχεδίου.

Συνεδρίασις 26. 18 Ἀπριλίου.

Ἐξακολούθησις συζήτησεως ἐπὶ τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.—Πρότασις τροπολογίας.—Ἀναβολή.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθα.

Συνεδρίασις 27. 24 Ἀπριλίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τῆς 28 Ἀπριλίου.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ περιθάλψεως καὶ συντάξεως τοῦ Ἀντιστρατήγου Π. Μαυρομιχαλή.—Ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

124.

140.

157.

173.

182.

Σελίς.

Συνεδρίασις 28. 25 Ἀπριλίου.

Εξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

201.

Συνεδρίασις 29. 29 Ἀπριλίου

Εξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου. Παρατηρήσεις περὶ τῆς μὴ διακοπῆς τῶν συζητήσεων, ἐνεκὸν ἀπουσίας τῶν Ὑπουργῶν.

204.

Συνεδρίασις 30. Ἀπριλίου 30.

Κανονισμὸς τῶν ὥρῶν τῶν Συνεδριάσεων — Εξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

207.

Συνεδρίασις 31. 2 Μαΐου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀναγινώσκει ἐκθεταὶν καὶ Νομοσχέδιον περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων διὰ τὸ ἔτος 1846. — Εξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

217.

Συνεδρίασις 32. 3 Μαΐου

Εξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου.

237.

Συνεδρίασις 33. 4 Μαΐου.

Εξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Νομοσχεδίου καὶ ἐπιφύσεις.

245.

Συνεδρίασις 34. 7 Μαΐου.

Ἀνάγνωσις τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ ἐκλογῆς ὁρκωτῶν κριτῶν, καὶ τοῦ περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθα. — Ἀριέρωσις τῶν πρακτικῶν τῶν Ἰσπανικῶν Βουλῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἰσπανικοῦ Κράτους εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας. — Συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἐκ-

Σελίς.

θέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, καὶ ἀποφάσεις.

255.

Συνεδρίασις 35. 8 Μαΐου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεταὶν καὶ Νομοσχέδιον περὶ δασμοῦ ἐπὶ τῶν σιτηρῶν. — Ἐκθεταὶν καὶ Νομοσχέδιον περὶ φόρου τῶν Μελισσίων. — Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ περὶ ἐκλογῆς ἐνόρκων Νομοσχεδίου. — Ἐπιφύσεις. — Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ὑποβάλλει ἐκθεταὶν καὶ Νομοσχέδιον περὶ φόρου τῶν χοίρων. — Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως Γεωργικοῦ σχολείου εἰς Τίρυνθα Νομοσχεδίου.

261.

Συνεδρίασις 36. 9 Μαΐου.

Εξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ συστάσεως Γεωργ. Σχολείου εἰς Τίρυνθα Νομοσχεδίου.

283.

Συνεδρίασις 37. 10 Μαΐου.

Εξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως Γεωρ. Σχολ. εἰς Τίρυνθα. — Ἐπιφύσεις.

291.

Συνεδρίασις 38. 13 Μαΐου.

Ἐπιφύσεις τοῦ περὶ περιθάλψεως τοῦ ἀντιστρατήγου Μ. Μαυρομιχάλη Νομοσχεδίου. — Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόρου Μελισσίων. — Ἐπιφύσεις. — Αἰτήσεις τοῦ ταμείου τῆς Γερουσίας περὶ αὐξήσεως πιστώσεως.

299.

Συνεδρίασις 39. 18 Μαΐου.

Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν χοίρων Νομοσχεδίου. — Ἀνάγνωσις ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τοῦ μὴ ἐφικτοῦ τῆς παρουσιάσεως πινάκων τῶν εἰσαχθέντων σιτηρῶν. — Ἀποφάσεις ἀναβολῆς. — Πρόταξις Νόμου περὶ προσαρτήσεως ἐθνικῶν γαιῶν εἰς τὸ Γεωρ. Σχολεῖον τῆς Τίρυνθος. — Ἀδεία ἀπουσίας. — Εἰδοποιήσεις περὶ τῆς τελετῆς τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ

Πανεπιστημίου Ὁθωνος.—Κλήρωσις Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐορτὴν τῆς 20 Μαΐου.—Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον, περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845.

302.

Συνεδρίασις 40. 22 Μαΐου.

Παρατηρήσεις περὶ ὑποχρεώσεως τῶν Τελωνίων τοῦ παρουσιάζειν κατὰ τριμηνίαν τὰ βιβλία των καὶ τοὺς λογαριασμοὺς των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως Νομαρχιακῶν Συμβουλίων.—Αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.—Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόνου τῶν χοίρων.—Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ διμίστου πιστώσεως καὶ ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1846.

314.

Συνεδρίασις 41. 23 Μαΐου.

Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόνου τῶν χοίρων.

351.

Συνεδρίασις 42. 24 Μαΐου.

Παρατηρήσεις τῶν τμημάτων ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προσθήκης γαιῶν εἰς τὸ ἐν Τίρυνθα σχολεῖον.—Συζητήσεις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης Νόμου.—Συζητήσεις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διμίστου πιστώσεως.—Πρότασις τοῦ νὰ μὴν δοθῇ πλέον πίστωσις.—Αἰτήσεις ἐγγράφων ἀρρῶντων τὸν φορολογικὸν Νόμον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

384.

Συνεδρίασις 43. 29 Μαΐου.

Ἀνάγνωσις δύο ἐκθέσεων ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσαγωγῆς ξένων σιτηρῶν Νόμου.—Ἀνάγνωσις τῆς ἀπὸ 25 Μαΐου ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

397.

Συνεδρίασις 44. 31 Μαΐου.

Κλήρωσις Ἐπιτροπῆς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Α. Α. Μ. Μ.—Συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς καὶ ἀποράσεις.—Πρότασις ἀναβολῆς ἐνεκεν ἀπουσίας Ὑπουργῶν.—Ἀπόρριψις.—Συζητήσεις καὶ ἀπόρριψις τοῦ περὶ ξένων σιτηρῶν Νομοσχεδίου.

407.

Συνεδρίασις 45. 7 Ἰουνίου.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ὅτι τὸ Σύνταγμα ἀπαγορεύει πάντα μὴ Γερουσιαστὴν, ἢ Ὑπουργὸν νὰ ὑποστηρίξῃ Νομοσχέδια ἐνώπιον τῶν Βουλευτικῶν Σωμάτων.—Ἀποφασίς.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ πωλήσεως τῶν ἐν ταῖς ἀποθήκαις Δημητριακῶν καρπῶν.—Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου.

433.

Συνεδρίασις 46. 8 Ἰουνίου.

Αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.—Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

444.

Συνεδρίασις 47. 10 Ἰουνίου.

Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τοῦ αὐτοῦ.

454.

Συνεδρίασις 48. 11 Ἰουνίου.

Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως βεμβακωκλωστικῶν καταστάμεντος.

464.

Συνεδρίασις 49. 12 Ἰουνίου.

Περὶ ἀναφορῆς Μεσσηνίων.—Ἰδία ἀπουσίας.—Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου.—Ἐπιψήφισις.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν ταῖς δημοσίαις ἀποθήκαις Δημητριακῶν καρπῶν.

476.

Σελίς.

Συνεδρίασις 50. 13 Ιουλίου.

Αιτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.—Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκποιήσεως δημοσίων Δημητριακῶν κερπῶν. — Ἐπιψήφισις.

510.

Συνεδρίασις 51. 18 Ιουλίου.

Αιτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τούτων.—Παρατηρήσεις περὶ βιβλίων ἀναγκαιούντων εἰς τὸ σῶμα.—Προσδιορισμὸς τῆς ὥρας τῶν συνεδριάσεων.

518.

Συνεδρίασις 52. 27 Ιουλίου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβάλλει ἔκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ.—Αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.—Ἀπόφασις περὶ τούτων διὰ τὸ ἐξῆς.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ βαμβυκοκλωστικοῦ καταστήματος.

512.

Συνεδρίασις 53. 1 Ιουλίου.

Αιτήσεις ἀδείων ἀπουσίας.—Περὶ κατασχέσεως Γερουσιαστικῆς ἀποζημιώσεως.—Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ Νομοσχεδίου.

535.

Συνεδρίασις 54. 2 Ιουλίου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναγινώσκει ἔκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ περιθάλψεως τῶν παθόντων ἔνεκα τῶν σεισμῶν Μεσσηνίων, καὶ ἔλθουσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων ἀπὸ τὸν ἄμυν Ἀγρινίου τῆς Ἐπαρχίας Τριγωνίας, καὶ προσκολλήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἄμυν Ἰλινεσίας τῆς Ἐπαρχίας Μεσολογγίου.—Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως βαμβυκοκλωστικοῦ καταστήματος.

539.

Συνεδρίασις 55. 4 Ιουλίου.

Αἰτήσεις ἀδείων ἀπουσίας.—Ἐξακολουθήσεως τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως βαμβυκοκλωστικοῦ καταστήματος.

557.

Σελίς.

Συνεδρίασις 56. 5 Ιουλίου.

Ἐξακολουθήσεως τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου.

565.

Συνεδρίασις 57. 8 Ιουλίου.

Αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας.—Παρατηρήσεις περὶ τῆς κρατήσεως Γερουσιαστικῆς ἀποζημιώσεως, καὶ ἀποφασίς.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς περιθάλψεως τῶν παθόντων ὑπὸ τῶν σεισμῶν Μεσσηνίων.—Ἐξακολουθήσεως τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως βαμβυκοκλωστικοῦ καταστήματος, καὶ ἐπιψήφισις αὐτοῦ.

574.

Συνεδρίασις 58. 9 Ιουλίου.

Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ περιθάλψεως τῶν Μεσσηνίων, καὶ ἐπιψήφισις.

580.

Συνεδρίασις 59. 10 Ιουλίου.

Ἀνάγνωσις πρακτικῶν.

582.

Συνεδρίασις 60. 12 Ιουλίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀποσπάσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων τοῦ ἄμυν Ἀγρινίου, καὶ προσκολλήσεως εἰς τὸν ἄμυν Ἰλινεσίας Μεσολογγίου.

583.

Συνεδρίασις 61. 13 Ιουλίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς τῆς 12 Ιουλίου.—Ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς περὶ τοῦ μερίσματος αὐτῆς.—Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προσκολλήσεως τοῦ χωρίου Καλυβίων εἰς τὸν ἄμυν Ἰλινεσίας.—Ἀπόρριψις αὐτοῦ.

585.

Συνεδρίασις 62. 10 Αὐγούστου.

Ἀδεία ἀπουσίας.—Παρατηρήσεις περὶ ἀναχωρήσεως ἀνευ ἀδείας Γερουσιαστοῦ τινος.—Ἀπόφασις περὶ παρατάσεως ἀδείων ἀπουσίας.—Ἀνάγνωσις διαγγέλματος τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, καὶ προβουλευμάτων περὶ

ἀπονομῆς ἐθνότημον εἰς τοὺς Πληρεξουσίου τῆς Συνελεύσεως τῆς 3ης Σεπτεμβρίου.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ τριμῆνου πιστώσεως.—Παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀργοπορχαίας ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ Νομαρχιακῶν Συμβουλίων Νομοσχεδίου.

Συνεδρίασις 63. 12 Ἀγούστου.

Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τριμῆνου πιστώσεως.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐφημερίδος ὁ Θορίαμβος.

Συνεδρίασις 64. 13 Ἀγούστου.

Ἀνάγνωσις πρακτικῶν.

Συνεδρίασις 65. 24 Ἀγούστου.

Αἵτησις ἀδείας ἀπουσίας.—Ἀνάγνωσις διαγγέλματος τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ προβουλευμένου περὶ δανείου ἐκ 50,000 δραχμῶν εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν.—Αἵτησις Γερουσιαστοῦ, ἵνα ἀπειτηθῇ ἡ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τὰ ἀκροασθῶσιν ἐκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως διαφόρων Ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

Συνεδρίασις 66. 30 Ἀγούστου.

Ἀπόφασις τῆς Γερουσίας περὶ εἰδοποιήσεως τῶν Ὑπουργῶν περὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως.—Αἵτησις ἀδείας ἀπουσίας.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ προβουλευμένου περὶ ἀπονομῆς ἐθνότημον εἰς τοὺς Πληρεξουσίου τῆς Συνελεύσεως τῆς 3ης Σεπτεμβρίου.—Κλήρωσις τῶν μελῶν μεγάλης πρεσβύσεως διὰ τὴν τελετὴν τῆς 3ης Σεπτεμβρίου.

Συνεδρίασις 67. 4 Σεπτεμβρίου.

Παρατηρήσεις Γερουσιαστοῦ τινος, ὡς ἐπὶ τῶν εἰς τὰ πρακτικά τῆς Γερουσίας καταχωρηθέντων περὶ τῆς ἀπουσίας του, ὡς δῆθεν ἀνεῖν ἀδεία λαβοῦσα, χωρὶς.—

598.

601.

609.

609.

611.

Συζήτησις περὶ τοῦ προβουλευμένου περὶ ἀπονομῆς ἐθνότημον εἰς τοὺς Πληρεξουσίου τῆς Συνελεύσεως τῆς 3ης Σεπτεμβρίου.—Ἀπόρριψις αὐτοῦ.

616.

Συνεδρίασις 68. 5 Σεπτεμβρίου.

Ἐκθεσις Γερουσιαστοῦ περὶ διοικητικῆς, δικαστικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως διαφόρων Ἐπαρχιῶν.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν Ὑπουργῶν τὸ νὰ παρίστανται, ὅσας προσκαλοῦνται.

633.

Συνεδρίασις 69. 10 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναγινώσκει ἐκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ συνοικισμοῦ Ψαριανῶν.—Ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰ περὶ οἰκονομικῆς διαχειρήσεως παρὰ τινος Γερουσιαστοῦ ἐκτεθέντα.

658.

Συνεδρίασις 70. 16 Σεπτεμβρίου.

Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν Νομοσχεδίου.

694.

Συνεδρίασις 71. 17 Σεπτεμβρίου.

Συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Ψαριανῶν Νομοσχεδίου.—Κλήρωσις Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν τελετὴν τῆς 18 Σεπτεμβρίου.

699.

Συνεδρίασις 72. 18 Σεπτεμβρίου.

Ἀνάγνωσις πρακτικῶν.

703.

Συνεδρίασις 73. 30 Σεπτεμβρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως καὶ προβουλευμένου περὶ χορηγήσεως δανείου εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν.—Παρατηρήσεις ἐπ' αὐτοῦ.

704.

Συνεδρίασις 74. 1 Ὀκτωβρίου.

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προβουλευμένου περὶ χορηγήσεως δανείου εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν.—Ἐπιψήφισις αὐτοῦ.

708.

Συνεδρίασις 75. 11 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἱπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καθυποβάλλει ἔκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845.—Ἐκθεσὶν καὶ Νομοσχέδιον περὶ διορισμοῦ βοηθῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων.—Ἐκθεσὶν καὶ Νομοσχέδιον περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

725.

Συνεδρίασις 76. 14 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἱπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καθυποβάλλει ἔκθεσιν καὶ Νομοσχέδια περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐπιψηφίσας τῶν ἐξόδων τοῦ Κοκτοῦ, διὰ τὸ ἔτος 1846.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Ἀπάντησις τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν Γερουσιαστοῦ τινος περὶ τῆς καταστάσεως τῶν κλάδων τούτων τῆς ὑπηρεσίας.—Ἀπάντησις τοῦ αὐτοῦ Γερουσιαστοῦ.

731.

Συνεδρίασις 77. 17 Ὀκτωβρίου.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Νομαρχικῶν Συμβουλίων.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διορισμοῦ τακτικῶν βοηθῶν παρὰ τοῖς οἰκονομικοῖς ἑφόροις.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845.—Παρατηρήσεις καὶ ἀποφασίς ἐπὶ τῶν περὶ εὐθύνης τῶν Γερουσιαστῶν λεγόντων παρὰ τοῦ Ἱπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

814.

Συνεδρίασις 78. 18 Ὀκτωβρίου.

Συζήτησις καὶ παρὰδοχὴ τῶν Νομοσχεδίων περὶ διορισμοῦ βοηθῶν παρὰ τοῖς οἰκονομικοῖς ἑφόροις, περὶ προσθήκης προσωπικοῦ εἰς τὸ Ἱπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1845.

828.

Συνεδρίασις 79. 21 Ὀκτωβρίου.

Ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ Ἱπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δι' οὗ ζητεῖται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Γερουσίας διὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος.—Ἄδεια ἀπουσίας.—Συζήτησις ἐπὶ τῆς αἰτηθείσης πιστώσεως δι' ἐξόδα ἐκτελέσεως καὶ ἐπιψηφίσας.—Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου τοῦ Ε. Ε.

850.

Συνεδρίασις 80. 22 Ὀκτωβρίου.

Ὁ Ἱπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν καθυποβάλλει ἔκθεσιν καὶ Νομοσχέδιον περὶ ἐκτάκτων δημοτικῶν φόρων Ἄνδρου.—Νομοσχέδιον ἔκθεσιν καὶ ταχυδρομικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς ἑταιρίας ῥοστὲν καὶ συντροφίας.—Ὁ Ἱπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγινώσκει ἔκθεσιν εἰς ἀπάντησιν τοῦ περὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως ἀγορεύσαντος Γερουσιαστοῦ.—Συζήτησις.—Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1846 προϋπολογισμοῦ.

862.

Συνεδρίασις 81. 23 Ὀκτωβρίου.

Συζήτησις καὶ ἐπιψηφίσας τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων.—Ἐναρξὶς συζήτησεως τοῦ τῶν ἐξόδων.—Ἀναβολή.

920.

Συνεδρίασις 82. 24 Ὀκτωβρίου.

Ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

926.

Συνεδρίασις 83. 25 Ὀκτωβρίου.

Ἐξακολούθησις τῆς αὐτῆς συζήτησεως.

943.

Συνεδρίασις 84. 26 Ὀκτωβρίου.

Παρατηρήσεις ἐπὶ ἐσφαλμένης τινος ψήφοφορίας καὶ ἀποφασίς.—Ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

952.

Συνεδρίασις 85. 28 Ὀκτωβρίου.

Ἐπανάληψις τῆς ἐσφαλμένης ψηφοφορίας. — Ἐξακο-
λούθησις τῆς συζήτησεως καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ
κυρώσεως τῶν ἐξόδων διὰ τὸ 1846 Νομοσχεδίου.

975.

Συνεδρίασις 86. 29 Ὀκτωβρίου.

Ἀνάγνωσις τῶν ἐκθέσεων τῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν
Νομοσχεδίων περὶ συμβάσεως ταχυδρομικῆς μεταξὺ
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Ῥοστάν
καὶ συντροφίας, καὶ τοῦ περὶ ἐκτάκτων φόρων τοῦ
Δήμου Ἀνδρου. — Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐκ-
θέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀναφορῶν

977.

Συνεδρίασις 87. 30 Ὀκτωβρίου.

Συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ταχυδρομικῆς συμ-
βάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς
ἑταιρίας Ῥοστάν καὶ συντροφίας. — Ἐπιψήφισις αὐτοῦ.
— Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ εἰδικῶν φόρων
τοῦ Δήμου Ἀνδρου. — Ἀναβολή.

980.

Συνεδρίασις 88. 31 Ὀκτωβρίου.

Ἀνάγνωσις διατάγματος περὶ λήξεως τῆς Βουλευτικῆς
Συνόδου καὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπερχομένης

986.

